UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er] eua[n]gelia to||tius anni

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Tractatus II

urn:nbn:de:hbz:466:1-70365

Visual Library

ñ nō scī sint infideles: p̄dicta itelligūt
bīe veritatē. qz semp sensus scrō̄z: imo
catholicoz oim p̄ferendꝰ est. Tum qa
magꝭ p̄sumēdū est q̄ illi q̄ i gremio ec̄
cleſie sūt: cui ecclie chr̄s p̄misit spm̄ v̄i
tatꝭ: vez sensum habeāt scr̄turaz q̄s in
fideles q̄ v̄itatē fidei cōiter aduersant.
Tum ne p̄ h̄ detur infidelibꝫ occasio cre
dendi q̄ ipsi meliꝰ q̄s catholici sacrā scri
pturā nouerint explanare. Quia tñ vbi
pluralitas sensuū litteraliū occurrit: ra
ro ꝛingit q̄ vnꝰ eoz p̄m oia p̄dicta añ
cellat reliq̄s: sed potiꝰ vnꝰ eoz p̄cellit i
vno: alius i alio. Idcirco i talibꝫ videt
habere locū illud. ad Rom. xiiij. Unus
q̄sq; i suo sensu abunder: salua sp scrō̄z
reuerētia z autoritate. His igit̄ pliba
tis iam ad expositionē sanctoz euāgeli
oꝝ accedam⁹ a dominica p̄ma de ad
uentu inchoantes.

Finit tractatus Primus.

Tabula ad euā

gelia perquirenda in Anrea ro sa iuxta morem Curie.

QVicūqz euā
gelium p̄m curiā Ro
manaz currens in hoc
opusculo suo loco minime inue
nerit annotatū: a sd ubiectā ta
bulam recurrat.

Jgit̄ dñica p̄ma in aduētu euāgeliuz
curiale req̄re in dñica scōa in aduentu.
Dñica aūt scōa req̄re in dñica ttia eiuſ
dē aduentꝰ. Dñica aūt tertia req̄re in
dñica. iiij. Dñica aūt q̄rta req̄re i sab
bato q̄ttuoꝛ tēpoꝛ. In octaua aūt epi
phanie req̄re i fine libꝛi. Feria ttia p̄
me hebdomade i q̄dragesima req̄re in
scōa q̄dragesime. Dñica aūt scōa i q̄
drageſima req̄re in sabbato p̄cedenti.
Sabbato aūt post dñicaz i passiōe req̄
re i fine libꝛi. In vigilia p̄o ascēsiōis re
q̄re in sabbato añ dñicaz palmaꝝ. No
tandū est p̄o q̄ dñicaz in q̄ festū sancte
trinitatꝭ: curia appellat dñicam p̄mam
post Pentecosten: ita q̄ p̄ma dñica post
festū trinitatꝭ est scōa post Pentecostē.
Jgit̄ dñica scōa post pentecosten req̄re
euangeliū curiale in dñica scōa post fe
stū trinitatꝭ. Dñica aūt tertia post pē
tecosten: req̄rei dñica tertia post festuz
trinitatꝭ: z dñica. iiij. req̄re in. v. z. v. re
q̄re in. vj. z. vj. in. vij. z vij. in. viij. z sic
deinceps vsq; ad dñicaz. xxiij. Dñica
aūt. xxiij. post pente. req̄re in fine libꝛi

In festo aūt s. Tho. martyris req̄re
dñica. j. post octauas pasce. Euāgeliū
aūt scti Anto. de padua ordinis bri pa
tris Franciſci req̄re i festo bri p̄is Do
minici. Scōꝝ vero Ciriaci Largi et
Smaragdi req̄re i die ascēsiōis. San
cti aūt Petronij req̄re dñica. j. post octa
uas pasce. Bri p̄o p̄is Frāciſci req̄
re in festo scti Matthie. In cōi vero
apl̄oꝝ euāgeliū: Hec mando vob: req̄
re in festo Simonis z Ju. Et euange
liū: Ecce mitto: in festo Tiburtij z Va
leriani. Et euāgeliū: Ecce nos: in cōme
moratiōe bri Pauli. Et euāgeliū: De
signault: in festo bri Luce. In cōi aūt
vniꝰ martyrꝭ euāgeliū: Nolite arbitra
ri: req̄re i festo scti Valentini. Et euā
geliū: Nihil optum i festo scti Theodo
ri. Et euangeliū: Si q̄s venit ad me:
req̄re i fine libꝛi. In cōi aūt plurimo
rū martyꝝ euāgeliū: Cōfiteoꝛ: req̄re i
festo bri Matthie. Et euāgeliū: Qui
vos audit: req̄re i festo scti Felicꝭ. Et
euāgeliū: Sedente: req̄re in fine libꝛi.
Et sil̄r euāgeliū: Ue vobis. In cōi
aūt ꝓfessoꝝ euāgeliū: Vos estis: req̄re
in festo bri patris Dñici. Euangeliū
aūt: Videte: req̄re in fine libꝛi. Et si
militer euangeliū: Nolite timere. Cete
ra non mutant.

Finit Tabula.

Dominica. i. aduētus.

Incipit tractatus secūdus Auree Rose.

Dñica pma in Aduentu. Textus euāgel' Matt. xxi.

Cum appro: pinqsset iesus hierosolymis: z venisset bethfage ad montē oliueti: tunc misit duos discipl'os dicens eis. Ite in castellū qđ ptra vos est: z statim inuenietis asinā alligatā et pullū cuz ea: soluite z adducite mihi. Et si qs vobis aliqđ dixerit dicite qz dñs his op' habet: z cōfesti dimittet eos. Hoc aūt totū factū est vt adimpleret qđ dictū est p ꝓpham dicentē. Dicite filie sion. Ecce rex tu' venit tibi mānsuetus sedēs sup asinā z pullū filiū subiugalis. Euntes aūt discipli fecerūt sic p̄cepit illis iesus: z adduxerunt asinā z pullū: z iposuerūt sup eos vestimēta sua: et cū desup sedere fecerūt. Plūma aūt turba straue runt vestimenta sua in via. Alij aūt cedebāt ramos de arboribz et sternebāt in via. Turbe autē q̄ p̄cedebāt et q̄ sequebant clamabant dicētes. Osanna filio Dauid bñdict' q̄ venit in noīe dñi.

Cum appropinqsset iesus hierosolymis z venisset bethfage ꝛc. Mar. xxj. Post q̄ de q̄tuor euāgelice lectionis sensib' tractatū pmisimus: quo q̄sq; lr̄alem sensuz ab allegorico z anagogico z morali discernere possit: necnon etiā tabellā qua q̄sq; euāgelia sm curiā occurrētia in h̄ volūine p̄rat: qđ sm ordinē p̄dicatoꝝ ꝑmo/ deinū ꝓo ertā sm curiā condit: superest vt sm eosdem sensus euāgelicas lectiones exponam'. Circa lectionē ꝓo p̄sentē: z circa alias qōnes mouēdas ad tertiū tractatū refuantes: ipm tertū pmo auxiliāte deo/ tentem' aperire. Istud aūt sacrū euangeliū legit bis in anno: scz in dñica palmaꝝ sm sensum lr̄alem: z in hac sm allegoricū: vel melī' sm quandā adaptatōez z repītationē eccīe que p aduētū chīi in hier'm ad passionē repīntat et' aduentū ad hūanā naturā p incarnatōz. Queadmodū aūt pz ex dict' q̄tuoz recipit expositiones. Et circa ipm videnda sūt tria pūcta q̄ in eo tangūt. z dñr missio: executio: z pcessio. in qb' tāgūt mīra pulcra documēta spectāntia ad spūalez aduentū dñi nr̄i iesu chīi p gr̄az ad aīas nr̄as. Quātū g ad pmū p intellectu oīm dicēdoꝝ in pīnti euāgelio z in mīris sequētiū opz alt q̄ pmittere de situ z edificio ciuitat' p dicte. Sciendū est igit vt ex varijs autoribz colligit: q duo sūt in iudea mōtes z vn' eoꝝ oriētalis dr mōs oliueti. Alt' aūt occidētalis dicit mōs sion. In radice mōtis oliueti a pte oriētali est bethania: q̄ distat ab hier'm stadijs. xv. vt dr Joā. xj. siue q̄si duob' miliarib'. In decliui aūt eiusdē mōtis ab occidēte erat vna villa q̄ dicebat bethfage q̄ erat sacerdotū. Int' istos autē duos mōtes est vallis media q̄ dr vallis iosaphat: q̄ est latitudis mille passuū vel circa/ seu vnius miliarij. Per mediū isti' vallis labit torrēs cedron q̄ fluit a septētrioē in meridiē. In relīq aūt monte. i. sion sūt tres colles a seinuicē distincti vallib' intermediis. Vnus eoꝝ sup oēs excelsior ad meridiē erat: q̄ vt mihi vr ex discursu diuine scripture: marie pmi z scdi li. Machab. retinuit sibi nomē pprium tot' mōtis sion. Et in h̄ colle erat vna ps ciuitatis hier'm: q̄ dicebat ciuitas supior. Deinde ad septētrionē erat alt' collis humilior q̄ dicebat acra sm Josephū. sup quē erat alia ps citatis: q̄ dicebat ciuitas inferior. Est z tertī' coll' q̄ dicebat moria ad orientē: z iminēs valli z torrē

ti sup quē erat tēplū: de cui⁹ fabrica suo
loco dicem⁹. Omes aūt isti tres colles
erāt infra muros hierlm: ad orientē ha-
bētes torrentē cedron: ad occidentē po
erat magnū pcipitiū. Erat aūt hec ciui
tas qua adeo q circuit⁹ eius etiā ad qn
tū miliare nō attigebat: teste Josepho
q ait. Totū citaeis in giro spaciū trigi
ratrib⁹ stadijs finiebat. Octo em sta-
dia vnū miliare faciunt iuxta doctrinā
illoꝝ pſuū. Ex q̄truor granis ꝓponit di
gitus vn⁹. Est q̄ter in palmo digitus:
q̄ter in pede palm⁹. Quinq pedes pas
sum faciūt: passus q̄q centū. Viginti-
q̄nq stadiū dant: sz miliare octo da-
bunt stadia: duplarū dat tibi leucam.
Nō obstāte aūt tam quo muroꝝ ambi-
tu sup his trib⁹ muris erāt clxxiij. tur-
res pulcre: teste Josepho: absq̄ his q̄s
Herodes fecerat: que erāt mire z mi-
rabiles. Ex his seq̄t q hec citas castrū-
seu fortaliciū videbat. His ḡ visis di-
camus (Cū appropinq̄sset ꝛc.) Scien
dū est aūt q verus text⁹ habz (Cū ap-
ppinq̄ssent) in plī. s. Iesus z discipli eī⁹
Eccl'ia rē recitat in singlari: q: nō vo-
luit q repererent tot noia: maxie q: ne-
cessario bis fuisset hoc nomē Iesus repe
tirū: fm q sī ibi duo ꝓba: vnū plis nu-
meri: z alib⁹ singlaris. s. appropinq̄ssent
et misit: (cū ḡ Iesus appropinq̄sset hie
rosolymis). i. distaret circa q miliare.
Est aūt sciēdū: q vt ex varijs auctorib⁹
z locis scripture colligit: licz hec ciuitas
olim mlta habuerit noia: tñ ḡtū ad p̄
sens q̄tinet dicta est ꝓmo salē: a sem fi-
lio noe: q eandē edificauit: z ꝓmus reḡ
uit in ea. Hec est ꝫ hoc q sup eā dixim⁹
edificasse melchisedech: q: fm hebreos
z fm sctm Tho. Heb. vij. idē fuit sem:
q z melchisedech. Deinde dicta est hie
bus/a q̄dam q hieb⁹ dicebat: z eā dila
uit. vel a hiebuseis habitatorib⁹ eī⁹.
Ex hieb⁹ aūt et salē q cōpositionē dicta
est tertio hierlm. Quarto ꝓ a salomo
ne q eam cinxit triplici muro: dicta est
Hierosolyma q̄si hierosalomonia. Et
q̄nto a poetis p corruptionē dicta est so
lyma. Sequit: (et venisset bethfage.)
Bethfage erat fm Hiero. q̄dam villa
sacerdotū: q licz nō habuerit hereditā-
tem seu agros ad colendū: tñ habuerūt
domos ad habitādū: ad q̄s declinabāt
pacto officio suo in tēplo: z etiā ad aīa-
lia p sacrificijs nutrieda. Vñ fm Ori-
gen. inter ptat dom⁹ martillaꝝ: q: martil
la ꝓpria ps erat sacerdotū: vt idem ait.
Sequit (ad montē oliueti) b mōs sic
dict⁹ est: q: sit oliuis constitus. Hz etiā
palmas. q: vt dz Joā. xij. hec turba de
qua in p̄senti euāgelio legit: q cedebat
ramos de arboribus: habuit in manibus
ramos palmaꝝ. Dicebat aūt etiā mōs
trū luminū: q: hēbat ab occidēte lumē
ignis lucētis in tēplo: z ab oriēte lumē
solis: q ex b mōte oriebat ciuitati ex ad
uerso posite: z ex se ꝓducebat oleū vn-
de nutrit lmmen. Ex hac aūt pte venit
dñs Iesus ad citatē. Prio: q: ibi hēbat
mlt⁹ familiares. s. in illo mōte. Scō
q: inde ex eodē post passionez ascēsurus
erat in celū: vt oñderet q via cōscendē-
di ad celū chr̄o fuit passio: nob aūt hūi-
lis patia. Tertio mystice fm Amb. vt
nouellas oliuas in sublimi ꝓtute plāta
ret. i. se plāraturū oñderet. Et ꝫ nouas
oliuas intelligit gētes nouit cōuersas.
Inde aūt misit discipl⁹ duos. Prio p
pter fraternā societatē. Scō ppt ꝓbi
auctoritatē. Tertio fm Bedā z Victo
rinū: vt ꝑcet p̄dicatores debere hīe sciē
tiā z mūdiciā. Vel in signū q apli erāt
soluturi duos ꝓplos: vt dicet. Et iō seq̄
tur (rūc misit duos de discipl⁹) Qui
fuerint hi duo discipli/ certū nō habet
Dicit rū Chrys. z mgr historia q cre
dunt fuisse Petrus z Philippus: z in-
telligē de Philippo apl'o fm s. Thom.
Iste em fuit q p̄dicauit samarie Act.
viij. Innuit etiā Chrys. z Mgr q iste
Philippus sit aplus: ex hoc q eū appel
lant Philippū simplr/ nihil limitādo.
Et lz i. liij. dt. ij. q. ij. ar. iiij. ad ꝓmū. di-
cat q fuit vn⁹ ex septē diaconib⁹: tñ ibi
loquit sctus Tho. fm opinionē quā ibi
recitat. vt pz intuēti. Hoc aūt vt dicūt
Chrys. z Mgr fuit in signū q isti pri
mo adducerēt gētes ad chr̄m. Petrus
q̄dem Cornelīū cū sua domo: Philip-
pus ꝓ Samariā. Sequit (Jte in ca-

stellū).i.in Hierm:q̄ dicta est castellū eo q̄ esset sicut vnū fortaliciū. Castellū em̄ aliq̄n iportat fortaliciū. Vñ dicūt eccl̄ie incastellare.i fortificare ac munire ꝓtra hostes. Vel ſm aliq̄s hec ciras ꝺr castellū despectiue ꝓpter suas iniq̄tates. (Nō ꝓtra vos est) Nota cōtra nō solū ſm situ localē: q̄ isti erant sup vno monte a ꝓte orientis: t ciuitas sup alio ex opposita parte occidētis: sed etiā ſm voluntatis affectū: q̄ isti erāt chr̄i discipuli: illi ꝙo inimici. (Et inuenieris asinam alligatā.) Hec asina erat paupex vt ꝺr Raba. t q̄ ea vtebat eā pascebat. (Et pullū cū ea) hic pull⁹ erat fili⁹ el⁹: t sup eū adhuc null⁹ sederat. vt ꝺr Luc. xix. (Soluite et adducite mihi. et si q̄s vob aliq̄d dixerit: dicite q: dñs his op⁹ habet) ſm Chrys. sup Matth. nō dixit dominu⁹ noster/vel dñs tuus: sed domin⁹ simpl̄r: vt intelligat chr̄s esse dominus oim (Et ꝓtinus dimittet eos) Scōm Chrys. intelligit: quia chr̄s dimitteret iumēta ad loca sua pacto ope. ſm glosam vero intelligit de dño iumēto rum: qui ea stantim dimissur⁹ erat in obsequiū chr̄i. Sed si asina erat paupex: quō habere poterat dñm: Ad hoc dicitur q̄ habebat dñm custodientē: sed nō possidentē. Vñ Luc. xix. ca. dicit: q̄ dixerūt dñi.i. custodes: q̄d soluitis pullū: Seruabat aūt vt Petrus de scala ꝺr: vt fuiret paupib⁹ in deferēda aqua: de q̄bi erat penuria. Est autē notandū: q̄ ſm mgr̄m histo. in hac die: scz palmar: t in hoc itinere chr̄s arbor maledixit. Nam ſm Mar. ista maledictio narrat ante electionē vendentiū de templo: quā constat exercitatā fuisse in die oliuarū. Q̄, ꝙo alia die ista maledictio ꝺr facta ſm Mat. t Mar. intelligit q̄ recapitulationē dictū ſm eundē Magr̄m histo.

• Sec̄k. (Hoc aūt totū factū est vt implerek q̄d dictū est q̄ ꝓpham. i. q̄ Zacharią. ix. ca. dicentē. Est autē sciendū q̄ ꝓphera videt malitiā iudeor: q̄ chr̄o cōtradicturi erāt vt inexcusabiles essent/ dedit eis duo signa aduēt⁹ eius in hierusalem. Primū q̄ ascēderet sup asinā. Scōm q̄ cū iubilo ꝓplor intrarent t exaltatōe. Et vtrūq̄ in pñti euāgelio narrat ipleri. (Dicite filie sion) .i. hierm q̄ ſm Rabanū erat sita in monte sion. t hac rōne dicit eius filia. Vel ſm aliq̄s hic siō nō stat ꝓ mōte: sed ꝓ colle: in quo erat supior ciuitas: cui⁹ inferior dicebat filia: eo q̄ ab illa ꝓte ꝓtegerek: cū ille mons esset sicut fortaliciuz. (Ecce rex tuus venit tibi) Chrys. Si intellexeris vt saluet te. si nō intellexeris venit ꝓtra te. Hec ille. (Mansuetus) vt scz plus amek q̄ timeak. ſm Chrys. Et loco ei⁹ q̄ hic ꝺr māsuetus/ ꝓpha hz iust⁹: t saluator t paup: q̄ sūt insignia regis nr̄i scz iusticia: pietas: t paupras. dāris nobis exēplū pauptatis t tēperātie: vt scz necessarijs simus cōtenti. Vñ subdit. (Sedens sup asinā t pullū filiū subiugalis) nō sup equū frementē litis ac discordie amatorē: sed sup asinam pacis t tranq̄llitatis amicā: ſm Chrys. Et ſm magr̄m histo. asina latine: grece subiugalis dicit. Nō q̄ illa asina dicebat subiugalis q̄si esset sub iugo onerū posita: sed vocabulū grecū est: t asinaz ꝓcat. vt sit idē fil⁹ subiugalis q̄ fil⁹ asine. Est tamē norandū q̄ brūs Marc⁹ allegās istā ꝓphetiā in nōnullis ꝓbis dissonat a textu: sed tamē est eadē sentētia oīno: t ꝓ alia ꝓba alit̄ tulū explanata. Et de hoc nō est curandū. q̄a ſm Hilariū nō ſmoni res: sed rei ſmo subiect⁹ est. Est aūt hic triplex dubitatio. Prima: quia Zacharias ꝺr sedēs sup pullū/nihil dicens de asina: sic allegat Matthe⁹. Et mgr̄ q̄dē histo. ꝺr q̄ ita est. scz Matthe⁹ addidit asinā ꝓpter mysteriū. de q̄ infra dicek. sed nō est rōni ꝙsentaneū q̄ ꝓpter aliq̄d mysteriū fecanduz falsa allegaueri rit scr̄ptrā. ideo q̄ nō dicit mgr̄ (vt credo) simpl̄r ita esse: sed iuxta septuaginta interptes ſm q̄s de pullo tm̄ fit mentio. Vñ Augu. de ꝙsensu euāgeli. ꝺr q̄ Matthe⁹ scripserit hebraice: ō adduxit ꝓphiam vt iacet i hebraico: vbi de vtro q̄ animali fit mētio. Septuaginta ꝙo interptes nō transtulerūt nisi de pullo inspirati: vt dicit eo spiritu quo fuerat scripta dictata: quod ex ipa mirabili q̄ p̄dicak cōsensione firmatū est. Sed ad

uerte q ea ꝙ Augu. ꝺt ſunt optie dicta
z vera:excepto eo qꝺ dicit de ꝓſenſione
interptū: quā Hiero.rōnabiliter repro
bat in ꝓlogo ſup pentatheu. ꝙuis nec
ipe Auguſtin⁹ eam affirmet: ſed dic q
ꝓdicak.i. dicik et affirmak. Quidaz em
dicūt :q exiſtētes in ſeptuaginta cellu
lis oēs ſeparatim eodē modo tranſtule
runt:ſed eſt fictio.qz vt allegat Hiero
nymus/Joſephus dicit eos in vna ba
ſilica fuiſſe.Et erant vt qbuſdā placet/
ſeptuagiraduo:vtz ſex ex ql̄ibet tribu:
licz coiter dicank ſeptuaginta ꝓpter de
narioz integritatē. Siue ꝙ ſpūſctō in
ſpirari/ ſiue non : aliter tranſtulerūt ꝙ
habeak in hebraico. Scōa dubitatio
eſt:quō eſt probabile q in vno miliario
duo iumēta chr̄is aſcenderit: Rūdek q
vt ꝺt Remigi⁹ potuit ſup vtrūq; aīal
ſucceſſiue ſedere. Et cōmunit fm expo
ſitoꝛes de facto ita fuit.qz primo ſedit
ſup pullū fm Nicol.de Ly.in ſignū q
ꝓplis gētilis quē hcabat: ſubijceret chr̄o
per fidē ꝓpus ꝙ iudaic⁹. Hoc aūt nō eſt
ſic intelligendū/quaſi totus vel maioꝛ
pars ꝓpli gētilis crediderit plus ꝙ iu
daici : ſed quia ille ꝓplus q ſubiect⁹ eſt
chr̄o ꝓmū/ pro maioꝛi pte fuit ex genti
libus:z quia capita gentiliū.i.roma et
ceſares crediderūt : non aūt hierm fm et
ꝓncipes iudeoꝛ : niſi forte poſt ꝙ ex ea
iudei expulſi ſunt p Titū. Sz qz vt ꝺt
Hiero.pull⁹ erat laſciu⁹ et frenoꝛ im
patiēs.z iurta Lucā erat indomitus: z
ꝓpter oñdebat aliquā inſolentiā:ī de
ſcēdens de pullo dñs aſcēdit aſinā. Sz
btūs Hieroñ.ſic dicit. Sed videk q ſu
per vtrūq; aīal in parvo itineris ſpacio
dñs ſedere nequerit. Ergo cum hiſto
ria aut impoſſibilitatē habeat:aut tur
pitudinē/ad altioꝛa tranſmittimur:ꝙſi
ad myſticū ſenſum. Hec ille. Et intren
dit q dñs ſup vtrūq; ſedit : ad hcanduz
id quod ſtatim dicā. Et ſiqdem ſolū ad
ſignificandū feciſſet : ſequēs allegoria
eſſet ſenſus litteralis. Tertia dubi
tatio eſt qre euāgeliſte ita diſſonāt: qa
de aſina ſol⁹ Matthe⁹ facit mentionē.
Et reſpōdet Augu.de cōſenſu euāgel.
q nulla eſt repugnātia ſi ſup vtrūq; ſe
dit q dicak ſup altero eoꝛ ſediſſe. Ideo
aūt fm eum z Chryſ. Lucas: Marc⁹:
z Joānes tacēt de aſina:qz tacek in trā
ſlatione ſeptuaginta interptū: fm quaz
loquebank. Matthеus ꝓo cōmemoꝛat
aſinā:qz hebraice ſcripſit. Eſt etiā alia
cauſa fm Raba.quia ſcz iſta aſina hcat
ſynagogā:cui Matthe⁹ euāgeliū ſcrip
ſit: eo q ſcz hebreis ſcripſit. Et idē vt
credo intēdit magiſter hiſtoriaz. Al
legoꝛice aūt ſciendū eſt: q in allegoꝛijs
z anagogijs non oꝛtet ſimilē ꝙtum ad
oīa velle perqrere.vt ptz de ſe in mul
tis. Vide de hoc dñica decima poſt fe
ſtuz trinitatz. Sciendū etiā q vira glo
rioſa quā chr̄s poſt reſurrectionē habu
it eſt mons oliueti.i.miſcōie:in quo eſt
bethfage.i.domus ſacerdotū ſeu brōz
qui dicunk ſacerdotes Apoc.j. Feciſti
nos deo nr̄o regnū et ſacerdotes. Sed
duo diſcipli miſſi fm Remigiū ſc due
pres diſcipulorz chriſti q diuiſerunt ſe
vt qdam in gentilb: qdam in circūciſio
ne/ ſeu in iudea euāgelizarēt. Caſtellū
iſtud fm Hiero.eſt mūdus cōtra apo
ſtolos exiſtēs:eo q iugū doctrinaz nol
let ſuſcipe. Et ſi r fm eūdē aſina domi
ra eſt ſynagoga hebreoz que iugū diui
ne legis trahebat: ſed pullus indomit⁹
eſt ꝓplis gētilis q legē nō accepat a deo.
Aſſimilank aūt fm Chryſ. hoies ante
aduentū chr̄i iſtis iumētis que ſunt im
munda:rudia:ſtulta:z infirma z alliga
ta. Fuerūt em tunc hoies immūdi con
ſcientia:rudes intelligētia diuinoz: ſtul
ti veſania idoloz:infirmi in bono ope
re:ligati ſub diabolica poteſtate. Dñs
ergo de mōte oliueti miſit ad ſoluendū
aſinā a diabolica prāte: z adducēdā ad
ſe:qñ poſt reſurrectōz dixit Mar.xvj.
Euntes in mundū vniuerſum p̄dicate
euāgeliū oī creature.i.gentib⁹ z iude
is. Hora tñ q fm Hilariū per aſinā et
pullū ertā duos gentiles popꝰos poſſu
mus itelligere.i.per aſinā ſamaritas:q
alīq modo fuiebant ſub lege moyſi:qs
philipp⁹ ſoluit:ꝙ pullū ꝓo reliqs genti
les:qs petr⁹ ſoluit in cornelio: qui fuit
ꝓmitie gentiū aliq modo. Anagogice
ꝓo ſciēdū ē q hiericho a q veniebat chr̄s

interp̃tat luna: z ꝓcat pñtē vitā istabilē
tāq̄ luna. Hierlm ꝯo dī visio pacis: z si
gnificat futurā btāz vitā: i q̄ videt de⁹
Ipse q̄ppe ē pax nr̄a: ad Eph.ij. Jesus
ꝯo interp̃tat saluator: z ꝓcat eū q̄ se z ali
os vellet fieri saluos. Jstū volentē a hie
rico ire i hierlm: optz trāsire p mōtē oli
ueti. i. venire ad meditatōez ō miscōia.
Et q̄ mōte dz mittere duos discipulos
.i. vt Hiero. ōr: sciam z opa. Optz em̄
q̄ ad miscōiaz dei hīe sciaz. i. credulita
tē: q̄ p illā solā saluet. vñ Aug. ō senten
tijs p̄speri. Ad celestē hierlm cōsortiū ñ
ascēdit nisi q̄ toto corde cōfitet nō ꝓpij
opis sz diuini muner̄ eē q̄ ascēdit. hec
ille. Quo ad miscōiaz suā ꝓpriā optz q̄
habeat opa pietat̄ exhibita ꝓxio saltē i
volūtate. vñ Matt. xxv. illi q̄ nō fecer̄t
elynam i die iudicij adiudicabunt eterno
supplicio. Jsti duo discipli adducūt asi
nā z pullū. i. spem z ꝛmorē. Opa q̄daz
em̄ adducūt spem: qz vt ōt magr̄ sen. et
s. Tho. ij. di. xxvj. spes ex gra ōi z me
rit̄ puenit. Et spes q̄ icitat ꝓcat velocē
pullū. Scia ꝯo adducē timorē retardan
tē. Et his duob⁹ iumēt̄ania secure ve
hit: nō āt sola spe aut solo timore. Do
ralit āt sciēdū ē q̄ hierlz ē aia: asina ꝯo
onerifera z stolida ē caro. pulle⁹ ꝯo car
nal affect⁹. Et vtrūq̄ a diabolo p petrm
ligat vt fulat petrō. vñ dicit Chrys sup
Mar. Añq̄ peccem⁹ libet hēm⁹ arbi
triū seq̄ volūtatē diaboli an nō q̄ si sel
peccātes obligauerim⁹ nos opib⁹ el⁹: tā
nr̄a ꝓture euadere ñ possū⁹: sz sic nauis
fracto gubnaculo illuc ducit vbi tempe
stas voluerit: sic z hō dine gre auxilio p
dito p petrm ñ q̄ vult agit: sz q̄ diabo
l⁹ vult. z nisi dns valida manu misericor
sue soluerit eū: vsq̄ ad mortē i petrōz su
oz vicul⁹ pmaebit. hec ille. Hanc asinā
chris p duos discipulos. i. duos mor⁹ solu
it z adducē ad se añq̄ velit ire aiaz.
nā amor ipetrat venīā z trahit Lu. vij.
Dimissa sit ei petā mlta: qm̄ dilexit mlt
tū. Per tiorez āt soluit. Timor em̄ dñi
expellit petrm: Sap. j. Dz ḡ aia assidue
orare deū vt soluat suus mal⁹ affect⁹ et
trahat ad deū. Aug. i ome. Nōdū tra
herz: ora vt trahar̄. hec ille. Dz et ñ cal
citrare q̄n deus soluit p mortis ꝑdictos
Verbi gra: qñ imittit tibi timorē mor
tis z gehēne vult soluere. noli ḡ resiste
re diuie mortōi calcitrādo. Significāt
aūt i ꝑdict̄ mlta alia allegorice z ana
gogice z moraliter: sed hec pauca exꝑssi vt
q̄sq̄ p se ipm discat excogitare istos sen
sus spūales q̄s oēs si vellē exꝑmere nr̄a
expositio nō cēret protractū vt intēdo. Et
hec ō ꝑmo. Scōm pūctū euangelij ē q̄
discipli executi sūt imptū chīi: cū dī(eū
tes aūt discipli fecer̄t sic ꝓcepit illis ie
sus z adduxerūt asinā z pullū: z iposu
erūt sup eos vestimenta sua: z eū desup
sedere fecerūt) Et q̄dez liter̄ ista ꝑs ex
dict̄ z ex se pz. Allegorice ꝯo patz ex
dictis. vñ apli ipleuerūt imptū chīi. qñ
disp̄si ad ꝑdicādū mōz ꝓuerter̄t ad fidē
vñ mar. vbi s. Ar illi ꝓfecti ꝑdicauer̄t
vbiq̄ tē. Vestes apl̄ice quib⁹ ornarūt
iumēta vt chīs ōsup sederet: sūt ipa apli
ca doctrina: quā apli z doctores tradide
rūt: ꝙ Hiero. Possum⁹ etiā dicere q̄ sūt
ꝓtutes scte: marie charitas. chīs ei dū
plicit regt in alīq̄. vno mō p fidē solā: q̄
regnat i toto regno eccl̄ie militāt̄: i q̄ sūt
et mali. Alio mō p graz. Ad ꝑmū rect̄
rit fides seu apl̄ica doctrina. ad scōz ꝯo
charitas z ꝓtutes. Anagogice āt sciē
dū ē q̄ hō a hierico i celestē hierlz ꝓscē
dēs p opa mie q̄b⁹ ꝓxio fuisset: z p hūili
tatē q̄ se totū ō subiēē: spādo i ei⁹ mīa:
sic ornat̄ vestib⁹ apl̄icis. i. gra quā ꝓsect̄
p sacra eccl̄ie ab apl̄is vel eoz successō
rib⁹ dispēsata z ꝓtutib⁹ seu gtijs sacra
mētalib⁹ q̄ i ipo suo transitu chīs adest
saltē i effectu z mltitudo sctōz: z ita sē
cur⁹ z cū gl̄ia trāsit: chīo toralr̄ p amo
rē i el⁹ corō sedēte. Moralr̄ sciēdū ē q̄
i iustificatōe ipij ifūdūt oēs ꝓtutes. vi
de s. Tho. j. ij. q. lxiij. z q. lxv. Jō post q̄
caro z carnal affect⁹ ad deū p ꝓuersio
nē adducit: ornat̄ volūtas z alij apperti
t⁹ vestib⁹ ꝓtutū: z tūc chīs intrat i hierlz
.i. i aiaz: z ꝓfert ei mariaz iubilatiōez:
vt dicit. Tertiū pūctū euangelij est q̄
chīs citatē hierlz cū magna gl̄ia z leticia
intrauit amicoz suoz. Od ꝓphauerat za
charias vbi s. dicēs. Exulta. i. exultab
filia sion. Liter̄ ḡ circa h sciēdū ē q̄ sic
ꝓtz p sctm Matthēū chīstū multa tur
ba sequebat: sic etiā dic brūs Joan. cō

xñ.m'rī q̄ erāt ī hier'lm audiētes q̄ Ie/sus aduenīret exierunt obuiā ei:maxie q; audiuerāt ō suscitratōe Lazari. et sic chr̄s remānsit ī medio turbax:ita q̄ aliq̄ p̄cedebant:aliq̄ seq̄bant. Et iste turbe tres honozes fecerūt chr̄o. P̄mo ei stra uerūt vestes suas ī via. Scō strauerī viridēs ramos. Tertio magnis vocib⁹ publice eū laudabant:tenentes ramos palmax ī manib⁹:vt ōt brūs Joannes. Dr̄ ḡ(plurima āt turba strauerūt vesti mēta sua ī via. Alij aūt cedebāt rames de arboz⁹ib⁹ z sternebāt ī via. Turbe āt q̄ p̄cedebāt z q̄ seq̄bant clamabāt dicē/tes osanna filio dauid) Osanna fz ma gistrū hīsto. z Hieronymū z Remig. ē dictio tota hebraica nō simplex fz cōpo sita ex duab⁹ dictiōib⁹. Quax vna nō ē integra manens:fz p̄dit vocalē i. z ob h̄ dr̄ cōponi ex corrupto z integro. Cōpo/nit em̄ ex osi:qđ latine dr̄ salua:et anna qđ est interiectio optātis. Inde osanna.i. salua obsecro. Quia em̄ illā interiectio nē nō habem⁹:loco eius ponim⁹ p̄bū h̄ fz obsecro.vt dic̄ mgr̄ hīsto. Quod p̄o subdit:filio Dauid. p̄t esse q̄ li filio sit vna dictio vel due:vt mgr̄ hīsto. dicit. P̄mo mō sic legak. Clamabāt filio Da uid.i.ad filiū Dauid: osanna. Vel sic. Osanna filio Dauid.i.p filiū Dauid: ita q̄ li filio sit ablatiui casus: vt vult Hugo cardina. Et isto mō petitio quā ī por:rat ly osanna:dirigit ad deū. Sz se cundo mō sic. Clamabāt: o fili Dauid osanna. Est aūt notādū q̄ vt elicitur Matt.xxj.q: iudei expectabāt Messiā chr̄m ex genere Dauid:apō eos vs⁹ sic inualuerat:vt chr̄m appellarēt filiū da uid. Vñ dicere Osanna fili Dauid.est dicere:salua chr̄e. Et in h̄ fm Hierony mū signi ficabāt q̄ aduent⁹ chr̄i sal⁹ sit mdi(Bñdict⁹).i. gl'iosus sit. (q̄ venit) id ē q̄ icarnat⁹ ē.(in noīe).i. ad honorē. (dñi).i.dei patr̄:quē glorificauit. Sic aūt elicit a scō Tho. Ro.xxj. bñdicere triplicit sumit.i.enūciatiue:z est idē qđ laudare.z impatiue:z ē idem qđ p̄ferre aliq̄ bonū.z optatiue:z est optare bo/nū. Et p̄mū ac tertiū cōuenit oib⁹ z re/spectu oīm etiā dei quē laudam⁹ et cui optam⁹ bonū:puta q̄ glorificet ī mōo: et cui cōgaudem⁹ in bonis que habet. Sz scōm quenit deo soli p autoritatez. ministrz aūt ei⁹ p misterū. Isti igit benedicebant chr̄isto p̄mo z tertio modo.

Allegorice aūt sciendū est:q̄ postq̄ chr̄s ascēdit p fidē asinam z pullū:illi q̄ erāt ī societate chr̄i ceperūt sternere ve stes ī via:fm Hiero.pedib⁹ asine ne ali cubi offendat ī lapidē:ne calcet spinam nec labak in foueā. Hec ille. Per qđ si/gnificak q̄ de⁹ alit hz puidentiā de bo/nis:z aliter ō malis. Vide setm Tho. de veri.q.v.ar.viij. Tūc etiā cepit pu/blice laudari de⁹ in chr̄o.qz añ gentiuz quersionē notus ī iudea de⁹.vt ōt Ps. sed post repleta est terra scientia dñi sic aque maris opient. Esa.xj. Et fm Re migiū. vestimēta ī via.i.sua cor:pa stra/uerūt martyres. Et ramos p̄scindūt ō arboz⁹ib⁹ qui exempla accipiūt a doctri/na z vita sanctor:fm eundem.

Anagogice aūt sciēdū ē:q̄ hic signifi cak socieras quā faciūt boni angeli aie trāseunti ab Jericho ī hier'lm.z leticia sctōr ī salute elector. Tota ei ciuitas celestis mouek in iubilatiōe magna.

Moraliter aūt sciēdū ē q̄ postq̄ aīa fuerit a pctō soluta z ornata virtutib⁹ z in sua volūtate ceperit esse chr̄s:tūc to/ta ciuitas hierusalē letak spirituali leti cia.id est tota aīa iocundak. Dulce est em̄ seruire deo. Unde Hiere.ij. Scito z vide q̄ malū ē tibi z amarū reliquisse te dñm. Augu. de sen.p̄spe. Arta ē via que ducit ad vitā:z tñ p ipsam nisi dila tato corde nō currit:qz iter virtutū quo paupes chr̄i gradiunt:amplū ē fideliuz spei:z si artū infidelīū vanitati. Hec ille. Vñ Matth.xj. Jugū meum suaue est z onus meum leue.

Textus euāgelij Luce xxi.

Erunt signa in sole et luna z stellis:z in ter ris p̄ssura gentium p̄e cōfusiōe sonit⁹ marz z fluctuū: arescētib⁹ hoib⁹ p timore z expe ctatiōe q̄ supuenīēt vniuerso oz bi. Nā ṕtutes celox mouebunt

Dominica.ii.aduentus

Et tūc vidēbūt filiū hois veniētē in nube cū ptāte magna ⁊ maiestate. His aūt fieri incipiētibus respicite et leuate capita vra: qm appropinqt redēptio vestra. Et dixit illis sītitudinē. Videte ficulneā ⁊ oēs arbores cū pducūt iā ex se fructū: scitis qm ppe ē estas. Ita ⁊ vos cū videritis hec fieri: scitote qm ppe ē regnū dei. Amē dico vobis: qa non pteribit gnatio hec donec oia fiant. Celū ⁊ tra transibūt: ꝟba aūt mea non transibunt.

Dñica scōa in aduētu dñi.

AVBUNT signa in sole. Lu. xxi. Dns ac redēptor noster pararos nos inuenire desiderans: senescentē mundū q mala sequant denūciat: vt nos ab eius amore cōpescat. Appropinquāte ei⁹ termino q̄re psecutōes ꝓuenīāt inoresc̄it. vt si deū meruere in tranq̄llitate nolumus: vicinū ei⁹ iudiciū: vl̄ pcussiōib⁹ attriti timeam⁹. hec Greg. i hom. Vñ in pñti euāg. qō totū est de iudicio gnali: tria facit chr̄s. Prio em pdicit q̄dā terribilia. Scōo reddit cām taliū. Tertio cōsolat corda elector. Quātū ad pmū sciēdū est q pñs euāgeliū nō pt exponi allegorice: qr oia q̄ in eo tradūt l̄raliter ptinēt ad credēda i noua lege. Quāuis aūt aliqn ea q̄ tradūt l̄ralit ptinētia ad sensus allegoricū possint exponi anagogice: tn̄ nō est sp̄ nec necē nec aliqn possibile. vt ꝟ esse in ꝓposito. Ll̄aliter g̃ ⁊ moraliter: vel l̄raliter tm̄ exponam⁹ pñs euāgeliū. Dr̄ g̃ (Erūt sig̃) Vbi aduertēdū est: q sig̃ pcedēt futurū iudiciū. Prio sm Chr̄y. vt oñdat tūc dns ppt quē facta sit corporea intire. s. hō vel gen⁹ humanū. Scōo sm Greg. qr iuste nos oia feriūr. vt q̄r pus in mūdo habuim⁹ gaudia: tot postmodū sentiam⁹ tormenta. Hec ille. Tertio vt oñdat ds offensus sic offenso dño turbat familia. Et q̄rto sm doctrinā. s. Tho. liij. di. xlviij. aduētū dñi ad iudiciū aliq̄ sig̃ pcedēt. qr hoc facit ad auctez quā tactus iudex hie dr: vt p talia indicia disponāt hoies ad se et subiectēdū. Vñ ⁊ ppt̄ h̄ in forma gl̄iosa iudicabit. Nec tn̄ ꝟ h̄ est illud apl̄i. j. Thes. v. Cū dixerit pax ⁊ securitas: tūc repentin⁹ veniet interit⁹. Verbū ei apl̄i sm Aug. ad eschi. itelligit de psecutoribus sctor: nā tūc boni arescēt p timore: vt dr h̄. Vel pōt dici q post mortē antichr̄i ⁊ añ initiū signor ipius ñ vidētes cōsumari mūdū: vt timebāt ⁊ credebāt dicent: pax est ⁊ securitas. ⁊ tūc stati incipiēt signa terrere. Et qr totū tps qō sequit initiū sig̃ dr dies iudicij ꝓtinere. iō dr interit⁹ repēte venire: qr illa signa repēte venient. Et isto etiā modo itelligit q venient illa dies vt fur. s. q̄ ad initiū sig̃: ⁊ etiā q̄tū ad ipam diē quā illa signa non manifestabūt determinate. Hec oia. s. Tho. qb⁹ addit sm Joa. dor. q in ꝓmo aduētu chr̄s venit occult⁹: q̄uis tps eēt p scripturā determinatū: sed in scōo veniet manifest⁹ ⁊ tps erit incertū. iō ꝓmū aduentū nō ꝓcesserūt sig̃ sic ꝓcedent scōm. Que aūt sint ista sig̃ / nō est certū sm s. Tho. Brūs q̄dē Hieron. dr se in annalib⁹ hebreor. vt etiā testat mgr hist. reppisse. xv. signa q̄ dieb⁹ xv. precedēt iudiciū. Utr ꝟo illi dies erūt cōtinui vel interpolati nō est certū. Prīa die eriget se mare cubitis. xl. sup altitudinē montiū: stans tn̄ in loco suo q̄si murus. Scōa ꝟo tantū descēdet vt vix possit videri. Tertia aūt oēs marine belue sup aquā maris apparētes dabūt mugit⁹ vsq ad celū. Quarta ardebit mare ⁊ omēs aque. Quinta herbe ⁊ arbores dabunt rorē sanguineū. Sexta ruēnt oia edificia. Septima petre ad invicē collidēnt. Octaua fiet gnalis fremor⁹. Nona eq̄bit terra. Decia exibūt hoies de cauernis ⁊ ibūt velut amētes: ⁊ nō poterūt mutuo loq̄. Undecia surgent mortuor ossa ⁊ stabunt sup sepulcris. Duodecia cadēt stelle ō celo. Tertiadecia morient hoies viuētes vt cum mortuis r̄surgāt. Quartadecia arōbus

celū.i.aer ⁊ tra. Quintadecima oēs re
surgēt:⁊ fiet celū nouū: tra noua. Ista
tñ signa vt ōr s.Tho.Hieroñ.nō asse-
rit:nec videt multū:sed parū ꝓbabilia.
Silr etiā sīg q videt dñs i euāgelio da
re.sm Augūst. ad Elichiū. forte nō pti
nent ad die illā: nisi dicat ꝙ tūc ista sīg
erūt matora ꝙ ante. Qō sm quā mēsu
ram fiat incertū est. Scdm (in sole) qz
s.obscurabit vt dicet. Sz qre potī non
fiet in eo tale signū vt ster sic tpe iosue.
eiusdē.x.vel retrocedat:sic tpe ezechie.
Esa.xxxviij: Ad h ōr dñs petr ō scala
ꝙ fiet vt culpe.i.pctō qō est tenebra/re
spōdeat pena.vñ obscurat fuit ꝓ pctō
egyptioꝝ. Exo.x.⁊ ꝓ pctō iudeoꝝ in pas
sione dñi:⁊ tūc obscurabit ꝓ pctō oim.
Ista aūt obscuratio aliqñ dicit erube-
scentia. Esa.xxiij. Erubescet sol .aliqñ
obtenebratio. Joel.ij. Sol cōuertet in
tenebras. Apoc.vj. Aliqñ denigratio.
Sol fact est niger q̄si saccus cilicinus
Hec ex illo. (⁊ luna ⁊ stellis) .i.in pul-
crioꝝ ⁊ euidētioꝝ ptē mūdi: sic homis
turbatio ꝑmo apparet in facie. Licet em
ōs in se sp sit q̄etus.tñ tūc oñdet se tur-
barū qñ voluerit exercere vindictā ⁊ face-
re effectū irati. Est aūt sciēdū ꝙ in tpo
chri aduētu: chro venīēte:⁊ resurgētib⁹
sctis sm sctm Tho.vbi s. fient q̄dā mi
rabilia in celestib⁹ corporib⁹ et in alys.
Nā totus mūdus ponet in q̄dam statu
incorruptiōis:qz corrūpent oia mixta.
vt animalia:plante:⁊ mineralia.⁊ nunq̄
de cetero erit gnatio aut corruptio:qa
cessabit causa oīs motus.s.motus celi.
qz firmabit celū sole existēte in oriēte:⁊
luna plena in occidēte in q̄b⁹ locis sunt
creata:⁊ ꝙsequent in eisdē ꝙplent circu
lationes suas que nō debent incōplere
manere. Deinde remanebūt tenebre so
lum apud infernū.vnde ps inferioꝝ ter
re nobilitabit per rōnales spūs alliga-
tos. Exterioꝝ ꝓo erit peruia vt vitrū.
nō vt crystallū.aer vt celū. Ignis luce-
bit vt lūinaria celi. Et ipa lūinaria celi
mlto magis lucebūt q̄ modo Esa.xxx.
Erit lux lune sic lux solis. ⁊ lux solis sep
tēplicit sic lux septē dieꝝ:ita ꝙ lux vni
us diei tūc erit tāta sic modo lux septez
dieꝝ si sit pōderet. In die q̄ alligauerit
dñs vuln⁹ ꝑpli sui.i.in die resurrectiōis
qñ sanabimur:q̄ ad corpus remotis pe
nalitatib⁹: sic mō sum⁹ sanati q̄ ad aiaz
ꝑ sacramēta. Et sic ps ꝙ tot⁹ mūdus in
nouabit. Oia ꝓdicta et ratio ꝓdictoꝝ
ex scrō Tho.vbi s.patet. Sed ista fort
te ꝑtie nō possūt dici sīg futuri iudicij
quia sit cū aduentu fient iudicis. Que
aūt sint ista signa de quib⁹ loquit euan
geliū:dicit Matt.xxiij. Nam sol inqt
obscurabit.⁊ luna non dabit lumē suū:
⁊ stelle cadent de celo. Erit tñ ꝓter hec
vnū signū in istis cōmune toti corpi ce
li.i.oib⁹ spheris ⁊ stellis: qz scz cū oīa
nunc moueant ꝓter celū empyreū:tunc
oia moueri cessabūt sm doctrinā fidei
⁊ scrōꝝ.vt ptz.xiij.tract.cap.vlt. Fient
aūt ⁊ mlta alia in celo que nō dicunt si
gna:qz non ꝓcedent iudicē saltē diu: vt
inouatio:⁊ nubes:⁊ hmōi. Ista ꝙo ob-
scuratio sol ⁊ lune dupliciter accipit. Uno
modo sm ꝙ Eyse.Ebry.⁊ Hieroñ.di-
cunt:qz tanta erit claritas chri:ꝙ lūina
ria celi eo ꝓsente nō videbunt: quāuis
erūt lucida tunc plus q̄ modo. sic nec q̄
mō vident stelle orto sole. Non est aut
intelligendū ꝙ isti scti velint negare q̄n
ꝓcedat aduentū chri alia obscuratio so
lis ⁊ lune:quia hoc expresse dicit scriptura
Joelis.ij. Sol inquit cōuertet in tene-
bras: ⁊ luna in sanguinē antq̄ veniat
dies dñi magn⁹. Et iō q̄uis sit verū qō
dicūt:tñ vt ōr Raba.⁊ s.Tho.vbi s. h
potuit ee alio mō.qz.s.in rei ꝑitate sol et
luna obscurabunt successiue vl sil dina
ꝑtute. Sz s.Tho.vlt h fieri aī iudiciū
vt sonāt ꝑba Joel. Rab.āt nō hz ꝙ in
cōuenienti ꝙ etiā fiat pñte chro ad troze.
Peracto ꝙo iudicio erit lux lune vt lux
sol:sic dixit Esa. sz tñ nō e repugnātia
int s.Tho.⁊ Ra.qz h potuit ee aī vt sit
signū:⁊ etiā tē ad troze. Vl h erit vsq̄
q̄ chris appear: q̄ appēre lumē restituet
soli ⁊ lune:sz nō appebūt ꝑpe chri clari
tatē. Quō ꝙo stelle ō celo sint casure oz
idagare:⁊ certū est ꝙ i rei ꝑitate ō celo
cadere nequnt. Prio qz celestia corpa sūt
incorruptibilia ⁊ ꝙnt idiuisibilia. Scdo
qz nō esset loc⁹ in q̄ recipi possent. Qō

ſle patz. Nā ſic docet Areſto. in li. ō ge
neratiōe: aqua ē decuplo maioꝛ terra ꝛ
aer decuplo maioꝛ aq̄: et ignis decuplo
maioꝛ aere. Et q̄ ſequit q̄ totū ſpaciuz
quod eſt infra celū pōt ꝓtinere totā ter
rā milies centies ꝛ vndecies p̄ciſe. Eſt
rurſus ſciēdū q̄ ſm ſapiētes. vt teſtatur
Origenes ꝛ ſcūs Thom̄. ꝛ multi alij.
Oēs ſtelle ſūt maioꝛes tra: vel ſaltē ille
q̄ ſūt viſu notabiles: vt dic̄ Alfragan⁹.
Hui⁹ aūt ſignū ē q̄ q̄libet ſtella reſpe
ctu celi ē alicui⁹ q̄ntitat̄: vt ꝓz ad ſen
ſum. Terra ꝝo reſpectu celi nulli⁹ ē ſen
ſibilis q̄ntitatis: ſed ſe habet vt punctū
vt ꝓz ex vſu aſtrolabij. Quia aſtrolog⁹
ita co vtit i ſupficie terre: acſi eſſet i cē
tro eius. Cū g̃ ſtelle etiā notabiles ſint
mlto plures q̄ mille. c. et. xj. nō p̄nt hīe
locū niſi i celo. Argueret aūt fortē ali
q̄s ꝓtra p̄dicta. Nā ſol ē maioꝛ terra: vt
tradūt ſapiētes: ꝛ etiā ꝓbat. Nā ſi eſſet
et eq̄lis: vmbꝛa terre ab eo cauſata eſſz
ꝓtinue eq̄lis: ꝛ prenderet̄ in infinitū. ꝛ
ſic eclipſaret ſupioꝛes planetas: et ſtel
las fixas. Qō ad ſenſū eſt falſum. Idē
ſeq̄t. ſi ſol eſſet minoꝛ tra: q̄ tūc vmbꝛa
terre: q̄nto magꝛ a tra diſtaret: eſſet ma
ioꝛ: ꝛ b̄ ad i infinitū: vt ex ꝓſpectiua ꝓz
Luna ꝝo ē minoꝛ tra ſm coſdē: ꝛ ꝓbat.
Nā ſol ē maioꝛ terra: g̃ vmbꝛa tre q̄ꝫ p̄
mū elongat a terra ē minoꝛ terra. Et tñ
ſpa vmbꝛa eſt maioꝛ q̄ꝫ luna: vel ſaltem
ei eq̄lis. vt ꝓz ad ſenſum: q̄ aliq̄n i ecli
pſi lune occupat totā lunā. Ex his aūt
ſequit q̄ ſi ſtelle ſūt maioꝛes tra/ q̄ ſint
maioꝛes luna: qō eſt ꝯ diuinā ſcp̄turā:
q̄ dicit q̄ fec̄ deus duo luminaria mag̃.
Gen̄. j. Rñdeo ꝛ cōcedo q̄ luna ē minoꝛ
ſtellis in ꝓpate: ſz q̄ eſt vicinioꝛ nobis
cū ſit in ꝓmo celo videt maioꝛ. Et ſm
ſctm̄ Tho. ij. di. xv. ꝛ. j. ꝓte. q. ixx. ratōe
hui⁹ apparētie vel rōne ſue ꝓpꝛtat̄: diuina
ſcp̄tura lunā appellat lumiare magnū.
Cū g̃ ꝝe ſtelle de celo cadere nequeāt:
ꝝbū p̄dictū exponit mltiplicit. Pꝛio ꝓz
Chꝛyſ. Hiero. Origē. et Raba. expo
nit: q̄ cadēt de celo. i. p̄abunt ſua luce
vel ꝓpter p̄ſentiā maioꝛis luminaris. ſ.
chꝛi: vt dic̄ Chꝛyſ. ꝛ Hiero. vel ꝓpt fu
tūū aſcendentē q̄ñ purgabit mund⁹: vt
dic̄ Origē. vel diuinit⁹ q̄cūq̄ mō. Alij
ꝝo exponūt de ſtellis q̄ cadūt ꝓtinue ꝓz
apparentiā in nocte. Sūt em̄ q̄dā vapo
res ſicci ꝛ calidi q̄ a ſole eleuāt vſq̄ ad
ſupioꝛē partē aeris. vū cū fuerint calefa
cti a ſphera ignis vicina incēdit illa ma
teria a ꝓte ſupioꝛi incipiēs vſq̄ ad infe
rioꝛē: ꝛ ſic videt cadere ignis vel ſtella.
Sed iſta freq̄nti⁹ ꝛ cū maioꝛi admira
tiōe fient inſtāti iudicio. Seq̄t (ꝛ i ter
ris) maxi e maritimis (p̄ſſura gētiū ꝓte
cōfuſiōe ſonit⁹ maris ꝛ fluctuū). Ex ſi
gnis em̄ apparētib⁹ in celo. ꝛ ꝓſeq̄nt in
ꝓte inferioꝛi hoies aliq̄ magnū futuꝝ
verebunt: p̄cipue ꝝo ex iſolita marꝫ tur
batiōe. Vñ arefcēt. i. rabeſcēt ſqualoꝛe
et macie: tā boni q̄ꝫ mali ſm Euſebiū.
Vñ ſubdit (Areſcētib⁹ hoib⁹ p̄ timoꝛe
ꝛ expectatiōe) eoꝝ. ſ. (que ſupuenient vni
uerſo oꝛbi) q̄ āt ſint iſta dicet ifra. Eſt
aūt aduerrendū q̄ ſm Aug. ꝛ Ambꝛo.
p̄dicta habēt aliū ſenſū: quē q̄dā dicunt
myſticū ſeu allegoꝛicū. Sz reuera foꝛ
te ē ꝛalis ſignificat⁹ p voces metapho
rice. Stella em̄ cadēs nō eſt vera res: ſz
ficta. Vñ ait Augu. ad Eſtich. Sed ne
dñs appꝛopinq̄nte ſcō aduentu ſuo ea
ꝓ magno diriſſe videak q̄ huic mundo
etiā an̄ eius ꝑmū aduentū fieri ꝓſueue
rāt: ꝛ irrideamur ab eis q̄ plura i hiſto
ria gētiū ꝛ maioꝛa legerūt. hec q̄ dicta
ſūt meli⁹ exiſtimo itelligi. Hec ille. Vñ
ſm cūdē Aug. eccl̄ia eſt ſol: ꝛ luna ꝛ ſtel
le: cuſ dictū eſt. pulcra vt luna. electa vt
ſol: que tūc nō apparebit ꝓſecutoꝛib⁹ vl
tra modū ſeuiētib⁹. hec ille. Amb. ꝝo ꝓ
ſolē chm̄ intelligit: cui⁹ radi⁹ ē fides.
Obſcurak g̃ ſol ſm eū: cū deficit fides.
Et luna. i. eccl̄ia/ q̄n iter ipaz ꝛ chz carnalia ꝛ frena vicia opponunt. Per ſtel
las ꝝo itelligunt viri gl̄oſi i eccl̄ia: q̄ ꝓ
ſecutiōis tpe cadūt: vt idem ōt. Qō ꝝo
ſubdit. (ꝛ i ſtris p̄ſſura gētiū) ſm Aug.
vbi ſ. nō itelligit ō gētib⁹ bñdicēdis in
ſemie Abꝛae: ſz q̄ i iudicio ſtabūt ad ſi
niſtrā. Videt aūt mihi q̄ ſi iſta p̄ſſura ſu
mak actiue: ſic ꝓtiet ad maloſ q̄ tē p̄met
. i. ꝓſeq̄nt bonos. Si ꝝo ſumak paſſiue:
ſic erit oim: q̄ erit ꝓpt illa q̄ ſupuenient
vniuſo oꝛbi. i. oib⁹ bōis ꝛ mal: vt videt

vēlle Eusebi⁹. Sz tñ ꝑssura bonoꝝ ci⁹ tius icipiet:qz lūine fidei z inspiratōis diuine citi⁹ agnoscēt futura mala alijs oscētib⁹:pax z securitas:z citi⁹ termina bit ꝑ elevatiōez capitū.i.cozdiū exhilarationē:deo ꝓfortāte. Pressura ꝥo malox nunqꝫ finiet:z semp ex q̄ incepit ꝑficiscet ò malo i peius. Et hac rōne ista fm Greg.z Aug.sūt dicta ꝫ reprobos. Ob ꝥo subdit(nā ꝥtutes celoꝝ mouebunt)fm Aug.intelligit:qz alioq̄ fortes in ꝑsecutiōe turbabunt.

Vocaliter h̄ significabunt mꝫra hoīm genera i q̄b⁹ erūt z sūt mꝫra signa. Nā in sole.i.in plat⁹ q̄ sūt lux mūdi(vt dicit Matth.v.)est obscuratio ꝑ tīgrantiā z vitā infamē. In luna ꝥo.i.pncipib⁹ secularib⁹ q̄x prās ad eccl̄iam se habz vt luna ad solē.extra ò ma.z obe.insolite: est apparitio sanguinis ꝑ crudelitatē z impudicicīā. In stellis ꝥo.i. religiosis est casus a celo ꝑ apostasiā z inobedientiā In tra aūt.i.i agricolis seu rustic⁹ ē ꝑssura passiue:illata a celo.i.superioꝝib⁹ eorū. In hoīb⁹ aūt.i.mercatoꝝib⁹ sic dicti ꝓpt politicā ciuilitatē z astutiā:ē arefactio cozdis ꝓpter cupiditatē z auaricīā. In ꝥutib⁹ aūt celestib⁹.i.ꝑdicatoꝝib⁹ ē cōmotio ꝓpt pusillanimitatē.qz sūt canes muti nō valētes latrare. Esa.lvj.z ꝓpt inutiles discursus:cū deberēt i ꝓtem platiōe q̄escere:exēplo chr̄i secedēt⁹ i desertū post fmonē Joā.vj. In mari autē id ē i pctoꝝib⁹ habētib⁹ ꝓscientiā amaricatā.est son⁹ malox ꝥboꝝ. z fluct⁹ varius vicioꝝ. Quātū ad scōm punctum sciēdū ē.q cū dr(Nā ꝥtutes celoꝝ)tangit duplex causa ꝑdictoꝝ. Una ē effectiua.i.angeli q̄ imediate ꝓcurabūt tr̄ia. Et alia finalis.i.aduēt⁹ iudic⁹ ad cui⁹ auctoritatē ꝑdicta ordinant. Est etiā sciēdū q.ꝑ ꝥtutes celoꝝ mꝫra possum⁹ i telligere:sīc docz san.Tho.vbi s. Primo ꝑ ꝥtutes celoꝝ intelligunt oēs angeli(q̄ vr ipe et Dgr̄ sen.dic̄) mouebunt id ē admirabunt.qz habebūt nouā cōsideratiōē ò reb⁹ ad quā ꝑ spēs naturales ptingere nō poterāt. Nec tñ sequit q.in eis mō sit gr̄a sed nesciētia:inqꝫtū nescīūt q̄cunqꝫ de⁹ facere ꝑt cū illum nō cōprehendāt. Vel fm Chrys.z Beda mouebunt:qz nō intrepide stabūt in iudicio videntes tātā mꝫtitudinē ꝓdenari. Vñ Job.xxvj. Colūne celi ꝓtremisc̄ent ad nutū ei⁹. Sz dictū istoꝝ optz intelligere impropꝛie:vt.s.sit timoꝛ reuerētie z admiratiōis. Vel fm Greg.mouebunt:qz i aduētu districti iudic⁹ visibiliter apparebūt ad nos puniēdos. Alio mō(vt dic̄ idē s.Tho.)ꝑ ꝥtutes celoꝝ pōt intelligi vn⁹ ordo angelic⁹ sic dictus q̄ tūc mouebunt:qz eoꝝ ē mirabilia facere:fm Gre.q̄d tūc maxie accidet. Vl̄ qz vt dic̄s.Tho.eoꝝ est mouere celos. Vñ z celoꝝ ꝥtutes dicunt:z tūc movebunt:qz mouere cessabūt q̄si.s.a suo officio mouēdi amore. Tertio fm Chrys. ꝑ ꝥtutes celoꝝ pnt intelligi oēs angeli q̄ ꝑsunt reb⁹ sensibilib⁹ q̄ absoluent a suo ministerio. Vide si vis.j.q.cix.quō singul⁹ specieb⁹ rer⁹ corꝛpaliū ꝓponūt angeli:z pncipes z hoīb⁹. Seq̄t.(z tūc videbūt filiū hoīs)Videbūt inqꝫ fm Aug. tam fideles q̄ infideles:vtpote qz erit sole splēdidior. Et fz Theo.videbit⁹ tam ipse q̄ crux sua:vt dr̄ Matth.xxiij. et ꝓsequit⁹ ab oīb⁹ cognoscet⁹. Quō aūt apparebit crux ē triplex opinio. Prima q̄ apparebit i sig̃ suo.i.in cicatricib⁹ chr̄i. Scōa q̄ apparebit i ipsa crux i q̄ chr̄s pepēdit ab angel⁹ delata ad ꝓsolationē fidelīū:z infidelīū ꝓfusionē. Tertia q̄ apparebit i aliq̄ sig̃ suo formato i modū crucis. Et ista videt⁹ mens euāgeliste Matth.dicentis.q̄ appebit signū filij hoīs i celo. Et vt credo erit lux q̄dā ad istar crucis densioꝛ relq̄ celi luce:vl̄ lux remissioꝛ ad istar vmbre. Vocat aūt se chr̄s filiū hoīs fm aliq̄s eo q̄ sit filius vnius.q̄ ꝥo ex masculo z femīa gñant sūt filij hoīs. Sz qz etiā Ezechiel dic⁹ est filius homis:forte melius dicit q̄ chr̄s sic se vocat i signū hūilitatis:cū posset se vocare filiū dei. Quidā aūt faciunt sēmul⁹:q̄ interrogat⁹(vt fingit)ò genere suo noluit se fateri filiū asine:sz dixit se filiū equi regis frācie. Notāter dr̄ filius hoīs:qz iudicabit in forma humana:qz etiā legē euāgelicā dedit i forma humana. Eiusdē ē̄ est legē ꝓdere z fm eam

iudicare. Ite qz in eade forma iudicat⁹ est: z ꝓsequ'r in eade iudicabit vt possit ab impijs videri: fm glo. Joā. v. (venie te in nube (fm alios ꝓ ista nubē intelli) git socieras sctoꝝ existentiū cū eo: q nubes dicunt/eo q a frenis fuerūt eleua) ti. Erāt aūt i societate chi venientes sal tem angeli: z forte illi scī: qui añ iudi) ciū resurrexerūt: si q sūt: z qcūqꝫ sint il li. De reliquis ꝓo dic apls. j. Thes. iij. Rapiemur cū illis scz q añ dormierāt: obuiā chō i aera. Ex q videt q chō ve niente alq scī erūt in terra z eleuabūt vt aues obuiā chō: qō maxie ꝓtinget il lis q mō sunt paupes z viles xp̄ō dñm: oiuitib⁹ rūe sine nūero remanentib⁹ i tra Reposita est hec spes mea in sinu meo Job. xix. Scōm alios ꝓo p nubē intel) ligit nubes materialis q chō ꝑbebit ob) sequiū ad decorē nō ad necitatē. Unde Aug. ad Esichiū. Sic veniet sic abijt. Nubes aūt suscepit eū ab oculo eoꝝ. hec ille. Ad quē aūt locū chūs tūc sit ventu rus. Uide ifra feria. iij. post ꝑmā dñicā ꝗdragesime. (cū prāre magē et maiesta) te) accepta a do pre xp̄ō sue passiois me) ritū. Greg. i omel. In prāte z maiesta) te visuri sūt quē i hūilitate positū audi re noluerūt: vt fruē el⁹ rāto tūc distri) et⁹ sentiāt: qnto nūc cernere cordis ad el⁹ patietiā nō iclinār. Hec ille. Appa rebit aūt ista prās chī ꝑmo ex mundi ꝓflagratiōe. Ps. Ignis añ ip̄m p̄cedet z iflāmabit i circuitu iimicos el⁹. Se cūdo ex iudicādoꝝ mititudie: qz cōgre) gabit oēs gētes i valle Josaphat. vt pz Joel. iij. Tertio ex corpoꝝ suscitatōe qz oēs resurgem⁹ cū corpib⁹ nris. vt pz j. Cor. xv. Quarto ex voc magnitu) die. Chrys. Uere mag vox cui oia obe diūt elemēta: q petras scidit: portas ife ri apit: z vincla mortis dirūpit. hec ille.

Quinto ex obsequio nubiū: vt hic patz.

Sexto ex inouatōe celi z tre z oim ele mentoꝝ. Apoc. xxj. Ecce noua facio oia

Septio ex iudiciaria auroritate. qa pi oē iudiciū dedit filio Joā. v. Octa uo ex electoꝝ glificatiōe. Matth. xxij. Tūc fulgebūt iusti sic sol. Nono ex so cietatis nobilitate. qz dñs ad iudiciū ve) niet cū sentoribus ppli sui Esa. lxij. Itez oēs angeli el⁹ cū eo Matt. xxv. c. Da iestas etiā ex pdicti apparebit z rursus ex glia būanitatis sue q erit gliosa. Pri) mo: qz dns iudex eminere iudicādis: q̄rū aliq. s. electi habebūt corpa gliosa. i. do tata dotib⁹ claritatis/agilitatis/ ipassibi litatis/z subtilitatis. Scdo qz i pmo ad) uentu chūs q venerat iudicādus appa) ruit i forma infirmitatis. g̃ veniens iudi care apparebit in forma opposita sicut iudicare z iudicari opponunt.

Doralit aūt h admonemur vt toto tpe vite nre q̄ram⁹ chō regi p sanguie fuso z cruce tolerata: orare z ope gratias agere ne ꝓfūdamur i die iudicij q̄n i ae re videbim⁹ sig̃ crucis z vulnez ei⁹. Tūc em fm Chrys. sic loquet. Ego xp̄s vos hō fact⁹ sum: xp̄s vos alligat⁹/delus⁹/ cesus/z crucifix⁹. Ubi est tantax inju) riax meax fruct⁹: Ubi seruit⁹ quā mi) hi p sāguinis pcio reddidist⁹: Hec ille.

Quātū ꝓo ad tertiū pūctū sciēdū est q chūs electos suos ꝓsolat. Greg. i omel. Quia p̄missa ꝓtra reprobos dicta sūt: mox ad electoꝝ ꝓsolatione ꝓba vertūt. Nā subdit (his aūt fieri icipientib⁹ leua te capita vestra). i. exhilarate corda. qa dum finit mūdus cui⁹ amici nō est⁹: xpe fit redemptio quā quesist⁹. In sacra em scptura sepe caput p mente ponit: qz sic capite regunt membra: ita cogitatiōes mente disponunt. Capita g̃ leuare: est mentes nostras ad gaudia patrie eccle) stis erigere. Hec ille. (qm appropinq̄t redēptio vra) Theo. i. pfecta corpis et aie libertas. Sic em ꝑmus aduēt⁹ dñi fuit ad reformatione aiax nraz: sic secū dus ad reformatione corpoꝝ celebrat. Hec ille. Greg. in omel. Q, aūt calca) ri mūdus ac despici debeat: puida dns cōpatiōe mālfestat: cū subdit (Uidete ficulneā z oēs arbores: cū pducūt iā ex se fructū: scit⁹ qm xpe est estas: ita z vos cū videri⁹ hec fieri scitote qm xpe ē re) gnū dei) qsi dicat: Sic ex fructu arbo) ris vicina estas cognoscit: ita ex ruina mūdi xpe esse cog̃scit regnū dei. Ex hoc ostēdit: qz fructus mundi ruina est. Ad hoc em germinat: vt quecunqꝫ germi)

nauerit cladib⁹ ꝛesumat. Bñ ãt regnũ dei estati compat:q; meroꝛ nr̃i nebule trãseũt:ꝛ vite dies etni solis claritate fulgescũt. Hec ille. Euse. Sic em̃ i hac vita:sol hyeme ꝛcedẽte:ac succedẽte ve/re:radiũ calidũ mittẽs fouet ac viuifi/cat humi ꝛdita semina:exuẽtia pstinã fi gurã:pullulãt aũt noua vartũ viroꝛ̃ ha bẽtia:sic ꝛ gl̃ios⁹ vnigeniti ꝺi aduẽt⁹ vi uificatiuis radijs illustrãs nouũ seculũ dudũ ꝛdita ꝙ rotũ mꝺz semia.s. dormiẽ tes i puluere ẽre portoꝛib⁹ coꝛpib⁹ q̃s p̃/us ꝓducet i lucẽ:ac ꝛfutata morte reg̃/bit deinceps vita secli noui. Hec ille. Oia ãt p̃dicta ꝛcludit dñs fm Gꝛe.sub mag̃ certitudie.imo fm Beꝺ. si dicere licz sub suo mõ iurauit:cũ ꝺt (Amẽ ꝺi/co vob) Amẽ ꝙppe vt ꝺt Beda iterp̃ta tur vez:acsi dicat:vez dico vob. Utrũ ꝛo sit iuramẽtũ? Dico q nõ. licz Wgr̃ histo.dicat q sic:q; chr̃s nõ ita freq̃ntat ser illõ(q; ñ ꝓteribit gñatio hec donec oia fiãt(.i.nõ ꝓteribit gen⁹ iudeoꝛ̃:fm aliq̃s:vel hũanũ gen⁹.fm eundẽ Beꝺã vel eccl̃ia nouit gñanda.fm Euseb̃iũ ꝛ Theo.q ex h̃ elicit q ip̃a chr̃ianitas nũ q̃s deficiet:neq; fides Jesu chr̃i(celũ et terra trãsibũt:ꝛba ãt mea nõ trãsibũt) idẽ vt videt innuere Greg.ꝛ Hiero.ꝺt Facili⁹ est ista ꝓire:qꝺ tñ est ipossibile: q̃s mea ꝛba nõ implerí. Vel possumus dicere:q reuera transibit celũ q̃ntũ ad accidẽtia sua:q; cessabit moueri:ꝛ am/pliozẽ lucẽ suscipiet:ꝛ silr terra:vt ex di ctis ꝓz:tñ q̃ntũ ad essentiã ꝛ subaz suã vtrũq; stabit in eternũ. Unde Eccs.j. Terra i eternũ stat. Beda. Aperta rõ ne celũ ꝛ terra ꝙ eã quã nũc habẽt ima/ginem transeunt:attamẽ per essentiam sine fine subsistunt. Hec ille.

Horaliť aũt h̃ instruimur vt mũdũ trãseuntẽ despiciam⁹. Si em̃ trãseũt in coꝛruptibilia: vt celũ ꝛ tra:q̃nto magis coꝛruptibilia ꝛ vana. Hiero.ad Helio. ꝺ morte nepo. Xerses ille rex potentissi mus q subuertit mõtes:maria ꝛstrauit cũ ꝺ sublimi loco infinitã hoiz mꝛtitudi/nẽ ꝛ inũerabilẽ vidisꝛ exercitũ:fleuisse ꝺr ꝙ post cẽtũ ãnos null⁹ eoꝛ q̃s tũc vi/debat/supfutur⁹ esset. Si possem⁹ in talẽ ꝛscendere speculã de q̃ vniuersam terrã sub nr̃is pedib⁹ cernerem⁹. Jã ti/bi ostẽderẽ toti⁹ mꝺi ruinas:gẽtes gen tib⁹ ꝛ regnis regna collisa:alios toꝛq̃ri alios necari:alios absoꝛberi fluctib⁹:alt os ad futurem trahi:Hic nuptias/ibi plãctũ illos nasci:istos moꝛi:alios afflu ere diuitijs/alios mẽdicare:ꝛ ñ Xersis tm̃ exercitũ:sꝛ toti⁹ hoies mꝺi breui spa cio ꝺfuturos. Uincit fmo rex magnitu dine:ꝛ min⁹ ẽ oẽ qꝺ loq̃mur. Redeam⁹ igit ad nos:ꝛ q̃si e celo descẽdẽtes pau/lisp nr̃a videam⁹. Sentꝛ ne obsecro q̃n infans:q̃n puer:q̃n iuuenis:q̃n robuste etatꝛ:q̃n senex fact⁹ sis? Quotidie mo/rimur:q̃tidie cõmutamur:ꝛ tñ eternos nos esse credim⁹. Hec ille.

Dominica tertia aduentus Textus euangelij Mat. xi.

Cum audisset Joannes in vinculis opa chr̃isti mittens duos de discipul̃ suis ait illi. Tu es q̃ venturus es:an alium expectamus: Et rñdens Jesus ait illis. Euntes renũciate Joãni que audistis ꝛ vidistis. Ceci vident:claudi ambulant: lepꝛosi mundantur:surdi audiũt:moꝛtui resurgũt:pauperes euangelizantur. Et beatus est q̃ non fuerit scandalizat⁹ in me. Illis au tẽ abeũtib⁹ cepit Jesus dicere ad turbas de Joãne. Quid existis in desertuz videre. Arundinẽ vento agitatã. Sꝛ q̃d existis videre:Hoiem mollib⁹ vestitũ; Ecce q̃ mollib⁹ vestiunt̃ i domibus regũ sunt. Sed q̃d existis videre:ꝓphetã: Etiã dico vobiq ꝛ pl⁹ q̃s ꝓphetã. Hic est em̃ de q̃ scriptũ est. Ecce mitto angelu meũ ante faciẽ tuã. qui ꝓparabit viam tuam ante te.

Dominica.iii.aduētus.

CUm audisset Joannes in vinclis ꝛc. Matt.xj. In p̄senti cuāge.tāgunt tria p̄cra. Primū est Joānis interrogatio. Scōm chr̄i rn̄sio. Tertiū Joannis cōmendatio. Quantū ad p̄mū sciendū est q̄ tres fuerūt Herodes ſm chronicas. Prim⁹ dict⁹ est Ascalonita: cui⁹ p̄ idume⁹ et nō iude⁹ fuit. Hic fuit rex i iudea: et occidit innocētes. Scōs dict⁹ est antipas q̄ fuit hui⁹ p̄mi herodis filī⁹: et non fuit rex/sed tetrarcha. vt dr Lu.iij.i. dñs in q̄rta p̄te regni p̄lis sui a terras q̄ est q̄rtus or: et archos ꝓnceps q̄si q̄rtus in reg̃ ꝓnceps. Mortuo em̄ Herode ascalonita romani diuisert regnū ei⁹ in duas medietates: et vnā dederūt Archelao. Reliquā aut̄ diuiserūt i duas: dantes vnā herodi: et reliquā philippo fratri suo: hic occidit ioānē. Tertius dict⁹ est Agrippa/q̄ fuit filī⁹ Aristoboli: filij Herodis ascalonite. Hic fuit iude⁹. vt testat Josephus.i. fuit circūcisus sic̄ et Aristobol⁹ p̄ su⁹: et a Romanis fact⁹ fuit rex in p̄te vna regni iudee or: nō tñ regnauit in hier̄lm: sed vltra ior̄danē. Nam vt dr in histo. Eccl̄astica: dū hier̄lm erat cuertēda: fideles ibidē exñtes admoniti sūt p angelū trāsire ior̄danē ad regnū Agrippe ꝓfederati romanis. Hic herodes occidit Jacobū frēm ioānis. ꝑsus. Ascalonita necat pueros: Antipa ioānem. Agrippa iacobū: claudēs in carcere petrū. Joannes g̃ incarceratꝰ est ab herode antipa. Hui⁹ cām potissimā tāgit Mar.vj. et Mar.xiij. Herodias em̄ filia Aristoboli vt tradit Joseph⁹: et magr̄ hist. nu psit philippo fratri p̄lis sui. Sed herodes frat̄ p̄lis et mariti/et⁹ amore capt⁹ rapuit illā/ea tñ ꝓsentiēte: sz nō marito q̄ illicitū fuit. Hoc g̃ Joānes arguebat. Deruēs g̃ herodias ne Herodes ad p̄dicatiōnē ioānis eā dimissam: matrito restitueret: suggessit herodi vt ioānē carcerib⁹ traderet: q̄d et fec̄. Alij aut̄ vt Joseph⁹ vltra h̄ aliā assignt cām: q̄ sz ioānes p̄dicabat iusticiā et sobrietatem/et baptismū: et iō mltus ꝑ⁹ eū seq̄bat. Herodes g̃ rumultū ꝑt timēs/ reclusit illū. Tertia cā solet assignrī. qa ioānes magnū regē post se ventur⁹ p̄dicabat. Ordinauerāt aut̄ romani: neq̄s sine senat⁹ autoritate rex diceret. vñ herodes offensaz cesarz timuit: et ioā. in vinc̄ula detinuit. Dr g̃ (cū audisset ioā.) q̄ discipl⁹ suos. s. vtz Lu.vij. (in vinc̄ula opa chr̄i) Sciēdū em̄ q̄ chr̄s lz añ ioānis carcerē p̄dicauerit et fecerit alīq̄ miracla et baptizauerit. vtz Joā.iij. tñ nō p̄dicauit multū publice. vt q̄daz dicūt. Vñ b. Mar. vr̄ p̄dicatōz chr̄i a ioānis carcere inchoare. Mar.iij. Sz ioāne tradito chr̄us ꝑter doctrinā et miracla mag̃ et freq̄ntia fuit i mag̃ fama: et opa ei⁹ vbiq̄ diuulgabāt. vñ et ad ioā. icarceratū puenit h. et ꝑsea dr audiuisse opa chr̄i. Seq̄t (mittes duos de discipl⁹ suis ait illi. Tu es q̄ ven.es: an ali.expe.) Sz h̄ est mag̃ gō quā b. Gre. mouet d. Querēdū nob̄ ē. Joānes ꝓpha et pl⁹ q̄ꝑ ꝓpha q̄ venturē ad baptismū dñm oñdit di. Ecce agn⁹ dei: ecce q̄ tollit pcā mūdi cur i carcere posit⁹ mittēs discipl⁹ rogat: tu es q̄ ven.es: an ali.ex.tā q̄ꝑ si ign̄ara rer quē oñderat: et an ipe sit nesciat: quē ꝓphando: baptizādo: oñdēdo ipm eē clamauerat. hec ille. Sic aut̄ recitat scr̄us Tho.ij.q.ij.ar.vij. ad scōz: tres fuer̄t solēnes mōi rn̄dēdi ad istā qōnē. Prim⁹ est b. Amb. di. Nō fide/ sz pcarate dubitauit. Dubitauit ēt petr⁹ di. Propitī⁹ tibi esto dñe: nō fiet h. Hec ille. Et vr̄ velle Amb. q̄ ioā. sciuit q̄dē mortez chr̄i eē ꝓphārā: sed ꝓpatiebat et admirabat: q̄ tantū vellet sustiere opr̄obriū. Sz Chry. in ho. vr̄ impugnre istā rn̄sionz Dextñ ipe eā nō impugt: sz intēdit asserere q̄ Joā. credidit chr̄m moriturū: qō opinio ista ꝓcedit: cū q̄ stat q̄ non ex rei ign̄rantia: sz ex rei magnitudie admirabat et cōpatiebat. Ali⁹ mod⁹ est Chry. in ho. et Hiero. et Nico. & Ly. et Hil. q̄ ioā. nō dubitauit: sz discipli sui: q̄ zelantes p mgr̄o suo: tā q̄ chr̄s ei faceret cōcurrentia: hēbāt aliqualē iuidiā ad chr̄m et discipl⁹ ei⁹. vt Joā. ij. elicit. et etiā increduli erāt: vñ se pharisels associabāt. vt ptz Mar.ix. Dicitur⁹ g̃ Joā⁹

aes voluit eos ab errore z ab inuidia liberare: ideo misit illos ad chm vt viderent eius miracula sanarent in spu. Sz ꝺ hoc modu arguit Paulus burgen. qz no vr iqt ꝓsonare littere seqnti. No ei rnsio chi dirigit ad discipulos: sed ad ioanez. Sed ad hoc dr, q sic ioanes cauet discipulos ꝓfessione: interrogat in psona sua: ita chs curialitate vtens eade rone respoꝺet ꝓbis qde Joanni: sed factz mirabiliu discipulis. Tertio modo est Greg. in ho. z bri Hiero. ait em Greg. Queritur vr sciat si is q p se in mudu venerat: et ad iferni claustra descenderat. Hec ille. Un sciendu est q ioanes sciuit ꝓtute passionis chi vsq ad limbu debere pringere. qz ꝺ pdixerat Zach. ix. di. Tu q in sanguie testamenti emissisti vinctos tuos de lacu in q no erat aq. Sz tn nescibile est an chs psonal'r illuc descensur⁹ eet: nec ꝺ credere tenebat añq eet ipletu vt dr s. Tho. vbi s. De ꝺ q dubitat z qrit rm Hiero. z Gre. vt chi aduetu nunciet apo inferos: no ad puertendu pplos: sed ad cosolandu. vt dr glo. Contra istu modu videt arguere Chrys. in hom. et reuera nihil dicit ꝟiuz: sed ipe intendit solu q ioanes nolebat pdicare fide apo inferos: vt alias nouit crederet. Et ꝺ fide Hiero. z Greg. no negaret. Contra btm Gre. spealiter arguit Nico. de Lyra di. Greg. dic q ioanes dubitauit an chs esset passur⁹ et moriturus: sed ꝺ no est ronabile. qz pluscz ꝓpha ignorasset: qo ꝓphete sciuerut z pdixerut in mltis locis. Jte qz ipe dixit. Ecce agn⁹ dei. et rm Chrys. agnu vocas crucifixum. Ad ista rnd'r. q iste false allegat Gre. z ꝺ pt ꝑmo ex ꝓbis eius sup allegatis Scdo ex scto Tho. vbi s. No em Gre. dicit ioanem dubitasse de morte chi: sed de eius descensu ad iferos in psona. Verum est tn q in vno loco homel'. videt Grego. dicere qo iste ei ponit. Ait em loquens in psona ioanis ad chm. Sic p hoibus nasci dignus es: an: etia z p hoibus mori/z ad iferni claustra descendere dignaris: insinua. Hec ille. Sed intendit Greg. dicere q ioanes dubitauit ꝺ ista copulatiua. s. chs mori z chs descendet ad iferos psonal'r rone scde pti: facit tn mentione de prima: qz mos erat chto via ad psonale descensum. Un pz q allegat ꝺ mente sua z trucate. Dr tn q alia antia homeliaria bn correcta non hnt li mori. Allegorice sciendu e q ioanes fcat ppm hebraicu. Prio: qr fuit p cursor chi: sic z ille ppls mundu dispositus fuit ad credendu chto pnunciado illu. Secudo: qr interptat gra dei: z fcat illum cui dedit os mlta dona vel gras: sic fecit huic pplo ps. No fecit taliter omni. i. nulli natioi. s. ante noua lege. Hic ppls circa morte sua. i. fine mudi/siue in vltia eta te est in vinclis erroris z diabolice potestatis: sed approprinquare mudi fmino totus couertet ad chm. ps. Conuertent ad vespam. Ro. xj. Cecitas ex pte ꝟtingit in israel: donec plenitudo gentiu subintrauerit: z tuc ois israel salu⁹ fiet. Hoc ar credo futuru qn tot⁹ mos suscipiet fidez chi p scdaz pdicatoez euangelij. de q vide infra dnica. x. post festu trini. Et tunc mittet ad chm duos discipulos: intellectu. s. z affectu: vt iformet z istamet de chto: p itellectu scrutado fca ei⁹: z p voluntate approbado z amado. Uel alit. Ut em ait Hilari⁹ in ioane forma legis lata est. Chm em lex annuciauit: z remissione pcor pdicauit: z regnu celoru spopodit: z ioanes totu ꝺ op⁹ legis expleuit. Jgit cessante ia lege q pctis plebis iclusa: ne chs posset itelligi q si vinclis z carcere iludebat: ad euangelia cosulenda lex mittit: vt infidelitas fide victoru ꝟteplet in factz. Hec ille. Amb. Et forte isti discipli qs misit st duo popli: vn⁹ q ex iudeis credidit. z alt ex gentib. Hec ille. Anagogice ꝓ ioanes fcat fidele mortuu qde: sed tn adhuc exnte in carcere corpis: gram gtu facliter/vel gtis data hnte: z tn int spem z desperatione sue salutz vacillate. Hic ad chm docente z sanante mittit duos discipulos. chs em existes in dextera ptis docet btos de secretz sue diuinitatz: z eosdem sanat ex omni corpis z aie laguore. Apoc. xxj. Absterget deus oem lachrymam ab ocis scor. Isti duo discipli sut desideriu sue salutz z eiusde petitio. Tu

es inḋt ḋ venturꝰ es in ꝑsona vel i effectu ad liberādū me in puncto mortꝫ: an aliū expectamus. ſ. inimicū: q̄ſi diceret. Deſidero ⁊ peto vt tuipe mihi aſſiſtas ⁊ liberes me. Pſ̄. Saluū me fac deus qm̄ intrauerūt aque vſq; ad aiam meā.

Dozalit Joānes. i. habēs grāz gratūfacierē vel gtꝫ datā exūs i carcere peccatoꝝ: ꝑt reatū ꝓteritoꝝ vel ꝓcl'm futuroꝝ: dz ad chm̄ mittere intellectā et affectū vt liberet. Mittit aūt iſta q̄ intellectū ⁊ volūtatē exercer i diuia ſcpturaq̄ docet ⁊ ſanat. Amb. Sermo chī medicamētū ē. Hec ille. Si ꝓ ſit i vinculꝰ tribulationū: dz iſtos mittere vt cōſolet. Pſ̄. Quādulcia faucib⁹ meis eloqa tua ſup̄ mel ori meo. Erū ſit i vinculis religiōis dz mittere vt ꝓfuet. Hiero. Ama ſciaz ſcpturaꝝ: et carnis vicia nō amabis. Hec ille. Nota q̄ Hiero. nō dic̄ habero: ſed ama ſciaz: q; nō ſufficit ad chm̄ mittere intellectū: ſz oꝑtet mittere affectū. Et ꝓ ſciam ſcpturaꝝ intelligit rem ſcitam ex ſcpturis q̄ docent oēs ꝓtutes: ſed p̄cipue hūlitatē ⁊ charitatē. Qui tñ etiā ipſa ſcripturaꝝ eruditiōe vehemēter: licet inaniter leterꝰ eo ipſo a carnalib⁹ vicijs remotioꝝ eſſet: ꝑ ipſa exercitatione mitigatus.

Quātū ad ſcām punctū ſciēdū eſt q̄ chīs nō ſtatī eis dedit rñſum: ſz mīros curauit añq̄ ꝓponerēt legatiōez ſuā: eis tñ pñtib⁹. vel ſaltē añq̄ eis rñderet: alioḋn nō potuiſſent renūciare q̄ vidiſſent: ſed tm̄ q̄ audiuiſſent. Ūñ Luce. vij. dī. In ipa hora curauit mīros a lāguoꝝib⁹ ⁊ plagꝫ ⁊ ſpīritib⁹ malis ⁊ cecꝫ mītꝫ donauit viſū. Deide dixit (Ite renūciate Joānī q̄ audiſtꝫ ⁊ vidiſtꝫ: cecī) nō ſubiectiue ſz denoiatiue. i. q̄ pus cecī erāt (vidēt: claudi ambulāt: lepꝛoſi mūdāt: ſurdi audiūt: mortui r̄ſurgūt: paupes euāgelizanť (paſſiue. i. docenť fm dm̄ Petrū ō ſcala. Vl' euāgelizanť actiue vt ꝫ ꝑbū ōponēs ſit fm antiquā grāmaticā vt videť ſentire Hiero. dī. paupes euāgelizāres oñdit. (Abrūs ḋ ñ fuerit ſcādalizatꝰ i me) In his verbis fm Hie. ſalutaroꝝ dedit iſtā rñſionē. Ego mīra būficia exhibeo mōdo: ⁊ i meritū coꝝ turpiſſima morte ꝑdēnaboꝝ. Hic acſi ḋpte dicat. Mira q̄dē facio: ſz abiecta ꝓpter ñ dedignoꝝ. Ex q̄ ptz q̄ rñſio chī ꝑ adaptari trib⁹ modis ſup̄dictꝫ exponēdi i terrogatōez Joānis. Nā Amb. diceret q̄ chīs Joānī cōpatiēti ⁊ admiranti animoti vīs ꝓ ſuis inimicꝫ dīgrek: ipe rñdit affirmatiue q̄ oīno moꝛerek: et poſt miracla ⁊ doctrinā ḋb⁹ efficerek famoſus: qō gul' ē q̄ ſimplr moꝛi. Quāto ei erat magꝫ cognit' chīs: tāto habebat ō plib⁹ erubeſcere. Chryſ. ꝓ ōt q̄ chīus vidēs ī credulitatē diſciploꝝ Joānis ñ dixit eis: ego ſū: q; forte nō credidiſſent ſed factꝫ oñdit ſe eē chm̄: curādo mīros vt dixim⁹. Illa em̄ miracla ꝑbāt eū eſſe chm̄ filiū dei multiplr. Prio rōne ꝓphetie. q; iſta miracla ⁊ alia ſub ꝓpria forma eſſe fīēda p chm̄ olim Eſaias p̄dixit. xxv. c. Deꝰ inḋt ipe vēlet ⁊ ſaluabit nos. Tūc apient oculi cecoꝝ ⁊ aures ſurdoꝝ patebūt. Tunc ſaliet ſīt ceruus claudus: ⁊ apta erit lingua muroꝝ. Et c. lxj. dī. Euāgelizare pauplb⁹ miſit me loq̄ns. ſ. i ꝑſona chī. Scdo rōne abūdāte. q; nullꝰ ꝓpha tot ſīg̃ fecerat. Ūñ Jo. vij. dī. Chīs cū venerit nunq̄d plura ſīg̃ faciet q̄s h̄ fac? Tertio rōne modi faciēdi. q; ex prāte ⁊ ipio ſuo mīrotiēs ⁊ nō rogādo faciebat. Quarto ex fine faciēdi. Faciebat ei ea ad ꝓbādū q̄ ſua doctrina ꝓtinebat ꝑfitatē. Ūñ Mat. ix. Ut āt ſciaz q̄ filiꝰ hoīs hz prātē in tra dimittēdi pcā: tūc ait paljtico: tibi dico ſurge. Licz āt forte aliq̄ iſtaꝝ rōnū ñ arguāt chīz fuiſſe deū ꝑ ſe p̄ciſe: tñ oēs ſil' vl' aliq̄ eaꝝ h̄ arguūt: p̄cipue vltima. Cū ḡ iſta miracla fierēt a deo: deꝰ rectḋ debāt teſtimoniū doctrie chī q̄ ſe dicebat deū. Aut ḡ illa doctria erat ꝑa: aut deꝰ affirmabat falſū eē ver: qō ē ipoſſibile. Et nota q̄ hac rōne iudei inſolubilit̄ ꝙincunť. Ipi em̄ ꝓcedūt in libro ſuo q̄ intitulať ō Jeſu nazareni gñatōe q̄ Jeſꝰ nazarenꝰ ſuſcitauit mortuos in ꝑtute nois dñi rerragrāmaton. q; ipſe ſciuit illud oꝑtīe ꝓferre: cū iuenerit illō in q̄dā lapide tēpli optime ſcriptū. Et q̄ncunq̄ noſſet illā plationē poſſet idem facere: vt dicūt. Rñdit etiā chriſtꝰ iſtis

ꝑbis ſm Chryſ. cū dīc̄ (beat⁹ q̄ nō fuerit ſcandalizat⁹ ī me) Latēter em̄ iſtos q̄ i eo ſcandalizabāt retigit. Grē. ꝓo dī ceret: q̄ chīs affirmatiue rn̄dit Joanni q̄ ſcz ꝓſonalit̄ diſcēderet ad iferos. Vñ alt ex ꝓſona chriſti. Quia g̃ mortēdo te ſubſequor. cauēdū valde ē hoīb⁹ ne ī me mortē deſpiciāt q̄ ſigna venerant. Hec ille. Et videt velle btūs Grego. q̄ chīs fecit argumentū a maiori ſic. Si mori poſt tantā gloriam ⁊ miracula facta nō dedignor: multo minus ad infernū victor mortis deſcēdere dedignabor.

Allegorice āt ſignificat q̄ iudeis cōſulentib⁹ chīm in ſcripturis ſanctis: ipe ꝑ illas ꝓphetias quas videbunt ⁊ facta q̄ audient enarrari ſe affirmabit eſſe illū quē ꝓphete venturū ꝑdixerant.

Anagogice ꝓo ſignificat q̄ chīs animam agonizāte ī morte ꝓfortat reducendo ei ad memoriā vl̄ inſpirādo ea q̄ ipſa vidit in vita exempla de miſcōdia ⁊ bñficijs dī: ⁊ q̄ audiuit ab alijs maxime ē libris ſanctis: ⁊ ſic eam ꝓſolat.

Mortal̄ ꝓo ſignificat q̄ aīa exiſtēs ī p̄dicti viculis/ī diuinis ſcripturis inuenit q̄ō ḡrebat: vt ex dicti pōt eē manifeſtū.

Quātū ad tertiū ſciendū ē q̄ ſīc dicit Chryſ. diſcipl̄is Joānis ſatisfactū erat ꝑ ſig̃ q̄ viderāt: ſz tñ turbis ſatisfaciēdū erat q̄ ex ꝓbis Joānis q̄ ꝑ diſcipl̄os miſit multa icōueniētia ſubitellexerāt. Poterāt ei cogitare: vt idē dī q̄ Joānes cū Jeſu vellet altercari ex iuidia: vl̄ q̄ eēt factꝰ timidior ex carcere/vl̄ q̄ inaniter fuiſſet locutꝰ qñ ꝓhibuit teſtimoniū chīo vel etiā ſm Hila. q̄ id q̄ō ꝑmiſerat de ſcandalo dictū ꝓp̄t Joānē eſſet. Iō chīs vult Joānē cōmēdare. Nō tñ erat iſta cōmendatio fīēda coram diſcipl̄is Joannis. Prīo ſm Chryſ. ne videret adulatorie loq̄. Scīdo ſm alios: q̄ diſcipulos Joānis ꝓfirmaſſet ī ſuo errore q̄ crediderāt Joānē eſſe chīm. Iō dī (illis aūt abeūtib⁹ cepit Jeſꝰ dicere ad turbas ō Joāne (Sz q̄re chīs nō reprēdit heſitatiōes turbar⁹ ⁊ diſcipl̄or Joānis: ſicut Matt. ix. arguit iudeos dicēs. vt q̄d cogitat⁹ mala in cordib⁹ vr̄is? Ad h̄ dicit Chryſ. q̄ iudei ex malicia peccabāt: iſti ꝓo ex infirmitate. Eſt āt ſciēdū q̄ chīs tria dī ō Joāne: ꝑ q̄ oēm miniſtrā opinionē turbar⁹ excludere voluit. Prīo em̄ dī q̄ nō erat leuis: vt mō vnū/mō aliō dicēret. Vñ ſubdit (Quid exiſtis ī deſertū videre) qñ. ſ. ſm glo. Joānes in deſerto p̄dicabat (arūdinē vento agitatā?) Grē. i omel. Nō nō aſſerēdo ſz negādo itulit. Arundinē em̄ mox vt aura ꝓrigit ī ꝓtē alterā flectit: ꝑ quā carnalis anim⁹ deſignat q̄ mox vt fauore vel detractione tangit/in ꝓtē quālibet inclinat. Arūdo g̃ vento agitata Joānes nō erat: quē a ſtatus ſua rectitudie nulla rer̄ varietas inflectebat. Hec ille. Scīdo dī/q̄ ñ erat adulator: vt falſitatē diſtruere ad cōplacēdū videret. Adulatores em̄ iō magnatib⁹ adulāt vt fruāt delitijs cibor⁹ ⁊ veſtiū. Nā ⁊ ab aula adulator dī. Vnō vt narrat Vale. lib. iij. Cū q̄dam diceret Diogeni olera lauanti. Si Dionyſio adulari velles/iſta ñ ederes. Ille rn̄dit Si iſta edere velles Dionyſio adulari nolles. Joānes g̃ q̄ oēs delitias ꝓtēpſerat/nō erat adulator. ideo ſequit (ſed q̄d exiſtis videre hoiem mollib⁹ veſtitum?) Quaſi dicat: nō. Hiero. locuſtꝰ veſcit ⁊ melle ſilueſtri: pelli camelor⁹ ſūt regmen eī⁹. Hec ille. Vñ ſubdit. (ecce q̄ mollibus veſtiunt/in domib⁹ regū ſūt) q̄ ſcz eis fauent ⁊ adulant. Grec⁹. In carcere em̄ detruſus nō fuiſſet ſi ſciuiſſet fauere ꝓncipib⁹. Hec ille. Tertio dī q̄ fuit pl⁹ q̄ ꝓpha: ac ꝑ conſeq̄ns nō fuit ī chīt cognitōe decept⁹. Vñ ſubdit (ſed quid exiſtis videre/ꝓphetā? etiā dico vobis: plus q̄ ꝓphetā) Joānes ſm Greg. plus q̄ ꝓpheta dī. q̄ chīm nō ſolū ꝑdixit futurū vt ceteri ꝓphete: ſed etiā p̄nt̄ monſtrauit. Sed ſm Hiero. dicit ꝓpter hr: ⁊ q̄ ſuū dīm meruit baptizare. Scōm Chryſ. ꝓo q̄ fuit angelus: id eſt nūci⁹ ꝓpinquus chriſto. Nam ſm Greg. angelus grece: latine nuncius dicit. Et intēdit Chryſ. q̄ fuit nuncius de re p̄ſenti: ⁊ non ſolum de ventura. Vnde dicit q̄ fuit ꝓpe chriſtū: ⁊ ob hoc ceteris maior ꝓphetis. Vnde ſubdit. (Hic eſt em̄ ō q̄ ſcriptum eſt.) ſcilicet Malach. iij. vbi deus pater alloquit filium dicens. (ecce

Feria.iiii.post dñicā.iii.aduē.

te ego mittā angelū).i.ioānē (añ factē tuā).i.ꝑpe te fm Chrys.(q ꝑparabit vīā tuā ante te).i.ꝑdicādo z baptizando redder tibi puia auditor cordā. vt dr glo. Dicit aūt ioānes angel⁹ Primo ꝓter dignitatē officij fm Remigiū.qz fuit diuinor annūciator. Angel⁹ em dicit nūcius. Scdo:qz fuit sacdos dñi. Omīs em sacerdos angel⁹ dei exercituū est. Malach.ij. Tertio rōne puritatis fm Chrys.qz scz vitā angelicā duxit. Alij dicūt eū esse pluscz ꝓphām.nō qz fuit angel⁹:sed qz ꝓpheauit de chīo: z alij ꝓphete ꝓpheauerūt de eo: z ad hoc ꝓphandū dicūt chīm adduxisse auroritatem Malach.iij. Vel fm alios:qz non ꝑdixit chīm futurū:sed ꝑsentē monstrauit. Et ad hoc fm eos chīs adduxit illam auroritatē. Chīs igit fm Chrys.arguit sic. Fuit pluscz ꝓpha: qz fuit angel⁹. fm alios aūt sic. Fuit pluscz ꝓpha:quia ꝓpheta⁹ fuit. Et fm alios:qz chīm digito mōstrauit. De hoc aūt vide etiā infra dñica ārta aduētus. Allegorice: postcz fuerit satisfactū p diuias scīpturas discipl'is ioānis.i.intellectui z affectui hebreoꝝ:qñ.s.iste ꝓphs chīm suscipiet z amabit:tūc istemet ꝓphs erit tante ꝑfectis:vt merito a chīo possit cōmendari de firmitate i fide:z ō pñtia z scia scīpturaꝝ. Vñ apl's Ro.xj. Sz illoꝝ.s. iudeoꝝ delicto:sal⁹ est gētib⁹.s.occasionaliter:inc̄pitū ex hoc apl's relicta iudea trāslerūt ad cōuertendū gētiles.vt illos scz gētiles:emulent scz iudei:q si defectū diuitie sī mūdi occasionalr z diminutio eoꝝ.i.pauci viri.s.apl'i diuitie gētiū:c̄to magis plenitudo eoꝝ:qñ scz oes ad dñm conuertent. Anagogice. Post c̄z diabol⁹ egressurā aiam in agonia cōstituerit:chīs laudat eā p se/vel p angelos.i.facit vt opa bona et laudabilia q exercuit/adducant in iudicio cōtra mala obiecta. Vñ dr Dan.v. Appēsus es i statera:z inuētus es mīn⁹ habēs. Ubi de malis intelligit. Boni em hñt satis vel pluscz sit necesse ad mori in gra:z si nō ad statim euolare aliqñ.

Moraliter instruimur: Prio q aniaꝝ liberi debz velle cōsulere diuinas scīpturas legēdo vl audiēdo ꝓbū dei:qz vt exemplaria docet:tales cōiter sunt veri migerati z laude digni. Scdo vt dicit Hiero.rigidā vestem/z austerā ꝑdicationē:vitare debere aulas regū vl mollium hoim palatia declinare. Hec ille.

Tertio instruimur de cultu vestium. Grego.in hom. Nemo existimet in fluxu z studio pciosaꝝ vestiū petm deesse:qz si hec culpa nō esset:nullo modo dñs ioānē de vestimēti sui aspitate laudasset:z nequaq Petrus feminas a pciosarū vestiū appetitu cōpescere⁹ dī. Nō in veste pciosa. Hec ille. Verba tñ ista sic intelligēda qñ est notabilis excessus: aliter em non pōt dici vestis pciosa cōparatiue ad ꝓionā que ea vtit

Feria ārta post dñicam iij. aduentus. Textus euāgelij Lu.i.

QUissus est angelus gabriel a deo in ciuitatē galilee: cui nomē Nazareth: ad ꝓginem desponsatā viro cui nomē erat Joseph de domo Dō: et nomen ꝓginis Maria. Et ingressus angelus ad eam dixit. Aue grā plena dominus tecū bñdicta tu in mulieribus. Que cū audisset turbata est in ſmone eius: et cogitabat qlis esset ista salutatio. Et ait angel⁹ ei. Ne timeas maria:inuenisti em gratiā apd deū. Ecce cōci.z pa.filiū: et vocabis nomen eius iesuz. Hic erit magn⁹ et filius altissimi vocabit. Et dabit illi dñs deus sedem Dauid patris eius: et regnabit in domo Jacob in etern̄ū: et regni eius nō erit finis. Dixit aūt Maria ad angelū:quō fiet istud qm virum non cognosco. Et rñdens angelus dixit ei. Spiritussanctus superueniet in te: et ꝓtus

altissimi o būbrabit tibi. Jōocz ꝛ quod nascēt ex te sctm vocabi tur filiꝰ dei. Et ecce Helisabet cognata tua et ipa cōcepit filiū in senectute sua: ꝛ hic mēsis est sextꝰ illi q̄ vocat sterilis: qz non erit ipossibile ap̄ deū oē ꝟbū. Dixit aūt Maria. Ecce ancilla dñi: fiat mihi ſm ꝟbum tuū.

QJssus est angelus ga briel ꝛc. Luc. j. Jn ꝓsenti euāgelio q̄ttuor pūcta tau gunt. q̄ dicunt salutatio: p rurbatio: infrogatio: rūsio. Quantū ad ꝑmū sciendū est q̄ ea q̄ in ꝟsenti euāgelio scribunt/ fuerūt gesta se xto mēse a ꝛceptione ꝑcursoris: vt ꝑus dixerat euāgelista: ꝛ infra dicet angelꝰ Fuit āt Ioānes ꝛceptꝰ circa finē septē bris: vt tradūt scti. iō chīs vt ōt magr̄ histo. ꝛ Beda fuit ꝛceptꝰ. xxv. die mar cij: ꝛ eadē die passus reuolutꝫ. xxxiij. an nis ſm eūdē magi. ꝛ xxv. decēbris natꝰ ꝫ eūd. Be. Querit ꝑo q̄re dñs volue rit tali tpe nasci in vko. i. ꝛcipi ꝛ mori. Et rūdet Nico. gorra: q̄ sic voluit ꝑmo ꝑter mūdi in illo tpe creationē. s. vt eo tpe recrearet q̄ fuerat creatꝰ. s. ſm coio rem opinionē quā iste h̄ videt seq̄. Se cūdo ꝑter solis ad nos reuersionez: qa tūc timentib⁹ deū ozt̄us est sol iusticie. Malach. vlt. Tertio ꝑter noctꝫ dimi nutōem ꝛ diei augmētatōez. qz tūc au cta est dei cognitio Rom. xiij. Nox ꝓ cessit/ dies aūt approp̄inquāuit. Quarto ꝑter tpis dulcedinē: qz tūc stillauerūt mōtes dulcedinē ꝛc. Amos. ix. Quito ꝑter auiū modulationē: q̄ in vere inci piūt gaudere: sic tūc gauisi sūt scti. iu xta illō Esa. ix. Letabunt coz̄ā te. Se xto ꝑ illiꝰ tpis sctificationē/ q̄ magis indigebat q̄ aliud: qz est magꝫ dissolu tū. vt vbi solet abūdare delictū/ supa bundet ꝛ gr̄a. Ro. v. Brā aūt ꝟgo tūc fuit annoꝝ. xiij. qñ scz eā Gabriel salu tauit. Nam sic tradūt histo. ꝛ Epipha nius q̄ttuordecio anno ꝛceptꝰ: ꝛ in q̄n decimo pepit chīm: ꝛ cū eo fuit. xxxiij. ꝛ ſm eundē Epiphaniū post eiꝰ passionez xxiij. superuixit. Vel qō ꝓbabiliꝰ est ſm alios duodecim tm̄modo. vnde ꝛ sexa genaria mortua est. Querit aūt sctūs Tho. iij. ꝑte. q. xxx. vtrū necessariū fue rit annūciari ꝟgini a deo qō in ea futu rum erat? Et ꝛcludit q̄ sic. Primo: vt saluarēt ozdo: vt. s. ꝟgo ꝑus mē te q̄ corꝑe deū ꝛciper: cū h̄ sit lōge me lius ſm Aug. li. de ꝟgini. Scōo vt ipa certioꝛ testis esset. Tertio vt volūtarie se ad obsequiū offerret: dicendo. Ecce ancilla dñi. Quarto vt oñderet matri monij spūale fieri int̄ deū et humanaz naturā: dum expectat ꝟginis ꝛsensus.

Debuit aūt ista annūciatio p̄ angelū fieri vt ibidē ōt. Prio qz hoc ꝛuenit di uino ozdini: q̄ ōs reuelat infimis ꝑ me dios. Nec tñ sequit ex h̄ q̄ esset edocen da p̄ virū: qz ei nō erat subiecta eo q̄ cū integritate pepit: iō ꝑus fuit edocta q̄ Joseph. Et scōo h̄ conuenit hūane repa rationi. vt sic ꝑma p̄ditio fuit diabolo ad mulierē mittēte serpentē: ita repara tio fieret deo ad ꝟginē mittēte angelū. Et tertio cōuenit h̄ ꝟginitati Marie: qz ſm Hieroñ. sp est angelis cognata ꝟginitas. Existimāt aūt q̄dā istū ange lū fuisse de supmo angeloꝝ ordie. i. che rubin: eo q̄ Greg. dicat sic. Ad h̄ q̄ppe mysteriū summū angelū venire dignū fuerat: q̄ sūmū oim nūciabat. Hec ille. Sz vt ōt s. Tho. vbi s̄. ex h̄ non habet q̄ fuerit sūmus int̄ oēs/ sed solū int̄ an gelos: qz fuit archangelꝰ vt eccl̄ia can tat. Et etiā Greg. ōt q̄ archangeli sum ma nūciant. Et subiūgit sctūs Tho. q̄ credibile est q̄ int̄ archāgelos fuerit sūmus. Debuit aūt ꝟgini sub coꝛpali spe cie appere ſm s. Tho. vbi s̄. qz h̄ ꝛuenit rei nūciare. s. vt ista visioꝛ formaret vlsibili ōi appitiōi in carne: ad quā oēs ꝑores appitiones vlsibiles fuerāt ordi nate. Et etiā cōuenit dignitati ꝟginis vt mente ꝛ sensib⁹ vlsione angelica frue ret: q̄ mente ꝛ coꝛpe fuerat dñm susce ꝑtura. Et etiā certitudini eiꝰ qō nūcia batur: qu'a certiꝰ apphendim⁹ q̄ oculis subiecta sūt: q̄ q̄ imaginamur tm̄mō.

Feria.iiii.post do.iii.aduen.

Et nō est dubium theologo quō possit angel⁹ bonus ⁊ etiā mal⁹ corporalit̄ apparere: qz pōt corpa inferiora localiter ad nutū mouere ⁊ ꝑter figurare: dum mō non variet ordo nature: qđ fieret si elemēta ſm totū mutarent localit̄. Uñ pōt ꝙdem etiā diabol⁹ mouere montē: sed nō totā terrā. Narrauit aūt mihi ꝙdam religiosus fidedign⁹ se vidisse oculis ꝓpr̄iis necromantē: q̄ fecit in aere apparere q̄si nubē q̄ descēderet/ ⁊ paulatim ingrossarek. deiñ ibi appuere papillōes. ⁊ tandē q̄ñ fuerūt in tra videbant ꝙndeim scutiferi pulsantes varia instrumēta. deinde pari modo affuerūt ꝙndecim puelle cū pulsantib⁹ cantātes. Iste religiosus optim⁹ est pulsator in lyra: et tñ se nihil scire dixit post q̄ illā sensit melodiā: nec se vn q̄ nisi tē vidisse pulcras creaturas. Qđ si ira potuit diabolus: ꝙd credēdū est de āgelo brō? Dicam⁹ ḡ (Missus est) sub specie corpali (angelus) extēso nōie: reuera aūt fuit archangel⁹ (gabriel) Greg. idcirco ꝑuato nōie cēsek: vt signek ꝑ vocabulū in opatione ꝙd valeat. Gabriel em̄ dei fortitudo noiat. ꝑ dei ḡ fortitudinē nūciādus erat: q̄ ꝓturū dñs ⁊ potēs in ꝓlio: ad debellādas prātes aereas veniebat. Hec ille (a deo) Basil. Adeūt aūt nos celestes spūs: nō q̄si ex seipis: sed ex eo q̄ diuine sapie decorem ꝓspiciunt. Hec ille. Id est ex h̄ q̄ in diuina sapia vidēt deū velle nob⁹ aliq̄d per eos esse manifestū. (in citatē galilee cui nomē Nazareth) vt retraheret nos a ſuperbia: qz voluit in ciuitate vili cōcipi: ⁊ in gl̄iosa. i. in hierusalē cōfundi. Et vt ipleret ꝓphīa: qm̄ nazare⁹ vocabit̄ non a natiuitate: ſz a cōceptiōe ⁊ cōuersatiōe sua. Porro dicta ꝓphīa ſm b. Hiero. ⁊ b. Tho. sūpta est Esa. xl. Egrediet virg̃ de ra. ies. q̄ s. fuit pī dō. ⁊ flos ō radice ei⁹ ascēdet. Ubi ꝓpr̄as hebraica habet: ⁊ nether. i. nazare⁹: de radice ei⁹ ascēdet (ad ꝓgnem) sic docet Thom. iij. ꝑte. q. xxvij. brā Maria fuit sp ꝓgo. Nam fuit ꝓgo in cōcipiēdo chr̄m. Primo: qz chr̄s est filius naturalis dei: ideo ꝓter reuerentiam tāti pr̄is nō debuit aliū hr̄e. Scōdo qz est ꝓbū: ḡ sicut sine corruptione cōcipit̄: ita ⁊ sine corruptiōe mr̄is. Tertio qz debuit chr̄us esse sine pctō: qđ esse nō potuit nisi sine seminū cōmixtione concipek. vñ vt recitat Aug. cōtra Julian. li. iij. bri Ambros. exp̄ssa sniā est chr̄m aliter nō potuisse exptem esse delicti: nisi exps esset illi⁹ cōceptionis: quā comixtio viri et mr̄is opat. Hec ille. Quarto: qz ipa sua chr̄i naturitas exēplar fuit nr̄e spūalis: q̄ deo nascimur ex eccl̄ia ꝓgine: ⁊ nō ex volūtate carnis. Dicere aūt oppositū ptinet ad heresim ebionitar̄ ⁊ cerēt̄: q̄ dicūt chr̄m ex virili semine natū. Fuit etiam ſm eūdē ꝓgo ī ptu: iuxta ꝓphetā Esa. vij. Ecce ꝓgo cōcipiet et pr̄ier filiū. Et hoc Primo: quia ꝓbū sine corruptione cōcipit ⁊ ꝑferk. Scōo: qz venit tollere corruptionē: ⁊ nō sufficere illā. Tertio: quia nō debebat minuere honorē mr̄is qui eaz ꝑcepit honorare. Nec obstat q̄ Ambro. sup Luc. dr chr̄m aquisse matris vuluā: nam ꝑ aptionē intelligit exitū. vt dr idē sctūs Tho. q̄ tñ exitus fuit clauso vtero: sic̄ ⁊ in resurrectiōe clauso sepulcro. Fuit etiā ꝓgo post ptuz: vt idez dicit. Primo: qz oppositū derogat chr̄o sez dicere vt dixit Heluidius hereticus: q̄ post chr̄m genuit alios filios. Sicut em̄ pr̄is ita ⁊ matris debuit esse vnigenit⁹ tāq̄ germē ꝑfectissimū. Secūdo derogat etiā spūisctō: qz sacrariū eius in q̄ chr̄i corp⁹ formauerat/ ponerek fuisse violatū. Et etiaz brē ꝓgini: q̄ ingr̄tissima videret: si tanto filio nō fuisset cōtenta: ⁊ ꝓginitatē miraculose cōseruataz sponte voluisset amittere. Et etiā derogat Joseph: qui tēraſſet maculare id vnde angelo reuelante cognouerat chr̄i corpus a spūisctō formatū. Nec obstat his q̄ dñs dicit hr̄e frēs ab euangelistis: quia more scr̄pturaz cōsanguinei. i. sororꝫ filij frēs appellant ſm Hieron. Nō obstat etiā illud Dar. j. Non cognoscebat eam donec pepit filiū: qz ly donec aliquādo dicit rēpus certū / post qđ fit aliquid quod ante non fiebat: sed aliquando importat rēpus infinitū: vt ps. Oculi nostri sp ad dñm donec miſe

ceak nr̃i. Et rursū. Dixit dō.d.meo ꝛc̄. Dr̃ etiā chr̃is p̄mogenit⁹ eo q̄ poꝛē frēz nō habuerit:nō q; habuerit sequēt̄ (de sponsatā viro) sic docet scr̄us Thom. vbi s.q.xxix. debuit chr̃is de v̄gine desponsata nasci. Primo ex pte sua:ne scz more illegitimi repelleret:ꝛ vt cōsueto modo sua genealogia p virū posset describi:ꝛ vt Ioseph gereret pueri curā:ꝛ vt hoc mysteriū diabolo celaret:ne cōtra puer⁹ duri⁹ seuiret. Sic em̄ ōr Ozi geñ. si nō habuisset virū / stari diabolo surrepsisset cogitatio: q̄ talis prus q; videbat diuin⁹/esset aliq̄d hūana natura sublimi⁹. Scōo h̄ etiā fuit cōuenies ex pte v̄ginis ne velut adultera lapidaret Hāc em̄ pena etiā puella nubil̄ plectebak. vt ptz Deut.xxij. Et ne infamaret ꝛ vt a Ioseph nutriret. Et trio fuit ꝙuniens ex pte nr̃a: vt scz Ioseph esset testis q̄ chr̃s sit de v̄gine nat⁹:ꝛ vt credibilior ra essent v̄ba bē marie se v̄ginē asserentis:ꝛ vt tollat v̄ginib⁹ fatuis excusationis occasio/cū ex sua incautela infamāt Dixissent em̄ etiā mr̃em dñi fuisse infamatā:ꝛ vt fcet ecclia virgo vni viro chr̃o desponsata:ꝛ vt v̄ginitas ꝛ nuptie in vna psona honorarent:cōtra hereticos alteri coꝛ detrahētes. Diabol⁹ aūt vt idē scr̄us Tho.dicit:phibebat diuinitus a pscrutanda eius v̄ginitate. De ista maria loquēs Amb.ait. Bene aūt vtrūq; posuit scr̄ptura:vt ꝛ desponsata esset ꝛ v̄go. Virgo: vt exps virilis cōsoꝛtij videret.desponsata:ne temerate v̄ginitatis adureret infamia: cui ḡuis alu⁹ coꝛruptele videret insigne pferre. Dabat aūt aliq̄s dñs de suo oꝛtu q̄ de matris pudoꝛe dubitare. Sciebat em̄ tenerā esse v̄ginis verecundiā:ꝛ lubricaz famā pudoris. Nec putauit oꝛtus sui fidem mr̃is inturp̄ib⁹ astruendā. Nec decuit sinistra v̄ginib⁹ opinione viuētib⁹ velamē excusatiōis relinq; q̄ infamata q̄q; mat dñi videret. Quid aūt iudeis q̄d Herodi posset ascribi/si natū vide rent ex adultrio pceꝑ: Quēadmoduz aūt ipe diceret. Non veni legē soluere: sed adiplere: si videret cepisse a legis iniuria:cū prus inupte lege dānet: Quā q̄ etiā fides v̄bis Marie magis asciscit:ꝛ mēdacij causa magis remouet. videret em̄ culpā obumbrare voluisse mēdacio/inupta p̄gnans. Cām aūt mentiendi despōsata nō habuit:cū cōiugij p̄mū et gr̃a nuptiaꝝ / prus sit feminaꝝ. Nō mediocris q̄q; causa ē vt v̄ginitas falleret Marie p̄cipem mūdi: qui cū despōsatā viro cerneret:prum non putaret habere suspectū. Hec ille. (cui nomen erat Ioseph / de domo Dauid) Scōm Bedā hoc gō dicit de domo Dauid/non solū ad sponsum: sed ad spōsam quoq; referr.q; p̄ceptū legis erat vt de sua tribu/vel familia accipet q̄q; vxorem. De hoc aūt multa dicit Paulus burgen. in additiōib⁹ ad Nyco. de Lyra sup Matt. j.ca. Sed n̄ forte breuiter posset dici / q̄ brūs Matheus voluit oñdere chr̃m ex Dauid descēdisse fidelibus q; tempe chr̃i viuebāt. Ideo sufficiens fuit q̄ oñderit Ioseph descēdisse a Dauid:q; fidelib⁹ tūc cōstabat q̄ maria erat de eadē familia cū Ioseph.ꝛ forte ista est mens glose ꝛ scr̄oꝝ in illo passu (ꝛ nomē v̄ginis maria.) Dic aūt s. Tho.sup Mat.q̄ maria interptat stella maris/ vel illuminatrix:syriace vero dña. Beda. Maria hebraice stella maris:syriace ꝙo dña vocat.et merito: q̄a hec totius mūdi dñm lucē seculis meruit generare pennem. Hec ille. Virgo aūt que ista vult imitari debet habere multa. Prio debet cē clausa / nō vagabunda Eccli.xlij. Filia p̄is absconditus est: nequādo polluat in v̄gitate sua. Unde Dina quia egressa est vt videret alias mlieres:oppssa est a Sichem Bene.xxxiij. Et scōo tacita in cogitatiōe diuinoꝝ sp existēs.ij. Coꝛ.v. Innupta v̄go cogitat que dei sunt: quomō placeat deo.vñ Eccli.xxvj. Datū dei mulier sensata ꝛ tacita. Et tertio hōesta ꝛ cōposita cuz disciplina. Hiere.ij. Nūq̄d obliuiscit virgo ornamēti sui: Et quo elicit q̄ naturale est mulieri ornari: sed faciat vt fecit Hester: que cōtenta fuit ornatu quem sibi tradidit virginum custos Egeus:nec aliud quesiuit.vt patz Hester.ij. Et quarto humilis ꝛ deuo

Feria.iiii.post do.iii.Aduentus

ta.Esa.xlvij. Descēde sede ī puluere ꝓ/go filla Babylon. Et q̄nto sollicita in/sui custodia:marie p abstinētiā t mor/tificationē corꝑis:t solitudinē t sensuum/marie ocl'oꝝ ꝑtinētiā Hiere.xxx. Vsq; q̄ delitꝫs dissoluerꝫ filia vaga. Quia ei/ista fuisse ī ista ꝓgie restat Amb.lib.d/virgi.t elicit ex h̄ q clausa manebat:qđ/esse nō posset nisi h̄ret p̄dicta. Et d hoc/subdit(t igressus angel⁹ ad eā) Ex hoc/elicit Bern̄.q ī cubiculo erat:imo vbe/bat esse ī maria ꝑtēplatōe t eleuatione/mētis:vt ꝓbat Albertus magn⁹ super/Missus est. Nā si p̄cursor debuit annū/ciari p̄e occupato ī sacrificio dei:m'kro/forti⁹ sil'e de chīo oportet credere. Vñ/rationabile est q de mysterio icarnatio/nis cogitaret ꝑpt qđ t sctūs Elincē.ꝑtē/plat q legerat illud Esa.vij. Ecce ꝓgo/zc. (Dixit. Aue) .i. sine ve.supple sis:/ab a qđ est sine:t ve:fm Gorrā.t in hoc/salutat eam:qz salutare est salutē seu bo/nū optare:quasi dicat. O btā ꝓgo sis si/ne ve pudoris ī ꝓcipiēdo:laborꝫ in por/tando:t doloris in pariēdo. Itē sis sine/ve ꝓcupiscētie t culpe:scz actualis:t pe/ne eiusdē. Qual' aūt sit cui talia optat/subdit dicēs(gra plena) Hieroñ. Et bn̄/gra plena:quia cereris p partes p̄stat./Marie ꝓo simul se rotā ifudit gre ple/nitudo. Hec ille. Quō aūt sic dicat ꝑpt/gratie plenitudinē sctūs Tho.ij.q.xxij/arti.v.sic dicit. Quanto aliquid magis/appropinquat p̄ncipio ī q̄libet genere:/tanto magis participat effectū eius:sic/angeli magis participāt de bonitatib⁹/diuinis q̄ homies:fm Dionys.iij. ca./celestis hierar. Cum igit̄ p̄ncipium gre/sit christ⁹ auctoritatiue fm diuinitatē:/t fm humanitatē instrumētalit̄:fm illō/Joan.j. Gratia t ꝓritas p Jesum chm̄/facta est:cui chīo btā virgo fuit fm hu/manitatē ꝓpinquissima:qz ex ea naturā/humanā accepit:p cereris ipsa debuit a/chīo gratie plenitudinē obtinere:ita q/recipiēdo in se auctorē gratie:de cui⁹.s./plenitudine oēs accipim⁹: Joā.j. Jp sa/quoq; q̄dāmodo gratiā ad oēs deriua/ret. Vbi etiā ad scōm distinguit pulcre/triplicē ꝓfectionez gratie ei⁹.t ibi vide/si placet. Jn tertio etiā dist.xiij.q.j. ar./ij.q.j. Vbi intendit ꝓtualit̄ sic dicere./Cū illud plene habeat qđ fm oēs diffe/rentias t modos t effect⁹ suos hī: chīs/habuit triplicē plenitudinē gre. Prima/est finis:qz cū finis gre sit ꝓsequi deoꝝ/ipe fm q hō fuit ꝓiunct⁹ diuinitati per/cognitionē/amorē/fruitionē/t p vnio/nē in psona. Scda est efficiētie:qz sic in/se est gra pfectus q ex ipso in alios oēs/deriuat:q̄z aliquos fac̄ cooperatores di:/vt t ipi p ministeriū alios ad gram in/ducāt:vt dicit.j. Cor.iij. Tertia ē for/malis cause:qz data est ei gra pficiens/ipm q̄ntū ad oēs ꝓtutes t vsus oēs vir/tutū t omes effect⁹ gre gratꝫ date:t re/motionē omnis peccati etiā originalis./Prima respicit gram vnionis.scda ca/pitis.tertia ꝓo gram singularē ipi⁹. Et/tertia q̄druplex est.s.singularꝫ q̄ ē chīi./Et sufficiētie:q fuit in Stephano et in/alijs sctis pfectis gra formal'r q̄ntū ad/oēs ꝓtutes t expulsionē oim̄ mortaliū./Et specialis p̄rogatiue:q̄ est beate ꝓgi/nis:q̄ habuit gram repellentē etiā ve/nialia. Et copie:que est eccl'ie:cui nulla/gra deest q̄n sit in aliq̄ mēbroꝝ suoꝝ.ō/qua Eph̄.iij. vt adimpleret oia:h̄ ib/ꝓtualit̄ t quasi verboten⁹. Hz adde ex/Nico.Gor.q ei⁹ intellect⁹ fuit plenus/ꝓrate:qz ꝑseruabat oia ꝓba hec. Luc./iij. Et scdo affectus plenus charitate./iuxta illō Cañ.iij. nūciate dilecto meo:/qz amore langueo. Et tertio caro puri/tate:iuxta illud Cañ.iij. Tota pulcra/es amica mea:t macl'a nō ē i te.s.spūal'/vel corꝑalis post scrificationē. Et q̄rto/man⁹ pietate: fm id Prouer.vl. Ma/num suā aguit inopi.imo ipsa faciebat/questū p pauperib⁹. Et vocabat q̄stuaria/Vñ Hiero.ad Helio. de ꝓcepto secl'i./Hic.s.chīs ē ille fabri t q̄stuarie filius/Et q̄nto mores honestate:fz illō Cañ./vij. Quā pulcri sūt gressus tui. Et sexto/ligua dulcedie:fz illō Cañ.iij. Mel t/lac sub ligua ei⁹. Et septio vita sctita/te:fm illō puer.xxx. Odl'te filie ꝓgrega/uerūt diuitias tu supgressa es vniūsas/Est aūt sciendū vt docet sctūs Tho.iij/ꝑte.q.xxx.q angel⁹ intendebat virginē

attentã reddere. ſō curauit eã ī admiratiōnē īducere ex q̄ attentio ſequit. Vñ ſalutauit eã nouo modo ⁊ cū magna reuerētia. q: vt idē dic̄. Vere hūili cuiuſmodi erat bta virgo nihil eſt trāſitorīū ⁊ miſerabile q̄ ſua exaltatio (dñs tecū) Quidā exiſtimāt q̄ q̄n angelus virginē ſalutauit ſtatim ꝛceperit: aut iam ꝛceperat dñm. Vñ dic̄ Hiero. Prꝛceſſit nunciū ſuum deus. Hec ille. Et Augu. in ſermone de natiuitate dñi. Domin⁹ tecū: magis q̄ mecū. Ipe em̄ ī tuo eſt corde: in tuo ſit vtero: adimplet mentē: adimpleat ventrē. Hec ille. Item idē aſſerit in quadā lectione que legit in eccleſijs aliquib⁹ cathedralib⁹ in die annūciationis: ⁊ ibi p pbatiōe adducit: q: angel⁹ nō dixit: Aue Maria replenda: ſed plena. nec domin⁹ venit in te: ſed dñs tecū. Sed iſta ſunt exp̄ſſe cōtra Hgīm ī iij. diſt. iij. vbi dicit: q̄ poſt ꝛſenſum virginis venit in eam ſpūſſanct⁹: potētiaz dei verbi receptiuā pparās ⁊ generatiuā. Et ꝛcordat Bern. ſup Miſſus eſt: qui omel. iij. volēs oſtendere cōſenſum virginis fuiſſe tunc neceſſariū ad ꝛceptionē: alloquēs virginē ait. Statim liberabimur ſi ꝛſentis. ⁊ infra. Rñde angelo: imo p angelū dño: verbū p̄fer tuū ⁊ ꝛcipe diuinū. Hec ille. Itē eſt contra ſctm̄ Tho. iij. par. q. xxx. q̄ dicit: q̄ reḡrebat ꝛſenſus virginis. Itē eſt ꝺ euangelistā: quia angel⁹ poſtq̄ virginē ſalutauit dixit. Ecce cōcipies. Item dixit. Vocabis nomē eius Ieſum. ⁊ n̄ Luce ij. dicit. q̄ hoc nomē fuit vocatū ab angelo p̄uſq̄ in vtero ꝛciperet. Igit chr̄s fuit ꝛceptus ſtatim poſt ꝛſenſum virginis vel in ip̄o cōſenſu. Ad motiua autē dicte opinionis: dico q̄ beat⁹ Hieron. loquit de exiſtentia dei in virgine p eſſentiam/ p̄ſentiam/ ⁊ potentiā/ ⁊ p gratiam ſpecialē: non autē p incarnationē. Dictū ꝺo Auguſtini eſt p nobis: q: nō dicit eſt in vtero tuo: ſed ſit: aeſi dicere veller angelus. Opto vt ꝛſentias Maria. ⁊ ꝛſequēter cōcipias. Ad pbatiōes cōtentas in lectione patz ex dictis (Benedicta tu in mulieribꝫ) Grecus. Una ſcz prꝛe cūctis mulieribus.

Moraliter: q: Maria iterp̄tat ſtella maris. ſignificat q̄ q̄libet debet hīe ſp oculū ad h̄ celeſte ſidus ſi nō vult ſummergi fluctib⁹ huius mūdani ⁊ ꝓcelloſi maris. Bern. ī ſcḋa omel. ſup Miſſus eſt. Maria eſt nobilis illa ſtella ex Jacob oꝛta: cui⁹ radi⁹ vniuerſū oꝛbē illuminat: cui⁹ ſplēdoꝛ ⁊ fulget ī ſuperꝫ ⁊ inferos penetrat: terras etiā pluſtrās ⁊ calefaciēs magꝫ mētes q̄ coꝛpa: fouet virtutes: excoquit vicia. Ipa inquā ē pclara ⁊ eximia ſtella ſup h̄ mare magnū et ſpaciosuꝫ nec̄ario ſublimata: micās meritis: illuſtrās exēplis. O q̄ſq̄s te ītelligis ī hui⁹ ſeculi pfluuio magꝫ inter rēpeſtares ⁊ pcellas fluctuare q̄ p terram ambulare: ne auertas oculos a fulgoꝛe hui⁹ ſideris ſi nō vis obrui pcellis. Si inſurgūt venti rētationū: ſi icurris ſcopulos tribulationū reſpice ſtellaz: voca Mariā. Et ifra. In pcl̄is/ ī anguſtijs in reb⁹ dubijs: Mariā cogita: Mariā inuoca. Nō recedat a coꝛde/ nō recedat ab oꝛe. Et vt oꝛonis ei⁹ ipetres ſuffragiū: ne deſeras ꝗuerſationis exemplū. Ipam ſequēs nō deuias: ipaz rogās n̄ deſperas: ipaz cogitās nō erras: ipa tenente nō coꝛruis. ipa ꝓtegēte nō metuis: ip̄a duce n̄ fatigaꝫ: ip̄a ꝓpitia ad portū ſalutiꝫ puenis. Sic ī remeriſo explicꝫ q̄merito dictum ſit ⁊ nomen virginis Maria. Hec ille. Et hoc de primo.

Quātū ad ſcḋm ſciēdū eſt q̄ vt dicit Amb. ſup Lucā. ⁊ ſctūs Tho. iij. p. q. xxx. Tremit hō ad viſionē coꝛpalē et ēt imaginariā angeli. Et rō eſt: q: homo ſup ſe eleuat: ſic etiā fit caloꝛe ad intrioꝛa recurrente quoties hō timet/ aut aliquid ſimile patit. Propter hec ūt vt dic̄ ſctūs Tho. non debet nob ſubtrahi angelica viſio. Primo q: hoc eſt dignitatis: Scḋo q: vt ait Orige. ſemp angelus apparēs medet tali timoꝛi ſi ē bonus: ⁊ in hoc ipſo intt cognoſcit eſſe bonus. Timuit ḡ beata virgo ſic ⁊ alij. et ſpēaliter vt ait b. Tho. q: angelus ſub forma hois itrauit: ad cui⁹ aſpectū trepidare ꝓginū eſt: vt ait Amb. Potuit em̄ eſſe vt p̄ma facie nō cognouerit angelū eſſe: ſz viꝛ eū q̄ videbat crediderit

Feria.iiii.post dō.iii.aduen.

esse. Et subiūgit sc̄us Tho. Quidā tñ dicūt q̄ nō est turbata in visione angeli ēa: cū assueta esset angelos videre: ꝫ in his q̄ nūciabāt. Ista est sn̄ia greci q̄ ait Cū assueta esset his visionib⁹: euāgeli/sta turbatōez non visioni/sed relatꝫ attribuit dī. (turbata est in ꝑmone el⁹.) Hec ille. Ult̄ subdit. (z cogitabat qualis eēt ista salutatio.) Ult̄ in h̄ ꝑm grec. vitauit incredulitatē Zacharie/z leuitatē Eue. q̄ nec fuit incredula: nec statī credidit: ꝫ dictū examinauit. Cogitabat aūt ꝑm eūdē si salutatio erat a viro ꝫ suū pudorē: vel diuia ad aliquā scrīta tem/ cū de deo faceret mentionē dicēs: dñs tecū. Scōz Amb. āt mirabat etiā nouā salutādi formā: q̄ nunq̄ añ compta fuerat. Ult̄ ait Origen. q̄ si sciuisset Maria ad aliū quēpiā sil'em esse factū ꝑmonē. vtpote q̄ bēbat legꝫ sciam: nūq̄ eā q̄si pegrina talis salutatio terruisset Hec ille. Sz q̄ eā angel⁹ ex noua salutatiōe territā vidit q̄si familiari⁹ notā ꝑm Bedā vocās ex nomie eā cōfortat. Ult̄ seq̄t (z ait angelus ei: Ne timeas maria) q.d. ꝑm eundē: nō veni deceptrus q̄si mīster sathane/ neq̄ violatur⁹: sed diuia mysteria reuelatur⁹. Chrys. Qui apō deū merek grām/ nō habz q̄d timeat. Ult̄ seq̄t. (Inuenisti em̄ grām apō deū) Greg. Inuenit grām ꝗ̄o corā deo. q̄ splēdore pudicicie xp̄iā exornans aiam: grū deo se habitaculū ꝑpārauit: nec solū celibatū inuiolabilē conseruauit: ꝫ etiā imaculatā ꝫsciam custodiuit. Hec ille. Est aūt sciendū q̄ ꝑm consuetū modū loquēdi scripture q̄n aliqs alicui placet/ dr inuenire grām apō illū/ vel in oc̄lis eius. Q, ꝗo ꝗ̄o sūme placuerit deo/ oñdit cū subiūgit (Ecce cōcipies in vtero z pies) Notanr dicit cōcipies in vko. q.d. Non cōcurret masculus ab extra: sed in te formabit ꝑ⁹ sic nucle⁹ in nuce auelana. Hiere. xxxj. Nouū faciet dñs sup terrā: femina circūdabit virū. (z vocab nomē el⁹ ihesuz.) Non dr ipones/ sed vocab: q̄ istud nomen fuit ipositū a deo genitore. vt dic̄ grec⁹. Et ꝑm Bedā ihesus interꝑtat̄ saluator/ siue salutarꝫ: ideo optime q̄uenit chr̄o: q̄ solus fuit spūalis et vniuersal saluator. Ult̄ vt docet sc̄us Tho. tij. q. xxxvij. hoc nomē est nouū rōne talis salutis. s. spūalis z vniuersalis. alijs autē cōuenit ꝑm aliqs specialis z nō vniuersales salutes. Ult̄ ꝑm Cyrill. q̄ h̄ nomē aliq̄ mō alijs cōe est: ad ꝑcandū q̄ iste q̄ cōcipit dissimilis est alijs. subiūgit angelus (Hic erit magn⁹: z filius altissimi vocabit.) Filij dei in diuina scp̄tura ꝑ adoptionē dicunt oīes q̄ sunt in grā: iuxta illō ps̄. Ego dixi dij estꝫ. z ꝑ creationem gn̄alr oēs: z per assimilatōez in natura ico: porea soli angeli. ꝑm illō Job j. Cū venissent filij dei vt assisterēt coram dño. Sed ꝑ naturā iste sol⁹ est filius altissimi. Seq̄t. (Et dabit illi dñs ds sedē dō ꝑris el⁹.) Est aūt sciendū q̄ sic materialis hierl'm fecit ecclīaz militantē z triūphantē: ita regnū dō: cui⁹ sedes fuit in hierl'm: fecit regnuz chr̄i sup vtrāq̄ ecclīaz. Non g̃ ista sic debēt intelligi q̄si velit angel⁹ dicere q̄ ds daturus eēt chr̄o tpale regnū dauid. h̄ em̄ est ꝛtra scp̄turā Joā. xvij. vbi ipe dic̄. Regnū meū nō est de hoc mūdo. i. non est tpale/ seu matiale. Ite Hiere. xxij. vbi de Jechonia rege dr. Scribe virū istū sterilē: nō erit de semie eius vir qui sedeat sup soliū dauid. Btā aūt ꝗo ex q̄ nat⁹ est chr̄s descēdit a Jechonia. vtz Matt. j. Post Jechoniā ergo null⁹ de semine eius fuit rex in regno materiali dauid ꝑm Nico. de Ly. vñ Joānes hircan⁹ z alij q̄ ante Herodez Ascalonitā fuerūt reges in iudea: ꝑm eū fuerūt de tribu sacerdotali/ z non de tribu iuda. Sed tñ illa q̄ iste dicit videnr esse ꝛtra illō Gen. xlix. Non auferet sceptrū tē. vbi habet ꝙ vsq̄ ad chr̄m sp debuit esse rex vel dux de tribu iuda. Ult̄ z mgr hist. dr: ꝙ vsq̄ captiuitatē Babylonicā gubernauert reges de tribu iuda: post illā ꝗo imediate gubernauert duces: et post duces iterꝫ reges vsq̄ ad Herodē. Sz vt ptz Gen. xlix. ad h̄ diceret ꝑm eū ꝙ ybū Jacob intelligit de regib⁹ z ducib⁹ descēdentib⁹ a iuda ꝑ lineā masculinā: vt Zorobabel. vel per femineā: vt Machabei q̄ sacerdotes fuerūt. z cōse

quēter de tribu leui: q̄ tñ fuit mixta cū tribu regia. vt multiplr̄ ptz. Hiere. ꝓ loquit de line a masculina ſm quā beata virgo deſcēdit a iuda. et ſic etiā credo ꝙ loquit mgr̄. De regno g̃ ſpūali loquit angel⁹. vñ Baſil. Non in materiali ſede dauid ſedit dñs trāſlato iudaico regno ad Herodē: ſed ſedē dauid appellat/ in q̄ reſidet indiſſolubile regnū ei⁹. Hec ille. Et ſm Chry. p domū Jacob intelligunt illi q̄ ex iſrl̄ crediderūt: cum dicit (z regnabit in domo iacob in eternum.) Vel ſm Bedā intelligit tota eccleſia q̄ deſcēdit ex bona radice/ vel inſerta eſt (cū eſſet oleaſter) in bonā oliuā. vt hī Rom̄. xj. Et intēdit ꝙ ex bona radice deſcēderit aliq̄ de eccl̄ia. i. apl̄i z ceteri deſcēdētes a iacob. alij ꝓ (vt gētiles fr̄ inſerti p̄dictis q̄ ſunt eccl̄ie fundamēta (z regni ei⁹ nō erit finis) Grec. nō ſolū in q̄tū dus: ſed z in eo ꝙ hō. Et in p̄ſenti q̄dem habet regnū multoz: finaliter ꝓ vniuerſoz/ cū ei omīa ſubijcient. Hec ille. Nota ꝙ regnum chriſti in quo per vicariū regnat/ nō habebit finem ante finē mūdi: ſed illud in q̄ regnat ꝑſonaliter/ carebit fine ſimpl̄r.

Dozaliter docent ꝟgines iuxta doctrinā Amb. dicēs. Diſce aūt ꝟgo verecundiā: quia pauebat. Trepidare em̄ ꝟginū eſt: z ad oēs viri ingreſſus pauere: om̄ſq̄ viri affatus vereri. Diſce virgo ꝟboz vitare laſciuiā. Maria etiaz ſalutationez angeli verebat. Hec ille.

Quantū ad tertiū ſciēdū eſt: ex doctrina ſcti Tho. iij. q. xxix. ꝙ btā ꝟgo voluit ꝟginitatē ſuā deo: quia laudabiliora ceteriz paribꝫ ſunt q̄ fiūt ex voto. Nō tñ vouit abſolute ante deſpōſatiōem: qz ante chr̄i oztū dei ꝑ⁹ carne ꝓpagabat: ſic mō ꝙ baptiſmū: ideo gñationi optabat inſiſtere. Dic̄ tñ ſcūs Tho. in. iij. dc. xlix. ꝙ Helias z Hieremias tradūtur ſp fuiſſe ꝟgines. qz licz tunc ꝟginitas nō eſſet in tāto p̄cio vt modo. tamē dr̄ ſcūs Tho. iij. diſt. xxxij. ꝙ poſt ſufficientē mr̄iplicationē humani generiz fuit licita in lege Moyſi z nature integre: non aūt ante ſufficientiā talē. Sz quia vt dicit in tertia ꝓte videbat lege ꝓhibita: ideo vouit cōditionate/ ſi deo placeret. Quo cognito poſt deſponſatiōnem per diuinā inſpiratōez vouit absolute de cōi conſenſu ante q̄z ſalutaret ab angelo. Vñ dixit āgelo (qm̄ vix nō cogſco.) qđ nō dixiſſet/ ſi votū ꝟginitatis nō habuiſſet. Sciēs g̃ btā Maria votū ſuū: ait ad āgelū (quō fiet iſtud:) Amb. Tempantio: eſt iſta reſpōſio/ q̄z ꝓba ſacerdotis q̄ ait. Vnde hoc ſciam? Negat ille ſe credere: z q̄ſi fidei adhuc aliū q̄rit auctorē: iſta ſe facere profitet: nec dubitat eſſe ſciēdū/ qđ quō fieri poſſit inq̄rit. Legerat Maria: ecce virgo cōcipiet z pariet filiū: ideo credidit futurū: ſed quomō fieret ante non legerat. Non em̄ quēadmodū fieret/ vel ꝓphete tāto fuerat reuelatū. Tantū em̄ myſteriū nō homīs fuit/ ſed angeli ozemenduz. Hec ille. Qui videt velle ꝙ Eſaias p̄ciuerit q̄dem ꝟginē pariturā ſed ignozauerit modū: an. ſ. ꝑtute ſpiritus ſancti ſuppleret vicē maſculi/ vel alter. (Om̄ virū nō cognoſco) ſm Greg. Niſe. in hoc innuit ꝙ ſuum corpus quaſi quoddā ſacrificiū obtulerat deo.

Dozaliter docemur quantā ſollicitudinē debeat q̄ſq̄ hīe implēdi votū ſuum/ ſiq̄d eſt deo ꝓmiſſum. quia ꝟgo licet ab angelo ex ꝑte dei moneret de filio ꝛcipiendo: tñ in oppoſitū allegauit votū ſuū. Itē q̄tū placeat deo ꝙ homo adhibeat fidem dictis ſuis: qz Maria credēdo meruit edoceri z eligi in mr̄em. Vñ ait Heliſabet Luc. j. Btā q̄ credidiſti: qz ꝓficient ea q̄ dicta ſr̄ tibi a dño. Ecōtrario infidelitas ei valde diſplicet vñ ꝑcuſſit Zachariā incredulū. vt patz Luc. j. Quantū ad q̄rtū ait Grecus. Cōſidera q̄liter ꝟginī ſoluit dubiū angelus: z explanat intemeratū cōnubiū: z ineffabile ꝑtum. Sequit em̄. (Et reſpōdens angel⁹ dixit ei: Spūſſcūs ſuperueniet in te.) hec ille. q. d. ſm Chry. Noli q̄rere naturalē ordinē q̄ eſt per cōcubitum virl: imo ſi viruz ceg̃uiſſes electra nō fuiſſes. Notanꝫ aūt dicit ſuperueniet quia vt teſtat Nico. de Ly. ꝑus in ea venerat: eam a pcō originali mūdādo adhuc dū eſſet in vtō: vt cōmuni⁹ expo-

Feria.iii.post dō.iii.Aduentus

nit. Eodē mō exp̄ere docet Ogr̄ sen. iij.di.iij. dicēs. Warīa q̄z tota spūssanctus in eā p̄uenīēs a pctō p̄ius purgauit: z a fomite pcti etiā liberauit: vt fomitē ip̄m penit⁹ euacuādo: vt q̄busdaz placet. vel sic debilitādo et extenuādo: vt ei peccādi occasio nullaten⁹ postmodū extiterit. Hec ille. Pro his vide sanctū Tho. iij. p. q. xxvij. z. iij. di. iij. Deinde supuenit ꝑm maiorē gr̄e plenitudiez in ꝓceptōe filij. Nā vt docz sctūs Tho⁹ vbi s. cum i vtero mr̄is esset/ tantā accepit abundantiā gr̄e q̄ fuit ab originali mūdata: z fomes. i. inclinatio habitual' ad malū: remānsit i ea ligat⁹. In ip̄a ꝓ ꝓceptiōe chr̄i in q̄ debuit ꝑmo appare/re immunitas a pctō: fuit ab ea fomes sublat⁹ ex toto: q̄z ex ple in matrē facta est redundātia imunitatiz: vñ dr̄ Ezech. xliij. Gloria dei ingrediebat p portā orientalē. i. ꝑginē: z terra. i. caro virginis/ splēdebat a maiestate eius scz dñi Jesu chr̄i. Sequit: (z ꝑtus altissimi). i. chr̄s: q̄ ꝑm Chr̄y⁹. altissimi reg⁹ virt⁹ est. obumbrabit tibi.) Hoc aūt tripliciter exponit. Nā Greg. xvij. moral' exponit h̄ dupliciter sub his ꝑbis dicēs. Per obumbrationis vocabulū incarnandi dei vtraq̄ natura significat. Umbra em̄ a lumine formal' z corpe. Deus q̄ p diuinitatē lumen est. Quia q̄ lumē incorporeū in eius erat vtero corporādū: recte ei dr̄: virtus altissimi obūbrabit tibi. i. corpus in te humanitatiz accipiet incorporeū lumē diuinitatiz. Hoc etiā Dar̄ie dicit ꝓpter mētiz refrigerīū celit⁹ datū. hec ille. Qui intēdit ꝑmo sic dicere. Obūbrabit tibi. i. vmbrā facier in re: p lumē deitatiz z corp⁹ hūanitatiz. Et scdo Obūbrabit tibi. i. p gr̄am refrigerabit mentē tuā: roraliter auferendo a te estū ꝓcupiscētie. i. fomitē: z dando celestē cōsolationē. Acsi diceret. Pudori tuo ne timeas: q̄z castior z purior remanebis. Greg. aūt nīse. exponit sic. Nam sic vmbra demōstrat figurā corꝑis a q̄ pcedit ita fili⁹ in carne demōstrat paternā seu formatiuā virtutē. i. cō corpus christi assimilat vmbre: quia i eo erant indicia formantis diuinitatiz. Sequit: (Jōc q̄ō nascēt ex te sctm̄) ñ dixit sctūs hō vt sanct⁹ ōs: sz sctm̄ neutrali: vt ꝓplectat vtrq̄: z sctm̄ absolute/ vt itelligat q̄ ꝑsona nascēs itelligit vniuersal'r oēm sctitatē hr̄e. Hac ei rōne dr̄ etiā de⁹ absolute q̄ est. Exo. iij. vt itelligat vniuersal'r hr̄e i se totā ꝑfectōez essendi. Sedt (vocabit fili⁹ dei). s. dei p̄ris: z h̄ p naturā/ non p adoptionē vt alij. Grec. Tu aūt attende q̄lit ꝑginī totā trinitatē angel⁹ edidit/ dū sp̄m sctm̄ cōmemorat/ ꝑtutē z altissimū. hec ille. Sz q̄z vt dr̄ Chr̄y⁹. ista sūt alta z pfunda: ideō subdit exēplū sensibile dicens. (Et ecce Helisabet cognata tua). i. ꝓsanguinea. Ubi aduertēdū ē q̄ vt idē dic/ angel⁹ nō cōmemorauit mulieres antiqs: puta Sarā/ Rebeccā aūt Rachelē: sz p̄ntez: vt magz corroborarer ꝑginē. Et eadē de causa ꝑm eūdē cōmemorat eratē dicēs. (z ip̄a ꝓcepit filiū in senectute sua:) z defectū nature: cū subdit: (z h̄ mēsis ē sext⁹ illi q̄ vocat sterilī) Est aūt notādū ꝑm eūdē q̄ ñ stati a p̄ncipio ꝓceptōis Helisabet angel⁹ apparuit ꝑgini/ sz sexto mēse: vt q̄is alu⁹ p̄ beret argumētū. Et nota etiā q̄ iste sextus mēsis ē Warti⁹: q̄ sext⁹ ē a ꝓcepti one p̄cursoriz: nō cōputatiz vltimis diebus septēbris ꝑm morē scr̄ture: vt dr̄ Gozra q̄ nō ꝓsueuit cōputare nisi mēses integros. Vel vt idē dic est sext⁹ cōputādo more hebreoꝝ: q̄ nō icipit aūt a capite mēsis: sz lunatiōis. Est aūt dubiū quō Helisabet potuerit esse cognata. i. ꝓsanguinea el⁹ a cognatiōe: q̄z bra ꝑgo fuit de tribu iuda: vt scti z histo. tradūt: z Helisabet de tribu leui: q̄z fuit de filiabus Aaron: Lu. j. Ad h̄ dico q̄ ꝑm scr̄uram tribus leui z iuda: siue tribus sacerdotalis et regia fuerūt mixte: eo q̄ Leuite nō haberēt hereditariā possessionē: z ꝓseqnē ex tali mr̄imonio nō ꝓfundebāt tribuū sortes: ꝓpter quā ꝓfusionē tollendā, ꝑhibitū erat matrimoniū inter tribū z tribū. Sciēdū est q̄ q̄ ꝑm historias due fuerūt sorores. s. Anna z Jsmeria. Et ꝑz beatū Hiero. vna earꝝ. i. anna: z ꝓseqnē reliqua fuit de Bethleē: que est de tribu iuda. Jsmeria ergo genuit helisabet ex alīquo viro de tribu leui. Anna ꝑo

tres habuit viros: ex q̄ꝫ q̄libet vnā ge-
nuit filiā noie Maria. Et p̄mā q̄ chīm
peperit genuit ex Joachim: q̄ fuit ō tri
bu iuda. Vnō versus. Anna solet dici
tres concepisse marias: Quas genuere
viri Joachi/cleophas/ salomeq̄. Has
duxere viri ioseph/alpheus/zebedeus.
P̄ria parit chīm: Jacobū sc̄da minorē:
Et ioseph iustū pepit cū Simōe iudā.
Tertia maiorē Jacobū volucremq̄ io
annē. Finaliter aūt angel⁹ cōcludit ꝓgni
dicēs. (Quia nō erit ip̄ossibile apud deū
oīe ꝓbū.) Dic⁹ em̄ fm doctrinā sc̄ōꝝ
pōt oīe qđ ꝓtradictionē nō implicat:
ista aūt sola q̄ implicāt ꝓtradictōez de⁹
nequit: sz talia nō possunt mēre cōcipi.
z si possint ore ꝓferri: vt testat Aristo.
libi. Metaphysice. puta q̄ aliquid sit z
nō sit: z ꝓsequēter talia nō possunt dici
ꝓbū cordis. i. ꝓceptus. Deus g̃ quāuis
nō possit ꝓtradictoria tamē pōt oē ver-
bum. i. oīe qđ cōcipi pōt ab homīe vel
angelo/vel etiā a seipo. Auditis g̃ his
virgo mentē suā cum summa devotiōe
submisit deo. Amb. vide hūilitatē vir-
ginis: vide devotionē. Sequit em̄: (Di
xit aūt Maria: Ecce ancilla dñi.) An-
cillā se dixit que mater eligit: nec repē-
tina exaltata est p̄missiōe. Dixē em̄ hu
milēq̄ paritura: hūilitatē debuit etiaz
ip̄a p̄ferre. Hec ille. Oranit aūt vt dñs
dignaret implere q̄ dixerat: dicēs. (Fi-
at mihi fm verbū tuū.) Et tunc statim
chīs fuit in ei⁹ ventre cōceptus z ange
lus fm Bedam celum repetijt.

Moralit in p̄dictꝫ de multꝫ instrui-
mur q̄ Eusebi⁹ sub bis ꝓbis icludit di
cēs. Ali⁹ aliud quoddā i p̄ntī fmōe vir
ginis extoller apicib: hic quidē cōstan-
tiā: hic obedientē pmptitudinē: ali⁹ q̄ nō
allecta est tam splendidis z arduis per
magnū archangelū p̄missis pollicitis:
alius q̄ nō excessit modum in dando in
stantias: sz equaliter cauit Eue leuita-
tē z Zacharie inobedientiā: mihi autē
humilitatꝫ p̄funditas nō minus cōspici
tur admiranda. Hec ille.

Feria. vi. post dominicam ſĝ Aduentus.

Textus euāgelij Lu. p̄imo. ca.

Exurgens Maria abijt i
montana cū festinatiōe
in ciuitatē Juda. z itra
uit i domum Zacharie:
z salutauit Helisabet. Et factū
est vt audiuit salutationē Ma-
rie Helisabet exultauit infans
in vtero eius. Et repleta est spi
ritusctō Helisabet: z exclama-
uit voce magna z dixit: Benedi
cta tu in mulieribꝫ z benedict⁹
fructus ventris tui. z vnde mi-
hi hoc vt veniat mater domini
mei ad me. Ecce enim vt facta
est vox salutationis tue in auri
bus meis exultauit in gaudio
infans in vtero meo. Et beata
que credidisti quoniam p̄ficien
tur ea q̄ dicta sunt tibi a domi-
no. Et ait Maria: Magnificat
anima mea dominū. Et exulta-
uit spiritus meus in deo salura
ri meo.

Exurgēs maria abi-
it in montana ꝛc.) Lu. j. Sic
dicit Lucas postq̄ angel⁹ ha
buit virginis cōsensuz discef-
sit ab illa. Maria aūr quia audiuerat
ab angelo fm Ambro. q̄ Helisabet cō
cepisset: statim p̄e gaudio ad visitāduz
illam perrexit: vt tangit in p̄senti euan
gelio. In quo sunt tria puncta q̄ sūt vi-
sitatio/exultatio/z gratiactio. Quan
tū ad p̄mū dicit: (Exurgens aūt Ma-
ria) a quiere ociōnis et ꝓplatiōis: cui i
sua camerula vacās cū deo z angel' ver
sabat. (abijt i montana) iudee: vbi erat
hier'm: (cū festinatiōe) z hoc ꝓpter gau
diū fm glo. vel q̄ Jesus fm Origē. fe
stinabat sc̄ificare Joannē adhuc existē
tē in vtero. Vel fm Amb. ne diu mora
ret in publico: q̄. s. ꝓgo solitudini vaca
re solita erubescebat i publico (i ciuita-
tē iuda) Hec ciuitas fm Bedā z mag.

Feria sexta post do. III. aduen.

hísto. est hiersm. Vñ vt ídē mgr dīc: hic Juda stat, p regno z nō p tribu: qz hie/rusalē nō fuit i tribu iuda sz Bēiamin. Et reuera confinia iude et Beniamin trāsībāt p hiersm: vt ptz Josue. xv. z. xviij. sz rñ maioz ps ciuitatz erat in tribu Beniamin: z minoz i tribu iuda. (z intrauit i domū Zacharie) vt fuiret prē/gnāti Helisabet: sm Amb. z glo. Vel sm Chrys. vt cōferret cū Helisabet pe his ita mirādis q̄ aliis dicere nolebat. Tū qz fidē ñ adhibuissent. Tū qz dixissent eā suū velle palliare pctm. Vnō vt ait Grecꝰ. Ad solā cōfugit Helisabet. Vñ subdit (et salutauit Helisabet)

Hoz alr Maria cōcipiēs Jesum. i. aīa penitēs statim vadit in montana. i. ad quersatiōez celestē: i ciuitatē iuda. i. p̄fitentiū dño. qz dño. i. vicario dñi sua pctā p̄fitet. Jtē moz alr docent h̄ p̄gies id qđ Amb. tradit di. Discite p̄gies ñ demoz arī i plateis: nō aliis in publico miscere sm̄ones. Discite vos sctē mulieres sedulitatē quā p̄gnantib⁹ debeatis exhibere cognatz. Maria em̄ q̄ sola in intimis penetralib⁹ p̄sabat: nō a publico p̄ginitatz pudoz: nō a studio aspitas montiū: nō ab officio plixitas itinerz retardauit. Discite etiā p̄gies hūilitatez Marie: vēit p̄pinq̄ ad p̄rimā: iunioz ad senioz ē/nec solū venit: sz z p̄oz salutauit Decet em̄ vt q̄nto castioz p̄go: rātō humiliоz sit: nouerit q̄z deferre senioribus. sit magistra hūilitatz in q̄ē p̄fessio castitatz. Hec ille. Quārū ad scām sciēdū est: q̄ circa istā exultationē p̄cursorz est dubitatio. Utr̄ facta fuerit a deo p̄cursorē h̄ nesciēte/vel fuerit i eo miracłose acceleratus vsus rōnis z libe. arbitrij? Aug. g̃ ad Bardanū h̄ sub dubio vere linq̄t di. q̄ siue sic/siue sic factū sit: vtrū q̄ diuīe oīpotētie ascribēdū est. Grecꝰ p̄o exposituz sentit: q̄ Joānes tūc habuit rōnis vsum. Ait em̄ p̄pha parēte acutius videt z audit/salutat q̄z p̄phetarū. Hec ille. Jdē videt Amb. sentire: sz tñ h̄ nō dīc exp̄sse. qz p̄ba eiꝰ faciliter p̄nt exponi ad oppositū sensum. Sanctꝰ āt doctoz tenet q̄ vsum rōnis tunc nō habuit/aut liberiarbitrij. vt ptz. iij. p̄te. q. xxvij. ar. vj. z h̄ io. qz Aug. ad illā p̄tē declinat: qz ōr euangelīū. Exultauit infans: z nō dixit: credidit. Exultare em̄ etiā pecoz est. Juxta illō Ps. Mōtes exultastz sīc arietes. Vñ dī (et factū est vt audiuit salutatiōez Marie Helisabet/exultauit i gaudio infans i vtero eiꝰ)

Est aūt rursus sciendū: q̄ tm̄ q̄tuoz fuerūt i vtero sctificati. Primꝰ ē chīs: vt ptz Lu. j. Deide b. p̄go. Et sz h̄ scr̄ptura nō dicat: tñ sic credit: qz nō fuit i gr̄a minoz Hieremia vl̄ Joāne. Tertiꝰ fuit Hieremias. Et q̄rtꝰ Joannes Et sz videat Augu. dubie loq̄ ad Bardanū de hoz duoz sctificatiōe. Tñ vt ōr sctūs Tho. vbi s. sic tenēdū ē. qz de Hieremia dī Hiere. j. Añq̄ exires de vulua scrificaui te. Et de Joāne Lu. j. Spūsctō replebit adhuc ex vtero mr̄is sue. Orige. Nō añ replet̄ fuerat spū/sctō: donec assisteret q̄ chr̄m gerebat in vtero. Tūc āt z spū erat plenꝰ: z resul/tabat i parētē. Vñ seq̄t. (z repleta ē spū sctō Helisabet) Nō aūt dubiū est: q̄n q̄ tūc repleta ē spūsctō p̄p̄t filiū sit replēta. Hec ille. Dī aūt repleta: qz magnus impetꝰ amoris z spūssctūs inuasit eam qz ad istū effectū p̄currit Joānes: et p̄/sentia chr̄i: z ipa oīo p̄gīnis salutantz. Salutatio em̄ icludit depcationē z petitionē aliquā p salutato. Jō subdit: (z exclamauit voce magn̄) coīdis z opis (z dixit. Bñdicta tu inter mulieres) id est sup oēs mr̄ieres. Origenes. Nulla em̄ fuit vnq̄ tante gr̄e particeps: aut esse potuit. Vniꝰ em̄ diuini germinis parēs est vnica. Hec ille. (z bñdictꝰ fructꝰ vēntris tui) sm Theo. ido ē bñdictꝰ: qz sine pctō p̄ceptꝰ. Jdeo q̄ illud subiūgit. q̄a alie sctē femine genuerūt filios q̄dez/sz nō sine pctō. Vel sm eundē: ido h̄ subiungit. q̄si assignando causam bñdictionis Marie inter omnes mr̄ieres. Nā in scr̄ptura aliq̄n vt dīc idem: ly z: stat p q̄. Sciendū p̄o ex sctō Tho. Ro. xij. li. iij. q̄ bñdicere p̄tingit tripr̄. s. enūciative laudādo/z imperative causando bonū i p̄sona bñdicta/z optative desiderādo. Licz igit imperādo solus deus benedicat p autoritatem et sacerdos p

miſterīū. tñ ꝓmo mō poſſumus deū ꝛ creaturā bñdicere: ꝛ ab eiſdē bñdici. Et ſiꝛ tertio mō: ly deo ꝓꝛie nō optemus bonū niſi extrinſece optādo gl̄az eiꝰ in creatura cū ſciamꝰ illū oīa habere q̄ habere pōt. ſed ꝓgaudemꝰ ei. Sic g̃ pars quō bñdictio cōperat ꝛ ꝑgini ꝛ fructui eiuſdē. Fructū aūt vētris Marie dñm dixit ſm Origenē. Vñ ſequit (ꝛ vnō h̄ mihi vt veniat mat̄ dñi mei ad me) ſm Amb. h̄ nō dic̄ q̄ſi ignorans: cum ſciret eſſe ſpūſſancti opus/vt ſanctificaret̄ p̄curſor: ſed vult dicere ſe hoc nō ꝓmeruiſſe. Sequit (ecce em̄ vt facta eſt vox ſalutationis tue in aurib⁹ meis: exultauit in gaudio infans i vtero meo. (Iſta exultatio vt dictum eſt fuit diuinitus in infante: nō humanitꝰ ab infante p̄ vſuz ratiois. (ꝛ beata que credidiſti: qm̄ ꝑficientur ea que dicta ſunt tibi a dño) Ex his autē patz ſm Orige. q̄ Helisabet fuit tacta a ſpū ꝓphetico de p̄terito ꝛ p̄ſenti: ꝛ de futuro: q̄ cognouit Mariam credidiſſe angelo: ꝛ eſſe redemptorꝫ matrē/quē vocauit dominū ſuum: ꝛ ꝑficienda eſſe diuina ꝓmiſſa. Quāuis poſſet dici: q̄ ex leticia Joannis arguitiue cognouit adeſſe cū cuiꝰ ſm angelū erat p̄curſor: ꝛ h̄ inſpiratiōe diuina: ly nō ꝓphetica. Primū tñ eſt meliꝰ: q̄ nō fuiſſe replera ſpūſcrō. Et dic̄ glo. q̄ repleuit eā filiꝰ ſuus: nō q̄dē auctoritate vt deus aut miniſterio vt exhibēs ſacramenta: nec merito vt ieiunans ꝑ aliq̄: ſed ꝓtulegio. q̄. ſ. deꝰ repleuit matrez gr̄a filij. ſ. vt eſſet idonea mater tāti filij. vt videt velle Gor. Dixit aūt Maria brām q̄a crediderit/eo q̄ fides valeat ꝙz Gor. ad mīra. Prio ad cognoſcēdū diuia: ſic lux ad vidēdū colorata. Eſa. vij. ſm aliā litterā. Niſi crediderit⁊ ñ itelliget⁊. Scōo ad defendēdū cognita: ſic̄ noticia ad defendēdū vera. Ps̄. Credidi ꝓp̄ q̄ locutus ſum. Eph. vj. In oīb⁹ ſumētes ſcutū fidei. Tertio ad impetrādū miracla ſic̄ ꝓſenſus ad ꝓtrahēdū ꝓiugia Jo. xj. Si crediderꝫ videbis mirabilia. Unde etiā hodie deuoti videt mirāda: q̄ increduli videre nō merent: q̄z ſez nō credūt eū tamē habeāt ſufficienter cauſam credendi: vtpote q̄ vident miracla apoſtoloꝝ ꝛ chriſti i ſuo effectu: id eſt ſubiugatione Rome ꝛ romani imperij: ꝛ mundi ꝓuerſione: ꝛ apoſtoloꝝ ac euāgeliſtarū/atq⁊ doctoꝝ ꝓſcriptione: q̄ ſi gentilib⁹ idolatris ꝓſcribentib⁹ hiſtorias fides adhibetur: quare nō adhibeat chriſtianis: maxime talib⁹ quales p̄dicti fuerūt. Quarto ad ſuſtinēdū aduerſa: ſic̄ firmū fundamētū ad ſtandū ꝓtra tempeſtuoſa. Sap̄. xvj. Sermo tuus hoſ q̄ credūt in te ꝓfirmat. Et. ij. Tim. j. Patroꝝ ꝛ nō ꝓfundoꝝ. Scio em̄ cui credidi ꝛ certꝰ ſum. Quito ad viuēdū i gr̄a: ſic̄ radix ad viuificandū arbuſta. Abacuk ij. Juſtꝰ in fide viuit. Sexto ad vitandū ꝑicula extrema: ſicut aſpectus iaculi ad vitandū illō Joā. xj. Omis q̄ viuit ꝛ credit i me nō morietꝫ i eternū. ſ. mortē ifernalē. Et licz hoc faciat fides formata charitate: tamē etiā informis maxime ad hoc ꝓfert: ſicut ad recedendū a malo. Septimo ad lucrādū gaudia etna: ſicut adoptatio in filiū ad habendū bona paterna Marci vlti. Qui crediderit ꝛ baptizatꝰ fuerit ſaluus erit.

Horaliter docemur q̄ aia ꝓcipiens Jeſum ꝛ in alta ſe recipiēs ꝑ ꝓtemplationē: ꝛ ſancta ſiue celeſtē cōuerſationē letificat Heliſabet ꝛ Joannē. Heliſabet em̄ interpretat dei mei ſalus: ꝛ ſignificat deum ſaluatorē. Joannes ꝓ interpretat cui datū eſt vel in q̄ eſt gr̄a: ꝛ ſignificat angelos ꝛ alios beatos habentes gratiaz cōſummatā: qui omnes ſuper ſanctitate noſtra letant.

Quātū ad tertiū eſt sciēdū q̄ ꝓſueuerūt antiqui patres qñ aliq̄d bñficiū ſingulare recipiebāt a deo: facere canticū aliq̄d ad gratias reddēdas. Vñ sūmeriſis egyptijs i mari rubro: cātauit Maria ſoroꝝ Moyſi canticū dicēs. Cantemus domino Exo. xv. Similiter Anna mater Samuelis cū eſſet ſterilꝫ cantauit ꝑ Samuele filio dicēs. Exultauit coꝝ meū i dño. j. Reg. ij. c. Silr cantauit Zacharias ꝑ Joāne dicēs. Benedictus dominus deus iſrael. Lu. j. Et ſimiliter mlti alij. Unde ꝛ q̄daz dicūt: q̄ ꝓpter egrotauit Ezechias vſq⁊ ad moꝛ

tem.iiij.Reg.xx.quia tanq̄ ingrus nō cantauit domino quādo pstrauit exercituz innumerabilē Sennacherib .iiij. Regū.xix. Sic etiā brā virgo cantauit ideo dicit (z ait Maria) Istud est virtualit titulus cantici. Intitulat em cānticuz Marie (Magnificat ania mea dñm) quasi diceret. O Helisaber / tu me magnificas: sed ego magnifico: id ē laudo dñm / attribues ei⁹ bonitati gia hec. Vel fm Grecū: ania Marie dñm magnificat: quādo ipa seipam fructib⁹ bonoz̄ opeꝝ ad dei laudē exoznat. Vñ dicit Orige. q̄ deus in se neq̄ magnificari: neq̄ diminui pōt. sed dicit magnificari magnificata sua imagine. i. ania. (z exultauit) Exultare extra salire est: z significat imensitatē gaudij tantā es/se vt non possit in secreto celari: sed signis maifestet (spūs meus). i. aia mea fm Basiliū. Sciendū est em q̄ vt colligit ex scto Tho. j. q. xxxvj. ar. j. di. x. z iiij. cōtra ca. xviij. ly spūs impositū est ad ostendam subtilitatē nature alicui⁹: q̄ subtilitas attēdit p remotionē a materia. vñ pter subtilitatē incoꝛpoꝛea. i. deū/angelū/z aiam dicim⁹ spūs. Inde est etiā q̄ amantes z concoꝛdes dicim⁹ esse vnspiratos/vel vnius spiritus: quia etiā dicim⁹ eos esse vnū coꝛ z vnā animā. dicente Aristot. ix. Eth. q̄ pꝛium est amicoꝛū vnā animā in duob⁹ coꝛpoꝛibus esse. Coꝛpa etiā aliq̄ pter subtilitatem dicunt spūs: vt aer. z q̄dam alia coꝛpa in anialib⁹ ex alimētis generata. Et inde est q̄ attractio aeris z expulsio dicit inspiratio z respiratio. Et inde et vent⁹ dicit spūs. Et vt dictū est subtilissimi vapoꝛes p q̄s aie ꝓtus diffundi tur ad coꝛpis ꝓtes. Igit beata ꝓgo hic spm dicit aiam q̄tum ad ꝓtem supioꝛē .i. vt est intellectualis: z cōunicat cuz angelis (in deo) In hoc ꝓgo docet sum decātare: z suū gaudiū nō eē vanū: sed esse in deo. i. de deo. Cogitās em diuinā pietatē z bñficiū exhibitū a deo: z exhibendū humano generi: gaudēs de suo z aliox spūali bono: exultauit (salutari meo) Salutare idē est q̄ saluatoꝛ. Et in hoc ipa dic̄ chīm p se q̄q̄ venisse moꝛituꝝ. Vñ chīs dicit redēptoꝛ oim. Deinde subiūgit cām sue laudis z exultatiōis dicens (quia respexit humilitatē ancille sue) Humilis dicit q̄si humi accliuis siue ad terrā inclinat⁹. Humilis est g̃ aliq̄s dupl̄r. Uno modo per ꝓtutē se ipōre ꝓt deū depmendo: z de se nō psumēdo mag̃. Isto modo humilitas est virtus: z hūilis ꝓtuosus. Alio modo aliq̄s est hūilis p necessitatez: vt quia est paup vel tribulat⁹: z iste nō est ꝓtuosus: qz ipe nō seipm humiliat. vñ veri⁹ dicit humiliat⁹ q̄ hūilis: nec humilitas isto mō est ꝓtus. Isto mō loq̄bat Daniel. iij. ca. dicēs. Humiles sumus in vniuersa terra hodie ꝓpter pc̄a nostra. Beata ergo ꝓgo fm Grecū expositoꝛē. z Augu. z Origeñ. Bedā. et Bernar. z cōuniter fm oēs: loquit de humilitate que est ꝓtus. Vñ sensus est. Bene laudo z merito exulto: qz ds respexit. i. approbauit humilitatē ancille sue: ex me sumēdo carnē. Nec ista dic̄ ad sacrantiā: sed ad oñendā ꝓtatem/ad dei laudē z cōmendationē humilitatis. qua vt dicūt scti/plus fuit dispositā vt esset dei mater: q̄ ex quacūq̄ alia ꝓtute. Possum⁹ aut̄ etiā exponere de humilitate secūdo modo: que est q̄dam modicitas et obscuritas. Btā cū ꝓgo erat modica et obscura quo ad homies mūdi qui eius merita nesciebāt: sed ds exaltauit eam sup oēs mulieres. Jō dicit. Bñ laudo z merito exulto: quia deus respexit oc̄lo pietatꝭ z clementie humilitatē: id est modicitatē z obscuritatem ancille sue. Scōm aūt vtrūq̄ exponendi modū merito subiungit q̄dam eius ꝓpheria de futuro: cum dicit) ecce em ex hc̄ (id est ab hinc/seu ex hc̄ tempe. vel ex hc̄. i. ꝓter hoc bñficiū q̄ ds mihi cōtulit (Beatā me dicent oēs gñationes) non solū fideliū: sed z infideliū. non hebꝛaicoꝛ: sed etiam latinoꝛ z grecoꝛum. Sciendū em q̄ gñatio aliquādo sumit pro ꝓlo. vt si dicam⁹ iudeos esse vnā gñatōem: z gētiles aliā. z chīanos aliā. Aliq̄n ꝓ sumit pro etate: maxime q̄ cōsueuit vn⁹ hō durare. sic̄ Gen. xv. dr. Bñatiōe quarta reuertent hu.

Et vtroq; mō loqr ꝟgo. Nā magnifi/cabīr in ꝓlo dei q̄diu durabit ista vi/ta z futura:z silr magnificabīr ab oīb ꝓlis. Nā saraceni in suo alchorano ha bēt scptū:z sr ꝟba Mahumeti:Dixe/rūt angeli ad Mariā. O Maria ds elegit z purificauit te:z elegit te super mlieres secli. Et mlta alia ad laudez ei⁹. vtpote q ei⁹ fili⁹ fuit ver⁹ ꝓpha:z q viu⁹ celū ascēdit:z q ventur⁹ est iudica re viuos z mortuos:z silia. Unō apud eos blasphemās eā gr̄ir punirr. Judei ā; ꝙ ꝓfidi brificant eā mlriplicir. Prio q̄dē qñ cōuertunr. Scdo in scpturis q̄s in synagogis legūt q̄ illā laudāt. Ter/tio laudabūt in fine secli qñ oēs cōuer/tenr. Quarto laudāt eā i suis historijs: qr ioseph⁹ iude⁹ valde magnificat filiū ei⁹. xvij. li. antiq. c. ix. di. Fuit ijsdē tē/poribꝫ Iesus sapiēs vir:si tñ eū virū no/minare fas est. Erat em̄ mirabiliū ope rū effector:z doctor oīm eoz hoīm q̄ li/benr audiūt q̄ vera sr. Et mlros q̄dem iudeoz/mlros etiā ex gentilbꝫ sibi adiū xit. Chr̄us hic erat. Hunc accusatione ꝓmoz nr̄e gētis virū/cū Pilat⁹ in cru/cem agendū decreuisset:nō deseruerūt hi q ab initio eū dilexerūr. Appuit em̄ eis tertia die iterū viuus:sm q diuini tus inspirati ꝓphe:vr hec vel alia de eo inumera miracula futura esse pdixerāt Sz z in diem hodiernū chr̄ianoz q ab ipo nūcupati sūt:z nomē pseuerat z ge n⁹. hec ille. Propr tales g̃ laudes letar ꝟgo nō inanir: sed in g̃tū in talibꝫ lau/dibꝫ resultat hon̄or dei z bonum aīarū. Subdit aūt sm Theo. cām q̄re laudā/da foret dicēs. (Quia fecit mihi mag̃) Theo. Que tibi mag̃ fecit? Credo vt creatura ederes creatorē: famula dn̄m gn̄ares: vt p te mūdū ds redimeret:p te illūinaret:p te ad vitā reuocaret. hec ille. Vel sm Titū (fecit ei mag̃) vt es set ꝟgo z mr̄/nō cuiuscūq;:sed dei. hec em̄ est vera z catholica sntia. Maria est vere z ꝓprie mr̄ dei. vt ps p sctm̄ Tho. ij. pte. q. xxxv. z. q. xxv. et. ij. dist. ij. et liij. cōtra cap. xliij. Subiūgit aūt quis ista fecerit:qr est ille (q potens est) scz simplr sine limitatiōe. i. oīpotens (z sctm̄ nomē eius) non rōne syllabar. vt ōr Hila. sed rōne rei fcate. Est em̄ san ctus deus in se z effectiue: qr alios fac̄ scrōs. vñ dicit sctūssanctor. Sicut em̄ docet sctūs Tho. ij. ij. q. lxxxj. art. viij. Sanctitas dicit duo, Primo dicit im/mundicīā a pcō: qd patz. Nam aglos grece:qd latine dicit scūs. ab a qd est si ne:et glos siue ge (vt alijs placet) qd ē tra. Et sctūs latine sm Isido. dicit q̄si sanguine tinct⁹. sanguine inquā hostie ad purificandū. Scdo dicit firmitatē. Unde antiq dicebāt scrā que ita erant lege munita/vt nullo mō liceret ea vio lare. Deus g̃ est sanctissim⁹: q nec ha/bet/nec hr̄e pōt inicqtatem. Deinde be ata ꝟgo cōuertit se sm Bedā a specia/libꝫ donis ad gn̄alia dicens (z miscdia eius a pgenie in pgenies) id est sm eū/dem Bedā. nō solū mihi cōrulit ds do/na:sed oīm tpe vsq; in eternū largit bn̄ficia. Sed ista bn̄ficia nō exhibet oīb: sm grecū expositorē: sed (timētibꝫ eū) q.s. in timore casto z filiali futunt deo. Sed ista ꝟba Greci oprer itelligere de collatione gr̄ie z gr̄e. Nā ds malis mul ta pstat alia bn̄ficia:tam q ad bona fo/rtune q̄ q ad bona nature. Quia ꝟo nō oēs timēt deū. Ideo b. ꝟgo ꝓpherando de futuro/z tñ vrens ꝟbo pteriti tpis: eo q talia ita hr̄et certa/acsi pacta iam fuissent:subiungit. (Fecit potēriam in brachio suo). i. christo/seu filio suo sm Theo. z Bedā. Deus em̄ pater p filiū opat sicut hō p brachiū. Vl verbū dei dicit brachiū sm alios. quia sicut bra/chium est a corpe:et manus ab vtroq; ita fili⁹ z a pr̄e: et spūssctūs ab vtroq;. In chr̄o g̃ fecit potentiā deus: qr eū fe cit potentē. Vel p potēriā intelligit ef/fectus potērie:puta victoria de inimicz quā deus fecit in brachio. i. p brachiuz suū p qd oīa facta sunt. In brachio igit suo. i. in chr̄o fecit potentiā. i. opa mire prātis. Primo mūdū creās:quia oīnia per ipm facta sunt. Joā. j. sicut artifex facit scutellā de luto per conceptū suū. filius em̄ dei est cōceptus/seu ꝟbuz pa tris. Unde Esa. xlviij. Dan⁹ mea fun dauit terrā: z dextera mea mēsa est ce/

Feria sexta post do. III. aduen.

los. Et Eccl. xxxvij. In brachio suo fortabit lutū. Scdo diabolū z suos deiectēdo a regno qđ sup hoies sibi p tyrānidē vsurpauit. Ps. Tu humiliasti sicut vulneratū superbū: i brachio tuo dispersisti inimicos tuos. Tertio mđm redimēdo nō solū a potestate diaboli: sed ab oi malo culpe: z finaliter eriaz pene. Ps. Redemisti i brachio tuo populū tuum Quarto ouem pditā in celū reportādo Esaie. xlij. In brachio suo congregabit agnos. Quinto totū mūdū iudicando. Esa. vj. Brachia mea populos iudicabūt: id est chīs z assessores i iudicio vniuersali. s. apli z alij qui paupratē voluntarīe seruauerint. Sexto iudeoz regnū euertēdo/z iudeos superbos z obstinatos p mūdū dispergēdo. Vñ subdit (dispersit superbos mente cordis sui) id est superbos in mente sua: quāuis haberēt hūilitatē ad extra: vt iudei: z marie pharisei: hypocrite. Et p superbos ex Theo. z Cirill. nō solū iudeos/sed etiā demōes possum⁹ intelligere quos christ⁹ mortēdo superauit z ab eis abstulit pdam: id est iustos in inferno detentos detinētes demones effugādo. Fere aūt eadē sententia sub alijs verbis subiungit: cū dī (deposuit potētes) id est potestate aburentes. Potestas em̄ ē a deo: vt patet Roma. xiij. sed abusus ei⁹ a diabolo z malicia hūana (de sede z exaltauit hūiles) q exponēs Ciril. ait. Magna sapiebāt demones z diabol⁹/gentiliū sapiētes/pharisei z scribe. Hos tamē deposuit z erexit hūiliātes se sub potēti manu dīcens illi vtutē calcādi serpētes z scorpiones: eēmq potestatē inimici. Erant z q̄q iudei prāte superbi: ex pstrauit hos incredulitas: ex gentib⁹ aūt ex gētiles et hūiles: p fidē ad apicem ꝑfectionis. hec ille. Vel fm Grecū. deposuit potentes demones dñs de sede. i. de volūtate humana/cui insederāt merito peri Ade. z exaltauit hūiles. i. homies hūiliatos a diabolo. Quod ꝓ sequit (esurientes implevit bonis/z diuites dimisit inanes (duplicē habet expositionē ꝛalem. Primo em̄ exponit fm glo. et Basilij: de esurie z diuitijs corporalib⁹. q⁹ de⁹ plerūq hūiliat vnū z subleuat aliū: pauperē facit eum q̄ erat diues. z ditat paupere. vt dixit Anna. j. Reg. ij. Alio mō exponit de esurie spūali: q̄ erat in toto mūdo/excepta Judea. Tot⁹ em̄ mūd⁹ esuriebat ꝓitatē diuine cognitōis: z illam nō habebat cū seruiret idolis. Hac veritate erāt iudei pleni ꝓpter scripturas: z dimissi sūt inanes ꝓpt infidelitatē/vacui fidei ꝓitate. Ecōuerso/gentiles esuriētes merito fidei sunt ꝓitate repleti. Post generalia aūt bñficia spēaliē descendit ꝓgo ad incarnatiōez filij dei dicens (suscepit) Hoc aūt triplex exponit. Primo bñdicendo sic. Israel. i. pp̄lus israelitic⁹: suscepit puez. i. Jesum chīz suū. i. sibi pmissum/z sibi specialr missum z exhibitū. Et q: illū suscepit isral: ō recordar⁹ supple est miscōie sue. i. sibi a deo repromisse z p̄sentialr exhibite. Juxta illō Esa. ix. Paruul⁹ nat⁹ est nobis z filius dē. Loquit em̄ i ꝑsona illi⁹ ppli z de futuro p modū p̄teriti ꝓpt certitudinē ꝓphetie. Vñ idē Esa. lxiij. Miserationū dñi recordabor. Secūdo meli⁹ sic. Deus q̄ diuites dimisit inanes: suscepit p icarnatiōez isral nō q̄si totū illū ppl'm assumpserit: sz q: assūpsit illam humanitatē chīi que fuit ō semie israel/eo modo quo dicit apls Heb. c. ij. Semē Abrae appbendit. Israel inquā puez suū: id est serū humilē z obedientē. Et hoc q: ipse deus fuit memor miscōie sue. i. sibi cōsuete: et a se pmisse Abrae z semini eius. Jsti duo modi exponendi possunt haberi a Gorra: sed exponit tertio optime: vt sit sensus fm Bedam z Basiliū. Deus suscepit ad amicitiā z grāz (isral puerū suū). i. ppl'm iudaicū: qui in parte credidit/z si nō in toto: inquantū eum sibi p icarnatiōez sui filij reconciliauit: z nō solū ip̄m/sed totū mūdū. Est aūt sciendū q̄ q̄liber habz duplicē offensaz contra deum. Una est cōmunis/q̄ dicit offensa vel peccatum nature: vt est pecm̄ originale. Alia est ꝓpria q̄ dicit ꝑsonalis: vt peccatū actuale. Deus ergo in chīo reconciliauit sibi meritī totū mundū/q̄ ad pmā offensaz z q̄ ad scdaz sufficiēter. q: passio christi

fuit sufficiēs satisfactio ꝓ oīb⁹ peccatis actualib⁹ factis aut factilib⁹ ꝛ ꝓ originali. Nō aūt reconciliauit sibi totū mūz efficaciter. qz sanguis eius nō habz effi cactā nisi in his q̄ baptizank ꝛ ꝙuertunk ad deū. Nō g̃ suscepit de⁹ totū populū isrl̄ ꝑ reconciliationē efficacē: sz solū per sufficientē. Appellat tñ brā ỹgo ppl̄m istū puez dei. i. hūlē et obediētē dicēs. puez suū. hoc aūt fac ꝑ secūdaz regulaz ꝛperi⁹ assignatā. qz scz cū bonis aliqñ laudantur mali. Istam aut̄ reconci liationē ꝛ susceptionē de⁹ fecit ꝓpt̄ duo. Primo ꝓpter suam miserecordiā. Secū do propter ꝓmissionem quam fecerat patrib⁹: precipue Abrae: dicens Gen. xij. In te. i. semine tuo benedicenk vni uerse cognatōes. Hec aut̄ duo tangit beata ỹgo dicens (recordat⁹) id est ad modū recordant⁹ se habēs (miscōie sue. sic locut⁹ ē). i. repromisit (ad pres nros) scz pīarchas ꝛ ꝓpheras. Vñ subiungit (Abraā ꝛ semini ei⁹) ꝑ semē ār ei⁹. s. A brae itelligūk illi q̄ sequūk fidē Abraā Quod aūt subdit (in secla) referēdū est ad illō qō dixerat: suscepit: qz vt ōr gl. ꝓ missio hereditat⁹ nl̄o fine claudek. Est ḡ sensus (de⁹ recordat⁹ sue miscōie: sus cepit isrl̄ puez suū in secla) i. e. nū (sic locut⁹ est ad patres nros). i. sicut dixit. (Abraam ꝛ semini ei⁹) Amen.

Sabbato post dñicā tertiaz aduentus.

Textus euāgelij Lu. c. iij.

Anno q̄ntodecimo imperij Tyberij cesarz ꝑ curante pontio Pilato iudeam tetrarcha aūt galilee Herode. Philippo aūt fratre eius tetrarcha ituree et traconitidis regiōis ꝛ lysania ab iline tetrarcha. sub principi bus sacerdotum Anna et Caypha factum est verbuz domini sup Joannē Zacharie filiuz in deserto. Et venit in omnē regi onem Jordanis p̄dicās baptri simum penitētie in remissionez peccatoꝝ: sicut scriptum est in libro sermonum Esaie ꝓphete. Vox clamātis in deserto para te vīā domini: rectas facite se mitas eius: oīs vallis imple bitur: et omnis mons et collis humiliabitur ꝛ erunt prāua in directa: et aspera ī vias planas: et videbit omnis caro salutaꝝ re dei.

Anno quintodecio imperij cesaris. Lu. iij. Hic incipit tertiū capitulū euan gelij Luce. Jn q̄ post⁹ ege rat de his que circa chm̄ ꝛ a chō facta erāt vsq; ad. xij. annū ꝓermissis omib⁹ gestis eius a. xij. vsq; ad. xxx. transit ad narrandū ea que christ⁹ gessit trib⁹ vl timis annis vite sue. Jn p̄senti g̃ euan gelio tangunk tria puncta: que sunt: tē poris assignatio. predicatoris deseri ptio. et predicationis explicatio.

Quantū ad ꝓmū litteraliť sciēdū est Prio qz chronicas: q̄ Tyber⁹ successit Octauiano augusto: sub q̄ nat⁹ ē chs scz. xlij. anno iperij sui. Et sil̄r sub eodē nat⁹ est Joānes bap. añ ꝑ vimidiū ānū August⁹ aūt impauit. lvij. annis: ꝛ mē sib⁹ septē: fm Dḡm histo. Ex q̄ ptz q̄ āno. xv. iperij Tyberij Joānes fuit. xxx. ānoꝝ vl̄ circa. Hoc aūt ē tps p̄dicatiōi debitū. qz tūc icipit vigere virilis etas Vñ Joseph. xxx. ānoꝝ erat qñ steterit co rā pharaōe Gen. xlj. ꝛ Ezechiel qñ ince pit ꝓphare Ezech. j. Sciēdū ē scdo q̄ qz historias herodes ascalonita cū regi set ī iudea. xxxvij. ānis mortu⁹ ē. Sub isto nat⁹ ē dñs: ꝛ iste pueros innocētes occidit. Habuit ār sex hos filios. s. An tipatz ex doside. Hūit ēt alexādz ꝛ ari stobolū ex Darīane vl̄ meriame. Jsta Darīannes fm Josephū fuit immēse pulcritudis ꝛ castitatz: ꝛ imense ab he rode dilecta: qz salome sozor herodis su

Babbato post dñicā. iii. aduē.

ls detractiōib⁹ fec̄ eā suspectā de incōti nētia: z eo vsq; negotiū pductū ē: q ma riamē rex ꝺcapitari fec̄. Postmodū ꝓo ex amore q̄si isaniuit: z i solatiū sui do lozis ozdiauit famul' vt iterdū p domū regia mariānes vocaret. Nec cessauit ligua salome donec filios mariānes ale xandr; z aristobolū mr̄i sociauit. Spar gebat em̄ in pl'o q; stomachari cēt aio aduersus mr̄is int'fecrozē: ac rādē eo ꝓ q; res acta est/q; duo iuuenes nobilissi mi z doctissimi vitā laq̄o finier̄t. Anti p̄ q̄q; ab eode mozte dānat⁹ est: eo q; ex ulrauerit i vinculū nūciata sibi: lz falso mozte p̄is. Hūit aūt z alios tres. s. ar chelaū ex marbaca: z herodez antipā et philippū ex cleopatra. Quidā tñ dicūt q; philipp⁹ fuit ex mariame. Mozruo g̃ herode mag̃ seu ascalonita/ dissensio fu it int' tres filios ei⁹ suppstites de reg̃ ba bēdo. Archela⁹ dicebat sibi regnū de beri merito erat; z vltimi seu scōi testi voto. Antipas ecōuerso dicebat pmū testm̄ debere fuari: q; illō herodes ma gnus fecerit mēr; sue ꝓpos. sc̄m ꝓo fe cerat mēte alienat⁹. Et m'ka hmōi hic in̄ allegata fuer̄t. Tandē cesar de p̄silio senat⁹ monarchiā herod; magni diuisit in q̄tuoz tetrarchias. Duas eaz dedit archelao. s. iudeā z idumeā: z samariā. ptiā dedit herodi antipe. s. galileā. q̄rtā ꝓo philippo. s. itureā z ꝺraconitidē regi onē. Vñ archela⁹ nūq̄ fuit mōarcha: sz fuit ꝺiarch⁹. z fz mag. histo. ix. āno sui pncipat⁹ fuit missus i exiliū apd vienā: vbi z mozt⁹ est. Glo. tñ ꝺr eū. x. ānis re gnasse. q;. s. retigit de decio. Cōtra: da alij dicūt q; fuit missus lugdunū. Ad h ꝺr q; successiue p̄t qd dicūt isti fuisse: z qd ꝺr mgr̄: cū q̄ ē ioseph⁹. Si ꝓo aliq̄n dicak fuisse monarcha: itelligik fm opi nionē vulgi z suā spem: vt ꝺr mgr̄ hist. q; ip'ator p̄miserat ei q; efficerek rex si h mererek. Et sic itelligik dictū Aug. di. eū tenuisse mōarchiā: q̄uis dici possit q; tenuit mōarchiā. i. pncipatū vnū/seu regnū: q; tenuit maiorē z pncipaliorez ptem ei⁹. mozruo aūt archelao iudea re gebak p romanos p̄sides: q̄z p̄m⁹ fuit cōponl⁹: scōs march⁹: tertl⁹ annl⁹ ruff⁹: q̄rt⁹ valer⁹: q̄nt⁹ p̄ōt⁹ pilat⁹. De lisaa ꝓo ꝺ q̄ h fit mēcio: q̄dā vt Be. h i glo. dicūt ip; fuisse filiū herod; asca. q̄dā vt ioseph⁹ filiū ptolomei de libano ex ale xādria sozore ārigoni filij aristobo. filij alexā. filij ioānis. Sz e⁹ cū q; filī⁹ fuerit ñ mutak histo. ꝓtas: z potuit eē q; duo fuer̄t lisanie: z de eo q̄ fuit herod; filī⁹ agik h. His vis accedā⁹ ad rex. Descri bēs g̃ b. Lu. tp̄s q̄ p̄curso⁹ suā icepit ex ercer pdicatōz ꝺr (ānno. xv. impij tiberij cesar;) fz Gre. z Oxig. i visiōib⁹ ꝓphaz mēcio fiebat solū ꝺ pncipib⁹ iudeoz: vt cū ꝺr: visio esaie: in diebꝫ ozie: ioathā: achā z ezechie regū iuda. Sz i cuā. qꝺ gētib⁹ z iudis p̄dicādū erat vtriusq; gē tis pncipes cōmēozāk. Et q; vt ꝑlūgit Gre. iuda erat p culpa pfidie dispgēda Gētilitas ꝓo p fidē i vnū colligēda. In reg̃ iudee mr̄i p ptes pncipari dñr. In romana ꝓo repub. tm̄ vnus. i. tyberi⁹. Qē ei regnū i se diuisū ꝺsolabik (pcul rāte pō. pi. iudeā) fz Hico. de ly. p̄ōt⁹ est nomē ꝓpriū: pilat⁹ ꝓo ē cogm̄ē: qꝺ ex duob⁹ suadet. Prio q; nomē ꝓpriū ꝓsue uit p̄mitti cognomi. Zrē q; p̄ōt⁹ p noie ꝓprio ē valꝺ vsitatū i burgūdia. Vñ fu it pilat⁹ q̄ fuit lugduñ. Quō aūt sit cog̃ minat⁹ pilat⁹ ñ ē certū. tñ legik i q̄dā hi sto. q; fuit spuri⁹ filī⁹ cuiusdā reg; q; tir⁹ dicebak: q̄ ꝓcubuit cū q̄dā mr̄ier q; dice bak pila filia cuiusdā molēdinarij q; di cebak ar⁹: iñ ex noie p̄is z filie: filī⁹ filie ē pilat⁹ appellar⁹: sz a p̄tio isula q; ē vi cia crete accepit cog̃mē ꝓpr̄ sagacitatē q; i ea vs⁹ ē. q̄cqd tñ de h̄ sit qꝺ vr fabulo sū: certū ē q; rpe tyberij ꝓcurauit. i. gub nauit iudeā: z icepit fm Beꝺ. gubnare āno. xij. tyberij: z p. x. ānos ꝓtinuos gub nauit eāde (tetrar. ār gal'. hero). s. exñte mōarchia ꝺr vn⁹ pncipar⁹: a monos qꝺ ē vnū: z archos pnceps. Tetrarchia ꝓo ꝺr q̄rta ps pncipar⁹: a tetras qꝺ ē q̄tuoz z archos. iñ tetrarcha dict⁹ ē: q erat pn ceps i q̄rta pte vni⁹ pncipar⁹ vl' regni: z tal' fuit herodꝺs iste āripas i reg̃ herod; asca. z sil'r philipp⁹ h⁹ herod; fr̄. vñ subꝺ dik (philippo aūt fr̄e ei⁹ tetrar. itu. z ꝺra cont. regio.) supple exñte. Est aūt sciēdū q; vt ꝺr Beꝺ. romani remoto archelao

de sua diarchia: ad minuēdā iudeox su perbiā: pncipatū Archelai diuiserūt in duas tetrarchias: z sic remāserūt vt ait ḡttuor tetrarche. s. pilat⁹: herodes: phi/ lipp⁹: z lisania. Vñ subdit (z Lisania) qō est nomē viri (abiline) q̄ fz glo. int lin. est regio (tetrarcha) supple exñte.

Aduertēdū est aūt q̄ Beda pilatū p curatorē large tetrarchā dixit: cū tetrar chia ex hereditaria successione debeat: non aūt pcuratoris officiū. Et q̄ vt ait Bre. redēptor noster quē ioānes pdica bat/ sil' rex fuit z sacerdos. ō rpa pdica tionis ioānis nō solū p regnū: sed etiaz p sacdotiū designant. Vñ subdit (sub pncipib⁹ sacdotū) non sil'/ sz successiue existentib⁹ (Anna z Caipha) Est aūt sciendū vt refert iosephus z magr hist. q̄ tunc tempis sacerdotiū fm genealo/ giam z generis dignitatē nō dabat. vt erat mos in lege: sed passim a Roma/ nis vendebat: adeo q̄ nō solū singulis annis: sed etiā plies in vno āno sūmus sacdos mutabat. Et ideo a decimoq̄n/ to anno Tiberij/ in quo ioānes incepit pdicare vsq̄ ad. xvij. eiusdē/ in q̄ pass⁹ est chr̄s: fuer plies q̄z duo sūmi sacdo/ tes. Fuerūt em̄ q̄nq̄ fm Bedā z Jose phū: sed fm Bedā Annas fuit sacdos sūmus/ qñ ioānes icepit pdicare: z Caiphas qñ chr̄us est passus. ideo isti duo noiant trib⁹ in medio dimissis. z etiam q̄ duo cōtulerūt ad chr̄i passionez: ecce primū. Sed moraliter hic istruimur q̄ q̄ suis se cōsolationib⁹ xp̄i deū puant merenf diuinas. vt ioānes q̄ in deserto recepit illuminationē pphetic̄: vt h̄ di cit. z sil'r q̄ pter deū aggrediunf aspa. vt fecit ipe: z Esaias: z alij. Vñ Hiero ny. ad Amicū de scia legz. Dicat vnus q̄sq̄ qđ velit: ego interim de me p sen/ sus met tenuitate iudicaui melius esse/ cōfundi coram pcōrib⁹ sup fram: q̄ co ram angelis scris in celo. Vel vbicū q̄ dñs iudiciū suū voluerit demonstrare. Esaias vir in sua gente nobilissimus q̄ socer regis Ezechie fuisse refert/ iussu dñi depositō cilicio nud⁹ incedit: nec tā ardui pcepti pudore deterrit⁹ est: q̄ min⁹ dei iperiū seqref: q̄ nil' honesti⁹ cē hoi q̄ creatori suo pere iudicabat. Joānes q̄q̄ nobil'/ z in carne z in spū nat⁹/ cili/ ciū a puericia in habitū: z locustas ele/ git in cibū: q̄ nec pcti cōscia/ nec paup/ tatis inopia ad hui⁹ gl'iam oneris: sz so la fururi secli britudine trahebat. Hec ille. Vñ nō est mir si fuer dei amici et secretarij. Quantū ad scām l'a'r scie dū est q̄ descripto rpe pdicatiōis pcurso rig/ describit psona ei⁹. Ubi aduertēdū est q̄ sic ōr Amb. volēs b. Lucas oñde re ioānē esse pphām/ vsus est mō loqn/ di q̄ scptura vtit circa pphas vl. (factū est ẏbū dei) Chrys. Verbū dñi h̄ mā/ datū esse ōr. q̄ non a se venit Zacharie fil⁹: sed deo ipm monēte. hec ille. Seq tur (sup ioānē zacharie filiū) Opz aūt h̄ dicere aliq̄ p noticia hui⁹ psone z q̄li/ tatū ei⁹. Sciēdū est ḡ q̄ qdam vt Be da: Amb. z Magr hist. dicūt istū Za chariā fuisse sūmū sacerdotē in pp̄lo he breox. nec est aliqs scrōr q̄ h̄ neget: vel/ rūtn Nico. de Ly. istud nō approbat: sz tenet eū simplicē sacdotē fuisse: pt̄ qō dñs Paul⁹ burg. longā cōcertatōez fac aduersus eūdē Nicol. Que ār sit ẏtras incertū est mihi. credo tn̄ q̄ esset distin/ guendū sic elicit ex Gor. z Jac. de vor. q̄ ōr: q̄ Dō volēs diuinū cultū ap̄liare. vt h̄. j. Paral'. xxiij. ordinauit. xxiij. sūmos sacdotes: inter q̄s tn̄ vnus erat oim illor sūmus. Ex qb⁹ videf q̄ sūm⁹ sacdos diceref aliqs simpl'r: z iste erat tn̄ vnus/ z fm qđ. z isti erāt. xxiij. q̄ dici cebant summi: q̄ nō erāt simplices sa/ cerdotes: z forte oēs erāt eq̄les in ordi/ ne: sed vn⁹ de numero eor vel extra pe minebat iurisdictione: eo mō q̄ epūs/ et archiepūs se habēt. Nō ḡ zacharias fuit simpl'r sūm⁹ sacerdos fm Nico. de Ly. qō rōnabile est/ cū ipe eēt scrūs z sacer/ dotiū venale. Quicq̄d sit f m Bedā et Amb. sz tn̄ q̄ cēt vel simpl'r sūmus/ vel saltē fm qđ/ nō videf dubitabile. q̄ vtz Lu. j. fuit de vice abia: q̄ fuit de nūero illor. xxiij. sūmus int eos fz aliqs. Vñ fm scōs ioānes fuit valde nobilis. Vñ Hiero. ad Amicū de scia legis alt. Jo annes nobilis in carne et in spū natus. Nota in carne pt̄ pdicta: z in spū: quia

Sabbato post do. iii. Aduen.

fuit sctificat⁹ in vtero. Vñ tāq̄ deo cōse
crat⁹ in sua puericia desertū petijt. Et
q̄dē q̄ erate iuerit in desertū nō est cer-
tū: sed tñ certū est q̄ i sua puericia. Nā
Luc. j. dr. Puer erat in dekris loc⁹ vsq̄
in die ostensionis sue ad isrl. ideo etiā sequ
tur in pñti euāge. (in deserto). s. exñtē.
Dorabat ioānes q̄ interp̄tat in q̄ē gra
fili⁹ zacharie q̄ interp̄rat memorās do-
minū / vel auxiliū dñi: exns in defro pe
nitētie z solite cōtemplatiōis dei: suscipit
in se ybū dñi. i. diuinas inspiratiōes vt
dictū est: z pñter lerak. ps. Renuit pso-
lari aia mea. s. tpalib⁹ voluptatib⁹ affe-
ctās aspirarē pnie. Et sequit. Memor
fui dei. s. per pemplatōem: z delectatus
sum p celestē cōsolationē. Quantū ad
tertiū sciendū est q̄ vt tradit s. Thom.
liij. p. q. xxxix. fuit valde cōuenies vt ioā
nes pcederet chm baptizādo. Primo:
qz chs debebat z ipe venire ad baptis
mū vt cōsecraret aq̄s. Scdo vt chm
venisse nūciaret turbis cōcurrentibus
ad baptismū. Tertio vt assuefaceret ho
mines ad baptismū chi. Quarto vt in
ducendo hoies ad pniam ppararet eos
ad digne suscipiendū baptismū christi.
Fuit aūt illud baptisma a deo q̄tū ad
ritū z modū baptizādi: qz ex familari
instinctu spūs sci sic faciebat: sed q̄ ad
suū effectū fuit ab hoib⁹: qz nihil ibi fi
bat qđ hō facere nō posset. nam fm san
ctos p illud nō remittebant pctā / neq̄
gra pferebat. qđ ptz. qz forma in q̄ ba-
ptizabat erat hec. Ego te baptizo i no
mine venturi. Hic aūt nō exprmit p̄sens
gra: sed futura. Hec ex scto Tho. Dic
q̄ b. Lucas q̄ ioānes accepto mādato a
dño vt pdicaret exiens desertū (venit
in oem regionē iordanis). i. circa iorda
nem: vbi iā poterat hic auditores (pdi
cans) añq̄ chs: z h fm Chrys. qz licet
chs eēt psona venerabilis: tñ in sua cā
nō erat test⁹ idone⁹: iōq̄ p̄cessit ioānes
pdicans (baptismū pnie in remissionē
petōz) Grego. Lūctis legētib⁹ liq̄t: qa
ioānes baptismū pnie non solū pdica-
uit: vezerū q̄busdā dedit: tñ baptismū
suū in remissionē peccatoz dare nō po-
tuit. Hec ille. Et intendit b. Grego. q
baptismus ioānis fuit q̄dem baptism⁹
penitentie: z fm Magrm hist⁹iar⁹.
quia baptizādos hortabat penitere: et
nō nisi penitētes baptizabat: sed tamē
non fuit in remissionē peccatoz: qa in
eo non remittebant pctā. Vnde nō dō
euāgelista q̄ venit baptizans in remis-
sionem peccatoz: sed venit pdicans ba
ptismū penitētie: id est baptismū chri-
sti in remissionē peccatoz. Nam bapti-
zabat fz suū: z pdicabat baptismū chri
sti. Verūtamē fm sctm Thom. vbi s. z
fm Chrys. etiā baptism⁹ ioānis poterat
dici in remissionē peccatoz datus: non
effectiue/sed dispositiue: inq̄tuz ad pe
nitentiā disponebat. Sed nunq̄d ba-
ptizari isto Joānis baptismate/denuo
tenebant baptizari baptismo chi/ vel
non? Ad hoc rndet sctus Tho. vbi s.
Pro q̄ sciēdū est q̄ magr sen. liij. dist. ij.
sensit q̄ taliter baptizati. s. baptismo io
annis: q̄ spem ponebāt in eo nescientes
spūm sctm: tenebant denuo baptizari: nō
aūt q̄ sciebāt p̄iem: filiū: z spūm sctm: z po
nebāt spem in baptismo chi. tales em
vt ōt nō rebaptizabant: sed tm̄ apli im
ponebāt eis man⁹. Sed h nō tenet vez
Nā ille baptism⁹ non imprimebat gra-
tiā neq̄ characterē: cū esset in aq̄ solū:
istos aūt defect⁹ fides vel spes baptiza
ti supplere neq̄t. Manuū aūt impositi
onem acceper̄t baptizati a Philippo: q̄
dabat baptismū chi. Vnō fm Chrys.
etiā ipe ioānes fuit a chō baptizat⁹ sal
tē in spū fm Hieron. z sil'r apli: vt vult
Augu. ad Seleuclū. Hec ex scō Tho.
Et idem de brā ygine credendū est: nō
obstante q̄ in vtero fuerit ab originali
mūdata. Nam vt probat Alb. mag. su
per Missus est: ipa suscepit oia sacra-
mēta q̄ oib⁹ hoib⁹ erant promulgata. Pri
mo ad sui humiliationē. Scdo ne scan
dalizaret ignorātes suā sctificationez.
Tertio vt obediret. Et quarto vt con
futaret hereſim dicentiū: q̄ nō erat hō
vel femina: sed angel⁹. A baptismate
aūt accepit characterē z augmentū me
ritoz. z sil'r a cō firmatōe aliū characte
rem z augmentū sil'r vt p̄us. Ab cucha
ristia vero memorlā passionis filij: z so

tatiū de absentia eiꝰ z actuale deuotōz. A mr̄imonio habuit fidē: plem: z sacramentū z augmētū vt ꝓus. Ab extrema vnctiōe hūit signū ꝓfecte victorie z future glie: z loco remissionis venialiū remissionē doloris in mozte. Sua ꝓfessio non fuit petōz: ſsed recognitio meritoz dei. Hec ex Alb. Possumꝰ tñ dicere q̄ cōditionaliter cōfitebat: qz nesciebat forte se esse imunē a venali petō. Seq̄t (sicut sc̄ptū est in lib. ſmonū Esaie ꝓphe:) Dicit aūt ꝓpheta Esaie liber ſmonū/ poriꝰ q̄ aliozꝫ ꝓpheraꝫ ſm Gor. Primo qz ille liber est aliis ꝓphetic̄is eloquētiozi. Scōo: qz est etiā maioz. Tertio: q̄a p̄cedit mozaliter: sic sit in ſmonib⁹. modo i. cōminādo: z modo ꝓsolādo. Et q̄rto: qz loq̄t ad p̄sentes. i. contribules suos. ſmo em̄ fit ad p̄sentes. Hec ex illo: q̄ vidē velle q̄ ſmo sit oratio eloquēs longa exhortatoria moꝫ z vocalis p̄cipue. Est aūt sciendū q̄ due ꝓsone fuerūt excellētes: q̄ tñ in vita sua miracla non legunt fecisse: scz btā virgo: z ioānes baptista. Nam sic dicit sc̄tus Tho. iij. p̄te q. xxvij. ar. v. btā ꝟgo excellētissime habuit gr̄am miraculoꝫ: sed nō vsum eiꝰ. z simil̄r ioānes signū fecit nullū. vt ōr Joā. x. Miracla em̄ facere ꝙuenichat solū p̄dicatoribꝰ fidei que p illa erat fūdanda. Hinc est q̄ vt idem sc̄tus Tho. dicit. iij. par. q. xxxij. ar. ij. Joānes doctrinā suā dupl̄r ꝙfirmauit. Primo per sanctitatē vite. Scōo p sc̄ptur̄a. vt ptz Joā. j. vbi inq̄rentib⁹ quis esset: dixit. Ego vox clamātis in deserto: dirigite viaz dñi. sicut dicit Esaias ꝓpheta. Et hac eadez rōne brūs Lucas hic allegat Esaiā. Quid aūt sc̄ptum sit in Esaia: subiūgit (vox clamātis in deſto) Pro q̄ sciendū est q̄ istaz ꝓphiam q̄ hī Esaie xl. iudei exponūt ad ir̄am ſm Nicol. de Ly. sup Luc. de reditu a captitate babylonica. Tūc em̄ dicūt fuisse montes hūliatos: z repletas valles: vt dei ꝓcessus cōmodius ambularet. Vez idē Nicol. de Ly. sup Esa. inuehit ꝛ q̄sdā catholicos iudaizātes plusq̄ iudei: q̄ p̄dictam exponūt de reditu a p̄dicta captiuitate cū vt ōr: iudei totū h̄ capitulū exponūt ad ir̄az de chr̄o. Quicq̄d aūt sit de verbis eius: tñ hec ꝓphetia ad ir̄am inrelligit de aduētu messie. vt ptz Mar. j. et Jo. j. z Mat. iij. z Lu. iij. z sic exponit Nam vt ōr sc̄tus Tho. sup Joan. Vox oriḡie posterioꝫ est ꝓbo: sed noticia poꝫ Vñ ſm Amb. brūs Joānes dicit vox: qz sicut p vocē manifestat ꝓbum cordi: id est ꝓcepꝰ nr̄e mētis: q̄ est voce dignoscitur p ioānem manifestatꝰ est chr̄us: q̄ est ꝓbū eterni p̄ris. Ōd aūt sequit (clamantis in deſto) dupl̄r exponit ſm s. Tho. sup Joā. Pro hoc q̄ sciendū est: q̄ p deserti ſm aliq̄s hic ad ir̄am inrelligit iudea: q̄ erat derelicta a deo. Deſti em̄ ſm Grego. ōr q̄si derelictū. Erat aūt tūc derelicta q̄ntum ad q̄ncq̄ notabilia q̄ erāt in ꝓmo r̄plo: z deficiebant in scōo. vt dicit in Cauhēdri hierosolymitano: q̄ apud iudeos est liber autēticus. Primū est ignis continuꝰ in altari holocaustoꝫ: q̄ etiā sub diuo (vt dicit) nō extinguebat a vento vel pluuia. Secundū est arca testamēti. Vñ Hiere. v. In diebꝰ illis nō dicēt vltra arca testamenti dñi nec ascēdet sup cor: nec recordabunt illius. Tertiū est vnctio regū z pontificū. quia pōtifices q̄ fuerūt post captiuitatē babylonicā: non fuerūt instituti per vnctionē sacrā: sed frequēt p reges vendētes sacerdotiū: simil̄r nec reges. Quartū est diuinitas: que in ꝓmo r̄plo. i. salomonis/ dicebat p tanto habitare: qz ibi a sacerdote audiebant diuina respōsa: nō aūt in scōo. Quintū est vriz z thumiz. i. doctrina z veritas. Erat aūt ſm Iosephū q̄dā fulgor subito ꝓsiliens de lapidib⁹ rōnalis z supbumeralis quando deus acceptabat ꝓces summi sacerdotis. De quo dicit idez Iosephus. iij. lib. antiq̄. q̄ defecit p. cc. annos ante q̄ inciper scribere libr̄ illum quē scripsit ad minus p. xlij. post passionem dñi. Ōd aūt dicit in p̄dicto lib. de arca/ videt dubiū. quia Hagḡ histo. p bat cubitū/ de q̄ fit mentio in fabrica/tione arce/ non esse cubitū geometricū sed humanū ex altari lateranēsi: in q̄ vt dicit est inclusa. Sed tñ ꝓmū videt verius: qz tradūt hebrei q̄ a tempe capti

uitatẽ babylonice nescit vbi sit arca il/
la. Et Hugo cardinalis in postilla sup
Hieremiã. c. iij. dr q iudei reuersi d ca/
ptiuitate babylonica: fecerũt arcã sili/
ci qua fecerat Moyses: quã loco ei⁹ po
suerũt i ẽplo scdo: z nũc ẽ rome. Et idẽ
dicũt q̃dã alie postille sine titulo: i eodẽ
passu. z idẽ innuit z ꝓtinet textꝰ Hiere
mie bñ itellectꝰ. Silr etiã. ij. Macha/
beoꝝ. ij. ca. dr/q tpe dicte captiuitatis
Hieremias abscõdit eã i mõte i q̃ moy
siꝰ ẽ Moyses. Et tñ forte q illa ñ sũt
vera: z forte q sic. De h̃ tñ tene vt placz
qr libri Machabeoꝝ nõ sũt de canone:
vt ptz p Hiero. i plogo galeato. Quia
tñ eccl'ia eos suscepit legẽdos: vt ipe dr
in plogo sup libros Machabeoꝝ: lz in/
ter apocripha scripturarũ cõputank: vt
idẽ innuit i plogo galeato: videk q ista
sint vera. Et lz ꝓtra h̃ aliq̃ fiãt argumẽ
ta: tamẽ nulli⁹ sũt momẽti. Võ g̃ dicit
Dgr̃ histo. necessariã nõ habet rõnez:
nisi ad hũc sensũ/q rome ẽ arca Moy/
si: nõ quã ipe fecerit: sed q̃daz silis que
fuit in ẽplo scdo/loco illi⁹ quã Moy/
ses fecit. sic z ipa mensa aurea q̃ erat i
sancta scrõꝝ: q̃ licz nõ esset eiusdẽ q̃nti/
tatis cũ arca: tñ mẽsurabak cubito eius
dẽ rõnis. Joseph⁹ aũt. vij. de bello iu/
daico. c. xxvj. i fine. enumerãs ea que in
ẽplo reperta sũt hierosolymis: z ad tri
umphũ Vespasiani z Titi romã deue/
cta/noiat mẽsam: z candelabꝝ legẽ iu/
deoꝝ. i. vt credo arcã cũ tabulis lapide
is scptꝝ hũanit⁹. Vñ in fornice triũphi
eoꝝ videk excisa marmorea tabella. q̃si
vna ex duab⁹ q̃ erãt in arca federꝫ: tñ dz
dici q fuit silis illis ab hoib⁹ scpta vel
fuit tabella ꝓtinens aliq̃d i honorẽ ce/
saris vtriusqꝫ. Si aũt ibi fuisset ꝓa ar
ca Moysi: aut ibi fuissent vere tabelle
lapidee scpte digito di: z nõ silles illis:
nullo pacto Joseph⁹ hoc tacuisset. De
hac aũt re sic recitat Hugo sup. ij. Ma
chab. Epiphani⁹ sic scribit. Hieremias
templũ euertendũ ꝓnoscens: arcã testa
menti cũ his q̃ in eadẽ erant tulit: z pci
bus suis eã absoꝛberi fec̃ i petrã: petrã
ꝓ digito designãs dei nomẽ impssit: z
factũ est sigillũ in silicrudinẽ sculpture
que ferro cauak: z ip̃m dei nomẽ nubis
operimẽto ita celatũ est: vt ex tunc/nec
locũ q̃s cognscere queat/nec nomẽ legere
vsqꝫ in hũc diẽ z vsqꝫ i finẽ. Et ꝑstine fi
gure istar illic sepe nubes z ignis fit no
cturno tpe: eo q glia dei ab ei⁹ lege nõ
desinat. Est aũt petra illa in eremi tra/
inter duos mõtes in q̃b⁹ iacent Moy/
ses z Aaron. Hec Epiphani⁹ cũ mlr̃z
alijs de arce hui⁹ mãifestatiõe fienda:
q̃ vix possunt intelligi: qr videnk ꝓpheti
ce z allegorice dicta. Idẽ aũt Hugo te
ner q rũc manifestabit qñ cõuertenk ad
chr̃i fidẽ oes iudei. Si aũt deus aliquo
modo mihi incognito eam voluit esse
Rome: ego de h̃ nihil temere affirmo:
sed ex his q̃ recitaui: q̃sqꝫ formet sibi fi/
dem vt ei placet. Quidã g̃ vt Chrysos.
sic exponũt: vt ipe Joãnes fuerit q̃ i de
serto clamauerit. i. in iudea: vel ad lr̃az
in deserto iudee. Et tũc ly clamãt̃z stat
intrãsitiue. i. vox clamãs: sic dr/ciuitas
vincentie. Alij ꝓo exponũt vt chr̃ist⁹ fu
erit clamãs in deserto: id est in iudea: z
Joannes fuerit ei⁹ vox: et sic dicit vox
clamãtis in deserto: acsi dicak vox chr̃i.
Nec huic expositioni repugnat q̃d sub/
dit. (parate viã dñi.) Licz em chr̃ist⁹ h̃
nõ clamauerit p seip̃m: clamauit tamẽ
p Joannẽ vocem suaz: vel etiã p seip̃m:
vt aliqui dicũt: hoc ꝑdicauit in sentẽtia
cum dixit. penitentiã agite. Sequit g̃.
(parate viam domini: rectas facite se/
mitas ei⁹.) Dicit aũt sanct⁹ Tomas su
p Joan. q via ad recipiendũ deũ para/
ta z recta/est via iusticie: ꝑm illud Esa.
xxvj. Semita iusti recta est. Tunc aũt
semita iusti recta est in q̃t qñ homo tot⁹
subijcit deo intellectu. s. p fidem: volun
tate p amorẽ: operatione p obedientiã.
Sed ꝑm Amb z Orige. per vias z se/
mitas dñi intelligunk corda. Gre. Via
domini ad cor dirigit: cum veritaz ser
mo humiliter audit. via domini ad cor
dirigit: cum ad preceptũ vira ꝓparatur
Hec ille. Et si obijciak q: dicit Here.
x. Scio domine q non est hominis via
eius/nec viri vt dirigat gressus suos.
Rñdet Gotra dicens/q solus de⁹ diri/
git viã hominis p gratiã: sed nos diri/

gim⁹ ꝓparando nos ad dirigi.i.facien/do q̄d in nobis est vt adiuuemur a deo. Sequit(ois vallis adimplebit/z oīs mons z collis būiliabit) Scōm Gre.i omel.p colles z mōtes intelligunt superbi iudei.p valles vo būiles gentiles q̄ per fidē eleuari sūt:z plenitudinē gre receperūt. Vel sm Chrys.p mōtes z colles generaliter intelligunt superbos q̄s christ⁹ humiliat:p valles būiles quos exaltat. Sequit (z erūt prava i directa z aspera in vias planas) Nota q:erūt:id ē acsi dicat.z puerterit prava.i.iniusta corda:in directa.i.recta z iusta.et aspera.i.mētes tracūde i vias planas.i.in mansuetudinē.Gre.i omel. Prava directa fiunt:cū malox corda p iniustitiā deorta: ad iustitie regulā dirigunt. Aspera aūt i vias planas imutant:cū immites z tracū de mētes p infusionē gre ad lenitatem mansuetudis redeūt. Hec ille. Sequit (z videbit ois caro).i.ois hō sm Chrys. vt iudei z gētiles. est em distributio p generib⁹ singulox z nō p singulis genex(salutare).i.salvatorē Jesum(dī nostri).i.dei patris q̄ illū misit in mundū Vel sm Grego. in omel. hoc refert ad diē iudicij in quo oēs videbūt christ⁹.

Notanter Joannes significat eū in q̄ est gra. Iste exiens de deserto sue ꝓtem platiōis:cū fuerit inter homines clamat z hortat dirigere corda ad christ⁹ p penitētiā suscipiendā. Vñ Matt.xij. Ex abundantia cordis os loquit.

Dominica q̄rta aduentus

Textus euāge. Joan.i. cap.

Misserūt iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuitas ad Joānē vt interrogarēt eū. Tu q̄s es: Et confessus est:z nō negauit. Et cōfessus est:q2 non sum ego christus. Et interrogauerūt eum. Quid ergo Helias es tu: Et dixit Nō sum. Prophēta es tu: Et respondit. Nō. Dixerūt ergo ei. Quis es.vt responsum demus his qui miserunt nos: Quid dicis de teipso: Ait. Ego vox clamantis in deserto. Dirigite viam dñi:sicut dixit Esaias ꝓpha. Et q̄ missi fuerāt erāt ex phariseis. Et interrogauerūt eū:z dixerūt ei. Quid ergo baptizas. Si tu nō es christ⁹ neq̄ Helias:neq̄ ꝓpheta: Respondit eis Joānes dicens. Ego baptizo in aqua:medi⁹ aūt vestrū stetit quē vos nescitis. Ipse est qui post me venturus est:qui ante me factus est:cuius ego non sum dignus vt soluā eius corrigiam calciamēti. Hec in Bethania facta sunt trans Jordanez: vbi erat Joannes baptizans.

Misserunt iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuitas. Joā.j. Apud iudeos tres opiniones de Joanne esse videbant. Quidā ei dicebāt ipz esse christ⁹ ꝓp sanctitatē z autoritatē baptizandi. Quidā vo q̄ erat Helias ꝓp habitationē i deserto z asperitatē in victu z vestitu:z zelū dei. Aliqui vero q̄ esset vn⁹ magnus ꝓpheta de prioribus resuscitatus propter gratiam ꝓphetandi. sicut glosa videtur innuere. Ideo ad eū nuncios miserunt iudei:vt super his scirent veritatem:vel propter aliā causaz que dicet. Continet autē presens euangelium tria puncta que sunt Legatio/interrogatio/disceptatio. Quātū ad primū litteraliter sciendū est q̄ vt dicit Magister histo.z Origenes: tempore quo Joannes baptizabat erat opinio cōmunis:q̄ adesset tempus Messie ꝓpsens vel statim futurum:et maxime in Hierusalē:vbi erat studiū legis z ꝓphetax. Videbāt enim se perdidisse regnū cum regnaret sup eos Herodes idūmeus. Hoc aūtē erat darum pro signo ad

• uentus messie a iacob. Gen. xlix. ca. vbi dr. Nō auferet sceptr̄ de iuda z dux de femore eius / donec veniat q̄ mittēdus est. Iē videbāt hebdomadas q̄ ab angelo fuerant assignate Dan. ix. post q̄s hēbat mori chr̄s / esse cōpleras vel stari cōplendas. Nam fm vnā cōputationez fuerit cōplete in natiuitate chr̄i: fm aliam p̄o in passione eiusdē. Ex alia aūt parte videtes cōuersationē z scitatē ioannis z auctem / miserūt ad eū legatōem. Causa aūt missiōis fm Chrys. potuit fuisse duplex. Prima: q̄ crediderūt / vel saltē suspicabant vehementer ioānez esse chr̄m. In hāc cām cōsentit / vt aliq̄s videt Origē. q̄ vult q̄ iudei cū reuerētia z simplici corde legationē fecerit ad illum. Cur p̄o magis crediderit ioānem q̄m iesum esse chr̄m: Est dōm fm Chrys. q̄ ex triplici cā fuit. Prio p̄pter aspitatē habit?: q̄ chr̄s hūit vestes cōes: ioānes aūt de pilis camelor̄. Scdo p̄pter parcitatē victus: q̄ ioānes vtebat locustis z melle siluestri z vitabat p̄sortia inīq̄r: chr̄s p̄o viuebat coit / z cū pctōrib⁹ mā ducabat. Chr̄s em̄ sic dr s. Tho. iij. p. q. xl. fuit datus in exēplū oīm: vñ cōem vitam duxit. Tertio p̄pter generis claritatē: q̄ ioānes fuit filī? sūmi pōtificis: iesus aūt putabat filī? fabri z paupercule mulieris. Alia causa fm Chrys. potuit fuisse. Nam ioānes multū deferebat chr̄o: z mīros ad illū mittebat. Iudei p̄o superbi indignabant subīci chr̄o: z pot? volebāt subesse ioanni: p̄pter ea ab illis dictū est q̄ pot? credebat chr̄s est / q̄m iesus. z ideo miserūt legatōez vt alli cerēt eū ad h̄ vt se velle fateri chr̄m: q̄m vis nō esset. In hāc cām videt declinare Chrys. vt ei sctūs Tho. z alīq̄ imponāt. Quicq̄d tñ sit de h̄ certū est q̄ ista legatio fuit solēnissima: z in ea magnā reuerentiā exhibuerūt ei iudei. Hoc aūt notat fm sctm Tho. sup Jo. ex q̄ttuor. Primo ex p̄sona mittentiū: q̄ (miserūt iudei). i. viri de tribu iuda: q̄ erat tribus regia. Scdo ex loco missionis: q̄a (ab hierlm) q̄ erat ciras regia in q̄ vigebat cultus dei: z studiū diuine legis. Tertio ex p̄sona eor̄ q̄s miserūt: q̄ (sacdotes z leuitas) in q̄b⁹ tā mozes / q̄m scia legis debebant eminere. Quarto ex mō p̄ponendi suā legationē: q̄ (vt interrogarent eū) tanq̄m parati credere (tu quis es?) Ecōtrario dicebāt chr̄o. Tu de te ip̄o testimoniū phibes: testimoniū tuū nō est verū. Hec ex illo.

Moraliter ioānes fcat p̄sonā fidelē / maxime religiosam. Ista efficit in opinione scitatz̄ p ea q̄ p̄lī videt ab extra Vñ cū chr̄s esset sanctior ioāne in vita te: ecōtrario erat i sentētia hoim. Stulti g̃ sunt q̄ volūt credi q̄ sint boni: z tñ volūt exēpla mala mōstrare. Quantuz ad scōm sciendū est q̄ tres interrogationes isti fecerūt. Prīa iam tacta est. naz dixerūt (tu q̄s es?) Sed q̄re fecerunt istas interrogatiōes: munq̄d erat ignotus: cū esset nobilissim⁹? Et vt dr Luc. j. Factus sit timor magn⁹ sup oīa mōtana iudee. i. in hierlm: tpe scz natiuitatis eius. Iē ipi vident ab eo fuisse baptizati: quia Mar. j. dicit. Egrediebatur ad eū oīs iudee regio z hierosolymite vniuersi z baptizabāt ab illo. Ad hoc rñdet q̄ fm Chrys. non interrogāt q̄si ignorātes: sz vt alliciāt eū vt se chr̄z esse dicat. Vel dicendū est q̄ licz cog̃oscerent p̄sonā eius: tamē ignorabāt officiū. Vel sicut dicit Origen. q̄uis scirent ex filiū Zacharie: tñ dubitabāt si forte q̄ expectabat Helias appuisset in ioāne: sicut z de chr̄o erat varia opinio q̄busdā dicentib⁹ q̄ esset Helias. alīs p̄o q̄ Hieremias aut vnus ex p̄pheris. Et intellige q̄ dubitabāt an esset Helias: sed magis pendebāt q̄ esset chr̄us: si simplr intēdebāt. Eo em̄ tpe erat apō iudeos in aucte dogma illō q̄ aīe a corpore migrarēt in corpus. ideoq̄ credebant aiam Helie in corpe appuisse ioānis. Et h̄ idē q̄dam heretici crediderūt vt referūt Orige. z sctūs Tho. sed dicunt ioānem negasse se esse Heliā ex ig̃rantia. Sed ptra inqt Orig. q̄ irrōnabile videt p̄pham illuminatū a spūsctō z de vnigenito tanta narrante ignorasse / an sua anima aliq̄n fuerit in Helia. Sctūs Tho. aūt videt sentire vt patebit q̄ ipi credebant ioānē esse Heliā in

corpe ꝛ aīa:ꝛ q̄ lz in el⁹ natīitate mirati sint vniuersi:tñ nō est icredibile eos sic credidisse.q: ꝛ Mar.xij.bī sīle ō hero de:q̄ credebat chīm eē ioānē quē decol lauerat:ꝛ tñ diu aī decollatōez ioānis chīs p̄dicauerat:ꝛ fuerat not⁹.Et tō in q̄t ex sīli amētia ꝛ crassitudie iudei q̄re bāt a ioāne an ipe eēt helias.hec ex illo Et itellige q̄ credebāt ipz eē heliā: sed cū aliq̄ hesitatiōe ꝛ suspitiōe de oppositoːtōcz diuersa introgāt. Seq̄t (ꝛ confessus ē).s.fitaē fm Orige.ꝛ s.Tho. (ꝛ nō negauit).s.fitatē: cuis negauerit se chīm. Vl q̄ dr (ꝛ nō negauit) p̄t itelligi:q: postcz vnū cōfessus est:nō negauit postea illō:sz firm⁹ steterit i confessione.Quid ꝓo sit cōfess⁹ oñdit cū subdit (ꝛ confessus ē:q: nō sū ego chīs.) Lz em̄ de h̄ speak̄r nō introgassent:tñ rndit ad mēte coz:siue simp̄l̄r siue malicioseːintrogarent. Seq̄t introgatio scōa (Et introgauer̄t eū.Quid g̃:helias es tu:) Qō ideo introgāt fm Aug.ꝛ Chrys. q: nouerāt q̄ helias p̄cursur⁹ erat chīz. Malach.iij.Ecce ego mittā vob Helīā ꝓpham añcz veniat dies dñi. Scūs aūt Tho.dr eos sic introgare:q: habēres ex scripturis heliā nō fuisse mortuuz: sed raptū viuū p turbinē in celū:crediderūt cum subito int eos appuisse:ꝛ redit in idē.Sed ꝓtra: q: erat cis notus. vñ dr Luc.j.q̄ miratī sūt vniuersi.Ad h̄ dr s̄ctus Tho.eodē mō q̄ sup dictū est. Vel sic dicūt aliq̄:pura Origeñ.occasio introgatiōis potuit esse q̄undā iudeoz erroːq̄ aiam crediderūt de corpe in coːp⁹ tñsferri. Vl̄ q: ioānes sīlis helie in mīris videbāt/dubitauer̄t an eēt helias.Sequit (ꝛ dixit:non sum).s.helias.Sed Grego.hic mouet q̄stionē:q: dñs recūsitus a discipl̄is de helie aduentu:de q̄ dicebāt q̄ chīm deberet p̄cedere:rndit dicēs.Joānes ipe est Helias. Mat.xj. Ad hoc aūr nōdet idē Greg. ꝛ coiter alij.q̄ istā q̄stionē soluit angel⁹ Lu.ij.Ipe int p̄cedet ante eū in spū ꝛ ꝑtute helie.Non g̃ fuit helias in ꝑsona sz in spū ꝛ ꝑtute ꝛ similitudine vite:vtz ex dictis.Ulterc̄z em̄ fuit eremita:ꝛ vēcz ꝓnter parc⁹ in cibo ꝛ potu:ꝛ vtercz duris vestib⁹ optus:ꝛ vtercz ꝑtutis zelator.vñ ille ꝓtra achaz:iste ꝓtra herodez pugnauit:ꝛ vtercz alicui⁹ dñici aduētus p̄cursor.Sequit tertia introgatio:cum dicit (ꝓpheta es tu:) Pro q̄ sciendū est q̄ iudei sīc expectabāt Heliā:ita expectabāt quendā magnū ꝓpham:de q̄ putabant ꝓpheasse Moysen Exo.xviij. Propheraz inqt suscitabit vob dñs de fribꝫ vr̄is.ꝛ tñ ista ꝓphetia intelligēda est de chīo. Sīc em̄ dicit Orige. iudei male scripturā intelligētes/ tres psonas excellētes expectabāt.scz chīm/ heliā/ ꝛ istū ꝓpham.Triplicit ergo potest intelligi ista tertia introgatio. Pro modo intelligit fm Origen. de isto ꝓpheta de quo dicit Exo.xviij. Vl̄ in greco ponit ly ꝓpheta cū articulo denotāte q̄ stat Antonomastice pro illo ꝓpheta excellēte.Scōm ꝓo aliōs alios intelligit de heliseo:q: vt dic̄ s̄ctus Tho.ad tres psonas videbat p̄tinere officiū baptizandi:qō ioānes exercebat scz ad chīm De q̄ dicit Ezech.xxxvij. Effundaz sup vos aquā mundā.ꝛ ad heliam q̄ diuisit aq̄s Jordanis.iij.Reg.ij.ꝛ ad heliseū cui⁹ p̄cepto naaman se lauit in iordane: q̄ etiā heliseus dicit excellēs ꝓpha ꝓpter mirāda signa que fecit.Tertio intelligit fm Greg.de ꝓpha in cōmuni.Scōz ergo p̄mā ꝛ scōam acceptionē nulla est difficultas:cum ioānes respōdet. Non sum sez ꝓpheta ille de q̄ ꝓpheravit moyses:necz sum Heliseus.Sed fm tertiā est q̄stio: quia ipe fuit plus q̄ ꝓpheta. Solut aūr a btō Aug.ꝛ sctō Tho.q: nō est ioānes ꝓpheta:sed maior q̄ ꝓpheta.Sed cōtra hoc arguit Nico.de Lyquia mīn⁹ includit in maiori sīc q̄rernarius in quinario:ideo q̄ est plus q̄ ꝓpheta/est etiā prophera. Sed ad hoc sic dico.Etsi em̄ maius includat mīn⁹:nō tamen est minus.necz q̄nari⁹ est quaternarius.Et eodem modo necz plus q̄ ꝓpheta est ꝓpheta:cuis includat virtualiter ꝓpham.ꝛ hoc si sumam⁹ ꝓpheraz fm rōnem nois a procul fando:scz quia p̄dicit futura. nam plus q̄ ꝓpheta non solū p̄dicit futura:sed monstrat p̄sentia. Et si contra hoc obiciat:quia ad

• ꝓphetã spectat etiã pñtia occulta dicere qz talia sũt ꝓcul a cognitiõe bũana. Dico ꝙ magꝭ distant futura: qz nõ est aliꝯ ꝺ pñs qõ nõ possit ab aliq̃ creatura cognosci. Et si arguaꝭ: qz ꝑm ꝟ maioris ꝓtꝰ erit cognoscere futura q̃ pñtia tm̃. Dico ꝙ verꝫ est: ꝭ cũ ꝟ stat ꝙ sit maioris dignitatꝭ cognoscere ꝛ demõstrare ꝟ pñs: qõ ẽ christꝰ q̃ futura cog̃scere. Maioris inquã nõ ratiõe cognitionis: sed rõne rei cognite: vel rõne officij ad qõ talis demonstrator eligit. Vl̃ aliter dico ad obiectionẽ ꝙ futura sũt magis ꝓcul q̃ pñtia extẽsiue: qz. ſ. distãt cognitõe ꝛ euentu simul: pñtia ꝓo occulta cognitiõe solũ. Hec igit ꝑm rõnẽ nois dici possunt: ꝛ sic intelligit solutio Augu. dicẽꝭ ꝙ plus q̃ ꝓpha. ſ. vt sic. i. vt ostendit pñtia nõ est ꝓꝛie ꝛ stricte ꝓpheta. Sed tamẽ in rei veritate Joannes fuit ꝓpheta. vt ptꝫ testimonio patrꝭ elꝰ Luce. j. quãuis nõ debeat denoiari ꝓꝛie ꝓpheta/ sed plus q̃ ꝓpheta: id ẽ baptista vl̃ ꝓcursor vl̃ angelꝰ: qz ꝓꝛie res denomiak a sua vltima ꝓfectõe ꝛ dignitate: pura sacerdos a sacerdotio/ ꝛ nõ a diaconatu. Dato aũt ꝙ plus q̃ ꝓpheta sit ꝓpheta: non tamẽ est ꝓpheta tm. ꝛ sic soluit Gregoꝛꝰ. Et sic intelligit etiam solutio Augustini ꝛ sancti Thome: qui dicunt ꝙ negauit se esse ꝓpheraz simplr id est ꝓcise. Sed qz nihil adhuc affirmatiue respõderat Joannes: ideo faciunt quartã interrogationẽ qua de nullo speci aliter interrogãt dicẽtes. (Quis es: vt responsum demꝰ bis ꝙ miserũt nos: ꝗd dicis de teipso:) ꝑm Chꝛyſ. ꝟ nõ interrogant vt possint dare responsum mittentib: vt dicũt. Nam habita responsione affirmatiua tacuissent ꝛ nõ fuissent cõuersi ad reprehensiões. Sed tamẽ beatꝰ Joãnes respondit. (ego vox clamãtꝭ in deserto. (Ista patẽt ex dictꝭ in ꝓcedẽti euãgelio. Sed tamẽ adhuc sciendũ est ꝑm sctm̃ Tho. sup Joan. ꝙ ratio literalis quare Joãnes clamauerit in deserto/ ẽ: vt in deserto manẽs imunis esset ab oi peccato: ꝛ ꝙsequẽter dignior chꝛo testimoniũ ferre: ꝛ illud ex sua vita esset credibilꝰ. Mystica ꝓo est vt ostendat ꝙ decetero doctrina dei non deberet esse tm̃ i hierusalẽ: sed in deserto gentilitatꝭ

Clamabat aũt ꝑm eundẽ ꝓpter q̃tuor Prio ad ostendẽdũ ꝙ chꝛs in se ꝛ in Joanne mãifeste loq̃bat: quia clamor manifestationẽ importat: i ꝓphetis aũt non clamauit: quia tenebꝛosa aqua in nubibus aeris: id est scientia in ꝓphetis. Secundo quia iudei erãt distãtes. Tertio quia erãt surdi. Quarto qz cũ indignatione loquebat q̃si iram demeruissent.

Dꝛaliter Joãnes ꝙ interpꝛetat gꝛa dñi/ significat virũ iustũ: ad quẽ ex Hierusalẽ: scz celesti/ mittunt nuncij: id ẽ angeli: interrogãtes eũ. Tu q̃s es: id ẽ inspirantes eum ad cognitionẽ ꝓꝛie fragilitatis ꝛ iniquitatꝭ: ꝛ ipse ꝓfitet ꝟa tem: qz iustus est accusator sui. Itẽ interrogant: si est Helias: qõ interpꝛetat robustus dominator: scz passionũ suaꝝ. Item interrogant si est ꝓpheta: id est ꝑ uidens ꝛ ꝑconsiderans futura in morte ꝛ in iudicio: ꝛ respondet. Non: quando ita est. vel quando est quidem: sed nõ vt debitum est. ꝛ hec responsio est in cogitatione et in sacramentali confessione.

Quantũ ad tertiũ: i tertia ꝑte euãgelij tangit quedam disceptatio: quia isti acriter reprehendebãt Joannẽ: ꝛ ille humiliter se excusabat. Est aũt sciẽdũ ꝙ euangelista curauit ostendere ꝙ isti calumniose ꝛ inuidia interrogabant: et amouere a mentib nr̃is admirationẽ ꝺ tam ꝑsũptuosa temeritate istoꝝ dicẽs. (Et q̃ missi fuerãt erant ex phariseis.) Quasi diceret. Nõ est mirandũ ꝺ temeritate eoꝝ: quia erãt ex phariseis: q̃d interpꝛetat diuisis. Erant em̃ quidã religiosi diuisi ab alijs per cultum exteriorẽ: quib ꝟ ait sanctus Thomas sua religio ausum pꝛebebat. Et vt idez dicit: inter oẽs alios isidiose ꝛ calumniose se habebãt ad chꝛm̃. Et nota ꝑm Origenem ꝙ isti sunt alij nuncij a ꝓdictis: ideo illi tanq̃ sacerdotes ꝛ leuite modeste locuti sunt: sed ꝑm Augustinũ ꝛ Chꝛysostomũ illi ijdẽ fuerũt: q̃ sil̃ pharisei erãt ꝛ sacerdotes ꝛ leuitẽ: quod apte innuit euãgelista q̃ dicẽ ꝓpus: ꝙ miserũt iudei sacerdotes ꝛ leuitas: ꝛ deide ꝺr: ꝛ q̃ missi

fuerāt erāt ex phariseis. Sedr (z inter rogauerūt eū: qd g baptizas si tu nō es chs/neq helias/neq pphaz) Ex h vi/ dek q illimet nūcy fuerūt: q o helia et pphā introgauerāt: z nunc fm mentem Chrysf. aperūt dolū suū q latuerat: qa cū ñ potuissent illū blādis tys subuertere ad dura se uertūt. Bze. Scūs qsq cū uersa mente reqrit: a bonitatz sue stu/ dio nō mutak. Vñ Joānes ꝫ ꝫba inui/ die pdicamēta rūdet vite. hec ille. Vnō subdit. (Rūdit dicēs. ego baptizo ī aq) ꝯsi diceret. nō miremini de meo bapti/ smate: qz est solū ꝓparoz ad baptismū chri. nam ego baptizo ī aqua. i. fm scm Tho. corpa tm: z nō alias lauo qō ñ suf ficit ad cōpletū baptismū. sz ille q erit deus z hō/ lauabit corp z spm. Vñ de chro subdit. (medi aūt vestz sterit quē vos nescitz.) hoc aūt exponit primo fm Chrysо. sic. vt ad uersationē referak. Medi g vestrū sterit: cōiter uersan/ do: quē vos nescitz. qz nescitz qs sit z vñ sit: qz deus est z a deo z a mre tm modo Sedo exponit fm Orige. qntū ad deī/ tatē. Nā dicit Hiere. xxiij. Celū z ter/ ram impleo dicit dns. Medius g. i. in medio vestrū sterit fm deitatē/ eo mō q ania stat in medio z in omni parte cor/ poris. quem vos nescitz etiāsi videatis eius hūanitatē. Tertio mō exponit fm eundē Orige. qntum ad efficientiā seu influentiā. nam cor est in medio aialis. z ponit aliqñ p itellectu: iuxta illō Ps. Dixit insipiēs ī corde suo. licz itellect nō sit potētia alligata organo: qz corde sic a pncipali mēbro pcedit vita z mor z operatio aialis. Christ g cū sit ꝫbū z sapiētia/ p effectū suū est i oīm itellectu cū omne ꝫbū z omnis sapiētia sit qdaz participatio diuini verbi. Et qz itelle/ ctus p corde ponit: sequit q p effectum suū sit aliq modo medi: id ē i corde: qō est in medio oīm. quē vos o supbi phari sei nescitis: excecati supbia z mala vo/ lūtate. Quarto fm scm Tho. z aliqs sic exponit. vt in h arguank sacerdotes z leuite: q sciebāt chm ventur p scpturas. Medius ināt vestz sterit. s. in scri ptura: quā qtidie legitis: quē tū vos ne scitis: adeo vt nō agnoscatz pntē quē tu turū putatz. Sequit. (ipe est q post me venit: q añ me factus est) Hoc aūt expōit primo fz Chrysо. Greg. Orige. sic. (Post me venit) nascēdo/ baptizādo/ pdicādo. nam tota vita z uersatio z pdicatio z baptizatio Joānis fuit ordinata ad sus ceptionē chri. venit em vt oēs crederēt p illū. Joā. j. (q ante me factus est) dignī tate z scitate: qz me oportet minui: illum aūt crescere Joan. iij. Vel scdo mō pōt exponi referendo ad ipaz pfectōez chri inquantū erat hō: que fuit p grāz z vir tutes z scientias. Licz em Joānes pus fuerit ꝛceptus z natus: tamē anteqz Jo/ annes nascerek chs fuit factus pfectus hō z multo excellentius qz aliquo rpe fuerit Joānes. Vñ subdit. Cuius nō sum di/ gnus vt soluā corrigiā calciamēti eius.) quod allegorice dictum est. Hoc ei fm Chrysо. voluit dicere/ q nō esset dignus esse minister eius. fm Greg. ꝫo voluit di cere q nō erat dignus usurpare sibi no men chri: q est spōsus eccle. Nā fm mo rē legis mosaice/ vt ptz Deut. xxv. cum ds relicta uxore sine semine moriebat: ꝓpinquior ei accipiebat uxorē eius: z suscī tabat ei semē. q si ꝓpinquissimus hō facere renuebat: ille q scdo loco erat/ accipie/ bat eā: ita tū q prius soluebat calciamē tū de pede ꝓxis. Vel aliter fm eundē: qz calciamēta q ex mortuoz aialiū pel/ libus fiunt: humanitas nostra mortal de signat: p pedes ꝫo diuinitas. Soluere igit corrigiā calciamēti ē enucleare my steriū incarnatōis: qō null sufficit. Li cet aūt isti duo sensus Gregorij videāt spūales: tū credo q sint litterales: maxi me ꝓmus. Ad certitudinē aūt hui rei subiungit locus cū dicit (Hec ī bethā/ nia facta sūt trans iordanē vbi erat Jo annes baptizās.) in media. s. mkitudie vt dic Chrysо. Et fm eundē exemplaria emēdata nō habēt bethania: qz ē i mōte oliueti: sed habēt bethabora: q est villa trans iordanē. z idē tenet Orige. Vez tamē potest dici vt dic scūs Tho. sup Joā. q cū libri tā greci qꝫ latini nō be/ thabora: sed bethania dicāt: duplex est bethania. vna i monte oliueti: alia trās

Iordanē. Sz hec ꝓprie nō bethania: sz bethabora dr: fm Orig. z Chrys. vt di

Worat'r ioānes q̄ ꝓparat ſctū est. vīa chr̄o ad cor humanū fcat p̄dicatorē Debet g̃ p̄dicator esse vox ꝓfecta. Est aūt ꝓfecta vox fm Isid. si est alta: suauis: z clara. dz g̃ p̄dicatio xp̄i celestia eē z feruēs: z nō obscurata scādalis vl' ig̃rātia. Debz etiā clamare z dirigere sic ioānes. Quō aūt est: an chr̄s incederet calciat⁹ vel discalciat⁹. Vr em q̄ discalciat⁹ incederet aliq̄b⁹. q̄busdā ꝓ vr op positū. z mag̃ est ꝓcertatio de h̄ int' Nicol. de ly. z Paulū burgē. War. ſ. Sz ꝓtras est id qđ Aug. dr in li. de ꝓb dñi vbi ait. De his calciamētz q̄b⁹ calciari sum⁹ ꝓfortat me dñs iesus. qr nisi calciat⁹ fuisset: de eo ioānes nō dixisset. Cuius non sum dign⁹ corrigia calciamēti soluere. Surrepat g̃ hūana p̄sūptio dicēs. ego euāgeliū fuo: qr nudo pede ambulo. hec ille. Qđ ꝓ dr Mat. x. q̄ chr̄s p̄cepit apl̄is ne portarēt calciamēta: intelligit' fm s. Tho. sup Matt. z Aug. de con. euā. ne portarēt calciamēta alia ab his q̄b⁹ actu erant calciati. Vñ z fm Mar. c. vj. erāt calciati sandaliis: q̄ vt dr s. Tho. sup Matt. erāt calciamēta pauper. Pro his aduerte q̄ illa ꝓba q̄ ibi ponunt. ſ. Mar. x. vbi ꝓtual'r dicit. Nolite possidere aur̄ nec̄ argētū: nec̄ pecuniā i zonis vr̄is: nō perā in via: nec̄ duas rūicas. i. vestes duplices. vt exponit s. Tho. sup Mat. nec̄ calciamēta: nec̄ ꝓgā. dign⁹ est em operar⁹ mercede sua. Ista inc̄ ꝓba dupl'r exponunt. Pro ꝓz Hiero. z Chrys. q̄ dicūt q̄ ista fuer̄t apl̄is tradita p modū p̄cepti solū p eo tpe q̄ p̄dicabāt iudeis: q̄ p̄dicatoribus puidere ꝓsueuerant. i. vsq̄ ad chr̄i passionē. Ex hoc ꝓsonat dictū chr̄i tpe sue mortz. qđ h̄ Luc. xxij. Cū misi vos inc̄r sine sacculo. i. bursa z pera: z calciamētis: nūq̄d aliq̄d defuit vob⁹? At illi dixer̄t. Nihil. Dixit g̃ eis. Sz nūc q̄ hz sacculū tollat silr z perā. z h̄ tō. qr extūc bēbant gētib⁹ p̄dicare. Aug. ꝓ expōit vt in ist⁹ ꝓbis nil' fuerit p̄ceptū apl̄is/ nec̄ ꝓsultū: sz fuerit eis data licētia. cō seqnt (vt dr) melī⁹ faciebāt q̄ ista nō accepiēdi sumpt⁹ ab his q̄b⁹ p̄dicabāt: et fuabāt q̄ fuātes. Vñ z Paulus lucrabat' maib⁹ suis ne acciper ab alīs. Secundū ē er q̄ Mar. vj. dr q̄ apl̄i deberēt portare ꝓgā qđ h̄ Mat. negat. sz vt dr Aug. vn⁹ metaphorice: z ali⁹ ad lr̄az sumit ꝓgā. Mat. g̃ vt q̄dā dicūt p ꝓgaz intelligit subsidiū tpalīū. Mar. ꝓ ad lr̄am accepit: qr iudeor⁹ doctores ꝓgaz in signū doctrie ferre cōsueuer̄t. Amē.

In vigilia natiuitatis dñi. Textus euāgelij Mat. i. ca.

Cum esz desponsata mr̄ iesu maria ioseph ant̄q̄ conuenirēt inuenta est in vtero hr̄s de spūsc̄o. Joseph aūt vir ei⁹ cū esset iust⁹: et nollet eam traducere: voluit occulte dimittere eā. Hec autē eo cogitāte ecce angelus dñi in somnis appuit ei di. Joseph fili dauid noli timere accipe mariā cōiugem tuā: Qđ em in ea natum est de spūsctō est. Pariet aūt filiū: et vocabis nomē eius iesum. Ipe em saluū faciet pop̄lū suū a peccatis eor̄.

Cum esset desponsata mr̄ iesu.) Matt. j. In p̄nti euā. tāguntr tria pūcta q̄ sr̄. cōceptio: fluctuatio: reuelatio. Quātū ad p̄mū sciēdū est l'raliter q̄ fm doctrinā s. Tho. iij. p. q. xxix. art. ij. btā ꝓgo qñ ꝓcepit chr̄m erat desponsata et etiā domi hita: qr. ſ. iā adduxerat eā ioseph ad domū suā. Alit' em non fuisset sufficiēt' puisum fame et⁹. ſ. si nō fuisset tpe sui ꝓcept⁹ i domo spōſi. qr fz Chrys. dedec⁹ est puelle etiā despōsate i domo patna ꝓcipe. Sz h̄ est duplex dubitatio. Pria qre chr̄s voluit de despōsata nasci? Ad h̄ r̄ndr vt s. feria. iij. post ter tiā dñicā. Scda qre si erat iam i domo spōſi nō cōuenerāt carnal'r. Ad h̄ dr q̄

mos fuit apd iudeos hic despōsatas p aliq̄r dies in domo spōsi añ carnalē co/ pulā. In his aūt diebꝫ oꝛonibꝫ vacabāt iplorādo miam dñi. vt ptz Tobie. viij. Res ḡ ita acta ē. Maria ei voluit ꝟgi nitatē deo si ei placeret: deiñ cōmittes se diuie dispōni/nupsit ꝛ cōsensit in co pulā cōiugalē explicite: q̄ ꝓsistit in vicu lo aioꝛ: ꝛ nō coꝛpoꝛ. glo. iſti. de pa. po. ḡ. j. In carnalē aūt iplicite si deo place ret. Vñ fuit ibi vez mīmoniū. vt ptz p s. Tho. vbi s. Deiñ fuit p aliq̄s dies i domo sponsi: ꝛ in illis diebꝫ añ carnalē copulā ioseph coḡuit vorū Marie / vt credit: de ꝟginitate fuanda: ꝛ absolute tūc vcq̄ nouit. Ipe em̄ ioseph tūc erat ꝟgo: q; nunq̄ credendū est chm̄ mez cōmēdare voluisse nisi ꝟgini. Deinde angel⁹ appuit ꝟgini ꝛ ꝓcepit. Post con ceptū ꝟo ꝟgo fuit cuz Heliſabet tribꝫ mēsibꝫ. tdo cū redūt appuit ḡuida. Dr ḡ (cū esset despōsata) imo ꝛ ad domū spōsi adducta (mat ihesu) id est saluato ris (maria) q̄ dꝛ stella maꝛ; (ioseph) q̄ fuit faber lignari⁹. Et in hoc fcat ām Chꝛyſ. q̄ chs̄ per lignū cruc; saluaret mundū (antecq̄ ꝓuenirēt) carnal'r ām Chꝛyſ. q̄uis cōuenissent in vna domo: (inuēta est). s. ab ipo ioseph ām Hiero. (in vtero hns̄). i. ḡuida (de spūsctō). i. ꝟtute spūsci: ām Chꝛyſ. Qui spūsan ctus in ꝓceptiōe suppleuit locū maris.

Pꝛo h̄ nota ex doctrina s. Tho. iij. p. q. xxxj. q̄ in feia triplex est sanguis sup fluus in idiuiduo. Pꝛim⁹ ē sanguis q̄ iā rñsluit i semē. Iste ē impfect⁹ in gñe se minū. vt dꝛ in li. de gñatiōe aialiū. Vñ ad generatōez nō req̄rit: nec de tali cō/ cepit ꝟgo. q; iste nō deducit ad matricē p resolutōez: nisi interueniēte cōcupia. Alius est sanguis mēstruus q̄ est quod dā nature purgamētū: ꝛ p singl'os men ses emittit. Est aūt tertⁱ⁹ sanguis val/ de digest⁹: q̄ nō trālsluit in semē: ꝛ tñ est purgat⁹ p expulsionē mēstrui. Istū na/ tura ꝓparat gñatōi: ꝛ ex isto ꝓcepit vir go/spūsctō deducēte illū ad matricē: si cut in alijs deducit p semē maris. Et nota q̄ tota trinitas fecit istuz effectū. q; indiuisa sit opa trinitaꝛ; ad extra: ām regulā theologoꝛ: sed tñ attribuit spūi scto ām sctm̄ Tho. vbi s. q. xxxij. Nam ista incarnatōem fecit ds ex bonitate: ꝛ natura hūana est assumpta ex gra: ꝛ ad h̄ facta est assūptio: vt ille hō esset san/ ctus. Manifestū est aūt q̄ bonitas ex gra attribuit spiritui scto: ꝛ sctificatio fit per spm̄ sanctū. Itē nota q̄ ista ꝓpo sitio de: ipoꝛtat efficientiā ꝛ cōsubstan/ tialitatez: ꝛ vtrūq̄ cōuenit spūi sancto respectu chri. cōsubalitas q̄dem rōne p sone. efficiētia vo rōne nature assūp te. vt ptz vbi s. Augu. ramē dicit q̄ quan/ do vna diuina p̄sona nominat scz in re/ bus ad extra de quibꝫ loquit: tota trini tas intelligit. Unde esse ꝓceptū de spi ritu scto: est esse cōceptū ꝟtute dei. Est aūt sciendū q̄ sicut dicit brūs Hiero. Heluidius hereticus / qui existimauit beatā Mariā post chm̄ multos filios habuisse: hinc sumit argumentū sic ar/ guens. Si Maria ꝛ Ioseph nunq̄ cō uenissent: euāgelista nō dixisset: anteq̄ cōuenirēt. Ad hoc respōdet brūs Hie/ ronym⁹. per distinctionē. Nam ista di/ ctio anteq̄: importat oꝛdinē ad futurū dupl'r. Uno mō realiter: vt si dico. De ri añq̄ veniret vespa/ ꝓcessit meridies. Sensus est em̄: q̄ ꝓus venit meridies: deinde vespa. Alio modo ām rōnem vel intentionē: vt si dico. Anteq̄ rome prandere in portu nauigauī ad Africā. Non em̄ est sensus q̄ post nauigatōem ad Africā sim prāsus rome in portu: sz sensus est q̄ intēdebā prādere ꝛ ꝓccu/ pat⁹ fuz a vēris: ꝛ nō prāsus nauigauī. Remigi. aūt exponit: anteq̄ cōuenirēt ad solēnē celebratōz nuptiaꝝ: ꝛ nō añq̄ ꝓuenirēt carnal'r. ꝛ sic cessat obiectio.

Doꝛaliter instruimur: q̄ q̄ abstinēt a voluptatibꝫ coꝛpalibꝫ/ sic ista spōsa q̄ i domo maritⁱ se ꝓtinebat/ cōcipiūt de spūsctō: quia ꝓcipiūt in mente delectā/ tionē spūalem. ps̄. Renuit cōsolari aia mea. s. sensualit'r. et seq̄t: memoꝛ fui dei ꝛ delectat⁹ sum. Quantū ad scām dꝛ (Joseph aūt vir ei⁹ cū esset iust⁹ ꝛ nol/ let eā traducere). i. ꝓpalare ām glo. vel ducere in ꝓtugiū ām Orig. (voluit oc cul. dimit. eā) Pꝛo q̄ sciēdū est q̄ post

ꝯ maria regressa est ab Helisabet post tres mēses: ioseph vidēs eā turgido vētre: habuit argumēta īsolubilia ex vtra ꝑte: vt ita dicā. Ex vna em̄ ꝑte vidēbat ventrē: z sciebat se nō eē i cā: z ꝙ spōsa fuerat absens tāto tpe: ex alia ꝑo nouerat voluntatē ꝟgis cū q̄ vouerat virginitatē. z fm Chrys. existimabat ipossibile mariā cecidisse. Circa h̄ g̃ē triplex opinio. Quidā em̄ vt Amb. z Aug. dicūt: ꝙ declinauit ad illā ꝑtem q̄ suspicabat ꝙ Maria adulterasset. z huic opinioni s. Tho. i. iij. p. in. q. xxix. ar. ij. ad tertiū videt fauere. Sz ꝓ h̄ stat im oꝛit dubitatio. Si ei suspicabat ꝙ eēt adultera: quō erat iust⁹ si nolebat eā traducere. i. ꝑpalare. Ad h̄ soluit ꝑmo Chrys. dicēs ꝙ euāgelista noīat eū iustū a iustitia legali vl gñali: q̄ dr ꝺ oi ꝟtute: ita ꝙ iō dict⁹ ē iust⁹: qz ꝑius. nō āt dict⁹ ē iust⁹ a iustitia q̄ est ꝟt⁹ cardinalis z spēalis. Scōo soluit Aug. ꝙ istud ꝑtīm erat occultū: ita ꝙ ipe sol⁹ de h̄ poterat aduerte re. iō ñ erat publice denūciādū. Tertio soluit Rab. ꝙ iust⁹ fuit i h̄ ꝙ nolebat ei cohabitare: sz ꝑius i h̄ ꝙ noluit eam traducere. Quidā ꝓ vt Orige. z Remi. dicūt ꝙ declinauit ad aliā ꝑtē. qz sciens chr̄m ꝺ ꝟgīe nasciturū. z ꝙ Maria eēt de semie dauid z rāte scriptuꝛ credidit: ꝙ eēt ista. iō indignū se reputauit ei⁹ cohabitatiōe. vñ nolebat eā traducere. i. ad se ducere i ꝓiugē: sz volebat eā repudiare. Et huic opinioni s. Tho. fauet in iij. ꝺi. xxx. q. ij. ar. ij. ad vltimū. Quidā ꝓo dicūt ꝙ erat ꝑplexus. z hui⁹ snie videt eē Hiero. ꝺ ait. Hoc testionīū maxīmū ē ꝙ ioseph sciēs ei⁹ castitatē z admirās ꝙ eueneꝛat: celat silētio: c⁹ mysterīū nesciebat. hec ille. Vbi apparet ꝙ scōaz opinionē ꝺstruat āgel⁹: ꝺ volēs suadere ioseph ne rieret accipe eā: dixit ꝙ ꝛcepat ꝺ spū sctō. Hoc ei fuisset magz eū frere si rōne scriptuꝛ eā ꝺserere voleba. Sz n⁹ ē rōnabile ꝙ absolute z certi tudialr iudicauerit eā eē adulteraz cū sciret ynā ꝟgiez parituꝛā: vt ꝺr Hiero. et ꝓsilr possz dubitare de ista. Relinq̄t g̃ tria opinio vt ꝑa. Et sic ex hūilitate nolebat cohibitare rāte scriptuꝛi ex vna ꝑte: vt ꝺr s. Tho. i. iij. z ex pietate nolebat eā traducere. i. publice diffamaꝛ. vt ꝺr i. iij. p. Angel⁹ āt iussit cū nō rierē: ꝛ illā hūilitatē: z dixit ꝛceptōez fuisse sanctā: ꝛ suspitōez. Sed q̄re ꝟgo fluctuāt secretū ꝺi ñ ruelauit? Rñdet b. Vlm. ꝙ nesciebat si placeret ꝺo z firmit⁹ credebat ꝙ ꝺs h̄ ruelaret cū eēt oportunū: sic z fec̄. Est āt h̄ vnū cuidēs signū ꝙ alic⁹ ruelatōes a ꝺo sint: ꝙ eas ñ māifestat ēt vbi videt oportunū: qz sūt cū hūilitate.

Dꝛalr istruimur ꝙ qñ q̄s ē ꝑplexus sup alic⁹ ꝺlicto: ꝑti⁹ ad misc̄diaz ꝯ ad iusticiā declinādū ē. Cū ei sit partiū iura obscura: reo fauēdū ē ꝑti⁹ ꝯ actori. extra ꝺ re. iur. li. vj. Et ꝑmū dēm⁹ deū imitari q̄ i pñti vita ē ad misc̄diaz pnioꝛ ꝯ ad iusticiā. Quārū ad ꝛtiū sciēdū ē ꝙ sic ꝺr Remi. Si ioseph ꝓsiliū suū ꝑfecisset: oino b. ꝟgo fuisz aliq̄ mō ifamata: iō ꝯ ꝺs stati murauit ei⁹ ꝓsiliū. Vñ ꝺ (Hec aūt eo cogitāte) glo. i q̄ notat animꝰ sapiēt⁹ q̄ nil temere vult: incipe. hec ille. Chrys. i omel. Notat ēt māsuetudo ioseph. qz nlli enarrauit suā suspitiōez: neq̄ ei q̄ suspecta erat. sz i se cogitabat. hec ille. Seq̄t (ecce āgel⁹ appuit i sōnis ioseph dicēs) tūc ei aia q̄ꝛat⁹ sen sib⁹ aptioꝛ est ad pcipiēda diuia. Et in sōno q̄dē ñ h̄z vs rōnis q̄ntū ad iudicaꝛ eo q̄ iudiciū fiat ꝑ ꝛsolutōez ad ꝑma ꝑncipia cognitōis. i. ad sens⁹ q̄ tunc liganꝛ oēs aut q̄dam: h̄z tñ tūc q̄ntū ad pcipe. Est āt notādū fz Chrys. ꝙ āgel⁹ ñ appuit ei mālfeste. qz erat valde fidel⁹. Pastorib⁹ āt appuit mālfeste: qz idigebāt tā ꝯ rudes: sic z zacharias ꝑpt icredulitatē: z b. ꝟgo. ꝑpt ea ꝙ ꝑma erat q̄ ꝺ sūmis reb⁹ istruebaꝛ: z ꝛex qz erat ꝟa mr̄: ñ āt ioseph ver⁹ pr̄. Est āt notādū. ꝑ dicto Chrys. ꝙ fz b. Dio. ad dinaz ꝑuidētiā ꝑtinet ꝛex nāz ñ ꝺstruer̄ sz saluaꝛ. Igr̄ ꝺs vult nāles suas opatiōes z suos effect⁹ hr̄e: n⁹ ꝑ illas aliq̄d faē sine nec̄itate: z vbi ille ꝺficiūt: ipe supplere: qz n⁹ abundat i supfluis n⁹ defic̄ i nc̄ārys: sic̄ n⁹ nā quā ipe istituit. Nūq̄ igr̄ ꝺs faē miracla: vbi vl qñ nāles cāe ꝑduceꝛ z efficeꝛ pñt aliq̄ vbi: qñ: z quō ꝺs vult illa ꝑducī: sz letaꝛ ituerī creaturas facientes suos effectus: sic̄ nec ꝓudēs rex se intromittat ꝺ officijs ꝛbditoꝛ. nisi vbi illi ꝺficiē

unt. Silr etiã deus nõ admoneat aliquẽ spẽaliter vbi sufficiũt scripturaꝫ et scrõꝫ monitiões: neqꝫ oñdit visionẽ i somnis vbi sufficẽ ispiratio cordis: neqꝫ oñdit visionẽ corpalẽ ꝛ sensibilẽ vbi sufficẽ imaginaria ꝛ i somnis: vt ꝛpositio: nec facduas vbi sufficẽ vna. sm illõ Job. xxxiij Sed loqꝫ deꝰ: ꝛ scõdo idipm nõ repetit.

Est etiã notãdũ qꝫ sic credere faciliter somnijs leue ẽ ꝛ ꝑiculosũ. ita etiã nimis tarde credere vbi occurrũt sig̃ bona de qbꝰ scti loquũt: ꝛ de qbꝰ forte dicek i qstiõibꝰ: videk ifidelitaꝛ. Vñ Chrysꝰ. cõmẽdat ioseph: qꝫ credidertt ãgelo apparẽti i somnis: ꝛ zacharias fuit punitꝰ qꝛ nõ credidit ãgelo apparẽti rpe sacrificij qõ signũ erat bone apparitois. In hac tñ re gñalẽ regulã omibꝰ sufficiẽtẽ dare credo ipossibile: nisi qꝫ se qsqꝫ spũak patris ꝓsilio hũillk cõmittat. (Joseph fili dauid) lõ dauid cõmẽorat fz Chrysꝰ. qa õ chio loqꝫ volebat q̃ pmissꝰ fuerat Dauid (Noli rere accipe). i. itꝰ retinere fz Chrysꝰ. qꝛ iã mere dimissa erat. Vl sm Rab. noli rere accipe ad assiduã cohabitatiõez (mariã cõiugẽ tuã) sm Amb. Maria dr ꝓlũx celebratiõe nuptiaꝝ: ñ corpoꝝ copulatõe. Et nota sm Chrysꝰ. sup Mat. qꝫ triplici cã ãgelꝰ appuit ioseph. Prio ne iustꝰ peccaret. Scõo ꝓt honorẽ marie. Tertio vt diligẽtiꝰ se custodiret ab illa qꝫ pus. Apparuit tñ pꝰ ꝓceptõez ꝓgis ñ añ: sm eũdẽ: ne ioseph dubitaret sic ꝛ zacharias: cũ maiꝰ sit ꝓginẽ ꝓcipe qꝫ sterilẽ (Qõ ei i ea natũ ẽ) Nõ dr õ ea. qꝛ loqꝫ de naritate i vtero. ñ ex utero (õ spũsctõ ẽ) Nã sic õt s. Tho. sup Mat. i semine maꝛ est ꝓrꝰ forma/tiua q̃ ẽ in spiritibꝰ: ꝛ deduc materiã ad matricẽ ꝛ eã ibi fouet: ꝛ corpulẽta suba Spũsctus g̃ renuit vicẽ semis q̃ ad ꝓ/mũ: nõ ãt q̃ ad scõm. Sz q̃re nõ dr spũsctus pr christ: Rñdet Aug. qꝫ ẽt de hoie aliqd nascik qõ tñ nõ ẽ hois filiꝰ vt vermis ꝛ capilli. Et intẽdit Aug. qꝫ oꝑtet filiũ ee eiusdẽ nature cũ ꝑe. Chris g̃ vt dr s. Tho. vbi s. nõ ẽ filiꝰ spũsctiq ad naturã hũanã: cũ ñ sit eiusdẽ nature cũ eo/nec q̃ ad diuinã: qꝛ nihil accepit filiꝰ a spũsctõ: sz bñ econuerso. Sz. liij. qre. q. xxxij. assignat aliã rõnẽ s. Tho. õ bñ dicẽs. Qñ aliqd dr de aliq̃ sm ꝓpriã ꝛ ꝓfectã rõnẽ nõ dz dici sm impfectã: sic qa socrates ẽ ꝓrie hõ nõ dr hõ/eo mõ quo imago hois dr hõ: etiãsi ipe alti hoi assimilek. Quia g̃ chris ẽ filiꝰ dei vere ꝛ ꝑfecte ꝛ ꝑpe p etnã gñationẽ. nõ dz dici filiꝰ dei sm creatiõez vel iustificatiõez i natura hũana. Jõ soliꝰ ekni ꝓris ẽ filiꝰ: ꝓ aũt spũsctus yk totiꝰ trinitaꝛ. (pa/rier aũt filiũ ꝛ vocab) sm Rab. non dicẽ ipones sz vocab: qꝛ impositũ ẽ h nomẽ a deo (nomẽ eiꝰ iesũ). i. saluatorẽ. Nã sm Hiero. iesus hebreo smõe saluator dr. vñ subdik (ipe ei saluũ faciet ppl'm suũ). i. ppl'm sanguie suo sctificatũ. s. chrianũ: nõ aũt suũ. i. iudaicũ: q̃ ꝓsueuerat eẽ ppl's dñi. Nã dr Dañ. ix. c. Nõ erit eiꝰ ppl's q̃ cũ negaturꝰ est (a ꝑtis eoꝝ) Ergo ista salus spũalis est: nec vnqꝫ hactenus fuit talis saluatoꝛ: ꝛ ꝓꝛ illõ nomẽ fuit nouũ q̃ntum ad significatũ. Do raliter docemur qꝫ cũ iustꝰ hõ bono fine mouek: si nõ sit ꝑceps sed deliberet secũ an bñ vel male faciat: nõ deest ei diuinũ ꝓsiliũ q̃ retrahak a malo.

In nocte natiuitatis dñi. Textus euang. Lu. ca. ij.

Exijt edictuz a cesare augusto vt describeretur vniuersus orbis. Hec ꝺ scriptio ꝓria facta ẽ aꝑside syrie cyrino. Et ibãt oẽs vt ꝓfiterenk singuli i suã ciuitatẽ. Ascendit aũt ꝛ ioseph a galilea ad ciuitatẽ nazareth in iudeã ciuitatẽ dauid q̃ vocak bethleem: eo qꝫ esset de domo ꝛ familia dauid: vt ꝓfiterek cum maria desponsata sibi vxore ꝑgnate. Factum ẽ aũt cum eẽnt ibi impleti sũt dies vt pareret. Et pepit filium suum ꝓmogenitus Et pannis eum inuoluit: ꝛ reclinauit eum in ꝑsepio: quia nõ erat

In nocte Natiuitatis dñi.

el locus in diuersorio. Et pastores erãt in regione eadẽ vigilãtes & custodientes vigilias noctis supra gregẽ suũ. Et ecce angel⁹ dñi stetit iuxta illos: & claritas dei circũfulsit illos. Et timuerunt timore mag̃. Et dixit illis angel⁹. Nolite timere. Ecce enim euangelizo vobis gaudiũ magnũ qđ erit oi popl'o: q⁹ nat⁹ est vobis hodie saluator q̃ est chr̃s dñs in ciuitate dauid. Et hoc vobis signũ. Inuenietis infantem pãnis inuolutũ: & positũ in p̃sepio. Et subito facta est cũ angelo multitudo militie celestis laudantiũ deũ & dicentiũ. Gl'ia in altissimis deo: & in terra pax hominib⁹ bone volũtatis.

EXijt edictũ a cesare Augusto. Lu. ij. In p̃ncipio euãgelio tãgunt tria p̃cta q̃ sũt: descriptio: prurittio: reuelatio. Quantũ ad p̃mũ l'raliter anteq̃ veniam⁹ ad rectũ sciẽdũ est: q⁹ fm chronicas & scõs: dñs ihesus nat⁹ est sub imperio Augusti: sub q̃ tãta fuit pax. xij. ãnis circa tp̃s nativitatis chr̃i. s. añ & post q⁹ ad l'ram videbat implerũ illũd Esa. ij. Cõflabũt gladios suos i vomeres. Et i hac pace fec̃ edictũ August⁹ vt orb̃ describerek: mittẽs p vniuersas regiones ꝓpositos/ gñale, promulgãs edictũ, vt citatũ p̃sides ad suã p̃sentiã omes ptinẽtes ad suas civitates ꝓuocarẽt de castellis & villis: & q⁹ q̃libz p capite suo. i. p inscriptõe capitis sui offerret argẽteũ numũ pcũ. x. numorũ vsualiũ: & romano imperio p̃siterek ẽt ore se esse subiectũ. Voluit ei August⁹ scire nũerũ, puinciaꝝ i orbe: & citatũ in p̃uicijs: & capitũ in citatib⁹: vt. s. tributa honesta & cõgrua iponerenk: fm alias: vl' forte hũana curiositate aut leuitate duct⁹. Hui⁹ aũt subiectiõis exhibitio dicta est, pfessio q: se subditos, p̃sitebãt homies imperio romano. Dicta est etiaz descriptio: q: p̃sitentiũ noia scribebant. Voluit aũt dñs nasci tempe talis pacis. Prio vt oñderet se pacẽ int deũ & homes facturũ. Scõo vt oñderet se pacẽ diligere. Tertio vt discipli liberi⁹ possent p orbẽ ad p̃dicãdũ discurrere. Licz ei tpe p̃dicatiõis eor nõ eẽt tãta pax ap̃li⁹ in flore: tñ remanebãt vestigia ei⁹. Ista g tãgit euãgelista breuit'. (Exijt edictũ) .i. p̃stitutio seu decretũ (a cesa. Augu.) cesar fuit p̃m⁹ roman⁹ imperator: a q̃ oẽs romani iperatores cesares st'appellati: sic̃ qlibet rex egypti Pharao. August⁹ aũt fuit Octauian⁹ sic dict⁹ fm Beđ. & mt'ros ab augẽdo rẽpublicã. vl' forte vert⁹ fm alios ab augurio: seu q̃dã diuinatiõnis specie q̃ p volucr gustũ antiq̃ diuinabãt q̃ dicebak august⁹/ q̃i auiũ gustus. Prouidebãt ei auib⁹ escã p̃paratas qđ & q̃'r gustarẽt (vt describerek vniuersus orb) fm glo. int'liñ. inuenit ali⁹ rex⁹ tal'. (vt p̃siterek vniuersus orb̃ tre) & idẽ sonat. Est aũt h hypbole/ vl' synecdoche: q: nũq̃ vniuersus orbẽ subiugarũt romani: fm q⁹ dr Hug. de scõ Jacobo: sz maior ẽ pte tm̃. (Hec descriptio p̃ma facta est a p̃side syrie cyrino) fm Be. ista descripto p̃ma dr: vl' q: fuit p̃ma vlis. Hanc particulares fuerũt alie. vt p̃z de ea quã fecit Joab ex p̃cepto dđ. Vl' q: p̃ma oim facta est descriptio in syria / q̃ est in medio mũdi: & deinde p circũitũ vsq̃ ad fines tre. vl' fm magi. hist. q: singlis ãnis fiebat hmõi descriptio post natiuitatem chr̃i: (& ibãt oẽs vt p̃siterenk singli in ciuitatẽ suã) vbicũq̃ habitarẽt fm mag. histo. qđ intelligo dũmodo eẽnt in puicia. Et vt dr Beda: diuina puidentia factũ est: vt. s. dñs alibi ꝓcep⁹: & alibi nat⁹/ (insidiãtis herodis furore facilẽ⁹ euaderet. Vl' fm Chrys. vt implerek ꝓphetia illa Mich. v. Et tu bethleẽ effrata puulus es in milib⁹ iuda. Ex te mihi egredietk q̃ sit dñator in isrl': & egressus ei⁹ a p̃ncipio a diebus eternitatis. Vide infra in die epiphie (Ascẽdit aũt & Joseph a galilea de ciuitate nazareth in iudeã ciuitatem) Nota q⁹ h iudea stat adiectiue: q: dr bethleẽ iudea citas eo q⁹ in tribu sit iude (dđ) h dr fm Grec. vt oñdak ꝓple

ta ꝓmissio fcā. Dō de fructu vētris sui sessuro sup sedē ei⁹ (q̄ vocat bethleem) Ascēdit in cp̄ ioseph (eo q̄ eēt de domo ⁊ familia dō: vt ꝓfiterek cū Maria de spōsata sibi vxore p̄gnāte.) Dubiū est aūt vtr mlieres ꝓfiterent: ⁊ verisile ē q̄ nō. brā tū maria fm alios fuit vnica pūi ⁊ heres: ⁊ ꝓnter hēbat ꝓfiteri. Dō si vex est. ly cū maria: referendū est ad ad ly ꝓfiterek: ⁊ nō ad ly ascēdit. Allegorice ex doctria Bed. Theo. ⁊ Ambro. sciēdū ē q̄ August⁹ est chīs. Bed. Chīs vocabulū augusti ꝓfectissime cōpleuit: vtpote suos ⁊ augere desiderās ⁊ augere sufficiēs. hec ille. Hic fec̄ edictū: vt subuersis vbiq̄ fraꝫ cultur⁊ idolox vni regi chīo sublugato mōdo oīes ꝓfiteāt in baptismate. Mar. vlt. Qui crediderit ⁊ bap. fue. sal. erit: q̄ ꝙ non crediderit ꝯdēnabit. In hac ꝓfessione fidei argēte⁹ et nou⁹ cēsus offerēdus est .i. cēsus eccie fm Amb. Abolito censu veteri synagoge. Et iste cēsus de q̄ loq̄tur Amb. est cēsus iusticie q̄ in noua lege est abūdantiox cp̄ in veteri. Opz āt ꝓfiteri i sua citate. i. ciuiū vnitate q̄ est eccīa: ⁊ nō i ꝙuēticlis hereticoꝝ vl scismaticoꝝ cē. Anagogice ꝙ ex doctrina Bede sciēdū est: q̄ ciuitas nr̄a est supna hierl'm. Duas em̄ habem⁹ citates ierl'm. i. eccīam militantē: ⁊ ek̄nā: scz eccīam triūphantē Heb. xiij. Nō em̄ habem⁹ h manentē citatē. Ad hāc q̄rendie de galilea q̄ interp̄tat rota: et scat mūdanā ꝙuersatōez/ debem⁹ accedere p bōa opa: ⁊ p spem: ⁊ desideriū: ⁊ rādē offerem⁹ deo cēsum. i. aiaz nr̄am in q̄ est ōi imago: quā tūc ds ꝓfecte possidebit: ⁊ ꝓnter tāc̄ verus dns assumet nos in

Mozal'r citas nr̄a est (sua ꝓtectōz. vel matertalis eccīa/ vel ipa ania nr̄a. Ad hāc q̄libet ex volubilitate occupationū dz sepe ascēdere ⁊ ꝓfiteri. i. ꝓfiteri dinā bonitatē ⁊ suā inictatē: ⁊ dz offerre denarīū. i. ꝓpositū facīdi volūtatē dei: seu offerre coz suū. Hic aūt numus valet ꝓtual'r obsuātiā. ꝛ. p̄ceptoz legis. Quantū ad scōm ōz (factū est aūt cū cēnt ibi: ipleti sūt dies vt parerer) ulti dies sc̄ diuersimode a diuersis assignati. Nam fm alios a creatiōe mūdi vsq̄ ad chīi natiratez fluxerūt anni. vj. milia. Ista fuit opinio Methodij: sed port⁹ mystice cp̄ hist̄oral'r loquit. Scōz alios ꝙ. v. milia. ccxxvij. fm Euse. ꝙ Cesarien. in chronic⁊ q̄nq̄ milia. cxcix. fm Magi. ꝙ hist. q̄ h ōt esse fm lxx. interp̄tes: fluxerunt anni. v. milia. cxcvj. Ab abraā ꝙ duo milia. cxij. fm hebreos em̄ sūt m'to pauciozes. Et fuit ann⁹ xlij. imperij Augusti: ita tn̄ vt reḡ Augusti addam⁹ duodeci annos q̄ fluxer̄t a morte Julij cesaris vsq̄ ad Actīcum bellū. Fuit etiā ann⁹. xxx. Herodis. Et fuit nox dñice diei: fm Magr̄m histo. Et fuit solsticiū hyemale fm cōputuz. Et tunc fm alios inchoata est eras. vj. fm alios ꝙ in baptismo chīi: ⁊ fz alios in passione. Sed q̄rit: q̄re chīs voluerit nasci nō alio: sed tali tpe? Rādet fz Bre. q̄ voluit nasci in p̄dicto solsticio/ q̄n dies incipit crescere: ⁊ nox minui: ad fcādū q̄ ignozātie ⁊ pcōz tenebris efugat⁊/ implerek terra sciētia dñi: ⁊ oībus ꝙtuū. Sed ꝓtra. q: solsticiū p̄cedit natiuitatez chīi p dies alios. Ad h dico q̄ sicut ex cōputo ptz sol suū cursū annualē agit in. cccl xv. dieb⁹: ⁊ fere sex hozis: q̄ sex hoze de q̄rto in q̄rtū annū sine cōputatiōe refuate: in q̄rto anno facīt vnā diem naturalē q̄ dicit bissexti/ lis: eo q̄ bis p̄nūciam⁹ illo āno. vj. kal. Marcij: vbi interponit illa dies: vl qz est ex bissis momentoz talis dies collecta. Pro hoc aūt vide cōputū. Sciendū est etiā rursus ex eode q̄ ioānes baptista in solsticio nat⁹ est estiuali/ q̄n incipiebat decrescere dies: sic ⁊ chīus in hyemali q̄n crescere incipiebat. Un dixit ipe Joānes. vt habet. Joā. iij. Illū oportet crescere: me aūt m nui. Nunc ꝙ retrocesser̄t solsticia: ⁊ h qz annus solaris non cōplet p̄cise p. cccl xv. dies: ⁊ sex horas: sed deficiūt octo momēta q̄ sunt q̄rta ps vni⁹ hore: ⁊ ita in q̄nq̄ ānis erramus in cōputādo vna hora: ⁊ in. cxx. annis vna die. Et nisi veniat finis mūdi/ vel eozrigak iste error: adhuc festum natiratis chīi celebrabit/ vbi nūc celebrak festū ioānis baptiste: ⁊ ecōuerso: ⁊

dia festa hyemalia erūt estiualia: z ecō uerso. Scōm Bedā ꝓo tūc nasci uolu it qñ mox natꝰ cēsus redderek cesari: vt ꝓpt libationē nr̄am ipe subderek fuitio. Sed ḡre voluit nasci i bethleē: Rñdet sctūs Tho. iij. p. q. xxxv. ar. vij. dicens. Chr̄s i Bethleē nasci debuit z voluit: vt ex loco natiuitatꝫ ꝓmissio facta Dauid de chr̄o oñderek esse cōplera. Scōo q: bethleē interꝓtak dom⁹ panis/ipe ei est panis viuus. Elegit aūt hierl̄m pas siōi: sic elegit eā vt eēt sedes regni z sacerdotij. Hā regnū z sacerdotiū chr̄i p cipue sūt i passioe ꝛfirmata. Et vt confundat eos q̄ de nobili ciuitate gl'iank: z i ea volūt honorari. Ipe em̄ voluit in humili nasci: z gl'iosa ꝛfundi p ign̄i nia passiōis. Nō aūt elegit romā ne cōuersio mūdi ascriberek romanoꝝ potentie: sed rñ i ea posuit caput eccl'ie sue: in signū ꝓfecte victorie z sue potētie. Justa illō Esa. xxvj. Ciuitatē sublimē humiliabit. s. romā: ꝛculcabit eā pes pauperꝫ. s. chr̄i gressus egenoꝝ. s. discipl'orū ei⁹. Hec ex sctō Tho. (z pepit filiū suum) Lz em̄ de⁹ sit q̄ nat⁹ ē: rñ vere ē filius ꝟginis z ipa vere est mater dei: vt ptz p sctm̄ Tho iij. p. q. xxv. (ꝓmogenitū) Primogenit⁹ hic dr̄ fm Hieron. et Wgr̄m hist. nō post quē alⁱ nat⁹ ē: sed añ quē null⁹. Vñ z Nu. iij. mandak redimi ꝓmogenit⁹ post mēsem. Cōstat aūt q̄ tūc nō poterat hr̄e alīū post se. (z pannis eū inuoluit) p. seipam sine ioseph. p/pter reuerentiā z sine obstetricib⁹. Hā reḡrunt obstetrices ꝓpt dolorē parietꝫ. Beata aūt ꝟgo sine dolore peperit: sic z sine pctō ꝛcepit. vt ptz. iij. q. ij. Unō liber de infantia saluatoris qui asserit ibi fuisse mulierc'las: non est autentic⁹: sed apocriph⁹. Hiero. Nulla ibi obstetrix/nulla mulierculaꝝ sedulitas intercessit. Hec ille. Nota q̄ panni sūt vile genus vestimēti fm aliq̄s: vñ pannosus dr̄ q̄ vilib⁹ indut. Uidek aūt q̄ panno/sus sonet abūdantiā panni: z ꝓpie competit paupib⁹: q̄ sic' cū nouis induūt vetera z mc'ipl'r resartiata. Jō b Grecus exclamat dr̄. O admirabilē coartatōez z pegrinatōez quā subiit q̄ ꝛtinet orbē. Ab initio caprat penuriā vt eā i seipso doceat. Nimiꝝ si voluisset venire potat mouēdo celū: z fraz ꝛcutiēdo emittens fulmina. Nō aūt sic, pcessit. Nō ei pdere sz saluar volebat: z ab ipis ꝑmordꝫs hūanā ꝛculcare supbiā. atq̄ lō ñ tm̄ hō fit/sz etiā hō paup: z pauperē mr̄ez eligit: q̄ caret bis q̄b⁹ ifantē narū reclinet Hec ille. (z recliauit eū i ꝓsepio) Quō ibi fuerit ꝓsepe assig̃t Wgr̄ hist. q: Joseph illō fecerat asino et boui q̄s duxerat secū. Asinū q̄dē fz Nico. ō ly. ad vēdā spōsaz. Bouē ꝟo ad vēdēdū vt ex ꝑcio faceret expēsas. Jsta tn̄ nō sūt certa/sz tn̄ psuader ea Wgr̄ hist. Prio per ꝓphetiā: maxie Abach. iij. fz septuagīta iterꝑtes vbi dr̄. Dñe audiui auditū tuū z timui: ꝛsideraui opa tua z expaui: i medio duū aialiū innotescerꝫ. Et sc̄ūdo p ꝛsuetudiez pictoꝝ q̄ sic pingūt. Pictura ei vtis rpe z loco. i. vnifo: mis sp z vbiq̄ fac̄ ꝓbabile argumētū: q: picture libri sc̄ idiotaꝝ. Est aūt sciedū q̄ mlta sc̄ q̄ scꝑa nō legim⁹: z tn̄ certa ea tenem⁹: q: ab antiq̄s ad iuniores p gñationes deuenerūt. vt ptz p̄cipue i formis sacramēroꝝ: fm s. Tho. i mlt̄z loc̄z: z tle q̄d fuit forte ō isto asino z boue. Dic̄ ār mgr̄ hist. q̄ fenū sup q̄ iacuit chr̄s trāslatū dr̄ z est rome in sctā maria maiori. Quia ꝟo chr̄s nat⁹ ē saluo pudore matris: ita vētrē exiuit sic̄ vitꝝ penetrat radi⁹ solarꝫ: ita q̄ fuer duo corpa sil'. Posuit āt se chr̄s mox nat⁹: vt q̄busdā placet sup nudā frā añ oc'os mr̄is orār ꝓpt hūilitatꝫ z austeritatꝫ exēplū. (q: ñ erat ei loc⁹ i diūsorio). i. i hospitalaria fz alīq̄s a diuertēdo. Hospitiū em̄ vocak diuersoriū fm ꝛsuetudiez scꝑture vt patꝫ Gen. xlij. a diuertēdo. Ul' fz mgr̄z hist. diūsoriū ē loc⁹ iter duas domos coopt⁹ i q̄ ꝛuenire ꝛsueuerāt ciues ad ꝛfabulādū. Jtez videk dicere glo. Be. vt dicak diūsoriū: q: diūsa officia hēar. i. duas portas: q̄buis Jsīd. dicat: q̄ sic dr̄: q: diuersi ad illō ꝛuenīāt siue fm alios a diuertēdo. q: s. boies p⁹ viā illuc diūrāt: qđ idē ē. Sz ruera ꝓma expositio videk rōnabiliorꝫ: q: si scdo mō sumak diuersoriū vtiq̄ habuisset dñs locum in diuer/

ſoꝛio:vbi etiã lumẽta manebãt. In ho/ ſpitio aũt nõ habuit locũ ꝟz ſctm Ulin. Pꝛio ꝓt mꝛitudinẽ nobiliũ q̃ ad pſitẽ dũ ꝙuenerãt:cũ illa ciuitas eſſet oꝛnata nobilib⁹ ỏ genere dauid. Scõo qꝛ tar/ de venerãt:vtpote maꝛia ꝓgnãte. Ter tio qꝛ erãt paupes ⁊ hoſpitalaꝛij libent diuites recipiebãt. Poſſem⁹ tñ dicere/ ꝙ cũ diuerſoꝛiũ a diuertẽdo dictũ ſit/ ſi gnificat hoſpitiũ ad qõ diuertebãt pe/ regꝛini:⁊ ꝙ tꝛe reductũ ad qõ diuerte/ bãt ciues:etiaz dicebak diuerſoꝛiũ ⁊ in vno habuerũt locũ:imo i eo nat⁹ ẽ chꝛs ꝟz nõ i alto:⁊ de h̃ loqk euãgeliſta. Unõ Nico. Goꝛ. vult chꝛm natũ eẽ i diuerſo ꝛio. Et qõ dꝛ:nõ erat ei loc⁹ in diuerſo ꝛio:exponit ſic/ ꝙ nõ erat loc⁹ i diuerſo ꝛio ali⁹ a pſepio i q̃ rẽlinaret filiũ: ⁊ ſic ſumik diuerſoꝛiũ ſcõo mõ. Sz tñ nota ꝙ cũ dꝛ chꝛs nat⁹ i diuerſoꝛio ſcõo mõ: ſumik diuerſoꝛiũ ꝓ q̃ndã ſiliꝛtudiez:qa nat⁹ ẽ i cꝛipta:⁊ ñ i poꝛticu ink duas do

Allegoꝛice diuerſoꝛiũ mediũ (mos ink duas domos:ẽ eccl̃ia media ink pa ꝛiſũ ⁊ mõz vl̃ifernũ. In hac i pſepio. i. i altari ponik chꝛs i ſacꝛo añ bouẽ ⁊ aſi/ nũ. i. iudeũ ⁊ gentilẽ ꝙuerſum tñ. ⁊ h̃ vt hoꝛes mutata beſtiali vita: nõ feno vo/ luptat̃:ꝟz pane celeſt̃ ꝙſolaꝛõis paſcãt Cꝛilł⁹. Repit chꝛs hoꝛez factũ beſtia/ lẽ in aia:⁊ ſõ i pſepio loco pabuli ponik: vt vꝛam beſtialẽ mutantes ad ꝙſonaz hoi pducamur ſciaz:ptingẽtes nõ fenũ ſed paem celeſtẽ vite coꝛpus. Hec ille.

Anagogice diuerſoꝛiũ in qõ pegꝛini ꝙſũmato ſuo curſu diuertũt: ẽ vita btã ⁊ i eo añ bouẽ ⁊ aſinũ ponik chꝛs i clbũ ſempiternũ. Signific̃at aũt iſta aialia vi ros opatiuos ⁊ nõ doctos. Nõ ei docti ex h̃ ꝙ docti ſaluank:ſed ex h̃ ꝙ opatiuſ: Jaco. j. Eſtote factoꝛes ꝟbi et nõ audi toꝛes tm̃. Et ꝓ bouẽ hñt̃ arma iuaſiua intelligunk poꝛẽtes:ꝓ aſinũ ꝟo miꝛores.

Moꝛal̃r ãt h̃ diuerſoꝛiũ fcat ꝙſciaz ad quã q̃libz recurꝛit poſt ſuas opatõeſ In hac q̃ opank inuenĩũt chꝛm ꝙſolãtẽ ⁊ paſcentẽ. Null⁹ ẽ em̃ ita malus q̃n de bono ope gaudeat ꝟz Pb̃m. ⁊ mꝛto ma ꝓis bon⁹ gaudet. Moꝛal̃r etiã chꝛs vo luit ſignificare mꝛta ad q̃ nos ꝓ opati/ onẽ conaꝛi debem⁹:q̃ Beda exp̃mit di cẽs. Qui toꝛũ mõz vario veſtit oꝛnatu: pannis vilib⁹ iuoluik:vt nos p̃mã ſtolã ꝓcipe valeam⁹. Per quẽ oia facta ſunt man⁹ pedeſq; aſtringik:vt nr̃e man⁹ ad op⁹ bonũ extẽte:pedes ſint i viã pac̃ di recti. Uuꝛi p̃ſepis anguſtia ꝛriek:cui ce lũ ſedes:vt nos ꝓ celeſt̃ regni gaudia di laꝛet. Qui panis ẽ ãgeloꝛ:i p̃ſepio r̃cli naſ̃:vt nos q̃ſi ſctã aialta carnis ſue fru mẽto r̃ficiat. Qui ãt ad dext̃az p̃is ſe/ det:i diuerſoꝛio loco eget:vt nob in do/ mo p̃is ſui mꝛtas mãſiões p̃paꝛet. hec ille. Quãtũ ad ꝛtiũ lr̃alik ſcl̃edũ ẽ ꝙ ỏs i ipa hoꝛa natitaꝛ chꝛi mꝛta ꝓ diũſas p tes mũdi oñdit mirabilia. nã ſic tradũt hiſto. i illa nocte vinee engaddi q̃ balſa mũ ꝓducũt/ fecerũt floꝛes ⁊ fꝛuct⁹ ⁊ liq̃ rẽ ꝓtulerũt. Et ſil̃r iuxta Jaco. ỏ voꝛa. q̃uis aliq̃b⁹ ſit dubiũ nihil itelligak de ppꝛo iudeoꝛ. Dic brũs Hyero. ſup illo ꝟbo. Lux oꝛta ẽ eis. ꝙ in eadẽ nocte oẽs ſodomite moꝛtui ſt̃. Noluit em̃ chꝛs tã tũ nefas ipunitũ manere i hũana natu ra/ eo naſcẽte in eadẽ. Jtẽ ſic tradũt hi/ ſtoꝛie:romani ꝓt magnã pacẽ q̃ i mõo fuerat/ tẽplũ pac̃ edificaꝛũt:⁊ rñſo acce pto ab oꝛacko ꝙ tũc rueret cũ ꝟgo pare ret:exiſtimãtes ipoſſibile ꝟginẽ parere poſſe/ poſuer̃t titulũ i frõte ei⁹ tt̃ez. Tẽ plũ pac̃ etnũ. Sz i eadẽ hoza coꝛruit:⁊ mõ ibi ẽ eccl̃ia ſctẽ marie noue. Jtẽ rho me(vt teſtat Hoꝛoſi⁹ et Strabo) fons aq̃ i liq̃rẽ olei ꝟſus ẽ ⁊ vſq; i ryberi fluꝫ xit:⁊ tota illa die largiſſime emanauit: fcãs romã futurã eẽ i q̃ ſedes eccl̃ie po/ nerek/ i cui⁹ medio fons ẽ oleũ diuie miſericoꝛdie manans. i. baptiſm⁹. Jtẽ(vt teſtat Chꝛyſ.) legik i q̃buſdã hiſtoꝛijs q̃ tñ ñ ſt̃ aut̃tice:ꝙ eadẽ hoza magz̃ fm q̃ndã ritũ oꝛãtib⁹/ ſtella hñs i ſe ifantẽ cũ cruce i fꝛonte appuit:⁊ alloq̃ns eos miſit i iudeã q̃rere ⁊ ſalutare nouũ regẽ Jtẽ eadẽ die(ꝟz hiſt.⁊ ſctm Tho. iij. p.) tres ſoles appuerũt i hiſpania/ q̃ paula tim i vnũ ꝟũſi ſt̃:fcãres diuitate aiaz ⁊ coꝛp⁹ in vnã ꝙueniſſe ꝓſonã. Jtẽ(vt ait Jnno. iij) Octauian⁹ auguſt⁹ itãtũ ſe/ natui placuit vt eũ ꝓ deo colere vellent q̃ ꝓnciꝑes igatoꝛ reuereꝛet/ ſe moꝛtalẽ

telligẽs. Ad iſtãtiã aũt ſenat⁹ vocata ẽ ſibylla: vt ſcirek ſi poſt eũ aliqs maior futur⁹ eẽt. Cũ g̃ i die natiuitat⁹ cõſiliũ conuocaſſent: z ſibylla i camera ſup h̃ hora cultus iſiſteret i media die circul⁹ aure⁹ apparuit circa ſolẽ z i medio pulcerria ꝓ go puer geſtãs i gremio. Cũqꝫ iparor ſibylla h̃ mõſtrãte miraref/audiuit vo cẽ dicẽte. Hec ẽ ara celi. Et ſibylla ait. Hic maior re ẽ: hũc adora. Illa camera mõ dñi ſcta maria ara celi. Itẽ ꝯ mltos ꝓcipue. ſ. Vincẽtiũ z Nico. ō ly. chio ex eũte ꝙgis vrex/nox i claritate diei conuerſa ẽ: iuxta ꝓphetã Pſ. Et nox ſic̃ dies illũinabit. Et h̃ videf ꝓſonũ his q̃ dicunk ō appitõe ãgelica: quã ōi claritas ꝓcomitata ẽ z mlto magꝫ circa loca vicina ſoli iuſticie z lũini gẽtiũ lux ſubita coruſcauit. Nã dñi (z paſtores erãt i regione eadẽ) Diſtabãt em̃ ꝑ milliare fm Mag. hiſt. (vigilãres z cuſtodientes vigilias nocꝫ ſup gregẽ ſuũ.) Dic̃ Mgr hiſt. q̃ mos ãtiq̃ fuit i vtroqꝫ ſolſtitio vigilare ad reuerẽtiã ſol/z forte h̃ vſqꝫ ad iudeos erat deriuatũ z extẽſũ. Sed qz h̃ erat idolatrare. forte melꝰ dñ q̃ ꝑpter pecula gregꝫ vigilabãt/vt videf dicere text⁹. Et erãt viri ſimplices z bõi Vñ ait Chryſ. Nõ ãt ãgel⁹ fuit hieroſolymã: ñ req̃ſiuit ſcribas et phariſeos. Erãt ei corrupti z ꝑ iuidia cruciarenk: Iz hi erãt ſcituri antiquã ꝓſatõez pi archaꝫ z moyſi colẽtes. Eſt ãt ſemita q̃ dã ad ꝓphetiã ꝓducẽs inocẽtia. hec ille. Vñ ſubdit (z ecce ãgel⁹ dñi ſteric iuxta illos.) z h̃ i corpe aſſũpto i hora natiuitat⁹ chri: vt rõnabilr credi ꝑt (z claritas dei circũfulſit illos.) Dñ claritas ōi claritas ſupnaturalr z miracloſa: quã ōs iuſtaro mõ ꝓducit. Et nota fm Beō. q nũq̃ añ angeli cũ luce appuiſſe legunk: qz h̃ ꝓuilegiũ fuabak illi rpi qñ exortũ ẽ lume i tenebrꝫ. (z timuerũt timore magñ) qz naturalr pñtia angelica hũc ꝓduc effectũ i hoie: maxie ꝓcomitãte inuſitata luce. Sz angel⁹ bon⁹ talẽ timorẽ fugat fm Grecũ: ſctm Tho. z alios ſcros. ideo ſubdit. (z dixit ill angel⁹. nolite timere ecce em̃ euãgelizo). ſ. annũcio (vob gaudiũ magnũ. qd erit oi ppło). ſ. gẽtili z iudaico (qz nat⁹ ẽ vob). ſ. hoĩb (hodie ſalua tor) Dic̃ hodie: lz eẽt nox: qz nox ps ẽ naturalr diei: vl qz illa nox i die cõuerſa erat rõne claritatꝫ: vl qz nunciabat ſolẽ ex orum/vl fm alios qz nũciabat leta. Nã i triſtib⁹ ꝓſueuit noiari nox. iuxta illud Mat. xxvij. Oẽs vos ſcandalũ patiemi i me i iſta nocte. Sz q̃re h̃ nũciatũ eſt paſtorib⁹ dicẽte Paulo. j. Cor. ij. Sapiaz loq̃mur inr pfectos? Ad h̃ dic Gor. q ſapiaz ſubtili idagatõe loq ñ debem⁹ niſi inr pfectos: ſz ſecus ſimplici narratõe. Chriſ igit ſuã natiuitatẽ diuerſis diuſimode manifeſtauit/vt ſcribis z ſacerdotib⁹ ꝑ ſcripturã quã nouerãt/magꝫ ꝓo q aſtrologi erãt ꝑ ſtellam: paſtorib⁹ ãt q̃ q̃ ad vtrũqꝫ erãt ignari ꝑ aptã locutõez. Hoc aũt fuit. Primo rõne inocẽtie eor: vt ōt Chryſ. Scõo ad ꝓpbãdũ officiũ paſtorale. Tertio ad oſtẽdẽdũ q̃ nat⁹ erat agn⁹. Quarto ad oſtẽdẽdũ q̃ nat⁹ erat paſtor/ouẽ pditã q̃ſitur⁹. Quinto ad oñdẽdũ q̃ ſpuales paſtores vigilãres p̃ cereꝫ merenk videre ſublimia. Sz q̃re angel⁹ dixit illō gaudiũ eẽ magnũ: Ad h̃ dico/q̃ eſt magnũ intrẽſiue: ita q̃ i via apō recte ſentiẽtẽ ñ põt eẽ mal⁹. Quia ei ſũmũ ōſideriũ noſtrũ ẽ aſſeq̃ finẽ vltimũ: id qō facẽ nobis ipoſſibilitatẽ adq̃rẽdi illũ eſt maxie doloroſũ z penoſum: puta clauſio celi: z incarceratio iferni: z ꝑñ id qō remouet h̃ malũ oꝑtz eẽ maxie gaudioſũ. Eſt etiã maximũ extẽſiue i ſurſũ. Ber. Magnũ ẽ hodierne feſtiuitatꝫ gaudiũ/q̃ celũ repleat añqꝫ trax. Itẽ etiã i deorſũ/qz vſqꝫ ad infernũ penetrauit/vt poſſim⁹ dare exñtib⁹ i limbo dicere illō Heſter. viij. Judeis noua lux oriri viſa ẽ. Et i latũ: qz replet mõm: qz ẽ cõe oi ppło. ſ. gẽtili z iudaico/vt dictũ ẽ lz ñ ꝓueniat ſingul⁹ ō ppło. vl oi ppło. ſ. eccle: q̃ itegrat ex oi ppło/vt expõit Gor. Et i longũ: qz a ꝓncipio mũi vſqꝫ ad finẽ extendit. Sic ei nos leramur ō nato: ita anticq̃ ō naſciturο. iuxta illō Jo. viij. Abraã exultauit vt videret diẽ meũ vidit z gauiſ⁹ ẽ. (Qui ẽ chriſ dñs.) Sic ãt ōt s. Tho. lij ꝑ. q. xvj. Jeſ⁹ fcat naturã hũanã: ſic ōs diuinã: ſz chriſ ſignificat vtrãqꝫ. z chriſ

grece latine dī vnct⁹. Inungebāt ār reges ⁊ pōtifices. iō chr̄s tāq; rex ⁊ pontifex inūct⁹ ē a dō fm hūanitatē plenitudie gr̄e ⁊ charitat⁊:q dī vnctio. j. Jo. ij. Unctio doc⁊ vos (i citate del). i. bethleē: vñ ort⁹ ē dauid (⁊ h̄ vob signū (supple ē vl̄ erit: q̄ scier⁊ ita eē vt dico. (inuenier⁊ infantē pānis inuolutū ⁊ positū i p̄sepio. (Per h̄ signū voluit angel⁹ inuerg pastorib⁹ q; chr̄s ñ venerat ad tpal̄r regnādū: vt scribe ⁊ pharisei expectabāt. Vl̄ p̄t dici q; h̄ fuit p̄ncipiū signū saluatoris nati. Ad cui⁹ euidētiā sciēdū est q; tm̄ duo fuer̄t saluatores ppli isrl̄ q; cum exñtē extra suā trā libauerūt. s. moyses q; libauit eū a fuiture egyptiaca. Exo. xij. ⁊ Cyr⁹ q; eū libauit de captiuitate babylonica. j. Esdre. j. et vl̄q; fuit chr̄i figura: ⁊ sīl̄r vl̄q; nouit nat⁹ fuit iuēt⁹ in mag̃ paupt̄ate. Nā moysen iuenit filia pharaōis i fiscella iuncea. Exod. ij. De Cyro ꝑo legit q; astiages rex p̄sarum vidit i sōnis vitē exeūtē ō vr̄o filie sue: ⁊ totā assiam occupantē. Et p ꝓiectores sōniorū itellexit q; illa eēt paritura regē Quāobrē timēs pdere regnū illā tradidit paupi militi: deide iussit partū occidi. Sz cōpassiōe duct⁹ is cui mandatū dederat/exposuit infantē fortune/relinquēs eū i q̄dā silua: quē pastor⁊ cuiusdā catula lactauit. Pastor ār volēs scire q; catula freq̄nt̄ declinaret: obfuauit eā et puer̄ iuenit: quē vxori sue nutriēdū tradidit: ⁊ rādē rex p̄sarū ⁊ medorū fact⁹ ē. Eū g̃ figuratū ⁊ figura ꝓuenīt: chr̄s i paupt̄ate nat⁹ ē. Et post q; āgel⁹ ānūciauit chr̄i nativitatē: secuta ē mlt̄a exultatō angelorū: q; gaudebāt q; sedes vacue in celo eēnt iplende. vñ subdit: (⁊ subito facta ē cū āgelo mlt̄itudo militie celestis) .i. angelorū bonorū: q fm Be. eo q; p nob ꝓ dmōes pugnēt/dicūt exercit⁹: cū sint valde mlt̄i. Vl̄ dicūt exercit⁹ nō ab ipa pugna solū: sz ab exercēdo oia dina opa ⁊ officia: excepto dūtaxat his q; a solo dō fieri p̄nt. Et nota q; i veteri test. aliq̄n legit appuisse vn⁹ angel⁹ tm̄: vt Judic̄ xiij. Aliq̄n duo: vt Gen. xix. Aliq̄n tres vt Gen. xviij. q̄n Abraā tres vidit ⁊ vnū adorauit. Aliq̄n sex: vt Ezech. ix. Ecce viri ⁊c. Aliq̄n plures ideterminate: vt Gen. ex. xxij. fuerūt q; obuiā āgelo dī. Alt q̄n exercit⁹ cor: sed p modū vsiōis: vt iij. Reg. vj. dī. Ecce mons plen⁹ curruū: sz h̄ appuit exercit⁹ ñ tm̄ i visiōe: sz i re mediātib⁹ cor: plib⁹ assūpt⁊ ⁊ cū luce. vl̄ si nō oēs appuerūt tm̄ fuer̄t p̄e p̄tes ⁊ fūt auditi. h̄ aūt fuit in signū q; aliq̄d mal⁹ solito nūciabat (laudātiū deū ⁊ dicentiū: gl̄ia i altissimis deo) Sz em̄ de⁹ vbiq; sit gl̄iosus ⁊ a creatura glorificat⁹ h̄ tm̄ speciali⁹ ē i celo vbi sē nobilissima cor: pa ⁊ bti diuinitatē ꝓtēplātes. vñ sup celos dī eē gl̄ia ei⁹. Sz ꝓ q; gō p supabundātiā dī/vni soli ꝓuenit: g̃ nō est nisi vn⁹ altissim⁹. Solutō. Un⁹ ē altissim⁹ simpl̄r: sz fm q̄d ⁊ i diūsis generib⁹ sūt diūsa altissima: puta i cor: pib⁹ celū: i angel' vn⁹: et i hoib⁹ mlt̄i eq̄les sibi. Q̃uis h̄ p altissima itelligāt celi: q; sz ñ sint altissimi simpl̄r: sē tm̄ altissimi. i. valde alti. Vñ ār sūpt̄ū sit resīduū illi⁹ hymni. Dico q; fm Gor. ⁊ chronicas illō addidit Hilar. ⁊ deide Teleſphor⁹ papa statuit illū eē a sol' epis icipiēdū: deide Simach⁹ a sol' sacerdotib⁹ i dieb⁹ festis: eo q; ipi āgeli sint dī. Notant ār āgeli dār gl̄iaz do: q: (vt dr Gor.) deus videt sibi tria ꝛfuasse. Pzio vidictā. Ro. xij. Mihi vidictā ⁊ ego retribuā. ⁊ Deu. xxxij. Mea ē vltio: ⁊ ego retribuā eis i tpe. Scdo iudiciū ō oib⁹ bōis ⁊ mal'. Rho. xiij. Tu ꝺs es q; iudicas alienū seruū. Tertio gl̄iā ō bōis Esa. xlij. Gl̄iaz meā alt̄i ñ dabo (⁊ i tra pax hoib⁹) Cyrill. hec ār pax p chr̄m facta ē. Recōciliauit em̄ nos p se dō ⁊ p̄i: culpā hostilē ō medio auferēs. Duos pp̄los i vnū hoiez pacificauit/ac celicolas ⁊ frenos i vnū gregē ꝓposuit. hec ille. Be. q̄b⁹ ār hoib⁹ pacē poscār āgeli/exponūt dicēres (bōe volūtat⁊) eis. s. q; chr̄m suscipiūt natū. Nō ei ē pax ipūs: sz pax mlt̄a diligēt⁹ nomē dī. hec ille. Ex q̄b⁹ pr⁊ q; ista itelligūt ō pace bōa ⁊ spūali: quā chr̄s vēit mittere i trā: ñ ār ō mala: q; ē cor: dia i malo. hāc ei vēit auferre. vñ Mat. x. dī. Nō veni pacē mittere i trā: sz gladiuz. Allegorice sciēdū ē q; pastores vigiles i nocte sē fm Bed. boni p̄lati ⁊ doctores: solicitā curā de aiab⁹ gerētes in nocte p̄nt⁊ exilij ꝓ tentamenta lupor⁹. i. demonū. Isti

merenk de celestibꝫ mysterijs edoceri ꝛ gaudio magꝝ ꝓfruí. Jtẽ nato chꝛo ꝑ fidẽ in cordibꝫ fidelíũ /laus magꝝ secuta ẽ ꝑ vniuersuꝫ orbẽ:ꝛ lux imẽsa intelligen

Anagogice ꝓ scíẽdũ q (tie supnoꝛ chꝛs ft eũ q̃ se ꝛ alios vult saluarí. Jste nascik duꝫ mozik: qꝛ alĩa ingredík vitã. Egressa g̃ ania iusti de vꝛo marte.i. de coꝛpe:tenebꝛe ꝓrunk in lucẽ:qꝛ stati in/ telligit mõ angelico/ét si sit mala. vtꝫ ꝑ s. Tho. j. ꝑ. q. lxxxiij. ꝛ si sit bõa ꝓficit, btifica visiõe stari vꝫ ꝑ plenã purgatõꝫ

Mozaꝫ instruũk pastoꝛes. i. plati q si volũt ꝓcipe claritatẽ eterne visiõis ꝛ cõfabulatõem angelicã vel ꝓsortiũ debẽt vigilare:qꝛ ꝑ grege admistrato reddituri sũt rõnẽ. Jnstruũk ét mẽbꝛa chꝛi: vt paupꝛatẽ ꝛ aspꝛatẽ vite cũ suo capi/te amplecti debeãt. Jtẽ instruũk iuxta doctrinã Be. di. Vno angelo vno euã/gelizãte nũcio natũ in carne deũ: mox mlt:itudo milítie celestꝭ in laudẽ cõditoꝛis,prũpit:vt ꝛ chꝛo deuotõꝫ ipẽdãt: et nos suo exẽplo instruãt q̃tiẽs aliq̃s fir/mũ sacre eruditõis ꝓbũ sonuerit:vꝫ lpi q̃ pieratꝭ sũ ad mẽtẽ reduxeriꝫ: deo stari lauõs oꝛe/coꝛde/ꝛ ope reddãꝫ. hec ille.

In aurora misse natiuitatis dñi Textus euãgelij Lu. ij. cap.

Pastoꝛes loqbank ad in/cẽ: Trãseamꝫ vsq̃ bethlem ꝛ videamꝫ hoc ꝓbũ q̃ factũ est: qd̃ fec dñs ꝛ oñdit nobis Et venerũt festinãtes ꝛ inuenerũt Mariã et Joseph ꝛ infantẽ positũ in ꝓsepio. Videꝛes aũt cogñerũt de ꝓbo qd̃ dictũ erat illis de puero hoc Et oẽs q̃ audiuerũt mirati sũt: ꝛ de his q̃ dicta erãt a pastoꝛibus ad ipõs. Maria autẽ cõseꝛ. oia ꝓba hec conse. in coꝛ. suo. Et reuersi sũt pastoꝛes glꝛificantes ꝛ laudãtes deũ i oĩbꝫ q̃ audierãt ꝛ viderãt: sic dictũ est ad illos.

Pastoꝛes loquebant ad inuicẽ. Lu. ij. Jn ꝓxtl euãge. tãgunk tria pũcta: q̃ st Jnq̃sitio: inuẽtio: exultatio.

Quãtũ ad ꝓmũ ꝛalitk scíẽdũ est q pastoꝛes nocte venerũt in bethleẽ. qꝛ ôt Lucas q recedẽte ãgelo (loqbãk ad inuicẽ dí. Tñ seamꝫ vsq̃ bethleẽ: ꝛ videamꝫ ꝫ ꝓbũ) Per ꝓbũ ꝭm Beô. itelligik ꝓbũ eternũ: ꝛ sic exponik ꝛz eũ. Videamꝫ ꝫ ꝓbũ qd̃ factũ est. i. ꝓbũ qd̃ sp erat videamus quõ sit caro factũ. Siq̃dẽ ꝭm alĩ q̃s fuerũt intꝫ illũinarí a deo. Seq̃k (qd̃ fecit dñs ꝛ oñdit nob). i. ꝭm Be. Videamꝫ quõ ꝓbũ ipm se fecit. s. hoiem ꝛ oñdit nob carnẽ suã. Nã ꝛz Amb. cũ caro videk/ ꝓbũ videk: ꝛ intellige q vꝛ ꝓbũ/ nõ tñ q̃tũ ad oẽm suã naturã: ꝛz solũ q̃ ad hũanã. Põt etiã exponi scõo sic: vt ꝑ ꝓbũ intelligak res/ nõ q̃cũq̃: sed dig̃ ꝛ magna. iuxta illõ Esa. xxxix. Nõ fuit res dig̃ ꝓbo. i. ꝑciosa/ quã non oñderet eis. Vel tñ in diuia scꝑtura ꝓbũ cõsueuit accipi ꝑ facto siue ꝑ q̃cũq̃ re gesta. Jsto mõ dixit Dõ. ij. Reg. j. fugiẽti de ꝑlio. Qd̃ est ꝓbũ qd̃ factũ est. i. quõ se res habuit: ꝛ sic ꝓtz textus. Sciendũ tñ q in greco nõ habek qd̃ fecit: sed solũ qd̃ dñs oñdit nob (ꝛ venerũt festinãtes) ꝓncipaꝫ ex desiderio vidẽdi chꝛm: ꝛ se cũdario vt citiꝫ redirẽt ad gregẽ: fortẽ sine custodia derelictũ. Sꝛ ad plentoꝛẽ victoꝛ intelligẽtiã scíẽdũ est q s. Tho. ij. q. xvj. ar. vj. q̃rit: Vtꝛ hec ꝓpõ sit vera: deus factꝫ est hõ? Et rñdet q sic: qꝛ vnũqd̃q̃ ôꝛ esse factũ illud qd̃ de nouo icipit ꝓdicarí de chꝛo. Et eodẽ mõ põt dici q Beô. ôt ꝓbũ eẽ factũ hoiem/ vel carnẽ. i. hoiez:a ꝓte denoiando totũ: qꝛ sic cẽ hoiem ꝓe ꝓdicak de deo: ita etiaꝛ

Mozaliter (ꝓe ꝓdicak de ꝓbo dei, instruimur q si volumꝫ chꝛm inuenire/ nõ debemꝫ q̃rere illũ cũ desidia ꝛ negligentia: ꝛz festinank: vt ôt Amb. Quãtũ ad scõm sciendũ q ꝓtz vsq̃ ibí (cõferens in coꝛde suo) Scõm em doctrinã Beô. ꝓferebat q̃ ꝑ ꝓphetias sciebat futura de chꝛo cũ his q vidbat ipleta: qd̃ b. ꝓgi erat valõ delectabile: ꝛ nob valõ vtile: qꝛ b. ꝓgo plenissime potuit ô chꝛi

mysterijs alios docere. Cetera que di-
ci possent circa hoc euangelium litterali-
ter patere facilitter possunt ex dictis.

In die Natiuitatz dñi Ad missaz maiorē Textus euāgel. Joā. i.

IN principio erat ꝓbū et ꝓbū erat apd deū: et deꝰ erat ꝓbū. Hoc erat i prin-
cipio apud deū. Oia per ipm facta sunt: z sine ipo factū est nihil. Qd factū est in ipso vi-
ta erat: z vita erat lux hoim. Et lux in tenebris lucet: z tenebre eaz nō cōprehenderūt. Fuit hō
missus a deo cui nomē erat Jo-
annes. Hic venit in testimoniū
vt testionū phiberet de lumīe
vt oēs crederēt p illū. Nō erat
ille lux: sed vt testiōm phiberet
de lumine. Erat lux vera q illu-
minat oēm hoiem venientē in
hūc mdm. In mūdo erat: z mūdus p ipm factꝰ est: z mds eum
nō cognouit. In ꝓpria venit: z sui
eū nō receperūt. Quotqt aūt re-
ceperūt eū dedit eis ptātez fili-
os dei fieri his q credūt in noīe
eiꝰ. Qui nō ex sanguinibꝫ: neqꝫ
ex volūtate carnis: neqꝫ ex vo-
lūtate viri: sed ex deo nati sunt.
Et ꝓbū caro factū est z habita-
uit in nobis: z vidimꝰ gl̄iam eiꝰ
gl̄iaz q̄si vnigeniti a patre: ple-
num gra et veritatis.

IN ꝓncipio erat ver-
bū ꝛc. Joā. j. Joānes euāge-
lista dictꝰ est aqla: qz ceteris euā-
gelistis altꝰ insonuit: z marie
in pñti euangel. qd diuidit ꝓncipal̄r in
duas ptes. In ꝓma em agit de ꝓbo di-
uinitate. In scda de eius humanitate:
ibi (Fuit hō missus a deo:) Prima ps
diuidit in duas. Primo em manifestat
ꝓbū ꝗtū ad eius essentiā. Scdo ꝗtuz
ad eiꝰ potentiā: ibi (oia p ipm facta sūt)

Quātū ad ꝓmū soluit Joā. iij. mira-
biles qōnes. Prima em q̄stio q de ꝓbo
formari pōt est: qñ erat ꝓbū scz ab eter-
no/ vel ex tpe: z hāc soluit dices (in ꝓn
cipio erat ꝓbū) Pro intellectu aūt so
lutōis declarem⁹ tria ꝓba posita in ea:
que sunt: Verbū: In ꝓncipio: z Erat.

Sciendū est ergo q̄ ꝑm Augu. xv. li.
de trinitate. z Damasceñ. j. li. in nobis
est triplex ꝓbum. s. intelligibile/ q̄ rem
ipam per suā speciē cogitam⁹: ꝑm q̄ hō
actualiter sibiꝫ ꝑpi quodāmodo loquit in
tuēdo qō latebat in memoria. Et istud
ꝓbum nihil aliud est q̄ cōceptus men-
tis q̄ est q̄dam imago rei existētis extra
aiam quā imaginē intellectꝰ formar: vt
possit in ea videre rē cuiꝰ est imago: etiā
si talis res nō sit p̄sens: imo etiā si nul-
lo mō sit existēs in rerū natura. Est se-
cūdo ꝓbū imaginabile: q̄ speciē vocāt, p-
ferende apud nos formam⁹. Est z ter-
tio ꝓbū sensibile: ꝑm qō vocē ipam ꝓfe-
rimus. Cū ꝓmo ꝓbo habet similitudinez
ꝓbum eternal̄r genitū: cū scdo ꝓbo ꝓbū
vt incarnari puisuz. Cū tertio aūt ipm
ꝓbū incarnari incꝫtū incarnatū. Ūñ si
cut dicit Aug. vbi supꝝ. nec ꝓbū imagi-
nabile: nec ꝓbū vocale gerit similitudinē
ꝓbi increati: sed solū ꝓbū intelligibile.
Hec aūt similitudo pōt attendi q̄ ad hoc:
qz sicut ꝓbū intelligibile in nobis habz
expssam similitudinē: imo est expssa simili-
tudo illiꝰ rei que latebat in mēoria: ita
ꝓbum dei est expssa similitudo ꝓpis. Et si
cut in ꝓbo facienda disponim⁹: nec alt
q̄d facim⁹ qō non ꝓpus ꝓbo mētali nos
loquamur: ita deus nihil facit quod nō
ꝓpus in verbo disposuit. Et oia ista ha-
benf ab August. vbi supꝝ. Est etiā ꝗtū
ad hoc similitudo: quia sicut filiꝰ dei ema-
nat a patre: z est ista emanatio intelle-
ctualis: non materialis. ita ꝓbum ema-
nat ab intelligēte non materialiter: sed
intellectual̄r. Est q̄ similitudo inf ꝓbum
creatū z increatū q̄ ad emanatōnem: et
emanatōis modū/ seu imaginalitatē. z q̄
ad emanātz similitudinē: qz vtrqꝫ ꝓbū est

sile intelligēti qñ idē intelligit se: ḋa sp
ẏbū ē sīlitudo itellecti p ẏbū. Vnd⁹
aūt originis ⁊ emanatiōis ẏbi sic aliq̄
lit videri ꝑt. Hō ei p sensus cog̃scit res
Sēsus autē exteriores q̄ sūt ḋnq̄ vlsus/
olfatus/audit⁹/gust⁹/et tact⁹/ nunciāt
sensui cōi: cui⁹ officiū ē pcipe oia q̄ pci/
piunt a singlis ḋnq̄ sensuū exteriox: et
inde illa vijudicare: iz tn nihil apphēdit
nisi sit pns id qđ apphēdit. Iste aūt gn
nūciat phātasie q̄ est ō re etiā absente.
⁊ illa intellectui. Sīlitudo g̃ rei q̄ ꝓmo
fuit accepta p sensū exteriox: quāto ad
altiox potētiā deducit: tāto efficit puri
or. Vñ cū quenerit ad phātasiā tātū ē
iā depurata q̄ supuenīte luce spūali in
tellect⁹ agēt⁹ causat in itellectu possibi
li spēs q̄dā rei itelligibil̄ p quā itellect⁹
rē intelligit: sic ē ignis p calox calefacit.
Sic em forma naturalis est pncipiū act⁹
ꝑfectis in re naturali: ita ꝓdicta forma in
telligibilis in itellectu existēs ē pncipiū cō
silis cōcept⁹ in intelligēte. Sic ei calidū
p suū calox calefac/causando aliū calo
rē: ita itellect⁹ p talē speciem itelligēdo
causat in seipo aliā speciē eiusdē rei: q̄ p/
prie dī ẏbū siue ꝓcept⁹ intellectualis quī
silis ē illi forme p quā itellect⁹ itelligit
ḋ ad h̄ q̄ ambo idē repūtant: rn ẏbū seu
scōa spēs pfectior ē q̄ ꝓma: ⁊ ab ea dif/
fert realr ⁊ specifice: iz ñ differat realit
ab intellectōe q̄ ꝓducit: qz se hz ad eam
vt termin⁹ ad motū. si tn ꝓduceret p in
itellectiōez effectiue: differret ab ea rea
lit. Dō ꝓducit ab ea p modū cause ma
terialis seu dispositōis: sic ⁊ tmin⁹ p mo
tū: eo q̄ impfectū sit via ad pfectū. Sic
g̃ i ista itelligibili origie forma seu spe/
cies itelligibilis accepta a phantasia ē id
q̄ intellect⁹ itelligit: ⁊ itelligēdo ẏbū p
ducit. ipe ẏo ꝓcept⁹ elicit⁹ ab itellectu
itelligēt⁹ dī ẏbū genitū. Per istū g̃ mo
dū silr i diuinis dici pōt q̄ diuia ēentia
vel suba q̄ se hz ad paternū itellectū q̄si
p modū forme intelligibilis ē id formale
pncipiū q̄ pr̄ itelligit: ⁊ itelligēdo ẏbū
ꝓduc. i. formar i seipo simillimū ꝓceptū
q̄ dicit ẏbū. Ipe ẏo pr̄ intellige ē ge/
neras: sed id qđ ꝓcipit intuitu sue essen
tie est ẏbū genitū ab ipo: pfecte totam
patris essentiā repsentās. Est aūt scē
dū q̄ h̄ ẏbū dī a nro differt i trib⁹. Pri
mo: qz ꝯ Aug. ẏbū nr̄m ꝑpus est forma
bile q̄ formatū. nā cū volo ꝓcipe ẏbuz
seu lapidis rōnē/ oportz q̄ ad h̄ rōcinādo
quentiā. ⁊ h̄ redrik in omī eo qđ volum⁹
intelligere: nisi forte i ꝑmis pncipijs: q̄
statim ⁊ sine discursu itelligim⁹: vtpu/
ta q̄ totū est maī⁹ pte: ⁊ i ꝑmis ꝓcepti
bus notissimis nob. q̄diu aūt itellect⁹
sic rōcinando discurrit/ tactak hac at q̄
illac: ⁊ formatio ẏbi necdū pfecta ē: ni/
si qñ ipam rōnē rei pfecte ꝓcepit: et tūc
ꝑmo hz pfectā rōnē ẏbi. Et hinc ē q̄ in
aia nr̄a est ipa cogitatio. i. discursus in/
q̄sitiōis: ⁊ est ẏbū formatū ꝑm pfectaz
ꝓtēplatōez ꝑficiz. Et sic pz q̄ ẏbū nr̄z
de potētia ad actū ꝓgredit. Sz ẏbū dī
semp ē i actu: alioq̄n de⁹ cogsceret no/
uiter q̄ ꝑus ig̃norabat: lō nomē cogitatio
nis ẏbo dei ꝓprie nō ꝓuenit. Vñ dr Au
gu. i li. de trin. q̄ sic dicēdū ē ẏbū dei vt
cogitatio ñ dicak: ne ḋ q̄ volubile cre
dak i deo. Scōa differētia ē: qz ẏbū di/
uinū pfectissimū est: nr̄m ẏo impfectū.
Quia em nō possum⁹ oia q̄ sūt i aia et
scia nr̄a/ vno ẏbo exꝑmere: oportz q̄ sint
plia ẏba ipfecta p q̄ diuissim exꝑmam⁹
q̄ i nr̄a scia ꝓtinent. In deo aūt nō ē sic:
nā ipe vno simplici ituitu seipm cog̃scē
do oia cog̃scit. ⁊ lō ē vnicū ẏbū diuinū
exꝑssiuū tot⁹ qđ i deo ē ⁊ etiā oim crea
turaz: alis esset ipfectū. Vñ dr Aug. q̄
si aliq̄d min⁹ esset i ẏbo q̄z i dicēt⁹ scia
ꝓtineak: impfectū eēt. cū g̃ sit pfectissi/
mū/ est tm̄ vnū. Tertia differētia est: qz
ẏbū nr̄m nō ē eiusdē nature nobiscū: di
uinū aūt est eiusdē nature cū deo: ⁊ sub
sistit i natura diuia. Nā ꝓcept⁹ intelle/
ctual̄ siue rō itellecta quā intellect⁹ nr̄
formar ō re intellecta: hz eē itelligibile
tm̄ i aia nr̄a: cui⁹ itelligere nō est idē qđ
suū naturale eē vl essentia: qz aia nō est
sua operatio. Et lō ẏbū qđ formar itelle
ctus nr̄: nō est de ēentia aie sz ē ei⁹ acci
dēs. In deo aūt idē est intelligere ⁊ esse.
ideo ẏbū i diuinis nō est accidēs: sz ad
essentiā ipam diuinā ꝓtinet. vñ oportz q̄
sit subsistens ⁊ de⁹: qz quicqd est natu/
ra dei est de⁹. Vñ dicit Damas. q̄ ẏbū

diuinū substātiale est ī hypostasi exp̄s: relīq̄ po ꝥba.i.nr̄a: sūt ꝥtutes aie. Ex p̄missis ptz q ꝥbū ꝓprie loq̄ndo sp accipit psonal'r i diuis:cū importet q̄d exp̄ssiuz/z originatū i intelligēte: origo ātem in diuis nō nisi ad psonā ptinet. Pater etiā h̄ ꝥbū esse coeternū ei a q̄ procedit: q̄ nō pus fuit formabile q̄s formatū:ſz semp est i actu. Patz etiā q ē p̄fl eq̄le p qa:cū sit ꝥbū p̄fectissimū:rot' eēntie p̄is exp̄ssiuū z ꝑfectiuū. Patz etiā q cū in q̄libet natura id qđ procedit hns ꝑfām similitudinē ei' a q̄ procedit vocet filī'.et h̄ ꝥbū pcedat i similitudie z ide̅titate nature ei' a q̄ procedit:vere z ꝓprie dr̄ filī':et ei' pductio dr̄ gn̄atio. Et sic ptz declaratio ꝓme dictiōis. Sz h̄ occurrūt q̄ttuor q̄stiones. Prima ē Chrys. q̄re ioānes dimittēs p̄ez stati incepit a filio dicens. (In ꝓncipio erat ꝥbū.) Ad h̄ dr̄ q io ē: q̄z p filiū ducimur i noticiā p̄is. Vñ in fra.x. P̄ manifestaui nomē tuū: Jō volēs euāgelista fideles adducere ad noticiā p̄is: statim incepit a filio z ꝓtinuo subiūgit ꝺ ꝑe dicēs (z ꝥbuz erat apud deū).s.p̄ez. Pōt etiā dici q p̄ i vereri resta.erat oib' cōit' nor' i rone dei:z si ñ in rone p̄is.filī' aūt ig̃rabat. Jō i nouio rest.i. q̄ agit ꝺ cognitiōe ꝥbi:ab ei' noticia icipit euāgelista. Scōa q̄stio est etiā Chrys. Cū ei ꝥbū pcedat vt filī' q̄re dixit ꝥbū z nō filius? Ad h̄ rn̄r fm aliq̄s tripl'r. Prio dicēdo q h̄ fit ad tollēdā carnalis gn̄atiōis ꝓcupiscentiā quā filī' dat itelligere. Dicit g̃ ꝥbum: ne credat p cōcupiscētiā deus genuisse. Scōo fit rone actus:q̄z ꝥbū habet nunciare qđ occultū est in corde.z ad h̄ filī' venit in mūdū:z tō dr̄ ꝥbū. Tertio:q̄z i euāgelio Joānis agit de filio fm q per ipm creatura rōnal reducit ad p̄ez tā q̄ ad ꝓmā similitudinē z exēplar. Sz ꝥbū est ꝓma similitudo intellect' : q p̄is attribuit: vt dicit scr̄us Anſ. Est etiā tertia questio Augu. in li. lxxxiij. q̄stionū: rat. Nam in greco vbi nos habem' verbū: habet loges qđ significat z verbū z rationē. Quare ergo trāslator transtulit verbū potius q̄ rōnez:cum vtrūq̄ fit i mēte? Ad hoc dr̄ q similitudo q est in mente:est ꝓncipium cognoscendi rem extra z etiā faciendi illā. Oñ g̃ est ꝓncipium cognoscendi trm̄ z non faciendi: dicitur rō vel idea aliq̄ mō:q̄z rō ꝓprie fm sctm Tho. nominat ꝓceptū mentis:fm q in mente est:etiāsi p illā nihil exterī' fiat. Oñ ꝺo est ꝓncipiū cognoscēdi z faciendi simul:dr̄ exēplar z ꝥbū: p qđ ſz sctm Tho. sup Joā. significat respect' ad exteriora. Vñ scr̄us Tho. ij. dis. xij. dīc q ꝥbū in diuinis ꝓprie ipoꝛtat rōnez forme exēplaris:q̄z est ars. Et. liij. ꝺ gen. c. ij. dicit q verbū dei respectu dei est imago: sed respectu creaturaꝝ est exēplar. Sic g̃ q̄z euāgelista intēdebat q de' p verbū suū nō solum sciret:sed etiā faceret oia:ideo ꝓuenienter verbum q̄s ratio translatū est. Est aūt z q̄rta q̄stio Ori/ge. Nā diuina scriptura ꝺ h̄ ꝥbo i plib' loc̄ loq̄ns/nō appellat ip̄m verbū absolute:sed ꝥbū dei: q̄re g̃ Joānes appellat ip̄z ꝥbū absolute? Ad h̄ dr̄ q ꝛz sint mlte ꝥtates:tn̄ vna est ꝥtas absoluta q p essentiā suā est ꝥtas.i. ip̄m diuinū esse:q̄ oia vera sunt vera:z eodē mō est vna absoluta seu abstracta sapientia.i. diuina:z silr vnū verbū:cui' pricipatione oia alia ꝥba sūt ꝥba. Sic aūt greci q̄n talē rē absolutā significare volūt apponūt articulū:ita h̄ ad talē eminētiā significandā dictū est ꝥbū absolute sine limitatiōe. Cōsiderandū est scōo q̄d significet p h̄ q dr̄ in ꝓncipio. Est autē ꝓncipiū originis:sic̄ fons est ꝓncipium riuuli ab eo pcedentz:z est ꝓncipiū duplicatiōis:sic̄ mane ē ꝓncipiū diei. Primo mō accipiēdo ꝓncipiū non de ꝓncipio/stat p psona p̄is:q̄ ē fons deitatz:z ꝓncipiū nō solū creaturaꝝ:sed etiā omnis diuini ꝓcessus:vt dicit beat' Dionys. Pater cm̄ est principiū filij z spūssancti Scōm hoc g̃ dicitur. (In ꝓncipio erat verbum).i.in patre filī':cōtra errorem Arrij:q̄ dicit filium esse creaturā. Hec aūt expositio est Augu. z Orig. Dicit aūt filī' esse i p̄ze:q̄z eiusdē est substātie cū p̄ze. Cū em̄ filī' sit sua essentia:in q̄ cūq̄ est essentia filij ē ipe filī'. Quia g̃ in p̄ze est essentia filij p ꝓsubstātialitatē:ꝓsequēs est vt etiā i p̄ze sit filī'. Nec tn̄ sequit q filī' sit i filio:si in filio ē essentia filij:q̄z ad esse in aliq̄ isto mō nō sufficit

ficit idẽtitas ad illꝺ qꝺ est in aliꝺ: ſz re/ quisit distinctio rõnis int illꝺ qꝺ est in ali/ ꝺ: z in ꝺ aliqd est. Vñ dicim⁹ deitatẽ es se in deo: nõ aũt in deitate: nec deũ esse in ðo. lz sit idẽ deitati ꝺ ẽ in deo. Scðz aũt ꝙ ꝓncipiũ sumit ꝑ ꝓncipio duratio nis/ sic est sensus. Jn ꝓncipio erat ꝟbũ .i. ante oia. ſ. ẽt imaginabilia: creabilia siue in eternitate erat filiꝰ: vt Aug. expo nit ℨ errorẽ Nestorij z Claudij: qui po nũt filiũ hñe duratiõis ꝓncipiũ. Et de/ signat ꝑ hoc ꝟbi eternitas: ſm Basil. et Hilar. Per ħ em ꝙ ðz: in ꝓncipio erat ꝟbũ: oñdit ꝙ qðcunqz ꝓncipiũ duratio nis accipiat/ siue rerũ corruptibiliũ: qꝺ est tps/ siue euiternaz vl incorruptibiliũ siue totiꝰ mꝺi qꝺ ẽ euũ: siue qðcũqz tps imaginatũ extẽsum ꝑ infinita secla: in illo ꝓncipio iã erat ꝟbũ. Vñ ðr Hila. ij. de trini. Pone qꝺ voles tue opionis ꝓncipiũ: iã erat ꝟbũ. Prouer. viij. Do/ minꝰ possedit me in initio viarũ suarũ ante ꝙqꝺ faceret. Qꝺ aũt ꝓcedit ois duratiõis possibilis ꝓncipiũ est eternũ Sic ꝺ ſm primã expositionẽ intelligit ꝟbi ad patrem cõsubstãtialitas: ſm secũ/ dam ꝟo coeternitas. Cõsiderãdũ est tertio: ꝙre dicit erat/ z non fuit? Ad ħ ðm est ꝙ erat: est ꝓteritũ impfectũ: et ideo bene cõgruit ad ſcandũ diuinã eternitatẽ: quã opz ſcare ꝑ ꝟba tpalia: lz sit ſuꝑ oẽ tps. Qꝺ em futurũ est/ nꝺuz est actu: sed per hoc nõ designat fuisse. Preteritũ aũt ꝓfectũ designat aliqd extitisse z iam esse ꝛminatũ: z esse desijsse. Sz ꝓteritũ impfectũ designat aliqd extitisse/ sed terminatũ nõ esse: nec esse desijsse: ſz adhuc remanere. qz ꝓteritũ impfectũ ðsignat ꝓteritũ ꝛminatũ ad presens: z ꝙnter qꝺ adhuc nũc est. Et ideo ly erat: qꝺ est ꝓteritũ impfectũ ꝙnientẽ/ ter ponit: ad ſcandã eternitatẽ z ꝑmanentiã diuini esse qꝺ cõperit ꝟbo diui/ no. Et vniuersaliꝛ hoc verũ est in his ꝺ in deo nõ important ꝑ modũ motus: vt ptz ꝑ ſctm Thom. j. dist. viij. q. ij. Sz ꝺrunt heretici: quõ esse põt genitũ coeternũ generãti? Ad qꝺ ðm est: ꝙ causa/ sa pducẽs aliquẽ effectũ ꝑ motũ succes/ siuũ mẽsuratũ tpe: necario ꝓcedit suuz effectũ: sic pat in hũanis filiũ suũ. quia necesse est cãm esse in ꝓncipio illiꝰ mo/ tus ꝺ mouet: cũ mouere nõ possit qꝺ nõ ẽ. effectꝰ ꝟo poni nõ põt nisi in fine eiusdem: qz cessat ois motꝰ pducto effectu: z ꝙnter in toto tpe illius motꝰ est causa z nõ ẽ effectꝰ. Sz qñ causa pducit sine motu successiuo: in eodem instãti ponit possibilit causa z effectꝰ. sic si nũc deus crearet vnũ aliũ sole: in ꝓmo instãti sui esse illũinaret aerẽ. qz nõ illũinat ꝑ motũ: sed ꝑ subitã mutationẽ. z mꝛtomagz si causa nõ pduceret ꝑ motũ / nec ꝑ mutationẽ: sed ꝑ simplicẽ emanatõez sicut ðs creat. vel ꝑ opatõem manẽtẽ in agẽte sic ðs gñat filiũ: z spirat spm̃sanctũ.

Sciendũ est igit ꝙ ðs ab eꝛno seipm pfecte intelligit: aliter em̃ nõ esset purus actꝰ/ si de potẽtia intelligẽte fieret actu intelligẽs. Et ideo necesse est ꝙ ab eꝛno ſp ꝟbũ ꝑfectũ pducat. Non ei qñqz intelligit: z qñqz nõ intelligit: ſz ſp intelligit. vt habet. xij. Metaph. Et ita ab eꝛno z ſp ꝟbũ pducit. Huiꝰ autẽ rei aliqlis silitudo appet in igne z in splendoꝛe ab igne pcedẽte: ꝙ non pcedit succesſiue/ ſz subito. Vñ si ignis vel sol eẽt eternꝰ/ splẽdoꝛ ab illo pcedẽs esset coeternus. Propt qꝺ z filiꝰ dicit splẽdoꝛ patris ad Heb. j. Qui cũ sit splendoꝛ glie z figura substãtie pris ꝛc. Sz in hac silitudine deficit cõnaturalitas: sic in filiatione hũana deficit coeternitas: eo ꝙ filiꝰ nõ subito/ sed successiue ꝑ motũ generetur. Oꝑtet ergo ex diuersis silitudinibus ꝑuenire: quia vna non sufficit. Et hoc est qꝺ dicit in libꝛo Ephesini ꝓcilij. Coexistere semp patri filiũ splẽdoꝛ tibi denũciet: impassibilitatẽ natiuitatiz ostẽdat ꝟbum: cõsubstãtialitatẽ ꝟo ꝛtibi nomen filij denuncier. Noiamus ergo filium diuersis noibus ad exꝑmendã pfectionem eius que noie vno exꝑmi non põt. Vt em̃ oñdat pris cõnaturalis ðr filiꝰ: vt oñdat oino silis siue in nullo dissilis dicit imago: vt ostendat coeternꝰ dicit splẽdoꝛ: vt ostendat imaterialiꝛ genitꝰ/ dicit ꝟbum. Scda autẽ qstio est: vbi erat ꝟbum? quã euãgelista soluit cum

subsistit (et verbum erat apud deum) In hac autem solutione dat intelligere distinctionem personalem verbi geniti a suo genitore: quia distinctio oritur ex opposita relatione originis. Genitum enim opponitur relative ad genitorem. Oppositae autem relationes non ponunt in eis dem supposito vel persone. et ideo necesse est genitum verbum esse distinctum in persona a genitore: quod notavit euangelista cum ait (et verbum erat apud deum) glo. i. filius apud patrem: sic est una persona apud aliam. Ista ei distinctio sufficeret pro ly apud: quod est propositum. et ideo distinctionem importat. quia ois propositio est affirmativa. Conuenienter autem verbum dicitur esse apud deum/et non apud deitatem. quia homo dicitur habere humanitatem absolute/et in abstracto: sed homo dicitur deus sufficeret divinitatem in supposito et concretive. Si quis verbum diceret esse apud deitatem: per hoc sufficeret verbum esse distinctum/non solum a persona patris: sed etiam a deitate absolute sumpta: quod est absurdum. Verbum enim dei est idem quod sua deitas: cum inter verbum et deitatem nulla cadat oppositio relativa/quae possit esse ea realis distinctionis. Sed homo dicitur cum sufficeret deitatem ut in supposito/hoc verbum vocabuli supponere pro quocumque supposito divine nature. sic homo nomen non potest supponere pro quocumque supposito humanitatis. Nec autem homo nomen dus supponat determinate pro persona patris et filii/hoc ex natura termini cui additur. ut cum dicitur dus gignat deum. In subiecto enim supponit pro persona illa cui convenit gignare. i. persona patris. econverso in predicato stat pro persona cui convenit gignari. i. pro persona filii. Et sicut cum dicitur verbum erat apud deum necesse est quod ly deum stet ibi pro persona patris propter distinctionem verbi quod dicitur esse apud deum: quia distinctio importat ex natura huius propositionis apud. Est autem sciendum quod ly apud sufficeret quatuor: propter quae quatuor obiectiones contra fidei veritatis moveri possibiles determinant. Significat ei subsistentiam in recto: quia ea quae subsistentia non habent/non dicuntur proprie esse apud aliquid. sic non dicimus albedinem esse apud hominem: dicimus autem hominem esse apud hominem. quia vere quae subsistit. Secundo sufficeret auctorem in obliquo. Non enim proprie dicitur esse apud militem: sed miles apud regem.

Tertio ut distinctionem. Non enim proprie aliquis ut esse apud seipsum: sed unus homo apud alium. Quarto sufficeret principium quidam et societatem. Cum enim aliquis ut esse apud alium/sufficeret inter eos quidam socialis principium. Secundum autem istas conditiones importatas in sufficeret one huius propositionis apud: convenienter euangelista hanc clausulam secundam. s. (verbum erat apud deum) subiungit prime clausule. s. (in principio erat verbum) ut sic per istam secundam clausulam excludant quattuor dubitationes: quae insurgebant ex duplici expone clausule prime. Si enim exponat sic: in principio. i. ante omnia: insurgunt due dubitationes: quae prima talis est. Ante omnia nihil erat Ubi quod seu in quo loco verbum erat: si ante omnia erat: Hec obiectio precedit secundum imaginationem eorum qui ponunt nihil posse existere sine loco. Credunt enim quod est/alicubi .i. in aliquo loco sit. Hec autem obiectio excludit cum ut (apud deum) Designat enim ly apud socialem coniunctionem: ut sit sensus secundum Basilium. Ubi quod erat verbum: Respondet euangelista: Apud deum: non in aliquo loco/cum incircumscriptibile sit: sed apud primum quod nullo loco circumscribit vel superhendit. Secunda quo est talis. Tu dicis quod verbum erat in principio/. i. ante omnia. Sed quo est ante omnia/ non videt ab aliquo precedere: cum illud a quo aliquid precedit videat prius eo quo precedit ab illo. Ergo verbum non precedit ab alio. Sed hec obiectio excludit per hoc quod ly apud importat autoritatem in casuali seu obliquo: ut sit sensus secundum Hila. A quo est verbum si est ante omnia: Respondet euangelista quod verbum erat apud deum: quasi diceret. Licet verbum careat principio durationis: non tamen caret principio originis/ vel auctoris. erat enim apud auctorem ante omnia. Si vero exponat in principio. i. in prime: insurgunt due alie: quarum prima talis est. Si verbum erat in principio. i. filius in prime: verbum non videt esse subsistens/ nam quo in alio est non subsistit in se. Soluit autem secundum quod ly apud ut subsistentiam in recto: et sensus est secundum Chry. Verbum erat in principio non ut accius: sed erat apud deum ut subsistens et hypostasis viua. Secunda quo est talis. Ut est in aliquo/non est ab eo distinctum. si quod filius est in patre/ non est distinctus a patre. Soluit autem secundum quod ly apud dicit distinctionem: ut sit sensus secundum Al-

chui. ꝛ Be. Uerbū erat apud deū. ſ. ſic erat ī ꝑſe p ꝓſubalitatē nature: q tñ eſt apō ipm p diſtinctōem ꝑſone. Sic g̃ p hāc clauſulā: ꝛ �means erat apō deū: oñdit ꝓiūctio �means ad ꝑez ī natura: ſm Baſi. diſtictio āt ī ꝑſona ſm Be. ꝛ Alchui. ꝛ ſubſiſtētia �means ī natura ſm Chry. ꝛ au/ croritas ozigis ꝑīs ad filiū ſm Hilar.

Tertia āt qō eſt: qd erat �means: quā ſol uēs Joā. ait (ꝛ ds erat ꝑbū) Hec aūt eſt tīa clauſula: q̄ ꝓuenientiſſime ponit poſt ſeḋaz. Qz ei dixerat ō ꝑbo qñ erat et ybi erat: reſtabat dicere qd erat. qō ōt dicēdo (ꝛ ds erat ꝑbū). ſ. ꝑbū erat ds. Qz em dixerat ꝑbū eē apō deū: ꝛ ly apō ōt diſtinctōez. potuiſſet q̄s credere q ꝑbū erat apō deū ꝑem diſtinctū ab ipo in natura: iō ad h excludendū/ ſtati ſubdit ꝓſubſtātionalitatē ꝑbī ad ꝑem dī. (ꝛ ds erat ꝑbū) q. d. Nō erat ſepa/ rū a ꝑe p nature diuerſitatē: cū eēt de⁹ ſic ꝛ ꝑ. Sed notādū eſt: q circa hanc clauſulā Qzig. turpit errauit ex modo loquēdi q̄ h̄ in greco. Cōſuetudo eſt ei in greco q ꝓponūt nomī articulū qñ vo lūt deſigre diſtinctōem q̄ndā. Qz g̃ in euāgel. ioānis huic noī qō eſt ꝑbū: cum ōr. (Jn ꝓncipio erat ꝑbuz) ꝛ ſit huic noī qō eſt ds: cū ōr (ꝛ ꝑbū erat apō de um) apponit articul⁹. vt dicat ly ꝑbū: ꝛ ly deū: ad ſignandū diſtinctōez ꝛ emi nentiā ꝑbī diuini ad alia ꝑba: et ꝓnci/ palitatē ꝑīs ī diuitate. ſz tñ cū ōr ꝑbū erat ds: nō apponit articl⁹ huic nomī ds: qō ſuponit p ꝑſona filij. iō blaſphe mauit Qzige. dī. q ꝑbū nō eēt ille ds q eſt ꝑ. i. ds p eēntiā: ſz ſic ꝑbū p eſſen/ tiā/ ꝛ ds ptīcipatiōe. ſol⁹ ꝛo ꝑ eſt de⁹ p eēntiā. Et ſic ponebat filiū mīoꝛē ꝑe. Sed h nō eſt ver ſm Chry. Si ei nūq̄ ponerēt articul⁹ ad ly ds/ niſi qñ p̄dicāt de ꝑe: nūq̄ apponerēt qñ p̄dicāt de filio. Sz ꝓriū hui⁹ apper p duas auroꝛi/ tates apli. Dicit em in epla ad Titū. Expectātes bām ſpem ꝛ aduentū gl'ie magni dei. qō de filio intelligit: ꝛ tamē in greco apponit artic'l ad ly dei. Jtē ad Ro. ix. ōr. Chr̄s eſt ſup oia ds bndi ctus in ſecla: ybi eriā in greco apponit artic'l. Et ſic ꝓz falſum qō Qzig. fin xit. Nō aūt q̄re nō apponit h artic'l as ſignata Chry. q. ſ. euāgeliſta iā bis no minauerat deū cū appone artic'l. et iō nō erat neēe iterū replicare. Quarta aūt qō eſt quō erat ꝑbū: Et hāc ſoluit p q̄rtā clauſulā dī. (h erat ī ꝓncipio a/ pud deū) Hec āt clauſula pulcerrimo ordie introducit poſt ꝓcedentē. Ex h ei q euāgeliſta dixerat q ipz ꝑbū erat ds duplex falſus itellect⁹ iſurgebat apō ñ recte itelligētes. Un⁹ apō q̄ſdā gētiles q ponebāt duo ꝓria ꝓncipia ꝛ coz ꝓri/ as volūtates. vñ introducūt ioue pugſſe cū ſakno. Et hūc errorē ſecut⁹ ē manich eus q poſuit duo ꝓria ꝓncipia. ſ. deū lu cis: ꝛ deū tenebraz. Et ꝓ iſtū errorē ōt dns Exod. xxx. Dns ds tu⁹ ds vn⁹ eſt. Poſſent g̃ iſti ī ꝑbis euāgeliſte ſui erro ris fulcimētū ſumere: dū alīū deū crede rēt eē apō quē erat ꝑbū: ꝛ alīū ipz ꝑbū. Hoc g̃ excludit euāgeliſta dī. (h erat ī ꝓncipio apō deū). q. d. fm Hil. Jra dī co q ꝑbū eſt ds: qō tñ nō eſt hns diuiſā deitatē: ſz eſt apō deū ī vna ꝛ eadē natu ra q̄ ipe ē. Jtē ne p h q dixerat: ꝑbū erat ds: itelligeret q hāc ꝓriā volūtatē/ ad/ didit q h. ſ. ꝑbū erat ī ꝓncipio apō deū ſ. ꝑez nō diuiſū ab ipo: ñ ei ꝓriū: ſz hns cū eo idētitatē nate ꝛ ꝓcordiā volūtatz.

Alī⁹ erroꝛ potat elici ex ꝓmiſſis ꝑbis ab arrianis: q ponūt filiū mīoꝛē ꝑe. qa ōr infra. ix. Pī maioꝛ me ē. Dicūt em p/ uerſe itelligētes filiū eſſe minoꝛē ꝑe: ꝛ q̄tū ad eſnitatē ꝛ q̄tū ad diuitatē. Ut g̃ euāge. h excluderet addidit. Hoc erat ī ꝓncipio apō deū. Arri⁹ ei ꝓmā clauſu lā. ſ. in ꝓncipio erat ꝑbū/ admittit: ñ tñ vult q ꝓncipiū ibi accipiat q ꝑe: ſz ꝓto ꝓncipio creaturaz: dī. q ꝑbū erat in ꝓn cipio creatuz: ſic dignißima creatu: ſed nequaq̄ ꝑī coeſnū. Sz h excludit fm Chry. p iſtā clauſulā. qz h erat in ꝓnci/ pio nō ſolū creaturaz: ſz apō deū. i. exq̄ ds fuit. Nūq̄ em pat fuit ſolitari⁹ ſine ꝑbo. Jtē arri⁹ ꝓcedit q ꝑbū ē aliq̄ mō ds: ſz tñ mīo: ꝑe. ſz h excludit p ea q̄ ſe quūt. Duo ei ſt ꝓpria magni dei q̄ Ar/ ri⁹ ſingl'arit ꝑī attribuebat. ſ. eſnitas: ꝛ oīpotētia. ī q̄cūq̄ g̃ ē iuenire illa duo ille ē ver⁹ ꝛ magn⁹ ds. Sz iſta duo euā

gelista filio attribuit. Naz ei attribuit eternitatē: cū dr. Hoc erat i pncipio apd deū. i. ꝟbū nō solū erat in pncipio creaturaꝝ: sz in pncipio. i. ab eterno apd deū/ accipiēs eē z eternitatē ab ipo. Oīpotē tiā ꝟo p̄ qd subdit (oia p ipm fca sūt) Si qs g̃ diligenter cōsideret has ḡtuor clausulas/ inuenier p illas destrui oēs errores q̄ insurgūt ꝯ ꝟbi diuinitatē. Nā q̄dā hereticī sic Ebion z Cherint⁹ dixerūt christū nō pertitisse bre ꝟginī: sed ab ea supsisse cēndi z duratōis pncipiū: ponentes eū eē hoiem puz: sz diuinitatez p bona opa meruisse. Hoc g̃ excludit: cū dr. in pncipio. i. ab eterno erat ꝟbū. Sabellius aūt ꝯfitebat illū eē verū deū: dicebat tñ q̄ nō erat alia psona ptis et filij: sz vna z eadē ꝯfundēs trinitatē p sonaꝝ. Hoc aūt excludit cū dr: z ꝟbum erat apd deū. i. filius apd ptem: sic alius apd aliū. Eunomius ꝟo dixit filium dissimilem ptī. Et h excludit cū dr: et ds erat ꝟbū. Arrius ꝟo dicebat filiū patre minorē: qd excludit cū dr: h erat i pncipio apd deū (Oia p ipm fca sūt ꝛc.) Hic euāgelista oūdit ꝟbi ꝟtutē z potētiā. Pzio respectu exñtiū. Scdo respectu viuētiū: ibi (qd factū ē) Tertio respectu rōnaliū: ibi (z vita erat) Hoc ei ꝟbū est cē exñtiū: vita viuētiū: z sapientia rōnaliū. Dicit g̃ ḡtū ad pmū (oia) s. visibilia z inuisibilia. Aug. Quis forma: quis cōpago: quis cōcordia ptiū p ipz s. ꝟbū a pte genitū facta sūt. i. cōdita/ et in esse pducta. Ex hoc arguit Augu. filiū nō esse creaturā ꝓtra Arriū: qa si oia p ipm facta sūt. g̃ ipm ꝟbū nō est factū. Nō est em itelligibile q̄ aliq̄d sit sine pncipiū z cā essendi. Si aūt nō ē factū: g̃ est pti cōsubale z coeternū. Sz virādus est h duplex error Origenis. Unus est: q: blasphemat spm̄sctm: dicens illū esse factū inf oīa: z sic eē creaturā. Hoc aūt est hereticū/ cū sit eiusdem subē/ nature/ z glie cū pte z filio. Iurta illud Dar. vlt. Docete oēs gētes baptizātes eos in noīe ptis: z filij: z spūssancti. Et iurta illud. j. Jo. v. Tres sunt q̄ testimoniū dant in celo. pt: ꝟbū: z spūssctūs. z hi tres vnū sunt. Cū g̃ dicit euāgelista: oīa p ipm facta sūr: nō est intelligendū simplr oia: sed in genere creaturaꝝ z rerū factaꝝ: tanq̄ dicat Oīa facta/ p ipm sunt facta. Scōs error Origenis est: quia ipse sic dicit. Oīa facta a pte p ꝟbum: sic aliq̄d fit a maiore p minorez. Vñ ponit filiuz in rerū pductione fuisse: quasi instrm z organū ptis. Sed q̄ p ista ꝓpōnem p: nō ꝯcerur minoritas in obliquo/ seu ꝟbo: pz ex pluribo scripture locis. Dic em apostolus. j. Cor. j. loquēs de pte. Fidelis deus p quē vocati estis in societatē filij eius. Ergo si ly p: semp ꝯcaret minoritatem in obliq̄: sequit q̄ pater sit minor filio. Ad hui⁹ aūt dicti maiorē euidentiam oportet intelligere: q̄ cū dicim⁹ ptem opari p filiū/ ly per: notat aliquā cām operationis. Hoc aūt pōt intelligi dupliciter. Uno modo ita q̄ fili⁹ sit causa ei pncipiū opandi ipi pti: qō nullo modo ꝯcedit. Sic em filius ipi pti nō est pncipiū essendi: ita nec opandi. Alio modo ita q̄ filius habeat a pte ꝟtutē opandi: z hoc vez est. Nec tñ sequit ꝓter hoc q̄ filius sit minor ptē. Nā cū dico aliq̄d operari per virtutē quā accepit ab alio: duplicit intelligit. Aliquādo em illa virtus nō est eadē dantis z accipientis: et tunc accipiens illā est dante minus: et instrumentū vel organū eius sicut dr. dicit per celestia corpa/ q̄b⁹ ꝟtutē operari quā cōtulit multa in istis inferioribus agere. Aliqñ ꝟo vna numero ꝟtus est dantis illā z accipientis: sic est in ꝓposito q̄. s. vna numero ꝟtus est patris z filij: licz illā habeat filius a pte. z tūc non opz accipiēs esse minus dante. et ꝯsequenter nec pte minor est filius: nec ptis instrumentū. Igitur ly per: nō dicit habitudinē cause instrumētalis: nec suppōnitalis. sic cū dicit rex operari p ministr: sed cause subauctoritariue. i. habētis ꝟtutē ab alio i q̄ est auctoritas. Et ad hūc sensuz dr etiā habitudinē cām medie. Licz aūt oia dicant facta p spm̄sctm: tñ magis ꝓprie dicūt p ꝟbū oia facta sunt: qa cū ly per dicat habitudinē cause efficientis z exēplaris: oia sūt facta p filiū vtroq̄ modo: sz p spm̄sctm pmo mō tñ: cū spiri-

tussanct⁹: vt sic nō dicat exēplar ⁊ sili⁊ rudinē sic ꝟbū. Possunt ertā oia dici facta ī filio ſm illō ps̄. Oia in sapia fecisti: vt sit sensus: i ipo. i. ꝟture ei⁹: nō tn ꝓprie ab ipo vel ex ipo ꝟbo ſm aliq̄s: qz hec ꝓpositiōes i suo casuali notāt ꝓncipalitatē causalitatē; q̄ nō est i filio: ſz i ꝓpe.

Et aduertēdū est q̄ notāter dixit euāgelista: facta: ⁊ nō genita: ad excludēdū errores eoꝝ q̄ dixerūt deū oia ꝑduxisse ꝑ suba sua (Et sine ipo factū ē nihil) Istā clausulā alīq̄ puerse intellexerūt sic manichei: q̄ ponebāt duo ꝓncipia. Vnū. ſ. corruptibiliū: ⁊ aliud incorruptibiliū. Dicē ḡ puersus Maniche⁹: q̄ postq̄ ioannes dixerat: oia ꝑ ipm facta sunt: nec crederet ꝟbū esse rez corruptibiliū causam statim subiūxit: ⁊ sine ipo factū est nihil. i. corruptibilia q̄ dicūt nihil: eo q̄ eoꝝ ē ꝓtinue trāsmutat ⁊ i nihilū rendit. Sz iste error ꝓcedit ex puerso intellectu lr̄e. Nō em̄ ly nihil ponit ibi affirmatiue nisi forte respectu ꝑuationū. q̄ sunt i malo culpe sic ipi intelligūt: ſz negatiue: vt sit sensus: ita oia sunt facta ꝑ ꝟbū vt nihil sit participās ē seu factū q̄ nō sit factū ꝑ ipm. Et ratio hui⁹ est euidēs. Quicūq̄ em̄ aliq̄d facit oportz q̄ ꝓconcipiat illud in sapiētia sua que ē forma ⁊ ratio rei facte: sicut forma i mēte artificis ꝓconcepta est ratio dom⁹ faciente. Sic ḡ de⁹ nihil facit nisi q̄d i intellectu suo ꝓconcepit: ⁊ hec ꝓconceptō est verbū: q̄ scipm dicit ⁊ oīa quecūq̄ facit: vt dicit Aug. Vñ impossibile est q̄ pater aliq̄d operet nisi ꝑ filiū: qui est sapientia ab eterno ꝓconcepta. Vñ dicit Aug. li. de trinitate. Verbū est ars plena omniū rationū viuentiū. Et sic patz q̄ pater oīa facit ꝑ filium qui est verbum eius. Juxta illud Prouerb. ix. Cū eo eram cuncta cōponens. Sed cōtra Nam si ly nihil: tenet negatiue: supflue additū est: ⁊ sine ipso factū est nihil. q̄a hoc poterat intelligi ꝑ id: omnia ꝑ ipm facta sunt. Solutio. Illa clausula addita ſm multos mltiplicit̄ introducit. Prio ſm Chrys. ne aliquis ꝑ verbū intelligeret facta solum illa que enarrat Moyses. i. visibilia. Et hac rōne apls dixit: omnia ꝑ ipm facta sūt siue visibilia siue inuisibilia. Et scdo ſm eūdē ne q̄s crederet ꝑ ꝟbum facta: solū oia illa q̄ alij euāgeliste narrāt eū fecisse: vt illūi⁊ nasse cecos ⁊c̄. Tertio ſm Hilla. ad oēndendū q̄ ꝟbū habet virtutē operatiuā ab alio: ne. ſ. intelligat̄ pater excludi ab ista causalitate. Nā ly sine ipso: valet ly nō solus: vt sit sensus. Nō ipe solus est ꝑ quē facta sūt oia: sed ipse est vn⁹ sine q̄ factū est nihil. q. d. Sic ꝑ eū facta sūt omia: vt tn̄ pater oia cū eo fecerit. Hec sanct⁹ Tho. de mēte Hilarij. Et videt mihi q̄ intendat istum modum loquendi esse simile ei quo vtimur circa ꝓncipem ⁊ ꝓsiliariū: quia ꝓsiliariū dicimus omnia facere. i. sine eo fieri nihil: ita q̄ scdm exponit ꝓmum: vt. ſ. nō intelligat̄ omia facere ꝓncipal⁹ vt rex. Jn q̄dam aūt omitt̄. q̄ incipit. Vox spūalis aq̄le: ⁊ q̄busdā attribuit Origē. ponit alia expositio satis pulcra. Od em̄ apō nos dicit sine ipo: in greco ſz aliq̄s ponit extra ipm. Dicit ḡ euāgelista q̄ ita oia ꝑ ipm facta sūt: q̄ tn̄ sine ipo. i. extra ipm factū est nihil: vt ostēdat ꝑ verbum ⁊ in ꝟbo omia ꝓseruari. Juxta illud Heb. j. Portans omia verbo virtutz sue. Artifex em̄ creat⁹ nō est causa rei nisi quātū ad fieri: sicut edificator ē causa fieri domus sed nō essendi. Subsistit em̄ ī suis ꝓncipijs postq̄ facta est. Et ido subtracta influētia edificatiōis domus nihilominus in esse conseruat. q̄ esse suū non dependet ab artifice. Sed artifex ireatus. i. verbū diuinū (quod ita est ars q̄ etiā est artifex) est causa tot⁹ esse rei q̄ntum ad sua ꝓncipia in q̄b⁹ subsistit vna quecq̄ res. Et ido quelibet res in esse ꝑducta indiget eius ꝓseruatōe ⁊ ꝓtinua influētia ad ꝟ vt subsistat. Ut ergo ostēderet euangelista omnia dependere a ꝟbo quantū ad fieri ⁊ quantū ad esse: dixit (sine ipo factū est nihil) id est nihil factum est extra ipm: q̄ ipm ambit omia sua virtute mirabili: omia in esse ꝓseruans: sic̄ sol ꝓseruat in aere lumē. Terntio mō exponit hec particula ſm Aug. ⁊ Orig. ⁊ mltos alios: vt ꝑ ly nihil intelligat̄ pcm̄. Quia ei euāgel⁹ dixerat: oia

p ipm facta sūt: posset aliqs itelligere/ q etiā pctm fieret p ipm: ad qđ excludē dū subdit. nihil. i. pctm factū ē sine ipo. Pctm em nihil ē: z nihil fiunt hoies cū peccāt. Nā pctm est actꝰ hūanꝰ. i. deliberatꝰ: malꝰ. i. deordinatꝰ. Ista aūt deordinatio ē puatio debiti ordis: ois aūt puatio nihil ē. Cū igit ista deordiatio sit formalr pctm sic ipe actꝰ materialr secđ q pctm formalr z eētialr nihil ē. Videmꝰ aūt q ars nō ē cā alicuiꝰ defectus p se i artificiatz: sz est cā pfectiōis z forme. defectꝰ aūt i artificiatz ꝓcedit ex duobꝰ. s. ex puersa volūtate artificis q agit pter regłas artz. vel forte ex ħ q ñ bñ scit regłas artis. Verbū aūt diuinū est ars pfectissima plena oim rōnuz viuentiū z icōmutabiliū z habet volūtatē rectissimā. Et iō nllo mō pōt esse cā alicuiꝰ iordinatōis mali culpe qđ ab vltimo fine deordinat. Sz causa mali culpe ē ipa volūtas ex libtate sua deuians ab arte incōmutabili. Sic g̃ ista vltia pticula addit ad ostēdēdū ꝟbi vniuersalē causalitatē: fz Chrys. vl' ꝟtutē ꝟbi ꝓseruatiuā fm Orig. vel causalitatz̃ puritatē: q. s. sic est causa boni q nllo mō pcti. (qđ factū est in ipo vita erat) Hic euāgelista ostēdit verbū esse ꝓncipium viuentiū. Est aūt ħ młtiplex punctuatio. Pria est manichei q ex ħ morꝰ est ad dicendū etiā lapides viuere: sic punctuās. Qđ factū ē i ipo. punctꝰ. i. p ipz vita erat. z ꝓr viuebat. Sz ħ expietia docet falsū. Scda est Aug. in ħ sensu (qđ factū est) ex tpe. i. creatū in pma cōditōe: loqz̃ tpibꝫ q discretū: generibꝰ et formis numerisq distinctū: sensibilibꝰ z itelligibilibꝰ substātijs cōpactū z cōgregatū. ħ totū (i ipo vita erat) Lz em in se nō oia sint vita: imo nec viuant: tñ vt sūt in ꝟbo oia sūt vita: q. sūt deitas Iste aūt termiꝰ: vita: tripłr pōt exponi. Primo p verbū: et tūc est sensꝰ. Qđ factū est i ipo ꝟbo erat vita. i. viuebat p ꝟbū/ seu pmanentiā z ꝓseruatiōez in esse habebat. Vñ Chrys. Nomē vite ñ solum ꝓditiōis est: sed etiā puidentie. s. que est fm pmanentiā. Vñ etiā phs dr q omnes res viuunt p vitā primā. Vel potest exponi p participiū: z tūc est sensus. Quod factū est in ipo vita erat: id est erat viues in ipo fm rōnez intelligibilē. q. in eo sunt ratiōes omniū viuentiū fm Augu. Que rerum ratiōes seu silitudines/ dicunt res: non simplicit/ sz in esse intelligibili. Sicut em hec res ostrata: puta Aristoteles est homo in esse reali: ita silitudo eius q est i intellectu/ dicit homo i esse itelligibili. Vñ ersi nullꝰ homo exister in esse reali: adhuc ille qui p intellectū cōciper hoiem: vere posset dicere: homo est animal. s. in esse intelligibili nō in esse reali. Hoiem aūt esse aial in esse intelligibili/ nihil aliud est q̃ aial esse de intellectu homis. Sed hoiem esse aial in esse reali: est hominē actu extra intellectū habere materiā sensitiuā. Sic g̃ cū diuinū ꝟbuz ab eterno oia intellexerit: omia ab eterno erāt in eo: nō fm esse reale rerū: sed fm esse intelligibile. Sed ꝓra. Aut esse rex reale erat in ꝟbo aut nō. Si ꝑmū: ergo res erat in ꝟbo fm esse reale añq̃ fierent. Si scōm g̃ nō oia erant in ꝟbo. Ad ħ dico: q ipm quoq reale esse erat in verbo: sed in ꝟbo nō erat reale esse rerum: sed itelligibile: ita q ꝟ ipm in verbo fuit itelligibilr sic z alia. Semp em effectus sūt i causis: nō fm modū ꝓpriū: sed fz modū suaꝝ causaꝝ: sicut effectus interiozes ꝓtinenk in sole fm modū solaris ꝟtutis. Quia ergo ꝑma z vniuersalis causa omniū entium. s. verbum diuinū viuit vita purissima intellectuali. ideo signāter dicit euāgelista q vniuersaliter non solum viuentia: sed oīe q̃ factū est i ipo vita erat: q. oia creata p existebāt i purissima luce itelligētie eiꝰ fm quā viuit vita nobilissima et voluptuosissima. vt hī. xij. mera. Vel pōt exponi ly vita p aduer. fm Orige. Et tūc est sensus. Qđ factū est ipo vita erat. i. vitaliter seu eternaliter. Eternitas em ꝓprie est vita eterni. i. dei. Nā dr q oia i ꝟbo vitaliter/ causaliter/ z vniformiter subsistūt. Et dicit vitaliter. i. eternaliter: ne creatis videak derogare imutabili/ rati creantis. ex hoc sz q aliq̃d ḋ nouo ꝓductū est. Hoc em fit sine aliq̃ mu-

ratione volūtatis ꝑbi diuini qđ ab eter-
no imobilit disposuit in vitali luce sue
sapientie: q creatura incipet in tali tpe
z non ante. Et sic creature tempalis ꝓ-
ductio est nouus effect⁹ eterne volūta-
tis verbi diuini semp imobiliter pma-
nentis. Et istam imutabilē eternitatē
optime dem̄inauit nomīe vite. Per vi
tam em̄ ꝓcatur eternitas que est vita cō
tinuās esse: cum eternitas ſm Boetiū
sit inter̄minabilis vite tota simul z pfe-
cta possessio. Item dicit causaliter: ne
creatio videat derogare potestati. quia
tota ratio facti est potentia facientis. vñ
nō egult matia: qz cūcta creata, pduxit
per actū q in agente est/z nō in re acta.
Itē dicit vnifozmit: ne videat deroga
re diuine simplicitati: qz tām̄ltiplicia z
varia fecit. Oia em̄ sunt in ipo vnifor-
miter: sic docet in trib⁹ exēplis. Primū
est de sole: in quo est vnifozmit ſm vnā
simplicē ꝑtutē: z causalit oīs m̄ltitudo
terrenascentiū. Scōm est de pūcto: qđ
est centrū ad qđ cōcurrit infinit⁹ linea-
ruz numer⁹ ab ipo pductaꝝ/ q̄uis ipm
sit simplex. A centro em̄ ad circūferen-
tiam infinite linee trahi possunt: cū cir
culi superficies in infinitū sit diuisibilis.
Tertiū est de arte artificis: in q̄ res m̄l
tiplices vnū sunt/ z in aīa eius viuunt.
Verbi grā. Faber q facit arcam/ ꝓmo
habet in mente sua: deinde fabricando
extra ponit. Arca autē facta putrescit:
sed tñ ex illa q̄ est in mente sua pōt aliā
fabricare. Arca em̄ in ope non est vita:
sed in mēte: qz. ſ. viuit in mēte artificis
vbi ē artificiatū añq̄ fiat. Et sic cū di-
cit (vita erat in ipo) ly in: ſm ꝓmā ex-
positionē dicit habitudinē cause efficiē
tis. ſm aūt aliā ōr habitudines ēndi in
aliq̄. sed ſm tertiā ōr habitudinē ad exē
plar eternū in q̄ oia ꝓexistebāt vita in-
tellectuali: z inde, pdibant vt subsiste-
rent in ꝓpr̄iis naturis. Tertia pūctua
tio est Origenis. Pro qua scito: q cuz
de deo vel filio dei aliq̄d dicat triplicit
ſ. ſm se tm̄/ siue absolute: vt ds. z cōpa
ratiue ad nos tm̄: vt redēptor. z vtroq̄
mō: vt sapiēs viuēs. In scdis ac tertiis
pōt addi ly factus: etsi non in ꝓmis: vt
dicat factus nobis sapiētia z redēptor:
non autē deus. Igitur Orige. sic legit
Qđ factū est in ipo: pūctus: vita erat:
volens ꝓ hoc ꝓcari factuz esse vt ꝙbum
qđ in seipo erat vita: sit nouiter factuz
vita nob/ inq̄tū nos viuificauit. Iōq̄
stari subdit (z vita erat lux hoim) Sz
licz sīa sit vera: tñ expositio est extorta

Quarta est Hilarij. ij. de trinita. vir
tualiter. Pro q̄ sciendū est: q sic̄s esset
pater habēs filiū paulatim ꝓgingentez
ad ꝓfectā ꝙrutē p̄is vt in humanis: pa
ter multa faceret ꝓ ipm: q̄ tñ nō faceret
sine eo. Quia ḡ alic̄s suspicari posset:
q q̄dam alia ab illis oīb⁹ q̄ per filiū fcā
sunt/ fuerint facta nō per filiū: nec sine
filio. ideo post q̄ dixerat euāgelista. oīa
ꝓ ipm facta sunt: z sine ipo factū est ni-
hil: ſm Hila. ad excludendū illū sensū/
subiūgit: qđ factū est: pūctus. in ipo, i.
ꝓ ipm. ſ. factū est: z nō solū nō sine ipo.
Et ratio huj⁹ subiungit cū dicit: Vita
erat. Viez em̄ viuens posset esse impfe-
ctū: tñ in ipa vita absolute nō pōt ꝓce-
dere impfectū vt aliq̄d fiat nō sine ipo
z nō per ipm filiū q est vita. Quinta
pūctatio est in q̄ ly in: ōr habitudinē ad
materiā siue subiectū. z tūc punctat sic
(qđ factū est in ipo) id est circa ipm. vt
incarnatio: passio: resurrectio: ſm Hil.
z Amb (vita erat) .i. cā vite nob. Vñ
infra. ix. Ego sū resurrectio z vita. Vñ
ait Amb. Ipius diuinitas vita est: ipi
us passio: mozs: vuln⁹: sanguis: sepultu
ra: z resurrectio: vita est vniuersoꝝ. hec
ille. Sexta punctatio est oīno diuersa
ſm Chrȳ. Ipe em̄ vult q id qđ ōr q fa
ctū est rotū includat sub ꝓma clausula:
vt dicat sic (sine ipo factuz est nihil qđ
factū est) Et hoc dicit ſm eū ad exclu-
dendū illoꝝ errorē: q dicebāt spūsctū
esse factū a ꝙbo: z cōsequent esse crea-
turā. Quia ḡ euangelista dixerat: sine
ipo factū est nihil: ne crederet alic̄s/ q
ꝓdicta locutio se extēderet ad ꝓsonam
spūssancti/ euāgelista dem̄inat intelle
ctū, ppr̄iū: cū addit ad ꝓdictā clausulaz
(qđ factū est) acsi dicat. Sine ipo fcm̄
est nihil: nihil dico qđ factum sit: z non
includit ꝓsona spūssci que nō est facta:

In die Natiuitatis dñi.

sed originata a patre ⁊ filio p̄ processum amoris. Q̄ō ꝓ̄o postea sequit (in ipo vita erat) introducit ſm eum ꝓpter duo. Vnū est vt post ꝓductionē oim rerum ostendat indeficientia causalitatis/ nō solū ad res ꝓductas: sed etiam ꝓducendas. quasi diceret. (In ipo vita erat) q̄ non totū ꝓducere potuit: sed etiam qua indeficientē influxū ⁊ causalitatē absq̄ minoratiōis dispendio habet ad res cōtinue ꝓducendas. vtpote sicut fons viuus qui nō minorat ex cōtinuo defluxu Aqua ꝓ̄o non viua ⁊ collecta cum fluit minorat et deficit. Ps̄. Apud te est fons vite. Scōm vt ostendat gubernatio rerū etiā esse per ꝓ̄bū. Quia em̄ in ipo vita erat/ ostendit q̄ non ꝓduxit res per necessitatē nature: sed per volūtatem ⁊ intellectū: ⁊ q̄ res ꝓductas gubernabat. Et quia Chrysostomus est tante auctoritatis in suis expositionib⁹ apud Grecos: q̄ vbi aliq̄d exposuit in sacra scriptura nullam aliam expositionem admittūt. Ideo in oīmbus libris grecis sic inuenit punctuatū sicut punctuat Chrysostom⁹. scilicet hoc modo. Sine ipo factū est nihil q̄ō factum est. Aliqui autē istū modū legendi rep̄hendendū putant. quia ly: quod factum est ſm eum esset superfluū: cum ly nihil/ seu nullū ens quod ei equipoller habeat ly ens distributū solū p̄o factis. Sed posset dici q̄ superfluit apud bene cōcipientes: ⁊ tamē necessario apponit ꝓpter alios. vt ipe dicit. Credo autē cuz sub vna littera scripture sint mlti sensus literales: vt supra dictū est: ⁊ tamē vnus aliquādo sit alio planior ⁊ principalior in scribentis intentione: q̄ principalit sensus euāgeliste sit punctuādo eo modo quo punctuāt latini: ⁊ multi alij greci sez sic. Et sine ipo factū est nihil: pūctus: Quod factū est ⁊c. Et ratio ē: qz euāgelista in p̄ma parte euangelij vsq̄ sez ad illum locū: Fuit homo. sic cōcatenat sentētias oīes. Primo de essentia ꝓ̄bi. ⁊ Scōo de eius potētia: ibi. Oia per ipm facta sunt: vt finis p̄me sit p̄incipium secūde. Quam cōcatenationez punctuatio Chrysosto. soluit. Nec est instantia de illa sentētia: hoc erat in p̄ncipio apud deū. qz ly hoc: sumit p̄o ꝓbo q̄ō fuerat finis p̄cis (Et vita erat lux hoim) Hic ostēdit euāgelista q̄ ꝓbum diuinū est p̄nciplū illuminatiuū per q̄ō p̄oducunt rationalia: ⁊ ponit tres clausulas: in quaz p̄ma describit quandā vniuersalē lucem dicens. (Et vita) id est verbū/ vel filius in quo viuūt oīa (Erat lux hominū) Non autē dixit: angelox: licz sit lux eoz. Primo ſm Chrysosto. quia intēdit tradere noticiam de ꝓbo/ ſm q̄ ad salutē hoim ordinat. Secūdo ſm Origen. quia nomie hoim intellexit oēm intellectualē creaturā: ⁊ h̄ a fortiori. qz angeli magis illa luce p̄ticipant. Erat inq̄ lux sez manifestās se ipam mūdo triplicit. Primo per scripturā. Vñ Orige. Eloquia disce diuina: ⁊ eoz oīno cōcipies intellectū: id est cognosces ꝓbum. Hec ille. Scōo per creaturā. Sensu inq̄t corporeo formas ac pulcritudines p̄spice sensibiliū. ⁊ in his oīmb⁹ nihil tibi veritas declarabit p̄ter ipm q̄ fecit oia. In pulcritudine em̄ ⁊ decore artificiati/ relucz pulcritudo ⁊ decor artifiez. hec ille. Tertio p̄ assumptā humanitatē. Vnde dic̄ idem Origen. Lux est dñs ihesus chr̄us qui in humana natura oīm rationa⁹l natura seipm manifestauit: sueq̄ diuinitatis qua patri equalis est abdita mysteria. Hec ille. In scōa clausula ponit eiusdē lucis irradiationē dicens (⁊ lux in tenebris lucet) Hoc aūt exponit p̄mo ſm naturalē theoriā sic. Sicut em̄ aer per se nō lucet/ sed tenebrosa substātia est: capax tn̄ radij solaris. ita natura nr̄a p̄ se cōsiderata est q̄dam tenebrosa substātia: sed tamē capax lucis diuine sapientie. Insuper aer dum solis radios p̄cipit nō dicit p̄ se lucere: sed lux solis que in eo apper. Similit nostra rationalis natura dū diuinū lumē possidet ⁊ nō p̄ se res itelligibiles/ vt deū ⁊ ea q̄ sunt fidei recognoscit: nō dicit lucere p̄ se: sed lux diuina in eā supuenies ⁊ apparēs. Lux ergo in tenebris lucet: dum ꝓbū q̄ō est lux ⁊ vita hominū in nostra natura/ que tenebrosa est lucere nō de-

sinit eam ptinendo ꝛ ꝓseruādo p natu-
ram ꝛ reformādo p gratiā. Notanduꝫ
est autē q verbū est lux hoim. Primū p
modū obiecti: qz a solis hoib⁹. i. intelle-
ctualib⁹ creaturꝫ ē ꝓspicabile. Scōo p
modū cause efficiētꝫ: qz est causa nostri
luminis. Tertio formaliter: nō in se/sꝫ
in sua participatiōe ꝛ similitudie: qz ipm
lumē quo formaliter videm⁹ est quedā
participatio ꝛ similitudo luminis diuini.
fm illud Ps̄. Signatū ē sup nos lumē
vultus tui domine. Sꝫ quonīā ipa lux
increata oīm creature incōprehēsibilis
est: subdit tertia clausula in qua decla-
rat lucis subtractio: cū dicit (et tenebre
eam nō cōprehenderūt) quod exponit.
Primo fm Origē. q̄a nulla creatura pt
cōprehendere istā lucem. i. intelligere:
quid vel qualis sit de⁹. Illud em̄ intel-
lectu cōprehendit: q̄d pfecte ꝛ totaliter
intelligit. Scōo exponit p allegoriā sic
Tenebra est hūanū gen⁹: originali pec
cato infectū. Quasi g̃ si aliq̄s q̄rat. q̄re
nō oīes illūinant cū ꝟbum dei sit lux:
Rñdet tacite dicēs. Lux q̄ntū est de se
lucet in tenebris. i. in hūano genere cui
ostendit sue ꝟitatis cognitionē p scīptu
ram: p creaturā et p pīsentiā suam qua
mundo visibiliter corporalis apparuit
in carne assumpta: sed tenebre. i. omnes
vniuersaliter peccato obscurati vel spe
cialiter iudei: eā. s. lucē se offerentē non
cōprehenderūt. i. cognitionē ei⁹ nō acce
perunt: qz oculos aperire noluerūt: se ꝑpa
rando. Chrys. Sic̄ solari radio non est
frui nō aperientē oculos: ita nec clarita
te hac participare nisi expandētē vehe-
menter aie oculū. Hec ille. (Fuit homo
missus a deo) Tractatur⁹ euangelista
de humanatiōe verbi. Prio ptractat ō
ei⁹ pcursore q̄ missus est tāq̄ lucifer añ
solem: vt homines disponeret ad lucis
inaccessibilis verbi susceptionē et pce-
ptionē. De Joāne aūt loquēs euangeli
sta tria declarat. s. eius dignitatē: ꝛ ei⁹
vtilitatē. ibi (hic venit) ꝛ eius a ꝟbo di-
stantiā. ibi (nō erat ille lux) Quantū ad
Primū dic̄ (fuit homo). s. natura humi
lis. sed officio sublimis: qz (missus a do)
q̄si eius nunci⁹: honorabilis vocabulo:
vtpote (cui nomen erat Joānes) deo ste
disponēte ꝛ ordinante. Dicit em̄ Joan
nes: idem qđ in q̄ est gra. Estaūt scīē-
dū q̄ ptiores grāmatici iterdū ad ostē
tationē sui ingenij ptermisso cōi vsu ex
cogitāt noua: nō tm̄ meliora veteribus: sꝫ
q̄ iudicio carēt existimāt q nō bñ dicāt
nisi p nouitatē. Dicūt igit moderni: cui
nomē erat Joāni. q̄ mō loq̄ndi Hiero.
q̄q̄ vtik in vita bti Pauli pmi eremite:
sed codices sacri grauitatꝫ causa vtunt
ntō casu. Dicit g̃ hō ad tollendā hereti
cor pfidiā q̄ dixerūt illū fuisse angelū
eo q̄ dñs ō ipo introduc̄ illō Malach.
ij. Ecce mitto angelū meū. Sꝫ hō fuit:
vt dicit q̄ntū ad nature ꝓditionē: angelus aūt ibi dic⁹ est aut ꝓpt officij dignitatē: qz angel⁹ idem est qđ nunci⁹ ꝛ ille nūciauit chīm: aut ꝓpt vite puritatē: q̄a
lꝫ hō fuit: tm̄ habuit angelicā puritatē.
Item dicit hō: ad ostendēdū ꝓuenientiā officij ei⁹. Debebat em̄ de luce incarnata restificari hominib⁹. et ideo debuit
hō esse cōnaturalꝫ alijs: vt sic eū possent
intelligere. Tertio hō dicit ad subleuā
dā hominū fiduciā. Si em̄ homem fragilē ꝛ infirmū de⁹ tantū sublimauit: vt
cum suū faceret pcursorē: null⁹ hō de se
ipso desperare debet. Sꝫ ne q̄s dubitaret huic homini credere: qz ois hō mendax: tō dicit (missus a deo) vt ex hoc fm
Chrys. credas quecūq̄ dicit esse verba
mittentꝫ. Vñ angel⁹ dī cui⁹ ꝓprium est
nihil ꝓpriū dicere. Cū aūt fm ictm Thotripl̄r aliq̄s mittrā a deo. s. p inspiratiōnē Esa. xlviij. Misit me dñs ꝛ spūs p i
teriorē ispirationē: ꝛ p aptam visionem
Esa. vj. Audiui vocē dñi dicentꝫ: quē
mittā ꝛc. Et p plani missionē q̄ gerit p
sonā dei: fm illō. ij. Cor. ij. Si cui do
nauī ꝓpt vos i psona chri. Joannes pōt
dici missus duob⁹ ꝓmis modis. Lauendus est aūt Origenis error. Dic̄ enim
oēs aias sil' ab initio fuisse creatas: sed
postmodū fm diuersa merita diuersis
corpib⁹ alligatas. Sic g̃ posset q̄s intelligere Joannē missuꝫ a deo in hūc mundū q̄si pus extitisset in alio: sic̄ ꝛ filius dicit missus i carne. Hic em̄ sensus est
hereticus: quia humana aia creando in-

fundit corpi ⁊ ifundēdo creat. Nam de Jacob ⁊ Esau dī Ro.ix. Cū nōdū nati essent/aut aliq̄d egissent boni aut mali. Jn his em̄ ꝓbis apli habet q̄ aie illorū paruulor añ natiuitatē suā nlla habuerūt merita. Dī g̃ missus:q; postq̄ fuit hō nat⁹ de⁹ ex spūali reuelatiōe misit illū ad pdicādū ⁊ baptizādū. Vl pt dici missus:nō q; pfuit i alio mundo: sed q; pfuit ab eterno i diuina ꝓuidētia Fuit g̃ magne hūilitatis:q; hō magne auctoritatis:q; missus a deo.magne sanctitatis/q; nomen ei erat Joānes.i.in q̄ est gratia:sic em̄ interpr̄at. Cōpetebat aūt ei h̄ nomē. Primo:q; maxie i eo diuina gr̃a abūdauit.Lu.j. Spūsctō replebit adhuc ex utero matris sue. Jtez scōo:q; ab ipo icepit temp⁹ gr̃e.Dat. xv. A diebꝰ Joānis baptiste regnū celoz vim patit. Vel tertio ad ostendēdū q̄ a deo nō fuit ꝓpt sua merita missus: sed ꝓpt diuinā gr̃am ⁊ miscōiaz.j.Cor. xv. Gr̃a dei sum id q̄ sum. Deinde euāgelista declarat utilitatē missiōis Joānis. Dicit g̃(hic venit)volūtarie obediendo mitteri eū a deserto(in testi.ut testi.phiberet de lūine).s.ꝓbo:q̄ntum ad ei⁹ miraculosaz ꝓceptionē ⁊ natiuitatē Et nota q̄ verbū supra lucē dixit:h aūt appellat lumen:q; lux dicit in suo fonte ꝓsistens:puta in sole:sed lumen ut in alieno corpore est:puta in aere. Et sic verbum in se lux est:sed in humana natura lumen.⁊ sic de eo nunc tractat (ut omnes crederent p illum) Ecce finis et fruct⁹ hui⁹ testis ⁊ testimonij ei⁹: ut.s. omnes hoies susciperēt irradiationē veri luminis. Duplex ē aūt ei⁹ irradiatio vel participatio.s.p fidem ⁊ p apertam visionē. Et ṗma est via ad secūdā:q; nisi crediderit⁊ nō intelliget⁊. Esa.vij.fm aliā litterā:ideo dic ut omes crederent p illum. Nō em̄ statim apte eum cogḡscerent. Crederēt inquā p illum/sed nō in illū:q; fides innitit ṗme veritati q̄ infallibilis est. Sed h oritur q̄stio Danichei: qui negat oia testimonia ꝓpheta rū de christo. Dicit em̄ q̄ frustra Joannes ⁊ alij ei testimoniū perhibent:q; est lumen purissimū:lumē aūt se ⁊ alia manifestat:ido nō indiget manifestari ab aliquo.vñ videt supflue dictū/ut testimoniū phiberet de lumine. Sz a sanct⁊ mltiplex assignat rō/ q̄re chr̃s voluit a ꝓphetis habere testimonia. Una est fm Chrys.⁊ Dionys. Quia qđ in se clarū est ⁊ certū:alicui pōt esse dubiū ⁊ obscurū:⁊ ꝓpt indiget manifestari/nō ꝓpt se/ sed ꝓpt infirmitatē alteri⁹. Sic g̃ chr̃s nō ꝓpter se egebat Joannis testimonio vel alteri⁹.vñ Joā.v. dicit. Ego testimoniū ab hoie nō accipio. Sz hmōi testimonia fuerūt necessaria ꝓpt hūanā infirmitatē cui ipm lumē iproportionatū erat. Jdeo⁊ qđā hoies pre alijs sūt de rebus diuinis illuminati:ut alijs ab eis humano mō cognitionē acciperēt diuinoz. Et ideo dicit:ut omes crederent p illū. Vnde.aūt assignat tres alias rōnes. Et ṗma ē: Quia lz ipe ꝓpt se hmōi nō indigeat:tn̄ hoc voluit fieri ut q̄sdā homies exaltaret. Sicut em̄ deus pōt omnia p seipsum imediate ꝓducere sine adminiculo alicui⁹ creature:⁊ tn̄ cōmunicauit causis creat⁊ ut possint ⁊ ipe causare ⁊ facere:ut nobilitenꝰ creature quasi coagentes creatori. Sic etiā maiorē sui cognitionē dedit q̄busdā hoib: ⁊ p illos alios ad se adduxit ⁊ se eis manifestauit:quāuis totum p seipm potuisset explere. Scōa est:q; miracula p q̄ christus manifestauit seipsum mundo: temporaliter facta trāsierūt ⁊ pauci illa viderūt. Testimonia aūt scripturaꝝ stabilia sunt ⁊ ad posteros puenerūt:et hac de causa miracula fūt adiūcta. Tertia est:quia homies ad fidem ꝓuertēdi diuersimode dispositi erant. Quidam em̄ p miracula/quidā p ratiōes ⁊ argumēta magis mouenꝰ.j.Cor.j. Judei signa petunt:⁊ greci sapientiā querunt. Jdeo christ⁹ utroq̄ modo voluit manifestari:ut omnib⁹ ꝓuideret congruentē medicinā. Sed hic obijcit contra h q̄ dicit(ut omnes crederēt p illū) quia cū nō omes crediderint:videt q̄ frustra Joānes ⁊ deus sint suo fine frustrati. Sed ad hoc dicit q̄ duplex est finis.s.in se et in altero.sicut finis medici in se est mederi.in altero ꝓo est sanari. Frustrari

g fine in se dicit impfectionē: nō aūt fine in alio. Nam sic dicit Phs: nō semp sanat medic⁹/nec rhetor semp psuadet sed si nihil omiserit de pringentib⁹: eum pfecte operatū dicim⁹. Testimoniū g z doctrina Joannis ordinabat ad h vt omnes homies in ch̄m crederēt: sz q ñ oīes crediderint: fuit ex stulticia z peruersitate eor: z sic habuit finem i se cū/uis nō in altero. Vel dicendum q finis Joannis fuit facere quod in se erat: vt omnes crederēt. z similiter est frustrat⁹ scō/nō pmo z principali. Finis autem dei ab eo volitus in missiōe Joānis antecedenter fuit vt omnes crederent: nō autē psequēter. Que aūt vult antecedēter: nō semp implent. Dicit autē qs vel le antecedēter illud quod vult q̄ntū i se est z fm suam naturā consideratū: vt iudex vult vitam omniū ciuium. Consequēter aūt vult quis illud quod vult oibus cōsideratz: vt iudex latronem mori pside rata ei⁹ malicia. Deinde ponit distinctionē inter verbū z Joannē dicens (nō erat ille lux). i. Joānes nō erat verbū in quē credere deberēt: sz supple missus erat (vt testimoniū phiberet de lumine). i. vbo icarnato. Sed ptra. Videt em̄ q Joānes esset lux: qz dī Mat. v. Vos estis lux mūdi. Rūdeo. videm⁹ in corporalib⁹/q quedā lucent et lucem habent a se: vt sol. quedam vo lucent et lucem habent ab alio: vt luna. Sic etiā in spūalib⁹ vna lux est fontalis z prima lucens quidē sed nō illūinata: que ē de⁹. Alia est secūdaria z participata: que ē in sanctis. Sancti ergo dicunt lux inq̄ntum habent lucē quandā spūalem: gratiā. s. z sapientiā: p quā etiam alios illuminant. Magis ppie tñ dicunt lumināria. i. vasa lucis prentiua. Vñ z Joānes dicit lucerna Joā. v. Erat g lux p participationē: z nō erat lux p essentiā. Origē. Lucerna ardens erat: sed nō p/prio igne succensus: ardebat lucens: sed non ppria luce lucebat: stella matutina erat: sed nō a seipo ppriū lumē accepat: sed gra ipsius quē pcedebat in eo ardebat z fulgebat. Hec ille. (Erat lux vera) Hic agit euāgelista de icarnatione verbi: de quo dicit. (erat lux vera) Est autē sciēdū q verum aliquādo diuidit contra falsum/aliquādo contra figurale/aliquādo contra participatū vel participās. In mūdo g fuit multiplex lux. Prima fuit falsa. s. sciētia mūdana: quā habuerūt phi. de qb⁹ dicit ad Rom. j. Euanuerūt in cogitationib⁹ suis. Alia fuit vera quidē sed figuralis: vt sciētia legis z pphetar. Tertia fuit nō falsa nec figuralis/sed tñ participata/vt sciētia apostolor. Verbum igit est lux vera/nō falsa/nec figuralis/nec partcipata/sed p essentiā suam. Item lux vera. i. purissima z clarissima: que omnia respicit z nullis inficit sordib⁹. Vñ Augusti. ij. li. de liberoarbitrio. Veritatis z sapiētie pulcritudo/nec peragit tpe/nec migrat locis/nec nocte intercipit/nec vmbra includit/nec corporeis sensibus subiacet. Cernentes se murat i melius: a nullo in deteri⁹ cōmutat. Hec ille. Vel vera. i. icōmutabilis: qz (vt dicit Augustin⁹) veritas est incōmutabilis. Id em̄ solum vere est quod icōmutabile est. Est autē norandū/q lux corporalis est pncipiū gnatiōis in istis iferioribus: quia radius solaris fm Diony. ad generationē corpor̄um visibiliū cōfert: z ad vitam ipa mouet/nutrit/z auget. Secundo est principiū manifestatiōis omniū visibiliū. Vñ ad Eph. v. Oīne quod manifestat lumen est. Vñ z omis color in lumine. i. per lumen videtur: fz Phm. Tertio est principium pulcritudinis omniū corpor̄. Pulcritudo enim consistit in debita pportione partium: z claritate decenter suppfusa. i. fm cōuenientē colorem. Sic etiā lux spūalis. i. diuinum verbum vel diuina sapientia: est pncipium z causa quare aliq̄d pduclt: Ps. Omnia in sapientia fecisti. Et quare aliq̄d scitur z manifestat: fm illō Eccī. j. Fons sapientie verbū dei in excelsis. Et quare aliquid decorat. Vnde Dionysi⁹ dicit q de⁹ dicit pulcritudo sicut ois consonantie z claritatis causa (Que illūinat omnē hominē venientē in hunc mundū.) Omne em̄ quod est per participatōez derivat ab eo quod est q

essentiã. sicut omne quod est ignitũ est ignitũ ab aliquo qđ est p essentiã ignis Quia g verbũ est p essentiã lux: oportz q omne lucens lucear p eius pticipatiõnẽ: z ideo verbũ illuminat oẽm hominẽ

Est autẽ notandũ q Origenes hic distinguit triplicem mũdũ. s. supiorem: q est substantiaꝝ imaterialiũ. iferiorem: qui est corporeoꝝ. z mediũ: qui est hoiz ex corpore z spiritu cõpositoꝝ. Potest autẽ addi quartus: qui est peccatorum rebus mundi fruentiũ. de quo quarto dicit. j. Joan. ij. Omne quod in mũdo est: cõcupiscentia carnis est: aut concupiscentia oculoꝝ: aut superbia vite. Itẽ Joan. xvj. Plorabitis et flebitis vos: mũdus autẽ gaudebit. In primũ venit homo p ꝓtemplationẽ vel spiritualẽ generationẽ. In secundũ p generationem carnalem. In tertiũ viuendo fm rõnẽ. In quartũ inherẽdo creature p inordinatum amorẽ. Si ergo quod hic dicit intelligat de aduentu hominis in ꝑmũ mundũ: sic põt dupliciter exponi. Prio sc̃z de homie veniẽte i superiorẽ mũdũ per baptismi regenerationẽ: et talis illuminat nisi ponat obicẽ seu fictus accedat: quia recipit lumẽ gratie. sic exponit Auge. Scõo vt venit in illũ p contemplationẽ: sic p homines intelligunt mentes. Mens em̃ hominis cũ sit principale in eo/ dicit totus homo sicut rex totũ regnũ: z vnũquodq dicit esse illõ quod est principale in eo: fm Phm. ix. Ethicoꝝ. Tũc autẽ precipue mens a dõ illuminat: cum ascendit i ꝓtemplatiõez diuinoꝝ. ij. ad Coꝝ. iij. Nos autẽ reuelata facie zc̃. Si autẽ intelligat de aduentu in secundũ mũdũ/ sic potest exponi tripliciter. Uno modo vt intelligat de illuminatiõe naturali. Omis em̃ hõ qui nascit in h̃ mundo ab eterna luce recipit lumen intellectus vel rõnis. Alio modo vt intelligat đ gratuita. Omnib9 em̃ hominib9 quãtũ in se est/ lumen infundit: cuius nõ omnes illud recipiant. Dionys. ij. eccl'iastice hierar. Semp intellectualib9 vultib9: diuinũ expansũ est lumẽ: nostrũ q est recipere vl nõ recipe de lumine sibi p̃sente. z isto modo exponit Chrys. Tertio itez exponit đ lumine gr̃e: vt sit accommoda distributio: z sit sensus/ q pdicta lux illũinat lumine gratie oẽs q illũinant. Licet g nõ illuminent oẽs: tamẽ null9 illuminat nisi p hoc lumẽ. hec autẽ est expositio Augustini. Et ponit exemplũ đ mgr̃o qui docet omnes pueros ciuitatis: nõ q oẽs pueri doceant: sed quia null9 nisi p ip̃z docet. Si autẽ intelligat đ aduentu hominis in tertiũ mundũ: sic exponit Ambrosi9 de viuentib9 modo humano rõnabiliter sic dicens. Illuminat illum q ad imaginẽ et simlitudinẽ dei viuit: q se hominẽ esse cognoscit vt refugiat eũ rum libidinẽ: feraꝝ rabiem: lepusculoꝝ formidinẽ: vulpiũ fraudem: rapinã luporꝝ. Hec ille. Potest etiã exponi đ aduentu in quartũ mũdũ. s. i peccatũ. Tales em̃ ceci sunt/ indigentes lumine nõ vt intrẽt talẽ mũdũ: sz vt inde exeant et intrẽt ad ꝑmũ mũdũ vl ad scdz vl tertiũ. Ad hos aũt illũinandos spũalr chr̃s venit Mat. ix. Nõ veni vocare iustos: sed pctõres ad penitẽtiã. Sz si q nõ illuminant ex excusabiles sũt: quia ista lux vera est: z illuminat q̃ntũ est de se oẽm hoiez venientẽ in hunc mundũ. Vñ ad maiorẽ expressionẽ inexcusabilitatẽ coꝝ q nõ illuminant/ subiungit (in mundo erat) quasi diceret. Hoc visibile presens eis aderat. Posset em̃ alicꝰ dicere. Si lux illuminas est: quomõ illũinat: cum non oẽs illuminent lumie suo: Et Rñdet q: debuerãt cognoscere (Nã in mũdo) .i. in vniuersitate condita (erat) etiã an incarnatiõez. s. p̃sentia sue diuinitatẽz z potentia: regẽdo z gubernãdo mũdũ nõ vt pars mũdi: sed vt factor ei9. Vñ erat in mũdo vt i speculo suo: vt i domo sua: vt in opere suo (Et mũd9 p ipm factus est) Hoc dicit/ quia ista est causa q in mũdo esset: quia mũd9 p ipsum fact9 est. Semp em̃ causa debet esse ꝓiuncta effectui: si est causa in fieri z in esse. Vl hoc dicit ne aliquis ex hoc q dixerat lucem esse in mũdo crederet q ab eterno in mũdo fuisset. Si ei mũd9 fact9 ẽ post/

cp̃.s.nō fuit/habz initiū: nec erat lux in mūdo ab eterno:sz postcp̃ factꝰ est mōus.

Et notandū est q cū dicit p ipm/ in q̄s possunt notari rōne huiꝰ ꝓpositiōis per.s. Identitas operationis in p̃e t filio. Distinctio ꝑsonalis vtriusq̄. Auctoritas in patre respectu filij. Causa efficiēs in filio respectu facture. t Causa exēplaris. Quāuis autē sic cōgiscere potuerint/ tñ nolucr̃t. Vñ subdit (Et mūdus) mūdi amatores sm Grego. et Augu. t Chrys. vel sm Orige. mūdus .i. hoies mūdū inhabitātes (eū).s. esse creatorē t redēptorē mūdi (nō cognouit) cognitiōe speculatiua. q nec p scripte legis symbola: nec p visibilis creature paradigmata. vt ór Orige. nec cognitiōe ꝓpetica: siue per affectū. q cū deū cognouissent/nō sic deū glorificauer̃t. Ro.j.

Et nota q licz pbi cognouerint deū naturaliter: tñ mysteriū trinitatis ignorauerūt: t cōsequent̄ ybi psonam similit. Quia ergo in mūdo existens per diuinitatē nō est agnitus: ideo (in ꝓpria venit) p assumptōez humanitatis: in ꝓpria inq̄ ꝓmo. i. in mūdū q ab eo factus est: sm Orige. Vel scdo in ꝓpria. i. inter iudeos sm Chrys. qui fuerūt dei ꝑ's peculiaris. t dñr eius ꝓpriꝰ rōne electiōis in Abraā: rōne redēptionis ab egypto: rōne dationis legis: rōne cultus specialis: rōne missionis filij/ q nō est missus nisi ad oues q̄ pierāt domꝰ isr̃l. Matt. xv. Vel tertio in ꝓpria venit. i. in naturam humanā quā condidit t assumpsit (t sui). i. q̄cunq̄ homines q̄ sunt sui creatione (eū nō receperūt) scz in carnis infirmitate miraculis coruscantē: nō receperūt inq̄ per fidē. Vel sui. i. iudei vel eius cōgti eū nō receperūt. sic Dessiā t creatorē suū: imo offenderūt/ eiecer̃t t occiderūt: sm Chrys. Vel non receperunt p amorē: quia grē obicē posuerūt. Quia tñ nō oēs eū repulerūt: sed q̄daz receperunt per fidem t amorē: subdit. (Quotq̄t aūt). i. oēs cuiuscūq̄ sexus/ vel cōditiōis/vel etatis/vel status/vel gentis: q receperūt eum) scz intellectu p fidez: t in affectu p amorē (dedit eis potestatem filios dei fieri) Ad cuius euidentiā sciendū est/ q filij dei dicunt aliq̄ per assimilationē ad deum. Est autē triplex assimilatō spiritualis homis ad deū. Una q̄dem est in p̄senti vita p infusionē gratie: qua adoptamur in dei filios. ad Rom. viij. Nō accepistis spiritū seruitutis iterū in timore ꝛc. Alia est per opez ꝓfectionē. Matth. v. Diligite inimicos vestros; benefacite his qui oderūt vos: vt sitis filij patris vri. Alia est p adoptionē glie que pficit in beatis/ t cp̃tum ad aiam. quia vt ór. j. Joan. iij. Cum apparuerit/ similes ei erimus: quia videbim⁹ eum sicuti est. Et cp̃tum ad corpus: q reformabit corpus humilitatis nostre: ad Phil. iij. Si ergo loquamur de potestate qua q̄s potest fieri dei filius per gliam t pfectas operationes: ista ꝑba non habēt difficultatem: quia ista potestas est gratia qua habita potest facere homo opa meritoria: t consequenter adipisci gliam. Si vero loquamur de filiatione per grām insurgit dubitatio: quia gra non est in nostra ptāte. vt videt loquēdo de potestate nature. loquēdo autē de potestate gre/ tunc hoc ipm quod est habere talem ptātem: scz grām est esse filios dei. Ideo dicendū est q iustificatio p grām que fit in adultis: req̄rit motū liberi arbitrij t ꝓsensus. Et q̄a in ptāte homis est vt ꝓsentiat: ideo dedit eis ptātem filios dei fieri. Dedit igit ptātem suscipiendi grām dupl'r. Uno mō grām ꝑparando t bonis ꝓponendo: sic qui facit libz̄ū/ t ꝓponit homi ad legendū: dicit dare potestatē legendi. Gra aūt est facta p chm̄ t nobis ꝓposita: non q̄si seorsum ab ania chīs grām creauerit/ cū sit accidēs q̄ in substātia creat̄/ vel potiꝰ cōcreat̄: sed quia instituit sacramēta q̄bus gra in nobis fit. Vñ grām fec̄ duplicit. Primo q̄si remouendo phibens: id est placādo deū. sicut medicina facit sanū que remouet malos humores. Et secundo fecit eam in sua causa. id est in sacramentis. Alio modo mouendo liberum arbitrium ad susceptionez gratie. Juxta illud Thren. vlt. Conuerte nos domine ad te t cōuertemur: quasi

dicat ipa oblata bõa recipe nõ valem⁹ nisi ea recipe largiar⁊. Ista ptãs nõ est ipa gra gratũ facies: sed est inuitatio t motio: seu vt ita dicã adiuuatio ad gratiã ꝓsequndã. Ista aũt duo ds oib⁹ qtũ in se fuit exhibuit: sed qdam nõ cõsenserunt motiõi diuine. Vñ dr Chrys. Nõ dic euãgelista: fecit eos filios. qr opus est studio nro. hec ille. (Dedit g eis potestatẽ filios dei fieri) p gram adoptionis: qõ est magne dignitat⁊. j. Joã. iij. Videre qlem charitatẽ t c. Jtẽ magne vtilitat⁊. qr si filij t heredes Rom. viij. (his q credũt in noie ei⁹). i. in re t ꝓtute nois eius qõ est emanuel: fm glo. sez his q credũt chm esse verũ deũ t verũ hoiem. His inqt data est hec potestas. Et ly sint m'ri alij articli qs opz credere: iste tñ spealiter fac filios dei. Cõgruum em est/ vt q credũt filiũ dei esse filium hois. ipi ꝓpter dignitatẽ sue nature quã in illo adorant/ fiant filij dei p adoptionẽ (Qui nõ ex sanguinib⁹) supplnati sũt filij p adoptõz. Grãmatice aũt loquẽdo sanguis nõ habz pl'e: pl'r tñ dr ex sanguinib⁹: qr in greco hz plurale. vl' vt oñdat q plura ꝓcurrũt materialit'. i. plura materialia ad generatõez carnalem. Cõcurrit em semen maris t femine: licz vnũ hoz fm phm sit materia ex qua fit ples. s. femẽ/ vel sanguis femie. aliud aũt licz sit qd materiale: tñ non est causa materialis: sed est causa efficiens ꝓxima. Vñ in hoc oñdit q spũalis filiatio nõ cõuenit cũ carnali in causa materiali: t ꝓñter q neqt i causa motiua: cuz subtũgit (neqt ex voluntate carnis) Augu. i. ex ꝓcupia m'lieris/ q dz esse subiecta hoi sicut caro spũi. Et dr m'lier fm aliqs caro. qr ꝓma. i. Eua formata est de carne. i. costa viri. Gẽ. ij. (neqt ex voluntate viri) id est ex ꝓcupiscẽtia virili. Orige. Carnis noie femineũ: viri ꝓ noie masculinũ designat habituz. Hec ille. Appetitũ ꝓ oẽm vocat voluntatẽ. Et isto modo ꝓcupia carnalis ram viri qt m'lieris dr voluntas. Scus Tho. aũt vult q p hec duo intelligant duo ꝓncipia seu motiua ad carnalẽ generatõem q sũt voluntas: t appetitus sensitiu⁹: qꝝ ꝓmus dicit voluntas viri: t scds voluntas carnis. Sz siue sic/ siue sic intelligat ex his non nascimur filij dei: sic neqt ex sanguib⁹ (sed ex deo nati sũt) id est diuina ꝓtute t opatione. Vñ ly ex: nõ dr cãm materialẽ: sed effectiuã q est diuina ꝓtus: filios dei efficiens p baptismi regnationẽ: p fidẽ t interna inspiratõez Vl' dr cãm explarẽ. i. ex deo nati sunt ꝓlimitationez. Sic em dic. s. Tho. ly a: denotat sp cãm mouentẽ: t intellige qñ dr cãm t non ꝓncipiũ motus. Et ly de: causam materialẽ t effectiuã cõsubstantialem. quia dicim⁹ fabrũ facere culrel lum de ferro: t pẽm generare filiũ de sepo: quia scz aliqd sui cõcurrit aliquo modo ad generationẽ filij. Et ly ex: causam materialẽ t efficientẽ: nõ tñ cõsubstantialẽ: t intellige necessario: licz aliquãdo eam possit dicere: quia filius dei ꝓcessit ex patre. Jgitur viri iusti dicunt nati ex deo: quia nõ sunt de ei⁹ substantia: sed de filio naturali singulariter dicit q de deo pẽ natus est. Hec ex illo. Ex his aũt ꝓbis arguunt heretici q generatio hoim nõ sit a deo. Naz vt dicunt filij dei non nascunt ex sanguinib⁹ id est ex cõmixtiõe seminis masculis et femine: sed filij diaboli. Ex hoc autẽ arguunt cõsequent q matrimoniũ sit peccatũ. Sed error iste ꝓcedit ex manifesta ignorãtia. Joanes em fac distinctionem inf carnalẽ t spũalem gnatõem: vt ꝓferat spũalez carnali: quia spũalis est a deo imediate. carnalis ꝓ mediante cõmixtione maris et femine. Nõ aũt sequit q si sint iste due gnationes alio et alio modo: q ꝓpt hoc vna sit a deo/ alia a diabolo: sz vtraqt est a deo: vna tñ immediate: alia ꝓ mediatib⁹ causis secũdis: id est masculo et femina/ qb⁹ deus ꝓtutem generatiuã cõrulit t cõseruat. (Et ꝓbum caro factuz est) Hic docet euangelista modũ quo ꝓbum venit ad nos ne alicui incredibile videret q nos sum⁹ effecti filij dei. Origen. Si filius dei factus est homo: quid mirũ si homo credẽs in filiũ dei: filius dei futurus sit: hec ille. Verbũ ergo qõ erat in ꝑncipio apũ deũ (caro factuz est) id est ve

rus hō p synecdochen. Vl̄ fm Chrys. sublūgit(z ꝓbū caro factū ē) Ad ostendendū q ꝓbū hz ptātez:vt det ptātē filios dei fieri. Sz cū ꝓbū dei sit icōmutabile:quō pōt i eo intelligi aliq factio vt dicat caro factū? Ad h̄ dī q oz sic exponi l̄ra(Verbū caro factū ē).i.factū ē vt ꝓbū esset caro seu ver? hō:nō q dei tas sit ꝙuersa i hūanitatē/vl̄ ecōuerso. sed q: deitas traxit hūanitatē ad ptici? patōez sui ee.sic z aia trahit cibū dādo ei esse hūanū.inq̄ntū fac cibū esse carnē hūanā vl̄ os z hmōi. Vel ꝓbū caro factū ē.i.carnē assūpsit:sic hō fit alb? p assūptionē albedinis. Verbū igit caro factū ē:nō p sui mutatiōez:sz p carnis assūptiōez:ita q factio nō ponit mutatiōnē i ꝓbo:sz i assūpta natura. Dī em verbū caro factū p vnionē ad carnem:vnio aūt ē relatio:relatiōes ār nouit dicere ō deo p respectū ad creaturas nō iportāt mutatiōez ex pte dei:sz ex pte creature nouo mō se habēt? ad deū (Et habitauit i nob).i.i nr̄a natura:fm Chrys.z Hila. sz habitu inuēt? vt hō. Et in h̄ notant tria. Prio diuie z hūane nature distinctio p h̄ q dī:in nob.i.in natura nostra. Nō em inhabitat aliqd distinguit ab eo qō inhabitat. Sz ꝓbū diuinū inhabitat naturā hūanā in chō:qz i ipo habitat plenitudo diuinitat? corpal?r. Col. ij. Ergo natura ꝓbi fm quā ē de? remaner distincta a natura hūana/fm quā ē hō. Et i h̄ excludit error eox q dixerūt aliqd ꝓbi i carnē ꝙuersū.sic cū ex farina fit panis:z ꝑ nat? ex ꝓtrarijs. Et eox q dixerūt naturā diuinā ꝙuersam i hūanā. Cū em credam? aiam icorpoream vniri corpi:ita q ex his fiat vere vnū:sil̄r credere dēm? subaz diuinā incorpoream vniri aie z carni:ita q ex tribz substātijs.s. deitate:aia z carne sit vn? chr̄s.ita tū q nec natura ē trat? ꝙusa sit i aiaz vl̄ carnē:nec ecōuerso.sic nec caro i aiaz/ne q aia i carnē ꝙuertit/nec ambe nature itelligant ꝓstituere vnū tertiū distinctū ab vtrisq. Scdo notat natur diuie ipmutatio i h̄ qō dī.z habitauit:nō habitare dī ab habitu fm aliquos. Vel saltē ista habitatio fuit p h̄ q habitu est chr̄s inuent? vt hō. Habit? aūt nō mutat habentē/sz ecōuerso.q: habitus ptcipat formā habēt?:z nō ecōuerso. Sic q̄dāmō se habet i ista trā vnioe ꝓbi ad naturā hūanā. Ipsa em eleuat ad particlpādū esse suppositi efni. ipso tñ supposito impmutabili pmanēte oino. Tertio notat vnionis ꝓpetuitas. per hoc q dicitur:et habitauit i nobis. Semp em(vt dic Chrys.) fil? dei h̄ tabernaculū ihabitauit:ita q etiā i mortis triduo ꝓbū diuinū remansit psonaliter vnitū illi trē aie existēti in inferno: z etiā corpi iacenti i sepulcro. Nūq̄ ei ꝓbū diuinū reliq̄t substātiales ptes humane nature. Vel habitauit i nob.i.inter nos apl̄os familiarit ꝙsat? ē. Nō lō addit:vt oñdat mirabil̄ ꝓdescēsio filij dei ad hoies int̄ q̄s sic cōuersat? ē:vt videret q̄si vn? ex il̄l. Nō solū ei voluit hoib? assimilari i natura:sz etiā i ꝙversatiōe z familiari ꝙuictu:absq tñ pct̄o: vt sic hoies dulcedie sue ꝙuersatōis alliceret ad ipm ꝙuerterent. Est aūt circa illā sniaz:ꝓbū caro factū ē:multiplex error deuitād? fm diuias scripturas:z fidē chr̄iane sniam. Prim? ē Eutices:q dixit diuinā z hūanā naturā sic i chō fusse cōmixtas:vt eadē fuerit natura dei z hois:acsi ꝓbū vel aliqd ei? sit ꝙuersū in carnē z non assūpserit carnē. ☞ illud. Ego de? z nō mutor. Malach. iij. Secund? ē Arrij.q lz nō crediderit ꝓbū in carnē mutatū/sz q eā assumpserit:tñ dixit q assūpsit carnē sine aīa/loco cuius aie ibi erat ꝓbū. ☞ illō Mat. xxvj. Tristis ē aia mea z̄c. Terti? fuit Appollinar?:q dixit ꝓbū assūpsisse aiam/sz sensitiuā tm̄ z nō intellectiuā:loco cui? i corpe chr̄i dixit cē ꝓbū. ☞ illō Mat. vij. Dirat? ē Jesus:qō nec i diuitate/nec in aia sensitiua/nec i carne chr̄i inuenirī pōt. Jste aliq̄n secut? est Arriū:sed ꝑ auctoritates coact? ē i chō aliquā aiaz ponere. Preterea chr̄s sz hoc nō assumpsisset carnē humanā:quia sicut nō est caro sine aia:ita nō est caro humana sine aia hūana:q̄ est intellectiua. Sz contra. Si ei assumpsit carnē sic animatā: quare euāgelista mētionē nō fac ō aui?

ma intellectiua. Rñdeo. Prio vt ostẽderet ꝑfectam incarnatiõis: ꝫ manicheos dicẽtes ꝓbũ assumpsisse carnẽ phãtasti cam tm̃. Scõo vt ostẽderet maiorẽ dignatiõez dei assumẽtis nõ solũ aiaz rõnalẽ: vez̃ etiã carnem magis a se distantẽ. Tertio vt ostẽderet ꝑfectã z singlãritatẽ vniõis i chr̃o: qz i alijs hoib9 vnit de9 ẽntũ ad aiam solũ. Quarto vt oñderet ꝛgruitatẽ hũane reparatiõis: qz hõ per carnẽ infirmabat. Sed ꝛtra. Si ꝓbus caro factũ est: qz carnẽ assũpsit: gre ñ dixit euãgelista: ꝓbũ carnẽ assũpsit: ꝫ caro factũ est? Rñdeo. vt excluderet errorem Nestorij dicẽtis in chr̃o fuisse duas psonas/z duos filios. s. dei z ꝑgnis: q̃ si eẽt ver9: falsa essẽt hec/ de9 fact9 ẽ hõ: qz ipossibile est alterz duoꝝ singulariũ diuersoꝝ suppositoꝝ predicari de altero. ziste ẽ ẽrt9 erroz. Quint9 ẽ eoz q̃ nõ intelligẽtes modũ incarnatiõis dixerũt in chr̃o esse q̃dẽ vnam psonã dei et hois: ꝫ duas hypostases vel duo suppolita: scz hũanũ ꝛpale: z diuinũ eternũ. Sz fm h̃ ista saluari nõ põt/ de9 fact9 est homo: z ista/ homo fact9 est de9. z ꝛ hec opinio dãnata est i ẽncio ꝛcilio (Et vidim9 ꝛc) Hic euãgelista declarat diuini ꝓpi excellentiã. Cõtinuat aũt ista ps ad ꝑcedẽtia: vt sit ẽntũ argumẽtũ ei9 gõ dixerat ꝓbũ caro factũ est. q. d. Ex h̃ scio q ꝓbũ dei est incarnatũ: qz ego et alij apli (vidim9 gliam ei9.) Cũ aũt de q̃busdã hoib9 legit q apparuerũt gliosi: sicut ꝛ Moyse dr̃ Exo. xxxiij. q facta est facies ei9 splendida: vel cornuta fm aliam lr̃am. posset aliqs dicere q ex h̃ non põt argui q ille hõ fuerit fili9 dei/ qz gliosꝰ apparuit. ideo subiũgit (gliam ẽntũ vnigeniti a patre.) acsi dicat. Glia ei9 non est quasi angeli/ vl̃ moysi/ vel helie/ aut helisei/ sed ẽntũ vnigeniti. Est aũt hec gloria quã Joãnes z q̃dã alij viderũt/ singulariz: z ei9 singlaritas ꝓsistit in ẽrtuor. Prio i testimonio ꝑris: qñ reddidit filio in mõte thabor. Scõo i subiectiõe angeloꝝ ministrãtiũ sibi Matt. iiij. cũ ante hoies essent angelis subiecti. Tertio in obediẽtia toti9 nature. Mat. ix. Qualis est hic: q̃a mare z venti obediunt ei. Quarto in mõ docendi vel operandi: qz loquebat ranq̃ dñs z ꝑtãtem habẽs Mat. v. Ego aũt dico vob̃. Vñ in fine illi9 ſmõis dicit q erat docens: ẽntẽ potestatẽ habens. Moyses aũt docebat. Hec dicit dñs. Jrẽ faciebat ꝑpa auctoritate miracula. Mat. j. Quenã est hec noua doctrina: qz spiritib9 ꝛc. Illud aũt quasi nõ est nota similitudis: ꝫ est expressiuũ veritatis. Et est simile ꝫ Chrys. sic ſt aliqs vidisset regẽ cũ multiplici gl̃ia incedentẽ: z interrogar9 ab aliquo qualis rex fuisset: volens totam illam multiplicez gl̃iam breuiter apire vnicõ sermõe explicaret dicẽs/ q ipe incederet sicut rex. i. sic regem decebat. Et ita fac euãgelista de ꝓbo icarnato: qz nõ valens gloriã ei9 exprimere/ dicit eam fuisse quasi vnigeniti. i. sicut decebat vnigenitũ dei patrz. acsi dicat. Jta vidim9 eum sanctitate vite pollere: doctrina ꝑclara z gl̃iosissimis miracul̃ coruscare: sic in morte sua celestia corpora imutare: sic victoriose a mortuis resurgere: sic mirabil̃r ad celos/ imo sup oẽs celos sua ꝓprie ꝓscendere: sic denicq in missiõe spũscti corda discipuloꝝ plena cognitiõe ꝑfectz illustrare: vt null9 nisi insan9 dubitare possit ipm fuisse verũ filiũ dei: vnigenitũ singlãri et ineffabili gl̃ia decoratũ. Vñ subiungit adhuc de ista gl̃ia dicẽs. Vidim9 inquã (Plenuz gr̃e z ꝑitatis) Qd exponit ꝓmo fm Bedam z Orig. sic. Plenũ gr̃e ẽntũ ad humanitatẽ: z ꝑitatis ẽntũ ad diuinitatẽ que est ꝑtas ꝓma z purissima. Scõo sic. Plenũ gratie in affectu: qz plenus fuit charismatib9 spũscti z ꝑitatis intellectu: quia ab instanti conceptionis habuit scientiã diuinã z humanã. Vl̃ plenũ gratie: vt remittat peccata: z veritatis: vt impleat ꝓmissa. Vel possunt q̃rto fm scm̃ Thomã ista verba exponi ꝺ vniõe psonali humane nature ad verbũ diuinum: z de pfectiõe anime eius z de capitis dignitate. Quantũ em̃ ad primum fuit christus plenus gratia. Ad h̃ enim alicui datur gratia: vt vniatur ꝺo per illam. Tunc ergo aliquis gratia plen9 est: quãdo perfectissime deo vni-

Domica infra octa. natiui.

tur. In chō aūt est vnita hūana natu/ra nature diuine /in vnitate suppositi. Et ideo est inuenire ibi plenā t pfectā ⁊iunctionez ad deū: quia talis fuit illa vnio vt oīes act⁹ tam diuine/ q̄ humane nature essent act⁹ eiusdem suppositi seu psone. Fuit ergo plen⁹ gra chīs fm humanitatē: in q̄tum hoc singulare donum ex mera gra nullis p̄cedentib⁹ meritis accepit: vt esset illa natura in pso/na filij dei. Fuit etiā plen⁹ ⁊itate: quia humana natura in chō puenit ad ipaz ⁊itatez diuinā rōne vnionis psonalis: ita vt veracit dicaī q̄ ille hō demōstrato chō est ⁊itas pma. Ūñ dr Col. ij. q̄ in ipo sūt oīes thesauri sapiētie t scientie dei abscōditi. Nec mirum: q̄ vt ibi post pauca subdit: In ipo habitat ple/nitudo diuinitat⁹ corporaliter. Et sūr q̄tum ad scām fuit plen⁹ gra in q̄tū eius aia fuit plena gra: q̄ oia dona spūssancti accepit absq̄ mēsura. Joan. iij. Nō em ad mensurā dat deus spiritū. Et sic dr Aug. sicut in singulis mēbris corpis est vnus sensus cōmunis. i. tactus. in capite ⁊o sunt oēs: ita oīes gre sunt supabundant in capite chō: in alijs ⁊o sanctis est vnū cōmune donū gratuitū: id est charitas: in diuersis ⁊o sunt diuersa specialia: q̄ diuisiones gratiaz sunt ad Cor. xij. Et plenus ⁊itate: q̄ ei aia p̄clara aliō modo cognouit oēm ve/ritatē t scientiā. Unde dixit ei Petrus Domine/tu oīa scis. Joā. vlt. Quā/tum etiā ad tertiū in q̄tū fec gram iustificādo/ qō lex non poterat: vt patz Rom. viij. Fecit etiā ⁊itatez in q̄tū figuras legis/ t patrū p̄missiones adimpleuit. Ite dicit plenus gratia: q̄ ipam in nos gr̄iosis ⁊bis effudit dicēdo Ac. xxj. Omis ppl's manicabat. i. mane venire studebat ꝛc. Et ⁊itate: quia nō docebat in figuris t enigmate: sed in veritate t aperte. Hec ex illo.

Dñica infra octauā natiuitatis dñi. Text⁹ euāgelij. Lu. ij. c.

GRant ioseph et Maria mater iesu mirantes su/per his que dicebañ de illo. Et bñdixit illis sy/meon: t dixit ad Mariā mrem eius. Ecce positus est hic in ru/inam et in resurrectionez mul/torū in Israel: et in signū cui cō/tradicet. Et tuāiplius āiam per/transibit gladius: vt reuelent/ ex multis cordib⁹ cogitatiōes. Et erat Anna prophetissa filia Phanuel: de tribu Aser. Hec p/cesserat in diebus multis: t vi/xerat cum viro suo annis septē/ a virginitate sua. Et hec vidua erat vsq̄ ad ānos octogintaq̄/tuor: que nō discedebat de tem/plo ieunijs t obsecrationibus/ seruiens nocte ac die. Et hec ipa/ hora supueniens confitebañ do/mino: et loquebañ de illo oīib⁹/ qui expectabāt redēptionē Isrl. Et vt perfecerunt oīa fm le/gem domini: reuersi sunt in ga/lileam in ciuitatem suam Naza/reth. Puer aūt crescebat t con/fortabañ plenus sapientia. Et/ gratia dei erat cū illo.

GRant ioseph t ma/ria mater Jesu mirantes ꝛc. Luc. ij. In p̄senti euangelio/ tanguñ tria puncta: que sūt/ Prenūciatio: cōfirmatio: t cōsūmatio. Quantū ad pmū sciendū est: q̄ ea que in p̄senti euāgelio dicunt/ sūt facta quādo beata ⁊go post partū t cir/cūcisionem filij in die sue purificatiōis iuit ad templū: t Symeon accepit chri/stum in brachijs suis. Dicit ergo sctus Lucas (Erāt pater eius t mat) Scie/dum est fm Bedā q̄ Joseph dictus est/ pater chī: quia ita erat cōmunis fama non quia vere ita esset. fm Aug. ⁊o in li. de bono cōiug. hoc ideo est: q̄ ioseph

ꝑe fuit marit⁹ ꝛ ꝙiux marie:vñ mlt̃ome
li⁹ potuit dici pr̃ chr̃i:q̃ si filiꝰ aliunde
adoptasset (mirãtes sup his q̃ dicebãt
de illo) nõ solũ a symeone.vt ỏt s. Lu/
cas: sz et ab ãgelo ꝛ a pastoribꝫ sz Ori.
ꝛ a magz fm alios. Est aut̃ h vna magn̄
du bitatio:quõ. s. maria poss mirari ỏ
his q̃ audiebat? Nã admiratio est de re
insolita ꝛ icognita.vrz. j. Decaph. Bte
ãt ꝑgini ista nõ erãt incognita: qz erat
edocta ꝑ angelũ ꝛ ꝑ ꝓphias:q̃s fm Ori
ge.ꝛ Amb.ꝛ legebat ꝛ intelligebat. Jõ
cõsequẽs est q̃ mirari nõ potuerit. Ad
h̃ rñdet ꝑmo/q̃ lz b. ꝑgo sciret talia:ꝑ
tñ potuit admirari. qz qõ vno mõ scit/
alio mõ ignorat:sic chr̃s mlta sciebat ꝑ
inspiratõez:q̃ ig̃rabat ꝑ experientiã. Vñ
qñ illa exp̃iebat vere mirabat fz q̃sdã.
vt habet Mat.viij.de fide Ceturiõis
Alio mõ rñdet sctus Tho.fm ea q̃ dic̃
sup Matth.s.q̃ duplex est admiratio.
Una q̃ est ex ignorãtia: ꝛ ista nõ cadit
in habẽte sciam. Alia q̃ est ex magnitu/
dine rei: vt cũ aliq̃d ꝑ imaginatõz app̃
hendit:vt magnũ.et ista ꝙuenit habẽti
noticiã rei de q̃ mirat. Possum⁹ etiam
dicere ꝛtio q̃ b. ꝑgo lz sciret q̃dã eorũ q̃
de chr̃o dicebãt:tñ etiã q̃dã ig̃rabat:vt
puta q̃ eẽt symeoni revelat⁹ ꝛ ꝓmissus:
ꝛ de his mirabat. Post q̃ aut̃ symeon
de cui⁹ ꝓbis isti mirabant / cõpleverat
q̃ de eo dicere voluit:ꝙuertit se ad Jo/
seph ꝛ mariã.vñ ỏr (Et bñdixit illis sy
meon) Sz ꝓtra.qz brã ꝑgo maior erat
symeõe.g̃ ab eo nõ debuit bñdici. Ad
h̃ rñdet ꝑmo/q̃ symeon fuit minor brã
maria q̃tũ ad meritũ:sed nõ q̃tum ad
effectũ:qz erat sacdos fm alios. Vl̃ di
co scdo q̃ bñdicere fm sctm̃ Thom̃.sup
epl̃a.ad Ro.xij.ꝙtingit tripl̃r.s.enũcia
tive laudãdo ꝛ magnificãdo:ꝛ impati/
ve causando bonitatẽ ꝛ scitatẽ in eo q̃
bñdicit:ꝛ optative.s.optãdo ꝛ deside/
rando bona. Bñdicere g̃ impative cõ/
venit soli deo ꝑ auctem:cui⁹ bñdictio ẽ
causa bonitatiz ꝛ scitatiz in nob. ꝑ mini
steriũ aũt ꝙuenit ministris dei. sed bñdi/
cere laudãdo aut optãdo ꝙuenit cuili/
bet. Vñ ꝛ s. Lucas dic̃ q̃ symeon bñdi
xit deũ.s.laudãdo ꝛ optãdo gl̃iaz ei. vl̃
in el⁹ gl̃ia ꝙplacẽdo. Si g̃ bñdixit deũ:
q̃d miꝝ si ista mõ bñdixit marie ꝛ Jo/
seph:Sz qz bñdictio ista fuit cois ma/
rie ꝛ ioseph:eo q̃ p̃ eẽt putatiu⁹. Jdeo
fm Aug.li.de bono ꝙiug.vt oñdat eã
gelista q̃ soli⁹ marie sit filiꝰ ꝓpriꝰ dñs
ihesus chr̃s:subiũgit (Et dixit ad mariã
m̃rem ei⁹. Ecce posi.est h in rui.ꝛ in re
surre. mul.in isr̃l.) Jsta aũt mlt̃iplicit
exponunt. Primo vt recitat Orige.vt
dicat saluator in ruinã infidelitiũ:ꝛ in re
surrectionẽ credẽtiũ apl̃oꝝ ꝛ aliox esse
a deo posit⁹:qõ fm Grec. intelligendũ
est q̃tũ ad tpales destructõez ꝛ dispsio
nẽ iudeox:ꝛ etiã q̃tũ ad spũale salutẽ:
a q̃ ceciderũt ꝑ infidelitatẽ. Sz ꝙistum
modũ exponẽdi arguit sic. Nã si salua
tor posit⁹ est in spũalẽ ruinã essz cã pcti
qõ est falsuz. Ad hoc g̃ rñdet Greg. ni/
se. di. Diuinũ ꝓpositũ est salus ꝛ deifi/
catio singulox:casus aũt subleuatio cõ
sistit in pluriũ intẽtione credentiũ ꝛ nõ
credentiũ. Hec ille. Et intendit dicere
q̃ aliq̃ ex bonis opibꝰ chr̃i sũpserũt oc/
casionẽ ruine:cũ tñ chr̃us intẽderet eos
exaltare q̃tũ in se erat. vñ Chrys. ỏt/q̃
saluator erat sic̃ lux q̃ delectat oculos sa
nos ꝛ infirmos ꝙturbat. Nõ g̃ fuit cau/
sa ruine/sed occasio:nõ data/sed assum
pta. Jtẽ arguit sic. Si chr̃s est posit⁹ in
ruinã multox:seq̃ q̃ aliq̃ boni ceciditi/
sent in aduẽtu chr̃i:qz ruere nõ poterãt
nisi q̃ stabãt/qõ est falsum:ꝛ ꝓtra Gre.
Hise. Ad h̃ ỏt Grec.q̃ dñr aliq̃ tũc ce/
cidisse:nõ qz de bonis sint facti mali:sz
qz de malis facti sunt peiorez: ꝛ ꝙinter
merebant maiorẽ penã: puta dãnatõez
eternã ꝛ tpalem ruinã ciuitatiz hier̃m.
Alio modo exponit fm eundẽ Orige.
vt aliqs dicat ruere q̃n in eo pcm̃ occi/
dit ꝛ destruit:resurgere ꝑo q̃n post pec
cata ꝓtuose cõuersat. Chrys. Resurre/
ctio q̃dẽ est ꝙuersatio noua. Cũ ei lasci
uus cast⁹ efficit:auar⁹ :misericors:arrox:
mãsuet⁹ resurrectio celebrat. Dorit q̃
dẽ pcm̃:r̃surgit ꝑo iusticia. hec ille. Se
q̃t (Et in sig.cui ꝛ.) nõ q̃dẽ q̃tũ ad ei⁹
volũtatem bñplacit:iuxta illõ Job xj.
Si subuerterit oia:q̃s ꝙdicet ei:sz q̃tũ
ad volũtatẽ signi q̃ est ꝑceptũ vl̃ ꝙsiliũ

ꝛ ꝯtrū ad aliq̄ alia. Vñ ꝟ tripl'r exponi tur fm glo. Nam signum tripl'r sumit'. Primo p re aliq̄d aliud ꝺcante: eo mo/ do q̄ circulū rabne signū dicim⁹. Alio modo sumit' signū p miracl'o: eo modo q̄ dicit Act.vj.ꝙ Stephanus faciebat ꝓdigia ꝛ signa mag̃ i ꝓplo. Tertio mo sumit' pro eo qꝺ signar.i. distiguit ꝛ dis cernit aliq̄d ab alijs: ad qꝺ aspiciendū est: sicut vexilla que discernūt milites: ꝛ charra que distinguit locū ad quē sa/ gitta est iacienda. Glosa: ergo sumēdo signū pmo modo: ꝺt chr̃m esse positum in signū rone euāgelij/quod ꝺcat facta chr̃i: cui euāgelio cōtradicit a mult⁹ in m'tis. vtputa in hoc qꝺ dicit Matt.x. Veni separe hoiem aduersus pr̃ez. Sz scꝺo mo sumēdo posit⁹ dicit in signū rō ne miraculoꝝ q̄ fecit: ꝛ q̄ circa eū facta sūt. Omia em̄ vt dic̄ glo. q̄ de chr̃o nar/ rant'/sunt signa: pura ꝙ nat⁹ est de vir/ gine: ꝙ resurrexit ꝛ hmōi. qb⁹ ab infide lib⁹ ꝓtradicit'. Sed tertio mo sumendo fm glo. positus est in signū rone crucis que est chr̃ianoꝝ vexillū: ad qꝺ respice/ re ꝺbēt oīes chr̃i milites exñtes in p/ lio aduersus inimicū. Huic signo ꝓtra dicit': qz cū sit mūdi sal⁹ ꝛ redēptio: ab aliq̄b⁹ ꝺt esse aliq̄d ridiculosum ꝛ latro num supplicū. Possum⁹ aūt ꝛ aliter ex ponere. Nā signū aliq̄n est aliq̄d ad qꝺ aspicit̄ hoies. vt signū ad sagittandū: ꝛ sic chr̃s rone miracl'oꝝ ꝛ doctrie ꝛ cō uersatiōis sue dicr⁹ est metaphorice si/ gnū: qz i se ꝓuertebat ocl'os oim. Huic sig̃ ꝺdixer̄t iudei q̄ ad miracl'a dicēres Mar.iij. (in Beelzebub).i. p ꝓtrem maximi demonis (eiecit demonia) ꝛ q̄ ad doctrinā ꝛ cōuersatōem dicēres: ꝙ erat seductor turbarū. vtz Joā. vij. ꝛ ꝙ erat malefactor. vtz eiusdem. xviij. Vñ reprobauer̄t eū ꝛ cruci affixer̄t. tō sub/ dit' (ꝛ tuālp. aiam ptrā. gla.) Cōstruit aūt ista sntia dupl'r. vt ꝺt Magi. histo. Primo sic. O Maria gladi⁹ ipius: scz chr̃i aiam tuam ptrāsibit. Scꝺo sic O Maria gladi⁹ ptrāsibit aiam ip⁹ chr̃i q̄ tua est ꝓp'r immēsitatē tui amoris ad illū: ꝛ econtra. Exponit aūt ista ꝓpheria Symeonis tripl'r. Prio fm Origen. p gladiū intelligēdo dolorē quē ex passiōe chr̃i suscepit: q ptrāsiuit aiam eo mō q̄ martial' gladi⁹ ptrāsit corp⁹: qz. s. ille do lor fuit intim⁹. Vñ ait Orig. Ops in/ telligi gladiū dñice passiōis aiaz marie ptrāsiuisse: q̄ etsi chr̃m vtpote dei filiuz spōte ꝓpa mori: mortēq̄ ipaz ñ dubita ret sua morte deuictuz: ex sua tñ carne pgenitū ñ sine dolorꝭ affectu potuit vi dere crucifigi. Hec ille. Scꝺo exponit fm Amb. p gladiū sumēdo ꝙbū dei. vñ ait. Prudētia marie nō ignarā mysteriꝝ celestiꝭ: symeon oñdit. Viuū est em̄ ꝙbū dei ꝛ validū ꝛ acuti⁹ oīmi gladio ancipi ti: ptingēs vsq̄ ad diuisionē aie ꝛ spūs. Hec ille. Et intēdit ꝙ chr̃s ex efficacia sui fmonis diuideret int' spm̄ ꝛ aiam. s. int' rōnē ꝛ carnē/vel sensum: ne rō sensu alitati ꝓsentiret. Tertio expōit ꝟ Au/ gust. p gladiū sumēdo dubitatōez q̄ ex stupore ꝓsurgit: ꝛ dolorē infligit. vñ ait Vel p ꝟ intelligit' ꝙ maria i morte dñi stupore q̄ꝺaz dubitauit/vides filiū deꝰ sic būtiatū vt vsq̄ ad mortē descende/ ret. Et sic gladi⁹ ptrāsiēs iuxta hoiem/ timorē fac̄: nec tñ pcutit. ita ꝛ dubitatō mestitiā fec̄/nō tñ occidit: qz nō sedit in aio: ꝟ ptrāsiuit q̄ p vmbrā. hec ille. Et intēdit vt ꝺt s. Tho. iij. p. q. ij. vij. art. Quarto ꝙ dubitatō illa nō fuit infideli tatis: ꝟ stuporis/ dū ꝓparet mirifica ꝛ excelsa q̄ ꝺ chr̃o nouerat: vilib⁹ ꝛ ꝓptī bilib⁹ q̄ patiebat. Vtz ꝓpo b. maria sit occisa corpali gladio vr̄ incertū. Vñ ꝺt Jsiꝺ. li. de vita ꝛ obitu scōz. Incertū q̄ dē est vtz symeon p martiali gladio di/ xerit: an p ꝙbo ꝺi valido ꝛ acutioze oī gladio ancipiti. Spēal'r tū nulla docet histo. mariā gladij aiaduersiōe pemptā nec obit⁹ ei⁹ vsq̄ legit': q̄uis repiat' se/ pulcrū. Hec ille. Alb. ār sup missus est ꝙbat ꝙ ex amore sit mortua: ita ꝙ ꝓtē plando ꝛ ardēdo tantū illa brā aia fere bat in deū p amorē ꝙ limites corpis pe nitr⁹ exiuit. Vñ dicta ꝙba q̄rto exponit Ber. de gladio amorꝭ dei: q̄ inqt. Aiaz marie nō tm̄ ꝓfixit: ꝟ ptrāsiuit vt veni/ ret vsq̄ ad nos q̄ p eā in dinū amorē cō surgim⁹: ꝛ sic de plenitudie ei⁹ oēs accl pem⁹. seq̄t (vt reue. ex mul. coz. co.) Est

ãt sciẽdũ fz Grec̃.q ly vt:aliqñ stat cãli
cer.vt si dicã:chr̃s ẽ mortu⁹ vt nos redi
merer.Nã ly vt:dr cãm finalẽ ꝓpt quaz
chr̃s mortebat.Aliqñ aũt stat ꝙcomita
tiue vl ꝙsecutiue.vt si dicã:q iudei oc/
ciderẽt chr̃m:vt ꝓ romanos disꝑderenk.
Hic ãt stat ꝙsecutiue fm Grec̃.fz ꝑmã
expõnẽ:qz ex chr̃i passione euenit vt ma
nifestarẽt odiꝫ iudeoꝝ in chr̃m:q eũ nõ
solũ affixerũt cruci:sed eriã sic affixũ de
ridebãt z blasphemabãt. Vel reuelate
sũt dubitatões discipl'oꝝ q fidẽ pdidert
iuxta tertiã expõnẽ:qz gladi⁹ dubitatio
nis nõ ptãsiuit aias eoꝝ:sed se in illis
firmauit.Vel stat ly vt:finaliter iuxta se
cundã expositionẽ. Ad hoc em̃ fit ꝙbũ
ad aiam vt reuelenk cogitatiões:id est
ꝙfiteank hoies sua peccata.

Dorale sciẽdũ est q ꝗlibet dz semꝑ
aspicere ad chr̃m ꝓ ꝓtẽplatõez:ita q nõ
deficiat oc'lus de capite tuo.i.de chro.
vñ Eccĩ.ij. Sapiẽtis oc'li in capite ei⁹.
z h iõ:qz posit⁹ est nob in signũ:in ꝑse/
pio q̃dem in signũ pauꝑtatis z hũilita/
tis:in cruce in signũ patie z obediẽtie:
i sepulcro in signũ q̃tz z ꝓtẽplatõis:in
ĩferno i signũ charitatz:i celo i signũ vi
ctorie Apoc.ij. Qui vicerit dabo ei se
derẽ:z sedẽbit mecũ i throno meo. sic ego
vici z sedi cũ ꝑre meo.Huic sig̃ ꝺdicũt
mali hoies nõ ꝓ ꝙba:fz fcã.qz sig̃ hũ/
liratz ꝺdicũt suꝑbi:z sic ꝺ alijs. Quã
rũ ad scoz sciẽdũ:q anna vidua ꝙfirma
uit q̃ symeon senex de chro pdicauerat.
Amb. Prophetauit symeon: ꝓphetaue
rat copulata ꝟiugio:ꝓphauerat ꝟgo:de
duit etiaz vidua ꝓphetare: ne q̃ ꝓfessio
deesset aut sex⁹. Hec ille.Ihõ ꝺr (z erat
Anna ꝓphetissa filia Phanuel) No/
tandũ ꝙo q lz fm iura hũana mlier ple
rũq nõ recipiak in testimoniũ: tamẽ fz
glo.in ꝑconio chr̃i ꝓ quẽ vita reddita ẽ:
ipa viro.i.symeoni ꝟiugik:qz vita mol
ꝓ virũ z mullerẽ ꝓdita erat. Vl ꝺom ẽ
q lz testimoniũ mlieris sit imꝑfectũ rõ
ne sexus q est fragil':sec⁹ tñ rõe scriratz
(de tribu Aser) fm Theo.euãgelista se
riose describit istã annã ꝓ ꝑem z tribũ
ꝓpt certitudinẽ historie. Vl fm Greg.
Nisse.vt distinguat eã ab alijs:q̃ forte
tunc tꝑis eodẽ noie vocabank. De hac
anna sic ꝺr Amb. Anna ꝙo z stipẽdijs
viduitatz z moꝛib⁹ talis inducik:vt dig̃
fuisse credak:q̃ redemptionẽ oim nũcia
ret.Hec ille.Vñ euãgelista cõmendat
eã.Prio ab etate dr.(Hec ꝓcesserat in
dieb⁹ mltis) Scõ a ꝟginitate fuata
añ mrimoniũ dr.(z vixerat cũ viro suo
annis vij.a ꝟgitate sua) Tertio a vid
duitate fuata post mortẽ cõiugis dr.(z
hec vidua erat vsqz ad annos octogira
q̃tuoꝝ) Quarto ab assiduitate visitã
di tẽplũ dñi dr.(q̃ nõ discedebat de tẽ/
plo) fm modũ.s.loquẽdi:q̃ assidue con
uersanẽ in alĩq̃ loco dicim⁹ ab illo non
discedere. Quinto ab assiduitate ie/
iunij z oꝛonis dr.(ieiunijs z obsecratio
nib⁹ fuiens nocte ac die) Juste g̃ vr ait
Oꝛig.scrã mlier spm ꝓphetãdi meruit
accipe:qz lõga castitate:lõgis ieiunijs
ad h culmẽ ascẽderat.hec ille. sedk (Et
hec ipa hora) q̃ symeon ista dicebat(su
pueniẽs ꝙfitebak dño) Est aũt sciẽdũ
sic ꝺr s. Tho.ij.q.clij.ar.j.q triplex ẽ
confessio. Pria.s.q̃ est act⁹ fidei: vt cũ q̃s
ꝙfitek se credere in vnũ deũ. Scõa q̃ est
act⁹ latrie.i.grãrum actio z laudatio dei:
ad quã hortak ps̃. dr. Cõfitemini dño:
.i.laudate deũ. Tertia est act⁹ pñie: q̃
q̃s ꝙfitek petã suã. Hic aũt loquik euã/
gelista de scõa ꝓfessiõe fm Greg.nisse.
Vñ sequik (z loqbak de illo).s.dño ie/
su chr̃o quẽ magnificabat z pdicabat.
(omib⁹ q̃ expectabãt redẽptionez ĩsrl')
.i. Messiã regẽ/ꝑ quẽ redimerenk vere
a seruitute spũali.i.pcti z diaboli.vel a
fultute tpali fz opionẽ aliq̃rum iudeoꝝ:q̃
existimabãt chr̃m ventuꝝ tanq̃ regẽ car
nalẽ.Dicit aũt Greg.nisse.q iõ euãge/
lũ nõ exꝑmit q̃d anna de chr̃o dixerit.
qz forte dixit aliq̃d modicũ/z nõ clare.
Vel fm alios ad innuendũ q mlier in
eccĩa loq nõ dz:sz tacere.iuxta doctrinã
apli.j.Coꝛ.xiij.Sic tñ paucoꝝ ꝑuile/
gia nõ facit legem cõem.ita ecouerso
lex cõis nõ tollit q̃n alicui fiat ꝑuilegiũ
grã scritatis.Et q ꝺr glo.eã ieiunijs z
oꝛonib⁹ accepisse ꝓphiam:sed nõ auctoꝛ
ritatem docendi:intelligik inq̃tũ mu/
lier fm Goꝛrã:nõ inq̃tum sancta:quia

ramen mulier erat: non extendit sermonem suum.

Allegorice sm Greg. nise. Symeō q interpr̄at sm alios obedientia vel audiitor meror: significat legē Moysi cum sene morituro morituram. Sz Anna q interpr̄at grā: significat legē nouā: q̄ē lex gratie quā chs fouet viuētē. In medio hoz chs fuit. Est aūt notādū q̄nq; fuisse Annas: q̄ fūt mat Samuel. j. Re. j. z vxor Raguelis. Tob. iij. z vxor Tobie senioris Tob. j. z filia Phanuel ō q̄ habet hic. z mr̄ btē v̄ginis ō q̄ nō habet in canone. Et q: Anna interpr̄at grā: vt dictū est: z oēs p̄dicere fuerūt sancte z gratiose significāt q̄nq; gratias. Pria fcat grām orādi. Vñ dicit. j. Re. j. Effudi aiaz meā i ꝓspectu dñi. Scda grāz alios edificādi. q: Raguel interpr̄at pastor dei. Tertia grām flendi petā z ido latū hui⁹ vie: q: Tobias interpr̄at ductꝰ ad luctū. Quarta grām reuelatiōis secretoz: q: Phanuel interpr̄at facies dī Quinta grām resurgēdi a petis: q: fuit vxor Joachim: q̄ interpr̄at rnsio. Qui ei resurgit a petō rnder deo vocanti: z nō fac̄ more surdoz. Sil'r notādū est sm scpturā q̄tuor fuisse ꝓphetissas: q̄ sunt Maria sozor moysi. Exo. xv. z Delbora Judicū. iiij. z Olda. iij. Reg. xxij. z Anna vidua h designata. Pria interpr̄at dux. scda apis: q̄. s. in p̄ncipio pūgit et in fine vngit. Tertia discretio mea. Quarta rnd̄es. s. reddēdo suū vnicuiq; Pria fcat fortitudinē. Scda rpantiam Tertia prudentiā: z Quarta iusticiaz.

Anagogice anna vidua eccliaz fcat scrōz: q̄ viduata pnīa sui spōsi: ieiunijs z obsecratiōib; vacat: z i fine diez vite sue illū cū gaudio videre merek i tēplo celestꝭ hierl'm. Significat etiā singlas scrōz aias: eadē rōne. Notādū est etiā q̄ p̄sentatiōi dñi i tēplo interfuerūt q̄nq; psone: significātes illos q̄ i tēplo vite eterne videbūt chm astantē: vel melꝰ sedētē ad pnīaz p̄is i dextra. He fuerūt Iesus significās inocētes. z maria. i. amaz mare: fcans penitētes. z Joseph. i. accrescēs: fcans pficientes. et Symeō id est audiēs. s. mulieres primoz: significans pfectos i vita activa. z Anna significans pfectos in vita ꝓtemplativa.

Moraliter hic istruunt ꝓlugati per Mariā z Joseph vt simul pgant ad tēplū supne hierusalē portātes chm i cordib; suis p amorē mutuū sm deū: vt tandem audiāt in eodē templo laudes dei. Et v̄gines in Anna virgine vt se immaculatas viris suis ꝓseruēt: vt tādē chm videre mereant in matrē. Vidue q̄ę i Anna vidua vt pudicicię ꝓseruent p ieiunia z oōnes. Et sil'r senes i Symeōe vt chm q̄rant in tēplo z nō in p̄dys suis. Et sil'r pueri in puero Jesu vt pmittāt se portari. i. gubernari a parentib;.

Quantū ad tertiū tangit ꝓsūmatio siue adimpletio diuine legis: cum dī (z vt pfecerūt oia sm legē dñi). s. de oblatōe faciēda dño p Marie purgatōe (reuersi sūt in galileā ciuitatē suā nazareth.)

Est aūt sciendū q̄ btūs Matheꝰ hic dicit chm angelo monēte fuisse delatū i egyptū: z postmodū ex egypto in nazareth. Sed b. Lucas sm Bedā q: sciebat btm Mat. h diffuse narrasse: illud omisit. s. fugam chi ad egyptū. Qñ aūt angelꝰ monuerit Joseph: q̄dā dicūt q̄ i via cū a v̄gine purificatōe reuerteret. q̄dā ꝓ o q̄ in nazareth: q: cuz Herodes nō esset q̄situr⁹ puer statim post purificationē: sed post annū vel amplꝰ: nō est ꝓbabile q̄ angelꝰ cum fugere coegerit cū puero statim acta purificatōe. Rursus sciēdū est: q̄ galilea aliquādo est nomen substantiuū significās ꝓuinciam. Aliquādo vero adiectiuū significās rē prouincie. Hic aūt sm aliquos stat ad iectiue. Aliqui tamen textus habent in galileam i ciuitatez suam Nazareth: et sic stat substātiue. Et hec est littera grecī textus. Sciendū vero q̄ sicut concepti ira z nutriri voluit in Nazareth: sm Gozrā: vt significaret q̄ sicut sua conceptio fuit florida sine originali: sic z conuersatio fuit florida sine actuali petō. Sequit (Puer autem crescebat). s. corꝓore. Et q̄ ptz sm Athanasiū q̄ caro ei erat cōuersa in deitatē (z confortabat) spiritu: sm Cirillū inquātum sm pgressum etatis ostēdebat sapientiā sm eum

de Cirillū ⁊ Theoph. Possum⁹ aūt h exponere ō viris cor̄pis q̄ i eo erāt diei fortiores(plen⁹ sapiētia).s.diuina: ⁊ hūana beatifica:⁊ hūana infusa:⁊ humana exim̄tali. Et vide de hoc q̄ scribunt infra:vñica infra octa.epi.(⁊ gr̄a dei erat i illo).s. gr̄a gratū faciēs.i.gr̄a singl'ar̄ p̄sone:gr̄a capitis:⁊ gr̄a vniōis Vide ibidē. Relict̄ sensus q̄s ista ps patit faciliter patent ex dictis.

In Circūcisiōe dñi. Textus euangelij Lu.ij.

DOstq̄z consūmati sunt dies octo vt circūcideret puer: vocatū est nomē eius Ies⁹: qđ vocatum est ab angelo p̄riusq̄z in vtero conciperetur.

DOstq̄z cōsummati sūt dies octo vt circūcideret puer ⁊c̄. Lu.ij. Circa circūcisionē ō q̄ i p̄nti euāgelio agit tria pūcta sūt videda:q̄ sūt Tpis diffinitio/vulnerāz illatio/⁊ nois ipositio.et hec tria tangunt i euāgelio. Quantū ad p̄mū sciēdū ē ex doctrina sci Tho. in.iij. di.j.q.ij.p totū.q⁹ fm successiōez tēpor̄ q̄nto magz̄ appropiq̄bat ad chr̄z tāto magz̄ debebāt articli fidei explicari. Jō necarius fuit vt daret a deo p̄cepta ō circūcisiōe fiēda ppt̄ duo. P̄rio vt pp̄ls di p aliqđ cor̄pale signū distingueret ab alijs. Scđo q⁹ exp̄ss⁹ significabat ablatiōez original' pcti esse fiēdā q̄ aū fuisset p aliqđ signū significata. Et h ppt̄ mīta. P̄rio rōne mēbri i q̄ fiebat: q⁹ p illō descēdit originale. Scđo q⁹ fiebat fm circulare figurā q̄ circulatio fuit in originali dū p̄sona infecit naturā.⁊ natura p̄sonā. Tertio rōne pene ō delectationē ꝓcupiscentie in q̄ viget fomes. cuius illa pena nō fuerit ad satisfaciendū. Quarto q⁹ sanguis ibi fusus significabat chr̄i passiōem:q̄ original' culpa sublata ē. Debuit aūt dari h p̄ceptū de circūcisiōe aū legē scp̄taz.i.aū legē mosaicā.q⁹ lex dari nō potuit nisi pp̄lo adunato ⁊ distincto:q̄ distinctio p circūcisionē fuit. Debuit aūt differri vsq̄z ad tp̄a abrae:q̄ p̄m⁹ accepit p̄ceptū de hac circūcisiōe. Aū em̄ fere oēs erāt fideles Nā tūc.s.tp̄e abrae dī idolatria icepisse ⁊ abūdauit infidelitas:⁊ vicia ō naturā. Jō tūc debuit fieri p̄missio de nascituro chr̄o q̄ p̄tā mūdaret ⁊ signū fidei q̄z castitatiz̄ ō infidelitatē ⁊ luxuriā poni. Nō aūt debuit dari oib⁹ pp̄lis:quia data fuit vt pp̄ls ex q̄ chr̄s erat nascitur⁹ speciali sctitate p̄re oib⁹ pp̄lis fulgeret. Cōtra:q⁹ dabat ō originale pecc̄atū qđ oib⁹ erat cōe. Jrem ō.q⁹ dabat in signū fidei abrae:quā oēs imitari tenebant. Rñdet. Ad p̄mū q̄dē dī/q⁹ non erat solū ō originale.sed etiā erat in signum nasciturī ex Abraā. Contra originale aūt remanebāt alia p̄iora remedia. Ad scđz dicit q⁹ nō om̄es tenebant imitari Abraā:q⁹ nō erat not⁹ oib⁹:neq̄z oib⁹ dat⁹ in exemplū:lz oēs tenerent ad fidē ei⁹. Jsmael aūt ⁊ Esau tenebant ad circūcisionē solū dum erant de familia parentū:nō aūt post separationem ab eis:q⁹ solus popul⁹ peculiaris circūcidebat. Nec etiā dandū fuit hoc p̄ceptū feminis:quia dabat cōtra originalē culpam:que est a generāte actiue:id est a patre:non aūt dabatur p̄ra penalitatē corpor̄z:que sunt ab ammīstrante materiā.i.a matre. Et licz trāsgressio p̄ma a femina inceperit:tñ ipsa nō fuit causa pcti originalis:q⁹ si vir non peccasset:etiā peccāte femina nō ꝓtrahere⁹ illud. Et etiā distinctio populi est p̄ncipal'r p viros. Est aūt sciēdū q⁹ circūcisio erat sacr̄m veterz̄ legis ⁊ erat etiā sub p̄cepto. Jnq̄ntū g̃ erat sacr̄m om̄i tp̄e poterat fieri et habebat suum effectū. inq̄ntū ꝓo erat p̄ceptū req̄rebat dies octaua nēcario. Causa hui⁹ determinati tp̄is ē duplex. P̄ria est teneritudo pueri. Vñ nō licebat anticipare octauā dīē in aliq̄ casu. sic̄ dicit Hugo de sct̄o Vlctor. quāuis alij dicant oppositum. Quia id quod alij asserunt/neq̄z ex scriptura/neq̄z ex consuetudine tude⁹ haberur. Etsi obȳciat q⁹ populo dei exi

De Cricūcisione dn̄i.

stente in defto mri nō sc̄ circūcisi: z cō/
sequent̄ p oīat tardari vltra octo dies.
Dr̄ fz Nico. de Ly. q cū illis fuit dispē
satū qz erāt i itinere: z nesciebāt qñ ha/
berēt mouere castra/ z qñ descere: quia
ad iperiū dn̄i ibāt z stabāt. Sil'r etiā q
moriebant incircūcisi/ nō ob h̄ dānabā
tur: qz erant ptra originale pctm̄ alia rei
media. Quāuis et iā possit sm̄ alios di
ci pbabiliter q in defto nullus sit mor/
tuus q ibi fuerit natus: quia nō erat in
tribus eoz infirm⁹. vt dicit ps̄. Sic g̃
prz illa p̄ticula euangelij: qua dicit (et
post q̄ cōsummati sunt dies octo.)

Quātū ad scām sciendū est q circū/
cisio erat circularis icisio anteriorz pel
lis mētule. Et h̄ mēbrū quenlēt deter/
minatū est ad hoc vuln⁹ suscipiendū in
q̄ tū circūcisio erat p̄ceptū: et in q̄ tum
erat sacramentū. qz erat signū original'
abolēdi: z chr̄i nasciturī: z quande casti
tis. Fiebat aūt cultello lapideo: sed nō
erat h̄ necessariū: vt prz ex iudeoz vsu.
Verūt̄ alīq̄ formose vt ea quā fecit Io
sue fuerī facte cultro lapideo: in signū
q pfecta circūcisio oīm maloz fieret p
petrā spūalē. i. chr̄m. Sed quē effectū
hēbat hmōi vuln⁹? Rñdet q in rei veri
tate nō impmebat characterē in ania.
Est aūt character spūalis signū distin/
gues p hoc q in aliq̄ statu pfectiōis cō/
stituit. Circūcisio aūt p̄cipaliter ordi
nabat ad purgandū p se: nō aūt ad di/
stinguendū: sed solū ex sequēti z p ac/
cidens in q̄ tuz aliq̄ erant circūcisi: aliq̄
nō. In aīa g̃ hēbat solū p̄cipalem effe
ctū. Et nō poterat iterari: nō qz mane/
ret character impssus in ea: sed qz non
iterabat causa ei⁹. Qui fo fictus acce
debat ad eā: recedēte fictione sequebat
effectū/ nō p̄ter spūalem characterez:
sed p̄t exteriorē corpalem. Purgabat
aūt ab originali pctō: sic omes dicūt. qz
sp opoztuit esse aliqd remediū ptra ori
ginale ftute passionis chr̄i in q̄libz sta
tu. Nā qz ab alio/ siue p aliū illud p̄hi/
mus: etiā p aliū ab illo liberamur. Itē
aute vsum rōnis oportuit esse ptra pctm̄
aliq̄d habēs efficaciā ex ope opato: z h̄
est circūcisio. Aliter tñ auferebat originale q̄ baptismus. In pctō q̄dem ori/
ginali tria sunt. s. culpa: z reatus puat
onis visionis dei: z fomes. i. cupiscen
tia habitual'r inclinās ad malū. Prima
g̃ duo ram p baptismū/ q̄ p circūcisio/
nem tollūt ex toto sm̄ Greg. sed cupia
solū ex pte. Circūsio g̃ q erat pric'aris
incisio/ directe causabat z fcabat dimi/
nutionē fomitis: z p̄ter alia duo. Ba
ptismus fo q est ablutio/ pmo culpam:
deinde alia auferr. Est aūt sciendū q
p circūcisionē nō p̄sequebat q̄s fructū pfe
cte liberatiōis ab originali: qz nō apie/
bat ianuā celi. Vñ Joānes circūcisus/
est et iā baptizat⁹. Auferebat em̄ solus
impedimentū p̄sone stāte impedimēto
nature. Si tñ tunc fuisset baptism⁹/ nō
aperuisset ianuā: z mō si esset circūcisio
aperet: eo q passio chr̄i sit pacta: ftute
cui⁹ baptism⁹ ianuā celi apit. Pōt aūt
aliq̄d corpale esse instrm̄ motiui q̄ ali
q̄ fuit/ licz mō nō sit: sic̄ forme sc̄ velut
instra generantiū: nō aūt ei⁹ q̄ nec est/
nec fuit. Tollebat aūt pctā actualia/ si
illa inueniebat: qz deus non p̄cit ex pte.

Sed ptra. qz vt dicit ad Rom̄. v. Et
opib⁹ legis null⁹ iustificat: z tñ alia sa/
crificia z opa nō erant mīn⁹ honesta q̄
circūcisio. Qz g̃ illa nō iustificabāt: er/
go nec q̄ circūcisio. Ad hoc dr̄ q illa sa/
crificia nō ordinabant ad tollēda pctā:
sed ad satisfaciēdū p eis. Circūcisio fo
ordinabat ad tollēda pctā: ideo illa nō
auferebāt pctā sic̄ circūcisio. Sz nūq̄d
circūcisio pferebat gr̄az? Solutio. Ad
hoc dicit q sacra noue legis sunt causa
instralis gr̄e p que dr̄ iustificat aiam.
sm̄ Aug. ptra Faustū. Sacra aūt vete
ris legis nō causabāt gr̄am p̄pria ftute
qz ex lege fuisset iusticia: z p̄ter chr̄ius
g̃tis mortu⁹ fuisset. Nec q̄ ftute passio
nis chr̄i: qz passio chr̄i nō pōt applicari
hoī per sacra/ nisi mediāte vsu rez exte
rioz p q̄s agit. Est aūt ipossibile q pas
sio chr̄i vel q̄cūq̄ agens ante q̄ fit vel
fuerit actu moueat p res exteriores: vt di
ctū est. q̄uis possit mouere p interiorez
apphensionē. Vñ isto modo. s. p fidem
passio chr̄i iustificabat vetereș: nō aūt
p sacra: q erāt solū q̄dam p̄testationes

illi⁹ fidei. Sz ꝓtra: qz ỏr Beda q effectuz baptismi olim hũit circũcisio. Ad ỏ dicũt ꝺdã q circũcisio hũlt effectũ baptismi ꝙ ad hoc q delebat pctm: sed nõ ꝙ ad ỏ q ꝓferret gr̃am. Sed ỏ est ipossibile: qz pcã nõ tollunt nisi p gr̃am. Jxta illud Ro. iij. Justificati igit gr̃atis p gr̃am ipius. Quidã ꝺo dicũt q ꝓferebat gr̃am q̃tuz ad effectus remotiuos culpe: nõ aũt q̃tũ ad positiuos. Cõtra: ꝓmo: qz fm oꝛdinẽ causę formalis effectus positiui sunt ꝓzes remotiuis. ꝺa forma nõ excludit ꝓuationẽ nisi inforꝛmando: fm tñ cãm materialẽ est ecõuerso. Jtẽ cõtra: qz potestas pueniẽdi ad gr̃iam q̃ tũc habak est vltim⁹ effect⁹ positiu⁹ gr̃e. Quidã ꝺo dicũt q cõferebat gr̃am etiã q̃tũ ad effect⁹ positiuos alios/ sz nõ oms: qz nõ repmebat ipellentẽ ꝺcupiscentiã. Sed ꝓtra: qz oms gr̃a q̃tũcũq; minima ad hoc sufficit. Jdeo dicendũ est q circũcisio sic et alia sacra illi⁹ legis nõ iustificabat: sed soluz erat signũ z ꝓtestatio fidei iustificãtis. Est aũt sciẽdũ q ante circũcisionẽ valebat ad remissionẽ oꝛiginalis pcti sola fides ꝓpria in adultis: z in puulis aliena: qua ꝙ fidẽ cõiungebank hoies ad passionez chi: etiãsi talis fides fuisset informis. Vñ licz adult⁹ nõ iustificarek ꝙ suã fidem informẽ: tñ ꝙ illã erat causa iustificatiõis puuli: qz iustificabat rõne obiecti/ z nõ rõne credẽtis. Formitas aũt z informitas sunt ꝺditiões fidei ex pte obiecti. Et eadẽ rõne iustificabat fides z nõ charitas: qz fides ad cognitionẽ pti net. ideo q magis põt mediatorẽ z cãm saluris respicere/ q̃ charitas q̃ ad affectum ptinet: z est de eo qꝺ est sibi bonũ Sufficiebat aũt puulis aliena fides. i. mot⁹ fidei relat⁹ ad saluterẽ pueri a q̃cũq; : q̃uis magis ỏ ptineret ad pentes: nec reꝙrebak exterioꝛ ꝓtestatio fidei sz opinionẽ cõmunioꝛẽ. Nec tñ seq̃k q posset pueri iustificari in vꝛo. qz ꝙ ad hominũ cognitionẽ non erant a matre distincti. Sed cõtra: qz modo sola fides nõ sufficit. g̃ esset modo minoris efficacie q̃ tũc: qꝺ est falsum. Rñdek negando argumẽtũ. Nã lex nõ est minoris efficacie in religioso q̃ in laico: z tñ religioso nõ sufficit obꝛuare decẽ legis ꝓcepta: qꝺ sufficit laico. Est em̃ aliq̃d annexũ fidei qꝺ necesse ẽ obꝛuare: vicz ablutio baptismalis. Jn adultis aũt reqꝛirebak sacrificiũ/ vel aliqꝺ hmõi: qz licz illa sacramẽta non essent de necessitate sed voꝛo celebꝛarenk: ramẽ tpe optuno ipa fides instigabat ad se ꝓpalandũ ad honoꝛẽ dei: z tũc efficacia remissiõis nõ erat ex signis exterioꝛib⁹: sed ex sola fide: que sola sufficiebat. sicut z nunc ei q̃ nõ ex ꝓpetu sacramẽta dimittebat. sic etiã de charitate dicim⁹ ꝙ sufficit mot⁹ interioꝛ: sed si ramẽ tẽpus adest/ reqꝛirit exterioꝛ. Sic ergo ptz qꝺ sit circũcisio: z qꝺ eius effect⁹. Et ꝓsequenk patz illa pricula euãgelij qua dicit (vt circũcideret puer) Sed q̃re voluit chr̃s circũcidi/ si pcrõ caruit: Berñ. Ad qꝺ tibi necessaria circũcisio dñe Jesu: qui pctm̃ nec cõmisisti: nec ꝓtraxisti: Oꝛ em̃ ipse non feceris/ eras ipa manifestat: q vero non cõtraxeris/ mꝛto certi⁹ ꝓbat patris diuinitas: z virginitas mꝛis. Hec ille. Ad hoc dicit: q hoc voluit facere: Primo vt oñderet in se carnis ỹtatem cõtra Danicheũ/ q̃ dixit q illa caro fuit phantastica. Et cõtra Apollinarẽ: q̃ dixit eam ꝓsubstantialẽ esse diuinitati. Et cõtra Valentinũ q̃ dixit illã de celo fuisse allatã. Scõo vt approbaret circũcisionẽ. Tertio vt se oñderet de genere Abꝛaã. Quarto ne illũ iudei tanq̃ icircũcisuz repellerẽr. Quito ad exẽplũ obediẽtie. Sexto ne respueret ẽmediũ carnis pcti c⁹ silitudinẽ hẽbat. Septio vt sustinẽdo onera legꝭ alios liberaret.

Sed cõtra: quia soluebat sabbatũ. g̃ a sili debebat soluere circũcisionẽ. Respondek q non est simile. quia cõueniẽs erat/ vt se dñm legis ostẽderet in erate ꝓfecta soluẽdo legẽ: non autẽ in puerili

Jtem ꝓtra: qz non fuit in Abꝛaã decimat⁹: fm glo. Heb. vij. eo q decimatio est figura medicine cõtra oꝛiginale pctm̃. ergo a simili non debuit circũdi: qz ẽ ipa circũcisio fuit signũ eiusdẽ medicine. Rñdek q nõ est simile: qz decimatio fuit solũ signũ talis medicie: nõ

aũt circũcisio: q3 habuit alias vtilitates & causas. Quãrũ ad tertiũ sciẽdũ ẽ q3 in circũcisiõe imponebant noĩa sic mõ i baptismo: q3 añ pueri habebãt impfectũ esse. Joo glo. Prouer. xiij. dic: q3 salomon dic se fuisse vnigenitũ coã mre sua: q3 s. habuit q̃dẽ vterinũ fratrẽ: sed ille mortuꝰ est sine noĩe q̃si nũq̃ fuisset. Conuenientissime aũt in circũcisiõe saluator dicꝰ est Jesus. Noĩa q̃dẽ specierũ debẽt rep̃ictatiꝫ q̃uenire: vt p3 xiij. Geta. q3 rõ quã nomẽ significat ẽ diffinitio q̃ dic rei naturã. Noĩa p̃o singularĩ ip̃onunt a p̃dicate eor̃. vel a tpe: sic natus i die circũcisi Nicolai dr aliq̃n Nicolaꝰ: vel cognatõe: sic Joãnẽ q̃dã volebant nominare Zacharĩã. Lu. j. vel ab euentu: sicut Joseph p̃mogenitũ suum appellauit manassen: dicens. Obliuiscime fecẽ deꝰ laboꝝ meoꝝ. Gen. xlj. Manasses em̃ interp̃tat obliuiosus vl q3 oblitꝰ ẽ. Vel ex q̃litate nascentiũ: sic Esau q3 rufus natꝰ ẽ: sic fuit noĩatꝰ Gen. xxv. q3 Esau interp̃tat rufus. Oñ g̃ nomia imponunt a deo: significãt aliq̃d donũ gr̃e collatũ ei cui nomẽ imponit. Chr̃o aũt p̃ gr̃am datũ est vt saluaret oẽs: ĩo Jesus dictus est q̃dẽ interp̃tat saluator. In noĩb; aũt alĩs nomib; eiꝰ significat aliq̃ mõ id q̃dẽ impoꝛtat h̃ noĩe. Hoc ãt nomẽ fuit ei nouum rõne spũalis & vniuersalis saluti q̃ nulli alĩ potuit cõpetere: cui alia rõne fuerit h̃ nomen alĩs cõmunicatũ. Sic g̃ p3 lr̃a: eũ dr (vocatũ est). s. p̃mo a deo q̃ illud imposuit: et scõ ab angelo (nomẽ eiꝰ Jesus) Et nõ dic vocauerũt: seu imposuerũt: sed vocatũ est (eo q3 vocatũ est ab angelo pus q̃ in vtero q̃ceperet) q3 angelꝰ h̃ nomẽ ptulit añq̃ Maria q̃sentiret. Sz posset aliq̃s q̃rere. Si chr̃s est circũcisus: q̃re & nos nõ circũcidimur? Ad h̃ rñdet q3 circũcisio debebat cessare i aduentu p̃fectionis sacramẽti ad idẽ ordinati. i. baptismi: alioq̃n gr̃a faceret per duo id ad q̃d suffic vnũ. Est aũt circũcisio imfectio: baptismo. Prio: q3 nõ significabat ira exp̃esse ablutionẽ & emundationẽ a petro Scõo: q3 in ea nõ p̃ferebatur gr̃a in tanta abundãtia. Tertio: q3 non erat ita oĩb; pplis cõis sic baptismꝰ: cũ solis iudeis q̃uenirꝫ. Sz q̃: q3 figura tua q̃ significabãt tunc aliq̃d q̃dẽ semp faciendũ est: semp durant: vt p3 ô thurificatiõe: q̃ deuotionẽ significat. Sed exio: circũcisio significat cordialez seu circũcisionẽ cordis q̃ sp faciẽda est: g̃ sp debet durare. Rñdet q3 p̃cipale significatũ exteriorꝫ circũcisiõis erat ablatõ originalis q̃ nõ semp faciẽda erat p̃ circũcisionẽ: sed aliq̃n p̃ baptismũ. ex cõsequẽti aũt significat circũcisionẽ cordis.

Et sciẽdũ q3 nõ solũ circũcisio/sed ceremonialia & alia legalia: cerimonialia: & significatiua debuerũt cessare. Prio: q3 sicut pñte corp̃e cessat vmbra: sic pñte p̃itate debz cessare figura. Si ei adhuc agnꝰ paschalis imolarek: adhuc significarek q3 chr̃s esset crucifigẽdꝰ q̃dẽ est hereticũ. Scõo q3 nõ p̃ferebak gr̃a in eis i tanta copia q̃ntam req̃rit statꝰ noui testamẽti. Tertio: q3 talia data sũt illi pplo tã q̃ impfecto: vt retraherek ab idolorũ cultura: ĩo hũano gñe existẽte i p̃fecta etate deo buerũt alia p̃fectiora istitui. Sed q̃: q3 nũq̃ legit deꝰ illa reuocasse. Ad h̃ dr q3 dñs ista reuocauit i ipo suo facto adimplẽs illo q̃dẽ i figurꝫ p̃cesserat obfuãdũ. Juxta illd: q̃sumatũ est. Chr̃s em̃ iplẽuit totã legẽ: moralia q̃dẽ elucidãdo et eis apponẽdo q̃silia: cerimonialia aũt & figuratiua eis apponẽdo p̃itatẽ. Quo aũt legalia aliq̃n sine pcõ potuerit obfuari: & quo nõ: ẽ mltiplex opinio. Hiero. ei tenet q3 circũcisio & alia hmõi legalia stari pꝰ chr̃i passionẽ fuerũt mortifera: nec poterãt sine pcõ obfuari. Et q̃ obiciebak ei q3 petrꝰ apls ea fuauit: vt p3 Gal. ij. p̃t q̃d paulꝰ eũ coã homib; reprehẽdit: dicebat brũs Hiero. q3 petrꝰ dispẽsatorie. i. simulate illa seruauit: ne iudei scãdalizarenk ô h̃ q3 cũ gentib; comedẽs cibis gentiũ vterek: & paulꝰ eum dispẽsatorie reprehẽdit: ne gẽtiles q̃z ipe Paulꝰ erat apls necessariũ crederent taliũ cibor̃ vsum. Jo Petrꝰ a culpa: & Paulꝰ a pcaci reprehensiõe excusak. Sed p̃ra: quia fm hec apli p̃ter scandalũ dimissent p̃itatẽ doctrine: & paulus q̃ ad Galatas dic Petrũ fuisse rep̃

hensibile ficte loqrek. Jō melꝰ dr Augu. distinguēs tria tēpora. Dic em ꝙ añ passionē nō fuerūt ista mortua/nec mortifera/sed necessaria ad salutē. Sz post passionē statim añcꝫ eēt euāgeliū vulgatū fuerūt mortua. i. nō necaria ad salutē: nō aūt mortifera: qz poterāt a iudeis sine pctō obfuari: nō qsi eēnt alicuⁱ fructz: aut sine eis gra chīsti haberi ñ posset: sz ne videret lex vetꝰ reprobanda: si stari qsi idolatria fugeret. Vñ fuit ꝓpt hmater synagoga ad tumulū cū honore ducenda. Sz post divulgatiōez euāgelij fuerūt mortifera. Jō apli medio tpe talia vere nō dispensatōe vel simulatorie seruauerūt: t paulꝰ vere petꝝ reprehēdit: qz ita incaute se habuit vt eiꝰ exemplo alicꝫ obseruarēt hec qsi necessaria. Jdeo dixit ei Paulꝰ. Si tu iudeus cū sis gentiliter vluis: qz. s. cū gentibus existēs comedebat de cibis eoꝝ: quō cogis gentes iudaizare: qz. s. ꝓter aduentū aliqꝫ iudeoꝝ qs timuit scandalizare dimisit cibos gentiliū vtendo cibis iudeoꝝ. Hec tñ culpa fuit leuis. Sz ꝓtra Jsta em nō sūt de se mala/qz nuqꝫ licu issent. q āt nō sūt ꝺ se mala/possunt bōa intentiōe fieri. Ad hec dicit ꝙ vna circūstantia variata: puta tempꝰ acrus fit de se bonus vel malus. Jō ista tpe divulgati euangelij sunt de se mala: nec possunt bona intentiōe fieri. Jtem cōtra. qz Act. xv. dicit ꝙ fuit magna dubitatio inter chīstianos an gentiles tenerent circūcidi: t questio delata est ad apl̄os i hierl̄m. Et rñdert: sic. Visum ē spūi sctō t nobis nihil vobis imponere oneris qꝫ hec necessaria: vt abstineatis vos ab imolatiōe simulacroꝝ t sanguine t suffocato t fornicatiōe: a qbꝫ abstinentes bñ facietz. Et glosa ibi ꝺr ꝙ ista sūt necessaria. Ad ħ rñdet/ꝙ de his q ħ dicunt triplex est opinio. Pria ē ꝙ illud ꝓceptū apl̄oꝝ ad tm manet. Sz ꝝ: qa nihil est immūdū p se: t nihil reȝcie dū qō cū grāz actiōe ꝓcipit. vt ꝺ Titū i. Jtē ꝝ: qz illud ꝓceptū de nō comedēdo suffocato ē cerimoniale sīc et alia. Alia opinio ē ꝙ intelligit spūaliter ꝺ sanguine humano t suffocatiōe pauperuz. Sed contra istam opinionē est Hiero. sup Ezech. qui dicit ꝙ apli nō spūaliter sed ad tm loquebant. Alia opinio est ꝙ apli nō rñderūt ꝓcipiendo absolute vt illa obseruarēt gentiles: sed intendebant putdere vt simul pacifice iudei et gentiles possent conuersari. Jdeo phibuerunt fornicatione tanqꝫ p se mala: quā gentes nō credebant peccatū: t suffocatum: quia erat abominabile iudeis ꝓpt consuetudinē: t immolatū idolis: qz faciebat suspitionē ꝺ idolatria. Glosa ꝙo illa que dicit ꝙ sunt necessaria loquitur quo ad sensum mysticū: vel quo ad communitatē vite t pacem. Ubi em vl qū ista ꝓturbabāt cōmunē iudeoꝝ t gentium viram erant prohibita: ita ꝙ sine peccato ꝗs talia non poterat exercere.

Allegorice sciendū est ꝙ circūcisio significabat purgationē fiendā ꝓpt chīz in passiōe. Anagogice ꝙo depositōez carnis t sanguinis corruptibil̄ i brā resurrectiōe. Mozalr ꝙo fuit signū seruande castitatz. Quecūqꝫ sup ħ euāgelio dicta sūt ex doctrina scti Tho. supra sūt. liij. di. ij. q. iij. par. q. lxij. q. xxxvij. Quid aūt actū sit de illa carne ablata p circūcisionē vide i die pasce.

In vigilia Epiphanie. Textꝰ euangelij. Matthei. c. ij.

Defuncto Herode ecce angelus domini apparuit in somnis Joseph in egypto dicens. Surge t accipe puerū t matrē eius t vade in terrā israel. Defuncti sunt em qui querebant animaz pueri. Qui consurgens accepit puerū t matrē eius et venit in terrā israel. Audiens autem ꝙ archelaus regnaret in iudea p herode patre suo timuit illo ire Et admonitus in somnis secessit in partes galilee. Et veniēs habitauit in ciuitate que vocat

nazareth vt adimpleret̄ qđ dictum est per ꝓphetas: qm̄ nazareus vocabitur.

Defuncto herode ecce ang̃el⁹ dñi apparuit i sōnis Joseph ꝛc̄. Matt. ij. In hoc euāgelio tangunt tria pūcta q̄ fūt/iussio/executio/admonitio. Quā tū ad ꝑmū ad intellectū sequētiū scien/dū est/q̄ res de q̄ dicturi sum⁹: ita fuit gesta. Post q̄ magi adorauerunt chr̄m brā ꝙgo (vt credit) fuit vsq̄ ad purifi/cationē i illo tugurio: ꝛ deide ipa sit cū Joseph tpe suo portauerit puer̄ ihesū ad tēplū vt offerret̄ par turturū/aut duos pullos colūbar̄: qđ fuit factū i die purificatiōis. Et q: ad testimoniū symeōis ꝛ anne/factū ē murmur i hierlm q̄ chr̄s aduenisset: iō herodes valde timuit. et de occisiōe puerox ciuitat̄ bethleē cogitauit. Sz ꝝ hꝫ nō cogitauit i aduētu magox: Ad hꝫ ór Dḡ hist. q̄ herodes vidēs magos nō reuersos ad se/credidit eos fuisse delusos ex fallaci stella: ꝛ ob hꝫ erubuisse ad regē vēire. Sz post q̄ ad aures el⁹ peuenerūt dicta pastorū ꝛ symeōis ꝛ anne: tūc credidit se illusū a magis: vt dic̄ b. Matthe⁹. ꝛ cogitauit ꝑsequi saluatorē: iō angel⁹ monuit Ioseph ꝛ fugit i egyptū in ciuitatē hierapolim vbi fuit vsq̄ ad obitū herodis. i. septez annis: vt dic̄ Dḡ hist. Nā trigesimo anno regni herodis ſm chronicas nat⁹ est dñs: ꝛ trigesimoseptio regni sui ille interyit. ꝛ dñs regressus est ō egypto eo defuncto. Et sic fuit ibi septē annis cōpletis ꝛ forte pauꝫ plus: q: nō ꝓsueuerit minutie cōputari. Quidā tñ dicūt q̄ in egypto fuit q̄nq̄ annis. Sciendū ē etiā vt tradit Josephꝰ ꝛ historia ecclīastica ꝛ Dḡ hist. q̄ herodes post mꝛta flagitia ita a deo ꝑcussus ē: vt mānifesta i eo apperet vindicta diuia. Nā cū septua/ginta vl circiter eēt annox/infirmat⁹ ē. vnde desperās se posse liberari irrōna/bili furia ꝛ amaritudie mēt̄ accēsus ē: eo q̄ filiū suū antipatꝝ cogn̄erit de sua morte tractasse: ꝛ ireꝫ q: a iudeis se cōtemni putabat: morte suā libenter exp̄e crantib⁹. Porro morb⁹ el⁹ indies amarior reddebat. habebat irolerabilē ignē in visceribꝫ. Appetebat infinitū cibum: nec vnq̄ potat satiari. Intestia erāt vlcerata ꝛ putrida ꝛ fetida. Doloribꝫ cholicꝫ seuissimis cruciabat. pedes tūebāt: veréda putredie corrupta scatebāt ver/mibꝫ: pruritꝰ incredibil totā occupauerat cutē. i oibꝫ mēbris erat ꝛct⁹. Deniq̄ a medicꝫ i olei dolio missus: ita ibi ō fecit vt mortu⁹ ab oibꝫ putaret. vñ grādis fuox vlulat⁹ ꝛciat⁹ ē. ꝓp̄ qđ antipater filiꝰ el⁹ in vincul exultauit. Qđ herodes cōperiēs stari eū iussit occidi: occisis ꝑus duob⁹ alijs elegātissimis filijs/cū regina mariame eox genitrice. Huic tñ vlulatū quē Josephꝰ excitaruꝫ tūc ór: Dḡ histo. dic̄ exortū: q: scilꝫ voluit iugulare gladio q̄ pomū purgabat. Res ḡ fuit ꝙa: sz rei cā icerta. Vel forte bis fuit iste clamor. Deinde milites crogauit pecuniā: ꝛ ex oi regno suo ꝓncipales iudeorum euocauit sub pena mortis: q̄s in hippodromio. i. in claustro sui palacij ſm alios iussit icludi: vel i loco vbi eq̄ꝝ cursu certab. ab hippos equꝰ ꝛ dromos cursus. Et aduocās sororem suā salome ꝛ vir̄ el⁹ alexandrū/dixit sibi inesse ḡuissimū dolorē: q̄ iudei in sua morte qua futurā cito videbat/letarent. Vlt ḡ inq̄t iudei plorēt ex alio: oēs inclusos i hippodromio sagittis afficite. Et post q̄ sic ordiauit ille infelix pꝰ q̄nq̄ dies a morte filij sui mortu⁹ ē. Et tūc angel⁹ monuit Ioseph vt rediret ad trā isrl. Vlt dr: (Defuncto aūt herode angelus dñi appuit i somnis Ioseph i egypto dicēs) Ex hꝫ ſm Dionys. in celesti hierar. apparet q̄ dñs ihesus factus hō subijcebat ordinatiōi diuie p angelos exercite vt hoies. Et ſm Chrys. apparet q̄ Joseph fuit electꝰ i misteriū Marie eundo ad egyptū ꝛ inde redeūdo. Et videt velle Chrys. q̄ hec sit rō: q: angelus apparuit Ioseph nō Marie: q: ipe erat ducox ꝛ gubnatox el⁹ q̄ꝫ uis etiā potuerit ꝑus apparuisse marie. Apparuit aūt i somnis: q: tūc mens quietior est quieta tis exteriorib⁹ sensib⁹. iōq̄ supnis re/

uelatiõib⁹ aptio⁹ ē ex ꝓsequnti. (Surge ⁊ accipe puer̃ ⁊ mr̃em ei⁹:⁊ vade in tr̃am ist̃l̃) Nõ specificat aliquã ciuitatẽ:vt ex frequnti apparitiõe angeli ioseph ꝓfic⁹ tarek. Appuit em̃ sc̃o angel⁹ cũ fuit in tra ist̃l̃:doces eũ spẽaliter de loco. Sequ̇k. (Defuncti sũt em̃ q̃ q̃rebãt aiaz pueri) Hiero. Ex h̃ loco intelligim⁹ nõ solum herodẽ:sz etiaz sacerdotes ⁊ scribas/eo tpe necẽ dñi fuisse meditatos. Hec ille Hã euangeliũ nõ dic̃ defunct⁹:sz ofuncti. Isti aũt sm Remig.⁊ Chr̃y. fuer̃t occisi p salomen ⁊ aexandr̃ in hippodromio in vindictã puerorũ innocentiũ. Uerũ q; Joseph⁹ ort q̃ salome ⁊ alexãder iudeos ex hippodromio liberos relinq̃rũt:ideo aliter dici põt sic̃ ⁊ dic̃ ibi dẽ Remig⁹ ⁊ sctus Tho. sup̃ Matt. q̃ pr̃ale p singl̃aris ponit vt dicat ofuncti.i. defunct⁹.⁊ ista videt esse ꝓpias:q; nõ ē pisi⁹le iudos ꝓspirasse i mortẽ pue

Allegorice exponẽdo sm ve/ (rul. nerabilẽ Bedã in omel.cũ dr̃/q occisis innocẽtib⁹ nõ longe post obr̃t herodes: ⁊ saluator redr̃t ad terrã ist̃l̃:significat q̃ occisis martyrib⁹ p chr̃o ofic̃rẽt imperatores:⁊ pax redderet eccl̃ie: et sctꝰ q̃ latuerant ad sua loca redirẽt. Uel sm eundẽ significat q̃ ofuncto herode.i.spita flãma moderne inuidie iudeor̃ fides recipiet a iudeis pdicãtib⁹ Enoch ⁊ Helia. Isti duo ei viuũt:vt ptz p sanctũ Tho.iij.par.q.xlix.ar.v.⁊.iij.dist.xviij,⁊.j.par.q.cij.ar.ij. Uñ ó Enoch dr̃ Gen.v. Nõ apparuit:q; rulit eũ deus. De Helia ꝓ habet.iij.Reg.ij. q̃ raptus ē i curru ignео. Et sm sctm̃ Tho. in locis pallegatz nõ fuit rapt⁹ in celũ empyreum sed in aereum:et viuit cum Enoch in paradiso terrestri.

Anagogice significat q̃ defuncto herode.i.superato diabolo illi q̃ fuerant in egypto.i.i tenebrz tribulationũ:nã egypt⁹ iter̃ prãt tenebr̃e siue tẽtationũ:recipiũt angelũ.i.nũciũ:siue ispiratõez magne spei i somnis.i.tpe mortz: qñ tã sensus oẽs liganf:vt vadãt in terraz israel .i.videlicẽ dcũ cũ puero:⁊ mr̃e.i.cũ mliscordia chr̃i ⁊ meritis beate ꝑginis.

Moraliter istruimur vt supportem⁹ patiẽter aduersa sic̃ ⁊ chr̃s. Uñ si fecerim⁹ de⁹ post aduersa dabit quietẽ mẽtis:vl̃ etiã corpis. Tob.iij. post tempe

Quãũ ad scdz (statẽ tranq̃llũ facz. lr̃ale sciẽdũ ē q̃ herodes magn⁹ seu ascalonita duo fec̃ testamẽta:vt tradunt hist̃rici. In pmo heredẽ regni istituit antipatr̃:⁊ ei substituit herodem antipã. Sz q; ille p venenũ ꝓspirauit i mortez herodis:herodes illũ vinculꝰ alligauit: ⁊ mortur⁹ occidit:vt sup̃ dictũ est:eo q̃ audita ei⁹ morte i vinculꝰ exultasset. Et tũc aliud condẽs testamẽtũ: heredẽ regni ꝓstituit archelaũ: repudiato herode antipa:ita tñ q̃ archela⁹ ab augusto susciꝑet diadema. Fuit g̃ archela⁹ romã vt coronã susciꝑet regni. Sz ⁊ antipas sl̃r fuit romã:⁊ sl̃r philipp⁹:vt pr̃tẽ regni obtinerẽt. Archela⁹ deberi sibi regnũ dicebat erat; meritor:⁊ vigore scdi testamẽti. Ecõtra:antipas dicebat pmũ testamẽtũ eẽ fuãdũ:eo q̃ illo pactũz cõpos edidisset:reliquũ ꝯo cũ iam esset mẽte capt⁹:vrpote q̃ seipm gladio voluisset iugulare. Deniq; augustꝰ dixit herodis regnũ i q̃rtuor ptes: ⁊ duas dedit Archelao:⁊ alijs singul̃ vnã. Quia g̃ archela⁹ ꝓstitut⁹ erat rex a patre q̃ntũ in se erat fauebat reb⁹ gestis a pr̃e:ideo ioseph timuit ire ad tr̃as Archelai. Dicit g̃(Qui ꝓsurgẽs) ad implium dñi:sic̃ verus obediẽs(accepit puerũ et mr̃em ei⁹.)nõ dic̃ filiũ suum:sed puer̃ ⁊ matrẽ ei⁹:q; nõ erat vere pater(⁊ venit in terrã ist̃l̃. Audiẽs aũt q̃ archela⁹ regnaret in iudea ꝓ Herode patre suo.) Sed q̃r̃k:si Archela⁹ non fuit factus rex ab augusto:sz diarchus: q̃uis fuerit sibi regnũ ꝓmissum si illo mereret: quo h̃ statim post mortẽ herodis regnauit i iudea: Ad hec dr̃ q̃ sm sctm̃ Tho. sup̃ Matthеũ post mortez pr̃is statim iste occupauit regnũ ⁊ vsurpauit: ⁊ q̃uis Joseph⁹ dicat q̃ tũc ante q̃ augustũ ꝓsuleret abstinuerit nomie regis et diademate:tñ de facto se gerebat vt rex ẽ:vt ex eodẽ Josepho patet. Uel dicl̃ potest sm Glo.q̃ diarchum regem appellauit euangelista. (timuit illo) .i.ad locũ illũ (ire) Illo cũ est aduerbiũ lo/

et:z acuit vltimā. Sz Aug. de cōsen. e. mouet qōnē: quō vez est qō dr Lu. ij. q p singl'os ānos pentes ei⁹ ascēdebāt in hierl'm: si tūc archelai illuc, phibebāt accedere: z soluit ipe ibidē dupl'r. Pri mo: qz aliud est sel' in anno p vnā die in tāta ppl'i multitudine ire in hierl'm: alio cōtinue ibi ꝙuersari. Prio em mō facil lime potuisset latere: nō scdo. Alio mō soluit: qz qō dicit p singl'os annos asce disse in hierl'm/ accipi potest post qz taz nō meruebat Archilaus: q solū nouem annis fm Josephū regnauit.

Allegoria z anagogia hui⁹ ptis cū se Dozal'r aūt istruimur (ānti tradit. q nlls ira dz in dō ꝙfidere q̄n faciat to tū qō pr: sic Joseph q q̄uis pceptū dñi hīet eūdi ad trā isrl': tñ nō ibat ita secu rus q̄n sollicitaret de loco i q̄ posset me lius latere. Itē moralit hic fcak q q est in Egypto. i. tenebris pctōz z mūdane ꝙuersatiōis ad āgeli monitōez. i. instin ctū diuine inspiratiōis: q p angelū aut sp/ aut in pl'ib⁹ fit: dz inde recedere z ac cipe Mariā. i. amaritudinē pnie: z Je sum saluatorē. i. spem z desideriū salu tis: z pficisci in trā isrl'. i. videntiū deū: per lumē gre z gl'ie. Nota etiā hic felix ꝙsortiū marie. i. pnie: z pueri iesu. i. pu ritatis ꝙscie: z ioseph. i. pfect⁹ iusticie. Qō ꝙsortiū inuenit in statu: vt in beth leem Lu. ij. Jnuenerūt mariā z ioseph z infantē zc. Et in egressu ad egyptuz. vt Matth. ij. sic sup dictū est. Et in re gressu ab egypto vt hic: Et hoc i signū q siue stes/ siue fugias/ siue regredia ris nunq̄ hos comites deseras. Quā tū ad tertiū l'aliter sciendū est: q vt ex dictis ptz/ postq̄ Joseph ingressus est tras isrl'/ fuit pplexus: ideo dr (Et ad monit⁹ in somnis) ab angelo. s. ei scdo appente z specificāte locū ad quē decli nare: fm s. Tho. sup Mat. (secessit in ptes galilee) Sz q̄re nō timuit ire in galilea: cū ibi ali⁹ filj⁹ herodis regnret. s. herodes antipas? Rñdet Nico. de Ly. q iste herodes erat indigrus pri: q euz q̄tuz in se erat sua regni pte puauerat. Sz scrūs Tho. vbi sup dr. q ista fuer̄ statim post mortē Herodis q̄n totū re gnū occupauerat archilaꝰ. Sz tūc in surgit alia q̄stio. qz si in toto regno pre erat archilaꝰ/ etiā in galilea regnbat: q̄ re q̄ nō timuit ire in galileā? Rñdet s. Tho. vbi s. z glo. q facilꝰ poterat late re in illa pte: qz ibi nō erat sedes regni: sz in hierl'm. Sz itez est alia q̄. qz vī Matthe⁹ dicere: q Joseph q̄si p accūs secessit in galileā: cū intēderet ire in iu deā. Lucas ꝙo dr q in galilea habuit p priū habitaculū: z ꝙter si ibi erat pro priū habitaculū: z ibi etiā securi⁹ mora bat: videt q ex pncipali intētione volu erit ire in galileā. Soluit aūt Aug. de ꝙsen. euā. z scrūs Tho. vbi s. qz ange lus in Egypto dixit Joseph vt iret ad terrā isrl': q pncipalit erat tra iuda: q̄ uis large includeret etiā galileā/ zsi nō stricte: ideo voluit ire in iudeā/ q̄uis ha bitaculū hīet in galilea. Alit itez sol uit Aug. ibidez: qz. s. forte pentib⁹ chīi dignū videbat q puer hitaret vbi erat tēplū dñi. s. in hierl'm: qō forte fieri pcu rassent/ nisi ibi regisset Archelaꝰ. (Et veniēs habitauit in ciuitate q̄ vocat Na zareth: vt adimpleret qō dictū est p. p/ phetas/ qm nazareus vocabit.) Jstud dictū/ qm nazareus vocabit: fm Nico. de Ly. z s. Tho. ij. p. q. xxxv. art. vij. z btm Hiero. sumptū est Esa. xj. vbi dr. (Egredietur ꝙga) .i. btā Maria q̄ fuit ꝙga gēlis pauptate: z hūilitate flexi bilis (de radice iesse). i. de dō: cuiꝰ pat dicebat iesse. filiꝰ em dr radix pris: non qz det ei nutrimentū: sed qz mortuo pre remanere solet filiꝰ q̄si aliq̄d eiꝰ. sic cō fractis ramis z trunco/ stat radix arbo rea. Ecōtra aūt etiā pater vel mr dicit radix filij: q inde pducit sic ramꝰ z flos z fructꝰ de radice (Et flos:) id est chīs purissimus sine omi pctō: q fructū no stre salutis ptulit (de radice eius). i. de radice radicis: scz de btā Maria (ascē det) Vbi hebraica ꝙitas habet/ z na zareus de radice eiꝰ ascēdet. vt Hiero. testat. Paulus aūt burgen. ꝙtra ista dr q̄dā friuola: sed stādū est dicto Hiero.

Sed hic est q̄stio vna: qz. s. dixit p pro pheras in plurali/ si solus Esa. hoc dr. Ad h rñdet btūs Hiero. z s. Tho. sup

Mat. q̄ h̄ dictū nazare⁹ vocabit i ꝓpria forma. et fm q̄ nazare⁹ interp̄tat florid⁹: inuenit Esa. xj. sed fm interp̄tatiõē q̄ interp̄tat sctūs/iust⁹/ et inunct⁹: inuenit in mlt̄is ꝓphis. Vel fz Chry. alij iunx ꝓphe q̄ nō st apd nos in canone. vt Nathan: et Esdra. Est aūt notādū q̄ cō grue chr̄us dict⁹ est nazare⁹: qz fuit singularit florid⁹ elegātia corpis et mētis puritate: et singlarit sctūs. i. sanguine tinct⁹ acerbitate passiōis: et singularit iust⁹ plenitudie ꝓtutis: et inunct⁹ charitate et gr̄a singlaris psone: et capitis et vnionis. Iste pulcerrim⁹ flos floruit in nazareth p̄ ꝓceptōez: vt sic flos ꝓcipet i floze. i. in nazareth: et de floze. i. ꝓgine mēte corpeq̄ pulcerrima: et in tpe floz. i. in martio. Appuit aūt in Bethleē p natiuitatē: vt sic panis viuus in domo panis panē gr̄e mistraret. Emarcuit ār in hierl'm per passionē. Et qz marcescēdo fructū ptulit istar flor⁹ martialis. iteꝝ p fructū suū refloruit i resurrectōe et ascē

Allegorice fm Hil'. Joseph (sione. scat ap'los q̄ chr̄m p mōm hēbat sua p̄dicatiōe deferre. Herode mortuo. i. diabolo cū ap'lo ei⁹ in chr̄i passiōe deposito iussi sc̄ pdicare iudeis. i. oulb⁹ q̄ perierē dom⁹ isr̄l: fz manēre i iudea hereditaria ifidelitate quā diabol⁹ seiauit/ metuūt et recedūt: admoniti a spūsctō: vt vadāt ad pdicādū gētib⁹. Vl' fz Raba. h̄ vlria desig̃t eccl'ie tpa: qñ plūmis iudeoꝝ ad pdicatōz enoch et helie ꝓuersis ceū ad īstitutū antichr̄i ꝛ fidē pugnābūt. Pars igit iudee in q̄ regbat archelaꝰ antichr̄i seq̄ces oñdit. Nazareth ār galilee ptē ei⁹ gētis q̄ fidē est suscepta/ desig̃t. hec ille. Nec intēdit dicere Ra. q̄ nō oēs iudi qñq̄ puertēt: fz q̄ ꝑus cō

Anagogice aute (uertet ps q̄ torū. scat q̄ ascendēs ab egypto. i. ab h̄ rene/ brosa mūdo ad trā isr̄l. i. visiōis dei: qñ hz cāz tioꝛ. i. qz ñ fec plenā satisfactōez de petis suis antecq̄ accedat ad celestez hierl'z diuertit ad galileā. i. rorā tribulatiōis purgatorij: vt iñ tñ smigret ad ce/

Moraliter istruimur vt sic a chr̄o (lū. dicimur chr̄iani: ita a nazareo dicamur nazarei. i. floridi p puritatē: sci p sāguis chr̄i duotōz. dicāur ic̄q̄ ñ solo noie fz re.

In Epiphania domini.

Textus euāgelij Mat. ij. capº

Cum nat⁹ esset ihesus in Bethleez iude in diebꝰ Herodis regis: ecce magi ab oriēte venerūt hierosolymā dicētes. Vbi est q̄ natus est rex iudeoꝝ? Vidim⁹ em stellā eius in oriente: et venim⁹ adorare eum. Audiēs aūt Herodes rex turbat⁹ est: et oīs hierosolyma cum illo. Et cōgregans oēs principes sacerdotū et scribas popli: sciscitabat ab eis vbi chr̄s nasceret. At illi dixerūt ei In bethleem iude. Sic em scriptū est p ꝓphetā. Et tu bethleē terra iuda nequaq̄ minima es in principib⁹ iuda: Ex te em exiet dux qui regat populū meum israel. Tunc Herodes clam vocatis magis: diligenter didicit ab eis tp̄us stelle q̄ appuit eis. Et mittens illos in bethleē: dixit. Ite et interrogate diligēter de puero: Et cum inueneritis renunciate mihi: vt et ego veniēs adorem eū. Qui cum audissent regē abierūt. Et ecce stella quā viderāt in oriente antecedebat eos. vsq̄ dum veniēs staret sup̄a vbi erat puer. Videtes autem stellam gauisi sunt gaudio magno valde. Et intrātes domū inuenerūt puerū cū maria mr̄e eius. Et procidentes adorauerūt eum. Et aptis thesauris suis obtulerūt ei munera: aur̄: thus: et myrrhā. Et respōso accepto in somnis ne redirent ad Herodem: per aliam viam reuersi sunt in regionē suam.

In die Epiphanie

Cum natus esset ie/ sus i bethleē iude ⁊c. Mat. ij. Dies epiphanie ē celebris: q⁹ in ea chr̄s baptizat⁹ ē: ⁊ aquā ꝓuertit in vinū anno sequēti: ⁊ magi il/ lum adorauerūt. Ista em̄ facta fuisse il lo die ptz ex officio: sz de ꝛtio tm̄ fit mē tio in p̄ti euāgelio q̄ tangunt tria pun cta: q̄ sūt/ Cōturbatio/ ꝓsultatio ⁊ ado/ ratio. Quātū ad pmū in q̄ tangit cōtur batio herodis ⁊ hierosolymitar⁹ ꝑt ad uentū mago⁹: p intellectu text⁹ opoꝛtz videre mꝛta: ⁊ añ oia q̄ fuerint isti ma/ gi. Quātū ḡ ad nomē vt inueniť i histo rijs latine dicunť Caspar/ Balthasar/ Melchioꝛ. hebꝛaice ꝙo ꝓm Dn̄m hi sto. dicti sūt Appellio⁹/ Amec⁹/ Dama scus. grece ꝙo ꝓm eūdē Galgalar/ Da galath/ Saracez. Quātū ꝙo ad officiū ⁊ ꝓditiōez vł̄ q̄litatē suā q̄ eēnt/ triplex ē opinio: ꝓm q⁹ h̄ nomē mag⁹ qđ ē grecū .s. magos tripł̄r sumiť. Aliq̄ em̄ mag⁹ idē ē qđ illusoꝛ: ⁊ sic vt ꝛcitat mg̃r hist. q̄ dā dicūt ab effectu dictos fuisse magos solū post q̄ illuserť herodi: ñ regredi edo ad illū vt rogauerat: ⁊ ēt vt ꝑmiserāt il li ꝛz q⁹ rōnabil̄r credit: q⁹ simpl̄r ābula bāt. Aliq̄ ꝙo mag⁹ idē est qđ malefic⁹ vł̄ incāt atoꝛ: ⁊ sic Chꝛys. ⁊ Aug. dicūt istos fuisse magos: sz ad chr̄m ꝛeisse pe nitētes: ⁊ i spe miscōie ꝙsequnde. Aliq̄ ām ꝑsice mag⁹: hebꝛaice dr̄ scriba: grece phs: latine amatoꝛ sapie vł̄ sapiēs: ⁊ sic cōis opinio est q⁹ dicti sint magi a sapie sue magnitudine: ⁊ sic tenet s. Tho. vt videť ⁊ mg̃r hist. ⁊ Rab. ⁊ Nico. ō ly. q̄ ēt ōr eos fuisse reges: q⁹ tūc sapiētes phi reḡbāt. Utꝛ aūt fuerit reges deferētes coꝛonas: ñ habeo certū q̄ꝫ sit ꝓbabi/ le ex ꝙsuetudie vł̄ pictoꝛ. Etsi ei picto ribꝫ ac poetꝫ videať ꝙcessa licētia fingē di: tm̄ ꝙsuetudo pigēdi vł̄ vno mō rē p/ tinēte ad diuia: videť facere ꝓbabile ar gumētū. Un̄ ex hac mg̃r hist. arguit q⁹ i chr̄i natiꝛate fuerit asin⁹ ⁊ bos. Probabile ē ēt dm̄ Geoꝛgiū cū ꝓpēte dimicas se: etiāsi nullibi auctice legeret ꝓt vni uersaliter pictureñ ār ē ꝓbabile q⁹ lan ceā capiti vł̄ aluo admouerit: q⁹ h̄ ñ pin gať vł̄ vno mō: sz dici ꝙsueuit q⁹ i ea p/ te coꝛpis eū ꝓcussit q̄ pictoꝛibꝫ placet. Fuerť tm̄ reges a regēdo. i. dm̄. q⁹ ōr fā ct⁹ Tho. q⁹ fuerť potētes. Quātū āt ad patriā vnde veneꝛt/ lz sit certū q⁹ ab oꝛi ente venerit: q⁹ h̄ ōr euāgelista: tm̄ a q̄ ō t̄miata ꝓte oꝛiēz venerit: nō ē certum. Quidā ei dicūt q⁹ venerūt ō saba. q̄dā ꝙo q⁹ ō arabia. q̄dā q⁹ de chaldea: q̄dā q⁹ de ꝑside: vt ōr s. Tho. Sz sciēdū ē vt ōr Isi. xlix. etꝫ. q⁹ saba ⁊ arabia ē vna met regio: ad oꝛientē hās ꝑsidē: ⁊ ad se/ ptērionē chaldeā. vñ oia p̄ti facilť cō coꝛdari: q⁹ veniēdo ō arabia poterūt di ci aliq̄ mō de omib⁹ p̄dictꝫ locꝫ venisse. Utq⁹ fuerť potētes nō venerūt oēs ab eadē regiōe: ꝓsiderata vniuscuiusq̄ ha bitatōe: q̄uis oēs venerit ab vno loco i q̄ sil̄ ꝓueneꝛt i vnū. Uidek aūt q⁹ sint cō gregati i ꝑside: ꝓm s. Tho. ⁊ tm̄ a mꝛtis aliꝫ locꝫ veneꝛt. Quātū ꝙo ad cām sui aduēt⁹ sciēdū ē q⁹ ds chr̄z vēturꝫ eē reue lauit iudeis ꝑ ꝓphas: ⁊ ñ solū iudeis: sed ēt mꝛtis gētilib⁹: ꝓm s. Tho. Un̄ vt ipe narrat. ij. ij. tpib⁹ Cōstātini ⁊ Helene (alꝫ hirene) mꝛis ei⁹: repꝛ⁹ ē hō i sepul cro laminā aureā hās i pectoꝛe: i q̄ scri/ ptū erat. Nascek chr̄s de ꝙgie: ⁊ credo i eū. Sub Cōstātini ⁊ helene tpib⁹ o sol itꝫ me videb. Et sil̄r Job. ix. ait. Sclo q⁹ redēptoꝛ me⁹ viuit: ⁊ i nouissimo die ō ꝛra surrecturꝰ sū: ⁊ tm̄ fuit gētil̄. Sil̄r ēt sybille mꝛta p̄dixerť. Isti ḡ magi ali quā ꝓphetiā sūt secuti. Sicut aūt testať sctūs Tho. ij. q. xxxvj Chꝛys. refert: q⁹ i extremis oꝛiētꝫ gēs fuit: vt idē Chꝛys. ōr se audiuisse: habēs ꝓphetiā ex nomie serb filij ade ō oꝛtu hui⁹ stelle q̄ magis apparuit: ⁊ ō muneribꝫ offerendis regi nasciturο. Et posuerť duodeci exploꝛa toꝛes q⁹ ō nocte certꝫ tpib⁹ ascēdebāt in mōtē vbi post eā videꝛt. Alij ꝙo dicūt vt ibi ōr sctūs Tho. q⁹ isti sť secuti ꝓphe tiā Balaā: cui⁹ fuerť successoꝛes: ⁊ h̄ ve ri⁹ est: q⁹ habek in libꝛo veterꝫ ⁊ noui te stamēti. ⁊ h̄ tenet Remigi⁹ ⁊ Ugr̄ hi sto. ⁊ cōik expositoꝛes. Prophetia aūt Balaam habek Num. xxiij. vbi ōr tpe balaā ꝓphetādo: sz nō solū gētilis veruꝫ etiā pessim⁹ hō fuerit. Deus em̄ coge/ gik vł̄ vno mō: sz dici ꝙsueuit q⁹ i ea p/ te coꝛpis eū ꝓcussit q̄ pictoꝛibꝫ placet. Fuerť tm̄ reges a regēdo. i. dm̄. q⁹ ōr fā ct⁹ Tho. q⁹ fuerť potētes. Quātū āt ad patriā vnde veneꝛt/ lz sit certū q⁹ ab oꝛi ente venerit: q⁹ h̄ ōr euāgelista: tm̄ a q̄ ō t̄miata ꝓte oꝛiēz venerit: nō ē certum. Quidā ei dicūt q⁹ venerūt ō saba. q̄dā ꝙo q⁹ ō arabia. q̄dā q⁹ de chaldea: q̄dā q⁹ de ꝑside: vt ōr s. Tho. Sz sciēdū ē vt ōr Isi. xlix. etꝫ. q⁹ saba ⁊ arabia ē vna met regio: ad oꝛientē hās ꝑsidē: ⁊ ad se/ ptērionē chaldeā. vñ oia p̄ti facilť cō coꝛdari: q⁹ veniēdo ō arabia poterūt di ci aliq̄ mō de omib⁹ p̄dictꝫ locꝫ venisse. Utq⁹ fuerť potētes nō venerūt oēs ab eadē regiōe: ꝓsiderata vniuscuiusq̄ ha bitatōe: q̄uis oēs venerit ab vno loco i q̄ sil̄ ꝓueneꝛt i vnū. Uidek aūt q⁹ sint cō gregati i ꝑside: ꝓm s. Tho. ⁊ tm̄ a mꝛtis aliꝫ locꝫ veneꝛt. Quātū ꝙo ad cām sui aduēt⁹ sciēdū ē q⁹ ds chr̄z vēturꝫ eē reue lauit iudeis ꝑ ꝓphas: ⁊ ñ solū iudeis: sed ēt mꝛtis gētilib⁹: ꝓm s. Tho. Un̄ vt ipe narrat. ij. ij. tpib⁹ Cōstātini ⁊ Helene (alꝫ hirene) mꝛis ei⁹: repꝛ⁹ ē hō i sepul cro laminā aureā hās i pectoꝛe: i q̄ scri/ ptū erat. Nascek chr̄s de ꝙgie: ⁊ credo i eū. Sub Cōstātini ⁊ helene tpib⁹ o sol itꝫ me videb. Et sil̄r Job. ix. ait. Sclo q⁹ redēptoꝛ me⁹ viuit: ⁊ i nouissimo die ō ꝛra surrecturꝰ sū: ⁊ tm̄ fuit gētil̄. Sil̄r ēt sybille mꝛta p̄dixerť. Isti ḡ magi ali quā ꝓphetiā sūt secuti. Sicut aūt testať sctūs Tho. ij. q. xxxvj Chꝛys. refert: q⁹ i extremis oꝛiētꝫ gēs fuit: vt idē Chꝛys. ōr se audiuisse: habēs ꝓphetiā ex nomie serb filij ade ō oꝛtu hui⁹ stelle q̄ magis apparuit: ⁊ ō muneribꝫ offerendis regi nasciturο. Et posuerť duodeci exploꝛa toꝛes q⁹ ō nocte certꝫ tpib⁹ ascēdebāt in mōtē vbi post eā videꝛt. Alij ꝙo dicūt vt ibi ōr sctūs Tho. q⁹ isti sť secuti ꝓphe tiā Balaā: cui⁹ fuerť successoꝛes: ⁊ h̄ ve ri⁹ est: q⁹ habek in libꝛo veterꝫ ⁊ noui te stamēti. ⁊ h̄ tenet Remigi⁹ ⁊ Ugr̄ hi sto. ⁊ cōik expositoꝛes. Prophetia aūt Balaam habek Num. xxiij. vbi ōr tpe balaā ꝓphetādo: sz nō solū gētilis veruꝫ etiā pessim⁹ hō fuerit. Deus em̄ coge⁹

bat eū bñdicere ppō dei:et loq̄ virtutē. Alit ḡ(videbo eū)scz chīm(sz nō ꝓpe intuebor eū/sed nō mō)qz.s.vidit eū p̄ successores suos(orietur stella ex Jacob).i.a parte iudee quā habitāt filij Jacob:apparebit stella(z ꝛsurget virga ḋ isrl).i. chīs nascet ḋ semine isrl seu Jacob(z p̄cutiet omēs duces moab.).i. demōes: q̄s ꝓuauit impio.vl duces moab.i.idolatras:q̄s exterminauit.Apud moabitas em̄ multū vigebat idolatria (z erit idumea possessio ei⁹).i.Roma que fm Rabbi salomō iudeū p̄ idumeā significat.Isti ḡ magi viderūt stellā istā vbicūq̄ vl quācūq̄ viderūt.z statim inspirati a deo cognouerūt natū esse chīz. Nam eccl̄ia cantat.Videtes stellā magi dixerūt.Hoc signū magni regis ē:eam⁹ z īuestigem⁹ eū:z offeram⁹ ei munera aurū/thus/z mirrhā.Dīc ḡ euangelista (Cū nat⁹ esset Jesus i bethleē iude)Sīc em̄ dīc glo.due sūt bethleē:vna i terra iuda:alia i terra zabulon.ad cui⁹ differentiā addit iude.In ḥ aūt euāgelista notat impletā ꝓphetiā Michee.v.de q̄ infra dicet.Et sl̄r fm Rab.ꝓphetia Jacob Gen̄.xlix.cū sublūgit.(In dieb⁹ herodis regis)Iste em̄ herodes fuit alieni gena:qz fuit filius antipatri ascalonite pselyti:fm historias:z a romanis factus ē rex. Prophetauerat aūt Jacob ḥ esse signū messie:qñ iudas p̄deret p̄ncipatū:dicēs. Nō auferet sceptrū ḋ iuda:z dux de femore ei⁹:donec veniat q̄ mittēd⁹ ē:z ipe erit expectatio gentiū. Jō ad ostendēdū ꝓphetiā cōpletā dicit/herodis z nō cesaris. Ostēdit etiā i ḥ fz Chrys.cōpleta ꝓphetia Danielis de septuagita hebdomadib⁹ annor⁹:qz vt ḋt tpe regni herodis fuerūt cōsūmate.Addit aūt reg⁹ fm Chrys.qz ali⁹ fuit herodes q̄ occidit Joānē:sz ille nō fuit rex. Et quāuis herodes agrippa fuerit rex triū tetrarchiar⁹:fm Ogīm hist. tñ fuit mlto tpe post.Vide de his in euāgelio sabbato añ quartā dñicaz aduent⁹. (Ecce magi ab oriente venerūt hiero.) id ē hierl'm ciuitatē regiā:in q̄ natū crediderūt regem. Venerūt inq̄ sequētes stellā quā dixerūt se vidisse:q̄ eos p̄cedebat:cui⁹ hoc(vt dīc̄ sctis Tho.)apud alios non sit certū:scz q̄ stella p̄cesserit eos añq̄ appulissent hierosolymā. Naz Ogī histo.videt dicere q̄ magi existētes i oriente viderūt stellā sup̄ iudeam imoram:q̄ tunc primo cepit moueri qñ egressi sūt de hierl'm:vt euāgelū videt dicere.Sz Chrys. z sctūs Tho.z cōit exp̄sitores tenent q̄ in toto itinere eos direxit p̄cedēdo sic filios isrl'in deserto p̄cedebat nubes p̄ diem:z ignis per noctem:vt dī Exod.xiij.z q̄ disparuit ipis appropinq̄ntib⁹ ad ciuitatē regiam:id ē hierl'm. Sz hic est q̄stio vna quā mouet Beda.Si em̄ isti fuerūt chaldei vl perse/aut de vltimis finib⁹ orient⁹:quō in tam paruo tēpore potuerūt vsq̄ i iudeam venire? Nā in tredecim dieb⁹ venerūt:quia festum de aduentu eor⁹ celebrat tredecima die a natiuitate chīi:et fuit eodē anno q̄ chīs nat⁹ est:qz aliter si fuisset anno seqnti nō inuenissent eū in bethleē/sed i egypto. Ad ḥ dīc Remigi⁹/q̄ alīq̄ ḥ solent attribuere potentie chīi.Glos.ꝓo dicit q̄ est:qz habuerūt equos arabicos z dromedarios:qui sūt veloces. Remigi⁹ ꝓo dīc q̄ si fuerunt successores Balaā:eor⁹ regio nō multū distabat a iudea. Possum⁹ aūt nos dicere q̄ omēs iste tres cause cōcurrerūt scz diuina virt⁹ adiuuās:z velocitas iumentorū:z distātia moderata itineris.

Sz cūc mouet Remigi⁹ q̄stionē:quō dicūt̄ venisse ab oriēte:si venerūt ex regno balaā pax distāte? Ad ḥ ār ḋt sanct⁹ Tho sup̄ Mat.q̄ possūt dici ab oriente venisse dupl'r. Uno mō:qz venerūt ab aliq̄ regione oriētali respectu iudee: sed ꝓinqua.Alio mō:qz venerūt ab extremis orient⁹ ptib⁹. Et isto mō loquit Chrys.sup̄ Mattheum dicēs/q̄ stella apparuit eis z p̄cessit eos p̄ biennū añ chīi natiuitatē.cui⁹ forte Chrys.non loquax assertiue:sz recitatiue.(dicētes. Ubi est q̄ natus est rex iudeor⁹?)Mlti nati fuerant z mortui reges iudeor⁹:vt dīc̄ Aug.in ser.de Epi.sed nullū adorandū quesierūt magi. Non em̄ quere/bāt regē quēcūq̄:sz magnū:q̄ salut⁹ humane auctor existeret:quē celo teste nat

rū didicissent. Ūñ ait idē Augu. Jacebat in p̄sepio puer ortū recēs: exiguꝰ corpore: p̄tēptibilꝭ pauptate: ſz magnū aliꝙd latebat in puo: qō illi hoies p̄mitte gētiū nō ſra portāte: ſz celo narrāte dicerūt. Hec ille. Sz q̄re iſti magi regnāte Herode nō timebāt aliū regē q̄rere? Rñdet s. Tho. ſup Matt. q zelo fidei mouebant. Ūñ ōr Chry. q tā parati erant p tali rege mori. Vel dicere possum⁹ q ſic hunc puez crediderūr in regia vrbe natū: ita crediderr ex ſtirpe regia descēdisse p virile semē/vl p̄true dei: ſic mlte nobiles femine tradebant cepisse ex cōcubitu deoꝝ: z q̄ter crediderr p̄ma facie regē z pl̄m de tali infante gaudere. Nec videt inconueniens dicere q a p̄ncipio nō cognouerūt spēaliter oēm modū gnatiōis tā magni regis: lz crederēt eū spēali dei puidētia seculo destinatū ad aliꝙd magnū: z nō solum ad mafiale regimē vt ceteri reges. (Vidimus) Utrūk p̄bo p̄teriti pfecti: q desierāt stellā videre ꝙz oēs: siue eos aliq̄n p̄cesserat/siue nō. Sz q̄re ds eos p̄uauit tāto solatio? Ad hoc coiter adducūt doct. duas rōnes. Et p̄ma est p̄pter istos magos: vt. s. adirent regiā vrbem: in q̄ edocerenr p̄phetico testimonio de rege nasciturō/z loco natiuitatꝭ eius: sic p̄us edocti fuerāt celesti signo. Alia est: vt natiuitas chr̄i in vrbe regia annūciarer: z q̄ter iudei inexcusabiles eēnt (stellā ei⁹) glo. i. p̄clārā: q bāc creauit ad oñsionē sui. Nō em̄ ista stella fuit vna celestiū stellaꝝ ꝙz Remig. Chry. z setm̄ Tho. qō pbat Chryſ. z s. Tho. iij. p̄te. q. xxxvj. mlt̄is rōnib⁹. P̄ria: qa ferebat ab arcto. i. septentrione vbi est arctos. i. vrsa stellarū in celo in meridiē q̄ sic iacer iudea ad Persidē vñ venerr Sz si vez est hoc qō ōr Isid. z s. Tho. quō venerūt ab oriēte? Ad h̄ dico q si venissent directe a septētrione: nō posset dici venisse ab oriēte. sec⁹ si ab aliq̄ loco venerr: cui⁹ meridian⁹ sit magꝭ ad orientē q̄ meridian⁹ iudee. etiāsi talis loci circulus paralell⁹ equinoctiali/vel tropico esset borealior q̄ circulus iudee eidem paralellus. Dicerenr em̄ a septentrione z ab oriente venisse: z ita fuit de fcō. Scōa rō ē: q̄ appebat nō solū i nocte: sed etiā in media die. Tertia: quia existēs in nr̄o hemispherio nō supuenīte aliq̄ impedimento occultabat aliq̄n. Quarta: q̄ nō hēbat cōtinuū motū: sic neq̄ colūna in dextro: ſz stātib⁹ magꝭ stabat. Quinta: q̄ erat p̄pe terrā. aliter em̄ nō potuisset distincte oñdere locū in q̄ latebat chr̄s. Et subiūgit scūs Tho. q h̄ ip̄m q̄ p̄pe terrā ferebat: ē signū q magi existēres in oriente nō viderr illā existentē in iudea: q̄uis h̄ ab aliq̄b⁹ dubiū relinquat. Ūñ q̄ subdit. s. (in oriēte) fm glo. dubiū est vtr̄ sic sit intelligēdū q̄si ipi exñtes in oriēte viderit stellā ēt i oriēte exñtē: vel existētē in iudea. Quid aūt fuerit hec stella/ dubiū est. Chryſ. ōr q videt fuisse p̄tus rōnalis. Ūñ aliq̄ dicūt q fuit ille angel⁹ q̄ pastorib⁹ apparuit. Aliꝙ p̄o vt Remig. dicūt q fuit spūſctūs: q etiā in specie colūbe sup chr̄m baptizatū appuit. Sz tñ s. Tho. iij. p. q. xxxvj. ar. v. z sup Mat. ōr p̄babilius esse/ q fuerit vera stella nouiter creata seu p̄dita in aere. Et rō est p̄mo q h̄ p̄ueniebat chr̄o. Celestꝭ em̄ rex debuit p celeste indiciū manifestari: iudeis q̄dem p celestes angelos p q̄s legem accepant: vt ōr Gal. iij. gentilib⁹ aūt p celeste sidus: q ex creaturꝭ maxime celestib⁹ in dei cognitionez venerāt. vt ōr ad Rom. j. Scōo: quia hoc p̄ueniebat ip̄is magis/seu gētilib⁹: q eoꝝ vocatio ad fidē p̄missa est Abrae in siliitudine stellaꝝ inumerabiliū Gen. xij. Vel p̄t addi ad dicta seti Tho. q fm Greg. iudeis tanq̄ rōne vtentib⁹ rōnale aial. i. angelus debuit annūciare chr̄m. gentes p̄o quia rōne vti nesciebant nō per voces/sed per signa p̄ducunt ad chr̄m: quādo ip̄e adhuc puulus nō loquebat: quādo autē iam loquebat/per loquentes apostolos sunt cōuersi. Dicit autez Gregoꝛ. angelū animal rōnale: vel loquens fm opinionē eoꝝ qui angelos habere coꝛpoꝛa dicūt. vel quia appareb at in forma anialis rōnalis: id est hominis. vel quia aliq̄d haber cōmune cū tali niali: ſz potentiā altioꝛem sensi⁹

tluis siue sit itellect⁹/ siue rō: eo mō q̄ ēt hō aliq̄ mō dici pōt angel⁹. Et h̄ metaphoice ꝓpt aliquā silitudinē. Tertia aūt expositio ē de mēte Grego. vtz. j. q. lj. ar. j. ad scōm. Sed tn ad pdictoꝝ noticiaz aduerte q̄ pdicte opiones de illa stella nō st vsq̄q̄ dissonātes. Licz em̄ s. Tho. dicat q̄ fuit vera stella: nō tn ne garet ḡn mouerek ab angelo: sed h̄ dicerer: qz fm doctrinā ei⁹ ds nō opak motū localē corpoꝝ imediate / sed mediātib⁹ creaturis: q̄ꝝ nulla p̄ter angelū potuit stellā illo modo mouere: nisi dicak ꝓtra oēm phicam doctrinā: q̄ ipa ex sui natura tali motu mouerek. Qui āt dicūt q̄ fuit angel⁹ / intendūt forte dicere q̄ illō corp⁹ qō videbak/ erat aer ab angelo ꝑdensat⁹: eo mō q̄ etiā demones cuz luce apparēt. Utq̄ aūt s. Tho. diceret q̄ erat de natura celesti formata i aere: vel de natura aerea miracłose formata meli⁹ q̄ꝝ possint angeli aerez ꝑdensare: nō habeo certū: sed magis credo scōm. Sed de ista stella q̄d factū est: Rn̄deo q̄ Magr histo. de h̄ sic dr. Stella hec pacto officio suo mox esse desyt: reuertens in placentē materiā vñ supra fuerat. Quidā tn tradūt Bedā voluisse q̄ in pureū Bethleemitē ceciderit: z post in dieb⁹ Paule z Eustochij q̄sdaz ꝓgines deo dicaras eā miraculose vidisse. Mō qz fabulosuz extimauerī frēs: cum q̄bus monastica ducebat vitam/ eum a cōmunione qñq̄ sepauerunt. Hec ille.

Circa pdicta sciendū est: q̄ in pdictis ꝓbis q̄dā occasionē errādi sumpserūt. Et ꝓmo pelaniste: q̄ ex h̄ dixerī q̄ oēs hoim actus regunt fato. Scōo Wanchei q̄ sic reprobāt fatum. ira reprobāt euāgelū bri Matthei: qz dicūt q̄ in h̄ loco affirmat fatū. Ad hoc ḡ intellectū scire opz q̄d sit fatū: z quō est: z quō nō. Sciendū est ḡ q̄ in reb⁹ hūanis multa videm⁹ casualit z p accidēs accidere: sic q̄ aliq̄s q̄rens vnū hoiem/ inueniat aliū de q̄ non cogitabat. Mō aūt est casuale z fortuitū respectu vni⁹ cause: aliq̄n respectu alteri⁹ cause supioris est p se intentū z nō fortuitū/ vel casuale: sicut si aliq̄s dns mittat duos suos ad eundez locū p diuersas vias: z vnus eoꝝ nesciat de alio. Qz em̄ sibūnitē occurrant in tali loco est p accidēs z casuale respectu intētionis: nō q̄dem dni: sed fuoꝝ. Scōm h̄ ergo duplex fuit opinio de fato. Dicit em̄ fatū a faris vel fare fatur: q̄si q̄dā plocutiuū z ꝑdictiuū. Quidam ḡ dixerunt q̄ ista casualia z ꝓtingentia nō reducunt in aliquā supiorem cām illa ordinantē. Isti aūt abstulerī z negauerī fatū: z vniuersal⁹ ꝓuidentiā diuinā circa hmōi. Et fm Augusti. hec fuit opinio Tullij. Quidā ꝓo reducūt ea in aliquā cām illa ordinantē: sed a q̄ cā ista ordiatio fiat/ est differētia. Quidam em̄ dixerī q̄ corpa celestia oia ista ꝓtingētia ordināt: z fm istos fatū nihil aliō est q̄ꝝ influx⁹ sideꝝ. Alij ꝓo ista cōtingētia reducūt in diuinā ꝓuidentiam. Pꝛio ḡ mō fatū negandū est: qz actus hūani nō regūt quasi ex necessitate fm sideꝝ dispōnē vel influxū: qō mł̄tiplicit ptz. Pꝛio sic. Impossibile est em̄ q̄ virtus corpalis directe agat in corpoꝛeaz: qz inferi⁹ in ordine nature nō agit in supius. In aia aūt vt ptz p Aristot. in li. de ania. sunt quedā potētie elcuate sup corpus: vt volūtas z intellect⁹. q̄dā ꝓo st organis affixe: vt sensitiue z vegetatiue. Corpa igit celestia / q̄ꝝ uis directe agāt sup corpa inferiora z imutēt ea p se: z potētias organicas p accns: eo mō q̄ hoiem tracundū siue pnū ad ira dicimus ex celestib⁹ corpib⁹: tn directe electio est i volūtate. Vñ nunq̄ pōt fieri dispō in corpe hūano ḡn supueniat electio z iudiciū liberi arbitrij. Vñ q̄cūq̄ poneret libeꝝ arb. sub corpib⁹ celestib⁹/ necarto poneret intellectū a sensu nō differre. Scōo: qz p h̄ excludit ois cult⁹ diuinus z regimē reipublice; qz oia essent de necessitate: z ꝓter nō oporeret ꝓuidari vel aliq̄d ꝓuidere: qō est ꝓtra naturalē inclinatōez hoim: que vana esse nō pōt/ cū sit a deo datoꝛe nature: q̄ nihil vanū pōt efficere. Tertio: qz hoc esset attribuere deo malicias hoim: qō esset ipm infamare: qz sidera creauit. Aug. Accusant deū creatorē sideꝝ/ dū excusant reum ꝓperatorē sceleꝝ. Hec ille.

In die Epiphanie

De hmõi ór Chrys. sup Mat. Si alíqs adulfia z hoícidia fac̃ p stellã: magẽ ilq̃as stellaz illaz. maiorẽ ãt illi q̃ crediderunt stellas. Nã cũ sit pscr futuroz ós: ex q̃ tãta ilq̃as erat futura p stellas: si noluit emẽdare: ñ ẽ bon⁹. si ãt noluit z ñ potuit: ipotẽs ẽ. Si ẽt stelle ẽ q̃ boni simus aut mali. g̃ nec bonũ nr̃z laudãdũ ẽ: nec vitupandũ malũ. qz nec in nob est volũtar⁹ act⁹. Ut q̃d ei mali mei penã suscipiã: q̃ nõ volũtate ꝫ necessitate cõmissi. Ipa deniq̃ mãdata ói ne peccent hoies/ aut horrameñta vt faciãt bonum hãc ilipietiã óstruũt. Quis ei iubet alíquẽ ne faciat malũ qõ ñ pt̃ decliare: aut vt faciat bonũ ad qõ nõ pt̃ peruenire: hec ille. Et nota q̃ ista ẏba Chrys. mlt̃ũ facilit̃ ꝫ q̃sdã phãtasticos dicentes: si deꝰ scit me vãnãdũ fore alíq̃ ee ñ pt̃. Ista g̃ mõ negãdũ ẽ fatũ. Vñ Greg. ór. Absit a fidelíũ mẽtib⁹ vt fatũ alíq̃d ee dicãr. hec ille. Si ẏo sumaf fatũ p diuina puidẽtia: sic alíq̃d ẽ. ꝫz qz cũ infidelib⁹ nihil dẽm⁹ hñe cõc: iõ ñ dẽm⁹ diuinã puidẽtiã h noie vocare. Vñ ait ó h Aug. sciaz teneas: linguã corrigas. Cũ g̃ b. Mat the⁹ recitat dicẽs. vidim⁹ stellã ei⁹: nõ affirmat fatũ pmo mõ. qz illa stella ñ ói fuisse chr̃i: q̃si vita chr̃i depẽderet a stella: ꝫ ecõuerso motus stelle ọpẽdebat a chr̃o. Seq̃f (z venim⁹ adorare ẽ cũ) Porro ly vẽim⁹ dz pferri media breui: vt dẽ defmiasse Bilariõ. Prio: qz i greco ponit̃ pteriti rpis. Scõo: qz ipi credebãt ilã se vẽisse ad locũ vbi puer eẽt. Hic q̃rit Aug. i ser. ephie. A q̃ magi didicerũt q̃ stella visa fcaret natũ ee regẽ adoratiõe dignũ: Ad h ór ipe ibi q̃ angel⁹ eos edocuit. Leo ẏo ór q̃ fuerit itrisec⁹ ispirati. Credo ãt vtrũq̃ fuisse vez alíq̃ mõ: qz angel⁹ ñ appuit eis sub rõnali forma: vt videf velle Greg. ꝫz eos docuit reuelãdo p visiõez z ispirãdo. sic etiã fec̃ postq̃ adorauerãt chr̃z. Jtẽ Aug. li. q. no. z ve. te. ór: q̃ exphetia Balaã id coguerũt: visa stella iustrata. Vñ q̃lib⁹ cũq̃ coguerit: tenẽdũ ẽ vt ór s. Tho. iij q. xxxvj. q̃ diuinit⁹ fuerit edocti reuereri chr̃m: quẽ nõ q̃rebãt sic regem trenũ. Erubuissent eñ videtes pspe z pãnos viles. Et itelligeq̃ nõ q̃rebãt eũ vt regẽ terrenũ. i. ꝫsueto more regio natũ et regtuz. cũ q̃ stat q̃ credíderit eũ tpalit̃ regnaturz z natũ sub diffuctõe ex semie hũano vl̃ope dei: z ad aliq̃d magnũ ordinatũ. i. ad spũalẽ mõi salutẽ. Vñ non erubuerit pãnos. qz habebãt testimonio stelle q̃ eẽt spũal̃r missus a deo. Alíi ãt eũ q̃ssent vt regẽ aliq̃ mõ trenũ: ñ estimassent eũ natũ i vrbe regia: z omib⁹ eẽ notã natitatẽ ei⁹: vt videf. Credo ígr q̃ a pncipio credíderit eũ regẽ trenũ magnũ p ceterz. z mirabil̃r a ẽo missũ pter ceteros: z deide sr̃ paulatí de mysteriis ei⁹ edocti. Querebãt ei vt regẽ messiaz expectatũ a iudeis vt inuisf i seqntib⁹. ó q̃ ꝫsueuerant cõis iudei z alij sentire q̃ regret ẽt tpal̃r. Vñ ẽt herodes turbat⁹ ẽ: qõ ñ fuisset si dixissent se regẽ spũalez q̃ssuisse aut q̃rere. Hõ ãt est pdicãdũ q̃ hec stella appuit i forma crucz vl̃ cruci fixi vl̃ hois: fm sctm̃ Tho. i opuscul̃. qz ñ ẽ certũ. Sz qz vt ór Aug. sic magi desiderãt redeptorẽ: ira herodes timet successorẽ. iõ seq̃f. (Audies ãt herodes rex turbat⁹ ẽ) ppt̃ duo. turbat⁹ eſt herodes. Prio fm Chrys. ne rege iudeoz ex iudeis nato: ipe tãq̃ idume⁹ z alienus cũ sua posteritate pelleret e regñ. Scõo vt ór glo. timuit ppt̃ irã romanoz. Decreuerũt ei romani neq̃s rex vl̃ de⁹ sine eorũ ꝫsilio dicerer. hec ille. (Et ois hierosolyma cũ illo). i. tota hierlz. Timebat ei ne herodes ppt̃ regẽ indeoz natũ oñe gen⁹ iudeoz iseqret̃: fz Chry. Vel turbati sr̃ illi q̃ fauebãt herodi. vñ sumit̃ h rorũ p pte. Vl̃ turbati sr̃ apparẽter tñ.

Moral̃r docemur iuxta doctrinam Chrys. sup Mat. dicẽz. Semp grãdis porestas maiori timori subiecta ẽ. Sic em̃ ramos arboz in excelso positoz i siluis cũ aura flauerit mouet. sic z subli mes hoies ertiã leuis nunciꝰ fama prurbat: hũiles aũt sicut in cõualle plerũq̃ i tranquillitate ꝫsistunt. Hec ille.

Quãtũ ad scõz sciẽdũ ẽ q̃ herodes audirz magz stari cogitauit pdere chr̃z. iõ voluit diligenf iuestigare locũ natitatz ei⁹ ab ill⁹ q̃ scẽpturas z genealogias nouerãt iudeoz. Vñ subdit (Et ꝫgregãs

ōes ꝓncipes sacerdotū ⁊ scribas popli) .i. legꝫ doctores ſm Remigꝫ. q̄ etiā ōt q̄ nō sūt dicti solū ab officio scribēdi: sz ab interꝓtatiōe scꝑture (scisscitabak ab eis vbi chr̄s nasceret) Intellexit em hūc re gē dictū esse chr̄m ex ꝙuersatiōe cū iude is. Sz si herodes nō credebat scꝑture: q̄re scisscitabak. Si credebat: q̄re spera bat se posse ꝓdere chr̄z? Ad h̄ ōt Chr̄y. sup Wartheū. ⁊ sil'r sctūs Tho. q̄ credebat q̄dē sed ifecte. q⁊ diabol⁹ vt dicē Chr̄yſ. incitabat eū: sic m'ri pcōres ñ ꝓfecte credūt tormēta iferni. Scisscitabak aūt ⁊ introgabat iudeoꝝ ꝓncipes ⁊ scribas publice: vt testes h̄et apud romanos q̄ diligētē fecisset inq̄sitiōez. sz magos ās noluit h̄e testes nō introgauit de tpe stelle palā: sz clanculo. (At illi) habita collatiōe iter se (dixerūt ei In bethleē iude) Quare chr̄us voluerit in Bethleē nasci. vide i euāgelio natalis ad mediā noctē. Est aut̄ sciēdū vt dicē Chr̄yſ. q̄ cū isti iudei ōbuissent herodi celare myſteriū ōi: nō solū illō ꝓdiderūt/ sz adducūt ꝓphetic̄ testimoniū dicētes (Sic ei scꝑtū ē ꝑ ꝓphaz). s. Micheā. v. c. (Et tu bethleē tra iuda: nequaq̄ mini ma es i ꝓncipib⁹ iuda. Ex te em exiet dux q̄ regat pp'm meū isr'l) Est aūt no rādū q⁊ ista ꝓphetia nō allegak ab isti⁹ vt iacet i ꝓpha: vbi sic dī. (Et tu bethleem effrata paruul⁹ es in milib⁹ iuda. Ex te em mihi egrediet q̄ sit dñator i isr'l) ex q̄ ptz q⁊ aliq̄ mutauerūt. Et hec ſm glos. ⁊ sctm Tho. sup Mat. fecerūt vl' ex ig̃rantia: vl' vt plani⁹ regi alienigene loq renk. Vñ mutauerūt ꝓba ⁊ fuauerunt sensum. Loco em effrata: qō erat nomē antiquū q̄ distiguebak ab alia bethleē: ⁊ ignotū regi: posuerunt ſra iuda. Est aūt sciēdū vt testak Wgr̄ hist. et Nico. de Lyra. q⁊ bethleē ꝓmo dicta ē effrata ab vxore Caleph. sz post magnā sterilitatē q̄ fuit tpe Noemi: vt ptz Ruth. j. succedēte mag̃ fertilitate dicta ē bethleē. i. domus panis. Nec valet qō ꝙ hoc obꝫcit Pau. burgeñ. dicēs: q⁊ ante Caleph. i. tpe Jacob vocabak effrata: eo q⁊ Geñ. xlviij. dī. Sepeliui eam iuxta viā effrate: q̄ alio noie appellak bethleem. Ista em sunt forte ꝑ anticipatiōnē dicta q̄ꝫ etiā h̄ dubiū sit: ⁊ ad h̄ sustinēdū oporteret m'ra dicere. Posset aūt dici/ q⁊ Jacob dixit q̄dē iuxta viā effrate: ⁊ sic effrata fuit nomē antiquū. ⁊ si non ipositū ab vxore Caleph. qō ꝙ subdit q̄ alio noie appellak ⁊c. nō sunt ꝓba Jacob: sed ea interposuit scriptor canonis. Qō ꝙ dī ꝓphet: paruul⁹ es sz vicus: ſm situm in milib⁹ iuda. i. inter milia ꝙroꝝ iuda ad te ptinenti: maxime q̄a ex te exiet dux populi mei isr'l: impor tat dignitatem ciuitatis: quā dignitatē isti expresserūt dicētes: nequaq̄ mini ma es. s. dignitate: q̄ꝫ sis parua situ (in ꝓncipib⁹ iuda). i. q̄ ad ꝓncipes iuda. q⁊ inde ortus est Dauid: ⁊ randē chr̄ist⁹ qui fuerunt dignissimi ꝓncipes. Jdeo seq̄t: ram in ꝓphet q̄ in euangelista de ortu chr̄i ducis. Est aūt sciendū q⁊ ista ꝓphetia ad l'ram nō potest exponi nisi d chr̄isto: quod ex duob⁹ patet. Prio quia in translatiōe chaldaica cui null⁹ iudeorū ausus est vnq̄ cōtradicere: habetur: ex te egrediet Messias. Secundo: q̄a statim subiūgit ꝓphet (⁊ egressus eius a ꝓncipio a diebꝫ eternitatis.) Et dicit Chr̄yſ. q⁊ si isti ꝓphetiam complere recusassent Herodes intellexisset istum regem non esse terrenū: ⁊ ꝙsequenter non exarsisset in tantū furorem. Unde fuerunt causa vt aīt mortis innocentū.

Moral'r iudei i lege docti q̄ docuer̄t magos ⁊ tñ ipi nō crediderūt: f cant p̄dicatores bñ loq̄ntes et male opantes: sil'es fabris arce Noe: qui pstitert alijs vt saluarenk ⁊ ipsi interierunt diluuio.

Quātū ad tertiū sciēdū est q⁊ Chr̄yſ. ait. Postq̄ audiuit Herodes responsū duplici mō credibile. Primū q⁊ a sacerdotib⁹ fuerat dictū. deinde q⁊ exēplo p⁹ phetico fuerat cōprobatū. nō ad deuotionē flectik nasciturī reg̃: sz ad malicias interfectiōis ei⁹ ꝑ dolū. Vidit em q⁊ ū poterat magos/ nec blandimēt̄ flectere nec minis terrere: nec animū corrūpere vt ꝙsentirent in interfectionē regis futuri ideo illos decipere cogitauit. Hec ille. Jdeo subditur (Tunc Herodes clam vocat̄ magis) clam in q̄. i. occul

rē.z hoc fm Chrysf. qz nō cōfidebat de iudeis:ne forte quasi amātes regem natū pderent ꝓlē eiꝰ (diligent didicit ab eis tps stelle q̄ appuit eis) Et b̄ fm Remig. qz timuit qō euenit. i. q nō reuerterent ad eū:tō voluit cuz loco scire tps regz nati:vt cū posset inuenire. Apparuit aūt stella fm Chrysm. vt diccū est. z fm Augu. in ser. de Epi. biēnio ante chī natiuitatē. Sed Aug. dicit q sōm tūc inceperūt irer:qñ in die natiuitatis chī eis reuelatū est cuius esset illa stella. Chrysf. ꝙo vult q multo ante venire ceperūt. Sed alij tenēt q in die natiuitatis chī ꝑmo apparuit. (Et mittens eos in Bethleē dixit. Jte z inrogate diligenr de puero.) Magi cū regē dicunt:iste ꝙo puerū. qz ex abūdantia: id est affectu cordz os loquit (Et cū inueneritis renūciate mihi: vt z ego veniēs adorē eum.) Omia hec dixit vt deciper Magos: qz intēdebat occidere chm. (Qui cū audissent regem ablerūt) recedētes de hierlm vt irent in Bethleē. (z ecce stellā quā viderāt in oriente) sz ad ingressū iudee fuerat occultata (antecedebat eos) ita ꝑpe terrā q viā ostēdebat cōtinue (vsqdū veniēs staret supra vbi erat puer) Stetit em sz Chrys. sup caput pueri. q. d. Hic est quē q̄ritis (Videtes aūt stellā/gauisi sūt gaudio magno valde.) Remig. Non satis fuit euāgeliste dicere gauisi sunt: sed addidit gaudio/z magno/z valde. Hec ille Gauisi sunt fm Chrysf. qz spes eoꝝ non erat decepta:sed cōfirmata. Gauisi sūt gaudio fm glo. qz gaudebāt ꝑpf deū/q est verum gaudiū. z gaudio magno fm eundē:quia de magno gaudebāt. z valde fm Remigiū. quia de re pdita z inuenta/magis q̄ de semp possessa gaudem. (Et intrātes domum inuenerūt puerū) Leo in sermone Epipha. Quātitate paruū:aliene opis indiguū: fandi impotentē:z in nullo ab hūane infantie generalitate discrerū. quia sicut sidera erāt testimonia que in eo maiestatem inuisibilis diuinitatz, assererēt. tra pbatissimū debebat esse sempiternā illam essentiā filij dei ꝑsonā homis suscepisse. Hec ille. (Cū Maria sola sine Ioseph fm Rabanū. ne qua sinistra suspicionis occasio darek gētib (mre eius) in veste paupe/ q̄lem poterat hre vxor carpentarij peregre cōstituta. vt dicit Chrys. Vñ si terrenū regem. i. terreno more natū z regnaturꝝ/nihil amplꝰ ceteris regib habentē qsiuissent: fuissent confusi. Sed stelle testimonio conteti/gaudebāt cōtemptibilē puerū aspicere quē terribilē eis spūs ostendebat. Vnde subdit. (Et ꝓcidētes adorauerr eū) scz adoratione latrie. qz fm sctm Thoiij. pte. q. xxxvj. intellexerūt eū esse deum: qō ego intelligo tūc cum illū viderunt. qz verisīle est q paulatim magis ac magis fuerint diuino lumine z amore pfusi. runc autē maxime quādo veraciter aderat rex z regina celoꝝ. (Et aptis thesauris suis.) Per thesauros debemus intelligere ꝑciosa que ferebant ad offerendū: z non ad exponēdū ꝓ suis expēsis. Et hos thesauros nō aperuerr in via:sed tunc cū voluerūt offerre munera chō. vt ōr sctūs Tho. sup Matt. q̄uis etiā z aperuerint thesauros suos cum recesserūt de patria: quia tūc inde acceperūt que reponerēt ad offerendū. (Obtulerūt ei munera aurū/thus/et myrrhā!) Cōsuetudo em fuit apd Persas: vt sctūs Thom. testat vbi supra. q sp cū munere adorabāt. Est aūt sciendū vt dicē idem. ibi. ꝓte vbi s. q magi diuinitus fuerūt edocti de muneribs offerēdis/z reuerētia exhibenda. Et daro vt ōr Chrysf. q ipi non intelligerēt significata suoꝝ munerꝝ: spūssctūs q eos adduxerat ad chm ordinabat illa mūera ad aliqd fcandū. Et sicut dicē Remig. cuz reges fuerint tres/z munera tria: non obtulerūt singuli singla: sed singli oia. i. aurꝝ: thus: z myrrhā. Rō istoꝝ mūerꝝ ralis: fm. s. q sine fcatiōe ꝓsiderank duplex cōsuevit assignari. Pria: qz de talibus ꝓsueuerūt reges Arabū facere exenia. Vñ ōr glo. q more seruāt sue gentis. Scda: qz obtulerūt aurū ꝓtra pauꝓtatez quā videbāt in mre z filio. thus ꝓtra fetorē loci. z myrrhā ad cōfortandū z ꝓsolidandū pueri membra. Dyst.

et nūt fm.s.q mūera aliq̄d fcāt/ assig̃t ab Aug.in ser.epiph.q̄ ait. Aur̄ g̃ sol/ uit:qz regi ꝓgruit mag̃.tbus imolat vt ðo.myrrha pbet tāq̄ p salute oim mo/ riturο. Hec ille.(Et rñso) qz rñsio non fit nisi ad interrogantē. Hic inuit fm q̄ ðt glo.q̄ clamauert p affectū ad deū:et interrogabant q̄d dina iuberet volūtas: (accepto) nō a puero fm glo.ne añ rps reuelet:z vt ꝑa hūanitas habeat:sed p ſpm deū.vt ðt eadē glo.q̄ tñ vt s. Tho. ðt sup Mat.loq̄t fm morē scripture. q̄a q̄ angel⁹ ðt ðz ðs dixisse:qz in psona del loq̄t.vñ Dion.pbat q̄ istud rñsuz fuit p āgelos (in somnis ne redirēt ad He/ rodē:p alia vīa reuersi sc̄ i regionē suā) Nā descēdert ad mare:z iñ p nauē trās/ frētātes in tharsis abiert.ꝓp q̄ð vt re/ stat Nico.de Ly.herodes irat⁹/naues tharsensiū incēdit:iuxta illā ꝓphiaz ps. In spū.i.ira vehemēti ꝓteret.s.herodes vl ꝓteres o ðus.i.ꝓteri pmittes naues

Allegorice magi isti cū sint (tharsis pmitte gētiū fcāt gētes q̄ chīo erāt cre/ diture:sacdotes z scribe:ꝓpīm iudaicū: q̄ p maiozi gre remāsur⁹ erat in infideli/ tate. Et qz tradūt fuisse tres: fcant fm glo.gētes ex trib⁹ mūdi ptib⁹:Asia: A frica:z Europa ad chīm venientes. He rodes ꝓ o fcat diabolū. Leo in ser.epi. Herodes diaboli psonā gerit. cui⁹ sic tūc fuit incētor:ira nūc q̄q̄ est indefess⁹ imitator. Cruciat em̄ vocatiōe gētiū: z q̄tidiana prātis sue destructiōe torq̄t. Hec ille.q̄ b loco nō dixit herodē eē di aboli imitatorē:sz ecōuerso diabolū he rodis. Uterq̄ g̃ tam Herodes q̄ dia/ bol⁹ fz Chry.timet sui regni successorē.

Anagogice magi a chīo distātes z ob fuantes ꝓphiam: fcant vigatores studio sos ꝓbi dei. Istis appet stella.i.lumen fidei z gre ði: ducēs eos ad chīm exñrē in bethleē.i.domo panis:seu i loco vbe ri pleno oi solatio. Hoc lumē fidei for/ mare z gre dei pdūt hoies:q̄ ad herodē .i.diabolū declinār: sz illō recupant cū redeūt ad q̄rendū chīm: z tūc tandē eū inueniūt z adozāt in celo. Et post nū q̄ reuertunt per viam in qua diabolū in/ uenerūt: id est per viam peri: sed sem p gradiunt p aliā.i.p viaz volūtatis dei.

Mozalr istruimur i mlt̄. Prio q̄ cō/ fidētes in auxilio hūano nō reqrēdo et ꝓponēdo dinū/pdūt dinū eo mō q̄ ma/ gi stellā declinādo ad citatē regiā. Se cūdo istruimur vt offerā⁹ chīo tria mu/ nera. Grego.in ho. Auro sapia designāt: Salomōe teste q̄ ait. Thesaur⁹ deside rabilis requiescit i ore sapiēt̄. Thure āt qđ deo incēdit: ꝓtus oronis exꝓmit fm illō. Dirigat oro mea sic incē.in cō.tuo Per myrrhā ꝓ o carnis mortificatio fi gurat. Haro g̃ regi aur̄ offerim⁹: si in ꝓspectu ei⁹ sapie lumie splēdem⁹. Th⁹ offerim⁹: si p oronē studia deo recolere valeam⁹. Myrrhā offerim⁹: si carnis vicia p abstinētiā mortificam⁹. hec ille. Tertio istruimur iuxta doctrinā eius/ dē Gre.di. Magnū nob aliq̄d magi in nuūt: q̄ in regionē suā p aliā vīa reuer/ tunt. Regio q̄pe nr̄a paradisus est:ad quā iesu cognito redire p vīa q̄ venim⁹ phibemur. A regiōe etem̄ nr̄a supbie/ do:inobediēdo:visibilia sequēdo:cibuz vetitū gustādo discessim⁹. sz ad eā nece est vt fidēdo:obediēdo:visibilia ꝓtēnēdo atz appetitū carn̄ refrenādo redeā⁹. A.

Dñica infra octa epiphie. Textus euāgelij: Lu ca.ij.

Cum fact⁹ esset iesus an nor̄ duodeci ascēdenti bus pentiby ei⁹ hieroso lymā fm ꝓsuetudinē di ei festi:cōsūmatisq̄ dieby cū re/ diret remāsit puer iesus in hie rusalē z nō cogouert pentes ei⁹. Existimātes aūt illū esse in co/ mitatu venerūt iter diei:z req̄/ rebant eū inter cognatos z no/ tos Et nō inuenientes: regressi sunt in hierlm requirētes eum Et factū est post tridnū: inue/ nerūt illū in templo sedentē in medio doctor̄:audientē illos z interrogantē. Stupebant aūt oēs q̄ eum audiebāt: sup prudē

tia ⁊ resp̃sis ei⁹. Et videtes admirati sũt. Et dixit mater eius ad illũ. Fili q̃d fecisti nobis sic Ecce pater tuus ⁊ ego dolẽtes querebamus te. Et ait ad illos Quid est q⁹ me querebatis? Me sciebatis q̃z in his q̃ patris mei sunt oportet me esse? Et ipi nõ intellexerũt v̄bũ q̃d locutus est ad illos. Et descẽdit cũ eis ⁊ venit nazareth: ⁊ erat subditus illis. Et mater ei⁹ ꝓseruabat oĩa v̄ba hec: cõferens in corde suo. Et Jesus ꝓficiebat sapĩa et etate ⁊ gr̃a: apud deũ ⁊ hoies.

QUm factus esset iesus annoꝝ. xij. ⁊c.) Luc. ij. In p̃senti euãgelio tangunt tria puncta q̃ sũt: Perditio/Jnuẽtio/Jnterrogatio. Quantũ ad pmũ k̃alit sciendũ est/q⁹ sic hĩ Exod. xxv. ter in anno oĩs masculus ppli dei ifr̃k tenebak cõparere i hierl̃m i tẽplo añ cõspectũ dei. s. i die pasce. in die pẽtecostes. ⁊ in die seu festo tabnaculoꝝ. Sz cũ his q̃ m̃k̃tũ dist̃abãt a hierl̃z erat dispẽsatũ q̃ ad duo vltima festa: ⁊ tres erãt galilei. Vñ Lu. ij. dr̃. Et ibãt parẽtes ei⁹. s. chr̃i p q̃s annos i hierl̃m i die solẽni pasce. Et q̃ dr̃ Matt. xj. lex et ꝓphe vsq̃ ad Joã. ñ sic itelligit. q̃si i natitate aut morte Joãnis lex dsierit hẽ vim obligatiõis. vt dictũ ẽ i die circũcisiõis. sed q⁹ vsq̃ tũc sola lex vigebat: ⁊ abide vsq̃ ad passiõez chr̃i currebat cũ euangelio sic q̃pa obligabat. Vñ ꝺ his si vis rẽ hẽ subtilit. c. iij. di. j. q. ij. Dic̃ g̃ b. Lucas. (Cũ fact⁹ cẽt ies⁹ ãnoꝝ. xij. Sic̃ aũt ꝺr̃ b. Gre. chr̃s fm etat̃ mẽsurã ostẽdebat sapie sĩgna. Vñ eo tpe cepit ostẽdere sapiaz suã sapiẽter inꝛrogãdo doctores q̃ apꝺ nos cõsueuit hr̃i rõnis vs⁹ .i. xij. anno. Sciẽdũ ẽ aũt q⁹ annꝰ discretiõis c̃uis assignenk cõit eẽ q̃ ad masculũ. xiij. ⁊ q̃ ad feminã. xij. tñ ingenia excellẽtia cuiusmodi erat ingenũ chr̃i h̃ ꝑs anticipabãt: nec reputabak miraculosũ seu supnaturale q⁹ puer ĩ anno. xij. oñderz vsũ rõnis: ꝙz erat sĩgnũ excellẽtis igenij. Sz ꝰ. q̃z ex his videk seq̃ q⁹ añ h̃ tps hõ nõ possit mortal̃r peccare: qꝺ est falsũ. Ad h̃ ꝺr̃ ex doctria sci Tho. iij. di. xx vij. q. ij. q⁹ fm Arist. j. eth. triplex est stat⁹ hois fm rõnẽ. Prim⁹ ẽ añ pmũ septẽnĩũ. scꝺs ẽ añ scꝺm septẽnĩũ ⁊ post pmũ. terti⁹ est añ tertiũ ⁊ post scꝺz. In pmo hõ ne c̃ p̃ se nec̃ p̃ aliũ põt intelligere: vñ ⁊ coĩter peccare non põt: c̃uis aliq̃n etiã añ pmũ septennĩũ aliq̃ peccẽt mortalit̃: eo q⁹ accelerak i eis vsus rõis. Vñ ⁊ puer de q̃ narrat Gre. in dialogo q̃ fuit dãnat⁹ non erat annoꝝ septẽ. Et ꝺr̃ sctus Tho. q⁹ cũ sponsalia possint cõtrahi i septẽnio: nõ est mirũ si añ possit q̃s peccare mortal̃r. q̃z minus iudiciuz req̃rit ad peccandũ mortal̃r c̃ ad ꝓtrahendũ sponsalia: q̃z ad pmũ sufficit iudicare de p̃senti: ⁊ ad scꝺz oportet iudicare de futuro qꝺ q̃s sponꝺet. In scꝺo aũt statu hõ tã põt itelligere ab alio: nõ tñ p̃ seip̃m solũ inuenĩcdo sapiaz: Jdeo rũc pueri mittuntur ad scholas ⁊ possunt peccare mortal̃r. In tertio v̄o hõ hz ꝑfectuz vsum rõnis: intelligendo ab alio ⁊ p̃ seip̃m inq̃rẽdo v̄itatẽ. Hec oĩa ex sctõ Tho. (Ascendẽtib⁹ parẽtib⁹ ei⁹ hierosolymã fm ꝓsuetudinẽ diei festi) Jsta patẽt ex dict̃z (Cõsũmatisc̃ diebus) Dieb⁹ inc̃z septẽ q̃b⁹ solẽnitas duorabat: c̃uis nõ oĩs essent eq̃lit̃ solẽnes. Sz glo. dic̃ q⁹ durabat dieb⁹ octo: cõputans illã diẽ a cui⁹ vesperz icipiebat solennitas (Cũ redirẽt remãsit puer Jesus i hierl̃m) nõ a casu vel obliuiõe: sed studiose: vt a puerilia oñderet zelũ suuz circa spũalia (⁊ ñ coḡuerũt parẽtes ei⁹) Beda. Sz q̃reret aliq̃s: quõ deꝰ filius rãta parẽtũ cura nutrit⁹: potuerit obliuiscẽdo relinq̃: Rñdẽdũ est: q̃z filijs israh morꝭ fuit vt tpib⁹ festis vel hierosolymã ꝓfluentes vel ad ꝓria redeũtes: seorsum viri: ⁊ seorsum femine incederẽt. infantesc̃ vel pueri cũ q̃liber parẽte in differẽter ire potuerũt. ideo c̃ Maria⁊ vel Joseph vicissim putasse puer Jesũ quẽ secum nõ cernebat cũ altero parẽte reuersum. Hec ille. Vñ sequit (Exist⁹

mantes aūt illū esse in comitatu) mulierū q̄ ad Joseph: vl' virox q̄ ad Mariā (venerūt irer dieī t requrebāt eū inf cognatos t notos) videtes q̄ secū nō erat.

Dozal'r istruimur q̄ chīm ppt q̄ttu/or pdim⁹ sepe. Prio ppt ineptā letitiaz t mūdanā psperitatē. Nā ygo fugiēdo in egyptū illū nō pdidit: sz eundo ad solēne festū. Scdo ppt distractiōez t pturbationē: qz ygo illū amisit i turba recedendo a hierl'm que interpat visio pacis. Tertio pter vanam fiduciā in sapientia/in fortitudie/in ostantia/in diuitijs t hmōi. qz bta virgo pdidit eum ofidēs q̄ esset cū Joseph. Quarto ppt ignorantiā eorum que dei sunt. quia dicitur q̄ non cognouerūt parentes eius.

Quātū ad scdm sciēdū ē l'alit/q̄ nemo sine dolore pdit qō cū amore possider: vt dr Greg. Isti g̃ valde doluerunt o amisso Jesu. Un seq'k (Et nō inuenientes regressi sūt in hierl'm) festinārer (requrentes eū. Et factū ē post triduū inuenerūt illū (in replo) qz die glo. q̄ vna die egressi sūt a hierl'm. scda yo q̄sierūt eum inter cognatos t notos. tertia yo regressi sūt in hierl'm t inuenerūt. qō nō est sic itel ligendū q̄si ipa tertia die inuenerint sed q̄rta. qz die text⁹/q̄ post triduū inuenerūt illū (in replo) nō i theatro vel i foro vel i ludo sic solet pueri inueniri. sz i loco oroni t doctrine deputato (sedentē i medio doctoz) vt meli⁹ oēs posset audire t inrrogare. De q̄ materia loquerent t q̄re sic yueniss̄ent doctores i replū ad yferendū nō est certū. Probabile tñ est qō die scrūs Uincēti⁹ scz q̄ loq̄bant de rpe aduent⁹ Messie an cēt cōpletū (vt tūc erat opinio cōis:) vel nō. t forte de h̄ fiebat disputatio (audiētē illos) qz de cet puez q̄uis eruditū: vt dr Orig. porius audire magistros q̄ velle docere (t inrerrogantē) Interrogabat aūt vt idē Orige. ait: nō vt aliquid disceret: sz vt erudirer. Ex vno q̄ppe doctrine fonte manat t irerrogare sapiēter t respōdere. Hec ille. Est aūt notandū q̄ sanct⁹ Tho. iij. q. xij. art. iij. tenet q̄ chīs nihil ab homine didicit: qz ipe est caput oim hoim nō solū i gra: sz etiā in veritate et doctrina: iuxta illō Joā. xvj. in h̄ natus sum t ad h̄ veni i mundū vt restimoniū phibeā vitati. In q̄libet āt genere motus: pmum mouēs nō mouet' illo motu. Fuit aūt quātū ad scientiā adq̄sitā doctor⁹ a deo q̄ sic docet p res factas a se sic hō p voces. Sz ō. Nam cū chīs a pncipio nesciuerit oia fm scientiā exprimēta ē: ipse sic t q̄libet audiēdo fmonē signi ficatiuū poterat discere qō nesciebat. Solutio. Nō accōmodauit auditū doctrine fmonib⁹: nisi eo rpe q̄ iam potat talia exprimētalit' didicisse. qz oportuna eras requit' ad hoc vt hō accipiat sciam sic p inuentiōez ita t p disciplinā. Ipse aūt nihil fec quod non cōgrueret erati. Hec ex illo. Uide ō his infra feria tertia post dominicā quartā i q̄dragesima (Stupebāt aūt oēs q̄ eum audiebant sup prudentia t respōsis eius) Grecus. Queri rōnabilit'/audit prudēter/responderq̄ prudenti⁹./qō stupore faciebat. Hec ille. (Et videtes admirati sūt) Ex his elicit' q̄ domin⁹ liez in sua puericia non fecerit miracla: tñ mirabilis habebat'. Beda. Diuinā linguā sapientia pdebat: sed infirmitatē eras ptendebat humanam. Hec ille. Sed quō potuit admirari virgo que sciebat eū esse deum: Respondeo/q̄ licet sciret eū scire omnia p fidem t sapientissimū esse: tñ hoc nō viderat p experientiā ante. Jō ista fuerunt ei magna t aliq̄ modo ignota t yseq̄nter causa admiratōis rōne magnitudinis t rōne ignorantie.

Dozal'r Jesus ab aia pditus recuperat p q̄ttuor ptraria his q̄b⁹ pditur. Prio em̄ inuenit p mūdani gaudij exclusionē: qz ygo dolēs q̄siuit eam. Scdo p cordis pacificationē: qz reuersa est i hierusalem vt eum inueniret. Tertio p deuotā oronē t audiētiā ybi di: q̄a iuenit eum in templo. i. in loco oratiōis t doctrine. Quarto p cōpletam satisfactōez t spiritualiū ytemplatione: quia inuenit eum post triduum in medio doctoz. Hi em̄ tres dies sunt contritio cordis/confessio oris/satisfactio operis. t sine his trib⁹ in actu vel ppōsito non inuenit chīs. Notandū est etiaz: chīstus tanq̄

media psona in diuinis/ & tanq̃ media tor dei & hoim q̃tũ sp dilexerit mediũ in q̃ ꝓsistit ꝓtus: quã extrema & excellẽtia corrũpunt. Naz ꝓcept⁹ est in medio diez & noctiũ. i. eq̃noctio: qz mense vj. a ꝓceptiõe ioãnis q̃ fuit in eq̃noctio autumnali. Et natus in medio noctz Sap. xviij. Dũ mediũ silẽtiũ teneret oia. Et posit⁹ fm aliq̃s in diuersorio: qđ est platea in medio domor. vel si fuit nat⁹ in crypta: ibi fuit reclinat⁹ in medio duor aialiũ. vt posset dici illõ Esa. j. Cognouit bos possessorẽ suũ: & asi. &c. Et i medio doctor inuẽt⁹: & crucifix⁹ in medio latronũ: in medio tre. i. in q̃rto climate. iuxta illõ ps. Operatus est salutẽ in medio tre. s. nr̃e habitabilis. Et post resurrectionẽ stetit in medio discipl̃or. Jo. xx. Et post ascensionẽ appuit Joãni in medio cãdelabror aureor. Apocal. j.

Quantũ ad tertiũ l̃r̃aliť sciẽdũ est q̃ b. ꝑgo inꝛrogauit chr̃m/ nõ aũt ioseph. qz nõ est ausus: cũ firmiť crederet eũ eẽ deũ: b. aũt ꝑgo ausa est ꝓpť excellẽtissimũ amorẽ ad filiũ. Excellens em̃ amor dñm nescit. Dehõ ait Grec̃. Miranda dei genitrix Maria maknis affecta visceribꝰ q̃si cũ lamẽtis inq̃sitionẽ doloro saz oñdit: & oia sic̃ mr̃ & fiducialr & hũilit & affectuose exp̃mit. hec ille. Vñ dr. (Et dixit mr̃ ei⁹ ad illũ) Ioseph ei nũq̃ legit eũ allocut⁹ sz mr̃: q̃ in h̃ erat maioris fiducie: fm Gor. Prio qz erat vera mr̃. & scõdo: qz erat maiorz charitatz q̃ foras mittit timorẽ. j. Jo. iiij. c. (Fili qđ) .i. ꝓpť qđ (fecisti nob sic:) q. d. intulisti nob maximũ dolorẽ. Vñ subdit (Ecce pr̃ tuus) Appellat aũt ioseph p̃em fm Orig. Vel qz ita erat in opione vulgi. vel qz educauit puer (& ego) Ecce q̃lr ꝑgo honorat ꝓlugem/ eũ sibi ꝓponẽdo: (dolentes q̃rebam⁹ te) nõ qz crederẽt posse pdi puer: quẽ deũ credebãt. vt ỏt Orig. sed qz timebãt vt idẽ ait: ne ascẽ disset celũ. q̃ postmodũ voluisset descẽdere. Vel fm glo. timebãt ne sic Herodes voluit/ & non potuit occidere: ita alij occidissent (Et ait ad illos. Quid est q̃ me q̃rebatis:) scz int̃ cõsanguineos. q. d. Magis sum q̃rendus in occupatiõe circa spũalia. Vñ subdit (nescie bat̃z qz in his q̃ p̃tis mei st̃ opz me eẽ:) Et in h̃ fm Ciril. voluit se asserere verꝰ dei p̃tis filiũ: quẽ plus sua mr̃e et suo putatiuo p̃re diligebat. (Et ipi nõ intellexerũt ꝑbũ qđ locut⁹ est ad illos) Et hec fm Be. qz de sua diuinitate loq̃bat. Vel fm Orig. qz nesciebãt si p ea q̃ p̃tis sui st̃ vellet itelligere tẽplũ/ vel aliqđ alit⁹ tẽplo. i. alias iustas: q̃ sunt possessio dei: & in quaꝛ medio est deꝰ. Vel forte põt dici q ipi intellexerũt qđez q de suo celesti p̃re loq̃bat: sed tñ qđ p illa ꝑba vellz inuere/ nõ intellexerũt. Et sic nõ intellexerunt hec ꝑba q̃tũ ad finẽ gr̃a cuiꝰ ea puer iesus est locut⁹. Et forte hoc voluit dicere Orige. Volebat em̃ inuere fm Gor. q ad ipm p̃tinebat tẽpli & spiritualiũ gubernatio sic̃ ad p̃em: & h ratione diuinitatz sue. Et forte etiã sic intellexit Beda: q̃uis eriaz possit dici q Beda existimauit eos nõ intellexisse: q de sua diuinitate. i. p̃e diuino loq̃rek. qa licz crederẽt eũ filiũ dei: tamẽ non consueuerat adhuc de sua diuinitate lõq. Et hoc magis credo cum sensisse. Jgit illa ꝑba nõ intellexerũt in se iuxta Bedam. quia non bene acceperũt illud: nõ me p̃. vel nõ intellexerũt ea q̃tũ ad eorum finem iuxta Origen. (Et descendit cũ eis) ad eoꝛ cõsolationẽ (& venit Nazareth: & erat subditus illis) ad nostre supbie ꝓfussionẽ. (Maria aũt ꝓseruabat oia ꝑba hec) que intellexerat: et que nonduz intellexerat. vt ait Beda. (cõferẽs in corde suo) vt itelligeret nõ intellecta. & legarek in intellectis fm illud. Letatus sum in his q̃ dicta sũt mihi. Nam vt ait Beda fuit discipla chr̃i cuius ꝑba nõ vt puerl: sed vt dei rumigerabat. Ad intellectũ aut̃ eoꝛ que sequunt opter videre de gr̃a & sapia chr̃i.

Quantũ ad ꝓmum sciendũ est ex doctria sancti Tho. iij. pte. q. vij. & viij. q in chr̃o fuit triplex gr̃a: scz gratia vnionis: que est ipm vntri humane nature/ ad personã diuinã: & gratia habitualis id est gratũ faciens: & gratia capitis: id est fm quã est eccl̃ie caput. sed iste due sunt essentialiter eadez. Prima gr̃a est

infinita sic̄ ⁊ illa psona. Scōa ꝓo est q̄dem finitū q̄dā ens: sed nō est illō ens infinitū fm rōnē grē: qz. s. non limitat in rōe grē: sz hz oē q̄ ōt ad gram ptinere. Et ei nulla alia gra purī hois pōt eqrī: llez sit finitū ens: qz nō st vnī rōnis: cū vna ad aliā cōparet: sic̄ ptickaris ꝓtus ad vlem. sicut etiā nec ꝓtus ignis crescendo pōt equare ꝓtutē solis. Jsta autem gra augeri nō potuit: q̄ō sic pz. Nā aliq̄ est forma que augeri nō pōt ex pte sua: qñ. s. nō est apta pfectius inueniri in aliq̄: sic̄ calor ignis non pōt esse maior. Est em in oib⁹ formis aliqs termin⁹ p̄fixus vltra quē nō possūt inueniri. Aliq̄ ꝓo est q̄ augeri non pōt ex pte subiecti: qz. s. natura subiecti nō patit maius augmentū: sic̄ calor sūmus quē aeris natura patit augeri non pōt isto mō. Jsta g̃ gra neutro mō potuit augeri. Nō pmo mō: qz fminus formaꝫ sumit a fine ad quez ordinat. Ordinat aūt ista gra ad vnionez ad deū: q̄ vnio ibi tāta fuit/q̄ nō potuit esse aut inueniri maior: qz fuit in psona. Silr nec̄ scdo. qz illō subiectū sp fuit in fmino: qz chr̄s semp fuit gl̄iosus. Hec oīa ex sancto Tho.

Quantū ad scōm sciendū est q̄ ex doctrina eiusdez. xij. p. q. ix. ⁊. x. ⁊. xj. ⁊. xij. q̄ in chr̄o fuit q̄druplex sciētia. Prima fuit diuina: fm quā scit oīa q̄ fuerūt/sunt/⁊ erūt: ⁊ esse possunt q̄cunq̄ ꝓture. Alia fuit sciētia btā: q̄ inc̄tū homo gl̄iosus: videt in ꝓbo oīa q̄ fuerūt/st/⁊ erūt: qz oīa ista ad ipm ptinent/cuz sit oīm dñs. ⁊ ꝛsequent ad btitudinem eius ptinet q̄ illa cognoscat. Nō tñ nouit oīa q̄ esse possūt q̄cunq̄ ꝓture. s. creature ⁊ dei. qz seqret q̄ inc̄tū hō comꝓhenderet totū q̄d de⁹ pōt facere: ⁊ cōsequent totā potentiā dei: ⁊ ꝛnter deū. Cogscit tñ oīa q̄ esse possūt ꝓture creature quā cōpzehendit. Et qz in potentia creature sūt infinita: fm hāc sciam scit infinita. Tertia est scia indita/ vel infusa: q̄ cogscit eo modo q̄ angeli boni ⁊ mali/⁊ aie sepate p spēs infusas a deo: ⁊ non acceptas a sensu. Assumpsit em aiam pfectā: ⁊ ꝛnter intellect⁹ eius nō fuit ꝓportus eo ad q̄d erat in potentia. Per istam cogūit oīa q̄ naturalr scire possum⁹: ⁊ omia q̄ per potētiā obedientie scim⁹: vt omia mysteria gre q̄ reuelant hoibus: ⁊ etiā ipas substātias separatas: eo modo q̄ aia separata/ ⁊ etiā oīa singlaria. Quia em illa aia erat pfecta fuit actuata ois eius potētialitas: tam naturalis/q̄ obediētie. Sed intellige h̄ dictū scti Tho. de potētia obediētie in ordie ad potētiā dei ordinatā/nō ad absoluta. qz de⁹ posset etiā mō species creare: ⁊ eaꝫ sibi intellectui chr̄i imꝓmere. Quarta fuit scia exꝑimentalis/ seu acq̄sita: p hoc q̄ intellect⁹ eius agēs abstrahebat a sensibilib⁹ spēs intelligibiles. Nō em debuit tam nobilis potētia esse ociosa. fm istā sciuit oīa scibilia lumine naturali intellect⁹ agētis. i. omia sensibilia: q̄uis nō oia sit exptus. qz ꝓpter excellentiā ingenij ex pauc̄ exptis cogūit alia. Dic̄ g̃ h. Lu. (Et iesus pficiebat etate) ⁊ in h̄ non est dubiū q̄ ad assumptā naturā (⁊ sapia ⁊ gra) Hoc q̄dā vt Greg. nazan. ⁊ theol. exponūt q̄ ad ipam apparentiā ⁊ manifestationez sapie ⁊ gre: ⁊ nō q̄ ad vez augmētū ipo rum habitū. Que expositio vera ē q̄ad ꝓmū: qz chr̄s in omi etate opabat ꝛgruentia tēpoꝛi. sed tñ c̄tū ad scōm est etiā vera de gra q̄ fm habitū non potuit augeri: nō aūt de sapia. qz fm sciam acq̄sitam vere ⁊ realiter pfecit. vt ptz ex dictis. Dōm est g̃ q̄ pficiebat sciētia experimētali ⁊ gra/non q̄ad ipm habitū: sed q̄ ad ipos effect⁹ gre. vt ōr s. Tho. vbi sup. quia scz cōtinue exercebat opa virtuosa in quib⁹ merebat. De hoc scz chr̄i merito vide sctm Tho. iij. p. q. xix. q. xxij. q. xxxiij. q. xlvj. ⁊. q. xlvij. ⁊. tertio dist. xvij. ⁊ de veri. q. xxvj. Jbi em tenet q̄ chr̄us merebat q̄libet actu: ⁊ q̄ meruit sibi gl̄iaz corpis: scz immortalitatem ⁊ impassibilitatē ⁊ hmōi: ⁊ ea que ptinent ad excellentiā eius exteriorē: sicut est ascēsio: non aūt gl̄iam anie/ nec scīam/nec gram/nec deitatē/nec virtutes. Boꝛra tñ exponit q̄ pficiebat in aliis. sic̄ cōsueuit dici q̄ talis magr̄ multum pficit: qz scz pficiūt discipli eius. (corā deo ⁊ hoib⁹). i. in his q̄ sunt dei ⁊

hoim. Vel cor̃ deo ꝛ hoib⁹. ſ. apparent q̃ ad hoies: et vere q̃ ad deũ. Hoib⁹ em̃ nõ cõſtat euident aliqs hoꝝ pfectuũ/ lz eis per exłioꝛa appeat. Sz ꝓtra p̃dicta arguit ꝓ Nico. de Lyr. qꝛ duo habitus eiuſdẽ rõnis nõ põt ſil esſe in eodẽ ſubiecto vt oẽs affirmãt: ſz ſcia indita ꝛ acq̃ſita ſt eiuſdẽ rõnis: ſic ꝛ oculus pducꝰ a natura ꝛ miraculoſe datꝰ. ío chr̃s inãt nõ habuit experimentale ſciam. Iſta difficultas plixũ exigit ſmonẽ. qꝛ de h̃ certant Paulus burgẽſ. ꝛ replicaꝛ ꝓtra eũ. ſed q̃ ſubtilit vult videre ꝓiratẽ videat cap. lij. ſ. di. xlij. Quãtũ ad rõnez tñ Nico. de Ly. dico. Pꝛio q aliq̃ habitus nõ ſt vnꝰ rõnis: lz ſint de eodẽ obiecto materialr. Nã tã naturalr q̃ aſtrologus demõſtrat eandẽ ꝛcl̃onẽ. ſ. q̃ ꝛra eſt ſpherica: ꝛ ꝓſtat q ille ſcie nõ ſt eiuſdẽ rõnis eo q ſt̃ ꝓ diuerſa ꝓncipia. Vnitas ei ſcie ſumit ex vnitate obiecti. Diuerſitas ꝓo ex diuerſitate ꝓncipioꝝ. vt ptz. j. poſterioꝝ. Dico ſcdo q fm aliqs ita eſt in ꝓpoſito: ſic q ſcia indita ꝛ acq̃ſita ſũt ꝓ diuerſa media. i. ꝓ ſpẽs infuſas ꝛ acq̃ſitas: q̃ licz ſint aliqñ eiuſdẽ rõnis. i. qñ repñrant idẽ eodẽ mõ. vt ſpẽs geometricales q̃s habuit ſalomon diuinitus vl ſaltẽ Adã/ ꝛ q̃s nos habem⁹. vt ptz. j. q. xcij. ar. ij. ad ꝓmũ. tñ aliqñ differunt rõne ꝛ ſpecie: vt in chr̃o ꝛ q̃libet alia ſeparata. vt patz. ij. q. ſr. ar. ij. Dico tꝛio q q̃cq̃d ſit de h̃: tñ iſte ſcie i chr̃o. ſ. ſcia indita ꝛ acq̃ſita nõ fuerũt de eodẽ formali ꝛ adeq̃to obiecto. vt ptz vbi ſ. imo nec de eodẽ ꝓtiali eodẽ mõ. qꝛ aliꝫ repñrant: vna ſcz naturã cõem tm̃: reliq̃ ꝓo. i. infuſa etiã indiuidua. Nec eſt ſil de oculo: qꝛ a q̃cunq̃ ꝓducaꝫ hz idẽ obiectũ adeq̃tũ ꝛ formale: nõ aũt habitꝰ. et ex eiſdẽ ꝓncipijs viſus ferꝫ in rẽ viſaz: non aũt illi habitꝰ. qꝛ differũt ſpẽs infuſe ab acq̃ſitis in repñrando: cũ repꝛeſentant naturã vniuerſalẽ non ꝓciſe vt acq̃ſite: ſed cũ indiuiduis ꝛ accidentibꝫ vt dictũ eſt. Si tñ inꝫ ſpẽs iſtas nõ cẽt dña niſi ꝓ eſſe acq̃ſitas a reb⁹/ ꝛ datas a deo. vt iſte credidit nos ꝫ dere: eẽnt eiuſdẽ rõis ſic ꝛ oculꝰ datꝰ a naꝫ ꝛ a deo.

Dꝛaꝫr in toto iſto euãgelio mater iſtruit mr̃es quõ ſe habeãt ad filios: qꝛ debẽt ad eos hr̃e diſcretũ amoꝛẽ: eos a puericia aſſuefaciẽdo ſpualib⁹: ꝛ tꝛiꝛez ne cadant in manꝰ Archelai/ vel alterius inimici. i. diaboli: ꝛ coꝛrectionẽ mr̃naz q̃ eſt cũ amoꝛe ꝛ diſcretiõe infrogãdo poſt⁹ q̃ꝫ quiciãdo: maxie q̃n ſt̃ manſueti. Scdo filꝰ inſtruit filios vt ad patrem celeſtẽ ſe habeãt reuerent eũ ꝓponendo alijs. Ad p̃es ꝫo ſpuales vt ſũt doctoꝛes ita ſe habeãt q̃ſi audiẽtes ꝛ interrogãtes ꝛ rñdentes: nõ vt arguẽtes neq̃: qꝛ frequent accidit: vt bñficiũ nõ recognoſcẽtes. Ad patrem vero ꝛ matrem carnalem ſe habeant obedienter. Erat em̃ chr̃s ſubditus illis.

In octaua Epiphanie Textus euãg. Mat. c. iij.

VEnit Jeſus a galilea in Jordanẽ ad ioãnez vt baptizaretur ab eo. Joãnes aũt phibebat eum dicens. Ego a te debeo baptizari: et tu venis ad me. Reſpondẽs aũt ieſus: dixit ei. Sine modo: ſic em̃ decet nos ꝓplere omnẽ iuſticiã. Tunc dimiſit eum. Baptizatus aũt ieſus: cõfeſtim aſcendit de aqua. Et ecce aperti ſunt ei celi: et vidit ſpiritum dei deſcendentẽ ſicut columbã et venientẽ ſuper ſe. Et ecce vox de celis dicens. Hic eſt filius meus dilectꝰ in quo mihi complacui.

VEnit Jeſus a galilea in iordanẽ ꝛc̃. Mat. iij. In p̃ſenti euãgelio rangũnt tria puncta: que ſunt Recuſatio: Reꝛobatio: Proteſtatio. Quãrũ ad ꝓmũ ſciendũ eſt: q ioãnes ex hũlitate baptizare chr̃m recuſabat. Porro de iſto ioãnis baptiſmate mira

scḣsimus sup euāgelio in sabbato ante in hoīe. z lō vsq; tūc fuauerat legē quā
ōrtam dñicam aduētus. Nūc ertiā scien soluere volebat: ne videret iudei q̄ sol
dū est ex doctria s. Tho. iij. p. q. xxxviij. uebat legez/ qz eam implere nō potat.
q̄ chīs debuit baptizari. Prio fz Am Tertio vt oñdat baptismū viros pfe
bro z Chrys. z alios scōs vt sctificaret ctos gñare. Nec tñ hi q̄b; piculū immi
añs. Scdo vt ōt Chrys. qz suscepat na net/ debēt vsq; ad illā etatem differre
turā peccatricē z sīlitudinē carnis pec baptismū. Et nota q̄ Daniel sapia in
cati: lō voluit explere q̄ tali nature con puericia est mōstrata: qz nō fuit datus
gruebāt in alijs: z si nō in se. Tertio fz oib; in exēplū vt chīus. Existēs ḡ. xxx.
Aug. vt faceret qđ pcipe volebat. Sē apnoz (venit Iesus a galilea i iordanē/
aūt alie cāe p̄ter istas fm Chrys. scz vt ad ioānē vt baptizarer ab eo.) Vbi scīē
testimonīū acciper a ioāne: z vt el⁹ p̄di dū est q̄ fz s. Tho. vbi s. chīs debuit in
cationem ꝛfirmaret. z vt oñderet testi iordane baptizari. qz p illū filij isrl̄ ter
monīū el⁹ fuisse vez q̄ dixerat: Venier ram p̄missionis intrauerūt: sic nos re
fortior me rc. qđ factū est in celi aptiōe gnuz celoz per baptismū intram⁹. Vn
Et p̄ter has ponit adhuc alias Dam. et Helias rapiēdus in celum in curru
vt. s. trinitatz mysteriū reuelek in voce igneo/ eius aḡs diuisit. vt hr̄. iij. Reg.
z colūba z assūpta hūanitate: z vt sit ty ij. fcans q̄ p aquā baptismi z ignē spi
pus er subscḣrio nob ad baptizandū. i. ritussci ptz nob adit⁹ in celū. Non aūt
vt nos exēplo el⁹ baptismū suscipiam⁹. debuit baptizari in mari rubro: qz fca
Nō ār debuit baptizari baptismo spū uit baptismū inc̄trum in eo remittunt
ali: qz i tali ipe est p̄mū moues z sctifi pcā: nō inc̄trū apit ianuā/ qđ est p̄nci
cās: lō nō debuit moueri ab alio. Sed palis eius effect⁹. sed isto modo illū fi
baptizari debuit baptismo Joānis/ cū gurauit trāsitus Jordanis. Et nota q̄
ipe suo ꝓpio baptizaret. Prio qz ipi nō vt ōt Augu. in ser. Epi. mlta miranda
pcebat baptism⁹ in spū. Scdo fz Be facta sūt in hoc flumie. Nam aq̄ el⁹ abi
dā z magi. histo. vt approbaret baptis erūt retrorsum: z sic modo pcā retrorsū
mū ioānis. Tertio fz Grego. nazan. vt sum cōuersa sunt: z aq̄ el⁹ fuerūt diuise
sctificaret aḡs. z ꝓpf alia supdicta. Est z sic mō in eo chīs fecit diuisionē pcō
aūt sciendū q̄ fm Aug. et Chrys. chīs rum (Joānes aūt phibebat eū) sciens
q̄n baptizar⁹ est cōpleuerat. xxx. annū: z eū vez deū/ z lauacro non indigere: fm
incepat. xxxj. tredeci dies hīs de illo. Hil. Sz ꝓtra. qz si sciebat eū vez deū:
Et fm istā opionē chīs virit. xxxiij. an tenebaf ꝓcordare el⁹ volūtati: z nō phi
nis z dimidio. i. rantū pl⁹ c̄tuz fluxit a bere eū. Ad h̄ dicit q̄ Joānes nesciuit
natali ad pasca. Sz fm magi. hist. z a an chīs regrens baptizari/ faceret ten
lios aḡ opio coiter tenek tūc chīs ince tando el⁹ humilitatē: an exp̄mendo suā
pat. xxx. annū. xij. dies hīs de illo. z fz diffinitā volūtatē. Jdeo phibendo non
h̄ virit. xxxij. annis cū dimidio. qz vt te discordabat a volūtate diuina/ volēdo
stat idē magi. hist. eadē die āno ꝛcuolu fuare hūilitatē. Quia tñ fm glo. spūs
to ꝓuertit aquā in vinū. z sequēti pasca in momēto cuz docuit qđ p̄us nesciuit:
te. xxxj. anni incarcerat⁹ est ioānes. z in lō bñ fecit illuz admittēdo dicēs (Ego
pascate seqnti. xxxij. anni decollat⁹ est: z a te debeo baptizari) c̄tuis esset ab ori
in crio pascate. xxxij. āni crucifixus est ginali mūdar⁹ rone dicta in p̄dicto euā
dñs. Cōuenienti ḡ etate baptizat⁹ ē dñs gelio. Vl' vt ōt magi. histo. ioānes loqt
fm s. Tho. vbi s. Prio: qz baptizabat in p̄sona hūani generz. Vl' fm glo. a te
ad si extūc inceptur⁹ p̄dicare: ad qđ req̄ri debeo baptizari. i. mūdari ab ori ginali
tur etas p̄fecta q̄ est. xxx. annoz. Nā Io qđ fm s. Tho. sup Mat. ītelligit c̄tū
seph dñū egyptī: z dō regnū isrl̄: z eze ad infectionē nature/ nō p̄sone: cū iam
chiel ꝓphiam. xxx. anno accepit. Scdo: esset sctificat⁹ (z tu venis ad me) q. d.
qz in tali etate possunt oia pcā cadere fm Chrys. sup Matth. Est aliqua ra

In octaua Epiphanie

rio vt tu me baptizes quatin⁹ iustus ef/ ficiar: non autē q̄ ego te baptizem: quia nec̄ tu indiges: nec̄ ego sum dignus.

Moraliter: q̄ vult baptizari oz venire a galilea. i. trāsmigratiōe vite p̄terite i iordanē. i. descensum hūilitaz. Qui em̄ ad baptismū fict⁹ accedit: non cōsequit gratiam dei: z si p̄sequatur characte/ rē. De hoc vide. iij. q. lxix. z. iij. dis. iij.

Quātū ad scām lr̄alit sciendū est/ q̄ chr̄s nō acceptauit sed repudiauit excu sationē Joānis. vñ sequit (respōdēs ait Jesus dixit ei. Sine modo) id ē p̄mitte nūc. s. me baptizari a te. Hiero. Pulcre dixit mō: vt oñderet chr̄m i aq̄ a Joāne Joānē aūt a chr̄o i spū baptizandū. hec ille. Et in h̄ dicit Chrys. sup Matt. q̄ ostēdit chr̄m postea baptizasse Joānez etiā i aqua. z h̄ exp̄sse scriptū legit in q̄/ busdā libris apocryphis. Cū em̄ dicit: si ne mō. s. in p̄senti subintelligit: quasi di cat: als. i. in poste⁹ ego sinā te baptiza/ ri baptismo meo a me. (Sic em̄ decet nos) maiores q̄ exemplū sum⁹ alioz (im plere oēm iusticiā). i. hūilitatē sufficiētē z pfectā z supabundātē fm Raba. Ju sticia ei aliqñ sumit vt ē special' p̄t⁹ car dinalis. Aliqñ sumit p oñi p̄trute: z sic humilitas est iusticia cui⁹ sunt tres gra dus fm scām Tho. vbi supra. z Hugo cardi. Prim⁹ est subijcere se maiori: z ñ p̄ferre equali: qō est humilitaz sufficiē/ tis. Scōs est subijcere se equali et nō p̄ ferre minori: qō est humilitaz pfecte. Terti⁹ est subijcere se minori: qō ē sup abundāz. Et hec fuit in chr̄o respectu Joānis. Vel sic. i. cū humilitate et non supbe decet nos iplere oēm iusticiaz et oēm p̄fectē z oñe p̄ceptū dei: acsi dicat q̄ humilitas in omnib⁹ decet. Vel fm Chrys. sic. i. pus faciēdo z postea docē/ do: decet nos iplere cē. Vel sic. i. dādo bonū exēplū: decet nos iplere oēm iusti ciā. i. inducere ad implēdū oñe p̄ceptū: fm glo. Vel fm Bedā. implere oēm iu sticiā. i. inducere ad baptismū in q̄ dat plena iusticia. (Tūc dimisit illum) id ē permisit eum vt a se baptizaretur.

Moraliter instruimur q̄ vere hūilis cuiusmodi erat Joānes ē etiā obediēs. Pertinaciter em̄ resistere nō hūilitaz: sed supbie indiciū ē: qō etiā experimentū p̄bat. quia cōtrer qui cōtra obedientiaz dignitates fugiūt: etiā p̄tra obedientiaz z cōtra virtutem easdē reqrūt. vel suam hūiliationē ferūt impatiēter. sicut filij isr̄l recusantes arma sumere p̄ terra p̄/ missionis ad imperiuz dñi: eādem sine eius licentia armati voluerunt intrare: vt pater Hume. xiij. et Deut. j. ca.

Quātū ad tertiū sciēdū est lr̄aliter q̄ baptizato chr̄o debuerūt aperi celi: iu/ xta doctrinā scti Tho. iij. p̄te. q. xxxix. q̄ chr̄s baptizabat ad vandā efficaciaz baptismo nr̄o: tō ōbuerūt tūc ostēdi ea q̄ ad baptismi nr̄i efficaciā p̄tinēt: q̄ sūt celest⁹ virt⁹: z fides eccl'ie cū fide bapti zati a qb⁹ habet efficaciā: z apertio cele stis ianue: q̄ fit p ei⁹ efficaciā. Apertū ē ḡ celū ad significandū q̄ celest⁹ virtus sctificat baptismū: z q̄ p fidē intuemur celestia: z q̄ celū p̄trute baptismi intra/ mus. Aperti sūt autē chr̄o oranti ad si/ gnificādū q̄ oro est nob⁹ necessaria post baptismū p̄pter fomitē remanētē et p̄p̄t varia tentamēta. Vl' ad significādū q̄ nob⁹ aperiunt p̄trute oronis chr̄i. Dic̄ ḡ (Baptizat⁹ aūt Jesus: p̄festim ascēdit de aqua) q̄ alue⁹ fluminis habebat emi/ nentes ripas. Cōfestim inquā in signū q̄ baptizat⁹ si moriat⁹ statim euolat: vel fit p̄ceps vite celest⁹ fz Chrys. (Et ec ce aperti sūt ei celi) nō fm corporalē aptu rā: vt ōr btūs Hiero. sz fm spūales ocu los. Et rōnē assignat Chrys. sup Mat. q̄ si fuissent celi corporalit aperti nō dixis/ set euāgelista: aperti sūt ei celi. q̄ qō cor/ poralit aperit⁹ oib⁹ aperit⁹. Aperti sunt ḡ vt ōr sctūs Tho. vbi s. fm visionē: vt innuit Mar. q̄ dic̄/ q̄ vidit celos aper/ tos. z h̄ fm visionē corporalem fm glo. et Bed. inquātū tant⁹ fulgor circa ipsum apparuit vt celū patuisse videret: vl' fz imaginariā: vl' fm intellectualē vt dic: inquātū scz chr̄s vidit celū qō humano generi fuerat clausum tūc esse reseratū Nec obstat si dicatur q̄ fm hoc celum non fuisset apertum chr̄isto: sed huma/ no generi. Ad hoc enim ōr Chrys. vbi supra. z san. Tho. sup Matth. q̄ id qō

merito alicui⁹ fit dꝫ ei fieri. sic̄ rex alij cui⁹ p alio supplicanti dr. Cōcedo tibi h̄ vt illō: nō ät illi. Et sic celū apertū fuit chīo: qz merito ei⁹ fuit aptū. Fuit autē aptū celū p splendorē siue fm visionē in baptismo: i signū q̄ p baptismū pz nob ddit⁹ ei⁹. In passiōe ꝺo p impedimēti amotionē: z p pcij solutiōez. z i resurrectiōe p glie collatiōez i q̄ chīo collata ē glia corpis z ꝓseqnt ius habēdi locū in celo fm corp⁹. Et i ascēsiōe p effect⁹ ostē sionē. qz rūc chīs q̄si nos i possessionem posuit. z i baptismo nr̄o p ꝑtur̄z pfectionē. qz. s. i eo dant nob ꝑtutes q̄b⁹ digni reddimur ad ingressuz. Vlꝫtū vt ꝑbat scūs Tho. iij. q. xlix. ar. j. i passiōe ꝓpe aptū ē nob celū in q̄ absoluti sum⁹ a pena z culpa pcti nature q̄ est pctm̄ pmi parētz. Imo etiā liberati sc̄a pctis ꝑti is q̄ p fidē/charitatē z sacra cōicant passiōi chīi. Hec ex illo (Et vidit spm̄ dei descendētē sic̄ columbā) Vbi aduerten dū ē iuxta doctrinā scti Tho. in. iij. qre q̄ ꝓuenientissime tunc appuit spūssctūs. Nā fm Chrys. ea q̄ tūc gerebant erant figura eoꝝ q̄ i nr̄o baptismo erāt gerenda: i q̄ spūssctūs inuisibil'r descēdit. In illa ät colūba appuit spūssctūs. Nō eo mō q̄ filius dī in boie assūpto: qz sic̄ filius dei dꝫ hō: ita spūssctūs dicerek colūba rōne vnionis ꝓsonal'. Nec visiōe imaginaria. qz nunq̄z vll⁹ dubitauit (vt dr) q̄n ocul' visa sit. Nec q̄z sic̄ chīs in petra se significāre. qz ista colūba tūc repēte exiit: postea repēte cessauit: sic̄ flāma rubi Apparuit q̄ vt dic̄ spūssctūs in colūba nō rōne vnionis ad illā: sz rōne significationis. qz. s. illa colūba kcabat spmsctm̄: vel rōne spūal' gr̄e q̄ a deo p modū descensus deriuat: iuxta illō. Oīe datuz optimū/z omne donū pfectū desursū ē descendēs a patre luminū. Jac. j. Apparuit aūt kz sctm̄ Tho. vbi s. i columba z nō i igne ꝑt mitra, Prio q̄dē ꝑter dispositionē q̄ requirit i baptizādo: vt scz ds nō fictus accedat. qz sic̄ dī Sap. j. Spūssctus discipline effugiet fictuz. Colūba ei ē aial simplex: kz illō Mat. x: Estote simplices sic̄ columbe. Scō ad designandū septē dona spūssctī q̄ columba suis ꝑticulatim designat. Nā sicus fluenta habirat vt viso accipitre se mergat. p q̄ kcak donū sapie: p q̄ scti sec⁹ diuie scripture fluēta residēt: vt icursus euadāt diaboli. Jtē colūba melsoꝝ grana eligit: q̄ ptinet ad donū scie. q̄ scti sentētias sanas q̄b⁹ pascāt eligūt. Jtē alienos pullos nutrit q̄ ad donuz cōsilij ptinet q̄ scti eos q̄ fuerant pulli alieni. i. imitatores diaboli doctria nutriūt z exēplo. Jtē nō lacerat rostro q̄ ptinet ad donū intellect⁹: q̄ scti bonas sentētias lacerādo nō puertūt hereticorū more. Jtē felle caret: q̄ ptiet ad donū pietatiz: p q̄ scti ira irrōnali carent. Jtē in cauernis petre nidificat: q̄ ptinet ad donū fortitudis: q̄ scti in plagis mortiz chīi q̄ est petra firma nidū ponūt. i. suū refugiū z spem. Jtē gemitū hz p cantu: q̄ ptinet ad donū timoris q̄ scti delectant i gemitu p pctis. Tertio ꝑt effectū ꝑtiū baptismi q̄ est remissio peccatoꝝ z reconciliatio ad deū. Est ei aial māsuetū. Et iō sic̄ Chrys. dr sup Mat. in diluuio apparuit h̄ aial ramū ferens oliue. z cōem orbi terraꝝ tranquillitatez annūciās: z ide etiā apparuit in baptismo libationē nob demōstrās. Quarto ad designādū cōem effectū baptismi q̄ est ꝓstitutio ecclīastice vnitatiz. Est em̄ aial amicabile z gregale. Sup apl'os aūt apparuit in specie ignis ꝑter duo. Prio ad oñdēdū feruorē quo corda corū erāt cōmouenda ad h̄ q̄ chīm̄ vbiq̄ int̄ pssuras p̄dicarēt. Et iō etiā i liguis igneis appuit. Scō: qz sic̄ dic̄ Chrys. cū oportebat delicez ig̃scere: q̄ fit i baptismo: māsuetudo ncaria erat q̄ demōstrak i colūba: sz vbi adepti sum⁹ gram restat iudicij tps: q̄ kcak p ignē. Vtrū aūt illa colūba fuerit vex aial vel nō. tenendū est q̄ sic. qz sic dr scūs Tho. i sūma. vt ptz. iij. qre vbi supra. z sup Joānē. vel. xx. Difficultates aūt q̄ circa hoc sunt i scō Tho. si deus vitā dabit alibi dissoluem⁹. Sequit. (Et venitem super se) Hieron̄. Sedit autem columba super caput Jesu: ne quis putaret vocem patris ad Joannem factam nō ad dominū. Hec ille. (Et ecce vox de celis

dicēs.Hic est filꝰ meus dilectꝰ.) Debuit aūt ista pīs vox audiri ꝟz s.Thobi s.ꝛ ſm Aug.in ſer.de Epi.eo q nr baptiſmꝰ pficit inuocata trinitate.ideo i chr̄i baptiſmate tota trinitas debuit manifeſtari:ſic ꝛ factū ē.Hiero.Dyſterīū trinitatꝭ i baptiſmate demōſtrat Dñs baptizat:ſpūs deſcēdit in habitu colūbe:pīs vox teſtiōm filio phibētis audit.hec ille.Dr aūt ſm Hila.de trini.h filꝰ dilectꝰ:qz ꝑpus ꝛ verꝰ eſt filꝰ originie:nō adoptiōe(Jn q mihi cōplacui).i.in q ſiue de q leror ꝛ gaudeo:ſic in naturali:et nō ſic in adoptato ꝟz Auguſt.ſup Jo.Vl'in q mihi cō.ſi referat ad hūanitatē ꝟz Remi.itelligit i q ſolo pctm̄ nō inueni.Si aūt legat:in q mihi cōplacui:ſm eundē ſubaudiendū eſt: placitū meū ꝓſtituere.vt p eū opus redemptiōis explerē.Eſt aūt ſciendū ſm Aug.de ꝓſen.euan.q Lu.ꝛ Mar.habent ſic(Tu es filꝰ meus dilectꝰ in te ꝓplacui mihi)ꝛ ſic fit ꝓcordātia ſm eū Nō em dictū eſt chr̄o:tu es filꝰ meꝰ/vt ipe addiſceret qō neſciret:ſed h et ꝑter circūſtātes dictū eſt.Et hūc ſenſuz exꝑſſit Mar.d.(Hic eſt)Exponit aūt h tripl'r.Primo de gr̄a vnionis:vt dictū eſt.q.i.in eo dus placitū ſuū de nr̄a redēptione pfecit.Et ſcdo de gr̄a ſingularis pſone.q.d.Tanta eſt huꝰ mei dilecti filij gr̄a:q in eo nunq̄ iueni aliq̄d mihi diſplicēs.i.pctm̄ mortale:veniale vl originale.Et tertio de gr̄a capitis:vt dicat:cōplacui.i.bn̄placitū meū cōſtitui:ſm glo.vt tu in q nihil eſt niſi bonū placeas q te:ꝛ alij nō q ſe ſed in te:tibi fide ꝛ charitate vniti placeāt.Hec illa.

Allegorice ꝟcak q hi q ſuſcepturi erāt baptiſmū chr̄i q aquā baptiſmalē:ſuſcepturi erāt in ſe ſpm̄ſcm̄:ꝛ ꝓter oia ei dona ꝛ ꝟrutes infuſas:dūmō orarēt.i.mentē eleuarēt in deū:q diſplicētia peccatoꝝ ſi forent adulti.

Anagogice ꝓo ꝟcak q baptizatꝰ ſi decedat ſtati apto celo euolat ad illud:ſic ꝛ martyres/ꝛ q dignā egerūt pniam.

Moraliter iſtruit baptizatꝰ ſm Chry. ſoſt.vt poſt baptiſmū ſtati aſcendat ad ꝟtutes.Et maxime oīoni vacare debz. Et tunc merek doceri de celo per interiorem inſpiratione.

Dñica prima poſt oct.Epi. Textus euāgel'Joa.cap.ij.

In nuptie facte ſunt in cana galilee:et erat mater ieſu ibi.Vocatꝰ eſt aūt ieſus et diſcipli eius ad nuptias.Et deficiente vino dixit mater eius ad eum.Vinū non habent.Et dixit ei Jeſus.Quid mihi ꝛ tibi eſt mulier?Nōdum venit hora mea.Dicit mater eius miniſtris.Quēcūq dixerit vobis facite.Erāt aūt ibi lapidee hydrie ſex poſite ꝟz purificationē iudeoꝝ:capientes ſingule metretas binas vel ternas.Dicit eis Jeſus.Implete hydrias aqua.Et impleuerūt eas vſq ad ſūmuz.Et dicit eis ieſus:Haurite nunc ꝛ ferte architriclino.Et tulerunt.Vt autez guſtauit architriclinꝰ aquā vinū factū:et non ſciebat vnde eſſet:miniſtri autem ſciebant qui hauſerant aquam:Vocat ſponſum architriclinus:ꝛ dicit ei.Oīs homo primū bonū vinum ponit:ꝛ cum inebriati fuerint:tūc id qđ deterius eſt.Tu aūt ſuaſti vinū bonum vſq ad huc.Hoc fecit initiū ſignoꝝ Jeſus in cana galilee:ꝛ manifeſtauit gliam ſuam.Et crediderūt in eum diſcipuli eius.

In nuptie facte ſūt in cana galilee.Joā.ij.Nuptie de quibꝰ in preſenti euangelio fit mentio ſm tertū euangelij Joānis dicūt facte ter

tia die. Qō dupl̄r intelligit. Vno. scz mō vt dicant sic ōr s. Tho. facte tertia die a testimonio qō Joānes phibuerat chō. Alio mō vt dicāt facte tria die. i. eadē die tr̄io repetita. Hā fm Hieroñ. z Aug. z eccl̄ie sniam z ꝓsuetudinē. vt ōr scrūs Tho. tr̄iodecimo die a natiuitate sua dñs adorat⁹ est a magis: z eadem die. xxx. annis reolut⁹ baptizat⁹ est: et eadē die reoluto ānо vno: h̄ miraculo gl̄ificatus est. z eadē die reoluto ānо/pancs m̄l̄tiplicauit. vt ōr Bed. Et q̄ se quit fm s. Tho. q̄ ad min⁹ ann⁹ vn⁹ ela ps⁹ sit a baptismo vsq̄ ad nuptias. In q̄ q̄dē anno nihil legit chr̄m fecisse / nisi qō ō: Dat. iiij. de ieiunio in defto: et ea q̄ Jo. ij. ca. refert de testimonio Joh annis z cōuersione discipl̄oz. A nuptiis aūt inq̄t cepit publice p̄dicare z miracl̄a facere. Scōm tn̄ eos q̄ dicūt int baptismū chr̄i z ei⁹ passionē fluxisse duos ānos cū dimidio: h̄ qō h̄ legit de nuptijs eodē ānо factū est q̄ chr̄s baptizatus est. Sz his ōriar sniа eccl̄ie p̄dicta vt ōr s. Tho. Circa h̄ aūt miracl̄m qō in euāgel̄. narrat occurrūt tria p̄cura: q̄ st̄ ꝓparatio: ꝓpetratio: cōꝓbatio.

Quantū ad ꝑmū l̄raliter sciēdū est: q̄ tenet⁹ cōiter q̄ iste nuptie fuer̄t Joānis euāgeliste: qō videt sonare dictū Hieroñ. in ꝓlo. sup euāg. eiusdē. q̄ ōr q̄ dñs cū volentē nubere. i. cōsūmare matrimoniū: vocauit de nuptijs. Non em̄ legitur dñm fuisse in alijs nuptijs. Rōnabile est etiā q̄ mat⁹ iesu / q̄ semp amauit secretū fm Amb. nō fuisset ibi: nisi sibi maxime alter cōiugū p̄cipue spōsus attinuisset: vtpote nepos su⁹. Dicit tamē magr̄ histo. q̄ hoc nō est certū. Dicit g̃ (Nuptie facte sunt) Nuptie aliq̄n sumunt p carnali coꝛpoꝛ cōiunctiōe. Vñ Hiero. Cū Joseph virū audis marie: nō tibi suspicio subeat nuptiaꝝ. Aliq̄n ꝙo nuptie appellat nuptiale cōuiuiū: vt h̄ (in cana galilee) Cana vicus est in pūncia galilee fm Raba. iō addit: galilee. q̄ sic dicebat forte z aliq̄ alia villa (z erat mr̄ iesu ibi) inuitata. s. ad nuptias: vt eas sua honorabili p̄nia decoraret. Sic aūt testat magr̄ histo. q̄dam dicūt q̄ tūc mortu⁹ erat Joseph: z q̄ tūsierat in custodiā filij. Vñ nō fuit Joseph vocat⁹ ad nuptias: nec deiceps aliq̄d legit de illo i euāgel̄. Quicqd tn̄ sit de h̄: certū est q̄ tpe passiōis chr̄i q̄ eūdem erat mortu⁹: q̄ alit chr̄s ꝓginē nō cōmendasset alij. s. Joāni. Sic aūt dicūt aliq̄ ex h̄ appet q̄ Iesus nōdū manifest⁹ erat: q̄ mr̄ p̄ncipal̄r inuitata est: ipe vero nō nisi p reuerētia mr̄is. Vñ vt dic̄ s. Tho. p̄mittit de mr̄e vt oñdat q̄ Jesus adhuc ign̄us erat z non fuit vocat⁹ q̄si insignis p̄sona: sed ex q̄dā familiaritate sic vn⁹ alioꝝ. Vel forte nō fuerūt ausi iuitare chr̄m ꝓpt ei⁹ sūmā religionē: q̄ nō erat solit⁹ cōuiuia frequētare z nuptias. Vocata est g̃ p̄mo mr̄. Deinde filio ei⁹ vocat⁹ est fili⁹. iō subdit (Vocatus est aūt Iesus z discipli ei⁹ ad nuptias) Et vocat⁹ venit p̄mo fm Chrysost vt daret nob hūilitatis exemplū: q̄ nō est dedigt⁹ ad nuptias venire suoꝝ. iō ōr Aug. Erubescat hō ee superb: q̄m fact⁹ est hūilis ōs. Ecce int̄ cetera fili⁹ hois venit ad nuptias: q̄ cuz apō p̄iem esset instituit nuptias. Hec ille. Sedo vt cōdemnet hereticos q̄ nuptias illicitas dicūt. z fm Bedā tales heretici fuerūt Tacian⁹ z Darcian⁹: ꝓtra q̄s ait Si thoro imaculato et nuptijs debita castitate celebratis culpa inesset: neq̄ dñs ad has ventre: nequaq̄ eas signoꝝ suoꝝ initijs ꝓsecrare voluisset. Nūc aūt q̄ bona est castitas ꝓiugalis: melioꝝ cōtinētia vidualis: optima ꝓfectio ꝓginalis: ad cōꝓbandū oim electione gradū: discernēdū tn̄ meritū singuloꝝ: et intemerato ꝓginis vtero nasci dign⁹ est: a ꝓpheticо vidue Anne oze mox natus benedicit: a nuptiaꝝ celebratoꝛibꝫ iam iuuenis inuitat: z hos p̄sentia sue ꝓtuꝛ honoꝛat. Hec ille. (Et deficiente vino) ex diuia puidētia: vt hoc signoꝝ p̄ncipio chr̄s inotescer̄et (ōr mat⁹ Jesu ad eū) mota cōpassione: z certa de filij ptāte (Vinū nō habēt). s. ministri ad ꝓpinandū. Ecce q̄dulcis inuitatio ad subueniēdū p miracl̄m: q̄ alit cōgrue fieri nō potuit. Et in h̄ fm serm̄ Tho. notat reuerētia mr̄is ad filiū. q̄ vt ōr ex reue

rentia quā habem⁹ ad deū sufficit ōfe/ ri⁹ nostros tm̄ exponere: sm illud Ps̄. Dñe añ te oē desiderīū meū. Qualit añt nob⁹ de⁹ subuenīat nō est nostruz in quirere: qz q̄d ozem⁹ sicut oportet nesci mus. Et ideo mater aliox defectū chri sto simplr exposuit nihil petēdo. Sed q̄rit hic Chrys. Quid mouit matrē ad aliq̄d magnū imaginādū de filio: cū ad huc nullū fecisset miraculū vt parebit. Et soluit idē: qz ea q̄ in ꝯceptōe z nati/ uitate chr̄i viderat z audiuerat: ꝓserua bat i corde suo. Sz tūc vlteri⁹ q̄rit idē: q̄re nō ante inuitauerat filiū ad mira/ cula faciēda: Et soluit: q chr̄s vsq; ad h̄ tēpus cōiter se habuerat vt alij homies salua tm̄ omni modestia z religiositate. Jam añt ceperat mānifestari. nam iam vocauerat discipulos aliq̄s: et reccpat testimoniū a Joāne baptista. Mater añt obseq̄bat volūtati ei⁹: z iō q̄diu sci uit q volebat latere: nō induxit vt face ret miracla: sz solū tūc q̄ vidit q vole/ bat suā gl̄iam manifestare. Vl̄ etiā pos sum⁹ dicere nō eē icredibile/ nec irrōna bile q chr̄s sue mr̄i reuelauerit q̄ erat factur⁹. Vñ cum infra visus fuisset p/ ponenti defectū vini: dedisse responsuz negatiuū dicēs. quid mihi z tibi: illa q̄/ si certa de futuro miraculo: dixit. Od/ cūq; dixerit vobis facite. Ex his ergo paret quomodo fuit ꝓparatum seu oc casionatum miraculum.

Allegorice sm Aug. z Bedā: p has nuptias ꝺcank q̄dā nuptie spūales: que licz tā essent tūc facte aliq̄ mō: tm̄ erant future sm suā manifestatiōez z ꝓsūma tionē ꝓdicantib⁹ aplis. Vñ sm Augu. Jste nuptie sūt facte i thalamo ventris Marie: z spōsus fuit ẏbū patris: spon sa hūana caro seu hūana natura: z ꝓse/ quēter eccl̄ia quā sibi in hūanitate vni/ uit. Ye nuptie ꝟz Bedā tertia ¦ dle fiūt .i. tpe grē: nō tpe nature vel legz scpte. Discūbente añt dño defecē vinū: vt me lius succederet. sūt em̄ sacramēta digni ora in noua lege q̄ i veteri: z scpturarū sensus suauior. Facte añt sūt i Galilea .i. trāsmigratiōe q̄ deus fact⁹ est homo: z in cana. i. zelo feruente diuini amoris qui eum ad nuptias conduxit.

Anagogice i Galilea. i. i trāsmigrā/ tiōe: q̄ ex h̄ secl̄o migram⁹: fiūt nuptie i cana. i. in eo q̄ hz zelū seu amorē dei. q̄ nuptie sunt etna gaudia: i q̄b⁹ est Jes⁹ z mr̄ z discipli ei⁹. Jn his defic̄ vinum impfectū vt miraculosuz i optimū suc/ cedat. qz fidi succedit apta visio: spei p fecta ꝓphētio: charitati añt ipfecte suc cessit charitas pfecta ꝓseq̄ns gr̄az ꝓsūma tā z brā fruitio: q̄b⁹ fit vt anim⁹ iebrie tur gaudio. De his vide sctm̄ Tho. liij dist. xlix. dist. iij. arti. v. q. iij. si vis.

Dozalit in h̄ q nuptie fiunt in cana q̄ interp̄tat zelus: significat q ꝓuges debēt hre zelum discretū ad inuicē. Est añt triplex zelus. s. nimi⁹: cū alter eoz est zelotyp⁹: q̄ reph̄endit i viro. Eccl̄i. vij. Nō zeles vxorē sinus tui. Et i vxo re. Eccl̄i. xxvj. Dolor cordis z luct⁹ mu lier zelotypa. Est scōs zelus modic⁹ q̄ alter alterz fornicantē sustinet: cū tm̄ sm Aug. li. l. hom̄. debeat vxor q̄tuor mo dis virū corrigere de h̄: z a fortiori vir vxorē. Admonēdo. s. obiurgādo/ eccl̄iā inꝑpellādo/ z deū exorādo. Est terti⁹ ze lus discret⁹: ō q̄ aplis Eph. v. Viri dili gite vxores vras sic̄ chr̄s dilexit eccl̄iaz vt. s. si peccauerit z peniteāt recipiatis eas. Et. j. Cor. vij. Viri debēt diligere vxores suas vt corpa sua: vt. s. corpus suum nunq̄ alteri diuidāt. Et Eph. v. Vnusq̄sq; vxorē suā vt seipm̄ diligat. s. cordiali z affectuoso amore. Et ecōuer so de vxoribus intelligendū est.

Dozalit etiā sciēdū ē / q in nuptijs q̄ fiūt inter aiaz z deū: ē sm s. Tho. mr̄ ie su sic̄ nuptiaz ꝓciliatrix. qz ei⁹ intercessi/ one ꝓuigimur chr̄o p gr̄az. Eccl̄i. xxiij. Jn me ois spes vite z ꝟtutz. Et les⁹ sic̄ ver⁹ spōsus. Jo. iij. Qui hz spōsaz spō/ sus est. Et discipuli vt paranymphi q̄si ꝓiungētes eccl̄iaz chr̄o. j. Cor. xj. De/ spōdi vos vni viro ꝛc. Hec ille. Jn his nuptijs aliq̄n defic̄ vinū. Pro q̄ sciēdū est q q̄druplex ē vinū. Primū ē demen tantz lasciuie. Esa. v. Cithara z lyra et tibia z tympanū z vinū i conuiuijs vris. Scōm letificātz innocētie. Ps̄. Vinū leti. cor ho. Tertiū exercitātz penitētie

Lu.x. Alligauit vulnera eius infundēs oleū z vinū. Quartū felicitātis gloriē. Mat.xxvj. Donec illud bibam vobiscū nouū in regō dī. Et ō tribꝫ vltimis Matth. rogat p nob filiū dicens. Vinū nō hnt. Qui iubet vasa cordis nr̄i ipleri aq̄ lachrymaꝝ q̄ puertit i vinū celestiū p̄solationū: cuiꝰ suauitas nisi gustet ingrat: iuxta illō ps. Gustate z videte qm̄ suauis ē dn̄s. Quātū ad scōm tāgit ppetratio miracli. Circa qō sciēdū ē q rn̄sio chr̄i ad ꝑginē ē aliq̄lit obscura. Naz seq̄t. (Et dr ei ihesus. Quid mihi z tibi ē mlier:) Jn his āt ꝑbis vt testat scr̄us Tho. occasionē sūpsit mltiplex heresis Manicheꝰ em̄ dixit chr̄z n̄ habuisse vrū corꝑ/sz phātasticū z apparēs tm̄: iō sensus ē fm eū. (Quid mihi z tibi ē mlier:) q̄si diceret. Nihil: qz n̄ habeo illaz naturā quā me credis hr̄e. Valētinꝰ āt dixit chr̄m habuisse q̄dē vex corꝑ: sz illud ō celo attulisse. nec aliq̄d assūpsisse de ꝑgine: iō sic exponit (Quid mihi z̄c.) q̄si diceret. Nihil habeo q̄d a te accepe rim. Hebion āt dixit chr̄m ex virili semine ꝓceptū vt ceteri fuisse: z mr̄ez eiꝰ post partū ꝑginez n̄ fuisse. Heluidiꝰ aūt ifelix dixit chr̄m ꝓceptū z natū ō ꝑgine: sz illā post ō Joseph habuisse alios filios: z ꝓcq̄nt ꝑgitatē post partū pdidisse. Et hi duo i argumētū sue pfidie accipiūt h̄ q chr̄s dr: mlier. Dī em̄ mulier q̄si molliēs hex vel virū: et sonat corruptā. Cōstat āt ista eē ꝑ ꝑfitatē sacre scripture. Dī em̄ Ro.j. Qui factꝰ est ei ex semie David fm carnē. Nō em̄ chr̄s dī factꝰ ex semie dauid rōne diuie nature nec etiā rōne aie. qz illa n̄ ē ex semie: sed infundit a deo p creatiōez. Est em̄ aia itellectiua ab extrinseco: vt dr Phs i ii. de aialibꝫ. g̃ h̄ dī rōne corꝑis. g̃ habuit vex corꝑ ꝑ Manicheū. Jtex ex h̄ seq̄t q illud corꝑ nō fuit celeste: sz ex semine Dauid. i. sumptū de ꝑgine q̄ ꝓcessit ex stirpe Dauid: cōtra Valentinū. Preterea fm vtrūq̄ istoꝝ ꝑgo nō fuisz mr̄ chr̄i: qz ō rōne mr̄is est mīstrare materiam vñ formicꝫ corꝑus filij. Dēntic g̃ fm istos vel decipit euāgelista: dicēs q erat mr̄ Jesu ibi. Et sic tollit ꝑitas scripture: z ꝑseq̄nt fundamētū fidei. Notā dū etiā q mlier nō sp sonat i carnis corruptionē: sz aliq̄n notat sexus distinctionē. Vñ Gen.iij. dixit Adā. Mlier quā dedisti mihi z̄c. z ꝑstat q tūc erat ꝑgo. Erāt em̄ ambo i padiso vbi nūq̄ se carnalit coḡuerūt. Et sic accipit h. z Gal. iij. sacrum ex multere. Hec oia ex illo. Nō ꝑo sequit (nondū venit hora mea) Ptiscillianiste assumūt ad ꝑfirmationē sui errorꝭ: vt s. Tho. testat. Dicunt em̄ oēs actꝰ hūanos regi z disponi fm dispositiōez stellaꝝ: z iō certꝭ horis ex eos hō cogit aliq̄d facere qō alis facere neq̄ uisset: fm q stelle diuisimode disponūt. Vñ sensus ē fm eos. Nōdū venit hora mea: fatalis. s. in q̄ aliq̄d tale facere possum. Ptz aūt h̄ falsū esse in q̄libet hoie. Jmpossibile ē em̄ q corꝑ qōcūq̄ directe agat i spm̄: qz oē agens ē nobilioꝝ patiente: z ois spūs est oi corꝑe melioꝝ et nobiliꝰ. Sz i aia sūt q̄dā potētie oino imateriales z icorꝑoree. s. intellectꝰ z volūtas. Et ꝑseq̄nt nullū corꝑ directe ꝑt in illas impmere. Actꝰ aūt aliaꝝ potētiaꝝ impanꝫ a volūtate. Ambulo em̄ et loq̄r qz volo. z sic de alijs. Excipiunt tm̄ potētie vegetatiue pris: vt digestiua et expulsiua z hmōi: q̄ actꝰ nō subsūt volūtatiꝭ ipio. Cū g̃ volūtas sit libera: hō liberā hz electionē in oibꝫ actibꝫ suis: tā potētie intellectiue q̄ appetitꝰ sensitiui z hmōi potētiaꝝ. Vex ē tm̄/q corꝑa celestia directe agūt in oia corꝑa iferiora z iō etiā hūana corꝑa hnt diuersas complexiōes fm diuersas cōstellatiōes sub qbꝫ sūt generata. Ex cōplexiōe āt corꝑis etiā animꝰ ad aliq̄d inclinat. Vñ vnꝰ ē magis dispositꝰ ad irā/z altꝰ ad tristiciā. libertas tm̄ eligēdi sp manet penes volūtatē. Vñ videmꝰ q aliq̄s magꝭ dispositꝰ ad luxuriā eligit habitū castitatiꝭ altꝰ ꝓo minꝰ dispositꝰ ad luxuriā eligit vitā luxuriosaz. Jō dr Ptolo. q sapiēs dn̄abit astris. Si g̃ nlli hoi necessitatē imponūt: mlto minꝰ imposuerūt chr̄s. Hec oia tradit scr̄us Tho. in locis q̄pluribꝫ. Sciēdū est ergo vt dr Alcuinus chr̄istꝰ nō venit ad nuptias vt doceret matres ꝓtēnere. qz vt dicit Chrys-

Dominicá.i.post'octa.Epi.

Valde veneraba mrem:cui spōte erat subiectus. Vñ pdicta ꝓba nō dixit q̄si ꝓnens mrez. Habēt aūt duplicē expositionē. Prīa est Aug. Pro q̄ sciēdū est q̄ chīs est vna psona i duab⁹ naturīz:diuina.s.z hūana:z q̄dam ei ꝓuenīūt fm vnā naturā.q̄dā fm aliā:sīc idē hō ītelligit fm aiam:z ambulat fm corp⁹. Facere g̃ miracla cōpetebat chīo fm diuinā naturā quā accepit a patre:sz pati et mori:fm hūanā quā accepit a mre. Roganti g̃ mri vt faciat miraculū:respondet(q̄d mihi z tibi ē mulier) q̄si diceret fm Aug. Ex eo q̄ accepi a te q̄ mihi z tibi est cōe nō habeo q̄ miracla faciā: sed q̄ possū mori.z tūc recog̃scā te sicut verā mrez.(nōdū em̃ venit hora mea) ñ q̄dē hora fatalis fm Aug.sed hora mee passionis:vt appareat quid habeā a te. Alia est expositio Chrys.fm quā sens⁹ est talis.(q̄d mihi z tibi ē mlier) q̄si diceret. Iste ōfect⁹ vini nō ptinet ad me vel ad te:sz ad eos q̄ debuerūt ꝓuidere Si tū vis vt ex abundāti suppleā defectū eoz:expecta:q: (nondū venit hora mea)oportuna.s. ad faciēdū miraculū. Licz em̃ deficiat vinū:tū adhuc nō est mānifest⁹ defect⁹:quē tū oportet eē manifestū vt etiā manifestū sit z grat⁹ seq̄ntibus miraculū. Beata aūt ꝓgo intellexit suā pertinōnē nō esse repulsam.imo fm aliq̄s credēdū ē q̄ nūq̄ aliq̄d ab eo petijt q̄d ille nō fecerit. Nō ē ꝓsike:quā cū habuerit sapientiā z oīa dona spūsancti excellētissime:fuit discreta i petēdo

Sed q̄re chīs genitricē suā nō appellauit materno nōie? Dico q̄ bta virgo tanto amore ferebat in filiū q̄ interduz debilitabat in corpe. Quod filius sciens a ꝓbis dulcib⁹ interdū cauebat: ideoq̄ eam hic appellauit mulierē:ne dulcedine ꝓbi materni alteraret: z sīlr i cruce posit⁹ ne crepuisset.(Dixit mater eius ministris:q̄cūq̄ dixerit vob facite)q̄si diceret fm Bedā. Licz videat negare q̄d petit tū faciet.(Erāt aūt ibi lapidee hydrie sex) Hydria ꝓprie ē vas aquatile fm Bedā:dicta ab hydor grece q̄d ē aqua latine. Et tōo ex h:sīc dic Chrys. tollit omis suspitionis occasio. Si em̃ illa vasa ꝓus ꝓtinuissent vinū. posz q̄s suspicari q̄ paz vini remāsisset:z illō sapore aliquē dedisset aque:q̄d tū fuit impossibile i vasis aqueis z in tanta aque mītitudie. Ideo ponit numer⁹ vasoz z q̄ntitas eoz infra(posite fm purificatiōne iudeoz) Iudei de facili ꝓtrahebāt quasdā imūdicias seu irregularitates legales:vtputa ex tactu animalis mortui q̄ plerūq̄ aquaz lortiōe mūdabant. Illa aūt regio. i. palestina inaquosa est.vt dic Chrys. Et ideo in ꝓuisiōe parabāt aquā in hydrijs vt possent se lauādo ab illis imundicijs purgare.(capiētes singule metretas binas vel ternas) .i.alie capiebant binas z alie ternas. Vel fm glo.h ꝓbū est existimāz z nesciēz si singule caperēt binas vel ternas. Metreta aūt ē q̄dā mēsura dicta a metron q̄ mēsura est. Hui⁹ q̄ntitas diuersimode a diuersis tradit:sz veri⁹ est vt dicam⁹ q̄ de mēsuraz q̄ntitate nihil certū habemus:q: fm tpa z regiōes variant. Alii cubi tū metreta est onus muli vni⁹ (Dicit eis).i.ministris(Iesus:implete hydrias aqua)fm Chrys.iubet ministros iplere hydrias:vt sint miraculi testes. (z ipleuerūt eas vsq̄ ad sūmū)z subaudi statim i vinū ꝓuersa est. Sz h̄ solet q̄ri.vtrū illō vinū esset albū vel nigrū. Et cōiter ꝓsueuit rnderi:q̄ erat nigrū vt miraculū appareret nō solū fm saporē:sz etiā fm colorem.q̄d euidēt⁹ fm nigrū q̄ fm album fit. Et h̄ videt sentire eccl'ia q̄ cātat:aq̄ rubescūt hydrie. Iste tū nō cogūt. Nam ad ꝓmū dicerē: q̄ nō optz miraculū eē euidētissimū: sz sufficit eē euidēs taliter vt nullus ambigat:q̄d potuit eē fm saporē solū:z fm saporē et colorē vini albi q̄ a colore aq̄ distinguit cōiter. Ad scōm dr̄ dupl'r. Prio q̄ illa autoritas est ad oppositū port⁹ q̄ ad ꝓpositū:q: nō dic q̄ hydrie ruberēt:sz q̄ rubescerēt. i. incipient tendere ad rubedinē:q̄d ꝓprie eis ꝓuenit rōne color⁹ vini albi. Scōo q̄ cā metri sic dictū ē:rubescūt:acsi dicat colorē vini sumūt q̄ vt plurimū ē rube⁹. Vñ z vinum sanguis dicit vue. Quidā ꝓo videt tenere q̄ fuerit albū. Nā architriclin⁹ illō ñ ꝓgnoꝝ.

usq; donec gustauit. Un̄ ōr Hugo cardi
nalis. q; credebat eē aquā id qō erat fa
ctū vinū. Sz neq; ista rō cogit: qz ī euā
gelio nō hī q; ille coguerit eē vinū añq;
gustasset: sz q; post gustū coguit illō esse
vinū bonū. i. meli⁹. Hugo āt dictū suū
nō pbat. Et reuera circa h̄ videt teneny
dū q; fuerit nigrū. pt̄ rōnes p̄dictas q̄
sz sint solubiles: rn̄ sūt pbabiles z rursū
qz fm doctrinā medicoz oiy cōputatz
vinū nigrū simplr est meli⁹ albo: vn̄ vi
nū nigrū dr vinū simplr: qz vinū simpli
citer appellat sanguis vue: vt ptz Gen̄.
xlix. Chr̄s aūt fecit vinū optimū int oia
q̄ vnq; pduxerit natura: qz sic̄ ars nō pr
attingere ad pfectōez nature i opando
ira nec natura deū pōt imitari pfecte i
operiby suis: vt dicēt. Et q̄uis z ad hoc
possit dici q; chr̄s fecit optimū vinum nō
simplr: sz in genere suo scz nigrū vl albi
rn̄ visile est q; fecerit optimū simplr. i.
nigrū: seu declinās ad nigredinē: z tāto
magis q̄nto i regiōe illa vina cōiter sūt
alba: qz ceteris paribus rariora sūt p̄cio
siora: z a fortiori si rariora etiam sint i
rei vitate meliora: vt in ꝓposito. Si em̄
nō declinasset ad nigredinē eccl̄ia non
vereret illo ꝓbo: rubescūt: qz vinū albū
nō rubescit: sz flauescit. Hic etiā q̄rit
Chrys. Quare nō creauit vinū: qō e si
gnū maioz potētie: q̄ vinū ex aqua fa
cere? Et rn̄det assignādo duas causas.
Pria est: qz sz illō sit ma⁹ nō tn̄ est cui
dēs z credibile mlt̄z: iō hūane capacita
ti ꝺescēdēs pori⁹ ex aqua q̄ ex nihilo
fec̄ vinū. Alia ē vt ꝓfūdat erroz̄ Ma
nichei z Marciōis: q̄ dixerūt diabolū
esse oim visibiliū creatorē: deū aūt bo
nū nō nisi inuisibiliū. Si em̄ h̄ eēt vez:
chr̄s nō fuisset vsus visibiliby creaturz:
qz in h̄ apparuit filius dei: vt dissoluat
opa diaboli Joā. iij. Sz vltra has rō
nes s. Tho. addit tertiā mystica: vt scz
chr̄s oñderet se nō ꝺdere nouā doctrinā
veteri reprobata: sed implera: dū qō il
la figurabat z pmittebat: ipe exhibuit.

Doral'r docemur qm̄ aliqñ aliq̄d a
chr̄o petim⁹ q; tūc ñ dat z tn̄ postea da
bit ꝓpter aliquē bonū respectū: sic̄ dure
visus est rūdere matri cuius tamen pe
titionē fec̄. Aug. Quedā petita nō ne
gank: sed vt cōgruo denk rpe differunk.
Hec ille. Jrē instruimur vt q̄cūq; iusse
rit deus faciam⁹: nihil discepātes ō eo
qō iusserit exemplo istoꝝ ministroꝝ.

Quārū ad tertiū sciēdū est/ q; ꝙuersa
aqua in vinū (dixit eis). s. ministris (Ie sus
Haurite nūc) q̄si diceret: q; ē hora opor
tuna (z ferte archytriclino) Sciēdū est
āt vt ex ꝺcursu diuie scripture ptz z testat
scrūs Tho. q; antiq; solebāt cōmedere
i lectz: vñ comedētes i scptura dicunk ac
cūbere vl recūbere. Et inde scamna q̄by
ad mēsas sedem⁹ lecti dicunk siue thoꝛi
Et inde loc⁹ hūs tres oꝛdines mēsaꝝ er
scamnoꝝ: vt refectoria religiosoꝝ dicit
triclinia ū a tris. i. tres: z cline. i. lect⁹ vel
thoꝛ⁹. Dr g̃ archytriclin⁹ a trib⁹ victo
nib⁹ q̄ sūt/cline/z tris. z archos ꝓnceps.
vl principal. Inde archytriclin⁹: ꝓnceps
triclinij. Fuit em̄ iste fm Alcuinū p
mus int ꝙuuas: vtputa aliq̄s ex sacer
dotib⁹ ꝺudeoꝝ: vt q̄dā opinant. Sed fz
Chrys. fuit is q̄ p̄erat conuiuio q̄ adhuc
erat celun⁹: iō dñs voluit q; ꝺudeoꝝ eēt vi
nī. (Et tulerūt). i. portauerūt obedien
tes. Sz q̄re nō mādauit eis vt dicerent
Archytriclino: q; ipe aquā mutasset i vi
nū: Rn̄det Chrys. q; ad hūlē nō ptinet
sua facta gl'iosa narrare. Habet ei hoc
supbie specie (Ut aūt gustauit). i. stati
post q̄ gustauit: (archytriclin⁹ aquā vi
nū factū). i. ꝙuersū i vinū (z nō sciebat
vñ eēt) q̄d addit ne credat aliq̄ ficto ex
pte archytriclini cōmēdās vinū: (mistri
aūt sciebāt q̄ hauserāt aquā) vñ veracit
ꝓpys oculis viderāt aquā purā i vinuz
ꝙuersam (vocat sponsam archytriclin⁹)
scz ignorās virtutē miraculi z admirās
suauitatē vini. Vocat inq̄ vt ipz argu
at vel vt veritatē inq̄rat (z dic̄ ei. O is
homo) fm cōsuetudinē generalē (pmū)
. i. in pncipio ꝙuuꝝ q̄n sensus sunt ex ie
iunio viuaces ad discernendū (bonū vi
num ponit: z cū inebriati fuerint). i. cū
m'tū portauerint: tūc supple ponit vinū
(q̄d deteri⁹ est) qz vini deteriozitas nō
ira pcipit infecto palato: et quia vt dic̄
scrūs Tho. minus bibunt: z qz vinū bo
nū in q̄ntitate sumptū cū q̄ntitate cibi

nimis ḡuat:vt ỏt idem (Tu aũt) ꝓtra ḡñalem cõsuetudinẽ ⁊ ꝓtra rõnẽ (fua) ſti vinũ bonũ).i.melꝰ (vſq; adhuc).i. vſq; ad hãc hoꝛã q̃ ſumꝰ in fine cõſeruij. Nunq̃ fuit in natura vinũ iſto ꝓcioſꝰ: qꝛ nunq̃ agens inferius equauit ſuperiori. Tria aũt ſũt agẽtia ſubordinata.ſ.ỏs: natura:⁊ ars:ſic dictũ eſt. Jõ ſic ars nũq̃ põt eq̃rí nature / ſed illã imitat vt poteſt: vt ꝓz.qꝛ roſa artis nunq̃ eſt eq ꝓfecta vt roſa nature.ita natura in ope ſuo nũq̃ põt eq̃rí deo. Et iõ ſic ỏt Chꝛyſ. ỏ eſt ḡñale in oib⁹ miraclis chr̃i:q; ſmi nant ad aliq̃d ꝓfectꝰ q̃ poſſit natura cauſare. Nunq̃ em̃ natura poſſet dare ita clarũ ⁊ acurũ viſum: ſic ipe dedit ce co nato: ⁊ nunq̃ fecit vinũ ita bonũ ſic fuit iſtỏ (ỏ fec̃ initiũ ſignoꝝ ieſus a cana galilee. (Jſta ẏba exponũt a diuerſis diuerſimode: Pꝛio ſic. Hoc fecit initiũ ſignoꝝ in publico.ſ.qꝛ alia fecerat i ꝑuato. ſic creatione/vt miraculoſaꝝ formatione ſtelle:⁊ vocatione magoꝝ. Vt ſcỏo:qꝛ hoc fuit ꝑmũ ſignũ ad manifeſtatione ſue gl̃ie. Nã q; ſtellã creauit:et q; idola egypti corꝛuere fecit:nõ ita manifeſtauerũt eũ eſſe deũ: qꝛ nõ fuerunt ita nota ⁊ publica/ vt mlt̃ cõſtaret hec eſſe ab illo. Vel hoc fuit ꝑmum in cana galilee:qꝛ iã alibi fecerat alia: ſic in baptiſmo ⁊ in ieiunio. Et iſtũ ſenſuꝫ ꝓtendunt ẏba euãgelij. Nã dicit euãgeliſta q; ỏ fecit initiũ ſignoꝝ ieſus in cana galilee nõ abſolute ⁊ vniuerſal'r. Sꝫ i.ij. ꝓte.q.xliij. ỏr s. Tho. q; chr̃s nõ debuit ꝑ miracula ſua deitatẽ ⁊ doctrinã aſſerere ante ꝓfectã etatẽ:q̃ eſt.xxx. annoꝝ. Nã añ iſtỏ cp̃s nõ ꝓpterit docere ꝫ ſcos Nec etiã manifeſtari debuit deitatez: qꝛ fuiſſet decredita hũanitas. Vñ renꝫ tbi s. Tho. ⁊ ſil'r ſup Joã. q; cepit facere miracla in nuptijs. Sꝫ q̃tũ ego capio ī hac re iſta eſt ſnia ſ. Tho. Primũ miraculũ qỏ chr̃s fecit publicũ ⁊ ad publicandũ deitatẽ: ⁊ ꝓfirmãdã doctrinã ſuã fuit iſtỏ. ⁊ hãc ſniam tenet magi. hiſto. Vel poſſumꝰ dicere ⁊ redit in idez: q; licꝫ añ pñs miraculũ ỏs fecerit multa miracla in chr̃o ⁊ circa chr̃z: tñ ꝑmũ qỏ fec̃ ỏs ꝑ chr̃m fuit iſtỏ (Et manifeſtauit gl̃iam ſuã).i.latentẽ deitatẽ: ⁊ hoc q̃tũ in ſe fuit ſm Chꝛyſ.ꝫ mlti tũc illã nõ coḡuerint. Vel gl̃iam ſuaꝫ ſm ſcm Tho.i.potentiã ſuã q̃ eſt gl̃ioſus. (Et credidert in eũ diſcipli ei⁹) Sꝫ Aug. de ꝓſen.euã. ỏ mouet qõnẽ. Si em̃ tũc credidert in eũ:quõ erãt diſcipli q̃ñ ſũt ad nuptias vocati? Et ſoluit idẽ q; diſcipli fuert vocati/ñ q; diſcipli eẽnt rpe inuitatiõis :ſꝫ qꝛ futuri erãt. Nõ eſt ãt itelligẽdũ ſm hãc expoſitõez Aug. q̃ ert eſt s. Tho. q; tũc nullo mõ eẽnt diſcipli vel a chr̃o vocati:qꝛ iam mlꝝ vocauerat.ſ. Andreã: Petrum: Nathanaelẽ: Philippũ: ⁊ vnũ aliũ.ſꝫ dõm eſt vt coĩter ỏr:: ỏt magi.hiſto. q; mlti eoꝝ fuerũt tribꝫ vicibꝫ vocati a chr̃o:q̃ꝝ vocati onũ due vel vna vident fuiſſe poſt has nuptias:nõ aũt ꝑma. Pꝛio em̃ ſt vocati ad chr̃i noticiã:de q̃ vocatiõe hr̃ Joꝛ.ỏ habek q; duo ex diſcipl'is Joãnis audiẽtes eũ dicentẽ de ieſu: Ecce agn⁹ dei:q̃ſierũt locũ vbi maneret:⁊ mãſert apud eũ die illo ⁊c. Scỏo ad chr̃i familiaritatẽ:qñ.ſ.turbis irruẽtibꝫ aſcendit in vnã nauez q̃ erat Simonis : ⁊ capta mlt̃itudine piſciũ/vocauert ſocios.i.ia cobũ ⁊ ioãnẽ.vt ꝓz Lu.iij. Tũc em̃ ſecuti ſunt eũ: ſed tñ ad ꝓpria redierũt ſm aliq̃s. Tertio ad chr̃i diſcipulatũ: ſicut q̃ñ ambulans iuxta mare galilee vocauit eos de piſcatiõe di. Venite poſt me ⁊c. vt ꝓz Mat.ij. Tũc em̃ vocauit Petrũ ⁊ Andreã: Jacobũ ⁊ Joãnem: ⁊ ſecuti ſũt eũ ꝑſeuerant. Quãuis dicl poſſit q; adhuc nl'ꝰ eſſet vocatꝰ, ſic innuit Magi.hiſto. Et q; ioãnes p̃mittit nuptijs vocatõez aliq̃ꝝ: intelligit antici patiue dictũ. Sed ꝑmũ eſt vertꝰ. Vel ſic exponit s. Tho. credidert tũc in cuz lic̃ in vez deũ/qỏ ante nõ fecerant:ſed credidert ei tanq̃ viro bono/⁊ ꝑdicanti ſana ac iuſta. Vt credidert viſo miraculo:magis q̃ ante ſine miraclo credidert ſolo ioãnis teſtimonio. Allegorice ex Aug.⁊ Be.⁊ Alchui.ſcẽdũ eſt q; ꝑ vinũ itelligit ſcꝑturaꝝ ſenſus Be. Apparẽte dño in carne : vinoſa legalis ſenſus ſuauitas paulatim cepat. ob carnalem phariſeoꝝ interp̃tatõez a ꝑſtina ſua ẏrute deficere, Hec ille. Et deficiente ỏ vino chr̃s fecit ex aq̃ vinũ: ſm

Aug. qñ aput illis sensuz vt intelligerēt scripturas. Sic eñ sapit z inebriat: q̄ ne q̄ sapiebat neq̄ iebriabat. Nihil ei sapit diuina scptura/ nisi in ea intelligat chīs. Sex hydrie fm eundē sunt sex etates in quib⁹ loquit lex z pphetia: que sex etates int istos tminos coputant: q̄ sūt Adā/ Noe/ Abrāā/ Dauid/ Transmigratio babylonis/ Joānes baptista/ finis mūdi. Jmpleri aūt hydrias fm eūdem est ipleri pphias. Et fm Alchuiñ. ministri sunt doct. noui testamēti. Architriclinus aūt est aliq̄s pncipalis int

Dorat' ista aq̄ scat lasciuiā (eos. iuuenilē: que debet nuptiaz tpe cōuerti in vinū bonū z deo gratū. t. vsuz matrimonij licite z fideliter obseruatū. Debet int̄p cōuerti q̄tum ad subam: vt iā non sit in ope. z q̄tum ad saporez: vt iā non sit in voluntate. z q̄rum ad colorē: vt iam nō sit in malo exēplo. Non enim debz cōiunx familiaria colloq̄a habere cum psonis suspectis.

Dñica. ij. post octa. Epiph. Textus euāgel'. Matt. viij.

Cum descēdisset Jesus de mōte: secute sunt eū turbe multe. Et ecce leps⁹ veniēs: adorabat euz dicēs. Dñe si vis: potes me mūdare. Et extendēs iesus manū tetigit eū dicēs. Volo: Mūdare. Et cōfestim mundata est lepra eius. Et ait illi iesus. Vide nemini dixeris: sed vade ostēde te sacerdoti: et offer munus q̄ō pcepit moyses i testimoniū illis. Cuz aūt introisset caphar naū: accessit ad eū Centurio rogans eū z dicēs. Dñe: puer meus iacet in domo paralytic⁹: z male torq̄t. Et ait illi Jesus. Ego veniā z curabo euz. Et rūdens Centurio ait. Dñe: non sum dignus vt intres sub tectū meuz: sed tm̄ dic verbo et sanabit puer meus. Nā z ego hō sum sub ptāte cōstitutus habēs sub me milites. Et dico huic: vade z vadit: z alto veni et venit. et seruo meo fac hoc: z facit. Audiēs aūt iesus mirat⁹ est: et sequētibus se dixit. Amē dico vobis nō inueni tantā fidē in isrl'. Dico aūt vobis q̄ multi ab oriēte z occidente venient: z recūbent cuz Abrāā z Jsaac z Jacob in regno celoz. Filij aūt regni eicient in tenebras exteriores: ibi erit fletus z stridor dentiū. Et dixit iesus Centurioni. Vade: z sicut credidisti fiat tibi: Et sanatus est puer in illa hora.

Cum descēdisset iesus de monte z̄c Matt. viij. In ptenti euāgelio tanguntr tria pūcta q̄ sunt Emūdatio Supplicatio: Exauditio. Quātū ad pmum sciendū est fm Hiero. q̄ chīs in mōte docuerat z pmulgauerat legē euāgelicā: ideo volebat eā cōfirmare miraculis: q̄ p naturalē rōnē pbari nō pōt. Dicit ḡ (cum descēdisset iesus de mōte) in q̄ discipulos docuerat (secute sunt eū turbe mlte) aliq̄ ppt deuotionē z doctrine suauitatē: Aliq̄ ppt curiositatē: vt. s. audirēt noua z viderēt miracula. Aliq̄ ppt inuidiā vt ei insidiarēt: cuiusmodi erāt pharisei. Aliq̄ ppt ifirmitatē vt sanarent: sic iste leprosus de q̄ sequit. (Et ecce leprosus veniēs) q̄ sez in mōte ascēdere nō valebat: fz Chrys.

Sciendū ꝓ vt ōt Chrys. q̄ dns post sermonē in mōte factū facit miracula confirmādo/ vt doctrinā cōfirmet: z pmo sanādo leprosum deorsum post descēsum: vt scet legē euangelicā datā in monte fm Augu. sup̄ legem moysi esse/ que leprosum excludit. Vel pmo sanat iudeū leprosuz: z scdo suum Centurionis gētilē: z tcio socrū petri: in signū q̄ pmi credē

res fuerūt iudei/deinde gētiles:z vltīo tiui sz impatiui modi:z ē ꝓncipiū ꝓl⁹:
relicte credēt iudeoꝝ. Jn signū cui⁹ mis sic ꝙ ille due dicōes. Volo: Mūdare:
sa incipit i dextro cornu altarꝫ:z i euan sūt ꝓtualit duo ꝓsus:siue due sentētie.
gelio tēdit ad sinistrū:z tādem reuertit Quia ēm ille dixerat:si vis:dixit. Vo
ad dextrꝫ(Adorabat eū dicēs) Adora lo:z qz dixerat:potes me mūdare:dixit:
tio mḡtip̄r sumit. vt ptz.iij.pte.q.xxv. Mūdare:(z cōfestim mūdata est lepra
Est ēm adoratio latrie q̄ aliq̄d venera ei⁹) Est aūt sciendū/q̄ ꝑcepta veteris
mur:sic ꝓncipiū oim rex:z ista soli deo legꝫ cerimonialia vsq; ad chīi passiōez
quenit. Est z adoratō dulie:q̄ adoram⁹ durauerūt. Jdeo chīs illa fuauit z fua
creaturas rōnales excellētes:q̄b⁹ cōicat ri mādauit alijs. Erat aūt scp̄tū in lege
diuia excellētia/aut rōne regimis/aut Leuit.xiij.q̄ mūdat⁹ a lepra nō debe
rōne scritatꝫ. Et isto mō sept⁹ legunt ēt bat restitui ad cōem habitatiōtz hoim
scri adorasse reges: sic Nathan adora nisi ꝓus iudicaret mundat⁹ ꝑ sacerdotꝫ
uit Dauid. Est z alia adoratio q̄ ē spēs iudiciū:z facta oblatiōe dño ꝓ sua emū
dulie:z hyꝑdulia dr̄:q̄ adoram⁹ rōnales datiōe. Sedit ḡ(z dixit illi iesus:Vide
creaturas habētes spūalē vnionē z rō nemini dixerꝫ)supple te ee mūdatū:scz
nalē ad deū:vt b.ꝓgīnē.ij.q.cij. Jste añq; pegerꝫ q̄ i lege iubent.fm Chrys.
aūt leprosus fm Chrys.sup Mat. ado z iudicio sacerdotꝫ dꝫudicerꝫ mūdat⁹:
rauit chīm latria:qz cogn̄uit eū esse deū ad quē ꝑtinet sic iudicare:ne sacerdotes
vt mānifestat:cū dr̄(Dñe si vis potes me audiētes eū tactu sanatū: odio chīi re
mūdare)acsi dicat fm Orige. Dñe oia pellerēt illū. Sz fm Chrys. i homel.h
ꝙ te facta sūt.tu ḡ si vis potes me mun ōt vt viscam⁹ ꝓrias laudes ñ q̄rere: sic
dare. Volūtas ei tua opus ē:z opa tue alij iussit vt diceret q̄nta fecisset ei de⁹
volūtati obediūt.hec ille. Et ex Chry. vt viscam⁹ q̄rere gl'iaz dei. Vl'fm Ra
cū ē t:si vis:nō dubitat q̄n chīs velit ōe ba.vt doceret nō ee vulgāda nra būfi
qd̄ bonū est:sz dubitat an sibi expediat cia. Vl'fm eūdē:z Hiero.qz ip̄m factū
curatio.(Et extendēs manū tetigit eū se sufficiēter ōclarabat. Sed restat du
dicens)Cū aūt posset solo ꝓbo curare: bium:qz iste tenebat obedire chīo:z nō
voluit eū tāgere:vt oñderet manū suaz approbat:vt videt a b. Marco.j.c. di
esse diuinatis organū. Et fm Chrys.vt cēte:ꝙ vbiq; diffamauit eū. Ad h̄ dicūt
oñderet se ee supra legē q̄ leprosū tāgere q̄dā q̄ triplex ē.dñi p̄ceptū.s. Primū ad
phibebat. Vñ z Helise⁹ nō tetigit Na creandū:vt illō Exo.xx. Honora p̄em
aman. Et licz fm ꝙ ōt idē Chrys. chīs tuū zc.et Scōm ad pbādū:vt p̄ceptum
videret facere ꝺ ꝓba legꝫ: nō ñ faciebat Abrae de occisione Jsaac. Gen.xxij.et
ꝺ intentiōez ei⁹:qz lex phibuit h̄ ne tan Tertiū ad instruēdū:vt istō:ꝑ qō chīs
gens inficeret. Nō erat ḡ phibitū ei q̄ voluit nos istruere ō his q̄ sup̄ dicta sc.
tangēdo curaret. Vñ z Helias z Heli Jn ꝓmo ē volūtas diuina ō act⁹ imple
zeus tetigerūt mortuū ad suscitādū.vt tiōe.z in Scōo de ꝑpatiōe ad implēdū
ptz.iij. Reg.xvij.z.iij. Reg.iiij. Dicit Vñ Amb.li.de patriar.ptractās illō:
aūt sctūs Tho.j.ij.q.ciij.ar.ij.ad q̄rtū. ne extendas zc.dic Affectū inq̄siuit nō
ꝙ tact⁹ leprosi erat i lege phibit⁹:qz ex factū exegit:z i Tertio ē solū respectu
eo icurrebat hō q̄ndā imundiciā irregu alicui⁹:qō erat i illo p̄cepto: puta exem
laritatꝫ:sic ex tactu mortui quā incurre plū humilitatꝫ vt latere velim⁹. Et ista
re nō poterat leprosi mūdator chīs. Vl' ꝓionāt scrō Tho.ij.ij.q.ciij.art.iij.ꝓ
fm Chrys.vt indicet mūdo nihil esse i mū sic dicēti in silī. Dñs ecclis dixit vt
mundū. Vel fm Orig.z Rabanū.teti miraculū occultarēt.s. Matthei.ix. nō
gīt ꝓter būilitatē vt doceret nullū de q̄si intendēs eos ꝑ ꝓtutē diuini p̄cepti
beri sperni. Vel fm Raba. vt oñdat se obligare:sed sic dic Grego.xix. moral.
nō hīe corꝑ⁹ phantasticū. (Volo:Mū seruis suis exemplū dedit vt ipsi q̄dem
dare)fm Hiero.ly mūdare nō ē ifini virtutes suas occultare desiderēt:et tū

vt alij eoꝝ exemplo ꝓficiãt ꝑdant etiaꝫ multi. Hec ex illo. (Sꝫ vade ostende te sacerdotib⁹) Hieron. Dicit aũt eũ ad sacerdotes ꝓpt hũilitatẽ vt sacerdotib⁹ deferre videat. Deinde vt videtes mũdatũ leprosum si crederẽt saluatori saluarent: si nõ crederẽt: inexcusabiles fierent: z sic ne quod in eo sepissime crimi⁹ nabant legẽ infringere viderẽt. Hec ille. (Et offer mun⁹ tuũ qõ ꝓcepit Moyses) s. Leuit. xiij. s. pullos turturꝫ zc. (in testimoniũ illis) fm Chrys. sup Matt. nõ est sensus q̃ ꝓcepit in testimoniũ illis sed offer in testimoniũ illis. i. in accusatiõnẽ z attestatiõez: qm̃ q̃ nũc erãt fienda fecit. Preuidebat ei chr̃s: vt idẽ in omẽt. dicẽs q̃ ex h̃ nihil ꝓficerẽt illi in bonũ emẽdatiõis: z tñ nõ omisit faciẽda. Vel fm Origẽ. offer mun⁹ tuũ vt oẽs q̃ viderit te illud portare miraculo credãt. Vl fz Chrys. sup Matt. vt si vellent illũ q̃si ĩmundũ repellere dicere posset: q̃re munus accipitis si mund⁹ nõ sum. Quare aũt modo ista lex nõ obseruet: vide sup in die circũcisionis. Sed restat dubiũ circa hoc miraculũ: q⁹ glo. dic illõ factũ anteq̃ intraret Jesus Capharnaũ: et tñ dicit Luc. v. Actũ est i vna ciuitatũ. Glo. i. Capharnaũ. z ecce vir plenus lepra. Ad h̃ dicit Beda sup Luc. q̃ chr̃s in Capharnaũ bis venit. Prio incarcerato Joãne qñ fecit tria miracla q̃ narrat Lucas. s. xiij. c. vbi dic̃ q̃ sanauit demoniacũ: z socꝫ Petri: z ꝓcludi fecerit mltitudinẽ plsciũ: sic̃ ibi dr̃. c. v. z deinde mũdauit istũ leprosũ. Et scõdo qñ descendit de monte: vt hic dr̃ z hr̃ Lu. vj. Est igit h̃ miraculũ factũ in Capharnaũ: vt dic̃ Lucas: z anteq̃ intraret capharnaũ chr̃s secunda vice: vt dicit illa glo. Item glosa videt velle q̃ ꝑmo sanatus sit iste leprosus. deide ꝗnus Centurionis: z tñ glo. Marc. videt velle q̃ iste sit sanat⁹ qrto loco. Sꝫ rñdet q̃ fuit sanat⁹ ꝑmo loco fm ordinem hist̃ie quẽ Matth. sequit: sed qrto loco fm ordinẽ mysticũ quẽ sequit Lucas ꝑmittẽs curatiõnẽ demoniaci: q⁹ maior est cura deo de aĩa q̃ de corꝑe. Nam euãgeliste multa anticipãdo z recapitulãdo scribunt. Et ita facit hic alter euangelistarum z vt credo Luc. sicut paret ex ordine quem seruat Magister hist̃iarꝫ.

Allegorice h̃ fcat qõ Be. exꝑmit dicẽs. Vir iste gen⁹ ẽ hũanũ: q̃ nõ solũ leprosus: verũetiã iuxta euãgelium Luce plen⁹ lepra fuisse describit. Oẽs ei pec cauerũt z egent gl̃ia dei: ita. s. vt extẽta manu saluatorꝭ: hoc est incarnato dei ꝗ ho hũanãq̃ ꝓtingẽre naturã: ab erroris ꝓfci varietate mũdet: z q̃ diuti⁹ abominabiles z a castris ppl̃i dei delecti lã aliqñ tẽplo reddi: z sacerdoti queãt offerre hostiã viuentẽ: illi. s. cui dr̃. Tu es sacerdos in eternũ. Hec ille.

Anagogice ãt h̃ fcat q̃ chr̃o post incarnatiõnẽ z pdicatiõez suã desedẽte ỏ mõte. i. veniẽte ỏ celo ad iudiciũ: ꝓfecte mũdat leprosꝰ. i. pctõr in capharnaũ. i. in villa ꝓsolatiõis. Licz em̃ sit gen⁹ hũanũ q̃ chr̃i passiõnẽ sanatũ a pctõ: sic q̃ remediũ habet ꝓtra oia pctã: tñ stat inclinatio ad malũ q̃ tũc tollet: z sl̃r passibilitas atq̃ mortalitas corꝑis.

Mortal̃r significat: qõ Remig. exꝑmit dicẽs. Per leprosũ designat pctõr. Nã pctm̃ imundã z variã animam facit. Qui añ chr̃m ꝓcidit qñ de ꝑstinis peccatꝭ ꝓfundit. z tñ dr̃ ꝓfiteri: z remediũ penitẽtie postulare. Nã leprosus vuln⁹ oñdit: z remediũ postulauit. Extẽdit ãt dñs manũ quãdo auxiliũ diuine miseratiõis intendit: z statim ꝓsequit remissionẽ delictoꝝ: nec debet eccl̃ia reconciliari nisi iudicio sacerdotꝭ. Hec ille.

Quãtũ ad scõm rãgit supplicatio centuriõis. Vbi dic̃ Lu. vij. n accessit ꝑmo ꝑsonal̃r ad chr̃m: sꝫ misit seniores iudeoꝝ: q⁹ vt ibi dr̃ reputabat se idignũ accedere ad chr̃m: cũ eẽt gẽtil̃. Jesus aũt ibat cũ senioribꝫ ad domũ Centurionis: z cũ ꝑpe domũ esset: misit: vt idẽ Lu. dr̃: amicos suos dr̃. Dñe nõ sũ dign⁹ vt intres sub tectũ meũ. z etiã ipe postmodũ amicos secut⁹ est: fm aliq̃s: z q̃ ꝑ amicos mandauerat ꝓpo ore replicauit. Et fz ista q̃ dr̃ Lu. oportꝫ itelligere ꝗba Mar. q̃ breuit hist̃iã tetigit. dicit g̃ (Cũ introisset capharnaũ (q̃ erat ꝓncipal̃ ciuitas galilee

Dñica. II. post octa. Epi.

(accessit ad eū cēturio) Cēturio iste fz Aug. z Chrys. erat gētilis. i. miles Romanꝰ hns sub se milites cētū ad custodiam citatz/ne rebellaret. Hic auditz miraculꝫ chīi plꝰ credidit q̄ audiuit. vt ōt Chrysf. iō accessit ad dñm. Cōtra: qz Lucas ōt q̄ misit. Ad h̄ ōt Aug. q̄ accessit p amicos: nō aūt psonaliter. Ō em̄ p aliū facimꝰ/ p nosipos facere dicimur fm phm in. ij. Erh. Chrys. aūt ōt q̄ miſit primo seniores/ z postmodū ipe secutus e. Et vtq̄. s. dictū Aug. z Chrysf. forte fuit vex (rogās eū z di.) p os seniox (Dñe puer meꝰ). i. fuus fz Chrys. (iacet in domo paralyticꝰ). i. mēbris dissolutꝰ et destitutꝰ (z male torquet) fm Rab. oīa ista de puero suo dixit: vt sue anime mōstraret angustias: z flecteret dñm. Chrys. aūt i ho. ōt q̄sdā asserere q̄ ista dicat cēturio q̄si se excusans q̄ eū nō adduxisset ad dñm. Et nota q̄ iste cēturio fm eūdē Chrys. oñdit bonitatez in h̄ q̄ solicitat p fuo: z fidē fm glos. q̄a credidit chīm absentē posse cōferre salutē z sapiam fm glo. inq̄rū nihil rogauit: sed tm̄ exposuit ostēdens se scire q̄ chīs cēt potēs ad faciendū: sapiēs ad intelligendū: z misericors ad exaudiēdū.

Allegorice fm Augu. caphar naū. i. villa pinguedis z ꝙsolatiōis. s. spūalis est eccl'ia militās. Cēturio iste figurat primitiuos chīianos fm Remig. ad quox fidem cōparata fides iudeox/ est infidelitas. Hic rogat p fuo fm Remi. q̄a primi gētiles cōuersi rogarūt p cōuersione totiꝰ gētilitatis/ vl' pro ꝙuersione iudeox fm aliqs q̄ erant romanox serui.

Moraliter p centurionē pōtati figunt q̄ ꝺ salute subditox debēt cē solicīti. Isti debent p salute subditorū accedere ad chīm p cōtemplationē: z ei supplicare p oratione z̄c. Quantū ad tertiū scien dū est l'r aliter q̄ chīs audita petitione cēturionis/ statuit illū exaudire. ideo ꝺ. (Et ait illi iesus) s. p seniores iudeorū. (ego veniā z curabo eū) fm Chrys. chīs cōsueuit vbiq̄ voluntatē sequi supplicantiū. hic aūt plus sponꝺet q̄ rogat' fuerit: qz nō fuit rogatꝰ vt psonaliter accederet. (Et rñdens cēturio ait illi) nō per os suū p̄mo/ sed p os amicox: vt ꝺt Lucas. q̄uis postmodū z ipe post amicos venies. vt ait Chrys. eadē ꝟba protulit dicens. (Dñe nō sum dignꝰ vt intres subtectū meū) fm Rab. iste p̄ter cōsciam vite gentilis q̄uari magis se dignatiōe putauit dñi q̄ iuuari: maxime. qz vt ꝺt magi. hist. Iste forte idola habebat in domo: ideo verebat recipe chīm (Sed tm̄ dic verbo z sanabit' puer meus) fm Hieron. in hoc oñdit se chīi diuinitatē credidisse: et similit' fm Chrysosto. sup Matth. qui ait. Sciebat q̄m astabant illi inuisibilit' angeli ministrantes: qui ꝟba eius p̄runt in opus. Ō z si angeli cessent: tamē infirmitates p̄ceptis elꝰ iuuantib' expellunt Hec ille. Ideo subdit: (Nam z ego homo sum sub prāte) impatoris z p̄fidis (cōstitutus habens sub me milites: Et dico huic vade z vadit. z alio veni: z venit. z fuo meo fac h̄ z facit) acsi dicat fm Chrys. sup Mat. Sicut ego sum sub alterius potestate: z tamē iubendi potestatē habeo: ita et tu q̄uis sis sub patris potestate/ inquātum homo: habes tamē potestatē iubēdi angelis. Vel fm Augu. de ꝟbis domini. Si ego sub potestate cōstitutus habeo iubendi potestatē: q̄tum potestu cui oim fuiunt potestates. Hec ille. Glosa. Potes ergo per angelox ministeriū sine corporis p̄sentia dicere infirmitati vt recedat/ z recedet. et sanitati vt veniat/ z veniet. Hec illa. (Audiēs aūt ihesus) ꝟba. s. centurionis fide plena (miratus est) Sed cōtra: quia admiratio ex ignorātia puenit. Ad hoc dicunt Augu. et Chrys. q̄ illa admiratio fuit exemplū ad oñdenduz q̄ Centurio erat mirandus. Sed serūs Thom. sup Matth. dicit q̄ dupler est admiratio. Vna scz que puenit ex ignorātia: z ista non cadit in deo: Alia q̄ puenit ex apprehensione alicuiꝰ magni: q̄ apphēsio est fm imaginationē vel phantasiaz: z ista fuit in chīo. Nico. de Ly. ponit in h̄ loco sciam q̄druplicem in chīo: sunt ea q̄ sc̄p̄simꝰ sup dñica infra octa. Epi. z ꝺt q̄ fm experimentalē potuit ꝟe mirari sic̄ et ignorare: lz aūt chīs ab eterno cognouisset cēturionem

nonis fidē z fidei cām: fidem tñ illā nō erat exprus: nec tūc fidei cām p ista scientiā sciuit nisi arguitiue z syllogisando: iō mirat⁹ est. Et ista expō Nicol. de Ly. est valde pulcra: z fm mentē sancti Tho. iij. p. q. xij. Sz ipemet Nico. post modū Lu. ij. istā sciam experimentalē negat in chro. (Et sequētib⁹ se dixit: amē) .i. fideliter z vere (dico vob: nō inueni tātā fidē in isrl') Sz ꝛ: qz pncipatꝰ z pbe fuerūt fidelissimi. Ad hoc dr Hieron. et magi. hist. q dns nō loqbat q ad pteritū tps: sed q ad illō qđ psens erat. Sz ire⁊ ꝛra videt esse instātia de aplis: z martha z Maria. Ad hoc dr fm mag. hist. q noie isrl nō intelligūt illi q chm seqbant: qđ loqbat. Loquebat aūt vt videt oib⁹ suis discipl⁹: q̄uis ibi forte oēs nō cēnt: qz illi q ibi aderāt repntabāt totū collegiū discipul⁹. Chrys. aūt dr q fides alīq dicit magē absolute z compatiue. Fides gē Centurionis fuit magna z mira cōparatiue/nō absolute Sic si rusticꝰ aliqđ sapiēt dicat/est mirū: non aūt si hoc dicat phs. Et intēdit Chrys. q fides Centurionis absolute fuit minor fide discipl⁹: sed ꝑsiderando q gentilis erat/fuit maior: qz nec⁹ miraculū viderat: nec⁹ fmonez audierat. Scōm Hiero. fides centurionis cōmendat nō sicut fides illi⁹ psone: sed sicut fides gentiū quā fcat. fuit aūt maior fides gētiū fide iudeor⁹. Nico. de Ly. videt dicere q p isrl intelligūt pncipales pli illi⁹ q nō crediderūt: sed alios auerterūt a fide. Sed qđ dicem⁹ de btā virgine? Dico q qlibet pdictaꝝ rnsionum adaptat btē ꝑgini. Vlteri⁹ dico q chs cōparat Centurionē eis qui crediderūt postq̄ ipe cepit pdicare et discurrere p pli'm illum. z hoc notat in illo ꝓbo: inueni. Non em̄ inuenit nisi qđ q̄rit. Bera aūt ꝑgo credidit anteq̄ chs nasceret. Sequit (Dico autē vob q multi) nō aūt oīes: vt ait Augu. (ab oriēre z occidere venīēt). i. ab oib⁹ ptib⁹ mūdi: fm Aug. Hic Orige. mouet q̄stionē: q̄re dicit hic multi: cū alibi dicat: pauci sunt electi? Soluit autē q per singlas generatiōes pauci sunt electi: sed simul sunt mlti. Vide de hoc infra dñica in septuagesima (Et recūbent) non carnaliter iacendo: sed spiritualiter discēdo: fm Augu. (cū Abraā z Jacob in regno celoꝝ). i. in eccl'ia triūphanti post labores ypessos in eccl'ia militanti. (Filij autem regni) .i. iudei: qz filij regni dicunt fm Hiero. qz in eis ds ante reguerat. fm Chrys. aūt: qz eis erat regnū ppatū: cum ad eos pncipaliter fuerit chr⁹ missus (Ejcient in tenebras exteriores) Interiores sunt tenebre igrantie/vel culpe: exteriores sunt tenebre gehēne. Dicit aūt culpa tenebra fm s. Tho. sup Jo. j. qz caret lūine rōnis. scdo qz fit in tenebris. tertio: qz ducit ad tenebras exteriores. i. gehēne. Naz in iferno erūt tenebre: vt ptz p sctm Tho. iij. di. xxv. z nō lux/nisi q̄tū sufficit ad videndū aliq̄ ad fictiua. Et si q̄ritur: q̄re ignis ille non lucet? Dicunt aliq q hoc ē: qz ille ignis est in medio tre: ideo fumosus est z obscurus. Vel pōt dici q hoc est diuinit⁹. Vñ fm Greg. lucet ad penā/ z non ad solatiū. Vel pōt dici mell⁹: q ignis ille naturaliter non lucet: licz sit ibi diuinit⁹. qz vt ptz. iij. dist. xlij. q. ij. art. ij. q. ij. ignis nō lucz accēsus in ꝑpria materia: nec⁹ in aliēa terrestri: vt i sulphurea: nec in fumo grosso. Et itellige q nō lucz in istis clare: licz aliq̄liter luceat. Reuerat⁹ ad hoc ꝓcurrit ꝑrus dei/ inq̄tū illō tenet ibi: z materia in qua est accensus qz est in ꝑpria vel in terrestri: z circūclusio terre nō pmittētis lucem solarē per aliqđ spiraculū ingredi ad illū: z ꝓter repmētis exhalationē fumi: q vt videt ibi/est z grossus: qz ille ignis videt accensus in materia sulpburea q̄tū ad suas extremitates saltē. Sz illō ps. Ignis sulphur zc. (Ibi erit fletꝰ z stridor dentiū) Haymo. p metaphorā mēbror⁹ penas describit tormētor⁹. Scz em̄ oculi fumo torti lachrymas producere: dentes ꝑo a nimio frigore stridere. Oñdit g q reprobi in iferno z calorē intolerabilem z frigus sustinebūt. fm illō Job xxiij. Tū sierunt ab aqs niuiū ad calorem nimiū. Hec ille. Sic aūt ptz ex scō Tho. iij. di. l. et. iij. contra gētiles. ca.

Dñica.iii.post octa. Epipha.

lxxxix. z q̄dlibet. vij. q. v. in fletu est aliq̄d spūale. s. tristicia: z hoc erit in oibus dānatis/etiā spiritibꝫ. Est etiam aliq̄d corpale/q̄d est sine gñatione z corruptione: vt turbatio capitis z oculoꝝ. z hoc etiā erit in hoibꝫ dānatis post resurrectionē. Est etiā aliq̄d corpale q̄d habet generationē z corruptionē annexam: vt resolutio lachrymaꝝ. z hoc nō erit cessante ꝑmo motu/q̄ est ois gñationis et corruptiōis causa. Stridor quoq; dentiū eadē rōne ibi erit. vt pz in locis allegatis: q̄ nō importat alteratōem/sz solum motū locale: sīc capitis turbatio et oculoꝝ. (Et dixit iesus cēturioni. Vade: et sicut credidisti fiat tibi) q. d. ſm Chrysſm fidei mensurā remeriet tibi (Et sanat⁹ est puer ex illa hora) Chry. Ubi velocitatē admirare: neq; em̄ solū curare/sz inopinate et in momēto tpis b facere ꝑtutē chīi oñdebat. Hec ille.

Allegorice pz ex dictis.

Anagogice ꝑo fcak q̄ in Capharnaum. i. in celo/sanabit paralysis nostra: id est defectus corpalis: q̄ tunc reformabit corpus hūilitatis nostre: ſm illō Phil. iij. Saluatorē expectamus zc.

Moraliter aūt docemur iuxta doctrinā Greg. di. Hic superbia nra retūdit: q̄ in hoibꝫ nō naturā q̄ ad imaginē dei facti sum⁹: sed honores z diuitias veneramur. Redēptor autē noster vt oñderet q̄m q̄ altra sūt hoibꝫ/spūalia despicienda sūt: z q̄ despecta sūt hoibꝫ/spūalia despicienda nō sūt. Ad filiū reguli ire noluit: ad seruū aūt cēturionis ire ꝓpatus fuit. Hec ille. Īrē moraliter sciēduz est q̄ iste q̄ erat fluus z paralyticus z male torq̄bat/fcat petrus ꝑsonā. Nam petrus est fluus diaboli z petrus. iuxta illud. ij. Pet. ij. A q̄ ds zc. z Joā. viij. Omis q̄ facit pctm̄ zc. Est etiā paralytic⁹. nam paralysis est morbus reddēs mēbra mollia z dissoluta/z dissipata. Silr petrus est mollis cedens oīi tentationi z aduersitati: z dissolutus nō habēs vinculū timoris vel amoris. z dissipat⁹. i. ꝑfract⁹/nullū bonū ꝓpositū valens retinere. Silr etiā torq̄tur in ꝑsperis ꝓ curam superfluā: z male torquet in aduersis ꝓ impatiam: z pessime torquet inf pctā. iuxta illō Amb. Que pena ḡuior q̄ interi⁹ vuln⁹ ꝑscie.

Dñica tertia post octa. Epi. Textus euāgel. Matt. viij.

Ascendēte iesu in nauiculā secuti sunt eū discipli eius: z ecce motus magn⁹ fact⁹ est in mari: ita vt nauicula operiret fluctib. Ipe vo dormiebat. Et accesserūt z suscitauerūt eum dicentes: Dñe salua nos: perimus. Et dicit eis iesus. Quid timidi estis modice fidei: Tūc surgēs imperauit ventis et mari: z facta est tranqllitas magna. Porro homines mirati sunt dicentes. Qualis est hic: Quia venti et mare obediunt ei.

Ascendente iesu in nauiculā zc. Matt. viij. In isto euāgelio tāgunt tria pūcta: q̄ sunt Periclitatio: Excitatio: Libatio. Quantū ad ꝑmū litteralit sciendū est q̄ sīc dr Orige. cum multa magn̄ z admirāda oñdisset chīs in terra: rūsus ad mare vt ibidē excellētia opa demōstraret: q̄tenus terre marisq; dñm se esse cunctis ostēderet. Hec ille. Ideo dr (Ascendēte iesu in nauiculā) Chīs vt dicit brūs Matth. pauloante videns turbas multas circa se ꝓpt̄ miracula que fecerat in galilea: vbi sanauerat leprosum descēdens de mōte: z secuū Cēturionis cū introisset capharnaum: z socrū Simonis/que tenebat magnis febribꝫ: voluit descrere galileā: et trāsire mare galilee. Ascendit g̃ nauiculam/vt iret vltra locū illū ꝓpt̄ multa ſm sctm̄ Tho. sup Mar. Prio vt oñderet infirmitatē hūane nature: q̄ aliqū indiget repausatiōe. Vñ dr Mar. vj. Venite seorsum in desertū/z requiescite pusillū. Scdo vt ꝓplaceret discipulis. ideo

aliqñ ascẽdebat cũ eis in montez:aliqñ ibat in desertũ: aliqñ in nauẽ. Tertio vt daret nob exẽplũ declinãdi fauores hũanos. Quarto ad mitigandũ inuidiã iudeoꝝ. (Secuti sũ eũ discipli eiꝰ) ſm Chrỹſ. accepit chr̃s discipl̃os Primo: vt in fluctib⁹ assuescerẽt nõ timere ꝑicula. Scõo: vt dũ viderent se fluctuare ꝛ ꝑiclitari/nõ eleuarenk in supbiaz: ex hoc q̃ ipos ceꝛis dimissis assumpsisset (Et ecce motꝰ magnꝰ factus est in mari). ſ. in lacu more hebꝛaici ſmonis: quo ois aq̃ cõgregatio mare nũcupat siue dulcis/siue salsa. vt ait Beda. (ita vt nauicla opiret fluctib⁹). ſ. vndis: et ꝑter spes salutis erat ablata. Est ãt sciendũ ſm Orig. ꝛ sctõs: q̃ ista tempestas nõ est facta ex naturali causa/ que est sidus aliqđ marie de erraticꝭ/vel vẽtus: aut aliud ꝓturbãs fundũ marꝭ: vel vẽtus gñatus alibi/ ꝛ flans sup̃ mare. Fundũ aũt maris cõturbat ventus ibi gñatus/ ꝛ etiã balena. vt dr scũs Tho. sup̃ Job: sed ex ꝓtute ꝛ ordinatiõe diuina fuit. ꝛ hoc ꝓpt duas rões/ ꝓpt q̃s voluit discipl̃os ascẽdere in nauim: ſm Chrỹſ. ꝛ tertio ſm Orig. vt manifesta ret ꝓtus chr̃i. Vñ magñ tẽpestas facta est: vt magnũ appareret miraculũ.

Allegorice ista nauis ſm sctm̃ Tho. sup̃ Matth. est eccl̃ia sup̃ quã ascẽdit chr̃us ꝑ fidẽ: ꝛ in q̃ cũ chr̃o sunt discipli tanq̃ pastoꝛes. Tẽpestas ꝓo fcat futuras discipl̃oꝝ angustias: De q̃b dr. ỹ. Loꝝ. j. Sup̃ modũ ḡuati sumꝰ sup̃ viribꝰ: ita vt rederet nos etiã viuere. Et sic̃ tribulatiões ꝓsecutoꝝ ꝛ hereticoꝝ. Nare ꝓo est p̃sens seculũ in q̃ fluctuare habebat eccl̃ia agitata vẽtis passionum/ ꝛ illisa scopulis tribulationũ: ꝛ exposita rapinis pyratarũ. ſ. demonioꝝ. Pro hoc aũt sciendũ est allegorice deũ mit̃as naues fecisse. ſ. nauẽ innocẽte: in q̃ posuit Ada: q̃ ꝛ naufragiũ ptulit/ q̃ Adam peccauit. Deinde nauẽ synagoge/ in q̃ posuit boies frenos. ſ. iudeos: q̃b solũ frena exꝑsse ꝓmisit: q̃ ꝛ naufragiũ ptulit q̃ gubnatorẽ chr̃m negauit ꝛ occidit. Deiñ nauẽ eccl̃ie: q̃ adinstar nauis fuit ãgusta in ꝓncipio: ꝛ sic̃ erit in fine tꝛe antichr̃i ꝓter credentiũ paucitatez: in medio ꝓo tꝛe est/ fuit/ et erit valde dilatata. Chrỹ. Nauigat ecclesia instructa fidei gubernatoꝛe felici cursu ꝑ hui⁹ secli mare: habens deũ gubernatoꝛez: angelos remiges: poꝛtans choꝛos oim sctoꝝ: erecta in medio ipsa salutari aꝛboꝛe cruc̃: in q̃ euãgelice fidei vela suspẽdes flãte spũsco ad poꝛtũ padisi/ ꝛ securitatẽ dctis ef̃ne deducit. Hec ille. Egredieñ hãc nauẽ ꝑ mottẽ nullũ remediũ supest nisi pnia: q̃ est secũda tabula post naufragiũ. vt colligit̃ de pe. di. j. c. mltiplex. ꝛ ca. scõa tabl̃a. ꝛ c. sup̃ trib⁹. Cõparat aũt pnia tabule lz ꝛ ipa sit nauis: qꝛ respectu inocentie ꝑsone nõ ducit ad poꝛtũ. Moꝛal̃r ista nauis pniam fcat/ q̃ ad salutꝭ poꝛtũ ducimur. In hãc q̃ sequẽs chr̃m ascẽderit lz ẽtiam tẽtationib⁹ mũdi/ carnis/ ꝛ diaboli: tñ q̃eniet tandez ad poꝛtũ salutꝭ: ad q̃ sine ipa nullꝰ post pctm̃ põt attigere. Vñ est sic̃ arca noe: extra quã nllꝰ paruit salꝰ tꝛe diluuij. In ꝟ tñ ẽ dcta ꝟ Chrỹ. de lau. pau. qꝛ in arca noe leo intrauit ꝛ leo exiuit: sed ꝑ pnias leo. ſ. supbus ingressus mutat̃ in ouẽ. ſ. mansuetũ. ꝛ sic de alijs. Exñtem in hac naui egitat motꝰ magnꝰ: causata ꝓcella tentatiõis ꝓmo a causa supioꝛi. ſ. stella. ſ. a deo ꝓmittẽte ad humiliatiõez ꝛ ꝓscruationẽ gr̃e. ꝛ scõo a causa iferioꝛi. ſ. fũdo maꝭ. ſ. aliq̃ tyrãno ꝑsequẽte: ꝛ ꝓpria inclinatiõe vel passiõe interꝰ innata. Et ctio a cã media. ſ. vẽto. ſ. demone seuiẽte. Quãtũ ad scõm lr̃al̃r sciẽdũ ẽ q̃ sic chr̃s studiose mouit mare: ita studiose sbtraxit solatiũ pñtie sue q̃dãmõ. vñ dr (ille ꝓo). ſ. chr̃s (dormiebat Chrỹ. Si cĩ eo vigilãte fcã fuisset tẽpestas: vl̃ nõ timuissent: vl̃ nõ rogassent: vl̃ neq̃ ipꝫ posse aliqđ tale facere crederẽt. hec ille. Dormiebat q̃ ꝓmo vt discipl̃os ꝓstiteret inl̃ timoꝛe ꝛ spem: ſm Chrỹ. ꝛ sctm̃ Tho. ꝛ scõo ſm sctm̃ Tho. vt oñderet se vꝛe hoiem. Oñ eñ volebat ꝑbare se esse deũ: faciebat aliqđ humanitatis signũ: ne decrederek hũanitas. Sz rãtũ ꝑualebat tẽpestas / q̃ coacti sũ excitare chr̃m. Orige. Tãto aũt metu discipl̃i

Dominica.iiii.post octa.Epi.

fuerūt ꝓterriti/z pene aīo alienati: vt
trruerēt ī eū z ñ modeste/ac lenit sugge
rerēt sz turbulēter suscitarēt eū. vñ seqt
(Et accesserūt ad eū z suscitauerūt eū/dī
cētes. Dñe salua nos: pīm⁹) O veraces
discipli saluatorē vobiscū habetz z picu
lū timetz. Vita vobiscū ē: z ō morte sol
licīti estz. Sz rñdeāt. Paruuli sumus z
adhuc infirmi/iōqz timem⁹. vñ seqt (Et
dīc eis ihesus. Quid timidi estz modice
fidei:) q.d. Si potentē me sup terram
cognoistz: qre nō creditz q ī mari potēs
sū: Et si mors trruerer: nōne eā ōbuistz
ꝓstātissime sustinere: Qui modicū cre/
dit/arguet: q nihil credit cōtēnet. Hec
Orige. Sz quō isti fuerūt modice fidei
q dixerūt: salua nos: Ad h dī ꝑm scrm
Tho. sup Mat. q si habuissent magnā
fidē: ipi potuissent impare mari. Vl fz
eūdē z Chrys. qz ñ credidert q dormiēt
posset saluare. Vl ñ etiā ꝑm eūdē Chry.
ꝓpt h chīs nō fec h signū pntib⁹ turbis:
ne accusarenk discipli modice fidei: sed
seorsū voluit eos arguere z emēdare.

Allegorice hic ꝑm Hiero. significak
q eccl̄ia fluctuāte chīs qescit z dormit:
patientiā nram z impioz penitētiā ex/
pectās: vt ōr Orige. Excitak aūt ad suc
currēdū ozonis sctē clamoribꝫ sanctz pa
storibꝫ orantibꝫ p grege cōmisso.

Moralit ꝓo kcak q existentibꝫ nob
in naui pnie z flante vento tentationū
subtrahit nob auxiliū diuinū: ñ aūo vt
submergamur: sz vt timeam⁹ submergi
z tūc dēm⁹ chīm excitare clamoribꝫ coz
dis. Aug. Excita chīm i corde tuo: vigi
let fides tua: tranqllet ꝓscia tua: z libe/
rabit nauis tua. Hec ille. Sciēdū ē tñ
q chīs seu de⁹ alicubi sp dormit. s. in in
ferno: qz dānatos ppetue obliuiōi tra/
didit/nll'o mō eos liberādo. alicubi ꝓo
sp vigilat. i. i celo: qz oē sctōz desideriū
stati qetat. alicubi ꝓo qñqz dormit z qñ
qz vigilat: vt i vita pntī: vbi vigilat ser/
uos suos a tētatōrib⁹ custodiēdo. ps. Ec
ce ñ dormitabit neqz tē. Et dormit: eos
tribulatiōib⁹ exponēdo. ideoqz ōr idē p
pheta. Exurge quare obdormis dñe.

Quātū ad ktiū kalit sciēdū ē q chīs
visa oportunitate ꝓpetrandi miraculū/
voluit oīdere potētiā suā: iō seqt (Tūc
surgēs imperauit ventz z mari) Tēpestat
em seu inqetudo maris causak vt plurī
mū effectiue a ventz: materialr autē ab
aqs: iō vtrisqz imperauit. Et istō impiuz
seu ꝓceptū nō fuit factū vocalit ꝓpt ipa
elemēta isensibilia: sz ꝓpt ipos homies
astātes: vt. s. p h ꝓciperēt q ei⁹ ꝑrute et
impio qeuit mare. (Et facta ē tranqlli
tas magn). s. stati ꝑm Chrys. Et in h ap
paruit miraculū: qz vt idē ōt/cū mare q
etak naturalit: ñ stari efficit qetū (Poro
ro hoies mirati sūt dicētes) Isti hoies
ꝑm Orig. nō erāt discipli sz naute. Nā
discipli ꝓpt honorē dñi nll'ibi appellank
homies: sz discipli vk apli. Si tñ vt ait
Hiero. qs velit ꝓtēdere eos fuisse disci
pulos. Dicēdū ē/q recte dicti sūt hoies
qz necdū nouerant potentiā saluatoris.
(Qualest h.) Vt ōr glosa Chry. ponit
talē textū. Qualest h hō: Somn⁹ ei z
figura mōstrabāt hoiez: sz mare z tran
qllitas deum arguebāt. Nō aūt vt ait
Ori. introgādo dicūt. qlis ē h: sz asserē
tes q talis sit. (qz mare z vēti obedīūt ei)

Allegorice kcak q nauis eccl̄ie ꝓtur/
bak: sz nō submergit: z cessant venti ꝓse
cutionū z hereticorū: chīo dūcte tyrānos
z hereticos: z q vsqz in finem durabit.
De h vide dñica. x. post festū trinitatis

Moralr kcak q tentatz clamātib⁹ ad
deū fit tranqllitas mētz. Tob. iiij. Post
tēpestatē tranqllū facz: z post fletū z la/
chrymas ꝓsolatiōez inducz. Est tñ notā
dū q allegorice ꝑm Rab. ista nauicula
signat crucē: quā chīs ascēdit. et facta ē
turbatio i morte ei⁹: sz p resurretiōez ex
citat⁹/h desiderantib⁹ discipul qetauit
omnia. Vl̄ñ cantat eccl̄ia. Claro paschali
gaudio/sol mundo nitet radio: cū chīm
iam apli visu cernūt corporeo.

Dñica qrta post octauas epi
pha. Text⁹ euang. Mat. ca. xiij.

Similе factū est regnuz
celorum homini qui se/
minauit bonum semen
in agro suo. Cum autez

dormirēt hoīes: venit inimic⁹ eius ⁊ superseminauit zizania in medio tritici: ⁊ abijt. Cū autez creuisset herba ⁊ fructū fecisset tūc apparuerūt ⁊ zizania. Accedentes autē serui patrisfamilias: dixerunt ei. Domine: nonne bonū semē seminasti ī agro tuo. Vnde ergo habz zizania: Et ait illis. Inimicus homo hoc fecit. Serui autez dixerunt ei. Vis imus et colligimus ea: Et ait: Nō: ne forte colligētes zizania eradicetʒ simul cū eis ⁊ triticū. Sinite vtraqz crescere vsqz ad messem: et in tpe messis dicam messoribꝫ. Colligite primum zizania ⁊ alligate ea in fasciculos ad cōburendū. Triticū aūt congregate in horreū meum.

SImile est regnū celoꝝ homini q̄ seminauit bonū semen in agro suo) Mat. xiij. In pñti euāgelio tāgunt tria puncta: q̄ sūt/ Gemina seminatio/ Gemina interrogatio/ Gemina ꝓgregatio.

Quātū ad pmū sciēdū ē: q̄ totū istō euāgeliū ē parabolicū: vñ sensus lr̄alis nō est ille quē voces exp̄mūt ꝓpe: sz quē impropꝛie. Nō em̄ h̄ ꝓ messores intelligunt aliq̄ homes incidētes messem falcibus: sz messores significāt ipꝛope ⁊ metaphorice angelos: ⁊ h̄ ad lr̄az iuxta nota ta i pncipio huiꝰ opis. Sciendū est etiā ex scō Thoma sup Matth̄. ca. xiij. q̄ regnū celoꝝ siue regnū dei i scptura sumit q̄tuor modis. Quādoqz em̄ regnū celoꝝ dr̄ ꝓpie societas scōꝝ in patria: vt Mat. viij. Recūbēt cū Abraā Isaac ⁊ Jacob in regno celoꝝ. Et scōpe chr̄s habitās in nob ꝓ gr̄az. Lu. vij. Regnū dei intra nos est. Et dr̄ regnuz celoꝝ: q̄ ꝓ gr̄am q̄ nos inhabitat: inchoat in nobis vita celestʒ regni: ⁊ in nobis quandā participationē illiꝰ gr̄ie facit: illuminādo intellectū ꝓ fidem ⁊ ꝓ amorem inflāmando affectū. Gloria em̄ illa ꝓsistit in cognoscēdo ⁊ amādo deum. Tertio dicit regnuz dei scptura sacra: sicut Mat. xxij. dīc chr̄ist⁹ iudeis. Auferet a vobis regnū dei. i. sacra scriptura que dicit regnum: quia lectio eiꝰ ducit ad regnum. Quarto eccl̄ia militās: vt Matth̄. xiij. Simile est regnum celoꝝ sagene misse in mare. Et dicit regnum celoꝝ: quia ad modum celestis ecclesie est ordinata vt in ea ꝓ superiores illuminent inferiores. Item q̄ in ea regnat rex celestʒ ꝓ vicariū suū. Itē q̄ in ea sola est via ventēdi ad celeste regnū. Dicit ergo (Dixit Jesus discipulis suis parabolā hāc) Parabola ſm Hieronymū. est rez ī natura discordantiū: sub aliq̄ similitudine facta cōparatio. Vnō volūt aliq̄ q̄ ſm hoc esset parabolica locutio: q̄ iens res diuerse genere comparant ⁊ assimilant: vt cum dicit Joā. iij. Sicut Moyses exaltauit serpentē in deserto: ita exaltari oportet filiū hois. Propꝛie tn̄ parabola videt esse historia ficta ad aliud significandū trāssumpta ue: siue aliquando fuerit aliquid tale in natura siue non: vt cum dicit Luc. viij. Exijt qui seminat seminare semē suum Unde dicit parabola iuxta sententiaz a para qō est iuxta: ⁊ bole sententia. Nō em̄ parabole sensus est id quod voces ꝓtendunt ꝓpie: sed est id qō iuxta est: q̄si secundariū ⁊ trāssumptiuū significatū

Est autem notandū ſm Origenem/ q̄ parabola ē silitudo sumpta a re q̄uaz esse vel fuisse nō est necesse: sed tamē est possibile. Enigma vero sumit a re que nec fuit nec potuit esse: sicut cū dicit Judicū. c. ix. q̄ ligna iuerunt vt inungerēt sibi regem. Exemplū autē videtur sumptum a re q̄ vere est vel fuit. Similitudo aūt est quoddā omibꝫ istis cōmune. Loquebat autem dominus in parabolis ſm serm̄ Tho. vbi supꝛ. Primo vt sacra ifidelibꝫ celarent: ⁊ cōsequēter nō irriderent. Juxta illō Mat. vij. Nō mittatis margaritas vestras ante porcos. Scōo vt rudes facilius addiscerent et retinerent spiritualia. Et pōt addi terciō: q̄ in Palestina vbi predicabat: ita

Dñica.iiii.post octa. Epiphā.

erat ꝓsuetū fm Hieroñ. ad succurrēduz memorie. Et q̄rto fm Theo. vt attētiores faceret hoies ex auliditate itelligēdi occ'ra ꝛ pabolaꝝ fcara. Sz ꝫ:nā seūda rō s. Tho. vī destruere ꝑmā. Nō em̄ est possibile q̄ ꝑ eandē sniaz doceak tudis: ꝛ ꝑuas celek astuto. Ad h̄ dicēre videk Gor. q̄ ī indignis celak ꝑuas in pabola: q; ea audita nō curāt sensuz inuestigare/vel ab alio edoceri: sic̄ boni. Uñ ist ad ꝑuatē pueniūt interi⁹ vl exteri⁹ edoceri: ꝛ h̄ frequent. (Sic̄ est regnū celoꝝ). i. filii⁹ dei fm Remigiū. (hoi q̄ semiauit bonū semē in agro suo) Nā ipe chr̄s in agro suo. i. mūdo: vt ipe met exponit: seu ecc'ia militāti exculta ei⁹ laboze ꝛ sanguie (sciauit) ꝙ p̄dicatōez suā ꝛ apl̄oꝝ (bonū semē). i. doctrinā ꝛ fidē catholicā. Deiñ tāgit alia sciatio: cū ōz (Cū aūt dormirēt hoies) .i. negligēti⁹ agerēt p̄lati fm Augu. de ꝫsen. euā. Cū aūt tria sint hoiz genera q̄b⁹ dormire ꝑiculosum est. s. pastoꝝ: gubernatoꝝ nauiū: ꝛ tanitoꝝ. p̄lati sc̄ dñi ci gregis pastozes. nauis ecc̄ie gubnatores. ꝛ vrbis ecc'ie tanitozes: q̄ ab hostilibus. i. a malignis spiritib⁹ obsessa est. Vel cū dormirēt. i. mortui eēnt/hoies .i. chr̄s ꝛ apl̄i: q̄ sciauerī (Uenit inimicus ei⁹). i. diabol⁹ q̄ venit ad seiandū. Sz ꝫ: q; diabol⁹ si est inimic⁹ dei/odit deū. g̃ odit bonū. Ad h̄ ōz q̄ ōs i se odiri nō pōt: cū sit bonitas nihil de malo bñs. Uñ vidēs deū clare nō ꝑt illū odire. In suis rñ effectib⁹ ōs odio h̄ ꝑ accidēs: pura i sua iusta punitōe: ita q̄ ōs odik vt punitoꝝ. Hec ē doctria s. Tho. sup Mar. viij. ꝛ. xiij. di. l. subtilr tñ hāc materiā habes a ca. j. di. j. q. iij. (Et su ꝑsemiauit zizaniā). i. loliū q̄d sic̄ est triti co. Per zizania ꝫz Aug. de ꝫsen. euā. duo possum⁹ intelligere. s. hereticos/vl hereses: ꝛ scādala/vl male viuētes chr̄ianos. Sz ꝓra: q; hereses semiate sunt ertiā viuētib⁹ apl̄is. vt ꝑz. j. Jo. ij. Huc idt antichr̄i mīti facti sī. Non g̃ post dormitionē eoꝝ. Ad h̄ ōz q̄ ꝑ maloꝝ p̄re fuerī sciate post apl̄oꝝ mortē (in medio tritici). i. in medio fideliū. Non em̄ curāt diabol⁹ q̄ sint heretici intra infideles: q; oino possidet illos oīes. (Et abiit). i. occult⁹ fact⁹ est fm Aug. Tñ figurat em̄ se in angelū luc'. ij. Coꝝ. xi° ꝛ sub specie ꝑitatis ac deuotiōis: sciat ꝛ fouet hereses ꝛ ꝑfidiā (Cū aūt creuisset herba ꝛ fructū fecisset: tūc appuerī ꝛ zizania: q; fm aliq̄s cū fides catholica/vel fideles catholici ꝙ oꝛbē cepissent mīltiplicari: tūc hereses q̄ latuerāt simī apparuerī. Uel aliter fm Chr̄y. In ꝓncipio em̄ heretici obūbrant sensos: cuz aūt acceꝑint libertatē ꝛ fmone aliq̄s cū eis ꝓticipauerit/tūc venenū effundūt. Hec ille. Et intēdit Chr̄y. vt s. Tho. sup Matt. declārat: q̄ ꝑ herbā intelligunt zizania/siue heretici in ꝓncipio suo. Tūc em̄ non apparēt: q; a ꝓncipio p̄dicant aliq̄ bona laicis: ꝛ postmodū p̄dicāt aliq̄ mala de clericis/q̄ laici libent audiūt: ꝛ eos auertūt a dilectōe cleri coꝝ: ꝛ per cōsequēs ecc'le: ꝛ tūc aperiūt doctrinā suā: q̄ est venenū. Augu. aūt de ꝫsen. euāge. per herbā accipit triticuz in ꝓncipio suo. Hō em̄ puus est in ꝓncipio ꝛ non discernit: sed cū cepit spiritualis esse discernit q̄d legerit/vel audierit dīudicādo int̄ verū ꝛ falsum.

Doꝛak̄ iste ager est mūdus in q̄ ōs seiauit in ꝓmis suppositis sciam/innocentiā/ꝛ felicē vitā. Diabol⁹ aūt supinduxit seminādo ignoꝛātiā/culpā/ꝛ miseriā. Sz chr̄s tanq̄ celestis agricola de celo attulit semia tria ꝫria. s. sciaz: gratiā: ꝛ gl̄iam. Joā. j. Uidim⁹ gl̄iaz ei⁹: ecce trit̄u. plenū gr̄e: ecce scōm. ꝛ ꝑitatis ecce ꝓmū. Vel ager est aīa nr̄a/in qua chr̄s seminauit semē optimū in baptismo: q; seminauit gr̄am ꝛ ꝑtutes: q̄ producūt fructū bonoꝝ opeꝝ. Sed diabolus suggerēdo supseminat zizania. i. loliū: q̄d ꝛcat oīe pctm̄. Nam oīe pctm̄ tanq̄ loliū facit aīam somnolentā ꝛ pigram. Precipue ꝓo ꝛcat supbiam/auariciam/ꝛ luxuriā. q; zizania habēt vim ventrosam vt supbi ad ascēdendū: ꝛ acutam vt auari ad decipiendū: ꝛ venenosam vt luxuriosi ad inficiendū. Et ista semināt dormiētib⁹ hoib⁹. i. p̄latis ꝛ pārentib⁹ ꝛ maioꝛib⁹/ꝛ intellectu ꝛ volūtate. Et apparēt cū creuerit herba. i. in

etate pfecta: vbi hō cepit eē sui dñs: nō aūt in puerili. Vel tertio iste ager est q̄ liber fuus dei: z habet tres ptes: q̄ tan/ gunt figuraliter Josue. xv. sez terrā Au/ stralē z arentē. i. corp⁹ mortificatū z pu rificatū obscenis huoribꝫ: z irriguū in/ feri⁹. i. aiam afflictā z emittentē lachr/ mas dolozis: z irriguū supius. i. spm̄/ si ue supioz ē anie prem emittentē lachr/ mas celestꝫ ꝓsolatōis. In tali agro pul lulat bonū semē: z germinat liliū casti/ tatis in pte aridā: z rosa patie in pte in feri⁹ irrigua: z viola supne ꝓtēplatiōis in pte vltima. Sz diabol⁹ nitit ista suf focare: z plātare vel seminare ꝓtraria.

Quantū ad scām ꝛalitter sciendū est q̄ sp boni hñt zelū dei ꝑ pcā z vicia: et h̄ inuit cū subdit (Et accedētes fui pa trisfamilias dixer̄t ei. Dñe: nōne bonū semē seminasti in agro tuo: vñ g̃ habz zi/ zania:) Sic ōr Aug. de ꝓsen. euā. Que nlētius p istos fuos intelligūt hoies scti q̄ angeli: q: null⁹ facile audebit dicere āgelos nesciuisse q̄s supseminauerit zi zania. Accedūt aūt iusti sm Remi. ad pfemfamilias. i. deū: nō corpe/ sz corde z mētis desiderio. Pces em̄ antiq̄ eccie p̄mittiue admirātes pfidiā heresuz in/ surgētiū/ ad deū accesserūt: p oronē in/ ārentes vñ ager hret zizania. i. q̄ eēt he resum causa. Et fuit eis diuinit⁹ reue/ latū vel inspiratū q̄ hoc erat diabolicū opus deo pmittēte. Vñ sequit (Et ait illis: Inimic⁹ hō hoc fec̄). i. diabol⁹ sm Hiero. Augu. Chrȳ. z alios. Dr̄ aūt inimic⁹ sm Chrȳ. ppt̄ iacturā quā ifert hoib⁹. Vel exatō ei diaboli aduersus nos est. Pricipiū aūt vexatōis factū ē nō ab inimicicia q̄ est ad nos: sz q̄ est ad deū. Hec ille. Scōo etiā q: p̄mā inimicitiā int nos z deū fec̄. Dr̄ aūt diabol⁹ hō nō rōe corpis/ sz rōe mētis: in q̄ cū spiritib⁹ conuenit hō. z scōo: q: p̄mas inimicicias voce hūana vt credit expsit. et tio ab hoie deuicto ōr hō sm alios: vt ab afri ca scipio african⁹ dict⁹ est. Vel q̄rto ppt̄ vnitatē mēbroz z capitiz. Sic ei hō ma lus z diaboli mēbra noie diaboli appel lant. Jo. vj. Vn⁹ ex vob diabol⁹ est. Et Ap̄l mēbra chr̄i noie chr̄i. pō. Nolite trā gere chr̄os meos. tra ecōuerso caput af su mit pſonam mēbroz Act. ix. Saule saule q̄d me pſeq̄ris? Et aliq̄n noiat eoz noie: vt h̄. Seq̄t aūt scōa inrogatio: Pro cui⁹ intellectu sciēdū est ex doctri/ na s. Tho. ij. ij. q. xj. q̄ heretici q̄tuz in ipis est nō st ab eccl̄ia tolerādi/ sz merē tur mori: q: pel⁹ est aiam pimere/ q̄ fal sare pecuniaz: q̄ subuenit vite corpali. Sz tn̄ lz ipi morē mereāt: eccīaz tn̄ de cet eē mitigatoꝛē. Et iō admōet eos sel z scōo ꝓbis: deinde resecar putrida mēbra corpis mystici: excoicādo eos/ vel relin q̄ndo brachio secl̄ari. Jtez sciendū est ex codē ibidē. q. lxij. q̄ licitū est ad bo/ nū coiratis occidere pcōres: q̄n h̄ sine bonoz pricio fieri p̄r. Q̄n aūt sine pricu lo bonoz id fieri neq̄r: sec⁹ est. Sic aūt ōr Aug. in li. de ꝓsen. euā. cū fui vel vi dēr ista ex diabolica fraude pcedere ad uersus quē se pficere non posse cernūt: subtrahi p̄r in eis volūtas exmināndi hmōi hoies malos: sz an facere debeāt vl nō facere/ iusticiā dei ꝓsulūt. vñ sub dit (Serui aūt dixer̄t ei) p oronē q̄ren tes dinū ꝓsilū. (Vis im⁹ z colligim⁹ ea) sepando istos hoies a fidelib⁹ p ex/ coicatōes: z tādē secl̄ari prāti relinquē/ do exmināndos p mortē corpalē: (z ait: ñ) Et h̄ ñ ōr. ppter q̄ ipi mali h̄ mereāt: sz ppt̄ bonos pntes aut futuros: tō sub/ dit (Ne forte colligēres zizania eradi/ cet⁊ sil̄ z triticū). i. suos dei: q̄ adinstar tritici hñt exil⁹ rubōrē p charitatē ad p ximū: z iteri⁹ cādoꝛē p puritatē q̄ h̄ ad deū: z tā q̄ panis tritice⁹ mille cibis cō mixti: mille tribuet sapores: quia scīūt gaudere cū gaudētib⁹: z flere cū flētib⁹. Ro. xij. Vñ z de se paul⁹ ōr. j. Cor. ix. oib⁹ oia fact⁹ sū. Vbi aduertēdū est sm Aug. li. de ꝓsen. euā. z alios q̄ttuor esse cās q̄ mali nō debeāt ppt̄ bonos eradi/ cari. Pria: q: p malos excitant boni ad pdicādū z scribendū z orādū. Vñ q̄ ma los eradicarz: eradicaret etiā triticū. i. mlta bona opa: q̄ si nō fuissent heretici fcā nō fuissent. Vñ. j. Cor. xj. Oꝑ he reses esse: vt q̄ pbati sūt: manifesti fiāt in vob. Scōa: quia q̄ modo est malus: cras erit bonus. Vnde si occisus fuisset

Paul⁹:nō habere⁹ rudimēta epł'ax et⁹: nec3 ipm Paulū qui in triticū p3uersus est. Hērones sūt Aug. Et scōa est etiā Hiero. qui ait. Datur locus pnie: z monemur ne cito amputem⁹ fratrē: q3 fieri pōt vt ille q̄ hodie noxio damnat⁹ est dogmate: cras resipiscat z incipiat defendere ꝓtratē. Hec ille. Tertia est rō sci Tho. sup Matth. q3 aliqui vident mali z nō sc̄: q̄s si velles statim euellere m'tos bonos extirpares. j. Cor. iiij. Nolite ante tēpus iudicare. Quarta ratio eiusdē: q3 aliqñ mali sunt magne potestatis: ideo si excludant/ multos secum trahunt: z cum illis malis m'ti boni pereunt. Unde dicit glo. Aug. q̄ nec multitudo/ nec pnceps debet excōicari.

Notan'r sciēdū ē q̄ ꝓter causam zizaniox h̄ assignatā sūt alie q̄b⁹ istrumēta/ liter vtit inimic⁹ hō. Nascunt em̄ ex cultox negligētia. i. desidia pastox. vt etiā hic dñs innuit. Et ex aeris corruptela: q̄ fcat malox societatē: q̄ vbiq3 ē dānosa: q3 i celo societas luciferi fuit alijs angelis malis occasio ruine: vt ptz. j. p. q. lxij. ar. viij. z in iferno societas ōmonū fac̄ horroꝛē: z ꝓpinq̄x fac̄ doloꝛē: et oim general'r facit stupoꝛē: z in mūdo societas malox corrūpit. Et tertio nascunt ex fre malicia: q3 fm scm̄ Tho. nō oia pcta ex demōib⁹ imediate nascunt: nisi p̄ q̄nto subuerterēt Adā z statū innocētie: sz aliqñ puenīūt ex ꝓp3ijs inclinationib⁹ z passiōib⁹. Igit scī pastores z p̄lati q̄n vidēt talia pullulare i subditox cordib⁹: zelo accensi correptōis q3unt a do/an debeāt talia vicia corrigere: z ds inspirat/ q̄ aliqñ nō vult q̄ corrigank: q̄n sez ex correptiōe secutux est mai⁹ inconueniēs. Un̄ oꝛtz obseruare temp⁹ opoꝛtunum correptioni z etiā correctioni.

Quātū ad tertiū l'r̄ alit' sciendū est/ q̄ ne aliq̄s crederet vicia deo placere: z cō seq̄nter remanere impunita: subiungit (Sinite vtraq3 crescere). s. bonos z malos (vsq3 ad messem). i. finē mūdi: vt dic̄ Aug. Sed h̄ est q̄stio quā Hiero. mouet: q3 ista vident esse ꝛ illud. Auferte malū de medio vestri. Ad h̄ dic̄ ipe/ q̄ de⁹ loquit q̄n res bene ū possunt discerni: q3 tūc ad iudiciū diuinū refuāt. Nā loliū z triticū i herba similia sunt nō in messe. Nico. aūt ō Ly. ōt q̄ h̄ iō dī. q3 i casu ñ sūt occidēdi mali: pura si timeat scissma/ aut occisio fidelitū ab eox fautoꝛib⁹ q̄uis cessantib⁹ his sint de medio auferēdi. Vel h̄ dicit fm eūdē: q3 q̄ntū cunq3 eccl'ia psequat hereticos: tñ vsq3 ad diē iudicij deus vult pmittere aliq̄s esse hereticos i eccl'ia. Chryſ. aūt ōt q̄ sūt auferēdi inquātū studia et synodos z pdicatiōes eox dissipare oꝛtz: sz tñ h̄ phibemur eos occidere: q3 multa mala sequūt. Aug. ꝓ aliqñ sensit nō esse hereticos occidēdos vel cōpellēdos ad fidē: sz post mutauit opinionē: vt ipe in q̄dā epł'a dic̄: eo q̄ vidit plerūq3 melioꝛes fuisse cos q̄ vocati fuerāt coacte: vt de Paulo ptz. vñ sentit eos plectēdos nisi mai⁹ malū timeat vt h̄ innuit dñs. Et reuera ista etiā fuit opinio Chryſ. si q̄s recte ꝓsideret (Et in tpe messis). i. iudicij. Istud em̄ p̄sens tps est seminatiōis cū laboꝛe: sz illud erit ꝓgregatiōis cum exultatiōe quo ad bonos dūtaxat. Ps. Euntes ibāt z flebāt zc̄. (Dicā messoꝛibus). i. āgelis: (colligite p̄mū zizania). i. separate malos de medio iustox. Exibūt em̄ angeli z sepabūt malos de medio iustox. Mat. xiij. Nota p̄mū: q3 aī q̄ scī ascendāt in celū dabit sentētia ꝓ reꝓbos: vt ptz Mat. xxv. Vel iō p̄mū: q3 discernenk iniqui a bonis: vl' fm sirū vel fm manifestatōez iniq̄tatū: vel vtroq3 modo aīq3 triticū. i. iusti/ cōgregenk in hoꝛreū vite eterne (Et alligate ea i fasciculos) vt fm varietatē criminū sit varietas coꝛmērox fm Aug. (ad cōburendū) in iferno: fm Hiero. Et hec ē p̄ma ꝓgregatio. Scōa ꝓ notak: cū dī. (Triticū aūt:). i. fideles iustos: (cōgregate in hoꝛreū meū). i. in vitā eternā: vbi messis z triticū iam nō exponunt grandini tribulationū/ aut vento vtenti tentationū/ aut rapinis demonioꝛ. Sed notandū est/ q̄ ad messoꝛes istos (vt colligit ex p̄senti euangelio) tria spectāt: sez primo messio: que est in separatione malox um a terrenis ac temporalib⁹ bonis: que dilexerūt tantū fm Aug. vt ea

fecerint mẽbra sua: lõq; tũc sic volebũt sic hõ in abscissiõe mẽbroꝝ. Et scõo collectio: q̃ erit i segregatiõe maloꝝ a bonis. Et ttio alligatio: q̃ erit i associatõe reproboꝝ ad reprobos ꝛ ad spũs malignos i inferno. Greg. Sic i domo pris mansiões mltæ sunt p diuersitate ꝓtuitis: sic dãmnatos diuerso supplicio gehenne ignis subijcit disparitas crimis

Dozaliter ꝟ deꝰ in nob modo cũ bonis nostris rolleret multa mala: tñ non pus ꝓgregabimur i horreũ vite eterne q̃ zizania. i. venialia cõburant i purgatorio: ꝛ sil'r mortalia de q̃b habuimus ꝓtritionẽ sine plena satisfactiõe. Quõ aũt remittant venialia post mortẽ: vide scm̃ Tho. iij. di. xvj. ꝛ iij. p. q. lxxxvij.

Dominica i Septuagesima

Textus euangely Mat. c. xx.

SImile est regnũ celoꝝ homi patrifamilias qui exijt primo mane cõducere operarios in vineã suam. Conuentione autẽ facta cum operarijs ex denario diurno misit eos in vineam suam. Et egressus circa horã tertiam vidit alios stantes in foro ociosos ꝛ illis dixit. Ite ꝛ vos in vineã meã: ꝛ qõ iustum fuerit dabo vobis. Illi aũt abierũt. Iterum autẽ exijt circa sextã ꝛ nonam horã ꝛ fecit similiter. Circa vndecimã vero exijt ꝛ inuenit alios stantes et dicit eis: q̃d hic statis tota die ociosi? Dicũt ei: Quia nemo nos cõduxit. Dicit illis. Ite ꝛ vos in vineã meã. Cum sero autẽ factum esset dicit dominus vinee procuratori suo. Voca operarios ꝛ redde illis mercedẽ: incipiẽs a nouissimis vsq; ad primos. Cuꝫ venissent ergo q̃ circa vndecimã horã venerant acceperũt singulos denarios. Veniẽtes aũt ꝛ primi arbitrati sũt q̃ plꝰ essent acceptur. acceperunt autẽ ꝛ ipsi singulos ẽnarios. Et accipiẽtes murmurabant aduersus patremfamilias dicentes. Hi nouissimi vna hora fecerũt: et pares illos nobis fecisti: q̃ portauimꝰ pondus diei ꝛ estus. At ille rñdens vni eoꝝ dixit. Amice non facio tibi iniuriam: nõne ex denario conueniſti mecum. Tolle quod tuũ est ꝛ vade. Volo aũt ꝛ huic nouissimo dare sicut ꝛ tibi. Aut nõ licet mihi facere quod volo? An oculus tuꝰ neguã est: quia ego bonus sum? Sic erunt nouissimi primi et primi nouissimi. Multi eñ sunt vocati: pauci vero electi.

SImile est regnũ celoꝝ hoi patrifamilias/ q̃ exijt ꝑmo mane cẽ. (Matt. xx. In ꝑncipio euãgelio rãgunt tria puncta: que sũt/ vocatio/ remuneratio/ murmuratio. Quãtũ ad ꝑmũ lr̃aliter sciẽdũ est/ q̃ istud euãgeliũ ẽ ꝓbolicũ: ꝛ iõ sensus lr̃alis nõ est quẽ voces ꝓtẽdũt ꝓprie ſz quẽ trãssumptiue. Et q̃ eadez dictio trãssũptiue mlta ſcare põt: vrputa sero, morte hois ꝛ tps gr̃e: iõ mltas expositiones lr̃ales assignãt scti huius ꝓbole: q̃s oẽs ꝓsequmur. Dr̃ g̃ (Simle est regnũ celoꝝ). i. statꝰ chr̃ianitatiꝫ vel ecclie militãtiꝫ. Quot modis aũt dicat regnũ celoꝝ/ vide s. dñica. iij. post octauas epi. (hoi patrifamilias) Iste ẽ deꝰ: cuiꝰ domus ẽ mũdꝰ: in q̃ fm Chr̃ys. tres hz familias: celestiũ: terrestriũ: ꝛ infernorum. Pria est filioꝝ. scda militũ. tertia icarceratoꝝ (q̃ exijt) Deꝰ nõ exit murãdo locũ: qz vbiq; est: cũ vbiq; operet? ꝑseruãdo res ꝓditas: ſz exit opando nouos effectꝰ. Vñ dr̃ venisse in mũdũ q̃ assumꝑsit carnẽ. ꝛ ad hoiez venire dr̃ q̃ nouit̃ in eo opat ꝛ infundit charitatiꝫ amoꝛ

rem(Prio mane)Sciēdū q̄ ħ p dīē ac/ cipīt tota duratio pñtz secl'm:vt ōr sctūs Tho.sup Mat.z Orig.Diūse etates sūt diūse hore hui⁹ diei.Mane ḡ mūdi vt Greg.et fuit ab adā vsq̄ ad noe.Et ī illa etate fuē ī illo mane hui⁹ mōi ōs exūt p̄mo(ꝓducere operarios i vineā suā) Ista vinea fm Chr̄yſ. ē iusticia.z itel/ lige q̄ ē iusticia legal'.Sz p ħ sciēdū est ex.ij.ij.q.lvij.ar.vj.q̄ iusticia legal' dr dupl'r.Uno mō qdā p̄r⁹ spēal' q̄dē i es/ sendo:sz gñalis i causando.qz.s. mouet oēs alias ꝑtures z eaꝝ actus ordiat ad suū finē.i. bonū cōe.Et in p̄ncipe p̄ncipal'r q̄si z architectonice:i subditz ār se/ cūdario z q̄si administrative.Et scdo q̄libet p̄r⁹ pticularz fm q̄ mouet a p̄dicta ꝑtute Chr̄yſ.ḡ loq̄t ō iusticia p̄mo mō z ēt scdo.sic tñ vt iusticia sit q̄i q̄ddā no mē collectiuū icludēs i se ꝑtual'r oēs ꝑ/ tures.sīc cū dr Exo.vij. Uenit musca gustissima.i.magꝝ mlt̄itudo muscaꝝ. Et diūse vites sūt diūse ꝑtures fm eū:q̄ st diligent colēde.Sz fm Gre.ista vinea ē vniuersal' eccl'ia.i q̄ videt velle Greg. q̄ sit vnica vitz.i.chr̄s:sz hz q̄si infinitos palmites.qz ār scrōs protulit q̄si tot pal/ mites misit.Sz tñ saluator Jo.xv. dis tinguit tria gña palmitū. Quidā em st viti.i.chr̄o adherētes p fidē:sz ñ fructi/ ficantes p operōez:vt fideles pcōres. Quidā ꝙo nec fructificātes nec adhe/ rētes sed excisi:vt heretici z scismatici. Quidā ꝙo z adherēt et fructificant:vt sancti exūtes i gra dī z sctā charitate. De p̄mis dr: Oēm palmitē i me.s.manētē ñ ferētē fructū. De scōis ār. Sic̄ q̄s i me ñ mānserit ꝛc̄. Et vtriq̄ ad nihil nisi ad ignē sl'apti. De trūs ꝙo dr. Qui mānet i me z ego i eo ꝛc̄. Operarij ꝙo ꝓducti sz Chr̄yſ.z Gre.sūt oēs recte operantes.q̄/ uis fm Gre.ꝑpe operarij sint plati z do/ctores q̄ singul' eratib⁹ vocant ad erudi endā plebē fidelīū. Uñ mane ꝓducti fu erūt Adā Seth z Enoch.Licz ār opa rij sint p̄dicatores:tñ q̄libet fidel'ē opa ri⁹.qz ē p̄dicator dicēdo aliq̄ bōa:vl' sal tē bñ operando.Nā bon⁹ fmo z bōa p̄di catio ē bñ operari:qz pl⁹ mouēt exēpla q̄ ꝙba:fm Gre.(Conuentōe ār facta cum operarijs)q̄ ꝓuentio ē p̄missio p̄mij vite eterne/q̄ qñ facta sit stati dicēt(ex dena rio diurno).i.p denariō diurno.q.s.p diēta dabat.Remig.Denari⁹ dr q̄ an/ tiq⁹ p decē numis cōputabat:z figurā regz hz.Recte ḡ dr signat p denarū ob seruati decalogi p̄miū.Hec ille.Et in/ tendit Remigi⁹ q̄ istud p̄miū dr dena ri⁹.Prio:qz p decē p̄ceptoꝝ obseruātia dat.Scdo:qz ꝓsistit i impssiōe diuine imaginis in mēt̄ib⁹ nr̄is.qz.s.ipa deitas in nobis erit:ita q̄ ipam imediate sine alia specie videbim⁹.z ꝓseqūter pfecta tūc i nob erit dei nr̄i imago. Pōt addi tertia rō.ex scptura q̄ est circa denarū sciat pfectā noticiā quā habebim⁹ i deo. Et q̄rta:qz circularitas denotat eternī tatis possessionē(Misit eos i vineā su/ am)vt laborādo se p̄mio dignos efficeꝛ rent. Sciendū tñ q̄ i vinea materiali aliq̄n laborat.nec aliq̄d solaciū habet i ea/nec in spe futuri p̄mij.Aliq̄n ꝙo ha/ bet:vt cū est frondosa vel fructib⁹ onu/ sta.In spūali aūt semp habet solaciuz: qz delectabilissimū est bñ operari:cū p̄r⁹ sit sz naturā bois q̄ ad p̄ncipalē et⁹ p̄tē. z etiā magna ꝓsolatio est credere:z vt ita dicā sentire deū sibi ꝑpitū z amicū (Et egressus circa horā tertiā)que hora tertia fm Grego.est decursus mundi a Noe vsq̄ ad Abraā:in q̄ sunt conducti Noe/Sem/Heber/Thare:z ꝓsil'es(vi dit alios stāres i foro ociosos) Foꝝ fm Orige.est oīe qd extra eccl'iaz est. In ħ em mūdo vendēdo z emēdo viuūt ho mines:z inuicē sibi fraudē facientes vi/ tā suā sustentār.Hec ille. Sz ħ ē q̄stio quō sancti ista ꝑpe ꝓducti potuer̄t ee extra eccl'iam z ociosi? Ad ħ dico q̄ fides p naturā haberi nō pōt:sz p reuelationez habet z infusionē.iō oīs hō in se ꝓside/ratus infidelis est z extra vineā. Unde etiā ipe Adā qui cū fide z gra fuit ꝓdi tus:vt patet.j.ꝑte q.xcv.z.ij.dist.xxix. fuisse ꝓducⁱ⁹ a sanctz dicit:z ꝓsequēter fuit extra vineā quātū cra de se.Sicr dico q̄ nullus hō sufficit sine adiutorio dei spēali agere aliq̄d opus meritoriuz vite eterne:imo nec q̄ pfecte bonū mora liter.vt patz ex.ij.miaꝝ.di.xxvij. Ꝙdo

ois hō quātū est de se ociosus est: q̄ntū cūq; sit iust⁹. sed p grāz dei ociosus n̄ é: q̄ eū in opando adiuuat. Quia g̃ hō pt dici ociosus z n̄ ociosus. ō q̄ hora ꝑma fūt ꝯducti nō fūt dicti ociosi: qz nō cōpe rebat tpi ꝯductiōis tñ vere erāt ꝺ se ociosi. Nec h̄ dico q̄si essent de se petōres. qz vt dic̄ Chrys. petōr nō est ociosus: sz occisus. Ociosus aūt est/q nec bonum nec malū fac̄(Et illis dixit. Jte z vos i vineā meā) Jsti sic̄ ꝺr Chry. i hom̄. sub incerto pacto ꝯducunt. Ūñ subdit. (Et q̄ ꝺ iustū fuerit dabo vob) Hui⁹ causaz assignat idē ibidē dicēs. Sciens dñs qz ꝑuaricatur⁹ fuerat Adā z oēs posteritatē in diluuio fuerāt ꝑituri certū pactū fec̄ ad eū: neq̄ dicat iō se neglexisse iustitiam: qz nesciebat q̄ ꝑmia fuerat recepturꝰ. Jst⁹ aūt nō fec̄ pactū: qz tātū patrat⁹ é retribuere q̄ntū mercēnarij recipere nō sperabant. Hec ille. Licz aūt h̄ pactū ꝺ q̄ Chrys. loq̄t i scptura non habeat exp̄sse: tñ rōnabile é q ꝺ⁹ q̄ posuit Adā i paradiso ad opandū exposuerit ei opis mercedē. Orig. ꝙo assignat cāz qz vocati hora ttia tātū potuissent si voluissent exercere vires q eq̄le op⁹ fecissent cū posteris: iō ꝑmiū ꝯductoz suo statuit iudicio. Et videt velle Orige. q h̄ sit factū ad significandū q q̄cūq; etate vl hora ds a deo vocet ad vineā ꝑ fruent amādo mltū mereri (Jtez āt exīt circa sextā z nonā: hora z fecit sil̄r) Sexta hora fm Bre. est ab Abraā vsq; ad Moysen. nona aūt a Moyse vsq; ad aduentū dñi. Hora sexta fuit cōductus Abraā/Jsaac/z Jacob: z duodeci p̄arche. nona ꝙo Moyses/Aarō/Josue iudices/reges/ꝓphe/z sacerdotes. Jō aūt ꝯiūxit sextā z nonā: fm Chrys. sup Mat. qz in eis vn⁹ ppls vocat⁹ elt: scz iudeoz. In vndecima aūt é vocat⁹ alius scz gentilis (Circa vndecimā ꝙo exīt) Est aūt sciendū q hora sic̄ dicit Jst̄ō. z sctūs Thomas sup Joāne est ascensus dimidij signi. i. spaciū q̄ sup orizontem ascēdit arcus dimidij signi zodiaci. Et qz duodecim signa i die naturali oriunt xxiij. fūt horole⁹. sed ineq̄les sunt: qz iq̄liter ascendunt signa. Quia ꝙo in q̄libet nocte z in q̄libet die artificiali sue longa siue breui: ascendunt sex signa q̄ nō eque recte vl obliq̄ ascendūt. Hic est q duodecim fūt hore diei artificiat: sed ille fūt ineq̄les. Undecima g̃ hora est quā nos. xxij. dicim⁹ cui succedit vltima. i. duodecima. Sumūt igit iste hore ineq̄les fm ascensuz zodiaci sup orizontē: qz n̄ semp vnifozmit ascēdit. Eq̄les sumunt fm ascēsum eq̄noctiat. Sz q̄re in meridie dicam⁹ horā esse nonam cū tamē hac rōne sit tūc hora sexta credo esse causam: qz totā die partimur in q̄tuoz pres eq̄les: q̄z due fūt an meridiē z due post. z q̄z q̄libet ꝯtinet horas tres. Et h̄ eñ fit vt numerem⁹ horas ꝑ triplicitates. i. accipiēdo extrema illaz q̄tuoz partiū: z dicēdo ꝑma: ttia: sexta: nona: duodecima. Sic igit factū é vt ꝑmū spaciū post meridiē ꝯtinēs tres horas dicat hora nona. Et sz h̄ hora nona incipit i meridie. z t̄minat i pūcto meridio int meridiē z occasū. i. hora horologiū. xxj. Undecia g̃ hora fm Greg. é aduētu dñi vsq; ad finē mūdi. Huic eñ hore succedit vltima. i. futura vita q̄ est vltimū duratiōis mūdi. Nō opz tñ in parabolis vsq; ad vnguem oia q̄drare. Jn hac fūt vocati gētiles. Et licz hora sexta z nona aliq̄ gētiles fuerit vocati: tñ fuerūt pauci (Et iuenit alios stātes) id est gētiles (z illis dixit. Quid h̄ statis tota die ociosi:) Bre. Qui eñ trāsacto tā longo mundi tpe ꝑ vita sua laborare neglexerant: q̄si tota die ociosi stabant. Hec ille. Jsti nō solū erāt ociosi sz occisi. z nō solū erant extra vineā ꝯsiderati fm se: sz etiā ꝺ facto z absolute extra vineā erāt ꝑ infidelitatē (Dicūt ei: qz nemo nos ꝯduxit) Grego. Null⁹ q̄ppe ad eos patriarcha: null⁹ ꝓpha ad eos venerat. Et q̄d é dicere: nemo nos ꝯduxit: nisi vite nob vīā nemo ꝑdicauit. Hec ille. Dic̄ illis (Jte z vos in vineā meam) sic̄ sup dictū est: q oīs hō de se est ociosus: ita de se nihil merek de ꝑmio ek̄ne vite. Opa eñ nostra nō fūt meritoria ex cōdigno illius ꝑmij: nisi vt sunt a spūsco mouente nos: siue a grā. vt ptz. iij. dist. xviij. z ij. di. xxvj. z j. ij. q. cxliij. Jō po-

test dici deū pmisisse redditurꝝ se ei naz
mercedē opiꝫ nr̄is. s. vt sic a gr̄a: t nō p
misisse. s. vt in se cōsiderarēt. Vocatꝫ ḡ
ad vndecimā horā nullū pmiū pmittit:
qz rpi q̄ dñr vocari nō cōgruebat. Vix
em̄ videbat q̄ cenā mererent. Vl̄ h̄ fit
ea rōne q̄ dictū est q̄ vocatis hora tria/
nihil certū pmittit fm Orige.

Horalit p istaz vineā intelligit fm
Bern̄. aia siue ꝓsciētia in q̄ laborare de
bemus: amputādo palmites luxurian/
res carnalis ꝯcupie: ejiciēdo lapides su
pbie: t extirpando spinas auaricie. In
hac vinea sic purgata nascūt gēme bo/
naꝝ cogitationū t flores bonaꝝ volūta
tū: t fructꝰ siue vue bonoꝝ opeꝝ: t vinū
spūalis ꝰsolationis. Dicit tn̄ Amb. ad
Simplici. Vinea recisa fructificat: se/
mitputata frōdescit: neglecta luxuriat.
Hec ille. Ad hāc vineā dupl'r intramꝰ
s. ad vindemiandū/ qō fit cū penitemꝰ de male
cōmissis. Per pniam ḡ ad hāc vineā di
uersis horis ꝰducunt operarij. Hora em̄
ꝑma ſcat puericiā in q̄ aliq̄ vocāt ad vi
neā. tria ꝑo iuuentutē/ in q̄ calor natu/
ralis incipit ifestare. sexta virilitatē/ in
q̄ hō est in ꝑfecto statu actis sol eēt i me/
dio celi. nona senectutē/ in q̄ iam declī/
nat calor natural. vndecima est in q̄ ho
mo est ꝑpe mortis occasum. Vocāt aūt
hoies diuersis etatiꝫ fm sctm Thom̄.
inc̄rtū dat eis occasio veniēdi ad deuz.
tō q̄dā dicūt: qz nēo nos ꝰduxit/ nec tn̄
excusant: qz ꝺus eos ꝰduxisset/ si p eos
nō stetisset. Ad hūc ingressum hortat
hodie ecclia ꝑbis in epla q̄dē hortādo
ad certamē ꝯ diabolū: t in cuāge. ad la
borē bonoꝝ opeꝝ: t etiā exēplis. Addu
cit em̄ in exm̄ tres magnos pcōres: q̄ to
tam missam cōposuerūt. Dauid. s. qui
peccauit p luxuriā. t Paulū q̄ p supbiā
t Dattheū q̄ p auariciā. Licz em̄ non
fuerit vsurarꝰ: tn̄ fuit telonarꝰ. i. exa/
ctor tributoꝝ. Hmōi aūt altēa rape cō
sueuerūt sub vmbra dñoꝝ. Hortat etiaz
pmissis: qz laborātiꝫ aliq̄ꝫ pmittit de
nariꝰ diurnꝰ. i. q̄ pro tota die debet: vt
his q̄ in puericia vocant. Aliq̄ꝫ qō iu
stū est: vt vocatis hora tria/ sexta/ t no
na. Aliq̄ꝫ nihil: vt vocatꝫ in senectute
eo q̄ rales ex debito nihil petere possūt
vel ad innuenduz q̄ piculosum est vsq̄
in tps illō differre pniam. Debemus ḡ
eccliam hortantē seqū depenēdo leticiaz
vanā: sic ipa deponit cātica leticie eo q̄
repñret tpus ꝑuaricatiōis Ade/ t pnie

Quantū ad scōm post voca/ (nr̄e-
tionē ad laborē venit t ad remūeratio/
nis tps. vñ dr̄ (Cū sero aūt factū esset)
Hic st̄ due expōnes solēnes. Prima est
eoꝝ fere oiz scōr: vt Chrys. Aug. Be-
Remi. et sil'iū. q̄ p sero itelligāt finis
mōi. t fm istā sic fit expō. (Cū sero fa
ctū esset). i. cū veniſſet dies iudicij: que
fm Chrys. erit sero t nō mane: qz erit in
fine hui' seculi. stante isto seculo ante q̄ in
cipiat futurꝝ. Et itelligē stāte isto seculo:
. i. isto statu hui' seculi: q̄ est statꝰ vie t la
borꝝ. Jꝑm ārt seculm seu vniuersū sp stat
Et h̄ ꝑpt duo vt dr̄. Prio: qz brītudo fu
ture vite est merces retribuēda: t tō añ
brītudinē fit iudiciū. Scdo añ brītudi
nez pmittit iudiciū / ne videāt pcōres
diei illi' brītudinē. Sz nunq̄d in die iu
dicij scī nō erūt brī q̄ st̄ brī etiā modo?
Dico q̄ sic: qz brītudo nō amittit. sz tn̄
iudiciū ꝓcedet brītudinē accñtalē q̄ ha/
bek ex loco: qz brī nō ascendēt in celū in
corpe t aia/ nisi pacto iudicio. t ꝓcedet
etiā brītudinē forte c̄rtū ad mltа alia:
maxie i his q̄s dies iudicij iuenerit ad
huc nō felicitatos. sed apl's videt velle
j. ad Cor. xv. q̄ scōr corpa resurgent.
gl'iosa cū dotiꝫ q̄ttuor (Dixit do. pcu.
suo). i. filiꝰ spūi sctō fm Chrys. Vl̄ vt
dr̄ glo. pat filio. t rō horꝝ est: qz filiꝰ ope
rat p spm̄scm̄: t pr̄ p filiū. Vel fm Orī
gen. iste ꝑcurator est aliq̄s angelꝰ ꝰsti/
rutus sup mercedes retribuēdas. Vel
fm Remi. ipe chr̄s est dñs et ꝑcurator
qō sic intelligo. quia inc̄rtū deꝰ est do/
minus t paterfamilias: inc̄rtū hō autē
est ꝑcurator missus ad ꝑcurandā salutē
humanā: t in die iudicij vocabit opera
rios vt tribuat illis mercedez. (Voca
operarios). i. resurgere iube mortuos:
(t redde illis mercedē) rac̄ iudex vi/
uoꝝ t mortuoꝝ. quia talem te cōstituí.
(incipiens a nouissimis vsq̄ ad ꝑmos)

Hoc aũt dr fm Chrỹ. ad oñendũ q̃d/dam spẽale gaudiũ qđ fit in celo super pnia pctõris. Libenti⁹ em̃ z alacri⁹ faciu⁹ qđ ex mia z libalitate/ q̃ qđ ex iustícia facim⁹. De⁹ ãt scris p̃ib⁹ reddẽs mercedẽ oñdit iust⁹: gẽtib⁹ aũt reddẽs q̃ nouissime venerũt oñdit mistcors: dícẽte apl'o. gẽres aũt sup mia bonor: are deũ. Vl' vt ídẽ dr: h̃ dr ad oñendã maximã miam dei. Nimia em̃ mia ordinẽ nõ aspexit: vt dr. Vl' fm Augu. de spũ z lra. iõ pores repiunt miores: q: min⁹ dilati sũt. Hec ille. Et intrẽdit q̃ cũ vsq̃ ad chr̃i passionẽ clausus fuerit celũ: non potuert sci p̃es pcipe opis sui mercedẽ stati p⁹ morte: sic gẽtes q̃ chr̃o mortuo credidert. Nouissimi g̃ ad fidẽ vocati/ pores remunerant: q: breuiori tpe post suũ op⁹ sũt pmiati. Vel fm s. Tho. sup Mat. ista portras nõ iportat tps/ sz dignitatẽ: vt dicant gẽtes pus remũerare/ re. i. copiosius: eo q̃ abũdantior fuerit gratia in noua lege q̃ in veteri: z p̃ter etiã merita portiora. Est aũt alia expõ hui⁹ prz q̃ p sero accipit tps gre: sz quã sic exponẽdũ est (Cũ sero factũ esset). i. cũ tps gre z diuulgatiõis noue legis ad/uenisset (dr dñs vinee). i. ds p̃ (pcurator suo). i. hoi chr̃o (Voca operarios: redde z illis mercedẽ). i. gram q̃ est ps pmũ. Est em̃ gl'ia inchoata sic ecõuerso gl'ia est gra cõsũmata. (Incipiens a nouissimis) pores em̃ vocati fuerũt in dei/ qb⁹ pus data est lex/ z pus pdicatũ est euãgeliũ: gẽtes vo nouissimi. Sed ecõtrario fuit in pmio: q: pus data est gra noue legis. i. copiosa: pl'o gentili q̃ credidit: q̃ iudaico q̃ p pte maiori i infidelitate pmansit: cui tñ dabit in nouissimis tpib⁹ vel magna/ vel exigua.

Dorat'r laborãres in vinea discie alii q̃n vocãt ad pmiũ. i. sero tpe morz: quo vocãt a chr̃o, pcuratore ad cenã: ad req̃em: z ad mercedẽ. Et per ista tria fcat vna pfecta merces i p̃ia/ q̃ erit oia hec Dñr aũt pus remũerari q̃ tardi⁹ venerunt fm Chrỹ. z sctm̃ Tho. ad fcandũ q̃ gaudiuz est spẽale sup pctõre pniam agere. Et nota q̃ itelligunt ista de operarijs/ z nõ de ociosis in vinea. Vñ dic Chrỹ. q̃ sum⁹ ducti mercenarij: io nõ debem⁹ opari solũ q̃ habem⁹ mãducare. i. non debem⁹ q̃rere solũ pmẽtia ad nr̃m, modũ: sz pmẽtia ad gl'iaz dei cõductoris. Et pus debem⁹ ad op⁹. i. gloriã dei q̃ ad cibũ respicere. i. pp̃iũ commodũ. Et tota dic. i. vitã debẽ⁹ occupare circa op⁹: z modicũ qđ eca cibũ. i. cõmodũ nr̃m. Et sic mercenari⁹ q̃ die non fecerit op⁹ suũ/ erubescit itrare domũ z stare coraz dño suo: ita z nos debemus facere: erubescẽdo itrare eccl'iaz et stare ante deũ. Hec Chrỹ. finaliter. Quã tũ ad ptiũ tangit murmuratio. z habet ista ps duplicẽ expõnẽ vt p̃cedẽs. Prosequẽdo g̃ pmã dicam⁹ (Cũ venissent aũt q̃ circa. xj. hora venerãt). i. gẽtiles (accepert singl'os denarios). i. acceperũt mercedẽ p q̃ venerat dñs cũ operarijs p̃ma hora ducz. Dr aũt q̃ acceperũt singulos denarios. cũ tñ vn⁹ sit ds q̃ ẽ merces nr̃a pp̃r duo. Prio: q: licz ds sit vn⁹ denari⁹: tñ ita singl'is sufficiet acsi esset eor pp̃us. imo pl⁹ gaudẽt scti q̃to fuerint pl'es possessores hui⁹ denarij: q: q̃libet eor gaudet de bono suo z sociorum. Imo dr s. Tho. in. xlix. di. q̃rti. q̃ supior brũs pl⁹ gaudebit de bono iferioris q̃ ipe iferior. q: cũ rõ gaudẽdi i eis sit ds: q̃to q̃s pl⁹ gaudebit de do/ pl⁹ etiã gaudebit de alijs. Scdo q: lz sit vna bitudo obiectiue. i. vnũ obiectũ britudis qđ est ds: nõ est tñ vna subiectiue: q: diuerse sũt singl'or visiões z fruitiões. Vl' sio ãt ẽ formal'r z ẽntial'r felicitas: qa fm Aug. visio dr est tota merces (Vel nites ãt z p̃mi: arbitrati sũt q̃ pl⁹ essent accepturi) Sz h̃ est qõ. Null⁹ em̃ pt scire q̃tã gl'iaz hẽat alius/ nisi z ipe sit beatus: qđ pz. q: nl's põt videre q̃tũ aliq̃s videat aliq̃d: nisi z ipe videat illud. Qui aũt est brũs nõ põt credere q̃ pl⁹ sit acceptur⁹ q̃ accepit. q: iam in brũs esset error: nec eor deliderium naturale esset q̃tatũ. qđ est ꝯ britudinis rõnez. Quõ g̃ potuit hebraic⁹ pp̃s videre gẽtiũ mercedẽ: z credere se pl⁹ esse gl'ificãdũ? Cõfirmat rõ. q: nõ est sic imaginãdũ q̃si apta sit ianua celi in passiõe chr̃i z p̃or intrauerit gẽtilis pp̃s: z deinde

post tps itrauerit hebraicꝰ.puta scti pa
tres q erāt i limbo.oēs em illi pres itra
uerūt añcꝫ gētes 2uerterenk z moreret
sed est imaginādū eo mō q exposuimꝰ.
Ad h dr q h optz vti scōa regla quā su
pra tetigimꝰ:q dr q diuia scptura i eo
dē 2textu expmit aliqd ptinens ad bo
nos:z aliqd ptinēs ad malos. Cōside
rato g toto pplo hebraico qdā eoꝝ reci
piebāt denariū:puta pncipe synagogę.q
dā ꝓo credebāt se plꝰ accepturos:puta
iudei 2uersi tpe apl'oꝝ. Ersi dicak:quō
isti 2gscebāt gl'iam gētiū q moriebāk:
cū ipi ñ eēnt gl'iosi? Dico q eā ñ poterant
videre i se:sz i suo pncipio.i.i gra spūs
cti:q eq dabak gentib⁹ sic z iudeis cete
ris paribꝫ. Jō ipi credebāt q m'to ma
ioꝝ gra deberet sibi dari z 2seqnk gl'ia
z credebāt se futuros esse pmos i pplo
chr̄iano:z gētes eē i pselitoꝝ loco. Vel
pt dici q ñ optz i parabol' oia scrutari:
sz q ptinēt ad pncipalē intētionē loqntis
Dicamꝰ g (Ventētes āt z pmi).s.ad in
gredīēdū regnū celeste(arbitrati sūt)q
dā.s.eoꝝ q adhuc viuebāt i carne(q plꝰ
eēnt accepturi)cꝫ gētiles.vel ñ sk qdē h
arbitrati:sz tñ rāta ē dei largitas q si q
i possibile sic fuissent arbitrati: nihilo
minꝰ eqlē eis mercedē alꝫ accepissent.
Vñ subdik(Acceperūt āt z ipi singl'os
denarios).i.eqlē retributionē sm Bre.
z intellige nisi affuerit psonal' differētia
meritoꝝ. Ex eo em q iudeꝰ vel q grecꝰ
ē qs nō ē distinctio(Et accipientes mur
murabāt aduersus patrēfamilias dicē
tes)Hic ē qstio quā Breg.mouet dicēs
Sz pōt qrī:quō murmurare dicti sūt q
ad regnū vocank. Celoꝝ em regnū nul
lus q murmurat accipit: z nullꝰ q acci
pit murmurare pōt. Hec ille. Ad h dr
rñdēdo q murmur accipik m'tipl'r. Pri
mo p qrela iusta cū ipatientia. Secdo p
2fusiōe vocū z 2seqnk p admiratōe:q ē
cā tal' 2fusiōis aliqñ. z tertio p intēso ō
sideratio:qđ sil'r aliqñ est cā eiusdē. z qrto
p suspēsiōe cordis expectātis eadē rōne.
Prio mō sm oēs nō pt eē i accipiētes re
gnū celoꝝ:ñ q murmur sit sp mortale:
sz q ēt venialik tal' peccare ñ pt. Qui
dā g dicūt q scti pres murmurabant.i.
admirabank diuinā clemētiā i gl'ificati
one sua z gētiū.z sic exponit btus Vin
cen. Quidā ꝓo q murmurabāt.i.valde
cōsiderabāt regnū qđ m'to tpe expecta
uerūt i limbo.z sic expōit mgr Jacobꝰ
de vo. Quidā ꝓo vt b. Brego. dicūt q
murmurabāt.i. suspēsi m'to tpe expe
ctabāt. Sz oēs iste expositōes sk insuffi
cientes q̄uis vera aliq mō dicant. Nam
vnꝰ ex talibꝫ murmuratoribꝫ a pfami
lias ē notatꝰ ō iuidia vt videbik. z certā
dicebat se pati iniurīā vt innuik i textu
qđ nō eēt vex fm pdicta. Posset tñ ad h
dici q pabolis ñ optz oia scrutari.z sic
stabunt dicte opinīōes seu expositiōes.
Scdo mō soluit Chrys.dicēs q i para
bol' ñ optz oia q dicunk velle inuestigare
sz facere vim i coppk qđ dr aliqd. Intē
dit g saluator dicere q tāta erit remune
ratio q si possibile eēt aliqs murmura
ret. Pro intellectu āt huiꝰ expositiōis vi
de q notank dñica.x.post trini.i expositi
ōe allegorica.Tertio mō soluit magr
hist.z alꝫ dicētes q ē h locutio p synere
sim.i.spōtaneā 2fessiōez:seu qđ ē idē ex
psuppositione:vt si dicak psuppositio q
aliq sic voluissent murmurare sic rñde
ret.(Amice ñ facio tibi iniurīā)rc. Pōt
āt forte dici iuxta pdictā scdaz regulā.
q alꝫ accipiebāt denariū felicitatis z alꝫ
murmurabāt.s.illi met qui credebāt se
plꝰ accepturos. Ad lras em in pmittua
eccl'ia iudei 2sil'ez spūsancti gras viderī vari gētib⁹.
sic z sibi. Nā Act.xj.dr.q cū Petrꝰ res
disset i hierl'm baptizato Cornelio gēti
li z amicis eiꝰ disceptabāt aduersꝰ illū q
erāt ex circūcisiōe.i.iudei dicētes. Qua
re cōicasti cū ill' q hñt pputiū.i.cū gēti
lib⁹? Et licz istō murmur viderek 2 Pe
trū:tñ erat 2 dñm q miserat petr. Licz
āt ista expositio forte alicui videak no
ua:tñ mihi apparet q pꝰ eā tetigit mgr
hist.dicēs. Ul' pt trahi murmur ad sta
tū pnās. Jnterrogatio āt cur pares fecis
set ad futurꝫ.hec ille.Et sil'r Hiero.dicēs. Dis retrouocatio gētilib⁹ iuidet:z
i euāgelij torquek gra.hec ille. Ubi no
ta q retrouocatio dicūk iudei retroacts
tpib⁹ ad cultū z vineā dei añ gētiles vo

cati. Dicam⁹ g̃ (Et accipiẽtes) aliq̃ he-
breoꝝ mercedẽ (mumurabãt) ñ illi met
sz alq̃ ō eodem populo adhuc in carne
viuẽtes (aduersꝰ patrẽfamilias). i. deũ
(dicẽtes) i corde suo p̃ indignatiõez z iul
dlã (Hi nouissimi). i. gẽtiles q̃ fuerunt
nouissimi vocatione sed gr̃a z gl̃ia p̃mi
(vna hora fecerũt). i. pax laborauerũt (et
pares illos nob̃ feciſti: q̃ portauim⁹ põ-
dus diei z estus) m̃ro. s. tpe laborãdo.
Sz ꝯ: qz gẽtiles portauerũt pond⁹ q̃ꝫ
diu vixerũt sil̃r aũt z iudei. Quare g̃ il
li dicũt se pl⁹ laborasse: Ad h̃ dr̃ primo
fm Chrỹ. qz antiq̃ hebrei q̃uis nõ p̃ oẽ
seculũ vixerĩt: tñ vident laborasse a p̃n-
cipio sue natiuitat̃ vsq̃ ad tp̃s in q̃ ac-
ceperũt mercedẽ sp̃ i limbo expectãtes
Et i h̃ errauerũt: qz spes q̃ differt affli-
git animũ. Prouer. xiij. Scõo dr̃ fm eũ
dẽ: q̃ pond⁹ diei z estus dicũt onera le-
gis moysalce: q̃ gẽtiles nõ portauerũt.
Et itellige mentẽ Chrỹ. esse q̃ h̃ põd⁹
iudei portauerũt lõgiori tpe q̃ꝫ gẽtiles
laborassent nouit quersi. qz iã ille ppl̃s
z si nõ sing̃li de ppl̃o p̃ duo milia ãnoꝝ
vl̃ circa: illã legẽ portauerat. Tertio dr̃
fm Gre. q̃ aliq̃ illi⁹ ppl̃i vixerũt longis-
simo tpe. z h̃ itellige accipiẽdo q̃ vn⁹ fu
erit fideliũ ppl̃s a p̃ncipio mõi vsq̃ ad
quersionẽ gentiũ: q̃ hebraic⁹ dr̃ q̃uis ñ
sic sp̃ fuerit dict⁹ (At ille rñdẽs) p̃ reue
latiõez apl̃is facrã (vni eoꝝ dixit) fz Re
migiũ. Per hũc vnũ itelligunt oẽs q̃ ex
iudeis credidert: q̃s amicos p̃ fidez vo-
cat. Sic em̃ aliq̃n Petr⁹ loq̃bat in p̃so-
na oim apl̃oꝝ: ita q̃ vni dr̃ itelligit di-
ctũ multitudini. Et h̃ factũ est Act. xj.
vbi Petr⁹ reddidit rõnez iudeis mur-
murãtib⁹ ō h̃ q̃ baptizauerat Cornelĩũ
dicẽs: q̃ ex diuĩa reuelatiõe fecerat. z q̃
descendẽtẽ sp̃m̃sctm̃ viderat sup̃ gẽtiles
sic̃ sup̃ iudeos. (Amice nõ facio tibi in
iuriã) si do tibi q̃ tuũ est: z alĩs idẽ vo
lo dare ex liberalitate mea (Nõne ex dr̃i
nario queniſti mecũ: Tolle q̃ tuũ ẽ et
vade) Remigius. i. tolle mercedẽ tuã z
vade i gloriã (Volo aũt z huic nouissi-
mo) id est gentili pop̃lo (dare sic̃ z tibi:
Aut nõ licz mihi q̃ volo facere:) Qua
si dicat sic. qz si ex misc̃dia z gr̃a trado
q̃ nõ debeo: nõ pecco (An oculꝰ tuus)
id est intẽtio fm Remigiũ (nequã ẽ). i.
quersus (qz ego bonꝰ sum) q̃si dicat: sic.
qz iudei vt idẽ Remigi⁹ dr̃: malã habe
bãt intentionẽ. i. malã voluntatẽ: qz de
salute gentiũ dolebãt. Cõsequẽter po-
nit id p̃ter q̃ dicta est tota parabola:
cũ dr̃ (Sic erũt nouissimi) vocatiõe: id ẽ
gentiles (p̃mi) remuneratõe: eo mõ q̃ ex
posit̃ũ est sup̃a scz dignitate. Vel h̃ in-
telligit etiã q̃ntũ ad p̃nez statũ eccl̃ie i
q̃ iudei nõ recumbũt in p̃mo loco: sicut
olim in synagoga. Vñ Remigi⁹. Ju-
dei de capite mutanť in caudã: z nos de
cauda muramur in caput. Hec ille. Vl̃
fm Chrỹ. hoc dicit ad significandũ q̃
isti pp̃li eq̃les erunt: z neuter erit alto
por rõne tp̃is. Mõ aũt sequit (m̃lti sũt
vocati/pauci vo electi) fm Chrỹ. non
ad superiores scr̃os p̃tinet: sed ad gen-
tes. quoniã ex ipsis gentib⁹ multis vo-
catis pauci sunt eligẽdi. Vel fm Nico.
de Lyra intelligit de iudeis. quia oẽs
fuerũt vocati z pauci crediderũt: z pau
ciores eligunť ad regnũ. Alia exposit̃io
huius partis tota ex dictis p̃z. Aliqui
tamẽ contra istam secundã arguũt q̃ se
ro nõ possit̃ dici temp⁹ gratie: quia illõ
est tempus laboris z nõ mercedis. Sz
ad hoc dicit q̃ temp⁹ gratie nõ est tem-
pus ꝓsummate mercedis: sed inchoate.
z idem est tẽpus laboris qui natura tm̃
z non duratiõe p̃cedit gratiam si per la
borem ipsuz vltimã p̃parationẽ ad gra
tiam intelligim⁹: que est cõtritio. Que
ritur autẽ: vtr̃ christiani eligẽdi ad glo
riam sint pauciores damnandis ad pe-
nam: Videť em̃ q̃ sic. Primo quia hoc
videť hic dicere saluator dicẽs: q̃ pauci
sunt electi. Sed quia posset aliq̃s dice-
re q̃ loquit cõparatiue ad infideles qui
m̃lti damnanť. Arguit̃ scõo. quia dicit
Greg. Ad fidem plures veniũt z ad ce
leste regnum pauci pducunť. Hec ille.
Tertio arguit̃: qz q̃ est sup̃a naturalẽ
facultatem alicui⁹ nature: nõ conuenit
omnib⁹ nec̃ plurib⁹ suppositis eius: sed
paucioribꝫ. sicut pauciores sunt aues lo
quentes q̃ꝫ nõ loquẽtes. Sed felicitas
est sup̃a naturalẽ facultatez christiano

Dñica in Sexagesima.

rũ. ḡ pauciores sunt saluādi. Sz cōtra q; Matt. xiij. dr q angeli sepabūt malos de medio iustoꝝ. et loqr de fidelib; q ꝓpe iudicabūr p discussionē. Si aūt iusti eēnt pauciores malis: dom fuisset vt vr: sepabūt iustos de medio maloꝝ. Rñdeo. Deo soli credo eē nota huj qōnis ꝓtate. pbabilr tñ dici pōt q maior ps chīanoꝝ habētiū fidē rectā: t viuentiū in obediētia sctē romane ecclie saluabitur. Et h̄ suadeo rone t auroritate. Ratione sic. Nā fm theologos / maxie fm sctm Tho. iiij. di. xvij. absolurio sacdotis de attrito facit ꝓtritū. i. dolorē imperfectū t insufficientē de ꝑctis: eundē numero vel specie facit esse ꝑfectū t sufficientē ad salutē: ita. s. q si sint duo attriti equalr dolētes: t vnus moriar sine sacramētis/ille dānabir. alj ꝓ si recipiar sacra/saluabir. qr in susceptione eoꝝ saltē pnie t baptismi verā accipiet contritōez: q̄uis forte nō sentiar. Vl autē sar; rōnabile q saltē media ps chīanorū q veneṙ ad vsū rōnis/rpe sue mori; recipiār sacra: t cū attritiōe. i. aliq̄li dolore de pctō licz insufficiēti ad salutē: et ꝓposito cauendi de futuro. Et licz si vi uerēt/forte nō cauerēt: tñ tūc de hoc nō cogitār. Justificanr ḡ tūc isti: nec est rōnabile q post derelinquanr a dño / nisi forte raro. Si ḡ his adiūgam; pueros decedēres ante vsū rōnis t post baptismū de qb; nō est dubiū: t decedēres in regulari obseruantia religiōis de qb; est valde pbabile q saluenr: t rarissimi pereant. maior vr q; ps saluabir. Auroritate ꝓ sic. Nā Mat. xxij. dr q de vocatis ad nuptias. i. ad fidē ꝛz exposirio nē oim: vn; sol; videt reclusus in carcere ad innuēdā paucitatē eoꝝ q dānanr. Et si arguar q q̄nq; ꝓgines fuerūt sapientes t q̄nq; fatue. Mat. xxv. Dico q si talis numer; ponir ad exp̄mendā q̄titatē saluādoꝝ t dānandoꝝ p ꝓgies exeuntes obuiā spōso t ponrātes lāpades: intelligūr solū illi q veneṙ ad vsum rōnis vt possent hīe lāpades ꝓparoꝝ opationū: nō aūt pueri q nō ꝓpe exeūt obuiā sponsū p fidē alienā. Et h̄ ḡ nō hī nisi q medieras vl ēca adultoꝝ saluar. Ad p̄mū ḡ ꝓtra. dico q tor; mōs est vocar; ad fidē t gr̄iam: sz pauci sr electi ad gratiā: t paucissimi ad gr̄iam. Et sic intelligit chīus: q̄uis etiā possit dici q loqr de iudeis vt visuz est. Ad scōm dico q Grego. ibi dr paucos chīanos saluari cōparatiue ad oēs chīanos: nō aūt cōparatiue ad dānandos. t h̄ est dicere q si mille sint vocati q veneṙ t sūt chīani/t sexcenti saluenr: isti sunt pauci ad mille compati: sed nō ad q̄dringentos. Ad tertiū dico. q sub illa maiori male subsumir murādo qd in q̄le/ siue naturam in gr̄am: alioqn cq posset subsumi de bris: t ꝑcludi q maior ps eoꝝ dānar. Sz igr sic subsumi. Sz felicitas est supra naturalē facultatē: nō qdem chīanoꝝ qō sonat gr̄az: sed hoim. t sequr tūc vera ꝑclo. Vñ dico q cōcludir q minor ps hoim saluar: qr felicitas de q̄ loqr tā mur excedit naturā hūanā in se cōsiderarā. nō aūt ꝑcludir de chīanis q cōsequunr gr̄az dei. p maiori pte. qr licz impossibile sit hoi in puris naturalib; ꝑstituto mereri illā gr̄iaz: nō tñ est ipossibile existēti in gr̄a. Vñ acq̄rere illā gr̄iaz nō est sup̄ naturā exñtis in gr̄a in q̄ctum est in gr̄a. nec est sup̄ naturā chīani in q̄ctum chīanus: sed in q̄ctū homo.

Dozalr h̄ fcar q q̄tuz est ex pte dei nō est dīta q̄ etate qs accedat ad vincā ꝑscie laboraturꝰ: qr si maiora fuerit nouissimoꝝ merita: nouissimi in vocatiōe erunt p̄mi in p̄miatiōe. Chr; ꝙ. Cōposita est hec ꝓpabola vt eos auidiores faceret q in vltima senectute ꝓuertūr: ne existimarēr se minus aliq̄d habituros. Hec ille. Debet tñ quisq; diligenr aduertere ne suū laborē pdar: vel ne ociosuz ꝓtēnar. qr dr Greg. Duo pēsare debemus. Primū est vt de se q̄sq; minime p̄sumat. qr ersi iā ad fidē vocar; est: vtr ad regnū eligēdus sit nescit. Scōz ꝓ est vt vnusq̄sq; p̄rim suū quē facere in vicijs cōspicit desperare nō audeat. qa diuine mie diuitias ignorat. Hec ille.

Dñica in Sexagesima
Textus euāg. Lu. viij.

Cum turba plima cõueniret: z de ciuitatib⁹ ꝓperarent ad iesum dixit p silitudinẽ. Exijt q̃ seminat seminare semen suũ. Et dũ semiat aliud cecidit secus viaz z cõculcatũ est: et volucres celi comederũt illud. Et aliud cecidit supza petrã: z natũ aruit: qz nõ habebat humorẽ. Et aliõ cecidit inter spinas: z simul exorte spine suffocauerũt illud. Et aliud cecidit in terrã bonã: z ortũ fecit fructũ centuplũ. Hec dicens clamabat. Qui habet aures audiẽdi audiat. Interrogabãt aũt eũ discipli ei⁹ q̃ essz hec parabola: Quib⁹ ipe dixit. Vobis datuz est nosse mysteriũ regni dei: ceteris autẽ in pabolis: vt videtes nõ videãt: z audientes non intelligãt. Est aũt hec pabola. Semẽ est ꝟbũ dĩ. Qui aũt secus viã hi sunt q̃ audiũt. deinde venit diabolus et tollit verbũ de corde eoꝝ: ne credentes salui fiant. Nam qõ supza petrã: qui cũ audierint. cũ gaudio suscipiũt verbũ. Et hi radices nõ habẽt: qz ad tps credũt: et in tpe tentatiõis recedũt. qõ aũt in spinis cecidit: hi sũt q̃ audierũt: z a solicitudinib⁹ z diuitijs et voluptatib⁹ vite euntes suffocant: z non referũt fructũ. Qõ aũt in terrã bonã: hi sunt qui in corde bono et optimo audiẽtes verbũ retinẽt: et fructũ afferũt in patientia.

Cum Turba plima ꝙueiret. Lu. viij. ꝛc. In pñti euãgeli. tangunt tria pũcta: q̃ ꝛ Figuralis locutio: discipli nalis inrogatio: z mgralis explanatio

Quãtũ ad ꝓmũ sciẽdũ est ꝙ hec euãgeliũ est pabolicũ: tõ sensus lralis sumendus ẽ penes ipzopzliũ fcatũ. Quare aũt in pabolis chr̃s loq̃rek. vide dñica q̃rta post ocra Epi. Dicam⁹ q̃ (Cum turba plima ꝙueniret) ꝓpt cãs dcas dñica. ij. post octa. epi. (z de ciuitatib⁹ ꝓperarẽt ad iesuz) pdicantẽ inf dũ in deserto/ vl in cãpestrib⁹ i q̃ oñdit maria reuerẽtia z deuotio quã ꝓpli habuert ad chr̃m: q̃uis postea sacdotes z pharisei z scribe decepint ꝓpm hierosolymitanũ vt eũ peterent crucifigi. Nũc tñ qñ ista dixit pdicabat ĩ mari galilee i naui: turba exñte in littoze. vt pz ex textu euãg. (Dixit p silitudinẽ. i. pabolice loquẽdo. Nã fm Hiero. pabola grece: latine dr silitudo Ponit aũt silitudinẽ de q̃dã seminãte: cũ dr (Exijt q̃ semiat sciare semẽ suũ.) Istũ sciatoz makialis semis nõ est necesse fuisse i rez natura. qz chr̃s nõ narrat histo. sed fingit silitudinẽ ad fcãdũ Deiñ dr ꝙ semis ei⁹ q̃truoz facte fuert ptes. Primã tãgit dl. (Et dũ seiat: aliud). s. semẽ (cecidit sec⁹ viã z ꝛculcatũ est: z volucres celi comederẽt illõ) Secundã ꝙo dl. (z aliud cecidit supꝑ petrã z natũ aruit: qz nõ hẽbat hũorẽ.) Tertiã aũt dl. (z aliud cecidit inf spinas: z silr exorte spine suffocauert illõ.) Quartã q̃q dl. (z aliud cecidit in trã bonã: z ortũ fecit fructũ cẽtuplũ). s. cẽtũ p vnã Sz qz ista dcã sf obscure: ideo subdit. (Hec dicẽs clamabat) eleuata voce vt magz excitaret audituoz. Nec tñ est ꝛ illud Esa. xlij. Nõ clamabit: nec audit vox ei⁹ foris: qz ibi est fmo de clamoze ꝛrtionis/ nõ pdicatiõis. (Qui hz aures audiẽdi audiat.) Sic aũt dr Gregaures coꝛpis oẽs q̃ illic aderãt hẽbant. Vñ fm eũ z Beõ. z Hiero. qñ inuenit talis mod⁹ loquẽdi: signũ est ꝙ in ꝟbis dictis/ aut statim dicẽdis sit intellect⁹ mysticus. s. lralis q̃dem: sed pabolicus. Huic aũt pti euãgelij nullũ sensum habeo assignare: qz in tertia pte ponem⁹ expositionẽ chr̃i. Vnũ tñ documentũ habet h̃ pdicatoz: vt nõ velit oib⁹ oia ꝓponere: sed fozmare vebz fmonẽ fm ꝙ au

Dñica in Sexagesima.

ditoribꝫ cõgruit: sic̃ ꝛ chr̃s. Quintꝰ li. j. Vascula oꝛis angusti suꝑfusam hũoꝛis copiã respuũt: sensim aũt influentibus/ vel etiã stillantibꝫ cõplent

Quantũ ad scõm sciẽduz est ꝓalit: ꝙ discipli chr̃i tanq̃ idiote: nõ intellexert sensum pabole ꝓalez quẽ chr̃us intẽdebat: q̃uis itellexerit ꝓpa vocũ fcata. ꝛ ideo sequit: (Interrogabãt aũt eũ discipuli ei⁹ q̃ eẽt hec pabola). i. qd fcaret: Interrogabãt inq̃t: vt ait Beda. nõ stati postq̃ dixerat pabolã: sed cũ esset singularis. i. sine turba: siue esset in domo vt ỏt Nico. de Ly. siue in naui fz mag. histo. ꝛ s. Tho. Sic aũt ỏt b. Mat. nõ solũ discipli interrogauert de sensu pabole: sz etiã q̃re pabolice loq̃rek. sz b. Luracuit de scõa interrogatiõe: ꝛ tñ fm Eusebiũ ponit cãm ꝓncipalẽ q̃re dñs loq̃rek in pabolis dicit. (Vob). i. bñ volentibꝫ fz Grec. ꝛ simpli dignis (datũ est nosse mysteriũ regni dei) Apli em erãt q̃i fundatoꝛes ecclie post chr̃m. vñ Apoc. xxj. ỏꝛ ꝙ murꝰ citatꝛ hẽbat fundamẽta xij. ꝛ i ipis. xij. noia aplox ꝛ agni scpra. Et tõ ad ipos ꝓtinebat scire secreta ecclesie q̃ futura erãt i ꝓcessu eiꝰ a pdicatione chr̃i vsq̃ ad finẽ mũdi: q̃ secreta vocant h̃ mysteriũ regni dei. i. eccie militantꝛ. Et lz in ista pabola nlla videant secreta ꝓtineri q̃ rũc eẽnt fuka: tñ ꝓtinẽt in alijs q̃ sil cũ ista dixerat. vt ꝓz vidẽri textũ euãgelistax. Vel fm alios mysteria regni dei sũt secreta scꝑture: q̃ ỏꝛ regnũ dei. ꝛ i hui⁹ signũ sacdos osculat euãgeliũ aptũ. Aduertẽdũ est aũt ꝙ in ista pdicatiõe quã chr̃s fecit in naui q̃rtuoꝛ dixit pabolas. Et vt ỏt b. Mar. sine pabola nõ loq̃bat. qđ nõ sic est intelligendũ q̃si nihil diceret/ nisi pabolice: sz q̃ alitq̃ dicebat clare q̃ turba scire debebat: alitq̃ aũt inꝑponebat pabolica: q̃ s. ꝓtinebãt ad secreta eccie. Sz tñ istas pabolas fm scrm Tho. sup Matt. non dixit chr̃s anteq̃ fecisset miracula: sed post. Nam a pncipio sue doctrine chr̃s clare docebat ꝛ apte locut⁹ est. quia ỏꝛ Joã. xv. Si eis locut⁹ nõ fuissez: pctm nõ hẽrent. Silr etiã apte fecit miracula q̃ ỏꝛ ibidẽ. Si opa nõ fecissem in eis q̃ nemo alius fecit: pctm̃ non hẽrent. Sed multi fuerãt p̃ inuidiã excecati: ꝛ querebant miracla eiꝰ: attribuẽtes ea beelzebub: ꝛ detrahebãt doctrine. Et talibus chr̃s volebat abscondere mysteria regni dei. ꝛ h̃ fm Theoph̃. ne maiꝰ peccatũ hẽrent si ꝓtenerẽt illa post q̃ agnouissent. Vel fm alios ne ea ꝓtenerent. vel forte q̃ fm iusticiã ỏi ꝑter magnã suã malicia iam diuina ꝓuidẽtiã nõ erant auditurꝛ. O q̃t sunt qb̃ deus mitras subtrahit bonas inspiratiões: q̃ alias desperẽrũt. Seq̃t g̃ (Cereris aũt) inuidis ꝛ indignis (in pabolis) supple loq̃r. (vt videntes). i. videre se putantes: fm Theo. (nõ videãt) ꝓuidẽtiã (ꝛ audiẽtes nõ intelligãt) q̃ ego loq̃r. Vel aliter (vt videntes) s. oculo ꝙ: pali miracula mea: ꝛ me docentẽ ꝛ ꝙuersantẽ int̃ hoies (non videant) oculo spũali ipa mysteria regni dei ꝛ fidei veritatẽ. Hoc em̃ merẽt rõe inuidie excecantis. (Et audiẽtes) auribus coꝛpis ꝓba mea pabolica (nõ intelligãt) q̃ p illa fcant mysteria. Be. Recte em̃ in pabolis nuditũ q̃ clausis sensibus coꝛdis nõ curãt cognoscere ꝓuidẽtiã. Hec ille. Et fm hunc sensum ly vt: stat causalit. Cum em̃ in auditoꝛibꝫ chr̃i essent qđam qb̃ nolebat doctrinã subtrahere. i. boni: ꝛ qđam qb̃ nolebat eã tradere ne irriderent. vel q: hoc diuina iusticia exigebat/ loquebat ipe pabolice: vt boni venirent ad ꝓuidentiam: ꝓncipaliter adiuuãte deo: ꝛ secũdario ex suo desiderio ꝛ conatu intelligendi pabolas. inuidi vero eũ non attingerent/ deo deserente: ꝛ eis non curantibꝫ in] vestigiũ qđ parabola significaret. Vlñ qđ dicit: vobis datum est ꝛc̃. non solũ de aplis: sed de omnib̃ discipulis intelligit: ꝛ de oib̃ bõis. Vlr vr exponit Goꝛ. ly vt: stat cõsecutiue: non causaliter: quia indigni ꝓba parabolica deridẽt: quibus tamẽ digni melius docenꝫ. sed iste sensus nõ eque bene congruit.

Doꝛalr in hoc habemꝰ documentũ ꝙ qui diuina bñficia non cognoscũt cũ grãrum actione: spũalr excecant/ ꝛ ꝑuant cognitiõe mitroꝛ spũaliũ. Caueãt ergo q̃ diuinas inspiratiões nõ mãdant exe-

cutioni. Prouer. j. Vocaui & renuistis: extendi manū meā & nō fuit q̄ aspiceret. Despexistis oēm cōsiliū meū: & increpationes meas neglexistis. Ego q̄q̄ in interitu vīo ridebo: & subsānabo cū vobis id q̄d timebatis aduenerit.

Quantū ad tertiū ꝓbabiliter sciēdū est: q̄ apl'is & discipl'is competebat scire secreta eccl'ie & scripture. iō saluator exponit eis pabolā. Est tñ sciendū q̄ illā saluator ꝓdēdiose exposuit: relinquēs multa exposit'ib': ideo nos debem⁹ dicere q̄d nob dōm reliq̄t. Nā ipe est iste seminator ad ꝓram: & tñ hoc ipe in h̄ euangelio nō dixit. Dicam⁹ ergo q̄ iste seminator est chr̄s fm Bedā & Chr'y. & Theo. & Euseb. & Tirū. & oēs. Iste sator vt dixi in pncipio pabole (exīt) fm Beve sinu p̄is ad mūdū istū p incarnationem: vt testimoniū ꝓhiberet ꝓbati. i. vt doceret ꝓbatē p̄dicādo & ꝓbum dei seminādo. Et fm Chr'y. recte aduētus chr̄i in carnē ad nos dicit erit⁹. q̄ nos non eram⁹ cum deo: sed distantes a deo Et nota q̄ ante chr̄m null⁹ exierat seminator. Euse. Exierūt aūt nōnulli a p̄ria celesti: & ad hoies descēderūt / nō tñ vt sererēt: neq̄ em̄ satores erant: sed administratores spūs i misteriū missi. Moyses etiā & ꝓphe post eū nō seruerūt hoibus mysteria regni celor: sed retrahendo insipientes ab errore neq̄tie & idolor cultu: q̄si colebant aīas hoim & in noualia redigebāt. Solus aūt oīm sator verbū dei exiuit euāgelizatur⁹ nouā semia s. mysteria regni celor. Hec ille. Predicator aūt est velut cophin⁹ seminatoris Augu. Ego q̄d sum nisi cophin⁹ semiatoris. Ille in me ponere dignus est que vob spargo. Nolite attendere ad vilitatem cophini: sz ad claritatē semis & potestatē seiatoris. Hec ille. (Seminare semē suū) & nō alienū. Titus. Exīt aūt vt semiaret semē suū. Non em̄ accepit ꝓbum q̄si mutuatū: cū ipe natural'r sit ꝓbū diuinū. Non est igit⁹ suum ꝓriū semen Pauli vel Joānis: sed habet cum acceperint: chr̄s aūt habet ꝓriū semē / p̄ferēs doctrinā ex sua natura. Unde et iudei dicebant. Qualit⁹ hic l'ras nouit q̄s nō didicit? Hec ille. His visis accedam⁹ ad expōnē chr̄i. Dicit g̃. (Est aūt hec pabola). i. iste est sensus pabole quē statim dicaz (Semē) seminatū a semīnante. i. a me (est ꝓbū dei) Est aūt mltiplex ꝓbū dei. Primū q̄d ds pat dixit imediate p seipm: q̄d nihil est aliud q̄ ꝓceptio quā deus pat⁹ ab eterno de seipo fecit & alys fidelis aut factibilib' ab eo. Scōm est q̄d ipe ds dixit p creaturas puta angelos: vt lex mosaica. et ꝓphas: vt libri ꝓpheraz. Verba em̄ hoz erant ꝓba dei ex cui⁹ psona loq̄bant. Tertiū est ꝓbū q̄d chr̄s p seipm imediate p̄dicando dixit. Quartū est illud q̄d chr̄s dicit p p̄dicatores mistros suos. De hoc dr apl's. j. Thes. ij. Cum accepissetis a nobis ꝓbū audit⁹ dei: accepistis illud nō vt ꝓbū hoim: sed sic est vere ꝓbum dei. Primū ꝓbū fuit seminatū in terre ꝓglis: vñ ꝓcessit ille benedictus fructus ihesus q̄ vere est granū frumenti: q̄d cōtusum p varios labores & crucis pistrinū: tres dedit farias. s. sanguinē quo nos redemit: aquā q̄ mundū lauit: et lachrymas q̄b⁹ deū placauit. Lachrymabat⁹ em̄ in cruce. vt dicit apl's Heb. ca. v. Scōm fuit semē semiatū in gente iudaica: sed p̄ maiori parte fuit terra sterilis & petrosa & spinosa & inculcata a diabolo. Quartum semiat⁹ in fidelib' ppl'is. De tertio tñ ꝓphīc loquit⁹ chr̄s. (Semē g̃ est ꝓbū dei) id est p̄dicatio quā p̄dico. Per terram aūt fm Eusebiū intelligunt⁹ anie vel corda auditorum: seu ipi auditores. Est aūt ꝓbū dei sic̄ semini iacto in terrā: ꝓpter multa. Primo ꝓpter ꝓtum p̄ncipiandi: q̄ sic semē est pncipiū in naturalib': ita ꝓbū dei in moralib' Rom. x. Fides ex auditu: audit⁹ aūt p ꝓbū chr̄i Secō ꝓpt̄ sollicitudinē spargendi. Sicut em̄ semē manu accipit⁹ anteqū spargat: sic ꝓbum debet pmo manu. i. ope accipi: & postea ore spargi. fm illud Act. j. Cepit ihesus facere & docere. & Mat. v. Qui aūt fecerit & docuerit magn⁹ vocabit⁹ in regno celor. Tertio ꝓpt̄ vtilitatē fructificādi. Esa. v. verbū meū q̄d egredietur de ore meo nō reuertet⁹ ad me vacuū. Quarto ꝓpt̄ velocitatē ꝓficiēdi. q̄

Dominica in Sexagesima

scz est materia q̄ reficit aīa: sic semē q̄ reficit corp⁹. Deut. iiij. Nō i solo pane viuit hō: sed in oi ꝓbo qđ ꝓcedit de ore dei. Quinto ꝓter silitudinē ꝓclitādi: vt ptz hic. Etsi ꝫ̄ arguat: qz Matth. xiij. dī/ q bonū semē sūt filij regni. Dī q̄ q̄druplex est semē. s. seminatū ꝓ nob: vt chīs Gen. xxij. In semie tuo bn̄dicēt oēs gentes. z seminatū i nob: vt ꝓbum dei de q̄ hic: z silr gra z ꝓtutes. z semi/ natū a nob. i. opa bona z documēta sa/ na. Ps̄. Euntes ibant z flebāt mittentes semina sua. z seminatū de nobis. i. nosipsi q̄s chīs seminauit i eccl̄ia sua. z h̄ habeā Mar. xiij. Istud semē ſm Eu/ sebiū: diuisum ē ꝑncipalr i duas ptes. qz q̄ddā cecidit i terrā bonam. z illō vt idē dicē fuit i tres ptes diuisum: vt vide bit. q̄ddā ꝓ i malā: z istud silr est diui/ sum i tres ptes. Et ꝑma pars tangit cū dr̄ (Qui aūt sec⁹ viā) Sciendū q ly q: i duab⁹ ꝑmis clausulis habeā i q̄busdam textib⁹. q̄dā ꝓ nō habēt q: sz q̄d: i oib⁹ clausulis. Et si q̄daz textꝰ habeat qō: ly qō refert semē: vt dicat (Qō autē secus viā) supple ceciderit. Si ꝓ habet q: sic legat (Qui aūt sec⁹ viā) .i. illi auditores q̄ fcant p tram sec⁹ viā ponitur: siue illi q̄ suscipiūt semē: acsi illō susciperet i terra sec⁹ viā (hi sunt q̄ audiūt) .s. ꝓbū dei (Deinde venit diabol⁹) Vbi aduerten dū q̄ saluator diabolū assimilauit aui: z volucres celi appellauit ꝺmones. et h̄ ꝓpt multa. Prio: qz habitāt celū. i. aerem q̄ est locus auiū. Nō em̄ oēs demōes sūt in iferno: z si oēs patiant penā inferni. sed q̄dā sūt i aere ex diuina ꝑmissiōe ad exercitiū hoiz: vt ptz p sctm̄ Tho. j. pte q. lxiv. ar. iij. Scdo ꝓpt naturā celestez seu spūalez. ex q̄ debet eis locus celi: eo mō q̄ spiritib⁹ cōperere p̄t loc⁹. Loc⁹ ei substantia ꝓ imaterialiū ſm oēs credit celū: vt dr̄ Aristo. li. de celo z mūdo. Aer aūt dr̄ celum rōne diaphanitatis. Tertio ꝓpt velocitatē mot⁹. Licz ei diabol⁹ nō possit in instāti moueri: vt ptz j. ꝑ. q. liij. ar. iij. tn̄ p̄t i tpe imperceptibili moueri de celo ad terrā. qz in vno instāti p̄t esse i celo: z in alio i terra nō pertransito medio: vt ptz. j. ꝑte. q. liij. ar. ij z. j. dist. xxvij. Et rō est. qz ipm moueri est ipm applicari loc⁹ diuersis successi/ ue. Cū aūt ex se sint spūs: possunt ex se esse nusq̄. Vñ z greci ponūt eos añ mū dū corporeū z ꝙseq̄nt añ oēm locū creatos: cū q̄b⁹ sentit Hiero. Etsi ex se sunt nusq̄: cū se ab vno loco absoluūt: eque ꝓpinqui sūt oib⁹ alijs locis z possunt cui volūt se applicare. Et hui⁹ silitudo est in nr̄a cogitatōe: q̄ si se absoluat ab oī obiecto nihil cogitādo de se eque potēs est vt deide applicet huic vl illi obiecto z absoluēdo se ab vno pōt applicare se distāti nō se applicādo ꝓpinq̄. Venit in quā: nō qz illabat i essentiā anie: sed extra suggerit nihil violentando (z tollit ꝓbū de corde eoꝝ.) Vbi aduertēdū ē q istud semē dr̄ ꝙculcatū z comestū z sub/ larū a diabolo. Duo aūt vltima sūt idē. qz vnū dr̄ ad exponēdū aliud. Isti ei audītores sūt illi quoꝝ mēres patet vanis cogitatiōib⁹. Per istas ei mēres trāseūt oēs cogitatiōes voluptatū: z ꝙsequēter transeūt demones illas mentib⁹ inserētes. Vñ ꝙculcāt verbū dei ne fructifi/ cet. Et nō solū cōculcant: sz comedūt. i. auferūt inq̄ntū tales ex diabolica sug/ gestiōe obliuiscunt verbi diuini: nō q̄si illud possint demōes violēter auferre. Vñ tollūt ꝑcurādo vt tollat. (Hā q̄ su ꝑa petrā) .i. illi auditores q̄ significāt p petrā siue petrosam terrā: vel illi qui sic suscipiūt semen: acsi illō susciperet sup petrā (hi sunt q̄ cū audierint: cū gaudio suscipiūt ꝓbū: z hi radices nō habent: qz ad tēpus credunt z in tpe tentatiōis recedūt) Per terrā ergo petrosam: salvator ipe exponit incōstantes i aduersis: Beda. Humor ad radicē seminis ē amor z ꝙseuerātia ꝓtuz. Hec ille. Ezego. in homel. Dicti bone operatiōis initia ꝓponūt: sed mox vt fatigari aduersitatib⁹ vel tentatiōib⁹ ceperint: inchoata derelinquūt. Petrosa ergo terra humorē nō habuit: q̄ hoc quod germinauerat ad fructum ꝙseuerātie non perdurit. Hec ille. Sed ꝓtra. Hiere. xxiij. Nunquid non verba mea quasi ignis desuper: et quasi malleus conterens petras; Ergo videtur q verbum dei

debeat p̄ualere etiā i petris. Ad h̄ dico q̄ ꝓterit petras.i.dura corda qñ ip̄a ōsi derāt ꝓterīn alit ō cōi lege:qz deꝰ mo uēt hoiem ad salutē cū libtate arbitrij. Vñ eadē rōne licz bonū sit fortiꝰ malo: tñ spine suffocāt ꝓbū. qz ista suffocatio nō ē ex iportūa ꝓbi:sz ex spiarū malitia (Ob aūt i spinis cecidit hi sūt q̄ audie rūt z a sollicitudinib⁹ z diuitijs z volu ptatib⁹ vite eūres suffocank z ñ afferūt fructū)Et sic ptz q̄ dns spinas appella uit sollicitudies:fm Chrys. z diuitias fm Greg.qō itelligēdū ē inq̄ntū sollici tudinē igerūt. Vñ ait. Vtq aūt ē quō dns spinas diuitias iterptat⁹ ē:cū ille pungāt iste delectēt. Et rn spine sūt:qa cogitationū suaz pūctiōib⁹ mentē lace rāt:z cū vsq ad petrm ptrahūt:q̄si infli cto vulnere cruentāt. Duo aūt sūt q̄ diui tijs iūgit:sollicitudies et voluptates:q̄ p curā mētē oppmūt z p affluētiā resol uūt. Suffocāt aūt semē:qz ip̄ortunis co gitatiōib⁹ guttur mētis strangulāt: z dū bonū ōsideriū itrare ad cor nō sinūt:q̄si aditū vitalē stat⁹ vetāt.hec ille. (Ob ār in trā bonā:hi sūt q̄ i corde bono z opti mo ꝓbū retinēt)nec sinūt rape diabolū vt hi q̄ sec⁹ viā(z fructū affert)nc sinūt suffocare semē vt hi q̄ i spinis.(i patien tia)nec sūt icōstātes vt q̄ sup petrā. Et sic ptz vt ōt Chrys.q̄ trа bōa ꝓuio mō se hz ad viā z petrā z spinas. Grc. Terra g̃ bōa fructū p patiētiā reddit.qz nulla sūt bona q̄ agim⁹ si nō eq̄nimit̄ et pxi mox mala tolerem⁹. Fructū g̃ p patien tiā reddūt.qz cū hūilit̄ flagella suscipi unt:ad requiē sublimit̄ suscipiūt. Hec ille. Est aūt sciēdū/q̄ sic ōt b. Mat. se mē qō cecidit sup trā bonā attulit fru ctū:aliō cēteſimū:aliō sexageſimū:aliō triceſimū. Ad hui⁹ notitiā sciēdū ē q̄ ista triplex fructuū differētia tripl'r ꝓsi derari pōt. Prio fm q̄sda q̄ntū ad tres stat⁹ fideliū q̄ sūt:icipiētes:pficiētes:z pfecti. Incipiētes pferūt trigesimū.qz suff.ē q̄ habeāt fidē trinitatiz cū imple tiōe decalogi. Proficiētes aūt sexagesi mū:q̄ vltra p̄dicta implent sex miscōie opa.s.necessaria.Tertio q̄ cnūerāt Mat.xxv Ut sub vno icludūt duo.s.cibare z po tare. Perfecti ꝓo cēteſimū q̄ numer⁹ ē pfect⁹:qz duplicē habāt pfectiōez.s. vete ris legis p̄cepta z euāgelica ꝓsilia. Se cūdo q̄ntū ad tres stat⁹ saluādoz.s.ꝓiu gatos/viduas/z ꝓgies:fm Aug. de q. euāge.vt.s.triceſim⁹ ad ꝓiugatos pti neat:sexageſim⁹ ad viduas:cēteſim⁹ ꝓo ad ꝓgies. Tertio pōt ꝓsiderari q̄ntum ad triplicē victorie modū:vt ōt Augu. ibidē. Quidā em̄ sic pugnāt cū amore mūdi vt nō vincank. Alij ꝓo sic illū su perāt:vt si denuo isurrexerit facile vin cāt. Alij ꝓo sic vincūt vt se oīno nll'a ex pte cōmoueāt. Primi habēt fructū tri ceſimū:secūdi sexageſimū:tertij centeſi mū. Vide ō his sctm Tho. iij. dis. xlix. q.v.ar.ij.q.iij. Est ār h̄ vna q̄stio:qz vi dek eē stultitia,pjcere semē inē spinas. Ad h̄ sic ōr Chrys. Increpād⁹ eēt agri cola q̄ sup sensibiles spias z petrā z viā semiarer. Nō em̄ possibile ē petrā trā fi erī:nec viā ñ eē viā:nec spinas ñ eē spi nas. Jn rōnalib⁹ ꝓo sec⁹ est. Possibile ē em̄ petrā ꝙuerti in terrā pinguē z viā ñ conculcarī z spinas dissipari. Hec ille. Theo.ꝓo ōr. Seminās nō ꝓiecit semē secus viā sz ceciđit. Qui em̄ semiat do cet rectū sermonē:sz fmo diuersimode cadit i audiētes vt q̄dā coz via dicank. Hec ille. Et intēdit q̄ ex pte auditoz ē q̄ semē nō cadat i terrā bonā:qz possūt esse bona terra si volūt. Quilibet ergo debet se ꝓparare si vult q̄ verba dei fa ciant fructū in eo. Amen.

Dñica in quinquageſima.

Textus euang. Lu. c xviij.

Assumpsit Jesus duo decim discipulos suos z ait illis. Ecce ascendi mus hierosolymā: z cō summabunt oīa q̄ scripta sunt per ꝓphetas ō filio hominis Tradet em̄ gentib⁹ z illudetur z flagellabitur z cōspuetur Et postq̄ flagellauerint occident eum: et tertia die resurget. Et

ipi nihil hoꝛ intellexerẽt. Et erat ꝓbuz istō abscōditū ab eis: z nō intelligebāt q̄ dicebant. Factū est aūt cū appꝛopinq̄ret Hierichō: cecus q̄dam sedebat secus viā mendicās: z cū audiret turbam ptereuntez: interrogabat q̄d hoc esset. Dixerunt aūt ei q̄ iesus nazarenꝰ trāsiret. Et clamauit dicēs. Jesu fili dauid miserere mei. Et q̄ pꝛeibāt increpabant eum vt taceret. Jpe ꝓ multomagis clamabat: Fili dauid miserere mei. Stans aūt iesus iussit illū adduci ad se. Et cū appꝛopinq̄ssz: interrogauit illū dicēs. Quid vis tibi faciā? At ille dixit. Dñe vt videaz. Et Jesus dixit illi. Respice: fides tua te saluuz fecit. Et cōfestim vidit: z sequebat illum magnificans deū. Et omis plebs vt vidit dedit laudem deo.

Assūpsit iesus duodeci discipl̄os suos secre. zc. Luc. xviij. In pñti euāgelio tanguntꝝ tria pūcta: q̄ sūt Pꝛenūciatio: Vociferatio: Diſpatio.

Quantū ad pmū ꝛ̄ndū sciendū est q̄ chꝛs moꝛitur longe añ pdixit discipl̄ passionis sue ig̃minā: et gl̄iam resurrecōis. Et h̄ xp̄s m̄ra. Pꝛio ſm Theophilū: Grec. z Ebꝛy. vt exercitati p experimentū in die passiōis nō firmiozes in fide. Scōo ſm Cyrill. vt scirēt q̄ voluntarie pateb. Et h̄ ē q̄d dꝛ (Assumpsit iesus. xij. discipl̄os suos) Assūpsit int̄ā. i. ad se sūpsit: q̄ vocauit eos z duxit seoꝛsuz a turba / z ab alijs discipl̄is: vt secreto loq̄ret eis: ſz q̄ dꝛ Matt. Et h̄ ſm Ebꝛy. q̄ istō nō fuerat reuelādū infirmiozib ne turbarent. Erat aūt ibi Iudas: q̄ nōdū ꝛceꝑat malū. vt dꝛ scūs Tho. sup mat. quē ſm Goꝛ. chꝛs voluit fuisse vt audita pnūciatiōe passiōis vl sic ab ea pcurāda suo tpe cessaret. (Et ait illis: ecce ascēdi. hiero.) Quare sic dꝛ hec cīras. vide dñica. j. aduen. Erat aūt i alto sita respectu totiꝰ tre pmissionis: q̄ erat i mōtanis. Jō vndiq̄ ad eā accedētes ascēdebāt: recedētes ꝓ descēdebāt (z ꝓsūmabūt oia q̄ scꝑta sūt p pphetas.) Fuerūt q̄dā heretici q̄ dixerūt chꝛm legi z pphetꝛ docuisse ꝛ̄ria: qđ chꝛs puidēs vt ait Be. oñdit q̄ p pphaz pſa gia sue passiōis z posterioꝛis gl̄ie sit celebꝛata pfectio. Hec ille. Voluit autez chꝛs ꝓsūmari in hier'lm citare sacdotali z regali ꝛ̄pter m'ta: ſm s. Thom. sup Matt. Pꝛio q̄ ipe tanq̄ ver sacdos dēbat in sacdotali citare offerre hostiā deo p salute generꝛ hūani. Obtulit ät seipm sup altare crucꝛ. Scōo: q̄ p suaz passionē acq̄siuit sibi regnū. vñ post resurrectionē dixit. Data est mihi oīs potestas i celo z in tra. Hoc ät ꝓgruc fcm est in regia citare. Tertio pōt addi rō tacta i euāge. naritatꝛ in nocte: ad exm̄ s. hūilitatis. Voluit em̄ i vꝛbe vili ꝓcipi: z in nobili ꝓfundi nō q̄rēs honoꝛē ex p̄ia: neq̄ fugiēs ꝓfusionē ex loci nobilitate accrescētē in q̄ ꝓfundebat (de filio hois). i. de ipo chꝛo. Quare aūt sic se appeller: dicūt q̄dā q̄ tō est. q̄ vnius tm̄. i. ꝓgis filiꝰ est. sed melius dꝛ q̄ gra humilitatꝛ h̄ fecit. q̄ etiā alij: vt Ezechiel dicti sūt filij hois. Que aūt sint ista q̄ pphete p̄dixerūt: ptz ex bto Mat. q̄ fuerūt tria. s. pdictio discipl̄i: quā p̄dixit dō dꝛ. Qui edebat panes meos: magnificauit. i. magnā fecit sup me supplantatiōnē. Scōo cōdēnatio ad moꝛtē a senioꝛib z scribis: q̄ pdcā fuit Sap. ij. vbi dꝛ. Morte turpissima cōdemnem̄ eū. Tertio q̄ traderet gētib. i. gētilib: puta Pilato z mistris ei. Et de h̄ ctio ēt btūs Lu. h̄ facit mētionē. vñ seq̄t (Tradet em̄ gētib) Jo. xviij. Gens tua z pōtifices tui tradidert te mihi (z illudet) Primo in pꝛetoꝛio pncipis sacdotū: dicēdo. Prophetiza nob zc. Lu. xxij. Scōo in pꝛetoꝛio pilati p̄sidis. Mat. xxvij. Genuflecto ante eū illudebāt ei. zc. Tertio in pꝛetoꝛio Herodis. Lu. xxiij. Spreuit illū Herodes cū exercitu suo z illu. zc.

Quarto i patibulo crucꝫ. Lu.xxiij. Illudebāt aūt ei ⁊ milites accedētes: ⁊ acetum ⁊c. (qz ⁊ flagellabīt) ꝑmo colaphis in facie Mat.xvj.⁊ scdo arūdine in capite Mat.xxvij.⁊ ꝛtio flagellis in toto coꝛpe. Jo.xix.qñ scz erat crucī affigēdus. imo cōit renek q etiā ante iā fuerat al⁹ flagellat⁹. Dicūt em̄ q̄dā chīm fuisse ꝑmo flagellatū tota nocte in domo Caiphe. et scdo mane a Pilato ad placandū iudeos: qñ dixit. Emendatū illū dimittā. ⁊ ꝛtio iteꝝ a pilato qñ ꝑ⁹ nō ꝓtetus de chīi flagellatiōe ⁊ coꝛona tione ⁊ irrisiōe publica coꝛā eodē ꝑ⁹: petiuit eū crucifigi. qz data sntia de cruce ⁊ morte iteꝝ ē flagellat⁹: eo q̄ sāctū eēt a romanis hoiem affigendū cruci ꝑ⁹ flagellis esse cedēdū. De scda tū flagellatiōe sola exp̄sse legit. ⁊ h̄ Jo.xx. lz Mat.xxv. inuat de ꝛtia di. q Pilatus dñm flagellatū tradidit crucifigendū: sed forte recaptulādo loq̄t (⁊ ꝓspuet) ꝑmo, aīudisū atrio pōtifiꝯ. mat.xxvij. scdo a gētib⁹ in atrio p̄sidis ibidez. (Et postq̄ flagellauerit occidēt euz. (Et in his tāgit ꝛtia q̄ maxie hoies appetūt. s. honoꝛē: q̄tē: ⁊ vitā: q̄b⁹ chīs fuit ꝑuatus: qz fuit illusus/ ⁊ flagellat⁹/ ⁊ occisus. Hec aūt oia ꝑphe p̄dixerāt. Ch⁹. Hec Esa. p̄dixerat di. Obtuli scapulas meas ad verbera: genas meas ad alapas: ⁊ faciē meā nō auerti a spuroꝝ dedecoꝛe. Sed ⁊ crucꝫ patibulū p̄dixit pheta vbi ait. Tradidit in morte aīam suā: ⁊ cū sceleratꝫ deputat⁹ est. Hec ille (Et ꝛtia die resurget) iuxta illō q̄ dō p̄dixerat di. Non derelinq̄s aīam meā in iferno. Quō āt ꝛtia die resurrexerit ⁊ q̄ꝛe. vide feria q̄rta post ꝑmā dñicā q̄ drageſi. (Et ipi nihil hoꝝ intellexer̄t) ⁊ h̄ fm Cirill. qz nesciebāt exq̄sit⁹ scripturas q̄usq̄ post resurrectōez suā aperuit illis sensuz vt intelligerēt illas. Beda aūt tres alias rōes assig̃t di. Qz em̄ discipli maxie eius vitā diligebāt: eius morte adire nō pot̄ant. Et qz nō solum hoiem inocentē/ sed ⁊ deū verū sciebāt hūc nullaten⁹ moꝛi posse putabant. Et qz ꝑ pabolas eū sepe audiꝛe ꝓsueuerāt: q̄tēs aliq̄d de sua passione dicebat: aliud allegoꝛice referēdū esse credebāt Vñ seq̄t (Erat aūt ꝓbū istud abscōditū ab eis: ⁊ nō intelligebāt q̄ dicebant) iudei ꝓ qz in eius morte cōspiraverāt qñ de sua passione loq̄bat dicēs in Joāne. oportet exaltari filiū hoīs/ intelligebant. Vñ dixerūt. Nos audiuim⁹ ex lege/ qz chīs manet in eternū. Hec ille.

Moralit sciendū est q̄ iudas chīm ꝑdidit salutādo/ amplexādo/ osculādo/ ⁊ secū comedēdo. Xt̄i aūt in ista q̄dragesima salutabāt chīm / oꝛonē dñicam dicēdo: ⁊ amplectenk bꝛachīs timoꝛis ⁊ amoꝛis ꝓstringendo. ⁊ osculabunk: veritatē in ꝓfessione dicēdo: ⁊ chīo p̄ misericoꝛdiā occurrēte. ps. Misericōia ⁊ veritas osculate sunt. ⁊ comedēt cū illo cōlcando. ⁊ tñ ꝑdent eum q̄dam stati post pasca ad vomitū reuertēdo. Auari aūt simoniaci/ ⁊ vsurarij tanq̄ Judas tradent: qz illū tradidit iudeis ex auaricia. Sed inuidi ⁊ maligni/ velut iudei Pilato ex inuidia. Pusillanimes aūt ⁊ p⁹ ceſarē. i. hoiem q̄ deū timētes: sic Pilatus illū tradidit crucifigendū ex tioꝛe.

Jtē sciendū est moraliꝛ q̄ chīs vendit a simoniacꝫ tanq̄ a iuda q̄ etiā sūt peloꝛes aliq̄n. qz ipe pecuniā restituit aliq̄n sed m⁹ti istoꝝ nunq̄/ q̄z figura fuit lēp Biezi nunq̄ satiāda. iij. Reg. ca. v. Jludit āt ab hypocꝛitꝫ. de q̄b⁹ dr. ij. Pet. iij. In nouissimis diēb⁹ venient illusoꝛes ⁊c. flagellat ꝓ a tyrānis. ps. Liricūdedeꝛt me canes m⁹ti. Cōspuit etiā a blasphemis Job. xxx. Faciē meā conspuere nō verenk. Occidit aūt ab apostatis Heb. vj. Rursuz crucifigēres sibimetipis filiū dei. Jteꝝ sciendū est q̄ chīs q̄ttuoꝛ vicib⁹ fuit illusus. Prio in domo caiphe cū velamie capitꝫ. Scdo in domo herodis cū veste alba. Tertio in domo pilati cū purpura. Quarto a iudeis in cruce: q̄ ei⁹ ꝓba puerteres dicebāt. Vah q̄ destruis tēplū dī ⁊c. Primo mō illudit sacdos fatens ꝑ tpalib⁹ q̄ assumit amictū q̄ sc̄at spem celestiū Scdo imundus sacdos induens albā: q̄ mundiciā sc̄at. Tertio maliuolus induens casulā: q̄ sc̄at latitudinē charitatis. Quarto ꝓtemnens verba dei cum

assumit stolã: q̃ gladiũ. i. ꝑbũ dei signi/ficat. Itẽ sciendũ q̃ q̃tuor vicib⁹ fuit chr̃s pcussus. Prio in capite p̃ arũdinẽ. Scõo i facie p̃ alapas. Tertio i collo p̃ colaphos. Quarto i toto corpe p̃ flagel la. Per caput chr̃i fcank plati. p̃ faciem ītẽplatiui: q̃ sũt pulcrior eccl̃ie ps. per collũ p̃dicatores. p̃ corp⁹ actiui. Qui g̃ istos iniuste prurbãt: chr̃m i ill̃ mẽbris pcutiũt z flagellãt. Itẽ sciẽdũ q̃ chr̃i cõ spuitio q̃ fuit magna vilipensio: ꝟz glo. fcat ꝓtumelias iustis illatas in eoꝝ pre sentia p̃ turpia z inhonesta ꝑba que sũt immũdi oris spura. Occisores aũt chr̃i sũt q̃ pauperes spoliãt. Eccl̃i. xxxiiij. Qui aufert i sudore panẽ q̃si q̃ occidit ꝓxim suũ. Itẽ q̃ pauprib⁹ nõ tribuũt in extre/mis necitatib⁹. Amb. Pasce fame mo/rientẽ. si non pauisti occidisti. Hec ille.

Quantũ ad scõm l̃ralẽ sciendũ est q̃ in via chr̃s fecit miraculũ q̃ i pñti euã gelio narrat. Primo fm Grẽ. ad solidã dã discipuloꝝ fidẽ. Scõo fm Theo. ne incessus dñi inutilis esset i via: h̃ docu/mentũ discipl̃is suis dans vt i omib⁹ si mus ꝓficui: z nihil sit i nob⁹ ociosũ. Hec ille. Sequit g̃ (Factũ est aũt cũ appro/pinq̃ret hierícho) Est aũt hierícho ciui tas p̃ Josue euersa ꝑ us: cũ ad clangorẽ tubaꝝ z vociferationẽ ppl̃i ꝺi muri eiꝰ corruerũt: vt patz Josue. c. vj. z post re edificata p̃ Abiel: vt ptz. iij. Reg. xvj. (cecꝰ q̃dã sedebat iuxta viã mẽdicans) Hic est duplex q̃stio. Pria: q̃ dr̃: cũ ap/propinq̃ret Hierícho. Nã br̃ũs Mar. dic̃ h̃ miraculũ factũ i exitu ꝺ hierícho Scõa: q̃ h̃ dr̃ fuisse vnꝰ cecus: ibi ꝟo q̃ fuerũt duo. Ad has q̃stiões dupl̃r rñ/det Aug. de ꝟsen. euãg. Ad ꝑmã eñ ꝺt ꝑmo: q̃ chr̃s dictꝰ ẽ a br̃ũ Lu. h̃ appro/pinq̃re hierícho: nõ ingrediẽdo sed egre/diẽdo: lz iste modꝰ loq̃ndi sit inusitatus Ad scõaz ꝺt q̃ vnꝰ eoꝝ fuit famosior et ꝑ/orunior. vñ z br̃ũs Mar. ponit no/mẽ eiꝰ z ꝑr̃is eiꝰ dicẽs. Bartimeus fi/liꝰ Timei. et hũc solũ nouiat Luc̃. Sed scõo mõ idẽ soluit vtrãq̃ q̃stiõez: z con sentit mg̃r hist. dicẽs: q̃ i ingressu sana/uit vnũ. z i egressu ꝟo duos: inter quos vnꝰ erat famosior: quẽ br̃ũs Marcꝰ sa natũ dic̃: de alio tacẽs. Sz mihi magis placet ꝑma expositio. Nã eedem intre/gationes z rñsiones z increpatiões facte sũt circa eũ quẽ fm Marcũ sanauit in exitu ciuitat̃: z circa eũ de q̃ loq̃t Luc̃. Jõ vnꝰ z idẽ videt fuisse quẽ br̃ũs Lu. anticipatiue loq̃ns dixit sanatũ: et post narrat qꝺ ꝑus erat factũ. s. dñz pambu lasse hierícho (Et cũ audiret turbã p̃te reuntẽ) Cũ chr̃o ei egrediẽte ꝺ hierícho fuit mꝝta turba: vt Mar. testat. Prio qr̃ iam chr̃s erat famosissimꝰ in doctri/na z miraculis. Scõo: qr̃ ascẽdebat ad festũ pasce in hier̃m: ad qꝺ illo tpe ois ppl̃s israel ascendebat. Tertio: qr̃ vt ꝺt Mgr̃ histo. pauci nõ audebãt ingredi desertũ mediũ inter hierícho z hier̃m: iõ multi sociarũt se chr̃o. (Inꝛrogabat q̃d h̃ esset) z fm Chrys. rñderũt ei ocu/lati fm q̃ credebãt: iꝺo sequit (dixerunt aũt ei q̃ iesus nazarenꝰ trãsiret. Et cla mauit) ex magno desiderio sanitat̃ (di cẽs. Jesu fili Dauid miꝛere mei) Iste cecus in ꝑbis ist̃ p̃tendit se hr̃e magnã fidem ad chr̃m: z cũ credere deũ. z h̃ qa de eo forte sepius audierat z ꝺ miracul̃ eius. Sed vnde nouerat iste cecus ie sũ esse filiũ Dauid? Rñdz Ciril. In iuda ismo nutritus nõ ignorauit q̃ de proge nie Dauid deus fm carnẽ nasceret. z iõ ei vt deo loq̃ns dic̃: miserere mei. Hec ille. Seruos eñ ꝺi oremus vt p̃ nobis orent: deũ vero vt nobis misereat. Vl̃ dicere possumꝰ q̃ apud iudeos: Messi as expectatꝰ. qr̃ expectabat de semine Dauid: ideo p̃ excellentiã dicebat fili⁹ Dauid. Et fm h̃ dicere Jesum filium Dauid: est dicere cum esse chr̃m. Et h̃ innuit Mar. xij. vbi dicit. Et stupebãt omnes turbe z dicebãt. Nunqd h̃ est fi lius Dauid. Et ad hunc sensum turbe dicebant: Osanna filio Dauid Mar. xxj. Oꝺ ꝟo dic̃: miserere mei posset qui dẽ dici q̃ tali vtiq̃ modo loquẽdi doctꝰ a spũsctõ. sed tamẽ etiã dici posset q̃ ru des eo maxime tẽpore etiã sanctos sub tali verboꝝ forma aliquãdo inuocabãt Unde z Job. xix. dicitur. Miseremi/ni mei miseremini mei saltem vos ami ci mei (Et qui p̃eibãt) chr̃istũ (increpa

bant eū vt taceret) Chr̄s em̄ tūc in via
eū nō esset occlusus: aut docebat turbā q̄
eū seqbat vt eū audiret: aut certe cogi-
tabūd⁹ ꝛ ꝓplatiu⁹ incedebat. Et ideo
q; cecus vtroq; mō videbat chr̄m impe
dire: increpabāt eū turbe. (Ille ꝓ mlto
magis clamabat: Fili Dauid miserere
mei) Timebat em̄ ne voces increpantiū
impedirent vocē suā ne corpal̄r audiret
a chr̄o: ō vocē elevauit mlto magꝭ cla-
mando: Allegorice Hiericho interp̄ (mādo
tak luna: q̄ ē ādā variabile. ꝛ ꝟcat nr̄az
mortalitatē fm Greg. Jō chr̄s vēit hie
richo: qñ suscepit carnē. ꝛ tūc cec⁹ illūi
nat⁹ est. Quis ꝓ sit iste cecus exp̄mit
Amb. dicēs. Jn h̄ ceco typus pp̄li gen
tilis est q̄ sacro dñico recepit amissi lu-
minis claritatē. Nihil aūt interest vtrū
in vno ceco medicinā: an duob⁹ recipiat
qm̄ ex Cham ꝛ Japhet Noe filijs ori-
ginē ducēs: in duob⁹ cecis duos gener⁹
sui p̄dedebat auctores. Hec ille. Et no
ta q⁹ ex ꝟtio filio Noe. s. Sem descēdit
Abraā: vt ptz Lu. iij. ꝛ ꝙseqnr̄ pp̄ls iu
daic⁹. Vl̄ p istū cecū ꝟcat gen⁹ hūanuz
qđ in duos pp̄los diuidit. s. gētilē ꝛ iu-
daicū. Greg. Cec⁹ ē gen⁹ hūanū: qđ i pa
rente ꝓmo a paradiso expulsū: cla
ritatē supne lucis ign̄as dānatiōis sue te
nebras patit. Hiericho aūt interp̄tāt lu
na: q̄ dū mēstruis mom̄tis decrescit: de
fectū nr̄e mortalitatis designat. Dū igit
cōdit⁹ nr̄ apprōpinq̄t hiericho: cec⁹ ad
lumē redit. q; dum diuinitas defectum
nostre carnis suscepit: hūanū genus lu
men qđ amiserat recepit. Hec ille.

Anagogice cec⁹ sedēs extra hiericho
est pp̄ls scrōz patz iā exutus carne mor
talitatis: q̄ stat sec⁹ seu extra viā ascendē
di i hierl̄z celestē. q; stabat i limbo sub
tra deorsū: ꝛ tñ credebat i chr̄m q̄ ē via.
ꝛ mēdicabat: q; ꝓtinue orabat deum p
sua libatiōe. Sz trāscūre dño. i. dū dñs
pegrinarek i carne: mlto magis clama-
bat: p intensionē vl̄ extensionē sui desi
derij. Et i ipo egressu chr̄i ab hiericho
.i. mōte q̄ reliq̄t mortalitatē: ꝛ p diui-
nitatē sterit: recepit ꝓmo lumē corpale
q̄ntū fuit ex pte chr̄i. q; chr̄s carcerē il-
lū tenebrosū cū luce corpali intrauit: vt
pateret ex scrō Tho. in. iij. sen. Scō lu-
men spūale: q; pacta passiōe apta est ia
nua celi: ꝛ oēs fuerūt in paradiso per
beatificā visionē: q̄uis nō fuerint stati
in celo p localē ascensionē. Omnia ista
patēt ex scrō Tho. in diuersis locis.

Moral̄r iste cecus ꝟcat pcrōrez p̄ua-
tū lumine fidei vl̄ gr̄e dei. De h̄ sic ait
Greg. Qui ek̄ne lucis claritatē nescit:
cec⁹ ē. Si aūt iā i redēptorez credidit q̄
dixit. ego sum via. ꝛ vt lumē ꝟitat⁹ reci
piat postulat: iuxta viā sedet ꝛ mēdicat
Illi aūt q̄ Jesū venientē p̄cedunt desi-
gnāt carnalitū ōsideriox turbas tumul
tusq; viciox. q̄ p̄ usq; iesus ad cor nr̄m p
ueniat: cogitatōez nr̄az dissipāt: ꝛ i ipa
nos nr̄a ozone prurbāt. Ipse ꝓ magis
clamabat. q; q̄nto grauiori tumultu co
gitationū p̄mimur: tanto oratioui inst̄-
stere ardentius debemus. Hec ille.

Quātū ad ꝟtiū lr̄alit sciēdū ē q⁹ chr̄s
oñdit se h̄ loco ad miseras p̄sonas fuisse
piū ꝛ mificordē. q; audit⁹ vocib⁹ ceci: i-
termissa via ꝛ p̄dicatōe vl̄ ꝙplatione:
animū ꝟtit ad eius ꝙsolatiōez. Dicit q̄
(Stans aūt iesus) Stare aliq̄n opponit
ei qđ ē sedere: vt ꝓpe dicat stare q̄ ē rec-
tus sup pedes suos. Aliq̄n ꝓ opponit
ei qđ ē moueri. ꝛ vtroq; mō sterit chr̄s:
ne cec⁹ h̄ret cām currēdi post se. Et in h̄
innuit quō se debeāt h̄re p̄nc̄pes et pla
ti q̄n audiūt paupes q̄rulātes miscōiaz
vl̄ iusticiā. (iussit illū adduci ad se) Nō
em̄ potuisset h̄re aditū ad chr̄z rōne tur
be: nisi chr̄s dedisset viā. Si aūt iste ē ō q̄
loq̄t Marc⁹ vt ē rōnabile: dixer̄t ei co
mites chr̄i. Aie eq̄or esto: surge: vocat te
Qui p̄recto vestimēto i q̄. s. mēdicabat:
exiliēs vēit ad eū: vt testat Marc⁹. in q̄
apparuit magn⁹ salut⁹ ardor: q; vēit ad
chr̄m cursim cū cēt cec⁹. Exilire ei ē ex-
tra salire vl̄ saltare (Et cum apprōpinq̄
ret) cec⁹ saluatori (interrogauit illū) salua
tor (Quid tibi vis faciam?) q̄si diceret,
Vis ek̄ynaz: vl̄ salutē? Ciril. Dispēsati
ue interrogat: ñ q̄si ignās: sz vt sciret affā
tes q⁹ nō petebat pecuniā: sed diuinā ef
ficaciā. Vel q; calūniatores veritatis
iudei possent dicere: vt in ceco nato: nō
est hic sed silis ei⁹: voluit vt cecus p⁹

qñdēret defectū nature: z tunc cognoscat gr̄e maiestatē. Hec ille. Vel iterrogat vt eū magis accēdat z suspēdat z suspēdat ad desiderīū sanitatz: et ꝓseq̄nt̄ grat⁹ habeat chr̄i bñficiū (At ille dixit, dñe vt videā (Tūc chr̄s volēs se demi oñdere: curare eū voluit īpatiue z p ꝓria autoritate. Vnō seq̄t̄ (Et dixit illi Jes⁹: Respice) Sciendū tñ q̄ licz chr̄s ꝓia posset: tñ ex ꝓgruitate req̄rebat alīq̄ dispositio i recipiētib⁹ ei⁹ bñficia. Jō seq̄t̄ (Fides tua te saluū fec̄) dispositiue, s. z ꝓgruēter. Fides ei ē sic̄ vas q̄ ex fonte diuitatz haurim⁹ gr̄am z bñficia. ꝛō q̄nto fuerit maior tāto magz haurit. Cirill⁹. Diffūdit gr̄a quā suscipit fides: z sic̄ ex alīq̄ fonte hi q̄dē guis vasis modicū aq̄ haurīūt: hi ꝓ maioribꝫ mītū: fonte ñ distinguēte mēsuras. z sic̄ ſm fenestras q̄ aplunt magz vt min⁹ splēdor solis ifundit: ita ſm capacitatē intentiōis haurit gr̄a. hec ille. (Et ꝓfesti vidit). s. clari⁹ q̄ vnq̄ videre potuissz p naturā. Sic̄ em̄ ars ñ pt eq̄rī nature i opando: ita neq̄ natura deo. Vñ nūq̄ fuit vis⁹ ita clar⁹ sic̄ ille quē de⁹ dedit fz Chr̄y. z scīm Tho. (Et seq̄bat illū magnificās deū) Et q̄ prz fz Cirillū q̄ san⁹ erat i corpe z i spū. Sz h mouet Chr̄y. q̄stionē. Quare ꝓmisit cecū seq̄ se: nāt̄ ōmoniacū liberatū z seq̄ volentē: vt pz Luȳ. Et ad h̄ ipe Chr̄ys. ōr. Neutq̄ irrōnabile puto. Demōiacū ei mittit ꝓconē vt ex sua ꝓsistentia bñfactorē p̄dicet. Erat ei excellēs miraculū: furiosū videre sane mētz effectū. Cecū ꝓ̄o ꝓmittit se q̄: q: hierosolymā ascēdebat: p̄ crucē p̄fectur⁹ altū mysterīū: vt recentē bñtes miraculi mēt̄onē ñ existimarēt eū ifirmitate port⁹ q̄ miscōia pati. Hec ille. (Et ois plebs vt vidit) miraculū tāglio su (dedit laudē ōo) magnificādo deuz z chr̄istum eius.

Allegorice z anagogice prz ex dictz.

Moraliter vero significat q̄ ōz egorī⁹ exprimit dicens. Cum adhuc turbas phantasmatū in oratione patimur. Jesum aliquaten⁹ transeuntē sentim⁹. Cum vero orationi vehemēter insistimus: deus in corde figit: et lux amissa reparat. Hec ille.

Feria q̄rta in capite ieiunij. Textus euangelij Mat. vi.

QVm ieiunatis nolite fieri sicut hypocrite tristes. Exterminānt enim facies suas: vt pareant hominibꝫ ieiunantes. Amen dico vobis: q̄z receperūt mercedē suā. Tu aūt cū ieiunas vnge caput tuū: z faciē tuā laua: ne videaris hoīb⁹ ieiunās. sz pr̄i tuo q̄ est in abscōdito. Et pater tu⁹ q̄ videt i abscōdito reddet tibi Molite thesaurizare vobis thesauros in terra: vbi erugo et tinea demolit: z vbi fures effodiunt z furant. thesaurizate aut̄ vobis thesauros in celo. vbi neq̄ erugo neq̄ tinea demolit: et vbi fures non effodiunt nec furantur. Vbi em̄ est thesaur⁹ tuus: ibi est z cor tuum.

QVm ieiunatis ꝛc. Mat. vj. Sciēdū ē añq̄ ad euāgeliū descēdam⁹ / q̄ guis solēnitas. xl. i sequēti dñica i choek: tñ eccl̄ia addidit q̄ttuor dies p̄cedēres. Cui⁹ rō l̄ralis est vt q̄dragenarius nūer⁹ iplerek ſm aliq̄s. q: a seq̄nti dñica vsq̄ ad pasca sūt solū. xxxvj. dies ieiunabiles: sz addit̄z q̄ttuor resultat numer⁹ q̄dragenar⁹: quē chr̄s suo ieiunio ꝓsecrauit. Sūt z due rōnes mystice q̄re i q̄rta feria ichoek. Prima: q: passio chr̄i ea die fuit ptractata z cū deliberatōe firmata: q̄uis ēt ista possit eē l̄ral. Secūda i signū q̄ xp̄s ieiunij maxie q̄dragesimale: ē xp̄s pfecte claritatz: illūinās intellectū q̄ ad naturale lumē z q̄ adsup naturale. Quarta em̄ feria fact⁹ ē sol z alia lūinaria: cū añ mōm illūinassz q̄dā nubecula debilit̄ quā fecerat de⁹ cū dixit. Fiat lux. Tertia: q: ē dies mercurij vulgarit̄ dicta. Mercuri⁹ āt ſm astrologos ē planeta regnās i ꝓgie: z q̄ dñat aq̄. z q̄ sp̄ sit̄ ferk cū sole et pest facūdie.

vt aũt ptz Act. xiiij. in signũ. s. q hoies
b rpe debẽt ee mũdi corpe vt ꝓgo. z hu
mili lachrymis. z pseuerãtes i bono qõ
est eẽ cũ sole sp. i. chño. z ꝑdicatores de-
bẽt eẽ facundi. Igit eccl'ia vt feruẽt' b
ieiuniũ suscipiam' : reduc nos ꝑ cineres
ad memoriã mortis. z chis i euãgelio do
cet quõ ieiunem' ne meritum ꝑdamus.
Igit in pñti euãgelio intrẽdit ꝓncipal'
chis a nob excludere inanẽ gl'iam q ꝑ
ditur meritũ bonor operũ : z suadere q
ponam' finẽ in do ne cõmittam' mala.
Et in eo tangunt tria pũcta : que sunt
Reprehensio / Admonitio / Exhortatio.

Quantũ ad ꝓmũ chis reprehendit hy
pocritas. Dic g. (Cũ ieiunat, nolite fi
eri sic hypocrite tristes) Vbi ꝑz Chry.
aduertẽdũ est / q aliud e esse triste. aliud
se facere seu ostẽdere triste. Qui em ie-
iunat eo ipo q ieiunat est tristis : sz nõ se
fac triste : sed solũ gñ aliqd fac vt tristis
videak. Et isto mõ dic christ' : nolite fie
ri tristes. qr isto mõ hypocrite se facie-
bãt tristes. Ideo subdit (Exterminant
em facies suas) Extermiare sic Hiero.
restak est extra terminos ponere. iõ ꝓpe
fm eũ exterminank exules. large tñ ome
qõ extra suos ꝓsuetos termios ponit ex
termiak. Qui g tristior solito se fingit
ex figura faciei vel ex aliq fuco : extmi-
nat facie suã. Et ita hypocrite faciunt
(vt pareãt). i. videank (hoib ieiunãtes)
Bre. viij. morak. Nihil tãto labore aliõ
nisi extmiatio hũana cogitak. Hec ille.
Chrys. sup Matth. Si g q ieiunat et
triste se facit hypocrita est : qnto magis
nequior est q nõ ieiunat : sed argumẽtis
qbusdã i facie sua pingit venale pallorẽ
qsi ieiunij signũ. Hec ille. (Amẽ) id est
vere (dico vobis : receperũt mercedẽ su-
am) quia sz vt Remig. ait : receperunt
id, ꝓter quod ieiunauerũt. Vel est mo-
dus loquendi quo significak q apud de
um nullam mercedez tales mereantur.

In hac ꝓte sunt duo documẽta. Prũ-
mũ : qr fm Augu. ex hoc apparet q inã-
nis gloria nõ solũ in reb pulcris z glo-
riosis locũ habet : sed in vilib : puta fa-
cies squalore z vestiũ sordibus. Imo vt
dicit in secundis est periculosior : quia
nõ potest ita cõuinci cũ sit sub nomi-
sanctitatis et humilitatis. Secundum
est : cum in nostro bono opere duo sint :
sz meritum z gloria. deus vult ꝓ se
gloriam tanq principalis causa omnis
boni : z nobis tradit merituz. Qui ergo
vult surripere partem vel : perdit suam :
deo seipsum vindicante.

Quantũ ad secũdũ admonet z docet
nos chis qliter z q fine debeam' ieiu-
nare : cũ dic (Tu aũt) q nõ vis ꝑdere ie-
iunij meritũ (cũ ieiunas : vnge caput tu
um : z facie tuã laua) Sz ꝓtra ꝓmo : qa
deferre caput inunctũ videt esse contra
honestam ꝙuersationẽ cũ sit turpe. Et
ꝓterea si ieiunantes semp vngãt caput :
eque manifestabik eoz ieiunũ ꝑ talem
vnctionẽ sic z ꝑ hypocritaz fictionem.
Ad ista duo argumẽta rñdet Hieroñ.
dicens. q loquit chis iuxta ritum pun
cie palestine : vbi dieb festis solent vn-
gere capita. Hec ille. Ex q ptz q in iu-
dea seu palestina vbi chis ꝑdicabat : nõ
est turpe sed honestũ z pulcrũ inungere
caput. et erat letic'ie sigmũ. Et quia ita
erat ꝙsuetũ : nõ fuisset ex hoc ieiuniũ de
prehensum. Chrys. ꝓ sup Matthe. dic
q ista sunt ꝑ exaggregationẽ dicta :
z sensus nõ est q ista fiant. sz qõ qntum
possum' ieiunia nostra celem'. Et ides
dic sententiak Hiero. Sz argus ꝓtra
solutionẽ vtriusq. qr ex hoc sequit q bo
nũ sit scandalizare ꝓximuz q credet me
me nõ ieiunare qñ ieiunare debuissem.
Ad hec dicendũ est q chis nihil aliud
intendit nisi vt inanem gl'iam fugiam'
Ieiunia g q sunt de ꝑcepto null' debet
celare rõne ꝑdicta : ne. s. aliquẽ scandali-
zet. Etsi insurgat motus inanis gl'ie :
ille nõ pot tollere meritũ : cũ homo i tal
i casu manifester ieiunũ ex ꝓncipali in-
tentiõe ne scandalizet ꝓximũ suũ. Sed
si dicak q saltẽ se expõit ꝑiculo mutãdi
intentionẽ : dico q nõ est certũ q pecca-
bit mutãdo intentionẽ : est tñ certum q
peccabit scandalizãdo frẽm suũ. Si ꝓ
sint ieiunia votiua imꝑfecti qb ꝑiculũ
imminet inaniter gloriandi debent ea
abscondere ꝓter ꝑiculũ inanis gl'ie : et
sic loquit chris' z ꝑdicti doctorez. ꝙfe-

Feria.iii.in capite ieiunii.

etī ꝓ posſūt ⁊ debēt illa oīdere vt gl̄i
Acek in eis ōs/⁊ luceāt coꝛā hoib⁹. vt in
nuit chr̄s Mat.v.(ne videar⁹).i.ne sis
(hoib⁹ ieiunās) Videri em̄ aliq̄n im/
poꝛtat incertitudīne cognitiōis. vt cuz
in re dubia dicim⁹: videk mihi sic. All/
q̄n ꝓ exn̄tiam rei ⁊ exp̄ssionē ꝓtat⁹: vt
cū ōr Poꝛphiri⁹. Videk neq̄ spēs neq̄
gen⁹ simpl̄r.i.vno mō dici (Sed patri
tuo q̄ est in abscōdito).i.pr̄i celesti qui
est inuisibilis: ⁊ habitat in coꝛde p fidē
em̄ glo. Huic aūt pr̄i ieiunat q̄ et⁹ amo
re ieiunat. vt eadē glo.ōr. Sz ḡre chr̄s
ta solicite moner de mō ieiunādi: Di/
citur q̄ est rōne maxīmi fructus q̄ exp/
mitur per hos versus.

Sanāt ḡtificāt ieiunia foꝛma reuelāt
Attenuāt q̄z docēt: moꝛtē penalia vitāt
Quē chr̄o fuāt: domata carne tuenk.
Demon subīcik: refouēt ieiunia m̄tos
Vbi nota q̄ (sanāt) s.mēte ⁊ coꝛpe (ḡti
ficāt ieiunia) s. deo ⁊ hoib⁹ (foꝛma) scz
sūt ieiunātes ad ꝓuocandū alios ad bo
nū (reuelāt).i.sī cā q̄ reuelenk secreta
dei (Attenuāt q̄z).i.subtiliāt ītellectū
(docēt).i.p̄bent facultatē ⁊ gr̄am docē
dī legē dei (moꝛtē) s.vitāt (penalia vi
tant).i.penas ⁊ pestes coꝛpis vitare fa
ciūt (Quē chr̄o).i.in fuitio chr̄i (fuāt
domata carne: tuenk) s. ad p̄iam (De
mon subīcik refouēt ieiunia m̄tos) id
est pauꝑes. Et hec oīa ex scꝑtura colli/
gunk. Et ideo subdik (Et p̄ tuus q̄ vi
det in abscōdito reddet tibi) mercedez
eternā ⁊ alios fructus. In hac scōa p/
te euāgelij habem⁹ duo pulcra documē
ta in sensu moꝛali. Primū tāgit Chr̄y.
sup Mat.dī. Spūaliter facies aie cō/
scientia intelligik. Sicut em̄ in cōspe/
ctu hoim ḡtiosa est facies pulcra: sic in
oc̄lis dei speciosa est ꝓscia mūda. Hāc
facie hypocrite q̄ꝑter hoies ieiunant/
exp̄minār: fallere volētes deū ⁊ hoies:
nam sp vulnerata est cōscia eius q̄ pec/
cat. Sī ḡ abstuleris nedtiā ab aīa tua/
bene lauīsti facie tuā ⁊ bñ ieiunas. Hec
ille. Scōm ꝓ tangit idem ibidē dicēs
Spūaliter: caput tuū chr̄s est. Sitien/
tem poꝛta: esurientem ciba. ⁊ sic oleo mi
seric oꝛdie caput tuū vnxīsti. i. chr̄z q̄ cla
mat in euāgelio. Cū vnī de mīn. me.
fec. mi. fecīstis. Hec ille. Tūc accepta
erūt ieiunia nr̄a: q̄z ōr Greg. q̄ illō ieiu
nīū ōs apꝛobat q̄ ad eius oc̄los man⁹
ek̄ynaꝛ leuat. Hec ille. Jtē moꝛal̄r no
randū q̄ in scꝑtura m̄tiplex oleū notak
q̄ inūgi oz caput. i. mēs nr̄a. Primū est
oleū myrtinū. i. nitoꝛis ꝓscie: q̄ inunge/
bank ꝑsines. vt patz Hester. ij. Scōm
est oleū cōpassionis ⁊ miscōie / q̄ debēt
inūgi plāti. Chr̄y. Esurientē ciba ⁊ si
tientē pota ⁊c. Tertiū est oleū spūalis
letic̄ie/ q̄ inūgunk reges. i. ꝓemplatiui
Exo. xxix. Sanctificabis vasa rabna/
culi oleo. Facies etiaz. i. ꝓscia lauanda
est. Primo lotiōe ꝓtritiōis. Hiere. iiij.
Laua a malic̄ia coꝛ tuū hieꝛl̄z vt salua
ris. Scōo lotiōe ꝓfessiōis. Esa. j. La/
uamini mūdi estote. Tertio lotiōe tole
rantie/tribulatiōis. Apo. vij. Lauerūt
stolas suas ⁊ dealbauerūt eas in sangui/
ne agni. Vñ ōs ōr aīab⁹ bōis illō Scñ.
xvij. Afferā pauꝑillū aq̄ ⁊ lauēk pedes
vr̄i. i. affect⁹ vr̄i a soꝛdib⁹ ꝛrenoꝛ.

Quātū ad ꝛtiū chr̄s hoꝛtak nos vt fi
nē nr̄m ponam⁹ ī creatoꝛe ⁊ nō ī creatu
p̄cipue in diuitiis dī. (Nolite thesaurī
za. vo. thesau. in ꝛra) Vbi est aduertē
dū q̄ thesaur⁹ oꝛ theca. i. repositoꝛiū au
ri. et thesauꝛizare est aurum reponere/
seu cōgregare. qō fit / seu fieri oz vt hō
possit hīe sufficiētia ad necītatē ⁊ decē/
tia sui ⁊ suoꝛ. Qui g̃ ꝓgregat diuitias
ex auaricia ⁊ amoꝛe diuitiaꝛ in se: inde
bite ⁊ iiuste thesauꝛizat: q̄z ipedik finis
ꝓr̄ quē fit thesauꝛizatio: cū exō reddak
hō insufficiētissim⁹. Qui ei sic ꝓgregat
diuitias ñ audet eis vti: sz iuxta illas mo
rik fame. Vñ ōr Hiero. ad Pau. Anti
q̄ dictū est. Auaro deest tā qō hz q̄ qō
nō hz. Hec ille. Hoc g̃ est qō ꝓhibuit b
chr̄s: q̄z illicitū est. ⁊ q̄ istabile ⁊ ꝑiculo
suz est. vñ subdik (vbi eru. ⁊ tī. demolik
⁊ vbi fures effodiūt ⁊ furāk) Rab. tria
ponit ꝑz tres diuersitates diuitiaꝛ. De
talla erugies vestes tinee ōmolīūk. Sz
āt alia q̄ neq̄ erugīnē neq̄ tineā timēt:
sic̄ lapides ꝑciosi. ⁊ ideo ponit gñale de
trimentū. s. fures q̄ oēs diuitias rapere
possūt. hec ille. (Thesauꝛizate aūt vob

thesauros in celo) nō in celo corpeo sm Aug. qz oē corp⁹ ꝓtēnendū est: sz i spūali firmamēto qō nō tñ sibit sīc corpale. Est ār spūale celū ipe ds in q̄ oēm spez collocare debem⁹. (Ubi nec tinea demolit nec fures effodiunt/ nec furant) Sz qz posset aliqs dicere: q nō ois thesaur⁹ dissipat erugine vel tinea. iō subiungit (Ubi est thesau.tu. ibi est z cor tuū) Hiero. in ho. Acsi dicat. Etsi nihil ꝓz eueniat: nō puā sustinebt iactura inferioribz affix⁹: z eoz fuus fact⁹ a celestibz cadēs: et nihil excelsoz cogitare potēs. Hec ille. In hac pte sunt mlta documēta. Primū lralit qō Chrys. tangit sup Mat. vi. Quid g̃ meli⁹ est sup terrā reponere vbi incert⁹ est ꝓuatōis euentus: aut in celo vbi certa custodia: Que ār stultricia est illic relinq̄re vñ exitur⁹ es: z illuc non p̄mittere q̄ itur⁹ es: Illic g̃ subam tuā colloca vbi p̄ciaz habes. hec ille. Alitō morallr qō Rab. tangit vi. Erugo feat superbia q̄ decorē vrtutū offuscat. Tinea q̄ vestes latenr rodit iuidia est: q̄ bonū studiū lacerat: z ꝓpactione vnitaz dissipat. Fures sc̄ heretici z demones q̄ sp ad h̄ st̄ intēti vt spūales virt spolienr. Hec ille. Alitō est documētū: vt vnusq̄sq̄ ponat cor suū in celo: qō ad lram chr̄s monet in dicto suo vi. thesaurizate zc. z eccia idē feat moralit fcō suo dū cineres iponit vi. Memēto qz cinis es. s. ꝓncipalr. Nā cū de⁹ hoiez fecerit ex q̄ttuor elemētis: multū posuit de luto tre: z paz de alijs elemētis. vt docz ipa grossicies z g̃uitas corꝑis nr̄i. Paz igit in homie posuit de igne. vt paz hꝫet de igne ꝓcupie z auaricie z iracūdie. z tñ aliq̄ ira st̄ inflati q̄ videt de aere creari. Paz etiā de aq̄: vt paz hꝫet de incōstātia circa bona opa. tñ aliq̄ videnr de aq̄ facri: qz nimia leuitate st̄ agitati. multū aūt posuit de tra vt mltū hꝫet de hūlitate q̄ est via ascēdēdi in celū. qz hō est vt aq̄ q̄ nō ascēdit nisi g̃tū descēdit: z tñ pauci videnr de tra facti. qz mlti sp volūt eē sublimes z eleuati. Dicit etiā. z in cinerē reuerteris: vt discas nō amare qō diu tecū habere non valebis: Amen.

Feria. v. post dñicā q̄nquagesi. Textus euāgel. Mat. c. viij.

CUm introisset iesus capharnaū: accessit ad eū Centurio rogās eū et dicēs: puer me⁹ iacet in domo paralyticꝰ et male torq̄t. Et ait illi Jesus. Ego veniо et curabo eū. Et rñdens Centurio ait. Dñe: nō sum dign⁹ vt ītres sub tectū meū: sed tm dic ẏbo z sanabit puer me⁹. Nā z ego suz hō sub ptāte cōstitut⁹ hns sub me milites. z dico huic vade: et vadit. z alio veni: z venit. z fuo meo fac hoc: z facit. Audiēs aūt iesus mirat⁹ est: z seq̄ntib⁹ se dixit. Amē dico vobis: nō inueni tantā fidē in isrl. Dico aūt vobis q̄ mlti ab oriente z occidēte venient z recūbent cū Abrah. Isaac: z Jacob in reg̃ celoz. Filij aūt regni ejicient in tenebras exteriores: ibi erit fletus z stridor dentiū. Et dixit iesus Centurioni. Vade: et sicut credidisti fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora.

CUm itroisset iesus Capharnaū zc. Matth. viij Vide expositionē huius euā gelij dñica. ij. post octa. Epi.

Feria vi. post do. q̄nq̄gesime. Textus euāge. Mat. v.

AUdistis qz dictū est antiquis. Diliges primū tuū: z odio habebis inimicuz tuum. Ego aūt dico vobis. Diligite inimicos vestros: bñfacite his q̄ oderūt vos: z orate pro ꝓsequentib⁹ et

calumniant tibi vos: vt sitis filij patris vestri q̃ i celis est q̃ solẽ suũ oriri facit sup̃ bonos ⁊ malos: ⁊ pluit sup̃ iustos ⁊ iniustos. Si enim diligitis eos q̃ vos diligũt: quã mercedem habebitis: Nõne ⁊ publicani hoc faciunt: Et si saluaueritis fratres vestros tm̃ quid amplius facietis Nõne ⁊ ethnici hoc faciũt: Estote ergo vos pfecti sic̃ ⁊ pater vester celestis perfectus est Attẽdite ne iusticiã vestrã faciatis coram hominibꝫ vt videamini ab eis: alioqn̄ mercedem nõ habebitis apud patrẽ vestrũ q̃ in celis est Cũ ergo facis elemosynam: noli tuba canere ante te sicut hypocrite faciunt in synagogis ⁊ in vicis vt honorificentur ab hominibꝫ. Amen dico vobis receperũt mercedẽ suã. Te aũt faciente elemosynã: nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua: vt sit elemosyna tua in abscondito ⁊ pater tuus q̃ videt in abscõdito reddet tibi. Et cum oratis nõ eritis sicut hypocrite q̃ amãt in synagogis ⁊ in angulis plateaꝝ stantes orare: vt videanꝫ ab hoĩb. Amen dico vobis receperũt mercedẽ suã Tu aũt cũ oraueris intra in cubiculum tuũ: et clauso ostio tuo ora patrem tuum in abscõdito. Et pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi.

Audistis q̃ dictũ ẽ antiq̃s ⁊c. Matt. v. In pũti euãgelio tãgunt tria pũcta q̃ sc̃t. dilectio. misatio. depcatio. Quãtũ ad pmũ chr̃s tradit modũ dilectiõis pxi. Vbi aduertẽdũ est q̃ chr̃s voluit docere discipl'os: q̃ nisi ceteri iustitiores scribis ⁊ phariseis nõ saluarent

Dicẽ ḡ (Audistis) a pdicatoribꝫ ⁊ lectoribꝫ legis (q̃ dictũ ẽ) a deo Leuit. xix. (antiq̃s) q̃bꝫ data est lex (Diliges primum tuũ) Prio rõne pceptiõis. Scõo rõne psummitatis: sic̃ ouis ouẽ diligit. Tertio rõne diuine dilectiõis: sic̃ amasia amat amicos amici. Quarto rõne mutue necessitatis: sic̃ mẽbrũ fouet mẽbr̃ (et odio habebis inimicũ tuũ) Sed q̃. Videt q̃ male dñs mãdauerit inimicũ odiẽdum quẽ ipe diligit. Prio: q̃ inimic⁹ est primus q̃diu ẽ i via: vt declarat dñica. xiij post festũ trini. Proxim⁹ aũt ẽ diligẽd⁹ iõ videt cẽ ꝓtradictio q̃ diligat primus ⁊ odiat inimic⁹. Scõo. q̃ rõ q̃ dem⁹ diligere primũ ex charitate fm̃ sctõs ẽ: q̃ cõicat nobiscũ in felicitate supnaturali actu v̄t potẽtia. Ista aũt rõ iuenit i inimicis nr̃is q̃diu sũt i via: q̃ saluari põt. Sũt ḡ amãdi sic̃ et primi pctõres. Ad pmũ dico qõ i Leuitico dr̃: diliges amicũ tuũ ⁊ chr̃s p amico posuit primũ: q̃ iudei nõ credebãt oẽs inimicos esse proximos. Nõ ḡ inimic⁹ est prim⁹ isto mõ: sz amic⁹. Ad scõz dr̃ sctus Tho. iij. sniaꝝ dist. xxx. ⁊ glosa: q̃ nũq̃ inuenit i scptura q̃ de⁹ dixerit inimicũ ẽ odiẽdũ: sed scribis visum est h̃ addẽdũ fm glo. qõ ũ sic est intelligẽdũ: q̃li h̃ addiderit ꝑ his dei p modũ text⁹: cũ exp̃sse mãdet moyses Deut. iij. q̃ ꝑ his scpture nihil addak. sz addebãt p modũ glo. a Pio sensu arguẽdo. Jõ nõ dixit saluato: dictũ est sz audistis: q̃ dictũ est antiq̃s. cũ q̃ stat/ q̃ in ꝑcepto nihil tale fuerit dictũ. Sed supposito q̃ ita sit dictũ: dr̃ fm Aug. ô ser. do. i monte/ q̃ h̃ nõ fuit dictũ ipando iust̃z: sz pmittẽdo infirmis. Vl' dr̃ fm eundẽ ⁊ Faustũ, q̃ h̃ intelligit ô inimico inquãtũ inimic⁹ seu pctor est. Sz q̃a iudei h̃ male intelligẽtes odiebãt naturã nõ pctm̃. ideo vt ait dñs mãdat diligi inimicos. s. inq̃mtũ ad naturã: nõ quãtũ ad pctm̃. Jõo subdit (Ego aũt dico vobis: diligite inimicos vestros) quãtum ad naturã: nõ quãtũ ad culpã fm Augu. q̃ inquantũ pctores nõ cõmunicãt in beat̃tudie fm sctm̃ Tho. sed ei repugnãt. Diligite inquã ũmicos ꝓmo ꝓp

ꝓfectõis ꝓsũmationẽ. Nã sic amare ꝑꝓ amoꝛẽ recipꝛocũ ẽ naturale: ꝛ ꝑꝓ oble/ ctamẽtũ mutue familiaritatẽ ẽ vanũ: et ꝑꝓ pcti ꝓsensũ est malignũ: ꝛ ꝑꝓ bñfi/ ciũ est mercẽnarĩũ: ꝛ ꝑꝓ carnis delecta tionẽ est libidinosũ: ꝛ ꝑꝓ deũ ꝛ vez bo/ nũ amici ẽ ꝓtuosuz. ita diligere inimi/ cũ ẽ sũme ꝓfectiõis. Aug. Beatus qui amat te ꝛ amicũ i te: ꝛ inimicũ ꝑꝓ te: ce teris paribꝫ. tñ sp melioꝛ ẽ dilectio ami ci: sic ẽtiã pei⁹ est odiũ amici ꝙ inimici

Est aũt notãdũ ex doctꝛia eiusdẽ. ij. q. xxv. q de necitate charitatẽ est q dili gank inimici: nõ inq̃ntũ inimici: qꝛ ħ eẽt diligere malũ: sed q̃ntũ ad naturã: nõ i particulari: vt ad eos moueamur motu dilectiõis. qꝛ nec iustũ quẽlibet sic dili/ gere est necesse: nisi �means ꝓpationẽ animi sez si eẽt necesse: sz solũ in vniuersali. qꝛ sez a gñali dilectiõe q̃ diligim⁹ vniuer/ salit hoies ipi ñ sũt excludẽdi nisi essent in ẽmino. i. dãnati. Et eodẽ mõ vt ȯt ñ tenemur sig̃ dilectiõis eis in pticulari oñdere: sz solũ i gñali: ita. s. q sic̃s faci/ at bñficiũ cõitati/ aut ꝓ illa oꝛet nõ excl plank inimici. Signa eñ dilectiõis sũt dilectiõi ꝓꝓtionata: tõ eodẽ mõ necẽ ẽ talis exhibere q̃ necẽ ẽ amare. Sic̃s tñ a gñali dilectiõe vl dilectiõis signo ex/ ciper ilmicũ peccaret mortalr. ꝛ sic oꝑtz itelligere qõ sequk (Bñfacite his q ode/ rũt vos ꝛ oꝛate ꝓ ꝙsequntibꝫ ꝛ calũnian tibꝫ vos) vt. s. calũniatoꝛes a gñali dile ctiõe ꝛ oꝛone nõ excludank. Est ãt rur sus sciẽdũ/ q diligere ẽ velle bonũ. Cũ g̃ dr/ q diligere inimicos i gñali est ne/ cessariũ intelligik q̃ntũ ad ħ vt eis veli mus bonũ gl'ie ꝛ gre. nõ aũt ẽ ncariũ q eos velim⁹ hꝫ alia bona nisi i q̃dã gña litate ꝺm q eẽt expediẽs saluti eoꝝ. Et eodẽ mõ tenemur eis bñfacere et ꝓ eis rogare. Sed ꝫ ista arguik. Prio: qꝛ istõ ꝓceptũ repugnat bũane nature: ꝛ cõse/ quẽter est ipossibile. Ad ħ ȯt Hieroñ. Sciendũ est ch̃m nõ impossibilia ꝓce/ pisse: sz ꝓfecta: q̃ fecit Dauid i Saul/ ꝛ Absalon. Stephan⁹ q̃z martyr ꝓlapi/ dantibꝫ depcat⁹ est. ꝛ Paul⁹ anathema cupit esse ꝓ ꝓsecutoꝛibꝫ suis. Hec ille. Sedo: qꝛ ꝑꝓbe inueniunk sepe maledi/ xisse siue imꝓcatos fuisse mala ꝫ inimk cos: g̃ nõ tenemur eos diligere. Ad hoc ȯt Aug. q talia dixerũt ꝓdicẽdo ñ optã do. Vl vt ȯt scũs Tho. ij. ij. q. lxxiij. ħ fecerũt ex ꝓfomitate sue volũtatẽ ad diuinã: quã videbãt talia mala velle ex sua iusticia. vl ad coꝛrectiõez pctõꝝ: vel vt ȯstruak regnũ diaboli. Vl etiã ꝑt di ci ħ esse ꝑꝓ bonũ bonoꝝ: q ꝓsperank dũ mali oppmunk. Tertio arguik: qꝛ dr. j Jo. v. q ꝓ peccãte ad moꝛtẽ nõ ẽ oꝛãdũ. Ad ħ ȯt b. Tho. vbi supꝝ q peccãtes ad moꝛtẽ sũt ꝓscitꝫ in q̃b⁹ effectũ nõ hz nra oõo vel coꝛrectio. Ꝫ ȯo si de aliq̃ ꝓstaret q ad moꝛtẽ peccaret: nõ eẽt ꝓ illo oꝛãdũ sed ħ non ꝓstat q̃diu viuik (vt sitis filꝫ patris vꝰi q̃ i celis est) Filꝫ inquã nõ ꝓ naturã sz ꝓ adoptionẽ ꝛ gr̃am ꝺm Hie ro. ꝛ Aug. (q̃ solẽ suũ). i. quẽ ipe fec: ꝺm Aug. (facit oꝛiri supꝝ bonos ꝛ malos. et pluit supꝝ iustos ꝛ iniustos) sic q cõe bñ/ ficiũ nõ subtꝛahit inimiez suis. Adin tellectũ ꝫo seq̃ntiũ sciẽdũ est ex doctri/ na scti Tho. ij. ij. q. xxvij. ꝛ iij. di. xxx. q ceteꝛ⁹ paribꝫ mꝛo melio⁹ ẽ diligere ami cũ ex charitate q̃ inimicũ: vñ et maius malũ eẽt odisse amicũ q̃ iimicũ. Sic̃s tñ amarer amicũ nõ ꝑꝓ deũ: sed solũ ex ħ q amico⁹ est. ista dilectio non haberet mercedẽ supnaturalẽ. Signũ ãt q ame tur amico⁹ ex eo q amico⁹ ꝛ nõ ex charita te est q̃ amak amico⁹ tm̃ ꝛ nõ inimicus. Nã charitas facẽ vtrũq̃ diligere. Dr g̃ (Si eñ diligitꝫ eos q vos diligũt) sez rone pdicte dilectiõis ꝛ nõ ꝑꝓ deum vl ꝑter cõicationẽ i eterna felicitate (quã mercedẽ habebitꝫ) q̃si dicat: nullã. alio q̃n etiã pctõꝝ i celo haberẽt mercedẽ. Vñ sequik (Nõne ꝛ publicani) id est ꝛz Raba. q publica vectigalia exigũt. vel q publica negocia seculi vel lucra sectãt (ħ facĩũt) ꝛ tñ cõiter sũt hoies peccato/ res (Etsi salutaueritꝫ fratres vꝝos tm̃: quid ampli⁹ facietis) q̃ sez facient infi deles: quasi dicat: nihil. Et intellige qñ salutank fratres solum: quia sunt fra/ tres. Est autem salutatio ista ꝺm glos. quedam species oꝛationis. Et videtur velle glosa. q sit imꝓecatio saluris. (Nonne ꝛ ethnici hoc faciũt:) Ethnici

aũt fm Rab. sunt gẽtiles seu infideles Ethnos ei grece latie gẽs dr(Estote g̃ vos pfecti)in charitate ⁊ amore ⁊ oi sci tate(sic ⁊ pa. vr cele. pfe. est)scz p imitationẽ:nõ aũt p eq̃litatẽ/vel ꝑtiã silitudinẽ. Cũ em ly sic ipoꝛter silitudinẽ:similia dñr ꝑmyssime q̃ in vna pfectione vniuoce ⁊ eq̃lr ꝙueniũt. vt duo eq̃lit alba. ꝑpe ꝓo q̃ ꝙueniũt vniuoce q̃dẽ in aliq̃ pfectõe/sz nõ eq̃lr. vt duo alba: sed ineq̃lr. Large ꝓo q̃ neq̃ eq̃lr neq̃ vniuoce cõueniũt. vt ds ⁊ creatura. Nil ei q̃ est in deo est ĩ creatura vniuoce/ seu fm eãdẽ rõnẽ:vel eq̃rio. Vñ sapia dina est suba. sapia aũt creature est accidẽs. Jn hac pte est h̃ documẽtũ:q̃ p amoꝛez assiliamur deo ⁊ efficimur ei⁹ filij:⁊ per maiorẽ magis. Quilibz g̃ dz conari ad sũmũ in amore q̃tũ põt/ diligẽdo nõ solũ amicos: sed etiã inimicos oꝛãdo ꝓ eis/etiã ꝑticularit. Augu. Hoc aũt ie sus ⁊ docuit et fecit di. Pat ig̃sce illis. Sed pfectoꝛ sunt ista filioꝛ dei: q̃ q̃dẽ se debet ois fidelis extẽdere:⁊ hũanum aim ad hũc effectũ oꝛãdo deũ secũq̃ lucrando ꝙducere. Hec ille. Sciendũ est etiã q̃ sic naturat calor aliq̃n est nimis puus:vt in puero. aliq̃n nimis defectiuus:vt in sene. aliq̃n nimis inoꝛdiatus: vt in febricitãte. aliq̃n aũt est magn⁹ et pfectus ⁊ oꝛdinat⁹: vt in viro bene cõplexionato. Sili ꝛ etiam amoꝛ dei aliq̃n est puus:ry cũ amat solũ:vt amic⁹. Aliq̃n defectiu⁹:vt cũ impfecte diligit ds. aliq̃n inoꝛdinatus:vt dũ q̃s inoꝛdinate amat se. Jgit dñs in hac pte induc nos ad amoꝛẽ latũ ⁊ magnũ: q̃ se extẽdit et ad inimicũ ⁊ ad amoꝛẽ pfectũ exemplo dei. Nam chr̃s dilexit nos pfecte. i. pꝛ q̃ sua. s. domũ: ⁊ plus q̃ suos. i. ãgelos q̃s dimisit: ⁊ nobiscũ pentelã cõtraxit. ⁊ plus q̃ se:q̃ se moꝛti tradidit ꝓ nob. vñ ipe dr Hiere. xij. Relicq̃ domũ meã: q̃ad pmũ. dimisi hereditatẽ meaz: q̃ad scõm. quia angeli sunt regnũ suuz. dedi dilectã aiaz meã in manꝰ inimicoꝝ ei⁹: quo ad tertiũ. Qui igit pfecte diligere vult deũ:diligat plus q̃ sua ⁊ suos ⁊ se.

Quantũ ad scõm chr̃s nos ad (ipm. opa misc̃die hoꝛtat. sed primo monet ad cauendũ ab inani gl'ia q̃ maxie talibus insidiat. Chryſ. sup Matt. Vbi res agit gl'iosa:ibi facili⁹ inuenit locuz gl'iationis occasio: q̃ magz vexat suos dei q̃ diabolt. Hec ille. Dicit g̃ (Attẽdite).i. diligent cauete. qz sic dr Chry. inuisibilis est kpens/⁊ latenk ingredik: (ne iustitiã vram) id est opa de se bõa. Justitia em legalis ꝓ omi ꝑtute sumitur:non aũt iustitia spẽalis (factaz cozã hoib⁹) Sed ꝓtra:q: Matt. v. dr. Sic luceat lux vra cozã hoibus: vt videant opa vra bona:⁊ glorifficent pẽm vestrũ qui in celis est. Ad hoc dicit duplicit. Primo:q̃ ibi chr̃s loquit ꝑfectis/ q̃ sunt in statu pfectionis. quib⁹ non ita defacili iminet piculũ inanis gl'ie. Hic aũt loquit impfectis de quibus sec⁹ est et quib⁹ fm Grego. in moral. hic cõsulitur vt sua occultẽt bona opa:que scz nõ sunt de necessitate p̃cepti. Secũdo dr fm Chryſ. Grego. ⁊ Augu. q̃ hic phibenk solũ fieri bona opa ad laudẽ hũanam. non autẽ phibenk fieri cozã hoib⁹ ad laudem dei. Jdeo fm eosdẽ additur (vt videami ab eis) Qui em opak publice ꝑpter deum/ operak solũ cozã deo: quem solũ habet pre oculis fm Chryſ. ⁊ Greg. nec talis operak vt ipe videak: sed vt opus suũ videak fm Aug. (Alioquin mercedẽ non habebitis apud patrem vestrũ q̃ in celis est) Chryſo. sup Mat. Quid a deo recipies q̃ nihil dedisti? Nam qd̃ ꝑpter deum fit deo dak: ⁊ a deo recipik. qd̃ autẽ ꝑpter hoies fit/ in vẽtos effundik. Hec ille. (Cũ g̃ faczelynam) que est opus gl'iosissimũ. Nã vt ait Amb. omis sũma discipline chr̃i ane in pietate ẽ. Hec ille. (noli tuba canere ante te) Per tubã aũt fm Chryſ. sup Mat. ⁊ Augu. de fmo. do. in mõ. intelligik ois actus vel fmo p quẽ opis iactantiã demõstram⁹ ⁊ gl'iam q̃rim⁹. Vel intelligik tuba materialis q̃ ludet vtebank loco cãpane:⁊ cũ ipa hypocrite ad ostentationẽ vocabãt pauꝑes ad elynam. Vnde subdik(sicut hypocrite faciunt) Sicut autẽ dicit Jsido. nomẽ hypocrite tractũ est ab his qui in spectaculis repsentant alienas personas:

z fingūt se eē alīs z nō st. Vñ fm Jsi. hypocrita grece: latie dr silator. Et dr fm alīs ab hypos qđ est sub: z chrysis qđ est aur. q: sub auro apparēte scitatz latēr iniqtates hypocrite. Vl dr fm alios hypocrita q̄si hypercrita: ab hyper qđ est sup: z chrysis aur. q̄si sup z eximius deaurat⁹. Sz fm s. Tho. ij. ij. q. lij. ar. ij. argumēto in oppositū ypocrita fz Jsiō. dz scribi sine h. z dr ab ypo qđ est falsum: z crisis sine h qđ est iudiciū. qa de se falsuz iudiciū facit dū se oñdit bonū/z est malus. Vñ fm Aug. de fmo. do. in mō. qcūqz fingit se esse qđ nō est: hypocrita est. Qui tñ sub hitu scitatz iniqu⁹ est nō est hypocrita fm s. Tho. nisi illū assumerz ad fcādū suā scitatē. q: ille habit⁹ nō fcat scitatē ꝓsone sue: sed sui stat⁹. (Amē dico vob: receperūt mercedē suā) Hiero. Nō dcī mercedē: sed suā. Laudati em̄ st ab hoīb q̄z causa exercuere frutes. Hec ille. (Te aūt faciēte elymā: nesciat sinistra tua qđ faciat dextra tua) Jste est mod⁹ loquēdi qñ aliqđ fit secrete. Chrys. in hom. Ac si dicat. Si possibile est teipm ig̃rare: z ipas man⁹ tuas latere possibile esset: studiosi⁹ est tibi. Hec ille. (vt sit elymosina tua in abscōdito). i. ꝓpt deū fcā. Est ānotandū q elymosina sic dz esse occulta ne p/dak meritū: ita vt sit gra deo dz hīe cōditiōes ist, ꝓsibz ꝓtētas. Cōpatiēs: dulcis: letus: da ꝓpa q̄tū. Discret⁹ dandi: rectus: z esto cit⁹. Nota (Cōpatiēs. s. dz esse cor dātis. (dulcz) scz'sit el⁹ fmo. (let⁹) s. sit vult⁹ el⁹ (da ꝓpria) s. nō aliena (q̄tū) s. patit tua facultas (discret⁹ dādi) s. sis vt videas cui des. iuxta illō Eccl. xij. Si bñfecerz videto cui (rect⁹) s. sis in intētiōe (z esto cit⁹) s. vt velocit tribuas. Et he oēs colligūt ex scptura. Elymosina aūt sic fcā: vt etiā ex scptura colligit. habz effect⁹ cōtenros his ꝓsib.

Mitigat ardorē carnis: pcā remittit. Virus spentis pfugat: supplicia mortz Tribuit oē bonū q̄druplex: largita res a i se ꝓsa vocat mitros: elymosina tuat (nat Nota (mitigat ardorē carnis) s. fomitē Cupie (pcā remittit: virus spentis pfugat) s. dādo tētationū victoriā (supplicia mortz) s. exne: subaudi. pfugat (tribule oīne bonā q̄druplex) s. fortune/ corpis/ gre/z glie (largita refuat) s. cōsuādo oē bonū/ et tpale si expedit: q: fenerat dño q miserek paupis Prouer. ix. (Ad se ꝓsa vocat mitros) s. mitiplicādo inkcessores (elymosina tuat) s. dādo fiduciā et ne saluetz. Et de istis oib subdit (Et pr̄ tuus). i. ds q est pr̄ chr̄i p naturā: z oim hoim p creatiōez: z iustox p adoptionē/ seu grām (q videt in abscōdito). i. q sol⁹ nouit intētiōez cordis (reddet tibi) Sic aūt dr Aug. mita exēplaria latina bñt: (reddet tibi palā) Chrys. Impossibile e vt op⁹ bonū hois i abscōdito dimittat dus: sed in h̄ sec'lo manifestat/ z in alio glorificat: q: glia dei est. sic z diabolus manifestat malū/in q malicie el⁹ virus oñdit. Prope tñ publicat ds oīne bonū i sec'lo illo: cui⁹ bona nō st coīa bonis z malis. Hec ille. Jn hac pte h̄ habem⁹ documētū q inanis glia sūme cauenda est: q: est viciū piculosissimū. Aug. de sen. psperi. Quas vires nocēdi habeat hūane glie amor: nō sentit nisi q ei bellū induxerit. q: ersi cuilz facile est lauđe nō capte dū negak: difficile tñ e ei nō delectari cū qđ delectat offerk. Hec ille

Quantū ad triū chr̄us p̄supponēs q assidui sim⁹ in oīone: admonet ne oīonis nr̄e effectū pdam⁹: cuz ipa sit sūme necaria. Est em̄ fm Chrys. q̄si qddā spirituale tbutū qđ aia offert deo de viscerib⁹ suis. Quāto g̃ glriosior est: tāto cautius est fuanda: ne ꝓpt hoies facta vile seat. Hec ille. Ad intelligentiā aūt corū q sequunt: Sciendū est q duplex est oīo. Quedā. s. cōis z publica: q p ministros dei fit p toto pplo. Et de ista non est h̄ fmo cū ita debeat fieri vt pl's possit se cōformare oīdo cū ministris oīantibus. Alia est puata. z hec dr fieri in secreto ꝓpt mita. Prio fz Cypria. de oīone dñica. q: h̄ q̄enit fideli q deū etiā in locis abditis pñtem credim⁹. Scdo fz alios. q: facili⁹ eleuak mēs in deū. Tertio ne ꝓpt inanē glriam meritū pdam⁹. Et h̄ est: qđ dr saluator (Et cū orat) s. puate (non erit) sic hypocrite q amāt in synagogis). i. in cōgregatiōnib⁹. Nam

Dñicam quinquagesime.

synagoga grece.congregatio ꝺr latine. Vl' in synagogis.i.in locis in qb' ꝑue niebat ꝓphus ad audiendū ꝟbū dei.vel alia rone:a syn qꝺ est con.z goge ꝓphus (z in angulis) vt videank nolle videri. (plateaꝝ).i.atrioꝝ q̄ erant circa tēplū. De qb' habes in seqnti dñica. Vl' angguli isti sk̄m glo.vbi vie se inkscātes spaciū q̄ꝺrū faciūt(stantes)s.sup pedes recti z eleuati/ vt melꝰ videri possint: cuius etiā dicak esse mos iudeoꝝ oꝛare stando(oꝛare)z h̄ (vt videank ab hoib': Amē dico vob':receperūt mercedē suā) quā q̄sierūt.i.hoim laudē. Vel est modus loquēdi q̄ fcak q̄ nullā mercedē sūt habituri. Et h̄ videk melꝰ.qꝛ nō sp tales recipiūt laudē humanā: sed interdū vituperiū. q̄uis dici possit q̄ suā mercedē.i.laudē humanā ab eis intentā receperūt in facto vel in opione:vel in intē tioe/seu spe(Tu aūt cū oꝛauerꝭ/ intra in cubiculū ruū).i.in locum secretū sm Eyp̄ia.(z clauso ostio)nō solū makia/li:sed etiā typico.i.oꝛe. Silenk em̄ oꝛā dū est ꝓpk tria sm Eyp̄ia.vbi s. P̄cio qꝛ ds nō voce: sed ꝓscia pulsak. Scꝺo: qꝛ petitōez tuā nō opꝛ aliquē scire: nisi te z deum. Tertio ne socium p̄pedias. Quarto ex colla. patꝝ:ne petitōes tue inotescāt diabolo. Aliqñ tñ etiā ꝑuate laudabil'r q̄s prūpit i vocē.sm s.Tho. ij.ij.q.lxxxiij. P̄cio ad excitādū affectū Scꝺo vt fulsamꝰ deo de oi qꝺ habemꝰ etiā de coꝛpe. Tertio ex redūdātia sup fortis in iferioꝛē p̄tem (oꝛa p̄cem ruū in abscōdito) Lz aūt ds oia sciat:tñ ei loq̄mur P̄cio vt pficamur q̄ scimꝰ nos ab eo h̄e qꝺ ab eo petimus: qꝺ pficeri est ꝺo valde charū. qꝛ est pficeri eū cē oim datoꝛē. Scꝺo vt mēs nr̄a excitek. Tertio vt excitek deuotio astātiū aliquādo Quarto vt animꝰ circa scā ꝟba occupatꝰ retrahak a cogitatiōib' vanis. In his aūt ꝟbis sm Hiero.chr̄s nihil aliꝺ intēdit nisi vt inanē gl'iam declinemꝰ. Vñ p hoc nō excludik q̄n debeamꝰ oꝛare in eccl'ys: imo bonū est.iuxta illꝺ ps̄ Jn eccl'ys bñdicite dñm.z h̄ qꝛ ceteris pibus oꝛones ibi faciliꝰ exaudiunk. P̄cio qꝛ ad h̄ est sacratꝰ et deputatus locus. Scꝺo:qꝛ ibi sunt reliq̄e scrōz. Tertio: qꝛ eccl'ie sunt intitulate ad honoꝛē alicuius scti/q̄ ad ipetrādū suffragak. Quarto:qꝛ ibi est coꝛpus chr̄i/saltē ꝛpe misse. Quinto:qꝛ angeli talia loca freq̄ntāt. Sexto:qꝛ demones q̄ oꝛonē appetunt. ipedire/nō ita audēr sacris locis intese. Septio:qꝛ ibi sūt imagines cōferentes ad mēris eleuationez. Vide de his si placet Joānem Nider.iij.p̄cep.cap. xij. Debet q̄libet h̄e secretū locū in desiderio:z vti eccl'ia p necitate:ita.s.q̄ si in cubicl'o suo h̄et oia q̄ haber in eccl'esia/non vellet stare in eccl'ia ad oꝛandū:marie si sit imꝑfectus. Vñ Chr̄ys. sup Mat.ait. Puto q̄ nō ad locū h̄ referat dñs:sed ad ꝓpositū oꝛantis. Jn cōuentu em̄ fidelitū oꝛare cōmēdabile est: sicut dictū est: Jn eccl'ys bñdicite dñm Hec ille. Est aūt norandū q̄ oꝛo si dēat esse deo accepta:debet h̄e mꝛtas cōditiones q̄ colligunk ex scꝑtura: z his ver sibus continenk.

Cōpunctus:purus:mitꝭ: rectu sq̄s q̄es? Oꝛans deuotꝰ t̄minet oīs homo

Nota (Cōpunctus) scz sit oꝛans :vt oꝛo sit lachr̄ymosa(purus)scz ꝑ mūdiciam cōscientie(mitis)scz ꝑ coꝛdis humilitatē(rectus q̄s) scz ꝑ coꝛdis simplicitatem(q̄etus)scz ꝑ secretū(oꝛans deuotꝰ t̄minet)scz ducēdo ad t̄minū ꝑ ꝑseuerātiā(oīs hō)Multi aūt sē eius effectꝰ si bene fiat: ex scꝑtura collecti : qui his ꝟsibus continenk.scz

Tranq̄llus:ḡtus:fit noscēs:coꝛpe sanꝰ Venia vita dak:solās opꝛobria tollit. Vltak casus : toꝛpoꝛq̄s reatus.

Cōseruat pacez:dat formā : linit z irā. Auget rem mūdi feruēs oꝛo iusti.

Nota(Tranq̄llus) scz efficik in mēte oꝛatoꝛ(ḡtus)scz deo ipetrādo ab eo ḡtiam(fit noscēs)scz impetrādo sapiam: (coꝛpe sanus)scz sanitatē coꝛpalē impetrando(venia)scz culpaꝝ(vita dak') scz lōgioꝛ (solans)scz cō solando(opꝛobria tollit)scz dando dona.vt ꝓz de Anna Tobie.iij.(Vltak casus) scz in pcm.) (toꝛpoꝛq̄s)scz excitādo ad bonū(reatus scz tollendo z abolēdo penā debitā culpis(confuat pacē:dat formā) scz agēdi

z vluēdi (linit z tram. Auger rem mū di scz rempalia obtinēdo (feruens oō tusti.) Sed his oib⁹ addi pōt q̄ oō est fons oim liquoꝝ / z arboꝝ oim fructuū ꝓductiua: quia ipa est mediū ad obtinē dum oīa bona. Et de istis oīb⁹ sub dit (Et pat tuus qui vider in abscōdi/ to reddet tibi) In hac ꝓte hoc habem⁹ documentū: q̄ stante ordinatiōe dei/ q̄ libz potest facere q̄ ds ei aliq̄ modo sit debitor. Licz em̄ absolute ds nulli sit debitor: tamē ex suppositiōe secus est. sic rex debet militi equū eoīpo q̄ mili/ tem eū fecit: q̄uis ꝓtie tūc rex dicatur debitor sibi poti⁹ q̄ militi. Et hoc dic̄ scūs Tho. ȳ. di. xxvij. Et licz ma ꝓte q. xxj. videat oppositū dicere: nō tn dic̄ Chrȳ. in hom̄. Non aūt dicit: gr̄is da/ bit/ sed: reddet tibi. Debitorē em̄ seipz tibi cōstituit. Hec ille. Est z aliud do/ cumentū in hac ꝓte z in ꝓti. quia chr̄s retrahit nos ab amore inordinato: duz docet nos cauere gl'iam ꝓpriā. Nā inor/ dinate se diligit qui ea que facit in se re flectit: z inde gl'iam q̄rit. Sed tn scien dū q̄ fm aliq̄s si bonū opus incipiat ab inani gl'ia/ interimendū est poti⁹ q̄ ꝑse quendū: q; radix est viciata. Si aūt ac/ cidat ei in medio/ nō debet interimi: q; radix est bona. Vn̄ Bern̄. p̄dicās tenta tus elatione dixit. Nec ꝓter te incepi: nec ꝓter te dimittā. Cōplacētia aūt q̄ accidit opi facto/ nō potest illud vicia/ re: sed est naturalis de ꝓpriis opib⁹ ma/ xime bonis. p̄s. In custodiēdis illis re tributio ꝛc. etiam in p̄senti. Amen.

Sabbato post dominicam Quinquagesime.

Textus euāge. Mar. vi.

QVm sero essz factū erat nauis in medio marz z iesus solus in terra. Et vidēs eos laborantes in remigādo: erat em̄ vētus cō/ trarius eis. Et circa q̄rtā vigi/ liam noctis venit ad eos ambu lans sup̄ mare: et volebat p̄terī re eos. At illi vt viderūt eū am/ bulantē super mare: putauerūt phātasma esse. Et exclamauerūt Oēs em̄ eū viderūt z cōtur/ bati sunt. Et statim locutus est cum eis: z dixit illis. Cōfidite: ego sum: nolite timere. Et ascē dit ad illos in nauem: z cessauit vētus. Et plus magis intra se stupebāt. Non em̄ intellexerāt de panib⁹: erat em̄ cor illoꝝ ob/ cecatū. Et cū trāsfretassent: p/ uenerūt in terrā Genezareth: z applicuerunt. Cumq̄ egressi essent de naui: cōtinuo cogno/ uerūt eum. Et percurrētes vni uersam regionē illam: ceperūt in grabatis eos qui se male ha/ bebāt circūferre vbi audiebāt eum esse. Et quocūq̄ introibat in vicos vel in villas aut ciuita tes: in plateis ponebant infir/ mos: et deprecabant eum vt vel fimbriā vestimenti eius tange/ rent. Et quotquot tangebant eum salui fiebant.

QVm sero essz factū erat nauis in medio marz z c. Mar. vj. In p̄senti euāgelio tanguntr tria puncta que sunt Cōturbatio: Confortatio: Cōsolatio.

Quantū ad primū sciendū est: q̄ vt patz ex textu euangelistaꝝ: z ex Mag/ histo. chr̄us pacto miracl'o de q̄nq̄ pa/ nib⁹ z duob⁹ piscib⁹: ascēdit in mōtez so lus orare: q; ꝓpl'i volebāt eum facere re gem: credētes q̄ sub tali rege nō posset penuriā pati. Discipl'os aūt suos iuss/ sit ascendere nauem/ z ire vt expectaret eum in q̄dam loco vltra lacū illum. Et fz Theo. p̄misit eos fere tota nocte pe/ riclitari: vt discerent esse patientes in tri bulationib⁹: z nō statim a p̄ncipio expe ctare subsidiū. Dicit g̃ (Cum sero fac.

Babbō post dnicā quinqnage.

esset:erat nauis ī medio marī)hebraico more sūpra marī,p oīm aq̄ ꝑgregatōe etiāsī sit dulcī. Erat em ī q̄dā lacu (t ie sus solꝰ in tra)q̄ post p̄dicationē secesserat ad orādū:vt se p̄dicatoꝝ formā p̄beret:q̄ i oꝛone hauriꝛe dꝫ a deo q̄ effundat in ppl̄o (Et vidēs eos laborātes in remigādo)q; nō poterāt velū dare ventos(Erat em ventꝰ ꝯrius eis t circa q̄rtā vigiliā noctī venit ad eos) Sic autē dr Chrys.t mgr hist.q̄rtuoꝝ sūt vigilie noctī:t vnaquēq; diuidit i tres horas: q̄stñ hore nō sc̄ēgles. Vide ō h. s. horaꝝ ieq̄litate dñica i.lxx. Pria vtdr idē mgr vocat ꝓticiniū. Scda intempestū. Tertia gallicinīū. Quarta antelucanū. In pma vbi vigilie custodiunt vigilāt oēs In scda adolescētes. In tertia viri. In q̄rta senes.(Ambulās supra mare)ex diuina ꝑtute:nō aūt ex hꝫ q̄ hīet agilitatē aut alias dotes corꝑis gl'iosi:q; eas nō habuit añ resurrectionē: vt patz ex scō Tho.iij.dist.xvj.t.iij.qte.q.xxvij.(Et volebat ꝓterire eos)In rei ꝑitate volebat ascendere nauim:sed tñ fingebat se eos velle ꝓterire q̄si alienos: t hꝫ nō ad decipiēdū sz ad significādū q̄ erāt parue fidei t nō ꝓfecti discipuli sui. Nam post tot t tanta miracla visa credebant eū esse phantasma:cū debuissent credere ipm super aquas ambulare potuisse. Fingere aūt ad significādū nō est peccatū. vñ etiā Lu.vi.finxit se longi⁹ ire: eadem ratione. Aug.de con.euangel'. Eos volebat rangz alienos ꝓterire:a q̄ bus ita nō agnoscebat.vt phāsma putaret. Hec ille. Seq̄(At illi vt viderī eū ambulantē sup mare putauerūt phāsma esse).i.aliquā illusionē vl' apparitionē diabolicam. Phantasma em dr a phanos qđ est apparitio. Et licz oē idolū rei corꝑee formatū a ꝑtute phantastica dicat phantasma:tñ sm aliq̄s ꝓ ꝑte phantasma est idolū vel apparitio rei incognite t isolite. (Et clamauerī) oēs simul(Oēs em eū viderūt)Est aūt ꝑfusus clamor t incerta vox signū t effectus magni timoris. in q̄ vtiq; erant apli rone loci:q; erant in medio maris. t rone venti:q; erat ꝯrarius eis. t rone absentie naucleri:quia chīs aberat. t rone rpis:q; erat nox. t rone visiōis i solite:q; putauerūt ibi phantasma esse

In hac ꝑte habem⁹ vnū documētū i sensu allegorico:q̄d nobis debet eē causa magne ꝯsolatiōis t spei. Et illō tangit Theo.dicēs. Labor discipl'oꝝ i remigādo.t ventꝰ ꝯrariꝰ:labores sancte eccl'ie designat:q̄ inter vndas seculi aduersantes t imundoꝝ flatꝰ spirituū:ad quietē patrie celestī quenire conat. Qñ aūt dicit:q; nauis erat in mari:t ipe solus in terra:ostendit q; nūq; eccl'ia tātī gentiliū ꝑsuris est afflicta:vt redēptor ipsi⁹ eam ꝑsus deseruisse videret:sz videt dñs suos laborātes in mari:q; eos ne i tribulatiōibꝰ dficiant sue inspectu ꝑeratis corroborat:et aliqñ manifesto adiutorio liberat. Quarta autē vigilia venit ad eos diluculo appropinq̄nte:q; cū hō mentē ad supni luminis p̄sidium erexerit aderit dñs:t tentationū pcla sopient. Hec ille. Quarta igit vigilia noctis ꝑmo circa finē mundi nauis saltem quantū ad errores ifideliū quietabit:quia denuo p̄dicabit euangelium i toto mundo.t totus mundꝰ ꝙuertet ad chīm t subiciet eiꝰ vicario:vt ptz ex dictis sancti Tho.ij.ij.q.cvj.ar.iij.

Quantū ad scōm ponit cōfortatio q̄ chīs discipulos timētes statim ꝯforta ult:vñ dī(Et statim locut⁹ est eis)vt eū scz in voce cognoscerēt t cessaret statim timor sicut t factū est:vt dr Chrys.(Et dixit eis. Cōfidite:ego sum:nolite timere) Nō dixit aūt quis esset:q; hoc poterāt ex voce pcipere:vt dic mgr histo.vl' vt se ostēderet esse illū q̄ dixit:ego sum q̄ sum.vt idē mgr dr.(Et ascēdit ad eos in nauim:t cessauit ventꝰ)q̄ sm Theo. appositus erat vt maius appareret miraculū ambulationis sup aqs (Et plus magz intra se stupebāt)supple q̄s fecisset dnq; paniby:vt ait Theo.q; plenitꝰ chīi potentiā cognouerūt (Nō ei intellexerāt)chīi potentiā sm Theo. ꝑ miraculū factum(de dnq; panib). Erat em cor eoꝝ obcecatum)quia sm Theo. ersi stupebant virtutum magnitudine necdū tamē in eo ꝑitatē diuie maiestatz

cognoscere volebāt. Hec ille. Sz ñ videt vera q̄ dic̄ Theo. qz cōit reneā q̄ i pmo miracło qō chīs fec̄ in nuptijs credide/ rūt in eū discipli ei⁹ sic̄ i deū: vt supi habitū est. Ad h̄ dr dupl'r. Prio q̄ non est certū q̄ tūc vt i deū crediderint. Scōo q̄ h̄ dato p̄ dici/q̄ fidē ñ hēbant firmā ſz vacillātē: ita vt mō vnū/mō alīd cre/ derēt ō chīo ſm q̄ eis occurrebāt moti/ ua: vñ i passiōe fidē pdiderūt adō q̄ i eū neq̄ vt i deū/neq̄ vt i redēptorē iā cre debāt. Jn hac pte hēm⁹ documētū in sensu mystico. prim q̄dē i anagogico: p/ tim p̄o i moz̄ali. Quo ad pmū Hiero. sic dic̄. Dic̄ aūt eis: ?fidite ego sum: qa videbim⁹ cū sicuti est. Cessauit etiā vē tus z pcella Jesu sedēte i naui. i. regnā te in naui q̄ ē vniuersal' eccl'ia. Hec ille Hoc aūt regnū pfecte erit post iudiciū Quārū p̄o ad scōm Beda ait. Jnq̄cū/ q̄ ēt corde p gr̄am sui amoz̄ adest mox vniuersa vicioz̄ z aduersitatū mōi siue spirituū maligz bella cōpressa q̄escūt. Hec ille. Et intēdit q̄ q̄escūt chīo i aia exīte i pfecta possessiōe. qz. s. oia q̄ sūt i hoie mouenť ſm impiū chīt vt in pria. Vl'q̄escūt tēratiōes z tribulatiōes: qz dsinūt ipedire z quertūť i vērū psperuz ac scōm. Vl'q̄escūt: qz ñ dejcīūt alpe vi ctorie. Est ār sciēdū/q̄ hec dies ē dica ta ?gini. Prio: qz ?go passa est martyrīū mēz̄ tota feria sexta et sabbato. Jō sic̄ martyrīū filij recolit feria sexta: ita ?gis sabbato Scōo: qz sic̄ i sabbato q̄/ euit de⁹ creādo: ita i vētre ?gis recreā/ do. Nā spūssctūs nūq̄ q̄euit i puro ho/ mine nisi i Maria. qz i alīs habuit ali q̄d repugnās saltē venale pctm̄. Tertio qz sic̄ de⁹ i sabbato cōpleuit creationē: ita i ?gie erpleuit recreatiōez. Quarto qz illa dies ē bñdicta inť oēs dies: z hec inť oēs mlieres. Quito: qz sic̄ illa dies mediat inť dic̄ gaudiosū z dolorosū: ita hec ?go iuť deū z hoiem. Sexto: qz ea die i ea sola mansit fides. Jgit anago/ gice ex intētiōe eccl'ie ista nauis fcat ?/ ginē q̄ fuit nauis onusta mercātijs ?tu tū: deloge afferēs nob pauē chīm cuius arbor fuit chīs. iuxta illō Ezech. xxvij. Cedrū ō libano tulerūt vt facerēt tibi malū. Cedrus ei ē arbor sublimis: cui⁹ fruct⁹ habet sapozē dulcē: acerosū z me diū i diuersis partib⁹: z significat tripli cē substam chīt. Velū fuit etiā ipe chīs ō q̄ Ezech. xxvij. Bissus varia de egypto ?texta ē tibi i velū. Nota varia: qz tri/ plicē habuit colozē. s. albū i carne rōne puritatz̄: rubeū i aia rōne charitatz̄: au/ reū i deitate rōne p̄clositatis. Cant. v. Dilect⁹ me⁹ candid⁹ z rubicūd⁹: elect⁹ ex milib⁹. Hec nauis chīo exīte i tra. i. in securitate felicitatz̄ post ascēsionē re/ mansit i medio maris hui⁹ secli: z in ea erāt apli. qz subumbra z magisterio ei⁹ remāserūt. Vel p mare intelligūť pctō res penitētes repleri amaritudie pctōz Hec nauis est i hoz medio: qz ē coz me diatrix ?stitura ad deū. Et inq̄ntū me/ diatrix assimilať auoze: i q̄ bestie ad la tibula: z hoies ad opus vadūt. Et lune q̄ lucet i nocte. z ē vicina tre. z efficit su pza mare. Et soli q̄ est inť tres supioz̄es planetas: z tres iteriozes. Vñ Can. vj. Que ē ista q̄ pgredit q̄ auoza ?surgēs pulcra vt luna: electa vt sol. Auoze q̄/ dē: qz aduenīente auoza. i. ?ginis gra: bestie id ē tentatiōes: z demōes ambu/ lantes p mentē pctōis dū erat i nocte peccati: rec. dūt. Lune p̄o: qz influit lu/ mē pctōrib⁹ renebrosis: z ē eis vicina q̄ subitū auxiliū: z ostendit suā ?tutē sup afflictos z amaricatos. Soli p̄o: qz sup se habet trinitatē: z infra se habet ?gi/ nes ?tinētes z ?iugatos q̄s recōciliat. Jgit circa finem noctis. i. tpe mozt̄z ve nit Jesus ad deuotos virginis ambu/ lans supza mare quasi liber a doloribꝫ. z illi turbantur in mozte ?pter phanta/ smata demonū vera vl'extimata. z de⁹ eos confortat. z statim sunt in terra ge/ nezara: id est patrie celestis: in qua co/ gnoscitur z sanat omnes infirmos.

Quantū ad tertiū ponit ?solatio in firmoz: cū dicit (Et cū trāsfretassent). i. lacū seu fretum trāsiuissent (quenerunt in trā genezareth) id est cuiusdā regio/ nis: q̄ dicebať ſm Josephuz genezara: a qua dicebať z mare genezareth: scōm eūdē Josephū. Et a qua genezareni di cūtur: que regio est trans mare galilee

ex opposito ipi⁹ galilee (Et applicuerũt. Cũq; egressi essent de naui ꝓtinuo cog̃uerũt eũ)s. ipi genesareni: z ꝟ fm Be. vl' ex signoꝝ magnitudie: vel etiã quia plib⁹ erat facie not⁹. z oñderũt isti magnã fidẽ ad dñm fm Bedã : in ꝟ q̃ non fuerũt cõteti salute ꝓsentiũ infirmoꝝ: sed miserũt ad alias ꝓ circũitrũ citates: vt oẽs currerẽt ad medicũ. Vñ subdit. (Et ꝓcurrẽtes)s. ipi genesareni ꝛ Bedam (vniuersaz regionẽ illã ceperũt in g̃batis) .i. in lectis infirmoꝝ (eos q̃ se male hẽbãt circũferre vbi sciebãt eũ ee) ita q̃ vt ör Tho. nõ inuitabãt eũ ad infirmos: sz deferebãt ad illũ. (Et q̃cũq; introibat in vicos aut in villas aut i ciuitates/ in plateis ponebãt infirmos: et deꝓcabanꝰ eũ vt vel fimbriã vestimẽti eius tangerẽt.) Chr̃s em̃ tanq̃ iude⁹ z habitu iudaico vrẽs/ hẽbat fimbrias in angulis pallij sui: iuxta ꝓceptũ qõ mãdauerat dñs Num. xv. vt ꝓ⁹ isrl sicut carne ꝓ circũcisionẽ: ita z vestitu ꝓ hmoi fimbrias ab alijs ꝓ⁹ eẽt distinctus (Et q̃t̃q̃t tãgebãt eũ salui fiebãt) merito sue fidi dispositiue: z ptãte chri effectiue. In hac ꝑte est documentũ in sensu anagogico: q; genezareth interꝑtat̃ initiũ natitatis : z fcat ꝑs q̃ qs ingredit regnũ dei: z nascit vite eẽne. Et tũc videntes chr̃m cognoscẽt eũ q̃tum ad oia q̃ nũc de illo credũt. q; visio erit in pria de his q̃ credim⁹ in via : z sanabunt tũc ꝓfecte oẽs infirmi deuoti chr̃o. Hiero. Qõ aũt ör: q̃t̃q̃t tangebãt eum salui fiebãt: implebit qñ fugiet dolor z gemit⁹. Hec ille. i. in die resurrectiõis.

Dorat' ista nauis fcat pniam. quia pnia hoiem portat ad celũ z portũ paradisi cõtinue: siue dormiat / siue vigilet/ siue comedat/ siue ieiuner/ siue dẽscat/ siue moueat. q; vere penitens oia ista in deũ ordinat z ꝓpter eũ facit. Jõ em̃ dormit vt ad laudãdũ deũ exurgat z ꝓnter in oib⁹ talib⁹ merek. Qui in hac naui sk patiunt q̃tuor aduersa. s. Ventũ tẽrationũ a diabolo. Phãtasmata illusionũ seu vanitatũ a carne. Undas ꝓsecutionũ a mũdo. Jg̃norantiã diuinoꝝ a ꝓsenti statu: qõ notat. q; erat sero. Sz ꝛra ista ꝓcula habẽt mꝛa adiutoꝛia. Primũ ẽ fiducia de deo ꝛ. diabolũ quã ös dat. q; dixit chr̃s: ꝓfidite. Scõm est oꝛo clamosa ꝛ phãtasmata malaꝝ cogitationũ: q; clãaueꝛt. Tertiũ est assidua meditatio dñice passiõis : qõ notat cuz öꝛ q⁹ sanabanꝰ tangẽtes fimbriã vestimẽti chri. i. vltimũ vestimẽti siue coꝛpis qõ est passio : q̃ fide z deuota meditatione tangit z tangit. Et hoc est ꝛ amaritudinẽ mũdi. Quartũ est illũinatio diuina ꝛ ig̃noãtiã: q; venit q̃rta vigilia noctis. i. ifundit cognitõez medijã int̃ clarã bꝛoꝝ z tenebꝛosaz viatoꝛib⁹ nakalẽ.

Dñica prima in Quadrage. Textus euãg. Mat. iij.

Ductus est iesus in desertũ a spũ vt tentaret̃ a diabolo. Et cum ieiunasset q̃draginta diebꝰ z q̃draginta noctib⁹ postea esuriit. Et accedens tẽtator : dixit ei. Si filiꝰ dei es: dic vt lapides isti panes fiant. Qui rñdens dixit Scriptũ est: Nõ in solo pane viuit hõ : sz in oñi ꝟbo q̃ ꝓcedit de oze dei. Tũc assumpsit eũ diabolꝰ in sanctã ciuitatẽ: et statuit eũ supꝛa pinaculũ tẽpli z dixit ei. Si filiꝰ dei es : mitte te deoꝛsum. Scriptũ est ei. Qꝛ ang. su mã. de te: z in manꝫ tollent te: ne forte offendas ad lapidem pedẽ tuũ. Ait illi Jesus rursuz. Scriptũ est. Non tẽtabis dñm deũ tuũ. Jterũ assumpsit eum diabolus in montẽ excelsum valde: z oñdit ei oia regna mũdi z gl̃iam eoꝝ : et dixit illi. Hec oia tibi dabo si cadens adoꝛaueris me. Tũc dicit ei Jesus. Vade sathana Scriptum

est em̃. Dñm deū tuū adorabis et illi soli seruies. Tūc relict̃ eū diabolus: z ecce angeli accesse/runt z ministrabant ei.

DUctus est ihesus in desertū a spū xc̃. Matt. iij. Est sciendū ex doctrina sci Tho. iij. pte. q. xlj. q. cōueni entissimū fuit chm̃ tētari. Prio: vt sic sua morte nr̃am supauit: ita nr̃as tētari ones superet sua tētatiōe. Scdo ne etiam sancti credāt se a tētatiōe imunes. Tertio vt discam⁹ in tētationib⁹ vincere. Quarto vt ꝓficiam⁹ de sua mia: cū z ipe sit tētat⁹. Debuit aūt vt dr tentari in desto: q̃ volūtarie se obtulit tētationi. Jō debuit ire ad cāpū certamis .i. solitudinē/in q̃ diabol⁹ magis audet inuadere. Nec tn̄ solū in desto est tentatus: q̃si imaginarie z nō realit fuerit in hier̄m. Debuit etiā tētari vt dr post ieiunū. Prio vt nos ꝓtra tētatiōes discamus armari ieiunijs. Scdo vt discam⁹ ieiunū displicere diabolo. Tertio: q̃a ꝓt̃ esurit̃ diabolus sumpsit audaciā inuadēdi illū: cū eēt de dinitate ei⁹ dubit⁹ Quō aūt illū diabol⁹ statim tētauerit post baptismū: z q̃re tūc voluit tētari/ē m̄tiplex rō. vt patebit i hac pte. Quō aūt illū cognouit esse deū/z quō nō: in hoc eodē euāgelio dicet. Cōueniēt ḡ in ꝓncipio nr̄i ieiunij ꝓponit nob euangeliuz de ieiunio z tētatiōe chr̄i: in q̃ tanguntr tria puncta iuxta tres tētationes chr̄i: q̃ fuert circa castrimargiā: inanē gl̄iaz: z superbiā. Quantū ad ꝑmū l̄raliter dr. (Ductus est ihesus) s. statim post baptismū suū (in desto) qb̄. s. est in hier̄m z hericho ſm Magi. histo. in q̃ figuraliter Adā incidit in latrōes ſm glo. (a spū) scto ſm Greg. nō q̃si minor ꝑcepto aut prāte maiorīs: sed ſm Chrys. eo mō quo aliqs rōnabili exhortatione placat. z h̄ scz inq̃tum hō (vt tentaret a diabolo) quia em̃ vt ait Chrys. diabolus contra chm̃ ire non poterat: ideo chr̄o ꝓcessit ꝓtra diabolū. Datur em̃ ei occasio tentandi vt idē ait: q hoc q̃ hs vadit ad solitudinē: quia maxie tūc tentādo instat/q̃ hoiem solitariū viderit. vñ Eua aggressus est solam. Grego. in hom̃. Sed sciendū nob est/q̃ trib⁹ modis tentatio agit̃. Suggestione: delectatione: cōsensu. Et nos cū tētamur/plerūq̃ in delectatione aut in ꝓsensum labimur. q: de carnis pct̄o ꝓpagati/in nobissp̄is gerimus vnde certamina toleram⁹. Deus ꝑo q̃ in vno ypostasi incarnat⁹ in mundū sine pct̄o venerat: nihil ꝓdictōis in sermone ꝑpo tolerabat. Tentari ḡ q̃ suggestione potuit: sed ei⁹ mentē pcti delectatio nō momordit: arq̃ tō ois diabolica illa tētatio foris/nō int⁹ fuit. Hec ille. Et intēdit q̃ chr̄s fuit cōcept⁹ sine pct̄o originali: z ꝓpter non habuit fomitē. i. habitualē cōcupiscentiā/ seu malā inclinationē sic nos habem⁹. Vñ eius vires nō prumpebāt in actū nisi ſm rōnis imperiū. (Et cū ieiunasset q̃draginta diebus) ita scz q̃ nullū cibū in toto isto tē pore sumpsit. vt dicit Luc. iij. imo nec esurijt. vt innuit hic bt̄us Matt. q̃ dic̃ q̃ cū ieiunasset q̃draginta dieb⁹ z q̃draginta noctib⁹ (postea esurijt) q̃si vi. nō ante hoc tēpus illū esuriſſe: sicut ſm aliquos esurijt Moyses z Helias. Non autē vltra trāsiuit ſm Chrys. in hom̃. ne incredibilis videret carnis assumptio. Et etiā vt alij dicūt: q̃rinus eius diuinitas diabolo celaret. Nam etiā Moyses z Helias tanto tempe ieiunarūt: q̃ tamē puri homines fuerūt. Sed quare Moyses: Helias: z chr̄s q̃draginta dibus ieiunarūt: z similit̃ nos tanto tempore ieiunam⁹? Ad hoc dico q̃ nos hūc numer̄ obseruamus in ieiunio m̄tiplici causa. Primo: quia chr̄s illō multiplicit̃ cōsecrauit. s. sua ꝓceptiōe. q: q̃draginta septimanis fuit in ypostasi vtero. sua ꝓdicatiōe: q: xl. mēsib⁹ ꝓdicauit in mūdo. sua ieiunij obseruatione: q: xl. diebus ieiunauit in desto. sua passiōe: q: q̃draginta horis iacuit in sepulcro. z sua resurrectione: quia post illā q̃draginta dieb⁹ fuit cū discipl̄is in mūdo. Scdo q: p hunc numer̄ sumus deo de corpe nostro. Quia em̃ corpus nostrum con

stat ex ꝯtuoꝝ elemēt̄ꝫ: z per voluptates
etꝝ trāsgredimur decē p̄cepta legꝫ: iō q̄
ter decies carnē nr̄am affligimꝰ. Item
Tertio: qz p hūc nūez fuimꝰ deo ō rpe
nr̄o dando decimā. Nā a p̄nti die vsq̄
ad pasca sūt sex hebdomade: a q̄b si sub
trahant sex dies dn̄ici i q̄b minie ieiu
nam⁹ remanēt. xl. dies abstinētie: q̄ sunt
decima ps anni: q̄ habz. cccl xvj. dies cō
pletos q̄dē si sit annꝰ bisextil̄: incōple
tos vo si cōis. qz annꝰ solaꝫ habet dies
cccl xvj. et. vj. horas. Item Quarto: qz p
hūc fuimꝰ deo ō opib⁹ nr̄is. qz opa nr̄a
debēt eē circa adimpletionē decem p̄ce
proꝝ z ꝯtuoꝝ euāgelioꝝ. Iste tres vtil
me rōnes sūt bn̄ Greg. i homel. Item
Quito fm Aug. qz ptes aliq̄te. xl. sūt. j.
ꝫ. ccij. v. vij. x. z. xx. que sūt iuncte faciūt
l. Stat⁹ aūt bn̄tudis etiā. l. dieb⁹ p̄fi
gurat. s. a pasca ad P̄entecost. In q̄ si
gnificat q̄. p. xl. dies pnie ad felicitatez
etnā ꝓscendim⁹. Christꝰ aūt nūez istū
fuauit vt daret formā z mēsurā ieiunio
nr̄o: fm Chrys. sup Matt. Vñ z fm ma
gistꝝ histo. nō ieiunamꝰ stari post Epi
phaniā vt chr̄s: sz circa. xl. dies post: vt
ostēdat ieiuniū nr̄m a chr̄i ieiunio deri
uatū. Moyses āt z Heli. istū nūez ob
seruarūt i figurā ieiunij chr̄i. Differe
bat aūt ieiuniū illoꝝ a ieiunio chr̄i. Pri
mo fm Augu. qz illi nō ieiunauerūt ex
p̄trute sua vt chr̄s. sz Moyses q̄dē iussit
rabat eloq̄o dī: vt ptz Exo. xxxiij. Heli
as aūt fortitudie cibi passū pri. iij. Re.
xix. Scdo iuxta Chrys. qz illi ieiunādo
esuriebāt: ñ aūt chr̄s: sz post ieiuniū: vt
dī: z q̄dragita noctib⁹.) Hoc dī fm san
ctū Tho. sup Matt. ne q̄s eū crederet
nocte comedisse: vt comedunt saraceni
rpe sui ieiunij (Postea esurijt) Et h̄ fm
Chrys. z sctm Tho. vt diabol⁹ tentādi
audaciā sumeret. qz esuries eū vez ho
minē demōstrabat: sicut ieiunū. xl. die
rū sine esurie arguebat diuinā p̄trutem.

Ad intellectū aūt sequētiū est sciēdū
ex doctria sci Tho. iij. p. q. xlvij. q ma
gores i ppō iudeoꝝ coḡuerūt chr̄m esse
chr̄m sic z demōes: vt dī i libro nom et
veteꝝ testa. sz nō coḡuerūt chr̄m esse fi
liū dei p naturā. qz si coḡuissent nunq̄
dn̄m glie crucifixissent. s. Coꝝ. ij. Ista
tñ i ignantia fuit affectata q̄dāmō: qz p
uerrebāt euidētia signa: z nolebāt p̄bis
credere saluatoris. Minores aūt neq̄
dei filiū neq̄ chr̄m eū eē coḡuerūt. Et
si aliq̄n dubitauerūt q̄ eēt chr̄s p̄ter si
gnoꝝ frequētiā: tñ a p̄ncipib⁹ decepti st
Sed ꝫ: qz colonī coḡuerūt eū eē heredē
id eē chr̄m in lege p̄missuz: vt Mat. xxi.
patz. q̄ coḡuerūt esse filiū dei qz de eo
dē dī. Hodie tibi gēnes hereditatē tuā.
z ego hodie genui te. Et Chry. etiā dr
chr̄m i cruce nō orasse p eis q̄ sciebāt se
filiū dei crucifigere. Ad h̄ dī q̄ ista p
bant q̄ eū coḡuerūt filiū dei p gr̄az ex
cellentē int̄ homines oēs: nō aūt p naturā.
Vel coḡuerūt dī filiū illū eē. i. coḡsce
dī sufficiētia signa habuer̄t. Hec ex sctō
Tho. Et videt idē dicēdū de demōe q̄
nō coḡuit certe eū esse filiū dei. etsi ali
q̄n h̄ dicebat per os obsessoꝝ: loquebat
suspicādo fz btm Tho. iij. dis. xxx. q. ij.
ar. j. z. iij. qte. q. xxix. ar. j. ad tertiū. Sz
ꝫ sctm Tho. arguit Nico. ō Lyra: qz in
mlt̄ꝫ locis scp̄ture exp̄sse h̄ q̄ chr̄s esset
deꝰ: ideoq̄ coḡuerūt eū eē chr̄m. Ad h̄
dico solutionē parere ex dictꝫ. Probat
em̄ argumētū q̄ coḡuerūt eū eē filiū dī
p gr̄am vel deū ptic̄patiue: eo mō q̄ dr
in ps̄. Ego dixi dij estꝫ. Et rō huiꝰ ē: qa
hebrei nō solū moderni sz etiā antiq̄ ex
istimātes i possibile eē vnionē diuinaꝫ
ad hūanitatē: crediderūt oēs scp̄turas
asserēres deitatē chr̄i trāsūptiue z me
taphorice loq̄. Vnō fm eundē Nico. de
Ly. Mat. xxi. ex ist̄ꝫ scp̄turꝫ iudei ñ ha
bebāt noticiā euidentē de chr̄i diuini
tate: sz ꝓiecturalē. Et i q̄stiōe ꝫ iudeos
ten et q̄ ex scp̄turis nō pōt ꝓcludi effica
citer z insolubilit̄ diuinitas chr̄i: sz ap
parēter z rōnabilit̄ tm̄. Est āt i ista ma
teria magna cōcertatio int̄ p̄dictū Ni
co. z Pau. bur. z replicatorē. quā vide
si vis Mat. xxi. Eā ḡ q̄ diabol⁹ voluit
tētare chr̄z fz oēs vna fuit vt eū p̄cipita
ret i pectm̄ si posset. sz alia fuit vt coḡsce
ret aliq̄d q̄ ignorabat. Et fm Nico. ō
Lyra: voluit scire si esset christus: q̄ cū
videret completas ꝓphetias varias de
tpe aduentus christi: et videret sancti

tatē chr̄i: dubitauit si ipe esset. Sz ħ nō
solū est ꝟra sctm̄ Tho. sed etiā est cōit
ꝟra oēs scr̄os: q̄ dicunt q̄ voluit scire si
esset filiꝰ dei. Vñ Chrys. sup ħ passu ōt
q̄ sciebat eū esse chr̄m ex restimonio an
gelox ad pastores: z stelle ad magos: et
Joānis ad chr̄m. Est etiā vt videk con
tra euāgelīū. qz Lu. iiij. ōr q̄ demones
sciēbāt eū esse chr̄m. qō lz sit dictū post
tempus ieiunij chr̄i: tñ nō est rō q̄re etiā
eo rpe. s. ieiunij scire nō potuerint si de
post voluit illos ħ scire: cū tūc iā habu
issent oēm eām z medīū sciendi illud scz
notīciā ꝓpheraꝝ z expīētiā miraculoꝝ at
testantiū chr̄i natiuitatē: cuiusmodi fu
it illūinatio noctis: z apparitio stelle: et
euāgelizatio āgeli ad pastores: z hmōi.
Vñ z ħ nō dixit: si chr̄s es. sed: si filius
dei es. Qō io ōt sm mgr̄m hist. qz au
dierat illā vocē. Hic ē filiꝰ meꝰ dilectꝰ.
Dicēdū est ḡ sm mgr̄m histo. z Chrys.
z Amb. z Hiero. z s. Thom̄. z alios: q̄
voluit scire si esset dei filiꝰ. qō vsq; ad
chr̄i passiōez nūq̄ sciuit. Et ħ est qō ōr
(Et accedēs tentator). i. diabolꝰ: cuius
officiū ē tētare hoies ad malū: sm sctm̄
Tho. ij. di. xxj. q. j. ar. j. Ibi em̄ ōt q̄ so
lꝰ diabolꝰ ē tentare ad nocēdū: nō qz sp
īmediate tentet: sz qz p̄mū hoiez tenta
uit z vicit: ex q̄ tentatiōe parata est via
alijs tentatiōib⁹. Vel qz ei soli z mem
bris eiꝰ ꝓuenit impugnare ꝑtutē cū in
tentiōe occidēdi hoiem. Vel qz mūdo z
carne tāq̄ istrumētis vtit ī tētādo. Hec
ex illo. Vide etiā de ħ. j. ꝑte. q. cxliij. et
ij. ij. q. xcvij. Accessit aūt in hūana effi
gie sm mgr̄m hist. vt colloq̄ posset cum
chr̄o. Sz q̄re etiā Euā nō est aggressus
in effigie hūana: Ad ħ dico q̄ sm sctm̄
Tho. ij. vbi supra fuit: qz deꝰ voluit: vt
Eua eū magis abhorreret. z ꝓseq̄nt fa
cilīꝰ vinceret. Dic̄ tm̄ Beda q̄ serpēs il
le est de q̄dā serpentū genere qō facie
virgineā habet. Et mgr̄ hist. dic̄: q̄ tūc
serpēs rectus incedebat: sz fuit ī male
dictiōe pstratꝰ. Qō tm̄ nō est rōnabile.
qz ꝓba dei ad serpētē erāt dicta ad dia
bolū: sm scr̄os. Sz q̄re sic diabolꝰ sua
debat: mouēdo linguā illiꝰ serpentiꝫ ab
extra: Dico q̄ ħ fuit: qz intus tentare
nō poterat p̄ phantasiā aut alias vires
sensitiuas: qz oēs erāt rōni subiecte stā
te innocentia (Dixit ei. Si filiꝰ dei es)
scz naturalis: z p̄ ꝓsequēs ei eq̄lis in po
testate (dic vt lapides isti panes fiant)
Lu. iiij. dr̄. dic lapidi huic. z idem est. qz
si plures demōstrauit lapides: z vnū ō
monstrauit. Sed ħ est vna q̄stio: qz sm
Amb. z mgr̄m hist. diabolꝰ ex scripturis
intellexerat filiū dei venturū. Aut ḡ fi
liū dei p̄ gram/ aut p̄ naturā. Si p̄mū:
q̄re vult scire an sit filiꝰ dei p̄ gram: cū
sciret eū esse chr̄m: Si scōm: cū ille scri
pture q̄ eū dicūt ee filiū dei loquant de
chr̄o z ipe coḡuerit chr̄m: seq̄t q̄ eū etiā
cognouit esse filiū dei p̄ naturā. Videk
ḡ q̄ suppositio q̄ coḡuerit eū esse chr̄m:
hec questio solui nō possit. Ad ħ dico q̄
cognouit venturū filiū dei et credidit q̄
esset filiꝰ dei p̄ gram. sed nato chr̄o: ex
multiꝫ dubitauit an esset filiꝰ dei p̄ na
turā. z ħ voluit scire: vt si inuenisset eū
filiū dei p̄ graz tm̄: speraret eū posse sic
ceteros supare. Et licz scripture de chr̄o
loquēres dicāt eū esse filiū dei z deum:
tñ z iudei z diabolꝰ intelligebant ħ di
ctū p̄ excellentiā gr̄e. Et lz ō chr̄o aliqñ
dicank in scripturā noīa q̄ de solo deo di
cunk vt terragrāmaton: tñ eis nō cōsta
bat ista de solo deo dici sic nos mō cre
dim⁹. Sed ꝫ ħ arguit. qz dic̄ mgr̄ hist.
q̄ ex scripturis nouerat se p̄ filiū dei ven
turū pditurū esse ꝓncipatū. ḡ cognouit
eū esse talē quē supare nō posset: z ꝓse
quēter esse filiū dei p̄ naturā. Ad ħ di
co q̄ nō credidit se ab illo superādū p
pria eiꝰ ꝑtute: sz diuina: sic supak q̄ sanc
tis. z sicut idē mgr̄ dic̄: nō credebat se
p̄ illū pdere ꝓncipatū nisi post iudiciū:
z ideo interim credebat q̄ eū posset sal
tē p̄ aliq̄d veniale supare: z ad purgato
riū z limbū pducere. Sz post q̄ timuit
illū esse deū in passione: pcurauerat per
vxorē Pilati ne moreret. Sicut p̄ Jus
dā oppositū queriuerat. Est etiā sciēdū
q̄ licz quo ad naturalia diabolꝰ nō fal
lak: vt dicit sanctꝰ Tho. j. ꝑte. q. lviij. z
ij. di. vij. z mgr̄. q. xxj. secus quo ad gra
tuita que ex voluntate dei pendent. Et
in talibus potest successiue ad eundem

finē ordīare oppositra tēratiue:puta ad stabilitatē sui regni.vl'ad finē sue sup/bie ipaz mortē z ipaz vitā chr̄i. Vñ dic Chrys.sup Mat.q̄ hic diabol⁹ fuit ex cecat⁹:qz ex iciunio q̄draginta dieꝝ de buisset ꝓcludere chr̄i diuinitatē potius q̄ ex ei⁹ esurie humanitatē. Et vt ôt q̄ uis Moyses z Helias tāto tpe ieiuna uerint:tñ ieiunādo esuriebāt:nō autem chr̄s:sz solū post ieiunū. Sed itez ar guo q̄ diabol⁹ ante chr̄i passionē cogue rit chr̄i diuinitatē. Nā chr̄s se deū dice bat:z ꝟ miraculis,phabat.q̄ necessario diabolus ꝟ credebat,qz ipe scit deū nō posse arrestari falsitati.z scit si aliqō fit miraculū:fit a deo i testimoniū doctrie alicui⁹. Nam cū agnoscat totā naturā: si q̄d fiat supza naturā hoc nouit. Et iō cogit credere:nō aūt nos q̄b⁹ nō ꝓstat: q̄ ꝟ miraculū vel illud sit a deo. Ad ꝟ dico q̄ argumētū forte ꝓcluderet si deū p naturā chr̄s se clare z patenter dixis/set:q̄d nō faciebat saltem quando mira cula faciebat in testimoniū sue doctrie Vel si aliquando ꝟ dixit clare tūc phi/buit id demonē pcipere.sicut z phibuit eū scrutari virginitatē sue mr̄is:vt al's dictū est. Item cōtra.qz chr̄ist⁹ ꝓpria auctozitate faciebat miracula qō e dei ꝓpriū. Ad ꝟ dico/q̄ diabolo nō ꝓstabat clare de hoc. Potuit em̄ chr̄ist⁹ etiā da/to q̄ esset homo purus facere miracula ex potestate.i.aliqua supnaturali ꝓtu/te existētē in eo ad temp⁹ vel etiā semp si deo placuisset:p quā effectū miraculi pduxisset eo modo quo nunc sacramēta nouę legis p virtutē spūalē in eis existē tē agunt ad gratiā. Vnde Greg. dic q̄ scti viri miracla faciūt aliquādo oādo aliquādo ꝓ̄o ex potestate:sicut beatus Benedict⁹ aspectu oculoꝝ rusticum du ris lozis alligatū absoluit. Et sic diabo lus credidisse potuit chr̄istuz imperare ventz ex potestate sua que tñ alia maio rem ꝓsupponeret. Vel dicendū q̄ potu it chr̄s in corde ozare z fm mentē suā fa cere ꝓcepta demonib⁹ vel infirmitatib⁹ per dei virtutē: de qua tamē in suis ver bis nō faciebat mentionem.z sic posse fieri diabolus sciebat. Potuit etiā chr̄s

imperia z miracula sua celare diabolo. Ex dictz aūt ptz q̄d dicendū sit ad id qō obȝci posset:qz dicebat z phabat se ha bere auctozitatē dimittēdi pctā qō ē ōt ꝓpriuz. Dz em̄ q̄ diabol⁹ ꝓhibebat ista audire:vel dubitabat vtrū illa auctozi/tas esset ꝓncipalis vel sūministratozia. Voluit aūt chr̄s fm Leo.papā ex hūlit tate z nō ex potestate aduersariū vince re:vt hoiez pl⁹ honozaret z diabolū pl⁹ ꝓfunderet. Jō seq̄t (Qui rndēs) māsue te.z forte.acsi eū nō cognosceret (Dixit ei Scptū est) Deut.viij. Nō i solo pane) sz corpali(viuit hō:sed in oni ꝟbo qō ꝓcedit de ore dei)vt ptz de Moyse qui ꝟbo dei fuit quadraginta dieb⁹ spūal'r z corporaliter sustentat⁹. Et sic diabo/lus neq̄ potuit eum ad pctm̄ gule indu cere:neq̄ eius cognoscere diuinitatem Sed q̄re chr̄s diabolū repellit p scptu/rā:Ad ꝟ dico/q̄ fuit ꝓmo fm Greg.vt doceat nos magis doctrina q̄ miracul' pugnare. Et scdo iuxta Amb.vt ofien/dat quib⁹ armis impugnet diabol⁹.hec ille. Sunt aūt hec arma ieiuniū:ozatio doctrina. Et tertio iuxta Raba.qz ꝓpo nebat diabolū humilitate vincere non potētia:z nobis exemplū tribuere vt q̄/tiens a prauis hoib⁹ aliq̄d patimur:ad doctrinā excitemur potius q̄ ad vindi ctam. Temperat aūt rñsum iuxta glo. ne deum illū esse cognoscerer. In hac pte sūt mlta documēta. Primū tangit Chrys.i homel'.dicēs. Quisq̄s post ba ptismū malozes sustines tentatiōes:nō turberis.ecce ꝓpter ꝟ accepisti non vt vaces:sed vt pugneris. Jō q̄ tentationez de⁹ a te nō phibet. Primū vt discas qm̄ mlto factus es fortioz. Deinde vt ma/gnitudie donoꝝ nō extollaz. Tertio vt diabolus experientia cognoscat q̄ ꝓfecte ab eo recessisti. Quarto vt p ꝟ fortioz reddaz. Quinto vt crediti thesauri si/gnū accipias. Neq̄ em̄ diabol⁹ supue/niret tibi ad tentandū:nisi te in maiori honoze effectū videret. Hec ille. Et idē est iudiciū de q̄libet sctō z iusto z rede/unte ad penitētiā sicut de baptizato di cente Remigio. In sanctificaz diabo li tentamēta grassantur. Hec ille. Se/

m

eundū tangit idem ibidē dicēs. Ut aūt cognoscas q̄magnū bonū est ieiuniū: z qualiter scutū ē aduersus diabolū chri/ stus ieiunauit nō eo indigēs: sed nos instruens. Hec ille. Tertiū tangit idē dicēs. Si ieiunaueris z tenterʒ: nō dicas qz pdidi fructū ieiunij mei. Nā z si nō p fuit tibi ieiunīū tuū vt nō tēteris: tñ p/ficiet vt a tētatiōib⁹ nō vincarʒ. hec ille

Dorale tiā sciēdū ē/q̄ chr̄s seḷ esu/rūt: z ad comedendū nō habuit nisi la/pides: vt h. Hi sūt viri duri q̄ ñ possūt ad penitētiā frangi: et frigidi q̄ nō pñt diuino amore inflāmari. z aridi qui nō possūt rore diuie gr̄e aut lachrymaꝝ infundi. Hi etiā non possunt incorporari chr̄o ʒ diabolo. Alia etiā vice esurīt z nō habuit ad comedendū nisi folia: vt Marci. xxj. legit de ficulnea. Sic aūt chr̄s ñ comedit lapides: ita nec folia. i. ꝓba: ʒ bona opa. Quotidie etiā esurit nr̄am salutē z ꝓuersionē. Nā ot Chrys. Sic ꝓcupiscibile est nob comedere: sic chr̄o saluare. Jstū aūt cibū tātū esurit q̄ ostiatim illū mēdicat. Apoc. iij. Ego sto ad ostiū z pulso. Si q̄s audierit vo/cem meā z apuerit mihi ianuā. s. cordis intrabo ad illū z cenabo cum illo: z ipe mecū. id est ponem⁹ ad scorum siue ad symbolū: ita q̄ pcōr ponat cōtritionē: ꝓfessionē: z satisfactionē: z de⁹ remissionē culpe: collatōez gr̄e z pmissionē glie. Sz multi vellent comedere solū ō alie uo: z tractari bene et exponere parum.

Quātū ad scōm sciēdū est ex doctria sci Tho. iij. p. q. xlj. q̄ diabol⁹ tentādo chr̄m talē ordinē tenuit: vt a leuio: ib⁹ i/cipet. qō sp faē ꝑm Gozrā i viris spūali bus. Vñ sic ꝓmos parētes ꝓmo tētauit ō gula dicēs. Cur p̄cepit vob de⁹ ne co/mederetʒ tc. Scōo de inani glia dicēs. Aperient oculi vr̄i. Et tertio ō superbia dicēs. Eritʒ sic dij. ita z circa chr̄m fec. Chrys. sup Matth. Cū ex pmisso chr̄i ñso nihil certū discere diabol⁹ potuis/set. vtr chr̄s de⁹ esset an hō: assūpsit eū ad aliā tentatiōez: dicēs apud se. Jste q̄ fame nō vincit z si nō ē fili⁹ dei: tñ scūs est. Valet em̄ homines sci fame nō vinci: sed postq̄ cōcm carnis necessitatē vice rūt: p vanā glriam cadunt. Jō cepit eū tentare i glia vana. Hec ille. Jō sequit (Tūc assūpsit eū diabol⁹) Assūpsit in/q̄ ꝑm aliq̄s. i. portauit Greg. Quid mi rū si se a diabolo pmisit i montē duci: q̄ se pmisit a mēbris illius crucifigi. Hec ille. Qui cōit exponit q̄ p assūpsit itel/ligit portauit. qō z Chrys. sensit: q̄ ōt q̄ diabol⁹ voluit q̄ chr̄s videret q̄ volās z inde inanit eleuaret. Et sil'r idē sensit etiā Raba. Vl' ꝑm alios assūpsit. i. du/xit secū eū ad se. i. ad societatē suā sum z do: sic chr̄s dicit assumpsisse Petr̄ z Ja cobū z Joānē: q̄s tñ nō portauit: vt pz Mat. xij. (Jn sanctā ciuitatē) Raban⁹ Sancta ciuitas hierusalē dicebatur: in qua templum dei erat: z sanctas scōr: z cultus vnius dei ꝑm legē Moysi. Hec ille. Non g̃ erat sancta rōne ciuiū: (Et statuit eum supra pinnaculum templi)

Ad intellectū hui⁹ sciēdū est ex Jose pho. vj. de bello iudaico z alijs auctoi bus/q̄ templū dupl'r dr̄. Uno. s. mō do mus facta i ꝓtice mōtis moria. ō q̄ ha/bes i dñica ꝓma aduent⁹. Alio mō su/mit tēplū. p atrijs. i. plateis q̄ erāt circa istā domū. Nā cū ille mons esset ex aliq̄ pte ꝑruptus triplici muro erat circūda tus q̄si corona pape. et a ꝓmo muro ad scōz erat magna planicies: z sil'r a scōo ad tertiū: z a tertio ad templū. Jn pri/ma platea poterāt esse etiā gētiles. Jn scōa ꝓ solū iudei: z erat diuisa i duas ptes. p viris z feminis. Jn tertia ꝓ so li sacerdotes z leuite: q̄ i ea sacrificabāt z psallebāt. z quersi ad pp'm existētē i scōa platea ꝑdicabāt. Quid g̃ sit pinna culū tēpli nō est clar: q̄uis ꝓster q̄ erat loc⁹ eminēs. Glosa q̄dā ot q̄ erat sedes doctorū. Alij ꝓ vt Ansel. z Raba. et Nico. de Lyra. z m'lti alij dicūt: q̄ erat tectū tēpli siue q̄ddā deambulatorium: vel appodiamētū: vt ita dicā. ne ambu/lātes p tecti extremitatē ꝓpē incautelas caderēt. Tecta em̄ i regiōib⁹ illis erant plana sic q̄ddā paulmētū. Beda ꝓ ot q̄ erat q̄ddam tabulatū siue deambu/latorij. Et omnia ista possunt esse ꝓso/na. Pro q̄ sciendū est q̄ istud pinnacu/lū quicq̄d fuerit nō potuit esse i templo

ñctor:si fuit sedes doctor vel loc⁹ ꝑpe
vt cōiter tenet:ꝑp̄t h illa sedes erat lo⁹
eus accōmodat⁹ diabolo de inani gl'ia
tentare cupiēti.tum qz tectū ei⁹ erat re⁹
fte Josepho plenū verub⁹ acutissimis/
ne aues sup illo insiderēt. ideo ibi non
erant deābulatoria.tū qz dato q ibi fu
issent:cū illa dom⁹ esset alta centū cubi
tis / nō potat ibi esse loc⁹ vel sedes do⁹
ctor. Et dato q ibi potuisset esse sedes
talis i imo i ali q̄ tabulatu extra murꝫ tē
pli/tū ad plateā illā non intrabāt laici
vt audirēt ꝟbū dei. Vñ oēs dicūt q in
scdo atrio fiebāt fmones ad ꝑp'm. Di⁹
cam⁹ g̃ q pinna est sūmitas cuiuscz rei:
sed ꝑpie dom⁹ aut muri. In muro g̃ di
uidente sacdotes a laicꝭ erat deambu⁹
latoriū vel tabulatū:aut sup muro: aut
sup extremitate alicui⁹ portic⁹ cōtigue
muro:z ibi erat sedes doctor q̄ nō dice
bat pinaculū:sz erat in pinac'o.i.tecto/
vel deābulatorio.h g̃ diabol⁹ eū statuit
.i.deposuit fm Chrys.mentē z Greg.vt
dz. Vel statuit.i.vscz illuc duxit/ibi si⁹
stendo. Et fm glo. volēs diabol⁹ de ina
ni gl'ia chr̄m tētare ibi eum sta uit: vbi
m'tos se nouerat ꝟ vicio decepisse. Et
nota q dt Chrys. diabolū portasse illuc
chr̄m:vt inani gl'ia eleuaret dū ꝑp's vi⁹
deret cū q̄si volante: sz ipe egit vt a nul
lo videret(Et dixit ei.Si filius dei es
mitte te deorsuz) Hiero. In oib⁹ tēta⁹
tionib⁹ h agit diabol⁹ vt intelligat si fili
us dei sit. Hec ille. Nō dixit. ascēde in
celū.aut vola p aerē: sed mitte te deor⁹
sum fm Raba.qz illa vox illi ꝙuenit q̄
oēs satagit p̄cipitare. Et idē dt Chrys.
(Scptū est em̄) de te in psal.(qz ange
lis suis mādauit de te: z in manib⁹ tol⁹
lent te ne forte offendas ad lapidē pedē
tuū) Ubi scdū fm Hiero.q diabol⁹
male allegat scpturā:qz nō intelligit de
chr̄o:sz de viro sctō. Nō ei vt ait Chry.
fili⁹ dei portat ab angel': sed ecōuerso.
Exponit aūt illud fm glo:qz ds māda⁹
uit angelis suis de iusto viro:vt in ma⁹
nib⁹.i.auxilijs suis : tollant eū. ne forte
offendat pedē.i. affectū mentis ad lapi
dez.i.ad occasionē p̄ci vel ruine. Chr̄s
ꝟo scpturā cōuenient allegat cū subdit
(Ait illi iesus rursuz. Scptū est) Deu
tero.vj. (nō tentabis dñm deū tuum)
Est aūt sciēdū ex scō Tho.ij.q.xcvij.
q tētare deū factis explicite est cōmit⁹
tere se diuino auxilio sine necessitate vl
vtilitate intēdendo experimentū sumere
de deo. Interp̄tatiue ꝟo hoc fit qñ nō ē
talis intētio si sit tale factū vt dictū est
Cum g̃ chr̄s aliter potuisset descende⁹
re:z non esset aliqua vtilitas q se p̄cipi
taret:si hoc fecisset tentasset dñm/ saltē
interp̄tatiue. Augusti.contra Faustū.
Pertinet autē ad sanā doctrinā quan⁹
do homo habet qd faciat : non tentare
deū suū. Hec ille. In hac ꝓte sunt ali⁹
qua documēta in sensu morali. Primū
tangit Hiero.dicens. Dicit aūt diabo
lus:mitte te.quia vox diaboli qui sem⁹
per homies cadere deorsum deliderat/
persuadere potest : p̄cipitare non po⁹
test. Hec ille. Ambro.li. de paradiso.
Accepit qdem tentādi licentiā : sed nō
copiā subtrahēdi:nisi sua sponte labat in
firmus aius/qui sibi auxiliū non nouit
accersire. Hec ille. Scōm tangit Am⁹
brosius sup Lucam dicens.Sathanas
trāsfigurat se in angelū lucis : z de scrip⁹
turis ipis diuinis laqueū fidelib⁹ pa⁹
rat. Utit em̄ testimonijs scpturaꝝ:non
vt doceat : sed vt fallat. Hec ille. Ter⁹
tiū ꝟo tangit Rabanus dicēs. Notan⁹
dū est autē q saluator noster licz p̄missꝰ
ser se a diabolo supra pinaculū templi
portare : tamē renuit ad imperiuz eius
descendere/nobis exemplū donans: vt
quisquis impauerit viam ꝟitatis artā
nos ascendere obtempemus. Sicꝫ aut⁹
tem vult nos de altitudine veritatis et
ꝟturum ad ima erroris et vicioꝝ p̄cipi
tare/non illū audiamus. Hec ille. Est
autē z aliud documentū: scz q multum
debemus de christi pierate in tētatione
ꝟfidere. Nam ipe licet p̄opt̄ multa vo
luerit tentari:tamē apostolus vnam ra
tionem ad Hebreos. iiij. assignt dicens.
Non habemus pontificē qui non possit
compati infirmitatib⁹ nostris tentatuz
per oīa:quasi velit dicere. Ideo ten⁹
tari voluit : vt cōpati sciret. Nemo em̄
mouet ad cōpatiendū/ nisi passionem

uerit: qđ triplr cõtingit. s. audiru. vt cũ audio passionẽ illaram esse ḡuem: z visu. vt cũ video patrẽ eiulare: z tunc magis coḡsco z cõpatior: z p expientiã q̃ generat pfectã cognitionẽ z ꝓpassio/ nem. Ꝟ gĩk chr̃s ex expientia nr̃a miserr̃ est fact⁹ valde misericors. iurta illũ Heb. ij. Debuit p oĩa fribꝫ assimilari vt misericors fieret. Vñ apl̃s tandẽ ad Hebreos. iiij. postq̃ dixerat pontificẽ tentatũ zc. subiũxit. Adeam⁹ igĩk cũ fiducia ad thronũ gr̃e et⁹. s. iesu chr̃i dñi nr̃i

Quantũ ad tertiũ. sic ỏt Chrys. Diabolus ex scõo rñso incert⁹ tñ sit ad trias tentatões. Qz em̃ chr̃s retia vẽrꝫ diruperat: retia vane gl̃ie tñ sierat: ponit ei retia auaritie. Hec ille. Hec ḃ est ꝺ id qđ dixim⁹ tertiã tẽtatione fuisse superbiam. qz p̃m nomẽ lz auaricia videat solũ ad pecuniã ptinere: cuꝫ dicak auar⁹ q̃si auid⁹ eris. Vñ z grece auaricia ỏr philargiria. i. amor argẽti. rñ extẽso nomine ertiã auaricia est qñ supẽ modũ sublimitas ambit. vt ỏt b. Greg. Et pbat. quia Paulus Phil. ij. dixit de chr̃o. nõ rapinam arbitrat⁹ est esse se eq̃lem deo. i. si se eq̃lem deo arbitrat⁹ est/ ex ꝺ nihil rapuit alienũ. q. d. Si nõ esset ỏs/ z se ỏo eq̃lem crederet: rapinã cõmitteret vsurpando sibi qđ dei est. qz ỏo deus est: nil̃ sic credens vsurpauit. Dicit ḡ. (Iterũ assumpsit eũ diabol⁹) vel portrãdo: vel qđ rõnabili⁹ est p̃m scm̃ Tho. eũ ducẽdo (in montẽ excelsum valde) vt. s. plura possent inde videri ꝫ Chrys. Quis aũt fuerit iste mons nõ est certũ: q̃uis magi. histo. dicat eũ fuisse in galilea. (Et ondit ei oĩa regna mũdi) nõ determinate p̃m Chrys. sed sic sic̃s extẽso digito diceret: in tali pre est tale regnũ. z in tali tale. (z gl̃iam eoꝝ). i. auꝝ: argẽtũ: lapides pciosos. z tpalia bona p̃m Rab. Remig. aũt ỏr q̃ ista ostensio fuit subito z in ictu ocli: seu in momẽto tempis. vt ỏr Luc. iiij. Et ỏr q̃ fuit miraculosa. i. sup̃ naturã hois p aliquã pstigiosam apparitõez diabolo mouẽte phantasiã: vel subũclẽdo oclis alic̃s imagines. sic̃ z ỏrõ Bñdicto ostensus est ror⁹ mũdus in q̃dam lumie. Sed vt ỏr b̃us Tho. sup̃ Mat. ista exp̃o nõ est bona: qz ḃ potuiss z valle fieri z nõ fuiss neꝯe cõscẽdere montẽ. Vñ p̃m Rab. ista diabolus ondit loquẽdo: nõ aũt visũ amplificãdo. Nõ tñ est incõuenies dicere istaz onsionẽ fuisse q̃dẽ in mõte. z ertiã p̃m visionẽ naturalr hoi possibilẽ. z p̃m exp̃oz factã ꝑ boren⁹ a diabolo: z vlteri⁹ p aliqđ op⁹ diabolicũ p qđ supplebak illud qđ naturalr visus chr̃i nõ poterat. qz ḃ videk velle Lucas: q ỏr ista fuisse onsa in momento tpis. Quõ autẽ diabolus possit facere istas appr̃itões miracꝰosas. i. mirabiles z pstigiosas: fortẽ alibi dicẽ⁹ diffuse. Sz nũc breuit scirdũ ẽ: q̃ sic aia hũana q̃ est ifima int̃ spũs ĩmortales aliqđ corp⁹. s. hũanũ mouet ad libitũ: sz tñ ad illud est limitata ꝑ sue ꝑtis exiguitatẽ. ita alĩ spũs superiores creati possunt aliq̃ corꝑa ad nutũ mouere localit̃: nõ tñ vsq̃q̃q̃: sed vsq̃ ad certũ t̃minũ ꝑ sue ꝑtꝫ limitatões q̃ finita est. Vñ null⁹ eoꝝ posset mouere totum vnũ elemẽtũ: qz eẽt puertere ordinẽ nature. Quilibꝫ rñ eoꝝ ꝑ mouere oĩa corꝑa gñabilia z corruptibilia p̃m scm̃ Tho. z Aug. z vnã ꝑtem elemẽti alicuius puta montẽ vnũ. qz si iferiores int̃ eos mouẽt corꝑa celestia: r̃spectu quoꝝ ista fere nil̃ sẽ. m̃to magꝫ possũt mouere ista/ saltẽ illi q̃ sũt superiores motoribꝰ orbiũ ordie nature. Ꝟ gĩk diabol⁹ põt facere oẽs effect⁹ q̃ fiũt p naturalia corꝑa qz illa põt mouẽdo applicare ad effectũ puta sanitatꝫ vel infirmitatꝫ. Ꝟ gĩk põt ꝓmo facere appr̃itões in phãtasia: impmendo ei nõ phantasmata noua: sed antiq̃ mouẽdo q̃ sẽ in spiritib⁹. i. q̃busdam corꝑib⁹ subtilib⁹: sic fit in somno. Et ḃ tam vehement̃: vt aliq̃s credat se etiaz exteriozib⁹ oculis vidẽre. sic̃ apparer in dormiẽtib⁹ q̃ q̃nq̃ se credũt ire ad ludũ z in frenetic̃s. Et scdo q̃ad oc̃los exteriores figurãdo z colorãdo aerẽ sub diuersis specieb⁹ rer̃. sic̃ ḃrõ Antonio apparuit sub forma argenti. Et tertio eadez rõne factẽdo appere imagies i aliq̃ corꝑe terso pura vngue vel aq̃: sic̃ fit in pstigijs quib⁹ furta exꝑrunt. Jn chr̃o aũt potuit locũ habere scõm z tertium.

ꝫ nō ꝑmū.nec chr̄o volēte:qz vires eiꝰ
aie suꝫcrebāt oino. Vñ ōr Bze.q̄ oīs il
la rētatio foris nō intꝰ fuit(Et dixit ei.
Hec oīa tibi dabo.) Presuppōit ḣ dia
bolꝰ q̄ ipe possit ista distribuere ad li⸗
bitū. Vñ z ꝫ Lu.iiij.dixit:cui volo do
illā:ſz mentit chr̄o ſm Hiero. z Chryſ.
qō ptz.qz ista regna aliqñ a ōo data ſan
ctis hoib⁹ legim⁹. Nec rñ ē negādū q̄n
ꝑmittēte deo diabolꝰ possit aliq̄b⁹ sug⸗
gerere vt aliquē regē faciāt:et ei ꝑbere
auxiliū i diuinis z hmōi:cum ipe sciat
oēs thesauros abscōditos:z ō eis habe
at curā vt eos reseruet antichr̄o ſm ali
q̄s.Et ḣ ām loco manichei ñ aduertētes
q̄ diabolꝰ mendax ē:dixerūt eū oīm vi
sibiliū sic dñm:ita z creatorē eē:qō fal⸗
sum ptz i Geneſi:vbi ista a ōo ꝑdita le⸗
gunt(ſi cadēs adorauerꝫ me)Gloſa.Ec
ce antiq̄ diaboli supbia.Sic em̄ in celo
voluit se ſimꝫ ōo facere:ita nūc volebat
diuinū cultum ſibi vſurpare. Hec illa.

Est aūt sciēdū ex doctrina ſcti Tho.
allegata p Joannē capreolū.ij.di.iiij.q̄
diaboli pcm̄ fuit:qz appetijt bonū.id
ē supnaturalē felicitatē:ſz male siue ide
bite appetijt:qz ñ cogitauit ō mō habē
di illā:cū debuisset cogitare q̄ ex miſe⸗
ricordia ōi illā accipe debuiſſz. Jō dia
bolꝰ ñ appetijt se eē deū:qz sciuit ḣ esse
ipossibile.neq̄ eē eqlē deo simplr:qz ēt
ḣ sciuit naturalit eē ipossibile.ſz appe⸗
tijt se eē eqlit vl̄ ſimꝫ ſm q̄d.qz.ſ. sicut
deꝰ est brūs ñ ab alio brificatꝰ: ita ipe
appetijt se eē brm̄ ñ appetēdo ḣ ab alio.
Nō quia ꝓria ꝓtute crediderit aut vo
luerit se felicitarē supnā habituꝝ:ſz da
nec de sua/nec ō diuia ꝓtute cogitauit.
Perseuerat aūt sp i isto appetitu:quia
post vnā electionē est i termio z penite⸗
re nō pōt:sic neq̄ hō post mortē.vt ptz
ex scrō Tho.vbi q̄. Vñ dic Damasce.
Nō fac hoib⁹ mors: ḣ angelis feē cat⸗
ſz i pcm̄. Addidit aūt mlra pcā post
istud.z iter cetera pcm̄ iuidie.vt ptz p
ſcm̄ Tho.ſ.pte.q.lxiij. Jō vult q̄ntuz
ꝑt vſurpare honorem diuinū. Et q̄uis
idolatria quā seminauit sit extincta:tñ
q̄rit sp occulte q̄ eū venerent(Tunc di
xit ei Jesus)iam volēs finē tentandi ei
imponere ſm Chryſ. ſup. Mat.(Vade
ſathana)Sathanas ſm aliq̄s latine so⸗
nat adūsariū.ſō Petrꝰ qz voluit ꝺdice
re chr̄o Mat.xvj.vocatꝰ ē ab eo ſatha
nas.Sz ꝫ Hiero.brō Petro dixit:va
de retro me ſathana.i.seq̄re me:vt ve⸗
lis qō volo:z ne sis ꝺtrꝰ mee volūtati.
Diabolo aūt tāq̄ obstinato nō dixit:va
de retro me.ſz vade.ſ.i abyſſuz seu ignē
eternū. Remig. Vl̄ ſm alia exemplaria.
(Vade retro ſathana) .i.reminiſcere et
recordare i q̄nta gl̄ia ꝺditꝰ fuiſti. z i q̄n
tā miſeriā cecidiſti. Hec ille. (Scptū ē
em̄)Deut.vj.(Dñm deū tuū) .i.ſctām
trinitatē:ſm Aug. (adorab) adoratiōe
latrie:q̄ debita ē ſoli ꝓncipio oīs bonoꝝ
(z illi soli fuies).i.cultū latrie exhibe⸗
bis ſm Aug.x.ō ciui.ōi. Nā latria iter
ptat fuitꝰ. Possumꝰ aūt z hoib⁹ fuire:
ſz nō tali cultu z fuitute.ſz possumꝰ eos
dulia venerari. Ego puto q̄ sic chr̄s ce
lauit se eē filiū dei:ita z dissimulauit se
cognoscere ſathanā. z q̄ ſathanas trāsfor⸗
matꝰ ē i aliquā effigiē ſcti viri:puta ere
mite vt aliq̄ dicūt. Nūc aūt chr̄s oñdit
se eū cognoscere. Vñ diabolꝰ statim ꝓfu⸗
sus discessit taq̄ depbēsus. Quāuis ēt
possit dici:vt ōr Chryſ.q̄ spūsctūs ex⸗
cussit illū a chr̄o. Jgit (Tūc reliq̄t eum
diabolꝰ)abiens tristꝫ z ꝓfusus. Notā
dū ꝙo has tentatiōes fuisse tres.qz dia
bolꝰ hz tria retia.ſ.ꝑcipua sup mōm:vt
q̄cūq̄ euaserit de retib⁹ gule incidat in
retia supbie.z q̄ hec euaserit incidat in
retia vane gl̄ie. Etsi q̄ras. Quare deꝰ
ꝑmittat diabolū hr̄e tot retia? Rñdet
Hozra.q̄ expedit nob vt p ea tentemur
Prio ad hūilitatē et cautelā. Ecc.xxx⸗
iij. Qui nō ē tentatꝰ q̄d scit? Scō ad
cōpassionē addiscendā. Vñ Paulus ad
Heb.iiij.postq̄ dixerat q̄ ñ hēm⁹ pōti
fice q̄ ñ possit cōpari ifirmitatib⁹ nr̄is:
subiūrit.tentarū p oīa,p sil̄ tudie absq̄
pcō. Tertio ad coronā ꝑmerēdā. Jac.
j. Beatꝰ vir q̄ suffert tētatiōes. Notā
dū ē etiā q̄ tūc reliq̄sse eū diabolꝰ dicit
nō simpliciter:ſz ad tps:vt dic Lucas.
qz.ſ.tpe passionis regressus est ad eius
mortē ꝓcurandā. Et qz victores cōsue⸗
uerūt honorari.ideo sequit(Et ecce an

geli accesserẽt)ſm Chryſ. Nõ dī descen derũt ſz accesserũt.qz cũ ſp eẽnt in obſe quiũ chīi i tra recesserãt ab eo vt darẽt diabolo locũ z audaciã inuadẽdi(z mi nistrabãt ei)sic fuit dño suo.ex q̃ chīs di uinitas mãifestat. Greg i home. Hõ ẽ quẽ diabol⁹ tentat.z idelpe de⁹ ẽ cui ab angel⁹ ministrat. Hec ille. Statim aũt p⁹ rẽtationẽ dicunt angeli accessisse. Prio ſm Chryſ. vt ostenderet dignitas chīi cui angeli ſp i misteriũ adessent. Scõo iuxta eũdẽ:ad oñendã angelicã custo diã fieri circa hoies. Põt aũt addi trio ad oñendũ q ei q̃ diabolũ vicerit stari adest spũalis consolatio maior solito.et Quarto ad ostendẽdã q dũ sum⁹ i pu gna adest q̃dẽ auxilium diuinũ:sz tñ ad bonũ nr̃m expectat de⁹ videre certame vt chīs dixit Antonio. Chryſ. sup Mat theũ. Jn q̃b⁹ ãt reb⁹ illi mistrabãt scire nõ possum⁹:vtq ad sanatiões ifirmita tũ:an ad correctionẽ aiaꝝ:an ad effuga tionẽ demonũ q̃ oia p angelos facit.vñ eis faciẽtib⁹ ipe facere videt.tñ manife stũ est/q ñ ꝓpt̃ necessitatẽ impotẽtie ei⁹ mistrabãt:sz ꝓpt̃ honorẽ potẽtie ipsius. Nõ em̃ dī q adiuuẽt eũ:sz q̃ ministrent Hec ille. Sed qr in diuina scẽptura frey quẽter p misteriũ accipit exhibitio ali mẽtoꝝ.z qr chīs esuriebat et erat solus in mõte:credo q mistrabãt ei.qr detule rũt ei cibũ z etiã mistrabant ei eo mõ q̃ dr Chryſ. Aduerrẽdũ ẽ aũt q sic dicit Aug.ō ꝑsen.euã. Lucas ñ narrat istas tentatões factas isto ordie q̃ Matthe⁹ sed q̃mõ facte sint nihil refert:qr nec Lucas illũ ordinẽ asserit.licz illo ordie ex aliq̃ causa narret. Sic aũt dicit glo. Matthe⁹ videt ꝑsiderasse ordinẽ tẽta tiõis Ade:z illo ordie exposuisse tenta tiões chīi. Sz i reiꝑitate ordo videt fu isse quẽ tetigit Lucas.vt.s. ꝑma fuerit de gula.scõa ō supbia in mõte. tertia ō inanī glia i hierl'm. Sextus Tho.ãt nec sup Mat.nec i.iij. ꝓte.q.xlij. videt de/ terminare q̃s fuerit ver⁹ ordo.sz mihi vi det q ille sit quẽ tenuit Matth.qr post increpationẽ sathane nlla fuit tentatio cũ abscesserit a chīo. increpatio aũt fuit qñ ille tetigit honorẽ dei:vt dicit.ℍ aũt fuit i mõte ſm Mat.z Lucã. z ꝑseq̃nt in mõte fuit vltima tẽtatio. Est etiaꝝ notãdũ q ex scẽptura colligim⁹ q̃rer an gelos chīo fuisse z astitisse. Prio tpe tẽ tatiõis vt ℍ. Scõo tpe passiõis seu tri bulatiõis i horto:vt Luce.xxij. Tertio post resurrectionẽ:vt Matth.xxviij.et Quarto tpe ascẽsiõis i celũ.iuxta illõ:p uenerũt ꝓncipes zc. Et ℍ i signũ q dei beam⁹ eoꝝ auxiliũ maxie iplorar tpe tẽ tatiõis ne succũbam⁹:z angustie ne im patiẽter feram⁹:z tpe q̃ surrexim⁹ a pec cato ne recidiuem⁹.z tpe mortis ne peri clitemur:sz trinere recto ducant nos ad dñm. Adiuuãt ãt nos oratõo p cõpassio nẽ:z dirigẽdo p illũinationẽ:z iflãman do affectũ p iteriorẽ locutõez seu ex hor tationẽ:z cõmẽdo diabolicã ptãtez ne seuiat q̃ntũlibet. Jn hac ãt pte sũt ad huc mlta documẽta i sensu morali. Pri mũ tãgit Amb. sup illo ꝙbo: hec oia di cẽs Habet ãt ambitio domesticũ picu lũ. Ut eñ dñck alijs ꝓfuit. Curuat obsẽdo vt honori doneꝫ:z dũ vult esse sublimior fit remissior. Hec ille. Scõz tãgit Chryſ. sup Matth. sup illo ꝙbo. Vade sathana:di. Videdũ ãt q: chīs passꝰ fuit tẽtatiõis iuriã dicẽte diabo lo. Si filiꝰ dei es mitte te deorsũ: z ñ ẽ turbatꝰ: nec diabolũ increpauit. Nũc ãt qñ diabolꝰ dei sibi vsurpauit honorẽ:ex asperatꝰ ẽ z eũ repulit dicẽs. Vade sa thana:vt illiꝰ exẽplo discam⁹ nr̃as q̃dẽ iniurias magnanimitate sustinere.dei aũt iurias neq̃ ad auditũ sufferre:qm̃ in ꝓpijs iniurijs esse quẽplã patiẽtẽ lau dabile est.iniurias aũt dei dissimulare nimis est impiũ. Hec ille. Tertiũ tãgit idẽ ibidẽ sup illo ꝙbo:tũc relict eũ dia bolꝰ dicẽs. Hoc ad nr̃am ꝑficit ꝑsolati onẽ:qr nõ tãdiu hoies dei diabolꝰ ten tat q̃diu vult:sz q̃diu chīs ꝑmittit. Et si eũ ꝑmittat paulisper tẽtare:tñ repel lit ꝓpt̃ infirmã naturã. Hec ille.

Feria scõa post dñicã primas in Quadragesima.

Textus euãg. Mat. xxv.

Ym venerit filius ho
c minis i maiestate sua

ꝛ oēs angeli ei⁹ cū eo: tūc sedebit sup sedem maiestat⁹ suę. Et ꝯgregabunt ante eū oēs gētes: ꝛ sepabit eos ab inuicē: sicut pastor segregat oues ab hedis. Et statuet oues q̄dē a dextris suis hedos aūt a sinistris. Tūc dicet rex his q̄ a dextris ei⁹ erūt. Venite bñdicti p̄is mei possidete paratū vobis regnū a cōstitutione mūdi. Esuriui em̄ ꝛ dedistis mihi māducare: Sitiui ꝛ dedistis mihi bibere: Hospes erā et collegistis me: Nudus ꝛ opuistis me: Infirm⁹ ꝛ visitastis me: In carcere erā ꝛ venistis ad me. Tunc rñdebūt ei iusti dicētes. Dñe q̄n te vidimus esurientē ꝛ pauim⁹: sitientē et dedim⁹ tibi potū. Q̄n aūt te vidim⁹ hospitē et collegim⁹ te: Aut nudū ꝛ cooperuim⁹ te. Aut q̄n te vidimus infirmū: aut in carcere et venimus ad te? Et rñdens rex dicet illis. Amē dico vobis q̄diu fecistis vni de his fribꝫ meis minimis: mihi fecistis. Tūc dicet et his q̄ a sinistris ei⁹ erūt. Discedite a me maledicti i ignē eternū q̄ p̄paratus est diabolo ꝛ angelis ei⁹. Esuriui em̄: ꝛ nō dedistis mihi māducare. Sitiui: et nō dedistis mihi potū. Hospes erā: ꝛ nō collegistis me. Nudus ꝛ nō opuistis me. Infirmus et in carcere: ꝛ nō venistis ad me. Tūc respondebūt ei ꝛ ipi dicentes. Dñe q̄n te vidim⁹ esurientem aut sitientē: aut hospitem: aut nudū: aut infirmū: vel in carcere: ꝛ nō ministrauimus tibi? Tunc rñdebit illis dicēs. Amē dico vobis: q̄diu nō fecistis vni de minoribꝫ his: nec mihi fecistis. Et ibūt hi i supplicium eternū: iusti aūt in vitam eternā.

QUm venerit filius hominis in maiestate sua ꝛē. Mat. xxv. In p̄senti euāgel. tanguntur tria puncta que sunt segregatio: premiatio: ꝛ cōdēnatio.

Quantū ad p̄mū ch̄s dr q̄n̄ꝫ fiendam sepationē maloꝝ a bonis. Dicit g̃ (Cū venerit) s. in die iudicij g̃nalis futuri. Sicut em̄ docet s. Tho. iij. dist. xlvij. dupl'r aliq̄s potest iudicari. Uno mō vt hec p̄sona singl'aris: ꝛ sic iudicat p̄prio iudicio. Alio mō vt p̄s ciuitatis/ vel būani generis. ꝛ sic iudicat aliq̄s iudicio g̃nali: q̄n iudicat ciuitas: vl quādo iudicabit būanū gen⁹: q̄d fiet i extremis. Est em̄ futurū g̃nale iudiciū: vt ibidem dr. Sic em̄ dei opatio circa creaturas p̄tinet ad rex p̄ncipiū q̄ producunt in esse: ita iudiciū ad t̄minū q̄ in suū finem p̄ducunt. Distinguit aūt duplex dei opatio. Una. s. q̄ res p̄ducit vniuersalit in esse: a q̄ septa die q̄euit. Alia q̄ res p̄ductas admistrat/ etiā nō opando Sic̄r g̃ debet duplex iudiciū distinguit: ordie rñ p̄rio. Unū est i morte q̄d rñdet opi gubnatiōis q̄ q̄sq̄ iudicat s̄m q̄ cōperit sibi ꝛ gubnationi vniuersi. Unde p̄miatio vni⁹ s̄m h̄ iudiciū differt p vtilitate alioꝝ: ꝛ pene vni⁹ sic ad p̄fectū alteri⁹. Aliud est ex aduerso rñdens p̄me rex īstitutiōi: q̄ dabit vltima cōpletio mūdo vno q̄q̄ accipiēte q̄d ei debet s̄m seip̄m/ nō in ordine ad gubnatōz. ꝛ erit vltis sepatio maloꝝ a bonis. q: iā n̄ erit opus vt boni p malos p̄ficiāt. Sed in iij. p. q. lix. assig̃t hui⁹ alia rōnē di. Iudiciū p̄fectū. i. vel ꝛ manifestū de aliq̄ re dari non p̄t: nisi re finita ꝛ cōpleta in se ꝛ in suis effectib⁹. Ex effectib⁹ em̄ actio que videbat bona: ostendit aliq̄n mala fuisse. Ultra aut̄ hominis post̄q̄ terminata est in se/ dependet aliq̄ modo ex futuris: que ad aliq̄d p̄miū/ vel ad aliquam punitionez hominis pertinent. Primo q̄dem ex fama bona/ vel

mala. Scdo ex filijs. Tertio ex effectib⁹ bus suoꝝ opeꝝ. sic ad ꝑmiuz bri Dñici ꝓtinēt oia bona q̄ ex suo ordie ꝓueniūt Quarto ex corpe qđ inēduz honorifice sepelik: inēdū manet inhumatū. Quinto ex tpalib⁹ i qb⁹ ifixerat cor. Oia ār hec subūciūk existiarōi dini iudicij: qđ fiet eis cōsūmatis. Judicak tñ hō post mor tē stari q̄ad ptinētia ad aiam: qr i talib⁹ sortik quendā statū imobilē. Corp⁹ aūt remanet mutabilitati subiectū/ tñ sīes de forma i formā vsqꝫ ad finez tēpoꝝ: et tūc recipiet ꝑmiū. Et lz h̄ iudiciū fz di uinā scpturā sit futuꝝ: icertū tñ est qñ. qr nō ꝑt sciri rōne: cū a dei volūtate de pēdeat: neqꝫ ēt inuenik ds illd reuelasse Et valz ista icertitudo fm s. Tho. li⁹. vbi s. ertiā supposita icertitudie mortꝫ ꝑpk duo. Prio: qr nescit hō an ante tps mortꝫ eius iudiciū veniat. Scdo: qr hō nō solū curā gerit sui: sed etiā suoꝝ z ci uitatꝫ z eccie qb⁹ hz puidere: ne sint im parati. (Filꝰ hois) Sic se vocat chr̄s vel qr est filꝰ vnꝰ tm. i. ꝓginis: vel ex hūilitate: qđ melꝰ est. Dic ꝓo filiū ho/ minis vēturꝰ ad iudiciū ꝓterea q⁹ i for ma hūana iudicabit fm oēs sctos. qr ꝓpetit ei dñiū nō solū rōne creatiōis: fz etiā rōne redēptiōis q̄ ꝓuenit ei vt hō. fz s. Tho. vbi s. (In maiestate sua). i. in dinitate fm Remig. z itellige patē ter. Patebat ei eꝰ maiestas ilignis dei tatis: q̄ st̄ societas angeloꝝ z sctoꝝ: z ef fectꝰ mirabiles tūc apparētes. Vel in maiestate. i. in gl̄ia sui corpis fz Orig. vt sez talis appeat q̄lis in tñfiguratōe Judicabit em̄ fm s. Tho. vbi s. in for/ ma hūanitatis gl̄iosa: qr est mediator. z ꝓñter sic in ꝑmo aduentu/ qñ gerebat vices nr̄as recōciliādo nos deo/ appuit in nr̄a ifirmitate: ita qñ exequek iusticiā am pr̄is in scdo aduētu: appebit in glo/ ria q̄ ineſt ei ex coione ad p̄em: q̄ gl̄ia malis erit in suppliciū. Pro his scito q⁹ st̄ q̄nqꝫ mōi iudicādi q ex scpturis colli gunk. Prim⁹ est ꝑmarie autoritatꝫ: quo iudicabit tota trinitas. Scds est sub/ autoritatꝫ delegate q̄dāmodo z plario nis sue: q̄ iudicabit chr̄s. Terti⁹ est as/ sessorie dignitatꝫ q̄ iudicabūt apl̄i z q̄ cūqꝫ pauꝑtatem volūtarīā sunt secuti. Quart⁹ est approbatiōis q̄ iudicabunt oēs electi. Quint⁹ est ꝓgatiōis facti melioris: q̄ iudicabūt min⁹ mali: put a Niniuite iudeos. Vñ de his oib⁹ sctūs Tho. li⁹. dl. xlvij. vñ oia ista sumi p̄nt. (Et oēs angeli ei⁹ cū eo) ad honorē iudi cis fm aliq̄s. vel vt sint testes fm sctm Tho. vbi s. Chrys. in home. Oēs ange li cū ipo aderūt: restantes z ipi q̄tū ad ministrauerūt missi a dño ad hoim sa/ lutē. Hec ille. Hō ār vt sint iudices fz eundē s. Tho. qr assessores debēt iudi/ ci ꝓportionari q̄ erit chr̄s inq̄tū homo/ q̄ad autoritatē acq̄sitā z secūdariā. Et lz sit tota trinitas q̄ad naturalē z ꝓnci/ palē: tñ iudiciū attribuek chr̄o q̄ oīib⁹ appebit. Judicabūt tñ approbādo sen/ tētiā iudicz. Vel fm Aug. li. de pnia: g ageloꝝ itelligūk hoies q̄ cū chr̄o iudica bunt: q̄ angeli. i. nūcij erūt: qr bonis ek/ nā salutē nūciabūt. Judicabūt aūt ali/ q̄ hoies cū chr̄o. i. apl̄i. vt hr̄ Mat. xix. z q̄ volūtarie fuer̄t pauꝑes fm sctos. et h̄ fm s. Tho. vbi s. Prio rōne cōgrui/ tatis. qr cū relictis oib⁹ adhereāt chr̄o: non est q̄ a iusticia flecrank. Scdo rōne meriti. quia hūilitati debek exaltatio. Pauꝑtas aūt ink oia facit despectū in pñti. Tertio rōne dispōnis. Nā icti iu/ dicabūt inq̄tū hēbūt cor edoctū oi di/ uina ꝑtrate. vt illā possint alijs manife stare/ ducēdo eos in noticiā diuie snie. vt ptz vbi s. Pria aūt dispō ad ꝑfectio nem. i. ad tale cor: est ꝓēptus diuitiaꝝ. qr vltio adrunk: z ꝓñter ꝑmo deserunk in motu ad ꝑfectōez. (Tūc sedebit sup sedē maiestatꝫ sue) Jsta sedes maiesta tis meraphorice dr: z fm Orig. erit cō/ gregatio aliq̄ꝫ ꝑfectoꝝ hoim q̄ dñr se/ des in iudicio: aut q̄dā ꝓtates angelice siue throni sint/ siue dñatōes. vñ z i ps. dr sedere sup cherubin. Et siue sint ho mies/ siue ageli: dñr sedes fm s. Tho. sup Mat. qr p illos ds suū iudiciū exer cet. Alij ꝓo p sedē intelligūt autorita/ tem iudicādi: q̄ duplex est: vt dictū est. Vl̄ sedes ista est illa gl̄iosa nubes in q̄ veturus est: in q̄ nō est irrōnabile chr̄m iudicaturū sedēdo / vel talē astare ubi

sedē paratā. Sedebit aūt chīus in ista sede supī montē oliueti: cui adiacet vall' Josaphat fm s. Tho. vbi s. q3 lz certe sciri neq3at: tñ ex scptur3 pbabil'r credit q ibi videbit vñ ascēdit in celū. Dicit tudo aūt hoim in circūitu erit vt possit chīm videre: q3 lōge videbit. q3 erit in aere 7 fulgid9 vt sol. Jō sequit: (Et congregabunt añ eū oēs gētes) Oēs inq3 etiā pueri nil' prer originale hūtes: vt videāt gl'iam iudicij. Et hec cōgregatio erit vt dictū est in valle Josaphat fm scrōs: 7 fm scpturā Joel.iij. Et lz magē in.iij. dist.xlviij. dicat ridiculosuz esse q chīs descēdat in vallē: tñ ibi sentit q erit i aere supī montē oliuaz: vt etiā videt velle scptura Zach.xiiij. vbi dr. Stabūt pedes dñi in die illa supra montē oliuaz. Cōgregabūt inq3 vt oēs iudicent q3tū ad receptionē pmij vel pene: non aūt vt oms discutiant: vt dicit. Et notant dr gētes/nō angeli: q3 nō ppie iudicabūt. Fiet aūt ista cōgregatio fm Augu. ministerio angelor. Pro his notādū est ex scō Tho. iij. p. 7. liij. vbi s. q chīo inq3tū hō cōpetit ptās iudicandi angelos. Tū q3 ē ppi or ybo. Tū q3 būilitas passionis meruit vt sibi oīe genu flectat. Tū q3 ministrant circa homies q3 est caput. Judicat aūt eos q3tū ad tria vt dr Prio q3tū ad dispensatōez eor q agūt. Scdo q3tū ad pmia accñtalia 7 accñtales penas q3 h demones afflignt aut excludunt ab h mūdo in abyssum: quod eis valde displicet vltra suā essentialez penā. Tertio q3tū ad essentiale pmiū: 7 essentialē penā: qō a pncipio factū est p chīm inq3tū est ybū dei. Nō tñ vt dr iudicabunt directe: q3 nō discutient: cū in bonis angelis nō sint mala admixta bonis: neq3 in malis bona admixta malis: neq3 etiā pmiabunt p meritz ppriis: cū a pncipio fuerint pmiati. Sz iudicabunt indirecte fm pmiatōez: q3 recipient accñtale pmiū p his q procurauerūt. q3. s. boni ampli9 gaudebūt de salute eor q3s iuenert. 7 ecōuerso mali dolebūt de his q3s subuerterūt. Judicabim9 tñ angelos. j. Cor. vi. scz cōparatiōe: inq3tū qdā hoies qbusdā angelis erūt superiores. Sed de hoib9 loquēdo: oēs qdem añ chīm cōgebunt: nō solū. xij. trib9 isr'l sz 7 oēs gētes p. xij. trib9 accepte 7 scate vt oēs videāt exaltatōez ei9/q p oibus sanguinē fudit. Et oēs etiā adulti iudicabunt q3tū ad receptionē pmioz. Alij q3 boni discutient. s. q cū bonis 7 meritor3js opib9 habebūt mixta notabilia mala: vt oib9 pateat iusticia iudicātis. Alij q3 nō. s. relij q. Sil'r erit in malis Alij em mali iudicabunt discussiue. s. q fidē habuer't: cui9 act9 laudabilis est/ 7 de se ordinat9 ad merendū: iō q3 sic dimittues saltē nūero/7si nō merito: nō condemnabunt morte sine discussione. sed in fideles non hñt mixtionē talē bonor et malor q discussionē requrat. Sublato em fidei fundamēto: oia sequentia opa carēt rectitudie intētionis pfecte. Et iō vt hostes sine audiētia pdēnabūt. Oia pdicta sūt s. Thome doctria vbi s. vel alibi. De ista aūt discussione dicit infra (Et separabit eos ab inuicē) 7 h fz Dr gen. inq3tū cuilibz erit manifesta iustitia vel iniusticia cuiuslibet. Vñ ista pma separatio nō erit fm situ: sed eo modo q albi a nigris dicūt separari: etiāsi localiter sint cōmixti. Jsta aūt separatio licz mō sit: tñ nō cōstat nob: sed tūc pstabit. iō dicit fieri. vel dicit fieri habito respectu ad separatōem situalē q ad istā sequit: 7 fiet tūc. de q etiā dr fm alios idē met. s. 7 separabit eos ab inuicē. s. situaliter qō fm s. Tho. sup Mat. dupl'r pōt intelligi. Uno mō: q3 boni hēbūt nobiliorem situ q3 erūt in aere. vel q3 ad ram erunt in dextera iudicij. Ego aūt credo q vtrūq3 erit: vt intelligam9 iustos esse ante faciē iudicij in nobiliori loco: etiāsi nō essent in aera eleuati (sic pastor3 segregat oues). i. iustos sic dictos fz Dr ge. ppt māsuetudinē. fm Chry. po ppt vtilitatē vel inocētiā. Nō ei iust9 instar ouis est māsuet9 in tolerādo: est vtil' in fructificādo ybo 7 operatiōe q dcād eius est/totū est vtile 7 edificatoriū: 7 ino/cens in offendēdo (ab hedis). i. iniustz sic dictz fm Orig. q3 p sara dura 7 pcatoz pcipitia gdiunt. sed fm Chry. q3 infructuosi sī. vel fm Hiero. q3 hedus

ſp ferueſ'coſtu:ideo ctiã ꝑ pcõ ꝓncipis offerebaſ.(Et ſtatuet oues ꝯdem a dexꝛris:hedos aũt a ſiniſtrꝭ) vel rõne nobiliozis et ignobiliozis ſitus. vel qꝛ ad lr̃am ſic fiet. vel ꝓpt vtrũq; :vt dictũ eſt Ad itellectũ tñ hoꝛ vide in euã. de aſcẽſione dñi. Jn hac pte eſt lr̃alit vnũ documẽtũ:qõ b. Paul⁹ tãgit di.ij. Coꝛ.j. Oẽs nos manifeſtari opz añ tribunal chr̃i:vt referat vnuſq; ꝓpria coꝛpis ꝑ ut geſſit:ſiue bonũ/ ſiue malũ.

Quantũ ad ſcõm tangit ꝓmiatio iuſtoꝛ. Ad intellectũ aũt ſeq̃ntiũ ſciẽdũ eſt q; s. Tho. iij. vbi s. ỏt nõ eſſe certũ vtrũ iudiciũ illud q̃ ad accuſatõez z diſcretionẽ / ſeu diſcuſſionẽ z ſniam fiat vocal'r vel mẽtal'r. ſz ꝓbabilit⁹ creditur q; fiet mẽtal'r q̃ad illa oia. qꝛ ſi ſingl'oꝛ facta ozeten⁹ deberẽt enarrari:nimis plꝰ tñ tps reqreret. Sed ca. iij. di. xlvj. ad argumẽta ꝛ q̃rtam ꝛcl'onẽ:ỏt q; duplex erit ſnia ibi. ſ. Una ſingl'aris:q̃ q̃ſq; ſe ipz videbit tãte pene vt glie deſtinatũ. Alia gñalis q̃ duplex ẽ. vna. ſ. ꝓ bonis: alia ꝓ malis. Et iſta nõ exigit mlt̃ũ tẽpus:z vocalit fiet. Sz videt eſſe diſſonantia inter illũ z ſcm̃ Tho. q̃ poſt ꝓdicta ſubiũgit: q; ea q̃ dñr Mat. xxv. id ẽ in pñti euãgelio fient mental'r:z tñ cõſtat q; ad gñalẽ ſniam ptinent. Soluit aũt ſic Primo. Nã iſta q̃ b narrant: ſcz diſcuſſio z ſnia dupl'r fient. Primo circa ſingl'os ſeoꝛſuz. z Scõo gñal'r circa mlt'os. Et ꝓmũ erit mẽtale rõne ꝓlixitatis tpis. ſcõm aũt erit vocale/nõ ſolũ q̃ ad ſniaz:ſed etiã q̃ ad illõ examẽ. Eſuriui zc̃. Et ſcõo ſic. Nam s. Tho. vt ex ſua rõne ptz loquit de his q̃ circa ſingulos fient/ſeu de examine. Brũs autem Mat. ponit alĩq̃ q̃ fient circa ſingl'os: ſ. diſcuſſionẽ ſeu examẽ q̃ ad opa mie: ꝑ q̃ oia alia intelligunt. Quedã ꝓo q̃ fiet gñal'r q̃ ad oẽs. vt illa ſnia Venite zc̃. z illa: Jte zc̃. Et de iſtꝭ loqit Lapꝛeol⁹ Et licꝭ iſte ſnie ponant ante examẽ:tamen ꝫ eſt anticipatiue dictũ. vel dic illa dicent. vel ſnia vocalit ꝓceder:z diſcuſſio ſequet mẽtalis. Primo igit chr̃is diſcutiet ſingulozꝫ conſcias. deinde ſequet apõ ſingl'os ꝓpria ſnia quã Mat. tacꝫ. z trio cuilibet diuia ꝓrute fiet manifeſta cõſcia cuiuſlibet eo mõ q̃ b. Bñdicto eſt rotus mũdus oſtẽſus: vt alio. Et q̃rto ſequet gñalis illa ſnia z vocal' ex duabꝫ cathegoriczꝫ cõpoſita. ſ. Venite:z Jte. z diſcuſſio. ſ. Eſuriui zc̃. q̃ etiam erit vocalis. iuxta ꝓmũ modũ ſoluẽdi/vel ſaltẽ ſnia. iuxta ſcõz. iõ ỏr/ Tũc) facta diſcuſſione z ꝓticulari ſnia (dicet rex) vocalit loquẽdo/ vel mental'r (his q̃ a dexꝛris ei⁹ erũt. Venite bñdicti patris mei). i. a pze meo:qꝛ impatiue bñdicit: efficiẽdo in bñdicto bonũ qõ ei dic̃. Hoies aũt bñdicũt ſm s. Tho. Ro. xij lec. iij. indicatiue laudãdo:vel optatiue deſiderando:non aũt impatiue: niſi in cõtũ miſtri dei. Sunt aũt iuſti bñdicti actu rõne gr̃e in via:z bñdicẽdi ratione glie. iõ ſeq̃t (Poſſidete paratũ vob regnũ ab oꝛigine mũdi) Vbi norandũ q; nõ ỏr accipite: ſed poſſidete. i. itrate in poſſeſſionẽ. Scõz s. Tho. ei ſup Mat. ỏr poſſeſſio in q̃ habeꝫ ius. Habemus aũt in hoc regn̄ ius ex ordinatiõe diuia: z ex acq̃ſitione chr̃i. Jtẽ ſm cundẽ dicit poſſeſſio:qꝛ pacifice habeꝫ cũ plenario dñio. Sed ſm Chꝛyſ. ỏr: poſſidete. q; ſt hereditaria bona:cũ ſim⁹ filij dei: et nob antiq̃tus ꝓparata. iõ ſubdit(quod vob parũ eſt ab oꝛigie mũdi) imo ab eterno. qꝛ ſm Hiero. ꝫ intelligit ſm ꝓdeſtinationẽ. Eſt aũt ꝫ regnũ qõ nob paraſ/ ipa ſcrõꝛ ſocietas: qõ regnũ ỏr poſſidere ꝯlibet bũs multipl'r. Prio rõne regnantis. de cui⁹ regno gaudet: acſi ipe vt ita dicã/regnaret. Bona em̃ amicorum nr̃a dicim⁹. Scõo rõne ſocietatis: cui⁹ ipe eſt mẽbrũ. eo mõ q̃ dicim⁹ itali' os poſſidere regna italie. Sequit aũt aliq̃ que ſaltẽ q̃ ad ſingl'os mental'r fiẽt cũ ỏr. (Eſuriui em̃ z dediſtis mihi mãducare: Sitiui z dediſtis mihi bibere: Hoſpes erã z collegiſtꝭ me. Nu. et operme. Jnfir. z vi. me. Jn car. z ve. ad me) Eſt aũt aduertẽduz q; opa miſcõie coꝛporalia ſt ſeptẽ iuxta doctrinã s. Tho. ij. ij. q. xxxij. z cõtinent in iſto verſu. Eſuro poto cibo redimo tego colligo condo. Et rõ eſt. quia ſeptez ſunt coꝛporales defectus hois ad quos alij reducunt.

Feria.ii. post dnicā.i.quādra.

ſcz famis:ſitiꝫ:habitaculi:nuditatiꝫ: ſanitatiꝫ:libertatiꝫ:z ōfectꝰ ſepulture. Omittit aūt dñs ſepulturā ſm s. Tho. ibi: dicenarrabat opa nefaria:vt q̄ ad vānatos euidentior eoꝝ vānatio fieret. tñ in alijs locis ſcpture cōmēdant ſepelientes cadauera boim: vt Tobias (Tūc rñdebūt ei iuſti dicētes) Et q̄ ptz q̄ iſta diſcuſſio erit mētal. qz ſi rotꝰ mūdꝰ vocaliter chō rñderet aut oēs iuſti: cēt ꝓfuſio vocū. Et ſic ſcōs modꝰ rñdēdi ſūpdictus ē melior: cuius dici poſſit q̄ chriſtꝰ vocalit loq̄t: z alij mētalit rñdebūt (dñe q̄n te vidimꝰ eſurientē z paucimꝰ: ſitientē z dedimꝰ tibi potū: Q̄n aūt te vi. ho. et colle. te. aut nu. z cooperuimꝰ te: Aut q̄n te vi. infir. aut i car. z ve. ad te:) Iſta interrogatio ñ pcedit ex ignorantia: qz iuſti certitudinaliter ſciēt q̄ opa miſcōie facta mēbris chri: chriſtus ſibi reputat fieri: z ſe ꝓ talib⁹ ſaluari. Sz ꝟz s. Tho ſup mat. z Raba. pcedit ex admiratōe magnitudinis gr̄e date a chō z paruitatiꝫ bōi facti ab eis. (Et rñdēs rex dicet illis: Amē) .i. vere (dico vob⁹ q̄diu feciſtiꝫ vni ō his frib⁹ meis mīmis: mihi feciſtiꝫ) Fratres dñi ſm s. Tho. ſup Mat. ſūt nō ſolum boni ꝓ gr̄az: ſed etiā mali ꝓ naturā: q̄b⁹ etiā dandū ē i necitate. ſed ceteriꝫ paribus magiꝫ dandū ē melioribus: qz z veri sunt frēs dñi. qz frēs ſūt q̄ dei faciūt voluntatē Mat. xij. Vñ z Hiero. ōr/q̄ ō talib⁹ loq̄t: q̄ z ſm Chryſ. dicunt minimi: q̄a ſūt hūiles: qz pauperes: qz abiecti. Nō aūt hic fit mētio de. vij. opib⁹ miſcōie ſpūalib⁹. qz illa ꝓ maiori pte ptinēt ad prelatos. Sūt aūt. Pria ōio. Scōa doctrina ſpeculatiuis. Tertia ꝓſiliū i practicis. Quarta ꝓſolatio in triſticijs. Quinta correctio i delictis. Sexta remiſſio i iniurijs. Septima ſuppportatio i faſtidijs Et ptinent i ħ ꝓſu. Cōſule caſtiga ſolare remitte fer opa. ſta tñ q̄ ſub eodē intelligat ꝓſiliū z doctrina. Vide. ij. q. xxxij. Sz ſi frēs dñi ſūt oēs z marie iuſti: qrit. q̄d in ꝟbis dñi demōſtret ly his cū loq̄t iuſtis. Et dicēdū q̄ iſta locutio oib⁹ fiet i ſingulari: z tūc ly his demonſtrat alios iuſtos et iniuſtos. qz ꝓ opib⁹ miſcōie exhibitis etiā iniq̄s: ſcti pcipiēt retributionē a dño ꝟz doctrinā ſanctoꝝ

Sz ſi oib⁹ i ſingulari loq̄t: q̄re dī: dicet illis: Dico q̄ qz ſingl'is ſeorſū dicet: cō pluraliter dī: dicet illis. z ly his ñ demonſtrat aliq̄d ſeorſū ab oib⁹ iuſtis: z in iuſtis: ſz a ſingl'is. Vl' ꝓt dici q̄ iſta verba q̄ diſcuſſionē ſonāt: nō dicent oib⁹ iuſtis: ſz his ſolū q̄ diſcutient. Et tunc ly his: demōſtrat reliq̄s ſcōs: marie aſſeſſores pauperes: q̄ ſpeciali rōne dicūt frēs chri: qz eādē vitā ſeu ꝙuerſationē duxerunt. ſ. paupem z maxie mendicā. z ſic demōſtrat oēs alios iniuſtos. In hac pte ē lr̄ale documētū/q̄ opa miſcōie ſūt in p̄cepto. qz ō his fiet diſcuſſio i iudicio vt dānerīz vl' ſaluerīz. Remig. Et notandū q̄ i ħ loco opa miſcōie a dño connumerant: q̄ q̄cunq̄ implere ſtuduerit: regnū a ꝓſtitutiōe mundi p̄paratū electis pcipere merebit. Hec ille.

Quantū ad tertiū tangit maiorē dēnatio: cū dī (Tūc dicet z his q̄ a ſiniſtriſ eius erūt. Diſcedite a me maledicti in ignē eternū: q̄ para. eſt diabolo z angelis) Hec ꝟba aut dicet iudex his: aut dicet vocaliter poſtea q̄ ſequunt q̄uis anteposita ſint. vel ſi dicet ea vocalit et añ ea q̄ ſequunt: tūc q̄ ſequūt dicet mētaliter vt videf. Ex his aūt ptz vt dicit Aug. xxj. ō ciui. dī. q̄ ignis idē dēmones z homies cruciabit. Quō aūt corpalis ignis poſſit affligere ſpm aut corpꝰ ſine eiꝰ corruptiōe: vide dñica ꝑma poſt feſtū trī. (Eſuriui em̄ z nō dediſtiꝫ mihi man. Si. z nō dediſtiꝫ mihi po. hoſp. erā z nō col. me. Nu. z nō coop. me. Infir. z in car. z nō vi. me. Tunc rñdebūt ei z ipi dicentes. Dñe q̄n te vidi. eſu. aut ſi. aut hoſpi. aut. nu. aut infir. aut i car. z nō miniſtra. tibi:) Iſta interrogatio ꝑt pcedere ex admiratōe magnitudis pene ſtlare: ſtīc z de iuſtis dictū ē ſuo mō: z etiā ex ignorātia q̄ inſqui nō intellexerūt ſe chriſtū in ſuis pauperculis ꝓtempſiſſe. (Tunc reſpōdebit illis di. Amen dico vobis: q̄diu non feciſtis. vni de miniorib⁹ his. nec mihi feciſtis) Et ly his pōt hic referre aliquid ſeorſum ab omnib⁹ malis. de quibus eſt ſermo (Et ibunt) nō ſponte: ſed coacti ab angelis malis

exq̃ntib⁹ sñiaz iudicꝫ: vt san. Tho. ibi. vbi s. videt velle. q̃uis aliq̃ dicãt q̃ sua spõte veluti despati recedãt a do(mi). s. mali(i supplicii eternũ: iusti ãt in vitã eternã). i. ibũt ad visionẽ dei sm Augu. qz ꝛeplatio pmittit nobis actionũ oim finis. atz eterna perfectio gaudioꝝ. Hec ille Zbũt ãt tũc scri ad vitã eternã duob⁹ modis sm q̃ vita sumit duplr. s. p essentia viuẽdi: z p opatiõe vitali. Resurget em ad vitã imortalẽ z eleuabũt ad illã visionẽ q̃ ẽ vita z est eterna: nõ solũ qz sp durabit: sz qz i ea nlla ẽ variatio: ita q̃ sancti i eternũ nõ pl⁹ videbũt i deo q̃ i pmo instãti q̃ videbũt sm sctm Tho. vbicꝫ. z h̃ ꝓtute pdicte visionis: cũ q̃ tm stat q̃ videtib⁹ deũ ꝛtinue aliq̃ noua reuelent q̃diu durãt illuminatiões. Dz ãt vita beatoꝝ porl⁹ eterna q̃ dãnatoꝝ. q̃uis vtra q̃ sp duret. qz inuariabilioꝛ ẽ mazie q̃ ad ipz intelligere btm̃ qõ sp vnũ nũero erit z eq̃ intensũ sp. z dz vita cũ sit opatio vitalis. Jn hac pte ẽ documẽtũ morale: qõ Greg. tãgit. xxv. mor. di. Si tãta penã minat ei q̃ sua ñ dedisse ꝛuincit. q̃ pena feriẽd⁹ ẽ: qz rdarguit abstulisse aliena? Hec ille. Est ãt iterũ aliud documẽtũ. Nã ex h̃ euãgelio prz q̃ iudex pmo opa examinabit: cũ dz. esuriui ꝛc. Examinabit ãt q̃ntũ ex scptura colligit oia cogitata z dicta z facta z cõmissa nob circa q̃ omiserim⁹. Jsta ãt cõmissa sẽ q̃tuor. s. tps. ó q̃ malã rõnẽ reddẽt occisũ. z reliquales ó q̃b⁹ malã rõnẽ reddẽt auari. et corp⁹ ó q̃ luxuriosi. z aia ó q̃ superbi: q̃ abiecta ót imagie supinduceret diabolicã.

Prz scdo q̃ examinata põderabit: qz dicet. Amẽ dico vob⁹ q̃diu ꝛc. Michael tgit põderatoꝛ aiaꝝ sm repñtatiõez ecclesie aliqs inueniet nulli⁹ põderẽ q̃ nlla bõa hẽbũt. Cuilibz rli dicet illo Dañ. v Appẽsus es i statera: z inuent⁹ es ñ q̃dẽmin⁹: vt ibi dz. sz nihil hñs: z ꝓicietur in fornacẽ. Quedã ãt erũt semiplena q̃. s. penitẽtes ñ cõpleuerũt satisfactõez. Jste inuenietur min⁹ hñs z ibũt ad purgatoriũ Quedã ꝓo erũt plene z satz hñtes q̃. s. q̃ntũ deliqrũt tãtũ satisfecerũt. Quedaz ꝓo supplene m̃ltũ hñtes. Ambo ãt ista genera aiaꝝ ab illo campsore ponẽt in thesauro celesti. Tertio põderata sentẽtiabit. qz dicet: discedite. Quarto sentẽtiata executioni mãdabit. qz ibunt ꝛc. ita q̃ nõ euadẽt p appellationẽ/ aut supplicationẽ/ aut querelã falsi/ aut p satisfactionẽ q̃n damnenk iniqui.

Feria tertia post dñicam primam in Quadragesima.

Textus euang. Mat. ca. xxi.

Cum intrasset Jesus hierosolymam: cõmota est vniuersa ciuitas dicẽs. Quis ẽ hic? Populi ãũt dicebant. Hic est Jesus ꝓpheta a nazareth galilee. Et intrauit Jesus in templũ dei z eiciebat oẽs vendentes z ementes in templo. z mensas numulariorũ z cathedras vendẽtiũ colũbas euertit. Et dicit eis. Scriptũ est: Domus mea dom⁹ orationis vocabit: vos ãũt fecistis illã speluncã latronũ. Et accesserũt ad eũ ceci z claudi in templo z sanauit eos. Videtes ãũt principes sacerdotũ z scribe mirabilia q̃ fecit: z pueros clamãtes in tẽplo z dicẽtes: osanna filio Dauid indignati sũt z dixerũt ei. Audis q̃d isti dicunt? Jesus ãũt dixit eis. Vtiq̃ Nũq̃ legistis qz ex ore infantiũ z lactentiũ pfecisti laudẽ? Et relictis illis abiit foras extra ciuitatẽ in bethaniaz ibiq̃ docebat eos de regno dei.

Cum intrasset iesus Hierosolymaz ꝛc. Matthei xxi. Jn presenti euangelio tũgunt tria puncta: q̃ sunt Cõmotio/ Electio/ Indignatio.

Quantũ ad pmũ sciẽdũ est q̃ vt ex textu euãgelij patet: iste ingressus dñi in

Dñica.i.Quadragesime.

Hierm de q̄ in cuā.est fm:fuit qñ cū
tanta gl'ia descēdit de mōte oliueti.vt
hr̄ dñica.ſ.aducñ. Jō ad itellectū pūt
euāgelij opz p̄supponere fere oia q̄ in il
lo dñr. Procedebat g̃ chr̄s stipat⁹ cat
uis pl'oz magnificantiū eū vocib⁹ t ra
mis leticie:t cū rāta gl'ia itrauit citatē
(Et cū intrasset hierosolymā) ſ.cū so
lēnitate de q̄ ibi dictū est (cōmota est)
.i.cōturbata ex inuidia. vel cōmota est
.i.admirata fm alios. vel forte fuit vtr
q; (vniuersa citas).i.pncipales citatis.
q: dolebāt t mirabant de honore exhi
bito chr̄o:q: hō laudabat q̄si ds. Et tñ
vt dt Chrys.etiā ipi laudātes nō intelli
gebāt q̄ dicebāt: sed spūsctūs ingress⁹
in eos p̄ba formabat. Vl' mirabāt de
suscitatiōe Lazari. Jtē de doctria p̄t
quā ēt ascēderat chr̄s i tēplū:lz de hac ñ
mirarēt in igressu citatis(dicēs. Quis
est h:)q.d. Jste nō est:vel saltē nō vr̄ ta
lis ac tātus vt has laudes mereat(Po
puli aūt).i.vilis plebs fm Hiero.(dice
bant. Hic est iesus p̄pha) nō q̄cūq; fm
Hiero.sed quē singularit̄ suscitādū p̄
direrat Moyses(a Nazareth galilee)
q̄ ibi fuerat educat⁹. Pro itellectu aūt
eoz q̄ h dicūt Notādū est fm Augu.q
chr̄s nō optabat p̄ria: sz p tēpoz p̄gruē
tate diuersa. Vñ pus se occultauerat:q:
nōdū venerat hora el⁹:t nūc se manife
stat. Jtē pus honorē regiū refutauerat
t nūc illū suscipit. Primo fm Raba.vt
ostendat se sponte passum. Scdo iuxta
Chrys.vt oñderet q̄s sit ille rex.de q̄ añ
p̄pha clamauerat. Ecce rex tē. Tertio
iuxta eundē:vt ampli⁹ in se iudeoz inul
dia īsaniret. sz vt mihi vr̄ Chrys. capit
ly vt:cōsecutiue/ nō cāliter.t Quarto
ad hūlitatis exēplū. q: q̄to maior fuit
el⁹ honor in hierm:tāto etiā maior fu
it subsequns īgminia passionis. In hac
pte est vnū documentū in sensu mora li
t ihesu intrāre hierm.i. aiam peccatri
cem post pcām:tota ciuitas.i.ipa q̄rum
ad oēs eius potētias cōmouet t inge
miscit:t aliter cōuersat q̄ pus.

Quātū ad scdm tāgit electio eoz q̄ tē
plū p̄phanabāt:cū dr (Et intrauit iesus
in tēplū dei) Chrys. Hoc erat p̄prium bo
ni filij vt ad domū curreret p̄tis/ et illi
honorē redderet. Et tu imitator chr̄i fa
ctus cū aliquā igressus fuerz citatē: p̄r
mū ad eccl'iaz curras. Hoc ēt erat bōi
medici: vt igressus ad infirmā citatē sal
uandā:tā pmū ad originē passiōis intē
deret. Nā sic de tēplo oē bonū egredit:
ita de tēplo oē malū p̄cedit. Si em̄ sac̄
dotiū intregz fuerit/tota eccl'ia florer: si
ār corruptū fuerit oim fides marcida ē
Sic ei cū viderz arborē pallētib⁹ foliis:
itelligz q: vicīū hz i radice.sic cū viderz
p̄l'm indisciplinatū:sine dubio cogīsce/
q: sac̄dotiū el⁹ non ē sanū. Hec ille. Est
ār notādū q̄ nō intrauit iesus in tertiū
atriū/cū nō eēt sac̄dos aut leuita:sz so
lū in scōm vbi fiebāt oziones t fmones
Oues aūt t boues vēdebāt in pmo/vt
credo rōnabil'r. De his autē atrijs hēs
dñica p̄cedēti (Et eiiciebat oēs vendē.
t emē.in tēplo:t mē.numu.t cathe. vē
dentiū colūbas euertit) Sup his p̄bis
sic dt Hiero. Sciēdū est q̄ iuxta māda
ta legis venerabili i toto orbe tēplo di:
t de cūctis pene regionib⁹ iudeoz illuc
pl'o cōfluente/ inumerabiles imolabā
tur hostie:magne festz dieb⁹:tauroz:ari
etū:hircoz:paupib⁹: ne absq; sacrificio
eēnt pullos colūbaz t turtures offerēti
bus. Accidebat aūt eos q̄ delōge veni
ebant victias nō hre. Excogitauerūt igr̄
sac̄dotes quō p̄dam de pl'o facerēt: et
oia aialia q̄b⁹ op⁹ erat ad sacrificia ven
debāt:t vt vēderēt nō hñtib⁹ / t rursus
ip̄i empta suscipent. Hāc g̃ stropbā.i.
fraudē se in diuersa p̄tentē crebro veni
entiū inopia dissipabat:q̄ indigebāt sa
ptib⁹.t nō solū hostias nō habebāt:sed
nec vñ emerēt. Posuerūt tracz t numu
larios q̄ mutuo sub cautiōe darēt pecu
nias. Sz qz erat lege p̄ceptū: vt nemo
vsuras acciper:t pdesse nō posset pecu
nia fenerata q̄ cōmodi nihil hret: t inf
dū pderet sortē: excogitauerūt vt pro nu
mis colibistas.i.vilia munuscula suscī
perēt. p̄bi gra:frixi cicerz:vuaz; passa
rū: t poma diuersi gn̄is. vt qō i numis
nō licebat:in his reb⁹ exigeret q̄ numis
emunt. Jstiusmōi dñs in domo patris
cernēs negociatōz seu latrociniū:ardo

rē ſpūs ꝓcitat⁹/rantā hoīm mltitudinē eiecit de tēplo. Hec ille. ⁊ſi formaliter Dicā ar h mag. hist. q fm h recte faciūt q faces cereas in eccīa vēdi nō ꝓmittūt nisi dicak q dns eiecit de tēplo vēdentes ꝓpf mystertū. Hec ille. Verūtn ḡa ista vēditio nō est mala de se. dico q duob⁹ mōis est illicita. Uno mō qn fit ad decipiendū/ seu imoderate lucrādum. Hoc eīm est facere spelunca⁹ latrocinū ipam eccl'iam. Alio mō qn fit cā mercādi: ita q finis tal' vēditiōis est vendēdo moderate lucrari. Mercari ei in eccīa est, phibitū extra ō imu. eccl'. domū tuā li. vj. Sz si pncipalis intētio sit vt pl's bēat ad offerendū/licita est: etiāsi secū dario moderatū lucr̄ intēdak: sine q tn mihilomin⁹ fieret vēditio: si cōstaret de indēnitate vēdēt⁹. Oē ei op⁹ ad dei gloriā factibile ē licitū in eccīa/ nisi sit phibitū(Et ōr eis. Scptū est)s. Esa. lvj. Dom⁹ mea do. o. voca. vñ Aug. in rla. In oratorio nēo aliqd agat/ nisi ad qd factū est: vñ ⁊ nomē accepit. Hec ille. (Vos aūt feci. il. spe. latro.) Hieroñ. Latro ē ⁊ templū dei i latronū ꝓuertit specu q lucra ō religiōe sectak. hec ille. Sz ḡre nō restitrerūt ei: Ad h sic ōr idē. Mihi ink oia sīḡ q dns fec: h vr cē mirabil⁹ q vn⁹ hō ⁊ illo tpe ꝓcēptibilis intrantū vt postea crucifigerek: scribis et pharisēis ꝙ se seuiētib⁹ ⁊ vidētib⁹ lucra sua ōstrui: poruerit ad vni⁹ flagelli verbera tātā eīcere mltitudinē. Ignēū ei qddā atq sidereū radiabat ex oc'lis ei⁹ ⁊ diuinitat⁹ maiestas lucebat i facie. hec ille. Vl' pt dici q aderat ei ppl'i mltitudo q fauebat ei: ēt cū eo qō ōr Hieroñ. (Et accessert ad cū) adiutorio mistrox suox cecī ⁊ claudī i tēplo: ⁊ sanauit eos) In hac pte est documētū in sensu morali: q q vult in eccīa recipe sanitatē caue at simoniacos. Hiero. Nisi aūt mēsas numulariox subuertisset / cathedras ꝙ vendētiū colūbas: cecī ⁊ claudī lucē pr stinā ⁊ ꝓcitū ḡēū nō meruissent accipe Hec ille. Est ⁊ aliō. Nā cū ista ꝓtigerit in die palmar⁹ qn chr̄s fuit in Hier'lm cū magn̄ honore suscept⁹: chr̄s ppt reuerentiā ei sibi exhibitā non omisit iusticiā sed mox irrauit templū/ illud q purgauit: electz inde mercatorib⁹ malis. nec ꝓpter seuerā iusticiā omisit miam: quia laguidos curauit: fcans iudices ⁊ plat⁹ idē facere debere. Est ⁊ aliud. Nā cū chr̄s intrauerit aiam/ mouēdo ipam ad ꝓtritionē: mox etiā illā purgat p cōfessiones eijcīēdo de tēplo cordis colūbas. i. luxuriā. est eīm aial libidinosuz: ⁊ numularios. i. auariciā: ⁊ boues cornibus vētilātes. i. supbiā: ⁊ oues. i. acidiā ⁊ inertiā vl' hypocrisim. Vl' p vendentes colūbas' intelligunt simoniaci: vt dictum est.

Quantū ad ftiuz tangit indignatio pncipū/ sacdotū/ ⁊ scribar⁹: cū ōr: (Vidēres ār pncipes sacdotū ⁊ scribe). i. legis doctores (mirabilia q fec) ex qb⁹ debuissent ad fidē ⁊ deuotōz ad chr̄m, puoari(⁊ pueros clamātes in tēplo ⁊ dicētes. Osanna filio dō indigti sf)vrpote q odiū ⁊ rancorē aduersus chr̄m tā ꝓcēperāt(Et dixerūt)calumniādo opa fm Hiero. q in eū man⁹ nō audebāt iponere. Nā Luc. ix. ōr q grebāt eū apphendere: sed nō inueniebāt qd facerēt illi. Quis eīm ppl's suspēsus erat audiēs illū. (Audis qd isti dicūt:) q. d. Hō purus nō dz sustiere laudari vt ōs. Chrys. Sicut colūna si modicū oblīqta fuerit: accepto pōdere ampli⁹ vadit i lat⁹. Sic ⁊ cor hois cū puersuz fuerit: si alicui⁹ viri iusti opa videat vl' audiat/ nō ꝓfirmat: sed magis ad inuidiā ꝓcitat. Hec ille. hiero. Sz chr̄i rīsio moderata fuit. Nō ei dixit q scribe audire cupiebāt: bn facīūt pueri vt mihi testiōm phibeāt: nec rursū errāt ⁊ pueri sf. vñ deber⁹ etati ign̄scere. sed ꝓfert exīm de. viij. ps. vt tacete dño testiōm scpturar⁹ / pueror⁹ dictū ꝓfirmaret. Hec ille. Vñ sequit. (Jesus aūt dixit eis. Utiq). s. audio ⁊ intelligo qd dicāt: dicēdo me cē chr̄m. Nā ⁊ deb⁹ erat ꝓphia(Nūq legist⁹) in scptura diuina (Ex ore infantiū). i. p os infantiū nō rōne erat⁹ fm Chrys. Sz simplicitat⁹ (⁊ lactētiū) q sez vt idem ōr mirabiliby chr̄i tāq̄ lacte nutricbank ⁊ delectabāt Vel lactentes sumunt hic p puulis fm cōmunem loquēdi modum/ quo dicit:

Feria.iiii. post dnicā quadra.

Hic adhuc lac habet in ore(pfeciſti laudem).i.pfectam feciſti laudem chriſti ſi ly rui o pater eterne Chryſ. ſup Mat. Tangz ſi dicat. Eſto:culpa eſt quia iſti clamāt:ſed nunquid mea culpa eſt:quia ante tot milia annoz futuz pphetā pdixerat. Hec ille. (Et relictis illis: abyt foras extra ciuitatē in bethaniam) que erat poſt montem oliueti ſcdo miliario ab hieruſalē. Chryſ. Hinc intelligēdū eſt q dns tante fuit pauptatis:z ita nullū adulatoꝝ ſit:vt in vrbe maxima nullus hoſpitem:nullā inueniret manſionem. Hec ille. Fuit igit bethaniam. Primo qz nō habuit inuitātes in hieruſalē. Secundo:iuxta etiā Chryſo. vt ibi corpaliter quieſceret vbi etiā ſpūaliter ḡeſcebat.ſ.apud Lazaz z ſozores ſe diligentes:relicta infideli ciuitate. Tertio ppt exemplū noſtrū Chryſ. Sanctoz viroꝝ eſt nō ibi querere manſionē vbi clarioꝛes ſūt viri:ſz vbi fideliozes. Nec gaudēt vbi epule large ſūt:ſz vbi ſanctitas floꝛet. Hec ille. Sed ꝛtra pmā rationē videt eſſe.qa chīs habebat in hieruſalē illū amicū apud quē manducauit pascha Sed ad hoc poſſet dici/q iz ille acceptauerit chriſtū ſeipm inuitantē.nō tamen ipe inuitauit eū:conſulens ſaluti chriſti quem nolebat hoſpitari intra eos q̄s in morte eiꝰ ſciebat ꝙſpiraſſe.vl timēs ſaluti ſue ppter inuidiaz phariſeoꝝ:vel alia rationabili cauſa.Si aut chriſtus fuiſſet phariſeis adulatus:z hi z alij eū forte inuitaſſent:hi ratiōe amicicie:alij ratiōe laudis concupite (Ibiq māſit) nocte apud Lazarū z ſozores eiꝰ(z docebat eos ō regno dei) vt ſemper aliqd boni faceret;contra quoſdam pdicatoꝛes qui ſolum hoꝛa ſermonis dicūt verba dei z per totam diem vacant nugis

In hac parte eſt vnū documentū in ſenſu morali:quod Chryſ.tangit dicēs Malū hominē:meliꝰ locum dando q̄ reſpondēdo:poteſt aliqs vincere:q; malicia nō inſtruit ſermōibꝫ:ſed excitatur. Et ideo domin⁹ recedēdo compeſcere ſtuduit quos reſpondēdo nō compeſcuit. Unde dicit. Et relictis illis abyt foras. Hec ille.

Feria quarta poſt dominicaz primā in Quadrageſima.

Textus euāg. Matth c.xij.

Accesserunt ad Jeſum ſcribe z phariſei:dicentes.Magiſter:volumꝰ a te ſignuz videre.Qui reſpondens: ait illis. Generatio mala z adultera ſignū queꝛit:z ſignum non dabit ei niſi ſignū Jone pphete. Sicut enim fuit Jonas in ventre ceti tribꝰ dieb z tribꝰ noctib:ſic erit filius hois in corde terre tribꝰ diebus z tribꝰ noctib. Viri niniuite ſurgent in iudicio cū generatione iſta:z cōdemnabūt eā:qa penitentiā egerūt in pdicatione Jone.Et ecce plꝰ q̄z Jonas hic Regina auſtri ſurget i iudicio cum generatōe iſta z cōdemnabit eam:qa venit a finibus terre audire ſapiētiā Salomonis Et ecce plꝰ q̄z Salomō hic. Cū aūt immūdus ſpiritus exierit ab hoie:ambulat p loca arida z inaquoſa:q̄rens requiē z nō inuenit. Tunc dicit. Reuertar in domū meā vnde exiui.Et veniens:inuenit eā vacantē:ſcopis mundatā et ornatā. Tūc vadit z aſſumit ſeptem alios ſpūs ſecū neqoꝛes ſe: z intrantes habitant ibi.Et fiunt nouiſſima hominis illiꝰ peioꝛa prioꝛibꝫ.Sic erit z generationi huic peſſime Adhuc eo loquente ad turbas: ecce mater eius z frēs ſtabāt foris:querentes loq̄ ei.Dixit aūt ei quidā.Ecce mater tua z f.ta tres tui foris ſtant:querētes te. At ipſe reſpōdens dicenti ſibi: ait.Que eſt mater mea:et q̄ ſūt fratres mei:Et extendens ma

nũ in discipulos suos dixit. Ecce mater mea ⁊ frēs mei. Quicũq; em̄ fecerit volũtatē patris mei qui in celis est: ipe me⁹ frater ⁊ soror ⁊ mater est.

Accesserunt ad Jesum scribe ⁊c.) Mat. xij. In pñti euāgelio tāgunt tria pūcta: q̄ sūt Postulatio/Ōmiatio/⁊ ꝓsolatio. Quātū ad ꝑmū sciēdū ē/q̄ vt ex textu euāgelij ptz: chīs fecerat mirāda ⁊ eiecerat demonē de obsesso. ſz pharisei dixerūt q̄ in beelzebub ejiciebat demōia. Chīs āt rōnabilr oñdit se ꝑtute dei ejcere demōia. deinde acrīt eoz malicīā icrepauit: ⁊ tunc vt h̄ dī: q̄dā eoz sil'cū scribis petiuerī signū nō q̄dcūq; ſz circa celestia corpa: vt dī Lu. xj. q: signū ō celo q̄rebāt ab eo: puta q̄ sol firmarer vt tpe Josue: vl' retrocederet vt tpe Ezechie. Et i h̄ tentabāt dñm: vt ōt idē Lucas: qō dupl'r p̄t itelligi. Uno mō q: tentabāt vt decipent. Alio mō vt exp̄imerī potētiā chī. Duplicit em̄ ōtrahebāt miracul' chī. Uno mō dicēdo/q̄ ea faciebat ꝑtute maiorī demōis q̄ p̄t excellere minorē: ⁊ ꝓcurare aliq̄s sanitates mirabilr. Et sic peruerūt signū i celestib⁹ corpib⁹ i q̄b⁹ diabol⁹ miracla ñ videt posse facere: vt sic apperet chīs ꝑtute diaboli opari: cū in ralib⁹ corpib⁹ nihil possz. ſz solū circa ea ad q̄ diaboli ptās se p̄t extēdere. Alio mō ōtrahebāt dicētes q̄ erāt miracula pua: q: cōit erāt circa hoīz sanitates: tō volebāt expīri si porerat maiora. Dī g̃ (Accesserūt ad Jesū scribe). i. legī doctores ñ a scribēdo dicti: ſz a docēdo scripturas (⁊ pharisei). i. q̄dā rligiosi: dicti a phares q̄ ē diuisio: eo q̄ diuisi eēnt p religiosaz ꝓsatiōez q̄ntū ad exterioza a ceterī. Adiesū āt vtriq; accesserī vt decipere eū: vl' vt sumeret exp̄imētū ō ei⁹ prāte (dicētes) adulatorie loquēdo sm Chrys. (Dgr: volum⁹ a te signū) id ē miraculū: qō vt i pluribus dī signū ꝑtatis rei ad quā asserendā fit: vel scirat ei⁹ p quē fit (videre) ō celo. i. q̄si ꝓza miracula nō fuissent q̄ videbāt ⁊ q̄si ista nō possent calūniari Hiero. Qui calūmaris ea q̄ vides oculis: manu tenes: vtilitate sentī: q̄d factur⁹ es de his q̄ ō celo venerit: Utiq; rūdebis ⁊ magos i egypto mīta signa fecisse de celo. Hec ille. Uide aūt phariseoz ⁊ scribarū q; supbiā ⁊ q̄ impiose loquunt: dicētes: volum⁹. ⁊ nō: vellem⁹: aut ꝑamur (Qui rūdes) dure ⁊ acriter. Chrys. Et q̄dē cū ei ꝓficiabant: māsuete rūdebat. cū aūt adulabant ꝓficiose. demonstrās q̄ vtraq; passiōe erat supior: ⁊ neq; ꝓficijs in trā deducīt: neq; adulatiōe mollīt. hec ille (ait ilr. Generatio mala) Chrys. Dala inquā: q̄m igrati sp facti sūt circa bñ factores: ⁊ bñ patiētes deteriores fiūt: q̄d ē vltime malicie. Hec ille. (Et adultera). i. idolatra: vl' ex idolatrī descēdēt Idolatria em̄ i scptura dī adulteriū: ſz Hiero. eo q̄ relicto viro ꝓpio. i. ō: aia sequat alienū. i. diabolū (signū q̄rit) bonis ꝓbis ⁊ malo fine. i. vt me decipiant vel ꝓbent. Jō vt ōt Raba. indigni erāt videre signū de celo: vnde dat eis ō p/fundo inferni. Discipulis aūt sm cūdēdedit signū de celo ꝓpter ostendēdo celestem gloriā: dum trāsfiguratⁿ est i monte Thabor: ⁊ deinde ascendēdo in celū cū magna gl'ia. Jō subdit (Et signuz nō dabit ei) nūc de celo vel de terra: vel de abysso (nisi signū Jone ꝓphete) q̄d ē de abysso: cum de celo nō mereant accipere. Et ſz postmodū christ⁹ fecerit mīta miracula: puta in suscitatiōe Lazari illuminatiōe ceci nati: ⁊ obscuratiōe solis: tamē illa nō sunt data illis. id est ad eorum petitionem exhibita. Et dato q̄ eis fuerit data: nō fuerūt data tūc. Ut sm Thomā sup Matth. nō est eis datum signū quale petebāt: neq; ad eorū vtilitatē. Jn hoc aūt q̄ dat signū Jone sm Chrys. latenter minatur eis ruinā sue ciuitatis: ꝓpter mortē christi quā erant executuri. acsi dicerer. Ita estis rebelles ⁊ increduli q̄ omnino oporteat impleri figuram que precessit in Jona: eo q̄ iniqua morte me condēnabit: sed ve vobis quia resurgā. Et sic christ⁹ dedit eis signum ꝓnosticū: qō semper est

de futuro. Dedit ēt eis signū rememoratiuū:qđ ē de ptrito. Sic ei actio Jone fuit signuz future sepulture chr̄i;ita sepultura chr̄i fuit signū cōmemoratiuū p̄teritā actionē Jone. Est em̄ vt ad pñs ptinet triplex signū.s. Ostēsiuū de pñti Pronosticū ō futuro. z Rememoratiuū de p̄terito. Sacramēta em̄ noue legis ꝓmo mō significāt effectum suum:puta baptism⁹ ablutionē a pctis. Scō mō aūt sc̄ant suū finē.i.gl̄iaz. z Tertio mō significāt pncipalē suā cām.i.chr̄i passionē:vt ptz p s. Tho.i.iij.di.j.q.j.ar.j. Jō seq̄t(sic em̄ fuit Jonas i ventre ceti trib⁹ dieb⁹ z trib⁹ noctib⁹:sic erit filius hois i corde terre trib⁹ dieb⁹ z trib⁹ noctib⁹. Sed ꝯ:qz sepult⁹ est feria sexta ad vespam:z resurrexit die dñico ō mane. Ad h̄ dicunt qdā vt testat Aug. de ꝙsen.euāg.q ille tres hore qb⁹ sol obscurat⁹ est chr̄o exñte i patibulo a. vj. hora vsq̄ ad.ix.cōputāt p vna nocte:z reliq̄ a.ix.vsq̄ ad occasū p vna die.sz isti non intelligūt modū loqndi scpturaꝝ vt idē dic:q̄ a pte denomināt totū. Soluit ḡ Aug.ibi z sil'r.x.ō tri.z Hiero.z scūs Tho.sup Mat.q dies naturalis est.xij. iij.horaꝝ:z die artificialē sil'r cū nocte tanq̄ ptes ꝙbendit. Chr̄s aūt tetigit in sepulcro de trib⁹ dieb⁹ naturalib⁹. de fine.s.ferie.vj.z pncipio dñice:z ō toto sabbato. A parte ḡ extrema ferie sexte cōputat tota illa dies:z ꝙseq̄nt nox p̄cedēs.z sic fuerūt tres noctes.s. q̄ p̄cessit feriā sextā:z q̄ p̄cessit sabbatū:z q̄ dñicā. Et sil'r tres dies artificiales:vt ptz.

Sz ꝯ h̄ arguit:qz pari rōne ab extrema pte diei dñice.i.a mane debuit ipsa tota denoiari:z cōseq̄nt cōputabit nox seq̄ns:z sic erūt q̄truoz noctes. Ad h̄ dī q dies tūc incepit cōputari a sero:ideo nox q̄ dñicaz seq̄bat nō erat pars dñice Vñ Aug.x.ō trini.vbi s. Sic inq̄t primi dies ꝓt futuꝝ hois lapsū a luce i nocrem:ita isti ꝓt hois reparatiōez a tenebris in lucem cōputant. Hec ille. Videt aūt sm eū iste ordo mutar⁹ qñ fuit saluator captꝰ sm alios aūt in nocte resurrectiōis:ita q sm eos illa nox dñice cōputat cū die p̄cedēte inq̄ntū finis primi ordinis:z cū sequēte inq̄ntū initiū sequentis. Et sic sm eos vna dies naturalis fuit parasceues cum nocte seq̄nte tertia aūt dñica cū nocte p̄cedēte. Sed ꝑmū est melꝰ. Et nota sm Chrys. q chr̄s nō dixit se resurrectuꝝ manifeste: qz eū dereliquissent:sz occulte:vt crederent qs p̄sciuit credituros. Et nō dixit i tra: sed i corde terre:vt z sepulcꝝ ostēdat:et nullꝰ solaz mortis apparentia suspicet.

Sed z tres dies ꝓpter idē posuit. In hac pte est documentū in sensu morali: q si volumꝰ aliq̄d obtinere a chr̄o oportz cū hūilitate/nō cū superbia postulare:ne q̄ ad malū finē:sz ad bonum Jaco.iij. Deꝰ superbis resistit hūilib⁹ aūt dat gl̄az .i.rē postulatā:z gratiose exhibitā. Est z aliud. Nam q̄ntū ex h̄ euāgelio colligit tria sūt genera maloꝝ. Primi sūt curiosi q̄ nec credere/nec querti volunt nisi videāt signa:qz ꝙsiderare deberent q miracula chr̄i z apl'oꝝ ipsi vidēt si volunt in effectu suo:q̄ est mūdi querstio z sedes Petri subiugatio Rome: relique templa scrōꝝ:sepulcꝝ dñi:z hmōi:z q ñ debent mō fieri eadē miracula:qz fides iam est plantata z roborata:nō aūt tpe chr̄isti. Scōi sūt duri q̄ nō volunt conuerti ꝓt efficaciā dñice mortis: qđ notat cū datur signū de chr̄isti sepultura i corde terre. Jsti sūt durioꝛes petris:q̄ passiōis tpe scisse sunt. Nec sil'r volunt querti ꝓt ꝓba dei vt niniuite:sed ea fastidiūt. Nec ꝓt odoꝛē fame chr̄i:vt regina austri ꝓt famā Salomonis. Hic aūt odoꝛ chr̄i i scpturis assimilat odoꝛi cedri qui fugat serpentes:z est odoꝛ superbie:q corrodūt omnia interioꝛa aie merita ex odoꝛe vinee qui fugat bufones. Et est odoꝛ sue puritat⁹ q̄ debet fugare mor⁹ luxurie. Bufones em̄ ad lr̄am dicunt sepe nasci ō gentalib⁹ mortuoꝝ.

Tertij sr̄ sepe r̄cidiuāres. qđ notat cū dī. Cum immūdus ꝛc. Sz caueant isti malum finem.s.ne fiant nouissima ꝛc.

Quantū ad scōm sciendū est:q chr̄s

Feria quarta post

cõparat iudeos niniuitȝ ⁊ cõminat eis: qz erãt i breui casuri nisi penitere̅t. Sz ne alicȝs crederet ꝙ penitere̅t sic niniuite audito Jona: ita isti visa chr̃i resurrectiõe. Jõ fm Chrysf. subdit (Viri niniuite surgẽt i iudicio). i. i die iudicij. vel i iudicio. i. ad iudiciũ siue vt iudicent (cũ gñatiõe ista) Ex q̃ pz fm Remig. ꝙ nõ solũ boni: sz etiã mali resurgẽt ⁊ sic. i. in eode̅ rpe resurgẽt Jq̃sdã hereticos q̃ dixerũt: vnã esse bonoz ⁊ aliam maloz resurrectionẽ. Et sic fm eũ h excludit iu deoz erroz: qui ꝓsueuerũt dicere ꝙ ante die iudicij celebrabit resurrectio ⁊ ꝙ re edificabit hier'm. Et sic fm s. Tho. erroz millenariozum. i. eoz q̃ dixerũt iustos ⁊ martyres ꝑ mille ãnos añ iudiciũ surrecturos: qz iusti Niniuite surgẽt cũ generatiõe ista iniusta. (Et ꝓdẽnabũt eã) fm Hiero. nõ snie ptãre: sz cõparatõis exẽplo. Nã seq̃t. (Quia penitentiã egerũt i pdicatiõe Jone) cũ tñ essent ipi ꝑ us infideles: ⁊ ille. i. Jonas: vt ỏt Remigi⁹ simplici voce sine attestatiõe signorũ loqret: ⁊ tm̃mõ trib⁹ diebꝫ pdicasset Jsti aũt nõ penitẽt q̃ sũt ppli dei visis tot miraculis: ⁊ audit̃ tot fmõib⁹: ⁊ pñte tãto viro: imo ⁊ deo: (nã ecce pl⁹ cȝ Jona). i. pl⁹ cȝ homo (hic). i. in isto loco fm Hiero. qz ly hic vt dic nõ est pnomẽ: sz aduerbiũ loci. Deinde adducit saluator aliud exẽplũ qõ magȝ vrget di. (Regina austri). i. regina saba cui⁹ regnũ est i parte australi respectu hier'm (surget i iudicio cũ gñatiõe ista et ꝓdẽ. eã: qz ve. a fi. ter. au. sap. sal. ⁊ ecce plus cȝ sa. hic) Jstud pl⁹ fuit cȝ factũ ninuitaz: vt ỏt Chrysf. qz Jonas iuit ad eos: ista aũt venit mulier barbara ⁊ remota: nõ formidãs mortẽ cupiditate sapiẽtie. Et sicut dic Hiero. in hac regina et niniuitȝ: fides nationũ ꝓferf israeli. Et qz isti fuerũt nequã: iõ subiũgit pena. i. excecatio ⁊ possessio a diabolo. Ad cui⁹ euidentiã sciẽdũ est ꝙ circa istũ textũ de exitu spũs immũdi sc̃ due opiniões: vt testat b. Tho. sup Mat. Una est bri Hiero. ꝙ h nõ sit cõparatio inf diuersas res gestas: sed solum ꝙ chr̃s narret q̃d iudeis acciderit ⁊ q̃d futuz esset: ⁊ h nõ: ponendo exemplũ ex re gesta sz ex parabola. f. ex re que fuisse potuit quã tamẽ nõ ẽ necesse fuisse. Alia est Aug. ⁊ aliozum multoz ꝙ hic adducat exemplũ ex re gesta: ⁊ sit cõparatio diuersaz rez gestaz vel gerendaz. Scõm ꝓmã ḡ viam exponit sic: (cũ spirit⁹ imũd⁹ exierit ab homie) id est ppl'o iudaico qui nomie hominis hic signat. Nã potestas diaboli fuit eiecta ab eo qñ legem suscepit: fm Hiero. qz lex demonũ cultũ destruebat. (tunc) fm eum (ambulat ꝑ loca arida). i. gentiliũ coꝛda: q̃ fm Remi. arida erãt ab humore gr̃e ⁊ salutarȝ aque. i. scr̃pture. Et ista diabol⁹ pleni⁹ abinde possedit (que rens requiẽ) Jn his em̃ q̃siuit requiem: fm Remig. q̃ putauit se i gentili pplo ꝑpetuã habere quietẽ: vel si h nõ putauit saltẽ appetijt ⁊ pcurauit (⁊ nõ inuenit) sed inde fuit repulsus fm Hiero. ⁊ Remig. qñ ad pdicatiõe apl'oz gẽtes abiecta demonũ cultura dño credidert (Et tũc dic̃: Reuertar in domũ meã vñ exiui) id est in gentẽ iudaicã fm eosdem Hiero. ⁊ Remig. qz. s. credẽtib⁹ gentilib⁹ infideles remanserũt iudei: ⁊ ad eos regressum parauit spũs immũd⁹. (⁊ veniens inuenit eã vacantẽ (. i. vacuã fide ⁊ bonis opib⁹. Vel fm Hiero. qz carebat chr̃o hospite ⁊ angeloz ꝓsidio dicẽtiũ. Surgite eam⁹ hinc. Sic em̃ Josephus testat: sacerdotes post chr̃i mortẽ nocte i templo audierũt strepitũ: deide voces dicentiũ. Transeam⁹ ab his sedib⁹. quas voces Hiero. hic angeloz cẽ testat (Scopis). i. supfluis ⁊ exteriozib⁹ observationib⁹ legis ⁊ traditiõib⁹ phariseoz fm Hiero. (mũdarã et ozinatam) exterius (Tunc vadit ⁊ assumit septem alios spũs neqores se). i. assumit vniuersitatẽ vicioz (⁊ ingressi habitat ibi) possidentes gentẽ illã (⁊ fiũt nouissima hominis illi⁹). i. gentis vel ppli hui⁹ (peiora ꝓpib⁹) qz sunt in peiori statu cȝ añ legem datã. Hiero. Multo nunc maiore demonũ numero possidenf blaphemantes in synagogis suis Jesum chr̃istum: cȝ in egypto possessi fuerant ante legis noticiam: quia aliud est venturum esse nõ credere: aliud non suscepisse quẽ vi-

ner'r. Septenariū aūt numer̄ adiūctū diabolo/ vel ꝑter sabbatū intellige vl ꝑt numer̄ spūsci.hec ille. Qui videt velle q ideo dicunt assumi.vij.spūs: qz iudei superstitiose obseruant die septimū. Vel qz septē sunt dona spūscti:qb⁹ aduersant illa extinguēdo si possunt. Vel fm alios vt designet vniuersitas vicioꝝ:qz septenarius est numer⁹ vniuersitatis rpis. Dicunt autē isti spūs nequores fm Be.rōne effect⁹:qz.s. grauora sē pcā sequētia q̄ pora. Et idem videt dicere Greg.sup illud Job.xxxix. Procul odorat bellū(sic erit).i.sic eueniet sic dictū est(z gnationi huic pessime) Erit inq̄ vere et realit sic ficticie accidit hoi.de q̄ cōposita est pabola. Sed exponēdo fm aliā viā:q̄dam vt testat Hiero.istū locū de hereticis dictū putāt: q̄ imundus spūs q̄ in eis aliqñ habitauerat qñ gētiles erāt/ad cōfessionē vere fidei eū etiak postea ꝓ cū se ad heresim trāstulerint:z sitat̄ ꝓ fructib⁹ ornauerit in domū suā:tūc alijs.vij.neq̄ spiritib⁹ adiūctis reuertak ad eos diabol⁹ z habitet in illis:fiātq̄ nouissima eoꝝ peiora prioribus. Vltro q̄dem peiori ꝯditione sunt hereticī q̄ gētiles:qz in illis spes fidei: z in istis est pugꝝ discordie. Hec ille. Sed ꝫ hoc arguit idē Hiero. qz ex eo qđ seqk. Sic erit z generatiōi huic pessime: cōpellimur nō ad hereticos : sz ad iudeos referre pabolā. Ad h̄ ōr q̄ nec cōcluderet argumentū si esset pabola. sec⁹ si est res gesta in hereticis:qb⁹ assitank iudei. Sic em̄ opz h̄ intelligere de vtroq̄ : nō aūt de hereticis tm̄:vt forte q̄dam intelligebāt ꝓra qs pcedit argumentū. fm alios aūt:pura Grego.z Rab.z Aug. ītelligit h̄ nō de hereticis tm̄:sed de q̄libet pctōre a q̄ exit diabol⁹ in iustificatiōe. Et ambulat p loca arida.i.iustoꝝ corda arida ab oī hūore carnalis ꝯupiscētie:sed nō inuenies requiē/ redit ad illū p reciditū : z inuenit talē q̄am fm Rab.vacantē p negligentiā:mūdatā p porē iustificatoriz:z ornatā sitatis fructib⁹:z efficit peior q̄ pus. Et fm Aug. de ꝫsen.euā.h̄ est:qz non solū hēbit.vij. vicia capitalia vt pus:sed et p hypocrisim se sitabit hīe ꝟtutes oppositas:tōq̄ dicūt septē spūs nequores assumpti. Sz fm Chrȳ.itelligit hoc de eo a q̄ expellit diabol⁹ corpaliter.qz si talis efficiat ingnior/ grauorē trahit aduersus se phantasiam.i. si mereak vt scōo diabol⁹ inundat cū/ gruis roxquek. In hac ꝑte est documentū vt poeniteat q̄liber vt Ninuite:z caueat iudeoꝝ recidiuū:qz cōsuetudinē facies in q̄ moreris/nisi q̄d magnū accidat. Greg. Tenēt male cōsuetudines quem semel ceperint: z nō nisi cum peccatoris vita finiunk.

Quantū ad tertiū ponit cōfortatio z ꝫsolatio eoꝝ q̄ chīo accesciūt:cū dicit (Adhuc eo loquēte ad turbas ecce mr eius z frēs) Sic ōr b. Hiero. Heluiō. hereticus hic sui erroris fomentū sumpsit:vt dixerit brām ꝟginez post chām alios filios habuisse ex Joseph: nō itelligens q fm scripturaz qttuor mōis aliq̄ dicunk fratres:scz Natura: vt Jacob z Esau. Gente: vt oēs iudei. Cognatione: vt Abraā z Loth de eadē familia existentes. z Affectu: vt oēs chīani. Fuerunt q̄ isti frēs dñi fm scōs consobrini chīi.i.filij sororꝝ mris dñi : non aūt filij Joseph ex Maria. nec ex alia vxore Helca vl Elca noīe:quā q̄dā fingūt: vt ōr Hiero.sectātes apocripha (Stabāt inq̄ foris fm aliqs:qz non poterāt intrare p turbā. Vel fm Chrȳ.isti volebant humanū fauorē captare ex eo q tantus p̄dicator et prophera ad eos ptinerer: et hoc notatur: quia potuissent ingredi et audire cū turba/z expectare finem sermonis:z tamē extra cū vocāt corā oīmlibus. Vbi aduertendū est:q Chrȳs. nō solū hic: sed et iā Joā.ij.vbi in nuptijs b. ꝟgo inuitauit filiū vt miraculū in vino faceret/ notauit eam de pctō inanis gle saltē venialī:dicens q p filiū volebat se reddere clariorē. Sed s. Tho. iij p.q.xxvij. dicit q excessit Chrȳ.in verbis illis q̄tū ad ꝟginem dūraxat: quic q̄d fuerit de fratrib⁹ eius. Vnde sancte cōmunit tenēt q nunq̄ venialit peccauit. Quidā tamē tenēt aliud extremū: z nō solū,seruāt ꝓra Chrȳ.q eam vo-

luit peccasse actualit: sz tenet ꝺ Chrys. z oes alios doctores scos ꝙ ea tenet nullo discrepate fuisse in originali 3ceptā: z priuilegiū chri. s. ꝙ solus sit sine pcō 3ceptus: ex qda fatua deuotione volūt attribuere ꝑginī. Restat g vt supueniat aliq dicētes: ꝙ fuerit de spūscō 3cepta. Hoc em videt sec ad illd. qz de chro ꝺt brūs Amb. vt refert Aug. xiij. li. 3tra Julia. Chris nō alit potuit esse desieri: nisi exps fuerit illi⁹ 3ceptiōis quā cōmixtio viri z mlieris opat. Hec ille. (Dixit aūt ei qdam) nō ex simplicitate loquēdo sm Hiero. sed insidiādo: volens expiri si spūale exercitiū pdicatiōnis ꝓpter affectū carnalē inrumperet. (Ecce mr tua z fra. tui fo. stāt qrentes te.) Sz stati chris illū cōfutauit. Vñ sequit (At ipe rndens dicēti sibi ait. Que est mat mea: z q sūt frēs mei:) Sic autē ꝺt Hila. in his ꝑbis nō ē fastidiose de mre sua sensisse existimādus: de q tantam in cruce posit⁹ habuit curā: imo si voluisset negare mrez: vt ait Chrys. tūc negassz qui iudei exprobrabāt ei de matre dicētes Marc. c. vj. Nōne h est faber z Marie fili⁹? Nihil g aliud voluit dicere sm Hiero. nisi ꝙ spūalia carnalib⁹ pferebat. Vñ subdit. (z extēdēs manū in discipulos suos dixit. Ecce mater mea z frēs mei) q. d. Nō cogitio: sed deuotio mihi reddit aliquem ꝓpinquū. Vñ subdit (q cūq em fecerit volūtatē pris mei q in cel' est: ipe) p charitatē z amorē (me⁹ frat z soror z mr est.) Est aūt notādū circa ista ꝙ aliqs efficit sm vel frater vl soror chri dupl'r. Uno mō faciēdo dei volūtatē incētū qlibet ex diligit affectu fraternali/ vel sororio/ vel matno. Et alio mō habēdo eandē naturē cōformitatē cū eo: ꝓpter qꝺ chris homines frēs suos vocat dicēs. Narrabo nomē tuū fribus meis in psalmo. Sed qr is q est frat pmo mō inf boies/ est etiā secdo mō: non ecōuerso: ideo simpl'r frat ꝺr. Utraq aūt fraternitas sil' iuncta deber nobis ꝑbere fiduciā in iudicio: iuxta illꝺ Bern. ad chm. Puto qz tā me spernere non poteris: os ex ossibus meis: z caro de carne mea. Vñ in iudicio demones videbunt cum vt iudicem punientez: angeli vt dñm possidentē: nos vt deum creantem: vt dñm z regē gubernantē: vt redemptorē redimentē: vt frem de nro sanguine descēdentē. Precebit etiam magnā felicitatē in regno. In signū cui⁹ Joseph Beniamin fratri suo ex pte pris z mris dedit prēdulcem. Ben. xliij. Angeli em sunt frēs chri ex pte pris celestis solū/ a quo imaginē habēt dei. Nos aūt etiā ex pte matris. Ideo dabit nobis refectionē intellectus in deitate: z sensuū in humanitate. sed angelis non dabit scām. In hac pte tangit Chrys. documentū dicens. Multe mulieres beatificauere sanctā ꝙginez illam z eius vterū: z optauerūt fieri tales mres. Quid est igit ꝙ prohibeat: Ecce laram cōstituit vobis viam Et lz nō mulieribꝫ solū: sed z viris fieri mrem dei. Hec ille.

Feria ąnta post dñicam primā Quadragesime. Textus euāge. Joā. viij.

Dicebat Jesus ad eos q̄ crediderunt ei iudeos. Si vos manseritis in ꝑmone meo: vere discipuli mei eritis. Et cognoscetis veritatem: z ꝓitas liberabit vos. Responderūt ei. Semē Abrae sumus: z nemini seruiuim⁹ vnq̄ Quō tu dicis: liberi eritis? Respōdit eis Ihesus. Amē amē dico vobis: qz oīs q̄ facit pctm ꝑuus est pctī: Seruus aūt nō manet in domo in eternū: filius manet in eternū. Si g filius vos liberauerit: vere liberi eritis: Scio: qz filij Abrae estis: Sed qritis me itersicere: qz ꝑmo meus nō capit ī vobis: Ego qꝺ vidi apꝺ ꝑrem meū loquor: z vos que vidistis apud ꝑrem vrm facitis. Responderūt z dixerūt ei. Pa-

ter noster Abraā ē. Dixit eis ie/ sus. Si filij Abrae estis: opera abrae facite. Nūc āt qritz me in terficere: hoiem q veritatē locu tus sum vobis quā audiui a do Hoc Abraam nō fecit. Vos faci tis opa patris vestri. Dixerunt itaqz ei. Nos ex fornicatiōe nō sumus nati: vnū patrē habem⁹ deū. Dixit ergo eis Jesus. Si deus pater vester esset diligere tis vtiqz me. Ego enim ex deo prōcessi z veni. Neqz em a mei/ pso veni: sed ille me misit: qua/ re loquelā meā nō cognoscitis: Quia non potestis audire ser/ monē meū. Vos ex pre diabolo estis. et desideria patris vestri vultis facere. Ille homicida e/ rat ab initio et in veritate non stetit: quia non est veritas in eo Cum loquit mendaciū ex pria/ lis loquit: quia mēdax est et pa/ ter eius. Ego aūt qz veritatem dico non creditis mihi.

Dicebat iesus ad e/ os q crediderāt ei iudeos zc. Jo. viij. In pūti euāgelio tā gunt tria pūcta: q sunt Ma gistralis admonitio/ Curialis reprhēsio Finalis obiurgatio. Quātū ad pmuz chīs aliqs iudeos credētes i eū: z se tā/ qz discipl'os chīi qdāmō gerētes magi stralit seu patnalit admonuit: vt starēt i vitate seu i vera fide. Ubi aduertēdū est q chīs mlta docuerat i trplo die q/ dā: z mlti crediderūt ei. (Dicebat g ie/ sus ad eos q crediderūt ei iudeos) q im pfecte crediderāt: fm Chrys. z confirma tiōe idigebāt (si vos manseritz i fmone meo). i. i fide quā ex meo fmone pcepi/ stis: ita q neqz fallacijs hoim: neqz ten tatiōlb⁹ demonū ide moueami. Primo (vere discipli mei eritz) Perfectū disci pulū faciūt tria: fz setm Tho. sup Joā. scz Preparatio vl bona dispositio ad p cipiēdū vba mgri. z Assensus ad credē dū. z Stabilitas ad retinēdū seu pscue randū i doctrina mgri: ita. s. q ñ facilit oi vēto flectat. (Et) Scdo (cognoscitz ve/ ritatē). i. mei pm q sum veritas: fm glo. Vel vitatē quā p fidē tenetz. fm Aug. qz q nūc credim⁹ i via: visuri sum⁹ i pa/ tria. Ul fm s. Tho. cognoscetis vitatē mee doctrine q mltis videt obscura: et mee gre: que gra dicit vitas cōparatiue ad figuras: z mee exnitatz. Juxta illud Ps. In eternū dne pmanet vbū tuū: i generatiōe et generationē vitas tua q mltis videt obscura (Et) Tertio (vitas liberabit vos) Prio a terrore. Scdo a pctō fm Theo. z Tertio a morte z cor/ ruptibilitate z mutabilitate fm Aug. z h ingntū ad patriā finalit ducit. Dic aūt sctus Tho. q liberare h nō impor/ tat ereptionē a quacūqz angustia, put so nat in latino: sed est liberū facere. Et h a trib⁹. s. Ab errore: p vitatē doctrine. z A future pcti p vitatē gre. z A cor/ ruptiōe p vitatem eternitatz. Nec ille. Quia eternitas dic vitatē: qz gntū ali/ qd pticipat de exnitate: tantū pticipat de entitate siue existētia: z sc̄q̄nt tantū d vitate. Insinuat aūt chīs eos sine do ctrina carere noticia vitatz: et libertatz honore: de qb⁹ tamē se pcipue iactabāt. Erāt em serui pctōr: z etiā i legenō ha bebant vitatē: sed figuram. Uerūtū fm Chrys. quenienti⁹ fuisset eos increpa/ ri: cū dixit. Cognoscetz vitatē: q si tunc nō cognoscerēt: qz cū dixit. Veritas li/ berabit vos. Dō nō fecerūt: qz plus de minoribus curabāt. i. de mūdana future quā solā noverāt: qz de ignorādo verita tē. Un irati vl indignati (Rnderūt ei iu dei) illi. s. q pus crediderāt fm Chrys. vel fm Aug. alij de turba q nondū cre/ diderāt (Semē Abrae sum⁹) Est aūt notandū fm Chrys. q q in se nihil hñt pclar: de parentib⁹ gloriant. Unde iste sunt glorijatiōes iudeor: semen Abrae sum⁹: israelite sumus: z hmōi. His aūt similes sūt q inaniter gloriant de nobi litate parentū: z in se sunt viles. (Et ne mini seruiuim⁹ vnqz) Et in h ostendūt

Feria quinta post

fm ſcm̃ Tho. ſe eſſe hebetes et rudes
q: dictū ō futrute ſpūalī itelligūt ō car
nali: z mēdaces: q: ſeruī erāt romanoꝝ.
Aug. Scōz hui⁹ tpis libertatē: quō ve
rū dixiſtī: Joſeph nō ē venūdat⁹. Pro
phete ſcī nō ſūt ī captiultatē ducti. O
ingrati q̄d ē q̄ ōs vob aſſidue imputat:
q̄ vos de domo futurꝫ liberauerit ſi ne
mini fuiuiſtī: Vos aūt q̄ loq̄mini quō
tributa ſoluebatꝫ romāis: ſi nemini ſer
uiuiſtī: Hec ille. (Quō g̃ tu dicis: libe
ri eritis: Rñdit eis ieſus) oñdēs q̄ nō ō
carnali ſz de ſpūali loq̄bat futrute a q̄ ñ
niſi p ipz poterāt liberari. (Āmē amen
dico vob) fm Aug. eſt q̄ſi iuramētū iſte
loq̄ndi mod⁹. Āmē em̄ vt ait hebraicū
eſt: z interp̄tat: vere vel fiat: ſz neq̄ gre
cus neq̄ latin⁹ iterpres ē auſus iterpta
ri: vt honorē haberet velamēto ſecreti.
Nō tm̄ ē iuramētū: q: chris nō ita frequē
taſſet talē modū loq̄ndi. Geminat autē
ad maiorē animi excitationē: (q: ois q̄
fac̄ pcm̃). i. q̄ cōmittit vl̄ omittit: quia
omiſſio ad cōmiſſiōez reducit: (fuus eſt
pcī) Seru⁹ āt z liber differūt fm p̄hm
q: liber mouet motu ꝓpo: fu⁹ aūt alie
no. Quō g̃ hō dī fuus pcī: cū poſt pcm
adhuc habeat libez arbitriū z motū p
priū: Ad h̄ ōr ſā. Tho. vbi ſ. q: h̄ ē ꝓpk
duo. Prio: q: hō peccās nō mouet mo
tu ꝓprio hois inq̄ntū hō ē. i. rect⁹ rōne.
ſed motu alieno. i. ſenſualitatis: z q̄nto
min⁹ q̄s motu rōnis ꝑticipat: tāto ma
gis eſt ſeru⁹ pcī. Scdo: q: admiſſo pec
cato hō ñ p̄t ſe a pcō libare: niſi p auxi
liū gr̃e: tō q̄ ad h̄ nō ē liber arbitrij (fu⁹
aūt ſpūal⁹). i. petōz nō manet. i. nō habz
ius manēdi ī domo. i. in eccl̄ia vel in ſo
cietate ſcrōz: fm ſcm̃ Tho. et alios (in
eternū) z ſi aliq̄ ibi ſit ad t̄ps vñ randē
ſine veſte nuptiali de hōe ſus ī tenebras
exteriores recludit (Filius aūt naturalis). i.
chris (manet). i. hz ius manēdi tanq̄ dns
oim (in eternū) q: ſine pcō eſt: z ꝓ eq̄nt
pōt ip̄e ſol⁹ alios a pcō libare (ſi g̃ vos
filius liberauerit: vere liberi eritꝫ) Aug.
de verbis dñi. Nō a barbarꝫ: ſz a diabo
lo: nō a corpis captiultate: ſed ab anime
iniquitate. Hec ille. Jn hac parte ē do
cumētū in ſenſu litterali: qđ tangit Au
gu. dicēs: O miſerabil⁹ pcī fuit⁹: Ser
uus hois aliq̄n ſui dñi durꝫ impijs fati
gat⁹ fugiēdo reḡeſcit: fu⁹ pcti q̄ fugit:
ſeq̄t em̄ hūc q̄cūq̄ fugerit. Pcm̃ ei qđ
facꝫ itus ē: volūtas trāſit: pcm̃ ñ trāſit.
Preterit qđ delectabat: remāſit qđ pu
gnat. Hec ille. Et itellige q̄ pcm̃ ma
net q̄ ad reatū pene tranſeūte actu q̄ eſt
pcm̃: z maner q̄ ad effectū q̄ ē deordia
tio z mala inclinatio viriū aie: et ꝑmis
ac remorſus ꝓſcie. Jurta illud Augu.
Juſſiſti dñe z ita ē. vt ſibi ꝑ ſit pena i
Quātū ad ſcom (ordinat⁹ anim⁹.
ſciēdū ē: q̄ q: forte iſti potuiſſent dicere
nos ſine pcō ſum⁹: ō ñ ſum⁹ fui ſpūali
futrute. h̄ chris vult excludere. Vñ curi
alit̄ z gratioſe eos reprehēdit: oñdēs q̄
pctōres erāt: ō dī. (Scio q̄ filij Abrae
eſtꝫ) Aug. Carnis origie: ñ cordis fide.
ōl ſbdit (ſz q̄rit̄ me) inocētē (interficere)
iniuſte: z ō fui eſtꝫ pcī. Sz quō crede
bāt ī eū: ſi eū volebāt occidere: Rñdet
Chryſ. q̄ erant ex ꝓuerſis facti pueri ſi.
Vl̄ vt ōr Aug. chris mīritudini loq̄bat
in q̄ erāt q̄dā credētes z q̄dā nō: q̄ iſta p
petrare cogitabāt. Et cā ſubdit (q: fmo
me⁹ nō capit in vob). i. nō capit. Augu.
i. nō capit in cor veſtr: q: ñ recipit ſa cor
de vro. Sic em̄ ē ſermo dei fideliby tan
q̄ p ſci ba nus: tūc capit q̄n capit. Nec
fit iniuria ill̄ q̄ capiūt. Ad ſalutē q̄ppe
nō ad, pniciē capiunt. Hec ille. Vel nō
capit fm s. Tho. i. nō ꝓgruit. Jurta il
lud Lu. xiij. Nō capit ꝓpham pire extra
hierl̄m. Et cā hui⁹ fm Chryſ. erat alti
tudo doctrie quā illi tāq̄ rudes capere ñ
poterāt. z ex h̄ tāq̄ blaſphemū volebāt
occidere illū. Sz q: potuiſſent dicere:
tu iſta finxiſti q̄ ꝑdicas: ſequit (Ego qđ
vidi apud patrē meū). i. deū ꝓez: q̄ filio
oēm noticiā cōicauit añ ſecl̄a (loq̄r) Vñ
ñ ſolū audita: ſz et viſa loq̄r (z vos qđ vi
diſtꝫ apud ꝓez vrm). i. diabolū: quē tm̄ ñ
noīat: q: curialr loq̄t: apud quē iudei vi
derūt ocl̄o fidei z experientia reſte eē oēm
iluſticiā: cū ſp illū ppl̄m ꝓuocauerit ad
ſcrōz iſecutionē (facitꝫ). ſ. volūtate: fa
cturi etiā ope qñ venerit hora mea fm
Chryſ. alia lra habet (Et vos q̄ vidiſtꝫ
apud patrem facite). i. ſeruate legē z

pheraꝝ monita q̄ p eos ōs est locut⁹: et p eos vos audistꝭ a dō. Sꝫ ꝑma lr̄a magis ꝓsonat seq̄ntib⁹:cū dr(Rñdeř t dixerūt ei) Qr em̄ dñs eos arguerat q fa cerēt mala opa p̄ris sui:itelligēs de dīa bolo. Ihū fm Augu.iterato gl'iank de p̄ce abraā: vt inducāt eū ad aliq̄d dām ꝫ abraā:t ꝫñr habeāt occasionē facīedi qđ cogitabāt. Ūñ dicūt (P̄r nr̄ abraā est) q.d. Quid vis dicere de illo? Sed ipe laudauit abraā:t oñdit illos esse de generes di. (Si filij Abrae estis : opa abrae facite) q.d. Nō estis filij Abrae: sic neqꝫ opa ei⁹ facitꝭ.qr illa fm Chryſ. fuerūt : fides/obediētia/ mansuetudo. Ista aūt sunt: Infidelitas : ipietas:et crudelitas. Nō tenemur āt fꝛs. Tho. facere oīa opa abrae fm spēm opis: ḋa duxit plēs vxores: sed fm radicē operū ei⁹:q̄ est charitas/ex q̄ oīa fecīr:oīa de/ bemus imitarī. Sꝫ ꝛtra: qr supꝰ dixit: (scio qr filij ꝛc̄.) Ad h̄ dr ꝑmo fm Au gustī.q id qđ supꝰ dñs affirmauit de car nali ꝓpagine:h̄ negat h̄ de spūali q̄ est p imitatōez: fm quā isti nō erant Abrae filij. Dicit scdo q fm Origen.in greco dr:q semē abrae estꝭ. Semē autē vt idē dr:est q̄d impfectū habēs naturā gñan tis solū in potēcia: filiꝰ aūt ē q̄d pfectū habēs illā in actu. Erāt g̃ semē Abrae: qr aliqualr retinebāt aliquā rōnē eoꝝ q̄ ōs ifuderat Abrae. Credebāt em̄ ex abraā ꝓcessuꝝ semē benedictiōis. Sed nō crāt filij q̄ nō puenerāt ad pfectā si/ militudinē ei⁹. Nam habētes ipm bñ/ dictiōis semē ante oc'los/illud nō agno scebāt(Nūc aūt q̄ritis me interficere ho minē) qđ ideo fm s. Tho. dr t nō filiū dei.qr si cognouissent /nunq̄ dñm gl'ie crucifixissent. Et ne dicak q hoc merue rat sequik (Qui ꝑatē locut⁹ suꝫ vob) banc.s. ꝑatē fm Chryſ.q esset p̄i cū lis:ꝓter quā voluerī occidere illū(quā audiui a deo) p sciam inditā t brām in q̄tum hō sum:t p diuinā quā incq̄tum ds accepi a p̄ce coicante mihi illā. Hoc em̄ accipe meraphorice est audire. Ex his ꝓꝛz q dñs ꝓ ꝑate doceda sit pas sus. Duo enim docuit ex quib⁹ isti sunt moti:scz suam deitatē. Unde. Joan.v. dr:q voluerūt eū interficere:qr p̄em suū dicebat deū:t intqratē scribaꝝ t phari seoꝝ quā acrik reprehendebat (h̄ abraam nō fecit) qr nūq̄ occidere q̄siuit inocē/ rem:nisi deo iubēte vt imolaret Isaac. (Vos facitꝭ opa p̄ris vestri).i. diaboli quē facet rōe p̄dicta. In hac pte est do cumētū lr̄ale: q si volum⁹ puenire ad si nū abrae.i. vitā etnā.debem⁹ esse ei⁹ fi lij imitādo ꝑtutes ei⁹. q̄s Amb.lib.de offi.enarrat dī. Abraā fide ꝑmus:iusti cia p̄cipuus:in plio strenu⁹: in victoria nō auar⁹:domi hospital': vroꝛi sedulus Hec ille. Est t aliō moꝛale.s. q̄ q vult esse magn⁹ coꝛā deo/ sit puus coꝛā se: t ecōuerso. In cui⁹ signū isti dixerī se ha bere liberratē ꝓpagatiōis q̄ est ex p̄ce li bero/ dicētes Abraā p̄em suū: t liber tatem que causak ex animi ꝑtute: cū di cūt.(Neminī fuluimus vnq̄) q̄i dicāt h̄ esse rōe sue magnimitatꝭ t ꝑtutis : t liberratē diuine filiatiōis t adoptiōis dicētes.(Unū p̄em habem⁹ deū) sed oñdit chr̄s nullā hab̄ eos hīe. Nō q̄dez ꝓmā:qr ab abraā degenerauerāt/ñ imi tādo opa ei⁹. Nā ille dei p̄cepto voluit filiū imolare.t isti ꝛtra dei p̄ceptū chr̄i stū occidere. Ille obediuit dicēti. Egre dere ꝛc̄. Geñ.xij.isti nō capiebāt ꝑbum chr̄i:nec ab eo capiebanꝭ. Ille credidit deo dicēti. Semini tuo dabo trā banc. Geñ.xij.isti chr̄m ꝑiratē dicentes occi/ dere volebant. Nec scdam.qr erant fui peri. Nec tertiā.qr diligerēt filiū dei:si deus esset p̄ eoꝝ. Ūñ q̄dam scūs pat req̄situs quō esset orandū:paupes inqt me docuerūt qui clemosynā petentes: non robur sed plagas t infirmitates p̄ tendunt.quasi diceret. Qui aliq̄d vult obtinere a deo: coram eo recognoscat t confiteak infirma sua.

Quantū ad ktiū postq̄ vidit dñs: q sua curial' reprehensio nō ꝓdesset: final'r fortē⁹ adhibuit medicamē.i.aptā obiur gatōez. Dicit g̃ (Nos ex fornicatione) id est idolatria/seu ex pentib⁹ idolatris fm Augu.(non sumus nati) Jam em̄ intelligunt q chr̄us de carnali genera/ tione non loquik.(Unū p̄em habem⁹ deū) Ubi fm Chryſ. admirāda est in

deoꝝ stultícia. Nã ípi dicũt deũ suũ pa
trẽ eẽ. ꝛ qñ chr̃s ídẽ vult de se dícere: vo
lũt eũ tãq̃ blasphemũ lapídare. Dicũt
aũt deũ suũ esse p̃rem ſm alíq̃s: vt puꝺ
cẽt cũ ad alíq̃d dõm ꝛ deũ: ꝛ ꝓnter occi
dãt. (Dic̃ g eis ihesus. Si ꝺs p̃r vr eẽt)
p gr̃am adoptiõis (diligeretꝫ vtiq̃ me)
qz sígnũ infallíbile talis fílíaroís é cha
rítatíua dilectío ad p̃rim: ꝛ mꝛto magꝫ
ad ver deũ: cuíusmõi erat chr̃s (Ego ei
ex deo) p̃re (,pcessi) per ekñã gñatõez in
ídẽrítate nature ꝛ díſtínctíõe p̃sone (ꝛ
veni) p tpalez incarnatõez ſm Augu.
(Neq̃ eĩm a meípo veni) ,pp:ia. ſ. ꝛ ſín
gulari aucte: qz inq̃tũ ꝺus nõ sum sine
genítoꝛe ꝛ mittẽte: ꝛ inq̃tũ hõ/ nõ sum
sine mittẽte. Eſt aũt aduertẽdũ ex doc
trína s. Tho. ſ. dí. xííj. q. ad míſſionez
tpalẽ díuíne p̃sone duo req̃runt: P:ímũ
ſcz q̃ p̃sona míſſa sít ab alíq̃. ídeo p̃ vel
trínítas nõ mittít. Scõm q̃ p nouũ ef
fectũ sit in creatura. Ad h̃ aũt q̃ vna p
ſona mittat aliam/ nõ opz q̃ sit p̃ncipíũ
eí9: ſz sufficit q̃ sít cã illí9 effect9 ſm quẽ
fít míſſío. Et tõ eadẽ p̃sona põr seípam
mittere: dũmodo sit ab alío. Filí9 g̃ dei
míſít se ꝛ venít: sed nõ venít a seípo: íd
eſt ,pp:ia aucre q̃ſi null9 eũ míſerít: ſz au
ctoꝛítate sua: ꝛ p̃rís: et spũſſcti. qz tota
trínítas opata eſt illũ effectũ ſm quem
venít. í. incarnatíonẽ: ꝛ vltra h̃ p̃ speci
alíter eſt ei p̃ncipíũ essendi. Sed qz po
tuíſſent dícere: nos non credím9 q̃ ſis a
deo míſſus. qz h̃ nõ ꝓbas: oñdít q̃ ex do
ctrína potuíſſent eũ cog̃ſcere dí. (Qua
rel ɔq̃lam meã nõ cog̃ſcítís:). í. modũ/
ꝛ efficaclã/ ꝛ rõnabílítatẽ doctrię mee.
Non eĩm doceo nísí cõsona rõní ꝛ bone
ſtatí ꝛ ꝓbetís: ꝛ q̃ dico/ míracłís ꝛ pdi
gíís affirmo: ſz vos nõ aduertítꝫ (quia
nõ potestꝫ audíre). í. scrutarí/ eramína
re/ ꝛ cõferre ad dicta ,pha (ſmonem
meũ) ex odío ꝛ ſuꝑbia et mala volũta
te. Vel ſm Aug. qz nõ vultís corrigí iu
xta noꝛmã mei ſmonís: ideo illũ audíre
nõ potestꝫ. Cõſeq̃nt aũt eos acrít íncre
pat dí. (Vos ex p̃re díabolo estꝫ) p tmi
tatíonẽ/ nõ oꝛígínẽ: ꝛ exíſtímauert ma
nichei: ꝺ q̃ꝛ opíone hoc solũ nũc dico q̃
tredídert deũ esse cõditoꝛẽ ínuíſíbílíũ:
díabolũ ꝺo vísíbílíũ. Nam sequít (Et
desídería p̃ris vr̃i vultís facere) ꝛ h̃ est
vñ erãt fílij díaboli: vt ꝺt Aug. (ille ho
mícida erat ab ínítío) creatíois mun
dí: ex quo fuít homo qui posset occídi.
Homícida inq̃ nõ ferro: ſz ꝓꝺo. vt aít
Aug. Et nõ solũ Adã: sed ꝛ totũ gen9
hũanũ ad moꝛtẽ pꝺuxít. vt ꝺt Oꝛíg. (ꝛ
ín ꝓítate nõ sterít) Cũ ei síc ꝺt s. Tho.
ꝓítas sít ꝺupleꝛ. ſ. oꝛís: vt cũ vera ꝺñr.
ꝛ opís: vt cũ fíũt ɔgruẽtía nature opan
tís. íuxta illꝺ Jo. íj. Qui facit ꝓítatez
venít ad lucẽ. díabol9 nõ sterít in ꝓma:
qz mẽrítus eſt dí. Erítís sícꝺíj Gen. íij
neq̃ etiã in scꝺa. qz nõ ꝺuauít oꝛdínem
sue nature a deo p̃fírũ: vt. ſ. esset p hũí
lítatẽ ꝛ reuerentiã subdít9 deo: ꝛ ab eo
gl̃íaz ꝛ bñdictíonẽ suã hr̃et. Et nota fz
eundẽ q̃ díabolũ non stetísse in ꝓítate/
ꝺupl̃r íntelligík. Vno mõ: qz nũq̃ fuít
ín ꝓítate opís/ aut oꝛꝫ. Et h̃ ꝓmo: qz na
tural̃ eſt mal9. qꝺ eſt manícheoꝝ erroꝛ
De9 eĩm fecít celũ ꝛ tr̃ã/ mare ꝛ oía q̃ ín
eís sũt. vt ꝺt ps̃. Oís aũt creatura dei
bona eſt. ſ. Tím. ííij. Ul̃ scꝺ o. qz vt alíj
dícerũt lícz nõ natura/ sed volũtate sít
malus: tñ sp fuít mal9: qz ín ꝓmo ínstã
tí peccaułt. Et h̃ etiã vt ꝺt s. Tho. alí
bí putak hereticũ. rõ eſt: qz opatío q̃ cõ
sequík rem/ ín ꝓmo ei9 ínstãti attríbuík
factoꝛí. sícut moꝛ9 ígnís surſuz gñanti
ígnẽ. ꝺs g̃ esset cã pcti. Alío mõ íntelli
gík. qz fuít q̃ꝺẽ alíq̃ñ ín ea/ sed nõ ꝓmã
sít: qz ín ꝓmo ínstãti suí eẽ hũít rectítu
dínẽ saltẽ naturalẽ: sed post moꝛulã sta
tím declínauít ab ea p pcm̃. De h̃ víde
ſ. p. q. lxíij. Sũt eĩm círca h̃ mꝛte ꝛ sub
tíles dísputatíones ꝛ opíones ín sacra
theología: sed planíoꝛ ꝛ ıudícío meo ve
ꝛíoꝛ eſt q̃ ín ꝓmo ínstãti suí eẽ hũít opa
tíonẽ naturalẽ: qz se cogũít ꝛ amauít et
deũ vt ꝓncípíũ boní natural̃. q̃ opatío
fuít q̃ꝺẽ meꝛítoꝛía: qz fuít assocíata gr̃a
sed nõ pfecte: qz nõ fuít líbera. Jn scꝺo
ꝺo peccaułt: ꝛ boní meruerr̃t. Jn tertío
aũt ílli fuerunt ín gl̃ía: ꝛ ísti ín míseria.
Nec eſt ɔ h̃ q̃ s. Tho. vídeķ ꝺícere ꝛ ꝺt
q̃ sí mal9 angel9 nõ peccasser in scꝺo ín
stanti: in eo accepíſſz bꝛítudínẽ quã me
ruerat in ꝓmo. ꝛ ꝓnter vídeķ velle q̃ íl

lud meritū ꝑmi instanꝫ fuit ꝓfectū: qa intēdit ꝙ in scō instāti eam accepisset in sua dispōne necessaria et ifallibili.i. i merito ꝓfecto qō habuisset tūc. Et ꝛō sequit. (Et ꝓtas in eo nō est) q.d. nō ōr nō stare: qr vacillet ꝛ dubitet: nō ramen totalit auertat a ꝓtate: sed qr spōte ꝛ totalit auersus est. Est tñ i eo aliq ꝓtas sic ꝛ aliq natura: sz nō est in eo ꝓtas oīs q̄tū ad suā intētionē. qr ꝛsi aliqñ ꝓtatē ōr: tñ intēdit tādē fallere: nec opis: qr oīe opus eiꝰ est malū. i. ad malū finē ordinatū. Vel hoc ōr ad oñendū ꝙ nō solū cecidit: sed etiā ꝙ nō surrexit vel penituit. Et qr nō hz in se ꝓtatē opis: etiā caret ꝓtate oīs q̄tū ē in se. Jō subdit. (Cū loquit mēdaciū ex ꝓpriis loquit) Vbi aduertēdū ſm s. Tho. ꝙ solus deꝰ est ipa ꝓtas ꝛ sapia essenti aliter: omis aūt ꝓtas ꝛ sapia creature est ptcipata ex ꝓma. Jdeo solꝰ ōs dicit ꝓtatē ex ꝓpriis. oīs aūt creatura ex ptcipatione diuine ꝓtatis/ꝓtatē cognoscit ꝛ loquit. ex ꝓpriis aūt loquit menda ciū. vñ Oīs hō mendax: vt ōr ps. scz ex se/seu ex ꝓpriis. Licz aūt hō sp dicat mendaciū cū loqt ex ꝓpriis: tñ ecouerso vt ōr s. Tho. cū ōr mendaciū nō ōr illō ex ꝓpriis: sed aliqñ h ab alio accipit. i. ex diaboli suggestione. Vñ loq mendaciū ex ꝓpriis attribuit diabolo ꝓncipaliter: qr fuit ꝓmus mēdax. oēs aūt alij loquunt mendaciū vel eiꝰ suggestione/vt eius imitatiōe. (Qr mendax est) scz q̄ ad se (ꝛ pater). i. inuētor vel suggestor (eius) scz mēdacij q̄ ad alios. Vanigchel aūt teste s. Tho. h male intelligētes ꝛ credētes diabolū ꝑem esse mēdacis. i. diaboli: ponūt demonū ad inuicē gnationē. Sed intelligendū est inqt pr eius. s. mēdacij sui. Nō em oīs q̄ mentit est mēdacij pr: ſm Aug. sed diabolꝰ est eius pr: qr ꝓmo illō inuenit. Et qr supōderat eos filios esse diaboli/ inq̄tuz erat homicida. oñdit nūc idē i q̄tū erat mēdax: cū subdit. (Ego aūt q ꝓtatem dico vob/nō creditis mihi) q.d. Jn h vos diaboli filios ꝓbatis ꝙ ip̄obatis ꝓtatē. Sed si crediderī ei vt supdictū est: quō ōr/nō creditis mihi? Ad h ōr ſm Chrys. qr erāt puersi. ſm Aug. ꝓo: qr erāt alij de turba. ſm Orig. ꝓo quia credebāt aliq̄: puta ea q̄ videbant sig̃a factoꝛ. sed aliq nō credebāt: puta ꝓfunda q̄ loqbat. Jn hac ꝑte est documentū in sensu lrali. ꝙ sic imitatores dei dicūt filij ōr: ita imitatores diaboli dicūtur eiꝰ filij. ꝛ ꝑter sic filij dei dñr dij. iuxta illd. Ego dixi dij estꝫ: ꝛ filij excelsi oīs. ita filij diaboli dici possunt diaboli. Aug. de q̄st. euāgel. Diabolꝰ non spēale est nomē: sed cōe. Jn q̄cunq̄ em diaboli opa fuerint inuēta/ diabolꝰ est appellādus. Opis em nomē est nō nature. Hec ille. Est ēt aliō. s. audiēdi libēt ꝓbū dei. qr sic ōr Amb. sup Bti imaculati. ꝓbū dei hz triplicē ꝓrutē. s. iflāmatiuā. Hiere. xxiij. Nunqd nō ꝓba mea sūt q̄si ignis ꝛc. Et illuīnatiuā. ps. Lucerna pedib⁹ meis ꝓbū tuū. Et mūdificatiuā. Ezech. xxxvj. Effundā sup vos aquā mundā ꝛc. Et vt ꝓz in h euāgel. habet in nob triplicē effectū. Primū qr facit hoiem discipulū chr̄i. vñ ōr. Vere discipli ꝛc. Cuius discipulat⁹ signū est q̄tū ex euāgelijs habet. ꝓmo ipa audiō ꝓbi dei. ꝛ scō ipa respuitio triplicis amoris illicitl. s. domestici q̄ ad pentes: carnalis q̄ ad alios: ꝛ treni q̄ ad mūdana. ꝛ appetitio amoris diuini. Et scō qr facit cognoscere ꝓtatem. Et qr vt dic Augu. ꝓtas opponit falsitati/ duplicitati/ ꝛ vanitati: facit nos in mūdanis ista tria cognoscere. Sūt em falsa. qr ꝓmittūt delectatiōnē/ ꝛ dant tandē amaritudinē. ꝛ duplicia. i. mixta. s. gaudiuz doloꝛe/ sapia obliuiōe ꝛc. et vana rōne ꝓncipij: qr ō nihilo. ꝛ medij: qr mutant. ꝛ fmini qr cito deficiūt. Et tertiū: qr facit aīm libeꝛ in arguēdo/ ꝛ in nō peccādo: quia ꝓtas inqt liberabit vos.

Feria sexta post dñicā primā in Quadra. Lex euāge. Joā: v.

Erat dies festus iudeoꝝ rum: ꝛ ascēdit ihesus hierosolymam. Est aūt hierosolymis ꝓbatica piscina: q̄ cognomiabat hebraice

bethsaida: ąnq; porticus hñs. In his iacebat multitudo magna languētiū: cecorū: claudorū: aridorū expectantiū aq̄ motū. Angelus aūt dñi fm tps descēdebat in piscinā: z mouebat aq̄. Et q̄ prior descendisset in piscinā post motōez aq̄ sanus fiebat a q̄cunq; detinebat infirmitate. Erat aūt q̄dam hō ibi triginta z octo annos habēs in infirmitate sua. Hūc cū vidisset ihesus iacentez: z cognouisset: quia multum iam tps haberet: dicit ei. Vis sanus fieri? Respondit ei languidus. Domine hoiem nō habeo: vt cuz turbata fuerit aq̄ mittat me in piscinā. Dum venio em ego alius ante me descēdit. Dicit ei ihesus. Surge: tolle grabatū tuū z ambula. Et statim sanꝰ factꝰ est homo: z sustulit grabatum suum z ambulabat. Erat autez sabbatū in illo die. Dicebāt ergo iudei illi qui sanatus fuerat. Sabbatū est: non licet tibi tollere grabatum tuum. Respondit eis. Qui me sanū fecit: ille mihi dixit: tolle grabatuz tuum et ambula. Interrogauerūt ergo eum. Quis est ille homo qui dixit tibi: tolle grabatum tuum et ambula? Is autem qui sanus fuerat effectus nesciebat quis essz. Ihesus autem declinauit a turba constituta in loco. Postea inuenit eum ihesus in templo: et dixit illi. Ecce sanus factꝰ es: iam noli peccare: ne deterius tibi aliq̄d cōtingat. Abyt ille homo z nunciauit iudeis: quia Ihesus esset qui fecit eum sanum.

Erat dies festus iudeorū z̄c. Joā. v. In pñti euāgelio fit mētio de miraculo celebri qđ saluator circa lāguidū q̄ndam exhibuit. Et circa h̄ tangūt tria pūcta: q̄ sūt Miracli pparatio: miraculi ꝓperratio: z miracli publicatio.

Quātū ad ꝑmū dr (Erat dies festꝰ iudeorū). i. pētecostes fm Chrys. z Dabist. lz h̄ nō sit certū (z ascēdit ihesus hierosolymā) ne videret legi ꝓtrarius: z vt simplicē mltitudinē/ q̄ tūc maxie cōcurrit pasceret doctria z miracl̄is fz Chrys. soto. (Erat aūt hieroso. pba.). i. ouil. Grece em̄ pbaton fz Alchui. latine dr ouis (piscina) p antiphrasim fm Dag. hist. q̄ dr q̄ collecta aq̄ pisces nō habes ꝓsueuerit dici piscia. Erat aūt fm scm Tho. ꝓpe tēplū ex aq̄s pluuialib⁹ collecta. In ista piscina fz Alchui. lauabāt cadauera deo offerēda/ nō solū ouiū: sz etiā oīm hostiaꝝ. Et h̄ intellige ꝑmo. nā lauabāt et scdo in luteribꝰ tēpli. (Que cogminat hebraice bethsaida). i. domus ouiū: eo q̄ inter hostias notabiles oues magz frequētabant. Jō ei ab ouibus ꝓbatica. i. ouilis: z bethsaida. i. domus ouiū nūcupata est (ąnq; por. hñs) oras recto ad loci ꝓmoditatē (In his porticib⁹ (iacebat mltitu. magn languēcecor: claudor: z aridor expectārtū aq̄ morū) vt tūc se in piscinā ꝓicerent: z cā subdit cū dr (Angelꝰ aūt dñi fm tps) determinatū/ z nō ꝓtinue (descēdebat in piscinā) applicādo ꝓtutē suā aq̄/ vl alti corpi ibi exñti: z vt credo inuisibiliter.

Est aūt sciendū q̄ angelꝰ caret cōtrata te corpea/ cū sit spūs: z ꝓpr indiuisibil est: z ex se ab oīni loco separatus z indepēdens. z iō pt ee nusq̄. i. in nullo loco: sic intellectꝰ dormiēz z nō somniāns i nullo ē obiecto: sz tñ est angelꝰ i loco qñ in eo opat. Mouet aūt local̄r solū qñ suā ꝓtutez applicat alicui corpi ꝑmo: deīn alteri: ita q̄ ipe motꝰ etꝰ local̄ nil est aliud q̄ diuerse eiꝰ opatiōes sibi inuicē succedentes: seu vicissitudo opationū sibi inuicē succedētiū. z dupl̄r mouet. Uno mō contiue, sic angelꝰ ducēs robiā, z iste motꝰ

nō est ḃ imaginād⁹:sic̄ si indiuisibile(vt punct⁹)fluat.nā realiter idiuisibile mouerī nō ꝑt ꝑ se:vt ꝓbat.vj. Phyc. Sed dupl'r fit iste mot⁹. Uno mō:q; āgel⁹ ꝑ accidēs mouet moto corꝑe cui ē ꝑsūct⁹: sic̄ mouet aīa nr̄a mot⁹ nob. Alio mō: q; āgel⁹ applicat ꝑtutē suā alicui corꝑi nō fm vnū pūctū idiuisibile:sz fm vnā ptē el⁹ diuisibilē:quā successiue relinqt ⁊ successiue occupat aliā eq̄lez. Licz em̄ ipa ꝑtus angeli i se ⁊ ex pte āgeli sit indiuisibil'r:nō recipiunt ex pte obiecti diuisibil'r.i.applicat diuisibili:sic̄ ⁊ aīa i/ diuisibilis applicat diuisibili corꝑi. Et lō ipa ꝑt⁹ diuisibil'r.i. i diuisibili susceꝑta vl'ei applicata ad illō cōpat sic̄ aliō corꝑ⁹ dicto diuisibili coextēsū. Uñ stante tali corꝑe ipa pōt moueri vel angel⁹ fm ipm vnā ptē deserēdo ⁊ altā occupādo. Alio mō angel⁹ mouet motu discreto cōposito ex pluribꝫ q̄ꝝ singulū est ps mot⁹ ⁊ nō est mot⁹:sz taliū successio est mot⁹:vt cū nunc applicat se huic corꝑi: puta.a ⁊ sil'r ⁊ sel'r reliquēs totū.a. applicat se corꝑi.b. Iste em̄ applicatiōes sūt ptes mot⁹:⁊ successio eaꝝ ē mot⁹:nō ātꝫ ipaꝝ aliq̄ ē mot⁹. Est aūt angel⁹ vt dictū est i se absolut⁹ ab oi loco: ⁊ pōt cui vult se applicare ex oibꝫ corꝑibꝫ:sic̄ cogitatio mea i se ē absoluta ab oi obiecto: lōc̄ dū desino cogitare vnū possū oīe aliō qō voluero cogitare:⁊ appetit⁹ meus ōsinēs mouere vnū digitū/pōt oēm aliū quē voluerit mouere. Et iō cū angel⁹ relinqt.a.remanet q̄ntū i se ē absolut⁹ ab oi loco:⁊ ꝓñr ꝑt se applicare.b. vl'.c.vel.d.vt vult. Hic ē/q; ab extremo ad extremū ꝑt moueri ñ trāseūdo medīū:⁊ i vno instāti pōt eē i celo:i alio i fra seu i ꝓbatica piscina. Hec doctria est ō mēte scī Tho.j.p.q. liij. Quō aūt aīa sepata moueat vide i die pasce:⁊ dñica j.post trī.(Et mouebat aq̄) vl' ab angelo imediate/vl' ab āgelo mediāte q̄daz ligno qō ibi dicebat eē. Sic̄ em̄ recitat Ugī hist.q̄dā tradūt q; regina saba lignū viderit i domo salt⁹ libani i hierl'z cū visitasset salomonē:i q̄ ligno diuinit⁹ coḡuit suspēdēdū fore q̄ndā: ꝓpter cui⁹ mortē iteriret regnū iudeoꝝ:⁊ ḃ ipz salomoni significauit cū abscessisset. Qō salomō verit⁹ durabilitati regni sui cō sulēs/ifodit lignū illud iuxta tēplū:vbi magꝭ ꝓcipitia replebat aggeribꝫ. Sz ꝓcessu tpis facta ē ibi piscina:⁊ appropiq̄nte chīi tpe lignū illō diuit⁹ ascendit: vt eēt i aq̄:⁊ eo moto ab angelo/aq̄ mouebat. Inde ātiudei ex illo ligno crucē dñi fecerūt. Sz vt idez ait ḃ nō ē certū. In q̄dā em̄ hist⁹ria scīē cruc⁹ dī/q; seth filī⁹ Ade ex ꝓcepto ꝑis iuit ad paradisū vñ fuerat elect⁹:⁊ petiuit ab angelo custode oleū misericōie. Qui dedit illi tria grana ligni vetiti:q̄ plātauit sup sepulcrū Ade:⁊ i tres virgulas coaluerūt:q̄ postmodū coierūt i vnā arborē q̄ succisa fuit i edificiū tēpli:lz nunqꝫ potuerit opi ꝙgruere. Semꝑ ei q̄ntūcūqꝫ varie trūcarek/aut plixior nimis/aut breuior erat qꝫ nece fore.vñ tādē relicta ē velut inutil'i atrio tēpli. Ceperūt āt hoies istictu diuio lignū illō reuereri q̄ꝓpt sacerdotes idignati ac veriti/ne q̄ superstitio idolatrie subrirek/plecerūt illō i vicinā piscinā:⁊ madefactū aq̄ descēdit ad fūdū:donec chīi tpib⁹ enatauit:⁊ accidit vt sup. Sz neqꝫ ḃ certū hī q̄qꝫ ꝑbabile fiat ex āgeli descēsu ⁊ aq̄ mirabili motiōe:necnō ⁊ sanatiōe infirmoꝝ alīq̄d magni i illa piscina latuisse (Et q̄ ꝓ or descēdisset i piscinā)ꝑ se vl'ꝓiect⁹ ab alio:(post motionē aq̄) etiā forte si iam cessasset aq̄ moueri(san⁹ fiebat a q̄cūqꝫ detinebat infirmitate:)curabili vl' incurabili ꝑ naturā. Causa aūt q̄re de⁹ hoc mirabile ꝑ aquā opabat assignat a doctoribꝫ ꝑcipue a Chrysostomo. Voluit em̄ de⁹ hoies assuefacere ⁊ inducere ad baptismū q̄ incipe debebat. Uñ ꝑcesserūt mīte figure:vtputa aq̄ q̄ i lege purgabat imūdicias corꝑales:nō veras:sz opinatas:q̄ erāt irregularitates q̄daz: puta eas q̄ erant a cadauere tacto vl' le ꝓsa vel hmōi. Deinde dedit exp̄ssiorez: vt aquā istam que lauaret corꝑoris sordes ⁊ expelleret infirmitates eiusdē occulta quadā virtute:sicut ⁊ baptismus ꝑtute occulta passionis chīi ꝑ aquā abluit aīe sordes:⁊ aliqñ etiā ꝓfert corporalem sanitatē. Uerūtamē quia figura

deficit a figurato: ista aqua nō sanabit nisi corp⁹ z nisi vnū corp⁹: baptism⁹ āt sanat aias z infinitas. Habebat aūt effi cacīā sanandi ista aq̄ fm alīq̄s. Prio ab hostijs sacratz vl sacrādis q̄ ibi lauāt: z Scdo a pdicto ligno si illa vera sunt. et Tertio a motu angeli mouētz. Sanct⁹ Tho. aūt sup Joā. dr q̄ sanabat frute angeli: sz nō est intelligēdū frute et⁹ naturali: qz nequisset sanare infirmitates p naturā incurabiles cū nō opek nihil p causas naturales: pura adhibēdo naturales medicinas: sz a frute angeli supernaturali q̄ vt minister dei illa miracla opabak ex potestate: sic faciūt aliq̄n sctī viri: quō etiā sacramēta p frutē i eis intentionalr existētē a deo opank ad iustificatiōez aiaz. Sed p his aduertēduz ē/q̄ ista miracla a duob⁹ pñt dici fuisse facta imediate. Prio. s. a frute dei: ita q̄ nec in aqua/nec i angelo esset ad hec aliq̄ virt⁹: sed solū signū z ꝯcomitantia diuine frutz: sic tuba est signū belli qō nō exercek p tubā: sz p regem z milites. Et scdo a frute existēte a deo i angelo z aqua: sic in instrumētz intētionalr. Et h̄ est ver⁹: z doctrine sctōz ꝯformius: vt sic in aqua baptismi est frus ad sanandū aiam: ita in aqua piscine illi⁹ eēt virt⁹ ad sanandū corpa. Jn hac pte habem⁹ ex sensu allegorico documētū quē admodū noue legis sacra reuereri debeam⁹ q̄ gram ꝯferūt z sanant cōseqnr infirmos. Nā fm Aug. hec piscine ouilis aqua ppm signific at indeoz: q̄ etiā vt ait Beda noīe ouilū appellak: iuxta illud. Oues pascue mee. Quinq̄ aūt porticib⁹. i. q̄nq̄ libris Moysi fm Augu. claudik in q̄b⁹ infirmi q̄dā iacēt: sed non sanank: qz lex pcōres ꝯuincebat sed nō absoluebat: qz illa sacramēta nō ꝯferebāt gram: vt habes in die circūcisiōis. Jsta aq̄ turbata fuit fm Aug. qū fuit i chr̄i passiōe ꝯcitata: ex chr̄i doctrina et ꝯuersatiōe z miracul: sz occulte chr̄s eā turbauit. quia si cognouissent nūq̄ dñz gl̄ie crucifixissent. Sanabak q̄ descendēs in aquā turbatā. i. credens in ch: ista passionē: frute cui⁹ p fidē sanabank infirmi. Aduentēte āt chr̄o sanank infirmi verbo eius id est p sacramenta noue legis que ex verbis constant: et signis: id est corporeis elementis.

Dotal'r aūt ista piscina fcat penitētiā in q̄ sanank infirmitates spūales. Est aūt rūc ista piscina fruosa ad sanādum petā: qū i ea inuenīk pmo hostia salutaris. i. mortificatio carnis. Juxta illud Ro. xij. Exhibeatz corpa vra hostiā sanctā. Et scdo lignuz crucis. i. meditatio passiōis chr̄i q̄ sanat languidos. i. desides: i cui⁹ signū fra mota est i passiōe: z cecos. i. peccātes ex ig̃rātia: in cui⁹ signū gutta sanguinis purificauit oculū obtusum Longini: tāq̄ collyriū: z claudos. i. peccātes ex infirmitate: in cui⁹ signū chr̄s i passiōe Petrū sic peccātē sanauit. z aridos. i. peccātes p malictā: sic ptz i dextro latrone. etiā illū q̄. xxxviij. annos hz i infirmitate. q̄. s. hz ꝯsuetudinē peccādi: Jn cui⁹ signū mlta corpora putrida i passiōe surrexerūt. Et trio qñ inuenīk i ea mot⁹ angeli: qz. s. aia q̄ntū ad oēs suas potētias mouek fm ageli inspiratiōez: qz. s. mouek mēoria ad rumināndū ppa maleficia z diuina bñficia: intellect⁹ ad credēdū: volūtas ad amādū ꝛc

Quātū ad scōz post ppatōez miracli tāgik et⁹ ppetratō: cū dr (erat āt ibi q̄dā hō) Sic dr Chrys. hūc q̄dā cē putāt paralyticū ō q̄ refert Mar. sz ñ est ille: qz iste ministr ñ hēbat q̄ puceret illū i piscinā: ille hēbat mltos sui curā agētes: sz z loc⁹ vtrozūq̄ vr ait diuers⁹ ē (xxxviij. annos hns i infirmitate sua) q̄ pp̄t sua pcā acciderat ei: vt patebit: vnde diu fuerat punit⁹. Sz tū qz patiēter dr flagellū tolerauit: ꝯgruū fuit vt sanarek. Est aūt sciēdū q̄ ly hns pt ꝯstrui cū ly ibi: z ē sensus: q̄ i ill⁹ porticib⁹ infirm⁹. xxxviij. ānis iacuerit. Pōt etiā ꝯstrui aut legi cū ly i infirmitate: z sensus ē: q̄ fuerat infirmus xxxviij. annis ibi vl alibi. Prim⁹ sensus est dubi⁹ q̄uis videak cē Chrys. Secūdus ꝙo cert⁹ (hūc cū vidisset iet⁹ iacēte z cognouisset) ñ solū inq̄ntū ds: sz ēt inq̄ntū ho ex se vel ex relatu et⁹ vel astantiū (qz mlti ibi tps hīer). s. i infirmitate: vl fortē i loco illo (dr et: vis sanus fieri) Ubi est aduertendū fm Chrys. z s. Tho. q̄

nō statim eū a ꝓncipio sanauit: sz ꝓmo ſibi familiarē facit: vt ad fidē futuram disponat. Nec vt idē ōt exigit ab eo p̄/ sentē fidē. vt aliqñ fec̄a q̄busdā dicēdo: Credit̄ q̄ h̄ possim zc̄. Jste em̄ nōdum nouerat maifeste q̄s eēt. Req̄runt autē de fide q̄ eū cog̃scebāt. Nec etiā vt idez ōt q̄rit si vult sanari/ex ig̃rantia: qz essz supfluū: sed vt oñderet alīs ei⁹ patiaz z q̄ dignioz esset sanari q̄. xxxviij. ānos habens p̄ vnūquēq; annū eripi ab egri tudine expectās/assidebat z nō desiste bat. Et fm s. Thom. sic inkrogauit. vt magis excitaret aīm eius ad sanitatē: z ꝓpter g̃tius ei foret dinū būficiū. (Re spōdet ei languid⁹) tranq̄lle z q̄ete: in q̄ etiā ei⁹ patia oñdit fm Chrysk. qz. s. nō est exasperatus chō dicēte. Vis san⁹ fie ri? cū tm talis inkrogatio verisimia vide ri potuisset (vñe hodiem nō habeo) fui/ torē (vt cū turbata fuerit aqua/ mittat me in pisciną) ante alios (Dum venio em̄ ego) ex q̄ ꝓz q̄ se mouebat: sed tar/ de. vñ subdit (ali⁹ añ me descēdit) q. d. Si me velles iuuare z esse h̄ in obsequ/ um meū vsq; ad aq̄ motionē: sp tibi ob ligarer. Nam fm Chrys. nesciebat q̄s es set chīs: vel q̄d factur⁹ esset: sed spabat eū fore sibi vtilē ad salutē p corpale mi nisteriū. Sz chīs mal⁹ aliq̄d ei cōtulit: .i. pfectā z itegrā sanitatē aie z corpis: lō subdit (Dicit ei Jesus: Surge: tolle grabatū tuuz) .i. lectū in q̄ iacebat: fm Mag. histo. q̄ ōt q̄ grabatū est lectus paupez: in q̄ capiti tm supponit aliq̄d. Et dr a graba qđ est caput (z ambula) vt miraculū sit euidēs: vt ait Chrys. et nō videat phantasia. Jste aūt nō deri/ sit: vt ōt Chry. di. Nunq̄d es maior an gelo vt impio tuo me velis sanare? sed credidit iubenti. Et statī san⁹ fact⁹ ē hō. Ex q̄ ꝓz fm Be. q̄ sanatio chīi differt ab ea quā faciūt medici. qz illa ē in tpe lōgo z mediātibꝫ medicinis. hec aūt sta tim z in solo ꝙbo. Vñ ista miraculosa ē etiā si talis ifirmitas p naturā esset cu/ rabilis. qz natura curare nō ꝑt illo mō: sez statim. Aliq̄d em̄ est sup̄ naturā q̄z/ tum ad rem factā. vt statio vel retrocessio solis. aliq̄d q̄tū ad rem factā in hoc nō simplr: vt cōferre viram mortuo. na tura em̄ pōt vitā infundere: sed non ca/ dauert aliq̄d/ q̄tū ad modū faciendi so lum: vt cōferre subito sanitatē ei q̄ na/ turalit erat sanabilis ꝓcessu tpis. Pri/ ma sunt miracla maxia: scda media: ter tia infima. vt ptz. j. p. q. cv. (Et sustu/ lit grabatū suū z ambulabat) in signū pfecte sanitatis: z ad dei gl̄iam z bono rem. Est tm notandū fm Aug. q̄ cum tot ibi essent languidi: nō sanauit chīs nisi vnū: qz sanabat corpa fm q̄ cōgrue bat aiab⁹. Jn hac pte est documētū mo rale: q̄ q̄ patient tolerāt dei flagella: tā dem merent a deo cōsolari: q̄ ꝙo impa/ tient ferūt/a ꝑsentib⁹ tormētis ad futu ra ducunt. Augu. j. de ciui. dei. Patia dei ad pniam inuitat malos. sic flagel/ luz dei ad patiam erudit bonos. Jtaq; misericordia dei fouēdos amplectit bonos: sic seueritas dei punitēdos corripit ma/ los. Placuit q̄ppe diuine prudentie p̄/ parare in posteruz bona iustis: q̄b⁹ non fruent iniusti: z mala impijs q̄b⁹ nō ex/ cruciabunt boni. Hec ille.

Moralit etiā fcat mod⁹ q̄ de⁹ spūa/ les ifirmitates curat. Primo em̄ exhi/ bet medicinā purgatiuā a malis humo rib⁹ di. Surge. s. p cōtritionē z cōfessio nem. Deiñ scdo cōfortatiuā / q̄ est spes venie di. tolle grabatū tuū. s. spem mēta lem. Dicit em̄ grabatū a graba qđ est caput. vt dictū est. Et tertio meliorati uam/ q̄ est satisfactio di. et ambula. Et q̄rto ꝑseruatiuā/ q̄ est cautio circa occa siones peccādi: dices. iam noli peccare: ne deteri⁹ zc̄. Periculosa em̄ est recidi/ uatio. Prio ex pte dei: qz gulus offen/ dit rōne ingratitudinis. Et scdo ex parte diaboli: qz tanq̄ miles castrū pditū et recuperatū cauti⁹ munit. Et tertio ex pte homis: qz post q̄z se frequent labi videt iam ex q̄dam cōsuetudine peccare p ni hilo ducit. iuxta illd Prouer. xvij. Jm pius cū in pfūdū pcōz venerit ꝓtēnit.

Quantū ad tertiū ponit miracli pu/ blicatio: cū ōr (Erat aūt sabbatū in il/ la die) in q̄ nō licez opa fullia seu corpa lia facere: z in q̄ facili⁹ potat mirtudo cōsuete ad videndū pdigiū istud. (Di

cebāt ḡ iudei illi q̄ sanus fuerat fact⁹) ⁊ videbāt non obſuare feſtum portādo grabatū (ſabbatū eſt: nō licz tibi tolle re grabatū tuū) Iſti ſm Augu. nō cā lūniabant dño / ꝙ languidū ſanaſſet in ſabbato: q̄ſi eis potuiſſet reſpondere ꝙ ſi ipſi curabant ⁊ abſtrahebāt de puteo ſabbato pecora: ipſe poſſet homies cura re: ſed illū reprehendebāt q̄ grabatū por tabat: q. d. Si ſanitas nō erat differen da: nūq̄d ⁊ opus fuerat ipetrandū? De cipiebant aūt iudei: q: op⁹ corporale ad gl̄iam dei factū cuiuſmōi erat h̄: nō ſol uit ſabbatū: vt ptz. q: ſacdores ſine pcō in tēplo occidebāt ⁊ lauabant ⁊ offere bant hoſtias (Rñdit eis. Qui me ſanū fecit: ille mihi dixit. Tolle ḡbatū tuū ⁊ ambula. q. d. ſm Aug. Quare nō acci perē iuſſionē / a q̄ acceperā ſanitatem? Ille em̄ vt ōr ſcūs Tho. ꝓ opus mira culi oñdit ſe habere auroritatē ⁊ ꝓtutē diuinā: qua iuſſit ſanatū deferre graba rum. Iſte ſm Chry. coḡuit iudeos non eſſe p̄cipalit motos ex ſabbati ſolutio ne: ſed ex infirmitatz ſanatione. i. ex in uidia. ⁊ tō ipam ſanatōem publicauit: ⁊ in mediū adduxit vi. q̄ me ſanū fecit. Sed ille maligne inſrogauerūt: cū ſub dit (Quis eſt ille hō q̄ dixit tibi: tolle grabatū tuū ⁊ ambula?) Nō dicūt ſm Chry. q̄s te ſanauit: ſed q̄s iuſſit? et h̄ ex ea dē inuidia: vt ōr ⁊ liuore moti. No lebāt em̄ ꝑfiteri miraculū factū a chō: ſed de ipo diminutiue loq̄bant. (Is āt q̄ ſanus fuerat effect⁹/ neſciebat q̄s eſ ſet) q: diu languid⁹ iacuerat: nec chm̄ coḡſcebat (Jeſus aūt declinauit a tur ba cōſtituta in loco.) Et h̄ ſm Chry. Primo vt teſtimoniū languidi eſſet cre dibilius de ſua liberatiōe. Scō vt nō plus iudeox furor accenderet. Tertio ſm alios vt daret exēplū aliq̄n fugiē di calūniatores/ ⁊ iactantiā de opibus gl̄iosis (Poſtea inuenit eū ieſus in tē plo) ad q̄d acceſſerat gr̄as deo redditu rus. Ex q̄ ptz ꝙ etiā aia eius erat ſana ta. Cū em̄ chs eſſet p̄cipal⁹ medicus animax: nunq̄ vt ōr s. Tho. attulit ſa lutem corpi/ q̄n ꝓpus tpe vel natura at tulerit etiā aie (Et dixit illi: Ecce ſan⁹ fact⁹ es: iam ampli⁹ noli peccare) Vbi ptz ſm Chry. ꝙ illa egritudo ex pcis ei⁹ puenerat: q̄uis plerūq̄ ab alijs can ſis oriat. Dedit etiā chs vt idem ōr/ ſi gnū ſue deitatis: q: oñdit ſe ei⁹ pcā ſcl uiſſe. Scrūs Tho. aūt ōr chm̄ ideo q̄ buſdā ſanatis talia dixiſſe/ ⁊ non alijs. Prio ꝓpter rōnē quā tāgit Chry. q: ſez alīq̄ infirmitates pueniūt a pcis pori bus: aliq̄ ꝙ non. Scōo: q: aliq̄ erāt pa ratiores ad correctionē: ſm illud Pro uerb. ix. Noli arguere derisorē ⁊c. Vel tertio: q: in iſtis hoc mādauit oib⁹ alijs (ne deteri⁹ tibi cōtingat). i. ne incurras grauiorē penā. Vel q: vt ōr ſcūs Tho. recidiuās ḡuius punit rōne bñficij p̄ac cepti: vel rōne poris pene: que illū non emēdauit. Chry. Si grauē ſuſtineam⁹ penā pro poris pcis: deinde in eadem incidim⁹/ ḡuiora patiemur: ⁊ hoc decē ter. Qui em̄ nec⁹ ſupplicio fact⁹ eſt me lior: vt inſenſibilis de reliq̄ ⁊ ꝓmptor ad mal⁹ ducek tormētū. Si aūr hic nō oēs pro pcis torquenk/ nō cōfidamus. Nihil hic nos pati pro pcis / ſignū eſt maioris illic futuri ſupplicij. Hec ille. (Abijt ille hō ⁊ nunciauit iudeis) ſm alios iſte nūciauit iudeis maligne tāq̄ chi accuſator. ⁊ iſti dicūt ꝙ ꝓpt̄ h̄ chs tanq̄ p̄monens direxit ei: iā ampli⁹ no li peccare ⁊c. Sed Augu. ōr ꝙ hoc fec vt euāgelizaret dñm. ⁊ ſil'r Chry. q̄ hoc argumentat ex h̄: ꝙ non dixit iudeis ꝙ ieſus eſſet q̄ iuſſerat eum tollere graba tum: ſed dixit/ ꝙ eū ſanauerat: tacēs de grabato. Vñ ſequit. (Quia ieſus erat q̄ fecit eū ſanū) Et ſcūs Tho. ōr nō eſ ſe probabile ꝙ poſt tantū bñficiū inḡ tus extiterit: maxie q: vt dictū eſt/ fuit etiā in aia ſanatus. In iſta parte eſt do cumentū in ſenſu morali ſm Augu. ꝙ ieſus cognoſcit in templo: ſed nō in tur ba. Alchui. Si gr̄am redemptoris coḡ ſcere volum⁹: ⁊ ad eius viſionē venire/ fugienda eſt turba cogitationū: ⁊ affec tuū prauox declināda ſunt cōuenticu la. Fugiendū eſt ad templū: vt noſipos templū dei ſtudeamus facere: quos de us inuiſere: ⁊ in quibus manere digne tur. Hec ille. Amen.

Sabbato post dnicā.j.quadra.

Sabbato post primā dominicam in Quadragesima.
Lex euāg Mat.ca.xvij.

ASsumpsit iesus petꝝ et iacobū ꝛ ioānē frēm ei⁹:ꝛ duxit illos i mōtē excelsū seorsū: ꝛ trāsfiguratus est añ eos. Et resplenduit facies ei⁹ sicut sol.vestimēta autē eius facta sūt alba sicut nix. Et ecce apparuerūt eis moyses ꝛ helias cū eo loquētes Respondēs aūt petrus dixit ad iesum. Dñe:bonū est nos hic esse. Si vis:faciam⁹ hic tria tabernacula.Tibi vnū:moysi vnū:et helie vnū. Adhuc eo loquēte:ecce nubes lucida obumbrauit eos.Et ecce vox de nube dicens. Hic est filius meus dilectus in quo mihi bene cōplacui. Ipsuz audite.Et audientes discipuli ceciderūt i faciē suā:et timuerūt valde.Et accessit iesus ꝛtetigit eos:dixitqz eis.Surgite nolite timere.Leuantes aūt oculos suos neminē viderunt nisi solū iesum.Et descendētibus illis de mōte p̄cepit iesus dicēs.Memini dixeritis visionez donec filius hois a mortuis resurgat.

ASsumpsit iesus petrū/Jacobū ꝛ Joannem ꝛc. Mat.xvij. In p̄tieuāgelio tangunt tria p̄cta:q̄ sūt Exultatio/cōturbatio/ꝛ ꝓfortatio.

Quātū ad p̄mū tangit magꝝ exultatio q̄ fuit in discipulis:qz viderūt gl̄iaz chr̄i in trāsfiguratōe. Est aūt sciendū q̄ chr̄s:vt pz textu euāgelij/ añ suā trāsfiguratione:vt habet Mat.xvj.p̄misserat discipul' dicēs. Sūt q̄dā ō h̄ stantibus q̄ nō gustabūt mortē/donec videāt filiū hois venientē i regno suo.i.apparentem eis i forma gl̄iosa:q̄ regnabit i regno suo. Et subiūgit btūs Matthe⁹ q̄ post dies sex apparuit gl̄iosus in trāsfiguratōe alīqb⁹. Sed btūs Lucas.c.ix dic̄ post fere dies octo. Soluit aūt beatus Hiero.qz Matthe⁹ ñ cōputat diē p̄missōis neqz diē trāsfigurationis/sed medios:Lucas aūt oēs. Factū est aūt h̄ conuenienter post dies alīqs a p̄missōe:ꝛ Chrys.vt mitigaret inuidiā eoz q̄ forte erāt p̄turbati:qz se ñ putabāt esse de illꝝ q̄busdā:q̄ visuri essent ante mortē gl̄iaz chr̄i.vl̄ vt interim mai⁹ accēderet desiderīū. Fit autē h̄ post dies sex:sm sctm Tho.ꝛ Raba.qz post sex etates futura est resurrectio. Vel sm Orig.qz nō videbit gl̄iam resurrectionis:q̄ non eleuat sup oia facta sex dieb⁹. Dicit g̃(Assumpsit iesus).s.post dies sex vel octo p̄dictos.(Petrꝝ ꝛ Jacobum ꝛ Joānē frēm ei⁹.)Sed ꝛ:qz Amb. sup Lucā dic̄/q̄ fuit Jacob⁹ q̄ p̄mus int̄ apl̄os sacerdotale solīū ascendit.ꝛ Aug.sup epl̄az ad Galatas dic̄/q̄ fuit Jacob⁹ eps:ꝛ ꝓsequēter videnť velle q̄ fuit Jacob⁹ Alphei:nō Jacob⁹ Zebedei:q̄ fuit frater Joānis. Ad h̄ dz q̄ i rei ꝓ̄itate fuit Jacob⁹ Zebedei frater Joānis/seu Jacobus maior sic dictus:qz fuit p̄or vocat⁹ ꝑ alī⁹ Jacob⁹/ꝛ familiarior chr̄o:ꝛ p̄mus inter oēs apl̄os martyrio coronatus. Ambrosi⁹ aūt sicut dicit Hugo cardinalis/p̄ sacerdotale solīuz accipit celū:in quo oēs sunt sacerdotes:qō Jacob⁹ maior ante oēs apl̄os tenuit:licz nō ante Stephanū:qz inter apl̄os p̄imus occubuit morte. Augustin⁹ aūt ñ loq̄t assertiue:ꝛ ex alīq̄ opinōe. Non aūt assumpsit chr̄ist⁹ oēs apl̄os:ad significandū sm Hiero. ꝛ Raba. q̄ non oēs vocati eligenť ad gl̄iam: eligunť tñ tres sm eosdē:ad significādū q̄ nulli ad gl̄iam pueniēr:ntīl p̄ fidē sctē trinitatis Assumpsit aūt hos tres p̄ce ceteroz:sm Chrys.qz erant ceteroz p̄riores. vel sm sctm Tho.quia Petrus feruētior erat:ꝛ Joānes purior:ꝛ Jacob⁹ aduersus inimicos chr̄isti maior erat bellator: vñ habuit ꝛz eū.ix.q.xlv.p̄matū martyrū int̄ apl̄os. Occidit em̄ eū herodes/credēs

se aliqđ magnū facere atq; pstare iude
is si talē coz pserneret hostē (Et vsq;
illos i mōtē excelsuz). i. i montē thabor
distātē a nazareth trib⁹ miliarib⁹ fz ma
gist⁹ hist. Et h̄ pmo ad significādū q đ
deū ꝓtēplari volūt: ī ifimis voluptati
bus facere ñ debēt. Scdo vt oñdat glo
riā diuīe claritat⁹ nō eē i hui⁹ secli pfū
do grendā: fm Bed. vl fz Hiero. z Ra
ba. i signū q resurrectionē brāz expectā
tes/ dñi bitare ī excelsis. Vel etiā forte
tō: qz ille loc⁹ erat secret⁹. (seorsū) a tur
ba: ad significandū fm Remig. z scīm
Tho. q scti vidi nūc a malis sunt corde
separati: sed i gl'ia erūt separati oīno. i. cor
de z corpe seu loco (z trāsfigurat⁹ ē:) cū
esset ī oīone fm Luc. nō mutādo figu
rā vel lintamēta: fm Hiero. fz mutādo
claritatē. (añ eos). i. ipis vidētib⁹. Ad
euidentiā aūt hoz sciēdū ē ex sctō Tho.
iij. p. q. xlv. q 2uenīēs fuit chīm trāsfi
gurari: z oñdere ap'lis gl'iam corpoz fu
turā: qz ōbuit ap'lis oñdere finē ad quē
fm seqndo quenirēt. Cuilibet em̄ via
toz debet finis eē aliq̄lit pcognit⁹: ma
xime qñ via est laboriosa z finis letus.
Per figurā tñ accipit vt ōt ī chīi trāsfi
guratiōe: ñ ipa figura: fz color vl lux ex
istēs ī extremo corpis: vbi etiā ē figura.
Et fm h̄ vt ibi ōt/ mutauit figurā. i. cla
ritatē: fm quā solā dī trāsfigurat⁹ iter
ḡtuos gl'iosi corpis dotes: qz hec sola p
cipit i psona. Alie ei pcipiūt i aliq̄ actu
Nō tñ decuit fm aliq̄s chīm pmōstrare
penas futuras itaq; sic iustoz pmia: q̄a
venerat pncipal'r ad saluādū: z nō pdē
dū. z itez qz isti q̄ testes ōbebāt eē visi
onis/ nō erāt mali fz boni/ nec idigebāt
induci timore penaz q̄ ducibiles erant
amore pmioz. Ad denotandū aūt q
chīs nō mutauit figurā fz claritatē: sub
iugit quō sit trāsfigurat⁹: cū dī (Et re
splēduit facies ei⁹ sic sol) imo pl⁹ q̄z sol:
fz nō potuit aliud lucidi⁹ exprmi. Vnde
Remig. Si facies dñi resplēduit sicut
sol: z scti sic sol fulgebūt: nunq̄d erit eq̄
lis claritas dñi z suoz? Neq̄q̄: fz qz ni
hil inuenit lucidi⁹ sole: idcirco ad ma
nifestādū explū future resurrectiōis: z
facies dñi resplēdere/ z iusti fulgere di
cunt sic sol. Hec ille. Est aūt notandū
fm scm̄ Tho. vbi sup̄/ q̄ illa claritas fu
it claritas gl'iosa. i. quā habebūt scti ī
gl'ia: z h̄ q̄ntū ad centiā: qz fm Damas.
fuit derivata i corp⁹ ab ania chīi: q̄ ab
instāti 2ceptiōis fuit gl'iosa: sed nō glo
rificauit corp⁹ ex diuina dispositiōe: vt
posset p nr̄a salute pati: fz tūc gl'ificauit
illud p modū trāseuntz chīo volēte. Jō
nō fuit gl'iosa claritas q̄ntū ad modum
habēdi illā: qz nō fuit q̄litas imanens p
modū habit⁹ vt nomiat dos. Jō etiam
ille fulgor fuit miraculosus: sic et mira
culosum fuit q̄ sup mare ambulauit: nō
aūt est miraculū/ q̄ corpus gl'iosum ful
gear: qz imanentē z p modū habit⁹ ha
bet fulgorē. Hec ex sctō Tho. Dñs tū
Petr⁹ de scala sensit/ q̄ illa claritas nō
fuit gl'iosa: nisi dicat gl'iosa. i. sil'is glo
riose: sed fuit inq̄t formata ī corpe chīi
a diuinitate: z discipl'i p illā visibil'r ap
phensam itellexerūt sensu interiori cla
ritatē gl'ie quā nō videbāt. Facit autē
aliq̄ argumēta nulli⁹ momēti (Vestimē
ta aūt ei⁹) q̄ fm sctm̄ Tho. significabāt
sctos (facta fūt alba velut nix.) Jn q̄ vi
dē notari grad⁹ claritat⁹ iter sanctos
z chīm: cū ille soli: isti niui cōparent: et
ille splendere: isti albere dicant. (Et ec
ce apparuerūt illis). i. discipl'is: (Moy
ses z Helias) q̄ venerūt vt testimoniuz
redderēt christo. Est aūt aduertēdū ex
sctō Tho. vbi s. q̄ isti chīi testes nō de
buerūt esse angeli sed hoies: qz ibi ma
nifestabat gloria corpis tm̄ qua angeli
carent. Et debuerūt ipsi esse q̄dā ex his
q̄ chīm sequebant: vt ap'li: z qui illū p
cesserunt: vt Moyses z Helias: qz per
chīm adducunt ad gl'iaz isti z illi. Quō
aūt moyses et helias ibi fuerint/ docet
idē ibidē dicēs/ q̄ glosa q̄dā ōt/ q̄ nō fue
runt ibi vere: neq̄ q̄ ad aiam/ neq̄ quo
ad corp⁹. sed illa glosa est sumpta ex li
bro de mirabilib⁹ scpture: q̄ autenticus
nō est. nec est Aug. vt ei falso attribuit.
Hiero. ño sup Mar. ōt Helīā vñ erat
descēdisse. Moysen aūt resurrexisse. i.
animā eius apparuisse in assumpto cor
pore. Et sic fm sctm̄ Tho. Helias erat
ibi in corpe z ania. Moyses aūt i anis

sed nõ i corpe suo qõ viuificauerat ante sed in assumpto eo modo apparens quo z angeli in corpib assumptis apparent

Sed ꝛ:qz Hiero. ỏt nullã aiam ab inferis ascẽdisse:donec christus ad iferos descẽderit. Sz ad h dr/q infernũ accipit ꝓuatione diuine visiõis:a q nlla aia est liberata nisi p mortẽ chr̃i. Glo. autẽ Luce q dixit ibi vere nõ fuisse illas animas:sz illas apparitiões fuisse formatas angelico misterio i subiecta creatura.i.i corpe/aut ẽ abolita/aut abolẽda: vt ptz ex sctõ Tho. Et mlto magis illa opinio que dixit illos duos apparuisse imaginarie tm̃:qz exp̃sse Luce.ix. dr:q apli erãt vigilãtes qñ viderũt maiestatẽ ei⁹.s.chr̃i z duos viros cũ eo. Quidã ãt dixerũt q ibi ñ fuit ania Moysi sola sine suo corpe:qz ñ potuisset dici vir:et tñ Lucas ỏt aplos vidisse duos viros. Dicũt g aliq eoz q fuit i suo corpe sed illõ nõ viuificabat:qz fuisset i statu merẽdi:sz tm̃ mouebat. Alij ꝓo dicũt q illud viuificabat:z tñ ñ erat i statu merẽdi:qz ad illõ nõ fuerat suscitata:vt Lazar⁹:sz ad testificãdũ ỏ chr̃o. Sz q̃d̃ sit de opiniõib⁹:hoc tñ mortuũ ẽ nullũ: qz illa aia appellata ẽ vir eo mõ q̃ angelus apparẽs i assũpto corpe sepe dicit⁹ ẽ vir.s.qz i specie viri videbat (Loq̃ntes cũ eo) Quid ãt loq̃rent exp̃mit Lucas dicẽs/q loq̃bant ỏ excessu quẽ expletus erat i Hierusalẽ.i. de excessiuo dolore passiõis ei⁹. Ipsa em̃ chr̃i passio excessus dr̃ ꝓpt excessiuũ doloꝛẽ/pudoꝛẽ/z amoꝛẽ:qz nũq̃ fuit vel erit passio tanti dolorꝫ:tanti decorꝫ:z tãti amorꝫ:sz oẽs alios excessit. Quare aũt isti magꝫ q̃ alij ꝓphete apparuerit i testimoniũ chr̃i est mlteplex rõ fm sctm̃ Tho. z Chrys. Pria q̃dẽ hui⁹ rõ est hec. Quia em̃ turbe dicebãt eũ esse Heliã vl Hieremiã aut vnũ ex ꝓphetꝫ:capita ꝓphetarũ secũ ducit:vt saltẽ hic videak differẽtia seruoꝛ ad eũ. Et licꝫ Lucas dicat q fuerit visi i maiestate:tñ intelligik i maiestate chr̃i:q apparebat gloriosus:nõ i maiestate sua ꝓpria. Alia rõ est. Quia em̃ cõtinue iudei accusabãt eũ tãq̃ trãsgresoꝛẽ legꝫ z blasphemũ:patris sibi gliaz ysurpantẽ:vt ostẽdak ab vtraq̃ accusatiõe inoꝛi⁹:eos q̃ i vtroq̃ fulserũt i mediũ ducit. Etenim Moyses legẽ dedit:z Helias ꝑ gliã dei emulatoꝛ fuit. Aliã rõ est vt discãt hoies:qm̃ mortis z vite ptãtẽ habet:sive q iudex ẽ viuoꝝ z mortuoꝝ. Propt̃ h em̃ z Moysen q in morte defecerat:z Heliã q nõdũ mortẽ passus fuerat in mediũ ducit. Sũt z mlte alie:pura fz Hiero. vt oñdak ille cẽ quẽ lex z ꝓphe annũciãt. Helias em̃ fuit int ꝓphetas celeberrim⁹ i miraculis:z zelo z autoꝛitate:vt ptz ex scꝑtura:sz fortẽ i aliq̃ hoꝝ habuit excellorẽ. Et alia fm Ambr. vt oñdak ois ꝓphetas esse suspecta: q̃ nõ legꝫ vl ꝓphaꝝ aut euãgelij ꝓfitare firmak. Jtẽ qz forte volebat discipulos informare:vt eẽnt mansueti sic moyses z feruẽtes vt helias. Loq̃uerũt ãt eos apli ex inẽna inspiratiõe fm aliq̃s:vel forte veri⁹:qz apparebãt i habitu vl̃ effigie tali q̃lẽ ỏ eis fama spargebat:puta Helias cũ zona pellicea:z Moyses facie coꝛnuta. Sz q̃re nõ voluit chr̃s hr̃e testimoniũ alicui⁹ eoꝝ q fuerũt i lege nature:puta Enoch: Ad hoc dr̃ fm aliq̃s:q rpe legis nature nõ erat exp̃situm an redemptio hũana esset futura ꝑ angelũ vel hoiem:iõ q̃ tm̃ implicite credebak in filiũ dei venturũ: sz Abrae explicarũ est h:iõ ꝓsequẽt nõ debuit apparere Enoch vel ali⁹. Sed qz cõik tenẽt doctoꝛes q Adã coguit mysteriũ chr̃i: cũ dixit:hoc nũc os ex ossib⁹ meis &c. ij.iõ forte dici ꝑt:q isti duo sufficiebãt fini intento a chr̃o iuxta rõnes sup̃ allegatas:nec oportebat adesse aliũ: alioq̃n pari rõne arguerek/q ibi fuisset aliq̃s ỏ statu innocẽtie:puta Adã:et aliq̃s angelus. (Rñdẽs aũt Petr⁹).i.loquẽs(dixit ad iesum. Dñe bonũ ẽ nos h ẽ) Hec dixit cũ descẽderẽt illi duo:vt ỏt Lucas z ad duo referunk. Chrys. em̃ q Petrus añ fuerat hortatus dñm ne vellet mori:sz chr̃s increpauit eũ appellãs eum sathanã.i. aduersariũ:z nũc Petr⁹ idez fec̃:sz caute ne ỏnuo increparek. Voluit g̃ q dñs lateret ibi:z q ibi eẽnt illi duo q̃z societate chr̃m gaudere videbat. sz moyses z helias. Sz Remig. z alij dr̃

cūt: q̄ ī̄ sic dixit: q̄ gl̄ia hūanitat̄ chr̄i in q̄ ē nr̄a felicitas accidēt̄: sic ēntialis ē i visiōe diuinitat̄ ita fuit ōlectat⁹ q̄ voluit ibi ꝑpetuo ē̄. (ſ. vis faciam⁹ hic tria tabnacl̄a: tibi vnū) in q̄. ſ. volebat t ipe manere (Moysi vnū: t Helie vnū) cū q̄b⁹ volebat morari socios. Sz vt testat̄ Lu. loq̄bat̄ nesciēs q̄d diceret. Sz ꝑm Chr̄yſ. nō ē reꝓhensus a chr̄o: sic filiꝰ Zebedei q̄b⁹ dixit. Nescit⁹ q̄d petat⁹: q̄ nō ip⁹obe locut⁹ erat: sed imp⁹udēter. Sic em̄ ex magnitudie ire vl timor⁹ hō p⁹umpit i ẏba nō ꝑmeditata: sic et petr⁹ ex nimia suauitate quā expiebat⁹ p⁹upit in ẏba nō rōnabilia. Nō ē em̄ suba nr̄e felicitat⁹ i terra vel chr̄i hūanitate: sz in visiōe deitat⁹. Remig. Errauit q̄ voluit vt regnū electo⁹ ꝓstitueret i terra q̄ dñs pmiserat dare i celis. Errauit etiā q̄ oblit⁹ ē se t socios suos ee mortales: t absq̄ gustu mort⁹ voluit subire eternaz felicitatē. Et i eo q̄ celesti ꝙuersatiōi tabernacl̄a faciēda putauit in q̄ dom⁹ nec cessaria nō erat cū scptū sit: Tēplū ñ vidi i ea. Hec ille. Jn hac ꝓte hēm⁹ documērū in sensu t̄rali: q̄ Remig. tāgit di. Vlisa dñi maiestate t duo⁹ suo⁹ petr⁹ ad⁹o ōlectat⁹ ē: vt cūcta t̄ralia obliuiōi traderet t ibi in ꝑpetuū vellet manere Si āt tūc petr⁹ sic accēsus ē: q̄nta ē sua uitas t dulcedo videre regē i decore suo .ſ. inesse chor⁹ āgelo⁹ t oiz scr̄o⁹. Hec

Quātū ad scām rangit discipulos ꝓturbatio. Ad cui⁹ itelectū sciendū ē ex doctrina ſ. Tho. iij. q. vbi supq̄ ꝙueniēter i trāsfiguratiōe sicut t i baptismo pater testificat⁹ ē naturalē filiationē chr̄i dicēs. Hic ē fili⁹ t̄c. Et rō ē: q̄ adoptio filio⁹ dei ꝙsistit i ꝙformitate ad naturalē filiū cui ꝙformamur imꝑfecte p gr̄az i baptismo: t ꝑfecte p gl̄iā q̄ i trāsfiguratiōe mōstrata ē: ī tam h̄ q̄ ibi debuit mānifestari natural⁹ chr̄i filiatio. Jn baptismo aūt vt dic̄ apparuit spūssc̄tus i colūba: q̄ ibi dat innocēcia: sed i trāsfiguratiōe apparuit i nube lucida: q̄ cū gl̄ia dabit claritas t refrigerū ab estu ꝙcupiscentie. D g (Adhuc eo loq̄nte). ſ. petro. (ecce nubes lucida) id̄ē spūssc̄tus: ꝙz Orig. obūbrabit eos) id est occupauit (t vox) patna: ꝑm Hiero. sz tñ angelico ministerio formata (ō nube) vt ista vox credatur esse a dō: ꝑm Chr̄yſ. q̄: sp solet apparere de⁹ i nube: iuxta illō. Nubes t caligo i circūitu ei⁹ (Dicēs: hic est fili⁹ me⁹) naturalis (dilectus) inquantū de⁹: q̄ summa bonitas: t inq̄ntū hō: nō quia summa bōitas: sz q̄ summe bon⁹. ſ. inter hoies t angelos t creaturas (in q̄ mihi cōplacui) id est i quo placitū seu ꝓpositū meum cōplebit de redēptiōe gener⁹ hūani (ipm audite).

Cōtra videt q̄ hoc debuerit dici i baptismo: quia rūc incepit p̄dicare. Ad h̄ dicit sc̄us Tho. vbi sup̄: q̄ chr̄is veneret gr̄am que in baptismo conferet dare actu: n aūt ꝑmittere ẏbo. ecōtrario gl̄iā q̄ in trāsfiguratiōe mōstrabat: venerat ñ dare: sz ꝑmittere ẏbo: ī ꝙgrue dicū est ipm audite. ſ. ꝑmittētē celestia. (Et audiētes discipli ceciderūt i facies suas) q̄d ꝑm Remi. fuit indiciū scritat⁹: q̄ scri in facie cadere dicunt: impū vero retro⁹sus (t timuerūt valde.) Fuit āt ꝙueniēs q̄ timerēt ꝑm sc̄m Tho. vbi s. ad ostendēdū q̄ illa gl̄ia excedit humanū sensum. Sz q̄re timuerūt: Ad h̄ sic dic̄ Hieron. triplicē ob causam pauore terrenk: vel q̄ se erasse cognouerāt: vel q̄ nubes lucida operuerat eos/aut q̄a dei patris vocē loquēt⁹ audiuerāt. Humana em̄ fragilitas ꝙspectū maior⁹ gloꝛie ferre nō sustinet: ac roto aīo t corꝑe ꝑtremiscēs ad t̄rā cadit. Hec ille. Euāgelista tñ videt h̄ paterne voci attribuere: i hoc q̄ dicit: et audiētes ceciderūt. Sed q̄re in baptismo audita tali voce nullus timuit sicut mō. Chr̄yſ. Quia t solitudo t altitudo t silētiū erat mīrū: t trāsfiguratio stupore plena: et lumen pur⁹: t nubes ertēsa. ex q̄b⁹ oib⁹ stupor i eis ꝙgregabat. Hec ille. Sed si erāt g̃uati somno vt dic̄ Lucas: quō ita timebant: Ad h̄ dicūt aliqui q̄ ille somnus veniebat a magnitudie visionis: q̄si velint dicere q̄ sit somn⁹ ipropꝛie ꝑ alienatione sumpt⁹. Sed forte melī⁹ dicit q̄ quādo chr̄istus fuit in monte nō subito est transfigurat⁹: sed posuit se in oratione: t interim illi obdormierūt: t ipse

tñ figurat⁹ est:z deinde illi euigilarūt: z viderūt visionē. Istū aūt sensum clare inuit Luc.ix. In hac pte est documē tū fale:vt q̄libet diligent audiat ꝓba chīi z eis assentiat: q2 hoc nob ꝓsulit ille q̄ nec falli/nec fallere pōt. Amb. Ere de q2 ꝓtas est:accesce quia medic⁹ est. Hec ille. Quantū ad ttiū tangit eorū ꝓfoztatio:cū dr.(z accessit ihesus z tetigit eos) familiarit ad ꝓsolandū z cō foztādū (dixit⁹ eis) ꝓfoztādo ꝓbo sic ꝓbus fecerat manu (surgite nolite timere. Leuātes aūt capita sua /neminē vidērūt nisi solū ihesum) ꝛb rōnabilt fm Hiero. q2 si adhuc alū duo affuissent:testimoniū pīs viderēt incertū an eēt de chīo intelligēdū/vel de alio (z descendentib illis de monte: pcepit eis ihesus dicēs. Nemini dixeritz visionez: donec filius hois).i.ipe chīs:sic se vocans/eo q vni⁹ tm hois.i.ꝓginis sit fili⁹:vel melius cā humilitatz(a mortuis resurgat) Et h fm Hiero. ne res pte magnitudie videret incredibilis: z cū dñs pateret/matus scandalū fieret. Vel fm Remi. ne ppli impedirent eius passionē. Est aūt sciendū q h euangeliū legit in die dicata brē ꝓgini:q2 in sensu allegozico vel fm q̄ndam silitudinez tota scda ps cōperit ei. Pro q̄ sciendū q vt pz ex limetheozo2:nubes ex tra z aq̄ generant inq̄tū ꝓtute solis a tra būectata vapores eleuāt:q̄ rursus i pluuias / vel aliq̄d tale resoluūt. Vñ scant viros scōs:q̄ de tra fūt z sup tra p affectū z ꝓpla tionē eleuant:z deinde spargūt pluuiā doctrine ac miracul⁹. Quedā igit nubes sunt albe scantes ꝓgines.z q̄dā rubee solis radijs illūinate et inflāmate: scantes martyres q̄ sanguinē ex charitatis ardoze fuderūt. q̄dam ꝓ tenebzo se maximā pluuiā afferētes: z ap̄los ac reliquos p̄dicatozes scantes. q̄dam ꝓ sunt lucide/ scantes aut deū aut hoies pticipantes deitatem. Ne aūt vt reperi fuert tres: scz illa que castra dī pcedebat in defto: que in die tenebzosa et in nocte lucida vocbat. scans deitatē que in die.i.eo modo q̄ maxime est visibil: id est q̄tū in se est/ hoib tenebzosa est: sed in nocte.i.in creaturis visa nob est clara. Scda ꝓ fuit illa de qua fm sanctos di cit Gen.j. erfacta ē lux.i. nubes lucida:z scat humanitatē chīi. quia fm sanctū Thomā illa post fuit assumpta ad formā solis: sicut illa humanitas fuit assumpta ad participandū esse dei in psona christi. Tertia ꝓ est de qua habetur hic:z significat beatā ꝓginē: que in pticipatione deitatis fuit sup omes creaturas eleuata:non soluz per grām: sed per verā maternitatē habēdo in utero vez deum. Hec nubes obumbzauit apostolos splendoz:ib suaz ꝓtutū z sanctitatis:z de ea venit talis vox. Hic est filius meus: scz rōne humane nature. Fuit em vera mat christi:vt als dictuz est:dilectus. Nam chīm dilexit dulcit: sic q̄ sicut aur liquescit ad ardorē ignis ita z ania eius liqfacta est ad diuini amoris ardozem. Et tamdulcis fuit ille amoz q̄ extasim fecit in filio q̄ in cruce sua vulnera oblitus / de mre cogitabat:z in mre que stabat in medio carnificū inter arma z cruoz mulier nec eos expauebat. Dilexit etiā eum fortit:sic q̄ et facili⁹ fuit morī/q̄ non amare. Nā tempe passionis q̄dam fuerūt fortes in amoze:sz debiles in associatiōe ad mortem:z silr in fide.vt apostoli fere oms. Quidam quo ad duo ꝑma: sed nō quo ad fidez: vt sancte mlieres. Beata aūt ꝓgo fuit fortis in omib. Dilexit etiaz eum sapient.qō prz Primo: quia nō pcepit teneritudini eius q̄n eum duceret ad ea que dei sunt: id est ad rēplū in diebus festz. Scdo: q̄a ei nun q̄ voluit deliberare z serio suadere: quin ascenderet pro omib patibulū crucis. Tertio: quia eidem nunq̄ suasit vt de cruce descenderet: q̄uis ibi sciret eum grauissime pati. In quo mihi tē.quia in tota sua vita nihil sibi placuit nisi chīs / vel ꝑter chīm: Ipm audite. Hec est vox ꝓginis ad ap̄los:quib suadebat christi ꝓtatem. vt patz in epistola quā scripsit Ignatio. Discipuli aūt corruerunt in terram pre reuerentia tante sanctitatis z nihil viderunt in virgine / nisi solum Jesum: quia scilicet tantū fuit in eum

ñiformata p amorē:q ḣcūq eius ver/ba:z facta:t vestimēta amorē chr̄i redo lebāt. In hac ꝓte est documētū in sen su morali. Isti em̄ discipli sciant eos q̄ visa per fidē magnitudie glie:t audita voce ꝓceptoꝝ dei:t ꝓsiderata cēsura et austeritate socioꝝ chr̄i.i.scōꝝ cadūt p pusillanimitatē t desperationē: sz chr̄s eos cōforrat tactu spūssancti t ꝓbo suo dicens. Jugum meū suaue est: et onus meū leue ꝛc. Mat. xj.

Dñica scda in Quadragesima. Textus euangel. Matt. xv.

EGressus iesus: secessit ī ꝓtes tiri t sidonis. Et ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamauit dicēs. Miserere mei dñe fili Dauid: filia mea male a demonio vexat. Qui non rñdit ei ẏbū. Et accedētes discipli eius rogabāt eū dicētes. Dimitte eā q̄z clamat post nos. Ipe aūt respōdens ait. Nō sum missus: nisi ad oues q̄ perierūt dom̄ isr̄l. At illa venit et adorauit eū dī. Dñe adiuua me. Qui respōdēs ait. Non est bonū sumere panē filioꝝ et mittere canib. At illa dixit. Etiaz dñe. Nam t catelli edūt de micis q̄ cadūt de mēsa dñoꝝ suoꝝ. Tūc respōdens ie/sus ait illi. O mulier magna est fides tua. Fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia eius ex illa hora.

EGressus iesus: se/cessit in ꝓtes tiri et sidonis. ꝛc. Mat. xv. In p̄senti euā gelio rāgunt tria pūcta: q̄ sc. Supplicatio: continuatio: imperatio. Quantū ad ꝑmū ponit supplicatio facta chr̄o a mr̄iere chananea. cū dicit. (Egressus iesus) de chr̄is iudaici ꝑpli. Nā sic ex textu euāgelistaꝝ ꝑz: chr̄s fu erat reph̄esus a phariseis q̄ discipli sui aliq̄n māducabāt nō loz manib: q̄bus ipe rñdit/q̄ h̄ nō erat pcm̄: nec redde/bat hoiez coīnq̄natū coz̄ deo: q̄uis nō negauerit esse quandā inciuilitatē: quā tm̄ in chr̄o notare nō potuerūt. Illi aut̄ scādalizati fuerūt: t chr̄s eos acrit reph̄ dit dī. q̄ erāt hypocrite facientes gnē ca suz de minimis: nō aūt de magnis. Et tandē vt ex deuotiōe gētiliū onderet q̄n ra esset inīq̄tas iudeoꝝ: egressus est ab eis (t secessit i ꝓtes tiri t sidonis) q̄ fz Remig. erāt citates gētiliū: q̄z tir⁹ fu/it metropolis chananeoꝝ: et sidon erat ẽmin⁹ vt idē dr. De his ciuitatib: vide dñica xij. post festū trinita. Sed ꝓtra arguit Chrȳ. q̄z hoc videt esse ꝛ illō p̄/ceptū Mat. x. in vtā gētiliū ne abieritis. vbi ꝓhibuit aplis ne gētib: p̄dicarent. Et soluit idē Chrȳs. dupl̄r. Primo sc̄z q̄z ipe nō erat subiect⁹ illi ꝓcepto. Et ex hac solone ꝑma Chrȳs. hīi pōt: q̄ chr̄s nō fecit q̄cūq̄ ꝓcepit. Nō aūt dr Act. j. Cepit facere t docere: intelligit q̄ ce/pit facere oia q̄ docebat/si erāt cōgruē tia ꝑsone t statui suo. Scōo soluit: q̄z nō fuit ad p̄dicandū. Vñ t Mar. vij. dr q̄ ingressus domū neminē voluit scire: nō volūtate bñplaciti q̄ sp implet: sz signi. q̄z ibibuit discipl̄is ne eū manifestarēt. Et tm̄ vt idē dic/nō potuit latere. s. po/testate cōgruentie: sec⁹ ꝓtē ab soluta. Ad q̄d ꝑo fuerit docet Remig⁹ dī. q̄ fuit ad sanandū tirios t sidonios: vl̄ fi/liā hui⁹ mr̄is: vt ꝑ ei⁹ fidē cōdēnaret phariseoꝝ t scribaꝝ neq̄tiā. De hoc tm̄ pl̄a habent dñica vbi s. ita q̄ alit̄ solui pōt (et ecce mr̄ier chananea) Chana/nei terrā ꝑmissionis incoluerūt ante iu/deos: sed ab eis ꝓtim fuerūt occisi: ꝓtim fugati: ꝓtim in fuitutē redacti: t ꝓtim in terra ꝑmissionis relicti in aliq̄b: loc̄s q̄ euertere aut nō potuerūt/aut negle xerūt. Samaritani aūt eandē terrā in/coluerūt p⁹ iudeos. i. post captiuitatē. x. tribuū missi a nabuchodonoso: rege ba bylonis. Hec āt mr̄ier fuit chananea t ñ samaritres. Et fz b. mar. fuit ꝛrophē

tissa genere.i.ō syria phenicz. Est ei sy
ria nomē gñale puincie phenis aūt no
mē cuiusdā spēal ītre.iō dī syrophenis
sa ō tali ptrata vel parte syrie oriunda.
Quidā tñ vt recitat Wgr hist.legūt ti
rophenissa:vt i ꝟ exp̄mat patria z regio
qz si erat ō phenissa regione q̄ etiā erat
de Tiro ciuitate sīc z dido.(A finib⁹ il
lis egressa)Chīm ei seq̄bat i via vt im
petraret sanitatē filie. Ware⁹ tñ ōt q̄
ad chīm accessit existētē i domo:qō vez
est p̄mo ꝺm Augu.qz tñ eā ibi nō exau
diuit:seq̄bat eū in via.Chrys. Chana
nei q̄ expulsi fuerāt vt nō querterēt iu
deos:hi iudeis apparuerūt p̄udētiores
vt exirēt a terminis suis z accederēt ad
chīm.Cū aūt hec mlier accessisset nihil
aliud q̄ misericordiam postulauit.Hec ille.
Vñ seq̄t(clamauit) tā q̄ vehemēter an
xiata(dicēs)ei(miserere mei dñe fili da
uid)z in ꝟ ꝺm glo.oñdit magnitudo fi
dei ei⁹.qz chīm p̄fessa est deū di.Mise
rere mei dñe. Nō em̄ dicimus miserere
mei ad sctōs:sz ora p me btē paule:aut
petre:ad deū aūt miserere mei ꝺm sctm̄
Tho. Vñ ēt vt ōt.liij.dis.xv. q.iij.ar.
vj.q.ij.ad p̄mū.nō dicimus:chīe ora p
nob:ilz inq̄ hō oret:sz chīe miserere nr̄i
qz chīs supponit suppositū etnū cuiꝰ nō
est orare: z etiā ad euitandū errorē Ar
rij:vt ōt ibi.z ita in dist.xlv.q.iij.ar.ij
ad tertiū. Quāuis etiā dici possit/q̄ eo
rpe tali mō loq̄ndi etiā ad hoies puros
miseri vtebant. Et hoiez:cū subdit.fili
Dauid.i.chīi. Nam vt elicit Wat.xij.
Judei chīm quē ex Dauid semie expe
ctabāt:appellabāt antonomastice filiuz
Dauid. Et vt magz eū ad misericordiaz flec
terat:subdit(filia mea male a dmonio ve
xat) In hac ꝓte est morale documentū
qō Orig.tangit dicēs. Vide p̄udētiaz
femine. Nō iuit ad hoies seductores:n̄
q̄siuit inanes ligaturas:sz oēs relinq̄ns
diaboli cultꝰ:venit ad dñm. Hec ille.
Est z aliud/qz ista mlier petēs miseri
cordiā:nō dixit miserere mei deꝰ:sz fili
Dauid.Lz em̄ deꝰ sp fuerit misericors
tñ q̄ntū ad effectū ersi ñ i se fuit magis
post⁹ fuit fili⁹ dauid sūpta hūanitate:
qz oleo sp̄ūsancti fuit sic inunctꝰ vt effectꝰ
sit mollis z māsuetꝰ Esa.lxj.Spūs dñi
super me:eo q̄ vnxerit me. Illa vnctio
mollificauit q̄ttuor olim durissima z in
flexibilia.s.celū q̄ nullū hoiem volebat
suscipe:z angelū q̄ nullā aiaz volebat i
celū portare:z deum q̄ hūanū genꝰ sibi
nolebat reconciliare:z mortē q̄ bonos et
malos ad iferos deducebat. Et q̄ hoīb⁹
erat odiosa nūc ē sctis amicabilē p̄ man
suetudie z nulli eoꝝ dñak. Itaq̄ p̄fida
mus valde i chīo/ꝺm illō Heb.iiij. Ac
eam⁹ cū fiducia ad thronū gr̄e ei⁹.i.gra
Quātū ad scōm tāgit ꝓse (tlosum.
uerāt)la mlier i petēdo chīo eā nō exau
diēte statim. Vñ subdit (Qui nō rñdit
ei ꝑbū)nō ex superbia vel idignatiōe:sed
vt nob oñderet patiētiā z p̄seuerātiam
mlieris ꝺm glo.Hiero.āt ait. Nō āt ō su
perbia pharisaica/nec tribuz suppellio.s.
hec p̄ficiscebāt:sz ne ipe snie sue ōrī⁹ vi
derēt:ꝑ quā iusserat i via gētiū ne abie
rit⁹. Nolebat em̄ calūniatoribꝰ occasio
nē dare:p̄fectāq̄ salutē gentiū passiōis
z resurrectiōis rpi refutabat. Hec ille.
Et ētio ñ rñdit ei ꝑbū/vt desideriū mu
lieris accēderet. Et q̄rto:qz volebat disci
pulos p ea exorare ad fcādū q̄ petōz ali
qñ indiget sctōz oratiōib⁹ ad venīā p̄me
rendā. Et q̄nto vt eiꝰ oratonis istantiā cō
mēdaret:z nos ad idē eiꝰ inuocaret exē
plo(Et accedētes discipuli)Hiero. Vel
qz ignorabāt mysteria dñi: vl qz fuerant
misericordia moti:vl qz voluerit eis ꝑtunī
tate carere(rogabāt eū dicētes:dimit
te eā)ꝺm Chrys. voluerit dicere vt exau
diret eā:sz p̄ zelū sūt locuti. Vl possūꝰ
dicere q̄ locuti sūt p̄pe vt eā dimitteret.s.
p̄solatā aliter diceret. Expedias eā dādo
q̄ petit(qz clamat post nos)q.d. Nō re
cedit nisi exaudiat (Ipe aūt rñdēs ait)
Jn domo nihil dixerat p̄pt calūniatores
Judeos:ne ei ip̄ropassent q̄ gētiles cura
bat vl docebat.(Nō sū missus).s.ad cu
randū z p̄dicādū p̄sonal̄r ꝺm Remigi.
Vl nō sū missꝰ p̄mo z p̄ncipal̄r sz Hie
ro.sed secꝰ ex rōnabili z p̄ticulari cā(nisi
ad oues q̄ p̄erāt domꝰ israh)Judei olim
fuerūt oues ō q̄b⁹ Esa.xxxiij. Oēs nos q̄
si oues errauim⁹:sz mō sīt effecti canes:
ō q̄b⁹ Ps. Circūdederūt me canes multi

Feria secūda post

Aliquādo tñ chr̄is gentilb⁹ p̄dicault: vt samaritanis Joā. iiij. ad significādū q̄ etiā in gētilb⁹ eccl'ia fundaret: sz ad eas chr̄is nō accessit p̄sonal'r: nisi p trāsitum vel ex alia speciali causa. Ad eas aūt accessit p apl'os suos post passionē z resurrectiōez suam. (At illa venit) qñ. s. videbat angustiata recedere fm Chr̄yſ. (et adorauit eū dicēs) Domine adiuua me Chr̄yſ. Ista chananitidis pseuerāter: p̄mū filiū Dauid: deide dñm vocat: et ad extremū deū adorauit. Hec ille. Sz q̄nto pl⁹ illa petebat: tāto plus chr̄is negabat: vt accēderet el⁹ desideriū z pseuerātē patiētiā manifestaret. Ūñ seq̄t. (Qui rñdēs ait. Nō est bonū) regulariť z vniuersal'r (sumere panē:). i. doctrinā z miracula (filioꝝ). i. debitum filiȳs seu iudeis fm glo. generatz z educatis sub cultu vni⁹ dei cui⁹ filij dicebant (z mittere canib⁹). i. gentilib⁹: cuiusmodi erat ista: q̄ fm Hilariū canes dicti sūt: quia esui sanguinis dediti erāt velut canes. Chr̄yſ. Vide etiā mlier̄z p̄udētiā: q̄liť neq̄ p̄tradicere ausa est/neq̄ tristata ē in alioꝝ laudib⁹/neq̄ molestata est in p̄cio quicio. Hec ille. Ūñ seq̄t (At illa dixit. Utiq̄ dñe). i. bonū ē aliq̄n. s. i casu dare panē filioꝝ canib⁹ ꝓpť petēt̄z de uotionē: vel i signū fundatiōis eccl'ie in gētib⁹ future. Et in h̄ se canem vult appellari: nō p̄tra dicēs chr̄o (Nā z catelli edunt de micis q̄ cadūt de mensa dñoꝝ suoꝝ.) Ūñ se min⁹ q̄ canē. i. catellū seu parūū canē dic: fm Chr̄yſ. iudeos aūtē pl⁹ q̄ filios. i. dños. Acsi dicat fm eundē. Si canis sum: nō sum aliena. Canē me dicis: q̄ nutrī me vt canē. Nō possū relinq̄re mensaz dñi mei. Hec ille. Ūñ fm Hiero. siquis p̄sideret p̄ba et gesta hui⁹ mlieris videbit fuisse magne fidei in credēdo z patiētie i tolerādo repulsam: z humiliratz vbi micis seu reliquiis se p̄rentam dic. Est aūtē mica parua seu mīnima reliquia vel fragmē panis. Sed quare ita rigidus sterit fons pietatis chr̄is hucusq̄? Ad h̄ dicit p̄mo fm Chr̄yſ. q̄ hoc fecit ad nostrā vtilitatē: quia sciebat mulierē ita esse dicturā vt dixit. z sedo iuxta Hieroñ. ne daret iudeis causam calūniandi: vt dictum est.

In hac p̄te est documētū morale: vel si q̄d vis obtinere a dño: nō statim desistas si p̄ma vice nō exaudiaris. Ūñ Grē. xxvj. moral'. Nemo q̄ tardi⁹ audit: credat q̄ a supna cura negligat. Sepe em̄ nostra desideria q̄ celeriter fiūt: nō exaudiūt: z q̄ō impleri concite petim⁹ ex ipa meli⁹ tarditate p̄sperat. Hec ille.

Quātū ad tertiū tangit impetratio/ quā fides/ hūilitas/ patiētia/ z p̄seuerātia meruit. Ūñ dī. (Tūc) visa oīni eius p̄trute (respōdēs Jesus) fons pietatis z clemētie: q̄ oēs cupiebat a se discedere p̄solatos. (Ait illi. O mlier magna ē fides tua. Fiat tibi sic vis) acsi dicat fm Chr̄yſ. Fides tua maioꝝ his audire p̄t: vez interim fiat tibi sicut vis. Hec ille (Et sanata est filia ei⁹ ex illa hora) quia chr̄is rangit de⁹ vbiq̄z est et vbiq̄z opat.

In hac parte est morale documentū q̄ mlier. i. p̄sona cui⁹ filia. i. aīa vexat a diabolo p peccatū mortale: nō debz cō fidere tm̄ in auxilio apl'oꝝ. i. seruorum dei: sz ipam et debet adire chr̄m z misericordiā petere. Chr̄yſ. Intēdāt q̄liter apostolis nō impertrātib⁹ impetrat illa tāmagnū q̄d est istantia oꝝonis. Etem̄ p nostris noxis a nob vult magis rogari q̄ ab alijs p nobis.

Allegorice aūt ista mlier sc̄at eccl'iaz sanctā vl hūanā dignitatē: q̄ ex ipa sua hūilitate supplicat chr̄o ne p idolatriaz z varia petā vexet a diabolo sua filia. i. gentilitas: quā tādē chr̄is curauit q̄ntuz ad sufficientiā p suā passionē.

Anagogice p̄o significat eccl'iaz triumphantē q̄ supplicat p filia: id est pro militante vt eam deus educat de hoc seculo in quo tāmultipliciter p culpas et penas a diabolo vexat.

Moraliter p̄o significat quālibz p̄sonā supplicantē p aīa: vel etiā ipam eccl'iā cui⁹ singule anie sunt filie generate p baptismū: que lamētabiliter plorat petā z transgressiones aiaꝝ. Anima aūt peccatrix aliquādo vexat male: dū in p̄sperz est intemperās: z in aduersis impatiēs. Aliq̄n aūtē peius: in petis. s. superbie/ auaricie/ z luxurie/ q̄z sicut col

ſ̄gīt ex dict̄ Salomonis tria ſūt q̄ nō ſinūt hoiem q̄esce, e in domo ſua. ſcz fumus. i. ſuperbia: z ſtillicidiū. i. auaricia/ q̄ ſtillat anxietates varias in cor: z mala vxor. i. cōcupia carnalis. Aliq̄n peſſime: qñ. ſ. iam ꝓſueuit peccare. qz ſz Auguſti. cōſuetudo eſt fortiſſima carena: neceſſitas ad malum.

Feria.ſcda.Tex cuā.Jo.viij.ca.

EGo vado et q̄retis me: z in pcō vr̄o moriemi. Quo ego vado vos nō poteſt̄ venire. Dicebāt ergo iudei. Nunq̄d interficiet ſemetipm: Quia dicit: q̄ ego vado vos nō poteſt̄ venire. Et dicebat eis. Vos de deorſum eſt̄: ego de ſuꝑius ſum. Vos de mūdo hoc eſtis: ego nō ſum de hoc mūdo: Dixi q̄ vobis: qz moriemini in pcīs vr̄is. Si em̄ non crediderit̄ qz ego ſu: moriemī in pcō vr̄o. Dicebāt q̄ei: Tu q̄s es: Dixit eis ieſus. Principiū: q̄et loq̄r vobis. Multa habeo de vobis loq̄ et iudicare. Et q̄ miſit me verax eſt. Et ego q̄ audiui ab eo hec loquor in mūdo. Et nō cognouerūt: qz p̄em eis dicebat deū. Dixit ergo eis ieſus Cū exaltaueritis filiū hoīs: tūc cognoſcet̄: qz ego ſum et a meipo facio nihil: ſed ſicut docuit me pater hec loq̄r. Et q̄ me miſit mecū eſt: z nō reliq̄t me ſolū qz ego q̄ placita ſūt ei facio ſp̄.

EGo vado et q̄retis me. Joā. viij. In p̄ſenti euangelio tanguñ tria p̄cta: que iunt. Cōminatio: inſrogatio: p̄nunciatio. Quantū ad ꝓmū chr̄us cōminat⁹ eſt iudeis ſi nō crederēt qz eſt magnā penā. i. mortē in pcō mortali: z ꝓñter gehēnā. Dr̄ g. (Dixit ieſus turbis iudeoꝝ) in publica p̄dicatiōe (ego vado) ad celū q̄ mortē ſm Beđ. Vado inq̄. i. nō ipelloꝝ aut trahoꝝ: ſz ſpōte vado. i. moꝛioꝛ. Vado inq̄ de p̄ſti. i. in ꝓximo eſt vt vadā (z q̄retis me) Cōtra: qz ſi q̄ſiuiſſent/ quō ōꝛ q̄ morienī in pcō vt ſeq̄r: Ad h̄ ōꝛ ſm Chry. z Augu. q̄ nō erāt cū q̄ſituri deſiderio/ ſz odio: qz eū poſt mortē ꝓſecuti ſ̄t in mēbꝛis ſic añ mortē in ꝓſona/ occidēdo apl̄os: z de euitare in citatē ꝓſequēdo (z in pcō vr̄o) in ſingl̄ari ſm Be. vt oñdat q̄ illud ſcelus erat oīb⁹ cōe. ſ. infidelitas (moriemi) Cōtra: qz m̄ri eoꝝ credidēr in eum: vt poſt ōꝛ. Ad h̄ ōr Chry. q̄ iſte ſmo ad illos dirigebat q̄s nouerat chr̄s nō ee credituros. Vel p̄t dici q̄ loq̄r cōminatorie z ꝓditionaliꝛ. ſ. ſi nō penitereī. Vel alit ſm Chry. (q̄retis me). ſ. tpe deſtructionis hier̄m opp̄ſſi (z nō inuenietis) qz nō ferā vobis auxiliū. Erāt em̄ tpe illi⁹ deſtructiōis q̄dā mēoꝛes chr̄i: qz ſacra eſt circa. xlij. annū a paſſiōe ei⁹: z poterāt cogitare q̄ ꝓp̄t ſanguinē chr̄i deſolabat eiras infidelis. (Et in pcō vr̄o). i. in infidelitate vel ſcelere moꝛt̄ mee (moriemi) morte. ſ. aie z coꝛpis z morte gehēne. Dicit aūt q̄s in alīq̄ pcō mori: vl̄ qz in eo ſine pnia finit vitā: vel qz in punitionē ei⁹ morit̄: vt mori in pcō ſit mori ꝓp̄t pcm̄. Et werq̄ ſenſus ꝓgruit in ꝓpoſito. Et nota q̄ chr̄us mortu⁹ eſt ꝓ pcō. ſ. delēdo: ſeti aūt mortūt pcō/ illō in ſe mortificādo. ſceleraī vo in pcō ei ſubiectēdo: ſic veſtit⁹ morit̄ in veſtimento/ vel in pcō. i. ꝓp̄t pcm̄. Eſt ert̄ notādū ſm s. Tho. q̄ ſi intelligat̄ h̄ de moꝛte coꝛpali: in pcīs ſuis morit̄ q̄ vſq̄ ad mortē in illis ꝓſeuerat. Si vo itelligat de morte pcī: de q̄ in ps̄. Moꝛs pcō⁹ peſſima. hāc mortē p̄cedit q̄dā infirmitas ſic z mortē coꝛpalē. Nam q̄diu peccatū eſt remediabile/ eſt q̄ſi q̄dam infirmitas: ſed qñ eſt irremediabile ſimpl̄r: vt poſt hāc vitā: vl̄ q̄ ad ipm vt pcm̄ in ſpm̄ſcm̄ tūc cauſat mortē. ſ. Jo. v. Eſt peccās pcm̄ ad mortē: ñ ꝓ illo dico vt roget q̄s. z ſz h̄ p̄nūciat dñs iudis infirmi

tatē pcōr ee ad mortē. Hec ille. Est ꝓ
norādū ꝑ his q vt elicit. ij. ij. q. lxxxij.
ar. vij. ad ttiū. imo vt ibi expsse dr: oro
nes nre ñ hñt efficaciā i pstitz vt saluēt
s. fz solū in pdestinatz. Et iō dr. j. Jo. v
Qui scit frēm suum peccare pcm nō ad
mortē: petat t dabit ei vita peccāti pec
catū nō ad mortē zc. Sz qr reprobatos
a pdestinatz h distinguere nō possum⁹:
fm Aug. de cor. t gra. cp̄diu viuūt oro
nis suffragium nullis subtrahendū est.
Hec ille. Dupl'r g scit aliquis peccare
pcm ad mortē. s. qr scit dānatus: vel qr
scit pscitus ex reuelatiōe vel: et neutro
mō ꝑ eo orandū est. Q, g vr s. Tho. h
dicere nō ee orādū ꝑ peccate in spm̄scm
. i. ꝑ finalē impniam: intelligendū est: si
sciat q in tali impnia sit moritur⁹/ non
alit. sic. j. Reg. xvj. dixit dñs samueli.
Vsqz quo tu luges saulē cū ego abiece
rim eū. Lugebat aūt eum: qr nesciebat
an ds illū cominatorie vl diffinitiue re
pulisset. Sz ꝛ: qr vr dñs eis pdicere suā
dānatōem: t ꝓnter cogit eos desperare.
Ad hoc dr dupl'r. Primo q h nō fuit p
dictum fm Chrys. absolute: sed cōmi
natiue t ꝓditionalr: si nō relinq̄ssent ꝓ
situ in q erāt. Et sic intelligit illō Jone
iij. Adhuc. xl. dies t Ninive subuertet
Et sic'r etiā cuicūq reuelaret q eēt da
mnand⁹: intelligeret fm s. Tho. ꝓditi
onalr si moreret ipenitēs. Scdo fm s.
Tho. q dñs gñalr loqbat oib⁹/ nō aute
alicui singularit. iō oms bēbant q̄dē ti
mere: sed null⁹ debebat desperare (q ego
vado) ibat em ad gl'iam (vos nō pote
tis venire) nō potant fm Chrys. vel qr
nō volebāt: vel qr nō potant tales q̄les
erant. Vel fm s. Tho. t idē est: qr nole
bant: t qr ipediebant a celesti gl'ia: rōe
ꝛrieratis ꝓpr̄ sue pcā. sic t petr⁹ t q̄li
bet iust⁹ viator rone impfectiōis: qr. s.
erat pegrinus in carne: qñ ei dictuz est
Joā. xiij. Nō potes me mō seq. Audit
aūt his carnalit iuxta suā cōsuetudinē:
fm Augu. cogitauerit (Dicebāt g iu
dei: Nunq̄d inficiet semetipm: qr dic:
q ego vado vos nō potestz venire) Hoc
aūt dupl'r exponit. Vno mō fm Aug.
vt sine rone loqrent. Vnō ait. Stulta
ꝥba t oīno insipiētia q̄d em: nō potant
illi venire q ipe prexisset / si inficeret
semetipm: nunq̄d ipi nō erāt moriturⁱ:
Ergo q ego vado dixit: nō quo itur ad
mortē: sz q ipe ibat post mortē. Hec ille
Alio mō fm Orig. vr aliq̄ sint rone lo
cuti. Qr em scpture/ t ꝑcipue Esa. lij.
dicūt q chr̄s traderet aiaz suā in mortē
audierāt q sua voluntate t ꝓpria prāte
chr̄i aia relinq̄ret corp⁹. Et qr suspica
bāt q chr̄s iste eēt: h voluert illis ꝥbis
fcare: sz in dedec⁹ chr̄i nō dixert: nūq̄d
qñ ipe voluerit el⁹ania extirp: qō vtiq̄
ipi facere nō potant. sed nūq̄d inficiet
semetipz: (Et dicebat eis: vos de deor
sum estz). i. frenā habetz orig̃ne: t sola
frena sapitz. vñ ꝥba mea spualit intelli
genda sp carnalr intelligitis. (Ego de
supnis sum). i. a pte q nihil superius: sz
Aug. iō surſū vado bñs celeste a pte ori
gine: t h fm deitatē. a spūsctō aūt / imo
a tota trinitate fm hūanitatē: t nō solū
ea rone q̄ ois creatura a deo est: sed etiā
spuali rone. qr illō hūanū corp⁹ forma
tū nō fuit vt ceta: sed sine viri semie de
spūsctō. iō dr: de supnis in plr: qr pat et
filius t spūsctūs sc̄ pces supni adiectiue
licz vnus supnus subue. Si tñ dicat el
se de solo pte/ dr de supnis sumpto plr
ꝑ singulari. Vel sumēdo totū ꝑ pte: qr
ds pr est q̄dē supnus spūs: sz cū eo etiā
angeli dicunt supni. Alia tñ lra habet
de supius sum. Exponit aūt quō esset
de deor sum: dī. (Vos de mūdo h estz)
qr post mūdū creati fuerāt fm Be. Dē
em qō nō fuit factū in pncipio: est factū
ꝑ ea q tūc facta sūt: vel fm totū/ vel fm
ptem. Vel qr bēbant mūdanas affecti
ones fm Chrys. (Ego nō sum de h mōdo)
qr ꝑ tpm fact⁹ est mūdus fm Be. Vel
qr nō bēbat mūdanos affect⁹ fz Chrys.
Hic aūt duplex ē cauēdus error ex istis
ꝥbis insurgēs. Prim⁹ est apollinarij: q
dr q corp⁹ dñi de celis fuit allatū. t idē
sensit Valenti. Scds est manicheor: q
dicūt duas ee creatiōes: vnā boni dei q
inuisibilia creauit. Alterā diaboli: qui
creauit visibilia. Vñ dixerr chr̄s nō ha
buisse verā carnē: ne videret aliq̄d hic
a diabolo creatore visibiliū/ sed phan

taſticã: nec vere comediſſe aut bibiſſe: ſed apparent tm. Cõtra pmũ errorem arguit: qz eode mõ apli habuiſſent cele ſtia corpa. vt ỏt Theo. qz de eis ỏr Jo. xv. Vos nõ eſtis de h mũdo. Cõtra ſe/ cundũ arguit ex. j. ca. Geñ. vbi narrant viſib illa eſſe a deo creata. Ad motiuũ añt eoz ỏr s. Tho. z eſt mens Theo. q in ſcpturis eſſe de h mũdo aliqs ỏr du/ plicit. Uno mõ: qz hz mũdanã originẽ. Alio mõ: qz hz mũdanã affectionẽ. Pri mo mõ vere fuit de h mũdo chris inq/ tũ hõ/z q̃tũ ad originẽ paſſiuã ſiue ma ternã: qz originẽ de ꝑgine traxit. Non añt ſcõo mõ neq chris neq aliqs ſctus. Nihil em ſcti amãt in mũdo ſic vltimũ finẽ: imo dñr nõ eſſe in mũdo iſto modo qz nra conuerſatio in celis eſt Phil. iij. Neq in carne: qz q i carne ſt deo place re nõ poſſunt. Rom. viij. Uel alit ỏr: qz chris ſm duplicẽ ſuã naturã. ſ. diuinã et humanã duplicẽ bũit originẽ. ſ. a pre ce leſti z a mre: ſed qz mr ſola nõ potuit ge nerare: ſed necaria fuit virtus ſpũſſcti: lõ ſm vrãq originẽ chris fuit de ſup nis ſaltẽ q̃tũ ad pncipiũ effectiuuz: ꝺa qõ actiue facit i aliꝰ boiby ſperma ma ſculinũ: h fecit in chro ſpũſſctus. (Dixi g vobis: qz moriemi in pctis vris) i pti qz infidelitati vel morti chi addiderũt multas alias iniq̃tates. Et ne illi q ibi erant poſtmoduz creditur deſparent/ addidit ſm Chry. (Si em nõ credide/ritis qz ego ſum) ſcz p eẽntiã: q eſt ipm eſſe pmũ qõ eſt ỏs. Creature em nõ ſũt p ſuã eẽntiã: ſz p eſſe ſupadditũ eẽntie/ z pticipatũ. Per h etiã qõ ỏr ſum: z nõ fui: oñdit ſuã eternitatẽ: quã Aug. oñdit exẽplo ignis: q nõ põt eſſe ſine ſplẽdore z ꝟgultri naſcẽtis ſup ripã aq̃: qõ nõ poſſet eſſe ſine imagine: z ſilr nec ỏs pat ſi ne ſuo ꝟbo: alioquin nihil intelligeret. (Moriemi in pctõ vro) p excellentiã di co. i. in infidelitate vra: vl in ſcelere mee mortis/ quã ex infidelitate cogitaz. In hac pte eſt morale documentũ q multi tarde q̃runt chim: z iõ non inuentũt: qz iuſto dei iudicio pmittit q pfecte nõ q̃rant. vñ Greg. Qui nõ vult cũ potue/rit: iuſtũ eſt vt infligat ei nõ poſſe cũ vo/luerit. Hec ille. Et intẽdit q cũ nõ poſ ſim⁹ ſine dei auxilio pfecte q̃rere deũ: aliq̃n ỏs nõ vult illud auxiliũ dare z ỏr iſtigere nõ poſſe: qz. ſ. nõ dat poſſe. Si tñ q̃s pfecte vellet/ iã poſſet: qz velle be ne facere nõ ſolũ eſt poſſe: ſed etiã eſt fa cere bene. Alii q̃ tñ volẽtes bñ facere nõ pñt: qz non pfecte volũt: nec pñt pfecte velle: ſuppoſita ſua indiſpõne: z diuina deſertione. Eſt z aliud. qz incedẽtes p viã ỹria vie chri: vt iſti iudi: q̃ ipe vadit ire nõ pñt/ niſi viã mutẽt. Fuit añt chri ſtus p viã bũllitaz z pauptatis z puri tatis z obedientie z patie z oim ꝟtutũ.

Quãtũ ad ſcõm ponit interrogatio in deoz volentiũ ſcire. vt ỏr Augu. in que credere deberẽt ne in ſuo pcto moreꝛẽt cũ ỏr (Dicebãt g ei: tu q̃s es?) q. d. ſm Augu. Dicis indeterminate: qz tu es. q̃s g es tu? id eſt ſm Chryſ. cuiꝰ auctoritatis aut ſapie es tu: vt credam⁹ tibi ſic ſua/ des? (Dixit eis Ieſus. Principiũ) ſ. ſũ .i. ỏs (q z loq̃r vob) qz ſum factꝰ verus hõ. Eſt añt notãdũ q cũ de rõne pnci pij inq̃tũ pncipiũ: ſiue ſub rõe pncipij primi ſit q nõ ſit ab alio: z alia ſint ab ipo. ſolꝰ pat celeſtis iſto mõ ỏr in natura diuina pmũ pncipiũ. i. pncipiũ non de pncipio. Un ſm Dionyſ. ij. de diui. no. eſt fons deitatis. Filiꝰ añt ỏr pncipiũ/ nõ qz nõ ſit ab alio: cũ ſit a pre: ſed quia aliꝰ eſt ab illo. ſ. ſpũſſctus. cuiꝰ pat z filius ſunt vnũ pncipiũ. vñ eſt pncipiũ de principio. Spũſſctus añt nullo mõ eſt pncipiũ in natura diuina. qz nulla pſona eſt ab eo: z ipe eſt ab alio: ſz tñ eſt pn cipiũ pmũ reſpectu creaturaz. ſic z to/ta trinitas. Appꝛopiat tñ nomẽ pncipij effectiue pri q̃ nõ eſt ab alio: ſed exẽplariter filio. j. pte. q. xlvj. eo q ſit ſapia patris: p quã agit ſic artifex p artẽ vel per ꝺceptionẽ ſuã. z h ad excludendũ errorẽ eoz q̃ dixerũt eũ eſſe puram creaturã. Si em h eſſet/ nõ poſſet eſſe pncipiũ creaturaz. (Ultra habeo vob) ſine ly de: vt q̃dã textus hñt (loq) ad eruditioñe vraz: q̃ ſi credere noluerit: mlta habeo (z iudicare.) Sed q̃: qz filiꝰ nõ iudicat quenq̃. Ad h ỏr Aug. q aliꝰ eſt iudicare: alius hic iudicare. i. hic pticulare iudi/

dī. Primū nō q̄uenīebat tūc chr̄o: sz bñ
scōz (Vl' m'ta hēo de vob) vt alij text⁹
bñr (loq̄ z iudicare) in futuro iudicio.
vt ōt Aug. Dīc aūt s. Tho. q̄ loq vob
est loq ad vīam vtilitatē. nō aūt loq de
vob: sed est loq ad iusticiā dei. Sz q̄re
tūc nō iudicabat: Rñdet ipe dī. (Sed
q̄ me misit verax est) imo vītas. et q̄ñr
fm Chrȳ. expectat dīe quā statuit: z p̄
us vult redimere mundū sic p̄misit fm
Theo. Etsi vos infideles estz: tñ pater
me⁹ verax ē: q̄ die stabiliuit in q̄ vobis
retributio fiet. Hec ille. (Et ego q̄ au
diui ab eo). i. accepi p eīnā gñarōez in
q̄tū ōs: aut p brificā visionē inq̄tū hō
q̄phensor: aut p scie infusionē inq̄tum
hō viator. Que inq̄ sic accepi loquēda
(hec loq̄r in mūdo) q̄. s. nō ad q̄denati
onē/sed ad saluatōez p tinēt. Hic habe
mus mozale documētū: vt admiremur
patiaz dei. q̄ cū m'ta hēat iudicare de
nob/patiēt expectat. An ignoras q̄ be
nignitas dei ad pniam te adducit Ro.
ij. Et timeam⁹ iudiciū futurū. Nam vt
ōt Vale. mazi. lento q̄dem gdu ad sui
vindictā diuina p̄cedit ira: sed tardita
tem suppliciī gutare cōpensat.

Quātū ad tciū tāgit q̄dā p̄nūciatio
q̄ chr̄s p̄nūciauit eis. s. q̄ post mortē suā
cogn̄sceret aliq̄ q̄ tūc non cogn̄scebāt. Dr̄
q̄ (Et nō coguerūt). s. iudei (q̄ p̄em)
s. suū (eis). s. iudeis (dicebat deū). s. esse
vt cū dicebat q̄ me misit. Sz tñ fz Au
gu. ppt q̄sdā q̄s ibi chr̄s videbat postea
credituros/ subdit (Dixit g̃ eis ihesus:
Cū exaltauerit⁹) in cruce eleuādo (filiū
hois) z nō hoim. i. chr̄m: q̄ ex vna hoie
sola. i. ȳgie p̄cep⁹ est. Vel filiū hois se
et hūilitate ōt (tūc). s. me patiētē: cū sol
obscurabit. z petre scident: z reuertimī
pcutiētes pectora vra. vel tūc. i. post re
surrectōez fm Chrȳ. (cogn̄scet⁹) aliq̄ vel
oēs fm s. Tho. p miracla visa: z penā a
deo p romanos iflictā (q̄ ego suz) pmū
z simplex eē: z ver⁹ filiu⁹ dei. Predicāti
bus ei aplis aliq̄ sē q̄uersi: z ista cogue
runt p fidē. Et q̄ dixerat ego suz: ne q̄s
p hēcrederet q̄ nō eēt ab alio/ subiūgit.
(Et a meipo facio nihil) q. d. fz Aug.
A meipo nō sū. nā vnūq̄q eo mō q̄ ē:
eo mō opat. Filiu⁹ aūt nō est a se: sz a pre
tō a se nō opat. vñ Joā. v. Nō ōt filiu⁹ a
se facere q̄cq̄ (Sed sīc docuit me pat⁹)
coicando mihi sapiam: nō expellēdo ig
rantiā. Filiu⁹ em̄ dī nūcq̄ fuit ignz ans: cū
sit sapia genita ab eno: sz tñ p̄ ōt eum
docuisse: q̄r ab eno coicauit ei ēntiam
seu deitatē/ q̄ est idē q̄ sapia dei: q̄r ibi
oīa sīt vnū simplicissimū. Sic aūt docu
isse est doctum genuisse. Vel sīc docuit
me. i. doctrinā tradidit in mea p̄ceptio
ne tā inditā q̄ brificā. (Et q̄ me misit)
p incarnatōez. s. ōs p̄ z. ss. (mecū est) p
ēntle z nature z volūtatē idētitatez. vñ
nō suz ei ꝛrius vt putarē. Et in h̄ oñdit
chr̄s q̄tū erat secur⁹. Nos nec in vīta/
nec in morte/nec post mortē sum⁹ secu
ri: sed chr̄s fuit in oib⁹ secur⁹: q̄r p̄ fuit
cū eo in vita/mirāda p eū faciedo: z in
morte/demones p eū debellādo: z post
mortē/ipm resuscitando. (Et nō reliq̄t
me solū) etiā inq̄tū hō sum: q̄r sp ꝛtus
z gra el⁹ mihi assistit: z h̄ (q̄r q̄ placita
sī ei facio sp) ac p h̄ nunq̄ me ei⁹ gra de
relinq̄t. Chr̄us em̄ nihil vnq̄ faciendū
omisit: nihil negligenē egit. ps. Exulta
uit vt gigas z̄c. Nihil etiā aliq̄n cōtra
deū cōmisit. Vel lȳ. q̄r fm s. Tho. non
ponit p causa meritoria: sed p sig. q. dī.
Hoc ipm q̄ sp sine inf̄missiōe facio deo
placita/est signū q̄ me non dereliquit.
In hac pte est mozale documētū / q̄ ōs
amicos suos nunq̄ deserit/nisi deserat
ab eis. Vñ ipe ōus de viro iusto loquit
in ps. Cm̄ i me sp. lib. cū: pte. e. q̄. cog̃.
no. meū. Clama ad me z c. exau. cū: cū
ipo sū in tri. ert. cū z glo. eū. Est talis ō.
Chr̄us em̄ voluit crucē in ea exaltādus
scādere. Prime runq̄ magīalem cathe
drā: in q̄ docuit nos lectionē magne pie
tatis ad parētes dū m'rem cōmendauit
discipl'o: z magne charitatis ad inimi
cos/dū ozauit p̄o suis occisozib⁹: z ma
gne ppassiōis ad ip̄m patientē/ dū post
discessum ꝑpinq̄uꝰ z discipl'oꝰ randē di
xit se etiā a p̄re derelictū/ vt videbat: z
nihil el restabat nisi sola mr̄: cui⁹ dolo
r et gemit⁹ forte erat ei gulo: vulneri⁹
ꝑpr̄ijs. Et lectionē magne deuotōis ad
deū dī. Pat in ma. z̄c. in quo significa

bat holez in morte omissis oīb⁹ debere solū ō sua aia curare. Et scōs ascendit crucē tanq̄ speculā.i. turrim custodie: i q̄ clamat nob viatorib⁹ vt caueam⁹ ab hostib⁹. Et ibi clamauit/clamore valido .s. oris z lachrymar: vt patz Heb.v. Et clamore sanguis melius clamāt⁹ q̄ Abel. Eiusdē.xy.qr.s. clamabat miseri cordiā vt ille vindictā. Et clamore etiā cordis q̄ō apto latere patefecē. Et tertio tāq̄ spectaculū. vt nos tāq̄ aues euolātes ad se reuocet/oñsa carne cruēta. Et ḡrto tāq̄ paxillū in q̄ anti⁹ q̄ more oia p dita bona inuēta cē mōstrauit. s. gr̄az dī z facultatē reintrandi ad regnū celeste. Olim em̄ p̄sueuerāt inuenta/suspēdi in paxillo vt ea viderēt q̄ ea pdidissent.

Feria tertia post dñicā.ij. quadrage. Text⁹ euā. Mat. ca. xxiij.

LOcut⁹ est Jesus ad turbas et ad discipulos suos dicens. Sup cathedrā moysi sederunt scribe z pharisei: oīa ergo quecūq̄ dixerint vobis: seruate z facite. Scōm vo opa eor nolite facere. Dicunt em̄ z nō faciūt. Alligant aūt onera grauia z impor tabilia z imponūt in humeros hoīm: digito aūt suo nolunt ea mouere. Omnia em̄ opa sua faciunt vt videank ab hoīb⁹. Dilatāt em̄ phylacteria sua: z magnificant fimbrias. Amāt aūt primos recubit⁹ i cenis: et primas cathedras in synagogis z salutatiōes in foro: z vocari ab hoībus rabbi. Vos autē nolite vocari rabbi. Unus est em̄ magister vester. Omes aūt vos frēs estis. Et patrem nolite vocare vobis sup terraz. Unus est em̄ pater vester qui i celis est. Nec vocemini magistri: quia magister vester vnus est christ⁹. Qui maior est vestrum erit minister vester. Qui autē se exaltauerit humiliabitur: et qui se humiliauerit exaltabitur.

LOcutus ē iesus ad turbas et ad discipulos suos zc.) Mat. xxij. In pñti euāgelio christus vult platz dare tres regulas. Prima est/q̄ subditos p̄ bis z exēplis istruant. Scōa/q̄ sibi⁹ p̄is fortia: z subditis leuiora imponāt. Tertia/q̄ ō potestate sibi collata nō gl'ient vel supbiant. Contra pmā faciūt plati verbosi: z ō scōam superstitiosi: z ptra tertiam ambitiosi. Igit⁹ in eodem p̄senti euangelio tanguntr tria puncta: q̄ sunt/ Admonitio/ Reprehensio/ z Exhortatio

Quantū ad pmū tangit admonitio: q⁹ chr̄s admonet discipulos z oēs fideles: vt quādo p̄dicator bñ dic̄ z male facit: doctrine z nō operib⁹ attendamus.

Pro q̄ sciendū est/q̄ quādo saluator ista dixit: scribe z pharisei magnas persecutiōes ostenderant ō eum: detrahēres doctrine z miraculis z vite eius. Et sic dic̄ Chrys. peccabāt et malicia z erant incorrigibiles. Christus ḡ dicebat publice eor iniquitates: quia auertebant populū a fide. Dicit ergo (Locutus est Jesus ad turbas z ad discip'los suos dicens. Sup cathedrā Moysi.) Ista cathedra dupl'r accipit. Moyses em̄ fuit doctor ppli z iudex: z sic duplicē habuit cathedrā: scz docēdi z iudicandi. Sedere ergo sup cathedrā Moysi scōam/ est succedere ei i auctoritate iudicandi ppl'm: sic̄ successerūt q̄dā scribe z pharisei. nam a tpe Moysi fuerūt cōstituti a deo septuaginta senes erate et scientia ꝓuecti: q̄ cū Moyse haberēt curā ppli. z dicebank iudices ordinarij: q⁹ ad ipos fiebat recursus in dubijs causis: z sine eis magne cause nō tractabank. Et istō apud iudeos fuit obseruatū q̄diu fuerūt in sua prāte: vt ptz i libro chanhedrim hierosolymitano in.c. de iudicijs pecuniar. z in li. abodozara. c. j. Sedere ve

Feria tertia post

ro sup cathedrā Moysi ꝑmā: ē hīe offi
cīū docēdi legē ⁊ doctrinā Moysi. Et
sic loqr̄ saluator̄ ꝟ: qr̄ sup istā (sederunt
scribe). i. legꝭ mosayce doctores dicti ñ
a scribēdo: sꝫ a docēdo sc̄ra (⁊ pharisei)
i. religiosi q̄dā q̄ etiā hēbāt officiū do
cendi ⁊ exhortādi pplm. (Oia g̃ q̄cūq̄
dixerit vob) ꝟsona legi Moysi (fuate ⁊
facite) ope exeq̄ndo. qr̄ vt ōr Chr̄yſ. nō
docēt sua: sꝫ q̄ de⁹ p Moysen mādauit
Sꝫ hic mouet Orig. qōnez: qr̄ isti doce
bāt eē ſuāda legalia: puta q̄ circūcida
mur. ⁊ sacrificemus tauros ⁊ hircos et
hmōi: q̄ obseruare in noua lege ē pctm̄.
Ad ꝟ ōr idē Orig. ⁊ sctūs Tho. q̄ do
ctrina istor̄ debebat obſuari q̄ ad lega
lia vsq̄ ad chr̄i passionē tm̄: qr̄ vsq̄ tūc
obligabank oēs iudei ſuare legalia: sꝫ ꝑ
cepta moralia sp erant obſuāda/ qr̄ nō
erāt vmbra futuror̄ vt legalia cerimo
nialia. Sꝫ ō ptinētib⁹ ad mores ꝟ loqr̄
chr̄s ſm Orī. simpl̄r. de alijs ꝟo ad tps
iuxta intētionē legislatorꝭ. Itē ꝟ: qr̄ isti
dicebāt q̄dā q̄b⁹ filij retrahebank a de
bito honore parētū: vt ꝓz Mat. xv. Itē
docebāt doctrinas hoim. vt dr̄ ibidē. i.
doctrinas talmudicas: in q̄b⁹ ml̄ta ꝟti
nenk dissona moribꝫ bonis. Ad ꝟ dico
q̄ saluator̄ loqr̄ de his q̄ docebāt ex ꝓso
na moysi: q̄. s. erāt a moyse dicta vl̄ ꝟso
na dictis ei⁹: sic̄ si ego dicā q̄ ꝑdicator̄es
noue legꝭ sūt audiēdi: intelligēdū ē inq̄n
tū ꝑdicāt ꝟsona noue legi ⁊ nō alīk (ſm
ꝟo opa eor̄ nolite facere) qr̄ opa eorum
mala sūt/ ⁊ doctrina bona. Chr̄yſ. Sic
gurū de ſra eligik ⁊ terra relinq̄k: sic au
ditores doctrinā accipiant ⁊ mores re
linquāt. Freq̄nk em̄ de hoie malo bona
doctrina ꝓcedit. Hec ille. Sꝫ q̄re chr̄s
ta patēter coꝝ omī ppl̄o viros religio
sos. i. phariseos diffamabat? Ad hoc dr̄
ſm sctm Tho. liij. q. xlij. q̄ ꝟ ido fecit: qr̄
erāt impedimētū salutꝭ ppl̄o: ꝟbis im
pugnādo el⁹ doctrinā: ⁊ factꝭ vitā ppl̄i
coꝝrūpēdo. Et ido detegēda erat coꝝ si
mulatio ⁊ malicia: q̄ in dānū ppl̄i verte
bak. Sꝫ ꝟ. Seniorē ne increpaueꝭ/ vt
dic apl̄s. j. Timo. liij. Ad hoc dr̄ a sctō
Tho. vbi ꝫ. q̄ verū est de sene etate/ ac
honestate. Juxta illō Nu. xj. Quos tu
scis q̄ senes sint: sꝫ si auctoritatē senectu
tis vertāt i instrumētū malicie publice
peccādo/ sūt publice ⁊ acriter reꝑhendē
di. Juxta illō Dañ. xliij. Jnueterate di
erū malor̄. Hec ex illo. Petā aūt istorū
erāt publica: puta detractio ad doctrī
nā chr̄i: sꝫ nō eēt publicū oīb⁹ q̄ male di
cerēt. Jō chr̄s habuit declarare q̄ei in
iuste ōtrahebāt: qō facere nō potuit ni
si eos īfamādo. Jnfamabat g̃ eos ad fi
nē bonū ⁊ licitū (Dicūt em̄) bona (et nō
faciūt) bona sꝫ mala. Jn hac ptē ē docu
mentū qō tāgit Chr̄yſ. dicens. Sic̄ sa
cerdotes melī⁹ iudicāt/ ꝑpt̄ bonos ma
los docere: q̄ ꝑpt̄ malos bonos neglige
re: sic ⁊ subditi ꝑpt̄ bonos sacerdotes ēt
malos honorēt: ne ꝑpt̄ malos boni etiā
ꝑtēnank. Melī⁹ ē em̄ malis iniusta pre
stare q̄ bonis iusta subtrahere. hec ille.

Quātū ad scōm ponit reꝑhēsio vite
phariseor̄ ⁊ scribar̄: q̄ ꝓterea q̄ bōi vi
debank ml̄tos auertebāt a fide: cum dr̄
(Alligāt em̄ onera grauia ⁊ importabi
lia). i. mādata legis mosayce ſm Chr̄y.
sup Matt. q̄ lex a btō Petro Act. xv.
dr̄ iugū q̄ō patres nostri portare nō po
tuerūt. Jsta aūt mādata acriter ⁊ seru
pulose docebant: qō est onera alligare.
Sed ꝟra. qr̄ ſm Hiero. de⁹ nihil man
dauit impossibile/ ⁊ ꝟseq̄nk neq̄ impor
tabile. Ad ꝟ dico/ q̄ mandata legis dī
cta sūt importabilia ꝑ exaggeratiōnē:
qr̄ difficulter erant portabilia/ maxime
eo modo q̄ isti docebant. Vel ſm sctm
Tho. ista onera sūt superflue ordinatōes
⁊ statuta q̄ isti superaddebāt legi/ fingen
tes q̄ fuit Moysi data q̄dā lex q̄ ab eo
nō est redacta i scriptꝭ. sed postmodū fu
it ꝑ talmudistas scripture mādata. Al
ligak autē spūaliter bonus cum sit sta
turū. Prima g̃ onera alligabant isti: qr̄
alligata dclarabāt scrupulose. secunda
vero alligabant simpliciter ipsi vel pa
tres eorum. (Et imponunt in humeros
hominū) Metaphorice loquendo inq̄n
tum asserunt homines ad hmōi statura
esse obligatos (Digito autem suo no ꝫ
lunt ea mouere). i. non volunt minimaꝫ
ptē onerꝭ sentire: ⁊ ml̄to mīn⁹ volūt sup
ponere eis hūeros totū ptādo. Et ꝑ hec

ꝑult inuere ſaluato⁹ ꝙ nō ſc̄ſcti: ſed hy
pocrite: z h̄ ne credaſ eis qñ detrahunt
ſibi z euāgelice doctrine. Sed nunq̄d
diſcipli z turbe dēbāt portare iſta ipo⁹
rabilia onera: Dico ꝙ ſic /ſi erāt onera
legꝫ recte tradita: qz nō peccabāt illi in
h̄ ꝙ iponebāt hūeris hoīm/ niſi aliō ad
didiſſent: ſz peccabāt in h̄ ꝙ ipſi eadē nō
portabāt. Sec⁹ aūt de oneriꝫ talmudi
cis z phariſaicꝫ: qz erāt fictiōes. Et q̄a
nō ſolū iſti ceſſabāt a portādis onerib⁹
.i. a bonis opib⁹ exercēdis: ſz etiā mala
faciebāt. z erāt nō ſc̄i nō boni: imo ēt
mali. ſō ſubdit (Oia ꝑo opa ſua faciūt
vt videanſ ab hoib⁹) Et ꝓpr ſūt cupidi
inanis gl̄e: imo valde cupidi. qđ notaſ
ſm Chry. qz nō tm̄ q̄dā: ſed oia opa ſua
faciūt ꝓpt hoīm applauſum z fauorem.
(Dilarāt em̄ phylacteria ſua) vt meli⁹
videāſ ipa phylacteria: breuia. ſ. vl̄ char
tule in q̄b⁹ ſcpta erāt. x. p̄cepta legis. a
phylaxe qđ eſt ſuare: z thorarh lex. q̄ſi
q̄dā mēoralia ſuāde legꝫ. nā ſz Hiero.
dñs cū dediſſet mādata legꝫ ꝙ moyſen:
ad extremū itulit. Deut. vj. Ligabēa
in manu tua. z erūt ſp̄ ante oc̄los tuos
q̄ h̄ volēs ſcire q cozde q̄ſq̄ meditaret
in eis z ope ꝓpleret. Sz h̄ vt ōt phari⁊
ſei male interpretantes: ſcribebāt. x. p̄ce
pta legꝫ in chartul̄ l̄ris magnis: vt q̄dā
alij dicūt: z ligabāt in fronte in moduz
cozone: vt ſp̄ añ oc̄los moverenſ: z ſil̄r
ligabāt in brachijs. (Et magnificant)
.i. ꝑ ceteris magꝫ faciūt (fimbrias) vt
ſanctiozes ceteris videanſ. Judei em̄ vt
nō ſolū carne ꝙ circūciſionē: ſed etiā ve
ſtib⁹ ab alijs diſtinguerenſ: p̄cepto dñi
fimbrias in q̄tuoz angulis pallioꝝ poz
rabāt: in q̄b⁹ phariſei Hiero. teſte liga⁊
bant ſpinas acutiſſimas: vt dū ambulā
do vel ſtādo pūgerenſ: p̄ceptoꝝ dei me
morarenſ. Et reuera in dis oib⁹ vt ideꝫ
ait: fauorē ꝓpr̄i z lucra m̄ierculaꝝ ſecta
banſ. Reſpōdit aūt h̄ Chry. eos q̄ ꝑba
euāgelij ſuſpēſa ponūt ad collū: ꝓterea
q ꝑtus euāgelij nō eſt i figuris l̄raꝝ: ſz
in ītellectu: ac ꝙ h̄ meli⁹ in cozde q̄ i col
lo reponūt. Ad qđ ōz q nō credit h̄ eſſe
pcm̄/cū ſine ſupſtitiōe fiat: ſm s. Tho.
qz de b. Cecilia legit ꝙ ſp̄ euāgeliū ge⁊
rebat i pectoze. Sctūs etiā Barnabas
ꝙ euāgeliū bri Mat. ſanabat infirmos.
z meretrix ſup Nicolaū ſenem habentē
euangeliū vidit mirabilia. vt ptz in le⁊
genda ſcti Andree. Ad rōnē Chry. di⁊
co q veꝝ ōt: q meli⁹ recōdunt in cozde
ꝑba ſctā q̄ in collo: ſz nō pñt ſp̄ in cozde
teneri. iō meli⁹ eſt bīe in collo z in cozde
q̄ in cozde tm̄/vl̄ in collo tm̄: q̄ neq̄ in
cozde neq̄ in collo. Nec eſt inconueniēs/
q in ſignis z figuris gr̄a ſcatoꝝ ſit aliq̄
ſpūalis ꝑtus intētionalr̄ z diuinit⁹ in⁊
fuſa. Sic em̄ ſm ſcōs ōs eā dedit ꝑbis
ſacr̄alib⁹: qđ ꝓhibet credere qđ etiā de
derit eā figuris/ marie cū etiā dederit
eam fimbrie veſtimēti chr̄i: z qđ eſt fo⁊
tius ymbre petri. i. aeri i q̄ erat ymbria
petri. Nō em̄ eſt verſiſ̄le q oēs i firmi q̄
ad ymbrā petri ſanabanſ/ oz̄onib⁹ pe⁊
tri ſanarenſ: ſed fiebāt illa miracula ex
poteſtate. i. p ꝑtrē a deo collatā petro:
z a petro p ſubiectū ymbre eiꝰ vſq̄ ad
infirmantiū corpa deriuatā. Q⁊ ꝑo pha
riſei opa ſua agāt ꝓpt̄ inanē gl̄iam: pro
bat ibi dñs a ſigno cū ōt (Amāt aūt
ꝓmos accubit⁹ in cenis). i. ꝓmas ſedes
ad mēſam. Quia em̄ antiq̄ comedebāt
in lectis/comedētes dicūt recūbere vl̄
accūbere: z ſedes mēſe dicunt accubit⁹.
(z ꝓmas cathedras in ſynagogis z ſa⁊
lutatiōes) cū inclinatiōe capitis z fle⁊
xione genuū ſm Chry. (in foro) vbi ſt
mlti poti⁹ q̄ in puato: licz vbiq̄ h̄ appe
tant: z vbiq̄ ſit culpa ſm Raba. (z vo⁊
cari ab hoib⁹ rabbi). i. magr̄ ſiue doctoꝝ
In oib⁹ tñ bis ſm Chry. nō vituperat
factū/ſed ambitio. Nō em̄ eſt malū re⁊
cūbere in ꝓmo/ſed ipm̄ ꝓmatū ambire
z ſic de alijs. In hac pte habēt docu⁊
mentū ꝓfeſſores imponētes exceſſiuas
pnias. Dicit em̄ Chry. loquēs de alti
gantib⁹ onera gr̄uia. Tales inq̄t ſunt q̄
gue pond⁹ venientib⁹ ad pniam iponūt:
z ſic dū p̄ſens pena fugit/ cōtēnit pnia
futura. Si em̄ faſcem ſup hūeros ado⁊
leſcētis quē nō pōt baiulare/ poſueris:
neceſſe hz vt aut faſcē reȝciat: aut ſuſci
piēs dū plus ferre nōt pōt/ ſcādaliz at⁹
ampli⁹ peccet. Deiū ſi erram⁹ moderaz
pniam imponētes: nonne melius ꝓpter

miscōtam reddere rōnē/ q̄ ꝑter crudelitatē. Vbi pfamilias largus est: dispēsator nō dz esse tenax. Si ds benign⁹: vt q̄d sacerdos ei⁹ auster⁹? Vlis oppere sctūs: circa vitā tuā esto auster⁹: circa alios benign⁹. Audiāt te hoies qua mandantē/ z ḡna facientē. Talis aūt est sacerdos q̄ sibi idulget z alios exigit: quēadmodū mal⁹ descṕtor tbuti in citatib⁹ q̄ se releuat: z onerat ipotētes. Hec ille

Quantū ad ptiuz hortat nos chīs ad hūilitatē: cū dr (Vos aūt nolite vocari rabbi) Vbi aduertēdū est fm Chrysm̄ra reꝑhenderat in phariseis mīnia. de q̄b⁹ discipli nō indigebāt turbari: tō illa chīs ꝓtermisit. sed q̄ erat oim maior causa. s. thronū appetere magnalem hoc adducit in medīū. Sed ꝓtra: quia apls. ij. Tim. j. appellauit se mgrm dī. In q̄ posit⁹ sum ego pdicator z apls et magr. Ad hoc dr scūs Tho. in lib. ꝓtra impu. rel. q̄ dns hic ꝓhibuit solū ambitionē circa magisterīū: nō aūt ꝓhibuit officiū magrī/ q̄d est docere. vel etiā nomē magrī: q̄d cōfert ad vtendū scia iaz habita in docēdo. Aliter idē solūit sup Mat. z Chrysm. ibidē z Hiero. q: magr ꝑtie z simplr est q̄ a se habet doctrinā: nō aūt ille q̄ eā habet ab alio z alijs dispergit: q: est discipul⁹ eius q̄ sibi traditā illā. Sol⁹ aūt habz ds a se doctrinā Itē magr est ꝑtie q̄ docet: hō aūt non docet ꝑtie hoiem: alioq̄n oēs habētes doctores addiscerēt: sed ds docet interius p intellectū: z hō coadiuuat exterius ꝓponēdo aliq̄ eo mō q̄ medic⁹ adiuuat naturā. Est ḡ hō vt dic̄s. Tho. in q. de ꝓitate. q. xj. magister ministerialiter tm̄ rangz instrm vel adiutor magrī ꝓncipalr z essentialit dicti. de q̄ subdit (Vnus est em̄ magr vester) ꝑtie z ꝓncipalit z simplr z essentialr (omes aūt vos frēs estis) q: filij dei p adoptionē/ vel creationez (Et ꝑem nolite vocare vobis sup terrā) Sed cōtra hoc est cōsuetudo antiq̄ monasteriorꝝ: in q̄b⁹ seniores pces appellant. Ad hoc dr fm mētem Hiero. z scī Tho. q̄ sup terrā nō debemus cognoscere ꝑem ꝓncipalē/ nisi deū: qui est oim patrū pater: z aiam nobis dedit. abusiue tm̄ et scḋario possumus alīqs appellare pces rōne etatis/ vel etiam corpalis generatiōis. Hā vt ait Hiero. sic vnus filius dei per naturam nō ꝓiudicat cereris q̄n possint dici filij dei p adoptionē: ita z vnus pater z magist non ꝓiudicat alijs q̄n abusiue vocent z pces z magrī: licz vnus sit ꝓncipalis. de q̄ dicit (Vnus est em̄ pater vr q̄ in celis est. Nec vocemi magistri) Cōtra: quia tam hoc supius dixit. Ad hoc dicūt q̄dam q̄ replicat idē ꝓpt periculū magnū ambitiōis z elatiōis circa magisterīū. Alij aūt dicūt z melr q̄ supra dictū est de magro docēte ꝓho: hic aūt de docēte exēplo sanctitatz. Chīs aūt est q̄ dat⁹ est oib⁹ in exemplū viuendi vt dr sctūs Tho. ij. ꝑte. q. xl. nō aūt alij scī: nisi ḡtenus fuerūt imitatores chīi. vñ subdit (Quia magr vr vn⁹ est chīs) Non dr ds: quia deū quē non videm⁹/ imitari nō possum⁹. Augu. Hō imitādus nō erat q̄ videbat: ds imitādus erat q̄ nō videbat. Vt ḡ ds exhiberet hoi eum q̄ z ab hoie videret: z quez homo seqret/ de⁹ fact⁹ est hō. Hec ille. Et quia hactenus dns induxit ad fugam elatiōis: nunc inducit ad amplexū hūilitatis dicens. (Qui maior est vestruz/ erit vester minister) q̄d sctūs Tho. duplicīter exponit. Primo sic. Erit vester minister. i. se debet exhibere ministrū. Vel scḋo erit vester minister in sua existimatione. Aug. Qui pest non se existimet prāte dñante: sed charitate fulcē se felicē. Hec ille. Vel aliter fm alios. Qui maior est. i. vult eē in ꝑitate/ erit vester mistr/ se in vilib⁹ exercēdo: fz de centiā sue psone z officij (qui aūt se exaltauerit/ humiliabit: z q̄ se humiliauerit exaltabit) Remigi. Qd sic intelligit. Omis q̄ se de suis meritz extollit/ apud deū humiliabit: z q̄ se de būficijs humiliat/ apud deū exaltabit. Hec ille. Vel aliter. Qui se exaltat/ ambiendo ꝓmatū. humiliabit ab hoib⁹/ vel a deo/ vl ab vtriscz. z q̄ se hūliat appetēs snb esse: z fugiens elationē/ exaltabit ab homib⁹/ vel a deo/ vel ab vtriscz.

Notalr sciendū est cuidēs signū eē

q̄ aliq̄s sit celest̄ patris filī⁹ vł terrenī ꝑmo respicere celū vł terrā: z scdo ee albū p puritatē: vł nigrū p opatōez. Filij eīm assimilāt patri. Vñ z fm glo. sup illud. Pullis cozuozum zc. Filij cozui q̄ diu sūt albi erect̄ ad celū rostr̄ pascūt a deo: sz vbi sūt nigri p plumas/pascūt a parētib⁹. Et tertio honozare parētes Vñ z filij ciconie parētes pascūt: sed filij vipere ei⁹ latera dirūpūt: quia dicta est vipera: q̄ vi pariat z partu ipso ruptis lateribꝫ moziat.

Feria ḡrta post dñicā.ij.quadrage. Text⁹ euāg. Mat. c. xx.

Ascendēs Jesus hierosolymam assumpsit duodecim discipl̄os suos secreto z ait illī. Ecce ascendimus hierosolymaz: z filius hoīs tradet̄ pr̄incipibꝫ sacerdotū z scribis et condemnabunt eū morte. Et tradēt eum gentib⁹ ad illudendū z flagellādum z crucifigendū. Et tertia die resurget. Tūc accessit ad eū mater filiozꝫ zebedei cum filijs suis: adozās et petens aliq̄d ab eo. Qui dixit ei. Quid vis: Ait illi. Dic vt sedeant hi duo filij mei vnus ad dextrā et vnus ad sinistrā tuā i regno tuo. Respōdens aūt Jesus dixit. Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicē quē ego bibitur⁹ sum: Dicūt ei. Possumus. Ait illis. Calicē q̄dez meū bibetz: sedere autem ad dexterā meam z ad sinistrā nō est meū dare vobis: sed q̄b⁹ paratū est a patre meo. Et audiētes decē indignati sunt de duob⁹ fratrib⁹. Jesus aūt vocauit eos ad se: z ait. Scitis quia pr̄incipes gētiū dñant eoz: et q̄ maiozes sunt ptātē exercent in eos. Nō ita erit inter vos. Sed q̄cūq̄z voluerit inter vos maioz fieri. sit vester minister. Et q̄vo luerit iter vos pr̄imus esse: erit vester seruus. Sicut filī⁹ hoīs nō venit ministrari sed mīstrare z dare animā suā redemptionem pro multis.

Ascendens Jesus hierosolymā zc. Matth. xx. In pñti euāgel. tāgunt tria pūcta: q̄ sē Prenūciatio/potestatū ad stulatio/z indignatio. ꝑmū tāgit pnūciatio passiōis chr̄i: cum dī. (Ascendēs Jesus hierosolymā) id ē hierl̄m: q̄ erat i mōtib⁹: z eminebat i tota tra pmissiōis (assūpsit duodeci discipulos suos.) Et q̄ prz q̄ int̄ eos erat Judas. Forsitā eīm adhuc erat dign⁹: vt ōt Orig. audire cū alijs. Et scūs Tho. ōt q̄ nōdū ꝓcepat malū. q̄ videt̄ itelligēdū de ꝓditiōe: vtrū aūt tā eēt latro/credo q̄ sic: sz erat occult⁹. (secreto) Pr̄io fm Chr̄y. q: passio chr̄i ē pcios̄issimus thesaur⁹: cū vt ait nihil sit ꝑt̄ q̄ magz debeam⁹ ōo grās agere: iō i vasis electis erat recōdēd⁹. Et itēdit q̄ ꝑt̄ reuerētū passiōis chr̄is ꝑmo eā ōbuit publicare dignioꝛib⁹ ꝑsonis. i. apl̄is familiaꝛib⁹ chr̄o. Scōo fm eū. q: ceteri erāt impfecti z ꝓturbati z auersi ab eo fuissent: si ei⁹ morē audiuissent: z mlieres ēt tumultū fecissent. Et ttio fm eūdem Chr̄y. q: sciebat mr̄ez filiozꝫ zebedei aliq̄d petiturā: z iō ōcliauit a via: vt ei daret locū ad perēdū: z ide discipl̄os istrueret. Et q̄rto vt elicit̄ a Cypano/i exēplū tuū: q̄ si vis ascēdere ad crucē reliq̄ois. ñ mālfestet̄ ml̄t̄z ꝓsiliū tuū. Et q̄nto ad ꝓdēnandā hypocrisim: q̄ ad crucē pnie nō vadit secreto sz patēter (Et ait illī.) ꝑdicēdo passiōez suā z r̄surrectōez: fm Cyrll. vt scirēt eū volūtarie pati: et ꝑt̄ alia q̄ dicēt (Ecce ascēdim⁹ hierosolymā: z filī⁹ hoīs). i. ipemet sic se appellās: vł q: vni⁹ tm̄ sit filī⁹. s. ẏgis: vł hūlitat̄ cā: eū se posz dicer filiū dī (tradet) a iuda: (pr̄incipib⁹ sacerdotum.) Forte

Feria quarta post

tkt ꝓncipes fuꝛ ꝙ succeſſerũt illis virgi
ri ẽꝛtuoꝛ ꝗs oꝛdiauit Dñs: ꝺ ꝙꝺ habes
vñica. ilij. aduẽt⁹. (ꝛ ſcribis). i. legꝫ vo
ctoꝛib⁹ (ꝛ ꝓdẽnabũt eũ moꝛte) ꝙꝛ dixeꝛt
ꝛ iudicauerũt eũ reũ moꝛtꝫ: ſz nõ potue
rũt exercere iudiciũ: ꝙꝛ ptãs ſanguinis
eis fuerat a romanis ablata. vñ dixeꝛt.
Nobis nõ licet inferre quẽq; (Et tra
dẽr) ipi ꝓncipes ꝛ ſcribe: (eũ a ſe ꝓpus ad
moꝛtẽ ſentẽtiatũ et duriſſime vt credit
flagellatũ (gentib⁹). i. pilato gẽtili ꝛ po
teſtati romanoꝛ: ſm Raba. (ad illuden
dũ ꝛ flagellãdũ ꝛ cruci affigẽdũ) ꝛ i his
ꝓbis ſm ſctm Tho. oñdit chꝛs ſuiſſe ꝓ
ust⁹ tribꝰ: ꝙ marie appetũt hoies: hono
re: ꝺere ſenſuuz: ꝛ vita. (Et die tꝛia re
ſurget) cõputãdo eã i ꝙ paſſus eſt. Hoc
aũt ſm Chꝛyſ. dr vt cũ triſtia viderẽt: re
ſurrectõez expectarẽt. Predixit ãt chꝛi
ſtus diſcipul⁹ paſſiõez. Prio ſm Greg.
Hiero. ꝛ Chꝛyſ. vt fortiores eẽnt i die
paraſceuen: ꝙꝛ iacula pulſa min⁹ ledũt.
Vl⁹ ſcõo ꝓz Hiero. vt ex reuelatõe moꝛ
tis ꝺ reſurrectõe ñ dubitẽt. Vl⁹ tꝛio ſm
Chꝛyſ. vt ex ꝺ cogſcãt ꝑſciam chꝛi ꝛ ex
ꝑſciẽtia deitatẽ: ꝛ ex deitate volũtariã
ꝛ nõ coactã paſſionẽ. In hac ꝓte ẽ docu
mẽtũ Rabani dicẽꝫ. Jõ aũt dñs i mũ
do noluit ꝑſpari: ſz guia pati: vt oñderꝫ
nob ꝙ ꝑ delectatõez cecidim⁹: cũ ꝙ ama
ritudie redire debeam⁹. Hec ille. Vñ ꝛ
Aug. ꝺ ciui. dei ait. Paſſione oñdit ꝙd
ſuſtinere ꝓ ꝓitate. reſu-rectõe ꝙd ſpera
re i ꝓitate debeam⁹. Hec ille. Vide ẽt
de his ſupꝛa in vñica i ꝙnqgeſima.

Quãtũ ad ſcõm tãgit poſtulatio fi
lioꝝ zebedei. i. Joãnis euãgeliſte ꝛ Ja
cobi maioꝛꝫ: ꝙ fuerũt filij marie ſoꝛoꝛꝫ
marie matꝛꝫ dñi: ex Zebedeo ꝓle. Sic
eñ. ꝺr Wgr hiſto. filij zebedei audita
moꝛte ꝛ ꝛſurrectõe chꝛi credideꝛt eũ ill
co regnatuꝝ i ꝑplo iudaico: ꝛ ſuggeſſe
rũt mri vt peteret gram vnã a chꝛo: illã
nõ exꝑmẽdo: ꝙ obtẽta exꝑmeret illã ꝺ ꝙ
ꝺi infra. Et ſic ꝺr Hiero. ꝛ etiã mr eoꝝ
ſil⁹ credidit chꝛm illico regnatuꝝ: iõ cõ
ſenſit filijs. Et iõ dicit: (Tunc) audita
ſcz moꝛte ꝛ reſurrectõe chꝛi dicta muli
er (acceſſit ad eũ) ſuggeſtiõe Joannis ꝛ
Jacobi: vt dic Wgr hiſt. ꝛ Hiero. Sz
ꝙre nõ acceſſerũt ſpi filij zebedei: Rñ
det Chꝛyſ. Ne inqt ceteroꝝ diſcipuloꝝ
coꝛda ꝓtereꝛet volẽtes ſibi ꝓtidere ꝺ re
gno. Dixerũt ꝙ. Submittam⁹ mr̃ez vt
ſuonoie depcet ꝓ nob. Si eñ res fue
rit reꝑhẽſibil⁹ facile merebit veniã: ꝺa
mr̃ier. ſi aũt ñ fuerit facili⁹ impetrabit
mr̃ ꝓ filijs rogãs: ꝙꝛ pi⁹ de⁹ facili⁹ exau
diet maꝛnũ affectũ. (Mater filioꝝ ze
bedei) Nota ꝙ b. Anna mr̃ ꝙgis marie
tres hũlt viros: ꝛ ex ſingulis ſingl̃as ha
buit filias: ꝙꝝ quãlibet appellauit ma
riã: ꝛ qlibet habuit vir̃ et genuit filios
aut ex viro aut ſine viro. De h̃ ſũt ꝙſus
tales. Anna ſolet dici tres ꝛcepiſſe ma
rias. Quas genuere viri: Ioachim/cleo
phas/ſalome ꝙꝛ: Has duxere viri Jo
ſeph: alphe⁹: zebedeus. Pria parit chꝛi
ſtũ: Jacobũ ſecũda minoꝛẽ. Et Joſeph
iuſtũ pepit cũ ſimone iudã. Tertia ma
ioꝛẽ Iacobũ voluerẽq; Joãnẽ. Sz ℣ iſta
q̃ cõiter vera tenent videt eſſe dictum
Chꝛyſ. q̃ dic ſup Matth. ꝙ iſta mr̃ier
dicta eſt ſalome: ꝛidẽ ꝺr ſctus Tho. qui
addit ꝙ ſalome ẽ nomẽ mr̃ierꝫ. Ad hec
põt dici ꝙ intrẽdit Chꝛyſ. ꝛ ſctus Tho.
ꝙ ea ꝑſona q̃ i euãgelijs exꝑmit ꝑ ly ſa
lome ẽ n. l̃er ꝛ nõ maſcul⁹: ſz tñ q̃ties in
euãgelio dr ſalome/ſubaudit maria vt
dicat maria iacobi ꝛ ſalome. i. maria ia
cobi ꝛ maria ſalome: ſic dicta a ꝑe ſalo
me appellato: cũ ipa maria diceret (cũ
filijs ſuis). i. reuerẽtiã faciẽs vt obtine
ret qꝺ optabat (ꝛ petẽs) Btus Ware
dic ꝙ petiueꝛt filij: ſz ſic ꝺr ſctus Tho.
filij petiuerũt mediãte mr̃e: (aliq̃d ab
eo:) nõ exꝑmendo q̃d vellet: ſed dicẽdo
volo vt des mihi vnũ. In h̃ videt ma
nifeſtũ/ꝙ iſta mr̃ier multũ poſſet apud
chꝛm: ꝙꝛ duo ex. xij. poſuerũt eam exoꝛa
tricẽ ꝓ ſe: ꝛ tñ illi erãt chꝛi ſecretarij. Et
ſic ꝺr Chꝛyſ. iſta ſeq̃bat chꝛm cõtinue;
ſiue mar⁹ viueret ſiue nõ: qꝺ certũ nõ
habeb. Dic aũt ſctus Tho. ꝙ talis peti
tio in ꝙ nõ exꝑmit peritũ nõ eſt admit
tenda: ꝛ q cã admittit ſtulte admittit:
Vñ herodes ſtulte ꝑmiſit puelle: ꝛ tã
ſtultus nõ reuocauit. Salomon aũt ꝓ
miſit quidem matri ſtulte: ſz tanẽ ſapi
ens reuocauit poſtq̃ ipa petiuerat ꝓ

Dominicã. ii. Quadragesime

Adonia ꝙ later̃ insidiabat regi Salomoni. Chr̃s aũt sapiẽtior Salomõe nõ voluit ꝓmittere nisi exꝑmeret̃ res petita. Vñ sequit(ꝙ dixit ei: Quid vis:) ſm Chrysſ. nõ interrogat ex ig̃rãtia: sed vt ex rñsione oñdat irrõnabile esse petitiõez. Ait illa. Dic vt sedeant hi duo filij mei vn⁹ ad dexterã tuã/ et vn⁹ ad sinistrã in regno tuo) Pro ꝙ aduertendũ est/ ꝙ iudei scꝑturas de chr̃o loq̃ntes carnaliter intelligebãt: iõ cũ corꝑaliter regnaturꝫ putabãt/ hierl'm. Apli ãt tãq̃ rudes idẽ credebãt: existimãtes ꝙ rebellare faceret chr̃s ppl'm: et auferret dñiũ a romanis: restitues illud israeli. Vñ et Act. i. chr̃o ascẽsuro interrogabãt. Dñe si in tpe h restitues regnũ israel. Vñ ꝛz Hiero. et Orig. petiuerũt isti aliq̃d carnale. vt scz essent collaterales chr̃o: et nullũ haberẽt maiorẽ. Volebãt em̃ Petrũ deiicere ꝺ ꝓmatu- Idẽ sentit Chrysſ. ꝙ ait. Videbant seipos honoratos ꝑ alijs: et audierũt ꝙ sup. xij. thronos sedebunt. Vñ ꝓmatũ ipi⁹ cathedre petebãt arcipere. Et ꝙdem ꝙ pl⁹ alijs honorꝫ apud chr̃m hẽbãt nouerãt: timebãt ꝯo Petr̃ sibi ꝓferri. Vñ mãifestũ est: ꝙ nihil spũale petebãt/ neq; intelligẽtia supiorꝫ regni hẽbãt. Hec ille. Vel aliter põt dici ſm Chrysſ. ꝙ petebãt aliq̃d spũale: puta ꝓmatũ i celesti regno. (Rñdẽs ãt ihesus) nõ guidez marri ꝙ supplicauerat: ꝛz filijs. Tũ qz filij fuerũt ꝓmi morores. Tũ ad innuendũ ꝙ nõ est honor homi ꝓtendere cũ mlierc. Tũ qz erat verula: et ꝛseqnt pium erat eã ꝛsolari: impium ꝯo ꝓturbare. Tũ qz erat amita: et cõsequẽter erat ei deferẽdũ. Tũ qz erat mr̃: et ꝛseqnt erat ei ꝓpatiẽdũ si ꝑ filijs supplicabat. Rñdẽs igit ad discipulos: ex q̃z suggestiõe ſm Hiero. nouerat mr̃is supplicationẽ ꝓcessisse dixit(Nescitꝫ q̃d petatis) Et h ideo: qz nihil spũale petebant ſm Chrysſ. vel qz si petebãt spũale vt idem dic̃: si nouissent q̃d petebant nõ ausi fuissent tantũ q̃d petere: q̃d superexcedit supiores ꝓtutes. Nulli em̃ creature cõpetit sedere a dextris: vt ꝺr scũs Tho. Vñ et regina dicit in ꝑsalmo non sedisse a dexteris: sed astitisse. Vel hoc ideo ſm eundẽ: qz a sinistra ad dexterã erant vocati: vñ ad sinistrã nõ debebãt velle redire. Et intẽdit Chrysſ. ꝙ esse in sinistra est malor. Vel h ideo ſm Hila. qz de gl'ia apl'or nõ erat ambigẽdũ: cũ iudicaturi essent cũ chr̃o: vt iã poterat ex dict⁹ ei⁹ esse manifestũ. Vel h iõ ſm Dgr̃m hist. qz regnare petebãt ꝙ non meruerãt: et ꝑlationẽ volebãt i celo vbi nõ est. (Poteſtꝫ bibere calicẽ quem ego bibitur⁹ sum:) Brũs Marc⁹ ꝺr dñm addidisse(aut) baptismo quo ego baptizor). i. baptizabor in ꝓximo (baptizari) Per baptismũ aũt dñs ꝯcauit mortem ad silitudinẽ lane ſm mgr̃m histo. ꝙ dũ baptizata mergit̃: extrabit̃ post cũ aliqui⁹ nobilioꝛ colorꝭ splendore. Sic et nos ꝙ mortẽ mergimur in terrã: ꝛz clariores et nobiliores resurgem⁹. Per calicem ꝯo ꝯcauit ſm eundẽ: passiõez cirra mortẽ tñ. Est ãt calix vt ꝺr Macro. genus poculi qõ cilices inuenerũt: et dict⁹ est q̃si cilix: mutata i: ĩ a. Significat ꝯo amaritudinẽ tribulatiõis: qz vt ꝺr idem mgr̃: est cyphus q̃ calidã portionẽ. i. medicinã sumim⁹. Vñ et ſm alios dict⁹ est calix: quia caleat caloze amare potiõis. Vel ſm Cassi. sup ps. ꝯcat passionẽ. q̃a est gen⁹ poculi q̃ potus distribuit bibẽtib⁹ mẽsurat⁹: sic tribulatiões a deo nobis imittunt̃ ſm mensurã possibilitatꝭ nre ad sufferẽdũ. ſm tñ alios puta Hiero. Chrysſ. Hilariũ et mlros alios idem significatũ est noie calicis qõ et noie baptismi: martyriũ. s. seu passio ad mortẽ vsq; ꝓtracta et terminata. Cũ autẽ dñs sciret ꝙ isti poterãt suã passionẽ imitari: interrogat tñ si id possũt ſm Chrysſ. vel vt significet neminẽ posse cũ chr̃o regnisi passionẽ chr̃i fuerit imitat⁹: saltẽ ꝑ peccati certamẽ. vl' vt tacite increparet eos: acsi diceret, Vos de honore et coronis loq̃mini: ego ꝯo de agonib⁹ et sudoribꝫ cogito. Nõ ei h ꝓmior est tempus (dicũt ei: possum⁹) respõdẽdo. s. et ꝺ passione et de morte: seu de calice et baptismo. Sic aũt rñdẽt ſm Hila. qz iã martyrij ꝓstantiã habebãt. Vel ſm Chrysſ. hoc dicũt nõ tam ex fiducia sue fortitudinis: q̃ ex ignorãtia. Jn exptꝫ ei leuis

videk esse tentatio passiõis z mortẽ. hec ille. Vel fm eundẽ h̃ dicũt ex desiderio eius qõ petiuerãt: qz nisi speraſſent exaudiri nõ sic dixiſſent. Vel fm ſ. Tho. ex intenso amore ad chm̃: sic z Petrus dixit. paratꝰ sum tecum z i carcerẽ z in mortẽ ire. Seqꝫ (Calicẽ qdẽ meũ bibetis) Et in h̃ fm Hila. collaudauit fidez eoz. fm mgr̃m. aũt hist. dñs rñdet ỏ calice z tacet de baptismo. qz Joãnes mlta qdẽ pꝛ dñm passus est: sed nõ mortẽ violentã. Sz fm alios q̃ p calicẽ mortẽ accipiũt etiã ipe Joãnes calicem bibit sicẽ pdixerat dñs. Et hoc fm Hiero. fm animũ z voluntatẽ: q̃ nõ defuerũt martyrio: vt testat feruentꝫ olei doliũ: de q̃ narrat in Eccliastica histo. z flagella q̃ pꝛulit: vt legit i actib̃ apl̃oꝝ. Martyrii tñ defuit eiꝰ aio: qz in pace vitã finiuit. Vel fm alios actu z nõ solo aio bibit calicẽ mortis: sz nõ cõplete z pfecte: sed solũ fm passiões ad mortẽ dispositi uas: vt sz exiliũ qõ sustinuit i pathmos insula. Est em̃ exiliũ mors ciuilis. instit. q̃b̃ mo. ius pa. po. sol. relegati si mortuo. De reliq̃ fratre dubiũ nõ est: qz vt hĩ Act. xij. ab herode Agrippa gladio occisus est. Chs aũt vt ỏr Hiero. neq̃ negauit qõ postulabãt ne eos tristes efficeret: neq̃ etiã spopõdit ne decẽ alios irritaret: sz ait. (Sedere aũt ad dexterã meã vl ad sinistrã ñ ẽ meũ). i. ñ pertinet ad me (dare vob̃) subaudi fm mgr̃m hist. z Remi. talib̃ q̃les estꝫ: qz ambitio si estꝫ. Vel fm ſ. Tho. z mgr̃m hist. nõ ẽ meũ dare vob̃ pꝛ vob̃: seu rõne pꝛsonarũ vel pꝛpinq̃tatꝫ: qz dignitas i regno celoꝝ pseqꝫ solũ copiã meritoꝝ. Jgit chs eis diserere rñdit: qz non dixit dabo: ne alij indignarenf: nec: nõ dabo: ne isti pꝛfudefenf: sz dixit pꝛtualr: nõ dabo: qz estꝫ mihi pꝛpinq̃: sz dabo si fuerintꝫ digni. Vñ et subdit (Sz q̃b̃ paratũ est a pꝛe meo) ex pdestinatõe fm quã nõ pꝛsone pꝛpinq̃tas sz charitas pensat. Et i hac fm Hiero. etiã ipos ab h̃ qõ postulabãt non excludit: qz si meritꝫ z opib̃ tles fuerit vt digni sint regno celoꝝ: accipiunt illud.

Sed h̃ est duplex q̃stio. Prima quaz facẽ Arrius hereticꝰ. Si em̃ nõ est chs inq̃t dare istꝫ regnũ: sz q̃b̃ pꝛ parauit: sic quit q̃ filiꝰ nõ sit patri eq̃lis. Ad h̃ aũt dr̃ pmo qdẽ q̃ filiꝰ nõ est eq̃lis patri fm naturã q̃ istis erat pꝛpinquus: z fm quã isti credebãt obtinere postulata: secꝰ ãt fm diuinitatẽ. Et pterea chs nõ negat se datuꝝ regnũ celoꝝ: imo affirmat se datuꝝ illõ: nõ qdez istis: sed his q̃b̃ parauit illud. Etsi instet. qz ex hoc habet q̃ pater pparat regnũ aliq̃b̃ z nõ filius. Dico q̃ verũ est fm hũanitatẽ non dũ fm diuinitatẽ q̃ vnũ est cum pꝛe vt ipsemet dicit Joã. x. Sic em̃ ipse pparat illud cum patre predestinando.

Alia q̃stio est: qz chs innuit q̃ aliq̃b̃ hoc sit pcessurus vt ad dexterã eiꝰ sedeant: qõ nulliꝰ videt creature esse fm pdicta. Ad hoc dr̃ fm Chrys. q̃ nõ intendebat dñs dicere: q̃ hoc aliq̃b̃ sit dandũ fm q̃ ꝓba sonãt: q̃ importare videnf eq̃litatẽ in deitate: sz fm q̃ illi duo credebãt q̃ p hoc nihil aliud intelligebant nisi eminẽtiã sup oẽs alios in regno dei Sic etiã sedere ad sinistrã nõ est accipiendũ hic vt sonat i malũ: sz vt importat coassistere pꝛsone regẽ: qz sic isti intellige bant. Jn hac pte est documentũ moraliter: vt caueamꝰ ne dicaf nob. nescitis q̃d petatis. Si em̃ peterib̃ regnum celi dictũ est sic: mlto magis h̃ poterit dici peterib̃ tpalia nisi sane perant. Chrys. Jdeo dic. nescitis q̃d petatꝫ. qz nõ solũ debemꝰ cogitare qualẽ gloriam pꝛsequamur: sed quõ euadamꝰ ruinam peccati: qz z i seculari bello q̃ semp de preda victorie cogitat: difficile vincit. Jdeo pertendũ erat. Da nobis auxilium gr̃e tue vt omne malũ vincamus. Hec ille.

Quantũ ad tertiũ rangit apl̃oꝝ alioꝝ indignatio: cũ subdit (Et audientes decẽ) sniam dñi pdictos duos increpãtꝫ fm Chrys. (indignati sunt) q̃ alij se eis vellent anteferre. Et hoc fm ſ. Tho. ex quadã elatiõe: sicẽ z illi ex elatione pertinuerũt. Erãt em̃ oẽs adhuc carnales fm Chrys. z ista carnalr gesserũt (ỏ duob̃ fratrib̃) Sed q̃re sũt indignati cum illi nõ petiuerit: sz mater. Ad hoc dicũt Chrys. z Hiero. q̃ ex dñi rñsione q̃ ad filios nõ ad mr̃em respõdit: intellexerũt

mẽm submissam fuisse a filijs. Sz q̃re nõ sunt indigti statim cũ dixit: nescitis q̃d petatis? Ad hoc ỽr Chrys. Donec chri fnia incerta erat/nõ tristabant alij discipli: sed tũc tristati sunt quãdo illos ĩcrepauit. Hec ille. Intẽdit aũt Chrys. q nõ sũt ante indigti. i. nõ ante oñderẽt indigtõez suã ꝓter reuerẽtiã chri. Vñ ỽt idez in hom. Qñ aũt eos a dño phonoratos viderũt in tñfiguratione: etsi fm mentẽ dolebãt/in mediũ afferre nõ audebãt: venerates doctorẽ. Hec ille. (Jesus aũt) aduertẽs eoꝝ indigtõem: ꝛ volẽs eos blande ꝓsolari (vocauit eos ad se) tanq̃ magr dulcis ac pius q̃ nullum triste videre voluisset. Chrys. Qz em̃ turbari erãt: vocatiõe eos ꝓsolat de ppinq̃ eis loquẽdo. Et cm̃ duo a societate. x. seipos sepantes: ppius stabãt seorsum dño loquentes. Hec ille. (Et ait)

Ad euidẽtiã aũt seq̃ntiũ scidũ est q gẽtiles erãt horrori iudeis. iuxta illud. Sit tibi sic ethnic⁹ et publican⁹. Jdeo chr̃s inducit exẽplũ de gẽtilib⁹ ad maiorem horrorẽ: vt oñdat q̃ hoc exẽplũ non est imitandũ. Sciendũ est etiã fm scm Tho. q dñari dupliciter sumit. Vno mõ vt ẽ idẽ q̃ posse ad bonũ subditoꝝ. Et sic dñũ vez est: ꝛ ad hoc fiunt ꝑncipes Alio modo vt correlatiue dicit ad fuũ esse. vt dicat dñs q̃ fuilit subdit sibi aliquẽ ad bonũ suũ ꝓpriũ. Hoc aũt est degñare a vero ꝑncipatu in tyrãnidẽ. fm ergo brm̃ Tho. ꝛ Chrys. mentẽ: que sequnt sic exponẽda sũt (Scitis q; ꝑncipes) q̃. s. ex offi. io ꝑsunt (gentiũ) id est gẽtiliũ (dñank eoꝝ) nõ vero dño ad bonũ eoꝝ: sed tyrãnizando ad bonũ suũ. ꝛ hoc ꝛũ nõ sp rũ frequent (ꝛ q̃ maiores sunt). i. nobiles ꝛ potẽtes: q̃ sunt maiores nõ dignitate ꝑncipatus vel officij: sed potẽtia diuitiaꝝ ꝛ amicoꝝ (prãtem exercẽt in eos) nõ admirãdo: sed oppmẽdo plerũq̃. Si tñ exerceret prãtẽ in bñficiũ minoꝝ/dicerent beneficij (non ita erit inter vos) in eccĩa mea: vt maiores nõ debẽt esse q̃si dñaturi (sed q̃cũq̃ voluerit inter vos maior fieri). i. hẽ ꝑfidiũ spũssancti q̃ sit tanq̃ potẽs/ꝛ si non ꝑmus (sit vt minister) exhibendo alijs q̃ accepit a deo: ꝛ sua prãte vtendo in bonũ/ꝛ nõ in malũ alioꝝ (ꝛ q̃cunq̃ voluerit inf vos). i. in eccĩa (ꝑmus esse). i. hẽ ꝑmatũ vel ꝑlaturã eo mõ q̃ in gẽtilibus sf ꝑncipes (erit vt fuus.) Qđ duplicit pot intelligi. Prio sic. Erit vt seruus. i. ꝑ fuiturẽ ꝛ hũilitatẽ alijs exhibitam disponet/ vt alijs sit poꝛ merito et ꝑlatione: non autẽ armoꝝ aut diuitiaꝝ potẽtia/vel sanguinis nobilitate: vt in mũdano ꝑncipatu. Chrys. Primat⁹ grate fugientẽ se desiderat: desiderantẽ se horret. Cõuersatio ergo melioꝛ desideranda est: nõ melioꝛ gradus. Hec ille.

Scõo meli⁹ sic. Erit vt fuus. i. sciat q habere ꝑmatũ in eccĩa nõ est hẽ domiñiũ/sed fuiturẽ. Serui em̃ est q se totũ ad fuitiũ dñi impendat. Sic etiã ꝑlati eccĩe totũ ꝛ quod habẽt/ꝛ qđ possunt/ ꝛ qđ sunt subditis debent. Chrys. Volens ergo domin⁹ ꝛ duoꝝ filioꝝ Zebedei/ꝛ alioꝝ indignatiõe extinguere: introducit differentiã inter ꝑncipes mũdiales ꝛ eccĩasticos: ostendẽs q; ꝑmatus in chõ nec ab aliquo appetẽdus est non habente: nec alteri inuidẽd⁹ est habenti: quia ꝑncipes mũdi ideo sunt/ vt dominent minoribus suis/ꝛ eos fuituti subijciant ꝛ expolient: ꝛ vsq̃ ad morẽ eis vtant ad suam vtilitatem ꝛ gliam. Principes aũt eccĩe fiunt vt fuisãt minoribus suis: ꝛ mistrent eis q̃cunq̃ acceperunt a chõ: vt suas vtilitates negligant/ꝛ illoꝝ ꝓcurent: ꝛ mori non recusent ꝓ salute inferioꝝ. Primatũ ergo eccĩe ꝛcupiscere neq̃ iustũ est neq̃ vtile. Quis em̃ sapiẽs vult vltro se subijcere fuituti ꝛ piculo tali: vt det rõnẽ ꝓo oĩ eccĩa/nisi forte q̃ non timet dei iudiciũ: abutens ꝑmatu suo eccĩasticos sicualrit: ita vt cõuertat illõ in secularẽ. Hec ille. Cõsequẽt dñs ꝓponit se in exẽplũ hũilitatis di. (Sic filius hois non venit ministrari) id est vt sibi ministret. Etsi aliquãdo ei ministratũ est ab angelis/ vel hoibus: non tñ ꝓpter h̃ venit fm Origen. ꝛ s. Tho. (sed) venit (ministrare) ꝑbũ det ꝛ gram et⁹ ꝛ gliam. (ꝛ dare). i. exponere (aiam suã). i. vitã coꝛpalem (redẽptõez ꝑ mꝛtis) efficacit

ꝛ ꝑ oĩb⁹ sufficient. Vz eĩ chĩi passio suf/ficies ꝑciũ fuerit ad redimẽdũ oĩs ho/mines q̃ fuerũt/sunt/ꝛ erũt/ ꝛ esse pñt: tñ nõ habz efficacitã nisi in his q̃ ꝟiũgũ/tur chĩo. Chryſ. in hom. Quantũcũq̃ ẽ ru hũiliatus fueris/nõ poteris tantũ descẽdere q̃tũ dñs tuus. Hec ille. In hac pte Orige. tangit documentũ vnũ moraliꝫ di. Eccliaꝫ q̃ ꝓncipes imitari debent chĩm accessibilẽ ꝛ mulieribꝫ lo/quentẽ: ꝛ pueris manꝰ imponentẽ: ꝛ di/scipl'is pedes lauantẽ: vt ꝛ ipi similiter faciãt fratribꝫ. Nos autẽ tales sumꝰ vt etiam ꝓncipũ ercedere superbiam vide/amur: vel nõ intelligẽres/ vl' ꝟrenentes mandatũ chĩi: ꝛ grimus sic reges acies ꝓcedentes: ꝛ tribiles nos/ ac accessu dif/ficiles maxime pauplꝫ exhibemꝰ: nul/lam affabilitatẽ habẽtes/ vl' hz ad nos pmittẽtes. Hec ille. Est etiã sciendũ moralit̃ q̃ ds in hac vita hz tres calices vt colligit̃ ex scripturis. Primꝰ est plenꝰ balsamo. i. innocentia ꝛ gra: in q̃ bibit chĩs ꝛ oẽs scti. Et vt colligit̃ Joã. iiij. in illis ꝟbis q̃ biberit ꝛc. signũ q̃ alios biberit de isto calice: est ꝓmo mũdane sitis extinctio. Et scdo est mẽte in cele/stibus habitatio. Et trio est mẽtis exul tatio. Sic em supꝫ nubes sp est serenũ: ita ꝛ semp est gaudiũ in mẽte eleuata. Scds aũt est plenꝰ absinthio pnie: in q̃ bibit magdalena ꝛ oẽs penitẽtes q̃ pdi derũt gram potatã in ꝓmo: ꝛ eã inuene rũt per porũ scdi. Tertiꝰ est plenꝰ san/guie/ ꝛ est calix dñice passiõis: de q̃ h di cit. in q̃ bibit chĩs ꝛ oẽs martyres. Hic sanguis dealbat sic aly maculãt: q: ha/bet naturã lacꝛ. Sic ei lac est sanguis bis coctꝰ. s. in venis ꝛ in mãmillis cuiꝰ decoctiõis ꝟture ꝟsus est in albedinez: sic sanguis chĩi ẽ alb vt lac: q: fuit bis coctus: igne amoris: ꝛ igne dure passio nis/ ac dolorose imaginatõis. Nã chĩs mox vt fuit cõceptus/ in q̃tũ hõ suã pas sionẽ totã vidit. Vñ sp eam in memo/ria sic retinuit: q̃ nec vnã die vel noctez sine dolore trãsiuit. ps. Defecit in do/lore vita mea: ꝛ anni mei in gemitibꝫ. Habet etiã post hanc vitam tres alios Primus est plenus mero. i. celũ in q̃ est glia sctõꝝ: in q̃ bibunt sancti in patria: nos ꝟo aliqs guttulas ꝑgustamꝰ. Se/cũdus est plenꝰ vino mixto: vt purgato riũ in quo bibunt alique anie: ꝛ ibi im/miscet gra pene/ ꝛ spes timoꝛi delatio/nis glie: ꝛ cõsolatio cũ dolore. Tertiꝰ est plenꝰ fece. i. ifernꝰ in q̃ bibũt aliq̃ cũ moꝛtali decedẽtes: in q̃ sunt vel erũt ꝛz aliqs feces omniũ elemẽtoꝝ ꝛ mixtoꝝ purgato mũdo in die iudicij.

Feria.v.post dñicam.ij. Quad. Textus euãgel'. Lu.xvi.ca.

Homo q̃daz erat diues: et induebat purpura ꝛ byſſo: et epulabat quo/tidie splendide ꝛc.

Homo quidam erat diues ꝛc. Luce xvj. Vide do/minica prima post festum tri/nitatis.

Fer.vi.post dñicam ij. Quadra. Textus euãgel'. Matt.xxi.

Homo erat paterfamili/as q̃ plãtauit vineã ꝛ se/pem circũdedit ei: ꝛ fo/dit in ea torcular: ꝛ edi/ficauit turrim: ꝛ locauit eã agri/colis: ꝛ pegre pfectus est. Cum aũt tps fructuũ approping̃sset misit seruos suos ad agricolas vt acciperent fructꝰ ei⁹. Et agrico/le apphensis fuis eiꝰ: aliũ ceci/derũt: aliũ occiderũt: aliũ ꝟo lapi/dauerũt. Iterũ misit alios plures priorib⁹ et fecerũt illis silr. Nouissime aũt misit ad eos filiũ suũ dicẽs. Verebunt filiũ meũ Agricole aũt vidẽtes filiũ dixe/rũt intra se. Hic est heres: veni/te occidam⁹ eũ: ꝛ habebim⁹ he/

reditatē eius. Et apphēsum eū eiecerūt extra vineā. et occide/runt. Cum ergo venerit dñs vinee q̄d faciet agricol' illis? Aiūt illi. Malos male pdet: et vineā suaz locabit alijs agricolis qui reddant ei fructū tpibus suis. Dicit illis ihesus. Nunq̄z legistz in scripturis: lapidē quē reprobauerūt edificātes hic factus est in caput anguli: a dño factū est istud. z est mirabile ī oculis nostris? Ideo dico vobis: q̄z auferetur a vobis regnum dei: z dabitur genti facienti fructus eius. Et qui ceciderit super lapidez istū confringet. sup quē ꝓo ceciderit ꝓteret eū. Et cū audissent principes sacerdotū z pharisei parabolas eius: cognouerūt q̄ de ipsis diceret. Et querētes eū tenere timuerūt turbas qm̄ sic ꝓphetam eum habebant.

Homo erat paterfamilias q̄ plantauit vineā zc. Mat. xxj. In p̄senti euangelio tangunt tria puncta: q̄ sūt Locatio/Exactio/z Exterminatio.

Quātū ad p̄mū tangit locatio vinee quā patrfamilias locauit malis agricol' Et q̄z euāgeliū est parabolicū oportz sensum l'ralē sumere iuxta transsūptiua significata dictionū. Ihs ḡ volēs declarare q̄ p̄ncipes z maiores iudeoꝝ erant occisuri ch̄m: nō ex īgrātia q̄si eum nō cognoscerēt: sz ex malicia peccātes: et q̄ p tali ac tāto scelere merito erant pituri: dixit pabolice. (Hō erat patrfamilias) .i. deus fm Chrys. Qui hō dī noie nō natura: similitudine nō ꝓtate. Et itellige ō deo p̄ic. Pater ꝓo familias dicit' est: q̄z vt ait Lactanti': deus hoies p liberis hz quos pduxit nō gnatiōe sed creatione. (Qui plantauit vineā). i. ppl'm iudaicū fm Hiero. quē plantauit i fra p̄missionis tranſlatū de egypto. Juxta illō ps. Vineā de egypto trāstulisti. De hac vinea dī Esa. v. Vinea dñi sabaoth domus israel est. (z sepē circūdedit ei) ad custodiā vinee. Est aūt sepes hui' vinee fm Hiero. vel mur' vrbis vl' angelor' p̄sidiū. Et locus Hiero. ō vrbe regia. i. hierusalē: q̄ septa muro p̄t dici tota vinea septa: q̄z ipa erat caput z ps p̄ncipal' fz Chrys. ꝓo est custodia scrō' patrū: q̄ p muro fuerūt illi ppl'o. fm Orig. aūt est dī custodia: sz hec ꝓsueuit ee p angelos seu mediātib' angel': maxie fm Hugo. cardi. q̄ dic'/q̄ de' habuit imediatā cu/stodiā ppli vsq̄ ad ꝓflatōez vituli: z ab inde eā cōmisit Michaeli. Nota tn̄ q̄ alīō ē custodia/alīō r̄gimē ppli. Deus em̄ fm s. Tho. in. j. ij. regnauit sup ppl'z imediate/vsq̄ ad petitionē regis tēpore Samuel'. (z fodit i ea torcular). i. altare holocaustor' fm s. Tho. et Hiero. et forte mouet hac rōne. Quia sic p torcular exp̄mit' sanguis vuarū. i. vinū. ita p altare exp̄mebat' sanguis hostiar' ñ effectiue/sz finalit': q̄z p̄p̄t h̄ iugulabant' effuso sanguie vt i altari offerri potuissēt fm Hila. ꝓo est p̄bar' doctrina i q̄ magis exp̄mit'. i. declarat' p̄tus p̄bor' moysi i lege. fm Chrys. autē est p̄bū dei: q̄d hoiem cruciat ꝓtradicēte carnis naturā. Verbū aūt dei copiosuz fuit i ppl'o tā vocale q̄z scptū. (Et edificauit turri) .i. tēplū fm Chrys. q̄d i scpturis appellat turrz. Juxta illō Malachie. iij. Et tu turris nebulosa filie sion. Vl' cognitio nomis dei fm s. Tho. Vl' fm Hila. in turre eminētia legis exp̄mit: eo q̄ i cēlū p̄ueheret: z ex ea posset q̄s aduentuz chr̄i speculari. (z locauit eā). i. sub certa mercede cōstituit (agricolis). i. Moysi z Aaron fm s. Tho. z successorib' eor': q̄z erat regere ppl'm z vineā gubnare. Chrys. Tūc vineā locauit qñ p lege cōstituti sūt sacerdotes z leuite: z pcuratiōnē regēdi ppl'm suscepērūt. hec ille. Intendūt ḡ isti dicere/q̄ dñs curā ppli cōmisit sacerdotib' hac lege: vt ipi sacerdotes ex vinea. i. ppl'o haberēt decimas z p̄mitias z alias oblatiōes tales: de' ꝓo h̄ret i gl'iam suā opa bona q̄ pduce/

ret vinea meditãte sacerdotũ cultura: q̃ ꝛsistebat i exhortãdo ppl'm ꝟbo ꝛ edificãdo exẽplo ꝛ adiuuãdo oꝛonis ꝛ sacrificioꝝ suffragio (ꝛ pegre pfectꝰ ẽ) ñ mutãdo locũ cũ vbiq̃ sit sic ꝛ vbiq̃ opak. sz ſm Hiero. ꝛ ſ. Tho. relinq̃ndo vinitoꝛib⁹ libeꝛ arbitriũ opandi vl' ociandi. Vl' ſm Chꝛyſ. i homel'. pegre pfectꝰ ẽ .i. lõganimitatẽ habuit: nõ sp̃ iducẽs penã p pctis eoꝝ. Vel ſm Orig. qꝛ dñs q̃ in ꝺserto vbi legẽ vedit ꝛ locauit vineã cũ eis erat i colũna nubis p diẽ ꝛ i colũna ignis p noctẽ: neq̃q̃ postea sil'r apparuit ill'. In hac pte est documẽtũ alleꝝgoꝛice p sacerdotib⁹ noue legis: qõ Chꝛyso. tãgit dicẽs colonꝰ q̃uis ꝺ suo munere obtulerit dño nõ sic eũ placat quõ si ꝺ vinea eiꝰ reddit⁹ ei obtulerit: sic et sacerdos ñ tm̃ ꝑpꝛ suã iusticiã placet ꝺo: quõ si ppl'm dei i scitirate docuerit: qm̃ tpꝛ iusticia vnaẽ: ppl'i aũt m'tiplex. hec ille. Et nõ intẽdit Chꝛyſ. q̃ plꝰ placeat deo sacerdos malꝰ faciẽs ppl'm eẽ bonũ q̃ bonꝰ habẽs ppl'm malũ: sed q̃ deꝰ plꝰ letak in bono ppl'i q̃ i bono sacerdotis: qꝛ cõmunioꝛa sũt melioꝛa. Intẽdit ertã Chꝛyſ. q̃allegoꝛice ista intelligunk dicta de chꝛistianitate: sic' l'aliť ꝺ synagoga. Huiꝰ vinee palmites sũt homines q̃ꝑ alii q̃ herent viti .i. chꝛo p fidẽ: sz nõ fructificãt p charitatẽ: vt mali chꝛistiani. Alij ꝟo nec herent nec fructificãt: vt heretici ꝛ oẽs infideles. Quidã ꝟo herẽt ꝛ fructificãt: vt sancti. Sepes ẽ angelica custoꝺia. Toꝛcular est crux i q̃ chꝛs est calcatus vera vua nata de vite que est virgo Que vua fuit alba i natiuitate p puritatẽ rubea i cruce p cruoꝛẽ/ ꝛ nigra i sepulcro p moꝛtẽ liuoꝛẽ. Turꝛis ẽ ipa fides q̃ resistit hostib⁹: ꝛ q̃ futura p̃uidemus

Moraliť aũt ista vi (anteq̃ fiant. nea est aia. vitis potẽtie. palmites sunt ꝟtutes ꝛ opa. sepes libeꝛ arbitriũ. toꝛcular timoꝛ. turris spes. agricola hõ: seruti reqrẽtes fructũ sũt plati zãgeli. Ista vinea ſm Chꝛy: pduc̃ gẽmas bonaꝝ cogitationũ: ꝛ flores bonaꝝ voltionũ: et fructꝰ bonaꝝ opationũ. Est aũt planta ta in coꝛpe. Pꝛio vt nõ deesset vniuerso subꝺ q̃ simul esset coꝛpalis ꝛ spiritual'. Scõo vt p coꝛpꝰ adq̃rat sciaz ꝛ ꝟtutes q̃b⁹ natural'r est p̃uata: sic q̃hmõi nõ hz nisi i q̃busdã p̃ncipijs. et Tertio vt glorificet i q̃platiõe deitatẽ p intellectũ: ꝛ

Quãtũ ad scõz (hũanitatẽ) p sensũ. tangit exactio fructuũ a colonis. Ubi aduertẽdũ est/ q̃ deꝰ a colonis huiꝰ vinee vt erãt coloni: nihil aliꝺ exigebat q̃ vt ppl'm erudirẽt ꝛ tenerẽt in timoꝛe et amoꝛe dei: inq̃ntũ ꝟo erat q̃daz p̃sone: exigebat ab eis ñ scitirate ppl'i/ sz ꝑpꝛiã. Ubi q̃ tales coloni auertebãt a ꝺo ñ solũ nõ reddebãt fructũ ꝺ vinea: sz illũ negabãt qꝺ petius ẽ: pessimũ ãt cedere fructuũ exactores. Dz q̃ (Cũ aũt tps fructuũ appꝛopinq̃sz) Istꝺ rps ſz ſ. Tho. est tps seq̃ns legẽ datã ꝛ plãtatiõez vinee i fra pmissiõis. (misit ſuos suos). ſ. ꝑphas ſm sã. Tho. ꝛ Chꝛy. ꝛ Hila. (ad agricolas) .i. ad sacerdotes et rectoꝛes ppl'i (vt accipent fructꝰ eius) .ſ. vinee.

Est ãt sciẽdũ q̃ fructꝰ isti expectati a ꝺño ꝺ vinea: vt dictũ ẽ: nihil sũt aliꝺ q̃ timoꝛ ꝛ amoꝛ ppl'i ad deũ. Isti ãt potissimũ dependebãt a sacerdotib⁹. Unde Chꝛy. sacerdotiũ assimilat stomacho q̃ languẽte i firmank oia mẽbꝛa: ꝛ radici q̃ vicinata pallescũt folia. Ad h̃ q̃ q̃ ista vinea fructificaret ſm bñplacitũ dei requirebak Pꝛio: q̃ sacerdotes cẽnt i se bonũ ꝛ iusti. Scõo: q̃ docerẽt ppl'z i via veritat' arguẽdo q̃ ad mala: ꝛ exhortãdo q̃ ad bõa ꝟbo ꝛ exẽplo. Tertio: q̃ oꝛaret ꝛ sacrificaret p illo. Qñ q̃ ꝑphẽ arguebãt sacerdotes in aliq̃ hoꝛ triũ negligẽtes: exigebãt ab eis fructũ vinee inde depẽdentẽ. Hoc aũt fecerũt m'ti ex p̃mis p pheꝛ: sz fuerũt male tractati, Uñ seq̃. (agricole ãt) .i. rectoꝛes ppl'i (ap̃hẽis suis eiꝰ: aliũ occiderũt: aliũ ꝟo lapidauerũt) Nã ſm Hiero. Hieremias fuit ceꝺsus: Esaias occisus: timo vt tradunt hebꝛei fuit tanq̃ lignũ serratꝰ ad p̃ceptũ regis Manasse. ꝛ Zacharias lapidatus int' tẽplũ ꝛ altare ad p̃ceptũ. ſ. regis Joas: vt patz. ij. Paral'. xxiiij. (Itez misit alios suos plures ꝺoctib⁹) qꝛ ſm Hila. post p̃dicatiõnẽ p̃moꝝ ꝑpheraꝝ dñs magnũ ꝑpheraꝝ numeꝝ misit. Nã vt ptz ex libꝛis Regũ: erãt in ppl'o dei ꝑpheraꝝ

collegia sic mō sī in scā eccl'ia monasteria religiosoꝝ. Et sic ds nō abstulit ab eis suā miscdiam ꝑ occisonē ꝓmoꝝ ꝑ phetaꝝ sed auxit fm Chrys. z aucta dī miscdia/augebat iudeoꝝ malicia. Vñ vt idē dr:ptra dei clemētiā malignitas hūana certabat. Hec ille. Jō seq̄t (z fecerūt illis sil'r) Quidā tñ vt Rab. volunt p ꝓmos suos posse itelligi Moysen z Aaron q̄ cesi fuerūt lingue flagello.p scdos ꝓphetas. Sz ista expō nō mutū ꝟgruit rextui (nouissime aūt misit ad eos filiū suū dī.) Chrys. in hom. Quare āt nō ꝓfestim misit? Ut ex his inq̄t q̄ ad alios fecerāt/seipos accusarent:z furorē dimittētes verecūdarent ꝑ filiū venientē. Hec ille. Vñ sequit (Forte verebunt filiū meū) Dic autē forte fm Chrys. nō q̄ ign̄aret pfamilias q̄d futuꝝ sit/cū ipe sit ds:sed vt oñdat arbitriū libertatē. Poterāt em̄ agricole vereri filiū z nō vereri. Dic aūt: verebunt fm eūdē:vt oñdat q̄ ad pñtia chī sibi ꝓmissi debuissent ꝓfūdi z erubescere:q̄ petm̄ coꝝ magnū erat z oi excusatione ꝓuatū. Quidā aūt coꝝ fm Orig. veriti sī filiū vt q̄ in eū crediderūt:sed tñ maloꝝ ps verita nō est. de q̄b⁹ seq̄t. (Agricole aūt viderēs filiū dixerūt. Hic est heres) cui.s.nō solū vinea synagoge iudeoꝝ:sz etiā gentes sī ꝓmisse in heredi tatē/tanq̄ oim regi z dño. Ex his patz fm Hiero. z Chrys. q̄ iudeoꝝ ꝓncipes nō p ign̄ātiā:sz p malicīā z inuidiā pe cauerūt: q̄ cognouerūt illū quē crucifixerūt esse filiū dei. Nō est aūt intelligendū q̄ Hiero. z Chrys. dicūt: q̄ isti cognouerint chm̄ esse filiū dei p naturā et vez deū. vt ptz p s. Tho. iij. p. q. xlvij. si em̄ cognouissent/ nūq̄ deū gl'ie crucifixissent. vt dr.j. Coꝝ. ij. sed dicūt q̄ cognouerūt illū filiū dī p excellētiā gr̄e. Dic tñ s. Tho. sup Mat. q̄ cognouerūt eū dei filiū sz p naturā ex cōiecturis: sed nō certe. Vide de hac dñica.j. in q̄dragesima. Ex hac tñ patrisfa. ꝓcludit Chrys. q̄ sit filiꝰ dei p naturā/z nō p gr̄am solū: alioq̄n et ꝓphete possent dici filij dei. Sz tñ vt dr Chrys. postq̄ intrauit in tēplū/z eiecit vendētes z emētes sic cogitauerūt. Jam cessabit cōsuetudo hostiaꝝ q̄ ad lucruꝝ nr̄m ptinēt: z icipiet ꝓpl's offerre sacrificiū iustīcie q̄ ad gl'iam ptinet dei. Vñ iam nō erit ꝓplus iste nr̄a possessio. Vñ tūc cogitauerūt illū occidere dicētes (venite occidam⁹ eū: z nr̄a fiet hereditas) .i. nos fructū ex ꝓp'o pcipiem⁹:fm mentem Chrys. Vel fm Rab. nr̄a fiet hereditas.i.stabit fides nr̄a q̄ est fm legez/ z nō illa q̄ est fm eū. Et intēdit Raba. id q̄ dr s. Tho. sez q̄ timuerūt ꝑdere dñium ꝓp'i:q̄ dr hēbāt ex lege. Vñ z ꝓp̄ h ꝟspirauerūt in mortē chr̄i: ne veniret romani z auferrent eis locū ipoꝝ. (Et apl̄hēsuz eū) in horto (eiecerūt extra vineā). i. extra hier'm fm Hila. Vel fm Orig. h dr:q̄ habuerūt eū q̄si alienū a vinea z a colonis. Sed nota q̄ Mat. dr:eiecerūt z occiderūt:in signū q̄ ꝓmo eiecerūt extra coꝝ suū. deinde crucifixerūt Marc⁹ vo dr:occiderūt z eiecerūt:in signū. s. q̄ p⁹ mortē eiecerūt eū:dū ap'os ad gentes ire cōpulerūt. (z occiderūt) in ligno crucis suspendētes. Jn hac pte documentū allegorice est ꝓto sacerdotibus quaris et malis. de q̄ dicit Chrys. Hec cogitatio z nr̄a erit hereditas/cōmunis est oim sacerdotū carnaliū q̄ nō sunt sollicīti quō ꝓp'us viuat sine petrō: sed aspiciunt q̄d in eccl'ia offerat: z hoc extimāt sacerdotij sui lucꝝ. Hec ille.

Quātū ad tertiū tangit exterminatio que fienda erat de ingr̄o z ꝓtumaci populo: cū dicit (Cum aūt venerit dñs vinee) ad faciendū compotū et vindictaz de illis agricolis/ q̄b⁹ tunc fuit quando Titus obsedit Hier'm. Vel fm Orig. qñ chr̄s a mortuis resurrexit (quid faciet agricolis ill'?) Orig. Jnfrogat q̄dem dñs: non q̄ ignoret q̄d respōsuri sint:sed vt ꝓpria rñsione damnent. Hec ille. (aiunt illi: Malos) colonos (male).i. acerbe (pdet) gladio/fame/z captiuitate (z vineā suā).i. ꝓp'm suū: vel eos q̄ ex iudeis crediderūt (locabit aliis agricolis).i. ap'lis fm s. Tho. z Orige. q̄ curā susceperūt regēdi ꝓp'm dñi:nō solū eū q̄ ex iudeis: sed etiā eū q̄ ex gētib⁹ credidit:q̄ factū est vnū ouile z vn⁹ pastoꝝ (Qui reddant ei fructum tem-

poꝛtib⁹ ſuis).ſ.q̄ cōſeruēt ꝑ̄m dei in timoꝛe ⁊ amoꝛe ad deū: culturādo vineā mō ꝓpoſito. Apli em̄ vniuerſū mōm ſubiecerī timoꝛi ⁊ amoꝛi ieſu chr̄i: ſubuerſa ⁊ deſtructa penit⁹ nephādoꝝ demonū cultura. Sic aūt ōr Chry. iſti verū rn̄derūt: qz ꝑtas ſp̄is violentiā fecē. Hec ille. Et vt ōr Oꝛige. vex̄ dixerūt ꝫ ſe: ſed nō ex ſe: ſic̄ ⁊ necꝫ caiphas. Sz h̄ eſt q̄ſtio quā mouet Augu. de cōſenſu. q̄z Marc⁹ dic̄ illa ꝑba: malos male pdet/ dixiſſe dn̄m. Matth. ꝓo ōr illa dixiſſe iudeos. Ad h̄ ōr Augu. vbi ſup̄ dupl̄r. Prio q̄ ꝑba iſta in Marco tal̄r ſūt poſita q̄ poſſint ītelligi dicta a dño ⁊ a iudeis: qz poſt chr̄i īterrogationez q̄ dixit. q̄d faciet dn̄s vineę? ſtatim ſeq̄t: pdet malos colonos. Et licz ibi nō dicat q̄ illi h̄ dixerint: tn̄ pōt ſubintelligi. Scdo q̄ iſta ꝑba p̄mo ꝓtulerūt iudei: ⁊ ſcdo ipe chr̄s ea reſumpſit. ⁊ ſic attribuunt⁹ pot⁹ dño: qz vex̄ dixer̄t: ⁊ ꝑtas etiā dixit eadē reſumendo. Et iſto ſcdo mō ſoluit etiā Chryſ. ⁊ s. Tho. ſcz q̄ illa ꝑba bis fuerūt ꝓlata. Sz eſt alia qō quā etiā mouet Aug. q̄ vt ōr magis vrget. Naz b. Lucas ōr q̄ p̄dcā ꝑba dixit dn̄s: iudei ꝓ̄o dixerūt (Abſit). ſ. nō occidēt chr̄m vt ꝓnter etiā talia nō patiāt. Ergo nullo mō iudei illa ꝑba dixerūt: ſed ꝛrīū. Ad h̄ ōr Aug. vbi ſ. ⁊ Chry. ⁊ s. Thomas. q̄ ibi mīri errāt. ⁊ q̄dam dixerūt: malos male pdet. ſ. amici chr̄i ꝛz Aug. vel q̄ nō ītelligebāt parabolā ꝛz Chry. q̄dam ꝓ̄o dixer̄t/ abſit. ſ. illi q̄ ꝓtra ſe intellexerūt dictā eſſe pabolā ꝛm Augu. ⁊ Chryſ. Vel ꝛm Chry. ⁊ Wag. hiſt. illimet oꝛe dixerūt/ abſit: coꝛde ꝓ̄o dixerunt: malos male pdet. ⁊ btūs Matt. retulit eos dixiſſe q̄ō mēte dicebāt. Vt ꝛm s. Tho. ꝑmo dixerunt: malos male pdet. poſt videtes hoc eſſe ꝓtra ſe dictū dixer̄t/ Abſit. Qualit̄cūq̄ tn̄ fuit/ dn̄s approbauit ſniam dicentiū: malos male pdet: ⁊ ſcpturā pbat q̄ ſp̄i erāt reꝓbaturi chr̄m: ⁊ ꝓnter periturī. Ad huius ḡ euidentiā ſciendū eſt q̄ q̄dā dicūt q̄ ad l̄ram lapis fuit in tēplo Salomonis mīroties reꝓbat⁹: ſed poſt in fine edificū in angulo oīb⁹ ſtupentib⁹ miraꝫbiliter eſt coaptat⁹. Hoc videt ſentire magr̄ hiſt. q̄uis h̄ nō affirmet: ſed refert. Quidā ꝓ̄o dicūt h̄ nō eſſe vex̄. Vñ hebꝛei apō iudeos autentici exponētes paſſum illū/ nunq̄ tale aliq̄d retulerūt: ſed illū lapidē metaphoꝛice ſumūt. Et h̄ videt rōnabil⁹. qz ꝛm iſtā viaz dictū ps̄. qō allegabat fuit pabolicū: ⁊ ꝓnter l̄raliter exponit de chꝛo: ⁊ chꝛiſtus allegabat ad l̄raz: ꝛm q̄ cōſueuit facere. Scdz aliā ꝓ̄o dictū illō eſt hiſtoꝛicū: ⁊ chꝛs allegaret in ſenſu ſp̄uali. ⁊ ꝓnter nō arguꝛet vel ꝓbaret efficacit̄: q̄uis etiā iſta rō non cogat. Dicit ḡ (Nunq̄ legiſtis in ſcpturis) id ſupple qō dicā. q. d. vtiq̄ legiſtis in pſal̄. (Lapidem. ſ. chr̄m ꝛm Chryſ. ⁊ Rab. (quē reꝓbauerūt edificātes). ſ. p̄dicti agricole ⁊ doctoꝛes iudeoꝝ ꝛm Hiero. ⁊ Rab. Dicti ſūt aūt edificātes: qz ad ipos ꝓtinebat ꝓtrue/ re tēplū ſp̄uale. ſ. ſynagogā: quā docendo legē ampliabāt ⁊ reparabāt. Et ꝛm Chryſ. qz ſic edificatoꝛ volat nodoſos lapides: ita doctoꝛ coꝛrigit vicia circa hoīes. (Hic fact⁹ eſt i caput anguli). ſ. vt ſit caput anguli. Hila. Eſt em̄ caput anguli fact⁹: qz eſt int̄ legē atq̄ gentes laterȝ vtriuſq̄ ꝓiūctio. Hec ille. Vtiq̄ em̄ ꝑ̄m iudaicū ⁊ gentilē in ſua fide ꝓiūxit. vt ōr Rab. (a dño factū eſt iſtō) q̄ miſit filiū ſuū ad redēptionē ⁊ cōuerſionē mūdi (⁊ eſt mirabile) caput eccl̄ie: ꝛm Chry. (in oct̄is nr̄is). ſ. añ oct̄os nr̄os: q̄ eū poſſum⁹ videre ꝑ fidē. vt idē ōr. Vel ly iſtud. nō demōſtrat ꝓſonā capitis: ſed factionē ei⁹. ſ. p̄latōez q̄ fact⁹ eſt caput. vt ſit ſenſus: Ad nō factū eſt iſtud/ nō q̄dē iſtud caput: ſz iſtō q̄ h̄ lapis ſit caput. qō fuit mirabile in oculis iudeoꝝ/ q̄ ita gēres quifactebāt: vt non mō cū eis nō māducarēt: ſz etiā iudicabant eos indigꝫ q̄b⁹ deꝰ ꝑbū p̄dicaretur: vt ꝓz ꝑ apl̄m. j. Theſ. ij. dicentē. Prohibētes nos gētib⁹ loq. ſ. ꝑbū ſalutis. Et tanta erat iſta deſpectio: vt etiā poſtq̄ aliq̄ coꝛ ad fidem fuerāt q̄erſi diſceptarēt aduerſus petrū: q̄ cornelīū viꝝ gētilē baptizauerat: q̄ cū eo māducaſſet. vt ꝓz Act̄. xj. (Ꝙ̄ dico vob̄) q̄

chm reprobat; (qz auferet a vob regnū dei). i. regimē pl̄i sui q̄ est regnū eius. Regnū ei dei est ecc̄ia militās i q̄ regt̄ dś/q̄ ablata est ab eis (z dabit gēti facienti fructū ei⁹). i. ap̄lis et successoribꝫ eius. Vel fm s. Tho. z Orig. p regnū dei intelligit sacra scr̄ptura: q̄ ablata est ab eis q̄tū ad verū z sanū intellectū ei⁹: z data est fidelibꝫ chr̄i: q̄ ex ea p̄ducunt fructū fidei z operū bonoꝝ. (Et q̄ ceciderit sup lapidē istū/cōfringet: sup quē vo ceciderit/cōteret eū) qđ plus est q̄ cōfringi: fm Chr̄y. qz est cōfringi minutatim. Et fm Hiero. z Aug. z scr̄m Tho. cadit sup lapidem q̄cūq̄ peccat. Talis em̄ non cōfringit a chr̄o/ sed ipe seip̄m frangit: sic vas cadens sup lapidem ex suo modo cadēdi se frangit. Cadit vo lapis sup aliquē qn̄ illum punit. Isti g̃ casuri erant sup lapidē per pcr̄m z lapis sup eos per supplictū/malos male p̄dendo. Vel fm Chr̄y. z scr̄m Tho. cadit sup lapidē/q̄ credēs in lapidē peccat. Iste nō totalit cōfringit: qz stat va fides: z reseruat per patiam ad salutez. vt ōt Chr̄y. Ille aūt sup quē cadit lapis: ē ille q̄ chr̄m negat. Iste ex toto cōminuit: nec in se aliq̄d hz vñ reparī possit/stante p̄uatione lumis fidei: ex qua est p̄mus motus in iustificatiōe impij. Sz q̄re chr̄s dicit lapis? Rñdet Chr̄y. Quia est fundamētū forte/qđ nec aḡs seductionū: nec tēpestatibꝫ p̄secutionuz mouet. Et scđo, p̄ter illitudinē ad cōminuēdū z p̄q̄ssandū (z cū audiuissent p̄ncipes sacerdotū et pharisei pabolas eius cognouerūt q̄ de ipis diceret) et tamē nō penituerūt. Vñ sequit (Et q̄rentes eū tenere) vt occideret (timuerūt turbas: qm̄ sic p̄pheā eū habebāt) ipe turbe: z p̄ter tumult⁹ fuisset. In ꝑ q̄ūt est morale documētū qđ Chr̄y. tangit di. Hec est differentia bonoꝝ hoim z maloꝝ. Bon⁹ em̄ comp̄hensus in pcō gemit/quia peccauit: malus aūt fremit nō quia peccauit/ sz q̄ comp̄hensus est in pctō: z nō solū p̄niam nō agit: sz magis aduersus corripientē trascit. Vñ et isti dep̄hensi magis ad malicīā sunt exacerbati. Hec ille.

Sabbato post dñicā .ij. Quad.
Textus euāgelij. Luce .xv.

Homo q̄daz habuit duos filios et dixit adolescentioz ex illis p̄r̄i. P̄r̄ da mihi portiōez substātie que me cōtingit. Et diuisit illis substātiā. Et nō post multos dies congregatis oib⁹ adolescēt̄ filius peegre pfectus est in regionē longinquā: z ibi dissipauit substantiā suā viuēdo luxuriose. Et postq̄z oia cōsūmasset facta est fames valida in regione illa: z ipe cepit egere. Et abiit z adhesit vni ciuiū regionis illius: et misit illū in villā suā vt pasceret porcos. Et cupiebat implere ventrez suū de siliq̄s q̄s porci māducabant: z nemo illi dabat. In se aūt reuersus dixit Quāti mercēnarij in domo patris mei abundant panib⁹: ego aūt hic fame pereo. Surgam z ibo ad p̄rem meū: et dicam illi. Pater: peccaui in celū z coram te: iā nō sum dign⁹ vocari filius tuus: fac me sic vnū de mercēnarijs tuis. Et surgēs venit ad patrē suū. Cū aūt adhuc lōge esset vidit illū p̄r suus z miscōia mot⁹ est: z accurrēs cecidit sup collū eius z osculat⁹ est eū. Dixitq̄z ei filius. P̄r peccaui in celū z coram te: iā nō sum dign⁹ vocari filius tuus. Dixit aūt p̄r ad suos suos. Ito pferte stolam p̄mā z induite illū: z date anulū i manu ei⁹: z calciamēta in pedes: z adducite vitulū saginatū z occidite: z māducem⁹ z epulemur: qz hic filius me⁹ mortu⁹ erat z reuixit: perierat z inuētus est. Et ce-

perũt epulari. Erat aũt filius eius senior in agro. Et cũ veniret et appropinq̃ret domui: audiuit symphoniã z chorũ. Et vocauit vnũ de fuis suis et interrogauit q̃ hec essent. Jsq; dixit illi. Frater tuus venit: z occidit pater tuus vitulũ saginatũ: qa saluũ illũ recepit. Jndignatus est aũt z nolebat introire. Pr̃ ḡ illi⁹ egressus cepit rogare illũ. At ille rñdens dixit pri suo. Ecce tot ãnis fuio tibi z nũq̃ mãdatũ tuũ pterivi: z nunq̃ dedisti mihi hedũ vt cũ amicis meis epularer. Sed post̃q̃ filius tuus h̃ q̃ devorauit substantiã suam cũ meretricibꝫ venit: occidisti illi vitulũ saginatũ. At ipse dixit illi. Fili tu sp̃ mecũ es: et oĩa mea tua sunt. Epulari aũtẽ et gaudere oportebat: quia frater tuus hic mortu⁹ fuerat z revixit: perierat z inuẽtus est.

Homo quidã habuit duos filios ꝛc. Luc. xv. Jn p̃senti euãgelio tangunt tria pũcta: q̃ sunt Prodiga dissipatio: benigna misatio: z stolida seu invidiosa indignatio. Quantũ ad pmum tangit dissipatio pdiga iuuenis lasciuientis. Est aũt euangeliũ h̃ totũ paboli cũ fm magrm h̃sto. z alios. ideo lr̃alis sensus sumẽdus est iuxta meraphoꝛica dictionũ fcata. Agit ḡ in toto isto euãgelio fm alios̃ de duob⁹ pp̃lis: gentili. s. z iudaico: ad lr̃am: sed h̃ nõ placet Cyrillo: qr nõ potuisset vere dicere fili⁹ senioꝛ. i. pp̃ls iudaic⁹: nunq̃ mãdarũ tuũ pterivi. Est ḡ fm eũ lr̃alis sensus pabole: vt p duos fillos intelligant iustus et pctoꝛ. z hoc videt esse vex: qr istã pabolam dixit dñs ꝛ pharisẽos murmurantes q̃ suscipet pctoꝛes/ z cũ eis mãducaret. ꝛ q̃s etiã dixerat imediate añ pabolam de centũ ouib⁹: z. x. drachmis: de q̃ bus ꝛstat q̃ ad h̃ ꝓpositũ dñr. Põt rñ dici q̃ et ille sensus est lr̃alis vt videt q̃dã velle. Et ad argumentũ Cyrilli dico q̃ fm Chryſ. in pabolis nõ opz oĩa scrutari tanq̃ ꝛa: sz sufficit attẽdere ad id qõ intẽdit pabole fictoꝛ. Sz rñ exponam⁹ pmo mõ sic̃ z s. Tho. in catena aurea: z dicam⁹ (Hõ q̃dã). i. dis/dict⁹ hõ: qa cũ eo cõuenit hõ in hãc intellectũ: vl rõne assumpte hũanitat̃ (hũit duos filios) vn⁹ est nũerus iustoꝛ ab initio iustitiã sequentiũ fm Cyril. ali⁹ est numer⁹ pcoꝛ p pniaz qñq̃ rdeũtiũ (z dixit adolescẽtioꝛ ex illis). i. pctoꝛ: q̃ est iunioꝛ fz Cyril. z Basi. nõ defectu etat̃: sed sensus z intellect⁹ (pri). i. dco. (Da mihi poꝛtionẽ). i. prem (subẽ) tue (q̃ me cõtingit). i. q̃ ad me pꝛinet hereditario iure. Sic aũt dr Titus/ hõ petit id qõ cõtingit z cõpetit ei: qñ petit vt nõ ex necessitate fuiat: sed sit in sua prãte/ cũ sit rõnalis z liber. fm Aug. aũt ista ps sũt illa q̃ dant nob a deo imediate: z nõ ab agente naturali: ania. s. z potẽtie eius. Jntellect⁹ eñ. i. aia intellectiua est ab extrinseco. vt dr in li. de aialib⁹. i. nõ educit de potẽtia materie ab agẽte naturali: sz a deo imediate dat p creationẽ. vñ ait. Aia prãte sua delectata id qõ est illi viuere: intelligere: memisse igenio alacri excellere petit/ q̃ diuĩa sunt mũera. Hec aũt in sua prãte accepit p libex arbitriũ. Hec ille. Sz est h̃ q̃stio: quõ hõ possit ista petere q̃ ei dant a deo: cũ ab instãti ꝛceptiõis sue q̃ pmũ vex est discere q̃ est hõ/ habeat aiam z oẽs ei⁹ potẽtias? Ad h̃ dico dupl̃r. Pꝛio q̃ pabola est silitudo q̃dã vl ꝛpatio silitudinũ. Oĩa aũt silia sic dissilia z dĩa. Nã silitudo ẽ rex dñtiũ cadẽ q̃litas. i. forma. Non ḡ in pabolis opz q̃ ad oĩa accipe silitudinẽ z ꝛuenientiã. Dico ḡ q̃ fili⁹ hois pt a pre suo petere q̃ ei debent rpalia bona: z põt etiã ea accipe. fili⁹ aũt dei p creationẽ põt q̃dẽ naturalia bona a pre suo deo accipe in sua ꝛceptiõe: sed nõ pt ea petere rõne iã dicta. Est ḡ vtrobiq̃ silitudo q̃ ad accipe: sz non q̃ ad postulare. Secũdo dico q̃ oĩe qđ ad aliq̃d est or

dinatũ:seu est i potẽtia vt habeat illud
appetit illõ:sic matia appetit formã ad
quã ẽ i potẽtia:vt ptz.ij. Phys. Oia ei
appetũt suũ bonũ: bonũ aũt potẽtie est
actꝰ ad quẽ ordinak. Ome aũt appetẽs
aliqd petit illõ iterp̃tatiue ab eo cui su
us appetitꝰ seu suũ desideriũ ẽ patẽs:si
tak põt iplere talẽ affectũ:sic dicimꝰ in
fantẽ vagientẽ petere mãmillas. Hõ g̃
gñatꝰ añ̃ habeat rõnis vsum ⁊ arbi
trij libtatẽ/ẽ i potẽtia ad ista. Ergo ⁊ il
la appetit ñ qdẽ appetitu rõnali vl aia
li sz nãli. Ergo iterp̃tatiue petit a deo
cui appetitꝰ ille ẽ patẽs:⁊ q illũ p̃t iple
re. Hoc ẽ petere ptẽ suã.i.aiaz ⁊ potẽti
as. Nõ q tũc petat hõ vt illa fiãt ⁊ sibi
denk:sed vt iã facta sibi denk.⁊ sint sua
.i.possit eis libere vti. sic ⁊ filiꝰ hois ñ
petit a ꝓe vt ps sue sube fiat:sz vt iã fa
cta sibi dek vt sit sua.i.i sui ptãte. Pos
sumꝰ tñ ẽt dicere q ipe hõ añ̃ suscipi
at rõnalẽ aiaz:iã ẽ i potẽtia ad illã p suũ
corꝓ:⁊ ꝓseqnk illã appetit:⁊ ꝓseqnk ẽt
iterp̃tatiue petit. (Et diuisit illꝰ subam)
qꝛ fm Chrys. suba rõnak eqlik oib nasẽ
tib dak:⁊ scia boni ⁊ mali. (Et nõ post
mkros dies)a susceptiõe libtatꝭ. (adole
scẽtiꝛ filiꝰ pegre).i.pagrãdo vl ad p
agrãdũ rẽgtiões(pfectꝰ ẽ)a ꝓe. Chrys.
Profectꝰ ẽ/nõ localik a deo recedens:q
vbiq ẽ:sz affectu. Fugit ei deũ pcõꝛ vt
a lõginq̃ steꝛ. Hec ille. Jn q fm eũdem
oñdik libertas arbitrij:qꝛ pꝛ istuz exire
vl stare/neq̃ phibuit/neq̃ coegit.(i re
gionẽ lõginquã).i. vsq̃ ad obliuionẽ di
fm Aug. vl vsq̃ adꝺ vt extra se iret fm
Amb. Nã ifra dr q reuersꝰ i se fuerit.
Amb. Quid em lõginquꝰ q̃ a se rece
dere/nꝭ regiõib sz moꝛib separi: Etei
q se a chꝛo separ/exul est patrie ⁊ ciuis
mũdi. Hec ille. Hoc ãt fm Aug. factũ
est ñ post mkros dies a ꝓstitutõe generꝭ
hũani: vt accideret .s. dei obliuio. Vel
possz dici nõ post mkros dies a suscepti
one vsus liberi arbi.qꝛ plezq̃ tsi nõ sp i
ip̃a puericia vl adolescẽtia incipiũt vi
cia:vsus aũt arbitrij i ꝓncipio puericie
.i.in septẽnio vl etiã aliqñ añ a deo nob
ꝓferk fm sctm Tho.in.iij. Norãdũ ẽt
q triplex est regio. Pꝛia longinq̃ respcũ
paradisi:vt starꝰ hui mũdi etiã sic̃s sce
stus. Ps. Aduena ego sum apud te ⁊
pegrinꝰ. Scda lõginqoꝛ:vt status pcti
Ps. Lõge a pcõꝛib salꝰ. Hec ẽ regio
vmbre mortꝭ de q Esa.ix. Tertia lõgin
qssima:vt starꝰ i fernalis. Est em ita lõ
ginq̃ q nullꝰ suffic̃ inde fuerti:nisi mira
culose:vt traianꝰ.(⁊ ibi dissipauit sub
stantiã suã).i.naturales anie sue vires:
qs malꝫ habitib pcõꝛ dissipat:⁊ assue
fac ad malũ appetẽdũ q ad appetitiuaꝫ
⁊ reddit hebetes quo ad pcipiẽdũ ipas
cogscitiuas. Vñ ⁊ cecitas mẽtꝭ filia est
luxurie. Titꝰ. Dissipauit subam suã.i.
intellectũ rectũ:castimoniã: documẽta
vitatꝭ noticiã:genitorꝭ memoriã: crea
torꝭ sensum. hec ille. (viuẽdo luxuriose)
.i.pdige ⁊ turpiter. Nã fm glo. luxuria
ꝓsumit oia bõa nature. Etsi dicak q fz
Dion. nihil existẽtiũ corrũpik p malũ.
Dico iuxta Gorre ⁊ scti Tho. sniam/q
bonũ nature sumik tripl'r. s. pmo itrãsi
tiue p bono qõ est natura. et trãsitiue p
bono qõ ineſt nature: vt sunt habit ꝰ vel
accidẽtia. ⁊ tꝛio medio mõ q̃dãmõ p ha
bilitate nature ad bonũ accidentale seu
aptitudine subiecti ad bonũ accidẽtale
Luxuria pmũ nlꝛo mõ tollit nisi fortẽ
p accidens. scõm ꝓo tollit totaliꝛ pcessu
tpis: ⁊ inducꝭ ꝓtiũ habitũ. s. vicij. tertiũ
ꝓo diminuit:sz ñ totaliꝛ aufert. Hic tñ
sumik luxuria p luxuria sil'⁊ aliꝭ vicijs
aditꝭ:sic̃ solet cõik accidere q luxurio
si etiã i aliꝭ vicijs occupank. Augu. de
q̃st. cuag. luxuriosã vl pdigã vitã vocat
amãtẽ fudere ac spaciari exꝛtioꝛib pom
pis inanescẽtẽ:cũ ea q̃sq̃ seq̃t q ad alia
pcedũt:⁊ relinq̃t eũ q sibi est inkioꝛ. hec
ille. (Et postq̃ ꝓsumasset oia facta ẽ fa
mes valida i regiõe illa). i. indigẽtia ꝓ
bi ꝓvitatꝭ: fm Titũ. Nõ em sumik h fa
mes ꝓprie p appetitu: sed large etiã p i
digẽtia. Vl fm Amb. facta est i regiõe
illa fames: nõ epulaꝛ:sz bonoꝝ operuꝝ
atq̃ ꝓrutũ: q sũt miserabilioꝛa ieiunia.
Item qui recedit a verbo dei esurit: qꝛ
nõ in solo pane viuit homo: sed in oĩ
verbo dei. Qui recedit a thesauro e
get. Vnde sequitur. (Et ipse cepit ege
re.) Merito enim egere cepit qui the

sauros sapiētie ⁊ sciētie dei diuitiarūq; celestiū dereliq̄t. Egere g̃ ipo cepit: q⁊ nihil pdige satz̄ ē voluptati. Hec ille. (⁊ abijt/⁊ adhesit vni ciuiū regionis illi⁹) Iste ciuis ſm Amb. est pnceps huius mūdi. i. lucifer. ſm Augu. est aliq̄s pnceps demonū cōmo⁊ātiū i aere q̄ ad militiā diaboli pt̄iner. Demões em̄ sūt in regiõe pcti ⁊ longe distāt a deo ⁊ sūt ciues i ea: q⁊ ab initio mūdi illā incolunt regionē. ⁊ sic q̄i dñi hoiz iniq̄z: imo diabol⁹ oim malo⁊ est caput: ſm Greg. (⁊ misit illū i villā suā) Per hanc villā intelligit aliq̄d speciale pcrm̄ inter septē pcta capitalia. Nā lucifer septē habet pncipes iuxta numez̄ pdictoz̄ vicio⁊ū: q̄ singuli ō singulis tentant: ⁊ i eis occupāt hoiez. Videt ād ista villa fuisse luxuria: ⁊ iste ciuis vl pnceps fuisse Asmodeꝰ: q⁊ iste luxurioſe viuebat. Misit ād istū in villā suā tāq̄ dñs qñ irretiuit eū pctō vel ꝛsuetudie mala tanq̄ vinculo seruitutz̄ (vt pascerer porcos. i. imūdos spūs q̄ erant sub isto pncipe/ ſm Aug. Nam sic lucifer habet duces: ita duces habēt milites suos. Unde ⁊ Beda ait. Porcos pascere: est ea q̄b⁹ immūdi spiritꝰ gaudēt opari. hec ille. Theo. Hos g̃ pascit q̄ alios pcellit i vicio: vt sūt leones/ archipdones/ archipublicani q̄ alijs sūt doctoꝛes oparōis obscene. hec ille. (⁊ cupiebat implere ventrē suū ō siliq̄s.) Siliqua q̄truoꝛ significat. Pꝛio folliculos ⁊ purgamēta leguminū. Secundo quoddā genꝰ leguminis quo in Africa sues reficiunt. ō quo ait Amb. Siliqua genꝰ est leguminis/ intus inanis/ foꝛis mollis/ q̄ coꝛpꝰ nō reficit: sed implet. Hec ille. Tertio est q̄dā arboꝛ habens fructū dulcē q̄ est porcoꝝ cibus Quarto siliqua dī arboꝛ: silique fructꝰ Scō g̃ vel q̄rto modo sumit hic: ⁊ significat aliq̄d quo demones delectant ⁊ stulti: siue sint poetarum carmina: vt Hieroñ. ait: siue coꝛpis voluptates (q̄s porci manducabāt). i. q̄b⁹ demones delectant. ꝛ ppt eas cū nō habeāt earum sensum: sed q⁊ p eas homies lucrantur. Ebꝛy. Junioꝛ filiꝰ spūalib⁹ destituꝰ opibus q̄si pꝛudentia ⁊ intellectu poꝛcos pascere dicit: hoc est sordidas ⁊ immundas in ania sua cogitatiões nutriꝛe: ⁊ edit escas irrationabiles pꝛaue cōuersatiōis: dulces q̄dē egenti bonoꝝ q⁊ suaue puersis videt esse opꝰ carnee voluptatz̄/ que ꝓtrutes anime penitꝰ enerꝛuat ⁊ perimit. Huiusmodi cibos quasi porcinos ⁊ male dulces. i. carnaliū delectationū illecebꝛas siliquaꝝ noie sc̄ptura designat. Hec ille. (et nemo illi dabat). s. voluptates ad saturitatē ꝛz The ophi. Studēt em̄ vt ait demões ne vnq̄ saturitas maloꝝ pueniat. Vl ꝛz glo. h dī: q⁊ dia bolꝰ postq̄ viderit aliquem esse suū: tā nō pcurat ei abundātia (in se aūt reuersus dixit) attrit⁹. s. seruitute ⁊ laboꝛib⁹ ⁊ porcino cibo stomachat⁹: ſm Greg. nise. Aug. de q̄st. euā. Jn se autē reuersus est: cū ab eis q̄ foꝛinsecus fruꝛstra illiciūt ⁊ seducūt i ꝛsciētie sue intꝛioꝛa suā intentionē reduxit. Hec ille.

Ad intellectū ꝓo sequēriū sciēdū est q⁊ ſm Basiliū aliq̄ faciūt bonū tioꝛe pene: aliq̄ gra mercedis: ⁊ itelligit ō rpali aliq̄ ꝓpt amoꝛē legis: ⁊ ipo bono ope delectati. Pꝛimi sūt serui. scōi mercēnarij tertij ꝓo vt ait filij. Nā ſm Amb. Filiꝰ q̄ habet sc̄ispūs pignus i coꝛde: seculaꝛis mercedis lucra nō q̄rit: sed ius fuat heredis. Hec ille. Notat autē Amb. duo genera mercēnarioꝝ. Nā vt ait: q̄dam sūt boni q̄ ꝛducunt ad vineā. Jsti nō siliq̄s sed panib⁹ abundāt. Hec ille. Et in ō innuit q⁊ q̄dā sunt mali q̄. s. seruiunt deo ꝓ rpalib⁹: in quib⁹ ſm ē operz̄ sui boni ꝛstituūt: ⁊ ꝛsequēter siliq̄s pascunt quantū ad suā finalē intentionē: licet abundent ⁊ ipi panib⁹ quantū ad substantiā operū bonoꝝ ⁊ bonaꝝ cogitationū. Faciunt em̄ ⁊ cogitāt ea q̄ sūt bona de genere suo: sed illa ex intentiõe puertūt. Sic ergo exponēd⁹ videt ter. (Quanti mercēnarij). i. hoies seruiētes deo ꝓ tempoꝛali mercede: (in domo patꝛis mei) id est in exercitio opeꝝ bonoꝝ q̄ntū ad ipam substantiā opeꝝ vl ex genere suo: sic em̄ luxuria est villa Asmodei: ita sc̄ā ꝛuersatio est palatiū dei i q̄ multe sūt mansiões ſm genera diuersa ꝓtrutū: (abundāt panib⁹). i. opib⁹ bonis

ꝛt gñe:q̄ sunt cibꝫ anie rōnalis/q̄ hō est hō:t ꝑnter sūt cibus hois inq̄tū est hō tanq̄ panes. sic̄ silīq̄ cibus porcoꝝ sunt (ego aūt) q̄ sum filiꝰ (h̄ fame pereo) facrus peloꝛ mercēnario:qꝛ ille salt̄ habz suba m bonoꝝ opeꝝ/zsi recta intēt̄one careat: egō aūt neutrū habeo. qꝛ careo ꝓfatis cognitiōe q̄tū ad rōnalē vel apphensiuā ꝓtē:t charitatz dilectiōe/t maiestatis veneratiōe q̄tū ad appetitiuā. i. volūtatē. Sed h̄ est q̄stio. qꝛ iste videt se ꝑferre mercēnario tanq̄ filiꝰ: t tñ mercēnariꝰ eq̄ est filius sicut ipe:qꝛ vter q̄ est dei filiꝰ p creationē: neuꝛ ꝓ p gr̄am: cuz vtriusq̄ finis sit creatura. Ad h̄ dico dupl'r. Pīo:q̄ in ista pabola nō opz accipe simplitudinē q̄tuz ad h̄ q̄ sit aliq̄ creatura rōnalis seu aliq̄ ꝓsona q̄ fulat deo in domo dei: t sit villiꝛ homine filio p creatōez: t pegre, pfecto p pcm̄. sic̄ in domo hois est dare mercēnariū minoꝛē filio cōrumaci. Nō em̄ est inuenire talē ꝓsonā: qꝛ sub hoie pctōꝛe im mediate sunt bzura t irrōnabilia iumēta. Sed accipit simplitudo in h̄ q̄ sic̄ ille filius hois cū posset abūdare panib'/comedebat siliq̄s. ita filiꝰ dei p creationē cū possit abūdare bonis opib'/cōuersatur in malis t turpib'. Dico scdo q̄ licz tam hō filiꝰ dei p creatōez/q̄, hō mercēnariꝰ dei, ꝓter puersam intentionē sint eq̄les in natura: imo ei tā ꝓcellat mercēnariꝰ quo ad subam opeꝝ: tñ filiꝰ fm suam naturā/t maxime fm q̄ pōt habere gr̄am p̄is mediāte eiꝰ auxilio: dignioꝛ est mercēnario inq̄tū est mercēnarius: qꝛ vt sic est pctōꝛ. Dicit g̃. (Quāti mercēnarij in domo p̄is mei abūdant panibus). i. hūt desideria sua/vel faciūt bona malo fine: qꝛ fuerunt deo, p tpalib'/q̄ deꝰ ei largit. ego aūt q̄ habeo naturā liberā: t possum me ad deum p̄iem meū eius auxilio cōuertere: et hīc desideria mea h̄ t in futuro sec'o/sū adeo demēs q̄ hic fame pereo/ nunq̄ potēs meū satiare desideriū. Deiñ fm Aug. incipit de cōfessione pctōꝝ suoꝝ cogitare: quā postmodū factuꝰ est: cū ōt (Surgam) a pctō in q̄ iaceo (t ibo ad p̄iem meū) a q̄ longe disto (t dicā ei). i. eius vicario. (P̄ peccaui) recedēdo a te: t dissipādo bona q̄ mihi dedisti. (in celum t coꝛā te) qō fm Aug. intelligit vt sit idē peccare i celū. i. ꝑ sūmitatē p̄is: t peccare coꝛā te. Vel vt idē ōt/i celū. i. coꝛam sanctis aiab': coꝛam te ꝓ: id est in ipo penetrali ꝓscie (Jam nō suz dī. voca. fi. tuus) qꝛ q̄tū in me est/mereoꝛ pdidisse gr̄am tuā/cū te offendi: t mereoꝛ pdere ipam naturā quā a te accepi/cū ea male et in ꝓemptū ruū vsus sim. Nō sum dignꝰ inq̄ vocari filiꝰ tuꝰ. Pīo: qꝛ recedēdo te ꝓtristaui. ꝑ illō Pꝛouer. x. Filiꝰ sapiens letificat p̄iem. Scdo: qꝛ pdige viuendo extra disciplinā fui. ꝑ illō Heb. xij. Si estz extra disciplinā/ iam nō filij Tertio qꝛ peccādo fuū diaboli me feci ꝑ illō Ro. vij. Qui spū dei agunt hi filij dei sī. Quarto qꝛ pascēdo porcos de gñaui. ꝑ illō Ro. ix. Nō q̄ filij dei hi filij carnis. Quito: qꝛ te ꝓtenēdo inḡtus appui. iuxta illud Esa. j. Filios enutrini t exaltaui: ipi aūt spreuerūt me. (Fac me) ex tua pietate: qꝛ ego nihil sum vt mereoꝛ (sic̄ vnū ex mercē. tuis) Nō ār ōt ista: q̄si nolleꝛ eē in ḡdu filij habēdo gr̄az dei: si h̄ ōs vellet. sed in h̄ oñdit q̄ ex se pctōꝛ h̄ non merek. Et qꝛ etiā sine deo adiuuāte nō pōt facere opa de gñe bonoꝝ/ q̄b' est aliq̄ retributio annexa: pura ipa tpalia q̄ ōs largit interdū ꝓpter talia. t etiā ipa animi ꝓsolatio q̄ ex talibus ꝓuenit. ꝛō rogat vt euz p̄ ponat in statu mercēnarij. i. adiuuet ad exercendū opa bona. Jn hac aūt pte sunt multa documēta: sed tñ vnū tꝛaliter tangit Grego. Nise. di. Hunc aūt filiū, pdigū spūssctūs nobis descpsit vt instruamur q̄liter debeam⁹ coꝛdis deploꝛare peccamina. Hec ille. Quantū ad scōm tāgitur benigna miseratio: cū ōꝛ (Et surgens) per cōtritionē (venit ad p̄iem suum). i. ad vicariū p̄is sui. s. sacerdotez: vt cōfiterek (Cū aūt adhuc lōge esset) qꝛ. s. de trib' ptib' pnie q̄ sunt: cōtritio coꝛdis: ꝓfessio oꝛis: t satisfactio operis: nō hēbat nisi vnā. s. ꝓtritionē: t sic p defectū pnie nō fecerat iter nisi vna die/ cū hīer facere p tres. iuxta illō Exo. v. Eamus viā triū dieꝝ in solitudine (vi

dit illū pat̄ suus) occ̄o miscōie. Chr̄y. Sensit aūt p̄ pniam: nec expectauit recipe cōfessionis ꝓba: sed p̄uenit: petitionem mirifice ordinat agens (z miscōia mor̄ est) Cōfessiōis em̄ meditatio placauit ei p̄iem vt obuiā ei iret / et oscula collo cōferret. Hec ille. Seq̄t (z accurrēs cecidit sup̄ collū ei⁹: z oscular⁹ est eū) sus ciplēdo ad: gr̄am suā. Est aūt scienciaz ad intelligētiā doctor. q̄ sic ōr s. Tho. 3ti. dist. xvij. q. ij. p̄ cōtritionē verā z p̄fectā remittit pctm̄: ita q̄ cōtritus iam nō est in pctō mortali. Dicit tn̄ ꝓfessio q̄ sequit̄ ꝛtritionē/ remittere pctm̄ duplicit̄. Vno mō vt est in ꝓposito z volūtate. Nam q̄cunq̄ est ꝛtrit⁹ habz ꝓpositū cōfitendi: qđ si nō h̄et/ nō iustificatur: ne q̄ esset vere cōtrit⁹. Ipa g̃ cōfessio i ꝓposito habita iustificat. Alio mō q: pficit attritionē/ si nō p̄tek impedimentū claibu. Pro h̄ nota q̄ ꝛtritus est q̄ p̄fecte dolet: ita q̄ tātū sibi displicet pctm̄: q̄tū dz placere ds. i. sup̄ oīa odit pctm̄: q̄uis doleat de p̄terito: z velit cauere de futuro. Iste sic attrit⁹ cū subīcit se clauibus eccl̄ie: de attrito fit vere ꝛtrit⁹: ita q̄ ille su⁹ dolor si ipe nō impediat ponēdo obicē spūlsctō pficit/ z attritio efficitur vera ꝛtritio: lz nō sentiat forte ista mutatio. Ante ꝓfessionē g̃ ds mouet miscōia sup̄ ꝛtrito: q: ei pctā remittit: z amplexat eū in filiū. Sic̄ etiā sup̄ attrito mouet miscōia inq̄tū vult q̄tum in se est/ iustificare eū p̄ claues: z oscular aliq̄ modo eū/ nō q̄dē remittēdo peccatum: q: adhuc est in eo. sed adiuuādo eū vt ꝛterat z cōfiteat: z ꝓponēdo cuz iustificare/ si se clauib⁹ eccl̄ie sine impedimēto subiecerit. z sic videnf intelligēda ꝓba Amb. di. Occurrit igit̄ tibi: q: audit te intra mētis secreta tractantē. Et cū adhuc lōge sis occurrit: ne q̄s impediat. Cōplectit̄ q̄q̄ in occursu: z q̄si q̄dā amor⁹ patrij affectu sup̄ collū cadit vt iacentez erigat z oneratū pctis atq̄ in frena deflexū reflectat ad celū. Hec ille. (Dixitq̄ ei filī⁹: Pat̄ pecca. in ce. z co. te: z iā nō sum dī. vo. fi. tu.) Ecce g̃ ꝓfessionē pctōr. Sz q̄re nō repetit̄: fac me sic vnū de mer. tu? Or vt ōr Aug. post osculū p̄is iā gnosissime dedig̃bat cē mercēnari⁹. (Dixit aūt p̄ ad suos suos) Chr̄y. P̄ aūt ad filiū fmonē nō dirigit/ lz mistr⁹ loq̄t: q: q̄ peniter orat. lz rnsum ꝓbo nō accipit: miscōia ꝓ effi cacit̄ in effectu intuet. Hec ille. Sz aūt isti mistri z fuit fm Theo. vel angeli vl̄ sacerdotes: q̄ baptismate z doctria animā vestiūt ipo chō. (Cito ꝓferte stolā) .i. vestē/ pmā). i pulcrā z electā int̄ oēs. Est aūt ista stola pma fm Theop. chōs fm Aug. de q̄st. euā. dignitas quā pdidit Adā. fm Amb. ꝓ est sapia diuina. Sz quō pōt dignitas Ade dari penitēti: vt ōr Augu. Ad h̄ dico q̄ dat ei imꝑfecte. i. q̄ ad gr̄am grum facientē/ quā iusticia originalis includebat: lz in resurrectiōe dabit aliq̄d mai⁹ (Et date anulū in manu ei⁹). i. fidē in opib⁹ fm Be, z Chr̄y. Fide cm̄ fiat ale despōsatio/ vel pignus spūsctī fm Augu. ꝓt gr̄e ptiel parionē q̄ digito signat. Hec ille. Et intendit Augu. q̄ digitus sit gr̄a: lz anulus sit spūsctūs: quē p gr̄am habemus. (Et calciamēta in pedes). i. exēpla scrō rum p̄cedentiū/ q̄b⁹ sine offensa g̃diat. Calciamēta cm̄ ex mortuis fiūt animalib⁹. (Et adducite vitulū saginatū). i. ipinguatū: z feat sacrm̄ eucharistie / in q̄ chr̄s ꝛtinet: q̄ est vitulus saginat⁹ ꝓpter pinguedinē gr̄e. Vl̄ fm Chr̄y. significat ipm̄ chm̄ q̄ fuit imolat⁹ et occisus nō a patre/ sed ab alijs: nō eo iubente/ sed pmittēte. Hunc g̃ o vos angeli p̄ inspirationē: z vos sacdores p exhortatiuā admonitōez adducite ad memoriā penitētis (z occidite). i. occisuz p̄dicate, p pctis eius (z māducem⁹ z epulemur). i. gaudeam⁹ sil̄. ego q̄dē ō recuperatiōe filij: ille ꝓ de amicicia p̄is z gr̄a mea (q: h̄ fili⁹ me⁹) p̄ creatōez (mortu⁹ erat) p̄ pctm̄ (z reuixit) p̄ gr̄am (perierat) recedēdo a deo (z inuēt⁹ est) redeūdo ad illū. (Et ceperūt oēs). s. ds z angeli z pctōr ꝓuersus (epulari). i. letari. Et i h̄ est documētū q̄ ds vult q̄tū i se est oēs saluari: nō tn̄ vult cogere volūtates: lz quādo aliq̄s reuertit̄ ad eum / letanter

suscipit. Unde ipse dicit Ezech. xviij. Nolo mortem peccatoꝝ:sed magis vt conuertatur et viuat.

Quātū ad tertiū tāgit stulta īdignatio q̄rundā:vtpote phariseoꝝ:q̄ ds ista dicunt:q̄ idignabant q̄ chr̄m suscipiētē alacriter ꝛ pie hoies pctōres:cū dicit. (Erat āt filiꝰ eiꝰ senior).i.iustꝰ(i agro) id ē i exercitio plantandi arbores spūales ſm Titū.i.ꝓtutes. Vel ſm Theo. erat in agro.i.in mūdo:colens terrā sui corpis:vt pducat fructū boni operis:ꝛ seminās i lachrymis vt i gaudio metat. (Et cū veniret ꝛ appropinq̄ret domui).i.ecclie(audiuit symphoniā ꝛ choꝝ).i. solēnitatē quā ecclia ꝛ scī angeli i ꝓspectu dei faciūt p ꝙuersiōe pctoꝝ.(Et vocauit vnū ō seruis ꝛ interrogauit q̄ hec essent) Per istū aliquē possumꝰ itelligere angeloꝝ:qꝝ seruiunt nob ꝓpter deū:ꝛ deferūt nob reuelatiōes. Cōsulimꝰ aūt eos qñ ꝙsulimꝰ scꝑturā quā deꝰ p illos nobis tradidit. (Jsq̄ dixit illi. Frater tuꝰ venit:ꝛ occidit pr̄ tuꝰ vitulū sagina tū:qꝝ saluū illū recepit) Tradit em nob scꝑtura/q̄ deꝰ gauder ꝛ angeli eiꝰ sup salute pctoꝝ(Jndignatꝰ est aūt ꝛ nolebat introire)ad simul gaudēdū. Sed ꝙ. qꝝ videret q̄ iusti dolerent de penitētia iniustoꝝ. Ad h̄ triplr dici pōt. Prio em dic Chr̄ys. sic. Querit aūt si afficit iustus passiōe liuoris/dolēs in pſperꝫ alio rū:Dicēdū est aūt/q̄ nullꝰ sctōꝝ dolet i talib⁹:imo bōa alioꝝ sua existimat. Nō aūt oportet oia quecūq̄ parabola ꝓtinet/ad lr̄am ꝓtractare:sz sensum elicie/tes cuiꝰ causa cōponit nihil aliud pſcrutari. Hec g̃ parabola ad h̄ est cōposita q̄ pctōres no diffidāt reuerti: scientes q̄ magna ꝙseq̄nt. Vñ introducit alios turbatos i eoꝝ bonis:nō vt indicet eos liuore tabescēres:sed tāto decore honoratos reuertētes:vt etiā inuidiosi possint aliꝫ fieri. Hec ille. Scōo dic Theo. q̄ dns in pncī pabola ꝓtra phariseos loq̄t ds noie filij iusti vult itelligi noians ex hypotesi siue ex suppositiōe.q.d. Esto q̄ vos sitis iusti:qō tñ nō estis.ꝛ nūq̄ exceſſerit/ in mandatꝝ dñi:nunq̄d ꝓpter hoc nō deberꝝ gaudere de ꝙuersiōe malorū? Tertio pōt dici/q̄ p filiuꝫ sensorē intelligunt iusti vere vel apparēter seu in sua existimatiōe tm̄. Sic aūt ōt Grego. vera iusticia cōpassionē hz: falsa dignationē. Phariseī aūt q̄b dns loq̄t in hac pabola apparēter erāt iusti:vere aūt iniq̄ssimi:vñ magni fuerūt hypocrite. (Pater g̃ illiꝰ egressus cepit rogare eū)vt ꝛ ipse sīt ꝙgauderet. Hoc aūt facit deꝰ ꝛ p scꝑturā ꝛ p internā ispiratiōnē nos admonēs. (At ille rndens/dixit pr̄i suo. Ecce tot annis seruio tibi ꝛ nunq̄ mandatū tuū pterīui.) Dentr̄ aūt iste filiꝰ iustꝰ apparēs vel ex hypothesi ista ꝟba accipiēda sūt ſm mētē Theo.i.supposito q̄ ita eēt vt dic: rndendū esset vt rndebit pr̄. Vel ū sūt pscrutāda ſm mētē Chr̄ys. (et nunq̄ dedisti mihi hedū: vt cū amicis meis epularer. Sed postq̄ filiꝰ tuꝰ h̄ q̄ deuorauit substanz suā cū meretricib⁹ venit: occidisti illi vitulū saginatū).i.aliqō gaudiū oñdis i ꝙuersione isti⁹:qō nūq̄ voluisti oñdere in mea innocētia. De h̄ vide dñica.iij.post festuꝫ trinit. (At ipse dixit illi. Fili:tu sp mecū es:ꝛ oia mea tua sūt) Jste tñ textꝰ eodē mō triplr exponit. Prio vt accipiat ſm mentē Chr̄ys.id qō chr̄s intēdit.s.q̄ iustus nō hz causam vt doleat ō salute iniusti:qꝝ ex h̄ nihil sibi deplt de sua pte: imo accrescit sibi consolatio:si gaudeat sup fratre ꝛ pr̄e suo. Scōo ſm mentem Theo.vt ex suppositiōe sit ſmo iste.q̄si dicat. Si ita est vt dicis:tu sp mecū es: ꝛ oia mea tua sūt. Tertio vt sit sensus. Tu sp mecū es apparēter:ꝛ ex existimatiōne tuā:ꝛ eo mō oia mea debes credere esse tua sicut credis te iustū. Quare g̃ tristaris cū sit tibi gaudendū:(Epulari aūt ꝛ gaudere oportet:qꝝ frater tuus hic mortuꝰ erat ꝛ revixit:perierat ꝛ inuentꝰ est) Jn hac aūt pte ē lr̄alit̄ documentū:de quo ait Aug. Quid vo sibi vult illud/ꝛ oia mea tua sūt:q̄si nō sint ꝛ fratris:Sed sic a pfectis ꝛ imortalibus filijs habent oia vt sint ꝛ oim singula ꝛ oia singulorū. Ut em cupiditas nihil sine angustia tra nihil cū angustia charitas tenet. Sz quō oia?cū ei britudinē illā obtinuerim⁹ nr̄a erūt ad videndū

ſuꝑioꝛa:ad ꝓuiuendū equalia:ad domi
nandū inferioꝛa. Cōgaudeat igit̄ secu
riſſimus maioꝛ frater. Hec ille.

Allegoꝛice aūt ꝑm q̄ſdā ⁊ ꝑm alios(et
foꝛte veꝛi⁹)ad lr̄am exponit̄ hec ꝑabola
de duob⁹ ppl̄is.ſ.iudaico ⁊ gentili. Ju
daic⁹ aūt ē fili⁹ ſenioꝛ. Dī aūt ſenioꝛ mł
tiplici cā. Pꝛio ꝓpt̄ cult⁹ antiq̄tat̄: qa
alīs ad idola declinātib⁹ tenuit cultuz
antiq̄ꝯ paꝛtꝫ. Scōo ꝓpt̄ p̄rogatiuā ſapi
entie:Eccł.ix. In ſenſu ſenioꝛū ꝙbum.
Deut.iiij. En ppl̄s ſapiēs. Tertio mo
rū honeſtate. de q̄ Sap.iiij: Senectus
venerabił nō diuturna ⁊c. Quaꝛto he
reditaꝛia poſſōe:qꝛ accepit ꝑt̄ egregiā
.i.ꝛāpmiſſiōis egregiā inſ oēs ſꝛas:vt
ꝑtz Deut.iiij. Ūn ⁊ dict⁹ ē ꝑmogenit⁹
dei Exo.iiij. Popul⁹ ei hebꝛaic⁹ videt
dici mł̄itudo iuſtoꝛ a ꝓncipio mūdi vſ
q̄ ad chm̄. Ūh ⁊ Gꝛe. ōt in q̄dā omeł.
q̄ hebꝛaic⁹ ppl̄s hoꝛa ꝑma.i. a ꝓncipio
mūdi ꝙduct⁹ ſit ad vineā. Junioꝛ aūt ē
gentilis:q̄ ꝙſtitut⁹ eſt ꝑ declinatiōnē a
cultu dei ꝑ idolatꝛiā:qō tꝑe Abꝛae fa
ctū eſt. Hic fili⁹ peꝛiuꝛ ⁊ ꝙſumpſit ſub
ſtantiā ſuā eo mō q̄ de pcōꝛe expoſitū
eſt:ſuꝑaddita idolatꝛia. Scōm hanc q̄
ſententiā q̄dā euāgelū ꝓba exponem⁹:
q̄ expoſitōe indiget. Paſſus gentił po
pul⁹ eſt famē.i. penuꝛiā ſcꝑturaꝝ diui
naꝝ:qꝛ nullā habuit (Jn ſe ē reuerſus)
ſcz p̄dicāt̄ib⁹ apl̄is (q̄ntī mercēnaꝛī) id
eſt iudei:q̄ deo ꝑ terꝛeno ꝛegno ⁊ diui
tīs ſeꝛuiebāt(panibus)ſcrāꝝ ſcꝑturaꝝ.
(ſtolā ꝑmā) Eadē ei gꝛa dabat gēt̄ilib⁹
ꝙuerſis ſic ⁊ iudeis.(Erat fili⁹ ſenioꝛ i
agro)occupaꝛ⁹ in frenis (appꝛopinq̄ret
domui)id ē eccł̄ie ꝑ ꝙuerſionē (ſympho
niā ⁊ choꝛ)id ē gaudiū qō erat de ꝙuer
ſione gentiliū:⁊ gꝛam q̄ de⁹ illos iude
is pares effecerat (Jntrogauit vnū de
ſeruis)id ē apl̄is:⁊ ille ꝑ oib⁹ rn̄dit.(no
lebat intꝛoire)ad fidē q̄ ad iudeos infi
deles.vel ad ꝙgaudēdū:q̄ ad aliq̄s iam
ꝙuerſos:q̄ diſceptabāt aduerſus Petꝛ
q̄ ad gēt̄iles declinaſſet: vt ꝑtz Act.xj.
⁊ videbant ſaltē ꝑm ſenſualitatē dolere
q̄ genꝛes eis cōꝛenf (Pater ꝙo egreſſ⁹
rogabat eū)ꝑ apl̄os(ſeruio tibi)ſub le
ge Moyſi(⁊ nunq̄ mādatū tuū ꝑter
iui.)Sed ꝝ.qꝛ ppl̄s fuit dure ceruicis:
Exo.xxxij. Ad h̄ dī ꝑmo q̄ nō ē neceſſe
oia ſcꝛutari. Scōo q̄ mentił iſte filius
ſenioꝛ. Tertio q̄ nūq̄ ꝑteꝛiuit mādatū
de cultu vni⁹ dei q̄ ad aliq̄s. nam ſp i h̄
ppl̄o fuerūt aliq̄ ⁊ mł̄ti deū colētes(Et
nunq̄ vedidi mihi hedū)id ē nūq̄ tātū
bñficiū ꝙtuliſti mihi ſub lege: q̄ntū mō
iſto filio tuo ꝓdigo ⁊ diſſipatoꝛi(ſp me
cū es)qꝛ aliq̄ coꝛ ſp adheſerūt deo. Ce
tera oia exponant vt ſ. Eſt aūt ſcien
dū/q̄ h̄ euangeliū recitat̄ in die q̄ ē vir
ginī Marie cōſecrata. Pꝛio:qꝛ ipa eſt
mater miſcōie et aduocata peccatoꝛ:q̄
diſſipata ſua ſubſtātia volūt ad deū re
uerti. Scōo:qꝛ ei ad ſuum filium opti
me cōgruūt verba illa patꝛis ad filium
iuſtū. Fili tu ſemp mecū es: ⁊ oia mea
tua ſunt. Et in eis tangit̄ ꝓmo vera ma
ternitas/ibi. Fili.nam beata ꝙgo reſpe
ctu chꝛiſti fuit vera mater:qꝛ dedit ma
terīā carnis ⁊ ꝙuenientē locū in vtero ⁊
ꝙueniēs nutrimētū:que tꝛia facūt ve
ram matrē:⁊ ad h̄ ſufficiūt ſm mentem
Ariſto. in lib. de aniał̄ib⁹. Fuit etiā ſol
licita ⁊ ſtudioſa mater/adeo q̄ ſm Ber
nar. oñia opa miſcōie filio exhibuit:qꝛ
illū induit carnis indumēto:⁊ collegit i
ventꝛis hoſpitio: et pauit/ ac poꝛauit
lacte ꝙgineo:⁊ ifirmū erare puerili fo
uit:⁊ i carcere crucis allīgatū viſitauit
atq̄ ei⁹ interfuit ſepulture. Fuit etiam
pia mr̄ tota pietate plena:qꝛ nouē men
ſibus plenis i ventꝛe ei⁹ pietas habitā
uit. Tangit etiaz cohabitatio:ibi. tu ſp
mecū es. Nā fuit cū ea i vtero eā ſcłifi
cando:⁊ i vita eā ab oi actuali ⁊ vēiali
ꝙſeruādo:⁊ i moꝛte i coꝛpe ⁊ aīa gloꝛifi
cando. Tāgit etiā bonoꝝ cōſcatio:ibi.
oia mea tua ſunt.⁊ ſił̄r ecōuerſo. Nā cū
fili⁹ habuerit tꝛia.ſ. carnē/aiam/ ⁊ deł̄
tatē:illa caro fuit ꝙginis ꝑ gñationē:⁊
aīma ꝑ amoꝛē:⁊ deitas ꝑ fruitionē. Et
ſił̄r oia q̄ fuerūt in matꝛe:fuerūt fili⁹.i.
a filio.ſ. humilitas:que tāta fuit vt deū
ad ſe traheret.⁊ viꝛginitas.que etiā in
alīs malos moꝛ⁹ extinguebat:qꝛ vt ōt
ſetūs Tho. lz eſſet coꝛpe pulcra: ramen
a nullo poꝛuit vnq̄ ꝙcupiſci.⁊ fecundi
tas:q̄ tanta fuit q̄ totū mundū ſatiauit

suauissimo illo fructu q̄ ē dñs iesꝰ chr̄s.

Dñica tertia in q̄dragesima. Textus euāge. Lu. xi. ca.

ERat Jesus eiciens demonium: et illud erat mutum. Et cum eiecisset demonium: locutus est mutus: et admirate sūt turbe. Quidam aūt ex eis dixerūt. In beelzebub pr̄cipe demoniorū eicit demonia. Et alij tentantes: signū ꝺ celo querebāt ab eo. Jpe aūt vt vidit cogitationes eorum dixit eis. Oīe regnū in seipm diuisum desolabit: domꝰ supra domū cadet. Si āt et sathanas in seipm diuisus est: quō stabit regnum ipius? Quia dicitis in beelzebub eicere me demonia: Si aūt ego in beelzebub eicio demonia: filij vestri in q̄ eiciūt? Jdeo ipsi iudices vestri erunt. Porro si in digito dei eicio demonia: profecto puenit in vos regnū dei. Cum fortis armatus custodit atriū suū: in pace sunt ea q̄ possidet. Si aūt fortior illo supueniēs vicerit eū: vniuersa arma eiꝰ auferet in quibꝰ confidebat: et spolia eius distribuet. Qui nō est mecū: aduersum me est. Et qui nō colligit mecū dispgit. Cum immūdus spūs exierit ab homīe ambulat p̄ loca inaquosa: querens requiē et nō inueniēs: dicit. Reuertar in domū meā vñ exiui. Et cum venerit: inuenit scopis mundatas et ornatā: Et tunc vadit et assumit septē alios spūs secū nequiores se: et ingressi habitāt ibi. Et fiūt nouissima hoīs illius peiora p̄rioribꝰ. Factū est aūt cū hec diceret: extollēs vocē quedam mulier de turba dixit illi. Beatus venter q̄ te portauit et vbera q̄ suxisti. At ille dixit. Quinimo beati qui audiunt verbum dei et custodiunt illud.

ERat Jesus eiiciēs demoniū ꝛc.) Lu. xj. In p̄nti euāgelio tangunt tria pūcta: que sūt Malignatio/Confutatio/et Cōminatio. Quantū ad p̄mū aduertēdū est/q̄ miraclis chr̄i phariseī dupl'r detrahebāt. Uno mō ascribēdo ea potestati diabolice. Dicebāt ei chr̄z habere demoniū p̄ncipē demoniorū sibi familiarē: et p̄tute eiꝰ expellere dēmones iferiores. Pōt em̄ supior demō iferiorē expellere et alligare: vt ptz quol'. ij q. vij. et q̄l'. iij. q. x. Forte idē dicebāt de curatiōibꝰ ifirmitatū. s. q̄ eas efficeret p̄ demonē illū: sed h̄ nō habeī expresse. Alio mō detrahebāt: qz dicebāt ea esse parua: qz erāt cōiī circa curatiōes ifirmoꝝ. Vñ petebāt q̄ faceret signū i cōspectibꝰ celestibꝰ. Utraq; aūt calūniatio tangit in p̄nti euāgelio. Dī ḡ (Erat Jesus eiciens demoniū). i. eiciebat dēmonem de hūano corpe (et illud erat mutū) Nō dicit aūt demoniū mutū: sm Titū q̄si ipe habeat i se hāc passionē: sz qz eā inferat homini obsesso. Erat ḡ iste hō mutꝰ: et silr erat cecus: vt habeī Matt. xij. Quidā etiā dicūt q̄ fuit surdus. et h̄ expresse dicit Theo. et Chry. et idem innuit etiā Dḡr histo. q̄ dicit/q̄ i greco meliꝰ sonat surdus q̄ mutus. Quidaz aūt hui⁹ rōnem assignāt: qz in euāgelio dicit fuisse mutus: omnis aūt naturaliī mutus: naturaliī est surdus. Sz ista rō nō valet p̄pter duo. Prio q̄dē: qz nō habeī autēticē q̄ fuerit iste naturaliī mutus. Scōo: qz vt ōt sctūs Tho. sup lib. de sen. et sen. naturalī surdus est etiam naturaliter mutꝰ: qz hoies nō addiscūt loqui nisi audiēdo loq̄ntes: nō tñ vt ait ibidē est necesse q̄ naturaliī mutus sit etiā surdus. Sīc em̄ aliq̄s audiens pōt

esse balbutiẽs: ira ⁊ elinguis. Jõo dicẽ/ dũ q̃ vere fuit surdus sic dicũt supradi/ cti: qz vt dic̃ Theo. mut⁹ dz: ⁊ q̃ nõ loq̃t ⁊ q̃ nõ audit. sed mag⁹ ꝓprie q̃ nec audit nec loq̃t. Sz q̃re diabol⁹ ingress⁹ hoiem impedit hos sensus? Ad h̃ dic̃ Chrys. q̃ impedit auditũ: ne querat: ⁊ linguã ne ꝓfiteat. (Et cũ eiecisset demoniũ: lo cutus est mut⁹) Beda etiã ỹt q̃ recepit visum: ⁊ h̃ rõnabiliter: qz nõ est verisile q̃ chr̃s eum impfecte sanauerit: ⁊ ꝓseq̃nt habem⁹ etiã dicere q̃ recepit auditum. Jdeo ibi fuerũt quattuor miracula: qz fuit eiect⁹ demon: restituta loq̃la: ⁊ vi/ sus ⁊ audit⁹. Beda tñ ỹt q̃ fuerũt tria qz de auditu nõ facit mentionẽ. (Et ad mirate sũt turbe) attollẽtes chr̃m laudi bus. qz. s. nulla iuidie passiõe aduersus chr̃m tenebãt. (Quidã aũt ex eis) Jsti vt dz Mat. xij. fuerũt pharisei q̃ hic dicunt fuisse ex eis. i. de turba: nõ quia si/ mul cũ turba credant laudasse factũ. Sz qz cũ turba erant ꝑmixti. ⁊ alijs laudan tib⁹ ipi dicebãt (in beelzebub ꝓncipe de moniorũ eijcit demonia) acsi dicãt. Jste Jesus nõ eijcit demões ꝓprie ỹt quasi sanct⁹ hõ: sed in beelzebub. i. ꝓprie be/ elzebub ꝓncipis demoniũ: cui alij demo nes obedirũt imperãti. Est aũt notan/ dũ ex Ogr̃o histo. ⁊ alijs autorib⁹: q̃ ꝑ mũ nomẽ idoli fuit belus. Fuit em̃ Be/ lus pater Nini regis babylõis: cui Ni/ nus idolũ ⁊ diuinos honores istituit. A belo aũt ꝑmo idolo varie gẽtes ꝛm idi/ omata sua appellauerũt idola sua. Ba bylonij q̃ppe dixerũt bel. Moabite be el. Palestini baal: ⁊ q̃nq̃ aliq̃d supadde bãt: vt beelphegor. i. de⁹ rentiginis q̃ ẽ priapus. q̃nq̃ baalim q̃ est de⁹ Sidoni orũ. Beelzebub aũt nulli⁹ idoli nomen erat: sz iudei vicinũ sibi idolũ acharoni ta⁹ dicebãt beelzebub irrisorie: quia so nat idẽ q̃d de⁹ muscar⁹: sequentiũ. s. san guinẽ imolatar⁹ bestiar⁹ q̃s forte illi nõ aut nõ bñ lauabãt sic̃ sacerdotes dñi in hierl'm q̃ erãt mũdiores lauabãt hosti/ as bis. s. in pbatica piscina ⁊ in luteribꝫ tẽpli. Sciendũ est etiã q̃ ly demon: ex vsu sonat i malũ: sed ex institutiõe scat tam bonũ q̃ malũ angelũ. Nam grece demon latine dicit sciens. Vñ grec⁹ ỹt eudemon. i. bonus vel felix demon: ⁊ ca codemon. i. malus vel infelix ỹmon. Jdẽ est aũt iudiciũ vt videt de h̃ noie diabo lus. Est em̃ idẽ q̃d accusator vl' crimina tor. ⁊ dicit a diaulo verbo greco: id est accuso. Vñ cum dicũt sancti: q̃ nõ ẽ nom̃ men nature sed culpe. quia. s. dicit natu ram: vt peccato deformis est: forte de/ bet intelligi ex vsu non ex institutiõe. qz iusti ⁊ sancti raro accusant. (Et alij ten tantes signũ de celo) id est in corporib⁹ celestib⁹ (querebãt ab eo) q̃si ea que vi/ derãt fuissent exigua. Et isti etiã fuerũt pharisei simul cũ scribis: vt ꝓz Matt. xij. Jsti aũt tentabant chr̃m: id est vole bant sumere experimentũ de ei⁹ potesta/ te si posset celestia corpa imutare. De h̃ ait Ciril. Alij vo paribꝫ stimulati liuo ris aculeis perebãt ab eo celeste videre porrentũ: quasi dicerẽt. Quãuis ab ho mine demoniũ eiecer̃is: nõ ramẽ hoc est diuine operationis argumẽtũ. Nondũ enim vidimus aliquid prioribꝫ miracu/ lis simile. Moyses enim traduxit po/ pulum per medium maris. Josue vero successor eius solem retardauit in Ga/ baon. Tu vero nihil horum ostendisti. Querere em̃ prodigia de celo innuitꝫ huiusmodi cogitationibꝫ tunc tempo/ ris afficiebant erga chr̃stum. Hec ille.

Jn hac parte est morale documentũ: q̃ diabol⁹ intrans in cor peccatoris qui ꝑ istũ hoiez significat facit rapc̃ latro ingrediens domũ ad spoliandũ: quia ex tinguit lumen ne videat. ⁊ silenter igre dit ne quis audiat: et obstruit ora ne q̃s auxilijũ vicinor inuocet: ⁊ ira diabol⁹ ex tinguit lumẽ fidei ⁊ claudit auditũ cor dis ne audiat ꝓbus dei: ⁊ claudit os ne quis ꝓfiteat. ⁊ ingredit intus: ⁊ spoliat omnes bõas cogitatiões: ⁊ exit foras et rollit omia bona opa Osee. vij. Fur in gressus est spoliãs: latrunculus foris.

Quantũ ad secũdũ tangit quomodo chr̃istus eos cõfutauerit. Est aũt ad uertendũ q̃ cũ suspicio phariseorũ esset irrationabil' nõ audebãt eã ꝓpalare ꝛm Chr̃s. eo q̃ turbã cauebãt: sed eam in cordẽ suo vertebãt. Et h̃ notat cum di/

cit.(Jpe aũt vt vidit cogitatiões eoꝝ) nõ aũt dr:vt audiuit ꝟba(dixit eis) arguẽdo ẽos. Probat ei chꝰ q nõ erat vex qđ cogitabãt p ꝗtuor rõnes. Sed ꝗre ẽ eos nõ arguebat ex scpturis? Ad h dr Be.q lõ est:qr nõ attẽdebãt eis:sz falso exponebãt. Pria g̃ ratio est talis. (Oñe regnũ in seip̃m).i.cõtra seip̃m (diuisuz) p bella intestina z ciuilia(de solabit:z dom⁹ sup̃ domũ cadet) Hoc eiñ docet expientia.est etiã rõ:qr pax in reg̃ est sic sanitas in hoie q̃ facit q oẽs hũores stent in g̃du suo: et pax q hoies stent in ordine suo. Ergo sic abeunte sanitate destruit hõ:ita abeũte pace desolat regnũ z ciuitas z domus. Be.Firmat eiñ reg̃ z domos/ subditoꝝ cõcordia. Hec ille. Sz si sathanas eỹcit aliũ sathanã vt isti dicebant: erat discordia i regno diaboli: ex quo seq̃bat q regnũ eius stare nõ posset. Et h est qđ dr.(Si aũt) si:p qr ẽm istos (z sathanas in seip̃m).i.ꝓtra seip̃m(diuisus est) dũ vn⁹ demon aliũ violenť z ꝓtra et⁹ volũtatẽ eỹcit:vt expientia docet (quõ stabit regnũ ipius? Quia dicitis in beelzebub eỹcere me demonia) q.d. Nullo modo posset stare/si esset verũ qđ dicitis. Et tũc subiũgendũ est ẽm Hiero.q cũ stet regnũ diaboli: z stabit vsq; ad dẽ iudicij sup pcrõres:sequit q nõ sit ꝓtra se diuisus:nec vnus diabolus eỹciat aliũ:sz chꝰ eỹcit oñes ꝟture ꝓpria.Est tñ sciẽdum q regnũ diaboli cõsistit ꝑncipaliť in possessione humanaꝝ volũtatũ: z nõ humanoꝝ corpoꝝ.ideo nunq̃ vnus diabolus querit expellere aliũ ab aia/ seu volũtate hoies:qr poneret diuisionez in regno suo qđ nunq̃ facit. Poterit tñ cũ pace regni sui alium expellere de corpe ad illudendũ hoies:vt credãt cũ sanitatem dare languentib⁹. Chꝰ aũt expellebat ab aia z a corpe simul:ideo illa expulsio nõ poterat esse a diabolo/ nisi cũ scissura regni sui / atq; discordia. Et q expelleret ab aia restabať cõuersatio liberatoꝝ: z etiã ipa cõuersatio z pdicatio chꝛi q erant ẽm ꝟturẽ. Scõa autẽ ratio tangiť ibi (Si aũt ego ꝛc.) Pro q̃ aduertẽdũ est q tria genera hoim tũc inuenlebanť / qui demones effugabãt. Primo ipi chꝛi discipli qui chꝛm inuocabant : et ꝟture nois eius ꝑualebat in demones. Secũdo q̃dam exorciste de quib⁹ habeť Act.xix.inter q̃s magister histo.dicit fuisse etiã magos. Vñ dicit vbi sup̃.q libꝛos cõbusserũt. Jsti vt facilius eỹcerent demones / adiurabant eos in nomie Jesu quẽ Paulus pdicabat:z diabolus semel adiuratus dixit. Jesum noui:z Paulũ scio:vos aũt qui estis.Et aggressus est eos demoniacus z spoliauit z vulnerauit. Et licz tũc ita fecerit:tñ vt dr Magr histo.mirtes demones eỹcebãt / inuocato nomie chꝛi. Jsti etiã viuẽte chꝛo sic faciebant. Vñ dicit Luc.ix.q apli viderũt quendã in noie chꝛi eỹcientẽ demonia: q tñ nõ adherebat chꝛo. Tertio exorciste exercẽtes exorcismos Salomonis:z per illos demones fugantes/maxime si radix cuiusdã herbe ponebať in naribꝰ obsessi. Vñ z Josephus dicit:tpe q̃ Vespasianus iudeã vastabat: se vidisse quendaz exorcistã captũ:z ad Vespasianũ adductũ:q anulũ sub cuius gẽma radix erat: posuit in naribꝰ cuiusdã obsessi:z adiurauit demonẽ/z egressus est. Vt aũt p baret etiecrũ demonẽ:posuit peluim plenũ aq̃ in medio:z adiurauit demonẽ vt subuerteret peluim:qđ z fecit. Et licet aliq̃n isti exorciste essent illimet q inuocabant chꝛi nomẽ:vt facilioꝰ eỹcerẽt : sic mgr histo.dr: tñ nõ est absonũ q̃n z aliꝰ vtpote magi / vel curiosi h̃ facerẽt. Est g̃ scõa rõ talis. Mlti eỹciũt demones in nomie meo: vt de se manifestũ est in meis aplis:z in vris exorcistis/z Magis. g̃ mltomagꝭ ego possum illos meꝝ ꝟture expellere. Cyril. Vñ aliꝰ in noie meo sathanã ꝓrerũt: quõ non hz multã amentiã dicere me a beelzebub hñe virtutẽ. Hec ille. Vel ẽm s.Tho.sic formakr rõ ista. Mlti eỹciunt demones in noie meo:z tñ illis nõ derrabitꝭ dicẽdo q ꝟture demõis h̃ faciãt. g̃ neq; de me debetꝭ hoc dicere vel suspicari. Aut g̃: (si aũt ego i beelzebub eỹcio demonia) vt dicitꝭ (filij vri) id est apli.ẽm Chrysost. et Hier oñ.quos dicit eoꝝ filios : quia

de iudeis ſm carnē ſt exortꝰ: nō aūt eos
ōr aplos ſm Chrȳ. t s. Tho. volēs eoꝝ
mulcere furorē: vt filij vri. i. exorciſte a
vob nati ſm eoſdē. vel filij vri. i. oēs iu
dei eiciētes demones: etiāſi nō erāt ex
orciſte (in q̄). i. ꝓtute cuiꝰ (eiciūt) q. d.
ſm Cyril. Cōſtat q ꝓtute mea eiciūt.
Vel q̄ſi diceret ſm s. Tho. Conſtat q
nō vñr eos eiȝcere ꝓtute diaboli: ſic di
citis de me ꝓt inuidiā t liuorē (ī ipi
iudices vri erūt) Apli q̄dē erūt eoꝝ iu
dices in iudicio/autoritate/t ptāte ſm
ſm s. Tho. qꝛ cū chr̄o iudicabūt: ſȝ eoꝝ
exorciſte vt magi erūt eoꝝ iudices/non
ptāte: ſed cōparatione: ſm Be. dū illi
expulſionē demonū aſcribūt deo t ꝓtu
ti nois chr̄i: phariſei aūt aſcribūt beel
zebub. Facta aūt rōe ſua chr̄s/t ꝓbata
ꝯclone: iā duab rōnib ifert corollariū
vnū dī. (Si aūt) ſi ꝓ qꝛ (in digito dei)
i. in ſpūſcō ſm Aug. de cōſen. euāge. q
ꝓbat q ꝓ digitū intelligit ſpūſctūs. qꝛ
vbi Lu. dic: ſi in digito: ōr Matt. ſi in
ſpūſcō. q ſō ōr digitꝰ ſm eundē ibidē: qꝛ
partit dona ſua hoib et angelis. ꝓtito
aūt magȝ in digitis q̄ in alīs nr̄is mē
bris appet. Vel ſm Cyrit. ideo eſt: qꝛ
filius dictus eſt brachiū t manus: eo q
ꝓ filiū operat pr̄. Vñ eodez mō cū filiꝰ ꝓ
ſpūſctū operet dicit digitus/ originē
ducēs a filio: ſic digitus a manu. Dicit
aūt chr̄s ſe ꝓtute ſpūſſeti expellere de
mones ſm Athana. ꝓt ſuā humanita
tem: q̄ et ſe demōes expellere nō poſſet
Dicit ḡ. (Si in digito dei). i. in ꝓtute
ſpūſſancti (eiȝcto demones) impando
ꝓria autoritate. vt pȝ t ꝓbaui (ꝓfecto
peruenit in vos regnuȝ dei). i. chr̄s ſm
Cyril. t s. Tho. q erat rex et p̄dicatoꝛ
regni dei/in q̄ debebat cē deitas ꝓ quā
ille hō expelleret demones impatiue: t
nō depcatiue. Vel ꝓ regnū dei ſm ſcm
Tho. intelligit dñū dei ſup coꝛdib ho
minū ſuppeditato diabolo. Et nota q
ſm s. Thom. iſta expulſio fiebat a tota
trinitate: ſed tñ attribuit ſpūſcō: qꝛ ei
etiā attribuit bonitas ad qnā videt pti
nere expulſio inimici obſidentis aiam.

Tertia aūt rō tangit ibi (cū fortȝ ar
matus) Ad cuiꝰ intellectū ſciendū eſt:
q diabolꝰ ante chr̄i aduentū dñs huius
mūdi dicebat Joā. xiij. Venit ꝓnceps
mūdi huiꝰ t c̄. Et h ideo. qꝛ tyrānidē exꝫ
ercebat in oēs hoies: t oēs ad iferni ca
ptiuos ducebat: t etiā renrādo facilius
ſupabat q̄ rpe gr̄e. Chr̄s aūt venit in
hunc mūdū pugr̄e cū eo ꝓ gladiū ſcrē p̄
dicatiōis: expellēdo eū de audientiū coꝛ
dib/t etiā de coꝛpib ꝓtute ſue diuini
tatis. Expellēdo aūt chr̄us diabolū de
coꝛde: expellebat nō ſolū inferiores/ ſz
etiā ſupiores demōes oēs t beelzebub
t alios: qꝛ iuſtificabat hoies ꝓ gr̄am cū
qua in coꝛde hois nullus pōt demon ha
bitare. Q̄ aūt oēm diabolū expelleret
ab aīa teſtabāt opa eoꝝ q̄s ſanaba t: qꝛ
q̄trucunq̄ fuiſſent flagitioſi videbant
poſtmodū bñ opantes. Eſt ḡ ratio tal.
Ego ſum fortioꝛ beelzebub: qꝛ expello
eū t oēs demones a coꝛdib hoim. ergo
opa mea nō ſt ꝓ ꝓtutē beelzebub: ſed ꝓ
fortioꝛē. i. diuinaȝ. Hanc ḡ rōnē tangit
dī. (Cum) ſupple bō (fortis). i. diabo
lus ꝓcatus ꝓ hoiem fortē ſm oēs ſcrōs/
rōne ꝙuenīētie in intellectu: t rōne ſue
magne potētie (armatꝰ) telis oim pec
catoꝝ ſm Theop. q̄b tentat: vel arma
tus aſtutia/t dolo/t neq̄tia ſm Bedā.
(cuſtodit atriū ſuum). i. hūc mūdū ſm
Bedā: quē cuſtodit nō vt canis gregē
ſed vt lupus p̄dam ad deuoꝛandū. ſ. (in
pace ſt ea q̄ poſſidet). i. ſine ꝓtradictio
ne dñaf hoib. Cyril. Erat aūt ante ſal
uatoris aduentū violentia mīta rapies
alīos greges. ſ. dī: t q̄ ad ꝓriū duces
ouile. Hec ille. (Si aūt fortioꝛ illo ſu
pueniēs vicerit eū) ꝓria ꝓtute ſic ego
facio (vniuerſa arma eiꝰ auferet in q̄b
confidebat) illumināndo coꝛda ſcia dei:
ſm Cyril. vel ꝓhibendo pctā per ſuā ex
hoꝛtatōeȝ t gr̄am: vel repmendo poten
tiā eius ne tantū poſſit ꝓtra genꝰ huma
nū vt ꝓus ſm mentē Theop. (t ſpolia
eiꝰ diſtribuet) Spolia q̄ diabolo chr̄s
rapuit ſt ſcti q̄ erāt in carcere limbi: de
q̄b dicit in ps. Aſcendēs chr̄s in altuȝ
captiuā duxit captiuitatē. Hos ḡ ſub
laros de faucib diaboli: diſtribuit di
uerſis oꝛdinib angeloꝝ vt eos hīent cō
ciues. Vel ſūt ipi iuſti q̄ fuerūt pcōes

ꝯs eccleſijs diſtribuit in paſtores ⁊ do-
ctores. Vñ ibidem ſubdit. Dedit dona
hoib⁹. Beda. Victor chr̃i ſpolia diſtri
buit: qđ ē inſigne triūphātis: qz captiuā
ducēs captiuitatē dedit dona hoib⁹: q̃ſ
dā qđē ap̄les: alios ār euāgeliſtas: hos
ꝓphas: illos paſtores ordinās ⁊ docto-
res. Hec ille. Quarta rō tāgit ibi (q̃ nō
eſt mecū ⁊c̃) ⁊ ē confirmatio p̄cedētiū rō-
nū. Poſſet em̃ aliq̃s dicere: q̃ tōo chr̃s
ſupauit fortē: ⁊ ſpoliauit armis: qz ille
ſic voluit cū eēt ei⁹ amic⁹. Sz ꝯ arguit
ſic chr̃s. Quicūq; ſūt ꝯtrar̃ voluntatū
⁊ ꝯtrar̃ actionū nō ſūt ꝯcordes ⁊ amici
Sz ego ⁊ beelzebub habem⁹ ꝯtrias vo
luntates ⁊ actiões qz ego diligo bonā
vitā ⁊ charitatē ⁊ ad illaz colligo hoies
q̃ntū poſſum: ille ꝯo appetit malā vitā
⁊ odiū ⁊ diſpgit hoies ab vnitate dile-
ctiōis q̃ntū pōt. Hāc g̃ tangit dicens.
(Qui nō eſt mecū) p ꝯcordiā volūtatis:
ſm Chryſ. (ꝯ me eſt) ſiue eſt ꝯtr⁹ ⁊ ini-
mic⁹ me⁹ (⁊ q̃ nō colligit mecū) hoies
ad fidē verā ⁊ dilectionē: iuxta ſuū mo-
dū ⁊ poſſe (diſpgit) p falſas opiniões ⁊
odia. Cetera q̃ ſequūt. ſ. cū imūd⁹ ſpūs
⁊c̃. ſūt ſup̄ expoſita. Sz ꝯ iſta videt eſſe
qđ dī Thar. ix. Qui nō ē ꝯ nos eſt p nо
bis. Nā ibi loq̃t ſaluator de q̃dā ejciē-
te demões i noīe chr̃i: q̃ tñ nō adhere-
bat ap̄lis/⁊ credit fuiſſe mal⁹: qz ap̄li p
hibuerūt eū expellere demões i nomie
chr̃i: vt ibi dī. Iſte g̃ nō erat cū chr̃o: qz
erat mal⁹/g̃ erat ꝯ chr̃m p ea q̃ h dicūt
Ergo non erat p chr̃o ꝯtra ea q̃ dicunt
Thar. ix. Ad h dico q̃ q̃n dī ille ñ erat
cū chr̃o cū eſſet mal⁹: negat h. Dico em̃
q̃ erat cū chr̃o q̃ntū ad ſubam opis: q̃a
bona opabat: ⁊ ſic nō erat ꝯtra chr̃m: ſz
p chr̃o. Nō aūt erat cū chr̃o q̃ntū ad in-
tentionē: ⁊ ſic erat ꝯ chr̃m. Et q̃n dixit
chr̃s q̃ erat p ſe/ intelligit q̃ntū ad ſubaz
opis. In hac p̄te eſt documētū moꝛale:
q̃ nō eſt mirādū ſi iterdū iuſtⁱ bñ opan-
tib⁹ detrahat/ puertendo intentionē aut
modū faciēdi q̃n ipm opus puerti ñ p̄t.
Sic em̃ accidit capitⁱ nr̃o chr̃o: vt dī in
p̄nti euāgelio: qz bōa opabat/⁊ dicebāt
q̃dā hec eſſe ꝑ ture diabolica. Cōtra ta
les dr̃ Aug. De occultⁱ alieni cordis re-
mere iudicare p̄cip̄ eſt. Et em̃ cui⁹ opa
nō videt niſi bōa: inſquū ē ex ſola ſuſpi-
cōe reph̄endere. Hec ille. Eſt ⁊ aliō. ſ. q
dem⁹ ee vigiles ⁊ obſeruatores nr̃i: qz ex
illo ꝑbo p̄ncipe demoniox ⁊c̃. et ex illo
cū fortⁱ armat⁹ ⁊c̃. colligit q̃ eſt vn⁹ de
mon p̄nceps alioꝝ: q̃ ordiat alios ad pu
gnā ꝯ nos. Et ſm q̃ ex varijs locⁱ ſcr̃tu
re colligit: ipe q̃dē vocat lucifer/ et peſt
ſuꝑbie/ vt ptz Eſa. xiiij. ⁊ ſub ſe habz alt
os p̄ncipes. ſ. aſmodeuz/ q̃ p̄eſt luxurie:
vt ptz Job. xiij. ⁊ mamona q̃ auaricie: vt
ptz Mat. vj. ⁊ beelzebub. i. vir muſca-
rū q̃ p̄eſt muſcⁱ malax cogitationū: odij
⁊ rancorⁱ. Cū igit in ſcr̃turⁱ diabol⁹ dr̃
cat ſerpēs: iſti q̃ttuor p̄ncipes expellit
eo mō quo ſerpēs. Qui expellit p̄mo p
odorē vince q̃ fcat hūilitatⁱ odorē: fugā
tē lucifex. Scōo p ſputū ieiunārⁱ: qđ fz
Amb. i hexa. eſt venenū ſerpētⁱ: ⁊ fcat
carnis mortificationē: q̃ fugat aſmode⁹
Et tertio p hois denudationē: qz vt dr̃
hiſto. ſchola. ſerpēs veſtitū hoiez inua-
dit/ nudū fugit. ⁊ fcat pauptatē ⁊ ꝓtem
ptū tpaliū: q̃ fugat māmona. Et q̃rto
p carmia incātatorⁱ q̃ eū mouet vt vult
Vñ cū ſentit ſe incātari claudit aurem
vnā terra/ ⁊ aliā cauda: Iuxta illō Pſ.
Sic aſpidis ſurde ⁊c̃. fcat iſta incanta-
tio abſolutionē ſacerdotⁱ q̃ expellit be-
elzebub. Et qz diabol⁹ ſcit ſe p ꝓfeſſio
nē ⁊ abſolutionē expelli: tō ipam ꝓfeſſio
nē nitit impedire: ad ſilitudinē lupi q̃ nō
capit ouem. i. hoiez p pedē qz eū dimit
tit eccl̃iam adire/ nec̄ p aurē: qz eū ver
ba dei p̄mittit audire/ nec̄ p manū: qz
dimittit eū elemoſynas facere: ſz p gut
tur ne poſſit ꝓfeſſionē emittere. Habet
aūt ſm ſcr̃os diabol⁹ alios p̄ncipes p̄e
ter iſtos varijs iniq̃tatib⁹ p̄fectos: ſz de
eis ñ ita clare exp̄mit in libr̃is ſanctis.

Quārū ad ꝛtiū tāgit cōmiatio facta
icredul⁹ iudeoꝝ. ⁊ ptz iſta ꝑs ex his q̃ di
cta ſt̃ feria. iiij. poſt p̄mā dñicā q̃drag.
vſq; ibi (factū ē aūt ⁊c̃.) Scribis em̃ et
phariſeis dñm tētātib⁹ ⁊ blaſphemātib⁹
q̃dā mlier ad eoꝝ ꝓfuſionē publice
⁊ alte laudauit chr̃m: adeo vt mr̃em ei⁹
btām ex filij ſcr̃itate diceret ⁊ p̄dicaret
Eſt aūt ſciēdū q̃ ſm ſcr̃os doctores iſta

dicit fuisse beata Marcella pedisseq̃ Marthe sororis marie mag. z Lazari. Ex quo sequit q̃ irrõnabile nõ est magdalenã interfuisse huic p̃dicatiõi: z in ea fm alios fuisse quersam. Vñ z mgr hist. dic fm q̃sdã dom fuisse cũ inuita cũ a Simone phariseo in Nazareth: et magdalenã ad eũ lachrymis suffusa zvenisse. Sz ista certa ñ sũt q̃ de magdalena dicũt: sz rõnabili⁹ ẽ q̃ i hierlm fuerit cõuersa: sz huic fmõi potuerit interesse: qz tã ei⁹ querstonẽ Lucas recitauerat. Dñs ihũs (Factũ ẽ: cũ hec diceret) cũ gra ppli i profusionẽ pharisei oz (extollẽs vocẽ) i altũ vt clare ab oib⁹ posset audiri (q̃dã mulier) sexu q̃dẽ femia sz aio virile (ò turba) q̃ exultabat i glia chi iuidos profutatis: dixit illi (Btus venter q̃ te portauit: et vbera q̃ suxisti) Sic aũt ỏr Beda sicut chs tũc profutauit iudeos chm dei filiũ negates: ita hec profutat nũc hereticos q̃ dixerũt eũ carnẽ nõ sũpsisse de mre. Si em̃ inq̃t est ei⁹ lacte nutrit⁹: q̃re negat ei⁹ semie procept⁹ cũ ex eodẽ fonte fz physicos vterq̃ humor emanare ꝓbet. hec ille. Per semen tñ Beda sanguinẽ siue materiã gnatõi necariã accipit. Virgo em̃ nõ ex semie sz ex sanguie procepit purissimo: vt ptz. iij. p. q. xxxj. ar. v. (At ille dixit. Quinimo: bri q̃ audiũt ꝓbũ dei z custodiũt illõ) Et i h̃ fm Chrysostõ repudiat mrez: sz oñdit nõ ei pfuisse: si fuisz mr sine iusticia z scitrate. In hac pte ẽ documẽtũ lrale: qõ tãgit Chrysost. Si Marie nõ ꝓderat sine doctib⁹ aie chm ab ea oztũ traxisse: mlto magz siue prez siue mrez siue frem siue filiũ ꝓtuosum habeam⁹: nos aũt absistam⁹ ab ei⁹ ꝓtute neq̃q̃ h̃ ꝓdesse valebit. Hec ille.

Feria scda post dñicaz tertiaz quadrage. Lex. euã. Lu. ca. iij.

Quanta audiuimus facta in capharnaũ: fac z hic in patria tua. Ait aũt. Amen dico vobis q̃ nemo ꝓpha accept⁹ est in patria sua. In veritate dico vobis mlte vidue erãt i diebꝫ helie in israel: qñ clausum ẽ celũ annis tribꝫ z mensibꝫ sex: cũ facta esset fames magna in omni terra: et ad nullã illaz missus ẽ helias: nisi in sareptã sidonie ad mulierẽ viduã. Et mlti leprosi erãt in isrl sub Heliseo ꝓphera: z nemo eoz mũdat⁹ est nisi naamã syrus. Et repleti sunt oẽs in synagoga ira hec audiẽtes Et surrexerũt z eiecerũt illũ extra ciuitatẽ: z duxerũt illũ vsq̃z ad superciliũ mõtis sup quẽ ciuitas illoz erat edificata: vt p̃cipitarent eũ. Ipe aũt transiens per mediũ illoz ibat.

Quãta audiuimus fcã i capharnaũ ꝛc. Lu. iij. In pñti euãgelio tãgũt tria pũcta: q̃ sũt Inuitatio/Excusatio/Indignatio. Quãtũ ad pmũ igit tãgit inuitatio quã fecerũt chs suis cõpatriote ad p̃digia facienda. Pro hõ q̃ aduertẽdu ẽ: q̃ istã inuitatiõez ñ fecerũt pharisei oze: sed corde. Nã saluator cũ ingress⁹ fuisz synagogã sabbato i nazareth: dederũt ei libꝫ ad legẽdũ: i q̃ legit ꝓphetia Esa. lxj. Spũs dñi sup me ꝛc. Et cũ legisz ea: postea sedit: dixitq̃ illã i se cõpletã. z oculi oiz erãt ꝓsi ad eũ z valde gtiose p̃dicauit: ita q̃ vt ỏr Lucas (oes dabãt testimoniũ: z mirabãt i ꝓbis gre q̃ procedebãt ỏ ore ei⁹.) Dicũt ãt chi ꝓba eẽ ꝓba gre. Prio originalr: qa erãt a gra. Esa. cap. lxj. Spũs dñi sup me ꝓptea q̃ vnxit me: euãgelizare pauperibꝫ misit me: z h̃ fm trastatiõez. lxx. interp̃tũ. Scdo materialr: qz erãt ỏ gra Vñ dr ibidẽ. Predicare captiuis idulgentiã ꝛc. Tertio formalr: qz erãt gratiosa Jo vij. Nũq̃ sic locut⁹ ẽ hõ. Pũ. Diffusa est gra i la. tu. Quarto finalit: qz erãt ꝓpter gram habendam Jo. xiij. Jam vos mundi estis ꝓpter fmonẽ quẽ locut⁹ sũ vob. Quinto causalit: qz erãt gre collatiua Jo. vj. Verba que ego lo

Feria.ii.post do.iii.Quadra.

quor spūs ꝛ vita sīt. Dicti aūt sūt q̄ hñt q̄dē grām ꝓbor/qr sīt eloquētes:sed nō ꝓba grē.i.a grā ꝛ ad grāz ordiata. Cō tra q̄s Eph.iiij. Omis ſmo malꝰ de ore vro nō pcedat:sz siq̄s bonꝰ est ad edifi catōem fidei:vt det grām audiēti. (Et dicebāt:Nōne h est filiꝰ ioseph: Et ait illis: Utiq̄ dicetis mihi hāc sīlitudinē: medice cura teipm) Est aūt notādū q̄ chūs assīlat se medico corpali/sananti corpa p naturales medicias:qr ipe fuit ꝓe medicꝰ corpis ꝛ aie hūs mīras medi cinas. Hā medicatiua sī ꝑmo eiꝰ ꝓt a. Esa.lxj. Ad annūciandū māsuetis mi sit me:vt mederer contritis corde q̄ ad aiam.s.ꝛ Matt.viij. Dic tm̄ ꝓbo ꝛ sa nabit puer meꝰ:q̄ ad aiam.s.ꝛ corpꝰ sīl: qr neutr̄ sine altero sanabat/maxie cor pus sine aia : qr pncipaliꝰ erat medicus aiar̄. Et scdo eius vestimēta Mat.ix. Si tetigero fimbriā vestimēti eius:sal ua ero. Erat em̄ in eiꝰ hūanitate ꝓtus vertuta a deitate : ꝛ in vestib⁹ ac ꝓbis ꝛ fortr in oib⁹ corpib⁹ medūs inf ipm ꝛ ifirmū quēlibet ab eo curandū. Et tio eius amor tā actiue q̄ passiue. Eccl. vj Amicꝰ fidelꝭ medicamētū vite ꝛ imor talitatis. Et q̄rto eiꝰ dolor. Esa.liij. Di sciplina pacis nr̄e sup eū cuiꝰ liuore sana ti sumꝰ. Et q̄nto eiꝰ caro. Matth.viij Tetigit eū di. Volo:Hūdare. Et se xto eiꝰ aspectꝰ. Lu.xxij. Respexit petr̄ ꝛ fleuit amare. Quedā tm̄ hor̄ sanabāt meritorie:vt suꝰ dolor. q̄dā effectiue: vt sua caro ꝛ vestis. ꝛ q̄dā vtroq̄ mō:vt cru or passiōis:vt diffuse i die resurrectōis in digressiōe ptractabit (Quāta audi uimꝰ facta in Capharnaū: fac ꝛ h in pa tria tua.) Et q̄b⁹ ptz q̄ nō inuitauerūt eū sui cōpatriote/sed inuitare volebāt: ipe ꝙ assumpsit ꝓba q̄ illi dicere vole bant:ꝛ ea ptulit ore suo. Etiā sciendū est q̄ vt q̄dā dicūt cōciues eiꝰ nō volue rūt ista dicere illa die qm̄ ꝓphetiā legit: tūc em̄ libenf audiuerūt illū: sed alia die Hā saluator frequēter ibat vt euāgeli ste dicūt capharnaū:ꝛ redibat in naza reth:sed in capharnaū faciebat miracula ꝛ nō in nazareth:ꝓpf qꝰ q̄dā die cepit despicere eū ꝛ dicere. Nōne h est filiꝰ ioseph ꝛc. Quidā tm̄ alij dicūt q̄ eadez die factū est:ꝛ qꝰ or. Oēs testimoniuz illi dabāt.i.laudabāt eū/intelligēdū est q̄ oēs.i.maior ps. Qꝰ ꝙ sequif:ꝛ dice bant:nōne ꝛc. itelligendū est q̄ q̄daz in uidi sic dicebāt. Qualiſcūq̄ aūt fuerit dic tm̄ eccliā:phariseos id dixisse qꝰ di cere cogitabāt. Dicit g̃ (dixerūt).i. di cere voluerī/sed chūs eos ꝓoccupauit dicēdo id qꝰ illi dicere volebāt (phari sei) inuidi (ad iesum. Quāta) miracu la (audiuimꝰ facta) p te (ī capharnaū) q̄ erat ciuitas ꝓncipalis galilee (fac et hic in pīa tua) vbi es nutritꝰ. Et h est idē qꝰ dicere. medice cura teipm.i.si fa ceres vera miracla vt or: libentiꝰ ea de beres facere inf tuos/q̄ inter extrane os:sicut et medicus magis de se ꝛ suis q̄ de alīs curat. Et sic ſm alīq̄s detra hebāt eius miraclis. ſm alios tm̄ dice bant/volēres vt honorares pīam suā:ꝛ vt ipi q̄q̄ possent videre q̄ audiuerant per famā. In hac pte est morale docu mentū q̄ deus dat grās suas varie:ſm varias aior̄ ꝓparationes. Est em̄ ran q̄ sol q̄ tm̄ illuminat q̄tum aperis fe nestrā. Etsi dicas: Non possum me dis ponere nisi ille dederit. Dico q̄ verꝫ est sed ipe semp est paratus te adiuuare: ꝛ nulli deficit:sed nolumꝰ cōsentire eius motioni. Apoc.iij. Ego sto ad ostiū:sez cor dis:ꝛ pulso. Et licz ipe posset si vel let tuā voluntatē mutare : tamē vult q̄ libere ei assentias:quia hoc reqrit natu ra tue volūtatis. sicut vult ignē caleface re:qr hoc reqrit sua natura. Iō ait Au gusti. Qui fecit te sine te :non saluabit te sine te. Hec ille. Et itelligit q̄ nō sal uabit te sine te ꝙsentiente: q̄uis saluet te sine te saluante.

Quātū ad scōm rādit excusatio quā fecit saluator:ꝛ intēdit dicere q̄ non lō nō facit miracla/qr nō possit: aut qr cō rēnat pīaz:sz qr ipi erāt indispositi. or ḡ (Ait aūt:amē).i. ꝓe (dico vob:qr ne mo ꝓpha accepꝰ ē ī pīa sua) Cyril. q. d. Vultis mīra pdigia inf vos a me fieri penes q̄s sū nutritꝰ : sz nō latet me q̄dā cōis q̄ cūctis accidit passio. Cōtēnunt em̄ quodāmō sp etiā optima q̄q̄:q̄n nō

raro ꝓringũt alicui:sed ſuppetũt ad vel
le.z ſic etiã ꝓringit in hoib⁹. Familiarꝫ
em̃ q̃ ſp̃ ꝑſto eſt debita reuerẽtia ꝓuak a
notis. Hec ille. Probat autez ſaluator
ſniaz ſuã duplici exẽplo ſcꝑture: cũ ſub
dik (Jn ꝟitate dico vob) Jſte modus
loquẽdi eſt iuramẽtũ : ſi intẽtio loquẽtꝫ
ſit ipam ꝑmã ꝟitatẽ inuocare:vt ſit ſen
ſus: Jn ꝟitate.i.in deo vel ꝑ deũ ſeu ꝑz
deũ dico vob. Põt etiã nõ eſſe iuramẽ
tũ/ſi nõ ꝑma ꝟitas q̃ ds eſt : ſz ipa veri
tas in cõi accipik vt ſit ſenſus. vere dico
vob. Et vtroqz mõ h̃ põt accipi : ſed tñ
credo q̃ ſaluator ñ iurauerit/qz nõ erat
nece:cũ ea q̃ dicebat ꝟſtarẽt ex ſcꝑturis
(Dkte vidue erãt in iſrl).i.in ꝑko in q̃
Helias erat nutrit⁹ z nat⁹ (in dieb⁹ he
lie).i.in qb⁹ helias h̃ cũ hoib⁹ ꝟuerſaba
tur. Ehzy. Helias ſreſtris angel⁹: cele
ſtis hõ: q̃ nec tectũ nec mẽſam nec ami
ctũ hẽbat vt multi: clauẽ celoz gerit in
lingua. Hec ille. Ihũ ſequik (Oñ clau
ſum eſt celũ) ad ozonẽ Helie.iij. Reg.
xvij.(z facta eſt fames in oi ſra) Baſi.
Ut em̃ aſpexit helias ex ſaturitate non
modicũ genera oppzobriũ: ꝑ famẽ illis
ſeluniũ attulit q̃ culpã eoꝝ q̃ in imen
ſum creſcebat/cohibuit. Lozui aũt fa
cti ſk iuſto ſibi miſtri:q̃ cõſueuerũt alio
ruz pabula vſurpare. Hec ille.(Et ad
nullã caꝫ) viduaꝫ que erãt de ꝑko ſuo
(miſſus eſt helias) qñ fuit ꝟpulſus exi
re dekũ: z h̃ q̃tũ ex ſcꝑtura habek: ſm
quã loqk ſaluator. Sic em̃ hr vbi ſ. cuz
helias lateret in q̃dã rozrẽte a facie regꝫ
iſrl: ibi paſcebak a cozuis z bibebat a
quã rozrẽtis:ſz eo ercecato dñs miſit eũ
ad quãdã viduã gẽtilẽ deuotozẽ vidu
is iſrlitickis. Jõ ſubdik (niſi) ꝑ ſed (in
ſareptã ſidoniozꝫ).i.ad quãdã citatẽ vl
trã gẽtiliũ(ad mlierẽ viduã) Hoc etiã
vt ds Ehzy. factũ fuit nõ ſolũ ꝑk vidue
bui⁹ fidẽ z deuotõez: ſz etiã diuia mia:
vt.ſ. Helias dũ lõga ſpacia trazꝫ trãſi
ret/videret mũdi calamitatẽ : z pluuiã
a dño poſtularet (Et mlti leprozi erãt
in iſrl ſub heliſeo ꝑpha).i.in dieb⁹ heli
ſei (z nemo eoꝝ mũdat⁹ eſt) ab heliſeo:
(niſi naamã ſyrus) q̃.ſ.non erat de ꝑko
heliſei. Et in oib⁹ bis vult ſaluator ifer
re q̃ ipe nõ faciebat ſpis miracla:qz nõ
hẽbant ad eũ debitã reuerẽtiã z ꝺuotio
nẽ z fidẽ:imo ei iuidebãt.vñ ds Marc.
vj. Et non poterat ibi ꝟtutẽ vllã facere.
Nõ poſſet inq̃ fm ꝓgruentiã: q̃uis po
tuiſſet abſolute. Jn hac ꝑte eſt mora
le documẽtũ q̃tũ malũ ſit iuidia. Am
bro. Hoc aũt exẽplo declarak q̃ fruſtra
opem miſcẽie celeſtiꝫ expectes : ſi aliene
fructib⁹ ꝟtuꝫ inuideas. Aſignator em̃
ds inuidoꝝ eſt: z ab his q̃ diuia bũficia
ꝓſequnk in alijs/ miracla ſue prãtis a
uertit. Dñice q̃ꝑe carnis act⁹ diuitatꝫ
exm̃ eſt:z inuiſibilia ei⁹ nob ꝑ ea q̃ ſk vi
ſibilia demõſtrank. Videte igik q̃d ma
li inuidia afferat. Jndiq̃ ꝑk inuidiã pa
tria iudicak: in q̃ ciuis opek q̃ diq̃ fuit/
in q̃ dei fili⁹ naſcerek. Hec ille. Et nõta
q̃ cũ duplex ſit ntiras.ſ. in vko: q̃ eſt cõ
ceptio:z ex vtero. Amb.loqk de ꝑma.
Eſt z ſcõm documẽtũ. Nam ex hiſtoria
helie q̃ habek.iij. Regũ.xvij. vbi ꝓz q̃
dũ erat in deſerto /ds veſpe z mane ꝑ coz
uos mittebat ei panẽ z carnes: z bibe
bat aquã rozrẽtis: inſtruimur q̃ fugien
tes mũdanos ſtrepit⁹:z vacãtes ſolitu
dini diuine ꝓẽplatiõis / paſcunk a deo
pane deitatꝫ:z carnib⁹ hũanitatꝫ:ſed tñ
bibũt aquã rozrẽtis:qz ſue ꝟſolationes
ſk admixta in via doloꝛib⁹: z paſcũk ma
ne z veſpe:nõ in meridie in q̃ eſt ꝑfect⁹
calor:qz eoꝝ ꝟſolatiões ſk impfecte. Et
aliq̃n ad tãtã miſeriã deueniũt q̃ indi
gẽt buccella panis:qz eis ꝟſolatiões di
uine ſubtrahũk aliq̃n vt nõ ſupbiant: z
vt eas diligẽtius inq̃rant:z cauti⁹ cuſto
diãt. Eſt z ktiũ: qz ex hiſtoria vidue in
ſtruimur el⁹nas facere : qz ꝑ quis magꝫ
recipiũk etiã tpalit⁹ ſi expedit.qz exꝰ vi
dua cepit heliã paſcere / nõ defecit:nec
dimiuta eſt hydria farine:nec olei lechi
tus. Eſt z q̃tũ.qz ex hiſtoria naamã in
ſtruimur q̃ ſi lauemur ſepties i chr̃i ſan
guie ab oi lep̃ mũdabimur. Lauamur
aũt ſepties / ſi deuote meditemur:quõ
ſepties ſanguinẽ fudit.ꝑmo in circũci
ſione ꝟ luxuriã.ſcdo in ſudore ꝟ gulaz.
ktio in cozonatiõe ꝟ ſupbiã.q̃rto in lan
ceatiõe ꝟ iracundiã.ſ.eſt accẽſio ſanguis cir
ca coꝛ.qnto in flagellatiõe ꝟ inuidiã.in

uldi em sĕ sĭc canes mordẽtes. Si igĭt timet leo qñ flagellat canis: mĺtomagʒ debent ĭsti canes timere qñ vidĕt leonẽ .i.chm flagellarũ.sexto i manuũ pfora tiõe ꝺ auaricĭã.ꝛ septio in pedũ crucifi

Quãrũ ad ĕtiũ tã/ (xione ꝺ acidiã. gĭt indigrio ciuũ de nazareth: cũ dicĭt (Et repleti sũt oẽs in synagoga ira hec audiẽtes) Et h̃ fm Grec̃.vel qꝛ p:auaz intentionẽ eoꝝ redarguerat: qꝛ de inui dia eos notauerat q̃ inf pares regre so/ ler.vel qꝛ in eo qõ dixerat illã pphiaz in se ꝛpletã:arbitrati sĕ qꝛ setm̃ pphetʒ cõ pararet. Vel fm alios:qꝛ chꝛs deuotio nem gentiliũ/pura naamã ꝛ vidue sare prane pferebat deuotioni iudeoꝝ: q̃ tñ ipos gentiles abominabant vt canes. Prouer.xv. Nõ amat pestilens eũ q̃ se corripit. Fuerĭt etiã irati fm Gor.,pter mysteriũ qõ in dictʒ erẽplis inuebat: qꝛ s.bñficiũ ꝺdicatõis esset tñsferendũ ad gẽtes. Vñ Act.xxij.hac de cã volebãt iudei occidere paulũ:qꝛ dixit dictũ fuiſ se sibi:ad natiões lõge mittã te. Et sur rexerũt ꝛ eiecerũt illũ extra ciratẽ tãq̃ dignũ morte. Amb. Cũ dñs ꝑ ꝓphos be neficia diffunderet:illi iniurias irroga bant. Hec ille. (Et duxerĭt illũ vsq; ad supcilĭũ mõtʒ:sup̃ q̃ ciras illoꝝ erat edi/ ficata: vt pcipitarẽt eũ.) Jn h̃ maxie ap/ paret q̃ bestialis ꝛ feralis sit ille ꝓphs. qꝛ certũ est qꝛ tota regio dñm magnifi/ cabat:ꝛ ipi h̃ nouerĭt ꝛ audierãt eũ libẽt saltẽ maloꝝ ps eoꝝ:ꝛ nullã dixit eis cõ/ tumeliã: nec reprehendit eos de alĩq̃ vi/ cio aptr:nec aliquã habuerĭt ire causaz/ nisi qꝛ eos notauit sibi esse minus deuo tos q̃ alij forẽt ex irreuerẽtia ꝛ inuidia q̃ regre solet in parib:ꝛ in tãtũ exarse/ runt furoꝛẽ vt a furoꝛe ꝓhi vellẽt pcipi tare quẽ nouerãt pie ꝙuersatũ cum eis. Beda. Peiores sĕ iudei discipli diabo lo mgro. Jlle ꝙo ait:mittr te deoꝛsum: isti facto mittere conant. Hec ille.(Je sus aũt tñsiens ꝓrute sue diuinitatʒ (ꝑ mediuz illoꝝ) visibĭlr: vt videt aliqb. nã ꝺr Be.qꝛ q̃sdam latere postq̃ elapsꝰ est de manib coꝝ. Dicẽ aũt s. Tho. sup Joã.viij.ca.qꝛ cũ vellẽt chm iudei lapi dare,abscondit se.i.se inuisibilẽ reddi/ dit:ꝛ exiuit de tẽplo. Et subiũgit: Si/ mile fecĕ Lu.iiij.qñ voluerĭt eũ pcipita/ re. Qui tñ tenet qꝛ visibĭlr tñsiuit per istos:dicat ad s.Tho.qꝛ intẽdit h̃ factũ fuisse sĭle illi q̃tũ ad recedere ab inimi cis: nõ q̃tũ ad modũ recedẽdi. Cũ aũt vt Be.ait:et testat magr hist. dñs de manib coꝝ elapsus delcẽderet de mon te:ꝛ sub rupe veller latere in eo loco qui nũc ꝺr saltus dñi:subito ad tactũ dñice vestʒ saxũ illõ subtfugit:ꝛ instar cere so lutũ q̃ndã sinũ seu receptaculũ effecit: in q̃ dñicũ corꝑ recipek. Jn q̃ loco oĩa lineamẽta ꝛ ruge vestʒ ꝛ ruge calciamẽ toꝝ eiꝰ. vt ꝺr idẽ magr hist. appent ad/ huc:ꝛ sic etiã modo testant q̃ viderĭt:vt ꝺr Nico.de Ly. Jn hac ꝑte est docu/ mentũ qꝛ nõ debemꝰ vindictã facere de his q̃ nob mala aut appetũt aut inferre conant erẽplo chꝛi:q̃ declinauit inimi/ cos cuz illos potuisset occidere. Amb. Valebat iudeos adhuc sanare q̃ ꝑde re: vt inefficaci furoꝛis exitu desinerĕt velle qõ iplere nõ possent. Hec ille.

Feria.iij.post do.iij.Quadra. Textus euã.Mat.xviij.

Si peccauerit in te frater tuꝰ:vade ꝛ corꝛipe eũ inter te ꝛ ipm̃ soluz. Si te audierit lucratꝰ eris fra trẽ tuũ:si aũt te nõ audierit:ad/ hibe tecũ adhuc vnũ vel duos: vt in oꝛe duoꝝ vel triũ testium stet oĩe ẏbũ. Qꝛ si nõ audierit eos:dic eccl̃ie. Si autẽ eccl̃iam nõ audierit sit tibi sĭc ethnicus ꝛ publicanꝰ. Amen dico vobis: q̃cunq̃ alligaueritʒ sup̃ terrã: erũt ligata ꝛ in celis. Et q̃cũq̃ soluerĭtʒ sup̃ terrã: erũt soluta ꝛ in celo. Jteꝝ dico vobis: qꝛ si duo ex vobis ꝙsenserĭt sup̃ trã de oĩ re quãcunq̃ petierĭt fiet illis a ꝑte meo q̃ in cel̃ est. Vbi em̃ sũt duo vel tres cõgregati i noĩe meo:ibi sum in medio eoꝝ

Tūc accedēs petr⁹ ad eū dixit: dñe: q̄tiēs peccabit in me frat me⁹: z dimittā ei: Vsq̄ septies Dic illi ihesus: Nō dico tibi vsq̄ septies: sed vsq̄ septuagiesse/ pties.

SI peccauerit in te frat tuus ꝛc. Matt. xviij. In pñti euāge. tangūt tria pūcta q̄ sc̄: Fraternalis admonitio: celestialis iurisdictio: z paternalis misatio:

Quātū ad pmū tāgit admonitio seu correctio fraterna q̄tū ad suū ordinez fm quē fieda est. Pro q̄ notandū est q̄ q̄n chr̄s diceret ista ꝓba peesserat fmo ei⁹ de oue pdita: z in fine ꝛcluserat p. Sic nō est volūtas añ pzem vr̄m q̄ i ceł̄ē: vt pereat vn⁹ ō pusill⁹ istz. Et stati subiūgit (Si aūt peccaue. ꝛc.) q̄si volēs nos exhortari: imo z nob̄ p̄cipe vt parebit: q̄ de salute fris sim⁹ sp sollicīti. Ista aute ꝓba fuer̄t dicta oib⁹ aplis audiētib⁹: vt inuit text⁹. nec ibi erāt turbe: vt vr̄. ido ecclia p introductiōe euāgelij: dr. Respicies ihesus in discipl⁹os suos. Ista em̄ nō sc̄ ꝓba euāgelij: sz vt dictū est sic dicit ecclia vt introducat euangeliū. Et ꝓpter fuit: q̄ chr̄s ad apl⁹os loq̄bat (dixit simoni petro) ista etiā nō sc̄ ꝓba euāgelij: nec ab eo hr̄ q̄ loq̄rek soli petro: sz ecclesia sic dr̄ ꝓpt duo. Pro: q̄ dr̄ chr̄s (vade corripe) singularit loquēs singlis apostolor. Vñ q̄ int̄ eos petr⁹ pm⁹ erat: z p̄latus pmus ad quē spectat zel⁹ de p̄xīmi salute. ido ecclia dr̄ eū simoni petro locutū. Sedo: q̄ i fine euāgelij dr̄ q̄ petrus singularit int̄rogauerit chr̄m in p̄sona oim. ex q̄ satz est rōnabile q̄ etiā ei añ in p̄sona oim loq̄rek. Sequūt deinde ꝓba chr̄i. Pro q̄b⁹ sciēdū est ex doctria s. Tho. ij. ij. q. xxxiij. z. iij. dist. xix. z. q de ꝓcta. q. iij. q̄ dupler ē correctō. Vna q̄ est ad peccātis puniōnē ꝓpt ꝓseruatiōnē iusticie: z ista nō sp ordinat ad correctionē delinq̄ntis: cū aliq̄n sibi infligat pena mortis: sed ad ꝓseruatiōez iusticie z troz̄ē alior̄. z ptinet solū ad superiores: z est actus iusticie z nō charitatz elicitiue: z si int̄dū imperatiue. Alia est q̄ ordinat ad bonū z emēdatōz peccātis: z est act⁹ charitatz: z ptinet ad oēs. Et de ista p̄ncipal⁹r est fmo chr̄i i pñti euāgelio. Dr̄ g̃ (Si peccauerit). s. in ꝓterū. Dic em̄ s. Tho. sup Mat. q̄ in peccatz q̄ iminēt in futur̄ nō est nece fuare ordinē quē habem⁹ in pñti euā. Sed ꝛ: q̄. ij. ij. dr̄: q̄ q̄n pctm̄ hz inferre i futur̄ aliq̄d dānū ꝓprio corpale / vt pdictio: vel spūale / vt cum q̄s vult aliū trahere ad pctm̄: licz stati denūciare p̄laro: nisi fr̄mit sperek correctio. Et. q. de ꝓcta. q. iij. dr̄ nisi piculū sit in mora. Ergo etiā i futurz opz q̄ fuek iste ordo secrete monitiōis: q̄n cessat piculū more: vel q̄n est firma spes correctiōis. Ad p̄ dico q̄ in ista matia de correctōe fraterna s. Tho. hz vnā regulā: fm quā mēsurat oia que dr̄: z tradit eā de ꝓcta. vbi s. argu. ij. et est hec. Proxim⁹ nr̄ hz duo q̄ cōseruare tenemur q̄tū possum⁹: ꝛsciaz. s. z famā Sz p̄ncipal⁹r tenemur ad ꝛsciam. q̄tēs cunq̄ g̃ possum⁹ vtrūq̄ ꝛseruare/ debemus h̄ facere. Si ꝓ opz alterz piclitari: ꝛrēnenda est fama p salute ꝛscie. Dico g̃ q̄ pctm̄ futur̄ dupl⁹r possum⁹ publicare. Vno mō ita vt nulla sequat infamia de p̄terito. vtputa: si ego scio aliq̄d piculū iminere fratri meo: q̄ iust⁹ z innocens est: qđ forte ipe nō credit piculuz: ego sine pctō stari dicere possum plato: pctm̄ qđ futur̄ video z oē aliud. Sic em̄ saluat ꝛscia: z nullū dānū inferr̄ fame. Nō em̄ infamia est aliquē esse in piculo/ cū h̄ nō sit pctm̄. Alio mō ita q̄ publicado futur̄: ego infero infamiā de p̄terito pro mō loq̄r̄ sup Mat. scdo mō i alijs locis (In te). i. tibi soli iniuriā aut damnū faciendo: z te solo sciente. Ista em̄ duo req̄runk ad h̄ vt sit in te: z deficiēte altero eor̄ nō est in te. Sic em̄ dr̄ sctus Tho. in loc⁹ pa allegatz q̄n pctm̄ est publicū. nō est solū in te: z si alijs est illatur̄ nocumētū / nō ē solū in te. ido publicū p̄t stari denūciari sine secreta monitōe: et sil⁹r occl⁹tū nocēs/ nisi spek correctio rōe p̄dcā. Et nota q̄ i pctō publico ledit cōscia peccātis: z q̄tū in se ē ledit et ꝛscie

tiam astantiũ:q̃ inde possunt occasionẽ ruine sumere:ío tũc est fienda denũcia/ tio: vt succurrat vtriq; ꝙscie. Si q̃s nõ speraret emẽdare peccãtẽ et satisfacere scandalo:eque bñ ꝓ oia vt ꝓlatus:debe ret vt credo etiã ꝙuare famã peccanꝭ apud ꝓlatũ z alios q̃ nesciũt/ꝓt regu/ lã pdictã. Si nõ ꝓlatus exigeret ò h̃ ve ritatẽ/teneꝛ eã ꝙfiteri:qz aliter deroga ret iuri eiꝰ:cũ sit iudex publicoꝝ. (fratꝛ tuꝰ).i.oi⁹ quẽ tenemur diligere:etiã si sit ꝓlatꝰ:ꝑm sctm̃ Tho.vbi supꝛ. Tamẽ cũ reuerẽtia est cozrigẽdꝰ:vt idẽ dicẽ.q̃a ista cozrectio est charitatꝭ effectꝰ.(vade cozripe eũ.) Loquit dñs imꝑatiue:qz h̃ est ꝓceptũ. Est em̃ fraꝛna cozrectio sub ꝓcepto: vt docet sctus Tho.ii.ii.vbi s. qz sic tenemur diligere,primũ:ita z q̃re re bonũ eius/ꝑm q̃ ꝙgruit. Sciẽdũ tñ q̃ vt idem z Augu. dicit/qñ debemus aliquid determiare ꝓsone:puta decem aureos Petro:tenemur illam querere. qñ ꝯ debemꝰ quidẽ sed nõ Petro vel Joanni: vtputa si elemosynã pauperi debeo:nõ tenemur querere:sed q̃ nobis occurrit ille est cui debemꝰ. Licz g̃ tene amur cozrigere deliquẽtes:nõ tenemur tñ illos inq̃rere. Omittere q̃z illam qñ cozrigẽdus occurrit/nõ semp est mozta le. Nã vt dicit sctus Tho.vbi supꝛa tã/ gik omittik vno mõ vt alio tẽpoze opoꝛ/ tunꝰ fiat. Scõo ex quadã negligẽtia z repiditate vel alio respectu quẽ tñ nõ ꝓ ferimꝰ charitati:qz sez licz ista retardẽt a fraterna cozrectiõe:tñ nõ totaliter re/ trabũt:qz si firmiter sperarem emen/ dationẽ/efficerem cozrectionẽ. Tertio omittik ꝓpter timoꝛẽ mũdanũ aut cupi ditatẽ:q̃ ꝓferunt charitati:itaq; si spera ret emẽdatio:nihilominꝰ ꝓt ista omit/ teret cozrectio. Prio mõ est bonũ. scõo veniale.tertio mozrale. Tempꝰ g̃ in q̃ obligamur sub pena pcti mozralis cozrigere:ꝑm sctm̃ Tho.est cũ occurrit cozripiẽdus cũ cõmoditate cozripiẽdi z spe emendatiõis:z deest supꝛa:q̃ cozrigat: vel si adest/negligẽs est.(inter te z ipsũ solũ).i.secrete.z de h̃ est ꝓceptũ sic z ò cozrigẽdo ꝑm sctm̃ Tho. Vñ q̃tiescũq; publicas pctm̃ qõ est in te sine ista mo/ nitiõe secreta/facies ꝯ ꝓceptũ chñi. Sz ꝯ. Nã ꝑm h̃ q̃ ex loq̃citate reuelaret oc cultũ pctm̃/peccaret mozralitꝛer: ꝯ do/ ctrinã sctꝰ Tho.ii.ii.q.lxxiij. Ad h̃ di/ co q̃ reuelãs pctm̃ occultũ dupl'r potest mozral'r peccare. Uno mõ ex ꝙuersa in tentiõe:puta ad ifamandũ:vl' q̃litercũ/ q; iiuste nocẽdo ꝓio:z sic mozral'r pec cat etiã q̃ ò aliq̃d ꝓlato ꝓmissa oi secre ta monitiõe. Alio mõ nõ ex intẽtiõe:sz ex ipo facto.qz.s.infert notabile dãnuz ꝓio iniuste:lz leuiꝛ vl' bono fine moueat z sic mozral'r peccat q̃ reuelat aliq̃d no/ tabile ꝓlato vt ꝓlatꝰ est.s.q̃ hz vlteriꝰ p cedere ad iudiciũ ꝯ subditũ. Et sic dicẽ scũs Tho.ozdinẽ cozrectiõis esse i ꝓce/ pto. Peccat etiã mozral'r isto mõ ꝙz sã. Tho.ii.ii.q.lxxiij. q̃cũq; ꝓlato vt est ꝑ uata ꝑsona vel cuicũq; alij ò aliq̃d qõ notabile dãnũ ifert honestati z fame,p ximi:vtputa si diceret cũ eẽ lenonẽ vel sodomitã z hmõi:etiãsi ñ malo fine:vel si icaute faciat:sicẽ z q̃ icaute occideret virũ. Debuit ei z potuit adütere. Qui ꝯ diceret ꝓlato vt est ꝑuata ꝑsona ali qõ mozrale occultũ/ ñ m'tũ ꝏhonestãs ex loq̃citate vl' leuit:nõ peccat mozral'r Si g̃ ꝓlatꝰ ꝓcipiat alicui vt reuelet crimẽ fris qõ i te e/ ꝯ pdictũ ozdinẽ:pctm̃ eẽt ei obedire:saltẽ extra iudiciũ:qõ di co:qz sctus Tho.iij.di.xix.q.ii.ar.iij.q j.ad q̃ntũ videt dicere q̃ in iudicio vbi accusato: h̃ exigeret:ꝓlatꝰ posset ꝓcipe z teneret appellare vl' obedire: si ꝓcipi ens fuet ozdinẽ iurꝭ. Sz h̃ dictũ sancti Tho. ego itelligo q̃ nõ solũ ꝓlatꝰ ꝓci/ pit ꝑm ozdine iurꝭ ex ꝑte sui:ſz ẽt ex ꝑte accusantꝭ,ꝓcedẽtꝭ iuridice. Si ei calũni atur iponẽdo crimia falsa: nõ ꝓcedit iu ridice:vt ptz.ii.ii.q.lxviij. Falsa inquã ẽt ꝑm opinionẽ suã lz ꝯ ita sit. Vñ si oi no occultũ sit pctm̃ meũ vl' ꝓpꝛi:ita q̃ nõ adest testꝭ nec ifamia:ego ñ teneoꝛ dice re:vex etiã ꝙuictꝰ ꝑ testes:lz vex a casu dicẽtes. Vñ z ipe docet i.v.q̃dl'.q.viij. ar.ij.q̃ mlier accusata ò adultio penit' occulto:i iudicio vex dicere nõ dz.Sed q̃d si ꝑsona q̃ peccauit sit occulta/et fa/ ctũ publicũ. Videt ei q̃tũc subditꝰ tene ret obedire ꝓlato ꝓcipienti supꝛ dicenda

ꝓlate. Prīo: qꝛ pctm̄ ē publicū. Scōo qꝛ oꝑtz satisfacere ꝑscie coꝝ q̄ scandaliꝫank qō sp subdit⁹ facere nō ꝑt. Tertio qꝛ eo casu ꝑlat⁹ pōt ꝑcipe. g̃ subdit⁹ tenek obedire. Ad hoc dico q̄ legit sctm̄ Tho. qñq̄z ī q̄dā gñali capło cū eēt bac calauri⁹ sensisse q̄ tenek subdit⁹ obedire: sed oēs mgri fuerūt ↄ eū. Scōm ꝝo ea q̄ s. Tho. scꝑsit dicēdū est vt videk q̄ nō tenek fm regulā sup̄ assignatā. Naz salua fama pctōꝝ eo casu ꝑt satisfieri cō sciētie ei⁹ ꝑ admonitionē secretā: z etiā ꝑsciētie coꝝ q̄ scādaliꝫank ꝑ modū q̄ dicek. Nō g̃ tūc est ꝓxim⁹ infamād⁹. Ad ꝓmū ↄ h̄ dico/q̄ stultīcia ē dicere q̄ pcm̄ sit publicū. z velle hīe ei⁹ notīcīā ꝑ pceptū. Dī em̄ pctm̄ publicū: vt ꝓz per Pe. de pal. liij. vi. xix. q. liij. qñ ē publicū qs fecerit pctm̄. nō aūt sī ē public⁹ effect⁹ pctōꝝ vel pcti. Pctm̄ ei nō ē id qō in tlī casu videk: puta cadauer: sz ē actio occidētis hoiem q̄ nō videk. Ad scōm dico q̄ eo casu ꝑlatus debet ꝑcipe sup dicēda ꝓlate: z pcedere ad inq̄sitiones pctōꝝ: sz suū ꝓceptū intelligēdū ē saluo charitatꝫ ordine: ex tlī aūt inq̄sitiōe debēt edificari scandaliꝫari cū res sit iam punita q̄ntū est ī volūtate iudicꝫ: z sī vlteri⁹ scādaliꝫank/est scandalū phariseorū z nō pusillor. Ad tertiū dico q̄ eo casu aliq̄s indeꝛminate. i. h̄ vel ille/est infamis ex ipa euidētia facti. Et iō ꝑlatus indeꝛminate pōt ꝑcipe: mō āt spēaliꝛ nec sit spēalik aliq̄s de h̄ infamis aut sc̄micōuict⁹. Tenek aūt subdit⁹ obedire q̄ñcūq̄z ꝑlat⁹ spēalik ei ꝑcipe pt: fm alīq̄s: lz etiā h̄ sit falsum: vt alī negāt vniuersalik. Tenek etiā q̄ñ pōt indeꝛminate ꝑcipe sī subdit⁹ sit infamis de h̄/lz non apud ꝑlatū: vel semicōuict⁹: qꝛ. s. vn⁹ ē testꝫ. Si aūt cessent oia ista: puta qꝛ est oīno occult⁹: puta qꝛ aliq̄s sol⁹ scit peccatū suū vl alteri⁹: et nullaten⁹ pctō: ē infamis ea infamia q̄ reqrik ad posse pcedere ↄ aliquē nō tenek. Et tñ ꝑlat⁹ licite ꝑcipit: lz ꝓceptū intelligik q̄ntū se pt extēdere ei⁹ auctoꝛitas. Sīc etiā licite ꝑcipit q̄ñ accusatoꝛ pcedit malicioſe ↄ aliquē falsa crīmina imponēdo/aut imponēdo vera q̄ nescit esse vera: nisī forte ꝓ leues ꝛlecturas: z tñ nō est ei obediēdū nisī adsit vn⁹ testꝫ vel ifamia: vt dicū est. (Si te audierit: lucrat⁹ es frēm tuū) Ex q̄ ptz fm Chrys. q̄ discoꝛdia ē malū nō solū offendēris/sed offensi: z q̄ amicicia ē cōe bonū. Nō em̄ ōr q̄ ille lucrat⁹ sit se: sz tu frēm tuū. (Si aūt te nō audierit: adhibe tecū vnum vel duos.)

Est aūt aduertēdū q̄ fm sctm̄ Tho. testes ī fraṫna coꝛrectiōe debent induci añ publicā denūciatiōez: z post secretaz monitiōez rādiu factā q̄ñu sperak emēdatio, pbabilr: vt ab extremo ad extremū ꝓ medīū eatur. Inducūk aūt testes fm Hiero. ad oñendū q̄ malū sit id de q̄ frak arguik: z ꝛseqnt facili⁹ coꝛrigak. Vel fm Aug. ad quincēdū ō actu sī iterek. Vl fm Chrys. vt sint testes q̄ coꝛrigēs fecerit ōbitū suū. Si tñ crederēt q̄ ex testīū inductiōe pctōꝝ pficeret ī peius nō eēnt inducēdi: fm sctm̄ Tho. Sed ↄ ista videk esse dictū Augustini i regula dicēꝫ. Si admonit⁹. s. secrete/neglexerit coꝛrigi. ꝑpus ꝓpositio debet oñdi nec. Ad h̄ ōr sctūs Tho. q̄ debet ostēdi ꝓpositio siue ꝑlato: vt ē q̄dā singularis ꝑsona: de q̄ ꝑsumik q̄ melī⁹ poterit pdesse q̄ alius testis. Vīn subiūgit: Ne. i. si forte possit secreti⁹ coꝛrect⁹ nō inoresce re ceteꝫ. Nō aūt intēdit q̄ debeat dici ei ꝑ publicā denūciatiōnē vt iudex est. (Vl in oꝛe duoꝝ vel triū testīū stet oīne ꝓbū). s. ad quincendū q̄ malū sit id qō facē: vel q̄ aliq̄ō malū fecit: vel q̄ tu debitū feciſti. (Q, si nō audierit eos: dic ecclie). i. his q̄ eccl̄ie ꝑsident: fm Chrys. Vel fz glo. eccl̄ie. i. vniuersitati fidelīū vt magꝫ erubescat. (Si aūt eccl̄iam nō audierit: sit tibi sīc ethnic⁹) id est gentīl⁹ vel infidelis (z publican⁹) id est publica vectigalia exigens qō gen⁹ hoim solet esse vicioſū. Hiero. Publicāi vocāk q̄ seculi secrank lucra z exigūt vectigalia ꝑ negociationes z fraudes ac furta atz ꝓiuria. Vīn sensus est fm glo. q̄ excō municek z euitek ab oīb⁹. Vel fz Aug. iā nō cōputek in numero fratꝝ: z idē est. Jn hac pte ē documētū īrale: qō Aug. tāgit dicēs li. ō ꝓbis dñi. Admōet nos de⁹ nr̄ nō negligere inuicē pcā nostra

nō q̄rendo qō reꝓhendas: ſz videdo qō corrigas. Debem⁹ em̄ amādo corripe nō nocēdi auditrare: ſz studio corrigēdi Si neglexerꝫ pelor eo fact⁹ es. Ille iniuriā fecit: z iniuriā faciēdo ḡui ſeip̄m vulnere ꝓcussit: tu vuln⁹ fratris ꝺrēnis pelor es racēdo q̄ ille ꝺuicādo. hec ille

Quantū ad ſcōm tāgit iuriſdicio data aplis z ſucceſſoribꝫ eius: z h̄ ne q̄s leue putet ſe eſſe excoicatū. Hieroñ. Qr dixit: ſi eccl̄iam nō audierit / ſit tibi ſic ethnic⁹ z publican⁹: z poſtea cōceptoris fris hec eſſe rūſio vl̄ racita cogitatio: ſi me deſpicis z ego te deſpicio: ſi me cōtēnis/ z mea ſnia ꝺdēnaberis. ꝓtātē tribuit aplis: vt ſcīāt q̄ a talib⁹ cōdēnant: humanā ſniam diuia ſnia corroborari. Hec ille. Ihū ꝺr(Amē). i. vere vel fideliter(dico vob: q̄cūq̄ ligaueritꝫ ſup terrā). ſ. cōdēnando (erūt ligata z in cel̄) qr ſic ligari vt exponit Chryſ. ex no alligant ſupplicio (z q̄cunq̄ ſoluerit ſup terrā/ erūt ſolura z in celo) Eſt aūt notandū ſic dic̄ s. Tho. in. iiij. di. xvij. q̄ ſacdos eſt miſter z inſtrm dei: iō ligat z ſoluit: ſic̄ z ds. De⁹ aūt circa penā operat̄/ z eā remittēdo z eā inſtigēdo. circa culpā ꝓ ſolū eā remittēdo. Ideo ſacerdos ꝑ ture dei z inſtraliter/ vel miniſterialr absoluit a pena quā remittit: z ligat ad eam quā imponit. Sil̄r z abſoluit a culpa/ ſed nō ligat: niſi oñendo ligatū. Et ideo nō pōt ſacerdos ꝓ libero arbitrio ligare z ſoluere: ſz ſolū inq̄tū oparur cōformiter deo: qr ſine ꝓncipali mouēre nihil pōt inſtrm. Sciendū eſt etiā q̄ h̄ data eſt oib⁹ aplis ſimul prās ligandi z ſoluēdi: ſed Matt. xvj. data eſt ſoli petro cū dictū eſt. Et tibi dabo claues regni celor: ad oñendū ſm ſcm Tho. q̄ in eccl̄ia autoritas olim ab vno depender. Nō ſolū aūt chr̄s ꝺr cē rataz excoicatōez eccl̄ie: ſed z oēm petitōem ꝓſentientiū in vnitate eccl̄ie ſm Gloſ. Iō ꝺr(Iterꝫ dico vob: qr ſi duo ex vob ꝓſenſerint). i. ſil̄ ſenſerit ꝓ vnionē volūtatū (ſibi inuicē) remittēdo iniurias: z recipiēdo penitētem: z abij ciēdo ſuphū ſm glo. (de oīi re quācunq̄ petierint) ꝓſe: z ꝓſeuerant⁹: z pie: z ad ſalutē. vt ꝺr s. Tho. in. iiij. diſt. xv. q. iiij. ij. ij. q. xiij. iij. ꝺ gen. c. xcvj. (fiet illis a pre meo q̄ in celis eſt) Vl̄ ſm Hiero. in his ꝑbis vult oñdere p̄miū z fructū cōcordie ad quā ſup̄ fuerat hortatus(Vbi em̄ ſunt duo vel tres cōgregati in noie meo). i. ſe amādo ꝓp̄ me ſm Chryſ. (ibi ſum in medio eor̄) ideo nō eſt mirū ſi exaudiā eos. Et in h̄ eſt documentū de q̄ Hila. Ipe em̄ q̄ pax atq̄ charitas eſt / ſedem atq̄ habitatione in bonis atq̄ pacificꝫ volūtatib⁹ collocauit. Hec ille.

Quantū ad triū tangit paſtoralis miſeratio chr̄i/ q̄ vult q̄ nob dimittāt pcā multotiens. Qr em̄ dixerat dñs: vt ait Hiero. remittēdas eſſe iniurias: z pre miū etiā ꝺcordie demōſtrauerat (Tūc accedēs ad eū petr⁹) puocat⁹ ad introgandū (dixit: Dñe q̄tiēs peccabit i me frat⁹ me⁹: z dimittaz ei:) Et cū introgatiōe vt ait Hiero. ꝓfert ſniam dī. (Vl̄ q̄ ſepties:) putās ſe aliq̄d magnū dicere: vt ait Chryſ. (Dic̄ ei ieſus: Nō dico tibi vſq̄ ſeptiēs: ſz vſq̄ ſeptuagieſſeptiēs). i. totiēs q̄tiens ſm Augu. Chryſ. z Hiero. qr ponit numer⁹ determinatus ꝓ indeterminato. Sz q̄re magꝫ ponit h̄ numer⁹ determinat⁹ q̄ alius? Ad h̄ dico ſm Augu. de ꝑbis dñi (q̄ vult ſeptuagieſſeptiēs ſit idē q̄ ſeptuagintaſeptē vicibus) q̄ h̄ eſt: qr iſte numer⁹ ꝓcat oia pcā Nam p decē ꝓcat lex: q decē ꝓtinet pceptā: p vndecim ꝑo pcm̄ q̄ eſt trāſgreſſio legis: p ſeptē ꝑo totū: qr ſeptē dieb⁹ oīe tps voluit. Septies aūt vndecim. i. oīa pcā ſt̄ ſeptuagieſſeptiēs. Scōm Hieroñ. ꝑo q̄ vult q̄ ſeptuagieſſeptiēs ſit idē qō q̄dringentis nonaginta vicibus: qr ſcz ducit vnū aduerbiū in aliud h̄ ideo eſt: vt ꝓcēſ q̄ totiēs in die remittendū eſt pcm̄ fratri q̄tiens peccare nō pōt. In hac ꝓte eſt documētū lr̄ale: de q̄ ait Augu. li. de ꝑbis dñi. Si ſeptuagieſſeptiēs peccauerit / ignoſce: z ſi centies z oīno q̄tiens peccauerit/ ignoſce. Si em̄ chr̄us millia petōr̄ inuenit: z tñ oīa donauit: noli ſubducere miſcōiam. Ait em̄ aplis: Donāres vobiſmetipis/ ſiq̄s aduerſus aliquē hz q̄relam: ſic dn⁹ in chr̄o donauit vob. Hec ille.

Feria.iii.post

Feria.iiij.post dñicã.iij. Quad. Textus eu ãge. Mat. ca. xv.

Accesserũt ad Jesũm ab hierosolymis scribe ⁊ pharisei dicẽtes. ꝙre discipli tui trãsgrediũ tur traditiones seniorũ: Nõ em lauãt manus suas cũ panẽ mãducãt. Jpe aũt rñdens ait illis Quare ⁊ vos trãsgredimi mãdatũ dei ꝓpter traditõez vr̃az: nam deus dixit. Honora pr̃em tuũ ⁊ mr̃em. ⁊ q̃ maledixerit patri vl̃ matri morte moriat: vos aũt dicitz. Quicũqz dixerit pr̃i vel matri: munꝰ qdcunqz est ex me tibi pderit: ⁊ nõ honorifica/bit pr̃em suũ aut mr̃em suã. Et irritũ fecistis mandatũ dei ꝓpt traditionẽ vr̃am. hypocrite: bene ꝓphauit de vobis Esaias dicens. Popul⁹ hic labijs me honorat: cor aũt eorũ lõge est a me. Sine causa aũt colũt me: docẽtes doctrinas et mãdata hoim. Et cõuocatis ad se turbis dixit eis. Audite ⁊ intelligite. Nõ qđ ĩtrat in os coinq̃nat hoiem: sed qđ pcedit ex corde hoc coinquinat hoiez. Tũc accedẽtes discipuli ei⁹ dixerũt ei. Scis q̃ pharisei audito hoc ꝟbo scãdalizati sunt: At ille rñdens ait. Oĩs plantatio quã non plãtauit pr̃me⁹ celestz eradicabit. Sinite illos. Ceci sunt ⁊ duces cecorũ. Cecus aũt si ceco ducatũ pr̃stet ambo in foueã cadũt. Rñdens ãt petr⁹ dixit ei. Edissere nobis pabolã istam. At ille dixit. Adhuc et vos sine intellectu estis: Nõ intelligitz: q̃ oĩe qđ in os ĩtrat in ventrẽ vadit: ⁊ in secessum emittit. Que aũt pcedunt de ore de corde exeũt: ⁊ ea coinq̃nant hoiem. De corde em̃ exeunt cogitationes male: homicidia: adulteria: fornicatões: furta: falsa testimõia: blasphemie: Hec sũt que coinq̃nant hoiem. Non lotis aũt manib⁹ mãducare non coinq̃nat hoiem.

Accesserũt ad iesum ab hierosolymis ⁊c. Matt. xv. Mar. vij. In pr̃senti euãgelio tangunt tria pũcta que sunt: Phariseor̃ cõfutatio: ꝓpl'or̃ cõfirmatio: ⁊ discipulor̃ informatio.

Quantũ ad pmũ sciendũ est: q̃ a tpe moysi de volũtate dei ꝓstituti sẽ septuaginta senes erate ⁊ moꝛib⁹ maturi: et scia pditi/sup q̃s erat moyses: ⁊ sic erãt septuaginta vn⁹. Et ex illo tpe statutũ est q̃ tot essent ad regimẽ ꝓpli ordinati: q̃ ⁊ dicebant iudices ordinarij: ⁊ p impositionẽ manuũ instituebant: ⁊ residebãt in hierlm: ⁊ ad eos fiebat recursus in q̃stiõ⁹ difficiliõ⁹: et eor̃ determinatio hẽbat̃ p lege firma quã trãsgredi nõ licebat. vt habet Deut. xvij. Jsti etiaz statuebãt aliq̃ tãq̃ necaria: ⁊ q̃daz subtilitõe tãq̃ decẽtia ⁊ hõesta. De talibus ãt erat statutũ qđ h tãgit̃: q̃. s. accedẽtes ad mẽsaz p̃us lauarẽt man⁹. Ylem scribe ⁊ pharisei h mãdatũ trahebãt ad falsitatẽ: q̃. s. p talẽ lotõem acq̃rere: aliq̃ mũdicia spũalis. Et mouebãt ad hõ: q̃ in lege p corporales ablutiones aliq̃ imũdicie dicebãt aboleri. Et q̃ discipuli chr̃i illa q̃ nõ erãt necaria: ꝫ magr̃i eor̃ istor̃ intellectũ supstitiosa nõ observabãt: christ̃m in suis discipl'is arguebãt: tangq̃ ꝓtemptorẽ doctrine seniorũ: vt sic redderẽt eũ ꝓpl'o odiosum. Quia hec retinetat Nico. de Ly. Forte tñ q̃ illi seniores q̃ fecerũt hoc statutũ nõ fuerũt illi iudices ordiarij/q̃ vident fuisse magne auctoritatis: sed fuerũt talmudiste: vt videt velle Paul⁹ burgẽñ. hebre⁹: q̃ finxerũt mr̃a vana ⁊ iurilia ⁊ irrõnabilia: q̃ vt

ait Beda:scpturas nō sane itelligebāt
Verbi causa. Cū dī Esa.j. Lauamini
mūdi estote.h accipiebāt de lotiōe cor-
porali.Et ide vt ait venit ista supstitio
nū diuersitas. Ista etiā lotio manuum
forte nō fuit lotio q̄ cōtīt est i vsu hoīm:
sed q̄dā lotio fm specialē ritū: vt innuit
Dar.vij.vbi dī. Pharisei et oēs iudei
nisi crebro lauēt manꝰ:nō manducāt te
nētes traditiōes seniorū:t a foro.s.veni
entes/nisi baptizenf.i.lauenf nō come-
dūt. Existimabāt ei se fieri imūdos et
quersatiōe cū alijs. Pharisei ḡ t scribe
tenētes h statutū tāq̄ legē: voluerūt cō
fundere chm sup eo:t ad h ab hieroso-
lymis i terrā geneareth venerūt. Et ix
Dare⁹ videat inuere q̄ simplr veneŕt
tū nō ē sic:sz maliciose veneŕt:t fm do-
ctores pcipue Chry.t Remi. eoꝝ mali
cia aggrauat ex mrtz:cū dī:(Tunc)siue
vt ait eccla(in illo tpe)qn.s.chs mirā-
da mta fecerat:q̄h querti obuiissent fz
Chrys.(accesserūt ad iesum) malo aio:
vt pugnarēt cū eo fm Raba. t ad rep-
hendēdū eū:fm Remig.(ab hierosoly-
mis)q̄ erat metropolis t ciuitas sancta
t pnr fm Remi.debebāt isti alijs eē me
liores.t fm Chry.erāt peiores: qꝝ ma-
iorē supbiā possidētes(scribe).i.legz do
ctores:fm Remi.(t pharisei).i.seniores
ppli:fm cūdē:vl fm ꝓfitatē t senes t vi
ri religiosi/ac magne autoritatz i ppło.
Seniores āt ppli pñr dici t gñaliter se
nes/t spēalr iudices ordinarij(Dicētes
Quare discipli tui trāsgrediunf tradi
tiōes).i.ordinatōes(seniorū).i.sacerdo-
tū:fm Chry.q̄ mlta noua iducebāt vt
ēent tribiliores:dū t ipi viderēt legisla
tores sic t moyses. Vl senioꝝ.i.iudicū
ordiariorū:q̄ forte oēs aut maiorps erāt
sacerdotes (Nō em lauāt manꝰ suas cū
panē māducāt.) O magnaz q̄relā t di-
gnā:vt pmates regal ciuitatz fatigenf.
Et h fm Chry.t Bed.itelligit ō lotōe
manuū q̄ ē i vsu cōi:quā omittebāt apli
fm Chrys.ppt duo. Prio:qr attēdētes
nečarijs de supfluis pax curabāt:ſō la-
uabāt manꝰ vl nō lauabāt:fm q̄ ꝓrige
bāt illi Scdo:qr vt dī Dar.vj.tantuz
erāt occupati circa pdicatōez t rūiōes
dandas: q̄ nō hēbāt spaciū māducādi.
Scōm Remi. aūt pñr pdicta itelligi ñ
ō lotiōe cōi manuū:sz ō supstitiosa quā
adinuenerāt seniores: t h itellige q̄lit-
cunq̄ sumanf seniores:qr lotio ista aut
erat supstitiosa in se/aut fm itellectū et
vsū pharisecoꝝ. Chs āt ñ dixit lotionē
manuū eē malā:nec excusauit apl̄os q̄
si bñ facerēt:sz fm Chry. stati reaccusa
uit pharisēos:oñdēs qm eū q̄ magz pec-
cat p puls pcis aliox sollicitū eē ñ oportz
Ūñ seq̄f.(Ipe āt rñdēs ait illis. Qua-
re t vos trāsgredimi mādatū dei?).s.ō
honore parētū. Nec attēdit chs ad ex-
cusandū apl̄os:fm Chry.sz ad obiurgā
dū pharisēos:vt ostēdat eos friuola di
xisse:t q̄ ꝓpt hoies h facerēt(ꝓpt traditi
onē viam).q.d.fm Hiero. Cū vos ꝓpt
traditiōez hoiz pcepta dī negligatz:qre
discipl̄os meos arguēdos creditz/q̄ se-
niorū iussa puipēdāt:vt dei pcepta custo
diāt.hec ille. Declarat āt quō trāsgre-
derēf pceptū dī dicēs (Nā deꝰ dixit).i.
pcepit(honora pēz tuū t mrem) ñ solū
q̄ ad reuerētiā:fm sā.Tho.sz q̄ ad vite
necaria. Hiero. Honor i scpturz ñ tātū
i salutatiōib t officijs deferēdis:q̄ntū
i elemosynis t oblatiōe fuaf. Hec ille.
(Et q̄ maledixerit pīt vl mri/morte mo
riaf.)i q̄ fz Chry.mlto magz oñdit mor
te dignos istos q̄ ñ ꝓbo sz ope ō honora
bāt parētes:t alios hoc pm docebant.
Ad itellectū āt seq̄ntiū:qr valde sūt ob
scura nūc i nro idiomate:credo aūt i he
braico fuisse clara tūc q̄n talr loq̄ndi mo
dus erat i vsu.sciēdū ē pmo q̄ vbi i lati
no hz munꝰ:i hebreo hz corbaz:qō scat
ñ tm munꝰ:sz munꝰ votiuū:fm Dgr̄m
hist.i.rē quā q̄s deo vouit vl ꝓsecrauit.
Dicere ḡ:munꝰ q̄dcūq̄ ē ex me/tibi p-
derit:ē dicere/id qō ego ꝓsecraui vl vo
ui deo pderit tibi.et h dicebāt filij pīt
t mri ex doctria pharisaica ad eū finē q̄
dicer. Est sciēdū scdo/q̄ pharisei aua-
ri sue studētes cupiditati:sic testaf Hie
ro.t Dgr̄ hist.dicebāt q̄ filiꝰ q̄libz po
terat vouere deo ea q̄ erāt suo patri vel
matri necessaria:qr deꝰ est pncipalis et
verus parer.t q̄ postq̄ sic fuissent ali-
qua deuota deo parentes nō poterant

eis vti i suis necessitatib⁹: vñ vt sacrile-
gij crimē euitarēt/egestare ꝓficiebant.
Est etiā sciēdū ⁊rio ꝙ filij q̄ sic voue-
bāt dō fcabāt parētib⁹ se vouisse: ⁊ tūc
erāt fz phariseoꝝ doctrinā absoluti ab
obligatiōe q̄ tenebant parētū necessita
tib⁹ subuenire. Significabāt aūt ꝟ mł̄z
modis: sz vn⁹ erat dicēdo: mun⁹ q̄dcūq̄
ē ex me/tibi pderit) siue ꝟ qō ego voui
deo tibi pderit: Dicebāt ḡ pharisei ꝙ
sic licite poterāt filij dicere: ⁊ tūc erant
absoluti: vt dictū ē. Hoc ḡ obscure fcāt
ꝓba seq̄ntia: q̄ fm ſ. Tho. pñt hīe dupli
cē ꝓstructionē ſ. pfectā: ⁊ defectiuā i q̄
oꝝz supplere. Perfecta ē talis. (Vos
aūt) o hypocrite pharisei (dicitz) dicēdo
falsitatē (q̄cūq̄). i. q̄liber fili⁹ (dixerit)
.i. sine pctō cū bōa ꝓscia poterit dicere
(pri vł mri) ꝟ dictū. ſ. (mun⁹). i. votiuū
seu deo deuotū (q̄dcūq̄ ē ex me). i. p me
supple deo ꝓsecratū (tibi pderit) Alia ē
defectiua talꝫ (Vos aūt dicitz: q̄cūq̄ di
xerit pri vł mri mun⁹ ⁊c̄) supple satisfcē
p̄cepto dei: ⁊ ē absolut⁹: vt s. Est autē
sciēdū/ꝙ qñ filij dicebāt pri: id qō ego
voui deo pderit tibi illō filioꝝ dictum
potat tres sensus hīe. Prim⁹ ē fm glo.
legēdo īrogatiue seu admiratiue: q̄si
diceret fili⁹. Id qō ego ꝓsecraui ō ti-
bi pderit: id ē: tu audebis ꝙuertere i ne
cessitates tuas: Et ꝓñr p̄es credebant
se sacrilegij reos ex doctrīa pharisaica:
si talia i suos vsus cōuertissent. Secūs ē
fm Hiero. etiā legēdo īrogatiue: q̄si
diceret fili⁹. Mun⁹ qō ꝟo offerre ꝟbeo
i ruos ne vsus ꝓsumā: q. d. nō. Terti⁹ ē
fm Aug. ō q̄st. euāg. legēdo plane: q̄si
dicat fili⁹. (Mun⁹ q̄dcūq̄ ē ex me) id ē
qō tu o pr̄ ꝙpł me offerre cōsueuisti deo
(tibi pderit). i. iā habeto illō ꝓ te ⁊ ñ vł
tra offeras ꝓ me: q. iā sum i tłi etate vt
ego ꝓ me offerre possim. Cū aūt fili⁹ sic
dixisz fm pharisеoꝝ doctrinā: erat ab-
solut⁹ vt s. (Et nō honorificabit) filius
ꝙł vias suas siones (patrē suū) puldēdo ei
ōnecarijs i egestate (⁊ irritū fecistz mā
datū dei) ꝟ honoꝝ parētū: (ꝙł traditio
nē viam). i. a vob factā ⁊ ad viam aua-
ricię ordinatā. Deide saluator oñdit ꝙ
scpturā/ꝙ malicia istoꝝ ꝟ eū: ⁊ coꝝ fal-
sa doctrina erat ꝓphetata dicens. (Hy-
pocrite). i. simulatores: q̄ sub specie cul
tus diuini coacernatz diuitias (bñ). i. ve
re: (de vob ꝓphetauit Esaias) ex psona
mea loq̄ns fm Raba. vł ex psona di fm
Remig. (Popul⁹ h̄). ſ. iudeoꝝ: fm Re-
mig. qō itelligēdū ē potissime q̄ ad pha
riseos (labijs). i. ꝟbis (me) chm̄ (hono-
rat) qñ volūt decipe fm Raba. dicētes.
Dḡr scim⁹ qz verax es. Vel (me) deū:
fm Remi. qz vnt⁹ di cultū se hīe gł̄iant
(coꝝ aūt eoꝝ lōge ē a me) qz fm Remig.
visis miraculis q̄ diuinitatē chī assere
bāt: nec diuinitatē agnoscere neq̄ chz
suscipe voluerūt. Vł fm mentē Raba.
coꝝ eoꝝ lōge est a me: qz chm̄ morti tra
dere libentissime voluissent (Sine cau
sa aūt colūt me). i. sine fructu ⁊ meritꝰ
fm Raba. Et q̄re. Quia sūt (docentes
doctrias ⁊ mādata hoiz). i. seniorꝝ ꝓter
missis ⁊ irritatz mādatz dei. In hac p-
te est morale documētū ꝙtra q̄sdam lai
cos: qz sūt hoies pessimi pleni oīi vicio
⁊ tñ q̄dā minima obseruāt q̄ nō sūt ne-
cessaria: vt nō comedere carnes in q̄rta
feria: vel oua vel lacticinia i die venerz
⁊si q̄s religiosus cauens mortale petīt
de hmōi nō curauerit: scādalizant tā q̄
pharisei q̄ chm̄ volebāt occidere: ⁊ re-
putabāt apł̄os irreligiosos/qz man⁹ nō
lauabāt. Vñ ait Hie. j. q. j. Dicti secu-
larū hoim cū pl⁹ sacerdotū vitā q̄ sua
discutiūt: magnū ꝓtempt⁹ diuinoꝝ sa-
cramētoꝝ crimē incurrūt. Magna em
trabe vulneratos oculos habētes eāq̄
negligētes: festucā tenuē i alioꝝ oculis
inspiciūt quā dū incaute euellere festi-
nāt: i errorz foueā dilabunt. Hec ille.

Quātū ad scām tāgit ppł̄oꝝ vł turbā
ꝓfirmatio. Licz ei chīo crederent:
qz tñ pharisei erāt magne fame/ igere-
bāt coꝝ mētib⁹ aliquā titubatiōe. Di
ḡ (Et ꝙuocatz ad se turbis) q̄ fortꝛe pal-
lim scorsum de h̄ murmurabāt: hesitāres
an bñ vel malefacerēt discipli chī (Di
xit eis. Audite) corpis aure (⁊ intelligi-
te) mente. Dicit aūt hoc vt firmi⁹ imꝑ
mat dicta sua. (Non quod intrat in os)
corpis (coinq̄nat hoiem) Btūs Mar.
c. v. dicit cōicat. Et sicut dicit Hiero. ꝓ

Feria.iii.post do.iii.quadra.

ptie scptura sic ꝓsueuit loq. Judei ei cō munes cibos vocāt q̄b⁹ oēs vtunt exce⁊ ptis ipis: vt ē caro suilla ⁊ lep⁹ ⁊ ostreū ⁊ istiu smōi aialia q̄ vngulā ñ findūt: nec ruminār: nec sq̄ squamosa i piscib⁹. Jdē tñ ē sensus: qz fm iudeos cibi cōes coin q̄nabāt manducātē (Sed qō ꝓcedit ex ore) cordis fm mgr̄m histo. nā ⁊ vomit⁹ ꝓcedit ō ore corpis. Ulñ ⁊ q̄dā libri hūt qō ꝓcedit ō corde (h̄ coinq̄nat hoiem.)

Sz ꝝ arguit ꝑmo Aug. ꝝ Faustum Si cib⁹ null⁹ inq̄nat hoiem q̄re de⁹ p⁊ hibuit i lege veteri multos cibos: puta carnē suillā ⁊ hmōi. Scō arguit Hie⁊ ro. Si inq̄t qō itrat i os ñ coinq̄nat ho minē: q̄re nō vescimur idolotiz̄.i. his q̄ idolis fuerīt imolata: Ad hec dī ꝟz Au gu. ⁊ Hiero. q̄ chr̄is loq̄t ō cibis i se ⁊ i sua natura ꝓsiderat̄. Sic ei ois creatu ra dei bona. ꝟ. Tim. iiij. Ad ꝑmū ḡ ōt Aug. ⁊ ſ. Tho. q̄ aliq̄ erāt i veteri lege aialia imūda: ñ i se: sz rōne sui scarī: vt porc⁹ q̄ luxurīā scabat: sic agn⁹ innocē tiā. Aduenīēte āt ꝟitate i lege noua de bebāt cessare ille obsuationes signor. Jō dixit chr̄is q̄ ñ coinq̄nāt. Sz ꝝ. qa qñ chr̄is sic dixit adhuc durabāt ille ob⁊ suationes: q̄ vsq̄ ad chr̄i passiōez dura⁊ uerūt fm scrōs. Ad h̄ dico q̄ lz durarēt tñ cū h̄ stat q̄ null⁹ cib⁹ ō se coinq̄nat ho minē: sz coinq̄nat solū rōne scarī: vel ex eo q̄ ꝝ obedīētīā dei māducak. Ad scōz ōt mgr̄ hist. ⁊ Hiero. ⁊ Remi. q̄ nō ē p hibitū vesci idolo imolat̄z fm se: sz solū rōne scādali: qñ hō exh̄ daret ꝓrio ifir⁊ mo scandalū: vl̄ rōne ꝓscie erronee q̄ h̄ crederet pctm̄. Ex ist̄z āt ꝟbis chr̄i val⁊ de fuerīt pharisei scādalizari: ꝛ ꝑr etiā forte apli aliq̄lit vt turba supra vacilla bāt: sz chr̄is eos ꝓsolidauit i fide: ꝛ forte eū apl̄is sil̄ ⁊ turba. Dī ḡ (Tūc accedē tes discipli ei⁹ dixerūt ei. Scis q̄ pha risei audito h̄ ꝟbo). ſ. q̄ dñs oēs eoꝝ ob⁊ suationes subuertebat fm Hiero. vl̄ fm mgr̄m hist. q̄ dicebat q̄ cib⁹ ñ coinq̄nat boiez: qō videbak ꝝ legē dixisse (scanda lizari sūt) Sed tñ nihil sūt ausi ꝝdicere fm Chrys. q̄: vehemēter illos ꝓuicerat nō redarguēdo solū: sz ꝛ dolū eoꝝ ꝓpālā do. Hec ille. Est aūt sciendū fm Hie ro. q̄ scandalū fcat offendiculū: ruinam vel impactionē pedū: ⁊ scandalizare est dare occasionē ruine. Scandalizari ꝟo est accipe occasiōez ruine. Et inuit Hie ro. q̄ scādalū dr̄ ipa impactio et res ad quā impingik: puta scamnuz aut lapis. Et ita est fm scrm̄ Thom̄. ij. ij. q. xliij.

Est ḡ duplex scandalū fm ſ. Tho. sup Mat. ⁊. ij. ij. vbi s̄. ſ. actiuū ⁊ passiuū. Actiuū est dictū aut factū min⁹ rectuz pbens occasiōez ruine. Nō dr̄ cogitatū q̄ oꝛtz q̄ ꝓster. Hec dr̄ malū: sz minus rectū: q̄ sufficīē si hz specīē vl̄ apparētīā mali. Passiuū ꝟo est ruina ex tali dicto vel facto. Aliq̄n ḡ vt dīc est actiuū sine passiuo. aliq̄n ecōuerso passiuū sine acti uo: vt i ꝓposito: q̄ chr̄is docebat ꝟitatē: ⁊ illi ex inuidia ⁊ malicia sumebāt occa sionē ruine: ⁊ ꝓcitabāt seditionē i pp̄lo q̄nrū in se erat (Ar ille rñdēs ait. Ois plātatio). i. falsa doctrina ⁊ supstitiosa obsuatio: fm Hila. ⁊ Remigi. (quā nō plātauit pater me⁹ celestz eradicabit.) Hec fm manicheos de lege dicta sunt: vt dīc Chrys. sed nō aduertūt quō supi⁹ dñs ꝑ lege pugnauerit: dicens. Quare vos trās gredimini mādatū dei. ſ. i lege ꝓpter traditionē vr̄am (Sinite illos) q̄t dicerer. Si scādalizant nō curez̄. Plu⁊ ra de ista materia habenk. ij. ij. vbi s̄. et iiij. di. xxxviij. Tñ q̄ntū ad ꝑsens priet

Sciēdū est fm sā. Tho. q̄ cū scandalo actiuo nihil est faciēdū: ꝓpter scandalū aūt passiuū alioꝝ nō sūt omittēda spiri tualia: ⁊ ea q̄ sunt de necessitate salutis puta elemosyne rpe necessitatz̄: qz q̄libz tenek pl⁹ se q̄ aliū diligere. Si ꝟo non fuit de necessitate salutis: vt pura aliq̄ oratio vl̄ exhortatio ad bonū: distinguē dū est. qz aut ex h̄ aliq̄ scandalizank ex is firmitate vel ignorātia: ⁊ tunc ista sunt differēda vel occultāda donec reddita rōne auferak ab eis scandalū. Q̄z si red dita rōne ꝑseuerāt i scandalo: tā ex ma⊹ licia scādalizank. Eū aūt q̄s ex malicia scādalizak nō ē curādū. i. nō sūt spūalia bona dimittēda ꝓp̄ h̄. Si aūt scādali⊹ zabank pharisei ō doctrina dñi. ſ. ex ma licia vt eam impedirēt. Tempalia autē que ō necessitate salutz̄ sūt ꝓseruāda: vt

depositā ꝛ cōmissa platis ꝛ rectoribꝫ nō sunt ꝓpter scandalū reliquēda rōne supdicta. Alia ꝙo sunt dimittēda ꝓpt scandalū pusillorꝫ. i. qui ex infirmitate scandalizant: nō aūt ꝓpter scandalū phariseorū: qui ex malicia scādalizant: qꝛ ħ nō expedit bono cōi neq; ipis raptoribus. Hec ex sctō Tho. vbi s. (Cecī sunt) cadentes. s. vero intellectu legꝫ ſm Raba. (ꝛ duces cecorꝫ) alios in errorē mittētes ꝛ ad pcipitiū ducētes (Cecꝰ aūt si ceco ducatū pstet ambo in foueā cadūt) Et hic est documentū ꝓtra q̄rētes sacerdotes ignorātes: ne cogāt eos restituere q̄ p occultas fraudes adq̄siuerūt. Augu. Qui vult ꝓfiteri vt inueniat gratiam: q̄rat sacerdotē scientē soluere et ligare.

Quārū ad tertiū sciendū ē: ꝙ qꝛ chꝛs mltoties pabolice loq̄bat: apli existimauerūt cū pabolice locutū q̄n dixit: qō intrat i os n̄ coiq̄nat hoiez. vñ Petrꝰ p se ꝛ p oibꝫ q̄siuit intellectū pabole. Dꝛ g̃: (Rndēs aūt Petrꝰ). i. interrogās: dixit (Edissere nob pabolā istā) Sz qꝛ i pso na oim loq̄bat: cū oibꝫ ē rephēsus a chꝛsto dicēte (Adhuc ꝛ vos) sic scz phariseis (estis sine intellectu) Increpat ār eū dns inq̄t Hiero. eo ꝙ pabolice dictū putet qō pspicue ē locutꝰ. Et q̄ aiaduertimꝰ vicioſuz ee auditorē: q̄ aut obscura manifeste/aut mālfeste dicta obscure velit intelligere. Hec ille. Vel increpat ſm Chꝛyſ. qꝛ nō erat ex icertitudie qō q̄stio erat: sed qꝛ ꝛ ipe ꝛ alꝫ apli cū phariseis erāt scādalizati: ꝛ a ꝓncipio q̄stionē ꝓ phariseis intrrogare volebāt sz retracti fuerūt: qꝛ dixit: oīs plātatio ꝛc. Petrꝰ tn̄ qꝛ vbi q̄ feruēs ē nō ira illet vt ceteri (Nō intelligitꝫ: qꝛ oīe qō i os intrat in ventrē vadit: ꝛ i secessuz emittit) Hic autē vt dic Hiero. obꝫciūt q̄dā dn̄m ignarū fuisse natural'phie: qꝛ nō totū alimētū i secessum emittit. Quidā aūt vt mgr hist. ad ħ dicūt: ꝙ nihil de alimēto ꝓuertit i veritatē hūane nature: sz id qō ab Adam tractū est augek ꝛ id solū resurget. Sic ār aurifices argēto i igne apponūt plūbum ne ꝓsumek argētū vel aurū: ita dicūt assumi cibos vt caloꝛ naturalis ꝓsumat eos: ꝛ relinquat id qō ab Adā tractum est. Sed ħ stare nō pōt: qꝛ hoiem crescere nihil esset aliō q̄ hoiez rarefieri. Et p̄terea hō aiaz vegetatiuā habz cōem cū bruꝫ ꝛ plantꝫ: in q̄bꝫ augmētū fit ex alimēto. Vide de ħ. j. ꝓpe. q. cxix. ꝛ. ij. di. xxx. ꝛ. liij. dist. xliij. ꝛ qō. vij. q. iij. Ideo ad hāc obiectionē dicit Prio ꝙ oīe qō ex cibis aduenit eꝛcit p secessum ꝓcessu rpis: ita tn̄ vt p secessum ſm Hiero. intelligam⁹ oēm modū expellēdi superflua. Nō em̄ manet caro hois ſm materiā sz ſm speciē: sic ignis in q̄ succedit ſuiue subꝫcta lignā manet idē numero ſm speciē vel formā: nō ſm materiā: qꝛ ꝓtinue vna ps abꝫcit ꝛ alia generat: ꝛ ita est i hoie. Vñ mltos sumit cibos q̄ quādoq; ex toto elabunt ab eo. Et si obꝫciat ꝙ i morte aliq̄d repit i homine ex cibis generatū nōdū resolutū. Dicēdū est ſm istā expositiōez ꝙ dō est qꝛ hō finit. Si em̄ ꝓpetuo duraret: nlla esset i eo pars materialis gnata que nō corrūperet aliq̄n. Scdo dicit / ꝙ accipit ibi totū p parte: vt sit sensus: ꝙ de omi cibo aliq̄d vadat in secessum q̄ntūcūq; sit purus ꝛ nobilis. vñ non dic totū: sed omne. Licz em̄ omnis hūana caro quenūc est in hac eccl'ia sit intra vestes: q̄a scz null⁹ est nudus: non tamē est tota: qꝛ manus sunt extra. Vñ ly oīe distribuit supposita: ꝛ ly totū ꝓtes. Et ħ est arguere sic. Si cibus inq̄naret hoiem: h esset maxime q̄ntū ad feces ꝛ superfluitates q̄ sunt in illo. Sed ille nō coinq̄nat hoiez: qꝛ natura sepat illas et expellit p secessum. ergo multo minus alie partes cibox inq̄nant. Tertio posset fortē dici ꝙ saluator nō loq̄t de oīb qō itrat i os: sed ō oīb immūdo. Tale em̄ expellit a natura. Et similiter quādo dic ꝙ id qō exit de ore coinq̄nat hoiem. h intelligit si sit immūdū. Bona em̄ ꝓba nō coinquant (Que aūt ꝓcedūt de ore: de corde) id est de mente (exeunt: ꝛ ea coinq̄nant aiam) si sint mala: qꝛ nō expellunt a corde sicut superfluū cibi expellunt a natura p secessuz vt inde cor remaneat purū: sz remanent i eo q̄ntū ad suam radicē q̄ est mala volūtas (De corde em̄ exeūt cogitatōes male) ex q̄bꝫ ꝓcēdūt mala ꝓba ꝛ

mala fcā. Vñ subdit (homicidia: adulteria: fornicatiões: furta: falsa testimonia: blasphemie. Hec sunt q̄ coinq̄nant hoiem) cora deo (Nō lotis aūt manib⁹ māducare nō coinq̄nat hoiem) cora ꝺo siue spūaliter. Jn hac ꝓte est documē tū q⁹ diabol⁹ nō est q̄ imittat in nos malas cogitatiões. i. malos ꝓsensus: q̄uis possit inflāmare cōcupiscentiā: t possit malas rep̄sentatiões t appitiones immittere. t hoc habes. j. ij. q. lxxx. de malo. q. iij. ar. iij. Hiero. Arguēdi sī ex hac nia q̄ cogitatiões a diabolo imitti putant: t nō ex ꝓria innasci volūtate. Diabolus aditor esse t incētor malax cogitationū pōt: auctor esse nō pōt. Si āt ip̄ in ist̄ positꝰ leue cogitationū nra tum scintillā suis fomētis iflāmauerit: nō debemꝰ opinari eū q̄q̄ occulta cordis rimari: sed ex corpis habitu t gestibus extimare q̄d versemus intrinsecus Verbi gra. Si pulcrā mulierē nos crebro viderit ispicere: itelligit cor ab oculis vulneratū. Hec ille.

Fer. v. post do. iij. Quadra. Textus euāge. Lu. cap. iiij.

SVrgens iesus de synagoga introiuit in domū simonis. Socrus aut̄ simōis tenebat magnis febrib⁹. Et rogauerūt illū ꝓ ea. Et stans sup illā imp̄auit febri et dimisit illaz. Et cōtinuo surgens mīstrabat illis. Cū sol autem occidisset oēs q̄ habebāt infirmos varijs languoribꝰ ducebant illos ad eū. At ille singlis manꝰ imponēs curabat eos. Exibant aūt demonia a multis clamantia et dicētia: q̄z tu es filiꝰ dei. Et increpās nō sinebat ea loq̄: quia sciebāt ip̄m esse chr̄m. Facta aūt die: egressus ibat in desertū locū: et turbe rcq̄rebāt eū. Et venerunt vsq̄z ad ip̄m: t detinebāt euz ne discederet ab eis. Quib⁹ ille ait. Quia t alijs ciuitatib⁹ oportet me euāgelizare regnū ꝺi: q̄z ī̄ missus sū. Et erat ꝓdicās i synagogis galilee

SVrgēs iesus de synagoga t̄c. Luc. iij. in ꝓsenti euāgelio rāgunt tria pūcta: q̄ sunt Spēalis liberatio: Vniuersalis curatio: t Spūalis ꝛrēplatio.

Quātū ad ꝑmū rangit spēalis liberatio quā fec chr̄s circa socz simonis in capharnaū: cū ꝺr (Surgēs iesus de synagoga) in q̄ mirāda fecerat. s. demoniacū liberādo (itroiuit i domū simonis) fm Chrȳ. vt reciper corpalē refectōez. Lz aūt petrꝰ esset de bethsaida. tñ vr ꝺr mgr hist. potuit hr̄e domū i capharnaū rone vxoris sue. (Socrꝰ aūt simo. tenebat. mag. febri. t roga. il. ꝓ ea. Et stās sup illā impauit febri t dimi. illā). s. statim Vñ seq̄t (t ꝓtinuo surgēs ministrabat illis.) t in h̄ appuit miracl'm. Licz cm̄ illa infirmitas fuisset forte curabil' a natura: nō tñ erat isto mō curabil' fz Chrȳ. t Hieron. vt subito t fortis surgeret. Jō miracl'm fuit h̄ q̄ ad faciēdi modū: nō q̄ ad rē factā. Vñ ꝺr glo. q⁹ sanitas q̄ dñi cedit ip̄o tota sil' redit. Ersi obȳciat: q̄z Matt. viij. ꝺr q⁹ cecꝰ in cuiꝰ oc'lis chr̄s expuit ꝓmo vidit hoies q̄si arbores ambulātes: t postea it̄z ip̄osit⁹ manib⁹ cepit clare videre. rñdet q̄d q⁹ dicū huiꝰ glo. est vez solū aliq̄n: lz nō vl'r. Et int̄rē dūt vt mihi vr q⁹ tūc ē ꝑa glo. q̄n nō apperet miracl'z nisi sanitas subito redirz: vt i ꝓsito de ista febre. secꝰ i cecī illūt natōe: q̄z siue stati siue ñ stati fiat/ē miracl'osa euidenf: cū naka h̄ nō possit nec subito nec magr̄te pficere. Est āt i hac ꝓte docum̄tū i sensu morali. Jsta ei mulier febricitās moral'r ē aīa peccatrix q̄ nō pt mouerī ad bñ opādū: t hz palatū ifectū ad gustādū dulcia. i. dina q̄ ei vident amara. Hec ꝺr dū chr̄s ipar febri. i. vocat a pctō stati surgere t mīstrare chr̄o: alioq̄n ifirmitas facier pfectū: et de pctō cadet in pctm̄. Prio q̄z pctm̄ est pōderosum. Scōo: q̄z pctōr excecatus

est vt alt Samson pdit capillis.i.gra
z ꝑturib in qbus erat sua fortitudo:et
ꝓnter ligat huc illuc trahit illudē
dus. Et trio:qz pcā st cōnexa. qz auari
cia trahit ad rapinā;gula ad luxuriā.z
sic de alijs. Est et in h dicunt alicq ro
gasse p ista documētū morale: vt pcō
res adhibeāt iustos p se rogātes:qz ipi
de ꝓgruo merent alicui pcōri venīa in
kdū z ipetrāt. Hiero. sup Matt. Dō
saluato rogat:modo ylro curat egro
tos:ōndens se ꝓ pcōz qq passiones sup
pcib sepe ānuere fidelīū: z ea q ipi mi
nime in se itelligūt: vel itelligēda dare
vel nō itellecta dimittere. Hec ille. Et
yr inuere q ista mlier excessuz mētis ac
frenesim ab infirmitate patere.

Quārū ad scdz tāgit ylis curatio in
firmoz:cū dr.(Cū sol aūt occidisz oēs
q hēbant infirmos varijs lāguoribz: du
cebāt illos ad eū) Sz qre expectauert
solis occasum? Ad h dr Origen. q h iō
fuit:qz pecūdabank in die:vel qz time
bant pharisēos. vl qz de die intēti erāt
circa alia. vel qz putabāt q cū esset sab
batū sanare infirmos eēt illicitū:nisi;trīs
acta die. Et hāc vltimā rōnē assigt etiā
Theo. addēs q in h appet turbaz de
uotio:q ab incōmoditate tpis nō repel
lebank. Imo dr b. Dar. q tota ciuitas
erat cōgregata ad ostiū. (At ille singu
lis man imponēs curabat oīs.) brūs
Dar. dr q curauit mltos: nō qsi velit
dicere q alios nō curauit: sz qz curauit
oēs in ꝑtrate:vt dr Lucas: cū trī essent
mltī:vt dr Dar. Hic notat Goz. infa
niā iudeoz:qz etsi nolebāt chīm hre vt
deū: debuissent trī eū sustinere vt medi
cū sanantē oēm infirmitatē. Appet etiā
negligētia nra: qz illi erant magi solīti
ducere ad iesum suos infirmos in cozpe:
qz nos infirmos nros in mēte. imo alicq a
chīo puis ꝓsilijs retrahūt: vtpote sua
dēdo ne qs irret religiōz z hmōi. Ꝓ illō
Prouer. iij. Noli phibere būfacere illū
q pt. Appet etiā ꝑtus manuū chīi q ex
suo tactu oēz morbū curarēt. Pro q no
ta q man chīi appet ꝑtuosissima. Pri
mo in morboz curatiōe vt dictū ē. Se
cūdo: qz ex sua pulsiōe obstupescere.p
phetā fec. Zach. xiij. Que st plage iste
in medio manuū tuaz? Et trio : qz ille
man ex suppone mortuos suscitabāt.
Matt. ix. Filia mea mō defūcta est:sz
ve. ipo. ma. tē. Et qrto:qz p eas Petz
apphensuz eripuit chīs de naufragio.
Matth. xiiij. Et qnto:qz tactu manuū
auriculā abscisaz restituit suo pōtifici.
Lu. xxij. Et sexto :quia ex suaz manuū
crucifixiōe diabolū pstrauit. Job. xxvj
Obstetricāte manu ei educt est colu
ber tortuos. s. de cordib fidelīū. Et se
ptio:qz ex palpatiōe vel ispectiōe Tho
mā incredulū credere fecerit. Jo. xx. nec
mirū:qz erāt organū ōtraz.(Erībāt aūt
demōia a mltz) ad ipertū chīi:q ex sua
psona impabat eis. Vñ z b. Dar. dic:
q mirabāt dicētes:qz in prāte spīritib
imūdis impat : z obediūt ei (clamātia
z dicētia:qz tu es filius dei) Nec trī ista
ꝓfessio fīdi a diabolo vl ꝓsilis erat do
gta:qz nec ꝑt dei amorē fcā:sz aliq ma
lo fine:puta timore malozis pene:vl vt
chīm p inanē gliam eleuaret/ si posset.
Sic aūt dr Be. diabol videns chīm ie
iunio fatigarū: vez hoiem intellerit.sz
qz tēratio nō ꝓualuit:vtrū dei filius esset
dubitabat. Nūc aūt p sigz potentiā vl
itellexit/ vl potius suspicat est eē filiū di
Nō g iō iudeis euz crucifigere psuasit:
qz chīm siue dei filiū nō eē putauit: sed
qz se morte illi nō puidit esse dānandū
De h em mysterio dr apls: q nēo pncio
pū hui secli cognuit: Si em cognouissent/
nunqz dñm glie crucifixissent. Hec ille.
Qui nō audet asserere diabolū cognos
se chīi deitatē:sz magi declinat ad h vt
suspicādo diabol loqrek. Ygit fm scm
Tho. fitas est q diabol ista dicebat p
ꝓiecturas vel tēratiue. Vlextī nō cog
uit certe q esset dei filius p naturā vsqz
ad chīi passionē. Seiuit aūt eū eē chīm
vt dr h brūs Lucas. Dic aūt Nicol. de
Ly. sup isto passu Mar. j. q diabolus
nunqz cognuit eum esse filiū dei vsqz ad
mortē. z trī idē tenet q a pncipio phari
sei hoc cognouert contra ictim Tho. est
mirabile q isti melius a pncipio cogno
uerunt illū qz magister eoz: z pater dia
bolus in tota vita eius. Vide de h do

Feria.v.post do.iii.quadra.

minica ꝑma ī q̄dragesima. Et ls Beda videat dicere ꝙ i passiõe coḡuit eũ esse deũ: nõ h nõ ōr: sz ꝓba ei⁹ fcare videt ꝙ erat pplex⁹. Et de facto ī passiõe vidēs ordinē ei⁹ z patiaz chr̄i et sctōs patres exultāres in limbo: voluit eā impedire: vt mgr hist. testat: qz scz magz declinabat ad hāc ptē ꝙ de⁹ esset: vt qz erat plexus z ptez securiorē eligere vlebat. Strati ꝯo egressa aia illa scrā ō corpe ꝯ gineo arcz delfico: coḡuit eũ diabolus. (Et increpās nõ sinebat ea loq: qz sciebant eũ esse chr̄m) Chrysf. Nõ em̄ decebat chr̄i mysteriū ligua fœda publicari. Hec ille. Vel ſm Theo. qz nolebat accendere iuidiā iudeoz ex h̄ ꝙ ab omib⁹ laudarer. Vñ z ſm Bedā etiā ipi apli ꝓcipiunt reticere de illo qñ eũ viderūt in trāſfiguratiõe gl̄iosuz: ne viuia maie state publicata passio differret. Sz ō rōnē Chrysf. arguit: qz Mar. ix. noluit ꝙ phiberet electio demonū ei q̄ nō erat ei⁹ discipul⁹. Vñ Phil. j. Siue ꝓ occasionē siue ꝓ ꝓitatē annūciet chr̄s: in hoc gaudeo z gaudebo. Ad h̄ dic̄ Gorra: ꝙ ista ꝓcedūt de eo q̄ errat i via: sed nõ in doctrina. Sed ō: qz etiā ista demonia nõ errabāt i doctrina: sz dicebāt ꝓitatē Ad h̄ dic̄ ipe ꝙ ideo istis phibuit Prio ne ꝓitati falsitatē imiscerēt. z Scdo ne ꝑbis eoz daret auctoritatē si ea loqui p mitteret. Et Tertio vt instrueret nõ appetere ab alio laudari. Vñ post ista miracula facta recessit de loco in q̄ ea fecerat. Hec ex illo q̄ videt velle dicere ꝙ ñ est sic̄ de hoie: cui⁹ nõ est ꝓpriū velle sp inducere ad falsitatē et cū vez ōr: z ō diabolo q̄ sic sp intendit. tō cōpescit vnus ne loquat: etiā si i doctrina nō erret: et nō reliqu⁹. Et sic ptz ꝙ ꝓt q̄nq̄ rōnes demonia ista cōpescit chr̄s. Est aūt in hac ptē i sensu morali documētū: ꝙ varia sūt pcōz genera diuersam exigēria medicinā: sic̄ sūt diuersi corpales lāguores. Est em̄ q̄dā febris q̄tidiana signifi cans gulā: q̄ q̄tidie hoiez inuadit. Que ꝯo dr effimera ab effimero pisce q̄ eodē die nascit z morit: z significat subitum ire morū: q̄ debet finiri ante solis occasum. Quedā etiā est erratica. q̄ accidit horis incertis. z fcat inuidiā que recedit quando aliq̄s vituperat: sed q̄tiens audit laudatiões: totiens innouant accessiones. Quedā etiā dr tertiana: qua laborāt ꝓriti z ꝓfessi/sed satisfacere non volentes. Quedā etiā dicit continua: q̄ laborāt auari z maxime vsurarij q̄ spoliant pauperē ꝓtinue nocte z die: etiā in dieb⁹ festis: qz sp currit interesse. Quedā est etiā quartana signific̄as supbiā: q̄ quattuoz species habet: vel significat peccatū ex ꝓsuetudine: vt ꝑma dies sit suggestio. scda ꝓsensus. tertia opus. qrta ꝓsuetudo. Ista difficulr curat. Quedā etiā est ethica q̄ fundat et radicat in mēbris z naturalē hūiditatē ꝓsumit: et significat tristiciā illā de q̄ dr. ij. Coz. vij. Seculi tristicia mortē opat. Aliud etiā est morale documentū: vt nūq̄ credamus diabolo etiāsi vera loquat: qui semp ad decipiendū loquit. Et ad hoc significandū chr̄s eum tacere iubebat.

Quantū ad tertiū tangit spūat ꝓtēplatio: cum dr (Facta aūt die egressus) extra frequētiā ppli (ibat i dsertū locū) ad oradū: sic̄ dr brūs Marc⁹: z etiā vt dr Chrys. qz oportebat post miracula facta eū aliq̄n absentari: qz maiora putāt vt ait: miracla post absentiā operant̄. (Et turbe regrebant eū) Ecce in q̄ntra erat veneratiõe: qz mltitudo exibat ad eū i desertū: etiā nesciēdo vbi esset: sz rq̄rendo (Et venerūt vsq̄ ad ipm) Contra: qz dr Marc⁹/ꝙ apli sūt q̄ venerūt vsq̄ ad illū: z dixerūt: qz oēs querūt te. Ad h̄ dic̄ Grec⁹/ꝙ post aplos etiā ppli quenerūt ad illū: aplos scḡndo vestigia: (z detinebāt eū) q̄ntū in se erat (ne discederet ab eis) z h̄ quia attrahebant dulcedine aspect⁹ z ꝙ boz eius z miracloz gl̄ia. Jsti aūt vt ait Chrysf. neq̄ scribe neq̄ pharisei erāt. quia illi in miracl̄is eius scandalizabant. (Quib⁹ ille ait: qz z alīs ciuitatib⁹ oportet me euāgelizare) id est ꝑdicare (regnū dei). i. euāgeliū siue annūciatiōnē regni dei (quia tō missus sum) Beat⁹ Marc⁹ dicit/quia ad hoc veni: sed vtrūq̄ vez est. Non enim repugnat aliquē mitti ab alio z ipm venire cōsentiendo missioni. Imo dico ꝙ

Feria. vi. post do. iii. Quadra.

stus. Exierūt de cītate ⁊ veniebant ad eū. Int̄ea rogabāt eū discipli dicētes. Rabbi: māduca. Ille aūt dixit eis. Ego cibū habeo manducare: quē vos nescitis. Dicebāt g̃ discipli ad inuicē. Nunq̃d aliq̃s attulit ei mānducare? Dic̄ eis ihesus. Meū cibū est vt faciā voluntatē eius q̃ misit me: vt ꝑficiā opus eius. Nōne vos dicitis q̃ adhuc q̃tuor mēses sūt ⁊ messis venit? Ecce dico vobis. Leuate oculos vr̄os et videte regiōes: q̃ albe sūt iam ad messē. Et q̃ metit mercedē accipit: ⁊ cōgregat fructū in vitam eternā: vt et q̃ seminat sil̃ gaudeat ⁊ q̃ metit. In hoc ei est ꝓbū verū: q̃ alius est q̃ seminat: ⁊ alius est q̃ metit. Ego misi vos metere q̄ vos non laborastis. Alij laborauerūt: ⁊ vos in labores eorū introistis. Ex cītate aūt illa multi crediderūt in eū samaritanorū ꝓpter ꝓbum mulieris testimoniū ꝓhibentis: q̃ dixit mihi oīa q̄cunq̃ feci. Cū venissent g̃ ad illū samaritani: rogauerūt eū vt ibi maneret: ⁊ mansit ibi duos dies. Et multo plēs crediderūt ꝓpter sermonē eius. Et mulieri dicebāt: q̃ iam non ꝓpter tuā loquelā credimus. Ipi em̄ audiuim⁹ et scimus: q̃ hic est vere saluator mūdi.

VEnit ihesus in ciuitatē samarie ⁊c. Jo. iiij. In p̄senti euāgelio tāgunt tria pūcta: q̄ sunt: Chr̄i cognitio. Dubij ꝓpositio: ⁊ Populi illuminatio.

Quātū ad p̄mū tangit quō mulier samaritana chr̄m agnouit esse ꝓpham: cū dicit (Venit ihesus) nō ex p̄ncipali intentione. sed q̃ voles a iudea declinare ꝓpter phariseorū inuidiā: ⁊ ire in galileā optebat eū vt ōr b. Joā. trāsire p̃ mediā samariā. i. p̃ mediā regionē ciuitatis: q̃ olim samaria / tūc aūt sebaste dicebat. Vñ ⁊ s. Tho. dicit euāgelistā ꝑ hoc dixisse: optebat eū trāsire p̃ mediā samariam: vt oñderet q̃ nō ex ꝓposito: sed ex necessitate illuc iuit: ⁊ ꝓpter nō videre cōtrarios sibi ꝓ dicēti Mat. x. In viā gētium ne abieris. (in ciuitatē samarie). i. regionis sic dicte a samaria citate (q̃ ōr sichar) corrupto vocabulo: vt ōr mg̃r hist. ⁊ fm linguā samaritanorū. Naz fm linguā hebraicā dicebat sichem. et est fm Chr̄y. ⁊ s. Tho. locꝰ in q̃ symeon ⁊ Leui fecerūt vindictā ꝓ Dina sorore sua vi oppressa. vt ōr Gen. xxxiij. Hanc ciuitatē fz Theo. desertā factā ab ijsdē filiis Jacob: dedit ipe iacob ioseph extra fres suos. Et h̄ est q̄ subdit (Juxta p̄diū q̄ dedit iacob ioseph filio suo) nota vt ōr s. Tho. q̃ ista citas nō fuit illō p̄diū: sed fuit iuxta illō p̄diū. i. agrū: fz fctm̄ Tho. vel villā fm Chr̄y. Et reuera sunt idē ager seu villa. i. ager habitatus ⁊ p̄diū aliq̄n. q̃ tunc villa seu ager sumit rōnē p̄dij q̄ ꝓ ꝑ alijs bonis dat: siue vt vulgo ōr ante ꝑtem. Pro h̄ nota q̃ Jacob veniēs de mesoporamia emit agrū ab Emon ꝓncipe citatis Sichem vt habet Gen. xxxiij. sed ꝓpter raptū Dine filie sue fuerūt habitatores citatis occisi a filijs iacob. ⁊ sic citas cessit i possessionē eius. Utrūq̃ g̃ agrū. s. ⁊ ciuitatez dedit ioseph filio suo ante / seu ꝑter / vel vltra ꝑtem suā. De p̄dio h̄ h̄. de ciuitate ꝓ Gen. xlviij. (Erat aūt ibi fōs iacob). i. puteus fm Aug. Dis em̄ puteus fons ē: nō e conuerso / nisi sit i ꝓfundo terre. Sic aūt testat magr̃ hist. Quidā dicūt hūc locū esse in quē sek in anno rapti sol directe descēdit in puteū. Sed h̄ est impossibile: q̃ extra tropicuz est. i. in q̃rto climate in q̃ est Hierl'm. Sed q̃re cuāgelista facit mentionē de istis? Ad hoc dicit Theo. q̃ est primo: vt nō mirer̄ q̄ infra mulier dicet: Pat nr̄ Jacob dedit nobis hūc fontē. Scō: vt intelligas iudeos ꝑ infidelitatē p̄didisse quod patriarche per fidē acquisierunt. et Tertio

filiꝰ dei seipm misit: vt dicū ē feria qn
ta post pmā dñicaz qdragesime (z erat
pdicās) assidue et feruēter (synagogis
galilee) In hac pre hz pdicator morale
documetū: vt post fmões suos ad deser
tū ꝓplatiois secedat: vt hauriat a deo
qđ spargat pplo. Ps. Dñs dabit ꝓbū
euangelizantib⁹. Dicti aūt nūqz bona
loquunt nisi i ambone: rota die vacan
tes nugis aut leuitatib⁹: z cōseqnt non
hauriūt ꝓplando q docēt: sed legēdo:
z ꝓseqnt docēt insipide: qz illa ꝓba non
veniūt a corde sed a codice.

Feria sexta post dñicam tertiam Quadragesime.

Textus euange. Joan. ca iiij.

"Venit Jesus in ciuitatē samarie q dicit Sichar: iuxta prediuz qđ dedit Jacob Joseph filio suo. Erat aūt ibi fons Jacob Jesus ergo fatigatꝰ ex itinere sedebat sic supꝫ fontē. Hora aūt erat quasi sexta: venit mulier đ samaria haurire aquaz. Dicit ei Jesus. Da mihi bibere. Discipli ātes eius abierāt in ciuitatē vt cibos emerēt. Dicit ergo ei mulier illa samaritana. Quomō tu iudeus cū sis: bibere a me poscis que sum mlier samaritana: non em̄ coutunt iudei samaritanis: Respondit Jesus z dixit ei Si scires donū dei et quis est q dicit tibi: da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo: z dedisset tibi aquā viuam. Dicit ei mulier: Dñe neqz i quo haurias habes z puteus altꝰ est. Vñ ergo habes aquā viuā: Munqd tu maior es patre nostro Jacob qui dedit nobis puteū hunc: et ipse ex eo bibit z filij eius z pecora eiꝰ: Respōdit Jesus: z dixit ei. Oīs q̄ biberit ex aqua hac sitiet itez. Qui aūt biberit ex aqua quam ego dabo ei nō sitiet in eternū. sed aqua quā ego dabo ei fiet in eo fons aque saliēt in vitā eternā. Dicit ad eū mulier. Dñe: da mihi hanc aquā: vt nō sitiā: neqz veniā huc haurire. Dicit ei Jesus. Vade voca virū tuū: z veni huc. Rndit mulier z dixit. Non habeo virū. Dicit ei Jesus. Bñ dixisti: qz nō habeo virū. Quinqz em̄ viros habuisti: z hūc quē habes nō est tuus vir. Hoc vere dixisti. Dicit ei mulier. Dñe video quia ꝓpheta es tu. Patres nri i mōte hoc adorauerūt: z vos dicitis qz hierosolymis est locus vbi adorare oportz. Dicit ei Jesus. Mulier crede mihi quia venit hora quando neqz in monte hoc neqz in hierosolymis adorabitis patrem. Vos adoratis qđ nescitis. nos adoramꝰ qđ scimꝰ quia salꝰ ex iudeis est. Sed venit hora z nūc est: qñ veri adoratores adorabūt patrē i spiritu z veritate. Nā et pater tales qrit qui adorēt eū. Spūs est deus: z eos qui adorāt eū in spū z veritate oportet adorare. Dicit ei mulier. Scio qz messias venit qui dicit chr̄s. Cū ergo venerit ille nobis annunciabit oīa. Dicit ei Jesus. Ego sum qui loquor tecū. Et cōtinuo venerūt discipuli eius: z mirabant qz cū muliere loquebat. Nemo tamē dixit: quid qris: aut qđ loqueris cū ea. Reliqt ergo hydriā suam mulier et abijt in ciuitatē et dicit illis homib⁹. Venite et videte hominē qui dixit mihi oīa q̄cunqz feci. Munqd ipse est chr̄

fm s. Tho. vt dek occasio disputādi de fonte spūali q̄ est spūsscrūs. de q̄ chr̄us dissererе volebat. (Jesus g̃ fatigat⁹ ex itinere) Sz q̄re fatigat⁹? Q̄r sine iumēto z velocit̄ incesserat fm Chrȳ. Sz q̄re velocit̄? Ut fugeret phariseoz inuidiā: z samaritanoz pcuraret salutē (sedebat sic sup̄ fontē) lassus ꝓp̄t laborē: et sitiēs ꝓp̄t calorē. z vtrūq; volēs releuare sedēdo iuxta fontē. Jn h aūt fm scm Tho. dat nob exm̄ nō fugiēdi laborē p salute alioz: q̄ fatigat⁹. z exm̄ pauptatis: q̄ sedebat sic. s. sup̄ nudā trā. Hec ille. (Hora āt erat q̄si sexta). i. erat q̄si media dies. Naz dies artificiāl hz. xij. horas/ sz ineq̄les. q̄ hora fm Jsido. est ascēsus dimidij signi zodiaci. Ascēdūt aūt in die siue lōga/ siue breui sex sig̃: z sex i nocte fm Ptol. z oēs astrologos. ñ āt oia sig̃ eq̄ velocit̄ aut tarde ascēdūt. tō variat̄ ḡtitas horaz. Sedit g̃ chr̄s ꝓp̄t laborē: z ꝓp̄t calorē: z vt expectaret discipl̄os q̄ iuerāt in ciuitatē: z mulierē quā sciebat vēturā/ ad quā volebat effūdere sapiaz suā. (Venit mlier de samaria). i. samaritana siue ō sichar q̄ ē citas samarie. nō aūt de samaria. i. citate sic dicta (haurire aquā. Dic̄ ei iesus) siti būdus ex itiere z calore: sz magz ex charitatz ardore q̄rēs occasiōes salutz eius (Da mihi bibere) Sz q̄ posset aliq̄s dicere. q̄re nō magz impabat discipl̄is: vt haurirēt: Rñdet euāgelista q̄ solus erat dī. (Discipl̄i em̄ ei⁹ abierāt in ciuitatē vt cibos emerēt) z sup̄ fontē tanq̄ pauper comederēt ꝓp̄t hūilitatē: vl̄ vt dēclinarēt hospitia gētiliū. Sz q̄re dns sol⁹ remāsit? Ad h ōr Chrȳs. z s. Tho. q̄ h fec̄ ad exm̄ hūllitatis discipl̄is suis Sz ꝯ: q̄ cū fuerint villis ꝯdītōis / non erat nec̄e eos assuescere būilitati. Sed ōr s. Tho. q̄ hmōi piscatores repēte facti sc̄ reuerētiores oīb⁹ regib⁹: facūdiores pbis: z dn̄i orbisterraz. z t̄les sic repente ꝓmoti ꝙsueuerit supbire. vtpote dāri honoz exptes. Sz quō emebāt cibos gētiliū cū eēnt cibi imūdi fm legē? Ad h dico ꝓmo q̄ secuz hēbant dn̄m q̄ poterat dispēsare. Vel secūdo dico q̄ licitū erat viatorib⁹ aliq̄s cibos emere: sz mūdos. Vñ noluit discipl̄os mēdicare q̄ mendicātis est oēm accipe cibū mūdū z imūdū. qō si fecissent / scādalizassent samaritas tanq̄ legz trāsgressores. Et iterū ne viderent ꝑbū pdicatōis sub cōmodo tpali ponere. Vel forte: q̄ nō inuenissent ḡtis. Vñ z Lu. ix. ōr q̄ discipl̄i intrauerūt citates samaritanoz vt parent illi: z nō recepert eū. Sed q̄re tunc chr̄s habuit pecuniā: cum dixerit Matt. x. neq̄ pecuniā in zonis? Ad h Chrȳ. z Hiero. dicūt q̄ pecunias hūit ꝓp̄t necessitates paupez. Et fm Aug. in h voluit dare exm̄ eccl̄ie fuandi necessariā: ne ꝓp̄t inopiā fideles iusticiam deserāt. Od aūt ōr Mat. x. dico fm eam q̄ dixim⁹ dn̄ica. xlij. aduētus: q̄ in illis ꝑbis chr̄s nihil pcepit fm Augu. sz licentiā dedit accipiēdi sumpt⁹ ab audit⁹ribus. Dato tn̄ q̄ fuerit ibi pceptū: vt ōr Hiero. dico q̄ illō intelligebat q̄ ad singl̄os apl̄oz: vt. s. nō hēnt pecunias: cū q̄ stat q̄ hēnt i cōmuni: sic in religionib⁹ ptz: z h q̄diu pdicabāt in ꝓp̄lo dei q̄ cōsueuerat doctorib⁹ puidere. Vñ tēpore passiōis qñ miss⁹ erat eos paulo post ad gētes ista reuocauit dī. Qui hz sacculū. i. bursaz: tollat sil̄r z perā. Lu. xxij. c. (Dic̄ g̃ ei illa mlier samaritana) Ubi notādū est ex sacra scptura z variis chronicis z doctorib⁹ q̄ iudeoz ꝓp̄lus. i. decez trib⁹ isrl̄ ꝓp̄t suas iniq̄tates ab assyrioz rege captiuat⁹: in Babyloniā aduect⁹ est. Sed ne tra redigerēt in solitudinē sublatis inde cultorib⁹: missi sūt gētiles ab eodē rege i samariā vt icolerent regionē: a q̄ z samaritani vel samaritē dicti sūt. Tūc ꝙ dns ōs vt oīderet ꝓp̄m suū nō ꝓpter suā impotētiā: sz ꝓp̄t eius neq̄tiaz fuisse captiuatū: imisit leones q̄ istos samaritas idolatras passim vastabāt. Habito ꝙ cōsilio ꝙcluū est hoc ideo illis accidisse: q̄ nō fuabāt legitima dei fre. i. dei oīpotētis: q̄ traz illā dederat ꝓp̄lo suo. Quāobrem misit rex aliq̄s ex dei sacdotib⁹: vt ꝓp̄m istuz docerēt deū celi colere: z ipi q̄dem legē. i. q̄nq; libros Moysi receperūt: z dominū simul idola q; colebāt: salte a ꝑncipio. Post spaciū ꝙ temp̄is etiā reli-

quus iudeoꝝ ꝓplus.id est due trib⁹ sunt captiuitate ꝛ in babylonia ducte: vbi p lxx.annos fuere in dura fuiture / suoꝝ criminū penas exoluētes. Post qō tps ipis reuersis a Babylone in Hierlm: sp infesti fuerūt samarite:ꝛ tanta inter eos fuit discordia ꝛ inimicicia: vt nūq̄ bene cōuenirēt. Judei etiā Samaritanos exosos habebāt ꝓpter ea q̄ tanq̄ gentiles immūdos cū ceteris reputabāt:et tanq̄ excoicatos. Tū qꝛ colebāt idola: Tū qꝛ adorabāt deū extra templū hierosolymitanū.i.in monte samarie q̄ vocabat Garizim:Tū qꝛ ꝓuauerāt eos hereditate Jacob ꝓpis sui.i. ꝓdicto. Ulñ nec vasculis eoꝝ vtebant. Quāobrem ista mulier ex loq̄la ꝛ habitu cognoscēs chm̄ esse iudeū/dixit ei. (Quō tu cū iudeus sis/bibere a me poscis q̄ sum mulier samaritana?) Qō vero sequit. (Non em̄ cōueniūt iudei samaritanis) pōt esse ꝓbū m̄lieris ꝛ euāgeliste.ꝛ sensus est:q̄ iudei nō vtunt vasis samaritanoꝝ. Hic mouet Chrysq̄stionē. Quō scz chr̄us ab ista petiuit bibere lege nō ꝓcedente? Ad quā dr:q̄ in tali necessitate cuilibet licuisset necessaria a gentilib⁹ accipe:ꝛ q̄ ipe erat dñs legis.vt dr scūs Tho. Ulñ aliq̄n legalia obseruabat oñdens ea fuisse bona. aliq̄n nō obseruabat:oñdens qꝛ in breui deficerēt. Possumus forte etiā dicere q̄ nunq̄ hoc fuit in diuia lege exp̄sse ꝓhibitū:q̄uis interdicta fuerit iudeis amicicia ꝛ fedus cū talib⁹. (Rñdit Jesus ꝛ dixit ei. Si scires donū dei).i.quanta gra ꝛ q̄ruz donū sit hoc q̄ ego volo bibere aquā tuam. Uel si scires donū dei.i.gram spūs sancti:q̄ est primū donū in quo alia dona donant. Ulñ sm Aug.donū dei est spūssctūs. Uel sm eundū est gra facta mūdo illo tpe q̄n deus sic dilexit mūdū vt filiū suū vnigenitū daret. Si scires inq̄t donū dei (ꝛ qs est q̄ dicit tibi: da mihi bibere) qꝛ est creator aq̄ꝝ: et dñs vniuersoꝝ:licz gerat formā mēdici (forsan petisses ab eo) q̄ in gra ꝛ misericordia ē copiosus (ꝛ dedisset tibi.) Ex q̄ notat Aug⁹.nemine accipe diuinū donuz ex nō q̄entib⁹ illud. Jsm em̄ saluatorem iubz p̄ petere vt det illi.iuxta illō. Postula a me ꝛ dabo tibi gētes hereditate tuā. Et saluator dr. Petite ꝛ dabit⁹ vobis. Hec ille. Dicit aūt forsan sm scm̄ Tho.ad innuēdum arbitriū libertatē q̄ cog̃scentes dei donū/possunt id petere ꝛ nō petere. Sed est dubitatio in ꝓbis Augu. Paul⁹ em̄ in sua cōuersione accepit donū dei qō nō petebat/ sz ipū g̃hebat:ꝛ silr m̄lti petōres. Sed dicendū est q̄ nunq̄ de⁹ hoi suā gram infundit sm modū cōsuetū iustificādi/nisi illam ōsideret hīe:qō est petere donū dei. cū apud deū tm̄ desideriū sit oro ꝛ petitio q̄dam. Sed tñ istud desideriū habēdi donū dei qō ex nr̄a libertate stāte di gñali influentia ꝓcedit.aliq̄n deus statim mentib⁹ infundit/vel ad illud mouet.vt in Paulo. Aliq̄n paulatim nos ad illud ꝓuocat. Augu. g̃ loquit sm cōsuetū modū iustificādi: nō sm miraculosum q̄ fuit in Paulo:q̄uis Paul⁹ eriaz nō fuerit iustificat⁹: nolens/sed volēs. qꝛ q̄ fecit te sine te.s. faciēdo te ꝛ cōsentiente: nō saluabit te sine te cōsentēte. licz saluet te sine te saluante. Et idē vidē de iustificatione adulti: qō verū est de habituali / vel actuali consensu. De Paulo tñ sctūs Tho.in.ij. dist.xxviij. ar.iiij.ad tertiū:tenet q̄ ipe ad gram se ꝓparauit:sumpta occasione ex luce coꝛporali:que illū delecit ac terruit. Et tñ hoc nō obstante illa cōuersio fuit miraculosa.vt ptz.j.ij.q.clij.ar.x. Et h̄ q̄tū ad duo:vt ibi inuit.s. q̄tū ad ipaz exteriorē occasionē: ꝛ q̄tū ad subitā ꝓfecti onem magnā gre:ad quā Paul⁹ statim ex statu pcti moꝛtalis puenit:qō est cōtra cōsuetū modū iustificādi (Aquam viuā).i.gram spūssancti que absoluit a pcts:refrigerat a carnalib⁹ desideriis: ꝛ fecūdat in ꝓductione bonaꝝ herbaꝝ: id est bonaꝝ cogitationū ꝛ locutionū et actionū. Dicit aute aq̄ viua sm Augu. sup Joan.que cōtinuat ꝛ cōiungit suo ꝓncipio vnde manat. Mortua ꝓo oīs aqua collecta/etiā si de fonte manasset dūmodo sit meatus interruptus. Gratia aūt spūssci cōiungit deo tanq̄ oim bonoꝝ fonti:cū nunq̄ sit in aia nisi deo

eam specialiter inhabitante. Ideo aqua viua ē: sed fides ⁊ alia dona sine gr̃a nō ꝓiungūt deo. vnde mortua dr̃. (Dicit ei mulier) q̄ nondū intelligebat fm Augusti. q̄ de aq̄ spūali ⁊ nō de corporali loquebat (Dñe neq; in q̄ haurias habes ⁊ puteus alt⁹ est.) Hec mulier ex locutione chr̄i paulatim ad altiora eleuat. nā ꝓmo recognouit eū tanq̄ iudeū. Nūc aūt exhibēs ei reuerentiā/ dñm eū vocat: et se ad ei⁹ doctrinā humiliat. nec audet ei ꝓtradicere: sed oñdit q̄ ei de puteo illo aquā dare nō pōt. ⁊ q̄rit quō eam dare possit di. (Ūñ ergo habes aquā viuā) scz ista meliorē. g. d. Libent hāc hr̄em: sed nō video quō possis tribuere. Aug. Pulsat vt aperiat magr̄ qō clausum est. Hec ille. (Nūq̄d tu maior es pr̄e nr̄o Iacob) q̄ fuit ista aq̄ cōtenta. ⁊ (q̄ dedit nobis puteū istū) q. d. Meliorē aquaz Iacob vtiq; dedisset si eam habuisset. Et ne q̄s dicat q̄ Iacob retinuit meliorē p se. Ideo fm Chr̄yf. subiūgit (Et ipe ex eo bibit: ⁊ filij ei⁹: ⁊ pecora ei⁹.) In quo fm Theo. er p̄ciositas ⁊ abūdātia notat aquaz. Sed q̄re ista cū esset gentilis/ Iacob dixit p̄rem suū? Ad hoc dicit fm Chr̄yf. Primo: q̄ samarite se inobilitatē iudaicā impellebāt. i. facie/bant se de domo iudeoz: ⁊ Abraam dicebāt p̄rem suū: quia fuit Chaldeus. et ipi etiaz de Chaldea fuerūt adducti in iudeā per regē Assyrioz. Sed ⁊ Iacob etiā p̄rem vocabāt q̄si Abraā nepotē. Scdo fm sctm Tho. ⁊ Bed. quia deuz iudeoz colebāt/ ⁊ legem Moysi q̄tuz ad ritus ⁊ sacrificia seruabant: licz simul cū hoc idola colerent ⁊ adorarēt. Scdo fm sctm Tho. q; cōtinue būficia Iacob experiebant: q; bibebāt aquā ⁊ inhabitabant terrā que fuerat Iacob. (Rñdit ie sus ⁊ dixit ei) volens iam eam ad spūalem aquā eleuare (omis q̄ biberit ex aq̄ hac) corpali (sitiet iterū) scz nisi moriens inuenerit: q; ista nō habet effectū ꝓpetuū (Qui aūt biberit ex aq̄ quam ego dabo ei.) id est gustauerit gratiam spūssancti (nō sitiet in eternū) Quasi diceret fm Chr̄y. Si mirabilis fuit Iacob q̄ hanc aquā dedit: si dabo tibi multo hac potiorē q̄d dices? Non autez ab accusatione: sed ex supeminentia cōparationem facit. Hec ille. Et intendit q̄ chr̄s non vilificauit aquam Iacob: sed ostendit suā esse meliorē. Nō est ꝓra illos q̄ comparationes facere nesciūt/ nisi detrahēdo. Sed contra ista videt illud Eccli. xxiiij. Qui bibunt me adhuc sitient. Ad hoc dico q̄ sitis spūalis triplicit accipit. Uno modo, put sitire sit idē qō cū auiditate/ siue sine fastidio bibere. ⁊ sic bri deū sitiūt videre. Scdo pro appetitu melius ⁊ pfectius habēdi qō impfecte habet. et sic qui bibunt deū per gr̃am: adhuc sitiūt illū per gloriam. Qui aūr sunt in gl̃ia: non sitiunt isto modo: quia contenti sunt non solū de re habita/ sed etiam de modo habēdi: quasi coraliter cōformes diuine voluntati. Et istis duob⁹ modis loquit Ecclesiastic⁹. Tertio modo dicit sitis appetitus alteri⁹ rei ab ea que iam est habita. Et sic qui biberit ex aqua gratie/ stante illa non sitiet. quia non desiderabit rem finaliter siue tanq̄ vltimū finē aliam ab ea quā per gratiā bibit: id est aliā a deo: q; taliū appetit⁹ quiescūt in deo tanq̄ in suo fine: qō est q̄escere q̄rere desideriū: ⁊ nō q̄ere morus in desideratū (Sed aq̄). i. spūscūs fm s. Tho. (quā ego dabo ei) p gr̃am gratū faciē/tem (fiet in eo fons) Sicut em̄ ex fonte cōtinuo emanāt aq̄: ita ex mente habente spm̄sctm̄ ꝓtinue ꝓfluunt bone cogitatiōes. Et sic habēs fontē in stomacho sitire non posset: ita fm Chr̄yf. qui hanc habet aquā in corde/ nō pōt aliud sitire (aque salientis) id est salire facientis (in vitā eternā) Primo per desiderīū. Aqua em̄ tantū potest ascendere q̄tum descendit. Ūñ q; gr̃a spūssancti de celo descēdit facit in celū cōscendere

Scdo p meritoria opera quib⁹ eternā vitam meremur: vt sunt facta in gratia spiritussancti. Tertio per gustū ⁊ quādam premij participationē. Est em̄ tanq̄ pignus ⁊ arra: ⁊ cōsequens pars eterne felicitatis. Nihil enim aliud est gloria q̄ gratia consummata. et gratia est gloria inchoata. Et hec dico sumen⁹

Feria.vi.post do.iii.quadra.

do glām vt ptinet ad essentiā aīe glō se: ḡa sic est gr̄a. Vt ꝙ ptinet glām ad porēcias aīe gl̄osas q̄ habīt⁹: est essen rialit lumē glorie exīstēs i intellectu: et q̄si actus: est ipa brā visio p illū habitū z specie increatā elicita: q; visio est tora merces fm Aug. s. eēntialr: lz cōsequat gaudiū magnū. Vt ꝙ glām ptinet ad corp⁹ gl̄osuz: ē claritas z alie dotes ei⁹ (Dic ad eū mlier) necdū. s. plene illumi nata: sz carnalit intelligēs fm Aug. ea q̄ dicebant. Vel z tū fm Chrysost. iā ꝓpo nebat chīz ipi Jacob: q; hāc aquā supi orē sensibili credebat: z tū q̄d esset ingra bar. (Dñe da mihi hāc aquā vt nō sitiā neq; veniā huc haurire) Utrūq; ei erat ei onerosum. s. sitire z deferre aquā (Di xit ei Jesus. Vade voca virū tuū). i. illū q̄ vt viro vteris: q̄ est tu⁹ p vsum nō per mrimoniū (z veni huc) Quod ex Chrys. dixit chīs vt ertā vir parriceps eēt hui⁹ doni. fm alios ꝙ: q; ista mlier ñ plene capiebat ꝓba chīi: voluit eā eleuare p ℞ q̄ secreta z occulta scire se posse demō straturꝰ erat. Jsta em̄ adultrez tenebat q̄ maritꝰ putabat. z ℞ chīs se scire vole bat ostēdere. Illa ꝙ fm Chrysost. auida habēdi illud donum: z volens occultare adulteriū: q̄si ad hoiem loq̄t dicēs (Nō habeo virū) in q̄ fm Chrysost. mentit. Cōtra: q; statim seq̄t (Dicit ei Jesus. Bñ dixisti: q; nō habeo virū. Quinq; ei vi ros habuisti) legitimos ꝓiuges (z nunc quē habes nō est tuꝰ vir) Jn q̄b⁹ verbis chīs ostēdit se scire secreta: z mlierē ve ra dixisse: ꝓtra Chrysost. Ad ℞ dici pōt q̄ mulier nō habebat virū vere sicut dicit chīs: sed tamē habebat illū fm hominū opinionē: qō ipa negare voluit credens q̄ chīm lateret tam ℞ q̄ illud. Chrysost. Mulier aūt a chīo reꝑhensa nō cōtri stata est neq; dimittēs fugit: sed admi rat magz z imorat. vñ subdit (Dicit ei mlier. Domine video q; ꝓpheta es tu) q̄si diceret. Jn ℞ q̄ mihi occulta dicis ostēderis ꝓpheta esse. Hec ille. Jn hac ꝑte est documētū morale. qō Chrysost. tā git dicēs. Christꝰ in samariā accedens: facilē z delitiosam vtram abūciens: do lorosam ꝙ sequēs: nō subiugalib⁹ vtik sed ita difficulter incedit vt ex itinere fatigetur: erudiens nos ita a superfluis alienos esse: vt multa necessaria absci damus a nobis. Hec ille.

Quantū ad scōm punctū euāgelij tā git dubiū ꝓsitio: quia mlier agnito q̄ chīs esset ꝓpha: statim ꝓposuit ei dubiū spirituale de salute aie. Sciēdū est aūt sicut testat Aug. q̄ ꝛrentio fuit int̄ iu deos z samaritas de loco adorationis. Sic em̄ iudei in hierusalē habebāt tem plū Salomonis: ita z isti habebāt tem plum sil̄r in monte garizim. Causa ꝙ hui⁹ tēpli in mōte garizim fm alios fu it: quia iudei reuersi a captiuitate ba bylonica: noluerūt samaritanos socios habere i reedificatiōe tēpli: vt habet. j. Esdre. iiij. ido illi fecerūt sibi locū ado rationis aliū i dicto mōte. Sz fm Josep phū causa fuit: q; q̄dā iudeꝰ noie Ma nasses duxit vxorē filiā ꝓncipis samari tanoz. Et q; apō iudeos summū sacer dotiū erat valde honorificū/ rogauit so cerū edificare tēplū i mōte garizim vbi sacerdotio fungerek: vt hī. xj antiq. Ju dei ḡ vt ōt Aug. in tēplo a Salomone facto adorandū deum esse dicebāt. Sa maritani ecōtra adorādū dicebāt i mō te vbi adorauerāt ꝓiarche de q̄b⁹ ista bat q̄ ꝙ placuerūt. Hec ḡ mlier agni to q̄ chīs ꝓpha eēt: stari hāc ei ꝓposuit q̄ stionē. Vñ seq̄t (Pres nr̄i). i. Abraā fm Chrysost. z alij ꝓiarche (in mōte ℞) q̄ di cebak dñs videbit. fm Chrysost. in quo. s. Abraā obtulit Jsaac. Vl̄t fm mgr̄m hī sto. loq̄t de mōte garizim in q̄ adorauerūt filij Jacob: vt hī Deut. xj. Sciēdū aūt q̄ mons in q̄ Abraā obtulit Jsaac: fm mgr̄m hist. fuit mons moria: in quo post fabricatū est templū fm hebreos: vñ nō potuit fuisse i samaria cū esset in tra muros hier̄m. Chrysost. aūt nō loq̄t asserriue: sz ōt q̄ aiūt ℞. s. ipi samarita ni. Jdeo iste mons fuit garizim (adora uerūt) z ꝙ cq̄nk videk q̄ locꝰ sit adorati onis (Vos aūt) scz iudei (dicit) q; hiero solymis est locus vbi oportet adorare) Quasi diceret. Dissolue mihi hāc q̄sti onem. Erat autem ista veritas: quia si per adorationem intelligamus omnes

actus latrie etiã sacrificiũ: sic̃ videbant
ista intelligere: sic iudei erãt ꝓ ꝑtrate: qa
post edificatõez tẽpli solũ i hierlm erat
licitũ sacrificare ppl'o dei: z eadez rõne
vt videt oib⁹ aduenis q incolebãt terrã
dei/z subiecerãt se legi moysi vt sama/
rite. Nã Deut. xij. expsse h̃ lex mãdauit
Dato tñ q potuissent forte licite sacri/
ficare i garazim samaritani: ꝙueniẽtior
tñ loc⁹ erat electꝰ a deo. i. templũ i hie/
rusalẽ. Si ꝥo q adorare intelligant actꝰ
latrie circa sacrificiũ: vbicz licebat ado
rare. Vñ iudei habẽtes vnicũ tẽplũ ha/
bebãt mltas synagogas. Sz chr̃s non
dissoluit questionẽ vt altez locum ꝓfer
ret/sz ostẽdit quid esset futurũ: et etiaz
iudeos ꝓfert samaritis. Vñ sequit (Di/
cit ei Jesus. Mulier crede mihi) Fidẽ
exigit sm Fulgentiũ: quia q̃dã spũalia
erat ei dicturus (quia venit) id est in ꝓ/
ximo est vt veniat (hora) id est tempus
euangelice doctrine sm Rabanum (qñ
neq in monte hoc neq i hierosolymis)
plus q̃ in alijs locis (adorabitis ꝓfem)
quasi diceret. Hucusq fuit questio de
loco adoratiõis/sed modo in ianuis est
tẽpus: vt vbicz adorẽt deus congrue: z
in toto mũdo sacrificẽt. Vel h̃ dicit: qa
in breui gentiliũ cultus erat destruẽd⁹
z templũ in hierusalẽ cõburendũ: vt ex
vtroq populo fieret vnus: sz gentium
z iudeoꝝ. Domin⁹ tamẽ neutrũ locum
ꝓtulit. verum tamẽ reuerẽtiores iude
os iudicauit sm Chrysꝰ. nõ a loco/sed a
fide z mente: cum dicit (Vos) sz sama/
ritani (adoratis quod nescitis) qz vt dicẽ
Chrysꝰ. duplicem circa deũ habebãt er
rorem: quia deũ corporeũ credebant. et
ꝙsequẽter in vno loco tm̃ adorandũ. Et
itez deos plures credebãt: vnde etiam
forte tunc idola simul cũ deo colebant.
(Nos autẽ) scilicet iudei quib⁹ christus
sm Chrysꝰ. se cõnumerat: quasi vnus ex
adorantib⁹ cum sit adorat⁹ ꝓpter mulie
ris opinionẽ (adoramus quod scim⁹) qa
tales errores nõ habem⁹. imo apud iu/
deos est vera dei cognitio/ quia sal⁹) to
tius mundi (ex iudeis est). Triplicit aũt
est sal⁹ ex iudeis. Primo quantũ ad do
ctrinã ꝑfectis: quia acceperũt legem: ꝙ
quã idolatria z oĩs error circa deũ con/
demnat. Scdo q̃ntuz ad dona spũalia:
qz ꝓphetia z alia dona spũssci ꝑmis da/
ta iũt eis. i. aplis z fidelib⁹ ꝑmis q oẽs
vl q̃si oẽs fuerũt iudei: z ex eis deriua/
ta ad gẽtes. Tertio q̃ntũ ad ipm aucto
rẽ salutis q ex eis sm carnẽ ꝓcessit. Ve
rũ tñ qz etiã ille modus adorãdi iudeoꝝ
z sacrificãdi habebat cessare: subditur.
(Sed venit hora). i. veniet tẽpus gr̃e: z
ne extimes q in longũ ꝓphetẽ vt alij ꝓ/
phete sm Chrysꝰ. Ideo addo q (z nunc
est) id est in ꝓximo: sm Chrysꝰ. vel in pñti
sm Augu. quia iam aliqui spiritualit
adorabant ꝓfecte credentes: vt apostoli
z Symeon z Anna. Sed melior est
expositio Chrysꝰ. vt patet cum subdit.
(Quando veri adoratores) id est chri/
stiani qui veri dicunt adoratores respe
ctu samaritanoꝝ: quorũ adoratio erat
ex parte diabolica. z respectu iudeoruz
sm Chrysꝰ. quorum adoratio erat vm/
bratica z figuralis: cum deũ quibusdaz
carnalib⁹ sacrificijs colerent. Vel veri
adoratores sm eundem Chrysꝰ. sunt q
ꝙ veris. i. eternis bonis adorãt: vt chri/
stiani maxime (adorabũt) in futurum ꝙ
adoratiõnẽ etiã intelligẽdo sacrificium
(in spiritu z ꝑtrate) id est spũaliter z ve
raciter: z non carnalit/neq vm bratice
vt iudei. (Nã z pater) id est deꝰ (tales q̃
rit: q adorẽt eum). s. spũalit z vere. Nã
sic dicit Chrysꝰ. z sctus Tho. imo z Rab/
bi Moyses iudeus. Carnalia sacrifi/
cia veteris legis deꝰ nõ instituit q̃si si/
bi essent grata: sed ne ille populus q ad
talia ꝓnus erat offerret ea idolis iuxta
ꝙsuetudinẽ totꝰ mũdi: iussit dñs ea of/
ferri sibi. Assigt aũt dñs rõnẽ q̃re deꝰ
spũalẽ diligat cultũ dicẽs (Spũs ẽ deꝰ)
id est spũglis substãtia: oĩs aũt spũalis
substãtia nõ est in loco vel non dependet
a loco sm Boe. z cõmunẽ sapientũ ꝙce/
ptionẽ z sit⁹ est immaterialis sm sanio
rẽ opinionẽ: z similit immixta z separata
a phantasmatib⁹ z ꝙcupiscẽtijs. Quia
q̃ deꝰ est spirit⁹ nõ circũscriptibil'loco.
nõ debet in vno tm̃ loco adorari. Et qz
immaterial: nõ debet carnalit coli. Et
qz immixtus: debet cũ puritate coli cõ/

rēplatiōis ⁊ affectiōis:sīc colūt chīiani
ō subdit(Et eos q̄ adorāt eū in spū).i.
spūal'r.ac p̄ h̄ excludunt tria p̄dicta(et
vitate opz adorare).i.vacāt nō ymbra
tice. ac p̄ hoc excludunt spēal'r carnalia
iudeoꝝ sacrificia:q̄ ymbra erāt futuro
rū.Sz ꝫ:qz vident fm ista male facere
chīiani:ꝑstruēres eccl'ias ad orandū et
vocalit ⁊ cantib⁹. Ad h̄ dico q̄ aliq̄ sūt
ōzonis bone ꝯditiones cēntiales.vt re
cta intētio:⁊ iusta petitō. q̄dā accn̄ales
vt rp̄s/⁊ loc⁹/⁊ voces.Dn̄s ḡ nō voluit
dicere locū esse abūclēdū q̄t supfluū:sed
nō esse q̄rēdū q̄si necariū.qz veri adora
tores vbiq̄ hnt deū p̄sentē:⁊ p̄nt vbiq̄
orare.aptior tn̄ loc⁹ est eccl'a. Et rōnez
huj⁹ vide sup̄ feria sexta post caput ieiu
nij. Et adde illis rōib⁹ q̄ hō ab alīs ibi
orātib⁹ puocat:⁊ oziōnib⁹ vtilis eccl'ie so
ciat. Impossibile est aūt mltoꝝ oziones
nō exaudiri fm Hiero. Possum⁹ tn̄ et
alit dicere. qz etiā dato q̄ solū in eccl'ia
sit orandū/vel solū in altari celebrādū:
tn̄ ex h̄ nō est determinat⁹ loc⁹ oziōnis vel
sacrificij:qz vbiq̄ p̄ōt eccl'ia ꝑstrui:⁊ fū
dari altare q̄tū est ex vigore legis sī loci
natura req̄rat/vel patiat.Sz quia ista
mulier ad plenū chīi fba cape neq̄bat:
vel etiā qz forte sibi nō placuer̄t :qz vo
luisset eū dixisse q̄ in illo mōte eēt ado
randū. iō ōr se ⁊ alios tpe messie magz
de h̄ instruēdos:cū subdit. (Dic̄ ei mu
lier.Scio qz messias)hebraice.i.chīus
grece fm Augu.⁊ latine vnct⁹ (veniet)
.i.in p̄rio est vt veniat. vel tā venit: sed
adhuc nō est manifestat⁹. Sz vñ sciuit
cū xp̄as samaritani nō recipiāt/q̄ ve
niret chīs: Ad h̄ ōr Chry.q̄ ex lege sci
re potuer̄t.qz Jacob Ben̄. xlix.dederat
signū aduēt⁹ ei⁹ ablatione p̄ncipat⁹ a
Juda. Et si idez Chryſ.⁊ Augu.dī
cant h̄ eos ex p̄phetis sciuisse:per xp̄as
accipiūt Abraā:Jsaac:⁊ Jacob. Pos
sum⁹ etiā dicere q̄ licz a p̄ncipio sama
ritani tm̄ q̄nq̄ libros moysi recepissent
⁊ idola colerēt: tn̄ p̄cessu t̄p̄is suscepēr
xp̄as :⁊ forte colebāt dn̄m tm̄ oēs aut
mltī. Vñ sic restat Joseph⁹ afferebant
se iudeos qñ iudei p̄sentabant.et sic ēt hr̄
Esdre.j.li.ca.iiij.qñ xp̄s dei reuersus ē
de captīitate babylonica: voluer̄t hre ꝑ
rem in edificio tēpli dn̄i. Et qz ista mu
lier in ꝑbis chīi intellexerat q̄ cessare de
bēāt sacrificia carnalia:⁊ ꝯnter q̄ ali
bi q̄s in hierl'm colerēt ōs:dixit.(Cū ḡ
venerit ille nob annūciabit oīa) .s. ne
cessaria ad salutez. Vñ etiā samaritani
sperabāt saluari ꝑ chīm.(Dixit ei iesus)
tūc postq̄ eā in mēoriā reduxerat chīt:
nō aūt a p̄ncipio:qz visus fuisset ex va
nitate loq̄ fm Chry.(Ego sum).s.mes
sias (q̄ loq̄r tecū) Et ne forte mlier iō
nō crederet eū chīm esse quē solū vide
bat:sequit (Et cōtinuo venerūt discipu
li eius ⁊ mirabāt:qz cū mliere loq̄bat)
Nō mirabāt fm Augu.⁊ Chry. ꝓpt su
spitionē : sed ꝓpt clemētiā ⁊ būlitatem
ei⁹. Videbat em̄ eis mirū q̄ rātus do
ctor quē etiā magēres vsq̄ in desertū se
q̄bant vt audirēt: loq̄rel cū vna paupe
mlere ⁊ gētili. Nō em̄ videbāt vtilita
tē q̄ inde erat secutura. (Neo tn̄ ipoꝝ)
s.discipulorꝝ(dixit) ad mulierē (Quid
q̄ris:aut) ad chīz (q̄d loq̄ris cū ea:)Sz
ei vt ait Chry.chīm plene nō cogīscerēt
tn̄ hēbāt eū ꝑ magē viro : nec audebant
facta ei⁹ scrutari. Cōtra:qz multoties
legunt euz cōfident interrogasse. Rndet
Chryſ. q̄ verz est de ꝓximentib⁹ ad eos:
nō aūt de alīs: cuiusmōi erāt ista. In
hac pre ē morale documētū:q̄ mlri sē q̄
nō curāt de aq̄ spūali gre ⁊ glie: nec cu
rant cōsciam suā purā coꝝ deo fuare:
qz nesciūt donū dei. Qui em̄ est amic⁹
dei hz in isto mūdo ptem padisi:⁊ in fu
turo torū. Naz cū glia et ne vite sumat
ꝑ gra cōsummata q̄ est in essentia aie:⁊ ꝑ
habitib⁹ exn̄ib⁹ in potēcijs:cuiusmōi sē
lumē glie in intellectu:⁊ charitas p̄tie in
volūtate q̄ a gra fluunt:⁊ ꝑ opationib⁹
q̄ ab illis habitib⁹ elicīūt: q̄ sē visio dei
atq̄ fruitio : fui dei habēt hic oīa p̄di
cta inchoatiue.i.gram inchoatā in aia:
⁊ fidē in intellectu q̄ est lumis illi⁹ scintil
la:⁊ charitatē ac spem in volūtate: ⁊ co
gnitionē ac suauissimā diuini amorz cō
solationē. Jdeo Ps. Gustate ⁊ videte
qm̄ suauis est dn̄s.i.fruitiū dn̄i. Et sal
uator Mat.xj. Venite ad me oēs q̄ la
boratis.⁊ onerati estis: ꝑtis scz ⁊ aducrsi

tatiꝫ secꝛi. Tollite iugũ meũ sup vos: .i. obsuantiã mee legis: ⁊ discite a me: qꝛ mitis sum ⁊ hũilis coꝛde. Et sequit. Et inueniet requem aiabꝫ vꝛis. Et ne credas q̃ loq̃t de requ futura: subdit. Jugũ em̃ me. suu. est: ⁊ o. me. leue. s. ad poꝛ

Quantũ ad ꝛtiũ tangit illꝫ (tandũ. lũinatio ꝓpꝛi huiꝰ ciuitatis Sichar: que tũc fm Josephũ erat samaritanoꝝ metropolis cũ ꝺꝛ (Relict g̃ hydꝛiã suã). i. aq̃ vasculũ fm Aug. Grece em̃ hydoꝛ latine aq̃ ꝺꝛ. Jn̄ hydꝛia q̃si aq̃ꝛia (mulier) inebꝛiata suauitate ꝓboꝝ chꝛi: vt expeditioꝛ ad ciratẽ curreret. (Et abijt in ciratẽ: ⁊ ꝺꝛ illis hoibꝫ. Venite ⁊ videte) non ꝺꝛ: credite: qꝛ sciebat si poraret de fonte vñ ipa potauerat q̃ ipi q̃q̃ ine bꝛiarent (hoiem) nõ ꝺꝛ aũt ꝓpham vel messiã fm Chꝛys. ⁊ Alchui. vt paulati illos edoceret sic paulati fuerat edocta ꝑ chm̃ (q̃ dixit mihi oia q̃cũq̃ fecꝰ). i. adulteria mea cũ falso viro. ⁊ sic nõ erubescit ꝓpꝛ gl'iam chꝛi sua pcã publice fateri. Chꝛys. Nõ ꝓcundata est hec dicere. Aia em̃ cũ ignita fuerit igne diuino: ad nihil eoꝝ q̃ sꝛ in ꝛra de reliq̃ inspicit: neq̃ ad gl'iam/neq̃ ad verecũdiã: sꝛ ad vnã solã q̃ detinet eaz flãmã. Hec ille. Vel oia q̃cunq̃ feci. i. totã seriem vite mee cũ q̃nq̃ viris. Et sic dedit eis euidens signũ q̃ ipe esset messias. nec tñ se fatet adulterã. Et ꝓter etiã vt eos magis ad credẽdũ puocet: requꝛit de h̃ eoꝝ sniaz ꝺi. (Nunq̃d ipe est chꝛs?) Si em̃ apte dixisset illũ chm̃ esse: forte viri fuissent indigꝛi ꝑ mulierẽ doceri/ et exire noluissent (Et exierũt de ciuitate ⁊ venerãt ad eũ) Discipli aũt circa magr̃m succesi amoꝛe fm Chꝛys. videtes eũ itinere ⁊ caloꝛe fatigatũ. ⁊ etiã fm Orig. timẽtes ne e ciuitate supueniẽtes ciues eiꝰ refectionẽ impedirẽt voluerũt eũ prãdere. lõ sequit. (Jnterim). s. dũ mulier ꝑdicaret in ciuitate magꝛita chꝛi (rogabant eũ) cũ magr̃ reuerẽtia (discipli eiꝰ dicẽtes: Rabbi). i. magr̃ (mãduca. Jlle aũt) scies fm Theo. q̃ illa mulier totam ciuitatez ad se traheret (dixit eis. Ego cibũ habeo mãducare). i. samaritanos per amoꝛẽ ⁊ fidem mihi incoꝛpa re (quẽ vos nescitis) fm Theo. vel q̃a nescitis q̃ saluteꝫ hoim cibũ appello. vt qꝛ nescitꝫ q̃ samaritani sunt crediturꝛ. Vlt fm alios: qꝛ nescitis q̃tũ sit desiderũ meũ de salute populoꝝ. Illud aũt desiderũ põt patere hic aliq̃lit. Nã laboꝛe itineris ⁊ estu solis debilitatꝰ: boꝛa etiã comedẽdi tñ sacta/ non curat de coꝛpali cibo: sed desiderat samaritanorum salutẽ. Chꝛy. Sic̃ ꝛcupiscibile est nob comedere: sic ⁊ chꝛo saluare. Hec ille. (Dicebãt g̃ discipli ad inuicẽ) nõ interrogãres magr̃m ꝓpter reuerẽtiã: fm Chꝛy. (Nunq̃d aliq̃s attulit ei mãducare?) Augu. Quid miꝝ si mlier samaritana nõ intelligebat aquã. Ecce discipuli nondũ intelligũt escam. Hec ille. Et hoc aũt sicut ꝺꝛ Chꝛys. ptz q̃ chꝛus oblatos sibi cibos ab alijs accipe solebat vt illi merereñ: ⁊ vt daret pauperibus exemplũ: q̃ nõ esset nob g̃ue ab alijs enutriri. Hoc inq̃t ꝓpꝛiũ ⁊ necessariũ ẽ doctoꝛibꝫ alienos hꝛe ꝓcuratoꝛes ciboꝝ: vt ipi de nullo curãtes/ ꝓbi mistrationẽ curẽt sollicite. Hec ille. (Dicit eis ihesus) apte eos docẽs ⁊ non ꝑ circũlitũ: vt mlierẽ fm Aug. (meꝰ cibꝫ est vt faciã volũtatẽ eius q̃ misit me) q̃ voluntas est (vt ꝓficiã opꝰ eius) qõ mihi imposuit. s. illuminationẽ infidelitũ ⁊ conuersionẽ pcoꝝ. Qõ fm Chꝛy. exꝑssius declarat subdẽs exemplũ de messe materiali ꝺi. (Nõne vos dicitis q̃ adhuc q̃tuoꝛ mẽses sunt) id est futuri erant. erat ei tũc qñ chꝛs ista dicebat hyems: fm magr̃m histo. ⁊ de mense decembꝛi vt ianuario vt videt. qꝛ in pasca offerebãt nouas fruges (⁊ messis) coꝛpalis. i. rẽpus cõgruũ ad merẽdũ (venit. Ecce dico vob) Adaptat silitudinẽ ad ꝓpositũ (Leuate oculos vꝛos). i. mẽtis cõsideratione ⁊ cogitatione: fm Orig. ⁊ Chꝛy. ⁊ fm eundẽ Chꝛy. vltra oculos mẽtales iubet leuare etiam coꝛpales: vt videãt multitudinẽ samaritanoꝝ ad se venientẽ (Et videte regiones). i. multitudines aiaꝝ ⁊ turbaꝝ fm Chꝛys. (qꝛ albe sunt ad messem). i. disposite ⁊ pate ad credẽdum: vt ꝑ fidẽ ꝛgregenꝫ in domũ eccle sie: ⁊ tribulationibꝫ triturate purgenꝫ

grana.z tandē celesti horreo collocenk. Chrys. Sic ei spice cū dealbare fuerit ad messem sūt parate: ira z hi ad salutē sūt parati. Hec ille. Sed q̄re chs hic nō loqr apte iz p similitudinē. Ad h dicit Chrys. q h fac ꝓmo vt meli⁹ intelligak q: ipa similitudo est q̄si scptura in q̄ legere possum⁹ quod dr. Scdo: q: z narratio est dulcior z meli⁹ retinek ex ꝓsonāria similitudinū cōgruar. Deinde inuitat aplos ad metendū spūalit dicēs (Et q̄ mercit). i. ꝙcrcit alias pdicādo (merce dē accipit) in pnti tpe. s. grām z ꝓsolatiōne ꝓsciētie (z ꝓgregat) sibi pi (fructū) id est gaudiū de fruitōe dei (in vitam eternā) terminādū z pficiēdū. Vl (congregat) ad eccliam (fructū). i. alias ꝙcrsas (in vitā eternā) reponēdas (vt z q̄ seminat). i. pphete z ꝓphete sm Chrys. q: seminauerūt diu ante fidē quā apostoli collegerūt (sil gaudeat et q̄ mercit) id est apli ꝓgregāres ad eccliam ifideles z eor sequaces. Est em h gaudium vtrorū q̄ cōmune. Et i materiali q̄dem messe q̄ seminat tristak si ali⁹ mercit: iz nō in spūali. Tpalia ei bona ex pticipatiōe minuunk: nō aūt spūalia iz augenk: saltē accidētaliter: q: vnusq̄sq̄ gauder de bono pri. iō q̄nto plres sūt bri: tāto q̄libet eor magis gaudet extēsiue. q: ō plurib⁹ gaudet. z forte etiā intēsiue accidētalit. Vide ve h. ij. ij. q. liij. ar. v. ad q̄ntū. z. liij. di. xlix. q. j. ar. liij. q. x. (Jn hoc em). i. ꝓpter hoc (est ꝓbū) vie pdicatiōis (vere). i. magis apparēs verū z credibile (q: ali⁹ est q̄ seminat). i. chor⁹ pphetarū: q̄ alij fuerūt ab aplis. nō fide: cū eadē fuerit vtrorūq̄. sed ꝙcrsatiōe: cū sub legalib⁹ cerimoniis ꝙcrsarenk (ali⁹ q̄ mercit) id est chor⁹ apostolor. Quanto em plures attestank idem: illud apparet verius. Prophete aūt seminādo pdixerūt que apostoli metēdo cōpleta esse dicebāt. Vel aliter. Erat em puerbiū apd iudeos vt dicerēt: ali⁹ seminat: ali⁹ mercit: q̄n ex labore vni⁹ alius reportabat fructū. Dicit g̃. (Jn hoc em). i. in messe spūali (est ꝓbū vere) id est verificak vsiratū puerbiū quod sequit. scz (q: ali⁹ est q̄ seminat: ali⁹ qui mercit) Et hec expositio magis ꝓsonat sequētib⁹. Ad q̄rā intellectū sciendū est q̄ messis ista spiritualis triplicit sumi potest. Vno mō p populo iudeor. Alio mō p populo gētilū samaritanor. et Tertio modo p⁹ alijs populis gentilib⁹. De ꝓma z secūda non est dubiū q̄ patriarche z ꝓphete eam seminauerūt saltem scripto exhortando: z ad suscipiendū chr̄istū p fidem disponendo. Sicut em h spirituale metere est cōuertere ad fidem chr̄isti. Jta spirituale seminare istud est ad hanc fidem populos p⁹parasse. Tertiam ꝓ messem seminauerūt ꝓphete: inq̄ntū dicta eor ad ꝙcrsionē gentiliū cōferebāt Facilius em credebāt videntes ea que sunt fidei fuisse ante pdicta. Ad ꝓmaz messem cōgregandā missi fuerūt apostoli ante chr̄isti passionē. vt hr Mat. x sed non ad secūdā z tertiam: quia dixit eis tunc: vt ibidem habek. Jn viam gētium ne abieritis. z in ciuitates samaritanor ne intraueritz: sed misit illos ad secundam z tertiam post resurrectionē suam: quando dixit eis. Act. j. Eritis mihi testes in hierusalē z in oī iudea z samaria z vsq̄ ad vltimū tre. z Mar ci vlti. Euntes in mūdū vniuersum pdicate euangeliū oī creature. id est oī homini indifferenter. Sequit g̃. (Ego misi) de pterito quo ad messem iudaicā non aūt quo ad reliquas: nisi sm pdestinationē/z intentionē suam (metere) id est ad fidem cōuertere (que nō seminastis) id est animalia rationalia q̄ ad fidem non disposuistis. (Alij) id est patriarche z ꝓphete (laborauerūt) vt mūdus ad chr̄istum disponerek (z vos in labores eor) id est in fructus laborū (introistis) quia iam pparatos ad cōuersionē per ꝓphetarum labores habetis cōuertere. Videtur autē hic innuere domin⁹ q̄ grauiores fuerūt ꝓphetarum q̄ apostolorū labores. z forte verū est q̄ ad populum iudaicū. Tum quia diuti⁹ circa illum occupabank. Tum quia sine fructu laborabāt: quod est graue. Tum q: non habebāt gratiam et charitatē tam abundanter que facit labores dulces Tum q: fructū quē sperabant expecta

bant ī longinquū.ī.tpe messie ꝓcipere. Nec tñ seqt ꝙ maiora eēnt eox merita ꝗ apl'oꝝ.qz meritū nō mēsurat essentia liter fm laborē: sz fz charitatē:quā apl'i habuerūt maiorē:vt pz p s. Tho.j.ij.q. cvj.ō vi.q.xij. Ro.viij.vl.v. Redit ät euāgelista ad narrādū de m'liere dicēs. (Et ciuitate aūt illa m'ri crediderūt in eū samaritanoꝝ)Et q̄ ptz ꝙ regio erat parata ad messem ꝓpt ꝑbū mulierꝭ(cui dñs efficatiā loqndi dedit (testionū ꝙ bibēt:qz dixit mihi oia q̄cūq; feci) Et istimabāt em fm Chrysł. ꝙ neq; q̄q; multi er gratant audiuisset eū q̄ adulterā illā dixerat:nisi aliqd magnū fuissz i illo:q̄ potuisset secreta cognscere. Vel forte ex istimabāt chīm mgrm ex h ꝙ absentis mulieris virā cognouisset. Jn h aūt samaritani iudeis pferunt in credēdo ꝓpt duo. Prio:qz ad eos nō erat chīs psona liter missus sic ad iudeos. Scōo:qz nō viderāt tot ei⁹ miracla vt iudei.(Cū venissent ḡ ad illū samaritani:rogauerūt illū vt ibi maneret)reputantes se felices si ei⁹ pntia potirent:nec mīx:qz ei⁹ cōuersatio erat honesta:doctria fructuosa:societas iocūda:z nl'i ꝓpt q̄stum onerosa(Et mansit ibi duos dies)vt eis exte satisfaceret:z ñ pl⁹:ne iudei murmurarēt z dicerēt eū eē factū ciuē sichar:et samaritanū (z m'ro pl'es crediderūt ꝓpt fmonē ei⁹(q̄ ꝓpt fmonē m'lierꝭ)Sermo em chīi erat efficacior z ḡtiosior z sapiētior(z m'leri dicebāt:qz iā nō ꝓpt loqlā tuā credim⁹)qz hēm⁹ efficacius lumen. (Ipsi em audiuim⁹ z scim⁹).ī.certi sumus. Amb. Fidei simplicitas argumētis oib⁹ anteponit(qz h est saluator)spūal' z vniuersal'(mūdi)z nō solū iudeorum.

Jn hac pte ē documentū morale ꝙ q̄ſdā q dicūt se nō tō bñ viuere:qz miracula nl'a viderūt. Dentiunt em. Ecce iudei visis tot miracul'is dñm pdideūt:imo repulerūt vt ira dicā. Samaritani vo cū rāta facilitate crediderūt:z h qz sine iudicia z superbia erant. Vñ Luc.xvj. Si moysen z ꝓphas nō audiūt:neq; siqs ex mortuis resurrexerit credēt. Jgit nō tō male viuūt:qz signa nō viderūt:sz quia volūt. Est z aliud i toto h euāgelio notandū. Nā chīs fec mentiōez ō duplicē aq̄:z vnā docet ꝓtēnere:reliquā appetere. Pria est q̄ sitim excitat:ō q̄ dr. Qui biberit ex aq̄ hac sitiet itez:z fcat amorē mūdi.ī.amorem diuitiaꝝ/delitiaꝝ/z honoꝝ. Jsta aq̄ est turbida.iuxta illud Hiere.ij. Quid tibi i via egypti vt bibas aquā turbidam.z ꝓseqnt nō ē apta ad speculādū siue coḡscendū defect⁹ suos:qz turbida.nec ad bibēdū:qz amara sī turbida nec ad lauandū:qz immūda. Scōa vo est q̄ sitim extinguit:illa.ſ.quā ipse dat.ī.spūsctūs: q̄ est dulcis ad bibēdū:clara ad speculādū selpm. z munda ad lauandū:qz spūsctūs i corde facit liuiū ex aq̄ lachrymaꝝ z cineribꝰ petroꝝ:z sic illud emūdat. Est etiā z h notādū ꝙ allegorice loqndo:hora sexta.ī. etate senili sexta:chīs venit ad puteū pfundita tē.ī.ad terras. Et eo sup illo qescente.ī. dormiēte i cruce:venit ad eum m'lier samaritana.ī.gētilitas:cui ipe offert aq̄m viuā.ī.sacrm baptismi z alia sacramenta q̄ de latere dormientis i aqua z sanguine emanarūt:z illa i ipm credēs:a se hydriā.ī.frenoꝝ cupiditatē repellēs: chīs cupit pdicare:sz iubet vocare virū.ī. ad ducere rōnē q̄ in oib⁹ suis opib⁹ dirigat. Jn figurā etiā hmōi:de latere dormientis Ade/Eua formata est.

Sabbato post dominicā tertiam Quadragesime.

Lex euāge. Joan.c.viij.

Derrexit Jesus in montem oliueti: z diluculo iterꝝ venit in templum Et oīs populus venit ad eum. Et sedens docebat eos Adducunt aūt scribe z pharisei mulierē in adulterio deprehensam:z statuerūt eam in medio et dixerunt. Magister:hec mulier modo deprehensa est in adulterio. Jn lege autem Moyses mandauit nobis huiusmodi lapidare. tu ergo quid dicis

Sabbato post do. iii. quadra.

Hec aũt dicebãt tentãtes eũ vt possent accusare eum. Jesus ãt inclinãs se deorsum digito scribebat i terra. Cũ ãt psseuerarẽt interrogãtes eum: erexit se z dixit eis. Qui sine peccato est vestrum: prim⁹ in illã lapidẽ mittat. Et iterꝫ se inclinans: scribebat in terra. Audiẽtes aũt vn⁹ post vnũ exibãt: incipiẽtes a senioribꝫ. Et remãsit Jesus sol⁹ et mulier in medio stãs. Erigẽs aũt se ihesus dixit ei. Mulier vbi sunt qui te accusabãt? Nemo te cõdemnauit? Que dixit. Nemo domine. Dixit aũt Jesus. Nec ego te condẽnabo. Vade et amplius noli peccare.

Derexit ihesus ī mõtem olíueti z ẽ. Joã. viij. In ꝑsenti euãgelio tangunt tria puncta: que sunt Insidiatio/ Confutatio/ et Miseratio.

Quãtũ ad ꝑmũ tãgit insidiatio phariseoꝝ aduersus chm̃. Est aũt sciẽdũ: q̃ saluator nr̃ post suũ aduentũ i hierusalẽ vltimũ: qñ. s. ad passionẽ venit i die palmaꝝ h̃ obfuauit: vt i die q̃dẽ ꝑdicaret i tẽplo: nocte ꝙo exiret i bethaniam Die g̃ dñico post doctrinã sero exiit extra ciuitatẽ hierl'm z iuit i bethaniã: sic milit fec̃ die lune z die martis. Die ãt mercurij fuit i bethania: vt iudei hẽnt locũ ꝙsiliãdi de morte sua: sic volebant facere z fecerũt. Jn vna aũt haꝝ dierũ ꝓtigit historia de q̃ in ꝑncipio agit euãgelio: z tradit fuisse die lune. Et licz brus Joãnes narret eã ante vltimũ aduẽtuz ꝑdictũ: tñ h̃ dicũt q̃dã dici anticipatiue. Vñ mgr̃ hist. ponit fm ordinẽ historie hanc q̃ hic narrat facta post vltimũ aduentũ ꝑdictũ. Sciendũ est tñ q̃ de hac historia adultere mulieris. Chrys. nullã penit⁹ fac̃ mentionẽ: z causam assignat traductoris ei⁹: qr ipa i antiqs volumib⁹ grecis nõ habet: nec i grecie ecclesijs recitat. Vñ greci eã dicũt apocriphã: z ita Joãni additã: sic Danieli fabula draconis z Susanne historia. Sz qr scti latini eã tãq̃ ô Joãnis textu exponũt z i ecclesijs latinoꝝ recitat: dicẽdũ ẽ grecis q̃ potuit ipe Joãnes eã opi suo ia ꝙpleto iseruisse: z ꝓtea i q̃busdã antiqs volumib⁹ ñ hr̃. Quis ei eẽt tãre temeritaz vt eã fingere voluisset. Et si q̃s eã voluisz fingere: q̃ cã potuit fuisse: Dr̃ g̃ (Perrexit ihesus i mõtẽ oliueti) .i. i bethaniã fm Alanũ: q̃ vt ex euãgelistz ptz ẽ i mõte oliueti sita i latere orientali distãs a hierl'm q̃ndeci stadijs: in q̃ hospitabat i domo Marthe z marie sororꝝ lazari. Sz q̃re nõ remãsit i hierl'm vbi ꝑdicauerat: et i crastinũ ꝑdicaturꝰ erat: Ad h̃ ór Chrys. q̃ null⁹ inuitauit eũ: z forte eã fuit: qr nlli magnatũ aduolabat. vl qr lz ibi hẽret amicos. vt ptz de eo q̃ fec̃ ei cenã in q̃nta feria sequẽti: tñ ipi timebãt magnates. Vñ z ipe Nicodem⁹ q̃ erat vn⁹ ô ꝓncipib⁹ z credebat in eũ nõ ẽ ausus se ei iũgere: sz venit occulte de nocte ad eũ (et diluculo). i. diei luculo siue parua luce añ. s. solis ortum (itꝫ venit i tẽplũ). s. ad ꝑdicãdũ: i q̃ el⁹ sollicitudo i docẽdo ptz. Sz ex h̃ videt q̃ malũ sit post prãdiũ ꝑdicare. Ad hoc dr̃ fm q̃sdã q̃ ꝑdicatio ad duo ordiat. s. ad retrahẽdũ homes a malo. z ad ꝓuocãdũ ad bonũ. Rõne ꝑmi tũc magz ꝙgruit qñ homes sunt ꝓniores ad vana. i. post prãdiũ. Rõe ꝙo scõi qñ st magz sobrij: (Et ois ppls vẽit) q̃ erat i tẽplo ad orãdũ: fm alios. Vl fm alios: ois ppls ciuitatz. i. maior ps. z h̃ ẽ rõnabile: qr euãgeliste innuũt q̃ ill' die⁹ ꝑdicatões mirabiles faciebat. Vnde Lu. xxi. dr̃. Et ois ppls manicabat. i. mane veniebat ad eũ i tẽplo. Et Joã. xij. dixerũt iimici el⁹. Ecce ror⁹ mũd⁹ post eũ abiit (ad eũ) vt audiret fmonẽ ei⁹. Nam die alia ꝑcedẽti fecerat fmonẽ ita mirabilẽ: q̃ milites q̃ venerãt cõprehẽdere eũ stupefacti in ꝓbis ei⁹ nihil ei dixerũt: sz reuersi ad eos q̃ miserãt illos: dixer̃t. Nũq̃ sic locut⁹ ẽ hõ. Vñ ppls memor libẽti⁹ de nuo veniebat. Vel causa fuit: qr i ppl'o erat dissensio quibusdã dicentib⁹: qr bonus est: quibusdaz negantib⁹: iõ q̃ vt ex

verbis eꝝ deꝑhenderēt q̄lis esset venie
bāt ad eū(Et sedēs)in cathedra vl̄ loco
doctoꝝ.vel sedēs.i.assidu⁹ existēs(doce
bat eos)ꝛ nō tenebak:qꝛ nondū pati di
gnabak(Adducūt ār ei scribe) famosi i
sapia:qꝛ legꝫ doctoꝛes(ꝛ pharisei)famo
si i vita:qꝛ pl⁹ q̄ ceteri religiosi erāt ap
pareter:ꝛ vtriq̄ maxio zelo iuidie ꝛtra
chm ꝛcitati(mlierē i adulrio deꝑhen
sam)Ilti pessimi viri videbāt fm Aug.
q̄ dns māsuetudinē hēbat.et laudabat
ꝛ p̄dicabat miscōiaz:ꝛ ob h̄ pp̄lo ama
bilis reddebak. Jō ꝓposuerūt ei casum
in q̄ videbak eis q̄ necessario aut ꝫ mā
suetudinē aut ꝫ legē diceret:ꝛ ꝫñr odio
sus pp̄lo redderek:qui ꝛ māsuetudinē ꝛ
legē amabat:credebāt tñ vt ait/q̄ ꝑ mā
suetudie respōderet vt pp̄li sibi fauoꝛē
ꝛciliaret. Vlñ seq̄k(Et statuerūt eam i
medio).i.in publico:nō vt seruarēt foꝛ
mā iudicū:qꝛ chs fm estimatōez eoꝝ
ñ erat iudex:sz qꝛ putabāt q̄stionē isolu
bilē:ꝛ chz publice ꝓfundere cogitabāt

Sz q̄re nō adduxerūt sl̄k:ꝛ adulterꝫ cū
q̄ erat cōꝛehēsa:Ad h̄ dr/q̄ huⁱ⁹ potu
it esse mltiplex rō. Prio:qꝛ forte vole
bāt ponere i coꝛde pp̄li q̄ esset aliqs di
scipuloꝝ eiꝰ.vel Scdo forte erat diues
ꝛ pecunia coꝛrupit eos.vel Tertio foꝛ
te aufugit.(Et dicūt ei. Dgr hec mu
lier mō)cū sint dies sacri(deꝑhensa est)
ita q̄ res ē certa(i adulterio)qd lex val
de abhoꝛret. Vlñ seq̄k(Jn lege ār moy
ses).i.dns p Moysen (mādauit nobis
hmōi)pcōzes fidem matrimonij violā
tes(lapidare)Leui.xx. Per lapidatōez
tñ pōt itelligi oīe genꝰ moꝛtꝫ: ꝛ p moꝛ
tē lapidatio. Vlñ aliq̄n lex dlē hmōi oc
cidēdos:aliq̄n lapidādos. Sz q̄re in le
ge noua adulteri nō lapidank? Ad h̄ dr
q̄ lex vetus data est hoibꝫ q̄si impfectis
ꝛ paruul:ꝛ pmissiōe ꝛpaliuz inducebat
ad sui obseruantiā. Juxta illud Esa.j.
Si voluerit⁊ ꝛ audierit⁊ me:bona terre
comedetis:ꝛ p cōminatiōez ꝛpaliū ma
loꝝ reducebat a peccat⁊. Lex ꝥo euan
gelica data est hoibꝫ q̄si pfectis: ꝛ pmit
tit spūalia:ꝛ spūales siue etnas penas
ꝑncipalit cōminak:ideo i ea adulteri et
ne pene reseruank ꝛ non occidunk ꝛpali

moꝛte. Sed q̄re magis lapidak mulier
adultera q̄ vir adulter? Ad hoc dr fm
Aug.in Enchiri.q̄ mlier habet plura
se a malo retrabētia.s.custodiā viri:cō
fusionē mūdi:terroꝛē legū: ꝛ dr timoꝛē.
vir aūt habet vltimū tm. Vel pōt dici/
q̄ h̄ sit qꝛ magis est ꝫ certitudinē ꝑlis
si foꝛnicek mlier q̄ si vir. ꝛ ꝫseq̄nt seq̄k
maⁱ⁹ malū ipi ꝑli q̄ nescit parentē suū
a q̄ habeat nutrimētū ꝛ doctrinā. Unō
nū q̄ vna vroꝛ habuit duos maritos sic
ecōtrario(Tu q̄ dicis:)vtrū sit lapi
danda vel nō: (h aūt dicebāt tentātes
eū)vtrū scz ꝓpt habendā opinionē d mā
suetudie ꝫsuleret ꝫ legē vt apperebāt ꝛ
credebāt(vt possent accusare eū) Pila
to p̄sidi q̄si trāsgressoꝛē legꝫ diuie. Vel
vt possent accusare eū pp̄lo cuiⁱ⁹ timoꝛe
eū cape nō audebāt. Moꝛalit est in
hac ꝑte documētū ꝑ pcōzib⁹ q̄ iniusta
agunt ꝫfidentes:qꝛ se occulte opari pu
tāt. Deꝰ em pmittit eos aliq̄n publica
ri vt rōne ꝫfusiōis resipiscāt. Et sz hoc
hoi sit bonū:tñ melⁱ⁹ esset vt ꝫseruares
famā tuam ꝛ spōte delicta coꝛrigeres.
Gre.ij.moꝛ. Qui sepe volēs cadit i cul
pā:q̄nq̄ nolēs capit ad penā. Hec ille.

Quātū ad scōm tāgit ꝫfutatio istoꝝ
hypocritaꝝ:qꝛ chs ita rñdit ꝑ ꝛ iusti/
ciā suauit ꝛ miscōiam:ꝛ illi q̄ volebant
eū ꝫfundere:penitus sūt ꝫfusi. Dicit q̄
(Jesus aūt inclinās se deoꝛsuz) Nō em
statim rñdit. Primo vt ostēderet matu
ritatē seruandā i iudicijs. Sene. Opti
mū iudicē existimo q̄ cito intelligit:tar
de iudicat. Scōo vt daret eis spaciū re
sipiscendi a malicia. Tertio vt ostende
ret se neq̄ ad hāc q̄stionē libēter rñdere
neq̄ q̄rere ꝫfusionē eoꝝ (digito scribe/
bat i terra) Jn terra scribebat fm Au/
gu. vt oñderet ꝑ oēs ꝑtaui scribenk i ter
ra.iuxta illud Hiere.xvij. Recedētes a
re i terra scribenk.sic iustoꝝ noia scribi
dicunk i celo. Et scōo fm s.Tho. vt ostē
deret se traditurꝫ legē dulciozē ꝛ molli/
orē siue mistoꝛē antiqua: q̄ fuit in duro
lapide scpta:qꝛ irritā faciens q̄s illam
absq̄ mifatiōe occidebak.vt ꝑz.Heb.
x.Scribebat aūt digito fm eundem:vt
oñdat se esse illū cuiⁱ⁹ digito lex dicitur

scpta z ꝓnter frustra tentāt accusare eū de lege cū sit legislator? Quid ꝯo scribere incertū est. Sz tñ diuersi diuersa dicūt ꝓbabilr. Nā fm Amb. in q̄dam epla ad studiosum scribebat. Terra absorbe hos viros abdicatos. i. digne cōdēnandos. Et sumit Hiere. xxij. Sz fz eū in epla ad Irenēū scribebat. Terra frā accusat. i. pcōr pcōrē. fm Aug. ꝯo scribebat qō postea ꝓtulit. Sz fm glo. scribebat istoꝝ crimina/z faciebat aliquā ira vl figurā. i q̄ vnusq̄sq; sua tm pcā z suā dignā ꝑdēnatōez videbat: vt sic ꝓnter miam peterēt z scirēt alijs misereri. Sed q̄re nō potꝰ agre dicebat: Ad ꝟ dr q̄ nolebat occulta publicare. Vel possumꝰ dicere q̄ secura fuissent in astātib⁹ infinita mala spūalia: puta appetitꝰ ppetrādi silia: z odia: z inimicicie: z homicidia. Forte em̄ ibi erāt mlti vri q̄ꝝ vroꝛes ab eis erāt violate. Quid āt hoꝝ verꝰ sit incertū est. Verūtñ fm s. Tho. dictū Augu. est ꝓbabilꝰ ꝓmo Amb. sz vtroq; illiꝰ glose dictū vr mihi ꝓbabiliꝰ. Nam si scpsit: fra absorbe: q̄re nō sr absorpti: aut ēt q̄re illō scpsit: Terra ei etiā cogtatiōi obedisset chr̄i Si dicaf q̄ scpsit ꝓpr̄ eos/ vt videret se dīgs absorberi. Dico q ꝟ redit in opinionē illiꝰ glose q̄ dr: q̄ faciebat aliquā figurā in q̄ scelera viderēt. qz ista figura potuit eē scptura vel alia. Et sil'r nō scpsit. fra fr̄ā accusat: nisi in ista scptura aliq̄d mirabil'r appuisset: qz facilius poſat ista ꝓba dicere eis. Sil'r neq; id qō postea ptulit: qz supflue aut ptulisset aut scpsisset. Chr̄o aūt scribēre z nō respōdente illi valde instabāt vt rñderet: credēres cū eē pplexū z nescire q̄d rñderet (Cū aūt pseuerarēt) cōtinue (interrogātes eū) q̄d vellet rñdere (erexit se) forte indicādo digito ea q̄ scpserat: z tacite monēdo vt legerēt. (z di. eis. Qui si. pec. ē ve. p. ī il lap. mittat.) O gl'iosa rūsio. Amb. Ille iudicet de alterius erroꝛe q̄ nō hz in se qō cōdēnet. Hec ille. Aug. Si diceret: nō lapidet adultera: iniustꝰ ꝙincereſ. si diceret: lapidet: mā suetꝰ non videreſ. Dicat g̃ q ꝟ dz dicere mīsuetꝰ z iustꝰ. Qui sine pcō. zc. Hec vox iusticie est: puniat peccatrix: sed nō a pctōribꝫ ipleat lex: sz nō a ꝓuaricatoribus legis. Hec ille. Sz nūq̄d pctōr ꝓt alīū pctōrē corrigere? Ad ꝟ dōm est ex doctria s. Tho. ij. ij. q. liij. z. iiij. di. xix. cū distinctōe. Aut em̄ loq̄mur de correctiōe fraterna: aut de iudiciaria q̄ ad superiores ptinet. Nā de ꝓma dōm ē q si peccator cū hūlitate z gemitu corrigit q̄si hortādo vt sil' ambo corrigāt sua delicta/nō peccat: q̄uis se ꝑdēnet. i. ꝑdēnabilē oñdat i sua ꝓscia vl fris. secꝰ si ex superbia ꝓtēnēdo sua pcā vellet aliēa reprehendere. Est ei explicl rōne pctōr indignꝰ corrigere. Prio rōe p̄cedēs pcti: maxie si sit maiꝰ pctō fris. Hoc āt itelligo qñ pcōr de suo pcō ñ dolet. z itelligo etiāsi nō sit maiꝰ: sz eq̄le. Scdo rōne scādaliputa si suū pctm̄ sit publicū. Nō em̄ ꝓsumit odisse pctm̄. qō itellige: nisi ēt publice oñderet se de suo dolere. Tertio rōe supbie vt dictū est. Hec ex. ij. ij. Si ꝯo loq̄mur de scda sic vr ipe loq̄ in. iiij. Dōm ē q exñs i veiali pcō pt corrigere qz nō reddit hoiez indignū execūtōe officij. nec ita ē cā scādali vt mortl'e. vt cū sine eo nll's vitā ducat. Si ꝯo sit i mortali ēt occl'ro: secꝰ. qz reddit hoiem inhabilē ad execūtōez officij cuiustibz. Posset tñ corrigere nō vt minister eccl'ie exequēs. s. officiū: sz vt ꝑuata ꝑsona/nisi rōne scādali. Loq̄f aūt s. Tho. de exñti i mortali actualit: qz. s. nō est ꝓritꝰ. z loquit de ministris eccl'ie seu ꝓlatis q̄tum ad spūalia. De iudice ꝯo laico dōm vr q si exñs actual'r i mortali corripit aliquē motu ꝓprio peccat: qz nō mouet zelo dei p̄ pcm: qz illō in se corripet: maxime si suū sit eq̄le/vel maiꝰ: sed vr mouet ex supbia. Si ꝯo iudicat lege exigente z ex mēte legis ñ peccat: vt aliq̄ dicūt. nec ꝑdēnabilē se oñdit i eo q fert sniaz: sz in eo q facit id p qō sniam sil'ez merek. Et hec determinatio vr ꝓformis doctrie s. Tho. iij. q. lxiij. z. iiij. di. v. z di. xix. z di. xxiij. z q̄dl'. vij. q. iij. vbi tenz q ex hibēs se mistꝝ eccie i aliq̄ spūali z exñs i mortl'i peccat mortal'r: qz ñ se ꝓformat dño cꝰ ē mist'. Ista āt rō ñ tz i mistro laici. vñ ipe sr Jo. exp̄sse sic dīmiat vr ꝟ ꝟ

ťmīnatū est (Et iterū se inclinās scri/
bebat in tra) Iterato se chīs incliauit
fm glo. ꝓcens eoꝝ ꝑecūdie: ne. s. tantū
erubescerēt de aspectu eꝝ. fm Alchui.
ꝑo vt libere possent exire. fm Aug. ꝑo
vt oñderet ꝙ erāt indigni videre vultū
eꝝ z ab eo videri. Vl̄ h fuit vt oñderet
ꝑmā sniaz esse imutabilē: qz ds nō mu/
tak. Sz q̄d scribebat scā vice: Ad hoc
dico ꝙ scribebat idez qđ ꝑus: vt vr. Et
credo ꝙ sic scribebat aliq̄d in q̄ dīnitus
videbāt sua pctā. ita scribebat ordiate:
ita ꝙ vn⁹ post vnū illa cogīscebāt. iō seq̄
tur (Audientes āt) id qđ dixerat. z sup
ple videntes id qđ scꝑserat: erubescentes
de turpitudie suoꝝ pctōꝝ (vn⁹ post vnū
exibāt) sic vn⁹ post vnū scꝑturā forte le
gebant/ incipientes a senioꝛib⁹: vt q̄ ꝑmi
fuerāt in culpa/ ꝑmi eēnt in pena. et q̄ꝝ
forte pctā erāt gulosa. Augu. Sic igīt
illi voce iusticie tanq̄ trabali telo pcus
si sese inspicientes z reos inuenientes vn⁹
post vnū omes recesserūt. Hec ille. In
hac ꝓte est moꝛale documētuz: q̄ꝛta erit
in die iudicij pctōꝝ erubescentia: cū non
solū ipi/ sed totus mūdus videbit eoꝝ
pctā: si isti tātū erubuerīt videntes ea ipi
solū sil̄ cū chīo. Justi aūt tūc nō erube
scent: sz erit eis gl̄ia. qz penituerīt. sicut
nūc ñ erubescit Magdalena q̄ sua pcā
publice p̄dicāt. Hiero. Dicat vnusq̄sq̄
qđ velit: ego interi ꝑ sensus mei puta
re iudicauī melī⁹ eē ꝑfundi coꝛā ꝑtoꝛib⁹
sup tra q̄ꝛ coꝛā angel̄ scīs i celo vl̄ vbi
cūq̄ dns iudiciū suum voluerit demon
strare. Hec ille. Quātū ad tiū tāgit
mīkatio quā peccatrici chīus exhibuit:
cū dr (Et remā. ie. solus). i. sine scrīb z
pharisei⁹: nō aūt sine discipl̄is z plebe.
qz dictio excluſiua: vt dr s. Tho. h ñ ex
cludit nisi respectu extraneoꝝ. i. inimi/
coꝝ. Opz ēt dicere ꝙ ibi remānserit aliq̄
iudex: imo aliq̄ pharisei. qz seq̄t imedia
te post illā hist oꝛiā ꝙ chīus allocur⁹ est
iudos: z ꝙ aliq̄ pharisei ꝺixerīt ei. vtz
ifra sabbo añ dñicā de passiōe. Augu.
Relicti sī duo: mīka: mia. Hec ille. (er
mīer i medio stās) discipl̄oꝝ z plebis.
vl̄ in medio. i. i ambiguo fz s. Tho. ig/
rās q̄d sibi futuꝝ cēt. vñ fm Aug. timu
it se ab illo puniri q̄ sine pcō erat. (Erī
gēs āt se iesus). s. a scribēdo: p⁹ q̄ꝛ oēs ad
uersarij recesserāt (dixit ei) rpando rigo
rē iusticie ꝑ miaz (D mīer vbi sī q̄ te ac
cusabāt:) Nō q̄rit q̄i ig̃nās: sz vt ꝺsolet
Ad h mīer stupefcā ñ rñdit tioꝛe moꝛ/
tis. iō stari dns vt eā respirare faciat z
secure rñdere: subiūgit (Nēo te ꝺdēna.
Que dixit. Nēo do. Di. ei ie. Nec ego
te ꝺdē.) Sz ne videret fauere pctis ad
iūxit fz Aug. (Vade z iā am. no. pec.)
Scūs aūt Tho. ꝺr chīm istā absoluisse
a culpa nl̄a ipositā pena. qz cū absolue
do exīius iustificaret interi⁹: potuit eā
tāta ꝓtritiōe imutare vt ab oi pena ef/
ficerēt imunis. Nl̄s tñ exēplo chīi sine
ꝓfessiōe z pene iniūctiōe q̄nq̄ dz absol
uere. qz chīs tātā in sacris būit excellē/
tiā prār̄, vt sine sacro effectū sacri ꝓfer/
re potuerit: qđ nl̄s pur⁹ hō ꝑ efficere.
Cū āt in ista mīere duo eēnt. s. natura
z culpa/ vtr̄q̄ potuit chīs ꝺdēnare. na
turā q̄dē iubēdo eā lapidari: z culpā cā
nō absoluēdo. z vtr̄q̄ absoluer: puta si
licētiā peccādi tribuiss̄z spōdēs se eā de
ceto nō ꝺdēnaturū. Sz ds odio hns cul
pā z amās naturā: dānauit alteꝝ tm di.
ampli⁹ noli peccare. vt sic appeat q̄rei/
ctus ē ds ꝑ ꝑitatē: z q̄dulcz ꝑ māsuetu
dinē. Hec ille ꝑtualr. Est āt sciēdū ꝙ
i die ꝑgi dedicata ꝓueniēt legit h euā.
Prio qz opposita iuxta se posita magis
eluceſcūt. iō magz ꝓmēdabit appet ino
cētia ꝑgis. Scdo: qz ex h ꝓmēdat mia
chīi ꝙ exñs ꝑgo z filī⁹ ꝑginis: z ꝑginū
spōsus adultaz nō horruit penitētē. Jō
in die ꝑgis hec hist oꝛia recitat vr h co/
gitem⁹. Tertio qz ad ꝓpositū ꝑgis sīl
la ꝑba: Jesus iclinās se zē. z h in sensu
q̄sī allegoꝛico. Nā ꝑgo in scꝑtura appel
lat tra ꝓpt suā stabilitatē z fecūditatez.
iuxta illō. Roꝛate ce. de. zē. Jnclinatio
ꝑo chīi ē eī⁹ incarnatō: q̄ cū i forma dei
eēt semetipz exinaniuit. Jesus igīt se i
clinās. i. hūanitatē assumere dispōnēs.
digito. i. ꝑtute. ss. scribebat i tra. i. in b.
ꝑgie. Sz q̄d scꝑsit: Rñdeo. Aliq̄ q̄ꝺ
illa pulcerria charta decoꝛaret. Naz ds
pī in ea scꝑsit z ipsīt suā potētiā: facies
eā potentē nos adiuuare in vita: iustis

Feria.ii.post do.iiii.quadra.

Seruādo grām: ⁊ iiustz obtinēdo miserícordiā: ⁊ i morte nos defendēdo a diabolo: ⁊ post mortē nos suscipiēdo in celi palatio. Jō dī Maria mr̄ gr̄e/mr̄ misericordie: tu nos ⁊c̄. Filiꝰ ꝓ scḗrit in ea suā sapiḗtiā ad ꝓ nob scire aduocare: iō ꝙ significata fuit ꝓ illā mulierē q̄ apō regē Dauid aduocauit sapiḗter ꝓ filio Absalō exulāte. ij. Reg. xiiij. Spūssācrus iuā bonitatē factēs eā clementē ad miserādū. Vñ ipa de se dīc Ecc̄i. xxiij. Quasi oliua speciosa ī campis Ex quo ptz/q̄ sua miscōia ē excellēs: sic̄ oleum eminet oi liq̄ri. Et ꝓgruēs: q̄ speciosa in tpe oportuno. i. tribulationis. Ecc̄i. xxxv. Speciosa miscōia ī tpe tribulationis. Et patēs oibꝫ iustis ⁊ iniustis: q̄ in campis. Est aūt ī hac pte morale documentū: q̄ q̄ ī pñti hz punire debet attendere solū vel saltē pncipal'r ne de cetero cōmittank scelera. Pene em̄ pñtis vite sūt medicine p̄seruatiue. Jdeo fm Platonis sententiā: nullꝰ sapiēs punit q̄ pctm̄ est: sed ne peccet Amen.

Dñica.iiij.in q̄dragesima

Textus euāge. Joan. ca. vi.

IN illo tpe. Jbit iesus trans mare galilee q̄ō est tyberiadis: et seq̄bat eū multitudo magna ⁊c̄.

IN illo tpe. Jbit Jesus trans mare galilee ⁊c̄. Joānis. vj. Vide dominica vltima post festum Trinitatis.

Feria.ij.post dñicaz q̄rtam in Quadragesima.

Textus euāge. Joan. ca. ij.

IN illo tpe. Prope erat pascha iudeorū ⁊ascēdit iesus hierosolymā: ⁊ inuenit ī templo vēdētes oues ⁊ boues ⁊ colūbas ⁊ numularios sedentes. Et cū fecisset q̄si flagellū ō funiculis oēs eiecit de tēplo Oues q̄z ⁊ boues ⁊ numulariorū effudit es: ⁊ mēsas subuertit Et his q̄ colūbas vēdebāt dixit Auferte ista hinc: ⁊ nolite facere domū p̄ris mei domū negociatiōis. Recordati ꝙ sunt discipuli eiꝰ q̄ scriptū est. Zelus domus tue cōedit me. Rñderunt ergo iudei: ⁊ dixerunt ei. Qō signū ondis nobis: q̄ hec facis. Rñdit iesꝰ: Soluite tēplū hoc ⁊ ī triby dieby excitabo illō. Dixerūt ergo iudei. Quadraginta ⁊ sex annis edificatū ē tēplū hoc: ⁊ tu ī triby dieby excitabis illud Jlle āt dicebat ō templo corpis sui. Cū ḡ resurrexisz ex mortuis recordati sūt discipli eius q̄ hoc dicebat. Et crediderūt scripture ⁊ sermōi quē dixit iesus Cū aūt esset hierosolymis ī die festo mḷti crediderūt ī noīe eiꝰ videntes signa q̄ faciebat. Jpse aūt iesus nō credebat semēti pz eis: eo q̄ ipse nosset oēs ⁊ q̄ opꝰ ei non erat vt q̄s testimoniū p̄hiberet de hoie Jpe em̄ sciebat quid esset in homine.

IN illo tpe. Prope erat pascha iudeorū ⁊c̄. Joā. ij. In p̄senti euāgelio tāgunk tria puncta que sunt Expulsio/Jnterrogatio/et Conuersio.

Quātū ad p̄mū sciēdū ē q̄ mḷta ad h euāgeliū ptinēria habēk sup̄ dñica. j. q̄ dragesime: ⁊ feria. ij. seq̄nti. Jn p̄mo igit pūcto tāgit quō chs eiecit ō tēplo vēdentes ⁊ emētes. Pro q̄ sciēdū ē/q̄ ista eiectio de q̄ euāgeliū loq̄k facta fuit int̄ Quersionē aq̄ ī vinū ⁊ pascā: q̄. s. fuit pdictū miracl'm ⁊ añ pascha. Jn euāgelio aūt Joā. fit mētio ī triby locꝭ ō pascha .s.h ⁊. vj. c. vbi recitak miracl'm ō pāibꝫ

ꝛ.c.xliij.vbi dī.añ die festū pasce.Scōz
hꝫ a miracl'o 2uersiōis aq̄ vsq; ad mor
tē chīs duob⁹ annis pdicauit:ꝛ tārū pl⁹
q̄ntū ab illo vsq; ad pasca fluxit. Nā p⁹
sens electio fuit facta ꝑpe pasca vt h dī
Et seq̄nti anno eodē tpe fec miracl'm ō
panib⁹:ꝛ Joānes fuit ōcollat⁹. Ūñ Jo
annes fuit decollat⁹ ꝑpe pasca: q: vt dī
Mat.xiij.stari post ōcollatōez ioānis
chīs secessit ī desertū:ꝛ ibi fec miracl'm
circa panes:qō fuit factū ꝑpe pasca:vt
ptz Jo.vj. Festū tñ decollatiois ei⁹ ea
die celebrat q̄ caput ei⁹ inuentū est. Et
seq̄nti anno eodē tpe fuit dñs crucifix⁹.
Scōm eos g̃ q dicūt chīm fecisse mira
culū 2uersiōis aq̄ ꝛ ea q̄ h narrant eodē
anno q̄ fuit baptizat⁹ chīs tñ duob⁹ an
nis cū dimidio pdicauit:q̄ ab ei⁹ bapti
smo vsq; ad ei⁹ mortē fluxerūt. Sz cōit
tenet q̄ pdictū miracl'm 2uersiōis ñ sit
factū ī anno baptismi:sz post baptismū
reuoluto anno:eadē die:er h fm mg̃m
hist.ꝛ sctm Tho. tenet eccl'ia. Nam vt
aiūt fz sniaz ei⁹ ea die q̄ magi ch:z ado
rauerūt eadē die ꝛuolut⁹.xxx.ānis chīs
ē baptizat⁹ ꝛ eadem die reuoluto anno
chīs aquā mutauit ī vinū: ꝛ seq̄nti āno
ꝑpe pasca decollat⁹ ē Joānes: ꝛ sequēti
chīs crucifix⁹. Sic g̃ inf chīi baptismū
ꝛ 2uersiōez ag̃ fluxit vnū pasca ō q̄ nll's
euāgelista facē mētionē. Et sic fm q̄ ec⁹
clesia tenet chīs trib⁹ annis ac dimidio
pdicauit. Ōia supꝫ dicta q̄si de ꝓbo ad
ꝓbū sc̄i scti Tho.i sua postilla supꝫ Joā.
Et sentētialit idē ōr mg̃r hist⁹.excepto
q̄ vbi ōr s.Tho.reuolut⁹.xxx.ānis:ipse
pe erat pasca)Est aūt pascha nomē he⁹
braicū fm Aug.ꝛ interp̄tat trāsit⁹:tūc
ei angel⁹ dñi trānsiuit p egyptū pcutiēs
egyptios ꝛ saluās hebreos. Et idē fcat
phase. Scōz Amb.ꝓo est grecū:ꝛ fcat
passiōez(iudeoꝝ)qō ñ dī quasi alie na⁹
tiões pasca celebrarēt:sz iudeoꝝ ōr fm
sā.Tho. Ut q: ñ erat dñi sz hoiz: q: nō
scrē ꝛ ad dei gl'iaz:sz ad hoiz voluptatē
illō celebrabāt.vel vt ōr ad differentiā
nr̄i pasce:i q̄ nō figural'r sz ver⁹ agn⁹ est
imolat⁹(Et ascēdit ies⁹ hier'ymā)vt le
gē ipleret quā ipe tulerat. Jubebat em
q̄ ter ī anno.s.i pasca:ī pētecoste:ꝛ ī sce
nophegia oē masculinū de gñe iudeoꝝ
appareret coꝝ dño i hier'm. Cū remo
tionib⁹ tñ dispēsabat fm alia:q̄ ad pen
tecostē ꝛ scenophegiā. Est aūt sciēdū fz
Alchuinū q̄ bis legit in euāgelijs chīs
post baptismū hier'ymā ascēdisse.s.sel'
añ icarcerationez Joānis:ꝛ sel'añ passio
nē:ꝛ vtraq; vice purgauit tēplū: ejcien
do vendētes ꝛ emētes de illo. Ūñ seq̄.
(Et iuenit i tēplo).i.i atrio tēpli. Nā tē
plū hēbat triplex atriū.i.spactū circa se
ꝛ eoꝝ vnū diuisum i duo.vnū imediate
circa tēplū qō erat sacerdotū. aliō viro
rū mūdoꝝ.aliō mūdaꝝ mlierꝝ.aliud im
mūdoꝝ ꝛ gētilīū. De h electit dñs vēdē
tes. Patēt aūt ista ex dict⁹ supꝫ feria.iij.
post p̄mā dñicā q̄dragesime exceptis q̄
sequūt(q̄si flagellū ō funicul')Querūt
h aliq.s. Nico.ō Ny.quō chīs i tēplo fu
nicl'os iuenerit? Et soluūt dicētes:q̄ p
babile ē eū vsū fuisse funicl'o p zona:sz
mlro ꝓbabili⁹ ē q̄ ibi eēnt funes q̄b⁹ iu
mēta ibi vendēda ligabant. Nā apl's le
gunt zonas habuisse Mat.x. Et ē mul
to ꝓbabili⁹ ō chīo q̄ dat⁹ fuit i exēpluz
oim:ꝑpt qō ꝛ sic cetera ē 2ūsat⁹ ꝛ idut⁹:
vt ptz ex his q̄ docz s.Tho.iij.pte.q.xl.
(Auferte ista hic)Leni⁹ aūt corripuit vē
ditores colūbaꝝ:q: ñ ira debonestabāt
tēplū. Notādū ꝓo q̄ chīs nūq̄ fuit ira
seuer⁹ i puniēdo sic h.q: erat illō factū
i iniuriā ōi pīs:quā nll'o mō ferebat:li
cet sufferret suā.(Recordari ꝓo sē disci
puli ei⁹).s.post eius passiōez:vl' rūc fm
Chrys.q̄ ista vider(q: septū ē)i Ps.lx
viij.(Zel⁹)vt i bonū sumit.q̄ fz Alchu
inū ē feruor animi:q̄ mens relicto hūa⁹
no tiore ꝓ ōfensioe ꝓximi accēdit. Hec
ille.(domus tue).i.quē habui ꝓ honore
dom⁹ tue siue tēpli tui:o pī (cōedit me)
.i.vehemēter accēdit.vl' comedit me).i.
2sūpsit p morte.Zel⁹ em chīi ꝓ ōo puo
cauit magnates iudeoꝝ vt illū occideret
Jn hac pte est morale documētū:qō
Aug tāgit dī. Comedit zelo dom⁹ mei
q̄ oia q̄ vidit ibi puersa cupit emēdare:
zsi emēdare ñ pt tolerat ꝛ gemit. Si g̃
in domo tua ne quid peruersum fiat fat
tagis.in domo dei vbi salus ꝓposita

est/debes pati ꝯtū in te est/siqđ puer/
si videris. Amicus est/admoneat lenit
Uxor est/seuerissime frenet. Ancilla ē
etiā ꝓberib⁹ compescat. Fac q̄quid po
tes pro ꝓsona ꝯtū portas. Hec ille.

Quantū ad scōm tangit interrogatio/
quā iudei chr̄o fecerūt: cū dr̄ (Rñderūt
ḡ iudei) fcō. s. et⁹ nō ꝓbis: q; magꝫ ḡua/
bant ei⁹ fcō ꝯ dicto (qđ signū). i. qđ mi
raculū (oñdis nob q; h facis). i. q; habe/
as ptātē ista faciēdi/seu auctoritatē? In
correctiōe em̄ fm s. Tho. duo reprunt
s. zelus t auctoritas. Et q; in facto chr̄i
de ꝓmo nō appebat dubiū de scōo q̄si/
ucrūt. acsi dicerēt. Quo miraculo ꝓbas
q; habeas auctem imutādi q̄ ordinaue
rūt sacdotes: q̄si pncipalis dns tēpli: vl
q̄si ꝓpha missus a deo. Et q; vt dr̄ sctus
Tho. insidiose signū q̄rebant: q̄si despe
rātes de exhibitōe signi: vt calūnias in
ferrēt nō vt scirēt: ro dat eis signū occl̄
tū q̄ nō illūinauerūt magꝫ. sz magꝫ excecāt
Uñ sequit (Rñdit ihesus t dixit eis: Sol
uite tēplū h̄: t in trib⁹ die⁹ excitabo il/
lud.) Aug. in glo. sic vī ꝓtinuare. Ego
nō do vob signū mee ptātꝫ: sed expono
vob qđ fecerit h̄ qđ ego feci. Et tūc intelli
gīt (Qđ signū oñdis nob q; hec facis:)
. i. vis fieri vel intelligi in h̄ facto (Et il
le. Soluite tē.). i. sic tēplū hoc corpale
vos inq̄natis et ego emūdo. sic corpus
meū vos dissoluetis: t ego resuscitabo.
(vel soluite tē.). i. h̄ argumētū t signū
do vob mee auctoratis (Soluite). i. vos
soluetis: me ꝓmittēte t nō soluēte: neq;
soluēte natura. Nō em̄ dixit: soluā / vel
soluef: sed soluite (tēplū h̄). i. corp⁹ meū
(et ego) mea ꝓture fm Titū (in trib⁹
die⁹). i. post triduū (excitabo illud) a
somno mortis ad vitā. Hoc aūt fuit in
fallibile signū detractis. Appellauit au
tem chr̄s corp⁹ suū templū: q; in eo ha/
bitauit plenitudo diuinitatꝫ: nō solū p
gr̄am vt in alīs: sz corpal'r. vt dr̄ ad Co
loss. ii. s. p vnionē in ꝓsona: q̄ t aia t cor/
pus detracti fuerūt vnita. Ex h aūt cre/
didit Apollinaris q; sic templuz est res
naiata: ita chr̄us corp⁹ sine aia assum/
pserit. t q; in eo diuitas loco aie fuerit.
Sed si h eēt ver/ chr̄s nō fuisset hō pl⁹
q̄ cadauer sit hō. Scōo etiā nō habuit
set hūanā carnē: nec ꝓpr aliq̄d ptinens
ad naturā hūanā. Est ār decept⁹ in h q
chr̄i corp⁹ tēplū dr̄ metaphorice. et ꝓpr
nō opz sil'itudinē ꝯtū ad oia intelligere
Q; aūt chr̄s aiam habuerit ptz. q; dr̄.
Ptātē habeo ponēdi aiam meā. Jo. x.
qđ de diuitate nō pt intelligi: q; ea depo
nere nō pt. (Dixerūt ḡ iudei) h̄ signū nō
intelligēres: t ꝓpter ea reprobare volētes.
(Quadragīta t sex annis edificatū est
tēplū h̄: t tu in trib⁹ die⁹ excitabis illd̄:)
q. d. Impossibile vis facere. Nō aūt in
telligūt ista fm Chr̄y. de tēplo salomo/
nis qđ vi. annis ꝓpletū est. vt habet. iii
Reg. vi. t p Nabuchodonosor fuit de
structū. sz intelligūt vt dr̄ de eo qđ post
captiuitatē Babylonicā filii isr̄l edifi/
cauerunt: quod mltis annis edificaue/
runt: q; a finitimis impediebant: vt ptz
in li. Esd. Idē cū Chr̄y. tenet Alchui.
t oēs fere expositores. Sz h est magīq̄
de q̄ nll's expositor facit mētionē. Si eī
ista nō pnt intelligi de tēplo Salomonis
q; destructū erat. eadē rōne nec de scōo
tēplo edificato post captiuitatē sub Zo
robabel pnt intelligi. q; vt dr̄ Josephus
xx. antiq. c. vi. Herodes destruxit illd̄:
t edificauit aliud qđ octo ānis cōsūma
uit. Ad h dico ꝓmo q; ista ꝓba eē vera
ōnest nece: q; nō sc̄ ꝓba chr̄i vl euāgeli
ste: sz iudeor. Dico scōo q; hūt ꝓtatē de
tēplo salomōis: nō q̄ ad edificatōez tm̄:
q̄. vii. ānis ꝓsūmata est: fm q; loquūt p/
dicti doctores: sz ꝯtū ad magīe ꝓpara/
tionē t actualē edificatōez sil'. Nā Dō
pparauerat materiā: t salomō fabrica
uit. vtz. iii. Re. vii. Sic aūt dr̄ Origē.
A tpe q̄ Nathan ꝓpha cōsuluit Dō vt
tēplū fabricaret: t dō cepit sūptus ppa
rare vsq; ad tps q̄ salomō illd̄ tēplū cō
sūmauit: fluxerūt. xlvi. anni. Nec tñ q;
illd̄ erat destructū. ro de eo ista nō pnt
intelligi: q; ly h: pt ipropē demōstrare.
demōstrando aliq̄d in eadē specie cū eo
qđ tūc videbat: sic t cū dr̄. Hec herba
crescit ybiq;. Dico ctio q; etiā intelligi
pnt de scōo tēplo: vt dictū est eadē rōc.
t tanto ampli⁹ ꝯto in templo quod de
monstrabāt: erat materia multa ꝓpis.

nō aūt intelligūt de trio qō edificauit Herodes. Prio: qr ipe minorī tpe edificauit. Scdo: qr ꝓrie illa nō fuit totaliter noua fabrica: qr nō ꝓparauit totam materiā. Habuit em lapides t lig rempli qō deposuit: quis supaddiderit mlra. Posset tn dici q ipe. vij. ānis subaz fabrice ꝯpleuit: sed tn post p mlros annos aliq̄d modicū fuit sp fabricatū ad decentiā ptinēs. Quāuis āt iudei pdicta referrēt ad tēplū mariale: tn Aug. li. lxxxiij. q. ōt eē ꝑa d tēplo corpis chri Formatio ei t ꝯceptō vt ait hūani corporis. xlv. diebꝫ pficit. Primis ei sex diebꝫ hz silitudinē lactis. nouē alijs ꝯuertitur i sanguinē. xij. alijs solidat in carnē xvij. alijs pficit organizatio quātum ad oia lineamēta. Jsta āt si addat vnū ꝓpt sacrm vnitatis: faciūt. xlvj. Unde ꝟsus. Tres bis i lacte dies: tres st in sanguine tni. Bissent carnē: tressent membra figurāt. Dein aūt est puer i vtero mris cōtra vsq ad ꝯplemētū noni mēsis t initium decimi: dicēte Virgi. in buc. Dri lōga decē tulerit fastidia mēses. Uñ illa ꝟba. j. Bach. vij. mris ad filiū. scz Te. ix. mēsib in vtero portauit: vidēt corrupta. qr libri correctiores hūt. x. t non ix. sumēdo. s. rotū p ptē. Jsta tn sane sūt itelligēda. Nā sil i chro fuerit formatio corpis: creatio aie. t vnio aie ad carnē: t vnio ꝟbi ad carnē t aiaz. Quāuis āt in ipo instāti vnionis corpꝭ chri fuerit pfectū qtū ad integritatē oim membrorū: ad qtitatē tn hūano corpi debitā pueniri i pdicto nūero diez. Est ei sciēdū q in ipa ꝯceptiōe est maiorꝭ qtitatis q futurꝰ est maior. Cū igit chris fuerit mediocris stature: in ipa ꝯceptiōe debuisset ēt eē mediocrꝭ qtitatis. Sz ista qtitatē tūc nō hūit: sed eā quā tūc hūt illi q futuri sūt qui. t deiñ. xlvj. diebꝫ puenit ad illā mediocrē quā habuisset tūc si fuisset naturalr ꝯceptꝰ. Uide de hoc scm Tho. iij. pte. q. xxxij. (Ille aūt dicebat de tēplo corporis sui). i. de corpe suo: qō est tēplū ꝓpt deitatis vnionē seu inhabitatōis: t ꝓpt reconciliatōes. qr sic in tēplo: ita et in chro homines reconciliant deo. t ꝓpt factōes. xlvj. diebꝫ pfectā: t ꝓpt sacrorum admīstrationē: t ꝓpt excellentē sctificatōes. (Cū g resurrexissz a mortuis: recordati st discipli ei ꝰ). i. intellexerūt qr sm Alchui. tūc aputt illis sensum vt intelligerēt scripturas Lu. vlt. t clarius etiā ex resurrectiōe cognouerūt eū eē deū q in illo corpe habitabat velut in templo (qr h dicebat de corpe suo) qō viderūt terrīa die excitatuz. (Et crediderūt per euidentiā facti magis solidati i fide (scripture) ꝓbatz q mltiplicit h pdicit (t sermoni quē dixit Jesus) scz Soluite tē. Jn hac pte est documētū morale: quia chris in hac sua iustitia q eiecit de templo oues t boues dedit documētū plātis. Nā fuauit seueritatē ejciēs ea q tēplū fedabāt: vt oues t boues. t lenitatem in h q nō sic eiecit colūbas q sic nō fedabā t: sed vendētib lenit dixit. Auferte ista hinc. Et discretionē. qr nō est vsus gladio aut baculo/ sed flagello: in nuēs q plat us in corrigēdo dz esse seuerus malis: māsuet bonis: t discret oibus. Uñ in arca que plarū fcabat/ erat ꝟga t māna t tabule: in qb sapia dei erat inscpta. vt ptz ad Heb. ix. Et eadē rōe in basib tēpli q fcabāt plates erāt sculpti leones t boues t cherubim. iij.

Anagogice aūt istō tēplū (Reg. vij. fcat celū siue celeste tēplū qō est chris: vt ptz Apoc. xxxj. de q ejciūt boues cornib ventilātes. i. supbi: t numularij. i. auari: t colūbe q sūt aues libidinose. i. luxuriosi: t oues. i. hypocrite: q st in vestimētis ouiū. Ejciunt inquā vt excōicati. iurta illō Apoc. xxij. Foris canes. tē. Uñ cū eis nō pticipabāt scri in loquela: nec officio: nec salutatōe. i. salutz ero

Allegorice ꝟo fcat eccle (pratiōe. slam de qua ejciunt eadē genera pcōrum: sed alio modo. Est aūt in hoc sensu allegorico documētū morale qō tangit Alchui. di. Quotidie deus spūalit eccliam suā intrat: t gliter vnusqsq ibi cōuersē attendit. Caueam ergo ne in eccliа dei fabulis/ vel risib/ vel odijs/ vel cupiditatib vacemus ne iprouisus venies nos flagellet: t de eccliа sua ejciat. Hec ille. Quantū ad tertiūtas gitur cōuersio mlrop: cū ō: (Cū aūt eēt

hieroso.(in pasca in die fe.).i.solēnitate q̄ septē dieb⁹ durabat (m̄ti crediderūt in noie ei⁹) credētes.s.q̄ esset chr̄s (vidē tes signa:) Sic em̄ doctrina hūana fit nota p̄ resolutionē ad p̄ncipia p̄ma: ita doctrina fidei p̄ resolutionē ad signa q̄ fiūt in testimoniū eius. Cū em̄ miracula solus de⁹ faciat: opter dicere vel q̄ talis doctrina sit vera: vel q̄ de⁹ esset testis falsitatis: qđ absurdū est. Sed si miraculū ita cōuincit: q̄re videntiū idē miraculū ali⁹ credit: alius p̄o nō credit? Ad hoc dico q̄ ideo est. qz aliq̄ nō credūt miraculū illō esse p̄ a đo in testimoniū talis doctrie. Vñ demones q̄b⁹ cōstat miracula esse vere miracl'a.i.diuina p̄tute facta: eo q̄ rotā p̄tutē naturalē seu creatam cōprehendūt: si miraculū aliqđ fieri viderint credere cōpellunt (q̄ facie bat) Cōtra: qz nll'a tunc legit fecisse signa. Ad hoc đr Orig. q̄ nō oīa facta saluatoris sunt scpta. vt p̄z Jo.xx. Nō em̄ intrēdebāt euāgeliste scribere oīa gesta chr̄i qz nō sufficiebāt. sed ex multis voluerūt aliq̄ scribere q̄bus p̄barēt vera diuinitas z hūanitas. Vel dicendū est fm eundē q̄ mirabile signū visuz est eis ipa electio vendentiū. vt dictum est vbi sup̄. (Jp̄e aūt iesus nō credebat semetip̄m eis).i.nō p̄fidebat in eis fm Chr̄y. Sz si credebāt in eū: q̄re ipe non se credebat eis? Ad hoc đr Chr̄y. q̄ isti erāt rudiores. Nā p̄pter signa credidebant: qđ ptinet ad rudes. rōnabiles aūt p̄ doctrinā z p̄phetias trahebāt. Quia g̃ erāt rudes z imp̄fecte credebāt/non credebat se eis exhibēdo familiarē: et secreta fidei reuelādo: sicut ap̄lis faciebat. Vñ vt euāgelista insinuet eos imp̄fecte credidisse/non dixit: crediderūt in eū: qz.s.necdū credebāt eius deitatē. sed dixit: crediderūt in noie eius.i.crediderūt id qđ de eo dicebat noiterenus .i.eū esse iustū z bonū. Vel fm alios h̄ est: qz illi erant imp̄fecte credētes: z cuz hoc eis q̄dam ficte se imiscebāt. Vel fz Augu. Jsta sunt p̄pter mysteriū facta. Nā vt đr: isti gerūt formā catheczumiorum in eccīa: eoz.s.q̄ credūt/sed adhuc nō sūt baptizati: sed instruunt vt baptizenť. Etsi em̄ isti credūt in noie chr̄i: ie sus tñ nō credit se eis. qz eccl'a chr̄i tallib⁹ nō exhibet corp⁹ chr̄i. qđ sicut nll's nisi sacerdos p̄t cōficere: ita null⁹ nisi baptizat⁹ p̄t suscipe. Nō g̃ talib⁹ exhibebat se familiarē (eo q̄ ipe nosset oēs) q̄ ad infīoza. imo fm Aug. pl⁹ nouerat de eis q̄ ipīmet. qz z ipe Petr⁹ non nouit fragilitatē suā q̄n p̄o chr̄o mori volebat: quā tñ sciuerat chr̄s. (z qz op⁹ ei non erat).i.nō erat necesse (vt q̄s testimoniū p̄hiberet de hoie) dicēdo chr̄o: q̄lis esset aliq̄s hō (Jp̄e em̄ sciebat q̄d esset n homie) imo q̄d futuz esset: z q̄d accidere potuisset. Jn hac p̄te est moralē documentū: de q̄ ait Beda. Quap̄p̄ter monemur vt nunq̄ de nr̄a cōscia securi sim⁹: sed semp̄ sollicīti formidemus. quia qđ nos latet: eternū arbitrū latere non valet. Hec ille.

Feria iij.post dñicā.iiij.Quad. Textus euāg. Joā.cap.vij.

In illo tempore: ascēdit iesus in tēplū et docebat. Et mirabāt iudei dicētes. Quō hic litteras scit cū non didicerit? Respōdit eis Jesus z dixit. Mea doctrina nō est mea: sed eius q̄ misit me. Si q̄s voluerit voluntatem meā facere cognoscet de doctrina mea vtz ex deo sit: an ego a meipo loq̄r. Qui a semetipo loquit gl'iam p̄priā q̄rit. qui aūt q̄rit gl'iam ei⁹ q̄ misit illū: h̄ verax est: z iniusticia in illo nō est. Nōne Moyses dedit vobis legē: z nemo ex vobis facit legē Quid me queritis īterficere? Rndit turba z dixit. Demoniū habes: q̄s te q̄rit īterficere? Respondit iesus z dixit eis. Vnū opus feci z oēs miramī. Propterea Moyses dedit vobis circūcisionē: non qz ex Moyse est:

sed ex pribus. Et in sabbato circumciditis hoiem. Si circūcisionez accipit hō in sabbato vt nō soluat lex Moysi mihi indignamini: qz totū hoiez sanū feci in sabbato. Nolite iudicare fm faciem: sed iustū iudiciū iudicate. Dicebant g̃ q̃dam ex hierosolymis. Nōne hic est quē q̃runt interficere: Ecce palā loquit: et nihil ei dicūt. Nunq̃d vere cognouerūt principes: qz h̃ est chr̃s. Sed hūc scim⁹ vnde sit: chr̃s vero cū venerit nemo scit vnde sit. Clamabat g̃ iesus docēs in templo z dicens. Et me scitis: z vnde sim scitis. z a meipo non veni: sed est verus q̃ misit me: quē vos nescitis. Ego scio eū: qz ab ipo sum: z ipe me misit. Querebant g̃ eū apphendere: z nemo misit in illū manus: qz nondū venerat hora eius. De turba autem multi crediderūt in eum.

IAm die festo mediante. zc. Jo. vij. In pñti euangūk tria pncta: q̃ sunt Admiratio: reph̃sio: z dubitatō. Quātū ad pmū tangit admiratio: qua chr̃o docēte iudei tenebant. Circa quā sciendū est q̃ ea q̃ in pñti euangelio narrant cōtigerūt in festo sceno phegie: vt ōt brūs Jo. Erat aūt sceno phegia festū tabernaculoz: q̃ septē diebus comedebāt in vmbraculis frondiū in memoriā bñficioz q̃ a deo receperūt ambulādo per desertū. Dicit aūt a scenos q̃ est vmbraculū: et phagin q̃ est comedere. Ad hoc festū fuerat chr̃s cū suis frib⁹ inuitat⁹. vt habet infra feria tertia post dñicam de passione: sed noluit ire ad festi pncipiū: sed ascēdit circa mediuz eius. i. q̃rto die. Dicit ergo. (Jam die festo) Sumit aūt h̃ dies festus fm Chrys. z Augu. p toto tpe solē nitatis: q̃ septē dies cōtinebat (medi ante). i. exīte in medio: qz. s. vt ait Augusti. tot dies pterierāt de festo: ār fuerāt. (ascēdit Iesus in templū z docebat) publice z patenter: nō obstāte q̃ vellent eū iudei occidere. Sz q̃re nō incepit a pncipio festi docere: Ad hoc dicit Chrys. iō sic eū fecisse: vt artēriozes haberet auditozes. Nā in pncipio festi fuit q̃sit⁹: z q̃dā dicebāt q̃ bon⁹ erat: q̃dā vo q̃ nō: sz seducit turbas. Repēte aūt eū pñtē vidētes: vtriq̃ magz ei intendebant dicēti. Illi vt aliq̃d lucrarēt. z isti vt illū ꝓphenderēt. Theo. ār ōt q̃ i pncipio festi magz erāt intēti his q̃ erāt festi: iō ira attenti nō fuissent. Quid vo doceret incertū est: sz tñ talia z talia docebat. vt q̃ dixerūt: seducit turbas: fm Chrys. mirarent. Nā sequ. (Et mirabātur iudei) Aug. Et vñ admiratio: Qz mīti nouerāt vñ nat⁹: quēadmodū fuerit educat⁹. Nūq̃ eū viderāt lras discentem: audiebāt tñ de lege disputantē: legis testimonia pferentē q̃ nemo pferre posset nisi legisset: nēo legeret nisi lras didicisset. Et iō mirabant di. (Quō hic lras scit cū nō didicerit:) Hec ille. Est aūt sciēdū fz s. Tho. ij. p. q. xij. q̃ chr̃s habuerit sciam exprimentalē z adq̃sitā fm quā pfecit: tñ nihil ab hoie didicit: qz fuit a deo ꝓstitut⁹ caput in gra z doctrina ꝓferēda hoib⁹: qz iō venit vt doceret pitatē. Nlm ār pmū mouēs mouet ea specie mot⁹ q̃ mouet ab aliq̃ eoz q̃ mouet. Fuit ār chr̃s fm istā sciaz deus a deo: q̃ p creaturas sensibiles docz: sic alij mgri p ꝓba. Sz q̃ fz istā sciaz nō oia ab initio sciuit. g̃ si ab alio audiuisset fmonē de re quā nesciebat: illā discisset. Ad h̃ ōt s. Tho. vbi s. q̃ cū in illā scia sic in etate pficeret: nō accōmodabat auditū scie nisi vt ꝓgrediebat etatz z tc ia didicerat q̃cūq̃ audiebat. ista tñ q̃ ōt s. Tho. intelligo q̃tū ad artes z scientias z oia q̃ docēt supposita vocū ipsiusōe. Jpaz ār impōnē vocū z lcōz ira rū: aut nō didicit p expientiā. aut didicit audiēdo alios loquētes z legētes vt vidēt: nō aūt audiēdo docētes. Sed ꝓtra qz hoc dic Aug. q̃ iudei nunq̃ euz vi

derūt lras discentē. Ad h dico q sic dic Augu. q3 nō viderūt eū lrāz scholas et mgros frequntantē: cū q̄ stat q aut p experiētiā ista nō dicit/aut dicit audiendo loq̄ntes z legētes: puta mr̄ez vl aliū Ipsa em̄ experimētal scia chr̄i fuit naturalis. Naturalr aūt null⁹ scire pt p̄dicta nisi p̄dicto mō. Null⁹ tñ nec mr̄/nec ali⁹ ex intentiōe docuit eū ista: q3 cū aderat eras 2uentēs vt discceret a mr̄e ꝟba forma re: iā p̄ eminētiā sue imaginatiōis z ingenij cui⁹ vsum sp habuit ista dixit erat: loq̄nte mr̄e ad aliū finē q̄ ad filiū docēdū. Sz eo casu mr̄ ñ sebēbat vt magistra: sed vt res scibilis: sic z leo visus ab eo vel audit⁹. Ab angel q̄z vt habet vbi s. nihil didicit chr̄is (Rūdit eis ies⁹ z dixit. Mea doctria: nō est mea: sz ei⁹ q̄ misit me/q̄si dicat. Non miremini q3 ista doctrina ē mihi data a deo. Cōtra h̄ arguit Aug. q3 ista sentētia implicat 2dictiōez. s. mea non mea. Soluit aut̄ P3io sm cūdē sic. Que ē inq̄t doctrina p̄ris nisi ꝟbū p̄ris? Ipe g̃ chr̄is ē doctrina p̄ris si ꝟbū patris est. Sz q3 ꝟbū ñ pōt esse nulli⁹: sz est alicui⁹: z sua doctrinā dixit seip̄m: z nō suā: q3 patr̄ ē ꝟbū. Quid ei ē tā tuū q̄ tu: z q̄d tā ñ tuū q̄ tu: si alicui⁹ est q̄ō es. Hec ille. Ista aūt solutio videt obscura: sed est pulcerria: z sub alijs verbis sic ponit a sctō Tho. Aliq̄d dr̄ ee tuū dupl̄r. Uno mō p identitatē: z sic tu es tu⁹. Alio mō p causalitatē vel origine: z sic tu nō es tu⁹: q3 nō causasti tei p̄m. sz fili⁹ quē genuisti ē tuus: q̄ tñ nō est tu⁹. p identitatē. Chr̄is g̃ q̄ est doctrina: cū sit ꝟbū: dic. Doctria q̄ est mea p identitatē. i. ip̄m ꝟbū: nō est mea p origine: q3 a meipo nō sum: sed a p̄re. Dea g̃ z nō mea diuersimode: nō sūt opposita. Un̄ Aug. post p̄dicta cōcluslt dr̄. Breuiter g̃ h̄ mihi dixisse videt. Ego ñ sū a meipo. Hec ille. Chr̄ys⁹ sic soluit: q3 doctrinā dixit suā: q3 eā docebat: z nō suā: qm̄ p̄ris erat doctria q̄ eā tradiderat filio. Sz ꝟ: q3 oia q̄ sūt p̄ris: sūt etiā filij. Ad h dr̄ ipe q cū dic fili⁹: nō ē mea: idē est acsi dicat: non habeo aliquid diuisum a p̄re. Et intendit Chr̄ys⁹ q chr̄is sic vult dicere. Doctria mea. i. quā ego p̄dico: nō est mea ꝓpr̄ia: sed est eadē cū scia patr̄ş mei: z p̄r mihi q̄ cōis. Absoluta em̄ i diuinis sūt cōia Ista aūt nō 2tradicūt. Irez aūt Aug. in. j. de trini. sic soluit: vt sit sensus. Doctrina q̄ est mea inq̄ntū sum de⁹: nō est mea inq̄ntū sum hō: Sed ꝟ oēs istas solutiones arguit. Nā doctrina adq̄sita i chr̄o erat sua p causalitatē: 2tra p̄mā solutionē: z p ꝓpr̄ietatē: ꝟ scōam. z sm hu manitatē: cōtra tertiā. Ad h dico tria. P3io q chr̄is cōit docebat ea q̄ fidei sūt q̄ p sciam exp̄imētalē nō cog̃scunt: z verisimile est rūc qñ mirabant illū aliq̄ de spūalib⁹ docuisse. Dico scōo/q p sciam exp̄imētalē nō potuit p seip̄m p̄cise addiscere lras legere: q3 p istā sciam ñ p̄t sciri ea q̄ ab alicui⁹ volūtate dependent: cuiusmodi est significatio lrāz: nisi alio docēte vl loq̄nte vt s. dictū est: si g̃ ista ab hoie docēte vel loq̄nte nō didic. etiā ista expiendo nō cog̃uit. sz p infusionē. Si aūt ea didic ab hoie loq̄nte ñ āt docente vt vez ē: habuit q̄dē istā sciaz a p̄p̄r̄io z ī, p̄po igento hūano: sed tñ fuit a deo vt a p̄ma cā z fuit dei vt efficiēt̄: z si nō dei vt p eā formalit sciēt̄. Aliq̄d em̄ ē alicui⁹ vt subiecti: sic albedo socratis ē ei⁹. Et aliq̄d vt cause z p̄ncipij actiui: sic fili⁹ socratis dr̄ esse filij⁹ eius. Id g̃ de q̄ iudei mirabant ñ p̄tinebat ad experimentalē sciam: vel si p̄tinebat: ipsa scia ñ erat p̄p̄a chr̄i nisi vt subiecti: ñ āt vt p̄ncipij p̄mi. Tertio dico/q oēs p̄dicte solutiones loquūt de doctria chr̄i diuina: q̄ docebat q̄cunq̄ docebat: q3 oia q̄ nouerat scia exp̄imētali: nouerat etiā scia diuia: ñ ecōuerso. Si q̄ g̃ ei⁹ doctrina erat exp̄imētal z diuia: erat sua z nō sua tribꝰ modis p̄dict̄ş inq̄ntū erat diuina: ñ inq̄ntū erat exp̄imētal. P3obat ā t chr̄is suā doctrinā ee a deo: z nō ee suā p p̄riā: q̄si ip̄am finxerit: er h̄ q̄ ꝏponēres passiōes ꝟ chr̄m: clare videbāt lumis fidei illā doctrinā esse a deo. Un̄ dic (Si q̄s voluerit voluntatē ei⁹). s. q̄ misit me (facere) deponēdo vt ōt Chr̄ys⁹. oēm inuidiā z omē odiū 2tra me: z credēdo in me quod est voluntas dei sm Augusti. (cog̃scet ō doctrina) mea. s. (vtrū ex deo

sit)tãq; ꝓformis diuine volũtati imo rã q̃ mihi cõicata a ꝑre q̃ ad diuitatẽ ⁊ tã q̃ indita q̃ ad hũanitatẽ (an ego a me ipo).i.ex ꝓꝑio capite loq̃r. Et ħ ỽr qz licet ỽere i aliq̃ a ꝑre discordare nõ possit poterat tñ fm opinionẽ illoꝝ. Q; ãt ex suo capite nõ loquat ꝓbat a sigo dicẽs (Qui a semet.loq̃t).i.q̃ vult ꝓpria istruere doctrinã:relicta illa quã de⁹ reuelauit:gl'iam ꝓpria q̃rit.(Qui aũt q̃rit gloriã ei⁹ q̃ misit illũ).i.dei (hic verax est) qz nõ fingit vanã doctrinã (⁊ iniusticia in illo non est) Presupponit aũt chr̃s in his ꝓbis q eis cẽt ꝑ signa notũ q ipe ꝓ ꝓpria gl'iaz nõ q̃rebat:sz tm̃mõ dei. ⁊ cõ sequẽter q nõ fingebat mendacia. In hac pte est l'rale documẽtũ de q̃ Augu. ait. Siq̃s aũt parũ intellexerit audiat ꝑsiliũ qđ dns dat dr. Siq̃s voluerit re Quid est? Siq̃s voluerit volũtatẽ ei⁹ facere:ħ ẽ credere i eũ. Ipse em̃ sup̃ dixit. Hoc est opus dei vt credatis in eũ quẽ ipe misit. Quis aũt nesciat ħ eẽ facere volũtatẽ dei:opari opus ei⁹? Cognoscere aũt ħ est intelligere. Ergo noli querere intelligere vt credas:sed crede vt intelligas:qz nisi crediderit̃ nõ intelliget̃. Hec ille. Et videt velle q qui aliq̃d credit intelliget illũ i patria videdo illud in se: in via ỽo intelliget illud inq̃ntũ post q̃ semel crediderit illũ:apparebit ei credibilius q̃ ꝓius.

Quantũ ad scđm tangit q̃dã reꝑhẽsio quã chr̃s fecit iudeis:⁊ i ea vult se excusare de vno ỽ q̃ criminabant eũ. Sic em̃ ỽr Chrysꝰ. duo chr̃o obiciebãt iudi Prio q̃ solueret sabbatũ ⁊ ꝑseq̃nt legẽ Scđo q̃ se equalem faceret deo. Hic g̃ excusat se de ꝓmo: ostẽdẽs q ipi potius soluũt legẽ dicens (Nõne moyses dedit vobis legẽ) ⁊ nõ gentilib⁹:ita q vos est̃ q teneamini illam adimplere (⁊ nemo ex vob facẽ).i.impleti(legẽ)qz estis homicide. Jõ subdit(Quid).i.q̃re (me q̃ritis interficere?) q̃si diceret fm Chrysꝰ. Et si ego dissolui legẽ hoiem sanãs:trãsgressio fuit i saluter. Vos ãt trãsgredimi in malũ. Et nota q̃lis fuit iudeoꝝ stultitia. Et stiabãt ei licitũ hoiez i sabbato lapidare:nõ aũt sanare:qđ ptz:quia qñ lutũ fecẽ chr̃s ex sputo:⁊ iunxit oc'los ceci erat sabbatũ:⁊ tñ eadẽ fere hora voluerũt eũ lapidare:vt ptz Jo.ix. ⁊ certũ ẽ q ẽ magz fuile op⁹ hoiez lapidare q̃ illuminare oc'los. Et si dicãt q bono fine faciebãt:dicẽdũ ẽ:q m'to meli⁹ põt bono fine hois sal⁹ q̃ hois mors ꝑcurari. (Rñdit turba)turbata (⁊ dixit:demoniũ habes)tõ tãq; amẽs loq̃z(Quis te q̃rit interficere?) q̃si diceret. Null⁹. Putabãt em̃ forte q lateret sui cogitatus. Chr̃s aũt nõ reddidit maledictũ ꝑ maledicto:neq; etiã ꝓuidit eos q eũ q̃rer̃t interficere:sz tranq̃lle rñdit:⁊ q̃rit dissolucre id qđ ei ỽ sabbati solutiõe obiciebãt. Dr g̃ (Rñdit Jesus ⁊ dixit. Vnũ opus).i.vnã sanatiõez(feci in sabbato) qñ.s.sanauit lãguidũ i ꝑbatica piscina: vl' forte al's sanãdo aliũ(⁊ oẽs mirami) id ẽ turbamini ⁊ tumultuat̃ fm Chrys. Arguit aũt q licebat ei curare i sabbato ⁊ itẽdit t'le argumẽtũ. Si sanare hominẽ i sabbato eẽt ɔ legẽ:etiã ⁊ circũcidere hoiem esset ɔ legẽ:imo m'to forti⁹ qz est opus magz fuile. Nã sanatio fiebat solo ꝓbo interdũ. Nõ aũt est ɔ legẽ scđm:eo q ad gl'iam dei fiat: g̃ neq; ꝓximũ. Et si dicas q scđm.s.circũcisio erat ad gl'iam dei vel saluter circũcisi spual'r idẽ dicã de sanatiõe. Et ħ ẽ qđ ỽr (Propterea moyses dedit vob).i.ꝓcepit i lege(circũcisionẽ:nõ qz ex Moyse est)id ẽ nõ qz ipe eã accepit a deo ꝓmo ⁊ immediate(sed)supple qz est(ex patribus) ad Moysen derluatũ:qz data fuit abrae Geñ.xvij.(Et i sabbato circũcidit̃ hominẽ).s.si sabbatũ fuerit dies octauus nati infant̃:vt dicẽ Aug. Lex em̃ sic sabbatũ custodirt:ita ⁊ octaua die puerum circũcidi mãdabat.(Si g̃ circũcisionẽ) q̃ nõ iustificat aiam sic neq; gram confert ex ope operato:vt dictũ ẽ i die circũcisionis:sed solũ est signaculũ salut̃ fm Aug.(accipit homo in sabbato).s. sine solutiõe leg̃:imo(vt nõ soluat lex moysi:mihi indignamini q totũ hominẽ sanum feci in sabbato) totum inq̃ id est q̃ntum ad corpus ⁊ animã:fm sanctum Tho. Aug. Sunt aũt ꝓhibita seruilia opa i sabbato. Nũq̃d fuile op⁹ ẽ homi

Feria.iiii.post do.iiii.Quadra.

nē sanare sabbo? Wāducaꝫ q̄dē ꝛ bibi tis sabbo qz ptinet ad salutē: p qō oīdi tis opa saluꝫ nll'o mō esse omittēda sab bato Hec ille. Zz aūt ſm Chzy. chūs nō dicat apte sanādo se aliq̄d mal? fecisse ccūcisiōe q̄ erat ꝓticularis sanitas: tñ narrat factū. deiñ hoztaꝰ vt recte iudi cēt di. (Nolite iudicare ſm facie: sed iu stum iudiciū iudicate.) q.d. ſm Chzy. Nō qz apō vos moyses est maiorꝫ glie q̄s sim ego: ex psonaꝝ dignitate feratis sniam: ſz ex rez natura qō est iuste iudi care. Nll's aūt icusauit moysen q̄ iussit sabbatū solui ꝓp̄ mādatū circūcisionis qō nō ex lege/ſz aliūde erat. Jn hac p te est mozale documētū de chūi paria in iuryus. de q̄ Be. air. Chūs nob patie re liq̄t exm vt q̄tiēs nob ab aliq̄b falsa ob ꝓciunt̄ iuicia/patienꝰ tolerem?: ꝛ vera q̄ possum? nō obꝓciam?: ſz saluraria mo nita p̄dicē?. Hec ille. Sūt aūt ſz Señ. q̄truoz remedia ꝺ illatas iniurias. Pzi mū est esse magnimū: ꝛ ꝺnter se recepiſ se iniuriā nō reputare. Señ. Quid fa ciet sapiēs colaphis ꝓcussus? Qō fecit inq̄t Cato q̄ pcussus in oze/negauit se iniuriā recepisse. Scōm est dissiliare se nō audire vel videre. Señ. Nō expedit oia audire aut videre. Non vis esse ira cūdus: nō sis curiosus. Tertiū est in lu dum ꝛ solatiū iniurias ꝙuerrere. Señ. Circūscribēda est iniuria: vt in ludū io cūꝫ vertaꝰ. Sic ſm eū Diogenes cō spur? a Lentulo. Affirmabo inq̄t o Lē tule falli eos q̄ negant te es hīe. Quar tū est oblīuio. Señ. Jniuriaꝝ remediū

Allegorice tñ iste hō ror? (oblīuio ē. sanat? in sabbo. ſ. in reqe mozꝫ chūi: est hūanū gen? vel ꝓncipiū eius Adā: in q̄ fuer̄t q̄truoz ifirmitates. Una. ſ. causa ta ex nimia comestiōe. ſcz pomi vetiti. quā chūs curauit ieiunio. xl. diez. Et alia causata ex nimio frigoze seu caren tia charitaꝫ: quā sanauit sudoze ex im meso calorꝫ amoze ꝓdeūte. Et q̄dā causata ex abūdātia ꝛ cozruptiōe sanguis: .ſ. copia frenoz: quā sanauit p minutio nē q̄ totū suū sanguinē effudit. Et q̄dā q̄ causaꝰ ex humoz. i. vitioz cozruptōe: quā sanauit p amare potiōis. i. fellis ꝛ aceti sumptōem. Anagogice ꝺo ſcat idem. Sanabit aūt totū hoiem ꝓfecte in resurrectiōe cozpoz gloziosa.

Quātū ad ſtiū tāgiꝰ dubitatio q̄ fu it in ꝓpło. an chūs eēt chūs: cū ōz (Dī cebāt q̄ q̄dā ex hierosolymis). ſ. ozīūdi. vel q̄ hierm inhabitābāt: ꝛ meli? nouerāt ꝙsilia ꝓncipū: ſm Chzy. Hi magꝫ erāt chūi signis potiti: ꝛ tñ erāt miserabilio res alys. qz videtes sig̃ deitaꝫ ei? oīa p uertebāt iudicio cozruptoꝝ ꝓncipum. (Nōne h̄ est quē q̄rūt iudei). i. ꝓncipes iudeoꝝ (in ffice re: Ecce palā loq̄t: ꝛ nil' ei dicūt) Aug. Nouerāt em̄ q̄ seuicia q̄ rebaꝰ: mirabanꝰ q̄ potētia nō tenebaꝰ. Jgiꝰ nō plenc itelligētes chūi potentiā putaueꝛt eē ꝓncipū sciam q̄ ei pepceꝛt. Hec ille. Vñ subdūt (Nunq̄d ꝺe cog̃ uerūt ꝓncipes: qz h̄ est chūs: q.d. Forte penitēt: qz cog̃scūt iſtū esse chūm. Sed eis occurrebat argumētū ad q̄riū. Vñ dicūt (Sz hūc scim? vñ sit) qz de naza reth galilee (chūs aūt cū venerit nemo scit). i. sciet (vñ sit) Querit aūt Augu. Vñ iſti hēbant hāc credulitatē de chūo cū scꝑtura p̄nūciet q̄ nazare? vocabiꝰ. ꝛ q̄ i bethleē iude nasci deberet. Et ōt q̄ scꝑtura de chūo p̄dixit vñ eēt q̄tū ad hūanitatē: ſz q̄tū ad diuinitatē dictū est ꝓ Esa. Gñatōem ei? q̄s enarrabit? Et hic ꝓcessit hec opio. Chūs aūt ſz Aug. declarauit q̄ ꝛ scirēt vnde eēt: ꝛ nescirēt vñ eēt: cū subdiꝰ (Clamabat g̃ ieſus do cēs in tēplo) vt oēs eū possent audire q̄ de hac re musitabāt: ꝛ vt eos faciat ꝺe cūdari ſm Chzy. (dicēs. Et me scitis.) ſ. ſz hūanitatē (ꝛ) eodē mō (vñ sim scit?) qz ſm q̄ ōt Aug. in hac re solus latebat ꝺgis ꝓtus: q̄ excepto totū nouerī in ie su qō ad hoiem ꝓtinet. ſ. p̄iam ꝛ pen tes ꝛ effigiē quā gerebat: ſz q̄tū ad di uinitatē subiūgiꝰ ſm eundē Aug. (ꝛ a meipo nō veni) qz. ſ. a seipo nō est. ſm s. Tho. (ſz est ver? q̄ misit me). q. dicat Nō sum ꝺe nūero eoꝝ q̄ sine cā venerī: nō missi. ſ. a deo ſm Chzyſ. Jſte āt mit tens est ōs p̄ q̄ misit chūm rōe noui efꝰ fect? in creatura: ꝛ rōe ozigis diuie sil'. Spūs aūt sctūs rōne p̄mi tīm. Jmo et ipe seipm misit. Vide s. Tho. ſ. di. xv.

Qz aũt verꝰ est patꝛ: vere misit filiũ fm Chriꝝ. i. in vera carne z uõ phantastica: fm q̃ dixerũt heretici (quẽ vos nescitis) z ꝓñr vr dic̃ Hil. vj. ð trí. nescitis vñ. i. a q̃ sim. Nesciebãt aũt isti deũ nec̃ cõ/ phensiue/nec̃ brifice. Prio em̃ mõ so/ lus ðs nouit deũ. Scõo aũt mõ soli be ati. Sciebãt aũt de deo: qz est/vel saltẽ scire poterãt. sed de deo pie vt sic nihil penitꝰ sciebãt: cuius ꝑ fidẽ scire potuis/ sent q̃ in diuinis erat pr̃: filiꝰ: z spũscũs. qz de h̃ scripture loqbant: vt dicek forte in die trinitatis / vel alis. (Ego scio eũ) lõ si vultis eũ scire a me q̃rite. Prem em̃ nemo nouit nisi filiꝰ (et si dixero qz ne/ scio eũ: ero silis vob mẽdax.) Quãuis aũt sit ipossibile chm̃ esse mẽdacẽ: si tñ diceret mẽdaciũ esset mẽdax. Nihil em̃ phibet verã esse cõditionalẽ, cuius ocs pres sũt false z ipossibiles. Vñ ðus põt peccare si vult: cuius velle nõ possit. Si ei velleꝛ peccare/peccaret: z ꝓñter pos set peccare. (Sz scio eũ) ꝓhensiue et brifice. Primũ ptz ꝑ s. Tho. ſ. q. xliij. Scõm ꝟo. iij. pre. q. xxxiij. Fuit em̃ ab instãti sue ꝛceptiõis sp cõprehẽsoꝛ silꝫ z viatoꝛ vsq̃ ad mortẽ. (qz ab ipo sum). i. pcedo ꝑ gnationẽ diuinã ab eo in ideꝫ tate deitatis: fm Hila. z ꝓñter eandẽ ha beo sciam cũ eo. (z ipe me misit) in hũc mundũ fm carnẽ. vt ðt Aug. Sed q̃re ðt: ab ipo sum in psenti: z ille me misit: in preterito? Ad h̃ dico q̃ filiũ esse a pie nihil aliud est q̃ filiũ gnari a pẽ: q̃ ge neratio in eternitate fit/ nõ in tpe. Eter/ nitatis aũt est infinita duratio. ideo li/ cet indiuisibilis sit: tñ coexistit oñi tpi. Nõ est q̃ intelligẽdũ q̃ aliq̃n filiũ gna/ uit pr̃: nũc aũt nõ generet. qz sp genera uit z sp generat: z sp generabit. sic sp di cit ꝟbũ suũ. Si em̃ aliq̃n nõ generaret nõ diceret tũc ꝟbũ: z ꝓñter nõ hñet cõ/ ceptũ: z ꝓñter nihil itelligeret. Filiũ ve ro mitti a pie dicit duo. s. filiũ originã/ ti a patre. z nouo modo esse in creatura q̃z scõm est in tpe. Ideo ita aliq̃n fuit chs incarnatꝰ in ptcrito/q̃ nõ incarna tur in psenti: sed incarnatꝰ est. (Quere bant q̃ euz apphendere) Sed q̃re. Vti debant em̃ bene de eo dubitare an esset chs. Ad hoc dicit Chriꝝ. q̃ fuerũt irri/ tati in eo q̃ dixerat: quẽ vos nescitis ran q̃ supbi. Vel forte qa eos dixerat mẽ/ daces. Vel possumꝰ dicere q̃ aliq̃ fuerit/ q̃ erãt ad eũ dispositi: z aliq̃ q̃ cõtra eũ. (Et nemo misit in illũ manꝰ) quia ipe noluit (qz nõdũ venerat hora eiꝰ) in q̃ scz veller pati fm Aug. nõ in q̃ faro vt gente cogeret pati. (De turba aũt mul ti crediderũt in eũ) qz nõ ita odio z in/ uidia ꝓpediebat vt pncipes In hac ꝑ te est documentũ q̃ multi sunt qbꝫ vicia placent: z correctio vel obiurgatio dis plicet. sic isti fuerũt irritati: qz chs eos notauit de mendacio. Bern. Esse pcto res volumꝰ: z nolumꝰ extimari. hec ille

Fer. iiij. post do. q̃rtam Quad. Textus euãge. Joã. cap. x.

In illo tẽpore. Dixit ihesus discipulis suis. Amen amen dico vobis: qui non intrat per ostiũ in ouile ouium: sed ascendit aliunde: ille fur est et latro. Qui autem intrat per ostiũ: pastor est ouium. Huic ostiarius aperit: et oues vocem eius audiunt. Et proprias oues vocat nominatim: et educit eas. Et cum proprias oues emiserit: ante eas vadit: et oues illum sequuntur: quia sciunt vocem eius. Alienum autem non sequuntur: sed fugiunt ab eo: quia non nouerunt alienorum vocem. Hoc prouerbium dixit eis ihesus. Illi autem non cognouerunt quid loqueretur eis. Dixit ergo eis iterum ihesus. Amen amen dico vobis: quia ego sum ostium ouium. Omnes quotquot venerunt fures sunt et latrones: et non audierunt eos oues. Ego sum ostium. Per me si quis introierit: saluabitur: et ingredietur et egredietur: et pascua inueniet. Fur non venit nisi vt furetur et mactet et perdat. Ego veni vt vitam habeant: et abundantius habeant. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor aiam suam dat pro ouibus suis. Mercenarius autem et qui non est pastor: cuius non sunt oues propria: videt lupum venientem: et dimittit oues et fugit: et lupus rapit et dispergit oues. Mercenarius autem fugit: quia mercenarius est: et non pertinet ei de ouibus. Ego sum pastor bonus: et cognosco meas: et cognoscunt me meę. Sicut nouit me pater: et ego agnosco patrem. Et animam meam pono pro ouibus meis. Et alias oues habeo quę non sunt ex hoc ouili: et illas oportet me adducere: et vocem meam audient: et fiet vnum ouile et vnus pastor. Propterea me pater diligit: quia ego pono animam meam: vt iterum sumam eam. Nemo tollit eam a me: sed ego pono eam a me. Potestatem habeo ponendi eam: et potestatem habeo iterum sumendi eam. Hoc mandatum accepi a patre meo. Dixit ergo eis iterum ihesus. Amen amen dico vobis: quia ego sum ostium ouium. Omnes quotquot venerunt fures sunt et latrones: et non audierunt eos oues. Ego sum ostium. Per me si quis introierit: saluabitur: et ingredietur et egredietur: et pascua inueniet. Fur non venit nisi vt furetur et mactet et perdat. Ego veni vt vitam habeant: et abundantius habeant. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor aiam suam dat pro ouibus suis. Mercenarius autem et qui non est pastor: cuius non sunt oues propria: videt lupum venientem: et dimittit oues et fugit: et lupus rapit et dispergit oues. Mercenarius autem fugit: quia mercenarius est: et non pertinet ei de ouibus. Ego sum pastor bonus: et cognosco meas: et cognoscunt me meę. Sicut nouit me pater: et ego agnosco patrem. Et animam meam pono pro ouibus meis. Et alias oues habeo quę non sunt ex hoc ouili: et illas oportet me adducere: et vocem meam audient: et fiet vnum ouile et vnus pastor. Propterea me pater diligit: quia ego pono animam meam: vt iterum sumam eam. Nemo tollit eam a me: sed ego pono eam a me. Potestatem habeo ponendi eam: et potestatem habeo iterum sumendi eam. Hoc mandatum accepi a patre meo.

Preteriens ihesus vidit hoiem cecũ a natiuitate. Et interrogauerũt eũ discipli sui. Rabbi: qs peccauit: hic aut parentes eiꝰ: vt cecus nãsceret? Respondit Ie sus. Neq̃ hic peccauit: neq̃ pa rẽtes eius: sed vt manifestent opa dei in illo. Me oportet operari opa eius qui misit me donec di es est. Venit nox q̃n nemo po/ terit operari. Quãdiu in mundo sum: lux sum mundi. Hec cum dixisset: expuit in terram: et fe/ cit lutum ex sputo: et liniuit lu tum super oculos eius: et dixit ei. Vade laua in natatoria siloe qd̃ interpꝛat missus. Abijt g̃ et lauit: et venit videns. Itaq̃ vici ni z q̃ viderãt illũ prius q̃ men dicus erat: dicebant. Nõne hic est qui sedebat z mendicabat? Alij dicebãt: quia hic est: alij au tem nequaq̃: sed silis est eius:

Feria.iiii.post do.iiii.quadra.

Ille ꝙ dicebat qꝛ ego sum. Dicebāt ergo ei: Quō ergo aperti sunt tibi ocli. Rñdit. Ille hō q̄ dicit Jesus lutum fecit: z vnxit oculos meos: z dixit mihi. Vade ad natatoria siloe: et laua. et abij z laui: z video. Et dixer̄t ei: Vbi est ille: Ait. Nescio. Adducunt eū ad phariseos q̄ cec⁹ fuerat. Erat aūt sabbatū: qñ lutū fecit iesus: z aperuit oculos ei⁹. Iterꝝ ergo iterrogabāt eū phariseī quō vidisset. Ille aūt dixit eis. Lutū posuit mihi sup̄ oculos z laui z video. Dicebāt ergo q̄dam ex phariseis. Non est hic hō a deo q̄ sabbatū nō custodit. Alij āt dicebāt. Quō pt̄ hō peccator hec signa facer̄: Et scisma erat inter eos. Dicūt ergo ceco iterꝝ. Tu quid dicis de eo q̄ aperuit oculos tuos: Ille aūt dixit qꝛ ꝓpheta est. Nō crediderūt ergo iudei ō illo qꝛ cec⁹ fuisset z vidisset donec vocauerūt parētes eius qui viderat. Et interrogauerūt eos: dicentes. Hic est filius vester quē vos dicitꝭ qꝛ cec⁹ natus ē. Quō ergo nūc videt: Respōderūt eis parētes eius z dixerūt. Scim⁹ qꝛ hic est filius noster z qꝛ cecus nat⁹ est. quō aūt nūc videat nescim⁹: aut q̄s ei⁹ aperuit ocl̄os nos nescim⁹. Ipm interrogate: etatē habz: ipse de se loquat. Hec dixerunt parentes eius qꝛ timebāt iudeos. Jā em̄ cōspirauerant iudei vt si q̄s eū ꝓfiteret esse christū: extra synagogā fieret. Propterea parētes eius dixerūt: quia etatē habet ipz̄ iterrogate. Vocauerūt ergo rursum hoiem qui cec⁹ fuerat et dixerūt ei. Da gl̄am deo. Nos scimus qꝛ hic hō peccator est. Dixit ergo eis ille. Si pctōr est nescio: vnū scio: qꝛ cec⁹ cū essem: mō video. Dixerūt ergo illi. Quid fecit tibi: quō aperuit tibi ocl̄os: Rñdit eis. Dixi vobis iā z audistis. Quid iterꝝ vultis audire: Nunq̄d z vos vultꝭ discipuli eius fieri: Maledixerūt ei z dixerūt. Tu discipul⁹ ei⁹ sis. Nos aūt moysi discipli sumus. Nos scim⁹ qꝛ moysi locutus est deus. hūc aūt nescim⁹ vnde sit. Rñdit ille hō z dixit eis. In hoc em̄ mirabile est qꝛ vos nescitis vnde sit: et aperuit oculos meos. Scimus aūt qꝛ pctōres ds nō audit. sed si q̄s dei cultor ē: z voluntatē eius facit: hūc exaudit. A seculo nō est auditū q̄ aperuerit ocl̄os q̄s ceci nati. Nisi esset hic a dō nō poterat facere q̄cq̄. Rñderūt z dixerūt ei. In pctis natus es totus: z tu doces nos: Et eiecerūt eū foras. Audiuit iesus qꝛ eiecerunt eū foras. Et cū inuenisset eū Jesus: dixit ei. Tu credis in filiū dei: Rñdit ille z dixit. Quis ē dñe: vt credaꝭ in eū. Et dixit ei iesus. Et vidisti eum: z qui loquit tecū ipe est. At ille ait. Credo dñe. Et procidens adorauit eum.

De Veteriē Jesus vidit hominē cecum ⁊c.) Jo. x. In ꝑsenti euangelio tangit hystoria ceci nati z illumināti. Et diuidit i ꝛria puncta: q̄ sūt Oculorum miraculosa restitutio. Phariseorum rigorosa concertatio. et Valigno rum opprobriosa maledictio.

Quantū ad primum sciendum est q̄ ꝑsens hystoria a beato Joāne narrat post absolutionē adultere que credit fa

cta i dieb⁹ passiōis post dñicaz palmaꝝ
sz qz illud fuit anticipatiue dictū: q̄ tpe
hec historia ꝓtigerit ignorak. Sciendū
rursus ē q dieq̄dā chr̄s fuit i longa dis⁊
putatiōe cū iudeis i tēplo: vt dic beat⁹
Joānes. c. vij. quā dispuratiōez iudei
voluerūt lapidib⁹ ꝛcludere: sz chr̄s abs⁊
condit se z exiuit de tēplo: z i ipo egres⁊
su ꝓtigit pñs historia q̄ i h euāgelio re⁊
citak. Et h fm Chrysk. z glo. duplici cā.
Judei em̄ volētes lapidare chr̄m: z cru
deles erāt z icreduli. Recessit g̃ ab eis
vt mitigaret eoꝝ furorē: z recedēdo fec̄
inauditū miracl'm: vt expelleret eoꝝ in
credulitatē. Dī g̃ (Et pterīes Jesus) in
ipo sus egressu ō tēplo: fm Chrysk. (vidit
hoiem) oc'o corpis z oc'o misēdie z pie
tatz. vl' fm Chrysk. vidit. i. diligēter in⁊
spexit: q̄si aliq̄d circa ipm factur⁹: vt di
scipl'os ad inspiciēdū iduceret: z intro⁊
gandū ō causa ifirmitatz ei⁹ (cecū a na⁊
tiuitate) Jste vt dī in legēda btē Ma⁊
rie magda. dict⁹ ē Ledoni⁹. z fuit tunc
cū ea i naui q̄n Marsiliā vēit. Tūc aūt
q̄n chr̄s eū sanauit sedebat p el'yna ad
tanuā tēpli. Discipl'i ꝓo chr̄i videtes q
chr̄s ira eū aspexisset: fm Chrysk. z quia
paralytico dixerat: iā noli peccare: cre⁊
diderūt ex aliq̄ crimine ista ceco ꝓtigis⁊
se: ideo seq̄k (Et introgauerūt eum disci
puli ei⁹) cōpatientes longe cecitati: fm
Chrysk. (Rabbi). i. mgr̄ (q̄s peccauit: h
aut parētes eius vt cecus nasceret?) q̄si
dicerēt. Q̄ino ex aliq̄ pctō h̄ pueit. Et
iste fuit error amicoꝝ Job: q̄ crediderī
hoi oia incōmoda ꝓpter aliq̄d peccatuz
actuale euenire. Un̄ dixit Eliphaz. iij
ca. Quis vnq̄ innocēs perijt. Erat aūt
apl'is ambiguitas circa hoc: q̄ videbak
eis q̄ añ natiuitatē peccare nō ōbuerit:
nisi forte fm errorē quē Orig. tenuit di
cēs anias pexistisse corpib⁹: z fm diuer
sitatē meritoꝝ diuersis corpib⁹ alligari
Quē tn errorē fm Theo. apl's nō habu
erūt: sz mouebank ex ꝓbis dictz paraly
tico: vt dictū est. Ipsū aūt errorē destru
it Apl'us dicēs ō Jacob z Esau: cū nō
dū nati essent: nec aliq̄d boni egissent.
Videbak etiā eis q̄ pctō parētū iste pu
nirī nō debuerit: q̄ fili⁹ nō portabit ini
q̄tatē patrz Ezech. xxviij. Est aūt scien
dū ex doctrina s. Tho. j. ij. q. lxxxj. z. ij.
ij. q. cviij. z. ij. di. xxxiij. z sup Joa. q̄ du
plex ē pēa. Una. s. spūal': q̄ hō punit q̄n
tū ad aiam: q̄ nūq̄ infligit: nisi ꝓpter p
priū pctm̄. Sic em̄ aia filij nō est ex aia
patris/ sz a deo p creationē. Jta nec ꝓpt
patrē punit fili⁹ ista pena: de q̄ z loquit
Ezechiel ybi s. Un̄ ibi dī. Ania q̄ pec
cauerit ipa morietk. Alia est pena corpo
ralis q̄ etiā fili⁹ punit p pēe: q̄ fm corꝝ
pus est aliq̄d patrz. Un̄ z cū sodomitis
sūt eoꝝ paruuli occisi Gen. xix. z silr cū
Dathan z Abiron Num̄. xvj. z fm le⁊
ges hūanas iuste exheredank filij com⁊
mittentiū crimē lese maiestatz: iz nō pu
niank i psona. De oib⁹ aūt pdictz diffu
se agit ybi s. (Rñdit Jesus. Neq̄ hic
peccauit neq̄ parētes ei⁹) vt. s. cec⁹ na⁊
sceretk. Ubi fm Augu. aduertēdū est q̄
chr̄s nō negauit simpl'r habuisse pctm
añ natiuitatē: cū fuerit i originali ꝛce⁊
ptus/ sz negauit ipm z parētes ei⁹ habu
isse pctm̄ q̄ō fuerit causa cecitatz. Quod
itelligēdū ē nō q̄n originale fuerit hui⁹
causa sine qua nō: sz qz nō est ei a deo il
lata hec ifirmitas ad puniēdū illō pec⁊
catū (sed vt māifestenk opa). i. miracl'a
(dei i illo). i. vt inde gl'ificek de⁹. Et sic
dic Chrysk. q̄dā dicūt q̄ ly vt ñ stat cau⁊
saliter/ sed ꝓsecutiue: sic dr̄ Ro. v. Lex
subintrauit vt abundaret delictū. sed h
nō bñ dicīk. qz discipul' querētib⁹ causaz
cecitatz: chr̄s fm h nulla causaz assignat
set. Jdeo dicendū est q̄ fm puidētia di⁊
uinā p̄ncipal' causa cecitatz fuit vt chr̄s
istum illuminādo sanaret: nec tn̄ de⁹ in⁊
iuste egit cū isto si p sui gloria hāc ei ca
lamitatē inflixit: qz vt dic Chrysk. nulla
fuisset iniustitia etiāsi illum nō creassz.
Fuit g̃ ei beneficiū q̄ natū q̄uis cecū
esse voluit: qz etiā cecitas corpalis fuit
causa ei visiōis spūalis. Est aūt notan⁊
dū q̄ culpā de⁹ nunq̄ facit: sz tn̄ pmit⁊
tit: qō etiā nō faceret fm Aug. nisi ide
posset elicere bonū: z nisi intentiōe ali⁊
cuius boni: fm s. Tho. sic pmisit seuire
tyrannos vt clarerēt martyres. Penā
aūt de⁹ pmittit z facit: sed sp ꝓpter ali⁊
qō bonū. Quinq̄ aūt causis de⁹ hoiez

Feria.iiii.post do.iiii.quadra.

flagellat fm ſ.Tho. de q̄b habes.iij. di.xv.z.ij.di.xxxvj. Vide vñica.xix.p̄ trini. Iſte ār de⁹ cui⁹ gl'ia i ceco iſto debuit mānifestari fm Chr̄y.ē ipe chr̄s.vñ ſubdit(De oꝛz opari opa ei⁹ q̄ miſit me).i.miracla fm Chr̄y.q̄ diuia frute fiebāt ab eo/vt gl'iaz ſuā.i.deitatē z eā litatē ad p̄ez mōſtraret (donec dies ē) .i.fm Chr̄y.donec hoib⁹ credere licz:et aſpicere ſeu ꝓuerti ad ſolē iuſticie:ex q̄ ē dies ſpūal'.ſic ex materiali ſole material'ē dies (Venit nox qñ nemo poterit opari).i.p̄s future vite poſt moꝛtē fm Chr̄y. Eſt ār duplex nox ſpūal'. Una q̄ ē p̄ ſubtractiōez actualē gr̄e:z p̄ñr p veri ſol'amiſſionē. Alia ē p ſubtractionez gr̄e z poſſibilitat̄ ꝙuertēdi ſe ad gr̄am Jn p̄ma ē ois exiſtēs i moꝛtali/nec tal' pt opari meritoꝛie reſpectu eī ne vite. Valēt tl'ia bōa fcā i moꝛtali ad multa. P̄rio/q: diſponūt ad pn̄iam.ō pe.di.v. Falſas. Scō ad tolerabili⁹ iudiciū futuꝝ.ō pe.di.iij. Sic̄s. Ō nō ē ſic itelligēdū q̄ſi penā debitā minuāt/ſz q: ipe diſſuāt nec̄s eā mereat:q: ſcz non omittit Hec patēt p ſctm̄ Tho.iij.di.xv.ar.ij. Tertio ad tpalē.pſpitatē.de pe.diſt.iij. Cauēdū.z.ij.ij.q.ij. Si q̄libz. Quarto ad aſſuefaciēdū bōis moꝛib⁹/ſic oli baptiſm⁹ Joānis.ō ꝙſe.di.iij. Nō regnabat. Quito q: diabol⁹ nō hz ſup eo tātā p̄tātē/vt ptz ō iudeo ſignato cruce in dial'. Greg. Sexto q: ſi ibis ad vitā etnā ſp gaudeb̄ re talia feciſſe. De his tñ forte al's dicet diffuſi⁹. Jn alia autē ſūt dānati.q: nec mereri p̄ñr i illo ſtatu neq; ſe ad gr̄az p̄pare/ſz ſt̄ i malo obſtinati cū ſint i t̄mio(Quādiu i mūdo ſū lux ſū mūdi)q.d. Ego ſum ſol facies dīe q̄ diu ſū i mūdo. Eſt aūt fm Aug.nobiſcū vſq; ad ꝙſummatōez ſeculi:vt ipe dicit Bar.vl.ſ.p̄ poſſibilitatē habēdi gr̄am z vſq; tūc durat ꝑz cūdē iſta dies exiſtētib⁹ i via ſeu i iſto mōdo (Hec cū dixiſſz erpuit i frā)vt faceret lutū q̄ ſanarer:z ꝑ fm Chr̄y.vt ſe oñderet illū q̄ hoiez ō limo fec̄(Et lutū fec̄ ex ſputo) nō ex aq̄ alia fm Chr̄y⁹. ne crederēt illūinatiua vt⁹ i illa aq̄ fuiſſe quā i fra eē ñ ꝙſtat(z ſiniuit ſup oc'los ei⁹)q̄ ſt̄ nobiliſſima ꝑs hūani coꝛpis q̄b etiā aīa i ſciam p̄fic̄t: portiſſime int'oēs ſenſus i inuentōe ſcīē tiaꝝ:ſicut p auditū i addiſcēdo ab alio. Jō in ꝑ z aie z coꝛpis voluit ſe declarare creatoꝛē. Chr̄y⁹.videt velle q̄ iſte careret oꝛgano viſus:q̄ō ei p linitōez dat̄ eſt(Et dixit ei:vade z laua i natatoꝛio ſyloe:q̄ō interp̄tat̄ miſſus) Sic dīe mgr̄ hiſt.ſyloa ē fons ad radices montz ſion:q̄ nō iugiter aq̄s ſz certz hoꝛis ebullit cui⁹ aq̄ cū excipet q̄ſi ſtagnū nō lōge a fonte ꝙſtitutū erat:quam collectionē mō piſcinā/mō natatoꝛia vocat ſcīptuꝛa. Hec ille. Et nota fm alios:q̄ ide ſt̄ natatoꝛia ſyloe:z pbatica piſcina:q̄ō ex dictis verbis Dgr̄i hiſt. haberi videt Erat aūt iuxta tēplū. Sic aūt teſtat ſā. Tho.ſup Eſa.triplex piſcina fuit i hieruſalē:ſcz pbatica p ſacrificiꝝ:z mūda p cōitate:z imūda extra ad lauādū. Sz q̄re dñs iſtū nō curauit ſtatim? Ad hoc dic̄ Chr̄y⁹.q̄ fecit p̄mo vt oñderet ceci patiētiā z fidē q̄ nō cogitauit q̄ lutū ſolet exceccare:z q̄ m'roties lauerat in ſyloe/et nihil ei p̄fecerat. Scō vt fieret mirac'm clari⁹z māifeſti⁹. Q̄'ri eīllū viderūt oculis linitz euntē z redeuntem ſtatim clariſſimo viſu ꝙſpicīēdo. Sed hic eſt q̄ſtio iuxta mēte Chr̄y⁹. q̄a ſi nō debuit ex aliq̄ aqua facere ſputū:ne crederet aqua ꝙtuliſſe viſuꝝ: q̄re mittit ad natatoꝛia ſyloe. Ad ꝟ dī fm q̄ ide dicit q̄ timēdū nō erat de aq̄ ſyloe q̄ ſibi hāc gl'iam vſurparet:q: multi ibi lauabant oc'los z nō poterāt tl'i bñficio ſec⁹ de aliq̄ aq̄ q̄ nō ita fuiſſet i vſu. Nec obſtat q: ois i firmitas in ſyloa ſeu natatoꝛijs ei⁹ curabat̄:q: hoc erat ſolū certo tpe:z vn⁹ tm̄ ſanabat̄ ſingul'angeli motiōb⁹ (q̄ō interp̄tat̄ miſſus)q̄ō addit euāgeliſta vt inſinuet myſteriū chr̄i. Per ꝟ em̄ ſignificabat̄ q̄ ſyloa id ē chr̄s miſſus a ꝺo i mūdū:cecū hūanū gen⁹ illūinauit (Abijt g̃ z lauit z venit z vidēs) vt gratias ageret chr̄o. Jn hac p̄e documē tū moꝛale i ſenſu l'rali: de q̄ Apoſtolus Gal'.vj.ait. Dū tēp⁹ habem⁹ opemur bonuꝝ ad oīes. Et Eccl̄s.ix. Quecunq; p̄t facere manus tua inſtanter opare. Chr̄y⁹. Cum viuis fac ſiquid facturus

t.

es:vltra em̄ neq̄ fides est neq̄ labores
neq̄ penitentia Hec illē.

Quātū ad scōm tāgit rigorosa ꝓcer/
tatio quā fecerūt phariseī:cū dī(Itaq̄
vicini ⁊ q̄ viderāt eū p̄ius:qz mēdicus
erat dicebāt. Nōne h̄ est q̄ sedebat)ad
ianuā rēpli(⁊ mēdicabat?)Ihū fz Chr̄y
so.chr̄s sīc̄ discipl̄os nō insignes elegit
sz viles ita bñficia sua maxīe ⁊ p̄cipue
paupib⁹ exhibuit. Venerat em̄ p salute
oim. Vlī qz diuites aliā habebāt viā.s.
abundāriā diuitiaꝝ/ paupeꝝ miserias
p miracl̄a subleuabat(Alī dicebāt q̄a
h̄ est)ꝑsiderātes diligēter notā p̄us effi
giē(Alī aūt neq̄q̄:sz silis ei⁹ ē)qz fm
Aug.apti ocl̄i vultū mutauerāt(Ille
aūt dicebat:qz ego sum) nō verit⁹ iude
orū furorē(Dicebāt g̃ ei. Quō apti sūt
tibi ocl̄i)fm aliq̄s isti ex malo aio inter
rogāt:vt qz factū rephēdere nō poterāt
rephendāt modū(Rñdit)nescies modū
sed factū(ille hō)Er q̄ patz q̄ nō crede/
bat p̄fecte:qz nō credebat ei⁹ diuitatez
(q̄ dī Iesus)quem ex voce cognouit fm
Chr̄yſ.qñ añ factū cū discipulis ꝓfere/
bat. Forte em̄(sz Chr̄yſ.nō dicat)m̄lto
tiēs eū audiuerat p̄dicātē in rēplo(lurū
fec̄)nō dic̄ ex sputo:qz h̄ nō cognouerat vi
su sīc̄ lurū p̄cepat tactu fm Chr̄yſ.(et
vnxit oculos meos).i.oculoꝝ loca sī ca/
rebat organis:vl̄ oculoꝝ organa sī ha/
bebat(⁊ dixit mihi. Vade ad natatoria
ſyloe ⁊ laua. Et abīj ⁊ lauī ⁊ vidēo)Au
gu. Lec⁹ ille ꝓfitebat ⁊ cor ipioꝝ strin/
gebat:qz nō habebāt in corde q̄d iā ille
habebat i facie. Hec ille.(Et dixer̄t ei:
Vbi ē ille?) Nō exp̄mūt nomē eius fm
Chr̄yſ.qz sīc ad vidēdū ira ⁊ ad nomi/
nandū erat eis grauis. Vñ ista dicunt
fm eādē occasionē:meditātes aduersus
illū(ait:Nescio)Reddit p̄ h̄ insuspica/
bile testimoniū cecī.qz nō p̄hibet testi/
moniū chr̄o q̄si adulatoꝝ. Chr̄s etiā m̄l
titudinē sanatoꝝ secū ñ ducebat:vt glo
riā inanē doceret dēclinare. Interdū tñ
aliq̄s ex spēali cā sed se pmittebat. Qz
ꝓ chr̄m inuenire nequerūt fm Chr̄yſ.
(adducūt eū ad phariseos q̄ cec⁹ fuerat)
.i.ad q̄sdā religiosos famosissimos ⁊ su
ꝑbissimos vt.s.acri⁹ eū introgarēt. Vñ
subdit(Erat āt sabbatū qñ lutū fec̄ Ie/
sus ⁊ aperit ocl̄os ei⁹)qō subdit cuāge/
lista fz Chr̄y. vt demōstret eoꝝ malam
volūtatē ⁊ causam p̄p̄t quā eū q̄rebāt vt
scz occasionē ꝑ eū inuenirēt: et ōtra beret
miracl̄o p estimatam vl̄ apparēt legis
trāsgressiōez. Vel forte adduxer̄t eū ad
eos vt territ⁹ ab eis q̄ m̄l̄a poterāt nō
auderet fateri t̄c miracl̄m fuisse a chr̄i
sto ꝑperratū(Itaq̄ āt)post introgatōez
vicinoꝝ(introgābāt eū phariseī quō vī
disset)vt calūniā inferret mō. Nā p̄ sab
batū esset iā certi erāt(Ille āt) ñ timēs
excōicari extra synagogā (dixit eis. Lu
tū posuit mihi sup̄ ocl̄os ⁊ lauī ⁊ vidō)
Breui⁹ ist̄ rñdet q̄ plebi. P̄rio qz iam
audiuerāt. Scōo qz non introgabāt vt
scirēt v̄itatē. Tertio ne facili⁹ capek in
v̄bo(Dicebāt g̃ q̄dā ex phariseis)ñ oēs
sz q̄dā:qz aliq̄ iā intus inungebank fm
Chr̄yſ. Nō est h̄ hō a deo q̄ sabbatū nō
custodit)Nō dicūt q̄ sabbato curat:sed
q̄ sabbatū nō custodit.qz ex malicia q̄n
tū p̄t paruifacīūt opa chr̄i:fm Chr̄yſ.
Et erāt isti stulti zelatores legī ſ altem
apparēter. Opa em̄ seruilia ad dei ma
gnificētiā ordinata cuiusmodi fuit ista
linitio ocl̄oꝝ ñ solucbāt sabbatū sz scri/
ficabāt. Vlī(Alī dicebāt)q̄ ratiōabili
ores erant:sed tñ impfecte dispositi fm
Chr̄yſ. Vel qz amabāt p̄ncipatū. vl̄ qz
nondū videbāt q̄ iste esset de⁹ q̄ posset
soluere sabbatū si voluisset: ⁊ ꝑsequt̄ñ
audebāt clare dicere mentē suā:sz dice/
bāt(Quō pōt hō pctōr hec signa face/
re)Timebant em̄ excōicari a phariseis
alīs. Sed cōtra:qz miracl̄a etiā malt
facīūt:vt ptz Mat.vīj. Ad hoc dico q̄
miracl̄a deus triplicit fac̄:scz p̄mo i tes/
timoniū v̄itatis:sīc Moyses fecit sīg
coram filīs isr̄l in egypto ad p̄hādū q̄
de⁹ illū misisset Exo.iīj. Scōo in testi
moniū sanctitatiſ:sicut cadauer p̄iectū i
sepulcrū E. elisei vt ei⁹ ossa tetigit reui
xit:vt ptz.iīj. Reg.xiīj. Tertio ad ꝑso/
lationē fidelīū:sicut de⁹ pp̄lo suo aperit
mare in q̄ sūmersit pharaonē cū populo
ei⁹. Exo.xiīj. Nūq̄ aūt de⁹ inuenit m̄l
racl̄a facer̄ p malos ad ꝑsolatiōez bono
rū/neq̄ i testionīū sc̄itatiſ:qz testifica/

ri nō pōt falsū: sz solū in testiōm ꝓfitaz mali fecerūt miracla: vt fides ꝓbaret. Chīs aūt qz ꝑdicabat se deū: siue faceret miracla ad ꝓsolatōez bonoꝝ: siue in testiōm scitataz/ siue ꝓfitaz seqbat omino q eēt bonꝰ. qz seqbat si faciebat i restionū ꝓfitaz q eēt ds: z ꝓr sctūs. Vl' ꝓt dici q h dictū nō opz eē vez: qz non ē chīi nec euāgeliste: sed phariseoꝝ (Et cisma erat inter eos): s. phariseos fm Chrysosto. sicut prius fuerat in popło: qbusdam dicentib illū esse bonū: quibusdā vero negantib. / Dicunt ergo ex eo (trerū) illi. sz qui erant pro chīo: fm Chrys. Glo. ꝙo dr q fuerūt aduersarij chīi q grebāt aduersus istū calūniā/ vt eū extra synagogā pellerēt. Sz ꝑmū vr ꝓbabilꝰ vt patebit. (Tu qd dicz de eo q aperuit tibi oculos?) Nō dicūt fz Theo. qd dicz de eo q soluit sabbatū sic faciebāt alij: sz cōmemorāt miraculū qsi dicātes eū ad dēm p chīo. (Ille aūt dixit qz ꝓpha est) nō qcūqz: sz antonomastice: i. ille de q scꝑsit moyses: z q expectat vt mūdū saluet. Et sic iste cecꝰ in fide ꝓficit. qz quē ꝓpus hoiem dixerat: nūc appellat ꝓphām. Chrys. Qz ꝙo iudei cecū arronitū facere nō valebāt: sed videbāt eū cū oi ꝓpalatiōe būfactoꝛē suū ꝑdicātem: p pentes putabāt annihilare chīi miraculū. Hec ille. Vñ seqt (Nō credi derūt g iudei de illo qz cecꝰ fuisset/ z vidisset: donec vocauerūt pentes eiꝰ q viderat) post cecitatē: qō fuit deo ordināte: vt magz publicaret z certificaret miraculū fm Chrys. (Et inrogauerūt eos dicētes) cū magꝝ furoꝛe fm Chrys. Hic est filiꝰ vester quē vos dicitis) i. fingitz in fauoꝛē chīi (qz cecꝰ natꝰ est. Quō g nūc videt?) q. d. fm Chrys. Aut falsum est q nunc videat: aut q ꝓpus fuerit cecus. (Rñderūt pentes eiꝰ z dixerūt. Scimꝰ qz h est filiꝰ nr: z qz cecus natꝰ est. Quō aūt nūc videat nescimꝰ: aut qs eiꝰ aperuerit oculos nescimꝰ. Et sic fm Chrys. interrogati de trib: ad duo ꝓma tm respondēt: z tertiū se dicūt ignorare diſpensante deo: vt is q fuerat curatus et certissime illud nouerat: iterū de hoc interrogarēt: vt idē ait. Vñ dicūt (Jp̄m interrogate: eratē habet) ad testimoniū ferendū (Jp̄e de se loquat) ex quo loq potest z scit) Hec dixerūt pentes eius) semiplene cōfitentes ꝓfitatem (quia timebant iudeos. Jam em cōspirauerāt iudei) id est simul spirauerāt/ vel ꝓposuerant (vt si quis eum cōfiterer esse chīm: extra synagogā fieret) id est esse excōmunicatꝰ a societate iudeoꝝ. z priuatus omi honoꝛe z officio: quod valde opprobriosuz fuit iudeis. Per hoc aūt volebāt extinguere nomē chīi. Aug. Jā nō erat malū fieri extra synagogā. Illi expellebāt: chīs suscipiebat. Hec ille. Amb. Synagoga ꝓfidie locus: impietatis domꝰ: amentie receptaculū. Hec ille. (Propter ea pentes eiꝰ) ibecillioꝛes ceco fm Theo. q intrepide ꝓfitebat fare bat (dixerūt. eratē habet: eū interrogate) timētes de synagoga expelli. sic etiā dr Joā. xij. q mlti ex ꝓncipib crediderūt in eū: sed ꝓpter phariseos nō ꝓfitebant illū: vt de synagoga nō ejicerent (Vocauerūt g rursus hoiez q cecus fuerat) nihil valentes ex pentib extoꝛqre. Nō autē vt ait Chrys. dicunt ei aperte: mega christū: sed sub ꝓtextu religionis ad hoc eum volunt inducere. Unde dicit. (z dixerunt. Da gl'iam deo) id est fm Chrys. curationē tuā diuine ascribe virtuti: quasi chīus ad hoc nihil sit operatus. Vel da gl'iam deo: id est confitere ꝓfitatem. Dicit em Glo. Joā. xij. q dare gl'iam deo est ꝓfitatē de aliq deo qsi ꝓsente dicere. Unde videt fuisse modus exigendi iuramentū vel quasi iuramentū. Volebant ergo q cōfiterer veritatē: id est id qō ipi volebāt. z illō diceret esse ꝓfitatem. puta q male dixisset dicēdo eum esse ꝓpheram: vel q fuisset magice curatus vel huiusmodi. Sic autem loquunt/ sicut qui dicit potestati. Domine faciatis ius: sed detis mihi victoriam. Et vt magis ad hoc alliciant/ dicunt (Nos) qui sumus bone cōscientie: vtputa religiosi: z q scimus legem/ (scimus) certe et exploratissime (quia hic homo (qui sz sabbatū soluere videbatur fm Chrys. (peccatoꝛ est) Chrys. Quare nō arguist, cum dicentē. qs me

arguet de pcō: Hec ille. (Dixit g̃ ille) q̃si attediat⁹ ⁊ fatigat⁹ ꝓbis eoꝝ. (Si pcō: ē nescio) Sz ꝟ: qz dixerat q̃ ꝓpha est: nūq̃d ē fact⁹ timid⁹: Absit fz Chrỹ. seq̃ntia ei nō idicāt eū timuisse: iz vt idē ōt voluit ipo fcō declarare q̃ erat iust⁹ ⁊ sctūs: nō aūt suo testionio. vñ subdit. (Unū scio: qz cec⁹ cū essem: mō video.) q.d. Istō est signū q̃ nō est pcō: sīc dicitis. Vel iō sic dixit: vt poneret finez qōnib⁹ eoꝝ q̃b⁹ erat tedio plen⁹. Si em aptē dixisset q̃ iust⁹ eēt chr̃s: vis⁹ fuisz eis velle ꝺdicere: ⁊ nouū bellū ꝓboꝝ fu isz exoꝛtū. Vl̃ sic dixit eos irridēdo: qz em dicebāt se scire q̃ chr̃s hō pcō: essz ipe negat ꝫ se scire: ⁊ latent⁹ ⁊ irrisorie dic̃ se scire oppositū: cum dicit se scire q̃ post cecitatē p eū recepat visum. Quia g̃ miraculū infrigere ñ potant: rursus ꝺuertunt ad modū curatiōis. (Dixer̃t g̃ illi. Quō aperit tibi oc̃los:) Nūq̃d alī q̃ ꝑstigio/inuocādo beelzebub aut aliū demonē: Sed vt ait Chrỹs. q̃diu res egebat inq̃sitiōe cecus remisse loq̃bat: qz ꝓ tā vicerat: audacē de relīq̃ eis loquit. Ul̃ seq̃t. (Rñdit eis. Dixi vobis tā ⁊ audistz: q̃d iterꝝ vultz audire:) q.d. fz Chrỹ. Ultra nō rñdeo vob inanit⁹ interrogātib⁹ ⁊ nō volēt̃ib⁹ addiscere: sed calūniari q̃ dicunt. Hec ille. (Nūq̃d et vos) Nā vt ait Aug. Jam ipe iplicite se discipulū chr̃i asserit (vultz discipuli ei⁹ fieri:) Augu. Hec loq̃bat iam stomachar⁹ aduersus duriciā iudeoꝝ: ⁊ ex eceo videns nō ferens eccos. Hec ille.

Jn hac ꝑte lr̃ale est documentū: q̃ hō ꝑ se habēs ꝓpiratez est cōstans ⁊ aiosus. Chrỹ. Jta forte q̃d est ꝓpias ita imbecille mendaciū: Nā ꝓpias q̃dem ⁊si despectos assumpserit: claros eos facit et oñdit. Mendaciū aūt ersi cū fortibus fuerit: ibecilles eos mōstrat. Hec ille.

Quantū aūt ad tertiū tangit oppro briosa maledictio fm mērem maledictū: reuera aūt fuit gl̃iosa. Dicit ergo. (Maledixer̃t g̃ ei) i. maledictionē legz imp̄cati sunt sup eū tanq̃ sup blasphemū. Vl̃ maledixerūt. i. imp̄cati sunt ei malū fz suā opinionē. Et q̃d sīr illō malū statim subiūgit. (Et dixer̃t. Tu discipl⁹ eius sis) O grande malū. Vtinam mūdus tot⁹ sub tua sit disciplina iesu chr̃e saluatoꝝ. Aug. Maledictū ē si coꝝ discurias: nō si ꝓba ꝑpendas. Tale maledictū sup nos ⁊ sup filios nr̄os. Hec ille. (Nos āt moysi discipl̃i sum⁹) Voluer̃t ꝑ hoc oñdere chr̃m ꝟrū moysi: q̃si ñ possit q̃s eē vtriusq̃ discipl̃s. Hō ꝺdicit dñs Joā. v. Si crederetis moysi crederetz ⁊ mihi. Ex q̃ ꝑtz fm Chrỹ. q̃ nec chr̃i nec moysi erāt discipl̃i (Nos scim⁹ q̃ moysi locut⁹ est ds) in h̄ vez dicēres. vtz Exo. xxx. ⁊ Num. xij. (hūc āt nescim⁹ vñ sit) Chrỹs. Ea q̃ ꝑ visuz cognoscitis: auditu mioza existimatz. Illa em q̃ nosse vos dicitis a ꝓgenitoꝛib⁹ audistis. Sed nōne fidedignioꝛ est qui certificauit q̃ a deo venit ꝑ miracla: q̃ non solū audistz: sed vidistis. Hec ille. Sed ꝟra: qz Joā. vj. dixerūt. hūc scimus vñ sit. Ad h̄ ꝑ hōc dici ꝓmo q̃ mentiunt. Scdo q̃ dicūt se nescire vñ sit. i. vñ hēat autoꝛitatē. vel si sit a deo missus. Tertio q̃ despectiue loquunt fz q̃ tūc erat loquēdi modus (Rñdit ille hō ⁊ dixit eis) cū q̃dam indīgtione ⁊ ímpatiētia sup coꝝ stoliditate. (Jn h̄ em mirabile est q̃ vos nescitis vñ sit: ⁊ aperuit oc̃los meos) Chrỹs. Ubiq̃ signū inducit: qz h̄ depuare nō potant: sed ab eo cōuincebant. Hec ille. Et qz aliq̃ eorū dixerāt. Quō ꝑ hō pcō: hec sig̃ facere: fz Chrỹ. de ceco assumit sniaz eorū ⁊ ōt. (Scim⁹ aūt qz ds pcōres non exaudit.) q.d. fm Chrỹ. Opinio hec ⁊ mea ⁊ vra cōis est. Sz ꝟ: qz fm q̃ dicit Aug. publican⁹ pcōr rogauit veniā: et obtinuit iustificatōez a deo. Ad hoc ōt Aug. q̃ adhuc nō erat plene illūinat⁹. qz ds pcōres exaudit: vt de publicano pz. Forte āt possz aliq̃s ad ꝓbatōz Augu. dicere q̃ publican⁹ erat ꝟrit⁹: ⁊ petebat nō remissionē culpe/sed pene: rōe cui⁹ dicebat se pcōrē. i. obligatū ad penā ꝓ pctis ꝑteritis. Sed ꝟ: qz ōt saluatoꝛ q̃ descēdit iustificat⁹. f. ex hūilitate ⁊ oꝛone. iustificatio aūt nō opponitur pene: sed culpe. qz ⁊ iusti aliḡ puncti dicunt a sctis. Ad idē dicit Theo. q̃ intēdit dicere q̃ de⁹ pcōrib⁹ facere miracula nō ꝺcedit. Cum ꝓ ventā implorant de cōmissis: iam non pcōres/sed

Feria.iiii.post do.iiii.quadra.

penitẽtes sũt: vt. s. deꝰ exaudiat penitẽtes: sz nõ i pcis pſistẽtes: vt ỏt s. Tho. Sz ꝛ. Theo. arguit: qz etiã mali legũt feciſſe miracla: vt ptz Bar. ix. ỏ eo qui ejiciebat demões z ñ seqbat chm. Et Act. xix. iuxta notata p mgrm hist. aliq magi iuocato chño demões expellebãt Ad h dico: vt ptz ex dictz q deꝰ pcõi bus facere miracla nõ ꝛcedit ꝓpria eoꝝ auctozitate vt chis faciebat: sz vl ad cõ ſolatiõez bonoꝝ: vel i teſtimoniũ ſcrita tis ſue ſic chis faciebat ſm Tho. Cum em deꝰ nõ possit esse testz falsitatz: cũ fit miracl'm i teſtimoniũ pſone: neceſſe est q sit bona: sic cũ fit i teſtimoniũ doctri ne neceſſe est q sit vera. Hec ille. Nec etiã h eis cõcedit ad petitiõez ipſoꝝ qsi eos exaudiẽdo. Miracula em q fiũt p malos fiũt ad ꝛfirmãdã fidẽ: z ꝓpter ipaz fidẽ pdicatam: nõ ꝓpt oziõne pec catoꝝ. Ad idẽ dr ſm s. Tho. q duplicit exaudit pcõz. Prio vt dicit. ij. ij. q. liij. qñ ozat ex bono deſiderio nature. Az ei ipſe nõ mereat exaudiri: tñ exaudit in terdũ: qz ipetratio vl exauditio non fit ex iuſticia depcantz: ſed ex miſcõia dei. Si tñ vt ibi dic̃ ozarer ex deſiderio pec cati. s. petẽdo aliq ꝛferẽs ad pctm: nũq exaudit: niſi ad vindictã z punitiõnẽ vt amplꝰ labat. Scõo exaudit vt dicit liij. di. xv. z. iij. pte. q. lxxxij. ꝓpt deuotio nẽ eoꝝ p qbꝫ fit: vl ex qz pſona fit: vt cũ malꝰ ozat i pſona eccl'ie. Jſte aũt q ceꝰ fuerat oino adhuc nõ bene videbat ſm glo. Licz aũt pcõzes impetrẽt interdũ nunqz tñ ozãdo merent. Juſti aũt me rent ſp z iterdũ impetrãt (Sz siqs dei cultoz ẽ z volũtate eiꝰ fac: hũc exaudit) ſp obſuato q pie z ad ſalutẽ z pſeuerã ter z p se petat. vt habes. liij. diſt. xv. q. liij. ar. vij. q. iij. Si aũt hec oia ñ obſer uant: exaudit q dẽ deꝰ aliqñ sz nõ ſp (A ſecl'o). i. ab initio mũdi (nõ est auditũ q aperuerit qs ocl'os ceci nati). q. d. Sicut res noua est z mirabil': sic noua z mira bili ꝓrute ẽ facta (Niſi esset hic hõ a dõ nõ poterat facere qcqz) tale ad ſolatio nẽ ſuoꝝ dei vel i teſtimoniũ pſone z p pria bonitatz. Et qz erãt obſtinati non receperũt pſuasionẽ: vñ ad petoza sũt p uocati: z ad opprobria ꝙuertunt. Jdeo seq̃t (Rñderũt z dixerunt ei. Jn pctis natꝰ es totꝰ) Jn h aũt exprobrãt ei ceci tatẽ: qõ ỏ se ẽ pctm mortale. s. dicere op probriũ. Nã ſm Aug. io dicũt totꝰ. quia ocl'is clauſis natꝰ est. ſm Chryſ. ỏo dicũt totꝰ: acsi dicãt: a ꝑma etate hũisti i ſignia pcti. i. cecitatẽ (Et tu doces nos) qsi dicerẽt. Supbꝰ z temerariꝰ es. q tal' tl'ia pſumis. Beda. Soleт maloꝝ ꝙsue tudo a minoribꝰ aliq̃d diſcere dedigna ri. hec ille. (Et eiecerũt eũ foras) extra ſy nagogã: z excõicauerũt: qz ñ dixerat qõ voluiſſent: cui⁹ inſrogatꝰ ab eis sit p feſſus ꝓfitatẽ (Audiuit ieſus) aliꝫ refe rentibꝰ cui⁹ oia scirer (qz eiecerũt eum foras: z cũ iuenisset eũ) Ex q ſm Chry. ptz q chis iuit eũ qrere. Nã qsitũ inue nio. repio qõ soꝝ parat vltro. dixit ei. (Tu credis in filiũ ỏi). s. q tibi aperuit ocl'os Nõ aũt inſrogat ſm Chry. qsi ig rans: sz vt se ei notũ faciat (Rñdit ille) paratꝰ iamdiu ad credẽdũ i eũ (z dixit. Quis ẽ dñe vt credã i eũ: (Sic em dicit Chryſ. adhuc pſonaliter nõ cogscebat chm: qz poſtq̃ fuit illũinatꝰ ita fuit a iudeis deterrit q chm videre ñ potuit: (Et dixit ei ieſus. Et vidiſti eum) ſm Theo. reducẽs ei ad memoziã q ab illo accepat vidẽdi ptãtẽ (z q loq̃t tecũ ipse est) Augu. Dõ lauat chis facie cozdis eiꝰ. Deniq̃ facie cozdis lota: z mũdata ꝙsciẽtia agnoscit illũ: nõ filiũ hois tm qd añ crediderat. sz iã filiũ ỏi ſm carnẽ ſuscepat. Vñ seq̃t. (At ille ait. Credo dñe) Pax ẽ aũt credo. Vis videre qlez credat: (Et pcidẽs adozauit eũ) Hec il le. Jn hac pte ẽ mozale documẽtũ de q Chryſ. ait. Qui ꝓpt ꝓfitatẽ z chi ꝙfeſ ſionẽ iniuria oppmunt: hi maxie bonoꝝ rant: qõ i ceco factũ ẽ. Et eiecerũt eum de tẽplo iudei z inuenit eũ dñs tẽpli: et cũ ſuscepit sic Agonotheta athletã mltũ laborantẽ: z cozonauit. Hec ille.

Allegorice hic cecꝰ natꝰ ſcat humanũ genꝰ in suo ꝓncipio. i. patre cecarũ: sz sanatũ p saliuã z lutũ. i. deitatẽ z humanitatẽ qñ ad inuicẽ ꝙiuncta sũt: posita tali mixtiõe i ocl'is. i. cozdibꝰ seu intellectibꝰ fideliũ: z facta lotõe i piſcina

syloe.id est missi Jesu christi:q̄ piscina est fons sacri baptismatis.

Anagogice ꝓo ꝑcat idē vt illūinatus est:nō tā ad fidē z gr̄am vt ꝓus:sz ad visionē z gl'iam ꝑtute eiusdē mixtiōis:sz lorū i piscina mortz ꝑ expoliatiōez carnis.vel i piscina deitatz missi ꝑ abiectiōnē lutī existētz in oc'is.i.credulitatz incarnatiōis. Cū em̄ ḡs deū viderit stati elabit fides visioq̄ succedit.

Moralit ꝓo ꝑcat pctōrez qui cecat a triby. Prio a stercore hirundinū:vt Tobias eiusdē scdo.i.a puluere ꝛrenaꝝ cupiditatū. Scōm ex ignc carnal' ꝓcupiscentia mō q̄ vsus cecat ad aspectum pellis candētz. Tertio ex tumore superbie:dicēte Greco. Tumor mētz obstaculū ē veritatz. Jsta ē cecitas nobiscū nata. Vñ in paradiso celesti stati superbiuit Lucifer:et in terrestri Adam:z in h̄ mundo Cain Pria cecitas debz curari ꝑ collyriū dulcissimū.i.Jesum cōsideratū i regno:eo mō q̄ gustu mellis sūt oc'i Jonathe illūinati.j.Reg.xiiij.qz fm Aug.oēs di uitie deberēt ꝓtēni vt saltē vna hora di facies possz videri. Scda ꝓo ꝑ collyriū amarissimū:eo mō q̄ Tobias ꝑ fel piscis ē illūinat⁹. Tob.xj.z ꝑcat chr̄m in cruce tā ꝓ piscē assatū. Tertia ꝓo ꝑ collyriū mixtū ex saliua dulci z tra amara .i.chr̄m cōsideratū i iudicio:vbi dulcis bonis:z mal'is erit amar⁹. Signū aūt restitute lucz ē ire ꝑ viā rectā.i.ꝑtutū:z videre i se maculas etiā parui'simas peccatoꝝ. Et'si cognoscit seu discernit ea q̄ sibi obꝯciunt vtꝝ sint bona vel mala.

Feria ḡnta post dñicā q̄rtam in Quadragesima.

Tex.euang.Luc.ca.vij.

IBat iesus in ciuitatem q̄ vocat Naim:et ibant cū illo discipuli ei⁹ z turba copiosa. Cum aūt appropinquaret porte ciuitatz ecce defunctus efferebat fili⁹ vnicus matris sue z c̄.

IBat Jesus in ciuitatem que vocat Naim z c̄. Vide dominica.xvj.post festū trinitatis.

Feria sexta post dñicā quartā in Quadragesima.

Tex.euange.Joā.ca.xi.

ERat quidā languēs Lazarus a bethania de castello Marie z Marthe sororꝝ ei⁹. Maria aūt erat q̄ vnxit dñm vnguento: z exterfit pedes eius capillis suis cui⁹ frater Lazarus infirmabat. Miserūt q̄ sorores eius ad eū dicētes. Dñe ecce quē amas infirmatur. Audiēs autē iesus dixit eis Infirmitas hec non est ad mortem:sed ꝑ gl'ia dei: vt glorificet filius dei ꝑ eam. Diligebat aūt Jesus Marthā z sororē ei⁹ Mariam z Lazarum. Vt ergo audiuit quia infirmabat: tunc quidem mansit in eodē loco duoby dieby. Deīde post hec dicit discipulis suis. Eam⁹ in iudeā iterū. Dicūt ei discipuli. Rabbi: nunc q̄rebāt te iudei lapidare:z iterū vadis illuc. Respondit Jesus. Mōne duodecim hore sūt diei? Siquis ambulauerit in die nō offendit:quia lucem huius mūdi videt. Si autem ambulauerit in nocte offendit:quia lux nō est in eo. Hec ait:z post hec dicit eis. Lazarus amic⁹ noster dormit sed vado vt a somno excitē eum. Dixerūt ergo discipuli ei⁹ Domine si dormit:saluus erit. Dixerat aūt iesus de morte ei⁹. Illi aūt putauerūt q̄ de dormitione somni diceret. Tunc ergo

dixit eis iesus manifeste. Lazarus mortu⁹ est: ⁊ gaudeo ꝓpter vos vt credatis qm̃ non eram ibi. Sed eam⁹ ad eū. Dixit g̃ Thomas q̃ dr didym⁹ ad cōdiscipulos. Eamus ⁊ nos ⁊ moriamur cū illo. Venit itaq; iesus ⁊ inuenit eum q̃tuor dies iam in monumēto habentē. Erat aūt bethania iuxta hierosolymam q̃si stadijs xv. Multi aūt ex iudeis venerāt ad Martha ⁊ Mariā: vt cōsolarent eas de fratre suo. Martha g̃ vt audiuit q⁹ Jesus venit occurrit illi. Maria aūt domi sedebat. Dixit g̃ Martha ad iesū. Dñe si fuisses hic frater me⁹ nō fuisset mortu⁹. Sz ⁊ nūc scio q⁹ q̃cūq; poposceris a deo dabit tibi deus. Dicit illi iesus. Resurget frater tu⁹. Dic̃ ei Martha. Scio q⁹ resurget in resurrectōne in nouissimo die. Dic̃ ei iesus. Ego sū resurrectio ⁊ vita q̃ credit in me etiā si mortu⁹ fuerit viuet: ⁊ oīs q̃ viuit ⁊ credit in me: non morietꝫ in eternū. Credis hoc? Ait illi. Utiq; dñe. Ego credidi: q⁹ tu es filius dei viui q̃ in hūc mūdū venisti. Et cū hec dixisset: abijt ⁊ vocauit Mariā sororē suam silētio dicēs. Magr adest ⁊ vocat te. Illa vt audiuit surrexit cito ⁊ venit ad eū. Nondū em̃ venerat iesus in castellū sz erat adhuc in illo loco vbi occurrerat ei Martha. Judei igit̃ q̃ erāt cū ea in domo ⁊ ꝯsolabāt eam cū vidissent Mariā: q⁹ cito surrexit ⁊ exijt: secuti sunt eam dicētes: q⁹ vadit ad monumentū vt ploret ibi. Maria g̃ cū venisset vbi erat iesus: videns eū cecidit ad pedes eius: ⁊ dixit ei. Dñe si fuisses hic: frater meus nō esset mortu⁹. Jesus g̃ vt vidit eā plorantē: et iudeos q̃ venerāt cū ea plorātes infremuit spū ⁊ turbauit seipm̃: ⁊ dixit. Ubi posuistꝭ eū? Dicūt ei: Dñe veni et vide. Et lachrymat⁹ est iesus. Dixerūt ergo iudei. Ecce quō amabat eū. Quidā aūt ex ipis dixerūt. Nunq̃d non poterat hic q̃ aperuit oculos cęci nati facere vt ⁊h nō moreret? Jesus g̃ rursum fremēs in semetipo venit ad monumentū. Erat aūt spelūca: ⁊ lapis suppositꝰ erat ei. Ait Jesus. Tollite lapidem. Dicit ei Martha sor eius qui mortu⁹ fuerat: Dñe iam fetet: q̃triduanus em̃ est. Dic̃ ei iesus Nōne dixi tibi: q̃m si crediderꝭ videbis gl̃iam dei? Tulerūt g̃ lapidē. Jesus aūt eleuatꝭ sursum oculis: dixit. Pater gr̃as ago tibi q̃m audisti me. Ego aūt sciebā q⁹ semp me audis: sed ꝓpter populū q̃ circūstat dixi. vt credāt q⁹ tu me misisti. Hec cū dixisset voce mag̃ clamauit. Lazare veni foras. Et statim ꝓdijt q̃ fuerat mortu⁹ ligat⁹ pedes ⁊ man⁹ institis: ⁊ facies illius sudario erat ligata. Dicit eis iesus. Soluite eū ⁊ sinite abire. Multi ergo ex iudeis qui venerāt ad Mariam ⁊ Martha ⁊ viderāt q̃ fecit: crediderūt in eum.

QUat quidā lāgues: ⁊c. Joā. xj. In p̄senti euāgelio tangunt tria puncta: que sunt: Invitatio: Profectio: ⁊ Suscitatio.

Quātū ad ꝑmū tāgit invitatō q̃ sorores Lazari ifirmātis ad eū visitandū

z sanādū chm inuitarūt. Est aūt notā dū q̄ hīstoria de q̄ in euā agit facta fuit p̄ dies xv. añ chī passionez. i. tali die q̄lis est hodierna. Nam fm mgr̄m hist. eadē die h̄ factū credit q̄ in eccl̄ia rectat. Est etiā sciendū q̄ iste lazar⁹ z sorores ei⁹ fuerunt nobilissimi: z vt tradūt hīstorie de stirpe regia descēderūt. Fuerūt etiā diuites: qz hēbant duo castella s. bethaniā q̄ est scdo miliario a hier'lm z Magdalū qđ est scdo miliario a Nazareth. z magnā ptē citatis hier'lm. Fuerūt etiā oēs chīo valde dilecti. vt patebit. Ipe em erat paup: z isti de suis diuitijs puidebāt ei. Cū g̃ vt tradit beatus Joānes chīus in festo dedicatiōis tēpli esset in hier'lm in tēplo/in porticu Salomonis: iudei circūstetерūt eū: rogātes vt diceret eis v̄itatē/ si erat chīs Quib⁹ ille rñdit talit vt videret q̄ se dicebat deū: z statim voluerūt eū lapidare: sed ille fugit trās Jordanē/ dimissa iudea. z cū eēt extra iudeā Lazarus in iudea infirmabat. Dr̄ g̃ (Erat qdā languēs) Lāguor ꝑprie est infirmitas g̃uis z vt dicūt qdā incurabilis p̄ naturā. (lazar⁹ a bethania). s. ortūdus. Addit aūt (de castello marie z marthe sororꝫ ei⁹) fm alios vt intelligam⁹ q̄ nō fuit a Bethania q̄ est cca Iordanē: sz de ea q̄ est ꝑpe hier'lm. Et qz iste ei⁹ sorores erāt notiores in euāgelio z familiariores chīo. p̄ eas notificat frat eaꝫ mīn⁹ not⁹: etiā dato q̄ castꝫ esset cōe. Vel p̄t dici q̄ addit ò castello ad denotādū q̄ erat nobil' q̄si dicat q̄ nō erat nat⁹ in villa illa: sz in castello. i. in arce. In qbusdā ei loc⁹ nobiles dñr de castro ad dīaz subditoꝫ. sic z de ꝛra ad dīaz forensiū. z h̄ qñ sūt dñi hītes. s. homagiū. sic marchiones ceue dñr de ceua z de castro. Addit aūt sororꝫ ei⁹: rōne p̄dicta. Et qz ꝑles fuerūt marte: ne errem⁹ in noīe. vt ò Alchui. ista describit ex notissima actōe. (Maria aūt erat q̄ unxit dñm unguēto: z exterſit pedes ei⁹ capillis suis: cui⁹ frater Lazar⁹ infirmabat) Ad hoꝫ aūt euidētiā sciēdū est q̄ Chry. z Hiero. z Ori. dicūt q̄ hec maria sororꝫ lazari nō est illa q̄ Luc. vij. appellat peccatrix. qz ista: vt dicūt fuit nobil' z honesta dña. Et illa q̄dē peccatrix unxit chīm bis. s. in domo pharisei: vt habet Lu. vij. z i domo simonis leprosi. vt h̄ Mat. xxvj. Hec āt sororꝫ lazari unxit eū in domo sua: vt habet Joā. xij. licz ipe dicat h̄. id ē c. xj. Maria aūt erat etiā: qz vt dicūt antici patiue loqt̄. Et sic fm istos due fuerūt q̄ unxerūt dñm: z una eaꝫ unxit eum bis. Sz Origē. ò q̄ sic ter chīs unct⁹ fuit in vita: ita tres fuerūt mlīeres ungētes s. peccatrix in domo pharisei: z sorores lazari i domo sua añ sex dies pasce. vt ò Joānes. z alia in domo simonis leprosi: z p̄ biduū tm̄ añ pasca. vt ò Matt. xxvj. Iste aūt due vlrie fuerūt vt ò/ q̄ unxerūt illū post mortem. Aug. aūt de ꝓsen. euā. z Grego. tenēt q̄ nō fuit nisi una ò q̄ oēs euāgeliste narrāt. z illa unxit eū tm̄ bis. s. qñ uersa ē: z peccatrix dicta a pharisēo Lu. vij. z alia vice in ista passiōe i domo simonis leprosi. de q̄ referūt Mar. Mat. z Joā. Nec fuit unct⁹ ter̄tia vice i domo lazari z sororū. qz licz h̄ Joānes videat dicere: tm̄ non ò. Ex illa unctio fuit eadē cū ea q̄ fuit in domo simonis leprosi. qđ ꝓz ex h̄: qz de utraq̄ subdit q̄ discipuli murmurauerūt de p̄dictōe unguēti. Sumit aūt Aug. argumētū: qz ante q̄ Maria dominū instāte passiōe pungeret/ euāgelista ò. Maria aūt erat q̄ unxit dñm unguēto. Ista g̃ est ꝑitas q̄ una fuit q̄ unxit in vita chīm: z tm̄ bis unxit. z ista fuit peccatrix z sorores lazari. vt eccl̄ia cantat di. Maria sororꝫ lazari q̄ tot cōmisit crimia. Motiua aūt alioꝫ ad oppositū ñ sē efficacia hītia. Nā ad id qđ obijcit de dissonātia rp̄is: ò Aug. q̄ reuera añ sex dies pasce facta est unctio: vt ò Jo. Mat. aūt z Mar. p̄ recapitulationē loquūt: ita q̄ nō intēdūt dicere q̄ p̄ biduū solū añ pasca sit facta unctio: sz q̄ añ biduū chīs p̄dixit suā p̄ditionē: cui annexerūt unctionē ex q̄ sūpsit exordiū. Qđ ꝓo obijcit de domo simōis leprosi q̄ erat auūcul⁹ lazari. Dom⁹ q̄ sorore erat una dom⁹ eius et lazari: z sororꝫ ei⁹ tāq̄ cōis. z ipe symon erat p̄ fam⁹ lias. vt ò s. Tho. vel erat una cōriguī

tate: z ab vna in aliã erat tñsitus ime/
diate. Ob ꝙ do de vnctõe capitꝭ z pedũ
solꝫ obijci: qꝛ. s. vna pedes: z alia caput
inũxit. ôr Aug. ꝙ eadem mlier vtrũqꝫ
vnxit. Nec obstat ꝙ ôr Mar. ꝙ fracto
alabastro effudit sup caput eiꝰ: qꝛ nõ fu
it ita fractũ ḡn aliq̃d, p pedib; potuerit
remãsisse. Vel forte vt ôr s. Tho. pus
vnxerat pedes. Posset tñ breuiꝰ dici ad
oia ꝙ fuit eadẽ psona: sꝫ nõ eadẽ vnctõ.
Aug. de ꝓbis dñi. Jnuaserat Lazarũ
pnicies iimica lãguoris: miserãdi hois
corpꝰ q̃tidie edax febris incediũ assume
bat. Aderãt aũt due sorores lãgueti: z
casum dolẽtes iuuenis egrotãtis: lectu
lo iugit inherebãt. hec ille. Vñ subdit.
(Diserit ḡ) z nõ iuerũt psonalr sic re
gulus z Cleturlo fm Chrỹ. qꝛ ex famili
aritate ad chm multã hẽbant in eo cõ/
fidẽtiã. Scõo fm eũdẽ: qꝛ erãt in luctu
z infirmi fuitlo. Vel fm Theo. qꝛ nõ de
cet mlieres extra domũ facilr vagari.
vel qꝛ timebãt qõ eueniss. s. morte fris
sine sua pñtia aduenire (sorores eiꝰ). i.
lazari volẽtes se a doloꝛe: z frẽz a lãguo
re liberare (ad eũ). i. ad iesum extrẽ vl/
tra iordanẽ. De q̃ z si in ꝟ euãgelio nõ sit
fcã mẽtio: fcã tñ erat añ (dicẽtes. Dñe
ecce quẽ amas infirmat) q. d. fm Aug.
sup Joã. Sufficit vt noueris. Non em
amas z deseꝛ. Amãti tñmõ fuerat nũ
ciandũ. Hec ille. Vñ nilꝫ petiuerũt ꝓfi
dẽtes in amoꝛe chri. Per ꝟ aũt sic dicit
Chrỹs. volunt chm ad miam flectere.
(Audiẽs aũt iesus dixit eis). s. sororib;
lazari p infnũcios (Jnfirmitas hec nõ
est ad morte) vt. s. detineat a morte (sꝫ
p gl̃ia dei). i. chri fm Theo. Ordiabat
aũt hec moꝛs ad resurrectõez p chm fi
endã: ex q̃ chus fuit gl̃ificatꝰ. iõꝫ sub
dit (vt gl̃ificet filiꝰ dei p eã) resuscitã/
do mortuũ. Vbi aduertẽdũ ꝙ Chrỹ.
ꝙ cũ ly vt: aliqñ causalit/aliqñ cõsecuti
ue teneat: ꝟ stat scõo mõ. Nã illa infirmi
tas euenit altũde: sꝫ ea chs est vsus in
gl̃iam dei. Hec aũt ꝓba Chrỹs. sũt: vt
ôr s. Tho. vera in ordie ad cãs natura/
les q̃ illã infirmitatẽ in gl̃iam dei p re/
surrectõez nõ ordinabãt. nõ aũt in ordi
ne ad psidentiã diuinã: q̃ illã infirmi/
tatẽ ad gl̃iam chri ordinauit. Dic em s.
Tho. ꝙ ôs oia mala pene ordiat in alĩ/
qs fines bonos. Admirãda est aũt fm
Chrỹ. istaꝫ mulieꝫ fides. qꝛ cũ frem ex
ꝓbis chri intellexerit nõ morituꝫ: cum
postea videꝛt illũ mori/ nõ sꝯ scãdaliza
te. nec credideꝛt illũ fuisse mẽtitũ: sꝫ vl
gabolice locutũ: vel spabant illũ ab eo
resuscitandũ. (Diligebat autẽ) spũali
z spẽali affectu (iesus martham z sorores
eius mariã z lazarũ.) O brẽ sorores at
qꝫ felices q̃ gaudiũ mundi chm etiã in
exilio familiariꝰ possederꝛ. Hec aũt ꝟ
Chrỹs. inꝓponunꝯ: ne miremur si ami/
ci dei aliqñ tribulanꝯ. Augu. Jlle lan/
gues: ille tristes: oes dilecti. Habebãt
q̃ spem qm diligebanꝯ ab eo q̃ est dolen
tiũ cõsolatoꝛ: languentiũ sanatoꝛ. Hec
ille. Jn hac pte est documẽtũ ꝙ etiã iu/
sti viri flagellanꝯ. Vñ Greg. ix. moraliꝰ.
Ab electis suis ôus inicratũ maculas
studet tpali afflictiõe detergere: q̃s in
eis impperuũ nõ vult videre. Hec ille.

Moraliꝯ aũt ꝫ fcaꝫ ꝙ sꝯ tres vie ve/
nẽdi ad celũ chzo dilecte. s. via cõtem/
platiua fcata p Mariã. z actiua fcata
p Marthã. z via pnie: siqs p petm moꝛ
tale pdiderit aliquã illaꝫ: fcata p lazaꝫ

Quãtũ ad scõm tangit ꝓfectio chri
ad iudeã: eo ꝙ exaudierit supplicãtes:
cũ ôꝛ (Ut autẽ audiuit qꝛ infirmabaꝯ:
tũc q̃dem mãsit in eodẽ loco. s. trans ior
danẽ (duob; diebꝫ) vt. s. eũ inueniret qua
triduanũ in monumẽto. Quidã aũt di
cunt vt s. Tho. ꝙ lazarꝰ ea die moꝛtuꝰ
est q̃ venerꝛ ad chm nũcij. z post chus
ꝯeuit duob; diebꝫ: z q̃rto die inuenit eũ
in monumẽto. Non aũt chs ad eũ iuit
statim fm Augu. vt eũ inuenꝛet moꝛ/
tuũ z resuscitaret. Nam vt ôr s. Tho.
non hꝛet locũ moꝛs vbi esset vita p̃sens
Scõz Chrỹ. ꝟo ne miraculũ aliquã ca
lũniã paterꝛ. Si em statim moꝛtuꝰ fu/
isset resuscitatꝰ: dixissent forte pharisei
illũ vere moꝛtuũ nõ fuisse: sed aliq̃ ac/
cidente factũ insensibilẽ. (Deinde post
hec dicit discipl̃is suis. Eamus in Ju/
deam iterꝫ) vñ. s. discesserat: vt ait Au/
gusti. pene lapidatus. Dic aũt Chrỹs.
nunqꝫ chm dixisse discipl̃is quo vellet

ire nisi modo. qz plures fuerāt i iudea cū chr̄o q̄si lapidarī: ideo formidabant. z chr̄s nō voluit ꝓpter hoc eos improuisos illuc ducere ne nimis timerēt. (Dicūt ei discipli) p eo z pro seipis formidantes: vt ait Chrys. (Rabbi: nūc q̄rebāt te iudei lapidare: z iterū vadis illuc? (Sic aūt loquūt quasi soli mgro timerent: sed reuera timebāt etiam sibi fm Chrys. (Rndit iesus. Nōne duodecim hore) ineq̄les (sunt diei) artificialis. De hoc dictū est dñica in. lxx. Sic em dic scūs Tho. hore ineq̄les sumunt fm ascēsum zodiaci. ita q̄ hora est ascensus signi dimidij. Sunt aūt omi tpe. xij. dei artificialis: z. xij. noctis. qz semp ascēdit sex signa in die: z sex in nocte. Hore aūt eq̄les que fm eq̄noctialis ascensum mensurant nō sunt semp. xij. diei. z. xij. noctis: sed soluz in eq̄noctio. Causa ꝓo q̄ ille ineq̄les/ iste ꝓo equales sint: est. quia ptes zodiaci supra orizontē differunt: eq̄noctialis aut ptes vnifor mit ascendūt. Hec ille virtualit. Exponit aūt hoc triplicit. Primo: qz dicunt quidam q̄ erat tunc sicut z modo puerbiū q̄ hores dicere hores esse murabiles: dicebat. Nonne. xij. hore sunt diei? Sensus est ergo. Licz nuprime vellent me lapidare iudei: tamē sunt murabiles. ō seq̄mini me secure. Huic aūt expositioni etiam Chrys. cōsentit. Scdo exponit Chrys. sic: Nōne. xij. sunt hore diei: in q̄bus sez secure hores incedūt. Forte em apli suadebāt ire noctu. Tertio exponit Augu. Nōne. xij. sunt hore diei. i. duodeci apli chr̄i? Se em appellat die cū sit lux. Nam dies sumit p motu celi. quia est latio solis: z pro tpe mēsurāte illū: qz est ps anni. z pro ptenta luce: qz q̄n sol est sup trā dies est. A pl̄os aūt dixit horas, Est ergo sensus fm August. Dies cōtinet horas: sed non ecōuerso: sic z vos debetis me seq̄: nō ecōtra. (Si q̄s ambulauerit in die nō offendit quia lucē hui⁹ mūdi vider. si q̄s aūt ambulauerit in nocte offendit: qz lux nō est i eo) Scdm pmā expositionē est sensus q̄ iudei putant esse aliter dispositi p maiori ptē: z ecōuerso nll'm erat piculū ambulare in iudeā p die: sz solū p noctē: vl' qz nō deuerāt oim furores. vel alia causa. Scdz scdam ꝓo est idē sensus: z vltr⁹ est sensus q̄ q̄ ambulat in die. i. in serenitate z luce ꝓscie/ siue q̄ ambulat simplicit: ambulat confidenter. Chrys. Qui sibi nil' ꝓsci⁹ est neq̄tie: nihil par it ꝓsutie. Iracp nō opz formidare. Nihil em dignū morte gessim⁹. Hec ille. Scdm Chrys. ꝓo q̄ scdo modo exponit/ est etiā p̄dictus sensus. Et vltrius alius talis Si vides lucē hui⁹ mūdi est secur⁹: mlt⁹ tomagis q̄ mecū est: nisi amouerit se a me. Et idē sensus est fm terriā expōez. Theo. tñ etiā q̄rtā expositōez tāgit: vt p die meraphorice chr̄s sig̃uerit ptenti am sui in tra vsq̄ ad passionez: in q̄ tpe apli nō habuerūt timere. Vñ in passiōe dixit. Si g̃ me q̄ritis: sinite hos abire. Per noctē ꝓo tps sequēs passionez. Et fm hāc est idē sensus q̄ z trie ad quā reducit: vel illa ad istam. (Hec ait: z post hec dixit. Lazar⁹ amic⁹ nr̄ dormit.) Et in h̄ fz Chrys. alio mō ꝓfortat discipl̄os ex h̄. s. q̄ nō hebant ascēdere in hierl'm: sz in bethaniā. Morte aūt dixit somnū z dormitionē. Primo ꝓpter futurā resurrectionem. z scdo ꝓpter facilitatē resuscitandi fm Augu. Et tertio ꝓpter meliorationē post resurrectionē. Dormiunt em boni resurgūt/ melius se habentes. (Sed vado vt a somno excitem eū) nō aūt vt disputem cū iudeis (Dixerūt g̃ discipuli eius) volentes eum retrahere ab instituto suo: fm Chrys. vel quia solet somnus in egrotantib⁹ signū esse salutis fm Augu. Vel forte reuera ꝓpter vtrūq̄. (Domine si dormit: salu⁹ erit) q̄si dicerēt. Sine tua ptentia liberabit. (Dixerat aūt ihesus de morte eius illi ꝓo putauerūt q̄ de dormitōe somni diceret. Sed quō erant ita rudes vt crederent chr̄m tantū iter velle pficere: vt a corpali somno lāguidū excitaret? Ad hoc dicit Chrys. q̄ existimauerūt eū parabolice locutū. Sed hec rnsio patit difficultatē. qz dr textus q̄ putauerūt q̄ de dormitione somni diceret. Ideo alij dicūt q̄ erāt in tanto timore q̄ non bene capiebāt que dicebant. Alij vero et

Feria. vi. post do. iiii. quadra.

q̄si redit i tdē: dicūt q̄ ꝓsiderauerit id qđ dictū ē: dormit: sz nō illō. vado vt a somno excitē eū (Tūc g̃ dixit eis iesꝰ manifeste: Lazarꝰ mortuꝰ est) Sz q̄re nō ē apte locutꝰ i ꝓncipio: Ad ħ dr/ q̄ ñ fecē ħ ne videret iacrāter zsupbe loq̄ de sua potentia resuscitādi: sz postq̄ discipuli erāt tardi ad intelligēdū: mānifestat eis mortē z resurrectiōez. (Et gaudeo ꝓpt vos) de ħ q̄ vob possum absentia patefacere fm Aug. vl fm alios: gaudeo: qz nō erā ibi: z sic secuta est mors z ego eū resuscitabo: vt firmi⁹ credaz (ꝓpt vos) inquā. i. ꝓpter vīm ꝓfectū i fide (vt credaz) in me firmi⁹ z robusti⁹ q̄ ꝑus fm Aug. (qz nō erā ibi) z tñ mortē vidi: qđ est argumētū mee dīratz. Vl fm alīq̄s ly quia: reddit causam gaudij: vt dictū est (Sed eam⁹ ad eū vt suscitē eū) z ꝓñr habeatz aliud deitatz argumētū (Dixit g̃ Thomas) Thomas est hebraicū: z interꝑtat gemin⁹: sed grece interꝑtat didymus: qđ latine sonat dubi⁹. Sz q̄re euāgelista post nomē eiꝰ subiungit (q̄ dr didym⁹). i. gemin⁹ vel dubi⁹ qđ idē videk. qz. s. dubi⁹ ad vtrāq̄ ptē ꝓradicti/onis habet argumentū. Ad ħ dici pōt ꝓmo: qz grece dicebat didym⁹: z ꝓpriū eiꝰ nomē hebraicū nouerat vulgatū: vt scirek de q̄ euāgelista loq̄rek: ideoq̄ expressit nomē q̄ in greco nuncupabak: dicēs q̄ dicik apud grecos passim didym⁹ Scdo dr fm mentē Chrys. q ħ fit: qa ceteris erat ifirmior in fide: z magis timebat. Nā qđ sequik (Eamus z nos et moriamur cum illo) sz Chrys. extimore dictū est ab eo. Et videk velle Chrys. q ironice loquik. q̄si diceret. Nunqđ si mḡr vult mori: debem⁹ eū seq̄: Sz fm Aug. est ista vox magne ꝓstātie zhortātis alios: z nō retrahēt̄z. Idez cū Aug. sentit Beda. z glo. q̄ dr. Ecce verꝰ amātiū affectus: vel cū eo viuere: vel cū eo mori. Et ecce ille (Venit itaq̄ Jesus z inuenit eū q̄tuor dies iam i monumēto habentē cōpletos vel incōpletos (Erat aūt bethania iuxta hierlym). i. iuxta hierusalez (q̄si stadijs q̄ndecim). i. fere duob⁹ miliarib⁹. Nā octo stadia cōplēt miliare vnū. De ħ vide dūica ꝓma aduentus. Hoc autē dicit euangelista fm Chrys. vt intelligak q̄ ꝓgruū erat multos ex hierosolymis cōuenisse illuc cum essent nobiles. Vñ subdik (Multi aūt ex iudeis venerāt) a hierlm (ad mariā z marthā: vt ꝓsolarenk eas de fratre suo) Cōtra: qz erāt inimici chīi et statuerāt vt extra synagogā fieret q̄ eū cōfitebak chīm. Quō g̃ ꝓsolabank istas ō qđ nō tū erat eas esse chīo dilectas: Ad ħ dicē Chrys. q̄ fuit: vel ꝓpt magnā eaꝝ calamitatē cui cōpassi sk. vl qz eas vt nobiles reuerebank: vl qz isti iudei nō erant mali. mlti eñ ex ipis credebāt (Martha aūt vt audiuit) ꝑ nūcios ꝓcedētes (qz Iesus vēit. i. qz esset i veniēdo (occurrit illi) añq̄ ingrederek castellū. Erat eñ magz circa exteriora dom⁹ occupata. io cit⁹ q̄ maria ꝓcepit rumores ō aduentu chīi fm s. Tho. Nō aūt assūpsit secū soror fm Chrys. qz voluit chīo secrete nūciare factū. Vñ postq̄ vbis chīi ꝓcepit spem ō resurrectiōe fratris: vocauit eā. Vel fm Theo. ħ fecit: qz si eam vocasset: iudei eā fuissent cōcomitati: z cognouissent aduentuz chīi: qđ Martha nolebat. (Maria aūt domi sedebat. Dixit aūt Martha ad Iesum) lachrymis ꝑfusa: q̄uis nō ciularet more stultarum. (Dñe si fuisses ħ: frat meꝰ ñ fuisz mortuꝰ) Sic aūt ōr Chrys. Jsta nōdū credebat vt debebat. Nā vt dic Theo. dik fidebat q̄ chīs existens trans Jordanē: potuisset mortē fratrz impedire distatz. Etiā fm Chrys. nōdū credebat/ q̄ chīs ꝓpria vtute posset. Vñ subdik (Sed et nunc scio: qz q̄cūq̄ poposcerz a deo: dabit tibi deus) sic. s. loquēs de chīo sic de aliq̄ hoie scto. Nō aūt est ausa fm Aug. fratris petere resurrectiōez: qz iḡrabat an ei foret vtile. vnde chīo causam cōmisit. Et ideo (Dicit ei Jesus. Resurget frater tuꝰ) Nō aūt dixit fm Chrys. petamvt r̄surgat. Neq̄ etiā dixit. mea virtute resuscitabo: quia fuisset ħ graue mulieri: sed medium tenuit. Verum tamē fm Augustinū: quia nō dixit: resurget modo: z ambigua fuit sententia. Sequik (Dicit ei martha: Scio). i. secura sum fm Aug. qa edocta erat ꝑ chīm

vel ꝓphetas ſm Chrȳ. qz reſurget in re
ſurrectõe) gñali oim(i nouiſſimo die)ſz
ſupple neſcio dulcꝫ mgr̃ z dñe an ỏ tali
reſurrectõe loq̃ris. Sz chr̃s ſumpta oc
caſiõe paulatim iſtruit eã de ſua dctra
te. Vlñ ſeq̃t (Dic̃ ei Ieſus. Ego ſum re
ſurrectio z vita). ſ. effectiue: qz. ſ. ſine al
teri⁹ adiutorio poſſũ iuxta placitũ meũ
viuificare ſm Chrȳſ. z Alchui. q̃ſi dice
ret. Tu q̃dẽ ſcis reſurrectiõez: ſz neſcis
me eſſe reſurrectiõis cãm. Que ꝓo ſe
quũt ſic exponunt ſm Aug. (Qui cre
dit i me) perfecte z fide formata (etiãſi
mortu⁹ fuerit) i carne(viuet) i ania do
nec reſurgat caro nũq̃ poſtea moritura
(Et oĩs q̃ viuit) i carne(z credit i me) ẽt
ſi moriat ad rp̃s ꝓp̃t mortẽ carnis(ñ mo
riet i et̃nũ). ſ. ꝓp̃t vitã gr̃e z imortalita
tẽ reſurrectiõis: ſm mentẽ eiuſdẽ Aug.
z ſniam Alchui. (Credis h̄:) Verba ih̄
chr̃i interrogant⁹: nõ ex ig̃rãtia: ſz vt mu
lier ꝓfitebat qđ credẽbat ſz Aug. (Ait
illi). ſ. martha (Vtiq̃ dñe). ſ. credo p̃di
cta oĩa. Et nota q̃ ſz Chrȳ. nõ intelle
xit ꝓba chr̃i. Etſi ei itellexit aliq̃d ma
gnũ: ñ tñ itellexit q̃d eẽt: iõ interrogata ỏ
vno: rñdet ỏ alio vi. (Ego credidi q: tu
es chr̃s fili⁹ dei viui q̃ i hũc mũdũ veni
ſti) ſz Aug. ꝓo optie itellexit: z aſſĩgns
cãz q̃re vera credebat eẽ ꝓba chr̃i dixit:
ego credidi zẽ. (Et cũ hec dixiſſet) exhi
larata ſmõe chr̃i: z ſoluto luctu ſz Chrȳ
ſo. (abĳt z vocauit mariã ſororẽ ſuã ſilẽ
tio). i. ſilenť. Aug. Suppſſaz vocẽ ſilen
tiũ nũcupauit. Nã quõ ſiluit: cũ ſubdak
(dicẽs: mgr̃ adeſt) Jõ ãt ſz Chrȳ. ſilenť
vocauit ne iudei ꝓp̃t odiũ ad chr̃m rece
derẽt: z ꝓñr miracl̃i reſtes ñ eẽnt (Et vo
cat te) Hoc aũt addidit martha: q̃uis
ſufficeret dixiſſe mgr̃ adeſt: vt marie tri
ſticiã ſubleuaret q̃ ñ ſolũ adeſſe dilecti
mgr̃i pñtiaz: ſz etiã ſe ab illo q̃ſi amico
dulciſſimo euocari ꝓcepiſſet. Euãgeli
ſta tñ ñ dixit q̃ chr̃s vocauerit eã ſz Au
gu. ſz cã breuitaz⁹ i ꝓbis marthe voluit
illỏ itelligi. Vl̃ ſm Theo. ipam chr̃i p̃
ſentiã martha vocatiõez appellauit: q̃ſi
diceret. Inexcuſabile ẽ vt eo pñte ñ ex
cas obuiã. Chrȳſ. Oiby ãt aſſidẽtiby il
la lugens z plangẽs nõ expectauit ad ſe
venire mgr̃m/ neq̃ dignitatẽ ſeruauit/
neq̃ a luctu detẽta eſt. ſed ſurgẽs ꝓfeſti
obuiauit. Hec ille. Vlñ ſeq̃t. (Illa aũt
vt audiuit: ſurrexit cito et vẽit ad eum)
Et q̃ ſz ſm Aug. q̃ ſi nor⁹ ei dñi fuiſ
ſet aduent⁹: Martha eã nõ ꝓueniſſet.
(Nondũ em̃ venerat Ieſus i caſtellũ ſz
erat adhuc in illo loco vbi occurrerat ei
martha) Dominus em̃ vt ỏ Chrȳ. mo
roſius ibat ne ad faciendũ miracl̃m ſe
ingerere videret. z h̄ vult euãgeliſta in
ſinuare. Vel h̄ dicit ad oſtendendũ fer
uorẽ marie: quã nihil potuit retinere: vt
dictũ eſt (Judei igit̃ q̃ erãt in domo cũ
ea z ꝓſolabank eã cũ vidiſſẽt mariã q̃a
cito ſurrexit z exĳt) crediderũt eã nouo
dolore. ſ. ex fratris morte occupatã: z iõ
ex reuerẽtia nobilitat⁹ ei⁹ z ex cõpaſſiõe
(ſecuti ſũt eã dicẽtes: qz vadit ad monu
mentũ) qđ ſic ſm Jſidoꝛ dicit̃: qz mone
at mentẽ. ſ. vt ſimus memores mort̃: et
fundere p̃ces p defuncto z imitari vir
tutes ei⁹ (vt ploret ibi) Jſta ãt ſz Aug.
interponit euãgeliſta vt itelligam⁹ que
fuerit occaſio q̃ m̃ritudo iudeoꝛ iter
fuerit miracl̃o (Maria g̃ cum veniſſet
vbi erat Jeſus videſ eũ cecidit ad pe
des eius) Chrȳſ. Feruentioꝛ hec ſoroꝛe
erat. Nõ em̃ turbã verecũdata eſt: nec
ſuſpicionẽ timuit quã de chr̃o iudei ha
bebãt: cũ aliq̃ inimicoꝛ ibi ineſſent: ſz
oĩa ꝓempſit hũana p̃ne magꝛo: z ſoli
ſe dabat ei q̃ ad mgr̃m honoꝛi. Hec ille.
Tñ ſm Theo. etiã iſta imꝑfecte credi
dit. Jõo ſequit̃ (dicẽs. Dñe ſi fuiſſes h̄:
frater me⁹ nõ fuiſſet mortu⁹) Et h̄ aũt
q̃ vtraq̃ ſoroꝛ ſimilia dixit elicit̃ q̃ hũc
ſmonẽ iuq̃ morientẽ frequentabãt: chr̃i
p̃ſentiam exoptãtes. Nõ aũt dixit Ma
ria omnia que dixerat Martha ſz Be
dã: eo q̃ lachrymis z gemitu fuerat pre
pedita. Eſt aũt in hac ꝓe documentũ
in ſenſu anagogico q̃ amici chr̃iſti i hac
vita tribulank: ſed ꝓfugiẽdo ad auxiliũ
chr̃iſti z eo interi⁹ p illuſtratiõez z amo
ris excitatiõnẽ aduenĳente: z ſpe futu
re reſurrectionis conſolantur conſolan
di: multo fortius i ipſa reſurrectiõe La
zari. i. corꝓis in terra iacentis. Vnde
ait Grego. Si conſiderem⁹ que nobis

pmittunt in celis: vlescũt aïo oïa que habent in tris. Hec ille. Quantũ ad trĩũ tangit miracli ppetratio seu resuscitatio Lazari: cũ dr (Jesus g vt vidit eã plorantẽ) quã diligebat (z iudeos q venerãt cũ ea plorãtes) nil dixit tale q le dixerat marthe. qr fm Chrỹ. nõ erat tps. Si ei aliq̃ sublimia dixisset: recessissent iudei z miracl̃z nõ vidissent (infremuit) Fremit9 est effect9 z signũ tre z vr cẽ vor ꝓfusa quã irat9 tractre secũ loquẽs emittit. Est ãt sciẽdũ q passiones aïe in chro fuert: sz nũq̃ puenieb̃at rõnis iudiciũ: sz seq̃bant/ qd ẽ laudabile: nisi rõ male iparet. Nã sic dr. liỹ. Ethra a fortitudie impata acrũ fortitudis adiuuat. Et sic intelligit illd Esa. xxỹ. Nõ erit trist̃z neq̃ turbulent9: sez fm q iste passiões puenĩũt iudiciũ rõnis. Jn fremuit g Jesus: sed (spũ). i. sua voluntate z rõne. spũs em dr mẽs. Hic fremit9 fuit ꝰ diabolũ q mortẽ iduxit: quẽ circo erat debellatur9 (z turbauit). i. cõmouit fm affectũ sensitiuũ (semetipm) ex iudicio rõnis fm Aug. vt verã oñderet hũanitatẽ fz Theo. Vl sedo vt doceret modũ fuandũ in aduers dũ tristat: z tñ se cohiber. Dic ei h s. Tho. q stoici dixerũt nũq̃ sapiẽtẽ tristari. sz est intr in hũanũ nõ eẽ tristẽ i morte alicui9. Qui dã ꝑo i tristicĩs excedũr. Dñs ãt tristari voluit ꝰ pmos: z modũ fuauit ꝓtra scdos: fm illd Thes. liỹ. Nõ ꝓtristemini sic ceteri q spem nõ hñt. i. incõsolabilr fz glo. Vel trio fm eundẽ vt doceret nos corpalit tristari p mortuis. Vel q̃rto fz alios vt cohiberet lachrymas donec cõpleret inrogatõez de q̃ sedt. (Et dixit Vbi posuist̃z eũ:) Non inrogat ex ig̃rantia. sz fm Aug. vult astãtiũ fidẽ approbare. i. ꝓfirmare: dñ. s. lazar9 asseri mortu9 z sepult9. Vel melr approbare fidẽ quã de resurrectiõe habuert tumulatores cadauerz. Vel fm Chrỹ. ne videat se ad miracl̃z igerere: sz rogat ab astantib9 (Dicũt ei). s. iudei z astãtes (Dñe veni z vide) Jnultãt aũt eũ fm Chrỹ. vt ploret: nõ vt resuscitet (Et lachrymat9 est iesus) ex pietate z ꝓpassione fm Aug. qr erat fons pietat̃z fz sctñ Tho. Petr9 chrysolog9. O vis: o potẽtia lachrymar̃ que celi z tre dñm ad lachrymãdi hũilitatẽ deposuert. Hec ille Sz q̃re fleuit quẽ stari volebat viuificare? Ad h dr q fleuit fm glo. vt oñderet q̃rtũ hõ debeat p se flere q mortẽ meruit. Scdo fleuit fm Hiero. qr eum ad crũnas secli reuocabat. Tertio pr dicit q flebat pctm̃ vñ homo ꝓcerat mortẽ. Quarto q̃z fleuit mot9 ex pietate sororũ nec pẽm nec mẽz nec frem hñtiũ: z dilecte marie lachrymis (Dixert g iudi) credẽtes eum fm Be. more hũano supcharo lugere. (Ecce quo amabat eũ) p q̃. s. luget: z cuius vult videre sepulcrũ. Per h̃ et fz s. Tho. mystice dat intelligi q ds ert hoiem exñtẽ in pctis amat: fz illud Hieremi. xxxi. Jn charitate ppetua dilexi te: io attraxi te miserãs. Alit em nõ dixisz. Nõ veni vo. iu. tẽ. (Quidã autẽ ex ipis dixert) volẽtes. s. oñdere q nõ vere cũ amabat. Vlt vt alĩ dicũt volẽtes oñdere q si potuisset renuisset ipz viuũ. z ꝓnr p h̃ volẽtes ãnihilare miraculũ de ceco nato. Erãt em fm Chrỹs. isti de nũero inimicor̃ chri. (Nõ potat h q aquit ocłos ceci nati facere vt z hic nõ moreret:) Aug. potuit q̃dẽ: sz noluit. qr plus est mortuũ resuscitare/ q̃ ne moreret facer. Hec ille. Dñs ãt ad ista nõ rndit fm Chrỹs. qr ꝓtinuo volebat rndere p opus mirabil9 q̃ sit vite ꝓseruatio (Jesus g rursus fremẽs in semetipo) indignus ꝰ iudeor̃ malicia. Vlr/ tuosum em est ꝰ malos indigri obstinatos ex rõnis iudicio: sic z bonis applaudere. Vel fm s. Tho. ifremuit ex miaz ꝓpassiõe ad iudeos. Sz h redit in idẽ qr sctī aduersus inimĩcs nec miam sine indignatione: nec indignãtoez sine mia habẽt vt vnum pctm̃ z aliud naturã respiciat (venit ad monumentũ) oñsurus pitatẽ diuine nate: sic in fremitu z lachrymis oñderat pitatẽ hũane (Erat aũt) ipm monumtũ (spelũca). i. fossa magna effecta i rupe ad sepeliẽdũ oês de pentela (z lapis suppositus erat ei) ne inde feror ex halarer. (ait ies9. Tollite lapidẽ) Chris em vt ait Chrỹs. voluit ad monumẽtũ venire. z voluit q ipi iudi auferrẽt lapi

dē ꝛ vider̄t cadauer: ne miracl'o aliquā
posset iferre calūniā: qđ forte fecissent
si absens suscitasset: aut lapide nō sub-
lato (Dicit ei martha sororꝰ eiꝰ q̄ fuerat
mortuꝰ. Dñe iā fe. ḡtri. cm̄ est) ꝫ Be-
ista sc̄ ꝓba admirāt̄. ſm Theo. ꝓ ꝛ s.
Tho. sc̄ ꝓba despant̄ fris resurrectōz.
Lz em̄ inḡr s. Tho. chr̄s alios suscitas-
set: tn̄ hūc suscitari credebat ipossibile/
ꝓpr̄ diuturnitatē. ¶ Sz ꝛ: qr nō vr̄ rōna
bile: cū sit ꝓfessa dei filiū ee chr̄m / q̄ sit
oblita fidei sue tācito. ꝛ ꝙr q̄ miraret
vel desparet suscitarōez fris. Jō forte
dici posset q̄ credebat chr̄m velle vide-
re cadauer: ꝛ timuit ne ex fetore ḡuare
tur. ſz nō credebat q̄ chr̄s vellet eū suſci
tare: credēs tn̄ q̄ potuiſſ̄ ſi voluiſſet. ꝛ
sic aliq̄ mō despabat: qr nō spabat. Et
ista vr̄ ee mēs Chryſ. q̄ ōr q̄ erat oblita
cor̄ q̄ sibi; dixerat chr̄s. Sz ꝛ: qr nō est
ꝑsile q̄ tale ꝓmissum/ q̄le est suscitatio
fris fuerit tamcito oblita. Ad hoc ōr q̄
chr̄s sibi exp̄sse h̄ nō ꝓmiserat. ſ. q̄ fr̄s re
surgeret tūc: ſz occ're. ꝛ erat oblita ꝓbo
rū eiꝰ. ꝛ sic sentit Chryſ. Sz s. Thom.
vt dictū est ōr q̄ illā suscitatōem credi-
dit ipossibilē chr̄o. Nec obstat q̄ euz sit
ꝓfessa filiū dei. qr credidit eū dei filiū ꝑ
excellētiā gr̄e: nō ꝑ naturā. Et huic cō-
sonat qđ subdit (Dixit ei iesus. Nōne
dixi tibi qr si credideꝛ videb gl'iā dei:)
q. d. Quare nō credis vt videre merea
ris: Sed nō dixit. gl'iam meā: ne iudei
egreferr̄t: cū tn̄ sup̄ dixerit: vt gl'ificet
filiꝰ dei. Vel ꝑ gl'iam dei intelligit opa
tio gl'iosa. Sz ꝛ: qr chr̄s nō legit ista di
xisse. Ad h̄ ōr dupl'r. Prio qr chr̄s ista
s. dixerat: ſz euāgelista illa nō s. posuit
qr ea h̄ hēbat replicare. Vel scdo ōr q̄
ista chr̄s nō dixit explicite: sed iplicite.
(Tulerꝰ ḡ lapidē) ad p̄ceptū chr̄i (Je
sus aūt eleuatꝫ sursum oc'lis) vt daret
nob formā orādi eleuata ad deū mente
(dixit: Pr̄ gr̄as ago tibi q̄m audisti me)
Ex h̄ arguūt Arriani q̄ sit filiꝰ p̄re mi-
nor: qr orādo ipetrauit vt posset mor-
tuum suscitare. Quib; dicim; q̄ ꝛ inḡr̄tū
hō orare ꝛ ipetrare potuerit: tn̄ inḡr̄tū
ōs potat ꝓcedere qđ postulabat: ꝛ ꝑp̄a
auctoritate potat oia facere sine ipetra-
tione. Ōd ex duob; ptz. Prio ex mō q̄
sepe fecit miracula. scz imperādo nulla
oratione p̄missa. Vñ Joā. v. Surge tolle
ḡbatū tuū ꝛ ambula. Et Lu. vij. Adole-
scēs tibi dico surge. Scdo idē ptz: qr
apli sine oratione inuocato noie chr̄i mira
cula faciebāt. vt Act. iij. In noie Jesu
chr̄i nazareni surge ꝛ ambula. Ergo et
mlto minꝰ ipe chr̄us oratione indigebat.
Orauit ḡ nō ꝓpr̄ se: ſz ꝓpr̄ astātes. Ōd
ptz cū subdit. (Ego aūt sciebā qr semp
me audis) ſm q̄ ꝛ inḡr̄tū hō orat. ꝛ inḡ-
tū sum ōs ſm Chryſ. qr vt ōr s. Tho. is
audit cuiꝰ volūtas implet. Filiꝰ ḡ etiā
inḡr̄tū ōs dicit ſp se audiri a p̄re. q̄si di-
cat ſm Chryſ. Oratione nō egeo: qr vna ē
mea ꝛ tua voluntas. Jō adhuc subdit.
(Sed ꝓpr̄ ꝑp̄lm q̄ circūstat dixi) Orā-
uit ḡ vt oñderet se deo nō esse ꝛrtū: ſm
ſctm Tho. Augu. ꝛ Chryſ. ō seqt. (vt
credāt qr tu me misisti.) Est aūt scien-
dū q̄ in miracl'is magnis chr̄s nō ꝙsue
uit orare. vt ōr ſctūs Tho. tij. q. xlij. vt
ſ. deū se ꝓbaret. orauit tn̄ nūc ex specia-
li causa: qr alicq̄ astantiū nō credebāt eū
nec deū: nec dei amicū. Vt ḡ se ꝓbaret
amicū dei orauit. vt aūt se ꝓbaret deū:
Lazaro imperauit. Vñ sic dicit Chryſ.
ista fuit sapia chr̄i i ꝓbis hūilitatē ostē-
dere: ꝛ in oplis ptātez. Seqt em̄ (Hec
cum dixisset: voce magna clamauit) vt
oēs q̄ aderāt possent audire ꝛ intellige
re q̄ solo imperio suscitaret (Lazare) No
men ōr ſm Aug. ne oēs coganꝫ exire.
(veni foras) extra infernū/ q̄ ad aiam.
ꝛ extra sepulcrū/ q̄ ad aiam ꝛ corpus: ꝑ
infernū tn̄ intelligēdo oēm locū aiaꝝ sub-
terraneū. (Et statī ꝓdūt q̄ fuerat mor
tuus) qr sermo chr̄i erat prāte plenus.
Quid ꝙ mirꝫ si ꝓbū ꝓbo viuificat qđ
de nihilo cūcta creauit: (ligatus manꝰ
ꝛ pedes institis). i. lineis fascijs. Unde
ibi duplex fuit miraculū ſm Chryſ. scz
qr mortuꝰ vixit: ꝛ qa ligatꝰ ꝓdūt (Dic
eis iesus. Soluite eū) vr. ſ. appropin-
quādo ꝛ attractādo videāt: qr Lazarꝰ
est ꝛ nō phantasma ſm Chryſ. (ꝛ sinite
abire) in quo ſm Chryſ. apparet humili
tas chr̄isti. Si em̄ superbus fuisset: sci
cum illum ad ostentationem duxisset.

Sabbato post do. IIII. quadra.

(Multi ḡ ex iudeis q̄ venerāt ad Maria ꝛ marthā: ꝛ viderāt q̄ fecerat: crediderūt in eū) In hac ꝓte est morale documentū: de q̄ ait Aug. sup Joan. Intelligim⁹ tres mortuos q̄s i corpib⁹ dominꝰ suscitauit: aliq̄d significare de resurrectiōib⁹ aiaꝝ. Hec ille. Et Grego. vij. moꝝ. Puella em̄ i domo: puer extra portā: i sepulcro aūt Lazar suscitauit. Adhuc ꝗppe i domo mortuꝰ iacer q̄ iacet i pcō. Jam q̄ extra portā ducitur: cuⁱ⁹ iniq̄tas vsq̄ ad inuerecūdiā publice ꝓpetratiōis opaⁿ. Sepulture ꝥo aggere ꝑmitⁱ q̄ in ꝓpetratiōe neq̄tie etiaꝝ vsu ꝙsuetudinis ꝑssus grauaⁿ. Sz hos plerūq̄ diuina gra respectꝰ sui lumine illustrat. Hec ille. Et intendit Grego. illū iacere precise in pcō qui adhuc illō opere non compleuit.

Sabbato post dñicam quartam in Quadragesima

Tex. euange. Joā. ca. viij.

Dicebat iesus turbis iudeoꝝ. Ego sum lux mūdi q̄ seq̄tⁱ me nō ambulat in tenebris: sed habebit lumē vite. Dixerūt ḡ pharisei. Tu de teipo testimoniū perhibes. testimoniū tuū non ē verum. Respondit Jesus ꝛ dixit eis. Etsi ego testimoniū phibeo de meipso: verum est testimoniū meū quia scio vnde venio: aut quo vado. Vos aūt nescitis vnde venio aut quo vado. Vos ſm carnē iudicatz: ego nō iudico quenq̄. Etsi iudico ego iudiciū meū verꝝ est quia solus nō sum: sed ego et qui misit me pater. Et in lege vestra scriptū est. quia duoꝝ hominū testimoniū verū est. Ego sum qui testimoniū phibeo de meipso. et testimoniū phibet de me q̄ misit me pater. Dicebāt ergo ei. Vbi est pater tuus? Respōdit Jesus Neq̄ me scitis: neq̄ patrē meum. Si me sciretz: forsitan ꝛ patrē meū sciretis. Hec verba locutus est Jesus in gazophylacio docens in templo. Et nemo apprehendit eū quia nondum venerat hora eius.

Dicebat Jesus turbis iudeoꝝ. Ego sum lux mundi ꝛc.) Joan. viij. In p̄senti euāgelio agit⁹ dominꝰ quadaz chr̄i disputatiōe ad iudeos habita. de q̄ tangunt tria puncta: scz Contradictio/ Confutatio/ Interrogatio.

Quantū ad ꝑmū tangit quō ꝓtradi xerūt christo iudei. Est aūt sciendū q̄ illa que hic narrant contigerūt stati post absolutionē adultere mulieꝛ. Dicit ḡ. (Dicebat Jesus turbis iudeoꝝ) Jsta ꝓba nō habent formaliter i textu euāgelij: cuⁱ⁹ sit ibi ista sententia. Statuit aūt ecclia ꝓba vt melius introduceret euāgeliū ꝑsens. Verus aūt textꝰ postq̄ dixerat Jesus. Noli peccare: h est (Jterū ḡ locutꝰ est eis). s. iudeis q̄ remāserant: abeuntib⁹ phariseis ꝓfusis ex scrl prura quā viderāt (Jesus dicēs) Quia em̄ poterāt astantes mirari/ q̄ ei petā sine satisfactiōe dimisisset: ꝛ dicere: vnde iste talē habet potestatē: ideo dñs voluit suā excellentiā declarare: ꝛ suā deitatem: ꝛ ſm Alchuinū: ostendēs se esse deum. s. lucem expellentē oēs tenebras. Sunt aūt ſm scrm Tho. triplices tenebre. s. Jgnorantie. Ps̄. Nescierūt nec intellexerūt: in tenebris ambulant. Et Culpe. Eph̄. v. Eratis aliq̄n tenebre. Et pene Mat. xv. Jnutilē seruū pīcite i tenebras exteriores. (Ego sum lux mūdi) inq̄t: quia p̄ christū fugant pctoꝝ ꝛ erroꝝ ꝛ tormentoꝝ tenebre: ꝛ fere: id est demones recluduntur in cauernam abyssi expulsi de hoc mundo: et omnib⁹ ostendit via veritatz ꝛ iusticie expassis vbiq̄ terrarum radijs doctrine. Non autem dixit lux galilee vl̄ palestine ſm Chr̄yſ. sed mūdi. Est autem sciendum

q̄ sīc ōr Aug. Danichei ōlirātes sicut deū crediderūt eē q̄ndā lucē corporeā ī/finitā: ita chr̄m crediderūt esse solē istū quē ocul' carnis aspicim⁹. Sz isti ñ irel/ligūt q̄ chr̄s sit spūalis z nō corpal' lux. (Qui seq̄t me) credēdo z imitādo (non ambulat i tenebr̄is) erroꝝ vl' pctōꝝ vel penaꝝ ifernaliū. Nā chr̄s cū sit ṕma ꝑ/tas nō ꝓt mētiri: z cū sit ṕma volūtas ñ pōt peccare. vt ptz p s. Tho. ·j. q. xxv. z. j. di. xlij. z cū sit ipe q̄ est caput i gl'ia: mēbra ei⁹ nō pñt eē i miseria. Vl' aliter fm s. Tho. Qui seq̄t me nō ambulat in tenebr̄is: ignorātie: q̄ sum ꝑitas. Nec culpe: q̄ sum via/nec dānatiōis eterne/ q̄ sū vita (sed habebit lumē) fidei z gre Quoꝝ ṕmū dirigit itellectū: scōz ꝑo q̄ charitatē dirigit affectum. i. volūtatē. vtrūq̄ ꝑo dr̄ lumē (vite). i. qđ ē a vita i fusū. i. a deo: z ad vitā eternā pducēs. Vl' iō vite/ q̄ ṕncipal'r est opatiōis vital' q̄ dr̄ vita. i. itellectiōis fm s. Tho. (Dixe runt q̄ ꝑhar̄sei). i. qdā religiosi magne opīmōis apd̄ iudeos. Sz q̄re magz isti q̄ alij volūt ꝺdicere? Quia chr̄s dicēs se lucē: dixit se deū vel aliq̄d magnū vt putabāt vltra alios hoīes: ipi āt erāt q̄ volebāt videri magni z scti: iō q̄ tanq̄ inuidi ꝺtradicūt. Sz quō ibi fuerit pha risei? Nā de eis dictū est añ imediate q̄ adduxerūt adulterā cū scribis: z q̄ vn⁹ post vnū exierūt: z q̄ ihesus remānsit sol⁹ z mlier in medio stans. Dico q̄ q̄dam mulierē adduxerūr: z q̄daz añ ibi erant audiētes chr̄m: z isti etiā remānserūt: ill' abeūtib⁹: z isti sūt q̄ nūc chr̄o ꝺtradicūt dicētes (Tu de teipo testionū phibes) Pōt aūt hoc legi ī errogatiue: et sonat indignatiōez: z remissiue: z sonat irrisi onē: q̄si dicāt. Malos habes vicinos q̄ te laudib⁹ efferre nō curāt (Testimoniū tuū nō est veꝝ) Quia em̄ natura huma/na ꝓna est ad laudes: ꝓpium testimo nium suspectū est: ideo dicit nō esse ve/rū: id est firmū z stabile vel aurenticū.

Est aūt ī hac parte litterale documē tū/ q̄libet debet conari sequi chr̄istū: q̄ sine erroꝛe ꝺducit ad requiē. ·j. Pe. ij Chr̄s passus est ꝓ nob: vobis relinq̄ns exemplū vt sequamini vestigia eius.

Quātū ad scōz tāgit ꝺfutatio pharī seoꝝ: cum dr̄ (Rñdit Jesus z dixit eis. Etsi ego testionīū phibeo ò meipo. ve rū ē testionīū meū (Quasi dicat. Dul ti alij a me testimonīū phibēt de me: vt Joānes z oēs ꝓphe. Dato tñ q̄ ita sit q̄ ego solus mihi phibeā testionīū: adhuc veꝝ dico (q̄ scio vñ venio) q̄ de⁹ sum a patre missus ꝓ origine z icarnatione: et ꝺseq̄nt testimoniū meū idoneū ē q̄ deū nemo nisi de⁹ ꝓt sufficiēter cōmēdare (z q̄ vado) q̄ hō sum tendens ad morte vt ꝑ crucē adq̄rā mihi oēm prāez ī celo z ī terra sup hoies z angelos z oēm creatu rā: iō sum dign⁹ fide. Vel fm Chr̄y. sen sus est. Ex deo sum: z de⁹: z dei filius. Redit aūt ī idē cū ꝓpriis (Vos ār nesci tis vñ venio aut q̄ vado) q̄. s. hoicm vi/debār/ z deū nō credebār/ vt ōr Aug. iō nesciebāt a q̄ ꝓcesserat eternalit'/ vl' miss⁹ fuerat tpalit' (Vos fm carnē iudicat⁹) id est iniuste fm Chr̄y. sīc z fm carnez viuere ē iniuste viuere. Vel fm apparē tē z visam hūanitatē/ fm Theo. z Au gu. dicentē. Quia em̄ deū nō itelligit⁹ z hoiez videt⁹: iō vob arrogans videor/ q̄ de me testionīū phibeo. Dis em̄ hō q̄ñ de se vult phibere testimonīū lauda bile/ supbi⁹ z arrogās videt. Hoies em̄ infirmi sum⁹/ veꝝ dicere z mētiri possu mus/ lux mētiri nō pōt. Hec ille (Ego nō iudico quēq̄) q̄ò fm Aug. dupl'r in/ telligit. Uno mō subaudiēdo nunc vel mō/ q̄ nō venit ī ṕmo aduentu iudica/re/ sz liberare. Alio mō subaudiēdo fm carnē/ q̄ ñ iudicabar fm carnē sicut ab homīb⁹ iudicabat. Et videt velle Au/gu. q̄ chr̄s quia nō iudicabat fm carnē id est fm extrinsec⁹ apparentia/ iudica/bat fm ꝑitatē (Etsi iudico ego) id ē po/sito q̄ iudicarē fm Aug. vel q̄ñ iudica/bo/ fm alios (iudiciū meū verū est) id ē esset vel erit (quia nō sum solus) Si in deo esset tm̄ vna ꝓsona/ esset sol⁹: dato q̄ milia angelor̄ assisterent ei. q̄ solitu do nō tollit ꝑ ꝺsortiū differētis nature. Unde z homo solus dicit in hoīo etiā si ibi sint mille herbe. Quia ergo in di uinis est pluritas personarum in essen/tie identitate: ideo nulla diuina ꝓsona

Sabbato post do. iiii. quadra.

dicit sola: vt ptz p sā. Tho. j. di. xxj. q. j. q. xxxj. (Sz ego q̄ misit me pr̄) imo et spūssctūs. Et deinde arguit ad ꝓpositū suū di. (Et i lege vr̄a) .i. vob data q̄ male fuata (scptū est) Deut. xix. (q̄ duoꝝ hoim) q̄ mlto fortiꝰ duaꝝ psonaꝝ diuinaꝝ (testimoniū veꝝ est) .i. p ꝓ in iudicio habendū est: vt videt velie sā. Tho. q̄ Aug. q̄uis falsū esse possit (Ego sum qui testimoniū phibeo de meipo) Ecce vnū testē (q̄ testimoniū phibet de me q̄ misit me pr̄) Ecce aliū. Sed ꝯ arguit Chrysf. q̄ nō ē qs idoneꝰ testꝫ i ꝑpa cā: nec ꝓle tūc duo testant sed vnꝰ. Nō g̃ chs efficacit arguit. Ad h̄ g̃ rñdet idez Chrysf. q̄ chs p ista nihil aliud facere voluit q̄ seipm afferre patri eq̄lē in p hibēdo testimoniū p miracla. Sed ista nō vident ꝓsonare litterę: in q̄ saluatoꝛ videt velle arguere mō dicto. Jōo alij dicūt q̄ chs inq̄ntū psona diuina reddebat testimoniū sibi inq̄ntū hō erat: q̄ sic due psone ibi testificabant. Sz h̄ nihil est: q̄ nō ꝓstabat iudeis i diuinis eē duas psonas: sed h̄ negabāt: iō argumē tū erat inefficax. Et p̄terea illō cui testimoniū phibebat p ly me. qō ꝓ psona tenet cū sit ꝓnomē q̄ non p natura. Ergo eadē erat psona testificās q̄ cui testimoniū reddebat: g̃ idē q̄d pus. Jō dicēdū est sic dicit Alcuin. q̄ chs intendit arguere a minori affirmatiue sic. Si duobus hoib⁹ credit q̄ mētiri pñt: q̄ ratiōe refellit deꝫ meū q̄ pris mei testimoniū qō irrefragabile ē. Dato em̄ (lz h̄ nō dicat Alcuin⁹) q̄ filiꝰ taceret plꝰ valet testimoniū di patrꝫ p se solū dū p miracula chs fert testimoniū q̄ mille hoim. Vel possum⁹ dicere q̄ testimoniū eiꝰ q̄ in ꝓpria causa testat est suspectū: q̄n deꝰ nō asserit talē vera testificari. Vbi ꝯo deꝰ redderet testimoniū d ꝓpitate testꝫ: tūc in nullo testimoniū eiꝰ est suspectū q̄ sic est in ꝓsenti. Sz q̄re chs nō sum pſit argumentū a Joanne. Statim em̄ eos quicisset: Ad h̄ dico q̄ fec̄ sic. Prio quia volebat de sua deitate disputare. Scō: q̄ potuisset eis testimoniū Joānis quē hoiem credebāt esse suspectum nisi allegasset q̄ deꝰ ei testimoniū phibebat. Jn hac ꝑte est documētū morale: q̄ nūc mlti sunt pharisei. i. pcōres a dō diuisi: q̄s dns nō iudicat p iusticiā vt saluet p misc̄iaz: lz ꝓinue efficiunt pciores Ecc̄s. viij. Quia nō cito ꝓfert cōtra malos sentētia: absq̄ vllo timore filij hominū ꝑpetrant mala.

Quātū ad tertiū sequit interrogatio quā iudei fecerūt chō: cū dr̄ (Dicebāt g̃ ei) carnal'r. s. chr̄i patrē accipiētes: vt dr Aug. (Vbi est pr̄ tuꝰ?) Hoc aūt fm Aug. dicūt q̄si vellēt dicere. Nō videmus p̄ez tuū de re testificari vt dicis. Vbi em̄ ē? Sz fz Theo. h̄ dicūt impio perātes ei q̄ p̄ez tāq̄ spuriꝰ nō cognoscat vel tāq̄ ignobilis ignobilē habeat: sed vt ait: q̄ id nō sciēdi/sz tentādi aīo dixerūt. Ad ꝓmissaz q̄stionē chs nō rñdet. Vñ seq̄t (Rñdit Ihesus. Neq̄ me scitis) fm orīginē diuinā: licz fm hūanitatē veru sit illō Joā. vj. q̄ me scitꝫ q̄ vnde sim scitis (neq̄ patrē meū) q̄si di. fm Aug. Queritꝫ scire patrē meū q̄si me cognoscatis: q̄ effigiē vultꝰ videtis: sz me nescitis: q̄ ꝓsequit patrē meū vob oñdere nollo. Prius em̄ est vt me nouerit, et tunc patrē meū sciet: q̄ (si me scirez) qui sz p oia sum silis patri: imo q̄ sum vnū cū patre (forsitan q̄ patrē meū sciret) Causa em̄ vt ait Chrysf. nescīdi patrē ē ignorantia filij. Sed dic forsitan fm Aug. nō dubitatiōis causa: sed eo mō q̄ indignatꝰ certa dubitādo ꝓferre. sic si dns iratus suo dicat: Cōremnis me: ꝓsidera: forsitan dns tuꝰ sum. Sic ē dns dubitādo increpat infideles. Est aūt sciēdū/q̄ licz iudei credcrēt vnū deū/nec tñ iusti q̄ maiores vt Symeon cōit mysteriū trinitatꝫ ignorabāt: q̄ nondū erat plene reuelatū. Quidā igit vt dr Origē. ex his occasionē sumētes errorꝫ: dixerūt patrē chr̄i nō esse deū veterꝫ testamēti: quē iudei cognouerūt. fm illō Ps̄. Notus i iudea deꝰ. Sed dicēdū est ꝓmo iudeos deū patrē chr̄i ignorasse: q̄ ad modū ignorantiū se habuerūt inq̄ntū mādata eius non seruarunt. Secūdo: q̄ ei spūaliter p amorē nō adheserunt: sicut cognōscēs adheret bono cognito. Tertio quia licz cognōscerent cum p fidem: non

nñ habebãt de eo plenã sciam: fm illud Joã. j. Deũ nemo vidit vnq̃: vnigẽit⁹ ẽ. Quarto: qz ĩ veteri testamẽto inoru it pr̃ sub rõne dei oĩpotẽt⁹: ñ tñ sub rõne patr⁹ hñt⁹ filiũ ꝑsubstãtialẽ. He ḡrtuor rõnes sũt scti Tho. i postilla: iz q̃rtã in telligẽ de iudeis minoribꝫ vl̃ malis: qa mysteriũ trinitat⁹ sp̃ a maioribꝫ fuit co gnitũ nisi eẽnt mali nescientes q̃ scire te nebant: vt ptz. ij. ij. q. ij. ar. viij. (Hec ꝑba locut⁹ ẽ ihesus i gazophylacio). i. i loco vbi erat gazophylaciũ. i. arca fm ma gistrũ hist. in q̃ offerebant ꝛ fuabãt mu nera ꝓ tẽpli reparõe: a gaze ꝓsice: latine viuitie: ꝛ phylaxe qõ ẽ fuare. Habebat aũt vt idẽ ỏt foza mẽ ỏsup: ꝓ qõ dñ clau sa erat pecunia inferebãt. Corbona ꝙ vl̃ corba erat arca ĩ q̃ mũera reponebãt votiua sic i musach: regia vl̃ diex solen nitũ. Quelibz tñ hax gñali nomie gazo phylaciũ dicebãt. Hoc aũt introduc euã gelista vt sciam⁹ q̃ chr̃s publice loq̃bat (docẽs i tẽplo). i. in atrio tẽpli vbi ꝙsue uerũt isti docere: ꝛ ob ħ magz indigna bant (Et nemo apꝑhẽdit eũ) q̃tus ha berẽt apꝑhẽdẽdi volũtatẽ (qz nõdũ ve nerat hora ei⁹). i. in q̃ pati vellet ꝙz Au gu. Nõ ãt ei⁹. i. in q̃ faro vrgẽte pati co gerek. Et ĩ hac ꝓe est lr̃ale documẽtũ q̃ntũ teneamur chr̃o: qz sponte se ꝓ nob obtulit. Hiero. ad Oceanũ. Chr̃s ꝓ sa lute nr̃a dorsũ ꝙberibꝫ: sputaminibꝫ fa cẽ: maxillas palmis nõ ꝙfundit ꝑpare: ꝛ nos ꝓ eo etiã leue ꝙfundimur audire ꝙuiciũ. Hec ille. Est aũt notandũ q̃ ħ euãgeliũ legit⁹ i die ꝙgini ꝙsecrata: qz i sensu q̃t allegorico ei ꝙueniũt illa ꝙba: ego sum lux mũdi ẽ. Et ꝓ ħ etiã appa ret differẽcia maior iter ipam ꝛ ceteras mlieres q̃ nõ sũt caste vt ea de q̃ sabba to ꝑcedẽre dictũ ẽ. Quõ ãt sit lux mũdi ostẽdit Salomõ Cañ. vj. dicẽs. Que ẽ ista q̃ ꝓgredit⁹ q̃si aurora ꝙsurgens pul cra vt luna/electa vt sol terribilis ẽ. Nã pctoribꝫ ẽ aurora fugãs pctoꝝ tene bras: ꝛ adducens gr̃e splendor: ẽ. Vñ dñ mr̃ miscẽdie. Tribulat⁹ aũt ẽ q̃si luna: q̃ dñak sup mari. i. amaricat⁹: ꝛ lucz nocte. i. in tribulatiõe. ꝛ est pulcra. i. plene lu cẽs. i. tota nocte in ꝓncipio tribulatiõis vando ꝙstantiã: i medio ꝓseuerãtiã: ꝛ i fine coronã. Et rãto mel⁹ cõpatit⁹ q̃nto ꝛ ipa ẽ passa. Sic em̃ fm Aug. luna ob scurat⁹ triplicit⁹. i. qz est vacua/aut nube tecta/aut eclipsata. Sic brã ꝙgo tripli cẽ hũit tribulatiõez: singularẽ. i. qñ fugi ens ĩ egyptũ fuit vacua oĩ ꝙsolatiõe: et qñ pdito filio fuit nube dolor⁹ occupa ta: ꝛ qñ chr̃o pendẽte fuit sanguinolẽta. Vñ et respectu hoꝝ dñ mr̃ miscẽdie. Ju stis aũt ẽ velut sol emittẽs radios gr̃aꝝ ꝛ ꝙsolationũ: vñ ꝛ mr̃ gr̃e dñ. Lucz aũt ꝓ exẽplũ suaꝝ ꝙrutũ: ꝛ bñficiũ suaꝝ gra tiaꝝ: de qbꝫ Eccl. xxiij. Ego mr̃ pulcre dilectõis ꝛ timoris ꝛ agnitiõis ꝛ sancte spei. Tentat⁹ aũt est sic acies armata. Nã ei⁹ notatio est bacul⁹ i dorso diabo li. Nũe. xxiij. Cõsurget ꝙga ỏ isr̃l ẽ. Ei⁹ aũt salutatio ẽ tonitru⁹ rotãs dia bolũ. Ps̃. Vox tonitrui tui i rota. Ei⁹ laudatio est pugio truncãs caput Ho lofernis. Judith. xvj. Et iõ ad eã dicti mus. Tu nos ab hoste, prede.

Dñica de passione.

Tex. euang. Joan. viij.

Dicebat ihesus turbis iu deoꝝ ꝙncipibꝫ sacer dotũ. Quis ex vobis ar guet me de pctõ. Si vi tatẽ dico q̃re vos nõ creditis mi hi: Qui ẽ ex deo: verba dei audit Propterea vos nõ auditis: qa ex deo nõ estis. Responderũt ḡ iudei: ꝛ dixerũt ei. Nonne bene dicim⁹ nos qz samaritan⁹ es tu et demonium habes: Respon dit ihesus. Ego demoniũ nõ ha beo: sed honorifico patrẽ meũ ꝛ vos inhonorastis me. Ego autẽ nõ quero gloriã meã: est q̃ que rat et iudicet. Amen amen dico vobis si q̃s sermonẽ meum ser uauerit: morẽ nõ videbit ĩ eter nũ. Dixerũt ḡ iudei. Nunc cog

nouim⁹ qz demoniū habes. Abz̄aā moztu⁹ est ⁊ pphe: et tu dicis: si qs ſmonē meū ſuauerit: moztem nō gustabit in eternū. Munqd maioz es patre nostro Abz̄aā q̄ moztu⁹ est: ⁊ pphe moztui sunt. Quē teipm facis? Rñdit ihesus. Si ego glifico meipz gl̄ia mea nihil est. Est pater meus q̄ glozificat me: quē vos dicitis: qz ds nr̄ est: et nō cognouistz eū. Ego aūt nouī eū. Et si dixero qz nō scio euz: ero silis vobis mēdax. Sed scio eū: ⁊ ſmonem eius seruo. Abz̄aaz pr̄ vr̄ exultauit vt videret diē meū: vidit et gauisus est. Dixerūt ḡ iudei ad eū. Quinq̄ginta annos nondū habes et Abz̄aā vidisti? Dixit eis ihesus. Amē amē dico vobis anteq̄z Abz̄aā fieret ego sum. Tulerunt ergo lapides iudei vt iacerent in eum. Ihesus aūt abscōdit se ⁊ exiuit de templo.

Docebat ihesus turbas iudeoz ⁊ pncipibz sacdotū. Quis ex vob. ⁊c. Joā. viij. In pñti enā. narrat q̄dā salnatoris ꝯ iudeos disputatio: q̄ i tria pcta diuidit. q̄ sunt Increpatio: Expzobratio: ⁊ Cōmendatio.

Quātū ad pmū chs̄ acrit̄ increpauit iudeos sup eo q⁹ eiꝰ doctrie nō credebāt: cū dr. (Quis ex vob) o pncipes et plebei (arguet me de pcō). i. conuincet / vel vere dicere poterit tale q̄d male egisti. Orig. Habz aūt h̄ ẏbū chr̄i magnā fiduciā: cū nll's hoim fiduciali h̄ dicere potuerit / nisi solꝰ ds nr̄: q̄ pctm̄ nō fecit. Hec ille. Hec aūt iō chr̄us dr: ne iudei possint tergiuersando dicere. Jdeo tibi non credim⁹: qz alit̄ doces: at q̄z alit̄ viuis. Greg. Pensate māsuetudinē dei. Nō dedigt̄ ex rōne oñdere se pctōr̄ nō esse: q̄ ex ẏtute diuitatis poterat pctōres iustificare. Hec ille. Et intēdit Greg. q⁹ chr̄s tātū erat hūilis: q⁹ si q̄d ei voluissent opponere nō renuisset subire iudiciū: ⁊ rōnabil'r se purgare (Si ẏritatē). i. verā doctrinā (dico vob: qre nō credit̄is mihi?) q. d. Erg̃ ego iust⁹ appeo: ⁊ doctrina mea sca est ⁊ rōnabil' ⁊ vera: nō est ex pte mea cā q⁹ nō suscipiat̄ ea: sed cā est: qz (q̄ ex deo est). i. q̄ est ex pte dei rang̃z amic⁹ eius p fidem: ⁊ gtuitū amoꝛez q̄ est charitas (ẏba dei audit) delectabil'r ⁊ obedient. Prio: qz pr̄luz est amicoꝝ mutuis colloquijs delectabilis fm pbm in li. etb. Scdo: qz vt dic̄ s. Tho. Oīe aial diligit sibi sile. Eccli. xiij. Sz ois q̄ est ex deo inq̄tū hmōi hz sil'itudinē eoꝝ q̄ st̄ dei / ⁊ eis inheret: et p̃ter ẏba dei audit: p̄cipue ab his q̄ ex deo st̄ (Propter ea vos nō audit̄z: quia ex deo nō est̄z) q̄ ad vicia: ⁊ si q̄ ad naturā: vt ait Aug. Jn hac pte aūt est littera le documētū. de q̄ Grego. ait. Jnterroget se vnusq̄sq̄z si ẏba dei aure cordis percipit: ⁊ intelligit vñ sit. Nam sūt nōnulli q̄ p̄cepta dei nec aure corpis percipe dignant. Et sūt nōnulli q̄ hec q̄dē corpis aure p̄cipiūt: sed nullo ea mētis desiderio cōplectunt. Et sūt nōnulli q̄ libent ẏba dei suscipiūt: ita etiā vt in fletibus cōpungant: sed post lachrymaz tps ad iniq̄tatē redeūt. Hi pfecto ẏba dei nō audiūt: qa hec exercere in ope nō tenent. Hec ille. Qui fm scm̄ Thom. tangit tres differentias male dispositoꝝ.

Moraliť aūt hic notatur q⁹ inimicia dei ẏtas est odiosa: Veritas cū est sic lux q̄ est odiosa oculis lippis. i. supbis q̄ se bñ non videt seu cognoscūt. Et sicut odoꝛ q̄ hostes retreat: ⁊ serpentē fugat: .i. luxuriosum: q̄ cōsueuit stare in feto/re. Et sic̄ sapoꝛ panis q̄ pena est insano palato. i. auaro. Predictis cū est oppo/sita ẏtas: de hūlitate: puritate: ⁊ paup

Quantū ad scōm tangit op/ (rare. phriū ⁊ pruelia quā iudei inmulcrt chr̄o Chryſ. Cū aliq̄d altū dñs diceret: hoc apud iudeos q̄ valde insensibiles erāt / insania videbat: vt ex eoꝝ responsione colligit. Nam sequitur. Responderūt ergo iudei: et dixerunt. (Nonne bene

ne dicimus nos: qz samaritan⁹ es tu: et demoniũ habes) Samaritani fuerãt gẽtiles q̃. x. tribub⁹ captiuatis missi sũt a Nabuchodonosor colere frã eoz: z sic cũ deo ẽt idola aliq̃ rpe coluerẽt. Isti q̃z uis libros moysi recepissent: tñ nõ recepãt ꝓphas: nec recti erãt in fide iudeorũ: z apd eos fuerẽt sp viles ꝓputati z odiosi. Quãuis ãt certũ sit q̃ iudi p ista ꝓba chr̃o inferre voluerit ꝓtumeliã: tñ cã q̃re eũ samaritanũ dixerẽt diuersimode assignatur. Nã fm Orig. h̃ est: qz aliq̃ docet chr̃s q̃z ipi sentirẽt. sic z samaritani futurã vitã z aiẽ rõnalis imortalitatẽ negãtes. Vl̃ est fz eũdẽ. qz credũt eũ sentire cũ samaritanis i pdict⁹ erroribus ad ꝓplacẽtiã iudeoꝝ futurã vitã z aiẽ rõnalis imortalitatẽ pdicaret. Vel fm Theo. est: qz aliq̃n soluebat legem. aliq̃n soluebat vt eis videbat: sic z samaritani pfecte iudeizabãt. Vel forte h̃ est: qz eos acrit̃ increpabat: z hierl̃m ac templi ruinã minabat. iõq̃ samaritanũ. i. iudeoꝝ z ꝓpũ dei ũmicũ appellabãt. Demoniũ ꝓ illũ hẽ dicebãt fm Orig. vt qz fmones ei⁹ capacitatẽ eoꝝ tñ scedebãt. Vel fm eundẽ: qz ex eo q̃ soluebat legẽ/ credebãt eũ deo ꝓrsũ: z miracla facere diabolica ꝓtute. Vel fm Theo. qz eis cogitatiões eoꝝ dicebat. Est tñ aduertendũ q̃ sic dr Chrys. nõ legit̃ supius: q̃ eũ samaritanũ dixerit: cũ tñ h̃ dicant se h̃ dixisse. Ex q̃ colligit̃ q̃ nõ oia chr̃i imperia scpta sũt. Vel iõ dicũt: Nõne bñ dicim⁹ nos zc. qz de h̃ inf se tũc musitabãt. Greg. in ho. Ecce iniuriã suscipiẽs ds: nõ ꝓtumeliosa ꝓba rñder. Sedt̃ em (Rñdit iesus z dixit. Ego demoniũ ñ habeo) Ex q̃ re ad nob inuit̃/ nisi vt eo rpe q̃ a pris ex falsitate ꝓtumelias accipim⁹: eoꝝ ẽt ꝓba mala taceã⁹: ne miseriũ iam̃ correctiõis ꝓtrahi in arma furoris. Hec ille. Cũ ꝓ duo falsa fuerit ei obiecta: tñ vnũ negauit. s. se hẽ demoniũ: nõ aũt se esse samaritanũ. Et h̃ primo: qz manifestũ erat illum esse iudeũ. Sedo: vt oñderet q̃ samaritanos nõ despiciebat sic iudei. Tertio fm Aug. ne videret negare se de oib⁹ hẽ custodiaz z puidentiã. Samaritan⁹ em interꝑtat custos. Quarto fm Chrys. vt doceret nos tacẽdũ esse qñ obiicit̃ nob aliq̃d qd̃ fame ñ derogat: pura pauptas. z q̃ possum⁹ negare iposita nob culpas: q̃ fama ñram obnubilãt. (Sed honorifico pr̃em meũ) qd̃. s. nõ faceré si demoniũ hr̃em. Honorificauit ãt pr̃z fz Theo. in eo q̃ nõ toleraut̃ q̃ homicide z mendaces se filios dei appellarẽt: sz eos dixit diaboli eẽ filios z nõ dei. qz ds tles filios nõ hz. Vel i eo q̃ in oib⁹ suis optibus gl̃iaz el⁹ q̃suit. Greg. in ho. Sz qz q̃sq̃s dei zelo vrit̃: a pũis hoib⁹ dehonestat̃. Jn semetipo dñs patie pbuit exm̃ q̃ ait (z vos inhonorastis me) Hec ille. Aug. q. d. Ego facio qd̃ debeo: vos nõ facitis qd̃ debetis. Hec ille. Sz qz possz aliqs dicere. q̃re nõ sumebat de eis vltionẽ? subdit̃. (Ego nõ q̃ro gl̃iam meã) .i. meã exaltatõez nũc. Nã chr̃s añ passionẽ abiectõez q̃suit. Amatores gl̃ie tpalis iniurias ferre nõ possũt. Hiero. Qui nõ q̃rit gl̃iam nõ sentit ꝓtumeliã. Hec ille. Est aũt notãdũ q̃ chr̃s intẽtũ ds i oib⁹ suã gl̃iam q̃rebat: sic z suaz bonitatẽ: ꝓpt̃ quã coicandã omia opat̃. Nõ aũt intẽtũ hõ q̃rebat gl̃iã suã quã hoies q̃rere ꝓsueuerũt: in vestib⁹. s. in honorib⁹ z hmõi. Est etiã notandũ: q̃ solus deus põt q̃rere gl̃iam suã: z ipo sine vicio gl̃iari. qz ex se z i se habz oia bona: imo est ipũmũ bonũ. Creatura aũt ex se nõ hz nisi defectũ: z omne bonũ nr̃m sic dr Aug. aut de⁹: aut ex deo est. Et iõ tota gl̃ia create dz esse i deo: z nõ in se nisi relatiue ad deũ: fz illõ. s. Qui gl̃iaz zc. Lz aũt ego gl̃iã meã nõ q̃ro: tñ (est q̃ q̃rat). s. ds. (z iudicet) inhonorates me. Sed ꝓtra: qa vt dr Joã. v. Pat̃ non iudicat quenq̃. Rñdet sctus Tho. q̃ nõ iudicat seorsũ a filio: sed ambo simul. Vel nõ iudicat ꝓdenando: qz solus filius in iudicio appar̃ebit in forma visibili. Vl̃ hic sumit iudiciũ p discretiõe: fm illud ps. Judica me ds z dis. zc. q. d. Est pater q̃ gl̃iam meã a vestra discernat. qz vestra est seculatis: z mea fm deũ. Hec ille ꝓualr

Jn hac pte est documẽtũ morale. Jubet dei em̃ tria opa optima diabolo ascri-

bāt. ſ. parce viuere. q; ſic cū habeā Lu. vij. ex h dicebāt demoniū hīc: Joānem demonia eīcere: vt Mat. xij. In beel/ bub eīcit demōia. Recte docere vt h. Sic q̄dā puerſi laici mō detrahūt reli/ giosis circa obſeruatiōes: circa ꝓfessiōes z circa p̄dicatiōes. Est z aliō documē/ tū: q; chīs i p̄dictꝫ z ſeqntib⁹ oñdit nob⁹ q̄nq; remedia ꝓ iniurias alienas q̄ ipse erga iudeos fuauit. Primū fuit patia: q; impatīriā nō oñdit ſigno/ ꝓbo/ vel facto. Secōm fuit ſilentiū. q; cū diriſſēt Samaritan⁹ es tu: nō rndit: nō ſum: ne daret eis materiā litigādi: q; dixiſſent: imo es: q; iuiſti ſamariā: z cū eis mādu cas z bibis z mozaꝫ. Tertiū fuit rñſio pacifica et mollis: vt cū pacifice dixit: ego demōiū nō habeo. Quartū fuit ſe abſentare: ſic abſentat ab igne vās ne ſupefluat. Quintū fuit eis reddere bōa ꝓ mal': q; acceptꝫ iniurys rndebat ſcta documēta. Ro. xij. Si eſurierit inimic⁹

Quātū ad tertiū rangit cō (tu⁹ zc. mēdatio quā chīs de ſua doctrina feē: cū ſubdit (Amē amē). i. vere: zgeminat cā maiorꝫ certitudis (dico vob: ſic q̄s ſer monē meū ſuauerit) i corde p fidē. i ore p ꝓfessionē. z i ope p ſctāz cōuerſatiōne (mortē). ſ. pcti moztal' (nō videbit). i. nō incurret (in eternū) niſi deſiciat obſeruā/ tia mādatoꝝ meoꝝ: vl' mortē dānatiōis (nō videbit). i. nō expiet ſm Aug. q; viſus rōne ſue pfectiōis ſoler p oi ſenſu poni: j. q. lxvij. iij. ꝓtra. ca. v. iij. di. xxiij. Alij text⁹ hūt (nō guſtabit) z eſt fere eadem ſnia. Dānati em̄ expiunt et guſtāt illā: q; ſp actu illā ſentiūt z nūq; deglutit. i. finit (i eternū). i. q̄ e eterna. Dic aūt h ſctūs Tho. q; vita eterna eſt brā viſio dei ſm illud Jo. xvij. Hec ē vita zc. cui⁹ viſiōis p̄bū chīi ē ſeminariū q̄dā z p̄ncipiū i nob ſm illō Mat. xiij. Semē ē p̄bum. Sic g̃ q̄ plante ſemē ne corrūpat obſer uat: ad fruct⁹ pfectiōez puenit. ira qui ſuat p̄bū dei puenit ad vitā eternā: ſm illud Leui. xviij. Que faciēs hō viuet in eis (Dixerūt g̃ ei iudei) intelligēres q; ō morte corpis loqret̄ ſz Orig. (Nūc) ex his tuis p̄bis (coguim⁹) certe ſic añ cre debam⁹ (q; demoniū habes) q̄ ſtolida z inſana loq̄ris. Quis ei viuit z nō vide bit mortē. Glo. Sic accepta cōtume/ lia bonus melior fit: ira malꝰ de bñficio peiores. Hec ille. (Abraā mortu⁹ est z p̄phete: z tu dicis: ſic̄s ſmonē meū ſua/ uerit mortē nō guſtabit) Dic aūt h ſā. Tho. q; cū dñs dixiſſet: nō videbit: iſti retulerūt nō guſtabit: q̄ idē fūt q̄ntū ad illoꝝ intētionē: ſz nō q̄ntū ad veꝝ intel/ lectū. Nā mortē videre ē pfecte eā expi ri. ſz eā guſtare ē aliquā ei⁹ p̄ticipatōez habere. Sūt aūt aliq̄ eā ñ videres mor talit peccādo: ſz tñ eā guſtāres p aliquā leuē terrenoꝝ affectionē (in eternū) q̄ſi di cerēt. Iſti fuauerūt ſmonē dei: q̄ null⁹ eſt maior: z tñ mortui ſt. Nunq̄d maior es deo cui⁹ ſermonē ſeruātes moriunt? imo nō es maior omni hoie (Nunq̄d tu maior es patre nr̄o Abraā q̄ mortu⁹ ē) q̄ſi dicerēt. Nō ꝓ certo. Et ꝓ ſeq̄nt̄ ſi es minor Abraā mortalis es: z non pores imortalitatē largiri (Et p̄phete mortui ſūt) Sicut aūt dicit Chry. ex p̄bis dñi poterant ſic arguere. Nunq̄d maior es deo: vel ſeruātes ſermonē tuū fūt maio res Abraam z p̄phetis: ſed noluerunt: volētes inferre q; nec ertā maior erat q̄ Abraam (Quē teip̄m facis?). i. fingis. Quaſi dicāt. Videt q; pferas te omni homini z inaniter velis gl'iari (Rndit Jeſus. Si ego glorifico meip̄m gloria mea nihil eſt) Hoc aūt exponit p̄mo de chīo inq̄ntuz de⁹/ vt ſit ſenſus. Omnia a patre meo habeo/ a meip̄o autē nihil. Tū ſi volo glorificare me p gloriā meā quā a me habeā/ ipſa nihil eſt. q; ſic det ratē/ ira z gloriaz detractis accepi a p̄re. Scōo ō codē inq̄ntū homo ſic. Si glo/ rifico meip̄m ira q; iſtā gloriā nō refe/ rā ad gloriā z honorē dei. ſz ad me fina liter z vltimate (gloria mea nihil eſt) co ram deo: q; vana eſt z falſa. Nulla em̄ creatura debet i ſe gloriari: ſz in deo: ſic nihil boni habet a ſe: ſz tm̄ a deo. Ter/ tio de codē inq̄ntū hō ſic (Si ego) ſingu larit̄ z ſol⁹ (glorifico meip̄m) id eſt gl'oſū dico (gloria mea nihil eſt) ſm exiſtimati onē veſtrā: quia me purum hominē pu/ tatis. Sic enim ſm Chry. etiam añ di/ xerat: ſi teſtimoniū perhibeo de meip̄o

testimoniū meū nō est verꝝ. s. fm viam o
iudei existimatōez (Est pr̄ me⁹ q̄ glori/
ficat me) iō nō solus me glr̄ifico. Glorifi
cauit aūt pr̄ filiū fm Alchui. p suā vo/
cē i baptismo: z i trāsfiguratiōe qñ di/
xit. Hic ē fili⁹ me⁹ zc. z tpe passiois cū
venit ad eū. Jo. xij. z post passiōez suscī
tādo eū z collocādo i dextera sua. Pos/
sum⁹ āt addere q̄ glr̄ificauit eū. i. glr̄iosū
pduxit inq̄ntū ē de⁹ cōicando ei sapiaz
z oīpotētiā suā q̄ tot mirabilia fec̄: z in/
q̄ntū ē hō i ꝛceptiōe ꝛferēdo tātā grāz/
sapiam/z glr̄iam. Arguūt aūt Arriani
q̄ pr̄ sit maior filio: q: glr̄ificat filiū: q̄b⁹
dicim⁹ q̄ si sua rō bona ē: etiā fili⁹ esset
maior pr̄e: q: clarificauit pr̄ez sup terrā
Jo. xvij. Idē em̄ est fm Aug. glr̄ificare
z clarificare. Vñ glr̄ia importat q̄ndaz
claritatē. z dr̄ q̄si claria. z est fm Amb.
clara notīcia cū laude. Dicim⁹ ḡ q̄ glo
rificās aliū est eo maior: si nō ꝛferat ei
eādē glr̄iam quā hz. Vbi āt glr̄ificās to/
tā suā glr̄iaz cōicat glr̄ificato z ñ aliā vt
est i ꝓposito: ibi ñ ē maiorītas: sz eq̄litas
Quātū tñ ad hūanitatē pr̄ filio glr̄iam
aliā dedit a sua: z sic maior est (quē vos
dicitz: q: de⁹ nr̄ est: z nō coḡuistz eū) Sz
ō: q: ex lege habebāt ei⁹ notīciā. Nā dr̄
Deut. vj. Audi isrł: dñs de⁹ tu⁹ deus
vn⁹ est. Ad h dr̄ tripl̄r. Prīo fz Theo.
q̄ nō coḡscebāt deū sub rōne pr̄is: quia
mysteriū trinitatz iḡrabāt. Et lz a ma/
ioribꝫ sp fuerit mysteriū trinitatz credi
tū explicite i lege moysi: tñ h vez est qñ
erāt iusti nō ignorātes q̄ scire tenebant
Scōo fm eūdē q: nō cognoscebāt eum
factz: sed negabāt: q: erant homicide et
ꝛemptores dei. Tertio fm Alchui. dr̄
q̄ nō coḡscebant eū eo mō q̄ cognoscen
dus erat: sz q̄dāmō eū carnalit. i. tanq̄
carnalē dñm: z cui p tpalib⁹ defuturent.
(Ego aūt noui eū) oib⁹ modis p̄dictis.
Ego inquā singl̄arit̄ z null⁹ ali⁹ intel/
lectus creat⁹ illum cōpr̄hēdit: vt ptz p
scm Tho. j. q. xiij. (z si dixero q: nescio
eū: ero silis vob⁹ mendax) Quasi dicat.
Jsta dico nō ad iactantiā: sz vt viratez
loquar (Sed scio eū) naturalr̄: cū mea
scia sit ab illo mihi naturalit̄ p genera/
tionē cōicata in ea ꝓfectiōe in q̄ illā ipe
habet: z h inq̄ntū de⁹: inq̄ntū ꝓo homo
scio eū notīcia brīfica: sz nō cōprehēdo:
q: aia mea finite est capacitatz. et de⁹ ē
infinitū obiectū. Vide sctm Tho. iij.
pte. q. ix. z. x. z. xj. z. xij. (z fmonē ei⁹ ser
uo) ita q̄ facto nō nego illū/nec sum in
doctrina mea mēdax. Q: ꝓo dixerant:
nunq̄d tu maior es zc. id eo subdit fm
Chr̄ys. (Abrāā pater vester exultauit)
i. cū leta fiducia optauit (vt viderer di
ēm meū) iō minor me ē: a q̄ suā ꝓfectio/
nē expectat (z vidit z gauisus ē) ꝓpr̄ bñfi
ciū. s. q̄ a me vt a maiore hz: sicut dicit
Chr̄ys. Jste aūt dies mr̄tipliciť a mr̄tz
sumit z assignť. Quidā dicūt ꝓmo q̄ est
dies eternitatz q̄ fm Aug. nescit occasum
quē vidit Abrāā p fidē. Sz h nō videt
bñ dictū: q: qñ exultauit: h ē optauit vt
videret iā istū diē isto mō videbat cū iā
hāet fidē de chīo: cui⁹ diē optabat. Pōt
aūt dici q̄ hūc diē vidit qñ deum vidit
corporali visiōe cū ipa eternitas z ꝙr dies
eternitatz sit ipe de⁹. Vñ dr̄ Gre. i omel.
Tūc Abrāā diē dñi vidit cū in figura
summe trinitatz tres angelos hospitio
suscepit. Hec ille. Sic aūt vult Augu.
lib. d trini. tūc vidit tres psonas diuias
in q̄s ducebāt angeli ibidē apparētes i
psona eaꝝ. Scōo dr̄ Aug. q̄ est dies in
carnatiōis: quā futurā fide coḡuit: deo
dicēte. Ex te nascet⁹ in q̄ oēs gētes bñdi
cenť. Hūc diē credo Abrāaz vidisse dū
esset i limbo: vł dei reuelatiōe: vł Joā/
nis testimonio. Tertio dr̄ Chr̄y. q̄ est
dies passiōis quē (vt idē dr̄) Abrāā ñ vi
derat adhuc i se: sz i sua figura: qñ volu
it imolare Jsaac: z de q̄ die gauisus est
cū a sanguie passiois agni sal⁹ mūdi pen
deat. Possum⁹ ēt dicere q̄ dies chr̄i est
ipsa visio q̄ videt chr̄s: sic dr̄ Luc. xvij.
Veniēt dies qñ desideretz vnū diē filij
hoīs. i. videre eū z hāe vna die. Vidit ḡ
talē diē Abrāā si vidit chīm: qđ potuit
eē mr̄tz modis. Sic ei moyses illū vidit
i trāsfiguratiōe: potuit alias z ipe abrāā
illū vidisse z añ icarnatiōez z p⁹ (Dixerī
ḡ iudei ad eū) ꝓsiderātes fm Greg. i eo
eratē corpis z ñ eternitatē deitatz (Quin
q̄ginta annos nōdū habes: z Abrāā vi
disti:) q̄si dicerēt. Insanis. Sz q̄re non

Feria.iii. post do. de passione.

dicunt Abraã vidit te: sic videbat exi/
gere fmo chr̃i. Dr̃ q̃ h̃ faciũt vt oñdant
Abraã chr̃o maiorẽ. Sz cũ dñs eẽt. xxx
ij. annor̃: vel cca: q̃re nõ dixerit. xl. ãnos
sic q̃nq̃ginta: cũ intẽderẽt dñm oñdere
modici eẽ tpis respectu diẽ abrae. Ad
h̃ dr fm Theo. Prio: q̃ sic dixerit q̃z sic
occurrit eis. Scdo fm alios: vt idẽ reci
tat ꝓpt reuerentiã anni iubilei q̃ est q̃n
q̃gesim⁹. Tertio fm Chrỹ. dr q̃ dñs ie
sus ꝓpt delicatã nature ꝓplexionẽ ꝓpter
labor̃ mltitudinẽ ꝓpt illi⁹ fre caliditã
tẽ: ꝓpt multã pauptatẽ ꝓsumpt⁹ z attẽ
nuat⁹ videbat maiorẽ etatẽ q̃ eẽt (Di
xit illis ihesus. Amẽ amẽ dico vob: añq̃
abraã fieret ego sum.) fm Greg. nõ dr
fui. q̃z eẽnitas nõ hz pteritũ neq̃ futu
rũ. sz indiuisibile est z tota sil' duratio: z
coexistit oib⁹ tpib⁹: vtz p s. Tho. j. q. x.
Sz q̃re ñ dixit erã: qõ fr pteritũ z pns
sil'? Exq̃ em̃ eẽnitas coexistit oib⁹ tpi/
bus: q̃ro aliqõ ẏbum dr pla tpa videt
magis ꝓuenire eẽno. Ad h̃ dico q̃ totũ
qõ dr ly añ: cũ ly sum. q̃z ly ante pteritũ
z ly sum psens indicat. Sed ꝯ: q̃z fru
stra fit per pla: qõ põ fieri p paucioza.
Ad h̃ dico q̃ verũ est/si eq̃ bene fiat. qõ
nõ est h̃. q̃z dicẽdo: ante ego sum/ oñdit
sic dr se esse illũ q̃ dixit. ego sum q̃ sum:
qõ nõ eq̃ bene fecisset dicẽdo: ego eram
Per h̃ aũt q̃ dr sum: cõuincit Arri⁹/ q̃
filiũ negauit coeẽnũ ꝑi tanq̃ purã cre
aturã q̃ initiũ cẽndi habuerit: z Ebion
ac Cherinthus q̃ dicũt eũ ex ꝙgine ha
buisse ꝓncipiũ essendi. Et Nestorius q̃
dixit aliã esse ꝓsonã filỹ dei: z filỹ ꝙgi/
nis. Nã fili⁹ ꝙginis est q̃ ista dr. z hmic
nõ cõperit añ abraã esse inq̃ntũ nat⁹ de
ꝙgie: sz inq̃ntũ ds ẽ. (Tulerũt ergo lapides
iudi vt iacerẽt in eũ) tãq̃ in hoiez blas
phemũ q̃ se deo eq̃rer. Jesus aũt nolẽs
exercere potẽtiã / sed patiam demõstra
re fz Aug. z nolẽs tali tpe vl mortẽ oc
cũbere: fm s. Tho. z volẽs fidelib⁹ exẽ
plũ ꝓbere ꝓsecutor̃es declinãdi q̃nq̃ fz
eundẽ (absondit se) id est inuisibilem
fm s. Thom. diuinitus se eis reddidit.
(z exiuit de tẽplo.) z in ipo exitu illũi/
nauit cecũ a natiuitate: vt alr dictũ est
Jn hac aũt ꝓte est morale documẽtũ:
de q̃ Greg. alr. Jmitatione dei gl'iosꝰ
est iniurtã patiẽdo fugere / q̃ respõden
do supare. Hec ille. Est aliud. Naz ho
die sunt mlti q̃rtuor modis chr̃m occi/
dere tentãtes: sicut olim iudei. Nam q̃
nouiter cõuersos ad chr̃m scãdalizant:
chr̃m paruulũ in eor̃ cordib⁹ cũ Hero/
de querũt occidere. Sed heretici negã
tes eius deitatẽ ipm volũt ꝓcipitare cũ
nazarenis: z ei frangere caput: quia ca
put chr̃i deus. j. Cor̃. xj. Qui ꝙo malis
cogitatiõib⁹ occupant: eũ lapidare que
runt cum iudeis hic. Beda. Quot ma/
las cogitatiões quis assumit: quasi tot
lapides in chr̃m mittit. Qui ꝙo ad vo/
mitũ redeunt: q̃tum in se est illũ cruci/
figunt. Hebre. vj. Rursus crucifigen/
tes zc.

Feria secũda post domini/ cam de passione.

Textus euãgelij. Joã. ca. v.

Quesierũt principes z pha
risei ministros vt appr̃
henderẽt iesum. Dixit
ergo eis ihesus. Adhuc
modicũ tẽpus vobiscũ sum: et
vado ad eum qui me misit: q̃re
tis me z non inuenietis: et vbi
sum ego vos non potestis veni
re. Dixerũt ergo iudei ad semet
ipos. Quo hic iturus est q̃z non
inueniem⁹ eum? Munq̃d in di/
sperssionez gentiũ iturus est: et
docturus gentes? Quis est hic
fmo quẽ dixit: q̃retis me z non
inuenietz: z vbi sum ego vos nõ
potestis venire? Jn nouissimo
aũt die magno festiuitatis sta/
bat ihesus z clamabat dicẽs. Si
quis sitit veniat ad me z bibat.
Qui credit in me sicut dic̃ scri/
ptura: flumina de ventre eius
fluent aque viue. Hoc aũt dixit

de spiritu quem accepturi erāt credentes in eum.

MIserūt principes ⁊ pharisei minist. ⁊c. Joā. vij. In pīti euā. tāgunt tria pū cta q̄ sunt. Missio: Stupefactio: ⁊ exhortatio.

Quantū ad p̄mū tāgit quō miserūt p̄ncipes vt cōp:ehēderet dñs. Est aut̄ sciēdū sm mgr̄m hist. q̄ ea q̄ in pīti euāgelio narrant cōtigerūt int̄ dñicā palmar ⁊ diē passiōis chr̄i. vt pz ex ordine narratiōis ei⁹. Cōtra: qr ista fuerūt feā in festo scenophegie. i. tabnacl'oz. vt vr̄ dicere Joānes. Ad h̄ dr q̄ nō oia q̄ narrant in ca. vij. a btō Joā. ptigerūt sm alios i die scenophegie: de q̄ i p̄ncipio ei⁹ fit mētio. Nā vr etiā iuenire q̄ i sero sl li⁹ festi prerit i monte oliueti: ⁊ diluculo iterū venerit i rēplū crastia die: ⁊ tūc absoluerit adulterā: de q̄ dicūt aliq̄ q̄ i diebus passiōis fuit absolura. Vñ b. Jo. sm eos dr aliq̄ anticipariue. Sed q̄cq̄d de h̄: certū ē q̄ aliq̄n (Miserūt p̄ncipes) .i. iudices ordinarij. de q̄b habes ferta xij. post festā dñicā q̄drag. Vel p̄ncipes sacdotū. i. xxiij. sūmi sacerdotes. Vnde ifra istimet vocant pōtifices: vbi dr Venerūt g̃ ministri ad pōtifices ⁊ phariseos. Vel p̄ncipes. i. magr̄es seu optimates citatis. Vel p̄ncipes. i. oēs p̄dicti sil. Igit̄ miserunt dicti p̄ncipes (et pharisei). i. q̄dā religiosi valde boni apparent ⁊ valde mali latent (ministros) q̄ sm Chr̄y. ipi ꝑ̄ piculū accedere nō audebāt (vt apphenderēt ihesuz) Cām p̄o missiōis assigr̄t brūs Joā. paulo añ: q̄. s. de turba m'ri crediderāt in eum ⁊ dicebāt. Chr̄s cū venerit/ nunq̄d plā signa faciet q̄s hic facit? Audierūt g̃ pharisei turbā murmurātē de illo hec: ⁊ miserūt ipi ⁊ p̄ncipes ministros p̄dictos. Qr p̄o nō potant apphendere nolentē: missi sūt audire docentē. Hec ille. Sequit̄ em̄. (Dixit g̃ ihesus. Adhuc modicū tp̄s vobiscū sum. Chr̄y. Acsi diceret Quid festinatz me inferre: quū expectate tp̄s? Hec ille. Aug. Qō g̃ modo vultis facere: facturi estz/ sed nō modo. Implere em̄ debeo dispensatōez meā: ⁊ sic q̄enire ad passionē. Hec ille. Est aūt notādū q̄ cū iudei voluerūt apphendere chr̄m in p̄sona sua vt h̄: ostēdit magnam potentiā. Et q̄n in sermone suo: vt Mat. xxij. oñdit magnā sapiam dicēs. Reddite q̄ sūt cesaris ⁊c. Et q̄n in opere suo Mar. iij. oñdit magnā eoz cecitatem di. Licz sabbato bñfacere an non? Et sanauit starī infirmū. Et q̄n in iudicio suo: vt Joā. viij. p̄sentata adultera/ oñdit sil' miam ⁊ iusticiā di. Qui p̄m⁹ ⁊c. Et deiñ. nec ego te cōdēnabo. vade ⁊ ampli⁹ noli peccare. Oñdit aūt h̄ magnā potentiā: q̄ solo suo sermone ira efficacit̄ retigit armatos se capere volētes vt oino imuraret. Vñ regressi ad mittentes dixer̄t. Nunq̄ sic locut⁹ est hō. Voluit aūt chr̄s iuxta s. Tho. exiguo ⁊ breui tpe p̄dicare. Primo ad oñsionez sue p̄rutis q̄ breui tpe totū mundū inouauit. Secō vt auditores sui discipl'os faceret: qi breui tpe secū corpaliter illum essent habituri. Tertio ad eozundē spiritualē p̄fectū. Qr ei chr̄i hūanitas est via rendēdi in deū: ne discipl'oz corda ad chr̄m carnalit̄ affecta/ in eo vt in homine deficerēt: sed rēderent in deū sicut in sermōnū. ō hūanitatez cito subtraxit. Sz q̄ nō coacte: sed spōtanee morieba tur. sequit̄. (Et vado ad eū q̄ misit me) mediāte morte quā mihi inferetz. Per hec aūt p̄ba sic dr Chr̄y. amicos suos auditores fecit ad audiendū tanq̄ exiguo tpe essent audituri quē audebāt: ⁊ inimicos etiā vt idē dr/ fruit. qr vt dr Theo. videbat eis minari q̄ deo ad quē ibat de eis grelā faceret. ⁊ vltra h̄ sm Chr̄y. p̄dixit eis q̄ eo adhuc indigerēt dicēs (Queretz me ⁊ nō me inuenietz.) Chr̄y. Sz vbi q̄sierūt eū iudei? Dic Luc. qm̄ plāgebāt m'lieres super eū Probabile aūt est ⁊ m'ros alios h̄ passos esse: ⁊ p̄cipue cū citas capet: eos meminisse chr̄i ⁊ miracl'oz ei⁹ ⁊ p̄nūtiā eius q̄rere. Hec ille. A passiōe em̄ chr̄i vsq̄ ad destructionē illi⁹ pp'li p Vespasianū ⁊ Titū nō fuerūt nisi. xlij. āni vñ superār m'ri hūtes de chr̄o memoriā ⁊ cogitan

tes ꝓ̄ morte ihesu desolari ciusdem hierlm. z sic q̄sierẽt ei⁹ ꝑsentiã corpalez: .i. desiderauerẽt: vel saltẽ ei⁹ adiutoriũ z nõ inuenerũt. Aug. aũt ỏt q̄ q̄sierẽt eũ p⁹ resurrectõez ꝓpũcti. vñ dicebãt. Quid faciem⁹? Viderũt em̃ chm̃ suo scelere morientẽ: z crediderẽt in chm̃ suis scelerib⁹ ignoscentẽ. z q̄uscz biberũt sanguinẽ quẽ fuderẽt de sua salute despauerũt Hec ille. Et tũc opz dicere q̄ inuenerẽt q̄dẽ eũ p gr̃am: sz nõ p corpalem pñtiaz quã q̄rebãt. i. desiderabãt. sic ỏt magr̃ hist. (Et vbi ego sũ vos nõ potestz̃ venire.) Sz q̄re nõ dixit. q̄ vado nõ potestz̃ venire. qõ videbak cõuentẽt⁹ dici? Ad h̄ ỏt Aug. q̄ chr̃s sic ad nos venit misſus p incarnatiõez z hũanitatẽ: q̄ tñ patrem nõ relict fm deitatẽ. Sitr etiã sic ibat ad p̄em ertã fm hũanitatẽ: q̄ apõ eũ erat p deitatẽ. Ybi g̃ erat q̄ ibat: licz diuersimode. iõ dixit: vbi sum. Vel fm Chrỿ. sic ỏt. qz ipe ibat vltiate p mortẽ ad vitã ertã corpalẽ gl̃iosiorẽ. Jã g̃ habebat illõ ad qõ p mortez ibat: lz nõ ita pfecte. Dic autẽ fm Aug. nõ potestis. nõ aũt nõ poterit̃z: vt intelligak q̄ tales q̄les crãt in pñti/ad deũ ire nequãt: cũ eent iniusti. Vel fm mẽtez Chrỿs. qz lz possent mori: nõ tñ resurgere. Vñ ait. Si chr̃s in morte maneret / possent ad illũ ire. Illuc em̃ oms abim⁹. Hec ille.

Jn hac pte est morale documentũ. vt q̄ ꝑs hz nõ pdat illud / expectãdo aliõ. qz inkdũ q̄rik dñs z nõ inuenik: qz. s. ipe nõ q̄rik pfecte. vt marie accidit sero penitẽtib⁹ deo p̄mittẽte. Dlti em̃ q̄runt chr̃m/sed nõ inuenĩũt qz nõ debito mõ z tpe q̄rũt. Alic em̃ q̄runt cum vbi nõ est. de q̄b⁹ põr itelligi illõ Job. xxxviij. Nõ inuenik in tra suauik viuentiũ: quo ad deliciosos. Abyssus ỏt: nõ est in me q̄ ad auaros. z mare loquik. nõ est mecũ q̄ ad tumidos supbos. Alic aũt inuenĩunt. de q̄b⁹ Lu. ij. Jnuenietz̃ infantẽ q̄ ad hũiles. pãnis iuolutũ: q̄ ad paupes. positũ in p̄sepio: q̄ ad dure corpus suũz macerãtes. Et in ist̃ q̄rere debem⁹ illũ dũ possum⁹. iuxta illõ Esa. lv. Querite dñm dum inueniri põt.

Quantũ ad scõm tangik admiratio/ seu stupefactio iudeoz. Jn his ei q̄bus chr̃i z in sequẽtib⁹ tm̃ fuerũt oms stupefacti q̄ ministri sine eo reuersi sũt. Et vt ỏt brũs Joã. q̄rentib⁹ põtificib⁹ z pharisеis cur eũ nõ duxissent: dixerũt. Nũq̄ sic locut⁹ est hõ sic h̄ loquik. Dicik ergo (Dixerũt g̃ iudei ad semetipos) fmonẽ s. dei admirãtes z nõ intelligẽtes: er tñ credẽtes illũ esse vez. Chrỿ. Jã em̃ irã submiserãt: z his q̄ dicta erãt crediderant. Neq̄q̄ ei nisi credidissent q̄siſſẽt ad seipos: q̄s ẽ h̄ fmo? Hec ille. (Quo h̄ itur⁹ est: qz nõ inueniem⁹ eũ?) Et ira se arguebãt q̄ vellet iudeã deserere: et ire p̄dicatũ gẽtilib⁹. vñ subdik. (Nũq̄d in dispsionẽ gentiũ). i. ad gẽtiles dispsos p orbẽ) iturus est z doctur⁹ gẽtes. Sic aũt ỏt Chrỿ. iudei in vnũ collecti: regnũ opprobrioſe gẽtiles dispsos dicebant. sed opprobriũ postmodũ ipi susti nuerũt eis vbicz dispsis: z oib⁹ filiis ỏi ex gẽtib⁹ collectis ad eccl̃ie z fidei vnitatẽ. (Quis est). i. q̄d fcat (h̄ fmo quẽ dixit: q̄retis me z nõ inuenietz̃. z vbi sũ ego.: vos non potestz̃ venire) q. d. Hoc nullo mõ possum⁹ intelligere. Licz em̃ illa ꝓba: q̄retis me z nõ inuenietz̃/illuz sensum p̄tenderẽt q̄ gẽtiles chr̃s adiret tñ hũc intellectũ excludebãt q̄ sequunk. z vbi ego sum. zc. Jn hac pte est documẽtũ ſrale q̄ deo valde sum⁹ obligati: qz nos ex p̄dicto opprobrio libauit/vocando ab idolatria. Q̄d dauid p̄uidẽs in spũ ait. Laudate. i. laudabit̃z domiñũ oẽs gẽtes: laudate eũ oẽs ꝓpli. Qm̃ ꝓfir. est sup nos mi. zc. Prophete em̃ sepissime de futuris loquũk p modũ p̄sentis ꝓpter certitudinẽ ꝓpherie.

Quantũ ad tertiũ tangik inuitatio quã chr̃s fecit ad seq̄ndũ se: cũ ỏt. (Jn nouissimo aũt die magno festiuitatis. Vbi aduertendũ est q̄ q̄ dicũt ista cõtigisse in dieb⁹ passionis q̄ dcã st̃: hñt dicere q̄ h̄ nõ loquik euãgelista de solẽnitate scenophegie/sed de alia: quã finge re nõ est facile. Et iõ meli⁹ est vt dicak q̄ p̄dicta nõ fuerũt anticipatiue dicta: q̄q̄d sit de hist̃oria adultere mulieris. Loquik g̃ Joãnes de festiuitate sceno/phegie. i. tabernacloz: q̄ vij. dieb⁹ age/

bak:ſz ꝑma ⁊ vltīa erāt celeberrime: et in die octaua erat feſtū cet⁹ vel collecte qđ erat ſolenniſſimū. (In nouiſſimo ḡ die).i.ſeptio vel octauo (magⁿ).i.celebri (ſtabat ieſus).ſ.ſup pedes vt ab oībus videret. Dic aūt s. Tho. ꝙ chr̄s diſcipl'os ſuos docuit ſedēs Matt.v. ſed turbas docuit ſtās: vt h. Et iō inḡt inoleuit ⁹ſuetudo vt turb̄ ſtādo p̄dicet: ⁊ clēro ſedēdo. qz p̄dicatio ad turbas eſt ꝓmodū exhortatiōis ad eas ⁹uertēdas: ſz ad clez̄ ē vt ad iā exñtes i domo dñi: ꝑ modū ⁹memoratōis. (Et clamabat) qz m'ra aſtabat turba ꝼz Chry. Theo. Clamabat ſic' vt audibil' fieret: atq; vt ⁹fidentiā largiret. ⁊ qz neminē formidabat. Hec ille. Sz q̄re iſta ñ clamauit añ finē ſolēnitatz? Rñdet Chry. qz i fine erāt diſpoſitiones ad ꝓbū dei ſuſcipiendū. medios ei dies magz ad voluptatē ⁹ſumebāt. ⁊ ne ⁹ceptū ꝓbū ꝑ vanitates ſeq̄ntiū diez̄ de cordib⁹ aboleret. vt ōr s. Tho. (di. Si q̄s ſitit) ſpūal'r ſm Chry. i. ſiq̄s deſiderat ſalutē ⁊ doctrinā ſalubrē (veniat ad me ⁊ bibat) quia vtrūq; exhibeo credētib⁹ i me: ⁊ nō ſolū ad ſufficiētiā. ſz ēt ad redūdantiā ad alios. vñ ſeq̄t (Qui credit i me: ſic ōr ſcriptura). i. eo mō q̄ ſcptura docz vt i me credat. ſ. tanq̄ in chr̄m ⁊ naturalē filiū dei. Eſt aūt h̄ p̄ctuandū ſm Chry. qz ſi volum⁹ p̄ctuare ibi: qui credit i me: erit falſum. Nuſq; em̄ inuenies i ſcptura id qđ ſeq̄t (flumia de vētre ei⁹ fluēt) ad alios. ſ. ꝑ redūdantiā. qz credens in chr̄m ⁊ lumie fidei illūinat ꝓximū q̄ ad itellectū docēdo: ⁊ ardore charitatz̄ inflāmat q̄ ad affectū exhortādo (aq̄ viue). i. ſapie diuie ⁊ diuini amoris. Utrūq; em̄ hoꝝ ōr aq̄: qz mitigat ardorē vanitatū. ⁊ ōr viua: qz cōiungit ſuo ꝓncipio. i. deo: ſz diuerſimode. Dr̄ ei aq̄ viua q̄ cōtinuat cū ſuo fonte ⁊ ꝓncipio a q̄ fluit. Greg. Cū a mēte fideliū ſcte p̄dicatōes defluūt: q̄ſi de ventre credētiū aq̄ viue flumia decurrūt. Hec ille. ſm Hiero. aūt ꝓplo. ſup Gē. poſſum⁹ p̄ctuare aliter: ⁊ dicere q̄ iſtō ſumptū eſt de ꝓuerbijs v.c. vbi ōr. Deriuent fontes tui foras. Exponit ēt euāgeliſta ſm Aug. ad quē potū iultrauerit chr̄s cū ſubdit (Hoc aūt dixit de ſpū). ſ. ſcō: quē recepturi erant credētes in eū (in tāta. ſ. copia: vt ſi de riuare ad alios poſſit: nō ꝑ modū riuuli vl' vni⁹ tm̄ flumis: ſz mlt'oꝝ. Lz em̄ aīa fuerit. ſſ. dat⁹ mlt'is: nō tñ eo mō q̄ dat⁹ eſt apl'is poſt chr̄i aſcēſionē. vt Aug. ōr. Naz tūc ⁊ copioſior ⁊ viſibil'r dat⁹ eſt. Vide de h̄ s. Tho. ſ. di. xv. ⁊. xvj. Dic aūt idē h̄ ſic. Qui aquā corꝑalē bibit/ nec fluuiū hz i ſe/ nec fontē vñ flumia ꝑcedūt: qz ꝓcyliā aq̄ guſtat. Sz q̄ bibit credēdo in chr̄m hauriet fontē aq̄: ⁊ i vētre. i. ⁹ſcia ei⁹ fit fons. ſm illō Joā. iij. Qui biberit ex aq̄ quā ego da. ⁊c. Hic aūt fons eſt. ſſ. de q̄ in ps. Apud te eſt fons vite. Siq̄s ḡ ſic biberit vt ſibi ſolū ſufficiat: de vētre ei⁹ flumia. i. dōa. ſſ. nō fluūt: ſz fluūt de vētre ei⁹ q̄ feſtināt ꝛcepta dona coicare ꝓxis. vñ. j. Pe. iij. Unuſq̄ſq; ſic accepit gr̄am i alteru. ⁊c. Dñr aūt hec dōa flumia. Pꝛio ꝓpt abūdantiā. ſſ. pmiſſaz fidelib⁹. ps. Flu. dei reple. eſt aq̄s. ⁊ Scdo ꝓpt eoꝝ imperū. Eſa. xxx: Qui egredienf impetu a Jacob. ⁊ Tertio ꝓpt diuiſionē. j. Coꝝ. xij. Alij gr̄a linguaꝝ ⁊c. Hec ille. Jn hac ꝑte ē documētū morale q̄ q̄ bibit aquā ſpūſſcti ⁹tinue aliq̄d boni opank: ⁊ oci oſtras eſt ſiccitatz̄ indiciū. Chry. Uiuentē aquā chr̄s ōr agentē ſp. Spūs ei gr̄a cū in mētē intrauerit ⁊ firmata fuerit: oīm̄ fonte magz̄ manat/ ⁊ nec deficit: nec euacuak: neq; ſtat. Uidebit q̄s vtiq; h̄ ad ſapiam Stephanī: ad Petri lingua: ad Pauli fluxū inſpicies. Nihil ei eos detinebat: ſed ſic flumia m'ro ipetu delata: oia ſecū trahētes abibāt. hec ille. Eſt etiā aliud: vt. ſ. q̄ſq; audiat vocem chr̄i inuitātz̄ ad porū gr̄e ſue. qz vt colligik ex ſcpturis ille pot⁹ ⁊ guſt⁹ eſt tāte ꝓfutis q̄ extinguit oēm ſitim mūdanā. Nā extixit i magdalena ſiti luxurie: in Matthęo auaricie: in Paulo ſuꝑbie ⁊ iracūdie: in ioāne ⁊ iacobo amorē frenū ⁊ domeſticū ⁊ ꝓximū: qz reliq̄ū retia ⁊ ꝑiez̄ ⁊ ſeip̄os: ſecndo. ſ. chr̄m ⁊ ñ ſuas volūtates. Eſt ēt tāte ſuauitatz̄/ q̄ oia tormēta ꝓfit i dulcedinē. Nā ꝓpt h̄ lapides fuer̄t dulces ſtephano: crux an

dree:ighis Laurētio:apl'is ꝟbera ⁊ cō tumelie. Ack.iiij. Jbāt ⁊c. Est etiā tan te dulcedis ꝙ animū a terrenis ad cele stia trahit. Jn cui⁹ signū Petr⁹ i mōte thabo: gustata vna gutta:stari q̄ ebri⁹ nesciēs q̄d diceret: voluit in etnū esse i illo monte dicēs. Dñe bonū est ⁊c.

Feria tertia post dominicam de passione.

Tex euang. Joan. ca. vij.

Ambulabat Jesus i galileam. nō em volebat in iudeam ambulare: q⁊ q̄rebant eum iudei interficere. Erat autē in ꝓxio dies fest⁹ iudeo⁊ scenophegia. Dixerūt aūt ad eum frēs eius Transi hinc ⁊ vade in iudeā: vt ⁊ discipuli tui videant opa tua q̄ facis. Nemo q̄ppe in occulto aliq̄d facit ⁊ querit ipse in palā esse. Si hec facis: manifesta te ipz mūdo. Neq⁊ em fratres ei⁹ credebāt in eum. Dicit ergo eis iesus. Tēpus meū nondum adest: tēpus aūt vr̄m sp̄ est paratū. Nō pōt mūd⁹ odisse vos Me aūt odit: q⁊ ego testimoniū phibeo ꝺ illo: q⁊ opa eius mala sunt. Vos ascēdite ad diē festū hunc: ego autē nō ascēdā ad diē festū istū: q⁊ tēpus meū nōdum implerū est. Hec cū dixisset: ipe mansit in galilea. Vt aūt ascēderūt fratres ei⁹: tūc ⁊ ipse ascēdit ad diē festum nō manifeste: sed quasi i occulto. Judei ergo querebant eum in die festo ⁊ dicebāt. Ubi est ille: Et murmur multus erat ꝺ eo in turba. Quidam enim dicebant: quia bon⁹ est. Alij autem dicebant: nō: sed seducit turbas. Nemo tamē palam loquebatur de illo ꝓpter metum iudeoꝝ.

Ambulabat Jesus in galileam ⁊c.) Joānis. vij. Jn presenti euāgelio tangūt tria puncta: que sunt Jnuitatio/ Excusatio/et Occultatio.

Quātū ad ꝑmū tangit quō frēs chr̄i illum inuitauerūt ad festū. Dī ḡ. (Ambulabat Jesus i galileā). i. p galileā quā pdicando pagrabat (Nō em volebat in iudeā ambulare) Est autē iudea vt dic Beda regio palestine sic et galilea: dicta a tribu iuda: cuius etiā frā includerer beniamin. Galilea ꝟo ꝺz eūdē dicta ē q⁊ lacteū. i. candidū ppt̄m gignat. Gala em̄ grece: latine lac dī. Ūn ⁊ galaxia dī circul⁹ lacte⁹ i celo: q̄ vulgo dī via sācti Jacobi. (q⁊ q̄rebāt eū iudei inf̄icere) q⁊ soluebat sabbatū: ⁊ ꝑz suū dicebat deū: vt ꝓz Jo. v. Sz q̄re fugit pse cutores suos. cū secur⁹ potuisset ee iter eos si voluisset: Ad ħ dī ꝙ id fec. Prio ꝺz Aug. ne scris q̄ rpe psecutionū se absconsuri erāt: p culpa obijcerek latibulū. Scōo fm Chr̄y. vt se hoiem ostēderet latitando ⁊ deū secure se p̄sentādo. Si aūt ꝓtinue inf̄ psecutores maneret illesus: sic fuisset diuinitas credita q̄ hūanitas decredita fuisset. Et iō fugiens vt hō: affirmat suam hūanitatē. Et iōo Chr̄y. habet aliā ī am. s. (Nō em̄ habebat prātē si veller i iudeā ambulare) qō fm modū humanū dī sic si dicak ꝙ aliqs nō pōt aliq̄ ire si veller ꝓf insidias. Tertio ꝺz Theo. q⁊ nōdū rps passiois erat: ⁊ vanū putabat ꝑmanēdo iter inimicos eos magꝭ inflāmare (Erat aūt i ꝓxio dies fest⁹ iudeoꝝ scenophegia). i. festū tabernacꝯ. Est āt scenophegia grecū fm s. Tho. a scenos qō ē vmbraculū. ⁊ phagin qō est comedere: q⁊ septē dieb⁹ comedebak i vmbraculk: i mēoriaz bñficioꝝ q̄ dñs israeli ꝓtulit i deserto. (Dixerūt aūt ad eū fratres ei⁹) Jsti nō fuerūt filij Marie vel Joseph ex alia vxore. vt habes feria q̄rta p⁹ ctiā dñicā aduent⁹: neq⁊ etiā fuerūt cognati sui

cōsanguinei chr̄i ad apostolatū vocati: qz apli credebāt i eū: isti ꝙo nō: vt h̄ dr̄ Chrys. tñ dicit int̄ istos fuisse Jacobū z Judā: sed scrūs Tho. z alij scti exponunt de remotz cognatz q̄ discipli non erāt. Erāt g̃ de eis cognatiōe. z tñ non erāt discipli. Cōsueuit aūt scptura cognatos frēs appellare (trāsi hinc z vade in iudeā). i. hierlm metropolim iudee. Hozrank aūt eū ad h̄ ꝓrio fz Bedā ex inani gl'ia: qz volebāt eū z seipos p eū i vrbe regia magnificari. Scdo fz Chrys. ex incredulitate: z vtraq̄ cā innuit̄ in textu: cū subdit (Vt z discipli tui) ñ ipi duodecim: sz alij q̄z mlti erant i iudea fm Bedā (videāt opa tua). i. miracula q̄ facis. vt si fuerint vera approbenk. et inde gl'iam ꝓseqūris (Nemo q̄ppe in occulto aliq̄d fac: z q̄rit ipe i palam). i. in publico (esse) Er in h̄ fm Chrys. notant ipm chr̄m inanē gl'iam ex miracl'is q̄rere: z tñ timidū ee. z etiā fm Aug. notāt se eandē apperere (si hec facis) vere (manifesta teipm mūdo). i. fac ea cozā ꝓncipib⁹ z ꝓncipalib⁹ ppli i hierlm vbi possint discuti: et nō facias i angulis. Et i h̄ notat eozum incredulitas. Vñ subdit. (Neq̄ em frēs eius credebāt i eū) Aug. Jesū cm̄ ꝓsanguineū potuerūt h̄re: credere aūt i eū ipa ꝓpinq̄tate fastidierūt. Hec ille. Jn hac pte est l'rale documētū/q̄ euāgeliste plena et sincera vitate chr̄i facta narrauerūt. Chrys. Dignū est āt mirari euāgelistaz more vitatz amicū q̄lit nō ꝓecūdāt dicere ea q̄ mgro videnk ferre inuriā: sz hec marie studuerūt enūciare. Nō paruā hz ōtractōez q̄ frēs ei ñ credebāt. Et videt q̄dē initiuz ꝓboz q̄si amicoz esse: mlte āt amaritudinis erāt q̄ dicebāt: qz z de formidine z de amore gl'ie eū notāt. Hec ille.

Allegorice aūt: qz galilea interp̄tat trāsmigratio siue volubilis: fcat p̄tez vitā in q̄ chr̄s mlto tpe cū discipul'is habulauit: nolēs i iudeā. i. i terrā ꝓfitētiū siue laudes exoluētiū dño ambulare. i. ad patriā: deide ꝓo ascendit in iudeam inuenīte morte. z i baculo crucz trāsmutat ro: danē. Et deinde apparuit discipulis in galilea. i. in hoc mūdo: sed precedens eos. i. immortalis existens cum omni potestate in celo z in terra.

Quātū ad scōm rāgit excusatio quā fec̄ chr̄s: cū dr̄ (Dic̄ g̃ tel⁹) Chrys. Chr̄s māsuete eis rñdit: docēs nos nō indigne ferre si aliq̄ etiā viles nob ꝓcilient. hec ille. (Tps meū nōdū aduenit). i. tēpus mee exaltatōis z gl'ie: fz Bed. z Aug. (tps āt vīm) q̄ gl'iaz mūdanā q̄rit (sp̄e paratū) qz iudei magz vacabāt ꝓuiuis z vane letic̄ie circa festi ꝓncipiū q̄z circa finē: fm Theo. Vl' alit fm Chrys. Qz ei isti forte volebāt eū tradere iudis dixit: tps meū. i. tps crucz z mortē nōdum aduenit: tps āt vīm sp̄e paratū vt possitis ascēdere: qz iudei ñ occidēt vos. Vl' alit dici p̄t. Tps meū. i. tps p me oportunū vt ascēdā ad festū nōdū aduenit: qz i ꝓncipio festi iudei obuiabāt si ascēderet: ñ āt postq̄z videēt eū ñ ascēdisse. Et iō melius potuit occulte iceder. Utri q̄z aūt vltimaz expositionū ꝓsonāt seq̄ntia. Nā seq̄t (Nō p̄t mōs). i. hoies mundani pura iudei (odisse vos) qz est eius/dē volūtatz cū eo: iō porest̄z ascēdere q̄n vultz. Dic̄ āt s. Tho. q̄ vn⁹ mūdan⁹ in ꝑticulari odisse p̄t aliū mūdanū inq̄ntū impedit eū i his q̄ veller h̄re. Sz nullus inq̄ntū mūdan⁹ odit a mūdo (Odit āt odit) ñ qz sabbarū soluo vt ōt Chrys. sed (qz ego testimoniū phibeo) publice (de illo: qz opa eius mala sūt) Vñ z fm Theo. h̄ se purgat de formidie. Q̄ñ ei formidolosus auderet recrotes totū iudaice gentz: rāp̄ter z rācriter: z cuz tāta autoritate reph̄dere. Purgat etiā se de gl'ie vane cupiditate: cū illos sine se mittit ad festū di. (Vos ascēdite ad die festū hūc). q. d. Si me gl'ia inanis veraret: vos mecū p meo honore retinere. Sed ego hac passiōe ñ moueor. vos āt qz hac laboratz ascēdite ad die festuz hūc: in q̄ extēdere vultz carnalia gaudia (Ego āt nō ascendā ad die festum hūc) Cōtra: quia postea ascendit. Ad h̄ dic̄ Chrys. q̄ dixit se nolle ascendere scz cū eis. Vel non ascendam moriturus fm Chrysosto. Vel nō ascendam eo mō q̄ vultis. i. gloriam mundanā quesiturus fm Aug. Vel dr̄/q̄ dixit se nō iturum

ad dīē p̄mū festi.qō vij. dieb⁹ durauit: ⁊ ad illū ēt ñ ascēdit: ꝫ postea circa me/ diū festi qñ icepit rp̄s habile eē doctrie fm s.Tho.vñ seq̄t (qz rp̄s meū).i.mi/ hi cōgruū p̄p̄ doctrinā. Vel rp̄s mortꝫ fm Chrys. vel rp̄s gl'ie mee fm Augu. (nondū aduenit) In hac p̄te est docu mentū lr̄ale q̄ mali hoīes odio hñt cor/ rigēres se. Vñ dr Prouer.ix. Qui argu it ipiuz sibi maculā gñat: qz.s. detrahit corrigēti. Est ⁊ aliō. qz cū chr̄s habue/ rit tria tpa/oīa tribuit deo. Nā rp̄s p̄/ teritū naritatis fuit ad gl'iam dei ⁊ pa cem mūdi.i. hoim bone volūtatꝫ q̄ erāt in mūdo. Presens aūt.i. sue vite fuit re tū ad nr̄am vtilitatē: sed futuꝝ.i. tēpus mortꝫ fuit ad nr̄am salutē impēsū. Vl' ti aūt st̄ q̄ dederit diabolo p̄ritū: ⁊ dāt p̄sens p̄ vanitates: ⁊ deo spōdent futuꝝ Sed sic dr Aug. Qui p̄milit venīā pe nitēti: nō spopōdit die crastinā differēti

Quantū ad tertiū tangit occultatio chr̄i in suo ascēsu ad dīē festū: cū dixit. (Hec cū dixisset: ipe māsit in galilea) donec frēs ei⁹ ascēderēt (vt aūt ascēde/ runt frēs ei⁹: tūc ⁊ ipe ascēdit ad dīē fe/ stū) Augu. Ascēdit aūt nō gl'iari rpa/ liter: ꝫ aliq̄d docere salubr'r.i. de festo ekno admonere. Hec ille. (Nō manife/ ste: sed q̄si in occulto) Et hoc p̄mo fm Theop̄. vt vitaret īrā feruētiū iudeoꝝ. Scōo fm Chrys. vt ei⁹ hūanitas certi/ or fieret: ⁊ vt erudirer nos q̄ p̄secutores tenere aut frere nō possum⁹: q̄d in p̄se/ cutōib⁹ facere debeam⁹. Vñ nō dr ascē disse in occl'to/ sed q̄si. vt oñdat h̄ dispē satiue p̄p̄ nos esse factū. Tertio ꝫ Al chui. vt hūanū fauorē decliaret: dū sol⁹ sine stipantib⁹ turbis ascēdit. Quarto fm Aug. vt dū latet in festo tabnacl'o rū: se oñdat latere in vmbr'aculis. i. figu ris veteris legis. (Judei q̄ q̄rebāt eum in die festo) q̄dam vt audirēt illū: q̄daz p̄o vt occiderēt. (⁊ dicebāt. Vbi ē ille:) fm aūt q̄ dr Chrys. ex m'lto odio q̄daz nolūt eū noiare: sed dicunt. vbi est ille: Alij p̄o nō noiabāt eū qz erat famos⁹: nō aūt ex odio morti (Et murmur mul/ tus) in gñe masculio. vt posuit Hiero. reste s.Tho. qz sic hēbat antiq̄ grāma/ tica. vl' vt oñdat diuinā sep̄turā nō sub esse reglis Prisciani. vt idē dr. fm mo/ dernos tñ neutri gñis est. (erat de illo in p̄l'o) p̄p̄ p̄rietatē opinionū. (Qui/ dā em̄ dicebāt qz bon⁹ est: Alij aūt nō: sed seducit turbas.) Sumit aūt h̄ mur mur p̄ musitatiōe. vt sit idē de aliq̄ esse murmur: q̄ de eo multa p̄iuare dici a m'tis. Vide aūt de murmure q̄dā dñi/ ca.i. post festū trini. (Nemo tñ palam loq̄bat de illo) in laudē ei⁹ fm Augu. (p̄ter metū iudeoꝝ. i. eoꝝ q̄ erāt de tri bu iuda: q̄ p̄cipabāt in p̄l'o ꝫ Chrys. Qui p̄o dicebant q̄ seducebat turbas: clare resonabāt fm Aug. Et isti vt dic̄ s.Tho. erāt p̄cipes. Hoc em̄ inq̄t da tur intelligi in h̄ q̄ dicūt seducere illuz turbas. Est aūt in hac p̄te morale do/ cumentū. de q̄ ait Aug. Quicūq̄ emi/ cuerit in aliq̄ gra. alij dicūt: bonus est. alij nō: sed seducit turbas. Nō aūt dic/ tū est de deo valet ad cōsolatiōnē de q̄ cunq̄ h̄ dictū fuerit chr̄iano. Et q̄dem si seducere decipe est: nec chr̄s seductoꝝ nec q̄sq̄ seductoꝝ dz esse chr̄ianus. Si aūt seducere est aliūde aliquē ad aliud p̄suadēdo ducere: q̄rendū est vñ ⁊ quo. Si a bono ad malū: mal⁹ seductor est. si a malo ad bonū: bonus. Et vt sic oēs seductores ⁊ vocemur ⁊ sim⁹. Hec ille. Est ⁊ aliō. Nam colligit q̄ est quodda festū nō celebrandū. s. mūdanoꝝ: q̄ rp̄s exponūt in p̄cis: q̄ō facere nō debemus P̄rio: qz tota hec vita est vigilia respe/ ctu futuri festi. Vñ h̄ faciētes festū fac unt vigiliā in futuro. Scōo: qz ista vi/ ta est tp̄s exilij ⁊ tp̄us laboris. Gal'.vj. Dū tp̄s habem⁹ ⁊c. Et est scōm festū celebrandū occl'te: q̄. s. est gaudendū de statu aie habētis gr̄am dei in corpe: sed nō est faciendū publice: sed cū maxima cautela p̄pter p̄iculū cadendi ⁊ incerti/ tudinē p̄destinatiōis: ⁊ admixtionē m'/ tiplicꝫ doloris. Est ⁊ tertiū celebrandū secꝫ q̄ cōgaudem⁹ aniabus iam securis. P̄rio: vt ex hoc sc̄os imitemur. Et se/ cūdo vt sim⁹ p̄ticipes meritoꝝ ⁊ p̄cum eoꝝ. sed tñ etiā istud nō debet celebrari pōpatice: ꝫ in cordis deuotōe. Illō p̄o

qđ erit i pria post resurrectõz: erit iuge z ptinuũ cũ maxio amoze z tripudio.

Feria.iiij.post dñicã de passiõe Textus euãgel'. Joã.cap.x.

EActa sũt encenia in hie rosolymis: z hyẽs erat. Et ambulabat ihesus in tẽplo in porticu salomonis. Circũdederũt ḡ eũ iudei: z dicebãt ei. Quousq; ãiam nostrã tollis: Si tu es chr̃s dic nobis palã. Rñdit eis ihesus. Loqr vobis z nõ creditis. Opa q̃ ego facio in noĩe p̃ris mei: hec testimoniũ phibẽt de me. Sed vos nõ creditis: qr nõ estis ex ouibꝫ meis. Oues mee vocẽ meã audiunt: z ego cognosco eas: et sequunt̃ me. Et ego vitaz eternã do eis: et nõ peribũt in eternũ: z nõ rapiet eas quis q̃z de manu mea. Pater me' qđ dedit mihi maius oĩibꝫ est: z nemo põt rapere de manu p̃ris mei. Ego et pater vnũ sum'. Sustulerunt lapides iudei vt lapidarẽt eum Rñdit eis Jesus. Multa bona opa ostẽdi vobis ex patre meo: propter qđ eoz opus me lapidatz. Respõderũt ei iudei. De bono ope nõ lapidam' re: sed de blasphemia. et qr tu hõ cũ sis: facis teipm deum. Rñdit eis Jesus. Nõne scriptũ est in lege vra. qr ego dixi dij estis: Si illos dixit deos ad qs sm̃o dei factus est: z nõ põt solui scriptura. quẽ pr̃ sanctificauit et misit in mundu: vos dicitz qr blasphemas qr dixi filꝰ dei sum. si non facio opa p̃ris mei: nolite credere mihi. Si aũt facio: et si mihi non vultis credere: operibꝫ credite: vt cognoscatis et credatis: q̃a in me est pater: z ego in patre.

EActa sunt Encenia in hierlym is z̃c. Joã.x. In p̃senti euãge. tãgũt tria pncta que sunt. Interrogatio: Responsio: Malignatio

Quantũ ad pmũ tangit interrogatio: quã chr̃o iudei maliciose fecerũt. Est aũt sciẽdũ q̃ encenia idẽ est qđ inouatões z initiatões. ab en: qđ est in. z cenos vel cenon: nouũ sm Aug. Est aũt ista inouatio vl̃ initiatio qñ res nouit suo vsui applicat. Unde induens nouã vestem noviter: dicit encenias vestem. Ista ḡ encenia de q̃b est sm̃o/erat festũ dedicationis tẽpli: qr tẽplũ qñ dedicat / suo vsui applicat. Dr̃ ḡ (fcã sũt) circa mẽsem decẽbris (encenia). i. festũ dedicatiõis tẽpli. qđ tñ dr pr̃ encenia: qr pr̃ibꝫ diebꝫ illa solẽnitas agebat (in hierlym is). i. in hierlm. (z hyems erat) Addit aũt h̃ de tpe huiꝰ solẽnitatz. Prio fr Greg. vt ieiune malicie frigꝰ iudeoz corditibꝫ indicaret. Scõo sm Theo. ad oĩdendũ q̃ chr̃s esset passioni ppinquꝰ. qr vt ait in vere scẽnti passus est. Tertio sm Alchui. z Be. vt intelligat ista esse dedicatõ tẽpli: quã iudas machabeꝰ fecit Triplex ei fuit i hierlm tẽpli dedicatio vt isti dicũt. z mgr̃ hist. z s. Tho. z oẽs Pria facta est sub salomone. x. die Septẽbris. de q̃ habet.iij. Reg. viij. z vsq; ad subuersionẽ tẽpli singlis annis eade die festa duo celebrabant: dedicatiõis s. z expiatõis. de q̃ hr̃ Leui. xxiij. Scõa fo sub Zorobabel: iudeis a captiuitate babylonie reuersis: z reedificato tẽplo de q̃ hr̃. j. Esd. vj. Et hec fcã est in vere xij. die Martij. Tertia aũt sub iuda machabeo a samonei seu Matathie filio: Antiochꝰ eĩm epiphanes polluit tẽplum sordibꝫ idolorum: z vtẽsilia eiꝰ pphanauit. sz iudas mũdault tẽplũ: z vtẽsilia restituit i locz suis. Et hec fuit q̃dã tẽpli dedicatõ fcã. xxv. die mẽsis decẽbris. de q̃ hr̃. j. Mach. iij. Est tñ sciendũ q̃ sm Chrys. ista dedicatio nõ est tria: sz scõa

Feria.iii.post do.de passione.

Et tūc oꝛtz dicere ꝙ erat hyems eo mō q̄ medliū p̄t dici extremū. Erat em̄ tēpꝰ mediū int̄ hyemē z ver: circa. s. finē vniꝰ z p̄ncipiū alteriꝰ: iō cꝫ potat dici tps veris z tps hyemis. Quāuis ēt dici possit ꝙ hyems dr̄ oē tps frigidū z humidū: etiāsi sit i vere vl̄ autūno (Et ambulabat ihesus i tēplo). i. i atrio tēpli fz Alchui. z mgr̄m hist. z itellige i atrio scdo in q̄ iudaicꝰ ppl's mūdꝰ oꝛabat: nō ār in p̄mo qō ēt gētilib⁹ patebat. De q̄b atriis habes dr̄ica p̄ma i q̄dra. (in poꝛticu Salomōis). i. in q̄ cōpleto tēplo erexit columnā creā sup̄ quā dr̄m i die dedicatiōis eiꝰ flexis genib⁹ adoꝛauit: fm Alchui. z mgr̄z hist. cū tm̄ iudei soleāt oꝛare stātes: z i q̄ etiā post sp̄ ꝓsueuerat oꝛare. Et licz illō tēplū totū fuerit destructū: vt hz i fine q̄rti Reg. z i fine Hiere. tm̄ aliud sīle fuit reparū. iō cꝫ z atriū z poꝛticꝰ idē nomē retinuit. (Circūdederūt g̃ eū iudei) q̄i cōpr̄imēres eū z trere volētes (z dixer̄t ei) volētes ñ addiscere: sz capere z decipere fz Aug. (q̄usq̄ animā nr̄am tollis?). i. suspēsos ōrines z i ambiguo fm Alchu. ñ declarādo nobis aperte q̄s sis. Et h̄ fz s. Tho. adulatorie dicūt oñdētes se ōsiderare ꝙ ab eo audiāt veritatē. Deinūk tm̄ fm Chr̄y. q: ipe sp̄ palā loq̄bat. z in locis z i tp̄ib⁹ solēnib⁹. Chr̄y. Et aduerte puersitatē illoꝝ. Nā cū p fm̄oez erudit: dicūt ei: q̄ō signū facis: cū ār p opa ōm̄strat: dicūt ei (si ruines chr̄s dic nob palā) q̄si sp̄ ad p̄itū stantes. Hec ille. Scōm ār ꝙ ōt Aug. chr̄z puꝝ hoiem credebāt: diuinitatē eiꝰ i p̄pheꝛz intelligere nō valētes. z iō vt dr̄ Alchu. z etiā Aug. si se chr̄m p̄fessꝰ fuisset: statim q̄si ꝛ̄ cesarē sibi iudeoꝝ regnū vsurpare vellet: p̄sidi eū occidēduz p̄sentassent. In hac pte ē morale documētū de q̄ Theo. ait. Satagas tu q̄q̄ dū hyems imineꝛ. i. vita p̄s turbinib⁹ inq̄tatz ꝛcussa: spūales encenias tui tēpli celebrare: sp̄ renouādo reip̄z. z ascēsiones i coꝛde tuo disponēs. Tūc iesꝰ erit p̄sto tibi i poꝛticu Salomōis: pacificū statum tibi tribuens sub regimine p̄po

In regno aūt futuro nemo renouaꝛō is solēnia p̄ficere poterit. Hec ille.

Quātū ad scōm tāgit chr̄i rn̄sio: de q̄ ōr Alchui. Dn̄s aūt ita tpauit rn̄siones vt z calūniatoꝝ oꝛa ꝛcluderet: z q: chr̄s ē fidelib⁹ pāderet: z ō hoie q̄rētib⁹ diuinitatz mysteria narrat. Hec ille. Ūlñ se quis (Rndit eis iesꝰ. Loq̄r vob z ñ creditz). q. d. Quare petitz vt dicam vob si sū chr̄s? Nō em̄ crederetz mihi si dicerē vob p̄itatē sīe neq̄ creditz mihi in alīs q̄ doceo. Si em̄ nō creditz mihi testantib⁹ opib⁹: vt ōr Chr̄y. quō solo p̄bo credetz? Nā (opa). i. miracla (q̄ ego facio i noie p̄ris mei). i. ad gl̄iam p̄ris mei fm sā. Tho. vl̄ in noie. i. p̄tute p̄is mei. i. dei vl̄ dei p̄is. nā chr̄s vt hō opabat i p̄tute ōi: vt ōs p̄o i p̄tute ōi p̄is. i. quā deꝰ p̄ ei cōferuit (illa testioniū phibēt ō me) q̄ntū ad p̄itatē doctrie z sc̄itatē vite. Lz em̄ mali possint miracla facere i testimoniū p̄itatz: tm̄ si falsa p̄dicārēt nūq̄ possent miracla facere. q: s. ōs a q̄ p̄ncipal'r sūt miracla nō p̄t reddere testioniū falsū. Chr̄s āt faciebat miracula. g̃ p̄dicabat p̄itatē. Et q: sine petrō z deū se dicebat: seq̄t q̄ ita eēt: etiāsi nō feciss̄ miracla impando fz oꝛādo. (Sz) nō obstātib⁹ tot z tl̄ib⁹ miracul̄ (vos nō creditz: q: ñ estz ex ouib⁹ meis). i. q: ñ estz de nūero p̄destinatoꝝ fm Aug. Sed ꝛ̄ p̄mo. Nā si p̄sciea credi⁹ q: sum⁹ p̄destinati. i. a ōe etnal'r dilecti z electi ad credendū z ad felicitatē: null⁹ credere p̄t nisi deꝰ h̄ dederit: z ꝛ̄ñr infidelitas non erit petm̄. Ad h̄ s. Tho. sic ōr. Infidelitas ē petm̄: q: in infidelib⁹ ē cā q̄re ñ dat eis credere. i. petm̄ oꝛigiale vel actuale. Exēplū: Videre nō possū nisi me sol illuminauerit: si tm̄ oc'los clauderē nō videre: nō ex pte solis: sz ex pte mea q̄ cāz huic p̄beo: oc'los claudēs. Et q: hec cā i oib⁹ ē: q̄cūq̄ deserunt: iusto dei iudicio deserunt: z q̄cūq̄ eligunt: dei miserationе eligunt. hec ille. Quō tm̄ infidelitas sit petm̄ ꝛtrarie: z nō pure negatiue: vt in his q̄ ō chr̄o nihil audierūt. vide. ij. ij q. x. ar. j. vbi tenet ꝙ infideles negatiue nō dānant p̄ter infidelitatē: sed p̄opter alia peccata q̄ sine fide non remittunt. Secundo: quia videret eos inducere ad desperationē. Ad hoc dicit dupliciter.

Prio q cū chīs videret eos nō eē pde/
stinatos z i pñti malos: ꝑt vtiqꝫ dixit
pdicta: sz altex tm̄ voluit ab eis itelligi
.s. q erāt mali: nō āt q erāt pscīti. a nob
aūt voluit itelligi vtrūqꝫ. Alio mō dī
fm s. Tho. q dns loqbat mltitudini in
q erāt aliq̄ ꝙuertēdi: aliq̄ i sua ꝓfidia re
linqndi. Ex his g̃ ꝓbis oēs timere ꝺbu
erūt: null⁹ ꝺo despare. Et etiā dato: q
singlāri psone fuiss̄ locut⁹ dicēs: tu es
pscīt⁹: adhuc ñ debuisset despare: q̄ ta
lia ꝓba ꝙdictonate debuissent intelligi
sez si ñ peniteret. Hec aūt patēt ex sctō
Tho. j. di. rlvij. Prime aūt expositiōi
videt ꝙgruere qꝺ seqūt (Oues mee vo/
cē meā audiūt). i. pceptꝫ meis ex aio siue
lerant obediūt: fm Alchu. Aug. Nō re
cusat labor si aderit amor. q̄ q̄ amat ñ
laborat. Dis labor nō amātib⁹ g̃uis ē.
Hec ille. Ex h̄ āt pz q oues ꝺ q̄b⁹ chīs
iudeos volebat intelligere nō sūt solū
pdestinati: q̄ rles aliq̄ sūt in mortali
pctō/neqꝫ audiūt vocē dñi: vt Paulus
qñ ecclam dei insequbat: nisi dicat: au/
diūt fm pdestinatiōez. i. audient (z ego
cog̃sco eas (ñ solū noticia simplr q̄ etiā
lupos cog̃sco: sed noticia approbatiōis
z electiōis ad vitā eternā (z sequunt me)
Alchui. Oues chīi chīm sequūt h̄ mā
suetudinis z innocētie viā incedēdo: et
post ad gaudia vite eine irrādo. vñ se/
quit (Et ego vitā eternā do eis) Est aūt
notādū q sīc ꝺr s. Tho. j. pte. q. xvij. et
est snia supta ab Aristo. in li. ꝺ aia. vita
dupl̄r sumit. Uno mō ꝓ ipa eentia vel
natura seu suba rei viuētꝫ sīc hūanitas
dī vita. Alio mō ꝓ opatiōe rei viuentꝫ
sīc sentire z itelligere. Prio g̃ mō tam
beati q̃ dānati/siue hoies siue angeli
habituri sūt eternā vitā: q̄ vtiqꝫ erūt
incorruptibiles. Scōo ꝺo mō damnati
hoies nō habebūt forte vitā eternā: quia
nullā forte habebūt opatione ꝑpetuā.
Angeli ēt mali habebūt eternā vitā aliq̄
mō: q̄ hūt aliquā opatione ꝑpetuā: sp
em̄ se itelligūt fm theologos. Sz tū ꝓ/
prie illa opatio nō dī vita eterna: q̄ vita
sonat i bonū: cognitio āt eoꝝ est eis ad
malū z penā (z ñ pibūt i eternū) z subau/
diēdū est fm Aug. vos āt pibitꝫ i eternū
qui nō estis ex ouib⁹ q̃ me sequūt. Sz ꝺ
q̄ Judas pūt: Ad h̄ ꝺr Theo. q dns lo
quit de pseuerātib⁹ z volētib⁹ pastorem
seq̄. Nihil em̄ pt eas auertere a pastore
nisi eis volētib⁹. Aug. ꝓ videt velle q
dns loqt de ꝺestinatis. vñ ait. De illis
ouib⁹ ꝺ q̄b⁹ dī: nouit dns q̄ sī el⁹: nec lu
pus rapit: nec fur tollit: nec latro infrīē
secur⁹ ē de nūero eaꝝ: q̄ ꝓ eis nouit q̄d
ꝺdit. Hec ille. Sz ꝺ Aug. arguit: q̄ ꝓ
destinati aliqñ mortl̄r peccāt: vt Petr⁹
negādo chīm. g̃ z rapiunt: ꝺ illō qꝺ sub/
dit (z ñ rapiet eas q̄sqū ꝺ māu mea) Ad
h̄ ꝺico q ñ rapiunt nisi ad tps. Ul̄ ꝺico
q neqꝫ vi neqꝫ astutia rapi pūt nisi ipis
volētib⁹ z chīo ꝓmittēte: sīc neqꝫ ēt ñ ꝓ
destinati. Sz āt ñ pire i eternū sit ꝑdesti/
natꝫ ꝑmū: tñ ñ rapi ē oib⁹ cōc: q̄ christ⁹
vult oēs saluari si velit q̄ ops ē. Ꝺ ꝓ/
bat ꝙsequnt dī. (Pr̄ qꝺ dedit mihi mai⁹
oib⁹ est). i. fortl⁹ diabolo z oī creatura.
Dedit ei fz Aug. pr̄ filio ꝺtatē: et ꝓpr
suā potētiā z suā sciaz: z oēs suā ꝑfectio
nē vñ ē pr̄i eq̄lis. Est inqꝫ mai⁹ oib⁹. vt
ꝺr s. Tho. Prio natura. Joā. v. Sīc pr̄
hz vitā i semetipo zc. Scōo prāre. Jo.
vj. Prātē ꝺdit ei iudiciū facer zc. Ter
tio reuerentia z honore. Phil. ij. Dedit
illi nomē zc. Mai⁹ ē g̃ oib⁹ qꝺ ꝺdit mi
hi pr̄: vt. s. sim ꝓbū el⁹: vnigēit⁹ el⁹: splē
dor luꝫ el⁹. Hec ille. Ex h̄ āt vult chīs
pbare q nemo pt oues suas rape. Prio
bat aūt idē adhuc alia rōne sīc (Et neo
pōt rape ꝺ manu pr̄is mei) Mai⁹ aūt
dī fz Aug. trib⁹ modis sumit. Uno mō
ꝓ dei prāte: sīc pt poni exēplū ꝺ eo q dī
de egypto suū ppl̄m i manu valida edu
xisse. Alio mō ꝓ det ꝓbo q̄ de⁹ opat sīc
artifex ꝑ artē suā. Solēt ei vt ait hoies
dicere man⁹ suas etiā alios hoies ꝑ q̄s
faciūt qꝺ volūt. Tertio ipm dei opus:
sīc dī (vt ait) q̄s cogīcere manū suā: cum
scpturā suā cog̃scit. Hic aūt vt ꝺr pmo
mō sumit. Et ex h̄ vult filiꝰ iferre q ēt
de manu sua null⁹ rape pt: cū sit eadem
vtriusqꝫ man⁹ vel potētia. Unde sub/
dit (Ego z pater vnū sum⁹). s. in ꝑture
z potētia: q̄ de hoc est fmo fm Chrys.

Est aūt sciēdū q Arrius dixit filium
esse pr̄e minorē: z ab eo i eentia diuersū

ꝛ ī ꝓsona. Sabellius ꝓo tenuit aliō extremū dicēs: q̄ neq̄ ī natura vl' ēētia neq̄ ī ꝓsona distiguunt. Veritas est medio: qz sūt vnū i essentia: et distinguūt i ꝓsonis. Ūñ vtrūq̄ errorē chīs ī his ꝓbis destruxit. Nā sic ōr ſ. Tho. ī. di. ix. ꝛ. iij. di. v. ſ. neutrū genus ad naturā: masculinū ꝓo ad ꝓsonā ꝑtinet. Cū g̃ ōr saluator: vnū i genere neutro ꝑcat vnitatē nature. cū ꝓo ōr: sumus: i masculino ꝛ in plurali ꝑcat vnitatē ꝓsonaꝝ. Aug. Utq̄ audi: ꝛ vnum ꝛ sumus: ꝛ a carybdi ꝛ a scylla liberaberꝫ. Q̄ō dixit: vnum: liberat te ab Arrio. Q̄ō dixit: sumus: liberat te a Sabellio. Si vnū: nō g̃ diuersum. si sumus: g̃ pr̄ ꝛ filius. Hec ille. Sic aūt ōr Hila. vij. de trini. ad h̄ dicūt scismatores Arrij: q̄ pr̄ ꝛ filius sūt vnū voluntate: qz. ſ. idē volūt: nō aūt natura deitatꝫ: q̄si vterq̄ sit deus. Ūñ deus ꝛ creatura etiā aliq̄ mō vnū dicunt. Sed ꝰ h arguit: qz chīs nō ꝓbasset fm h̄ q̄ nemo ō manu sua pōt oues rapere amplius q̄ posſit ꝺs rape de manu moysi vl' alterius. Et ꝓterea san. Tho. ad idez arguit sic. Quecūq̄ sūt vnū simpl'r. ſ. sine additione: sūt vnū fm substantiā: qz cū vnum dicak sic ꝛ ens: sicut nihil dr ens simpl'r nisi fm substātiā vel naturā: ita neq̄ dr simplicit' vnū. Sed hic pater ꝛ filius dicunt vnū simpliciter: igit sūt vnum fm substantiā. Ūñ nunq̄ inuenit q̄ deus et creatura. ſ. pura dicant vnū nisi cū additione. fm illud. j. Cor. vj. Qui adheret deo vnus spūs est. Et ideo iudei melius chīi doctrinā intelligētes in hac ꝑte q̄ miseri arrisant: itellexerūt q̄ se deū facebak: q: h̄ ipa chīi ꝓba sonabant. Hoc ei iudeoꝝ lapides testant: q̄ ideo voluerūt eū lapidare: qz intellexerūt in his ꝓbis q̄ se deū astruebat. In hac ꝑte est doctumentū litterale: q̄ nō oportet diabolū timere: qz talē habemus adiutorem: q̄ capi nō possumus nisi volentes. Grego. Debilis est hostis q̄ nō pōt vincere nisi volentē. Hec ille. Est ꝛ aliud. Nam vt ex ꝓbis chīi ꝑz: aliq̄ sūt oues nō sue: sed diaboli. q̄. ſ. sunt lupi sub veste ouina. Cognoscit aūt fm Chrȳ. lupus sic contectus. Primo si mordet dentibus. ſ. detrahit. Secūdo si nō clamat versus terrā: sed vlulat ꝓsus celū: vt hypocrite se extollētes: ꝛ viros celestes q̄ ifamiā dempnētes. Tertio si nō pascunt herbis celestiū ꝙsolationū: sed carnibus voluptatū. Sūt aut ꝛ q̄dā oues chīi: q̄ cognoscunt. Prio ex opibus bonis: Juxta illō. Opa q̄ ego ꝛc. Secūdo si vocē pastoꝝ audiūt: q̄ est q̄druplex: vt colligit ex scripturis. scz Exterior exhortatio/ Interior īspiratio/ Bñficior elargitio/ ꝛ Corpal flagellatio. Tertio si cognoscunt a chīsto pastore q̄ facē ꝑ imaginē suā quā eis ipſſit. ꝛ ꝑ arma ꝓtutū q̄bus eas ornauit: ꝛ ꝑ doctrinā charitatꝫ q̄ eas instruxit. Si aūt ist' careāt nō cognoscunt ab eo. Et q̄rto si pastorē sequunt ꝑ viā virtutum. Hec q̄tuor signa ouium chīi ponunt i hoc euangelio vt pateat intuenti.

Quārū ad tertiū rangit iudeoꝝ malignatio. Prio q̄ aduertēdū est q̄ Leui. xxiiij. mādat vt blasphemus lapidet. Est aūt blasphemia si q̄s est dī creature attribuat vl' econuerso. Quia g̃ itellexerūt q̄ chīs se deū dicebat: tā q̄ blasphemū voluerūt eū occidere: ideo dr (Sustulerūt g̃ lapides iudei vt lapidarēt eū) Sz q̄ malignitas erat ista: si credebāt se obedire deo: Dico q̄ erat maxia malignitas: qz ista sua ignātia q̄. ſ. nescirēt chīz eē deū: erat q̄dammō affectata: vt ōr sā. Tho. iij. q. xlvij. ꝛ ex inuidia ꝛ odio ꝓcedebat Miracula em̄ sua eū clamabāt deum: sed isti viri flagitiosi passiōez secrātes: eis nolebāt attēdere. (Rñdit eis Ihesus) nō timēs lapides: sz volēs coꝝ furorem rationabil'r mitigare. Per hec tñ q̄ sequunt vt dicē Chrȳ. nō vult verba sua q̄si maledicta excusare aut reuocare: sz affirmare ꝛ ostēdere q̄ male ō eo sentiebāt. (Mlta bona opa ostēdi vobis) fm Alchui. sanādo infirmos: ꝛ docēdo ideoctos (ex pr̄e meo) Pōt aūt ly ex: dicere habitudinē cause finalis: ꝛ est sensus ex Alchui. q̄ i oib⁹ suis opib⁹ gl'iam dei q̄ siuit ꝛ ꝓter ipam opa bona fecē sic si dicam⁹ ex diuina bonitate ꝓcedere oīa bona. ſ. ꝓpk dei bonitatē sicut ꝓter causam finalē. Vel habitudinem cause seu ꝓncipij efficiētis: ꝛ est sensus: q̄ a patre

accepit ꝓtutē ſuā q̄ miracla facē z docet (Propt qđ eoz op⁹ me lapidatz:)q.d. Opa mea merent q a vob debeā amari:nō lapidari:zſi aliq̄d fecī reꝓhenſiōe dignū:dicatis q̄d ē illđ opus ꝓpt qđ me vultz lapidare(Rñdert ei iudei)Credo niſi chīs eos inuiſibiliꝝ cohibuiſſet:q ñ ꝓbis:ſz lapidibꝫ ei rñdiſſent ꝓpt nimiaz inuidie z furoꝛis rabiē:maxie qz exiſtiꝫ mabāt ſe iuſtā cām hīe mortz eius quā tantū apperebāt(ỏ bono ope ñ lapidamus te)fm em̄ q dic Alchui.chīi bñficia negare ñ poterāt:vñ ea q̄uis inuiti ꝓfitent(ſz de blaſphemia z)p id ē(qz tu hō cū ſis:facz teip̄m deū).ſ. dicēdo vnū ſum⁹. Aug. Ecce iudei intellexerūt qđ Arriani nō intelligūt. Hec ille. Dicūt aūt fm ſ.Tho.ꝓtradictoꝛia.ſ.bona illū opa facere:z vſurpare ſibi diuinos honoꝛes. Non em̄ poſſet miracla facere ſi deū blaſphemaret falſa p̄dicādo:qz ds nō approbat falſitatē (Rñdit eis ieſus Nōne ſcptū eſt i lege vra).i.in pſ. Sic em̄ dic Chꝛyſ.z ſctūs Tho. ſcptura vetez teſtamēti aliq̄n i legē:ꝓphas z pſalmos diuidit.iuxta illđ Luc.vlti. Opoꝛtet impleri q̄ ſcpta ſūt i lege z ꝓphetz et pſalmis de me. Sz aliq̄n diuidit i legē z ꝓphetas:ita q pſalmi ſub ꝓphetz icludunt.fm illud Mat.xxij. In his duobus mādatz vniuerſa lex pendet z ꝓphete. Aliq̄n oēs ille ptes ſeu tota ſcptura veteris teſtamēti noie legz ſcak:vt hic. (Ego dixi dij eſtis) Dī aūt de⁹ tripliciť ſcz p naturā z ſic caret pꝛali. De⁹ ei eſt vn⁹:vt hī Deut.vj. Per nūcupatiōez: z ſic idola dicunt dij. Et p ptcipatiōez: z ſic dicunt dij q̄ a deo hūt ſcitatē vel auctoꝛitatē vel aliđ diuinū donū. Et ſic dī Exod.xxij. Dijs nō detrahes. Et ſic ēt i pſalmo ỏ iudicib⁹ z ꝓphetz dī. Ego dixi dij eſtz. Ex his arguit chīs fz Chꝛiſoſ. Pōt aūt rō chīi dupliꝝ formari. Uno mō vt velit ſe tāq̄ naturaliꝝ deū p̄ferre dijs ptcipatiue dictis:ſic illđ a q̄ aliq̄ ptcipatiue talia dicunt: eſt p eſſentiaz tale.i.ipa ſua cētia eſt talis:vt ex ipſa ſua cētia habeat q ſit tale z nō ab aliq̄ extrinſeco. Sic em̄ videm⁹ q omīa lucida:ſūt lucida ꝓpter ſolē.z oia calida calore igneo ſūt calida ꝓpt ignē. Sz ꝓphete dicti ſūt tales.i.dij ptcipatiue diuini ꝓbi. Ergo diuinū ꝓbū ē eſſentialiꝝ de⁹: z conſequnt ſi ſe deū fac nō blaſphemat:et tunc ſic legit (Si illos dixit)ſcptura.ſ. ſeu lex(deos ad q̄s ſmo)ſeu ꝓbū)dei factus ē).i. reuelatꝫ(z ñ pt ſolui ſcptura) .i.nō pt falſitatz arguī vel blaſphemie (quē p̄ ſcificauit).i.ſctm̄ genuit eternaliť:fm Aug. Uꝛ ſctm̄ fec̄ fm hūanitatē fm Theo.z h̄ ex nō ſctō negatiue:et nō p̄ꝛie vel p̄uatiue. Chīs enim nunq̄ fuit pctō:neq̄ ēt aliq̄n fuit potēs hīe gram dei z nō habēs inq̄ntū hō:qz a p̄mo inſtāti ſue conceptōis fuit ſctūs z brūs. Ut de ỏ h̄ ſ.Tho.iij.p.q.xxxiij.(z miſit in mūdū)tāq̄ ſaluatoꝛē fz Theo.(vos dicitz qz blaſphemas) tu.ſ.quē p̄ ſcrificauit:(qz dixi fili⁹ dei ſū)q̄ſi dicerēt. Iſta ē magn̄ ſtoliditas. Sz qz potuiſſent dicere:quō ꝓbas te eſſe dei filiū:ỏdo ꝓbat h̄ conſequnt p ea q̄ ſubdūt z poſtea exponēt Alio mō pt formari rō taliter:vt in ea chīs ñ ſe aſſerat deū p naturā:ſz p ptcipationē:ſz tñ excellēter inf oīes ꝓphas: facta ꝓo rōe ꝓbat ſe deū p naturā. Formaliť ḡ ſic.Si abſq̄ petō blaſphemie p phete potuerūt dici dij fm ſcpturā:multo magz ille quē p̄.i.de⁹ ſcificauit ſpiritualiť z excellēter tanq̄.ſ.ch̄m quem ſaluatoꝛē miſit i mūdū:pt ſic dici. Conſtabat aūt iudeis z ipi credebāt q dns Jeſus erat chīs:ſz puꝛ hoiem crederēt vt miltipliꝝ ex euāgelijs patere pt. Sed p:qz fm h̄ videbiť q chīs poſſit dici deus filiꝫ p adoptionē ſi ſe dꝛ deū participatiue:qđ repugnat ſctō Tho.iij.p.q.xxiij. Ad h aūt dico q chīs dicere potuit ſe deū participatiue:fm opinionē iudeoꝛum q eum chꝛiſtū eſſe credebāt. Uel dico q cū formaliť ratio ſcdo mō:nō ſic ē intelligendū quaſi chꝛiſtꝫ voluerit ſe dicere deum participatiue. Sed ſe hīe id vnde aliq̄ dicti ſunt dij participatiue: id eſt gratiam dei. Dō ſtat q haberet illud tale:z tñ ab eo non deberet denominari talis:ſed ab excellentioꝛi forma id eſt deitate. Quam quia iudei i eo negabant:nō tamen ꝓpter hoc habebant ſufficientē cām currendi ad lapides:qa

Feria.v. post do. de passione.

poterãt credere q̃ se deũ diceret ptici-
patiue p gr̃am dei: qõ nõ est lapidatiõe
dignũ: q̃uis se talẽ deũ nõ diceret: sed
intẽdebat dicere: q̃ vl'sic poſſet dici ds:
si nõ excellẽtiori mõ vt illi credebãt. Sz
vñ habuerũt iudei q̃ chr̃s filiꝰ dei esset:
Rñdet s. Tho. q̃ dñs h̃ dixit ꝓtualiter
licz nõ exp̃sse. qz dixit: ego z pat̃ vnũ su
mus. z qõ dedit mi. pat̃. zc̃. Accipe em̃
naturã ab aliq̃: z esse vnũ in natura cuz
eo/rõne filiatiõis hz. Hec ille. Sed z:
qz fm h̃. ss. cẽt filiꝰ. Dico q̃ loquit̃ de ac
ceptiõe p gñationẽ: q̃ mõ solũ iudei cre
debãt aliquẽ naturã alteri coicari: cum
nihil scirẽt p modũ amoris in idẽtitate
nature ꝓcedere: qõ est spũſſci. Sz ire
tũ ꝓtra: qz fm h̃ ignis genit⁹ esset filius
Dico q̃ s. Tho. loquit̃ de acceptiõe na
ture a viuẽte: cuiusmõi est ds pat̃. Jgit̃
nõ ꝓmo: sed scõdo modo videt̃ fo: mãda
rõ fm Chry. dicentẽ. Interim q̃dez vt
suscipeꝝ fmo: hũilis locut⁹ est. Postea
aũt ad maius eos reduxit: oñdens q̃ in
nullo minor est p̃r̃e: cũ subdit̃. (Si non
facio opa p̃ris mei nolite credere) Hec
ille. Opa aũt p̃ris chr̃i appellat ea q̃
nll's facere põt nisi p̃r̃/vel aliq̃s p̃ri eq̃-
lis. (Si aũt facio) ꝓpria auẽte alia q̃ sit
solius dei (si mihi). i. ꝓpt̃ me/seu ꝓpter
ꝓba mea (nõ vultꝫ credere) me ee deũ
(op̃ib⁹ credite) q̃ apte meã diuinitatẽ
loquũt̃: qz nullũ est euidẽtius iudicium
de rei natura/q̃ ꝓpria eius opatio: fm
s. Tho. (vt cogĩcatꝫ: z) p id est (creda
tis: qz p̃r̃ in me est: z ego in p̃r̃e) Hila. h̃
est dei filius sum. h̃ est: ego z p̃r̃ vnũ su
mus. Est aũt sciẽdũ q̃ filiꝰ est in p̃r̃e rõe
sue cẽntie: qz. s. cẽntia q̃ est filiꝰ/est i pa
tre cũ sit eadẽ. sil'r rõne relationis. quia
vnũ relatiue oppositoꝝ est in alio ꝫz in
tellectũ. Et sil'r fm originẽ: qz illa origo
est manẽs in dicẽte. Ecõuerso p̃r̃ est in
filio rõne essentie z relatiõis eadẽ rõe:
z rõne etiã originis. qz in ꝓbo q̃ ds est
oñe q̃ ꝓbo ds. Eadẽ aũt est rõ de spũ
scõ. Vide de his s. Tho. j. pte. q. xlij.
Et ꝯcordat s. Tho. cũ Hila. z Augu.
z Amb. q̃ tenẽt p̃r̃em esse in filio z ecõ
uerso. eo q̃ vnusq̃sq̃ hoꝝ est sua cẽntia.
z eadẽ est vtriusq̃ z in vtroq̃. Est g̃ p̃r̃
in filio p cẽntie identitatẽ: z p eq̃litatẽ
ex ꝑsti. hõ ꝓ in deo p gr̃e silitudinẽ. z
ꝑter aliter z aliter. Et de h̃ est docu
mentũ morale: de q̃ ait Augu. Nõ em̃
sic filiꝰ ds. in me est p̃r̃ z ego in illo: quõ
possunt dicere hoĩes. Si em̃ bñ cogita
mus z bñ viuam⁹/in deo sumus: z de⁹
in nob est q̃si pticipãtes ei⁹ gr̃am z illu
miati ab ipo. Vnigenitꝰ aũt filiꝰ in p̃r̃e
est: z p̃r̃ in illo tanq̃ eq̃lis. Hec ille.

Feria q̃nta post do. de passiõe. Textus euangelij Luc. vij.

Rogabat ihesum q̃dã pha-
riseus vt mãducaret cũ
illo: z ingressus domum
pharisei discubuit. Et
ecce mulier q̃ erat in ciuitate pecca
trix: vt cognouit q̃ accubuisset in
domo pharisei: attulit alaba-
strum vnguẽti: z stãs retro sec⁹ pe
des ei⁹: lachrymis cepit rigare
pedes ei⁹: z capillis capitis sui
tergebat: z osculabat̃ pedes ei⁹
z vnguẽto vngebat. Videns aũt
pharisee⁹ q̃ vocauerat eũ: ait in-
tra se di. Hic si esset ꝓpha sciret
vtiq̃ q̃ z q̃lis est mulier q̃ tangit
eũ: qz peccatrix est. Et rñdens ie
sus dixit ad illũ. Simon hẽo ti
bi aliq̃d dicere. At ille ait. Magr̃
dic. Duo debitores erant cuidã
feneratori. Vnus debebat de-
narios q̃ngentos: z alius q̃nq̃a-
ginta. Nõ habentib⁹ illis vnde red
derẽt: donauit vtriq̃. Quis er
go eũ plꝰ diligit? Rñdens Si-
mon dixit. Estimo qz is cui plꝰ
donauit. At ille dixit ei. Recte
iudicasti. Et ꝑuersus ad mulie
rem dixit Simoni. Videsne hãc
mulierem. Intraui in domũ tu
am: aquã ped: by meis nõ dedi-
sti. Hec autem lachrymis riga-

nit pedes meos: ⁊ capillis capitis sui tersit. Osculuz mihi non dedisti. Hec aũt ex q̃ intraui non cessauit osculari pedes meos. Oleo caput meum nõ vnxisti. Hec autẽ vnguẽto vnxit pedes meos: ꝓpt qd̃ dico tibi: remittũtur ei pcta mlta qm̃ dilexit mltũ. Cui ãt min⁹ dimittit: min⁹ diligit. Dixit ãt ad illã. Remittunt tibi pcta tua. Et ceperũt q̃ simul accũbebãt dicere intra se. Quis est h̃ q̃ etiã pcta dimittit Dixit aũt ad mlierẽ. Fides tua te saluã fecit: Vade in pace.

Rogabat iesum quidam pharisey ⁊c. Lu. vij. Circa cõuersionẽ Magdalene q̃ in pñti euãge. recitat/ tãgunt tria pũcta q̃ sũt. Cõpunctio: Excusatio: ⁊ Absolutio. Quantũ ad ꝑmũ sciendũ est ꝙ sic ỏr magr̃ hist. ea q̃ hic narrãt fm alios ꝓtigerat in nazareth. ꝛz alios ꝓo in Bethania: sed tñ vt idẽ ỏr ⁊ loc⁹/ ⁊ tps hoꝛ ignoꝛat. Vlextñ existio ꝙ ꝗa ỏr infra. Et ecce mlier q̃ erat in ciuitate peccatrix. cũ nlla ciras exꝑmat: hoc de hierlm citate regali debere itelligi. Si tñ ista ꝓtigerũt in Bethania / pñt dici cõtigisse in hierlm. qꝛ cũ bethania miꝛnus q̃ ꝑ duo miliaria distaret a hierlm erat q̃si suburbiũ ei⁹. Qꝛ q̃ chr̃s cõsueꝛuerat ꝓdicare in hierlm: ⁊ hospitari in bethania: credo Magdalenã ꝙersam in hierlm ad ꝛmonẽ chr̃i: sed postmodũ in bethania i domo auũculi sui Simonis pharisei ⁊ olim leꝛprosi attulisse coꝛ suũ ⁊ alabastrũ vnguẽti: nisi forte Simon tanq̃ potẽs dñs palatiũ dicat habuisse in hierlm. Ỏr q̃. (Rogabat Jesum ꝺdã pharisey). i. religiosus dicit⁹ a phares qd̃ est diuisio: eo ꝙ hitu ⁊ cõuersatione rales ab alijs distiguebant (vt mãducaret cũ illo) Vtꝛ aũt bono vel malo fine iste inuitauerit chr̃m non est certũ. Chr̃s aũt mãducauit cũ pharisis vt eoꝛ superbiã reꝑmeret. vtz h̃. ⁊ cum publicanis: vt eos ad pniam ꝓuocaret. Mat. ix. ⁊ Lu. v. ⁊ cũ amicis familiaribus. s. maria/ martha/ ⁊ lazaro: vt eoꝛũ amoꝛẽ nutriret ⁊ augeret. Jo. xij. ⁊ cuz suis coꝛtis pauꝑib⁹: vt eoꝛ inopiã supꝛpleret aquã mutãdo in vinũ. vt Joã. ij. Sed cũ magr̃ sit iustoꝛ appetẽda societas q̃ inimicoꝛ: q̃re dñs zacheũ sponte adiit: nõ autem pharisẽũ apparent iustum nisi inuitat⁹ ? Ad h̃ ỏr Goꝛ. chr̃m h̃ fecisse. Prio vt oñdat ꝙ nõ egẽt q̃ sani sẽt medico. et Scõs ꝙ dñs pl⁹ diligit humilẽ pctoꝛẽ. s. olim q̃ iustũ supbũ. Vel posset dici ꝙ h̃ fuit: qꝛ Zache⁹ nõ audebat rogare vt iste pharisey. (Et ingressus domũ pharisei) Erat ei chr̃s pauꝑtõ iuitatoꝛ acceptauit (discubuit) qꝛ ei antiq̃ in lectꝛ comedebãt seu iacẽtes: vt ỏr Alchut. tõ sedẽtes ad mẽsam dñr accũbere/ vl̃ recumbere/ vel discumbere. (Et ecce mlier q̃ erat i citate) Hec mulier fuit maria Magdalena soꝛoꝛ Lazari ⁊ Marthe. vt habes supꝛ feria. vj. post q̃rtã do. q̃dra. Sz h̃ nõ nomiat: qꝛ ꝛz hoim opinionẽ ãdhuc erat peccatrix vt ỏr Goꝛ. Et hac rõne fm eandẽ opionem subiungit (peccatrix) fm hoim. i. opionẽ: sed iam coꝛã deo iustificata merito ꝓrtitõis. Est aũt sciendũ ꝙ Aug. sup illũ. j. Coꝛ. xv. inuenitũr mlti falsi testes: sic ỏr. Perhoꝛrendũ est ne aliq̃d falsi de deo dicat: licz ad eius laudẽ ꝓtinere videat: qꝛ nõ minoꝛi/ sed maioꝛi foꝛrassis scelere in deo laudat falsitas/ q̃ virtutẽ ꝙiras. Hec ille. Et idez dico de sctis. Quidã q̃ ex q̃dqz stulta ꝑatre dicũt Magdalenã nõ coꝛpe: sed mẽtre tm̃ fuisse peccatricẽ: ex q̃ magr̃ incõuenientia sequũt. Prio qꝛ puertit⁹ ian⁹ euãgelij ⁊ sctoꝛ intellect⁹. Nam Lu. vij. dicit. Maria q̃ vocat magdalene de qua vij. demonia exierãt. i. vicia vniuersa q̃ bus plena fuerat: vt ỏr glo. Idẽ ỏr in retu ⁊ i glo. Mat. vlt. ⁊ glo. Hiero. dicẽ fuisse meretricẽ. Et in euãg. hodi. dr peccatrix: qđ scꝑtura dicere nõ ꝙsueuit nisi de publicis pctoꝛib⁹. Scõm: qꝛ rolit pctoꝛib⁹ magna spes venie: cum ista sit data in exẽplũ pnie: sic Maria vir-

go in exēplū innocētie. Sz q̄re fuit ita peccatrix: Nam sic dic bt̄us Vincē. xij. annis fuit in voluptatib⁹. Ad h̄ dico q̄ tria habuit q̄ cōsueuerūt mlieribꝫ eē cā ruine. Prio z pncipal'r habuit libertatē post parētū mortē. Scdo habuit diuitias z delitias. Tertio dr̄ habuisse pulcritudinē. Martha autē lz etiā ista habuerit: sp tū fuit ygo fm btm Vincen. qz fuit ifirma. Nā fm Amb. fuit illa q̄ xij. annis fluxū sanguis passa est: q̄uis forte q̄dē fuerit Martha: sz nō ista. Et etiā qz suum castrū fuit tanq̄ hospitale pauperū. Deus em̄ z naturalē pietatē z merita ac supplicatiōes pauperū suoꝝ libenter aspic. Fuit etiā religiosa. i. pharisea fm alios (vt cogit q̄ ihesus accubuisset i domo pharisei) cōpuncta: z vt credit ad pdicatiōez chr̄i (attulit alabastrū vnguēti). i. vnguētū pterū i vno vase ō alabastro. Est aūt sic dr̄ Beda: alabastrū genꝰ marmoris varij coloris qō optime fuat vnguēta. Cōsueuerāt aūt viri regiōis illiꝰ varijs vnguētis vti p cororꝝ recreatiōe z solatio. Ista q̄ mulier corde cōpūcta: post fmonē statim venit ad chr̄m refouēdū vnguēti q̄ ad corp⁹ z ꝓsolandū lachrymis q̄ ad aiaz q̄ petōꝝ sirlebat salutē. Greg. i omel'. Quia em hec mlier turpitudis sue macl'as aspexit lauāda ad fontem miscōie cucurrit. Nō iussa vēit: quiuātes nō erubuit. Nā qz semetipaz gustl' erubescebat int⁹: nihil eē credidit qō verecūdarel' forz. Di scite q̄ dolore ardet: q̄ flere etiā int' epulas ñ erubescit. Hec ille. Gre. nise. In se indignitatē suā ostendēs stabat post tergū: deiectis luminibꝫ effusa coma: pedes amplectēs: lachrymis eos pfundēs rebꝫ tristē animū oñdebat ventā implorās. Hec ille. Vñ seql' (z stans retro secus pedes eⁱ⁹: lachrymis) Hec btā peccatrix fuit valde lachrymosa. Nā habuit lachrymas cōpassiōis i morte fris: q̄ chr̄m induxerūt ad fletū z suscitatiōē Lazari. Et lachrymas dolorz in morte chr̄i: cū fuerit int' mlieres q̄ illū flendo seqbant ad crucē: de qbꝫ Lu. xxiij. q̄ induxerūt chr̄m ad cōpassionē vt diceret. Filie hierl'm nolite flere zc. Habuit et lachrymas amoris post chr̄i mortem: vt pz Jo. xx. q̄ meruerūt angelicā visionē z chr̄i pmā apparitiōez. Habuit z lachrymas cōpūctiōis ō qbꝫ dr̄ h: q̄ meruerūt absolutiōez a tot sceleribꝫ. Seql'. (cepit rigare pedes eⁱ⁹) fatigatos ex itinere: z dturpatos ex puluere. Utr̄ ꝓ chr̄is discalciat⁹ incederet: dic q̄ nō: vt habes dñica q̄rta aduēt⁹. Etsi dicat q̄ ista mlier pedes chr̄i nudos attrectauit. Dico q̄ eos potuit ipa nudasse siue habuerit pfecta calciamēta siue sandalia q̄ sl' calciamēta paupeꝝ i illa regiōe: vt dt̄ s. Tho. sup Mat. (z capill' capitz sui tergebat) Jnt' oēs eⁱ⁹ capillos isti soli q̄ chr̄z tetigerl' manēt incorrupti (z vnguēto vngebat) Sz q̄: Nā cū eēt sctā et vuota: chr̄s dixit ei: noli me tāgere Jo. xx. Quare g̃ nūc se tāgi pmittit ab ea: Ad h̄ dr̄ Gorra: q̄ tūc chr̄s voluit oñdere se eē altiorz statꝰ q̄z credebat z maiori reuerētia dignū dū eēt glificatꝰ. Et nota fz Bedā/q̄ sel'vnxit maria pedes chr̄i i domo pharisei: z sel'caput in domo.ppa. Jo. xij. imo vt ibi ptz ēt tūc vnxit pedes eⁱ⁹. Ista mlier sp chr̄i pedibꝫ fuit affecta: nec mirū qz istis pedibꝫ oia subiecta sl'. fm illō ps̄. Omia subiecisti sub pedibꝫ eⁱ⁹. Scdo: qz ipi mare q̄i trā calcauerl'. vt ptz Mat. xiij. Tertio: qz ad tactū eoꝝ fuit absolura a pena z culpa: z scificata: vt h̄ patz. Quarto: qz p nr̄a eruditiōe sl' discurrēdo fatigati: fm illō Jo. iij. Jesus fatigatꝰ ex itinere sedebat sic sup̄ fontē. Quito: qz p nr̄a redēptiōe fuerūt vulnerati: fm illō Ps̄. Foderūt ma. me. z pe. meos zc. Grego. Oculi ei frena ꝓcupierat: sz h̄ iā p penitētiā ꝓterēs flebat. Capillos ad coposition̄e vult⁹ exhibuerat: sz iam capill' lachrymas tergebat. Vñ seql' (z capillis capitz sui tergebat) ore supba dixerat: sz pedes dñi osculās h̄ i redēptorz sui vestigia figebat. Vñ seql' (z osculabat pedes eⁱ⁹) Unguētū sibi p odore sue carnis adhibuit. Nō g̃ sibi turpit' exhibuerat: h̄ iā deo laudabil'r offerebat. Vñ seql' (Et vnguēto vngebat) Quot g̃ in se habuit oblectamēta: tot ō se inuenit holocausta. Cōuertit ad ꝓtutū numer:

nũez crimlnũ vt totũ ſuiret deo ĩ pnĩa: ḋcḋ ex ſe deũ ꝓpẽſerat ĩ culpa. hec ille Chriſ. Et hec ḋdẽ q̃ dicta ſũt agebant exteri⁹: q̃ ꝓo reuoluebat eĩ⁹ intẽtio mlt̃a feruẽtioza his erãt: q̃ ſol⁹ de⁹ inſpiciebat. Hec ille. Jn hac ꝓte ẽ mozale documẽtũ ꝑ pcõzib⁹: vt ꝺ venĩa nõ deſperẽt dũmõ imitari velint Magdalenã: ſic ĩ culpa: ita ꝛ ĩ pnĩa. De hoc Bern. ſup Can. ſmo. iij. Fleuit amare: ꝛ ꝺ intimis viſcerib⁹ lõga ſuſpiria trahẽs ſalutarib⁹ itra ſe ꝓcuſſa ſingultib⁹: felleoſ hũoꝛes euomuit. Huĩ⁹ igit brẽ penitẽzis exẽplo, pſternere ꝛ tu o miſera: vt deſinas eẽ miſera. Proſternere ꝛ tu ĩ tra: amplectere pedes: placa oſcul: riga lachrymis: q̃b⁹ tñ ñ illũ laues: ſz te: ꝛ fias vna ꝺ grege tonſaꝛ q̃ aſcẽdũt ꝺ lauacro

Quãrũ ad ſcõz tãgit ex⁹ (Hec ille. cuſatio quã chriſ ꝑ ſe ꝛ magdalena fac̃ phariſeo ꝺ vtroq; male ſentiẽti: cum ꝺz Vides aũt phariſe⁹ q̃ vocauerat eũ) q̃ ſcz permitteret ſuos pedes attrectari a meretrice (ait itra ſe dicẽs. Hic ſi eſſet ꝓpha) vt ꝺ̃ (ſciret vtiq; q̃ ꝛ q̃lis ẽ mlier q̃ tãgit eũ: q̃z peccatrix ẽ) Ex ḃ aũt patz falſũ eẽ q̃ꝺ ꝺz magdalenã ſola mẽte peccaſſe. q̃z iſte ḃ neſciuiſſet. Jſte ãt phariſe⁹ ꝺſpiciebat magdalenã tãq; peccatrice: ꝛ dñm tãq; ñ eẽt ꝓpha: ꝛ circa vtrũq; deciplebat. Circa magdalenã q̃dem: q̃z neſciebat eã eẽ iuſtificatã: ꝛ ei fuiſſe mlt̃a pcta dimiſſa: q̃ꝺ tñ cogitare debuiſſz ſingultib⁹ eĩ⁹ ꝛ lachrymis. Circa chriſm ꝓo: q̃z chriſ ñ ſolũ ſciebat eã fuiſſe peccatricẽ: ſz ẽt eſſe penitẽtẽ: ꝛ dato q̃ illã nõ agnouiſſet: adhuc potuit fuiſſe ꝓpha: q̃z ꝓphete ñ ſciũt oĩa. Vñ ꝛ Heliſe⁹ iḡrabat ꝓter ḋd ſunamitẽz mlier teneret pedes eĩ⁹. iiij. Reg. iiij. ꝛ dixit. Alia eĩ⁹ in amaritudie ẽ: ꝛ dñs celauit a me. Chriſ ḡ ſil̃ vtrũq; excuſat: cũ ſubdit (ꝛ rñdẽs) cogitatiõi ſm glo. q̃z itra ſe phariſe⁹ loq̃bat (ieſ⁹ dixit ad illũ: Simõ habeo tibi aliq̃ꝺ dicere. At ille) ſm glo. factꝰ ait rent⁹ ex ꝓbo dñi (ait: mgr̃ dic) Subiũxit ãt dñs ꝓabolã vt ꝓuenĩeti⁹ ꝺ phariſeũ ex eĩ⁹ rñſiõe ꝓcludat dicẽs. (Duo ꝺbitoꝛes erãt cuidã feneratoꝛi) Eſt ãt ſciendũ ſm Chriſ. q̃ ĩ ꝓabolicẽz ñ oꝛtz omĩa ſcrutari ꝛ cuiuſlibz ꝓbi ſumere ſenſũ: ſz ſufficẽ attẽdere ḋd chriſ itẽdat. Per hãc ḡ ꝓabolã ñ intẽdit niſi q̃ ſic hõ aliq̃n relaxat mal⁹ ꝛ mĩn⁹ ꝺbitũ pecũiaꝛ. Si tñ hec ꝓabola ꝑ oĩa ꝺz exponi dicamus: q̃ duo ꝺbitoꝛes ſi⁹ duo pcõzes. Feneratoꝛ ãt duplr accipit. Vno mõ ꝑ vſurario. Alio mõ ꝑ viro miſcẽde q̃ gẽz mutuat. Nã ẽt fen⁹ nõ ſolũ ꝓcat vſurã: ſed aliq̃n ſtat ꝑ mutuo: iuxta illũ Deut. xv. Fenerabiz gẽtib⁹ mltz: ꝛ ipe a nllo accipies fen⁹. Jſte ḡ feneratoꝛ ẽ de⁹ vtroq; mõ: q̃z mutuauit nob oĩa bõa nãlia: ꝛ gr̃ũita. ꝛ adq̃ſita: ꝛ fortuita: q̃ ſi nõ reddim⁹ eĩ recoḡſcẽdo nos ab ipo iſta poſſidere ꝛ regratiãdo eĩ: ſum⁹ pene ꝺbitoꝛes. Exigit ẽt a nob rõnẽ ñ ſolũ de recognitiõe doni mutuati: ſedetiã de vſu eius. Vñ ſi donis eĩ⁹ ñ vtimur ad gl̃iaz eĩ⁹: q̃ꝺ ẽ vſum eoꝝ ſoluere: ꝺbim⁹ ꝺbitũ pene. Et tñ nihilomin⁹ ꝺz̃ feneratoꝛ etiaz ſcõo mõ: q̃z ad vtilitatẽ ſuã nihil exigit ꝑ tl̃i vſu: ſz ſolũ ad vtilitatẽ nr̃am: vel ꝑ bono iuſticie. (vn⁹ ꝺbebat ꝺnarios q̃ngẽtos: alt⁹). ſ. q̃ min⁹ peccauerat (q̃nq̃gita) Tit⁹. q. ꝺ. Nec tu o ſimõ abſq; ꝺbito es. Quid igit ſi ĩ paucioꝛib⁹ teneris. Nõ ſuꝑbias: q̃z tu q̃z venĩa eges. Hec ille. (ñ hñtib⁹ illũ vñ redderẽt. Glo. Nullus ei ꝑt ꝑ ſeipm a ꝺbito pcti libari: niſi diuina gr̃a venĩa ꝓſequat. Hec ille. Hoc ãt ẽ ꝓpt duo: vt ꝑz ꝑ ſ. Tho. iij. diſ. xv. Prio: q̃z opa nr̃a ſine charitate ñ ſũt ſatiſfactoꝛia ſic nec q; accepta ꝺo: charitatẽ ãt a nob hie ñ poſſum⁹ ſine diuio auxilio. Et dato q; eã habeam⁹: adhuc ꝑz aliq̃s ñ poſſum⁹ ſatiſfacere ꝺo ꝑ eq̃litatẽ ſimplr ſeu q̃ntitatiz̃: ſz ſolũ ꝑ eq̃litatẽ ꝓportiõis ex acceptatiõe diuine miſcẽde (donauit vtriſq;) Dz̃ de⁹ nob donare ꝺbitũ pene ꝑ pcis mltiplr. Prio q̃n ad ꝓmũ ꝓtritiõis gemitũ penã eternã infernalẽ cõmutat ĩ rpalẽ purgatoꝛiũ. Scõo q̃n penã purgatoꝛiã cõmutat ĩ mũdanã quã. ſ. ḃ poſſum⁹ explere. Tertio q̃n aliq̃d ſatiſfactoꝛiũ op⁹ facim⁹: ꝛ de⁹ illũ ex ſua miſcẽdia acceptat. lz illũ nõ ſuffeciſſet ad eq̃litatẽ iuſtã faciendã. Quarto q̃n rogam⁹ eũ vt nob illũ dimittat Tũc ei ſp aut totũ aut ꝑte remittit: vl ꝑ viã ipertratiõis vl ꝑ viã meriti. Vtroq; em̃ mõ ꝺz̃ reatũ oꝛo ogat: ſed ꝓm⁹ ẽ ei ꝑ pus

Feria.v. post do. de passione.

scōs ꝓo est cōis ei ꝛ oīb⁹ opīb⁹ bonis fa
ct⁹ i gra saltē rōe pene adlūcte(q̄s g̃ cū
pl⁹ di.).i. q̄s hz pl⁹ cām diligēdi:(rn̄dēs
ār simō)aptū credēs qō dicebak ei:ꝛ ne
scīēs qō ꝫ se dict⁹ eēr (dixīt. Extio qz
is cui pl⁹ dona.) Gre.in ho. Qua in re
notādū est:qz dū sua snīa phariseꝰ quin
cīt: q̄si frenetic⁹ funē portat ex q̄ ligek.
Hec ille.(Ar tl.dixīt.rec.iudi.)Sz ꝫ:
Nā Aug. vī dicere vt ei iponit Gor.q
m'to ardēti⁹ diligere debes eū q̄ fiagi⁄
tiok ad se ꝙuersus q̄cūq̄ dimisīt si in ea
te cadere nō pmisīt. Et rn̄det idē q̄ pec
cāto⁹ pl⁹ tenek ex dimisso:ꝛ inocēs plus
ex omisso.ꝛ cetis plꝰ maoꝛ rō dilectio
nis ē in omisso q̄ i dimisso. sīc melioꝛ ē
stat⁹ inocēt̄ q̄ peccātis:cetis plꝰ. Qđ
g̃ ꝺz:cui min⁹ dimittit/min⁹ diligit:in⁄
telligik cetis plꝰ.alioq̄n b.ꝑgo minus
oīb⁹ hoib⁹ diligeret deū. Ad itellectū
ꝓo seq̄ntiū scīēdū ē q̄ i pcō duo sī. s.cul
pa ꝛ reatus/siue obligatio pene:ꝛ q̄ ad
ytrq̄ ds remittit pcm : sz nō sp sil'. Nā
q̄ ad cūlpā stati remittit in pmo ꝓtritō
nis gemitu. post quē stat aliq̄n obliga⁄
tio ad penaz m'to rpe donec satisfactio
ꝓpleak. Dilectio g̃ q̄ pctō⁹ deū diligit ē
cā remissīōis pci q̄ ad penā. vt de se pla
nū ē. Utr̄ ꝓo sit ertā cā q̄ ad remissionē
culpe: distinguendū est. Si ei dilectio
rpe seq̄k remissionē culpe nō ē cā ei⁹ : sz
e͛rio:dū hō cogitās sibi esse m'ta petā
dimissa accēdik in dei amoꝛē. Si ꝓo sit
sil' cū ea:puta in istanti iustificatīōis et
remissīōis culpe:sic duplex est ibi dile⁄
ctio.s.habitual': q̄ est p̄ncipiū diligēdi/
siue sit charitas siue alīō.ꝛ Actual':q̄ ē
act⁹a volūtate elicit⁹ : q̄ volūtas dere⁄
stak pcm ꝛ deuz amat. Sic g̃ remissio
pcī est cā mak'alis hitual' dilectīōis.sz
e͛rio dilectio ista ē cā remissīōis forma
lis:ꝛ alīq̄ mō efficiēs ꝛ final'. Actualis
ār dilectio ē cā mak'alis hitual' dilectio
nis:ꝛ e͛rio illa ē hui⁹ cā formal' ꝛ effe⁄
ctiua:ꝛ final'. Dispō em̄ se tenet ex pte
cāe mak'alis respectu forme ad quā dis
ponit. Est aut̄ remissio culpe dispō ad
gr̃am ꝛ charitatē. In eodē g̃ instāti iu⁄
stificatīōis sīsta ordiata sm ordinē na
ture.s.mot⁹ lib.ar.in pctm qō derestak.
ꝛ mot⁹ li.ar.i deū:q̄ lz sit act⁹ fīōl:tn̄ hz
ānexā actualē volūtat̄ dilectōez.ꝛ ītio
est ibi remissio culpe.q̄rto infusio gr̃e.
Prim̄ē cā mak'alis scōl.scōm k'tū.k'tuz
q̄rti. q̄rtū ꝓo est cā formak' ꝛ efficiēs: et
final' k'tū:ꝛ k'tiū scōl:ꝛ scōm pmi. Qz ei
efficiēs ꝛ finis cū forma coincidūt i idē
nūero vel specie:qō p̄cedit formak'r:pce
dit ēt effectiue:in q̄tuz ē sil'itudo forme
agēt̄.ꝛ final'r in q̄tū p̄ncipak'r intendik
Vide de his oīb⁹ s.Tho.iij. dist.xvij.
Ebīs g̃ ex p̄dcā pabola vult duo iferre
Prim̄ q̄ maria m'trū dilexit chm̄ dile⁄
ctiōe ꝑfte rpe remissiōz culpe:qz se mł⁄
ka debita debuisse ꝙgscebat: ꝛz q̄ ei mł⁄
ta pcā ipe q̄ ad penā dimiserat,ꝑpt p̄dł⁄
ctā ei⁹ dilectōez. Prim aūt hoꝛ chīs de
clarat p sig̃ dilectōis:cū ꝺz (ꝛ ꝙuer.ad
m'ierē)vt eā ꝙsolarek suo dulci aspectu
q̄ iā diu plozabat(dixīt simoni)vt cog⁄
scerer q̄ꝑua dilectōis sig̃ ipe dño exhi
buisse(vides hāc m'i.) q.d. Vides q̄dē
ad coꝛp⁹:sz nō q̄ ad aiam. Tu ei existi⁄
mas eā magnā peccatricē.ꝛ ego tibi di
co q̄.q̄to fuit maioꝛ i pctō: tāto nūc est
maioꝛ i amoꝛe:qz videt saltē p spez sibi
dimissa ee m'ta q̄ dēbat. Et vt noueris
q̄ valde diligat ꝛ pl⁹ te q̄ paucioꝛa ꝙmi
sisti:saltē sm iudiciū tuū audi. (Intra.
i do.t.aquā pe.me.nō dedi.)qō tn̄ face⁄
re debueras:ꝛ rōe laudabil' ꝙsuetudis:
ꝛ rōe necēt̄.ꝛ vñ Abꝛaā Gen̄.xviij.di
cebat angel' q̄s hoies credebat: vel sal⁄
tem ad q̄s sīc aq̄ hoies hospites se habe
bat. Afferā paurillū aq̄ ꝛ lauenk pedes
vr̄ī. Et.j.Tim̄.v. Si sc̄oꝛ pedes lauit.
(Hec aūt lachꝛymarū.riga.pe.meos:ꝛ capil
lis suis tersit) qō est signum magni ad
me amoꝛis. Titus. Facilis est vsus aq̄
rum : nō est facilis lachꝛymarū effusio.
Hec ille.(Osculū mihi nō dedisti)qō
tn̄ facere debuisti sm laudabilē cōsuetu
dinē ꝛ in signū amoꝛ.iuxta illō Rom̄.
vlt. Salutate inuicē in osc'o scō.(Hec
aūt ex q̄ itraui/nō cessat oscularī pedes
meos) in quo magnū feruoꝛē oñdit: qz
osculabak diu. qz ex quo intrauit ꝛ cōti
nue:qz nō cessat.ꝛ humil'r: quia pedes.
(Oleo caput meū nō ynxisti) qō tn̄ fa⁄
cere debueras rōne cōsuetudinis ꝛ ne⁄

cessitatẽ:ꝛ ī signū hilaritatẽ q̄ oꝛ esse in hospitalitate (hec aũt vnguẽto) qꝺ̄ mei ꝯ est oleo (vnxit pedes meos) q̄ sc̄ capite mi᷑ digni. Ecce g̃ q̄ ipa mr̃ū diligit. Greg. Probatio dilectiõis est exhibitio op̄is. Est aũt in hac pte documẽtū morale q̄ sic̄ ꝺr Greg. Vera iusticia ꝑ passionẽ hꝫ: falsa ꝑo dedigt̃oez. Bre. Ecce pharisei᷑ placit apꝺ se supbꝫ:ꝛ fallacit iust᷑:egrū reph̃dit de egritudie: medicū de subuẽtiõe. Hec ꝓfecto mulier si ad pedes pharisei veniss̄et: calciꝫ repulsa discederet. Inq̄nari ei se alieno pct̄ crederet:q̄ hũc ꝑe sua iusticia non replebat. Sic ꝛ q̄dā sac̄dotali officio p̄diti siq̄d fortasse iuste exterī᷑ vel renuit egerit/ꝓtin᷑ subiectos despiciũt: ꝛ peccatores q̄sq̄ in plebe positos dedignãt Nec̄e est aũt vt cũ pct̄ores q̄sq̄ ꝯspicimus/nosmetip̄os ꝑ us ī illoꝝ calamitate defleam᷑. q̄ fortasse ī silꝫ aut lapsi sum᷑:aut labi possum᷑. Et ifra. Districtionẽ debem᷑ vicijs:cõpassionẽ nature Si eñ feriendus est peccatoꝝ: nutriendus est ꝓximus. Hec ille.

Mozalr etiã ꝑ pedes saluatoꝛis ꝓcãtur paupes:q̄ sc̄ inferioꝝ ps corꝑis mystici ꝑ delectionẽ:ꝛ cruci affixi ꝑ afflictionem. Magdalena ꝑo ꝓcat diuitẽ volentẽ cõsc̄q venĩã ꝛ gr̃am ac gl̃iam. Dꝫ g̃ diues stare secus ist̄os pedes ꝑ amicitiã ꝛ familiaritatẽ: vt ad eũ possint secure ꝛ facile accedere. Luc̄. xvj. Facite vob amicos de mãmona iniq̄tatis. Et rigare lachrymis ꝑ ꝓpassionẽ. Job. ix. flebã quondã sup eo q̄ afflict᷑ erat ꝛ cõpatiebat aĩa mea pauꝑi. Quo ꝯ de aliq̄ꝫ ꝺꝛ Jaco. v. Nõne diuites oppmũt vos ꝑ potentiã? Et capillis tergere ꝑ tpaliũ coicarõem. Job. xxxj. Si comedi buccellã sol᷑. Et dare osculũ ꝑ blandam allocutõez. Prouerb. xvj. Cõgregatiõi paupeꝝ affabilẽ te facito. Et vngere vngẽto ꝑ miserẽdi hilaritatẽ. Eccli. xvij. In oi dato hilarẽ fac vultũ tuum. Quantũ ad t̃iũ tangit absolutio quã chr̃s peccatrici exhibuit: nõ q̄dem absoluẽdo a culpa:a q̄ tã ꝑ p̄cedẽtẽ pniam erat absoluta: sed a pene reatu. Jõ seq̄t (Propt᷑ qꝺ̄ dico tibi) o simon (remittũt᷑ ei pc̄a mlta) q̄ ad penã (q̃m dilexit mltũ) ꝯsiderans magnitudinẽ pct̄oꝝ sibi dimiss̄oꝝ q̄ ad culpã. Chrys. Nã q̄ vehement᷑ se ingesser̄t malis: rursus ꝛ bonis vehement᷑ insistent: ꝯscũ ad q̄t debita se obligauerit. Hec ille. Bre. in ho. Tãto g̃ ampli᷑ pcti rubigo cõsumit᷑: q̃to pct̄oris cor magẽ charitatẽ igne cõcremat᷑. Hec ille. (Cui aũt min᷑ dimittit᷑) q̄ ad culpã (min᷑ diligit) sic tuõ etiã min᷑ dimittit tibi q̄ ad penam. (Dixit aũt ad illã) q̄ tã alacrioꝛ ꝙb ei᷑ erat effecta (Dimittunt᷑). i. scito tibi esse dimissa ꝓus: sed nũc dimittũt᷑. i. dimissa esse nũciant᷑ (pct̄a tua) Cõtra: si pct̄a sc̄ ei dimissa:adhuc illa hũit. Ad h̄ dico q̄ pct̄a dñr dimitti q̄ ad penã ad silitudinez debiti martialis. Q̃n eñ q̄s liberat᷑ ab erbursatione pecunie/ꝺꝛ ei debitũ remitti/cũ nõ remaneat in eo debitũ:sed pecunia q̄ soluendũ erat debitũ. Et sic etiã pena remittit᷑:nõ q̄ sit in eo cui remittit᷑: sed q̄ eã soluere nõ cogit᷑. vel q̄ in eo remanet illꝺ qꝺ̄ ꝑ penã dedisset:aut q̄ se ꝓuasset. puta auruꝫ in bursa. ꝛ q̄es in sensib᷑ ac mẽbꝛis corporeis. Silr remittit᷑ culpa:ñ q̄ pseueret in eo in q̄ erat: sed q̄ ꝑ ea non ꝺabit᷑ q̄s penas etnas dãni ꝛ sensus. (Et cepert q̄ silr accũbebant) et nõ intelligebãt q̄ de᷑ erat q̄ loq̃bat (dicere itra se. Quis est h̄ q̄ etiã pct̄a dimittit) qꝺ̄ soli᷑ deus: in quẽ pct̄a cõmittũt᷑. Chrs ꝑo ad ist̄os nõ respexit:q̄ scandalizabant᷑ ꝓpt᷑ suas passiones q̄b᷑ tenebant᷑/ne deũ illũ agnoscerẽt. Greg. in hom̃. Celestis medicus egros nõ respicit:q̄s ẽt de medicamẽto fieri debiꝛes ꝙder. Eaz aũt quã sanauerat ꝑ pietatẽ sue sniaz ꝓfirmat. Hec ille. Ꝙñ sequit (Dixit aũt ad mulierẽ. Fides tua te saluã fecit) dispositiue et ex cõgruo:sic̄ ꝛ ego pfectiue ꝛ efficienter. (vade in pace). i. in iusticia/seu cũ iustitia. Theo. Justicia est pax hois ad deũ sic̄ pct̄m̃ est inimicia inter deũ ꝛ hoiem. Hec ille. In hac parte est documentũ de quo ait Chrys. Opus est nobis fervẽti aĩa:q̄ nihil ip̄edit hoiem fieri magnũ. Nll᷑s g̃ cõstituꝛus in pctis desperet: nemo ꝓuisus dormiret neq̄ cõfidat.

Feria. vi. post do. de passione.

Sepe em̃ meretrix p̃cedet eũ. Nec ille diffidat. Possibile nãq; est eum etiã p;mos supare. Hec ille. Est ꝛ aliõ. Nam lachrymę pnie in maria habuert multiplicẽ effectũ. Primo fm Grego. lotionẽ ꝑscie vt dictũ est. Scõo qꝛ aim eiꝰ fecerunt serenũ ꝛ tranqllũ. Chry. Sic vbi vehemẽs imber prũpit fit serenitas: sic lachrymis effusis appet tranqllitas: et perit caligo reatuuz. Hec ille. Tertio: qꝛ sũmerserũt oia pcã eiꝰ. ps. Cõtribulasti capita ꝛc. Quarto: qꝛ abinde pacẽ habuit chr̃o remittẽte in pace. Pacem inq; in cõscia q̃ de ceło eam in tanta cõsolatiõe ꝓstituit vt sp voluisset esse sola ne ab illa intiõi ꝓsolatiõe distraherek. Prouer. xv. Secura mens q̃si iuge cõuiuiũ. Multa alia ꝓtinentia ad istam sanctã habes infra post pasca super illo euangelio. Maria stabat ꝛc.

Feria. vi. post do. de passione. Textus euage. Joã. cap. xi.

Collegerũt põtifices et pharisei conciliũ ꝛ dicebant. Quid facimus: qꝛ hic hõ mlta signa facit? Si dimittim⁹ eũ sic: oẽs credent in eũ. Et venient romani: ꝛ tollent nostrũ locũ ꝛ gentem. Vnus aũt ex ipis caiphas noie cũ esset põtifex anni illi⁹ dixit illis. Vos nescitis quicq; nec cogitatz: qꝛ expedit vobis vt vn⁹ moriat hõ ꝓ pop'o: ꝛ nõ tota gens peat. Hoc aũt a semetipo nõ dixit: sed cũ esset põtifex anni illi⁹ ꝓphetauit: qꝛ iesus moriturꝰ erat ꝓ gente. Et non tm̃ ꝓ gẽte: sed vt filios dei q̃ erãt dispsi: cõgregaret in vnũ. Ab illo ergo die cogitauerũt vt interficerẽt eũ. Jesus q̃ nõ in palam ambulabat apũd iudeos: sed abiit in regionẽ iuxta desertũ in ciuitatez que dicit Effrem: et ibi morabat cum discipulis suis.

Collegerũt p̃cipes ꝛ pharisei cõci. ꝛc. Jo. xi. In pñti euãg. in q̃ agit de cõsilio habito sup morte chr̃i tria pũcta tanguntk: que sunt Consultatio: Determinatio: ꝛ occultatio.

Quantũ ad ꝑmũ sciendũ est q̃ vt habetur ex textu euangelistaꝝ: ꝛ expsse ex magro histo. bis fuit factũ consiliũ sup morte chr̃i. Primo post Lazari resuscitationẽ statim. i. die sequẽti siue sabbato ante dñicam de passione. vel in ipsa dñica fm aliq̃s. Vñ extunc incipimus memoriã de passione. Scõo feria quarta ante passionẽ eius in atrio Caiphe. Quia em̃ chr̃us ꝑdicauerat. nõ me videbitis amodo ꝛc. cogitauerunt vt recedere vellet. ideoq; fecerũt cõsiliũ: in q̃ interfuit iudas. De ꝑmo autẽ agit in pñti euãgelio: Circa q̃ etiã notandũ est: q̃ vt ꝺr brũs Joãnes q̃daz ex iudeis q̃ interfuerũt suscitationi Lazari/ abierũt ad phariseos ad nũcianduz eis miraculũ: bono fine fm aliq̃s vt cõuerterenk. vel fm alios malo fine / vt illud miraculũ sik cũ chr̃o extingueret. Dicitur q̃. (Collegerunt). s. statim audita morte ac suscitatõe Lazari. (põtifices). i. sũmi sacerdotes: q̃. xxiiij. erant maioris auctoritatz q̃ alij simplices sacerdotes: ink q̃s tñ erat semp vnus ꝑncipalis (ꝛ pharisei) q̃ apud ꝓphm erãt maioris sceritatis q̃ alij religiosi (cõciliũ). i. oẽs ꝑncipales ꝓpli/ vel ciuitatz hierlm (aduersus iesum: vt. s. eum inficerẽt: quia miraculũ factũ in Lazaro multũ diuulgabat. Chryꝰ. Vnde opteret stupere ꝛ admirari audito miraclo cogitant inficere eũ q̃ mortuũ suscitauit. Hec ille.

Sciendũ est aũt q̃ pharisei de tribu Symeon ꝓ maiori ꝑte fuerũt: qꝛ ex illa tribu initiuz habuit illa secta. vt dic̃ s. Tho. Sacerdotes ꝙo de tribu Leui vt ꝺr Hiero. sup Esa. ideo in eis fm s. Tho. impleta est illa ꝓphetia Genũ. penul. Symeon ꝛ Leui frẽs vasa iniq̃tatz bellãtia: in ꝓcilio eoꝝ nõ veniat aia mea

Sciẽdũ tñ est q̃ ꝫ aliq̃s p̃dicta ꝓphía loq̃t de leui solũ q̃ ad aaron ⁊ succesſo/res eius: q̃ sacerdotes fuerũt. Leuite em̃ q̃ nõ fuerũt sacerdotes: fuerũt ĩmunes a pctõ viruli cõflatilis quẽ fecerat aaron Exo. xxxij. ⁊ Deut. xxxv. Et ſm hebre/os fuerũt ĩmunes ab oĩ idolatria. vt tradit rabbi Moyses in suo Deut. Et etiã silr a crimie mortẽ chr̃i. vt hr̃ ĩ glo. Deut. vbi s̃. (Et dicebãt. Quid facimus). i. q̃d pgriamur (q; h̃ hõ mlta sig̃ facit) Ex q̃ appet ſm Orig. iudeoꝝ stultitia: q; ⁊ credũt chr̃m mlta miracula facere: ⁊ tñ credebãt se aduersus eum posse ꝓficere (Si dimittim⁹ eũ sic) scz viuentẽ ⁊ p̃dicãtẽ (oẽs). i. fere tot⁹ popul⁹ (credẽt in eũ) tracti miraclis ⁊ doctrina. Et ꝓnter vt ot̃ s. Tho. timebãt pdere prãtez spũalẽ q̃si credẽtes ĩ chr̃m ist̃ obedire recusarẽt. (Et venient roma/ni) q̃ tũc erãt dñi iudeoꝝ (⁊ tollẽt locũ nr̃m). i. ciuitatẽ ⁊ tẽplũ (⁊ gentẽ). i. populũ quem occidẽt vel captiuabũt. Jn his aũt ꝓbis ſm magr̃m hist. voluerũt sic dicere. Venerabil est ⁊ sctũs in gentib⁹ loc⁹ iste. q; Alexãder ⁊ Põpeius ⁊ alij veneranti sẽ ipm: ⁊ reges Persaꝝ et egypti. Jste aũt hõ docet sacra nr̃a esse vana ⁊ abolẽda. Vñ Romani scientes opes tẽpli tollẽt eas audiẽtes ipune tollendas. Sz ista aliqb⁹ nõ vidẽt bñ dicta: q; si ꝓp̃ opes tẽpli ista fuissent dcã: nõ fierẽt mẽtio de gẽte: sz de loco vel loci ornatu. ſm Chry. ꝙ dicere voluerũt: q̃ romani ex chr̃i seq̃la ꝓcipent q̃ iudei chr̃m regẽ nouũ facere ⁊ rebellare cogitarent: ⁊ ꝙr ꝛ eos arma mouerẽt. Sic aũt ſm eundẽ dicebãt: vt ꝓp̃m ꝛ chr̃m ꝙuocarent. Et sub pallio tyrãnidis abscondebãt passiones suas: q̃ in mortem chr̃i eos ipellebãt potiꝰ q̃ timor: de p̃dictis. ſm Augu. ꝙ timuerũt ne si oĩes in chr̃m crederẽt: nemo remanere. q̃ aduersus romanos ciuitatẽ dei templũq̃ defenderet: qm̃ ꝓra ipm tẽplũ ⁊ patrias suas leges chr̃i doctrinã sentiebãt. Sz s. Tho. ꝓfert dictũ Chry. q; iudei adhuc fuiebãt romanis: nec rebellare cogitauerãt. Sz notãda est h̃ iudeoꝝ iniq̃tas. Nã ꝓus dicebãt chr̃o: vtz Jo. vj. Qõ signũ oñdis nob⁹ vt credam⁹ tibi: Hũc ꝙ dicũt eũ mlta sig̃ facere: et tñ nõ solũ in eũ credere nolũt/sed volũt occidere: honoꝝ ac diuitiaꝝ cupiditate supari. Sũt aũt etiã modo mlti silr iudeis. Jdeo in hac pte est documẽtum morale. de q̃ ait Aug. Tpalia pdere ti muerũt: ⁊ vitã eẽnã non cogitauerũt: ⁊ sic vtrũq̃ amiserũt. Nam romani post dñi passionẽ ⁊ glificationẽ tulerũt eis ⁊ locũ ⁊ gentẽ. Hec ille. Quantũ ad secundũ rangit determinatio quã fecerũt. Circa quã sciendũ est q̃ in isto ꝛcilio fuisse credunt mlti amici chr̃i: inter quos fuit Joseph ab arimathia nobilis decurio. de q̃ dicit brũs Lu. xxiij. q̃ nõ cõsensit ꝛsiliꝭ iudeoꝝ. Jste sic ot̃ b. Vlin ceñ. credit fuisse locut⁹ i fauorẽ chr̃i: ita q̃ mlti vacillabãt ꝓp̃ ꝓba eꝝ. Vñ caiphas stomachat⁹ cũ vehemẽtia aduersus chr̃m locut⁹ est: incipiẽs a reprehensione eoꝝ: q̃ vel hesitrabãt/ vel dissentiebant. Vñ ot̃. (Vn⁹ aũt ex ipis caiphas noie cũ esset pontifex anni illius) Sed quõ erat põtifex illius anni: cũ videret esse ꝙsuetudo illi⁹ ꝓp̃i q̃ p rotã suã vitã duraret sũmus sacdos: Hã ⁊ ot̃ p̃cepe/rat q̃ in morte ei⁹ redire possent fugitiui. Ad h̃ ot̃ Aug. q̃ crescẽte sacerdotũ ambitione ⁊ cõtentione / statutũ est vt plures essent: ⁊ p annos singlos singli mistrarẽt. ⁊ forte ertã vt ait: vnũ annũ plures admistrabãt. Josephus ꝙ ot̃ q̃ a tpe herodis ascalonite fuerat sũmũ sacerdotiũ venale. Vñ ad mai⁹ lucrũ plures vẽdebãt. Et idẽ Ioseph⁹ de isto cat pha testat: sic recitat Alchui. q̃ sibi pecunia vni⁹ anni sacerdotiũ redemerat. Sz vtrq̃ dictũ: Jose. s. ⁊ Aug. potuit fuisse vez (dixit) ꝫ aliq̃s iste fuit p̃m⁹ in loq̃ndo: q; erat ẽt p̃m⁹ dignitate. sed ſm alios fuit vltim⁹. q; vr̃ q̃ ei⁹ snie adheuerint ⁊ steterint oẽs rangq̃ ꝓclusoni. Jrẽ q; reprehendit aliq̃ꝝ dictũ: vt patebit. et ꝓnter post eos est locut⁹. Ego ãt credo vtrũq̃ vez: q; p̃mo dixit sniaz suã q̃ chr̃us deberet occidi. sed q; postmodũ aliq̃ mustrabãt: ideo ipe inuerecũde ⁊ cũ crudelitate clamauit. vt dicit Chry. Que aũt clamando dixit: dupl̃

Feria. VI. post do. de passione.

exponunt. Prio sm s. Tho. sic (Vos) o ciues (nescit; qcq̃). i. nescit; legẽ i b ca/ su: q̃ Deut. xxx. mãdat ꝓphaz z somnia/ tor̃ auertẽtẽ ppl̃z a cultu dĩ inkficiẽdũ (nec cogitat; qz expedit vob vt vn⁹ mo/ riat hõ). i. iste tel⁹ q̃ a cultu vel ppl̃m a/ uertit (pro ppl̃o: ne tota gẽs peat). i. ne tot⁹ ppl̃s seducat. Scõo ꝓo fz alios sic (Vos) q̃ timet; istũ occidere (nescit; qc qcq̃) de his q̃ expediũt regimini ciuitat; (nec cogitat; qz expedit vob vt vn⁹ mo/ riat hõ ꝓ ppl̃o) ertãsi sit inocẽs (z ñ tota gens peat) iudeoꝝ. Bonũ ei cõe ꝓponẽ dũ est ꝓuato. Et sic ꝓpt istã rõnez z au ctozitatẽ caiphe sũmi põtificis ꝓualuit ista sntia i ꝯcilio: z ꝯclusum ẽ vt occide/ ret: Sed tñ ista sua rõ ptz q̃ntũ sit stolti da: nam i nll̃o casu licitũ est ꝓ salute pa trie occidere iustũ: qz b nõ ẽ ꝓcurare bo nũ cõe: sed pdere. Vñ z iusto dei iudi/ cio id qõ timebãt: eis ꝓ Titũ z vespa/ sianũ euenit. Est aũt sciẽdũ vt ỏt san. Tho. q caiphas iterp̃tat Prio inuesti/ gans: z Scõo sagax: et Tertio ozo vo/ mẽs. Primũ ꝯuenit z attestat siue p̃sũ/ ptio: cũ dixit: adiuro te p deum viuũ vt dicas nob si tu es chr̃s. Scõm ꝓo eius astutie q̃ nisus est mortẽ chr̃sti procurare Tertiũ ãt ei⁹ stultitie. puer. x. Sic ca/ nis q̃ reuertit ad vo. ꝛc. Hec ille. Ad intellectũ ꝓo sequẽtũ sciendũ ẽ/ q sic ỏt sctũs Tho. lib. di. ix. in lra in pdict; ꝓ/ bis caiphe fuerũt q̃ttuoꝝ. Prio inspira/ tio immissa: p quã vtilitas passiõis chr̃i cordi ei⁹ inspirata fuit a spũsctõ. Scõo intellect⁹ quẽ ipe ex illa ispiratiõe ꝯce/ pit. Tertio intẽtio exp̃mẽdi intellectuz suũ: z ad effectũ pducẽdi. Quarto ꝓba ipa plata Primũ fuit q̃dã ptícipatio p phetie. Scõm fuit falsus itellect⁹ a se/ ipo. Tertiũ fuit inq̃ intẽtio. Quartuz fuit vera locutio: q̃uis nõ sm itellectũ ei⁹. Et ideo pmũ si sit a spũsctõ: nõ tñ se/ cundũ neq tertiũ: fz q̃ntũ aliq̃lit fuit a spũsctõ regulãte ꝓba illi⁹: vt cõsonarẽt inspiratiõi a deo facte. Hec ille. Intẽ/ dit aũt scũs Tho. q caiphas mot⁹ a su pioze ꝓtute ꝯcepit q bonũ erat chr̃istũ mori p bono iudaice gentz: sed hui⁹ rei cãm ignorabat: z a seipo ꝯcepit q b eẽt bonũ p salute tpali: et errauit. Sic em̃ aliqñ nob accidit q mouemur a do vel ab angelo malo: vt videak nob q aliqd sit agẽdũ z nesciam⁹ q̃re: z tũc ꝯsueum⁹ dicere. Loz ỏt mihi sic. Sz arguit ꝫ dĩ ctũ scti Tho. Nã snia caiphe falsa fuit: qz ñ expediebat eis vt chr̃s morerek: g̃ ñ fuit mor⁹ ad eam a spũ ꝓtaz. Rũdeo. Sctũs Tho. b sic ỏt. Vñ hõ loqk ex p/ pa rõne: loqk a semetipo: qz p rõnẽ ẽ il/ lud qõ ẽ. Nõ aũt qñ loqk supioz z extre rioz instinctu. i. diuio spũ: vel ẽt mali/ gno: sic arreptic̃ loquũk q z dicunk p/ phetare aliqñ: vtz Hiere. xxix. Arripik ãt qs solũ qñ vsus rõnis amittik nec ma net liber: vt qñ ꝓtutes sensitiue supab/ undãt ex supioz impssiõe: z rõ ligatur. Et qz diabol⁹ sic i phãtasiã p̃t impmek vt rõ ligek: lz ñ cogak ad ꝯsensũ: ideo tũc hõ a malig̃ spũ dr arrept⁹. Caiphas ãt si mor⁹ a spũ malig̃ fuisset: euãgelista ñ addidisset q addidit: vt patebit. Ad ar/ gumẽtũ dr dupl̃r. Prio q mors chr̃i de se fuit oiby expediẽs: z caiphas ꝛez dixit. Scõo vt dicak expedit vob. i. ppl̃o. Vñ vbi Caiphas dixit vob: euãgelista dixit p gẽte. hec ille. Sz itellige q chr̃z mori oiby erat expediẽs: ñ ãt chr̃m occi dere. Dic g̃ euãg. (Hoc ãt a semetipo ñ dixit) b. s. q expedit vt vn⁹ moriak p po pulo: ne tota gens peat. Od ꝓo i mẽte sua addidit: ne tota gens peat: tpalit p man⁹ romanoꝝ: dixit a seipo apd seipz: z si ñ forte apd alios (sz cũ esset põtifex ãni illi⁹ ꝓphauit) acsi dicak. Rõne officij z ꝯsecratiõis spũsctus eo istrumẽtalit vsus ẽ: q̃uis eẽt mal⁹. Lz ãt ꝓphauerit: ñ tñ fuit ꝓpha fz aliqs: sz iõ ꝓphauit: qa ꝓphiã ptulit: sic z q recitat scpturã quã ñ itelligit. Ad ꝓphetiã em̃ sic ỏt s. Tho. in mt̃z loc⁹: reqrit q ꝓpha itelligat q vi det z dic. Nã intelligẽtia op⁹ ẽ i visiõe Dañ. x. Vñ pharao vidẽs spicas z vac cas Gen. xj. nõ fuit ꝓpha: qz ñ itellexit significatũ. Sic ertã iste sm Orig. non fuit ꝓpheta: qz sua ꝓba nõ intellexit sm sensum ad quẽ ea ordinabat spũssanct⁹ Sanct⁹ Tho. autem hic dicit sic. Vñ/ q alicui ꝯcedit actus rei alicui⁹: z tamẽ rei ꝑditio nõ ꝯcedit: sicut non est iustus

ḡcūq̄ fac̄ aliq̄ iustū. Ad ꝓpheticū ātꝫ
ocurrūt duo actꝰ. s. videre. vñ ꝓpha oli
dicebat vidēs. annūciare. Vñ. j. Cor.
xiiij. dr. Prophetia oib⁹ loq̄t ad edifica
tionē. Cōtingit āt q̄ aliq̄s vtrūq̄ habe
at t nō sit ꝓpha. Pharao eī habuit ꝓphe
ticam visiōem. t silr Nabuchodonosor
Dañ. ij. t Caiphas hūit nō q̄dē visionē
sz denūciatiōez rei ꝓphetice: inq̄ntū de
nūciauit vtilitatē mortz chr̄i: t modū q̄
ppli sal⁹ ocleref: qz spūsctūs q̄nq̄ mo
uet ad totū q̄ pertinet ad ꝓphetiaz: q̄nq̄
ad aliq̄d tm̄. Nō dr aūt Caiphas ꝓpha
pl⁹ q̄ asina Balaā. i. inq̄ntū hūit ꝓphe
ticū actū i denūciatiōe: qz nec rōnē/nec
imaginatiōez et⁹ spūsctūs illūinauit:
sz vtrūq̄ māsit ad malū intentū et sola
lingua a spūsctō mota ē. Hec ille. vtua
lit. Nō tn ē inc̄ueniēs si dicat mal⁹ p/
phetare: qz ꝓphetia est donū q̄ stat sine
gr̄a gr̄tū faciēte fm s. Tho. t alios theo
lo. (q̄ Iesus moritur⁹ erat p gēte). s. iuda
ica (t ñ tm̄ p gēte) p̄dicta subtelligē mo
ritur⁹ erat: (sz vt filios dī). i. gētiles (q̄
erāt dispsi) p varias mōi ptes. t p vari
os rit⁹ t errores (congregaret in vnū) ca/
tholicū ppl'm q̄ vn⁹ ē rōne vntraz dī: et
capitz t legz t sacerdoz t vicarij chr̄i capi
tis nr̄i. Erāt aūt tūc gētiles dī filij fm
Aug. fm diuinā p̄destinatōez: ñ āt fm
pñtez iusticiā: nisi pauci. vt ceturio: etsi
q̄ erāt silr̄es (ab illo g̃ die cogitauer̄t). i.
firmit⁹ dliberauerūt (vt occideret eū) q̄
citi⁹ possent: sz ei añ h̄ cogitassent. In
hac ptē est morale documentū: de q̄ alt
Chrys. Vide q̄nta spūsctī vt⁹ ē: A mē
te em̄ mala valuit ꝓba ꝓferre ꝓphetice.
Vide et q̄nta ē pōtifical' vt⁹ prāz. Pō
tifex em̄ effect⁹: zsi indign⁹ exns: ꝓpha/
uit nesciēs q̄d diceret. Oze ei solū vsa
ē gr̄a: pramiatū āt coz ñ retigit. hec ille

Quātū ad ptiū tāgit chr̄i occultatio
cū dr̄ (Jesus āt sciens) oia ꝓsilia eoz et
se t p amicos scire potēs (tā ñ i palā am
bulabat apud iudeos) Sz q̄re se occul/
tauit q̄ secur⁹ poterat int̄ rela ꝓuersari:
Ad h̄ dr̄ chr̄m tō sic fecisse. Primo fm
Chrys. vt se vez hoiez pbaret. Scdo sz
Aug. vt cū veniret i hier'm pciperēt q̄
sua sponte veniebat. Tertio fm Glos.
vt doceret psecutiōib⁹ q̄nq̄ t furoꝛi eē
cedēdū (sz abyt i regionē iuxta ōsertū)
q̄ vtrū sit illō q̄ ē int̄ hier'm t hieri/
cho vel aliō: nō ē mihi certū. (t in ciuita
tē q̄ dr̄ effrem) q̄. s. parua erat t parū po
pulata. In hac degens recepit epl'az a
rege Abagaro q̄ regnabat i Edissa vt
be mesopotamie: in hec ꝓba. Abagar⁹
eucharie fili⁹: Jesu saluatoꝛi bono: qui
apparuit i locis hierosolymoz: salutez.
Auditū mihi est ō te t ō sanitatib⁹ q̄s
facis: q̄ sine medicamēt̄z aut herbis fi/
ant ista p te: t q̄ ꝓbo cecos facis videre
claudos ambulare/leprosos mūdari/et
mortuos reuiuiscere. Quib⁹ oib⁹ audi/
tis de te statui i aīo meo vnū esse e duo
bus/aut q̄ tu es de⁹ t descēdez de celo
vt hec facias/aut q̄ fili⁹ dei sis q̄ hec fa
cis. Propkea ego scribēs rogauerim te
vt dignez fatigari vsq̄ ad me t egritu
dinē meā q̄ diu laboꝛo curare. Nā t illu
lud cōperi: q̄ iudei murmurāt aduersū
te t volūt insidiari tibi. Veni igit̄ ad me
qz est mihi parua ciuitas sed honesta: q̄
vtrisq̄ sufficiet. Domin⁹ ꝓo i hec ꝓba
ñdit ei. Beat⁹ es qz credidisti i me: cū
ipse nō videz me. Scriptū ē em̄ d me:
qz bi q̄ me nō vidēt credēt. Et bi qui vi
dent nō credēt. De eo āt q̄d scꝑsisti ad
me vt veniā ad te: oportet me h oia cō/
plere ppt̄ q̄ missus sum: et postea recipi
me ab eo a q̄ missus sum. Cū g̃ assūpt⁹
fuero: aliquē de discipul' meis mittā ad
te: vt curet t viuificet te. Hec omia le/
gunt in eccl'iastica hist̄oꝛia. Missus fu
it aūt ad istū regē Judas q̄ et taddeus
(t ibi morabat cū discipul' suis) donec
veniret tps sue passiōis. Fuit em̄ ibi a
dñica de passiōe vsq̄ ad sabbatū ante
dñicam palmaz: in q̄ sabbato exiens de
illo deserto venit in bethaniā: vt dicit
Joā. xij. t crastinū iuit in hier'm cum
solennitate de q̄ dictū est dñica ꝓma de
aduentu. In hac ptē est morale docu/
mentū: q̄ veri amici i tribulatiōe nō de
serūt. Chrys. Discipl'i chr̄i q̄ oēs leta
bant t festū celebrabāt: tūc occultant t
in piculis sunt: sz tn̄ pmanebāt cum eo:
fm illud. Vos estis qui pmansistis me
cum in tentationibus meis. Hec ille.

Sabbato post do. de passione.

Sabbato post do. de passiõe. Textus euãgelij. Joã. xvij.

SVbleuatꝫ ieſus oc̃lis in celũ dixit. Pat venit hora: clarifica filiũ tuũ: vt filiꝰ tuꝰ clarificet te Sicut dediſti ei ptãtez oĩs carnis: vt oẽ qõ dediſti ei: det eis vitaz eternã. Hec eſt aũt vita eterna: vt cogſcant te ſolũ verũ deũ: et quẽ miſiſti Jeſuz chr̃m. Ego te clarificaui ſup̃ terrã: opus conſũmaui qõ dediſti mihi vt faciã Et nũc clarifica me tu pater apud temetip̃m claritate quam habui pr̃iuſq̃ mũdus eſſet apũd te. Manifeſtaui nomẽ tuũ hoĩbus q̃s dediſti mihi de mundo. Tui erãt et mihi eos dediſti: et ſmonẽ tuũ ſeruauerũt. Nũc cogn̄uerũt: quia oĩa q̃ dediſti mihi abſte ſũt: quia v̈ba q̃ dediſti mihi dedi eis. Et ipi acceperũt et cognouerunt vere quia a te exiui: et crediderũt quia tu me miſiſti. Ego pro eis rogo: non p mũdo rogo: ſed p his q̃s dediſti mihi: quia tui ſũt. Et mea oĩa tua ſunt: et tua mea ſunt: et clarificat⁹ ſum in eis. Et iam nõ ſuz in mũdo: et hi in mũdo ſunt: et ego ad te venio.

SVbleuatis oc̃lis in celũ ieſus ꝛc̃. Joã. xvij. In p̃ſenti euã. in q̃ agit de q̃daz allocutiõe chr̃i ad pr̃em tangũt tria pũcta q̃ ſc̃. Oratꝫ rp̃is appropinq̃tio: Intuitꝰ opis cõſũmatio: et Cõmiſſi gregis cõſeruatio.

Quantũ ad p̃mũ tangit tp̃us paſſionis et reſurrectiõis chr̃i. Eſt aũt ſciẽdũ q̃ iſta q̃ in hoc euãge. tãgunt chr̃s dixit in die cene poſt cenã/ante cũ egrederet trãs torrentẽ cedron. Dicit ꝫ (Subleuatꝫ oc̃lis in celũ ieſus) Interiorꝫ nr̃e tis diſpoſitio maxie in oc̃lis appet. Jl los ꝫ chr̃s oraturus in celũ leuauit ſm Chr̃y. vt doceret nos q̃ orãdo mentem debem⁹ attollere ad deũ. Oĩo em̃ illa ſm s. Thom̃. fuit magꝫ ad nr̃am inſtructionẽ cũ chr̃i necitatẽ. q̃ licz incũctuz hõ oraret: tñ incũctũ ds exaudiebat (dixit: P̃r venit hora) .ſ. paſſiõis et mortꝫ ſm Hila. et Aug. q̃ venit nõ fato vrgente: ſz deo ordinãte ſm Aug. abſit inq̃t vt ſidera mori cogerẽt ſiderũ pditorẽ (clarifica filiũ tuũ) q̃ ad hũanitatẽ: qua cũctũ ad diuinitatẽ erat eq̃ clar⁹ vt p̃. Clarifica inq̃. ſ. in paſſiõe mea: oñendo mirãda. Hila. Jam cõſpuẽdus: flagellãdus crucifigẽdus erat: ſz clarificat p̃ filiũ. Sol decurſu opis deficit: et iteritũ ſuũ cũ eo reliq̃ mũdi elementa ſenſerẽt. Ad on⁹ dei in cruce pendẽtis tra pꝛtremuit: eũ q̃ moriturꝰ erat ĩtra ſe pꝛteſtata nõ capere. Pꝛoclamat Centurio. Vere filius dei erat iſte: p̃dicatiõi pſentit effectus. Hec ille. Sz q̃re chr̃s petit iſta fieri in ſua paſſiõe? Dico q⁹ h̃ facit p̃mo ad incredulox̃ querſionẽ. Scõo ad ſue mr̃is et amicox̃ pſolatiõz. Tertio forte iſta ꝛ̃et vt hõ petit ad ſolatiũ ſuũ in tãtis oppꝛobr̃ijs eo mõ q̃ ꝛ̃et dicebat. ſi poſſibile eſt vt trãſeat a me calix iſte. Tripl⁹ aũt p paſſionẽ chr̃s eſt clarificat⁹. Pr̃io p miracl'a in obſcuratiõe ſolis: ſciſſione veli rẽpli: aptione monumẽtox̃: et ſciſſiõe petraz: adeo vt Cẽturio clamauerit: Vere filiꝰ dei erat iſte. Scõo inq̃tũ p ipaz venit ad corpis gl'iam in reſurrectiõe. Aug. li. pſeſ. Si paſſiõe clarificat⁹ dr̃e q̃to magꝫ reſurrectiõe. Hec ille. Tertio: q⁹ p h̃ venit in tot⁹ mũdi noticiã gẽtib⁹ ad eũ querẽ. ſm illd Phil'. iij. Pr̃o pk qõ et ds exal. ꝛc̃. Sz ꝫ: ſi filiꝰ clarificaroez expectat a p̃re: videbit eo minor Ad h̃ ort Hila. iij. de tri. q⁹ nõ pl⁹ inconuenit filiũ eſſe mior̃ẽ p̃re: q̃ p̃rez cẽ maiorẽ filio. qõ ſm hũanã naturã verꝫ eſt. (vt filiꝰ tuꝰ clarificet te) apũd oẽm carnẽ ſiue oẽm hoiem. Querit aũt Aug. quõ potuerit p̃ clarificari: cũ ſempit'na et⁹ claritas nec diminuta fuerit in hũana natura: nec augeri potuerit in diuina?

Et ñdet q̄ claritas p̄is nō ... aucta in se/sz in hoib⁹:q̄b⁹ p filiū p̄ inotuit: cuz p euangeliū chr̄i vbiq̄ fides est diffusa trinitatz. Clarifica inq̄ eū (sic dedisti ei p̄tātem ois carnis) siue sup oēm carnē.i.hoiem:a pte totū appellando: fm Aug. Sic̄ em̄ ōt s. Tho. om̄e agēs qđ agit ab alio:intēdit effectū reducere ad manifestatōez cause:q; in executiōe p̄n cipij qđ est de p̄ncipio manifestat ipm p̄ncipiū. Sed filiꝰ dei q̄d hz a p̄e hz z ío p ea q̄ facit p̄em manifestat. Vnde ōt:vt filiꝰ clarificet te: sic dedisti ei p̄tātem ois carnis. Hec ille. Est aūt aliq̄ter sile de instrō artificz. puta calamo scribenti:qđ suo ope artificē a q̄ habet qđ agat manifestat. z tantū manifestat q̄ntū accipit ab eo de motu z virtute cāndi. Dedisse aūt p̄ filio hāc p̄tātē. fm Augu. sane intelligēdū est. Intelligit aut̄ dupl̄r. Uno mō: q; ipe chr̄s inq̄ntū hō accepit a p̄e/ q̄ virtute diuinitatis posset mortuos viuificare tanq̄ instrm̄ deitatis. Et h̄ pculdubio vex est. Sic̄ ei docet s. Tho. iij. p. q. xiij. aia chr̄i vt deitatis instrm̄ p̄t om̄e miraculū ordinatuz ad incarnatiōis finē: q̄ finis est instaurare oia q̄ sūt in celo/z q̄ in tra: tñ anni hilare nō p̄t. q; h̄ est ppriū dei: sic z creare:qđ creature nō est coicabile a dō. vt ptz p s. Tho. ij. dist. j. Alio mō intelligit:q; chr̄s inq̄ntū ōs a p̄e accepit p̄tātem:nec tñ est co minor. q; tota p̄is potestatē accepit. Dic̄ aūt fm Chrys. ois carnis. vt oñdat q̄ p̄dicatio chr̄i non ad iudeos solū:sz ad oēm carnē extenderet. Et q̄ntū fuit ex pte chr̄i:vt ōt. oēs crederēt. Ex culpa tñ sua aliq̄ nō credidērūt (vt om̄e). s. ens vel suppositū rōnale (qđ dedisti ei) in hereditatē:tanq̄. s. ad filiū pertendū. sic em̄ oēs gētes date sunt filio (vt eis vitā etnā). i. sicut dedisti mihi p̄tātem sup oēm carnē: ita clarifica me/vt oib⁹ q̄s dedisti mihi dorendos z cōuertēdos:dem eternā vitā. Sumit aūt vita fm phos duob⁹ mōis. sz: Prio, p essentia rei viuētis. Et scdo p operatione eiusdē. Hoiem aut̄ viuere pmo mō est esse hoiez siue hāc aiaz vnitam corpi hūano. sed scdo mō est vegetari/sentire/vel itelligere. Utroq; aūt mō in p̄ia erit vita etna. q; z aia inseparabilit erit vnita corpi: z ipa itellectio seu visio dei z fruitio ppetua erit. Vel aliter. Sic̄ dedisti ei p̄tātem ois carnis .i. fecisti eū oim hoim caput: vt om̄e qđ dedisti ei. s. filio: det eis. s. hoib⁹ vitā et nā. i. sit obiectū in etna vita. deitas q̄dem essentialr: z hūanitas accidentalr. Utrūq; em̄ datū est filio a p̄e. Deitas q̄dē imediate: hūanitas vo mediāte dei tate q̄ eā assūpsit. z vtrūq; dat nob⁹ vitam eternā obiectiue: q; deitas erit obiectū intellectꝰ bti: hūanitas aūt z itellectus z sensuū. Ad itellectū vo seqnti ſsiderādū est: q̄ eternā vitā seu felicitatez hūanā opz puenire hoi inq̄ntū hō est. siue vt a beatꝰ distinguit. alioquin nō esset ppria hois: sed ei z brutis cōis. Scōm mentē g̃ cōuenit hoi. Et ío q̄dā existimātes volūtatē esse itellectu nobiliorē. dicūt eā ponere in opatiōe volūtatz q̄ est fruitio. Quidā vo dicūt q̄ cōsistit in opatiōe intellectꝰ: q; nobiliorē illū volūtate credūt. Om̄s em̄ fideles imo z peripatetici recte sentientes in h̄ conueniūt q̄ est nobilissima opatio nobilissime potētie respectu nobilissimi obiecti. Opio g̃ s. Tho. est q̄ in opatione intellectꝰ cōsistat q̄ deū nobilissimo mō .i. p essentiā cog̃scit. Hec aūt via rōis insolubiliter cōcludit ab eo esse vsq; q. ij. z iij. h̄ gētiles. ca. xxvj. Hāc g̃ sequmur. Tripl̄r g̃ q̄ntū attinet ppositō nr̄o mō pōr hūana brītudo sumi. Uno mō: .s. obiectiue. z est ōs q̄ntū ad essentialez brītudinē: z humanitas chr̄i q̄ntū ad accidentalē. Alio mō subiectiue vel essentialiter: z est intellectualis visio dei. vñ fm Aug. cōtemplatio pmittit nob⁹ actionū oim finis. Et rursus idē ōt q̄ visio ē tota merces. Tertio p eo p q̄ ad hāc visionē venit. z sic fides iesu chr̄i ōr felicitas. Verba ergo chr̄i q̄b⁹ dicit (Hec est aūt vita etna: vt cognoscāt te solum verū deū: z quē misisti iesum chr̄m) triplicē possūt hr̄e sensū. Si em̄ sumat brītudo pmo modo: sensus est q̄ hūana felicitas obiectiue sit ōs cognita: et chr̄s eius. Si secūdo modo: sensus est q̄ ille

Babbato post do. de passione.

ipsa cognitio dei ⁊ chr̃i: q̃ subiectiue in nob̃ ẽ. Tertio aũt mõ q̃ sit cognitio. i. fides: q̃ credim⁹ i deũ ⁊ i chr̃m ei⁹: q̃ põt vocari btitudo dispositiue: qz est via ad illã: ⁊ pticipatiue: qz est q̃dã pticipatio illi⁹ clare cognitiõis: quã expectam⁹ in patria. Quilibz aũt horũ triũ sensuũ dicit i duos sensus. Nã illa dictio ⁊ põt copulare int̃ deũ pñez ⁊ chr̃m missuz in q̃ntũ ẽ hõ: ⁊ ñ inq̃ntũ ẽ de⁹: ⁊ tũc oẽs sensus itelligẽdi sũt de btitudie vt icludit eẽntialẽ ⁊ accidẽtalẽ sit. Põt etiã copulare int̃ deũ pñez ⁊ chr̃m inq̃ntuz psona diuina: ⁊ tũc duos ꝑmos sensus optz õ eẽntiali btitudie intelligere. tertiꝰ ꝯo ẽ falsus: nisi acciplat chr̃s vt missus: ita q̃ fides de icarnatiõe includat. Nõ em̃ sufficit credere mysteriũ trinitatẽ: sed optz etiã credere mysteria chr̃i: p q̃ ducimur in salutẽ: vt docet s. Tho. ij. ij. q. ij. Sz sumẽdo chr̃m p psona diuia remaner i pdictẽ ꝯbis magr̃ q̃stio ꝑt illam dictionẽ exclusiuã solũ. Si ei sol⁹ pñ ẽ verus de⁹: filiꝰ nõ erit de⁹: neq̃ spũsctũs erit de⁹: vt ex h̃ loco deducũt Arriani. teste Hila. iij. li. õ trini. Dicũt ei filiũ esse a pñe essentialr diuersuz: ⁊ nobilissimã eiꝰ creaturã. Sz ꝟ eos arguit idem in. v. õ trini. sic. Quicq̃d hz naturam ⁊ ꝯtutẽ auri: vere ẽ aur̃. Sz filiꝰ vere hz naturã ⁊ ꝯtutẽ dei: q̃ ꝑtz: qz hz opationẽ dei: qz q̃cũq̃ opat pñ/opat ⁊ filiꝰ: vt ꝑtz Jo. v. Pzopria aũt opatiõe cogñscit ꝑrꝰ ⁊ natura rei. Hec aũt rõ Hila. valet ꝟ Arriũ suscipiẽtẽ euãgeliũ: ⁊ etiã ꝟ iudeos valuisset qñ ꝙstabat eis q̃ ꝑpa aucroritate suscitaret mortuos: h̃ em̃ erat hñe opatiõez dei. Ad q̃stionẽ g̃ tripliciter dr̃. Pzio fm Hila. ix. õ trini. et Augu. sup Joã. q̃ ly solũ determiat ly vez deũ: nõ aũt ly te: ⁊ ẽ sensus: vt cogñscãt te esse deũ: q̃ sol⁹ ẽ verꝰ de⁹. Vñ tũc nõ excludit filiꝰ vel spũsctũs: sz excludit omnis creatura ⁊ oẽ idolũ. Vñ statim subdit. ⁊ quẽ misisti iesum chr̃m. s. cogñscãt solũ vez deũ esse: ⁊ idẽ intelligẽdũ ẽ de spũsctõ: q̃ est charitas ꝙsubstãtialis ambo rũ. Vñ dicẽ h̃ scũs Tho. q̃ fit mẽtio solũ de patre ⁊ filio: qz vbicunq̃ isti ponunt pcipue i ptinentib⁹ ad maiestatez diuinitatẽ intelligit spũsctũs: q̃ est amboz nez⁹: ordo g̃ ꝟboz est vt õt Augu. vt te ⁊ quẽ misisti iesum chr̃m cogñscant solũ vez deũ. Scõo dr̃ fm Aug. vj. de trini. q̃ h̃ dictũ ẽ ad excludẽdũ errorem eoz: q̃ dixerũt q̃ nulla diuina psona sola sit de⁹: ⁊ q̃ tota trinitas est de⁹ ⁊ nihil aliõ. Cõtra qõ õt chr̃s q̃ pñ solus est verꝰ de⁹. Intẽdit aũt Aug. q̃ ly solũ põt determiare ly te: ⁊ stare cathegorematice ita q̃ solitudinẽ ponat circa pñez: ⁊ ẽ sensus. Pater solitarie sumptꝰ ñ itellecta alia psona diuia: vere ẽ de⁹. Sz ꝟ: quia istũ sensũ negat s. Tho. j. dist. xiij. Ad h̃ dico q̃ scũs Tho. locq̃ de solitudie realiter: q̃ in deo nõ est. Aug. ꝟo õ solitudie fm rõnẽ: q̃ põt eẽ i itellectu nr̃o ꝑdicãte aliq̃d de vna psona ⁊ nõ õ alia. Tertio dr̃ fm s. Tho. ꝑmo vbi supr̃: q̃ ly solꝰ põt determinare ly te: ⁊ teneri syncathegorematice: ⁊ excludẽ neutraliter a pticipatione ꝑdicati: vt sit sensus. Nihil aliud a pñe est de⁹: q̃õ vez est: qz sola creatura ẽ aliud a pñe: nõ aũt masculine: vt sit sensus. Nullꝰ aliꝰ a pñe est de⁹: qz filius est aliꝰ a pñe: lz nõ aliud: ⁊ est de⁹. Potest etiã vt ibi dicẽ excludere masculine a pticipatiõe subiecti: vt sit sensus. Vt cognoscãt te q̃ solꝰ es pater: esse vez deum.

Sciẽdũ est aũt q̃ oẽs diuine psone cõueniũt in vna essentia: ideo qñ dictio exclusiua addit vni eaz respectu alicuius eẽntialit nõ excludit alia. Nõ em̃ cũ dr̃: patrẽ nemo nouit nisi filiꝰ: excludit patrem a notitia sui: qz notitia est terminꝰ eẽntialis ⁊ oib⁹ cõis. In hac pte est documentũ morale: de q̃ ait Ehr̃yſ. Qz em̃ dixerat dñs. In mũdo ꝓssurã habebitis post admonitiõez subleuatꝫ oculis i celũ ad orõnẽ ꝙrrit: eruditẽs nos i tribulationib⁹ omnia dimittẽtes ad deũ refugere. Hec ille. Vñ ⁊ scũs Tho. dicẽ q̃ chr̃s p discipulis oraturus ꝙueniẽter interponit tribulatiões i passiõe sibi imminentes: quia in tribulatiõib⁹ maxime deꝰ exaudit: fm illõ ps̃. Ad dñm cũ tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me.

Quãtũ ad scõm tãgit impositi opis ꝙsumatio: q̃ erat rõ q̃re õbebat exaudiri. Licz em̃ qui a deo vult exaudiri: de

beat potiꝰ petā ꝙsiteri q̄ merita iusta: exēplo phariſei ⁊ publicani Lu.xviij.tñ ad ſe excitādū i maloꝝ ſeruoꝝ iterdū expedit ēt merita coꝝ deo recitare: ſic Ezechias Eſa.xxxviij. dixit. Obſecro dñe memēto ⁊c. Jgit dr (Ego te clarifi caui) docēdo i gr̄ates ꝺ te fz Hila. (ſup terrā) qz i celo deꝰ notꝰ erat: vt idē dic. Cōtra: qz ſup dixit: vt filiꝰ tuꝰ clarificz te. Ad h̄ dico q̄ filiꝰ clarificauerat pa trē ꝓſonal'r: ⁊ clarificaturꝰ erat apl'os ꝙ orbē mittrēdo. Vl' fz Aug. loq'k ꝙ modū p̄terlti (Opꝰ ꝙſumaui qꝺ dediſti mihi vt facerē ꝙ redēptiōe ⁊ illūinatiōe mōi Sed ꝛ: qz adhuc reſtabat paſſio. Ad h̄ dr q̄ ſaluator dic ſe paſſiōez ꝙſumaſſe. Prio fm Aug. qz ſe eā ꝙſūmaturꝰ cer tiſſime nouerat. Scꝺo fm Chryſ. quia ex pte ſua oia fecerat. ⁊ intēdit Chryſ. q̄ chriſtꝰ lā nō hēbat facere ſz pati. Ter tio fm cundē: qz maloꝝ ps opis erat fa cta: dr totū factū. Quarto fm eūdē: qa lā aderat paſſio ⁊ iciplebat: p̄ncipiū ā dr dimidiū totl'. xiij. Poſ. (Et nūc cla rifica me tu pr̄) fm hūanitatē: illā gloꝛi ficādo (apꝺ remetipm). i. i patria ſiue i gl'ia. Chriſtus em̄ erat adhuc aliq̄ mō via toꝝ. Vl' ꝺr apꝺ remetipm: qz coꝝpis ſui gl'ia quā poſtulabat: huic mūdo nō ē pa tēs (claritate quā habui p̄us q̄ mūdus fieret apꝺ te). i. p ꝓtutē diuinitatꝫ fz Hi la. a q̄ hūanitas gl'ificata ē: ⁊ quā filius eternalit habuit apꝺ pr̄z. Vl' fm Aug. p claritatē creatā: quā filiꝰ ab eterno fm hūanā naturā habuit: apud pr̄z p diui nā p̄deſtinatōez. Optat g̃ ſibi dari glo riā coꝝpis i reſurrectōe ſibi ex p̄deſtina tiōe debitā. Quidā aūt i his ꝓbis itel lexerūt q̄ hūanitas a ꝓbo ſuſcepta qñ q̄ ꝙuertak in ꝓbū ⁊ cōmurek i deū. Sz ꝺ hos arguit ſ. Tho. qz ipa hūanitas fz h̄ annihilarek. Nā oē qꝺ in aliqꝺ ꝙuer tik: vl' ipm annihilak: vel illꝺ i qꝺ ꝙuer tik augek: ꝓbū aūt diuinū augeri ñ pr. Hec ille. Sz ꝺ: qz fm cū i. iij. p. ⁊ in. iij pants ꝙuertik in coꝝpꝰ chr̄i: ⁊ tñ neq̄ il lud coꝝpꝰ augek neq̄ pants fm cū an nihilak. Dico q̄ h̄ loq'k de annihilatiōe large: vt dicak annihilari oē cuiꝰ nihil manet. q̄uis manear id i qꝺ ꝙuertitur. Prope aūt annihilak cuiꝰ nihil manet: ⁊ qꝺ i nihil ꝙuertik. ⁊ ſic loq'k i. iij. pte ⁊ iij. nō aūt h̄. qz ſufficiebat ei ſumere an nihilatiōez large. Quidā tñ dicūt po ſtillā ſup Joā. nō ē eiꝰ torā: vt etiā ptz in fine eiꝰ: qz fuit collecta p frēm Rayn naldū diſcipulū ſcti Tho. ſub eodē ſcrō Tho. legēte. Mānifeſtat aūt ꝙr q̄ opꝰ ꝙſūmauerit dicēs (Manifeſtaui nomē tuū) p̄dicando ⁊ ꝙerſando (homib⁹ q̄s dediſti mihi). i. apl'is: qb⁹ ſpecialiꝰ ſecre ta dei reuelauit q̄ alijs (de mōo). i. de mūdana ꝙerſatiōe: ex q̄ ſt vocati. Vo lēs ā t p ipis chr̄is oꝛare adduē mltas rō nes q̄ deberet p eis oꝛare. Pria ē: quia erat eoꝝ mgr̄: cuiꝰ erat p diſcipl'is zela re. Dic g̃ (Tui erāt) fm diuinitatē: vt dic. Aug. ⁊ intellige q̄ ad p̄deſtinatiōnē (et mihi eos dediſti) fm hūanitatē: vt idez dic: nō aūt fm diuinitatē: qz nihil habu it pr̄ qꝺ nō habuerit filiꝰ ſemp lz a pte. Sūt aūt dati chr̄o hoi p cōuerſionē ad fidē eiꝰ ⁊ vocatiōem ad apl'atū: cū pus fuiſſent dei p p̄deſtinatiōez: ⁊ non chr̄i: vt hō ē. Sedam rōnē tangit: cū ſubdik. (Et fmonē tuū ſuauerūt). i. meipz fm Bedā: q̄ ſum ꝓbū tuū: qꝺ memorie cō mēdarūt. Vel fmonē tuū. i. p̄cepta tua fm eūdē Bedā q̄ ſuauerī credēdo i me Vl' ſubdik (Nūc coḡuerūt) Ut ꝺr Be da. ādā dicūr q̄ iſte ſit textꝰ: nūc coḡui: ſed h̄ nō hz rōnē. Quō em̄ inꝺt poterat ignorare filiꝰ q̄ ſūt p̄z (Quia oia q̄ de diſti mihi) rā natura q̄ doctria fm Be dā (abs te ſūt). ſ. p̄cedētia. Accepit em̄ oia filiꝰ a patre inq̄ntū hō ⁊ inq̄ntū ꝺs (Quia ꝓba q̄ dediſti mihi dedi eis) do cendo eos (⁊ ipi acceperūt). i. irellexerī atq̄ tenuerūt: fm Aug. Tūc em̄ vt ait ꝓbū accipik: cū mēte p̄cipik (Et coḡue rūt vere) p fidē (qz a te exiui) p incarna tionē (⁊ credideꝛt) ſubaudi vere fz Aut gu. i. firmiter q̄ſi tam nō ad ꝓpria redi turi. Loquik em̄ de eis fm id qꝺ futuri erāt fm eūdē (qz tu me miſiſti) qꝺ idē ē fm Aug. qꝺ a te exiui. Sz ꝺ: nā fm Hi la. exire p̄tinet ad eternā generatōez: mit ti ꝓ ad incarnationē: ergo nō ſūt idem Soluit aūt ſ. Tho. qz ſi loq̄mur ꝺ chr̄o q̄ntū ad diuinitatē q̄ntū ad filium dei

aliud est exire: aliō mittī: sꝫ fm hūanitatē ḡntū ad filiū hoīs idē sūt vt ōt Aug. Hec ille. Jn hac ꝓte est mozale documētū: q̄ q̄ ꝑpt deū se hūlliauit ꝛ explent opa q̄ deꝰ eis iniūxit: ꝓducunt ad clarificationē. i. glīficatiōez q̄ apō deū est. De h̄ ait Apl's Ro. viij. Nō st ꝯdigne passiōes huiꝰ ꝛpis ad futurā glīaz q̄ revelabīt in nob. Quātū ad tertiū posit̄is rōnib⁹ oꝛādi: ponit ipa discipl'oꝝ cōfirmatio quā chr̄s eis pertuit: cū dicit: (ego ꝓ eis rogo) Nō exp̄mit āt q̄d ꝓ eis petat. Et q̄ vr ōt s. Tho. iij. ꝓte. q. xxj. ois oꝛo chr̄i q̄ rōne deliberata fuit: exaudita est. Dicēdū videt q̄ pertuit ea q̄ apl'is dedit deꝰ: pura q̄ post passiōez n̄ remanerēt in infidelitate ꝛ hmōi. (Nō ꝓ mūdo). i. hoīb⁹ carnalit̄ viuētib⁹ sꝫ Augu. q̄ nō sūt i ea fortē gr̄a vt ab illo eligant ex mōdo. Videt aūt Aug. velle vt ꝓ mūdū itelligāt p̄scīti q̄ eligēdi n̄ erāt Pro talib⁹ em̄ nō ē oꝛādū et cui cōstant tales eē p̄scitos (Sꝫ p his q̄s ōdisti mihi q̄: tui sūt) fm etnā p̄destinatōez. Vl' alit. Rogo ꝓ eis: vt. s. in sua volūtate ꝓsperenť q̄ boa ē: nō ꝓ mōdo: q̄ eoꝝ voluntas est mala: ꝛ mihi aduersa. Ne ꝯo q̄s existimet chr̄m nouū hr̄e p̄ncipiū: ꝛ noluiter istos a deo acceptisse inq̄ntū deus erat: subiūgit (Et mea oia tua sūt: et tua mea sūt) q̄ō fm Aug. dr̄: q̄ ipe filius deꝰ est p̄ri eq̄lis. Vel fm alios ī dr̄: q̄a ꝑt vnionē in p̄sona fit idiomatū cōicatio: ita q̄ ea q̄ sūt diuinitatꝫ attribuunť hoī: ꝛ q̄ hoīs deo. Dicimꝰ em̄ q̄ hō creauit stellas: ꝛ q̄ deꝰ ē crucifixꝰ. Vide de h̄ sctm̄ Tho. iij. ꝓ. q. xv. (Et clarificatꝰ sum i eis). s. apl'is inq̄ntū. s. credebāt in chr̄m: fm Chrys. eiꝰ glīaz partim cognoscētes (Et iam nō sum i mōdo). i. in ꝓtio sū vt a mūdo recedā. Vñ subdit (ꝛ hi i mūdo sūt: ꝛ ego ad te venio) q̄ō ē q̄dāmō n̄ esse in mūdo a q̄ recedo. q̄si dicerer. Cū essem cū eis ego seruabā eos i nomie tuo: nūc aūt tibi eos recōmēdo. Et in h̄ est mozale documētū: q̄ntā curā chr̄s de salute fideliū habeat: ꝛ oꝛr̄ q̄ntā nos hr̄e debeamꝰ. Vñ amoꝛē suū materno comparat ꝛ p̄fert Esa. lxix. Nunq̄d pōt oblīuisci mr̄ infantē suū: vt nō miserear filio vteri sui. Etsi illa oblita fuerit: ego nūq̄ oblīuiscar tui. Est aūt sciēdū q̄ h̄ cuāgeliū legit̄ in die ꝑginis: q̄ ei illa ꝑba chr̄i q̄uenīūt: oīa mea tua sūt: vt sit vox dei ad ꝑginē. Deꝰ em̄ ei cōmisit oia officia sua. Nā pater fecē eā thesauraria suā: cōmittēdo ei thesauꝝ sue potē tie. Nā alīq̄s ē potēs i curia alicuiꝰ vel rōne parētele: vl' rōne gr̄e quā hz apud dñm: vl' rōne obsequij exhibiti domino Brā aūt ꝑgo ē mater regꝫ: sic Bersabee Salomonis. cui ipe dixit: pete mat mi. iij Reg. ij. ꝛ inuenit gr̄am apō deū: ꝛ sept̄ opa miscōie exhibuit regi: vt s. dictū est. Jō est potētissima. Filiꝰ q̄ꝫ fecē eā camerariā suā: q̄: venter eiꝰ purgatꝰ scrōspū ꝛ pictus donis celestib⁹ fuit camera filij dei: quem habēdo i vtero habebat ignē inextinguibilē: lucē inaccessibilē: ꝛ dulcedinē ineffabilē. Et spūs sctūs fecē eā elemosynariā suā. Pī em̄ ꝛ filiꝰ dant nob sua dona ꝓ amoꝛē: ꝛ oꝛr ꝓ spm̄sctm̄ q̄ ē amoꝛ ꝛ ꝑmū donū: sꝫ ipe spūsctūs dat nob sua dona ꝓ ꝑginem. Vñ ipa in coꝛpe mixto cōparat collo: ꝓ qō caput influit aliis membris. Vñ fm Bern. nlla gr̄a de celo descēdit ad trā nisi trāseat ꝓ manꝰ Marie. Qō intelligit inq̄ntū ea q̄ fac̄ chr̄s dī facere ꝑgo q̄ dedit chr̄o esse hoiez siue hūanitatē: ꝓ quā chr̄s est mortuꝰ. ꝛ nos deo recōciliauit: ꝛ nobis meruit.

Dñica in ramis palmarum.

Scitis q̄a post biduū pasca fiet: et filiꝰ hominis tradetur vt crucifigat: tunc cōgregati sūt p̄rincipes sacerdotū et seniores populi ꝛc.

Scitis quia post ꝛc.

Jn hac dominica legit passio sed illam ꝛ omnes alias que leguntur in ferialib⁹ diebus: vide infra in feria sexta. Legit etiā illō cuāgeliū: cum appropinq̄rer: sed vide illud supra dñica ꝑma in aduentu.

Feria .ij. post dñicaz palmaz.
Lex. euange. Joā ca. xij.

Ante sex dies pasce ve/
nit Jesus Bethaniaz:
vbi fuerat lazar⁹ mor/
tu⁹ quē suscitauit ihes⁹.
Fecerūt aūt ei cenā ibi. z Mar/
tha mīstrabat. Lazar⁹ vo vnus
erat ex discūbētibꝫcū eo. Maria
ḡ accepit librā vnguēti nardipi
stici pciosi: z vnxit pedes ihesu: z
extersit capillis suis pedes ei⁹
z dom⁹ impleta est ex odore vn
guenti. Dicit ergo vn⁹ ex disci/
pulis suis Judas scariothis: q̄
erat eum traditur⁹. Quare hoc
vnguentū nō venit trecēis de
narijs et datū est egenis? Dixit
aūt hoc non q̄z de egenis ptine/
bat ad eū: sed q̄z fur erat: z locu
los habēs: ea q̄ mittebant por/
tabat. Dixit ergo ihesus. Sine il
lā vt in die sepulture mee fuet
illud. Paupes enī sp habebitis
vobiscū: me aūt nō sp habebitz
vobiscū. Cognouit ergo turba
multa ex iudeis q̄z illic esset: et
venerūt nō ꝓpter ihesū tm: sed vt
Lazaz viderēt quē suscitauit a
mortuis. Cogitauerūt aūt pri/
cipes sacerdotū vt lazarū inter
ficerent: q̄z multi ꝓpter illū abi/
bant ex iudeis z credebāt in ie/
sum. In crastinū āt turba mul/
ta q̄ venerat ad diē festū cū au
disset q̄z venit ihesus hierlymaz:
acceperūt ramos palmaz: et ꝓ/
cesserūt obuiam ei z clamabāt:
Osanna: benedictus q̄ venit in
noīe dñi rex israel. Et inuenit ie
sus asellum z sedit sup eū sicut
scriptū ē. Noli timere filia sion
Ecce rex tuus venit sedēs sup
pullum asine. Hoc nō cognouē
runt discipuli eius primum sed
qñ glorificat⁹ est Jesus: tunc re
cordati sunt q̄z hec erāt scripta
de eo: et hec fecerūt ei. Testimo
nium ergo phibebat turba que
erat cum eo quando Lazaz vo
cauit de monumento: z suscita/
uit eum a mortuis. Propterea
et obuiā venit ei turba quia au
dierūt eum fecisse hoc signum.
Pharisei ḡ dixerunt ad semet/
ipos. Videris quia nihil profi/
cimus. Ecce mūdus totus post
eū abijt. Erāt aūt gētiles qdaz
ex his qui ascenderāt vt adora/
rēt in die festo. Hi ergo accesse/
rūt ad philippū q̄ erat a Beth/
saida galilee: et rogabāt eū dicē
tes Domine volumus ihesum vi
dere. Venit philippus et dicit
andree. Andreas rursum z phi
lippus dixerūt ihesu. Jesus aūt
respondit eis dicēs Venit ho/
ra: vt clarificetur filius homis.
Amen amē dico vobis: nisi gra/
num frumenti cadens in terra
mortuū fuerit: ipsum solū ma/
net. Si autem mortuū fuerit:
multū fructū affert. Qui amat
aiam suam: pdet eā: Et q̄ odit
aiam suā in hoc mundo: in vitā
eternā custodit eam. Si q̄s mi/
hi ministrat: me sequat. Et vbi
sum ego illic z mīster meus erit
Si q̄s mihi mīstrauerit: hono/
rificabit eū p̄z meus. Nūc ania
mea turbata ē. Et quid dicam.
Pater saluifica me ex hac hora.
Sed ꝓpterea veni in horā hāc
P̄z clarifica nomē tuū. Venit
ḡ vox de celo: dicēs. Et clarifi/
cauī et iterꝫ clarificabo Turba
ḡ q̄ stabat et audierat: dicebat:

tonitrnū factū ee. Alij dicebāt. Angel⁹ ei locut⁹ est. Rñdit ies⁹: t dixit. Nō ꝓpter me vox hec venit: sz ꝓpter vos. Nūc iudiciū ē mūdi. Nūc ꝑnceps huius mūdi eiciet foras. Et ego si exaltat⁹ fuero a terra: oia trahā ad meipm. Hoc aūt dicebat ꝯsignans q̄ morte eet moriturꝰ. Rñdit ei turba Nos audiuimꝰ ex lege: q̄ chr̄s manet in etnū. Et quō tu dicis opz exaltari filiū hoīs. Quis ē iste filiꝰ hoīs. Dixit ḡ eis ihesus. Adhuc modicū lumē in vobis est. Ambulate dū lucē habetis: vt nō tenebre vos cōprehēdāt. Et q̄ ambulat in tenebris nescit q̄ vadit. Dū lucē hētis credite in lucē: vt filij lucis sitis. Hec locu. ē ihesus: t abijt t abscōdit se ab eis.

Ante sex dies pasce ꝛc. Joā. xij. In ꝑncipio euāg. in q̄ narrat quō chr̄s sabbo ante dñicā palmaꝝ exiēs de deserto in q̄ latuerat venit bethaniā: t se quēti die in hierl'm: t ibi ꝑdicauit/ tanq̄ gunt tria pūcta: que sunt Murmuratio: Associatio: t Predicatio.

Quātū ad ꝑmū in q̄ tangit murmuratio iude ꝓ effusione vnguēti: opz solū aliq̄ declarare ꝓba (Ante sex dies pasce) .i. sexto die añ pasca. i. sabbo añ dñicam palmaꝝ. Dic aūt Theo. q̄ tūc incipiebant conuiare t solēnizare q̄ in crastinū. i. in die palmaꝝ erat. x. dies mēsis/ i q̄ agn⁹ imolād⁹ segregabat a grege (venit Bethaniā vbi erat Lazarꝰ mortuꝰ: quē suscitauit ihesus. Fecerūt aūt ei cenam) in domo Simonis leprosi. vt dr Mat. xxvj. Nec obstat q̄ Martha ministrabat/ vel Lazarꝰ recūbebat: quia vtrūq̄ potuit in domo auūculi vicina fuisse (t martha ministrabat: lazarꝰ vero vnꝰ erat ex discūbētibꝫ cū eo. Maria ḡ accepit librā vnguēti) Ecce magnificētiā marie (nardi pistici ꝑciosi) Dr aūt pistici ꝯm Aug. a loco vñ erat vnguētū. Vel pistici. i. fidelis ꝯm Alchui. Pistis em̄ grece latie dr fides. Nō ei erat adulteratū alīs speciebꝫ seu sophisticatū (t vnxit pedes ihesu: t ext. capil. su. pe. eiꝰ: t domꝰ iple. est ex odo. vnguēti. Dic ḡ vnꝰ ex discī. su. iudas scariothis) sic dictus est a scarioth vico. Jñ em̄ dr. hic t hec scariothis. t h̄ scariothe) q̄ erat eū traditurꝰ. Quare h̄ vnguētū nō venit trecentis denarijs: t datū est egenis) Sz q̄ aliꝰ dicūt discipl'os/ t nō solū iudā murmurasse. Ad h̄ dr Augu. de ꝓsen. euā. q̄ aliꝰ ponūt pl'em nūero ꝓ singl'ari. vel vt dr Joā. de solo iuda memit: q̄ latro erat. Alij ꝓpter paupes curā murmur ꝓcepert: aut t ꝓba exꝑsserūt. (Dixit aūt h̄ nō: q̄ de egenis ptineret ad eū) s. ꝯtū ad affectū. ptinebat autē ꝯtū ad officiū: q̄ erat dispēsatoꝛ (sz q̄ fur erat t locꝰ hns). i. custos exns loculoꝛ sine burse dñi acꝯdiscipl'oꝝ. Et ꝓz Aug. dns admisit t tolerauit furem vt discamus malos tolerare. Et ei loculos dns cōmisit ꝯm Chrys. ne aliquā hr̄ occasionē t diceret. pecuniaꝝ desiderio dominū ꝑdidi. Vel ꝯm Theo. q̄ minimꝰ erat. Dioꝛ ei est pecunie dispēsatio/ q̄ doctria. Hūit aūt locꝰ dns ꝓz Aug. vt scirer eccl'ia qñ locꝰ hr̄e pōt. et ꝯm s. Tho. in signū q̄ h̄ nō derogat sūme ꝓfectōi. t ꝯm eūdē in signū q̄ illō Mat. vj. Nolite solliciti esse: nō signat q̄ nihil in crastinū refuer (ea q̄ mittebāt: chr̄o paupi t collegio suo (porrabat) t ꝯtr cupiebat hr̄e sp bursā plenā: vt melꝰ in de subtraheret. (Dixit ḡ Jesus) volēs rōnabil'r excusare mariā. Dic ei Chrys. t s. Tho. q̄ ml'ta bona st/ de q̄b sl cōsiliū peteret añq̄ fierēt ea nō ꝓsulerem⁹ q̄ possent fieri meliora: sz tn̄ si tā cepe/rint fieri/ nō st ꝓhibenda dūmodo sint bona. Et sic dicūt q̄ dns añq̄ Maria effudisset vngentū: forte illō dari pau/peribꝫ maluisset (sed tn̄ postq̄ iam res agebat dixit: Sinite illā) Et h̄ ꝓz q̄ plures erant murmurātes (Vt in diez sepulture mee seruet illud) non idē numero: sed specie/ vel genere: ꝯm sanctuz Tho. Beatus autē Matheus dicit.

Preuenit vngere corpus meū in sepul/
turā .i. morte sepulture. Exponit ār iste
passus tā varie vt meli⁹ iudicē ꝓtiā tm̄
expōnē ponere. Sciendū est ḡ ꝙ dubiū
est: an Maria ꝑsciuerit morē christi.
Quidā em̄ tō dicūt ꝙ nō: qz ex scꝓtura
nō hr̄. Et sic sensit s. Tho. di. h̄ illā fe/
cisse ex q̄dā instictu nature. sic frequnter
aliq̄ ad aliq̄d faciendū mouenť: cui⁹rō/
nē nō intelligūt. vt Caiphas Joan. xj.
Vel⁹ nō incouenit ꝙ sciuerit eā: qz fuit
familiarissima chr̄o: z ꝓbū eius audie/
bat libēr̄issime. Si ḡ chr̄s. xij. discipl̄is
p̄dixit passionē: quā z mr̄ filio⁹ Zebe/
dei itellexit: nō ē irrōnabile ꝙ ertiā huic
cui ꝑmo voluit post resurrectōez appa/
rere eā p̄dixerit. Tū ertiā qz potuit a b.
ꝙgine q̄ ibi ꝑculdubio aderat sic z post
aderat cruci in die passiōis: de his edo
ceri. Dato tū ꝙ illā nō sciuerit: tn̄ cū es/
set nobilissima/nō potuit eā latere ꝙsi/
liū iudeo⁹ de morte chr̄i. Timuit ār ne
chr̄o occiso illuz inūgere nō ꝑmitterek:
nec tū erat sine spe vngēdi cadauer. Et
tō z ꝑuenit inūgere corp⁹: z tn̄ seruauit
etiam aliq̄d de vnguēto ad vnguēdū si
posset in sepulchro. Vnū ḡ fec̄: qz vn/
xit. z de h̄ dicit Matth. ꝑuenit vngere
corpus ꝛc. aliud facere cogitabat: z de
h̄ dixit Joānes. vt i die ꝛc. Discipl̄i ār
reꝓhendebāt eā de eo qō fecerat. z resi
duū vnguēti forte vēdi volebāt: z chr̄s
eos de vtroq⁹ cōpescuit. De ꝑmo q̄dez
vt ot Mat. De scōo vt ot Joā. (Pau/
peres em̄ sp̄ hēbitis vobiscū: me aūt sp̄
nō hēbitis). s. q̄tū ad p̄sentiā corpales.
Quantū em̄ ad diuinitatē: z q̄tū ad p̄
sentiā ei⁹ in sacramēto eucharistie: z q̄
tū ad p̄sentiā p̄ gr̄am z amorē in cordi/
bus se amantiū. z q̄tū ad specialē pui/
dentiā quā hz de bonis ot Matt. vlt.
Ecce ego vobiscū sū ꝛc. (Cognit ḡ tur
ba mlta ex iudeis qz illic esset: z venerī
nō ꝓp̄ iesum tm̄: sed vt Lazar⁹ videret
quē suscitauerat a mortuis) Desidera
bant em̄ videre suscitatorez q̄triduani
mortui: z ipm̄ suscitatū: z de futura vi/
ta aliq̄d itelligere ab eo q̄ inō redierat:
.i. Lazaro. qz hmōi desideriuz inatū est
hoi. vt ot s. Tho. (Cogitauerī aūt ꝑn
cipes sac̄dotū vt z Lazarū interficerent.
qm̄ mlti ꝓp̄ illū abibāt ex iudeis (a hie
rusalē in bethaniā: vl̄ a synagoga ad fi
dē) z credebāt in iesū. O stulticiā. Sz
q̄re nō ita actū est circa alios resuscita/
tos z sanatos a dño: Rñdet Chryſ. et
s. Tho. q⁹ ꝓpter q̄ttuor. Prīo: qz h̄ mira
culū fuit patēs coram mlt̄is z magnū.
Scōo: qz lazarus erat ꝑsona insignis.
Tertio qz tē erat festū i q̄ tot⁹ ꝑpl's erat
ꝓpe bethaniā. Quarto: qz nō ꝑsant ca/
lūniari h̄ fem̄ fuisse ꝛ legē q̄si in sabbo
ꝓperatū: sic fecerāt de ceco nato. Jtē
ei ꝛcurrētib⁹ tot⁹ q̄dē mōs cōuerti de/
buisset. sed corda q̄ fuerāt vicio⁹ inuī/
dieq⁹ vel maxīe armis occupata: cōtra
deū armāt ad pugnā.

Quantū ad scōm tangit quō chr̄s so
lēniter fuit associat⁹ in hierl'm i die pal
marū: ibi (Jn crastinū aūt turba mlta q̄
venerat ad diē festū cū audisset qz iesus
venit hierl'ymā: acceperūt ramos pal/
marū: z ꝓcesserūt obuiā ei z clamabant.
O sanna bñdic. q̄ ve. in no. dñi rex isrl'.
Et inuenit iesus asellū z sedit sup eū: sic
ut scꝓtū est. Noli timere filia syon: ec/
ce rex tu⁹ venit sedens sup pullū asine.
Hoc nō cognouerūt discipl̄i ei⁹ ꝑmū). i.
ante passionē km̄ s. Tho. (sed q̄n gl'ifi
catus est iesus). i. q̄n gl'iosus resurrexit
km̄ Aug. (tūc recordati sunt). i. intelle
xerūt nouit. sic q̄ recordar intelligit de
nouo actualit̄ qō ꝑus nouerat habitua
lit̄ (qz hec erāt scꝓta de eo: z hec fecerī
ei) q̄. s. erāt scꝓta (Testimoniū ḡ ꝓhi/
bebat turba q̄ erat cū eo qñ Lazar⁹ vo/
cauit de monumēto: z suscitauit eum a
mortuis) Vbi patet qz tot intfuisse susci
tationi Lazari ꝙ potant dici turba: qō
sonat mltitudinez magnā (Propter z
obuiā venit ei turba q̄ audierāt eum fe
cisse h̄ signū. Pharisei ḡ dixerūt ad se/
metipos. Videtis qz nihil ꝓficim⁹. Ec
ce mūdus tot⁹ post eū abīt) id est qua/
si totus ꝑpl's. Est em̄ hyperbole.

Quārū ad trīū tangit p̄dicatio quaz
illa die fecit i hierl'm: ibi. (Erāt aūt gē
tiles q̄dā ex his q̄ ascēderāt vt adorarēt
in die festo) Jz ei eēnt gētiles: tn̄ idola
nō colebāt: sz verū deū. (Hi ḡ accesserī

Feria.ii.post Ramispalmar

ad Philippū)quē.s.mitē videbant)qui erat a Bethsaida galilee:z rogabāt eū dicētes. Dñe volumus Jesum videre) Sic aūt ōr s.Tho.chīs iudeis tm̄ pdi/ cauit pſonaliť:qō intelligiť regulariter z pncipaliť:gētib⁹ aūt p aplos:fm illō Esa.vlti. Mittā ex eis ą saluati fuerit ad gentes:z annūciabūt gl̄iaz meā gen tib⁹. Hoc aūt tā pfigurabať inq̄ntū gē/ tiles chīo deuoti nō adierunt illū ime/ diate.ſz vnū discipl'oz ei⁹. Sz sicut gē tes quer se p aplos vidēt chīz i gl̄ia:ita ſti vt credo tūc chīz viderūt z allocuti sūt.(Venit Philipp⁹ z ōt andree) Qz em̄ Andreas erat eo poz:cū cēt pmus chīi discipul⁹:z etiā qz p ipm Philipp⁹ fuerat quersus:vt hī ex pmo ca.Joan. tōo ei⁹ qsilio dirigi voluit:maxime fm Chrys.qz audierāt:i viā gentiū ne abi eritis.(Andreas rursum z philipp⁹ di xerūt ieſu. Jes⁹ āt rndit eis dicēs. Ve/ nit hora vt clarificet fili⁹ hois) ex quer siōe gētiliū:vt ōr Augu. quā annūciat occasiōe hor ą eū videre volebāt. Sed tn̄ vt idē ait:qz gl̄iam exaltatiōis debu it pcedere hūiliras passiōis: tō dixit se granū mortificādū i fidelitate iudeoz: z mltiplicādū gentilium fidelitate di. Amē amē dico vob nisi granū frumēti cadēs i terrā mortuū fuerit ipm solum manet. Si āt mortuū fuerit mltū fru/ ctū affert) Sic em̄ gnū seminatū ñ fru/ ctificat:nisi pus i tra marcescat:z vehe mēter alteret z corrūpat:ñ ądē pdendo pturē seminatuā:ſz vt ōr s.Tho.specie mutādo.s.p suā quersiōez i herbā:sic nc chīs ą gno cōparat reddidit fructū cō/ uersiōis gentiliū nisi a iudeis occisus. Deide chīs hortat ad imitatōez passio nis sue dicēs.(Qui amat aiaz suā pdet eā)Scōaz āt mētē Aug.h duplr expo/ nit:siue p aiaz accipim⁹ hois formā:si ue hois vitā. Prio sic(Qui amat aiam suā)vere volēdo ei bona spūalia (pdet eā)moriendo p chīo si fuerit oportunū. In morte em̄ ądām̄ pdit aia: ą ad mū dū istū(Et ą odit aiam suā i h mōo)eā .s.mortificādo vl'morti exhibendo pro chīo(i vitā eternā).i.ad vitā eternā (custo dit eā)Aug. Si cupis vitā tenere cum chīo:noli mortē timere p chīo. hec ille. Alio mō sic:(Qui amat aiaz suā)ñ ve/ re ſz apparēter:volēdo ei sensibilia bōa (pdet eā)i futuro:qz.s.eterna vita puabit (Qui āt odit aiaz suā i h mōo) odit in/ quā apparēter puādo eā sensibilib⁹ bo/ nis(in vitā eternā custodiet eā) z ad hunc sensum ōr idē. Noli amare aiaz(i hac vi ta)ne pdes eā i eterna vita. Hec ille. Est āt scōa expositio:vt ait.melioz:qz cū dr̄ pus:pdet eā:subaudiēdū est:in futuro. Sz p his sciēdū ē vt ōr s. Tho.q ama/ re aliq̄d ē velle ei bonum:z amare aiaz simplr:est ei velle bonū simplr.i. bonū ą aia fit bōa.i.sūmū bonū qō ē de⁹:vel bonū spūale. Amare āt eā fm q̄d:ē vel/ le ei bōa fm q̄d:vt bōa frena:ſz illō ps̄. Qui diligit iniq̄tatē odit aiam suā.hec ille.(Si q̄s mihi mīstrat).i. ą q̄rit que mea z ñ q̄ sua ſt:vt ōr s.Tho.(me seq̄t) scz subeūdo mortē:vt afferat fructū mlt̄ tū:si oportuerit(z vbi sū ego:illic z mi/ nister me⁹ erit).s. i gl̄ia in qua tūc erat chīs ą ad aiaz:zsi nō ą ad corp⁹:tō ñ di xit vbi ero ſz vbi sū. Et tō subdiť (si q̄s mihi mīstrauerit honorificabit eum p̄ me⁹) Aug. Mīstrat āt ieſu:ą nō sua q̄/ rit:ſz q̄ ieſu chīi. Hec ille. Videť g̃ ppe dici mīster chīi:ą relict⁹ suis: saluti va cat aiaz:ſz etiā mīster ei⁹ dicať platus: inq̄ntū mīstrat sacra.fm illō.j. Cor.iij Sic vos existimet rc.z q̄libet fideľ ser uās mādata chīi:fm illō.j. Cor.vj. In oib⁹ exhibeam⁹ rc. Est āt sciēdū q chīs ab instāti sue 2ceptiōis fuit gl̄iosus in aia:nō āt i corpe neq̄ i corpeis sensib⁹: vt posset mysteriū redēptiōis opari:vt ōr s.Tho.iij.q.xxxiij.z.q.lxvj. Relin/ q̄bat āt chīs in passiōe viris⁹ sensitiuis agere qō suū erat:dolēdo:z fugiēdo:et abhorrēdo doloroſa:vt idem ōr.q.lxvj vbi s. Qz g̃ chīs fuerat hortat⁹ ad se p mortē seq̄ndū:z aliq̄s potuisset dicere: tu secure potes mortem subire:qz nihil mali times:voluit oppositū oñdere:cū subdiť(Nūc aia mea turbata ē)horrore mortis. Que turbatio ñ erat p rōnē:sed fm rōnē excitata:ad oñsiōez vere hūani tatis:z ad istruendū ne recusem⁹ mortē etiā cū turbamur. Turbať aūt ppe qō

cõmouek excedẽs modũ sue tranqllita/
tis:sic mare cõmotũ turbatũ dicim⁹:ꝫ
s.Tho.turbak igit sensitiua ps anie:qñ
aliqb⁹ motib⁹ mouek:vt spe vl'rioze:vel
hmõi passiõib⁹. Sed hec turbatio qñq
sistit sub rõne:z qñq limites eius exce
dit:cũ.s.ipa rõ pturbak qõ i nll'o sapien
te fit. Vñ fm stoicos sapiẽs ñ turbak.s.
q̃ntũ ad rõnẽ:z marie chr̃s q̃ ẽ sapia dr̃.
Jn eo g̃ nõ fuit turbatio sup⁹ vl' ꝫ:sz fm
rõnẽ:qz i eo nll'a fuit passio nisi quã ipe
ꝛcitauit:qz i eo vires iferiores ita rõni
subdebank: q nihil agere vl' pati pote/
rãt:nisi qõ rõ ordiabat. Vñ dr̃ Joã.xj.
q turbauit semetipz. Hec oia idẽ.(z q̃d
dicã:).q.d.fm affectũ sensualitatꝭ dicã
(pr̃ saluifica me ex hac hora)sz tñ fm rõ
nẽ dico(sz ꝑpt̃ h̃)vt moriar(veni) sponte
(in hãc horã. Pr̃ clarifica nomen tuũ)p
mortẽ meã: faciendo tuam volũtatẽ :er
ñ meũ appetitũ sensitiuũ. Sz ꝛ. Nã vt
dr̃ apl's ad Heb.v. Chr̃s exaudit⁹ est,p
sua reuerẽtia.s.i omib⁹. Ergo si petiuit
saluari z libari a passiõe:nõ fuissz pass⁹
qõ ẽ falsũ. Ad h̃ dr̃ s.Tho.q istã petiti
onẽ rõ nõ ꝓposuit,ꝓpo motu:sz q̃si aduo
cata z ex psona naturak effect⁹ recusan/
tis mori. Est ãt exaudit⁹ in his q̃ rõ ex
sua pte petebat:z vt exaudiẽda. Et tõo
Chrys.legit inkrogatiue. Quid dicam:
Nunqd h̃. Pr̃ saluifica me ex hac hora:
q̃si dicat nõ: sz ꝓterea veni i hãc horã:
q̃si dicat. Nõ est iustũ vt liberer a passi
one:q veni pati. Petitiõez aũt suã ꝓpo/
nit rõ(pr̃ clarifica nomẽ tuũ).i.filiũ tuũ
fm s.Tho.qz cũ nomẽ dicak a noti/
cia q̃si notamẽ:est q̃ mãifestak res:z fi/
lio mãifestak pr̃. Vl' nomẽ tuũ fm eũdẽ
.i.potẽtiã z gl'iam tuã. Et in h̃ petit fi/
liũ pati:p cuius passiõez nomẽ dei erat
clarificãdũ(Venit g̃ vox)formata p an
gelũ imediate fm Grẽ.(dicẽs. Et clari
ficaui)fm Aug.añ mũdũ:z i natiuita/
te ex ỹgie:z i baptismo:z i miracl'is(et
iterꝫ clarificabo)i resurrectiõe:z ascen/
siõe:z mũdi ꝟuersiõe. Jsta aũt vox fm
Chrys.fuit bñ significatiua et expssiua:
sz adeo velox q rudes z ỏsidiosi eã ñ p/
ceperũt:iõ varie ỏ ea sentiebãt. Fuit ãt
a tota trinitate p angelũ formata:sz tñ
vox patris dr̃:qz ad eã re p̃sentandã for
mata ẽ. Et venit ꝓpt̃ turbã:qz dicebant
pharisei q a ỏo iste hõ nõ ẽ. Dr̃ g̃. Tur
ba g̃ q̃ stabat z audierat:dicebat toni/
truu factũ esse) Alij dicebãt:angel⁹ ei
locut⁹ est. Rñdit Jesus z dixit. Nõ ꝓpt̃
me vox hec venit:sed ꝓpt̃ vos)vt credat
tis quia a deo sum. Ego em̃ ista voce i/
strui non indigeo:qz nihil mihi attulit
qõ nescirẽ. Ostendit aũt fm Chrys. ꝟñr
z mod⁹ isti⁹ gl'ie:cũ dr̃(Nũc iudiciũ est
mũdi) Est aũt fz Aug. dei duplex iudi
ciũ:ꝛdemnatiõis.s.z pmiatiõis:vt ge/
nerale i fine mũdi:z speciale i morte cu
iusq̃. Aliud est iudiciũ discretiõis fide
liũ ab ifidelib⁹:z de isto vt ait h̃ est ser/
mo(Nũc)id est statim post hoc(ꝓnceps
hui⁹ mũdi)id est hominũ mũdano⁹ fm
Aug.nõ aũt hui⁹ mũdi.i.celi vel terre
.i.diabol⁹(ejiciet foras)a cordib⁹ infide
liũ z pcõ⁹ q̃b⁹ dominat.dum ad me cõ
uertent. Vel aliter.nũc iudiciũ ẽ mũdi
.i.p mundo:nõ ꝛ mundũ:vt.s. liberet a
diabolica poreſtate:z null⁹ ei subdak in
culpa vl' pena nisi volẽs:qz diabol⁹ per
passionẽ eiect⁹ est.i.pdidit solitã prãtez
Sz arguit cõtra p̃dicta. Nã si diabol⁹
eiect⁹ est foras:iã non tentaret sic pus:
qõ est falsũ. Rñdet s.Tho.q diabolus
qñ homo est i pcõ:regnat i eo z tentat
illũ ab interiori. Vbi ꝓ hõ desinit esse
de mũdo:solũ ab exteriori regnat z ten
tat. Sic g̃ eiect⁹ est foras:qz effect⁹ pcti
in hoie nõ est ab interiori:sz ab exteriori
Hec ille. Qui obscure videt loq̃.sed vt
colligit.liij.q.xlix.ar.ij. ad scõm intẽdit
sic dicere. Diabol⁹ suparo hoie p pctm
habebat prãtez impediẽdi hoiem a sua
salute q̃ntũ ad tertiũ. Pr̃io inq̃ntũ po/
terat ex iusticia dei hoiem in pcõ tene/
re siue i statu pcti:nõ qz hõ nõ possz pe/
nitere:sed qz nõ poterat se educere ỏsta
tu pcti. Et scõo inq̃ntũ poterat hoiez si
liberatum a statu pcti deducere ad alia
peccata: q̃ omnia exñs in rali statu cauẽ
re nõ põt diu:zsi singula. Vñ q̃dammõ
ab interiori pcipitabat hominẽ in mor
tale peccatũ:non qz moueret ꝟolũtatẽ:
sed qz ad talẽ statũ suadẽdo deduxerat
in quo quis nõ põt non peccare. tertio

In cena domini.

In cr̃tū pofat detinere in limbo etiā iu stos. Per passionē g̃ chr̃i electi⁹ est q̄ ad duo p̄ma: et añ cr̃ ipa fuisset expleta: qz frute ei⁹ hō surgebat a statu pcti: z 2ñr cauebat a pcis 2ñtib⁹ alīa pcā. Quo ad ptiū 2o est electi⁹ qñ ipa fuit cōsūmata. Scdo arguit. Nā si p̄nceps hui⁹ mūdi eūcit foras nūc: nō g̃ añ passionē chr̃i: z 2ñr tūc iusti nō fuere libati a pctō. Rñdet s. Tho. q añ passionez fuit electi⁹ a singl'aritib⁹ psonis: sz nō a toto mūdo sīc post. qz qō tē factū est ī pauc̄: post fcm est in m'tis. Vel vt ōr: añ passionē fuerūt iusti libati a pctō/sed nō totali'r: qa nō introducebant in regnū sīc post sublato flāmeo gladio qñ dictū est. Hodie mecū eris in paradiso. (Et ego si exaltat⁹ fuero) i. cū fuero exaltat⁹ fm Aug. Nō em̄ dubitat se exaltādū: vt ait in cruce p passionē (oia trahā ad metipm̄) omīa incr̃ fm Aug. vel ipm̄ z aiam z corp⁹. Vel fm eundē: oia: oēs hoies p̄destinatos. Vl' fm cūdē oia gña hoim. Credo añt tūc fuisse puerbiū q d suspendebat exaltari a t'ra dicebat. iō turba intellexit q chr̃s de sua morte loquerē. Vel fm Chry. Ḥ intellexēt qō facere cogitabāt nō ex ifusa sapia: sz stimulāte cōscientia. Hoc añt dicebat/ficans q̄ morte erat mori tur⁹. Rñdit ei turba (Nos audiuim⁹ ex lege. i. ex scr̄ptura (qz chr̃us manet in eternū) in m'tis em̄ locis scr̄pture fit mentio de chr̃i eternitate. vt Dañ. vj. Et protestas ei⁹ prās et'na (z quō tu dic̄: opz exaltari filiū hoīs:) Nō dixerat nūc statim chr̃s: opz exaltari filiū hoīs. vt dic̄ Aug. sed qz sup̄ se filiū hoīs dixerat: cū dixit. venit hora vt clarificet filiū hoīs. Jō illō retinētes sic dicūt. (Et qs ē iste filiꝰ hoīs:) q.d. si tu es ille: nō es chr̃us q̄ in eternū manet: si est ali⁹ dic qs sit ille Chr̃s añt cōmēdauit cos de Ḥ q noue/rant chr̃m eternū dī. (Adhuc modicū lumen in vob est) p Ḥ. s. vt ōr Augu. qz intelligit⁹ chr̃m esse eternū. Sz ista cognitio est impfecta: qz nō pcipitis q mors ei⁹ stat cū eternitate ei⁹ post resurrectōez (Jō ambulate). i. pficite in cognitiōe: (dū lucē habet⁹). i. dū ego sum̄ plens z docēs. vel fm Chry. Dū durat pñs vita (vt nō tenebre) tḡrantie z culpe/vel tenebre dānatiōis (vos 2phendāt. Et q ambu. in tene. ne. q vadat. Dū lucez habet⁹: credi. in lu. vt filiꝰ lucis sitis.). i. filiꝰ dei p gram. q ds est lux. (Hec locu. est te. z abijt z abscon. se ab eis) oīdens q in tenebris infidelitat⁹ remanerēt.

In cena dñi.
Textus euāge. Joā. ca. xiij.

Ante diem festū pasche sciēs iesus qz venit ei⁹ hora: vt trāseat ex hoc mū. ad pa cū dilexisset suos q erāt in mūdo: in finē dilexit eos. Et cena fcā cuz diabol⁹ iā misisset in coz vt traderet eū iudas simonis scariothis: sciēs qz oīa dedit ei pr̄ in man⁹. z qz a do exiuit: z ad deū vadit: surgit a cena z ponit vestimenta sua. Et cū accepisset linteū p̄cinxit se. Deinde misit aquā in peluī: z cepit lauare pedes discipl'oz: z extergere linteo q erat p̄recinctus. Venit g̃ ad simonē petrū. Et ōt ei petr⁹. Dñe: tu mihi lauas pedes? Rñdit iesus z dixit ei. Qō ego facio tu nescis mō: scies añt postea. Dic̄ ei petrus. Mō lauabis mihi pedes in eternū. Rñdit ei iesus. Si nō lauero te: nō hēbis p̄tem mecū. Dic̄ ei simon petrus. Dñe nō tm̄ pedes meos: sed z man⁹ et caput. Dic̄ ei iesus. Qui lot⁹ est nō indiget nisi vt pedes lauet: sz est mūdus tot⁹. Et vos mūdi estis sed non oēs. Sciebat em̄ quis nā esset qui traderet eū ꝓterea dixit: non estis mundi omnes. Postq̄z ergo lauit pedes eoz̄: accepit vestimenta sua: et cum recubuisset: iterum dixit eis.

Scitis q̃d fecerim vobis. Vos vocatis me magr̃ ⁊ dñe: ⁊ bñ dicitis: Sum etem. Si g̃ ego lauι pedes vr̃os dñs ⁊ magr̃: et vos debetis alter alteriꝰ lauare pedes. Exemplũ ei dedi vobis: vt quẽadmodũ ego feci vobis: ita et vos faciatis.

ANte diem festũ pasce ⁊c. Joã. xiij. In pñti euã. req̃runt tria pũcta: q̃ sit: ꝓparatio: ablutio: ⁊ admonitio. Quãtũ ad ꝑmũ tãgit quo chr̃s ꝓparauit se ad abluendũ discipl'oꝝ pedes. Dr̃ g̃ (Añ die festũ pasce). i. xiij. luna siue feria. v. in q̃ iciebat solẽnitas pascalis ad vespeꝝ: q: a vespa ad vesperam celebrabant festa. vt pz Exo. xlij. Sic g̃ factũ in vigilia natal'is dñi põt dici factũ i natli dñi: ita vt ôt s. Tho. alij euãgeliste dixer̃t cenã fcãz ꝓrio die azimoꝝ q: fctm fuit die p̃cedẽti ad vesperaz: q: tã ptinebat ad die azimoꝝ. Jo. aũt ôt: añ die pasce. i. añ feriã sextã q̃ erat ꝓprie prima dies celeberria. Est ãt pasca nomẽ irregl'aris declinatũ: q: est neu. gñis: et tñ ẽ ꝑme declinatõis. ite q: ẽ ꝑme declinat ⁊ tñ facit in tis. q: declinak pasca pasce: vel pascha pasche / fm ant̃qs codices. Jtẽ pascha aris. Et fz Amb. grecũ nomen est ⁊ passionẽ fcat. hebraice ꝙ ôt phase. i. tñsitus: quia transiuit dñs per Egyptũ percutiẽs Egyptios: ⁊ saluãs vel confuans hebr̃eos. Augusti. ꝙ ôt q̃ pasca hebraicũ est: et sonat transitũ. q: ramẽ vt alr grece paschm passio ôr. Jõ pascha passio putata est. Elidek aũt velle Augu. q̃ pascha descẽdat a phase fz aliã ꝙ exist̃iarõz: ꝓ corruptõz vocabuli. vt dicak pascha q̃si phasca seu phase addita c. ⁊ sublata h. lr̃a quã mlti latinoꝝ etiã mõ subtrahũt de phase: q̃s tñ ꝺdenant oia antiq̃ exẽplaria. Et idẽ videk sentire Hiero. di. q̃ pascha hebraice ôr phase. s. Tho. aũt sic ôr. Hoc festũ q̃dã putant vocari pasca a passione dñi: q̃ tunc celebrak: ⁊ ꝙcordãt cũ greco q: pasca grece idẽ est qꝺ patl: fz tñ ꝑma origo vocabuli hr̃ ex hebr̃eo: q: pascha ôr q̃si phase. i. tñsitus. vr ôr Exo. xij. Interptak aũt h̃ euãgelista ꝑpk duplicẽ tñsitũ. s. angeli percutiẽtis ꝑmogenita egypti ⁊ filioꝝ isr̃l tñseũtiũ mare rubr̃. Et ideo h̃ festũ vocãt pascha. vt pascha nostr̃ habeat vtriusq̃ lingue fcatõez: hebraice. s. ⁊ grece. q: in ipa passione dñi tñsitus fuit ꝑfius ex h̃ mõo ad ꝑfem: ⁊ oim nr̃m seq̃ntiũ chr̃um. Hec ille. Pasca tñ cũ sumak ꝑ agno pascali: ⁊ ꝑ panib' azimis: ⁊ ꝑ septẽ dieb' azimoꝝ: ⁊ die ꝑma q̃ erat celebris h̃ sumik vltio mõ fm s. Tho. Dies g̃ añ diez pasche fuit feria q̃nta ⁊ nõ feria q̃rta: vt volũt greci. Et ꝙñter chr̃s non ꝙsecrauit in fermẽtato: vt dicũt (sciẽs q: venit hora ei' vt tñseat ex h̃ mundo ad ꝑfem) ⁊ ꝙñter faciat pascha. i. tñsitũ (cũ dilexiss̃et suos) familiares p̃cipue. Dic̃ em s. Tho. q̃ aliq̃ sunt sui p̃ creatõem. Jo. j. Sui cũ nõ receper̃t. Aliq̃ ꝑ redẽptionẽ. i. dati ei p fidẽ. Joã. xvij. Tui erãt ⁊ mihi eos dedisti. Aliq̃ spẽali deuotõe. j. Parak. xij. Tui sum'o dauid. Prios diligit cõseruãdo eis bona nature. ⁊ scõos ꝙseruando eis bona gr̃e. alios ꝙ spũak'r ꝙsolãdo. Hec ille. (q̃ erãt in mũdo) ad differentiã mortuoꝝ: q̃ etiã erãt sui inq̃ntum spauerũt liberari ꝑ eũ: q̃ nõ tm̃ indiget dilectõe eiꝰ: vt exũtes in mõo: fm sctm Tho. (in finẽ). i. circa finẽ vite sue (dilexit eos) maiora. s. dilectionis sig̃ ondens q̃z ꝑus fm Chr̃y. vt ꝑpararet eos ad tristia supuẽtura. Vel fm Aug. in finẽ. i. in se vel in eccl̃a vltam: q̃ est finis. i. cã finalis. q. d. Ad h̃ dilexit vt saluaret. Vel fm eũdẽ in finẽ. i. vsq̃ ad h̃: vt ꝑ eis mortẽ sustineret q̃ est finis. i. tmin⁹. (Et cena) in q̃ edebãt agnũ pascale (facta). i. ꝑparata fm Aug. nõ aurẽ ꝙsũpta ⁊ tñsacta. Adhuc em vt ait cenabak / qñ pedes discipl'oꝝ lauit. Permanẽria em: vrputa hõ: dñr facta etiãsi sint pñtia: nõ aũt successiua. vt morꝰ: q̃ fieri est tñsire: ⁊ facta esse tñsiuisse (cũ diabol'o iam mississet in cor) Est aũt notandũ q̃ oia i feriora corpa obediũt spiritib' angelicis: etiã malis ad nutũ: sicut humanũ corꝑ aie, vt docz s. Tho. j. q.

cv.ij.di.vij.iij. ꝫ gen.c.ciij. Que ḡ fieri ꝓt motu locali hoꝝ coꝝpoꝝ/subsunt eoꝝ ptāti. Nullā tñ ꝑt diabol⁹ imꝑmere formā sine motu locali. Si ḡ ꝑ coꝝ intelligam⁹ intellectū: nō ꝑt diabol⁹ in illud imꝑmere aliquā formā imediate: ꝫ tñ ꝑt mouere spūs coꝝpeos/in qb⁹ sūt phāraſmata: ꝛ ſic reducere imaginatōz in actū imaginādi. ꝛ ꝙter imꝑmit ꝑ illā intellectui possibili ſpēm itelligibilē: vel ad actū reducit ꝫ imꝑſſam: q̄ actu ꝙſiderer rem imaginatā. Nec obſtat q̄ ad iſtā imꝑſſionē nō ſufficit phantaſia/ ſed requirit intellect⁹ agēs: qz iſte intellectus necario agit ꝓpte phāraſmate. Ꝯ niſi volūtas auerrat imaginatiuā: neceſſario intellect⁹ poſſibil' ꝙſiderabit ō reimagiata. Nec tñ ex h̄ ſequit q̄ diabol⁹ ſciat ꝓticularit̄ qđ cogitē: qz eadē ſpecie intelligibili ꝑt intellect⁹ poſſibilis vt ad diuerſos cōceptus formādos: ſm q̄ placz volūtati. vt ōr s. Tho in m'tris locꝫ. Sicut āt actū volūtatꝫ ſcire nō ꝓt: ita nec hūc vel illū vſum ſpeciei: licet nouerit vſum ſpeciei in cōmuni. Stante enim phantaſmate mulieris ſcit q̄ de illa cogito: ſed non ſcit qđ: vtrū. ſ. abhorrēdo peccū: ꝛ imꝑfectōez mulierē: vel cōplacendo in coꝝpalib⁹ illecebris. Si aūt ꝑ coꝝ intelligat volūtas: dupl'r ꝑt aliq̄d mitti in coꝝ. Vno mō mouēdo ipam volūtatē abitra vt illō velit. ꝛ ſic ſolū a ſe: ꝛ a dō moueā. vt docet s. Tho. j. q. cv. ij q. vj. ma. q. iij. ar. iij. ꝫ gē. iij. c. lxxxvij. Alio mō ſuggerēdo volūtati. qđ ſit dū aliq̄d oñdit ei vt bonū: et ſic imittit hō i coꝝ ꝑ ſenſus coꝝpeos ſuadēdo. Diabolus aūt ꝛ ꝑ ſenſus coꝝpeos ꝛ vlteri⁹ mouendo imaginatiuā ꝛ itellectū mō ꝑdicto. Qz tñ volūtas ꝑt auertere imaginatiuā ab imaginādo: intellectū a cōſiderādo aliq̄d. ꝛ qz ſtāte cōſideratiōe de aliq̄ ꝑt mouere itellectū ad bñ vel male de illo cogitandū. tō volūtas liba est nec cogit talī ſuggeſtiōe (vt traderet eū iudas ſimonis). ſ. fili⁹ (ſcariothis) Deſcribit aūt h̄ rps: vt magz appeat iudei nequicia ſm Chryſ. q̄ inꝛ tot charitatꝫ et hūilitatꝫ ſig̃ tā nephāda cogitabat. Et etiā ad oñdendā chr̄i ad inimicos charitatē ſm s. Tho. (ſciēs qz oīa). i. ꝑfitos rem ꝛ ſecuroꝛes ſm Aug. ꝛ Greg. Vl oīa. i opa ꝛ potentiā p̄is: ſm Origen. Vl oīa. i. ſaluādē oim ꝫ Chryſ. ꝛ Theo. (dedit ei p̄ in manꝰ) qz ꝛ inc̄tū hō et inc̄tū ds accepit a p̄te q̄q̄d habuit. ꝫ inc̄tuꝫ hō accepit a p̄te/ ꝛ a ſe/ ꝛ a ſpū ſcō. inc̄tū aūt ds a p̄te ſolū. (ꝛ qz a deo exijt) ꝑ eſſnā gñationē: ꝛ mirabilē coꝝpoꝛis ſui formatōez/ ꝛ mirabiliozē: imo ſūme mirabilē carnis aſſumptōez (ꝛ ad deū vadit) ꝑ imenſam dilectōez q̄ gl'iā coꝝpis meruit: ꝛ ꝑ doloroſam paſſionē: q̄ redemit oīe ſuppoſitū humani gñis ꝛ ꝑ gl'ioſam reſurrectōem in q̄ viuet in eſſnū (ſurgit a cena) vt. ſ. lauaret diſcipulorꝫ pedes. Sz ḡre p̄mittit: ſciens qz oia ꝛc. Dico q̄ h̄ factū eſt ꝓmo vt cōmendabiliꝰ apperet act⁹ hūilitatis ſtatim exercēdus. Scōo ne ꝺs crederet q̄ eius gl'ie aliq̄d deperiret ex actu vili. Ecce ḡ ꝓparatōez lotiōis. In hac ꝑte eſt morale documentū: vt q̄libz habeat cuſtodiā ſue mentis: qz diabol⁹ ꝑt imittere m'tra mala. vt dictum eſt Prouer. iij. Oñi cuſtodia ſerua coꝝ tuū. i. mētem. qñ ex ipo vita p̄cedit: imo ꝛ moꝛs.

Quantū ad ſcōm rangit ipa ablutio cū ōr (Et ponit). i. deponit (veſtimenta ſua) ſupioza. i. pallū: vt expeditioꝛ eſſet (Et cū accepiſſet linteū p̄cinxit ſe) vt inde loros pedes detergeret (Deīn miſit aquā in peluim) manib⁹ ꝓpꝛijs (ꝛ cepit lauare pedes diſcipl'oꝝ: ꝛ extergere linteo q̄ erat p̄cinctus.) Chryſ. Vide q̄liter hūilitatē dñs oñdit: nō ſolū in lauando pedes/ ſed etiā alit. Nō em̄ añ recūberet: ſed poſtq̄ reſedeꝛt oēs: tunc ſurrexit. Deīn nō ſolū lauit/ ſz veſtimēta deponit: linteū p̄cingit: ꝛ peluim impleꝛ: ꝛ nō alij iplere iuſſit: ſed oia opat: oñdens q̄ cū oi ſtudio opz talia facere. Hec ille. (Venit ḡ ad ſimonē petrū: ꝛ dic̄ ei petr⁹. Dñe tu mihi lauas pedes)

Eſt aūt h̄ q̄ſtio: qz vr q̄ tā alij fuerint loti ante petꝝ: qz ꝓmiſſum eſt. cepit lauare ꝛc. q̄re ḡ alij nō ꝺdixerit chriſtꝰ. Ad h̄ dico q̄ circa h̄ eſt triplex opio. Origen ōr q̄ ſic̄ medicus p'imoꝝ infirmantiū cure intentus incipit curā a magz in-

Algentib⁹:ita chr̃us cepit lauare pedes
sozdidos a sozdidis magr̃: ita q̃ vltimo
venit ad petrũ:q̃.s.rõne magni feruoz
pedes spũales habuit mũdiozes. Et h̃
videnr sonare ꝓba euãgelij dicẽtis.ce⁊
pit lauare pedes discipl'oꝝ.z deiñ seq̃r.
venit g̃ zc̃. Chrys.aũt ỏr q̃ lauare cepit
a ꝑmis. ſz ꝑdítoz tãc̃ stult⁹ z supbus ad
pedũ lotionẽ ꝓuenit petr⁹ q̃ mgr̃m reue
rebar. Alic̃s em̃ ꝓuenit Petr⁹: qz cepit
inc̃r lauare pedes discipl'oꝝ. z nll's h̃ p̃
sũpsisset/nisi iudas. Aug. ỏo ỏr q̃ ꝓus
venit ad Petr⁹:ita q̃ euangelista moz
suo ꝓponit totũ factũ di. Cepit lauare
pedes discipl'oꝝ.z postmodũ ponit mo
dũ di. Venit g̃ zc̃. Ad qõnẽ igit dicũt
Theo.z Chrys.q̃ sol⁹ iudas stult⁹ añ pe
trũ lauit. qõ colligit:qz alic̃s añ Petrũ
fuit lot⁹:vt inuit terr⁹.z nll's nisi stult⁹
ꝑdítoz h̃ p̃sumpsisset. Origen.aũt ỏr q̃
oẽs alij cogitauer̃t q̃ tãt⁹ doctoz sine cã
sa nõ faceret:z tioze q̃dã verebant. Pe
trus aũt sp̃ feruid⁹ ad insinuãda q̃ sibi
melioza videbant:z nihil aliỏ cogitãs/
nisi reuerẽtiã ad mgr̃m:z ex amoze ma⁊
gno fiducia assumẽs ẑdixit. Augu. ỏo
ỏr q̃ petr⁹ tanc̃ ꝑmus lot⁹ est ꝑoz. Qñ
g̃ pedes lauare cepit: venit ad eũ a q̃ ce
pit:vicz petr⁹ q̃ expauit:sic̃ z q̃libet alio
rũ expauisset.(Rñdit Jesus z dixit ei.
Qỏ ego facio).i.ꝑ q̃ỏ h̃ facio (tu ne
scis mõ:scies aũt postea) Faciebat em̃
illud nõ ꝓp ablutõez pedũ:sed in exem
plũ hũilitat̃:qỏ sciuit petr⁹ postea chr̃o
docẽte:z in mysterio inde ablutionis q̃
solũ fit p chr̃m instituente sacra noue le
gis.qỏ etiã postea petrus sciuit replet⁹
sp̃ũsctõ. Aug. Nec tñ ille dñici facti al⁊
titudinẽ extritus ꝓmittit fieri qỏ cur fi
eret ign̄abat:sed vsq̃ ad suos pedes hu
milem chr̃m videre/non põt sustinere.
Hec ille. Nã seq̃r. (Dic̃ ei petr⁹. Non
laua.mi.pe.in ex.) h̃ est:nũc̃ h̃ patiar.
ſm Aug. Hoc q̃pe inc̃r in exnũ nõ fit
qỏ nunc̃ fit. Ex h̃ aũt ſm Origẽ.pz q̃
alic̃s ſm puꝝ ꝓpositũ ꝓp ign̄antiã põt
velle qỏ nõ expedit:z nolle qỏ expedit.
(Rñdit ei Iesus. Si nõ lauero tc).i.pe
des tuos:totũ sumẽdo⁹ ꝓte (nõ habeb
ꝓtem mecũ).i.in celo. Et h̃ planũ est de
lotione sig̃ta.i.interioꝝ: qz in padisum
nihil inq̃natũ ingredic̃. Et etiã de loti
one ꝑcante z exercitata.i.de illa corpa⁊
li.qz ſz ſm se nõ eer̃ necaria ad salutẽ:tñ
ex ꝑcepto chr̃i qỏ ꝓtualic̃ in ei⁹ ꝓbis cõ
tinebar/erat necaria. Dic̃ em̃ s.Tho.
q̃ sic̃ q̃dam sc̃ phibita/qz mala. q̃dã ỏo
mala/qz phibita.ita q̃dã sc̃ ꝑcepta/ q̃a
necaria.z q̃dã necaria qz p̃cepta:vt ista
ablutio. Et vt ỏr Chrys. Chr̃s nõ dixit
cui⁹ gr̃a id facerer:ſz iposuit minas: q̃a
alic̃ nõ fuisset Petr⁹ suasus.(Rñdit ei
petrus.) Qui inc̃ oia maxie timebat a
chr̃o separi ſm Chrys. (Dñe:nõ tm̃ pe
me.ſz z ma.z caput.) Dic̃ aũt Tho.q̃
sic̃ in hoie sc̃ tria.s.supmũ:mediũ:z infi
mũ.i.caput: man⁹: z pedes.ita in hoie
interioꝝ sũt tria.i.ratio supioꝝ/ q̃
aia inheret deo.z inferioꝝ/q̃ vacat opi⁊
bus vite actiue.z sensualitas. Sciebat
aũt dñs discipl'os esse mũdos q̃ ad ca⁊
put:qz erãt deo ẑiũcti p fidẽ z charita⁊
tem.z q̃tũ ad man⁹: qz eoꝝ opa erant
sctã: sed nõ q̃ ad pedes.i.alic̃s affectus
terrenoꝝ. Et ideo subdit (Dixit ei Je
sus. Qui lotus est).s.per baptismũ ſm
Aug.(nõ indiger)si nõ supuenerat mo⁊
tale (nisi vt pedes lauet).i.hũanos af⁊
fectus ſm Aug.sine q̃b⁹ post baptismũ
p̃sens vita nõ ducit.ideo alia mẽbra nõ
est necesse lauare (Et vos mũdi estis)
scz p baptismũ. Sicut em̃ ỏr Augu.et
scũs Tho.ex hoc loco intelligim⁹ illos
fuisse baptizatos baptismo Joãnis ſz
aliquos.vel baptismo chr̃i/ qỏ rõnabi⁊
lius est vt dicũt. Sz ẑ:qz chr̃s nõ bapti
zabat: ſz discipli ei⁹ Joã.ix. Ad h̃ dic̃
s.Tho.q̃ nõ baptizabat turbas.bapti
zauit tamẽ discipl'os tanc̃ familiares.
Hec ille. Põt ẽt dici q̃ se inuicẽ bapti⁊
zarunt:sed ꝑmũ est verius. Unde dicit
Aug. Nec chr̃us renuit inc̃r baptizan
di ministeriũ vt baptizatos haberet ser
uos per quos alios baptizaret qui non
defuit hũilitatis ministerio qñ eis pe⁊
des lauit (sed nõ oẽs).qz mũdicie ba
ptismali iudas superaddidit mortle pec⁊
catum: a quo solo dicit homo immun⁊

ãus:sicut a venialí dr̃ immũdos hr̃e pe/des(Sciebat em̃ q̃naz esser q̃ traderet eũ:propterea dixit:nõ estis mũdi oẽs)

Jn hac ꝓte est morale documẽtũ vt freqnt̃ pedes abluam⁹ p ꝓfessionẽ etiã si sine mortali viuam⁹:qz nõ põt cũ pe/dum mũdicia terra calcari.i.p̃sens vita duci. Orige. Jmpossibile puto non cõ/taminari extrema aĩe z infima ei⁹:q̃q̃ q̃ ad hoies ꝓfect⁹ q̃s esse putet. Pluri/mi aũt etiã post baptismũ replent̃ pul/uere scelerũ vsq; ad vertícem. Qui ꝑo legitime discipuli christi sũt erga solos pedes indigent lotione. Hec ille.

Quãtũ ad tertiũ rangit̃ admonitio quã chr̃s de facto suo fec:cũ dr̃(Postq̃ g̃ lauit pedes eorum accepit vestimẽta sua)vt decẽti⁹ doceret. Ali⁹ em̃ habit⁹ decer ministrãtẽ q̃ debet esse expedit⁹: z ali⁹ docẽtẽ q̃ debet esse g̃uis(Et cum recubuisset iterꝫ dixit eis)volẽs petro ex ponere qõ nesciebat:ꝑm Augu.(Scitz q̃d fecerim vob:)Orig.Võ vt interro gatiue ꝓferat̃ vt oñdat facti magnitu/dinẽ:vt imperatiue vt eoz erigat intelle/ctũ. Hec ille.(Vos vocatis me)h̃ noie q̃d ẽ:(magr̃ z dñe:z bñ).i.vere(dicitis. Sum eterni)qz ipe illũinat oẽm hoiem Joã.j.z ꝓseqnt̃ est ꝓncipal⁹ mgr̃:et oia nõ solũ sũt sua:sz sũt ab illo facta. Hec tñ in h̃ christ⁹ est arrogãs ꝑm Aug.q̃a qui sup̃ omnia est nõ põt supbire. Et vt idem dicẽ:null⁹ deũ nosset si non se iudi cet ipse q̃ nouit. Jõ nõ ꝓter se sz ꝓter eos seipm laudat. Et intẽdit q̃ seipz cõ mẽdare est cõmẽdabile:qñ nõ adest pe/culũ supbiẽdi:z hocip̃z vtile est alijs siẽ z apls se cõmẽdauit.ij.Cor.xj. z idem dr̃ sctũs Tho.(Si g̃ ego laui pedes ve stros dñs z mgr̃:z vos) a fortiori:vt dr̃ Chrys.(debetz)debito necessitatz i ne/cessitate:als aũt debito honestatz tñ/mõ(alter alteri⁹ lauare pedes).i.pietatz officia inuicẽ exhibere. Multi etiã:vt ait Aug.hunc habẽt morẽ vt etiã ipsos pedes fratrũ in hospitiũ manib⁹ lauent oꝛe ipo visibili. Spũaliter tñ pedes in uicem lauam⁹ qñ inuicẽ crimina ꝓfite/mur:z q̃ inuicẽ oramus:vt idem dicit.

Est aũt ia hac ꝓte documẽtũ littera/le humilitatis z pietatz ad ꝓximos:ỏ q̃ dñs ait (Exemplũ em̃ dedi vobis)non vt illud solum memorie cõmendetz aut predicetis.(sed vt quẽadmodũ ego fecꝛ ita z vos faciatis)

Passio dñi nr̃i Jesu chr̃i ꝑm Matth.ca.xxvi.

SCitis quia post biduz pascha fiet:z filius ho/minis tradet̃ vt crucifi/gat̃. Tũc cõgregati sũt ꝓncipes sacerdotum et seniо/res populi in atrium principis sacerdotum:qui dicebatur cai/phas:z consilium fecerũt vt ie/sum dolo tenerent z occiderẽt. Dicebant autem. Non in die fe sto:ne forte tumultus fieret in populo. Cum autẽ esset Jesus in bethania in domo Simonis lepꝛosi:accessit ad eum mulier habens alabastrum vnguẽti p̃/cios:et effudit super caput ipsi us recumbentis. Videntes au tem discipuli indignati sunt di centes. Vt quid perditio hec: Potuit em̃ istud venũdari ml̃/to et dari pauperibus. Sciens autẽ Jesus ait illis. Quid mo/lesti estis huic mulieri:Opus em̃ bonum operata est in me. nam semp pauꝑes habetis vo/biscum:me aũt nõ semp habebꝛ tis. Mittẽs em̃ hec vnguentuz hoc in corp⁹ meũ:ad sepeliẽduz me fecit. Amẽ dico vobis vbicũ q̃ p̃dicatũ fuerit hoc euãgeliũ in toto mũdo dicet̃:z q̃ hec fecꝛ memoriã ei⁹. Tũc abijt vn⁹ de duodecim q̃ dr̃ Judas scarioth ad ꝓncipes sacerdotũ:z ait illis. Quid vultz mihi dare:z ego

vobis cum tradam. At illi constituerunt ei triginta argenteos. Et exinde q̄rebat oportunitatē vt eū traderet. Prīa aūt die azymoꝝ accesserūt discipuli ad ihesū dicētes: Ubi vis paremus tibi comedere pascha: At Jesus dixit. Jte in ciuitatem ad quendā: z dicite ei: Magister ōt Tempꝰ meū ꝓpe est: apud te facio pascha cū discipulis meis. Et fecerūt discipuli sic ꝓstituit illis ihesus: z parauerūt pascha. Uespere aūt facto discūbebat cū duodecim discipulis suis. et edētibꝫ illꝰ dixit. Amē dico vob̄ q: vnꝰ vestrū me traditurꝰ est. Et ꝓtristati valde cepert singli dicere. Nūq̄d ego sū dñe: At ipe rūdēs ait. Qui intingit mecū manū ī parapside. h̄ me tradet: Filiꝰ q̄dē hoīs vadit sicut scriptū ē de illo. Ue aūt hoī illi p quē filiꝰ hoīs tradet. Bonū erat ei si natꝰ nō fuisset hō ille. Rūdens āt iudas q̄ tradidit eū dixit: Nūq̄d ego sū rabbi: Ait illi. Tu dixisti. Cenātibꝫ aūt eis accepit ihesus panē z bñdixit ac fregit dedit q̄ discipulis suis z ait. Accipite z comedite. hoc ē corpꝰ meū. Et accipiens calicē gr̄as egit: z dedit illis dicens: Bibite ex h̄ oēs. Hic est enī sanguis meꝰ noui testamenti qui p multis effūdet in remissionem peccatoꝝ. Dico aūt vobis. Non bibam amodo de hoc genimine vitis vsq̄ in diem illum cū illud bibam vobiscū nouū in regno p̄ris mei. Et hymno dicto exierunt in mōtē oliueti. Tunc dicit illis ihesꝰ. Oēs vos scandalum patiemini in me in ista nocte. Scriptū est enī. Percutiā pastorem z dispergentur oues gregis. postq̄ autem resurrexero precedam vos in galileam. Respondens aūt petrꝰ ait illi. Etsi omnes scandalizati fuerint ī te: ego nunq̄ scandalizabor. Ait illi ihesus. Amen dico tibi: q̄a in hac nocte anteqū gallꝰ cātet ter me negabis. At illi petrꝰ: Etiam si oportuerit me mori tecum: non te negabo. Similiter oēs discipuli dixerunt. Tunc venit ihesus cū illis in villam que dicitur gethsemani: z dixit discipulis suis. Sedete hic donec vadam illuc orem. Et assumpto petro z duob̄ filiis zebedei cepit contristari z mestus esse. Tunc ait illis. Tristis ē anima mea vsq̄ ad mortem. Sustinete hic et vigilate mecum. Et progressus pusillum procidit in faciem suam orans z dicens. Mi patꝫ si possibile ē trāseat a me calix iste Ueruntamen non sicut ego volo sed sicut tu. Et venit ad discipulos suos z inuenit eos dormientes. Et dicit Petro: Simon non potuistis vna hora vigilare mecū vigilate z orate vt non intretis in tentationem. Spiritꝰ q̄dē promptus est. caro autem infirma. Jterum secūdo abiit: et orauit dicens. Pat mi si nō potest hic calix trāsire nisi bibam illum fiat voluntas tua. Et venit iterꝫ z inuenit eos dormientes. Erant enī oculi eorum grauati. Et relictis illis iterꝫ abiit z orauit tertio eundē sermonē dicēs. Tunc vēit ad discipulos suos

Et dicit illis. Dormite iã & requ
escite: Ecce appropinq̃bit hora
& filius hois tradet in manꝰ pec
catorũ. Surgite eamꝰ: ecce ap
propinq̃bit qui me tradet. Ad
huc illo loquẽte: ecce iudas vnꝰ
de duo decim venit: & cũ eo tur
ba mlta cũ gladijs & fustib⁹ mis
si a principib⁹ sacerdotũ & senio
rib⁹ ppli. Qui aũt tradidit eũ:
dedit eis signũ dicẽs. Quẽcũq;
osculatꝰ fuero ipe est: tenete eũ.
Et cõfestim accedẽs ad iesũ di
xit. Aue rabbi: et osculatꝰ est eũ.
Dixitq; illi iesus. Amice ad q̃d
venisti? Tũc accesserũt & manus
iniecerũt in iesũ: & tenuerũt eũ. Et
ecce vnꝰ ex his q̃ erãt cũ iesu: ex
tẽdẽs manũ exemit gladiũ suũ
& percutiẽs seruũ principis sacer
dotũ: amputauit auriculã eius
Tũc ait illi iesus. Cõuerte gla
diũ tuũ in locũ suũ. Oms em̃ q̃
acceperint gladiũ: gladio pibunt
An putas q̃ nõ possũ rogare
patrẽ meũ: & exhibebit mihi mo
do plus q̃ xij legiones angelo
rũ: quõ g̃ implebunt scripture:
Quia sic opz fieri. In illa hora di
xit iesus turbis. Tãq; ad latro
nẽ existi cũ gladijs & fustib⁹ cõ
phendere me: q̃tidie apud vos se
debã in tẽplo docẽs: & nõ me te
nuistis. Hoc aũt totũ factũ est vt
adimplerent scripture pphaꝝ.
Tũc discipli oes relicto eo fuge
rũt. At illi tenẽtes iesũ: duxerũ
ad caiphã principem sacerdotũ:
vbi scribe & seniores congenerãt.
Petrꝰ ãt seq̃batur eũ a lõge vsq; i
atriũ principis sacerdotũ: et in
gressus intro: sedebat cũ minis
tris vt videret finẽ. Principes
aũt sacerdotũ & oẽs pslium q̃re
bant falsum testimoniũ ptra ie
sum vt eũ morti traderẽt: & non
inuenerũt: cũ multi falsi testes
accessissent. Nouissime aũt ve
nerũt duo falsi testes: & dixerũt
Hic dixit: Possum destruere tẽ
plũ dei: & post triduũ reedifica
re illud. Et surgẽs princeps sa
cerdotũ ait illi. Nihil rñdes ad
ea q̃ isti aduersus te testificant?
Jesus aũt tacebat. Et princeps
sacerdotũ ait illi. Adiuro te per
deũ viuũ vt dicas nobis si tu es
chr̃s filius dei? Dicit illi iesus.
Tu dixisti. Verũtamẽ dico vo
bis: amodo videbitis filiũ hois
sedentẽ a dextris virtutis dei: et
venientẽ in nubib⁹ celi. Tũc pri
ceps sacerdotũ scidit vestimen
ta sua dicens. Blasphẽauit: q̃d
adhuc egemus testib⁹: ecce nũc
audistis blasphemiã: q̃d vobis
videt? At illi rñdentes dixerũt.
Reus est mortis. Tũc expuerũt
in faciẽ ei⁹: et colaphis eũ ceci
derũt. Alij aũt palmas in faciẽ
eius dederũt: dicẽtes. Prophe
tiza nobis chr̃e: q̃s est q̃ te pcus
sit? Petrꝰ vo sedebat foris i atrio
Et accessit ad eũ vna ancilla di
cẽs. Et tu cũ Jesu galileo eras?
At ille negauit coram oib⁹ dicẽs.
Nescio q̃d dicis. Exeunte autẽ
illo ianuã vidit eũ alia ancilla:
et ait his q̃ erãt ibi. Et hic erat
cũ iesu nazareno. Et iterũ nega
uit cum iuramẽto: q̃ non noui
hoiem. Et post pusillũ accesse
runt q̃ stabãt: et dixerũt petro.
Vere & tu ex illis es: nam & loq̃
la tua manifestũ te facit. Tunc
cepit detestari & iurare: q̃ non
nouisset hoiem. Et cõtinuo gal
lus cãtauit. Et recordatꝰ est pe

trus ꝓbi ihesu qđ dixerat: priusq̄ gallus cantet: ter me negabis. et egressus foras fleuit amare. Mane ãt facto ꝯsiliū inierunt oēs ꝑn cipes sacerdotū et seniores ppli aduersus iesum vt eum morti traderent: et vinctū adduxerūt eum z tradiderūt pontio pilato ꝑsidi. Tūc vidēs iudas q̄ eū tradidit ꝙ damnat⁹ cēt, pnīa duct⁹ retulit triginta argēteos ꝑncipibꝫ sacerdotū et senioribꝫ dicens, Peccaui tradēs sanguinē iustū. At illi, dixerūt, Quid ad nos: tu videris. Et ꝓiectis argenteis i tẽplo recessit, et abiēs laqueo se suspēdit. Prīncipes aũt sacerdotū acceptis argēteis dixerunt, Non licet mittere eos in corbonā: q̄ pciū sanguis ē Cōsilio aũt inito: emeruut ex illō agrū figuli in sepulturā pegrinorū. Propt̄ ꝟ vocat⁹ ē ager ille ach el demac, hoc ē ager sanguis vsq̄ in hodiernū diem. Tūc impletū est qđ dictū est ꝑ Hieremiā ꝓphetā dicentē. Et acceperūt triginta argenteos preciū appreciati quē appciauerūt a filijs isrl, z dederūt eos in agrū figuli sicꝯstituit mihi dñs. Jesus aũt stetit añ ꝑsidem: z interrogauit eū ꝑses dicens, Tu es rex iudeoꝝ: Dicit ei iesus, Tu dicis. Et cum accusaret a principibꝫ sacerdotū z senioribꝫ nihil rñdit. Tunc dicit illi pilat⁹ Nō audis q̄nta aduersū te dicūt testionia. Et nō respondit ei ad vllum verbū: ita vt miraret̄ preses vehemēt. Per diem aũt solennē consueuerat preses dimittere populo vnum vinctum quem voluissent. Habebat ãt tūc vnū vinctū insignē q̄ dicebat barabbas. Cōgregatiq̄ illō pilat⁹ dixit, Quē vultis dimittā vob: barabbaz an iesū q̄ dicit̄ chr̄s. Sciebat ei ꝙ ꝓ inuidiā tradidissent eū. Sedēte ãt illo ꝓ tribunali: misit ad eū vxor ei⁹ dicēs Nihil tibi z iusto illi. Multa enī passa sū hodie ꝓ visū ꝓpt̄ eū. Principes ãt sacerdotū z seniores persuasert̄ pplis vt peterēt barabbā iesū ꝙ pderēt. Rñs ãt ꝑses ait illi Quē vultis vob de duobꝫ dimitti Ãt illi dixert̄ Barabbā: Dic̄ illi pilat⁹, Quid igit̄ faciā de iesu q̄ dicit̄ chr̄s: Dicūt oēs: Crucifigat̄. At illi ꝑses, Quid enī malī fec̄: At illi magis clamabāt dicētes: Crucifigat̄. Videns ãt pilat⁹ q̄ nihil ꝓficeret sz magis tumult⁹ fieret, accepta aqua lauit man⁹ coram pplo: dicēs Innocēs ego sū a sanguine iusti hui⁹ vos videritis. Et rñdens vniuersus ppls dixit, Sanguis ei⁹ sup nos z sup filios nr̄os. Tunc dimisit illis barabbā: iesū aũt flagellatū tradidit eis vt crucifigeret̄. Tūc milites ꝑsidis suscipientes iesū i ꝓtorio: congregauerūt ad eū vniuersā cohortē. Et exuentes eū chlamydē coccineā circūdederūt ei Et plectentes coronā ō spinis posuert̄ sup caput ei⁹: z arundinē i dextra ei⁹. Et genu flexo añ eū: illudebāt ei dicētes. Aue rex iudeoꝝ Et exuētes i eū accepert̄ arundinē: et percutiebāt i caput ei⁹. Et p⁹ q̄ illuserūt ei exuerūt eū chlamyde: z iduerūt eū vestimētis eius, z deduxe

runt eū vt crucifigerēt. Exeuntes autem inuenerunt hominē cyrenēum nomine Simonem hunc angariauerūt vt tolleret crucē eius. Et venerūt i locum qui dicit golgatha: qđ est calua rie locꝰ. Et dederūt ei bibere vinum cum felle mixtum. Et cū gustasset noluit bibere. Postq̄ ām crucifixerūt eum: diuisērt vestimēta eius sortē mittētes. Et sedētes seruabant eum. Et imposuerunt sup caput eiꝰ causam ipiꝰ scriptā. Hic est iesus rex iudeoꝝ. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones: vnꝰ a dextris: et vnus a sinistris. Prętereūtes autē blasphemabāt eum: mouētes capita sua et dicētes. Vah q̄ destruit templum dei: et in triduo illud reedificat. Salua temetipsum. Si filius dei es: descende đ cruce. Similiter et pīcipes sacerdotum illudētes cū scribis et senioribꝫ dicebant. Alios saluos fecit seipsum non potest saluum facere. Si rex isrāel est descendat nunc de cruce et credimus ei. Confidit in deo: liberet eum nunc si vult. Dixit enim: qz filius đi sum. Idipsum autem et latrones qui crucifixi erāt cum eo improperabant ei. A sexta autem hora tenebre facte sunt super vniuersam terram: vsq̄ ad horam nonam. Et circa horam nonam clamauit Jesus voce magna dicens. Heli heli lamma zebthani. Hoc est. Deus meus deus meus vt quid dereliquisti me. Quidam autem illic stantes et audientes: dicebant. Heliā vocat iste. Et continuo currens vnus ex eis acceptam spongiam impleuit aceto: et imposuit arundini et dabat ei bibere. Ceteri vero dicebant. Sine: videamꝰ an veniat Helias liberans eum. Jesus autē iterum clamans voce magna: emisit spiritum. Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo vsq̄ deorsum. Et terra mota est: et petre scisse sūt: et monumēta aperta sunt: et multa corpora sanctorum qui dormierant surrexerunt. Et exeuntes de monumentis post resurrectionē eius venerūt in sanctam ciuitatem et apparuerunt multis. Centurio autem et qui cum eo erāt custodiētes Jesum: viso terremotu et his que fiebant: timuerunt valde dicentes. Vere filius dei erat iste. Erant autem ibi mulieres multe a longe: que secute erāt Jesum a galilea: ministrātes ei. Inter quas erat Maria magdalene: et maria iacobi: et Joseph mater: et mater filiorū Zebedei. Cum autem sero factum esset venit quidaz homo diues ab arimathia nomine ioseph: qui et ipse discipulus erat Jesu. Hic accessit ad Pilatum: et petiit corpus Jesu. Tunc iussit reddi corpꝰ. Et accepto corpore Joseph inuoluit illud in syndone munda et posuit illud in monumento suo nouo quod exciderat i petra: et aduoluit saxum magnum ad ostium monumenti et abiit. Erant autem ibi maria magdalene et altera maria sedentes contra sepulcrum.

Scitis quia post bi/duū pasca fiet ꝛc. Mat.xxvj. Circa passionez dñi nr̄i Jesu chr̄i ab euangelistis tanguntr̄ia puncta.s. Quō chr̄ist⁹ fuit p̄ditus/ Quō captus/ Et quō sententiat⁹.

Quātū ad p̄mū sciēdū est q̄ p̄ncipiū hui⁹ p̄ditiōis fuit vnguētū effusuz. Sic em̄ narrat btūs Joā. euāgelista: chr̄ist⁹ Lazar̄ q̄triduanū resuscitauit: et h̄ fm mgr̄m hist. fuit factū feria.vj. añ dñicā de passiōe: q̄ tr̄i die credit factū q̄li die legit. Istō miracl'm fuit magnū ꝛ patēs ita q̄ negari ñ potuit: cū fuerit p̄ns mlt/titudo iudeox̄ notabil'. Vñ tot⁹ mūd⁹ post chr̄m abyt: vt dr̄ Jo.xij. i. tota gēs iudaica. Et ē hyp̄bole: q̄. s. maior ps illi⁹ pp̄li admirabat chr̄m. Jō iudeox̄ p̄/cipes stari i dñica seqntr̄: q̄ dr̄ ō passiōe vel fm alt̄s i sabbato p̄cedēti congregati sūt ad ꝓsiliādū de morte chr̄i dicētes Quid facim⁹: q̄ h̄ hō mlta signa facit ꝛc. vt dictū ē feria.vj. p̄cedenti. Chr̄is g̃ abyt i regiōne iuxta ōsertū ꝛc. vt ibi habes. Sz sic idē Joā. narrat: añ sex dies pasce. i. sabbato añ dñicaz oliuar̄: chr̄is exyt ō defto ꝛ venit i bethaniā: vt habes feria.ij. post die oliuar̄. Et i crastinū. i. die oliuar̄ intrauit hierl'm cū magna gl'ia: ꝛ sero redyt in bethaniā. Et idē fec̄ die lune ꝛ die martz: i die āt mercurij ñ fuit i hierl'm. In die g̃ martz seu feria tr̄ia dixit discipul' suis (Scitis q̄ post biduū). i. i die Iouis seu feria q̄nta (pasca fiet.) Scōz Amb. pasca ē nomē grecū ꝛ fcat passiōez. Fz Aug. yo ꝛ Hiero. est hebraicū ꝛ fcat trāsitū: eo. s. vt ōr Hiero. q̄ āgel⁹ p̄cutiēs egyptios videns domos filiox̄ isrl' signas sanguie agni: trāsibat eas ñ ledēs. Vl' q̄: vt dic. Ipe dñs p̄bens auxiliū pp̄lo suo desup̄ amb̄ulauit. Vl' forte q̄ pp̄lus dei trāsiuit mare rubrū: ꝛ a futurte i libratē: ō h̄ dictū ē sup̄ feria.v. Est āt sic ibi dictū est pasca nomē eq̄ocū in diuersis linguis diuersa fcās. imo i eadē lingua hebraica ē eq̄ocū vl' analogū. Nā sic ōr mgr̄ hist. ꝛ s. Tho. ij. q. xlvj. ꝛ colligit ex diuersis locis scripture: pasca fcat q̄tuor. s. agnū paschalē: ꝛ panes azymos: ꝛ p̄mā die azymox̄: ꝛ oēs dies azymox̄ seqntes Hic aūt sumit pascha p agno: vt dicat (pasca fiet). i. imolabit agn⁹: q̄ vt dicit Theo. i die palmar̄. i. decima die mensis segregabat a grege: et q̄tradecima. i. die Iouis ad vesperā imolabat. Etsi q̄at: vñ ortū h̄z ista festiuitas: Dic Gorra: q̄ eā de⁹ instituit p̄p̄ter tria. Prio p̄p̄ mūdi illo tp̄e creatiōnē: ꝛ eiusdē annuā renouatiōnē. Et scōo p̄p̄ pp̄li israeliti/ci ō egyptiaca futurte liberatiōnē. Et tertio p̄p̄ filij futurā tp̄e illo incarnati/onē. Et q̄rto p̄p̄ mūdi liberatiōez: quia fm Glo. Lu.ij. xxv. martij ꝓcept⁹ ē dñs ꝛ eadē die crucifix⁹. Sz hic ē q̄stio: q̄re dr̄. Scitz q̄ post biduū pasca fiet. de inde subdit post pauca ō ꝓuulio facto i bethania: de q̄ ōr Joā. q̄ fuit añ sex dies pasce. Aug. aūt ō ꝓsensu euāgeli. solui t: q̄ Joānes de illo ꝓulio locut⁹ est fm ordinē historie. Matt. aūt ꝛ Lu. re capitulādo tm̄. s. vt ostendāt occasiones p̄ditiōis. (ꝛ filij⁹ homis). i. ipe chr̄s: qui sic se appellat causa hūilitatz: cū se posset dicere filiū dei. (tradet) Chr̄ist⁹ sic dic Orig. fuit tradit⁹ p̄mo a deo patre passioni p̄p̄ miscōiam. Sic em̄ ōr scūs Tho. iij. q. xlvij. de⁹ chr̄m tradidit passioni inq̄ntū eū pordinauit parti: ꝛ inq̄ntū eī dedit charitatē qua voluit pati: et inq̄ntum ei auxiliū in passione nō attulit liberādo eum a morte. Scōo a iuda iudeis p̄pter auariciā. Tertio a iudeis gentilib⁹ p̄llaro: scz ꝛ eius ministris p̄p̄ inuidiā. Quarto a diabolo morti p̄pter timorē ne p̄dicādo totū genus humanū de manib⁹ eius liberaret: nō aduertēte q̄ h̄ magis p morte q̄s p doctrinā faceret. Possum⁹ etiā addere q̄ ipe seipm tradidit ex charitate. Et q̄ Pilat⁹ eum tradidit ministrz vt crucifigeret: timēs perdere officium suum (Vt crucifigat) Ly vt respectu oim̄ p̄dictox̄ videt importare finem p̄pter quē tradebat: nisi respectu iude: q̄ nō tradebat eū vt moreret ille: sz vt ipe lucraret: cuius ꝓsecutiue traderet eum vt moreretur (Tunc) scz ante pasca fm Remigiū. i. feria q̄rta: fm Wgr̄m. histo. (congregati sunt)

In die Parasceues

Alt. s. de qb⁹ dr̃. Et ħ qr vt ôt mgr̃ hist. audierãt chr̃m dicẽtẽ. Nõ me videbitis amodo ⁊c. Vñ timuerũt ne vellet aufugere. In hac die aũt vt dictũ est noluit chr̃s cẽ i hierl'm: vt haberẽt ꝯsiliãdi tps (Principes sacerdotũ). i. xpiũ. sũmi sacerdotes: ô qb⁹ freqnt dictũ ẽ (⁊ senio-res ppli). i. iudices ordinarij: de qb⁹ dictũ ẽ feria q̃rta post tertiã dñicaz q̃dragesi. (i atriũ pncipis sacerdotũ) q̃ aliter erat pnceps q̃ pdicti: qr erat simpl'r sũmus sacerdos sup oẽs (q̃ dicebat Caiphas) q̃ vt ôt Joseph⁹: emerat sũmũ sacerdotiũ. (⁊ ꝯsiliũ fecerũt) nõ vt occideret chr̃m: qr tã i alio ꝯsilio erat ꝯclusuz: sz de mõ occidẽdi eum sine euasiõe. Vñ dr̃ (vt Ieſũ dolo) ⁊ in ħ innuit innocẽtia chr̃i (tenerẽt). i. caperẽt (⁊ occiderẽt) non dolose: sz patẽter (dicebãt ãt. Nõ in die festo). s. tenere eũ dẽm⁹ (ne fortẽ tumultus fieret i ppl'o) ꝓpt diuersas ppl'i volũtates: vt ôt Orig. Quidã em̃ eũ valde amabãt: ⁊ q̃dã valde odiebãt. Vl' fortẽ ñ timebãt sedit̃lõez popular̃ũ int se: sz roti⁹ ppl'i ꝯ pncipes: qr maĝ ps popli fauebat chr̃o: sz postmodũ fuerint suasi ad oppositũ. Leo papa i smõe pascali. Prouidẽtib⁹ igit pncipib⁹ ne i sctõ die tumult⁹ ortret: nõ festiuitati sz facinori studebat. Seditiões em̃ fieri turbaz in pcipua solẽnitate metuebãt: ñ vt populꝰ nõ peccaret: sed ne chr̃s euaderet. Hec ille. Sic aũt ôt Chrys. mutari sũt ab isto ꝯsilio. Nã inuẽto eo q̃ eũ trade-ret ill' in ipa solẽnitate chr̃m ⁊ tenuerũt ⁊ occiderẽt. Solẽnitas em̃ paschal' incipiebat feria q̃nta ad vesperaz: ⁊ septẽ diebꝰ durabat. Sic aũt ôt mgr̃ hist. tradito-rẽ sic inuenerẽt: qr iudas audiẽs eos congregatos: iuit ad eos actualit̃ existẽtes in ꝯsilio. Et qr audiuerat chr̃m moriturũ: existimauit q̃ nõ resurgeret: iõ intrarim voluit aliq̃d p̃ eꝰ morte lucrari: et eũ vẽdidit ill'. (Cũ ãt eẽt Ieſus i bethania) Ista q̃ ħ narrant fuerũt facta sabbato aĩ dñicam oliuaz: vt prz Joã. xij. Sz nõ btus Matth. recapitulat ea: qa vult dicere occasionẽ pditiõis chr̃i que fuit vnguentũ: vt dictũ ẽ. Freqntabat aũt dñs bethaniã: vt ôt Raba. instãte passiõe. Prio vt resurrectio Lazari ostaret oim mẽorie traderet. Scõo vt Deitatẽ ꝺuotio approbaret. Tertio vt iudeorũ obstinatio inexcusabilior redderet (In domo simõis leprosi) q̃ fuit auũculus Lazari ⁊ sororꝫ eꝰ. Et vt ôt Hiero. ⁊ mgr̃ hist. tam nõ erat leprosus nisi noie. Fuerat em̃ curatꝰ a dño. Quõ ãt ī illa domo facta fuerit chr̃o cena i sabbato p̃dicto habes s̃. feria. vj. post diem palmaz (Accessit ad eũ mulier) q̃ fuit maria sororꝰ Lazari: vt prz Jo. xij. ⁊ habes ẽt s̃. feria. vj. aĩ dñicã ꝺ passiõe (habẽs alabastꝫ). i. vas ꝺ alabastro. Est ãt alabastꝫ fm Raba. genꝰ marmoris candidi varij colorꝭ: qꝺ oritur vnguẽta (vnguẽti). i. vnguẽto plenũ (pciosi) Dic̃ brũs Joãnes: q erat nardi pistici .i. fidel: nõ adulterati. s. ex mixtiõe alterius nature. Pistꝭ em̃ grece: latine dr̃ fides. Vl' pistici fm Beꝺ. i. mixti ex spicis ⁊ foliꝭ: qꝺ pciositatẽ arguit. Vl' fz alios ⁊ fz Aug. dr̃ spicꝭ a loco. Marcꝰ ꝺo ôt nardi spicati: qr. s. pigmẽtarij spicas ⁊ folia huiꝰ herbe plꝰ cõmendãt q̃ alias ptes. Et addidit: pciosi: qr vt dic̃ mgr̃ hist. fuit ista nardꝰ indica seu ô india. Fuit g̃ pciosũ: qr fuit ô nardo: ⁊ q̃a ô india: ⁊ qr de spicꝭ eiꝰ: vl' de spicꝭ ⁊ foliꝭ (Et effudit) Ecce magnificẽtia marie (sup caput ipiꝰ recũbẽtꝭ) Unxit ẽt pedes: vt alias dictũ ẽ: ⁊ hr̃ Jo. xij. Quare ãt ista m'lier ħ fecerit: ⁊ quõ intelligant ꝓba q̃ hic dixit chr̃us: vide sup̃ feria. vj. post palmas. Sz q̃re nõ tardauit vsq; post cenã: Ad ħ ôt Aug. dẽ ver. dñi. q cũ i illa cena eẽt Lazarꝰ q̃ fuerat mortẽ exptus: ⁊ de ipa vl' eiꝰ dolore ab astantib⁹ int̃rogarent chr̃s sctẽs se moritur̃ in breui tã violẽta morte: alterat⁹ est i mẽsa. Quod maria ꝓpendẽs ad ꝺfortãdũ eũ accelerauit vnctionẽ. (Uidẽtes aũt discipli: indignari sũt dicẽtes) Sz q̃re indignabant alij a iuda q̃ nõ erãt latrones: cũ viderẽt chr̃m patiẽter ferre? Ad ħ dic̃ Aug. q euãgelista posuit plurale p singulari p synechdochen: qr videt⁹ solus iudas fuisse locutꝰ ꝯ ħ: vt prz Joã. xij. Uel sic dic̃ Rabanꝰ. alij indignati sunt iuda suggerente nõ ꝓpter lucrum

vt iudas: sz ꝓpter paupes in ſitate (Ut
qđ pđitio hec: Potuit em iſtō venūda
ri mlto z dari pauplb⁹. Scies ār Jesus
diſciplor ꝗrelas (Ait illis. Quid mole
ſti eſt; huic mlieri: opus ei bonū opata
eſt i me) qz chr̄s erat paup z laſſus z de
licat⁹: z triſt; ex memoria future mor;.
Et ō illa el'yna fuit bñ z oportune fcā:
qz alia dz exhiberi nobili paupi: et alia
ruſtico: z tāto mag; q̄nto chr̄s erat i vi
te extremis. Vñ ſubdit (Nā ſp habebi
tis paupes vobiſcū: me aūt nō ſp habe
bit;). ſ. p̄ſentē corpalit: ſec⁹ i ſacramēto
altar; z ꝑ gr̄az: iuxta illō. Ecce vobiſcū
ſum vſq ad ꝯſūmatōez ſecli. Mat. vl.
(Mittes em hec vnguentū h̄ in corpus
meū ad ſepeliēdū me fecit). i. p̄uenit vn
gere corpus meū more ſepeliendor: qđ
facere non poterit qñ ſepelīar rone feſti
z acceleratiois reſurrectiois mee. Mō
q̄dez fecit vel ſcienter vel inſtinctu dei.
(Amē dico vob: vbicūq; p̄dicatū fuerit
euāgeliū h̄). i. fides mea (in toto mūdo:
dicet z q̄ hec fecit) id ē narrabit iſta vn
ctio (in memoriā ei⁹). i. ad laudē z gl'iaz
ſp̄⁹ marie. Et h̄ dixit ne ipa de diſcipu
lor reprehenſiōe erubeſceret vl' doleret.
(Tunc abiit vn⁹ de duodecim) Hoc qđ
dī tūc: ſm Aug. nō ē referēdū ad id qđ
ꝑ recapitulatōez interpoſuit euāgeliſta
de iſta vnctione. Nō em ſtatim poſt illā
Judas abiit: ſed refert ad id q̄d ſup di
ctū eſt: cōgregati ſūt p̄ncipes. Tūc em
ad eos abiit iudas (qui dicebat Judas
ſcarioth) ad differētiā. ſ. alteri⁹ iude fra
tris Jacobi minor;. Erat aūt ſcarioth
villa vñ iſte p̄dictor oriundus eſt: ſm Remi.
(Ad p̄ncipes ſacerdotuz) qs audiuerat
eſſe i ꝟſilio ſupdicto (Et ait illis. Quid
vultis mihi dare: z ego vob eū tradā:)
ſcz ſine ſtrepitu (At illi) mutātes ꝟſiliū
ſm Chr'y. (ſtituerūt). i. promiſerūt (ei. xxx
argēteos) Glo. h̄ dicē q̄ eodē pcio vendi
tus eſt Joſeph: qđ ſm aliqs vez ē iuxta
lxx. interptes: tū ſm hebraicā ꝟitatem
Joſeph eſt vendit⁹. xx. argēteis: vt ptz
Gen. xxxvij. Hoc tū nō obſtante fuit fi
gura venditiōis chr̄i: qz in ſimilib⁹ non
oportet eſſe oia ſimilia. Argente⁹ autē
valet. x. numos vſuales: z ꝟ̄ir. xxx. argē
tei valebāt trecētos: z ſic i morte chriſti
recupauit iudas valorē vnguēti (Et ex
inde). i. ab illo tūc (q̄rebat opportunita
tē). ſ. tp̄is z loci (vt illum traderet) ſine
ſtrepitu z turbis (Pria aūt die azymo
rū). i. in die iouis q̄ erat. xiij. meſis ſm
Hiero. in q̄ ad veſpam imolabāt paſca
ſeu agn⁹: z tūc tenebant iudei veſci pa
nib⁹ azymis vſq ad. xxj. die eiuſdē men
ſis: vt h̄i Exo. xij. Sz q̄r Joānes dr
h̄ factū ante die feſtū paſce. Ad h̄ dico q̄
Joānes ꝑ paſca capit feriā. v. q̄ erat ſo
lennis inter dies azymor: eo q̄ in eius
veſpera imolabāt agnus: ſm ſ. Tho. iij
pte. Alij aūt euāgeliſte p̄mā die azymo
rū dicunt illaz in q̄ agnus imolabāt: vt
ptz ꝑ ſ. Tho. ſup Joā. xiij. z. iij. q. lxvj.
ar. ix. ad p̄mū circa finē. Sed aduerte
vt ab eodē elicit ſup Joā. vbi ſup. q̄ p̄
ma dies azymorū dicebāt feria ſexta q
erat paſca: z feria q̄nta que erat vigilia
ei⁹: ſed feria. vj. p̄mo z ꝑ ſe dicebat p̄i
ma dies azymor: feria aūt q̄nta ſolum
gr̄a partis. i. ſue veſpe q̄ ad ſequētē die
ptinebat. Hāc diſtinctiōez greci nō co
ſiderātes dixerūt q̄ chr̄s vna die anticip
pauit comedere agnū quē comedit. xiij
luna: z ꝟ ſeq̄nt qz adhuc iudei nō veſce
bant azymis ꝟ decrauit vt dicūt i fermē
taro. Vide aūt de his oib⁹. xij. p. q. xlvj.
ar. ix. (Accesserūt diſcipli ad ieſum di
cētes. Ubi vis parem⁹ tibi comedere
paſca). i. ad comedēdū agnū paſcalem.
(At ieſus dixit. Jte i ciuitatē). ſ. hierl;
(ad quēdā) cui⁹ chr̄s nō exp̄ſſit nomē: ſz
tū vt ōr b. Dar. ōdit diſciplis ſignū q̄
illū cognoſcerēt dicēs/ q̄ dū introīret ci
uitatē occurreret eis homo: baiulās am
phorā aque ad domū illā in q̄ volebat
agnū comedere. Scōm tū q̄ die Aug.
ly: ad quendā: nō ſunt ẏba chr̄i ſz euāge
liſte: chriſt⁹ autē dixerat q̄ irent ad pa
trem familias domus ad quā ferret aq̄
(z dicite ei: magiſter dicit. Temp⁹ meū
ꝑpe eſt) ſcz morīēdi: (apud te faciō)
ſc̄ eſt facere volo (paſca cū diſciplis me
is) quaſi dicat. Para locum et neceſſa
ria. Iſte creditur fuiſſe diſcipulus chri
ſti: ſed occultus (et fecerunt diſcipu
li ſicut conſtituit illis Jeſus: z parauer

rant pascha. Vbi spe aūt fcō) q̄ hora debebat agn⁹ māducari ((discūbebat cū. xij. discipl̄is suis) Ex q̄ ptz q̄ pdītorē q̄tū i se erat reuocabat a scelere: qz nō repellebat a cōuiuio: et in h̄ ipo q̄ ēt oñdit se et⁹ pdītōez nō ig̃rare: dū dr (z edētib⁹ illis: dixit. Ame dico vob: qa vn⁹ vr̄m me tradit⁹ est. Et cōtristati valde/ceperūt singli dicere: Nūq̄d ego sū dñe?) Apli q̄dem de p̄senti sciebāt se nō hīe cōsciam de tali crimine: sed timebāt ne in futur̄ laberenť in illō: z de hoc introgabant. Quidā tñ dicūt eos tantū verbis chr̄i credidisse/ q̄ timebāt ne illum traderēt de p̄senti directe vel indirecte lz hoc i sua ꝓscīētia nō viderēt (At ipe) volēs magz in ꝑticulari exp̄mere pdītorem: nec tñ volēs eū determinare (respōdens ait. Qui intingit mecū manuz in parapside.) Btūs Dar. dicit in catholico. Sicut aūt dicit Raba. parapsis est vas escar̄ q̄dratū a paribꝫ apsib⁹. i. eq̄s lateribꝫ dictū. Latinū ꝓ est vas ficticium aptū ad cōtinendū liquorē. Et sic dic̄ s. Tho. forte idē vas fictile z cōliū latorum erat: z in eo erat succus lactucarū agrestiū fm magr̄m hist. in quē succum intingebant buccellas. Scōm tñ pdictū magi. nō dicit parapsis/qz q̄drangulū vas esset: sed qz parīū erat laterū: ita q̄ videť velle q̄ latera pl̄a q̄ ē q̄tuor hr̄et: licz oīa essent eq̄lia. Et h̄ videť vex. qz de illa scutella q̄ mō mōstrat Janue: et credit esse istō vas/ cōstat q̄ nō est q̄dri latera. imo q̄ eam viderūt dicūt q̄ videtur figure rotūde: q̄si plures habeat angulos q̄ q̄tuor. Qz aūt sit illud vas: signū est. qz est lapis p̄ciosissim⁹ tāte magnitudis/ vt in natura repiri nequeat eiusdē nature. Vñ credit chr̄s vas fictile aut alteri⁹ materie in hunc lapidē cōmutasse in lapidem. s. smaragdū: vt dr (Hic me tradet) Et sic fm mag. hist. illud dictū. Vnus vr̄m z̄c. qō potest intelligi de duodeci: z de alīs p hec ꝓba restringit ad duodecim q̄ solt cum chr̄o intingebāt. Et tunc vt dicit Joannes/ ipe Joānes innuēte petro/ q̄siuit a domino q̄s esset. Qui dixit esse illum cui daret panē intinctū. Sed h̄ alī discipuli nō aduerterūt. qz silenť dictuz est fm magistrū hist. Ipe vero Joānes aut obdormiuit / aut reuelare alīs non est ausus. Et si querak q̄re Petrus per se/ ip̄m non interrogauit. Dicit ideo esse. qz ꝓus fuerat in lotione pedū increpatus: timuit q̄ iterū increpari. Sed qz neq̄ ex hoc iudas a scelere reuocak: ideo subditur pena (Filius q̄dem hois vadit sicut scriptū est de illo. Ve aūt homi illi per quē filiꝰ hois tradet: Bonū ei erat si nat⁹ nō fuisset homo ille) Sed ꝓtra quia dr Augu. lib. de liberoarbi. Cōsidera q̄tum bonū est esse: qō beati z mi/ seri volunt. Malus est em esse z miser esse / q̄ omīno non esse. Hec ille. Ad h̄ ertiā est rō talis. Malū em̄ est negatio boni debiti in esse: sicut cecitas. tō quā/ to pl̄a bona q̄ aliquā negat cōez remouēť tāto ipa est mal⁹ malū. Vnde pcius est mors q̄ cecitas. Ip̄m aūt nō esse remouet oñe bonū. q̄ est summū malū. Haz sīd esset pcius: illō remouerer pl̄a aut maiora bona: qō est ipossibile. Ad h̄ dicit q̄ duplex est natiras. s. ex vtero cū hō pdit in lucez ex ventre matno. Alia est in vtero: cū aia rōnalis infundit corpi. Et de p̄ma q̄dem nō est dubiū. q̄ melⁱ⁹ est nō fuisse natū / q̄ esse dānatū. Qui em̄ morit ante p̄mā natiuitatē z post secundā: morit cuz solo originali pctō: et ꝓsequent nullā penā sensus experit: sed tantūmodo penā damni. Sed loquendo de secūda: adhuc nō est dubiū q̄ melius est sic non esse natū: id est esse oñino nihil/ q̄ esse damnatū: si in damnatione intelligimus z cōsideramus eternam penam et eternā culpam. Potius em̄ q̄libet deberet eligere nihil esse/ q̄ cōmittere vnū peccatū mortale: imo etiam venale. quia q̄libet debz plus deū q̄ se/ z se in deo: q̄ se in se diligere: cuz illud sit bonū suū malus. Si ꝓ in damnatione ꝓsiderek sola pena: sic est dubiū. Hiero. em̄ tenet q̄ melⁱ⁹ est oñino non esse/ q̄ male esse. Idē videť tenere s. Tho. in. iij. dist. l. q. ij. vbi videť velle q̄ dānati recta rōne appetūt nō esse. Sed tñ dist. xlvj. q. ij. ar. ij. q. j. dr: q̄ ds punit citra condignū/ originale nō an/

nihilādo naturā: allegās illō Thren. iij
Discōle dñi qz nō sumꝰ ꝓsumptī: z idē
videt de actuali mortli. a fortiori Qui
busdā vr q esse dānatū sit aliqō bonū:
oino aūt nō esse sit nullū. z ꝓnr simplr:
illō est melioꝰ: vt ōr Aug. vbi s. vbi dic:
q si diabolo darer optio / potiꝰ debere
eligere sp miserū esse/ q̄ omino nō esse.
Vñ ad Hiero. pōt dici q loquit de da
mnatiōe vt includit p̄ncipalē miseriam
.i. culpā. Ad s. Tho. in. iij. dist. i. dici
posset: q licz ibi q̄rat: vtrū dānati recta
rōe possint appetere nō esse. tñ in rñsio
ne ōr ꝺdem: q̄ b possunt rōne delibera
ta. sed nihil ōr de recta/ nisi itelligat de
recta p accñs q̄ est fm ꝺd: inq̄tum p nō
esse puanf aliq pena nature. vel loqf de
miseria gra pene z culpe sil. Vō aūt p
se est tale: simplr est tale. z ꝓnter ip̄z nō
esse simplr est petius. Vñ ꝓcludit Leū
tius in suo qōli. q dānati appetūt nō es
se rōne deliberata: sz tñ errāte z nō rcā.
qō vel forte est nō ꝓsiderata culpa. Qz
tñ q̄ dñr p b aliq mō non cōcludūt. Ad
dictū Augu. ōr s. Tho. q intelligit de
ip̄o nō esse p se. sic em̄ nullo mō hz rōnē
boni aut appetibil. ip̄m aūt esse miser
haber aliquā rōnē appetibilis. s. ip̄m ee.
Sz tñ vt ōr ip̄m nō esse p accñs. i. inq̄
tū est puatiuū mali. i. pene: sic est q̄ddā
bonū z appetibile. Vñ z dānati sic ap
petūt illō. Scōm alios tñ Aug. loquit
de mixta eoꝝ q̄ solū p originali puniūt:
sz hūc sensum ea q̄ de diabolo dic euer
tunt. Ad rōnē dici pōt q ꝓcludit q ip̄z
nō esse p se z fm se est pessimū: z nullo
mō appetibile. sed secꝰ p accñs. sic econ
uerso ip̄m esse p accñs. i. rōne mali an
nexa ē malū z odibile. Illa igit ꝓba: bo
nū erat: z ceca multiplr exponūt. Prio
fm Raba. z Hiero. qz melioꝰ est omino
non esse q̄ miserū esse. z bonū ei fuisset
nō esse natū ex vtero vel in vtero. Scōo
iuxta alios exponit de natitate ex vtero.
Sic em̄ fuisset ei bonū. i. minꝰ malū: qz
solūp originali puniret. Et sil̄r de nati
uitate in vtero. qz melioꝰ ei fuisset oino nō
esse q̄ esse miserꝝ. p fecte. i. q̄ ad penā et
culpā. Iz nō q̄ esse miserū q̄ ad penā tm.
Tertio exponit de natitate spūali bo
na p vocatiōnē ad apl̄atū. qz melius. f.
minus malū fuisset ei nō esse vocatū: qz
ille nō cōmisisset illō scelꝰ. vel miliꝰ fu
isset. Et q̄rto de spūali mala qua. f. na
tus est diabolo. (Rñdit autē z iudas q̄
tradidit eū di.) ne. f. suo stilētio seip̄m p
deret. (Nunq̄d ego sum rabbi:) Chr̄y.
Quāuis dñs potat dixisse. argentū es
paratus accipe: z adhuc audes intro
gare. nihil hoꝝ dixit mitissimꝰ iesus: no
bis reg̃las z t̄minos p̄figens. Seq̄t ei.
(Et ait illi. Tu dixisti.) Hec ille. Et
fm Raba. ip̄e iude fecuit se h scire: sed
nō alijs q̄ nō aduerterūt q̄d dictū esset
Postq̄ ꝙo dñs typicū pasca manduca
uit/ voluit instituere sacr̄m eucharistie.
Jō vt ōr s. Tho. iij. q. lxxx. z. iij. di. xj.
chīs sumpsit corpus suū z sanguinē fm
Hiero. z glo. Ruth. iij. nō solū sacrālit
sed etiā spūal̄r. qz licz nō fuerit i eo au
gmēnata gra: tñ hūit spūalē dulcedinez
in institutiōe hui⁹ sacramēti. Vñ dixit.
Desiderio desideraui hoc pasca mādu
care vobiscū anteq̄ patiar. Et sil̄r illō
dedit Jude fm Dion. in ecclīastica hie
rarchia. z Aug sup Joā. licz Hila. sup
Mat. dicat oppositū. Jp̄e em̄ nob fuit
exemplū iusticie: iō nō debuit petrem
occultū repellere. Sub buccella tñ Ju
das simplicē panē post q̄ coīcauerat ac
cepit: fm Aug. z post buccellā augmē
tatū est petr̄m eius. vel qz exaspatus est
videns se deprehensuz. vt qz p̄sumpserat
manū cū magro ad scutellā porrigere:
vt bonā ꝓsciam mentirek. Hec ex illo.
Dicit ergo. (Cenātib⁹ aūt eis accepit
iesus panē) Ex quo apparet fm Augu.
ad ianuariū q̄ nō coīcauerūt ieiuni. Et
hoc vt dic saluator fecit vt illud sacr̄m
maxime eoꝝ īmpmerek memorie quod
non ita fuisset factū si a p̄ncipio ista fe
cisset. Ultimoꝝ em̄ magis cōsueuimus
reminisci. Placuit tñ spūt scō: vt ōr q̄
nos ieiuni cōicemus. Scōm Goz. autē
post esum agni chīus dedit suū corpus
discipl̄is. Primo vt oñderet finiri lega
lia sacrificia: z instituī nouū. Scōo vt
ꝑitas imediate succederet figure z ym
bre. Tertio vt oñderet hūc cibū ee anie
nō corp̄lis: p b q̄ corpe iā sakato dat⁹ é.

In die Parasceues

(Et bñdixit)q̄ bñdict io ꝛz ꝙ innuit sā. Tho. non fuit cōsecratio: vt parebit (ac fregit dedit q̄z discipl'is suis: z ait. Accipite z comedite. Hoc ē cor'p⁹ meum) Cōtra: qz fm ꝟ videt ꝙ ꝓus dederit pa nē ad māducādū q̄ ꝓsecrassz: vl' ꝙ ñ cō secrassz his ꝟbis q̄z neurz ꝓuenit. Ad ꝟ dr s. Tho. i. iij. di. vij. sic. Quidā vt etiā Innocē. cuius recitādo opinionem alior: dicūt ꝙ chr̄s p ptātez excellētie si ne forma ꝓsecrauit: deide ꝓtulit formā q̄ nos ꝓsecrarem⁹. Sz ꝟ: qz dr euāgeli sta ꝙbñdixit: qd vtiq̄z aliq̄b ꝟbis factū est. Alij dicūt ꝙ ꝓsecrauit sub aliq̄b ꝟ bis: sz ignorz nob: nō sub bis: ꝟ est cor'p⁹ meū. Sz ꝟ: qz sacerdos ꝓsecrando ista ꝟba ꝓfert: vt tūc a chr̄o ꝓlata: q̄ sīc ne q̄z tūc ita neq̄z nūc efficiūt ꝙuersionem Alij dicūt ꝙ ꝓfecit sub p̄dictz ꝟbis oc culte: z postmodū ea ꝓtulit scō publi ce. Sz ꝟ: qz sacerdos ꝓsecrās ꝓfert ea ī ꝓsona chr̄i vt publice dicta. Jō alij me li⁹ dicūt: ꝙ ꝙ dicta ꝟba ꝓsecrauit: z sel' tm̄ ea ꝓtulit. s. añq̄ cor'p⁹ suū exhiberet discipl'. sz tñ euāgeliste nō sp narrant res eo ordie q̄ geste sūt. Hec ex illo. (Et accipiēs calicē grās egit z dedit illis di cēs. Bibite ex ꝟ oēs. Hic ē em̄ sanguis me⁹) Sciēdū est ꝙ ista nō est p̄cisa for ma sanguis. Euāgeliste em̄ nō intende bāt tradere sacramentor formas: q̄ fm Diony. z s. Tho. in ꝓmitiua eccl'ia de buerūt ee occl'te (noui testamēti) subau di ꝓfirmator. Dr aūt ꝟ testamētū: id ē ordiatio ad pactū seu lex dei: nouū: q̄a nouit ordinatū: z qz a nouo rege factū: z qz noua hz sacramēta: z qz hominē in nouat: z qz ꝓtinet nouū mādatū dilecti onis: vel antiquū nouo mō: z noua pre mia exponit z spōdet: vl' antiq̄ nouo mō (q̄ ꝙ multz effundet in remissionē pecca tor) ñ dixit ꝙ pauez neq̄ ꝙ oib: sz ꝙ mlt is: qz nō venerat: vt ꝺr Remig. vnam gentē tm̄ saluare: sz mlt os de oib gen tib. Et q̄dē q̄ntū ad sufficiētiā: z q̄ntuz est ex pte chr̄i ille sanguis ꝙ oib fusus est: sed q̄ ad efficaciā solū ꝙ mlt is (Di co aūt vobis: nō bibam amodo). s. post hāc cenā (de ꝟ genimīe vitis) id ē ꝺ vi no qꝺ gignit a vite. Dicit em̄ genimē a gigno: sicut germē a germino. (vsq̄z in diē illū). i. post resurrectiōez (cū illud bi bam vobiscū nouū) id ē i nouo modo ꝛz Chr'y. (i regno p̄tis mei) post resurrecti onē. Tūc em̄ vt idē Chr'ys. ait: chr̄s bi bit vinū nouo mō: qz non indigebat ci bis vt añ/nec cibū vl' potū sibi incorpo rabat. Tūc aūt chr̄s bibit i regno dei: qz iā apertū erat celū: z ipe erat i aia z in corpe gl'iosus. Vel i regno intelligit id ē i eccl'ia militāti q̄ formata est i chr̄i passiōe q̄ntū ad istū statū quē mō hab z ꝛz eadē fuerit a p̄ncipio mūdi: cū p pas sionē adq̄situerit sibi regnū (Et hymno dicto) sez ꝙ grāz actiōe (exierūt in mōtē oliueti) Brūs Mare⁹ dic̄: ꝙ venerunt ad p̄cdinm q̄d dicit gethsemani. Bea tus aūt Joānes dic̄/ꝙ egressus Jesus ibat trans torrentē cedron. Et oīa sunt vera: qz in radice mōtis oliueti erat il lud p̄cdiū: ad q̄d ex ciuitate non pate bat accessus nisi transito torrente p̄dī cto. Sic ergo ptz primū: sez quō chr̄ist⁹ fuit p̄ditus a Juda.

Quātū ad scōz. s. quō chr̄s fuit capt⁹ Sciēdū ē/ꝙ Iudas post buccellā sūptaz de manu chr̄i: vt ꝺr brūs Joā. exiuit fo ras ad accipiendum milites vt caperet chr̄m: quē credebat trurū illuc q̄ freq̄nt ibat. s. in montē oliuaz (Tūc ꝺr illis ie sus. Oēs vos scandalū) id ē ruinā (pa tiemini i me) id est occasiōe mei (in ista nocte) qz ego capiar z vos fugiet z (Scrt ptū est em̄) Zach. xiij. (Percutiā pasto rem) id est chr̄m (z dispergent oues gre gis) id ē discipli. Est tñ sciendū vt dicit Dgr̄ histo. ꝙ in Zacharia nō sunt ista ꝟba: sed ista sentētia. Nam ibi ponitur oratio ꝓphete ad dñm dicētis. Percute pastorē z dispergent oues gregis. Hic aūt ponit vt ait: responsio dñi exaudiē tis oratiōnē ꝓphete z dicentz. Percutiā zc. (Postq̄ aūt resurrexero p̄cedā vos in galileā) cū ista dicat ad ꝓsolandū de stitutos: specialiter de galilea facit mē tionē vt intelligerent ꝙ eum viderēr in loco in quo non timerent iudeos: vt ait Chr'y. (Rñdens aūt Petrus) tanq̄ fer uens z qui se fortē putabat (ait illi. Et si omnes scandalizati fuerint in te: ego

hunc scādalizabor.i.nō te deserā. Et ī ꝺ nō mētiebat:qz credebat se dicere verū:sz tū psūptuose loqbat:nō ꝑsiderans suā fragilitatē. Vñ ꝑ ꝺ grauī ꝓmiss⁹ est cadere ꝯ alīs:z itez ꝑ ꝺ qz futur⁹ erat pastor ecclie:vt suo casu alīs cōpati sciret. (Ait illis ihesus. Amen).i.vere ꝺico tibi.qz ī hac nocte añ ꝯ gall⁹ cantet:ter me negabis)Soler aūt ꝺ querī: qre chr̄s ꝓmiserit cadere Petrum? Et rñdet ꝙ ꝺ ꝓmisit ꝓmo vt oñderet ꝙ p⁹ habitā grām p̄t q̄s peccare mortaliter. Scḋo vt nō pl⁹ chr̄o ꝯ sibi credat. Tertio vt nemo ꝺ se ꝑsumat. Quarto vt discant prelati subditis esse cōpatiēdum.

Est aūt sciēdū ꝙ Matth. Lu. z Joā. q̄ ad ꝺ eodē mō dicūt. s. ꝙ Petrus erat negatus⁹ ter añ ꝓmū cantū galli. Sed ḃrūs Mar. dic̄/ꝙ erat negatus⁹ ter añ scōm galli cantū: ita ꝙ scḋa z tertia negatio debebat esse post ꝓmā vocē galli: z ante scḋaz: z sic videt dissonātia eē ꝺ z ibi. Soluit aūt Aug. ꝺ ꝑsen. euang. z magi. hist. Nā ipa trina negatio petri: est vnū q̄ddā totū ex tribus ꝓtibus integratū: q̄d est negatio Petri. Que petri negatio ante ꝓmū galli cantū ē inchoata z ante scōm finita: ita ꝙ due eius ꝑtes. i. due negatiōes ꝑriales fuerūt inter ꝓmā z scḋam vocem galli z vna ante ꝓmam Matthei⁹ ꝙ Lu. z Joā. ꝑsiderātes tribus negatiōis ꝓncipium qḋ ꝓmā vocem galli pcessit:dixerūt. Nō cantabit gallus donec ter neges me. i. donec incipiat trina negatio. Marc⁹ ꝺo qz ꝑsiderauit eiusdē finē dixit:añ ꝯ gall⁹ bis vocē dederit:ter me negabis. Per ista aūt q̄ dic̄ Augu. declarat oportie quō res gesta sit. Sed remanet q̄stio de ꝺbis chr̄isti. Utz. s. dixerit:añ ꝯ gall⁹ cantet vl añ ꝯ gall⁹ bis vocē dederit. Et dicēdū est ꝙ successiue dixit vtrūq;. Nam vt dicit Marc⁹: Petr⁹ audita sua negatōe ampli⁹ loqbat:ꝙ si etiā secū oportet illū mori:nō negaret chr̄m: z tūc chr̄s iterū replicauit ꝺ negatōe sub alīs verbis. Possum⁹ tñ totā istā difficultatē aliter soluere:distinguētes inter cātū galli z vocē galli. Nā cantus mltas voces includit. Cū em̄ dicim⁹ gallū mlt̄z vicib⁹ cantare in die:putabis. s. semel ī media die z sel in aurora:vel hmōi:nō ē sensus ꝙ tm̄ vnā vocē ī aurora emittat. Dixit ꝺ chr̄s:añ ꝯ gall⁹ cantet.i.cōpleat cantuz emittēdo oēs suas voces:ter me negab Sz qz petr⁹ ꝺ audito ampli⁹ loqbat:lō chr̄s volens aliq̄d pl⁹ dicere:subiunxit ꝙ rer erat negatur⁹ añ scḋam vocē galli:cū tñ ī vno galli cantu pl̄es voces ꝯ due ꝓtineri soleāt. Beat⁹ ꝺ Mar. retulit ꝺ scōm:alīs ꝺo pmū (Ait illi Petr⁹. Etiā si oportuerit me mori tecū:non te negabo) Quid ad ꝺ chr̄s dixerit? Mar. nō expmit:sed credo ꝙ replicauerit illō qō dixit Marc⁹. s. anteqū gall⁹ bis cāt. (Silr)sic petrus(z oēs discipli dixerūt) credēres se dicere verū:qz parati erant mori(Tūc venit ihesus cū illis i villaz q̄ dr̄ Gethsemani)q̄ erat q̄ddā ꝑdīū in radice mōtis oliueti:z(dixit discipul⁹ suis) qui. s. eū indiuisibiliter seqbant(Sedete) .i.expectate(ꝺ donec vadā illuc z orem) in secreto. Innuebat aūt in ꝺ ꝙ ī tribulatiōib⁹ ozo debet esse refugiū nostrum (Et assumpto petro z duob⁹ filiis Zebedei)Isti tres fuerūt chr̄o familiarios res ceteris z magis ad secreta admittebant. Petr⁹ q̄dē ꝑ fidei feruorē: Joānes ꝑ puritatē: Jacob⁹ ꝺo qz inter apostolos ꝑm⁹ erat martyrio coronād⁹. (cepit tristari z mest⁹ eē)ad ostēsionē vere hūanitatis. Tristabat aūt chr̄s q̄ ad voluntatē vt natura. i. nō deliberatā ex rōne/siue absolute sumptā. Sz em̄ ex iudicio rōnis delibare veller mortē: imo z ō ea gauderet: tñ absolute sumēdo mortē ī se ei displicebat: qz placebat vita. Tristabat ꝙ ꝑm volūtatē ꝑ ꝓditoris nequiciā: ꝑ aplos fugā: ꝑter mīs sue tristicia: z ꝑ hierlm ruinā: z ꝑ suā mortez q̄ omia apphendebant. Scōm appetitum aūt sensitiuum tristabat valde ex redundātia predicti doloris. (Tūc ait illis. Tristis est ania mea vsq; ad mortem) z hoc dupliciter. Uno modo extensiue: quia sez vsq; ad mortē erat illa tristicia duratura: vt dicatur. Tristis est id est tristis erit. Alio modo intensiue: vt sit modus loquendi quo dolorē maximū exprimere ꝙsueimus. Erat aūt

tē chīs ī maxia aī anxietate: qz apphē debat futuꝝ malū maxim: z vidbat im possibilitatē euadēdi illō ꝓpt diuinā p ordinatōez (Sustinere h).i.expectate. (z vigilate) in oꝛone (mecū) tanꝯ amici q̄z est assistere z cōpati amicꝭ tpe anxietatū (Et ꝓgressus pusillū) Oꝛo em est eleuatio mentis in deū: qđ melꝰ fit dū q̄s est ab alijs seq̄stratus/ q̄z cū q̄s est in societate. Voluit autē oꝛare in secreto: Primo vt oñderet sue oꝛonis distantiā ad nr̄am: qz oꝛat z oꝛat: vnđ sepauit se. Scđo vt oñderet ꝙ nō solū pro aplis/ sed ꝙ oīb est sua oꝛo. Tertio ne videre tur facere ꝓtra doctrinā suā. Mat. vj. Clauso ostio oꝛa tē. Quarto: vt doce ret nos ad oꝛādū secretū inq̄rere. qđ nō dico q̄si eccl'ia sit fugiēda / imo est am plectēda: sed qz in ipa eccl'ia dz q̄s se cretū appetere (ꝓcidit in faciē suā) bu miliādo se (oꝛans z dī.) Ad intellectū tñ sequētis oꝛonis sciendū est ex doctri na s. Tho. iij. dist. xvij. ꝙ chīo inq̄tum hō erat/ oꝛare cōpetebat. Prio vt oñde ret se hoiem fm ꝙ est pē minoꝛ. Scđo vt oꝛare doceret. Tertio vt oñderet se a deo esse. Nec tñ eleuabat mētē ad ali qđ cōremplandū nouster/ qz eadē sp no uit: sed ad iplozandū supioꝛē. Cōpete bat etiā ei ꝓ se oꝛare: nō ꝓ aliq̄ defectu suo in bonis spūalib: qz nullū talē ha buit: sed in coꝛpalib. qz fuit in coꝛpoꝛe passibilis. Et licz nihil in se hꝫet quod nō vellet nesse: tñ aliq̄d habebat quod post moꝛtē volebat abesse: scz passibili tatem. Vñ dicēdo: resuscita me: vt dic ps. oꝛabat ꝓ se. Oꝛo aūt q̄ in p̄senti pas su oꝛasse dꝛ: nō fuit sensualitaꝫ vt oꝛan tis: sed vt elꝰ pro q̄ oꝛatio oꝛabat. Cum em tam sensualitas q̄z volūtas vt natu ra abhoꝛreret moꝛtē ipa rō scu volūtas vt ratio. i. vt cōsequēs deliberatōez ra tionis cōcludētis moꝛtē illā esse bonā ꝓ salute mūdi: effecta est aduocata sensu alitatis z voluntatis naturalis. Et pro vtriq̄z oꝛauit: nō ꝙ vellet fieri id qđ pe tebat: scz qz volebat oñdere affectū sen sualitatis z naturalē inclinatōem volū tatis: z ꝙ in oīi angustia ad eum est re currendū: z tñ ois volūtas elꝰ volūtati est subiicienda. Vñ si q̄rat. vtrū ois oꝛa chīi fuerit exaudita? Rñr ꝙ sic: loq̄ndo de illa quā chīs ita fecit vt eā absolute voluerit exaudiri: z ea sola exaudita est Talꝭ aūt nō fuit nisi de eo qđ ipe abso lute z delibata rōe volebat (Vī pt: si possi. est trā. a me ca. iste). i. passio quaz dt calicē. i. medicinā amarā z sanatiuā. Cōsueuit em medicia dari ī calice. Et qz ista sē dicta ex ꝓe sensualitaꝫ et na turalis inclinatōis: iō stari fm iudiciuz rōnis z volūtatē deliberatā subiungit (verūtn nō sic ego volo) volūtate. s. na turali aut sensuali (sed sicut tu) supple vis fiat. (Et venit ad discipl'os suos) qz tanꝯ hō cōsolabat ex locutione cum amicis (z inuenit eos dormētes) dupli ci ex cā fm Chryſ. Prio scz qz nox erat. Scđo qz ex tristicia erāt ḡuati. (Et dt Petro) q̄ feruētioꝛē ceteris se mōstrabat (sic:) Hic puncruādū est z legendū in trogatiue. q. d. Reprehensibil'es (nō po tuisti vna hoꝛa vigilare mecum:) q. d. Hoc mlto minꝰ est q̄z moꝛi ꝓ me (vigi late z oꝛa. vt nō intre. in ten.). i. ne a ten tatiōe superētur superemini: fm Hiero. Nō em idē est tēptari z intrare in tenta tionē (spūs qdem) vester (ꝓmptus est) ad deliberandū (caro aūt). i. affectus z ois potētia coꝛpalis (infirma) ad exe quendū z sustinēdū tentatōem futurā. Aliud est ei dicere ꝙ volebāt ꝓ chīo moꝛi: aliud facere. Hiero. Hoc aūt est aduersus temerarios: q̄ qđ crediderūt/ putāt se posse ꝓsequi. Itaq̄z q̄tū de ardo re mentis cōfidimus: tantū de fragili tate carnis timeamꝰ. Hec ille. (Iterū scđo abiit z oꝛauit) vt oñderet ꝙ oꝛatio debet esse cōtinua. z vt verꝰ ꝓbaret ꝓ pt tatem hūanitatis (dicēs. Pat mi: si nō pōt hic calix trāsire nisi bibā illū: fiat vo luntas tua. Et venit iterꝫ z inuenit eos dormiētes: Erant enim oculi eoꝝ gra uati) scz ratione tristicie maxime: z eti am ex cibi digestione: z ex hoꝛa dormitē di. Et chriſtꝰ ista secūda vice nihil doꝛ mientibus dixit: forte compassus eoꝝ fragilitati. Et sicut dicit Magister hi storiarū: angelus de quo Lucas dicit: ꝙ apparuit ei confoꝛtans eum / appa

fuit ei dū scdo orare (Et reli.il. iterū abi.z ora. ter.eū.ser.di.) z h̄ Prio fm Raba. vt doceret nos orare p̄ preterita/ z pñtia/z futura mala. Scdo: vt doceret oīones ad p̄em: z fili: z.ff.dirigēdas fm aliq̄s. Tertio: vt oñderet q̄ nulla oīo nr̄a sine pseuerātia dz esse: sed dz hīe p̄ncipiū/medīū/z finē. (Tūc venit ad discipl̄os suos: z dixit illis. Dormite iam z requescite) Sic em̄ dicit magist. z innuit Mar. xiij. chr̄s voluit discipl̄os aliq̄tulū dormire: z post paulū dixit: vt dr ibi Mar. sufficit. z tūc excitauit eos di. (Ecce appropinq̄bit hora z fi. ho. trade. in ma. pcr̄or.) Chrys. aūt dr q̄ tūc cū dixit: dormite rc. erat maxime vigilandū. sed chr̄s dixit: dormite. vt dr Prio: vt oñderet/ q̄ neq̄ visū possent sufferre futuror malor. Scdo q̄ n̄ indigeret eor auxilio. Tertio q̄ omino oportebat eū tradi (Surgite eam⁹) obuiam p̄ditori (ecce appropinq̄bit q̄ me tradet. Adhuc eo loquēte/ecce Judas vn⁹ de duodecim venit: z cum eo turba mlta) Habuit em̄ secū cohortē militū: quā dedit ei p̄ses ad req̄sitionē p̄ncipū z mltos mistros q̄s dederāt p̄ncipes sacerdotū. vt hr a b. Joāne (cuz gladīs) .i. ensib⁹. Cōsueuit em̄ in scr̄ura vocari gladi⁹ q̄ pugnak (z fustib⁹). i. lignis: vt dr Mar. seu baculis. Milites q̄dē habuer̄t arma: seruī aūt seu famli sacerdotū z senior habuer̄t fustes (missi a p̄ncipib⁹ sa. z senio. pli. Qui aūt tradidit eū/dedit eis signū di. Quēcunq̄ oscu. fue. ipe est: rene. eū) Hoc aūt fecit ne loco chr̄i caperet Jacobū minorē qui dño similli⁹ erat. Vñ z p̄ter h̄ z p̄p alia frat dñi dicebat. (Et cōfestim accedēs ad iesum dixit. Aue rabbi) Modus erat salutādi sic z nūc dicim⁹: bonū vesp. (Et osculat⁹ est eū) q: forte discipli chr̄i sic eū salutare cōsueuer̄t. Jn h̄ tñ apparet maxia chr̄i māsuetudo q̄ p̄ditoris osculū nō repulit. (Dixit q̄ illi Iesus. Amice) Amicū vocat p̄ditorez q: ipe diligebat naturā: z eū ad amicicia recipe parus erat/ si penituisset. Et q: eriā chr̄s p̄tendebat se i li cē amicū. Vel forte saluator ironice loq̄t (ad q̄d venisti?) q.d. fm Aug. Bene nouit q̄re veneris. O scular z insidiar. amicū te fingis cū p̄ditor sis. Vñ z fm Lu. dixit dñs. Juda: oscl'o filiū hois trad. (Tūc accesser̄t z ma. inie. in iesuz). s. illi q̄ erāt cū iuda. Pri⁹ tñ q̄s eū capent fuerūt p̄strati ab eo vt dr Joā. ipo dicēte. Quē q̄ritis rc. Ego suz. Et sil'r dixit vt discipl̄os sinerēt abire (z tenuer̄t eū: z ecce vn⁹ ex his q̄ erāt cū iesu). i. petrus (extendēs ma. exe. gla. suum.) De isto gladio dicunt coīter expositores: q̄ fuit gladi⁹ mēsalis magn⁹. Jn cena em̄ fuer̄t duo tales q̄b⁹ agn⁹ fuerat decisus. Sz mihi videt q̄ fuerit ensis. Nam sic narrat Lu. chr̄s in cena dixit. Qui non habet: vēdat tunicā suā z emat gladiū. Apli aūt tūc sic dr Theo. z Chrys. assū pserūt aim defendēdi magr̄m: ō dixer̄t Ecce duo gladij h̄. z hos gladios in auxiliū tuler̄t fm Chrys. ad pugndū. Vñ z q̄n milites voluer̄t chr̄m capere: apli voluer̄t eū defendere. Vñ vt dr Lu. dixerūt. Dñe: si pcutim⁹ i gladio. i. nūq̄d debem⁹ istos aggredi cū gladīs? Et q̄bus rōabil'r apparet q̄ erāt gladij apti ad pugnā: nō g̃ mēsales. q: melius fuisset hīe fustes. de q̄b⁹ in villa z in horto est p̄sil'e potuisse inueniri copiā. Sz q̄re petr⁹ arripuit gladiū: cū os dixisset nō esse resistēdū malo? Mat. v. rūdz scūs Tho. sup Jo. q̄ dñs p̄hibuerat defensionem sui: nō aūt dñi. vl q̄ apli adhuc erāt imp̄fecti. Hec ille. Sz q̄re chr̄us permisit discipl̄os suos arma portare? Dico q̄ h̄ potuit facisse vt petr⁹ pcuteret suū quē ille sanaret. ac p̄ h̄ euidenter apparet q̄ nō defendi: sz mori volebat. Sz vñ enses hīe potuer̄t? Dico q̄ i domo vbi cenauerāt. (z pcurtes suū p̄ncisacerdo. ampu. auri. eius.) Petr⁹ em̄ voluit scindere caput et⁹. vt dr s. Tho. super Jo. sed ille declinauit. Et licz ante petiuissent licentiā a chr̄o pugnādi: tñ petr⁹ nō expectauit chr̄i rñsum. (Tunc ait illi iesus. Conuerte gladiū tuum in locū suū. oēs em̄ q̄ acceperint gladiū: gladio p̄ibunt). i. p̄p̄ gladiū q̄d acceperint. fm mgr̄m hist. Jntelligēdū tñ est fm eū dem z fm Aug. q̄ ille sol⁹ accipe dr gla

dīū q̄ accipit illū sua aūcte. secus q̄ vtiq̄ gladio iubēte seu p̄mittēte lege / vel iubente deo. Vel possum⁹ dicere q̄ salua tor intendit dicere sic. Ego nolo armis defendi. Et sic̄s ex vob voluerit nūc cū ist̄ gladio pugre: pibit gladio istor mi litū (An putas: q̄ nō possum roga. pa meū: z exhibe. mi. mō pl⁹ q̄. xij. legiōn. angelor̄) Legio p̄tinet sex milla sexcē tos sexaginta sex. Si aūt vn⁹ angel⁹ in vna nocte potuit occidere i exercitu sennacherib. clxxxv. milia viros. vt p̄z. iij. Re. xix. q̄d potuissent. xij. legiōes? Nec tñ chr̄s ista dr̄ q̄si īdigeret angelor̄ suffragio: sz ad oñdēdū q̄ euadere potuisset si uoluisset. Sanauit aūt eū fz Lu. p̄mo ad p̄uersionē astantiū. scōo ad cōfirmatōez discipl'or̄ dubitatiū. ter̄io ad instructōez nr̄am: vt discam⁹ bñfacere inimicis. z q̄rto ad oñendā volūtatem passionē, Nec tñ p̄pt̄ h̄ cessauer̄t ipij fm Chrys. q̄ cū eēt nox forte nō videret. vl̄ p̄pt̄ odiū. vel potius: q̄ tanq̄ milites et sui pot⁹ obedire voluer̄t hoib⁹ q̄ deo. (Quō ḡ implebunt scr̄pture: q̄ sic oport fieri? In illa hora dixit Jesus turbis. Tanq̄ ad latronez existis cū gladijs et fustib⁹ p̄hendere me. Quoti. apud vos sede. do. in tēplo) sine armis z militib⁹ (z nō me tenuist̄.) Hoc aūt totū factū est vt iplerent scr̄pture p̄phar̄. Tūc discipli eōs relicto eo fuger̄t. At illi tenēte. duxe. ad caiphā p̄nci. sacer. vbi scribe z seni. q̄uenerāt.) Sic aūt dr̄ b. Jo. isti duxer̄t ie sum p̄mo ad domū Anne: sed tñ h̄ b. Mar. tacz: q̄ annas nō erat sūmus sacdos illo anno: sz erat socer sūmi sacdotis. i. caiphe. iōq̄ p̄pt̄ q̄ndā reuerentiā cū tñ sire hr̄ent p̄pe domū eius p̄tauer̄t ei chr̄m. Et ita fm s. Tho. sup Jo. h̄ fecer̄t de mādato caiphe: q̄ h̄ iussit vt se excusabiliorē redderet cōdēnando q̄dēnatū. Est aūt sciendū ad intellectū seq̄ntiū q̄ fm Mat. Mar. z Lu. trina negatio Petri videt facta in domo sūmi sacerdotis. i. Caiphe: q̄ de Anna q̄dā nō facit mentione. fm Jo. p̄o fcā est i domo anne. Et q̄dē Hiero. sup Mat. z Beda sup Lu. videt velle q̄ petr⁹ in domo caiphe negauerit. Augusti. p̄o de p̄sen. euā. vult q̄ negatō tota facta sit i domo anne: z q̄ euāgeliste vident dicere q̄ sit facta in domo Caiphe/ loquunt q̄ recapitulatōez. Quidā alij dicunt q̄ vna negatio fuit in domo anne: alie due in domo caiphe. Joānes aūt dr̄ eas factas i domo anne: q̄ ip̄a p̄ pter rōnes q̄ dicent reputabat domus caiphe. Dihi vr̄ q̄ sm̄a Augu. sit p̄a: sed tñ est dubiū vnū fm ist̄a sm̄am. Nā q̄n euāgeliste recapitulāt istud: nullā facit aūt mentionē de domo anne: sed tm̄ de domo sūmi sacdotis: q̄ videt icōueniēs marie apud Mat. q̄ ia añ dixerat chr̄m esse ductū ad annā. Ad h̄ dico q̄ vt p̄z ex Joāne tā annas q̄ caiphas dicebat pontifex. z sic dr̄ Augu. z s. Thom. q̄n chr̄s duct⁹ est ad annā: dict⁹ est duci ad caiphā: q̄ erat caiphe volūtas. Et h̄ innuit Joan. q̄ dixit io eū fuisse ductū ad annā: q̄ erat socer caiphe. Et p̄ōt addi: q̄ dū ducebat ad annā. ducebat vltima te ad caiphā: q̄ illa erat via sua. nō icō uenit aūt ide sil'ire/ vel moueri ad medium z vltimū. q̄ ḡ vterq̄ erat p̄tifex z sūmus sacdos: licz diuersimode. z erat vni⁹ volūtatis: ita q̄ vn⁹ deferebat alteri: z dom⁹ vni⁹ erat in via ad domū alterius. io Mar. z Lu. q̄ facta fuer̄t i domo vtriusq̄: dicūt facta in domo sūmi sacerdotis: nō exp̄sso vtrū esset annas vl̄ caiphas. Sil'r Mat. ip̄am domū anne videt dicere atriū caiphe. z q̄n duct⁹ est ad annā/ dixit ductū ad caiphā rōne dicta: z q̄ sūt facta in vtraq̄ domo: videt dicere facta in domo caiphe. Dicit ḡ. (Petrus aūt) z cū eo all⁹: vt dr̄ Joā. q̄ credit fuisse ille (seqbat) p̄pt̄ amorē (a longe) p̄pt̄ timorē (vsq̄ in atriū p̄ncipis sacdotū) p̄mo vsq̄ in atriū anne: vt dr̄ Joan. Deiñ vsq̄ in atriū caiphe: vt credit. Quō aūt petr⁹ potuerit intrare in domū anne: declarat ip̄e Joā. di. q̄ alius discipl's sequebat cū petro: z ille erat notus p̄tifici. z impetrauit ab ancilla ostiaria ingressum Petro. In hac aūt p̄ma domo. s. anne chr̄s est interrogatus de doctrīa et discipl'is suis. Ad q̄d cū rñderet suscepit a lapā: vt dr̄ Joā. ab vno huo: z petr⁹ ter negauit. Deiñ chr̄s

fuit missus ligat⁹ ad domū caiphe: in q̄ oēs alias ꝓtumelias ⁊ iniam mortis accepit. ⁊ō ōr. (Et ingressus intro sedebat) ad ignē (cū ministris vt videret finē. Principes aūt sacdotū). i. caiphas ⁊ nō annas (⁊ oīe ꝯciliū). i. multitudo ꝓncipū sacerdotū ⁊ senioꝝ et scribaꝝ) q̄rebant falsuz testimoniū ꝓtra iesum) q̄ veros testes se posse inuenire despabāt (vt eū morti traderēt: ⁊ nō inuenerēt cum multi falsi testes accessissent.) Nō em̄ q̄rebāt falsos testes simpl'r: q̄ multi tales accesserūt: sed falsos apparenť veros ⁊ iustificabiles: quos nō erat facile inuenire. (Nouissime aūt venerūt duo falsi testes ⁊ dixerūt. Hic dixit. Possum destruere templū dei: ⁊ post triduū reedificare illud) Sed quō isti testes fuerūt falsi: q̄ dixerūt id q̄ ipe dns dixerat Joā. ij. solue tēplū h̄: ⁊ in trib⁹ diebꝫ excitabo illud. Ad hoc ōr Hieronym. q̄ falsi testes fuerūt: q̄ nō eo sensu acceperūt ꝙba quo dicta fuerūt. s. de tēplo coꝝpis chr̄i. vñ et q̄dam mutauerūt vt possent iferre calumniā. nā ꝓ solue/ posuerūt: possum destruere. ⁊ p excitabo/ posuerūt reedificabo. Vñ ⁊ Dar. ōr q̄ nō erat cōuenies testiōm illoꝝ. (Et surgēs) de tribunali ex impatia (ꝓnceps sacerdotū) videns q̄ ex nihilo pot̄at eū ꝙdēnare (ait illi. Nihil rndes ad ea q̄ isti aduersum te testificant? Jesus aūt tacebat) quia ea q̄ opponebant nō erāt rnsione digna Et vt impleret illō Esa. liij. Quasi agn⁹ coram tondēte se obmutescet (Et ꝓnceps sacerdotū ait illi. Adiuro te per deū vivū vt dicas nob⁹ si tu es chr̄s filius dei)

Est sciendū sic ōr s. Tho. ij. ij. q. xc. q adiurare est ordinare aliq̄d ad aliq̄d p diuina. Est aūt duplex mod⁹ adiurādi: s. coactiu⁹ ⁊ deꝑcatiu⁹. Adiurare aūt subditos p deū cogendo ⁊ deꝑcando est licitū: sed superiores deꝑcādo solū ⁊ non cogendo. Demones tn̄ licz adiurare cōpellēdo ne nob⁹ noceāt: nō aūt deꝑcādo. Et eodē mō. s. cōpellēdo licet adiurare creaturas irrōnales: ne p eas diabolus nob⁹ noceat. ⁊ sil'r deꝑcādo: vt p eas deꝰ nob⁹ auxiliet. Adiurare aūt eas ꝼm se/ ipas/ nō vt mote sīt a deo vel diabolo: ē vanū ⁊ illicitū. Iste aūt sūmus pontifex adiurauit chr̄istū coactiue et peccauit. Hec oia ex s. Tho. Sed ꝫ: q̄ licz chr̄s nō esset subdit⁹ sūmo sacerdoti: tn̄ h̄ nō cōstabat ei. ⁊ō licite videť potuisse cogere chr̄m. Ad h̄ dico ꝼm doctrinā sancti Tho. q̄ sūmis sacerdotib⁹ cōstabat ieꝝsum esse chr̄m. ⁊ etiā si nō cōstabat eis q̄ esset filiꝰ dei: eoꝝ ign̄rantia erat affectata ⁊ crassa: q̄ sign̄ ⁊ doctrina ⁊ interioꝝ motio eiꝰ euidenť h̄ oñdebāt. (Dixit illi Iesus) ne. s. videreť ꝓtemnere nomē dn̄i: p q̄ō fuerat adiuratꝰ. (Tu dixisti) supple ꝓprie. Iste em̄ erat modꝰ loquēdi affirmatiuꝰ. Vñ et b. Dar. dixit: q̄ dns rndit di. Ego sum (Uerūtamē dico vob⁹: amodo). i. post h̄ (videbitis filiū hois) q̄ mō a vob⁹ nō magnipendiť. (sedentē a dextris ꝓtutis dei: ⁊ venientē in nubi. celi) q̄ō fiet in die iudicij. Sz q̄re ōr amodo? Videť em̄ ꝼcare q̄ statim post passionē h̄ visuri essent. Ad hoc dico ꝼm Orig. q̄ totū tp̄s a passione chr̄i vsq̄ ad diē iudicij q̄si p momēto sumit respectu eternitatis. Sciendū est aūt: q̄ vt elicit ex Luca simul cū Dar. iudei in isto cōcilio cū chr̄us nihil respōderet testib⁹: ꝓpus interrogauerūt illuz si esset chr̄us: vt dicit Lucas. Et ad h̄ vt idem dic̄: ipe rndit. Si dixero vob⁹ non credetis mihi: si aūt interrogauero: nō rndebitis mihi: nec dimittetis sez me abire. ⁊ postea subiunxit id q̄ō dictū est: sez (Uerūtamē ⁊c.) Et tūc in illis ꝙbis: q̄ dixit se sessuꝝ a dextris dei, intellexerūt q̄ se filiuz dei faceret. ideo secūdo: vt dicit Lucas: interrogauerūt eū oīes sil' dicēres. Tu q̄ es filius dei: siue h̄ dixerit nō interrogādo / sed ꝛcludēdo ex dictis eius. Et tūc ꝓnceps sacerdotū adiurauit eū dicēs. Adiuro te ⁊c. vt dictum est. Et chr̄istus respondit ꝼm Mattheū. Tu dixisti. Vel ꝼm Lucam: Vos dicitis. Oīes em̄ cōclu serant q̄ erat filius dei. Sed Matth. solum nomiat pontificē: quia erat ꝓncipalis: ⁊ quia post cōmunem oīm cōclusionem ipe solus adiurauit. Ex his ergo patz q̄ brūs Mattheus non recitat ꝓmam interrogatōem: sed scdam: ⁊ ta-

nem rectrat ꝓba q̄ chr̄s dixerat ad ꝑmā
scz Ierūtū ꝛc.(Tunc ꝓnceps sacerdo/
tū scidit vestimēta sua) ad significādū
ꝙ chr̄s blasphemasset deū:attribuendo
hoi.i.sibi id qō ē dei.s.cē deū. Cōsueue
rāt em̄ iudei i signū doloꝛ scindere ve/
stes:sic nūc aliq̄ pū ciūt bireti ad terrā
(dicens. Blasphemauit:qd adhuc ege/
mus testiū? Ecce nūc audistꝭ blasphe
miā. Quid vob videt? At illi rūdentes
dixert. Reus ē moꝛtꝭ. Tūc expuerūt in
faciē ei⁹:z colaphis eū cecidert) Est āt
colaphus ꝑpe ꝓcussio colli:sic alapa ge
naꝛ:vñ z colaphisare ē collum ꝓcutere:
qō tūc opꝓbꝛiosuꝫ erat apud iudeos:
sic̄ z mō apō mauros:vt ferk.(alū āt pal
mas i faciē ei dederūt:dicētes. Prophe
tiza nob chr̄e qs ē q̄ te ꝓcussit) Hoc deri
sorie dicebāt:qsi dicerēt. Si es ꝓpha vt
dicebak:diuina nob qs ꝓcussit te. Ha/
bebat ei faciē velatā:vt ȯr Lu.(Petr⁹
vo sedebat foꝛꝭ)nō extra domū:sz extra
locū i q̄ illudebak chr̄s. Stabat em̄ (in
atrio).i.domo. Est em̄ atriū dom⁹ spa/
ciosa:cui solebāt addi extrisec⁹ aliq̄ poꝛ
tic⁹. Videk āt ꝙ eēt petr⁹ i claustro seu
spacio qō soleт esse sine tecto in domib⁹
magnis:qꝛ ignis erat i medio oīm accē
sus ſm Lucā. Et erat i atrio deoꝛsū ſm
Marcum. Vl' erat i atrio.i.i aliq̄ loco
ignis. Nā ſm aliq̄s dr̄ atriū.s. a caligie
Sciēdū tñ ē/ꝙ iste negatiōes petri de
q̄b⁹ dicek fuert facte i domo anne. z ea
q̄ imediate añ dicta sūt in domo caiphe
Vñ Matth.h nō tenet ordinē histoꝛie
sz recapitulat ſm Aug.(Et accessit eū
vna ancilla dicēs. Et tu cū iesu galileo
eras) Ista fuit ancilla ostiaria: vt dicit
Joā.ad cui⁹ vocē petr⁹ ꝑmā negatōez
fec̄:nō i ipo igressu dom⁹.sz post igres/
sū cū staret ad ignē:vt ȯr Mar. seu ad
lumē:vt ȯr Luc.z idē ē. Vñ subdik(At
ille negauit coꝛā oib⁹ dicēs. Nescio qd
dicis) Nō em̄ forte illū ad ianuā coḡuit
cū eēt noꝛ:sz cū eū fuisset intuita ad lu/
mē:vt ȯr Lu. Sz q̄re nō sic int̄rogauit
ō Joāne. Forte h̄ fuit qꝛ Joannes erat
familiarꝭ i domo:tō ōferebat ei.nec tñ
ōferebat socio:qꝛ forte nesciebat ꝙ ille
esset,p q̄ rogauerat ioānes. Vl' forte nō
ꝓstabat ei ꝙ ioānes essꝫ chr̄i discipul⁹.
Deꝑhēdit aūt h̄ de petro:forte qꝛ tristꝭ
stabat aut flebat. Quātū ad istā ꝑmā
negatiōez ꝙueniūt oēs euāgeliste:q̄ntū
ad alias duas differūt:qꝛ vn⁹ ȯr eas fa
ctas ad vocē vni⁹ ꝓsone:alt⁹ ad vocē al
teri⁹:sz tñ reuera oēs dicūt vez:qꝛ mlte
ꝓsone ꝛcurrebāt:z vn⁹ exꝑmit vnā:alt⁹
aliā. Post istā āt ꝑmā negatiōez: vt dic̄
be. Marc⁹. Petr⁹ exȳt.i.exibat foras
ante atriū:z gallus cāuit:vt ȯr idem
Mar.sz credik ꝙ petr⁹ nō audiuerit:qꝛ
erat suspēsus anio. Nā timebat. Et dū
exiret:alia ancilla ēt incusauit eū:z re/
dȳt ad ignē vt se purgaret:tō seq̄k (Ex/
eūte aūt illo ianuā).i.dū exiret:non aūt
postq̄exierat. Timuit ei petr⁹:tō exire
voluit. Exeūte āt illo.i.cū se ad exeūdū
ꝑparet:vt ȯr Aug.erat tamē adhuc ꝓpe
ignē:vt ȯr Joā.(vidit eū alia ancilla:z
ait hic q̄ erāt ibi. Et h̄ erat cū iesu naza.
Et iterꝝ negauit cū iuramēto:qꝛ ñ nouī
hoiem) Mar.z mar.videk dicere:ꝙ ad
vocē h⁹ ancille negauerit scōo.sz Joan.
ȯr/ꝙ ad vocē astāt̄iū. Lu.ꝙ ad vocē cu/
iusdā. Sz reuera fuit ad vocē astāt̄iū:q̄
tñ fuerāt excitati ad vocē ancille:tō oēs
vez dicūt(z p⁹pusillū).i.post spaciū ho
re vni⁹:vt ȯr Lu.iā ei petr⁹ stabat secu
rus(accesserт q̄ stabāt:z dixerūt petro.
Vere z tu ex illis es:nā z loq̄la tua mani
festū te facꝫ) Mar.videk dicer ꝙista ter
tia negatio fuerit fcā ad vocē astāt̄iū:z
sic̄r Mar.Lu.ꝓo ꝙ ad vocem cuiusdā.
Jo.āt ꝙ ad vocē cognati ei⁹ c⁹ abscisa
fuerat auricla:q̄ dicebat se eū vidisse i
horto cū iesu. Et oia ista ꝓa sc̄:z sic̄ con
currerūt:vt ō se p̄t eē mānifestū (Tūc ce
pit detestari z iurare qꝛ ñ nouissꝫ hoiez)
.i.cepit iurare iuramto execratorio:qō
est grauissimū:vtpote dicendo.nūq̄ be
ne faciat mihi de⁹ si ita est. Scōa aūt
negatio fuit cū iuramēto assertorio sim
pliciter:puta dicēdo:ꝙ deum ita est. In
hoc aūt iuramēto inducik de⁹ solū vt te
stis:sed in execratorio inducik vt testꝭ et
iudex. Vel, forte vtroq̄ iuramento in
tertia negatiōe vsus est:vt innuit text⁹
dicens:ꝙ cepit nō solum detestari.i.exe
crari:sed etiā iurare(Et ꝙtinuo gallus
cāuit)scōa.s.vice:vt ȯtmar.z istā secū
dā vocē petr⁹ credik audiuisse:vñ ibdik

recordatus est Petrus ꝓbi Jesu qđ di
xerat: ꝑus ꝯ gall⁹ canter: ter me nega
bis) Dic̄ h̄ btūs Lucas: q chr̄s petr⁹ re
spexit: z tūc petr⁹ cōpunct⁹ est. Istū tñ
respectū Aug. dic̄ fuisse spūalē: qz. ſ. ei⁹
misert⁹ t. Nā corpalit videt fuisse ipos
sibile q eū aspexerit: qz petr⁹ erat foris
z deorsum: vt ex dict⁹ ptz (Et egressus
foras) extra domū. Juit em vt dr magr
hist. ad cauernā q̄ mō dr gallicant⁹: z i
ea (fleuit amare) z ex tūc cōsueuit sp ad
ꝑmū gallor cantum surgere ad oōnes
vsq ad horā matutinā: vt habet i itine
rario Clemētis ꝓ ista negatiōe. Nō tñ
videt q ad speluncā illā iuerit subito:
vl si iuit: in ea parū stetit: qz Marc⁹ vi
det velle q fuerit in domo Anne.

Quārū aūt ad tertiū. i. quō chr̄s fuit
sentētiat⁹ dr (Mane aūt facto) Nā to
ta nocte illuserāt ei: postq se dei filium
dixerat (Cōcilīū inierūt oēs ꝑncipes sa
cerdotū z seniores ppli aduersus iesuz
vt eū morti traderēt) Hoc cilīū h̄ a be
ato Mat. pontꝰ ꝓ recapitulatiōez. Fu
it ei factū añq iesus se fateret filiū dī:
vt innuit mgr hist. Et h̄ ē rōnabile. Et
q̄ em tā eū ad mortē ꝺdenauerāt tanq
reū mortꝭ: ad qđ fecissent ꝓsilīū vt eum
morti traderēt. Fecerī g̃ h̄ ꝓsilīū qñ vo
luerūt iuenire testes ad ꝙincēdū eum.
Quāuis ēt rōnabile sit vt ꝓsilīū fece
rint quō ꝑsidi reū mortꝭ ꝓbarēt (Et vin
ctū adduxerī z tradiderī pontio pilato)
Hiero. Habebār em hunc mortē: vt si
quē adiudicassent morti ligatum iudici
traderent. Hec ille. (ꝑsidi). i. ptāti. De
noie āt Pilati dirim⁹ sabbato post ter
tiā dñicaz Aduēr⁹. (Tūc vidēs iudas
q̄ tradidit eū q dānat⁹ esset: penitentia
duct⁹ retulit trigīta argēteos ꝑncipib⁹
sacerdotum z seniorib⁹: dicēs. Peccaui
tradēs sanguinē iustū) Sic āt dr Aug.
nō ē certa dies i q̄ iudas argēteos retu
lerit. Vñ qdā dicūt/ q h̄ fec audita re
surrectiōe quā futurā ñ credebat. Qui
dā/ q visis ꝑdigijs i hora mortꝭ christi.
Quidā aūt/ q ēptimū vidit iesū datū
in man⁹ ꝑsidis. Tunc em erat tā morte
damnat⁹ q̄ ad iudeos: z credidit q etiā
a Pilato damnarer ad cōplacentiā ꝑn
cipū. Istud aūt magꝭ videt ꝙsonū euā
gelio. Qualitercūq tñ fuerit ipa ei⁹ pe
nitētia inutilis fuit: qz caruit spe venie
vt ptz i textu. (At illi dixer. Quid ad
nos). ſ. ptinet (Tu videris). i. videbis si
bñ vl male feciſti (z ꝓiect⁹ argēteis i tē
plo abiēs laqō se suspēdit) et crepuit: vt
dr b Petr⁹ Act. ij. Sic ei dr mgr hist.
credit rupto laqueo cecidisse z sic crepu
isse. (Principes aūt sacerdotū acceptis
argenteis dixerūt. Nō licet eos mitte
re) id est remittere fm mgrm hist. (i. cor
bonā) vnde. ſ. eos tulerāt: vt idē dr. Est
aūt corbona vas in q̄ vota z oblatiōes
ppli reponebāt: qz corban hebraice idez
est qđ mun⁹ votiuū latine: vt dr magr
histo. (Quia pretiū sanguinis est) Isti
stulti reputabāt mortē chr̄i iustissimā:
z tamē pcium ei⁹ reputabāt ꝓphanum:
vnde ꝙuerterūt illud i vsum ꝓ mortuis
(Cōsilio aūt inito emerūt ex illis agrū
figuli) id est cuiusdā virī q sic dicebat:
eo q figulus esset fm Mgrm hist. Vel
ly figuli: vt idē dic̄ est ꝓfūi nomē. Vel
fm alios ager figuli dicebat: quia ibi q
libet figulus inuenire poterat terram
aptam vsui suo (in sepulturā peregrino
rū. Propter quod vocatus est ager ille
Acheldemach: h̄ est ager sanguinis: vs
q̄ i hodiernū dic̄. Tunc implerū est qđ
dictū est ꝑ Hieremiā ꝓpheta dicentē.)

Cōtra: qz in libro Hieremie ista non
inueniunt. Ad h̄ dicit primo fm Hie
ronymū/ q ly Hieremiā: non est de te
xtu/ nec in antiqs libris inuenit. Et tūc
quod dicit ꝓpheram debem⁹ intellige
re Zacharīā: quia Zacharie. x. habetur
ista sententia: q̄uis non ista ꝓba. Apli
em plerūq allegauerūt sententiā con
temptis ꝓbis. Scōo dato q ly Here
miā: sit de textu: dicit q licz ista autori
tas nō repiat in libro Hiere. quē habe
mus: tñ repit in alio q nō est de canone
biblie. Vñ Hiero. refert se in qdā libel
lo qui Hieremie ascribebat ista legisse
de ꝓbo ad verbū. Tertio dr q ꝛz Hie
rony. in li. de optimo gñe interpādi: ista
auctoritas sententialiter sumpta est par
tim Zacha. xj. partim Hiere. xxxij. sed
tñ Matt. totā attribuit Hiere. sic fre

In die parasceues

ħnt̄ faciũt auctores. Intelligit aũt ſic. (Et acceperũt) ipi ſacdotes (xxx. argenteos) q̄ ſt̄ p̄ciũ appciati).i. chr̄i (quē) chr̄m (appciauerũt) ipi.ſ. ſacdotes (a filijs iſrł) .i. a iuda: ponēdo pł̄e p ſingł̄a/ri: marie q̄ ipe tenebat pſonā oim iu/deoꝝ q̄b placebat iſta pditio. Vel a filijs iſrł.i. a iuda z cōpliciby/ſeu ꝓſentiē tiby. Credendū ē em̄ q̄ alīq̄s ſocios habuerit ad malū. Vł ly a filijs iſrł: nō referł ad ly appciauerũt: ſz ad ly acceperũt: q̄ tale p̄ciū fuit p̄mo acceptū a ppło q̄ illō offerebat p votis dño. (Et dederũt eos i agꝝ figuli).i. p agro figuli (ſic cō ſtituit mihi dñs.i. cōſtituꝝ reuelauit. Iſtō aũt vltimū nō hr̄ in Zacharia: hr̄ aũt in li. hieremie quē nō habem⁹. et ēt ſnialr hr̄ Hiere. xxxij. vbi ōr q̄ de mandato dñi empt⁹ eſt ager q̄dā. p quā em ptionē intellexit Matth. iſtā figurari. Aug. rñ de ꝓſen. euā. q̄ ad ł̄tām expōnez declinat: ōr h̄ vltimū eſt itelligēdū di ctū eſſe ab euāgeliſta. ſ. ſic ꝓſtituit mihi dñs. q̄ voluit dicere ſibi a dño iſpiratū q̄ hec ꝓphia ad chr̄i vendit̄oez ꝓtineret. (Jeſus aũt ſterit añ p̄ſidē) tacet h̄ matheꝰ q̄d dixerit iſti qñ chr̄m p̄ſentauerũt pilato. Dic̄ tñ Joā. q̄ Pilat⁹ dixit eis. Quā accuſatōz affertȝ aduerſus hoiez iſtū: At illi ſic̄ ōr Lu. accuſauerũt eū in triby. ſ. q̄ cōmouebat gentē. z q̄ ꝓhibebat tributū dari ceſari. z q̄ ſe fecerat regem iudeoꝝ: q̄ſi vellet ſibi regnū vſurpare. Sz pilat⁹ de duob⁹ p̄mis nō curauit. Nō q̄dē de p̄mo. q̄ cū eſſet gētilis nō curauit ſi chr̄s cōmouebat ppł̄m p̄dicādo opiones nouas i fide iudaica. Ne q̄ de ſcdo. q̄ ex publica fama nouerat: vt rōabilit̄ credit̄/q̄ ipe dixerat Mat. xxij. Reddite q̄ ſt̄ ceſaris ceſari. Jō ſolū inſrogauit de ł̄tia. Et h̄ eſt q̄d dixit Matt. (Et inſrogauit eū p̄ſes di. Tu es rex iudeoꝝ:) Et tūc chr̄s dixit (Tu dicȝ).i. verū eſt. z vt ōr b. Joā. dixit ei. q̄ erat q̄dē rex: ſz regnū ſuū nō erat de h̄ mōdo. Vñ pilat⁹ itellexit q̄ ñ erat p̄ri⁹ imperatoꝛi. Sic̄ aũt ōr Joā. pilat⁹ exiit de p̄torio vbi in ſecreto examiauerat ieſum: z dixit iudeis. Ego nullā inue/nio cām in eo q̄ dign⁹ ſit morte. Et tūc vt ōr Lu. replicaueꝛt p̄mā accuſatōem dicēres. Cōmouit ppł̄m p oēm iudeā incipiēs a galilea vſq̄ huc. Et tūc vt idē Lu. ōr. Pilat⁹ audiēs q̄ galile⁹ eēt/mi/ſit eū ad Herodē: q̄ erat dñs galilee: et tūc erat in hierł̄m. Herodes aũt eū libēter vidit ſperās ſe aliq̄d ſignū ab eo videre: ſed reputauit fatuū. q̄ nihil rñdebat. Jō remiſit eū ad pilatū: illuſū ꝑ⁹ in veſte alba. Et tūc vt idē Lu. ōr Pilat⁹ dixit ppł̄o. Ecce ego nihil in eo inueni: ſed neq̄ Herodes. Jō caſtigabo eū: ſz tñ nō occidā: ſz dimittā illū. Et illi oino petebāt vt crucifigerek. Jō dic̄ Mat. ſ. poſt regreſſum chr̄i ab Herode. (Et cū accuſarek a p̄ncī. ſacer. z ſe/nioꝛib⁹) q̄ replicabāt z aggꝛauabāt p̄ces accuſatiōes q̄ſtū poterant (nihil rñdit. Tūc dixit illi pila. Non audis q̄ſta adu/uer. te di. teſtimonia: z non rñdit ei ad vllū ꝓbū: ita vt mirarek p̄ſes vehemēt. Per diē aũt ſolēnē).i. in die paſce (cō/ſueuerat p̄ſes dimittere ppł̄o vnū victū quē voluiſſent) Erat em̄ a romanis cōceſſū iudeis: vt in die paſce/in q̄ recolebant bñficiū egreſſionis de egypto poſſet vn⁹ de carcere liberari i memoꝛiā dicte liberatiōis. Pilatus g̃ ſciēs eos ad inuandā iſtā ꝓſuetudinē inclinatos: z ex alia p̄te credēs q̄ nunq̄ peterēt Barrabā: q̄ homicida erat z ſeditioſus z peſſimus. vt h̄ Lu. xxiij. ꝓpoſuit eis quē vellent dimitti de his duobus. ſ. chr̄m/an barrabā: credēs ſe hac via chr̄m liberare. Dr̄ g̃. Habebat aũt tūc vnū vinctū inſignē. i. famoſum in malo (q̄ dicebat barrabas.) Cōgregatȝ ꝓo illis dixit pilatus. (Quē vultȝ dimittā vob: barrabā/an ieſum q̄ ōr chr̄us: Sciebat em̄ q̄ p inuidiā tradidiſſent eū. Sedēte aut̄ eo p tribunali). i. in tribunali. Eſt ā vt ōr Raba. tribunal iudicū: ſoliū reguz: z cathedra magꝛoꝛ ſcu doctoꝛ. (Di/ſit ad eū vxoꝛ ei⁹ di. Nihil tibi z iuſto illi). i. nihil habes cū eo facere: nec ōbeſte de eo itromittere: q̄ iuſt⁹ eſt (Dira em̄ paſſa ſum hodie p viſum ppł̄m cū. Ad cuius euidentiā ſciendū eſt ꝑm magꝛm hiſt. z alios ſctōs q̄ diabol⁹ vidēs ordinem paſſionis chr̄i: z patiam ei⁹. z foꝛ/

se etiã sctõs in limbo exultãtes/ timuit
p morte chĩi pdere pncipatũ. Jõ sic an-
te pcurauit ei⁹ morte: ne p ei⁹ pdicatõz
cõuerterẽt aie: ita postmodũ pcurauit
ei⁹ libatõez p vxore pilati q̃ adhuc dor-
miebat. Appuit ei vt cõsit tenet i sõnis
ope diabolico aliqđ tribile q̃ sibi t ma
rito iminerer ex morte h⁹ scti viri.(Pri
cipes aũt sacdo. t senio. psuase. pl'is vt
pete. bar. ieſuz ꝓ pderẽt. Rñdens aũt
ps̃es ait illis. Quẽ vul. vob de duo. di-
mitti: At illi dixerunt: barrabã. Dixit
illis pilat⁹. Quid igit faciã de Jesu q̃
dr chĩs:). i. vnct⁹. Loco hui⁹ dr Mar.
Quid igit faciã regi iudeoꝝ: Et h̃ iõ.
q̃ soli reges iudeoꝝ inũgebant. Dicũt
oẽs: Crucifigat. Ait illi ps̃es. Quid ei
mali fecit: At illi magis clamabãt di.
Crucifigat. Videˢ aũt pilat⁹ q̃ nil̃ p-
ficeret: accepta aq̃ lauit man⁹ coꝝ pl'o
di.) Per hec rñ nõ excusat: q̃ cũ iudex
eẽt iusticiã obſuare tenebat. t rñ pl' fa
uorẽ pl'i t timorẽ cesaris vãquit eum
sine testib⁹: t ꝓfessiõe/ t pcessu/ t defen
sionib⁹ iuridicꝫ.(Jnnocẽs ego sũ a san-
guine hui⁹ vos videritꝫ. Et rñdit vniuer
sus pl's di. Sãguis ei⁹). i. vindicta et
pena q̃ infligẽda ẽ p sanguie/ seu morte
eius (sup nos t sup filios nr̃os). s. sit: t
ita factũ est. q̃ vsq̃ hodie pl' h̃ pcim̃ sẽ
disposi. Mat. aũt Mar. t Lu. h̃ multa
omittũt: t ponũt ꝓclones quã vltimate
fecẽ pilat⁹: q̃ crucifigeret. sed Joã. sup-
plet. Sciendũ g̃ est q̃ pilat⁹ voluit li-
berare chĩm m'tiplici cã. Prio: q̃ vide
bat eũ iustũ: t iudeos odio t iuidia mo
ueri. Scõo: quia vxor sua h̃ pertũerat.
Voluit aũt libare pmo dicendo q̃ erat
iust⁹: t nõ hẽbat cãm mortꝫ. Scõo ꝓpo-
nẽdo quẽ dimitti vellẽt. Tertio repben
dendo iudeos qñ petebant barrabã di.
Quid em̃ mali fecit: tc̃. Vñ tũc voluit
eos m'tis ꝑbis auertere. Quarto fla-
gellãdo t ꝓfundẽdo chĩm: vt sic satiati
parcerẽt ei morte. Et h̃ tangit Joã. di.
q̃ pilatus flagellauit chĩm t coronauit
spinis: t induit purpura: t dedit ei arũ
dinẽ pro sceptro regio. t sub ista forma
duxit eũ ad pl'm di. Ecce hõ. Et tũc illi
li m'tro magꝫ clamauerẽt vt crucifigere
tur: q̃ sm legẽ mori deberet. Et addi-
derũt q̃rtã accusatõez: q̃ filiũ dei se feẽ
Hõ cũ audisset pilat⁹ valde timuit vi-
rl scitatẽ: t iterꝫ introduxit eũ int⁹ i pto.
et inrogauit: Vñ es tu: tc̃. Et statuit
pilat⁹ oino libare eũ: sed iudei clama-
uerẽt. Si hũc dimittꝫ: nõ es amic⁹ cesa-
ris. Hõ cũ audisset pilat⁹: dñm suũ ce-
sarẽ timẽs offendere/ dedit sniaz q̃ chĩs
crucifigerẽt. Hia pdicta diffuse narrat
Joã. sed alij omittũt rangẽtes breuiter
q̃ pilat⁹ eũ flagellauit/ t illusit/ t cõde-
mnauit. Dic̃ g̃ Mat. (Tũc dimisit illi
barrabã: ieſum aũt flagellatũ tradidit
eis vt crucifigerẽt. Tũc milites pl'dis
suscipiẽtes ieſum) Jsta nõ sẽ facta post
sniam de morte ei⁹: sed añ. vt dr Jo. sed
tñ Mat. h̃ ea recapitulat (in proꝫo). i.
domo in q̃ ꝓtor iudiciũ fac (cõgregaue
rũt ad eũ vniuersam cohortẽ. Et exuen
tes eũ chlamyde coccineã circũdederũt il-
li). i. vestẽ rubeã in sil'trudinẽ purpure
q̃ reges vtunt. Vñ Mar. dic̃ eũ indu-
tũ purpura. Vel forte in ea aliqđ pur-
pure fuit. (Et plectẽtes coronã de spi-
nis). i. iuncis marinis: vt dr magr̃ hist.
q̃ iunci pũgũt vt spine (posuerũt sup ca
put eius: t arundinẽ in dextra eius. Et
genu flexo añ eum illudebãt ei di. Aue
rex iudeoꝝ) q̃si dicerẽt. Voluisti q̃dez:
sed nequisti regre. Jsta faciebãt genti
les. sed tñ vt dr magr̃ hist. q̃ iudeis au
ctorib⁹ ista fiebãt: ideo in paſcuen ad
orone pro iudeis genua nõ flectim⁹: q̃-
uis vt idẽ dicit forte etiã aliq̃ iudei cuz
gẽtilib⁹ idẽ fecerũt (Et expuẽtes in eũ
acceperũt arundinẽ t percutiebãt caput
eius. Et postq̃ illuserũt ei) coꝝ pl'o.
Sic em̃ dicit Joã. t allegatũ est: duxe-
runt eũ in cõspectu pl'i indutũ purpu-
ra. t rõnabile est q̃ dixerũt etiam. Aue
rex iudeoꝝ videre pl'o. p q̃ derando ista
fiebãt (exuerũt eũ chlamyde coccineã:
t induerũt eũ vestimẽtis ei⁹) in q̃b⁹ du
ctus est ad morte vt cogˢcerẽt ab oib⁹.
Et duxerũt eũ vt crucifigerẽt: ipe tñ por
tabat crucẽ suã vt dr Jo. (Exeũtes aũt)
de proꝫo chĩs t duo latrões t milites:
post quos secute sunt nobiles mlieres:
vt dr Lucas. (inuenerũt hoiem cyre-

In die Parasceues

neū(a cyrene ciuitate:(noīe Simonem hūc angariauerūt).i. inīuste coegerūt ad pſonale onus:vt.ſ.pſonalr fuiret ī portādo crucē chr̄i. Eſt em̄ angaria onꝰ pſonale tm̄:p angaria ꝓo onꝰ pſonale z reale:vt cū q̄s aliq̄d ſuis expēſis faē (vt tolleret crucē eiꝰ)ſz q: ōt Jo.q chr̄s portauit crucē ſuā:optz dicere q chr̄s eā p aliquā vie ptē portauit:ſed q: feſſus erat: iposuerūt eā alij. Vl' optz dicere/q Simon adiuuerit chr̄m:ita q ambo portabāt.z h̄ innuit Lu.dicēs. Et iposuerūt ei crucē portare post ieſuz(Et venerūt ī locū q̄ dr golgatha:qđ eſt caluarie locꝰ) Scōz mgr̄m hiſt.ille locꝰ dicebāt caluarie vl' calvariaꝫ locus:q: ibi decollabant rei:z erāt ibi mlta oſſa capitū humanoꝫ. Caluaria em̄ ꝓpe ē os capitis hūani. Sctūs aūt Amb.ſup epl'am ad Roma.ōt ibi ſepultū eē Adā z ab eius caluaria ſic appellatū eē locū. Sz vt ōt idē Wgr̄:iſta credunt a falſarijs fuiſſe inſerta dictꝫ Ambroſij. Lz em̄ Adā babitrauerit i hierl'z:vt ōt Hiero. ad marcellā i epl'a q̄ incipit. Dēſurā charitas. in q̄ etiā ōt q fuit ſepultꝰ in loco caluarie:ex alioꝫ opinīōe loquēs vt credo:tñ idē ſup Mat.ōt:q Adā fuit ſepultꝰ in ebron:vt ptz Joſue.xliij. Vñ ebron antiq̄tꝰ dicebāt carſatharbe.i.ciuitas q̄tuor.q: q̄tuor magni p̄ſarche ſunt ibi ſepulti cū vxoribꝫ ſuis.ſ. Adaz z Eua: Abraā z ſara:Jſaac z rebecca: Jacob z lya. Et lz ebron ñ ſit hierl'm:ē tñ et vicina. Vñ i eadē l'ra paſſus ē dñs z habitauit ac ſepultꝰ ē adā. Et paradiſus ēt terreſtrꝫ videt ſub eadē regīōe eē ꝓpius orientē:q: illa regio ē tēperatiſſima:vt dr ab Alberto ō natura locoꝫ:q dic/q optima habitatio ē ſub paralello trāſeunte p Rodum inſulā. Dic aūt ſ.Tho. ij.q.xlvj.ar.x.ad.ij.q Jucmētꝰ ē chr̄iſtū eē crucifixū ī loco dānatoꝫ q̄ iuxta ſepulcrū ade:in ſignū q non ſolū p originali pctō:ſed etiā p actualib⁹ moriebant Eſt aūt notandū q nō eēt ꝫ fidē ne q ꝫ ſcripturā expſſe tenere q adā ſepultꝰ fuerit i hierl'z:lz ſit falſū. Sz ꝫ ꝓmo:quia ebron dicebāt antiq̄tꝰ carſatharbe.i.ciuitas q̄tuor.ſ.p̄ſarcharū. Dico q fm aliq̄s dicebāt carſatharbe.i.ciuitas arbe patrꝫ.ſ.Enoch: vl' ciuitas q̄tuor gigātū ibi ſepultoꝫ.ſ.achiman: ſiſai:thalmai: z patris eoꝫ. Sz ꝫ iteꝫ ſcđo:quia Joſue.xliij .dr/q ibi ſcz i ebron Adam maxim⁹ ſepultꝰ ē. Dico q adā fm aliq̄s eſt nomē appellatiuū: lz appropek ꝓmo hoi:vñ idē eſt dicere. Adā maxim⁹ qđ bō maxim⁹. Et ſic fm aliq̄s ibi adā ſtat p hoīe ꝓmo:fm aliq̄s p q̄dā gigāte:fm alios p abraā. Et ꝓfirmat:q: dr adam maxim⁹ ad differentiā minorꝫ:quē non eſt facile fingere q̄s fuerit:niſi ſumat adam p hoīe. Cōfirmat etiā: q: Amb. etiā i.xix.epl'a ad ozunctanū:tenet adā ſepultū fuiſſe ī mōre caluarie (Et dederūt ei bibere vinū cū felle mixtū) Joā. dic q erat acetū. Mar.vo q erat vinū myrrhatū. Dic aūt Aug.ō ꝓſen.cuangelio.q Matt.poſuit fel p amaritudine. Vinū em̄ myrrhatū ē amariſſimū. Oz aūt ōt Joā.q fuit acetū:dr dupl'r. Uno mō:q: illō vinū erat acetoſū. Ad cuius euidētiā ſciēdū ē q i q̄dā libro hebreoꝫ q intitulat Judicū ordinarioꝫ: ſcribit: q q: Salomō dixerat puer.xxxj. Date ſicerā:id ē potū inebriatiuū merētib⁹:z vinū his q̄ amaro ſūt aio:vt bibāt z obliuiſcant egeſtatꝫ ſue:z dolorꝫ ſui nō recordent ampliꝰ. Jō ſeniores iudeoꝫ oo caſiōe dicti Salomōis ſtatuerūt vt mortē dānatꝫ darēt vinū aromaticū:vt poſſent facilij mortē tolerare. Jn hierl'z āt erāt mlieres deuote:q ex pietate z duōtiōe h̄ vinū dabāt. Judei ḡ cupiditate z crudelitate ducti:trāe vinū p ſe accepe rūt:iuxta illō Amos.ij. Vinū dānatoꝫ bibebāt. Loco aūt ei⁹ poſuerūt vinum acetoſū cū felle.i.myrrha p mixtū. Poſſum⁹ etiā dicere ſcđo:q illō vas ō q̄ ōt Joā.q erat aceto plenū:nō ꝓtinebat vinū aut potionē q̄ dabāt dānatꝫ ad exhilarandū:ſz erat ibi p fetorē cadauez:vl' alia cauſa:puta q: forte vt ōt Wgr̄ hiſto.milites tulerāt ſecū vile vinū ad bibendū:qđ ex ſolis calore ꝓſum fuerat i acetū. Vñ z Mat.q ōt illō vinū nō fuiſſe felle mixtū: poſtmodū in ſequētib⁹ facīt ēt mētionē de aceto. Vñ iſtō ſcōm videt verū. Primū de iſto acero Joan/

des dic q illud accepit: qđ de vino myr/
rhato vel felleo negat. Primū vinū qđ
dānatz dabat a pncipio passiōis dabat
vt videt: (istud āt acetū fuit chro i fine
passiōis oblatū. Vñ eo accepto dixit cō
sūmatū ē: fm Joā. Et cū gustasset nolu
it bibere) Marc⁹ dr: q nō accepit. s. ad
bibēdū: accepit tñ ad gustandū (postq̄
āt crucifixerūt eū) i medio duoꝝ latro/
nū: z dicētē: pr ignosce illis (Diuiserūt
vestimēta ei⁹). s. in q̄ttuor pres fz q̄ttu
or milites q̄ eū crucifixerāt: vt dr Joan.
(mittētes sortē) sup tunica icōsutili: vt
dr Joā. qz eā diuidere noluerūt (vt iple
rek qđ dictū ē p ꝓphaz). s. Dauid: cuius
fm Hiero. h nō sit de textu Matt. sed
Joā. (dicētē. Diuiserūt sibi vestimēta
mea) alia. s. a tunica icōsutili (z sup vestē
meā). i. tūlcā pdictā: (miserāt sortē) nolē
tes eā p diuisiōez dstruere (z sedētes ser
uabāt eū) ne añ mortē o cruce rapetur.
(Et iposuerāt sup caput ei⁹ cām ipi⁹). i.
cām mortz sue (sc̄ptam) Cōsueuerāt em
sic iudei facere morte dānatz. Hec aūt
fuit cā (Hic ē Ieſus) nazaren⁹: vt addit
Joā. (rex iudeoꝝ). i. q̄ iō dānat⁹ est: qz p̄
cesarz volūtatē voluit sibi vsurpare re/
gnū iudeoꝝ. Scripsit āt hec pilat⁹ fm
alīq̄s verisorie: qz nō credebat ita esse.
Vel ad informādū aspicētes de mali/
cia iudeoꝝ: q̄ suū regē crucifixerāt. Vnō
ad eoꝝ instantiā noluit titulū mutare.
Fuit āt iste titul⁹ script⁹ hebraice/gre/
ce/z latine fm Lucā z Joā. vt oēs lege
re possent. Fuit āt ꝓtroversia inē pilatū
z iudeos p eo/q illi nolebāt q̄ scriberet
rex iudeoꝝ. fz qz se dixit regē iudeoꝝ: fz
pilat⁹ nō addeuit eis: vt dr Joā. Sic āt
dr Dḡr histo. i cruce dñi q̄ttuor ligna
dicūt fuisse. s. trūc⁹: lignū trāsuersum: z
rabula cū claulla infixa sup caput ihesu:
z lignū defossū i tra cui ifixa erat crux.
Et forte vt dr: oia illa ligna erāt diuer/
sa: qz lignū crucz inuenit eē palme z cy/
pressi: z vt q̄dā tradūt oliue z cedri. Dū
aūt crucifigerēt dñs: sic dr Luc. orabat
p crucifixoribus: (tūc crucifixi sūt cum eo
duo latrones: vn⁹ a dextris: z vn⁹ a sini/
stris) vt videret z ipe tāq̄ latro vel vi/
ctosus iuste dānat⁹. (Pretereūtes autē
blasphemabāt eū). s. vulgares (mouen/
tes capita sua z dicētes: vah) intellectio ē
subsannātz vl irridētz (q̄ destruit tem/
plū dei: z i triduo illō reedificat. Salua
temetipm: si filius dei es: descēde d cruce.
Sil'r z pncipes sacerdotū illudētes cū
scribis z senioribus dicebāt. Alios saluos
fec: seipm ñ pt saluū facere. Si rex isr'
ē: descēdat nūc d cruce z credim⁹ ei. Cō
fidit i deo: liberet eū nūc si vult. Dixit
em qz filius dei sū. Idipz āt z latrones q̄
crucifixi erāt cū eo iproperabāt ei) Cō
tra: qz Lu. dr q̄ vn⁹ aliū increpabat. Ad
h dr dupl'r. Prio fm Aug. q̄ Mat. dr
latrones id fecisse: qz vn⁹ eoꝝ fec eo mō
q̄ socios dr facere qđ aliq̄s d socera/
te fac. Scdo fz Hiero. q̄ a pncipio am
bo id faciebant: fz postmodū alter visis
mirabilib⁹ q̄ fiebāt: penituit z confessus
ē regnū chri: z statim ei dns paradisum p
misit. (A sexta aūt hora) hac ei hora fz
Mat. z Lu. z Joā. videt dns crucifix⁹
fz Mar. dr: q̄ hora tria. Pro hoc aūt
intellectu sciendū est/q̄ dies artificial'
duodecim habet horas ineq̄les: et hora
sexta ꝓplek i meridie. Sz tñ he hore ita
cōputank. vt due vl tres sil' p vna po/
nank: sic dicim⁹: pma/tertia/sexta/no/
na. Scdm g Aug. hora tertia fuit cru/
cifix⁹ linguis iudeoꝝ: qz. s. supplicauerāt
vt morerek: ex q̄ supplicatiōe secura est
mors tāde m'tis adūctis. Hora vo se/
xta manib⁹ milituꝫ: fz fm rei ꝓtatē fuit
tps mediū inē tertiā z sextā horā: iō ab
vtroq̄ extremo pt denotari. Vñ Jo. dr
q̄ erat hora q̄si sexta. s. qz iā trāsierat ter
tia z currebat mediū inter tertiā z sextā.
Et reuera credo dñm crucifixuꝫ paulo
añ. vj. z i. vj. icepisse tenebras: vt dicit
Mat. cū sotiūgit (tenebre fcē sc̄ sup vni
uersā trā. s. iudee fz alīq̄s (vsq̄ ad horā
nonā) Hiero. dr has tenebras fuisse: qz
sol ntraxit lumē suū: fz loqk ipropē vt di
cak sol lumē ntraxisse: qz hoib⁹ ñ lucebat
ipedit⁹. Mri. āt dr h⁹ cāz fuisse densissi
mas nubes. sed Dion. ad Policar. dr
h⁹ cām fuisse lunā: quā ipe vidit: vi dic
eclipsantē solē. Potuit āt ntraq̄ cā fuis
se i iudea: vt. s. sil' eēnt nubes z eclipsis
Fuerūt āt circa istā eclipsim m'ta mira

In die Parasceues

cula q̄ elicit s. Tho. ex ꝓbis Dion. liij. q. xliij. Primū: qz facta est i oppositōe lūinariū cū nūq̄ nālit fiat nisi i ꝓiūcti/one. Scōm: qz de sero luna fuit visa i loco suo i oriēte oppositra soli diamerraliter qmiracl'ose mota ē ad occidētē vt solē eclipsaret: z post miracl'ose restitutū est ei depditum: acsi non retrocessisset. Tertiū: qz icepit obscurare solem a prioriēt. ali: cū nālit fiat ecōtrario. Quarū: qz illa ꝓs solis q̄ vltimo fuit obscurata ꝓmo cepit lucere: cū nālit eōrio fiat. Quitū addit Chrys. qz trib⁹ horis dura uit. s. a. vj. vsq; ix. Etsi q̄rat q̄re dē astrologi nō fecerūt mētionē. Dī q tūc nō aduerterūt: qz nō ꝓsiderabāt ō eclipsi: sz ex alia cā talē passionē crediderūt accidisse. Sz Dionysi⁹ existēs in egypto vbi raro sūt nubes vidit illā. Quāuis etiā q̄dā historic⁹ de ꝟ videat facēr mentionē. Hec oia ex illo. Post p̄dicta aūt vt colligit ex Joā. z alijs euāgelistis chīs Joāni cōmēdauit ꝓginē. Deinde dixit. Sitio: vt videt (z circa horam. ix. clamauit Jesus voce magna dicēs: heli: heli: lāma azabthani: Hoc est: Deus me⁹: de⁹ me⁹ vt q̄d dereliq̄sti me) Sic aūt dicē glo. nō dereliq̄t de⁹ chīm q̄si diuinitas fuerit ab hūanitate separata: sed qz eum non defendit ab aduersarijs vidēbat q̄dāmodo eū dereliq̄sse. Est tñ no randū q̄ sic̄ orauit. Trāseat a me calix iste: ad exp̄mēdū sensualitatis motū: ita eodē mō hic exp̄ssit hanc vocē. s. ad ostēdendū suū magnū dolorē in sensu: ꝓsequēter verā hūanitatē. (Quidā aūt illic stantes z audiētes dicebāt Heliam vocat iste) isti fuerūt rhomani: vt ōr magister histo. z Hiero. q̄ nō intelligēres hebraicū: cū dns dixit: heli: credidēr q̄ vocaret Heliam. (Et cōtinuo currens vn⁹ ex eis acceptā spongiā ipleuit acето: z imposuit arundini z dabat ei bibere) Sz q̄re ꝟ fecit: Dico q ꝟ fuit: qz vt dicit Joānes: chīs dixerat. Sitio. Sz si iste erat vn⁹ ex rhomanis quō intellexit hoc: Ad hoc dico q ibi ante crucem erat mater chīi z mlti alij: qz vt ōr Joannes imediate aī p̄dictū verbū chīus matrē Joāni cōmēdauerat. Jdo isti ex posuerūt ei. (Ceteri ꝓo dicebāt. Sine videam⁹ an veniat Helias liberās eū) Jsti dersorie loq̄bant. Vl̄ forte iā incipiebāt interi⁹ trāgi ex inspectiōe terebraz: z ex magno clamore quē existēs i extremis emittebat q̄ erat isolit⁹ (Jes⁹ aūt iterū clamās voce magna emisit spm̄ z in ꝟ clamore videt dixisse ſm Luc. In man⁹ tuas dñe rē. ſm Joā. Cōsūmatū ē: z vtrūq; sine dubio dixit: sz p⁹ vt credo Cōsūmatū ē. Deide vltimate cū traditur⁹ esset spm̄ cōmēdauit illū p̄i di. In manus tuas rē. Ex his ꝓz q dns i cruce septies est locut⁹. Prio ad patrez p crucifixorib⁹ orās. Scōo ad latronez pmittēdo paradisuz. Tertio iterū ad patrem clamans se derelictū. Quarto ad matrē z discipulū. Quinto dicēs: Sitio. Sexto dicēs. Cōsummatū est. Septimo dicēs. In man⁹ tuas rē. (z ecce velum templi) q̄d erat duplex: vt patet Exo. xxvj. vnū. s. q̄d pendebat aī faciem tēpli. Aliud qō pendebat aī sancta sctōz: siue intelligat de ꝟ siue ō illo (scissum est in duas ptes a sūmo vsq; deorsum) z scissio ei⁹ significauit q p mysteriū chīi cōplete z ꝓsūmate erāt figure: z ꝓseqnt q̄ in veteri testamēto latebāt sub velo figuraz erant publicāda (Et terra mota ē: z petre scisse sūt: z monumēta apta sūt: z mlta corpa sctōz q̄ dormiuerāt surrexerūt) Etsi q̄dā surrexerūt cū q̄ monumēta sūt apta. s. aī resurrectionē chīi. iterū mortui sūt: qz chīs ē p⁹mogenit⁹ mortuoz. Vide de ꝟ i die pasce (z exeūtes de monumētis) ꝟ fiat punctus si resurrexerūt aī chīm z ꝓseqnter iterū sunt mortui qō rōnabili⁹ videtur (post resurrectionē ei⁹ venerūt in scām ciuitatē) id ē hier'm (z apparuerūt multis. Centurio aūt z q̄ cum eo erāt custodientes Jesum: viso terremotu z his q̄ fiebant: timuerūt valde dicētes. Vere filij⁹ dei erat iste) Sed nota q Centurio maxie mot⁹ est ex clamore chr̄isti in morte. qz impossibile est hoiem ita fortem vt clamare possit: statim expirare p vuln⁹ pus illatū. Et ꝟ innuit Dar. di. Videns q sic clamās expirasset dixit: vere rē. Vide de ꝟ san. Tho. si vis:

A

in ꝓncipio ꝓmi ꝙdlib̄.(Erāt āt ibi mu/lieres mkte alōge) Cōtra:qz ōr Joā.ꝙ stabāt iuxta crucē. Ad hō dr dupl̄r. Pri/mo ꝙ stabāt alōge respectu militū:sz tn̄ tra ꝓpe erāt vt audirēt loq̄ntē:vt ōr Jo. Scdo q a ꝓncipio qñ fuit tumult⁹ sta/bāt alōge: z postea stabāt ꝓpe (q̄ secute erāt ieſū a galilea:miſtrātes ei. Jnt̄ q̄s erat maria magda. z maria iacobi: z io seph mr̄: z mr̄ filioꝝ Zebedei. Cū sero āt factū essz venit q̄dā hō diues ab ari/marhia).i.ō arimathia ciuitate q̄ olim dicebat ramata(noie ioseph q z ipe di/scipul⁹ erat ieſu. Hic cū eēt nobil̄ z de/curio)vt ōr Mar.i.habēs sub se.x.mi/lites.vl̄ decurio.i.ō curia siue curial̄(ac cessit ad pilatū) audacter. vt ōr Mar. qz morte chr̄i erat fact⁹ animosioꝝ(z pe rūt corp⁹ Jesu. Tūc pilat⁹ iussit reddi corp⁹)Tū qz Joseph erat nobilis. Tū qz sciebat chr̄m iniuste crucifixū:(z acce pto corpe ioseph inuoluit illō in syndo/ne mūda).i.i panno lineo. Ūñ z statu/tū est ꝙ solū i tali panno cōsecratio fiat eucharistie: z nō i serico vl̄ alio:eo ꝙ in tali fuit chr̄i corp⁹ inuolutū i sepulcro (z posuit illō i monumēto suo) z ꝓseq̄nt magnifico(nouo) ꝓpē reuerentiā dñi:et ne dicerēt iudei:si fuisset ibi ꝓpus aliq̄s sepult⁹:ꝙ ille surrexisset z ñ chr̄s.(qō ex ciderat i petra) Erat āt vt ōr Beda:fa ctū tanc̄ q̄dā parua camerula: z intus erat locus ad reponēdū corp⁹.(z aduol uit saxum magnū ad ostiū monumēti z abiit. Erāt āt ibi maria magdalene:et altera maria sedētes ꝟ sepulcꝝ) ō ist̄z di cek in sabbato sctō(Altera āt die q ē p⁹ parasceuen) Est āt parasceues feria se/xta q̄ dicebat parasceues.i. ꝓpatio: q̄a sez i ea ꝓpabant cibaria ꝓ sabbato.(cō/uenerunt ꝓncipes sacerdotū z pharisei ad pilatū dicētes. Dñe recordati sum⁹ qz seductoꝛ ille dixit adhuc viuens:post tres dies resurgā. Jube g̃ custodiri se/pulcrū vsq̄ i die tertiū:ne forte veniāt discipl̄i ei⁹ z furent eum. z dicāt plebi: surrexit a mortuis. Et erit nouissim⁹ er/roꝛ peioꝛ ꝓre. Ait ill̄ Pilat⁹. Habeꝛz custodiā).i.habeatz siue accipiatz mili/tes meos q̄ custodiant(z custodite sicut scitis)qz non eritis deo cauriores (Jti/t aūt abeūtes munierūt sepulcrū)militi/bus armatz(signātes lapidē)id ē sigillā tes vt videret si aliq̄ mō moueret (cum custodib⁹)nō q̄dē signatis:sed ad signū deputatis. Hec aūt q̄ ad hist̄iā z lit/teralē sensum dicta sunt breuiter: quia si me diffundere voluissem de hoc solo oportuisset librum conficere.

Passio dñi nostri ieſu chr̄isti scdm Marcum.

Erat pasca et azyma p⁹ biduum. et querebant summi sacerdotes z scri/be quomodo Jesuz do/lo tenerent et occiderent. Dice/bant aūt. Nō in die festo:ne for/te tumultus zc̄.

Erat autem pasca z azyma post biduū zc̄.(Adole scēs aūt q̄dā zc̄.) Iste fm ali/q̄s fuit Jacob⁹ fr̄ dñi:fm ali/os Joānes euāgelista:fm alios āt ado/lescēs de domo in q̄ comederāt agnum: (Abba pr̄) Abba idē est qō pr̄:z fm ali q̄s ē hebraicū:fz alios chaldaicū.(Ana thematizare).i.iurare p execratioꝛ(de curio).i.vn⁹ ō curialib⁹. Decuriones ei dicunt q̄ sūt de curia. vel decurio dr qui sub se.x.milites hz:sic Cēturio q hz cē/tū.(z audacter zc̄.) Prius em erat disci pul⁹ chr̄i sz occult⁹. Vez exēplo mortis chr̄i fact⁹ ē animosioꝛ. Cetera patēt ex dictis in passione fm Matheum.

Passio dñi nostri ieſu chr̄isti scdm Lucam.

Approp̄inq̄bat dies festus azymoꝝ q̄ dr pa/sca: z q̄rebāt principes sacerdotū z scribe: quō Jesum interficerent zc̄.

Jntroppinq̄bat di/es festus azymoꝝ q̄ dr pasca zc̄.(Jntrauit sathanas in iu

dā).s.p effectū suggerēdo:qz iduxit euz ad malū(meā cōmemoratōz)Nā eucharistie ꝓsecratio est q̄dā passiōis chīi cōmemoratio.vtz.j.Lozx.xj.(ꝓtētio).i.intēsitio supba (maioz).i.aptioz ad regimē(bñficia)a bñfactēdo(vocant)a subditis adulātibꝫ ſm Ciril.(Nō ita erit inter vos).i.nō amicicię ꝓmatū.nec ex hīs vos maiozes reputabitꝫ q̄ alijs ꝓlati eritꝫ) (experiuit).i.aggressus est suis tēratiōibus(Ego rogaui ꝓ te pe.vt nō deficiat fides tua).s.finaliter.Ez em̄ negauerit tñ penituit. Vl'p petꝛ itelligit nō ꝓsona:sz officiū:vt petꝛ sit idē ſm aliq̄s q̄ pontifex romanꝰ:cuiꝰ fides nūq̄ defic. Sed ista expō patit infinitas q̄nes (cōfirma).i.ꝓfirmab memoꝛ ꝓprie fragilitatis/ q̄ hz sacerdociū) Vide de his dñica ḡrta aduen̄.(q̄ sc̄ptū est) scz Esa.liij.(oz ipleri de me. Et cū iniq̄s deputatꝰ est Ecce duo gladij h̄)Oblitꝰ pene de gladijs loquūt:qz magīm defensare volebant(Scitis tc̄.)Vnꝰ em̄ ensis cuaginatꝰ quē iussit reponi sufficiebat oñdit q̄ chīus volūtarie patiebat.Aliꝰ nō cuaginatꝰ oñdit q̄ apli nō sūt ꝓmissi facere q̄ licuisset. ꝛ ꝓñr q̄ melioꝛ est patia q̄ defensio etiā licita (ꝓtrās eū) eo mō q̄ ꝓtrahit hō ad p̄sentiā amicoꝝ:nō aūt qsi doceret cū aliq̄d q̄ nesciret (in agonia)ōꝛ aūt agonia ab agōe.nō qz sensualitas pugnet cū rōne:sed qz pugnat cū moꝛte quā hoꝛrebat. Sic em̄ docz scūs Tho.in.iij.sentē.ꝛ.iij.p. sensualitas in chīo mouebat sic rō volebat. Vel dicit angonia p n. ab ango gz.q̄ ē ꝓmere ꝛ ꝓtristare:sz ꝓmū est verꝰ(sic gutte sanguis tc̄.) ſm aliq̄s ex magna agonia exiuit aliq̄d de sanguine post sudoꝛes: ſm alios fuit h̄ supnaturale ad scandū:vt ōꝛ Augu.de coꝛpe suo manatura martyria. Notandū ꝙ est q̄ sanguinē fudit chīs. Pꝛio in circūcisione:vt discas resecare carnalia. Secōo i oꝛone vt oꝛes ferueāt. Tertio in flagellatiōe. Jo.xx. vt sustineas aduersa. Quarto i crucifixione añ moꝛtē. Mat.xxvij.in remediū pcōꝝ nꝛoꝝ. Quito i lāceatiōe. Jo.xix. in signū sacꝛoꝝ. Sexto in ꝑpositiōe corone. Jo.xix. vt scias coꝛonā regni ñ te posse delitijs ꝓphendere (pꝛe tristicia) Tristicia ē de malo pñti q̄ repelli nō ꝑt. Ergo ē cū aggꝝuatiōe ani depssi sub pōdere mali.et ꝓñr cū impedimēto motꝰ spūuz ad oꝛgana sensuū:q̄bꝫ spiritibus exercēt opa vite. Jō in tristicia cessant ista opa. Sic ēt fit in somno causato ex euaporatiōe ciboꝝ ad cerebꝝ. Hūoꝛes em̄ ingrossati a cerebꝛo rōne frigiditatis descēdūt ad oꝛgana sensuū:ꝛ obstruunt meatꝰ spūuz:ꝛ seqūt somnꝰ. (Sinite vsq̄ huc).i.ꝑmittēdi sūt vsq̄ ad h̄ vt me ꝓphendāt.vt ōꝛ Aug.(Principes sacerdotū) Et q̄ ptz q̄ licz maioꝛ ps p̄ncipū expectarēt i citate:tñ ibi fuerit aliq̄ coꝛ vt diligēt̄ꝰ res agerek (velauerīt).i.poſuerīt velū p̄ oculis(signū aliq̄d).i.miraculū. (At ipe ntl' rñdebat) Tū qz ille erat indignꝰ videre miracla:qz curiositate mouebat. Tū qz libasset chīm si fecisset miracla.aut fuisset locutꝰ q̄ ei placuissent (indutū veste alba) Sic ei tūc illuꝺbat fatuꝰ.(Nā antea int.e.adin.) Cā aūt erat:qz vt ōꝛ Cirill. q̄dā iudas galileꝰ de q̄ hr̄ Act.v.suasit mltis ne cesari tributa p̄starēt.ꝛ q̄dā die eo sacrificāte cū socijs (licz nō habeat ybi) pilatus eos occidit.Sz mgr̄ hist.ōꝛ q̄ q̄daz magꝰ dicēs se dei filiū/ mltos galileos seduxit.Et dū sacrificarēt in mōte garizim:vñ dixerat se ascensurū in celū:pilatus eos occidit.Et fuit indigīus herodes q̄ subditis suis Pilatus inferret moꝛtē (venient dies) scz destructionis Hier'm (Bē steriles) Nā q̄dā mater tūc filiū suū comedit: vt testat ioseph'. (Cadite).i.vtinā caderēt sup nos montes ꝛ occiderēt:ne tantis malis afficeremur. (Qz si i viridi lig̃).i.in chīo apto ad fructificandū (hec faciunt) iudei:q̄ scz me occidūt (in arido).i.in ꝓphano iudaico arido ꝛ incisione digno(q̄d fiet) id est q̄ vindicta erit sup eū:q.d.magna (nequā).i.iniq̄ ꝛ mali (qz nesciūt quid factūt) scz sim̄plices ꝛ illiterati decepti a maioꝛibꝫ:q̄ bñ sciebāt se occidere chīz quē cognouerīt heredē (in padiso) id est in visiōe dei. Statim em̄ moꝛtuo chīo oēs sufficiēt purgati viderīt deū. Vñ si latroni sunt in cruce petā ꝺimissa / quo

ad ckpā ꝛ penā: vt inuūt ꝟba chr̄i: statī p᷑ morte fuit btūs: lz ñ fuerit i padiso. ſ. in loco padiſi ſeu in celo (ꝛ ſabbatū il᷑ luceſcebat). ſ. incipiebat: qz ſ. ſolēnitas ſabbi icipiebat in veſpis pcedēt᷒ dicī.

Paſſio dñi ſm Joānem.

Egreſſus Jeſus ꝛc.

(Sciebat aūt et iudas q̄ tra᷑ debat eū locū) Sz quō h̄ pſci uit cū añ cenā ꝟpletā exiuerit Rñdet s. Tho. ꝛ Chry. q̄ chr̄s i magn᷒ feſtiuitatib᷒ ꝟſueuerat diſcipl̄os duce᷑ re ſeoꝛſum: ꝛ de feſto docere aliq̄ ſubli᷑ mia/q̄ fas nō erat alios audire. Jō iu᷑ das exiſtimauit q̄ tūc illō faceret i mōte: ꝛ in horto. Hec illi. Quib᷒ addere poſ ſum᷒: qz ſm Lu. cōſueuerat chr̄us poſt cenā illuc ire. ꝛ q̄ hēbat exploratores iu das poſt chr̄m ſic hēbat armatos. (Cū accepiſ. cohoꝛ. ꝛc.) Dic̄ s. Thom. q̄ iu᷑ das tenuit oēm modū ne effugeret. Nā ꝛ ꝟ turbas arma: ꝛ ꝟ tenebraꝝ latebras lūina hūit. ꝛ ꝟ potētes hūit cohoꝛtē: ne ſ. q̄s impediret opantē p prātez publicā. ꝛ ꝟ zelātes p lege hūit miſtros phariſe oꝛū ꝛ pōtificū: ne. ſ. q̄s egreferret q̄ eu᷒ caper p romanos. (Ego ſum) in h̄ ſm s. Tho. oñdit q̄ etiā a iuda nō cog̃ſce᷑ bat etiā ad voce: qz ēt ſcōa vice idē repe tiuit. ſ. ego ſum (eccidēt in frā) pſtra᷑ ti ꝟbo chr̄i. Ex q̄ euidēt patuit q̄ fuge᷑ re nolebat. Sz q̄re nō fuert ꝟuerſi viſo tali miracl̄o ſ: Ad hoc dico q̄ erāt dure ceruic᷒: Nōne m̄lta alia fecerat maiora qz fec̄ in ſuo tñſitu: ꝛ tñ nō ſ̄t ꝟuerſi: (vt īplerēt ſm᷒ quē dixit). ſ. ipe dñs aū paſ ſionē (Nō pdidi ex eis quē). i. nō permiſi mori corpe vel ſpū finaliter. Hoc ei dixerat etiā de ſalute corpali diſcipl̄oꝝ in tū ipe excepit iudā q̄ ſpūaliter ꝛ corpa liter perijt. Et alī᷒ diſcipl̄s). i. Joānes (erat no. pōti.) qz. ſ. portabat ibi piſces vt ōt s. Tho. miſſus a pre (Ego palam locut᷒ ſu᷒) Sz ꝟ: qz m̄lta ꝟposuit diſci pulis ſeoꝛſū in ꝑabolis: vt᷒ Mat. xvj. Rñdet s. Tho. j. q̄ dicta. xij. apl̄is non reputabant dici in occl̄o. Scōo q̄ nō ꝟponebat ea diſcipl̄is intētiōe occultā᷑ di. Tertio q̄ dñs h̄ loquit᷑ de doctrina quā pl̄o tradidit: quā illi nō ꝟposuit in cōuēticulis (inſroga eos q̄ audiēt᷒) q̄ i hac re tibi ſ̄t credibiliores (ſi male lo. ſum ꝛc.) Sz ꝟ: qz vr chr̄s facere ꝟ doc᷑ trinā ſuā mat. v. vbi ōt. Siq̄s te pcuſ ſerit i vnā maxillā / ꝑbe ei ꝛ aliā. Ad h̄ ōt Aug. q̄ illō pceptū ꝛ ſil̄ia nō intelli gunt dara abſolute: ſed ſolū ſm ꝑara᷑ tionē ani vbi expediret ad honoꝛez dei: ꝛ vtilitatē eccl̄ie. vbi ꝟo expedit rñde᷑ re rñdendū eſt: vt h̄ fec̄ chr̄s (A caipha in ꝓtoꝛiū) aliq̄ text᷒ hñt: ad caiphā: ſed ſ̄t incoꝛrecti. vtz in greco: teſte s. Tho. Dato tñ h̄ ōt s. Tho. poſſe dici q̄ anna ꝑuenerat eos q̄ ducebāt chr̄z ad pilatū vt eū inſoꝛmaret. Vel q̄ ꝓtoꝛiū pſidis erat i domo anne: in q̄ ranc᷒ in ſpacioſa ꝑſes hoſpitabat. Sz vt ōt i greco h̄: a caipha i ꝓtoꝛiū. Sz ꝟ: qz adhuc euāge liſta nō dixerat chr̄z fuiſſe ductū ad cai phā: ꝛ ꝟñr nō debuit dici: a caipha. Di co q̄ h̄ dixerat iplicite: cū dixerat q̄ du xerūt eū ad Annā ꝓmū. Erat em̄ ſocer caiphe. Jn h̄ em̄ q̄ ōt ꝓmū: ſubintelligit᷑ q̄ ſcōo duct᷒ ſit ad caiphā. Jtē ꝟ: qz dic̄ Joā. q̄ ipi. ſ. ſacdotes nō introierūt p᷑ toꝛiū. g̃ caiphas nō pceſſit / q̄ſi pilatus inſoꝛmaru᷒. Dico q̄ vez eſt. Sz tñ ſi il᷑ lud dicak dici pōt q̄ erat ꝟpe ꝓtoꝛiū: et ibi pſidē iſoꝛmabat (māducarēt paſca) . i. panes azymos: q̄s ſm Tho. licite ſo᷑ lū mūdi edebāt (nob nō lt. inſti. quē) qz. ſ. ſm s. Tho. romani eis abſtulerāt prātem ſanguis. Vel h̄ dicūt rōne ſolē nitat᷒. Sz ꝓmū ē meli᷒: qz vr q̄ poſſant eum ꝟſuare vt poſt paſca pduceret ad mortē. Sz quō occiderūt Stephanū Act. vij. Rñdet Chry. q̄ romani cō᷑ ceſſerāt vt iudei legitimis ſuis vterent Erat aūt moꝛs lapidarōis inflicta p le gem: ꝛ ꝟñr eis ꝟceſſa. nō āt moꝛs cruc᷒ q̄ erat execrabilioꝛ: ꝛ quā rāc᷒ turpiſſi᷑ mā intēdebāt (nūq̄d ego iude᷒ ſū) q. d. ex me iſta nō ꝟcepi (Regnū meū nō eſt de h̄ mūdo). i. ꝛpale: q̄ſi di. Sum. q̄dez rex: ſed nō talis q̄lis ceſar. (Omis q̄ eſt ex ꝟitate). i. q̄ ex pte eſt ꝟitatis: qz ieꝛ eaz diligit. ꝛ ſequit (Quid eſt ꝟitas?) Ad h̄ nō rñdit chr̄s: qz Pilatus coact᷒

est extra ad clamores iudeoꝝ (Ecce hō) ꝙ̄ si dicat. Et si i aliq̄ male egit: satꝭ z vltra punit⁹ ē (Jesus aūt rñsum nō dedit ei) Prio: qz erat idolatra: z ꝓseqūnt fm alias idisposit⁹ ad audiendā gñatiōez ꝟbi. Scdo ne impediret sua passio. (Nisi tibi datū eēt desup). i. nisi de⁹ ꝓmitteret: nā de iure nihil potes ī me cū sim innocēs (Propter ea q̄ tradidit me tibi). i. ppls iste (maius pctm̄ hz). s. q̄ tu q̄ solo respectu hūano duceris. (Lithostratos) vl meli⁹ p r: (lithostratos). i. lapidū sectura a lithos lapis z stratos pauimētū: z ē nomē grecū (Erat aūt tunica icōsutilis) Hoc dupl̄r expōit. Prio ꝙz Chrys. mētē sic. Erat icōsutil̄. i. paucas habēs futuras. In palestina ei: vt ait: pauperes accipiebāt duos pānos: z eos cōsuebāt facie ad vestē (desup ꝓtexta) alio panno ad maiorē fortitudinē. Tales ei erāt pauperū vestes. Et sic notat vilitas vestiū chr̄i. Alio mō fm mgr̄m hist. sic. Erat icōsutilis. i. sine sutura. Erat cm̄ reticulato ope facta: desup ꝓtexta p totū. i. i superiori pte sup humeros hns pannū ex trāsuerso ad modū corrigie in pellicеis. De hac tunica ferk q̄ eā puero Jesu fecerit mr̄: z q̄ cum crescēte creuerit. Hoc aūt nō ē incredibile q̄ ad ꝟ q̄ mr̄ sic fecerit si ꝓsideremꝰ q̄ntū dilexerit talē filiū/ neq̄ q̄ ad ꝟ q̄ sic creuit: si r'e q̄d legim⁹ factū circa filios isrk in deserto. vt ptz Deu. viij. (Maria cleophe ⁊c̄.) Et ꝟ loco ptz: q̄ cū legit̄. cleophe: int̄ mulieres q̄ inducunt̄ circa chr̄i mortē z resurrectiōez: sp subaudiēdū ē ly Maria. (in suā). s. curā z diligētiā: vel i suā matrez. Aliq̄ aūt legūt i sua: neutralit̄: sz male: qz Joānes nihil habuit vbi ꝟginē exciperet. (isopo circū.) Quidā vt dr Theo. p isopū intelligūt arundinē in q̄ fm alios euāgelistas obtulerūt chr̄o spongiā: qz hz folia similia arundini. Dr̄ aūt hist. dic̄ q̄ spongia fuit i arundie p isopum circūligata. Forte aūt q̄ arundini erat vince⁹ bacul⁹ ex hac herba: vt altꝰ spōgia eleuaret. Crux cm̄ dñi fuit eminens: qz vt dicit mgr̄ hist. opinio ē q̄ cō surgerer i altū pedib⁹ q̄ndecim. (Erat cm̄ magn⁹ dies ille sabbati) qz. s. z erat sabbatū: z erat solēnitas paschalis. (Exiuit sanguis z aq̄) Dic̄ aūt mgr̄ hist. q̄ iste miles cū casu de sanguine oculos tersisset q̄ iam fere caligauerāt clare vidit (Et q̄ vidit). i. egoipe: q̄ interfui (vt scriptura implerek). s. Exo. xij. q̄ loquit̄ de agno paschali: q̄ fuit exp̄ssa figura chr̄isti dicēs: q̄ eꝰ ossa frangi nō diberēt (z ītexta alia) Zacha. xij. (Videbunt). s. iudei in die iudicij circumcisionis chr̄i (i quē trāsfixerūt) lanceā: mediāte milite. Littera tñ Hiero. habet. Aspicīet ad me quē ꝓfixerūt. sz est eadē sn̄ia: qz ꝓpha loquit̄ i p̄sona chr̄i: ibi loquit̄ in p̄ma p̄sona: sz euāgelista refert ꝟ ad chr̄m loquēs i tertia p̄sona. Unde idē diuersis ꝟbis exp̄sserūt. De hora aūt cene dñi: z passionis eiꝰ Paul⁹ bur. facit longū sermonē in suis additionib⁹ ad Nicolaum de Lyra. Aliter tñ soluūt doctores q̄s ipse. Vide de hoc sanctū Tho. iij. q. lxvj. ar. ix. vbi videtur omnia enucleare.

Sabbato sancto Pasce.

Uespere autē sabbati q̄ lucescit in prima sabbati venit Maria magdalena et altera maria videre sepulcrū. Et ecce terremotus factus est magn⁹. Angelus autē dñi descendit de celo: z accedēs reuoluit lapidē: et sedebat sup eū. Erat autē aspectus eiꝰ sic fulgur: z vestimenta eius sicut nix. Pre timore autē eius exterriti sunt custodes: et facti sunt velut mortui. Respōdens autē angelus dixit mulieribus. Nolite timere vos Scio em̄ q̄ Jesum qui crucifixus est queritis. Nō est hic: surrexit em̄ sicut dixit. Venite et videte locū vbi posit⁹ erat dominus. Et cito eūtes dicite discipulis eiꝰ: quia surrexit. Et ecce precedet

vos in galileā Ibi me videbit⁊ Ecce predixi vobis.

Vespere aūt sabba⁊ ri q̄ luceſcit i prima ſabbati ⁊c. Matth. xxviij. In pn̄ti euāgelio icipit narrari chr̄i ſurrectō q̄ tn̄ i ſeq̄nti nocte fcā fuit: ⁊ h̄ forte: qz ſic ōr b. Tho. ſup Joā. i nocte reſurrectiōis fideles ſolennizāt. ⁊ i. liij dī. xliij. ōr/ q̄ in p̄mitiua eccl̄ia in illa no cte miſſa cantabat: ⁊ ex h̄ arguit: qz in miſſa hodierna i oz̄one dī. Dns̄ q̄ hanc ſanctiſſimā nocte ⁊c. Ex his aūt ꝓbis ſcti Tho. ptz q̄ nūc dī miſſa i die: q̄ tūc dicebat in nocte. ideo pn̄s euāgeliū inſtituti est p̄mo recitari in nocte illa: et nūc recitat in die: habito tn̄ reſpectu ad nocte in q̄ inſtituti est legi. Tangunt g̃ in ea tria puncta: q̄ sūt Viſitatio/ Apparitio/ ⁊ Annunciatio.

Quantū ad primū tangit quō mulieres ſcte voluerūt viſitare chr̄i ſepulturā

Sciēdū est aūt q̄ p̄ncipiū euāgelij h⁹ ē aliq̄lit obſcuꝝ ⁊ tā varie sūt sup eo expoſitōes q̄ si oēs adducerēt: oino ꝓfunderet ingeniū. Sciendū ē g̃ p̄mo: q̄ hesper⁹ ſtella ē q̄ ſero apparet poſt ſolis occasū: ⁊ mane etiā añ ſolis ortū: ſed diuersis tp̄ib⁹. Est em̄ idē qđ ven⁹ q̄ rōne magnitudis sui epicicli nūc est ſole oriētalio: nūc occidētalio: ⁊ ꝓſeq̄nt nūc apparet poſt ſolis occasū: nūc añ ortū: q̄ uis ipa eius ſphera ſit r vt ſphera ſolis moueat motu p̄po: vt alibi dictū ē: ⁊ linea medij mot⁹ ei⁹ sit eadē cū linea medij mot⁹ ſolis. Quidā tn̄ dicūt ipaz apparētiā esse i eodē anni tp̄e nō rōne epicicli: ſz rōne altitudis veneris q̄ ē sup ſolē. Altioza em̄ siue remotioza citi⁹ aſcēdere videm⁹: ⁊ tardi⁹ occumbere. Sed ista fallunt: qz ven⁹ est sub sole imedia⁊ te: vt alibi ſcripſim⁹. Sz ⁊ si esset altioz tōo nō ſeq̄ret si esset sit cū sole i eadē linea: qz p̄t quitatē ⁊re reſpcū celi videꝝ ſp medietatē celi acſi eēm⁹ i centro ⁊re: vbi si eſſem⁹ ꝓstat q̄ sit vtrūq̄ videꝝ in caſu illo: qz linea egredies ab oc̄lo noſtro tranſiret p̄ vtrūq̄. Ab heſpero aūt mutata h ī ꝓſonantē. i. v: dī veſpera veſpere: ⁊ veſper⁹ veſperi. i. r̄ps q̄d est int diem ⁊ noctē: vel ſm aliq̄s iter noctē et diē in q̄ ſcz illa ſtella ſolē ſequit aut p̄cedit. i. mane ⁊ ſero. Vn̄ licet oē extremū noctis ⁊ q̄dlibet extremū diei ſm aliq̄s dicat veſpa: p̄tie tn̄ dī p̄ma ps noctis et vltima diei: qz heſperus vr p̄cedit ſolez in mane p̄tie nō dicit heſper⁹: ſed lucifer: quia. ſ. lucē ſolarem antecedēs illaz q̄dammō mortalib⁹ afferat. Dī etiā h̄ veſperc: vl h̄ veſper ris. ⁊ fcat horam q̄ ſol incipit declinare ad occasum ſub orizonte: ⁊ vſq̄ ad crepuſculū durat. i. vſq̄ ad mane ſequēs: ita q̄ nox ipa dī veſper. Sciendū est ſcō/ q̄ ſabbatū dī ſm aliq̄s a ſabbe hebraice: vl a ſabba ſyriace: qđ latine est ſeptem: ⁊ iterp̄tat requies. Est em̄ dies ſeptima in q̄ etiā dns a creandis nouis rebus dicit quieuiſſe. Significat aūt tertiā ſcz ſeptimanā et diē vltimā ei⁹: ⁊ quālibet ei⁹ diē addito aliq̄ termino nūerali: vt si p̄ma ſabbati dicat dies dn̄ica: ⁊ ſcōa ſabbati dies lune: ⁊ ſic de aliis. Sciēdū est etiā q̄ feria dī ſm aliq̄s a ferio: rias: qđ ē ceſſare ab opib⁹ ſuis: vel ſm alios a feriēdis victimis. Et vtroq̄ mō p̄tie feat diez feſtum: lz ad oēz diē extendat ſm alios aūt dī a fando. qz. ſ. in ſingulis feriis deus creando aliq̄d fabat: vel quia in die habem⁹ r̄ps fandi. Et ſic ois dies est feria. Sciēdū est q̄rto q̄ ſm hebreos dies ſeptimane ſic noiat Sabbatū: p̄ma ſabbati. i. p̄ma dies a ſabbato vel poſt ſabbatū/ ſcōa/ tertia/ q̄rta/ q̄nta/ ⁊ ſexta ſabbati. Scōm chriſtianos ꝓ ſic. Dies dn̄ica. i. in q̄ chr̄s dn̄s reſurrexit: ſiue p̄ma feria/ ſcōa/ tertia/ q̄rta/ q̄nta/ ſexta ⁊ ſeptia feria. Scōz gētiles aūt idola colentes ſeptē dies denoiank a ſeptē planetis: ⁊ ſinguli ab illo q̄ in p̄ma ei⁹ hora dn̄ak. Dicit ergo dies ſolis: dies lune: dies martz: dies mercurij: dies iouis dies veneriz: dies saturni. Nec tn̄ credēdū est/ q̄ ſm istum ordinē sint positi celi iſtorum planetaꝝ quia iſte est eoꝝ ordo in celo incipiendo ab inferioribus ⁊ aſcendēdo. Terra que est in medio mūdi/ aqua/ aer/ ignis/ luna/ mercurius/

Sabbato sancto pasce.

ven⁹:sol:mars:iupit: z saturn⁹.octaua sphera:seu stellaꝝ fixaꝝ: ꝓmum mobile seu mare vel celū crystallinū: z celū empyreū. Quidā tñ inter octauā sphērā z celū empyreū ponūt duos:sz lz forte nō sit nece vt alis dictū est: est tñ pbabile z pbabili⁹. Et h̄ tenet s. Tho. in. ij. sen. z coiter astrologi. Hec aūt parēt in subiecta figura. Sciendū est etiā q̄nto: q̄ iste mlieres: licz Joānes tñ de maria Magdalena facit mētionē: fuerūt fm Mar. due. s. maria Magdalena: z altera maria. i. mat Jacobi minoris: fm s. Tho. q̄ erat sozoz mris chīi. fz Mar cū ꝯo fuerūt due ꝑdicte. z cū eis tria. s. Salome. Est aūt Salome nomē viri. Aliq̄n etiā vt h̄ est nomen mlieris: sed subintelligit maria. Vñ q̄ Mar. dr: z salome. magr̄ histo. dr: z maria salome. Vel fm Chrȳ. mr filioꝝ Zebedei q̄ fuit filia salome/ vocata est maria z salome: q̄si binomia. Et h̄ videt in idē redire. q: dicebat salome a pte: subintellecto tñ ꝓprio noie filie. De h̄ vide fer. iij post ꝑmā dñicaz q̄drage. Dic aūt mgr ꝑdict⁹ q̄ q̄dā dicūt eas fuisse duas tm. z ly salome est expositio alterius marie tacite. Sed vt dr cōtra h̄ est vsus eccie: q̄ tres repsentat. z etiā brus Lu. q̄ dic. Erāt aūt maria Magdalena z ioāna: z maria Jacobi: z cetere q̄ cū eis erāt. Vñ erāt plus q̄ q̄tuor: sed fuerūt tres marie. s. maria Magdalene. et maria Jacobi. z maria Salome. Joāna autē vt idē magr dic tradit fuisse vxor Luze ꝓcuratoris Herodis. Sic aūt dr b. Lu. q̄dam istarū mlieꝝ. vt ait Mar. i. maria magdalena: z maria Joseph seu Jacobi minoris: q̄ sepeliebat chīs: cōsiderabāt vbi sepelirēt: vt possent illuz more iudaico aromatib⁹ cōdire. Et vt dr b. Lu. feria sexta aromata z vnguenta parauerūt: q̄ intelligendū est ipa sexta feria factū q̄sq̄ eis licuit operari. Nam subiūgit q̄ sabbo siluerūt fm mandatū. i. nihil opare sunt ꝓpt festū. pacto ꝯo sabbo in sero q̄ ia festū cessauerat: parauerūt se vt ad sepulcz accederent. His visis veniam⁹ ad textū. Dicit ḡ. (Vespe sabbati) Reuera iste mlieres ad monumentū venerūt in diluculo diei dñice. Q̄ ḡ dr. Vespe sabbati: exponitur. i. nocte. siue q: vesp dicit nox. siue q: vespa dr ꝑma ps noctis: a pte denominando totū. igit. (Vespe sabbati). i. se ptimane. Et q: in septimana sūt multe vespe: z eadē vespa habz duas ptes: sez sero z mane: vt hec ab alijs distinguat/ subiungit (que) sez vespa lucescit in ꝑma sabbati. i. in ꝑma die septimane: sez i die dñico de mane. Lucescit inq̄ gra sue ptis extreme seu vltime: vt per hoc q̄ dr ꝑma sabbati: excludat vespe alt oz diez a dñica. q̄ hoc ꝯo q̄ dicit: lucescit: excludat sero ipius dñice. Lucescere ei ē incipe lucere: q̄ nō ꝙuenit ei hore q̄ a luce tendit ad tenebras: sed ei q̄ eōrio. Vñ mane lucescit: sero aūt tenebrescit. Sciendū est aūt q̄ sumit h̄ fm aliq̄s vespe aduerbialit. z sequēs relatio fit ad nomē in aduerbio intellectū. Vel ponit gtūs hui⁹ nois vespa. p ablatiuo. Vel ponit ablatiu⁹ huius nois vesper. (Venit ma. Mag.). i. sozor lazari dcā Magdalēa vl magdalene: a Magdalo castro suo. vel q: ibi oztā ē. vel q: ibi dñabat. A magdalo cit dr magdalenus a. um. et hoc magdalene nes. (et altera maria) scz Jacobi minoris/ seu Cleophe (videre sepulcz) Fuit aūt sepulcz dñi vt ferit tale. Supto esn vno latere p intellectū sic staruat/ vt latera longiora respiciāt meridiē z septētrionem. breuiora aūt orientē z occidentē. z diuidat in tres ptes: quaz maria sit ad orientē: minor in medio: z minia ad occidentē fm istaz figurā. Sic tria spacia fuerūt in monumēto dñi: quoz maximū erat sine tecto: sed claudebat muro cubiti ac semis vel circa: z lapideo sedili. Alia ꝯo duo erant camerule excauate in petra: ad quas erat introitus p portulas excisas a pte orientis. et ante portulā ꝑmā fuit in spacio magno columna cubiti vni⁹ ac semis circiter: supra quā reclinabat lapis claudēs portulā: i spacio aūt mimo a dextrȝ sive ad aqlonē fuit mēsa excisa cleuata duob⁹ cubitis circiter a pauimēto: z sup ea positū fuit corpus saluatoris. Beda dr q̄ ele-

uabat tribꝫ palmis. Porta aũt q̃ intrabat ad spaciũ mimũ est ī angulo meridionali: sz a q̃ intrabat ad spaciũ mediũ nõ est in angulo: sz in medio pietis siue muri spacia diuidẽtis. Nõ est aũt intelligẽdũ q̃ venerit soluz videre sepulcrũ: sz vt vngerẽt ieſuz. vt ỏt Mar. z ħ ſm Theo. vt corpꝰ eius odorifeꝛ maneret: z nõ scaturiret hũiditatẽ: quã aromata desiccãt z absorbent. vñ corpꝰ incorruptũ ꝛfuant. Venerẽt g̃ videre quõ illud corpꝰ a Nicodemo erat cõditũ: q̃ iuxta Joã illõ ꝛdierat myrra et aloe. Et vt supplerẽt siq̃d deficiebat: velẽt supaderẽt. Est aũt ħ triplex qõ. Pria: qꝛ ħ ỏꝛ q̃ vespe venerẽt ad monumẽtũ. z Jo. xx. ỏꝛ q̃ mane. z Luc. xxiiij. q̃ diluculo. Ad ħ sic ỏꝛ Hiero. q̃ diuersa tpa istaꝝ mulieꝝ in euãgelistꝫ describũt/nõ mendacij signũ est vt ipij obijciũt: sz sedule visitatiõis officia dũ crebꝛo abeũt z recedũt: z non putunt a sepulcro dñi diu abesse /vel lõgius. Hec ille. Et intẽdit ſm s. Tho. q̃ venerẽt vespe z mane. Sz ꝛ: sl em q̃ in ħ euãge. narrãt vespe et nõ mane ꝛtigerẽt: quõ potuit angelꝰ dicere: surrexit dñs? Ad ħ dico q̃ p vespe Hiero. nõ intẽdit sero. sed noctẽ. Venerũt em nocte cũ adhuc tenebꝛe eẽnt: et ẽt mane oꝛto iã sole. Etsl p vespe itelligit noctẽ vel sero: qõ seq̃t: z viderũt reuolutũ lapidẽ: intelligit in mane q̃ denuo venerẽt. Nõ est ei extra rõnẽ q̃ etiã sabbo tñ seũte venerit de sero ad sepulcrũ visitandũ. Sz quõ põt Hiero. dicere: q̃ lucescit: cũ sero tenebꝛescat? Ad ħ dic s. Tho. q̃ ſm Iudeos dies incipit a vespa: qꝛ obſuabãt dies ex lunã: q̃ sero incipit lucere. Beda aũt soluit: quia in vespe sabbati dñr venisse: quia se paueraut ad venlẽdũ: z in mane de facto venerẽt. Augu. aũt de ꝛsen. euã. soluit. qꝛ venerẽt vespe sabbati. i. nocte: denoiando totã noctẽ a ꝑma eius ꝑte. Põt etiã solui ſm aliq̃s q̃ p vespe intelligit mane: iuxta vnum modũ exponẽdi textuz. Seda dubitarlo est: q̃re nõ eedẽ mlieres ab oĩb euãgelistꝫ ad sepulcrũ tuisse dñr? Ad ħ dico q̃ Jo. de sola Magdalena mẽtionẽ facit: qꝛ ceteris erat feruentioꝛ. Dakt. ỏo addidit mariã Jacobi: qꝛ illa sil' cũ Magdalẽa sedebat vt ỏt ꝛ sepulcꝝ ī pasceue: vt viderẽt. s. vbi cũ ponerẽt. sic etiã b. Mar. testat. Mar. aũt addit salome duab' ꝑdictis. qꝛ erat soꝛoꝛ marie iacobi z amica chꝛi: z cũ domino ascẽderat de galilea. Lu. ỏo addit ioannã z multas alias: qꝛ retulit factũ noiando ꝑncipales. Tertia dubitatio est: q̃re b. Ỏgo nõ fuit cũ eis? Ad ħ ỏꝛ cõitet q̃ iste alie nõ ꝓmiserunt eã: qꝛ erat semiuiua ex dolore passionis filij. Vel foꝛte ipa melꝰ sibi iudicabat cõtemplari in cubicl'o mysteria chꝛi: q̃s ad sepulcrũ ꝓgere. sic z q̃dam alie q̃ ex q̃daz pietate mouebant. Vel tꝛio: qꝛ ipa sciebat iam chꝛm surrexisse: qꝛ ei ꝑmo apparuit: vt dicek. Vl' q̃rto qꝛ ñ potuisset sine doloꝛis gladio sepulcꝝ videre. Jn hac ꝑte est documẽtũ moꝛale: maria ei q̃ aiam penitentẽ ꝛcat circa sepulcꝝ dñi ab euãgelistꝫ ỏꝛ venisse ad videndũ: vt ħ. z ad vngendũ vt Mar. xvj. z ad plorandũ vt Joã. xx. Sic igit aia ꝺz circa chꝛi passionẽ z sepulturã videre ꝑ meditationẽ: vngere ꝑ ỏuotionẽ: z flere ꝑ cõpassionẽ. Quantũ ad scdm rangit visio angelica quã habuerẽt: cũ ỏꝛ (Et ecce ꝛemo. fa. est mag.) Terremotꝰ aliqñ fit a natura. z sic causak a vento imꝓpellẽte aliũ ventũ intra viscera ꝛre: z cogentẽ locũ exire. vñ nõ põt esse sil' in tota ꝛra: sed ꝑ. cc. miliaria ad plꝰ. Euaporat aũt talis vẽtus sole subtiliãte. Ante talẽ ꝛemotũ ꝺescũt vẽti: z post illum flant: qꝛ excũt de ꝛra. Vñ z aialia q̃ portant caput iuxta ꝛrã/tũc infici ũk: qꝛ cõtinue exit vapoꝛ de ꝛra venenosus. Sicut aũt ỏt Sen. talis ꝛemotus diuisit Siciliã a Calabꝛia: z Hispaniã ab Africa. Oia ꝑdicta testak s. Tho. sup ps xvij. Aliqñ aũt fit a volũtate: z sic fit a deo. Põt etiã fieri naturalr ab angelo bono z malo: qꝛ iferioꝛa coꝛpa obediũt eis ad nutũ q̃ ad motũ localẽ: vt ỏt scũs Tho. in mlris locis: nõ tñ possent totã ꝛrã mouere. vt idẽ ỏt in q. de ma. q. xvj Jn ꝛemotu aũt nõ mouek tota ꝛra: nec mutak de loco ad locũ: sed mutak in se. vt ỏt sup ps. vbi sup. Ideo videk treme

re. Presens aũt tremotus vt videt / ab angelo factꝰ est. Vñ euãgelista q̃si eius cãm assignãs ait. (Angelꝰ aũt dñi descẽdit de celo) Quõ aũt moueat angelus vide feria vj. post pmã dñicã q̃dra. Sz q̃re iste tremotꝰ est factꝰ? Ad hoc dr q̃ est factꝰ pmo fm Chrysꝰ. qz cũ ista no cre fierẽt: pbabile est q̃ aliq̃ istaꝝ mulierum obdormissent. iõ angelꝰ voluit eas excitare. z intellige q̃ pbabile est aliq̃s obdormisse. i. esse somnolentas. Scõo vt sic̃ sepultura hũanitatẽ chr̃i: ita tremotꝰ diuinitatẽ pbaret. Tertio fm Seuerinũ ad scandũ q̃lis erit ille tremotꝰ q̃n chr̃s ad iudiciũ descẽdet ad iudicandum. si talis fuit iste q̃n descẽdit angelus christo resurgente ad iustificandũ. Quarto cũ his etiã dici posset q̃ voluit angelꝰ trere custodes: ne ꝑ sctãs mulieres aliq̃d molirenk: z a sepulcro phiberẽt (z accedẽs revolvit lapidẽ) Sz q̃re: Nã dñs iam surrexerat fm Bedã Sic̃ em̃ dr magr̃ histo. dñs surrexerat in tremotu: vñ z angelꝰ dixit mulieribꝫ eũ surrexisse. Ad hoc dr q̃ angelus revolvit lapidẽ Primo fm pdictũ magr̃m histo. z Be. vt mlieribꝫ indicaret iã dñm surrexisse. Scõo fm Remig. vt scaret q̃ sacra chr̃i in lege abscõdita revelarẽt Significak em̃ p lapidem lex in lapide scpta (z sedebat sup eũ) Sz q̃re sedebat cũ nõ esset sessus? Ad hoc dicũt doc. q̃ sedebat ꝓpter mysteriũ. Sedebat em̃ Primo fm Seuerinũ vt oñderet se doctorẽ z mgr̃m resurrectiõis chr̃i. Scõo fm Bedã: vt oñderet chr̃m supato diabolo regnũ obtinuisse. Sic̃ em̃ dr scrũs Tho. sedere est docentiũ z dñantiũ z q̃escentiũ. Est aũt hic vna q̃stio: qz Mat. dr vnum angelũ sup lapidẽ revolutũ sedisse. Mar. aũt dr q̃ mlieres introeuntes in monumentũ / viderũt iuuenẽ sedentẽ in dextris. Ad istam q̃stionẽ dic̃ Augu. de ꝑsen. euan. q̃ aut iste mulieres duos viderũt angelos: a qbꝫ successiue audiuerẽt eadẽ ꝓba. Sed Mar. tacet de eo q̃ sup lapidẽ sedebat. Aut revera idẽ angelꝰ fuit q̃ sup lapidẽ / z q̃ in dextris sedisse dr: z ille erat intra monumentũ. i. intra spaciũ clausum: in q̃ erat petra in q̃ excisus erat locꝰ sepulcri. Dextera aũt ps fm Be. est australis / siue meridiana. Lorꝰ em̃ vt ait supinũ iacens. i. ꝓso vultu ad sidera: caput habebat ad occasum: z ꝑter dexterã ad meridiẽ. Sed insurgit alia q̃stio: qz dr b. Lu. q̃ postq̃ intrauerũt monumẽtum: duo viri steterũt iuxta illas in veste fulgenti: z ꝑter angeli fuerũt duo intus. Ad istam q̃stionẽ dupl̃r possum̃ dicere fm Augu. Primo q̃ ibi apparuerũt tres angeli. vnꝰ sedẽs sup lapidẽ: z duo intra monumentũ. Alio mõ vt ibi apparuerũt duo tm̃ intra monumẽtũ: et vnꝰ eoꝝ sedebat sup lapidẽ in pte dextra sepulcri. Et licz Augu. nõ dicat: tm̃ h̃ solꝰ aliq̃n nomiak: qz ipe mulieribꝫ locutꝰ est ex ꝓsona sua z socij. Est ãt z alia q̃stio qz Lucas dicit eos stetisse z nõ sedisse. Soluit aũt Chrysꝰ. q̃ ꝓmo sedebãt: sz assurrexerũt mlieribꝫ: z steterũt iuxta illas (Erat autẽ aspectꝰ eius sic̃ fulgur) Est aũt fulgur a fulgẽdo dictũ: sic̃ z fulgoꝝ. qõ est splẽdoꝝ. Est aũt fulgur spẽs fulmis: z ẽ ꝓprie splẽdoꝝ inflãmãs. Naz fulmis sunt tres spẽs. s. fulgur afflans z tãgens: sed nõ cõburens. z fulgur qõ vrit. et fulmẽ qõ scindit. Interdũ tm̃ dr fulgur iaculũ existẽs in caligine. Apparuit g̃ angelꝰ in aspectu. i. in facie sic̃ fulgur vel ignis. qz sicut dicit s. Tho. fulgur de celo est: z claritatẽ z timorẽ incutit. z sic angelꝰ est nature celestz: z habz claritatẽ cognitiõis: z apparẽs / terroꝝẽ ingerit: quẽ tm̃ postmodũ expellit si bonus est. Appuit ꝯo in veste cãdida fm Hiero. vt scaret gl̃iam chr̃i resurgentz Et fm alios vt mlieres ferrẽt eiꝰ aspectũ. Vel fm Greg. in vultu seueritatẽ dei ꝓtrahentes: in cãdore vestiũ benignitatẽ eiusdẽ ad iustos voluit exprime re (Pre timore aũt eiꝰ exterriti sũt custodes: z facti sũt velut mortui) Raba. Timoris anxietate sũt exteriti: q̃ amoris fiducia nõ habebãt: z facti velut mortui q̃ resurrectiõis ꝓsitatẽ credere noluerũt Hec ille. In hac ꝑte est morale documentũ: q̃ q̃ vult ad resurrectionẽ puenire gl̃iosam debuit indui albis. Lactã. Nihil aliud ab hoie req̃rit sctã z singu

laris illa maiestas: pter solā cordis īno centiā quā siqs obtulerit deo: satis pie satisq religiose litarit. Hec ille.

Quātū ad trium tangit annūciatio quā fecit angel⁹: cū dr (Nūdes aūt an gelus).i. loquēs. Lz em rnsio ppie sit ad introgantē: tn vocabulū extēsum est ad oēm locutionē. (dixit mlieribꝫ) nihil dicēs ad ipios custodes. (Nolite time re vos) Hiero. q. di. Illi timeāt in qbꝫ pmaner incredulitas. ceterū vos qr Je sum qritis crucifixū: audite qr surrexit z promissa pfecerit. Hec ille. Un seqk. (Scio em q iesum q crucifix⁹ est qritꝫ. Nō est h).s. fm psentiā carnis fm Ra. quis vbiq sit p diuitatē. (Surrexit ei sic dixit.) Chr. q. d. Et si mihi nō cre ditis: illi⁹ memētote ꝓbor. Cōseqnter alia adducit pbatōes di. (Uent. z vide. lo. vbi posi. e. dns). q. d. Loc⁹ vacu⁹ est: ō scitote/qr surrexit. (Et cito eū. dici. disci. eius) Btus Har. dr q addidit: (z petro) Hiero. Dic aūt spēal petro qr se indignū iudicabat discipulatu: dū rer negauit mgrm. Sz pcta pterita nō nocēt qñ nō placēt. Hec ille. (qr surre xit.) Est aūt sciēdū ex doctrina s. Tho. īj. p. q. lv. q suppositō q chr̄i resurrectō manifestari debuerit: non debuit oibus manifestari seu reuelari. Sic em dr b. Dion. ll. de cele. hierar. diuīe reuelatio nes p superiores ad inferiores deriuant. Et intellige superiores amore: nō aūt or dine/nisi cereris pib z publice. Ut tunk aūt mlieres qb pmo reuelata est/ testificari illā/nō ad pl'm: qr eis nō licz publice loq: sed ad domesticos. vt sicut mulier pmū nūciū detulit mortꝫ ad vi rū: deferret etiā vite chr̄i resurgētis in gl'ia. ac p hoc pareret nō ex sexu: sed ex meritis in gl'ia futurā esse dīam. Non aūt fuit ꝓueniēs vt illū aliq viderint re surgētē: qr illa resurrectio tn scēdit cōez hoim noticiā qntum ad fmīnū a q: z ad quē. qr a statu mortis ad imortalitatē fuit: ō debuit pmo p āgelos notificari Resuscitatio aūt Lazari cōgscibil' fu it a nobis q ad fmīnū ad quē: qr fuit ad vitā mortalē: z ascēsio chr̄i q ad fmīnū a quo, ideo vtrūq hoꝝ fuit videndꝫ di scipl'is. (Et pcedet vos in galileā) Sz qre dr in galileā: cū pmo nō in galilea/ sed in Hier'm sit visus: Ad h dr scrūs Tho. q h fit pmo ad oñdēdū q ille erat q cōsueuit cū eis conuersari in galilea. Scdo vt liberarenk a timore. qr in ga lilea securius cōuersabank q in iudea. Tertio pōt dici q in Hier'm visus est ab aliqb discipl'is: sz nō ab oib sil': sed in galilea vt dicek cras (ibi eū videbi tis) oēs sil' (Ecce pdixi vobis) q. d. Explete z vos nunciū vr̄m sic ego feci.

In hac pte est morale documentū q chr̄m gl'iosuz videre desiderātes debēt in galileā pficisci: q interpt ak rnsmigra tio. Oꝑtet em a vicijs ad ꝑtures tran sire: z a psenti vita ad futurā.

In die sancto Pasce.

Textus euāg. Mar. ca. xvi.

Maria Magdalene: et maria Jacobi z Salo me emerūt aromata: vt venientes vngerent iesum. Et valde mane vna sab batoꝝ venīūt ad monumentū orto iam sole. Et dicebāt ad in uicem. Quis reuoluet nobis la pidē ab ostio monumēti? Et re spicientes viderūt reuolutū la pidem: Erat qppe magnus val de. Et introeūtes in monumē tum viderūt iuuenē sedentem in dextris cooptum stola candi ua: z obstupuerūt. Qui dicit il lis. Nolite expauescere: Jesum qritꝫ nazarenū crucifixū: Sur rexit: nō est hic. Ecce locus vbi posuerūt eū. Sed ite dicite di scipulis eius z petro: qa precc det vos in galileā: ibi eū vide bitis sicut dixit vobis.

Maria magdalene: z maria Jacobi zc. Marci xvj. Totū pns euāge. ex di

etis ī pcedēti ptz:excepto eo qđ dr:valde mane orto iam sole. Nō em videf q esset orty sol. Prio:qz Mat. dic/q erat valde mane. Scđo:qz Luc. ot/q valde diluculo.i.i aurora:Diluculū em dr qđ diesluculū.i.diei pua lux. Joā. āt dr:cū adhuc tenebre essent. Soluit āt Aug. de ysen. euāge. q venerūt ī auroza:q alid đ luce z alid đ tenebris retinet. Et tūc vt ait orty erat sol i suis radijs et nō i sua suba. Vl fz alios mane a domo sua recesserūt:sed orto sole venerunt.i. puenerūt ad monumētū. Omisso aūt euangelio circa chīi resurrectionē:de q in eo agitur:videnda sūt tria: scz resurrectiōne pcedēta/cōcomitātia/z sequentia.

Quātū ad pmū dico q chīs pty mortē z añ resurrectōez descēdit ad iferos. Est aūt sciēdū circa h/q fm q pbat tā naturaf phs q astrologi: totus mōs est spheric:z itegraf cx.xiij. spherj:vf.xy fm aliqs: vt i pcedēti euāgelio tactū ē. Et i medio oim ē tra:q ñ pfecte circūdaf ab aq maris:vt pz:qz vbi nos sumus nō ē coopta. Quidā āt dicunt q in oib alijs suis ptib ē opta. Scz dns Albertus sup li. metheo. tenet q sic ē hic discoopta:ita z a pte opposita: z mare duo fac litora:vnū hic:z aliđ ibi.z ipz remanet sic zona trāsiens p polos mōi:z p orientē z occidētē. Sic āt dr s. Tho. iij. di xl iij. q. ij. nō ē certū vbi sit iferus: vt dic Aug. z mgr recitat. vñ z Greg. i li. iij. dial. ñ audet vbi sit diffinire Quidā g vt ibidē Gre. dr:illū eē asserūt i qdā pte tre. qđā vo dicūt q ē sub orbe tristi.i. pte opposita nob. qđ Jsiđ. videf sentire:cū dr. Sol z luna i ordine q creati sūt stabūt:ne impij i tormētj positi eoz luce fruant. Hec āt rō nlf a esset si dānati essent sub tra infra terrā. Pythagoras vo locū penaz dixit in sphera ignis eē. alij dicūt q sub tra est i medio vel circa mediū ipi terre. qđ Greg. pbabilf inf oia pdicta pbat. Tū qz dr iferus/eo q subt iaceat. Tū qz Apoc. ij. ad fcandā triplicē rōnaliū creaturaz mansiōez dr neq ī celo neq in tra neq sub tra. Jdē oñdit Aug. xij. sup Geñ. mltiplr. Sūt aūt plures iferni:sic docet s. Tho. vbi s. Sūt em qttuor. s. infernj dānatoz in q sūt tria. s. tenebre puatiōis gre/z puatiōis glie/z pena sensus. Jnfernj puroz:in q st duo pma. s. puatio gre z glorie:ñ āt pena sensus. Jnfernj purgādorū:in q ē scōm z tertiū:nō āt pmū. i. puatio gre. Et ifernj patz:in q est scōm tm. s. puatio glie. Quidā aūt ista infera qttuor loca distincta in medio terre esse existimāt:sic sūt distincte camerule in medio pomi. Quidā vo existimāt q vna z eadē sit domus in q pdicta penarū varietas inuenit:z h vt dic pbabilius ē. Chīs g vt ptz ex dictis scīs Tho. iij. q. q lij. ad ifernū descēdere fuit cōueniens. Prio vt sic nram mortē sua morte fugauit ita fugaret suo descēsu nrm descensum. Scđo vt victo diabolo ide captiuos educeret. Tertio vt suā ptātē in inferno mōstraret visitādo z illuminādo: sic ē fecerat i mūdo viuēdo z mortēdo. Dz aūt vt idē dr. iij. di. xxij. in passiōe solueret pciū z amouerit ipedimētū visionis diuine. vnde z scīs statim viderūt deū: tū queniēs fuit ipm descēdere: vt assumeret oēs defectus nros z qntūcunq ipsum descensum. Nō em sonat i malū descendere ad ifernū spoliādū. Nō aūt descendit ad ifernū dānatoz q essentiā: sz solū ad limbū patz:qz solū illos visitauit loco:quos visitabat grā. Et intellige dictū scīs Tho. de gratia ysūmata:id est gloria:qua patres tm visitauit. Jn vno tamē inferno existens q essentiā:q effectum erat in oib. Vnde dānatos increpauit de icredulitate z malicia:z purgandis dedit spem glorie statim pacta purgatiōe:iustis aūt dedit lumen glie. Quid aūt pueris dederit:a scrō Tho. nō habef:nisi q aliqñ dicit q oib ifernalib suam dītatē patefecit. Cōtraxit aūt ibi aliquā morā sic vt sīl anima đ inferno z corpus exiret de sepulcro. Et hoc pmo vt in hoc fratrib assimilaref. Scđo vt in resurrectiōe nouā vitam inchoaret:qntum ad aniaz liberationē z corporum resurrectionē in sua resurrectione inchoatam. Jstos tm subito liberauit illūmādo q glīaz: z ysfringēdo vectes.i. reaty:a qb impediebant:nō aūt

educēdo de īferno. Vñ latro fuit cū eo
in paradiso.i. visiōe diuina: ñ aūt i paradiso
terrestri/neq; i celo vt īportat locū in q̄
de⁹ videt ex cōgruo. Liberauit aūt ide
scōs p̄es:q; eis dedit aditū ad gl'iam
soluendo a reatu pene pcti Ade. q̄ erat
mortis corpis ꝛ puatio gl'ie. Nā peccāti
mortē de⁹ fuerat cōminat⁹:ꝛ eū ō para
diso eiecerat. A reatu aūt actualiū:ꝛ p
sonaliū pcto⁹:p fidē chr̄i fuerāt libera
ti. Nō aūt inde liberauit dānatos: quia
eis passio sua nō fuit applicabil' p chari
tatem:sine q̄ nō est remissio pcto⁹. Ille
aūt descensus non erat liberatorij⁹:nisi
ꝑtute sue passiōis. Neq; ēt pueros cum
originali decedētes:q; carebāt gr̄a ꝛ fi
de ꝓpria:ꝛ fidei sacro adhibito p fidem
alienā:iō nō erāt ab originali pcto mū
dati. Neq; etiā liberauit aias a purga
torio. nisi si q̄s inuenit t'es q̄les fūt ille
q̄ mō liberant:q̄.s. essent plene purgate
Sua em̄ passio nō habuit tūc maiorem
ꝑtutē q̄ mō. Sed ꝯ:q; t'es liberauit
a reatu originalis pcti:ḡ ab oi alio. De
buit em̄ pfecte illos liberare: sic ꝛ i hac
vita pfecte sanabat. Ad h̄ dic̄ sā. Tho.
q̄ nō est sil'e:q; ea a q̄b⁹ in hac vita libe
rauit erāt psonalia ptinētia. s. ad libera
tos tm̄. Purgatorij aūt aias nō libera
uit ab aliq̄ reatu psonali:ſz a reatu natu
re ꝛ cōmuni oib⁹ q̄lis erat reatus origi
nalis pcti. Ista tn̄ fūt intelligēda:vt ōr
btūs Vincē. fm rigorē iusticie:sec⁹ aūt
fm miscōiam et specialē gr̄am. Et hoc
idē innuit s. Tho. ij. di. xxij. q. ij. art. ij.
q.vl. Omia p̄dicta fūt scti Tho. in. ij.
pte. vl'in. ij. sniaꝝ. Si q̄s āt q̄rat:quō
ania separata localit' mouet. Dico q̄ mo
uet eo mō q̄ angel⁹:applicādo suā ꝑtu
tē loco:tangēdo locū:vel eo q̄ a loco tā
gat. Vtrūq; em̄ sufficit ad talē motū lo
calem:siue naturalit' h̄ fiat:siue diuini
tus:q̄d magis vez videt q̄busdā. Non
aūt mouet mouēdo aliq̄d corpus: quia
aia separata nō p̄t nisi diuina virtute
corpa mouere localit':vt dic̄ sctūs Tho.
j. par. q. xvij. Sed p̄ his sciendū est:q;
si motus localis anie separate sit p con
tactū corpis q̄ ania mouēdo tangit cor
pus:non p̄t moueri nisi diuinit⁹. si ꝓ
sit p ꝓtactū q̄ tāgat a corpe illā detinē
te vel circūscribēte: h̄ p̄t q̄dē fieri natu
ralit' ꝑ rute angeli sed ñ ꝑ rute anie vel
corpis:q; corp⁹ nō p̄t natural'r agere
in aiam vl' ecōtrario:ſz angel⁹ ꝑz alīq̄s
salt̄ diuinit⁹:cū possit angelū alligare
etiā poterit aiaꝝ alligar corpi. Et q̄ vl
teri⁹ videt q̄ corp⁹ agere possit in aiaꝝ
vt instrumētū angelicū illā circūscribē
do ꝛ detinēdo. De motu aūt p̄dicto an
geli habes sup̄ feria sexta post pmā dñi
cam q̄drageſime. Et de motu aie chr̄i
dic̄ Capreol⁹. ij. dis. xxij. P̄t ḡ dici/q̄
aia chr̄i in toto aliq̄ ꝛpe est in corpore:
ſz i eo non q̄escat sed ad extrā disponat:
puta trigintatrib⁹ annis: ꝛ i vltimo in
stāti illi⁹ tpis extra corp⁹ ē. Et i illo in
stanti p̄t ee in inferno/vel i celo/vel in
alio loco vbi deo placuerit. Cū em̄ ab
soluit̄ a corpe q̄ntū i se ē remanet nusq̄
qz a nullo loco dep̄ēder:iō applicabilis
est ad oēm locū indifferēter:q; ab oib⁹
eque distat cū a nullo distet. Est aute
notandū/q̄ si q̄d toto aliq̄ ꝛpe quiescat
alicubi:necessario etiā ē ibi i vltimo in
stanti illi⁹ tpis:vt ꝓbat s. Tho. j. q. iij.
ar. ij. sed si ibi nō q̄escebat ſz disponē
bat ad esse alibi:sec⁹ ē:qz i vltimo eius
instanti p̄t esse alibi siue sub alia dis
positione:sic toto aliq̄ ꝛpe ligni est sub
forma ligni a q̄ mouet̄ p ignē calefactē
tē ꝛ i vltimo et⁹ instāti ignit̄. Sciēdū ē
etiā q̄ nō dico aiam a corpe ad ifernuꝝ
moueri i instāti:sed mouet̄ i toto ꝛpe q̄
disponebat ad mortē ꝛ i vltimo et⁹ in
stanti:sic ignis generat̄ in toto ꝛpe quo
lignū disponebat ad cōbustionē ꝛ i vlti
mo et⁹ instāti. Vl' mouet̄ i ꝛpe discreto
cōposito ex istātib⁹:q̄b⁹ q̄dlibet p̄t coex
istere m'ro tpi physico. Vñ i vno istāti
fuit i corpe:qđ coexistit. xxxij. annis:in
alio aūt fuit i limbo. Et istō scōm sil'in
cepit:cū vltio istāti p̄dictoꝝ ānoꝝ. Nul
lū āt istoꝝ duoꝝ instātiū ē tps ſz vtraq;
sil'et vnū tps. Et sic ēt applicato aie ad
suū corp⁹:vl' ad ignē iferni:ñ ē mot⁹ ſz
ps mot⁹. Vtraq; āt sil' vl' succesſio vtri
usq; ē mot⁹. in t'ib⁹ ei ps mot⁹ ñ ē mot⁹
ꝛ ps tpis nō ē tps. Nec tn̄ dico q̄ aima
in istāti separatiōis nc̄ario sit i īferno vel

purgatorio vel celo. sed dico q̄ pōt esse ꝯuis etiā possit esse alibi: z in magno tpe ad dicta loca moueri/ si iusticia diuina req̄rat. Sciendū est etiā q̄ anīa chr̄i ad infernū cū luce corpali descēdit vt habet in euāgel'. Nicodemi. z affirmat scūs Tho. iij. dist. xxij. vbi ōt q̄ fuit ꝑueniēs: vt sic infiores tenebras expulit oñsiue sue deitatis: ita z exteriores expelleret ꝑ p̄sentiā sue hūanitatis.

Quantū ad scōm tria sc̄ ꝯsiderāda: s. resurrectiōis necessitas: resurrectōis oportunitas: z resurrectōis q̄litas. Quārum ad p̄mū sciendū est ex doctrina sci Tho. iij. p. q. liij. q̄ ꝑueniens fuit chr̄m resurgere. Primo ꝓpter iusticiā dei: ad quā ptinet exaltare se ꝑ deū hūiliantes. Scōo ad ꝯfirmationē fidei nr̄e: vt chr̄m deū credam⁹. Tertio vt nos mēbra spemus resurgere/ exq̄ caput surrexit. Quarto vt discam⁹ in nouitate vite ambulare. Quinto vt sic ꝑ suā humiliationē nos liberauit a malis: sic p̄mouere ad bonū ꝑ suā glificatōem. Debuit aūt resurgere tria die: q: debuit resurgere cito ne decrederet el' diuitas. z tñ debuit ꝯhere moram in morte: vt vera mors appareret z ꝑa hūanitas. Hec aūt mora fuit triū dier̄: q: nō ꝓtingit eū q̄ videt mortu⁹ z est viu⁹/ infra h̄ tps nō oñdere sig̃ vite. Itē ad cōmendationez ternarij numeri: q̄ est numer⁹ ois rei. vt ptz lib. de celo z mundo. Itē vt nos a duplici morte liberaret. s. aie z corpis: q: sunt tenebrose ꝑ culpā. Una sua q̄ est lux ꝑ iusticiā. vñ fuit in morte vna die integra: z duab⁹ noctib⁹. z ꝑ mīra alia. Quō aūt trib⁹ diebꝫ z trib⁹ noctibus fuit in corde tre. vide fer. iij. post p̄mā dñicam q̄dragesime. Et nota q̄ chr̄s p̄mus inc oīm hoies ꝑfecte resurrexit: q: ipe p̄mus resurrexit a morte: z necessitate z possibilitate moriēdi. oēs aūt q̄ añ chr̄i aduentū/ vel p̄sente chr̄o surrexerūt denuo sc̄ mortui. De his aūt q̄ in el' passione surrexer̄t: dubiū est ꝓz Hiero. in. p̄mo. assump. ꝙginis. Etsi non sunt denuo mortui post chr̄i resurrectionem surrexerūt: vt idem ōt sup Matt. Aug. aūt ad euo. tenet assertiue q̄ denuo sunt mortui: cui⁹ rōnes sc̄ efficaciores. Cā aūt p̄ncipalis r̄surrectōis chr̄i fuit diuina ꝑsona. instr̄alis ꝙ fuit aia et caro ei⁹: ig̃tū erāt diuitati vnita. Corpus em̄ aiam/ z aia corp⁹ reassumpsit. Hec oia sc̄ sci Tho. vbi s. Quantū ad scōz de oportunitate siue ō hora resurrectiōis sc̄ varie opiones. Hiero. ei in li. xij. q. sic ōt. Vespe sab. ait Matth. Mar. ꝙ: z valde mane vna sabbatoz venit ad monumētū. Hui⁹ q̄nis dubiū est solo. Aut ei nō recipim⁹ h̄ mar cū oib⁹ grecis libris pene h̄ capitulū in fine h̄nt⁹. Aut vbiq̄ vez dixit. Mat. q̄ dñs surrexit. i. vespe sabbati. Marcus. q̄ vidit eū maria Magdalena. i. mane. Hec ille. Et nota q̄ ꝑ vespere Hieron. accipit sero. i. nocte. Idem ꝯ Hiero. vr̄ sentire Amb. q̄ sup Lu. ait. Nō vespascente die: sz noctz vespe dñs surrexit. Deniq̄ grec⁹ ꝼmo ꝑ vespe hz sero. Sic g̃ dñs nr̄ vespertino tpe diei: sed sero. i. ꝑfunda nocte surrexit. Hec ille. Mortua aūt Amb. sūt. q: sic mīleres potuer̄t adire monumētū q̄sc̄tib⁹ custodib⁹. z q: p̄ncipes sacdotū direx̄t: q̄ discipli nocte tulerūt illō. z q: q̄dā mulieres chr̄m surrexisse sciuer̄t: que sz nocte vigilarūt: quedaz non: vt illa Maria de qua Joānes narrat: q̄ ꝼm Amb. nō est eadē cū ea de q̄ loq̄t Matt. z de q̄ infra. Itē q: Sāson i typū resurrectionis media nocte tulit portas gaza. Itē q: vt ōt mgr̄ hist. apli tradider̄t ea nocte nō dimitti ꝓp̄m ab eccl'ia vsq̄ ad ꝑ fundā noctē. Aug. aūt in. iij. de trī. tenet q̄ surrexit i diluculo. z idē tz s. Tho. Et huic attestat vt ōt mgr̄ hist. z assentire vr̄ eccia: que matutinas laudes ꝑ dñi resurrectione celebrat. Credo tñ q̄ oim istoz fuit vna snia q̄ dñs surrexerit in diluculo: ita q̄ in ipo instāti erupti ptiōis auroze chr̄us ver⁹ lucifer erupit de sepulcro: sic z eadē hora veniet ad iudiciū ꝼm s. Tho. in. iij. z sic chr̄s. xl. horis fuit mortu⁹. s. q̄tuor vesptini pasce ues: z. xxxvj. duaꝫ noctiū: z vni⁹ diei. sicut ēt. xl. dieb⁹ fuit i trīs post resurrectionē. Tūc aūt ꝑ dici z ꝑfunda nox: q̄ vsq̄ ad illō punctū durat: z dies q̄ in illo pūcto incipit. Medijū em̄ potest ab extremis denoiati vtriusq̄. vtz. v. phȳc.

Mortua aũt vtriuscꝫ ptis nil aliud ꝯ
h pbãr. Tũc ei potuerũt custodes ꝺesce
re: z tẽ venientes nocte venerũt. Quãuis
ꝺici possit ꝙ pncipes sacꝺotũ mẽtiebã/
tur. z siue eaꝺẽ fuerit malia / siue alia:
nihil inꝺest. qz rẽ oĩno sciuit post factũ:
z non ante neqꝫ tũc. Nil's g̃ nocte sciuit
chr̃m surrexisse: q̃uis oẽs sciuerit eum
surrexisse nocte. i. viluculo. Ad factuz
aũt Sãsonis ꝺr pmo ꝙ nõ opz figurã z
figuratũ in oĩb⁹ ꝙuenire: cũ sint sil'ia et
nõ iꝺẽ. Oĩa em̃ sil'ia sĩ ꝺissil'ia in aliq̃.
Dr̃ scꝺo ꝙ media nox nõ solũ ꝺr instãs
mediẽ noctẽ: sz totũ rps ei ex vtraqꝫ pte
ꝙiunctũ qꝺ est inf vltimũ z pmũ istãs
lumis ꝺiei pteriti z sequẽtẽ. z i h tpe. i.
in tmino hui⁹ tpis chr̃s surrexit. Ad a/
lia ẽt ptz facilr. Quantũ aũt ad rer
tiũ ꝺe q̃litate resurrectiõis seu resurgẽ
tis sciẽꝺũ est ex ꝺoctria scti Tho. iij. p.
q. lvij. ꝙ chr̃s surrexit cũ corpe vero: qz
ꝺe rõne resurrectiõis est vt iꝺẽ nũero re
surgat qꝺ p mortẽ ceciꝺerat. Qz tñ cor
pus gl'iosum est spũale. i. spũi subiectũ
in prãte bri est viꝺeri vel nõ viꝺeri. Et
sub hac vel illa effigie poꝰat chr̃s vide
ri a viꝺentib⁹. Et ꝓtute ꝺei potuit sil' cũ
alio corpe eẽ: vt cũ exiuit clauso sepul/
cro: z cũ itrauit aꝺ ꝺiscipl'os clausis ia
nuis. z resurrexit cũ corpe gl'ioso: Prio
qz illa resurrectio fuit exẽplar nr̃e: que
erit gl'iosa. Scꝺo: qz hũilitas passiõis
h meruit. Tertio: qz si añ resurrectionẽ
nõ fuit gl'iosum: h est factũ ꝺispẽsatiue
aꝺ pagenꝺũ mysteriũ reꝺẽptiõis: vt pa
ti posset. Peracto g̃ illo aia ei suã gl'iã
coicauit. Sz tñ in prãte bri est: vrz sua
claritas viꝺeaꝰ/ vel nõ. Sz ꝯ: qz illuꝺ
corp⁹ erat palpabile. g̃ et corruptibile.
Aꝺ h ꝺr ꝙ corp⁹ ꝺr palpabile nõ qz ra/
ctui resistat: vt ecl'ũ qꝺ nil' ꝓhiber p na
turã esse incorruptibile: sz qz z resistit et
afficit rãgibilib⁹ q̃litatib⁹: vt corp⁹ chr̃i
Et tl'e est q̃ꝺe p naturã corruptibile: sz
incorruptibile p gl'iam. Et cũ corpe in
tegro. i. hñte oĩa q̃ sĩ ꝺe ꝟitate z integri
tate hũani corpis. Nõ em̃ pfecte surre
xisset si aliq̃ꝺ p mortẽ ceciꝺisset qꝺ non
surrexisset: De carne em̃ ablata ab eo i
circũcisiõe ꝺr Jac̃. ꝺe voꝝ, ꝙ ꝺr angel⁹
eas at tulisse karolo mag̃: q eã pmo A/
ꝺsg̃ni: ꝺeiñ Carosij collocauit. nũc aũt
ꝺr esse Rome in eccl'ia q̃ ꝺr: sctã sctõꝝ.
Vñ ibi exrãt tales ꝓl⁹. Circũcisa caro
chr̃i: sandalia clara: Ac vmbilici viger
h pcisio chara. Vñ z ea ꝺie ibi fit sta/
tio. Sz subtũgit ꝙ qz caro est ꝺe ꝟitate
hũane nature: credim⁹ ꝙ chr̃o resurgẽ
te aꝺ locũ suũ reꝺũt gl'ificata. Hec ille
Et id qꝺ ipe credit est verũ aliq̃ mõ. vt
patebit in qõnib⁹. De sanguie etiã chr̃i
vtraꝫ aliq̃ꝺ esse possit in cris: infra in qõni
bus patebit. Et surrexit cũ cicatricib⁹.
Prio in signũ victorie. Scꝺo aꝺ cõfir/
mandũ ꝺiscipl'oꝝ fidẽ. Tertio vt patri
supplicãs oñdat q̃le gen⁹ mortis susti/
nuit. Quarto vt sciam⁹ q̃m miseric̃ꝺit
sum⁹ aꝺiuti. Quinto vt in iudicio vi/
ꝺeant iniusti q̃m iuste vãnenk. Et in ap/
turis vulnerꝫ spẽalis splẽꝺor apparebit
Et lz ibi sit ꝺiscõtinuitas corpis: tñ h
p gl'iam ibi apparentẽ recõpensak. Hec
oĩa s. Tho. exceptis his q̃ ꝺe circũcisio
ne ꝺicta sũt. Sz in ꝟbis ei⁹ latẽt pfun/
da q̃ vereor. Nã ꝙ ꝺic chr̃m oñdere pa
tri cicatrices: nõ sic intelligk q̃si p̃ ig/
rer q̃ꝺ fili⁹ ꝓtulerit: sed qz ipe fili⁹ inqꝫ/
tũ hõ aꝺ cicatrices aspicies / excitak aꝺ
feruor̃ẽ supplicãꝺi p nob. sic z nos corã
ꝺeo recitam⁹ nr̃as necessitates: nõ vt il
lũ ꝺoceam⁹: sed vt nos excitem⁹. Sed
ꝯ: qz bri nõ crescũt neqꝫ ꝺecrescũt in bo
na volũtate vel affectiõe. Solo. vez est
in affectione sive fruitione brifica: que
semꝑ eaꝺẽ z eq̃ intensa est: sicut z beatl
fica visio: qz toto conatu z toto posse be
ati ferunk in illã charitatẽ z h onitatem
ꝺiuinã. sed tñ habẽt aliq̃s volitiões nõ
brificas: sicut z aliq̃s intellectiones: q̃
abeũt z aꝺueniũt: z intenꝺunk z remit
tunk: non ꝓter augmentũ lumis gl'ie/
vel charitatꝫ aut grẽ: sed maiorẽ vl' mi
norẽ conatũ poteriaꝝ aꝺ agenꝺũ. Quo
etiã sint in corpe chr̃i vulnerꝫ aperture:
vtꝫ. s. sic vt fuerũt in sepulcro. vel qz lo
ca vulnerꝫ sĩ ꝺepssiora reliq̃ cure: nõ est
facile ꝺicere: licz possit vtraqꝫ teneri.

Quãtũ aꝺ ttiũ pncipale viꝺẽꝺa sũt
ea q̃ resurrectionẽ sunt ꝙsecuta: q̃ sunt
maifestatio eius z a ꝓbatio. Et qꝺẽ

ḡntū ad p̄mū scelendū ē/q̄ lz discipli nō debuerāt chm̄ videre resurgētē vt dicti ū est:tn̄ debuit eis appere. Apparuit āt vt ex diuersis locis euāgelij colligit septies diuersis psonis spāliter:et sel' oib' sil'. Prio ei appuit Marie magdalene remanēti extra sepulcr̄ alijs recedētib': vt hī Jo.xx.z Mar.xvj. Scdo eidem marie magdalene cū alijs mlieribꝫ a sepulcro reuertentib':q: post q̄ viderant chm̄ secura ē alias:z iuenit eas i itinere. Et cū diceret eis se vidisse dñm:tūc chis eis appuit dicēs. Auete. vt habet Matth̄.xxviij. Tertio petro: fm q̄ hī Lu.vl. Vbi āt apparuerit ei: exp̄sse nō hī. sz tn̄ q: vt hī Lu.vl. post q̄ cucurrerat ad monumētū abijt secū mirās:pbabile ē q̄ ei existēti i tl'i admiratōe apparuerit. Nō āt ē pbabile q̄d dicūt q̄dā q̄ appuerit i cauerna in q̄ post negatione fleuit:q: tā ō illa erat egress': z ad monumētū cucurrerat añq̄ viderit dñm. Quarto appuit duob' eūtib' i emaus: vt dī Lu.vl. Quīto decē aplis absente Thoma:vt hī Jo.xx. Jste aūt q̄nq̄ apparitiōes facte sūt oēs i die pasce:vt ptz intuētib' euāgelia. Hoc repsentat sacerdos i missa q̄nq̄ vicib' se vertēdo ad populū:sz i tria vertit se cū silētio:q: apparitio facta petro nescit q̄n vl' vbi fuerit Sexto appuit i octaua resurrectōis vn decim aplis existēte ibi Thoma. Jo.xx Septio petro z socijs ad mare tyberiadis Jo.vl. Octauo i galilea.s. i monte thabor:vt ptz Mat.vlti. Vbi em̄ incōplete z pauc̄ gl'iam resurrectōis sue in trāsfiguratōe ostēderat:ibidē illā ostendit oib' discipul'. Et ō ista credit loqui Paul' dī.j. Cor.xv. Deīde visus ē pl' q̄ q̄ngent' fribꝫ sil'. Sz quō tūc potuit appuisse q̄ngēt' fribꝫ:cū chīani cēnt fere cētū viginti i tpe ascēsiōis. vt ō brūs Lu.i actib' ap'or. Solutio. Erāt fere centū viginti i hierl'm: sz q̄n isti fuerūt in galilea:ibi erāt ml'ta pl'es. Jtez aūt bis appuit i die ascensiōis: sel' i hierl'm discipul' p̄uescēs: z sel' i mōte oliueti in hora ascēsiōis:vt hī Act.j.z Heb.vl.z Mar.vl. Prio tn̄ et añ oēs appuit brē p̄ginī:vt ō Amb.in li.ō p̄gib'. Maria mag dalena nō vidit chm̄ resurgētē z p̄ma vidit. Quia tn̄ ista apparitio fuit secreta/nec p̄go eā publicauit: iō tacēt euāgelista: Nec ē sil'e ō ea q̄ facta ē Petro:q: ipe erat electꝰ rect̄ chīl z baiul' doctrine ei': nō āt p̄go mr̄. Est tn̄ sciendū circa p̄dicta q̄ fm Amb. sup Lu. nō ē eadē magdalena de q̄ ōr Mat.z de q̄ Joā. Conat aūt h̄ pbare. q: ō ista de q̄ Mar. narrat dī q̄ tenuit pedes chīi et alij dicū ē:noli me tangere. Hec vidit angelū cū p̄mo venit:illa neminē vidit. Jsta discipul' dñi surrexisse nūciat:illa raptū eē. Hec gaudet:illa plorat. Sed tn̄ cōit tenet q̄ sit eadē. Ad motiua aūt Amb.dī:q̄ eadē maria sil'e ōr Mgd hist.post q̄ vidit chīm i forma hortulani: dū iret h̄ alijs nūciare: facta ē dīg: vt cū alijs tāgeret dñm. Et lz brūs Joā. non dicat q̄ viderit angelū q̄n p̄mo venit ad monumētū:tn̄ etiā n̄ negat eam angelū vidisse:sz dicit q̄ vidit lapidē reuolutum cūj' q̄ stat q̄ etiā angelū supsidētē vidit: lz taceat euangelista. Et eadē plorabat añq̄ dñm vidisset:postea p̄o gaudisa ē. Maxie p̄o cū difficl'tate soluit illō q̄ vna nūciat chīm surrexisse:alia fuisse rapt̄. Sz forte dici posset q̄ipa magda. p̄mo nūciauit illū sblatū:sz deide venies ad monumētū scdo cū Joāne z petro:z ibi remanēs chīo viso i forma hortulāi eū nūciauit surrexisse. Sz p̄:q: cū p̄mo vēit ad monumētū:audiuit ab āgelo q̄ resurrexerit. Ad h̄ p̄t dici:q̄ ipa q̄p̄mū vidit sblatū lapidē relict̄ alijs mlieribꝫ ñ vltra p̄cessit:sz stari iuit aplis nūciar: vñ Jo.ōt:q̄ cucurrit:iō āgelū loq̄nt̄ ñ audiuit.vl' ei' p̄ba ñ accepit vt p̄ba angeli. Post q̄ p̄o illa nūciauerat:supuenert alie referētes p̄ba āgeli. Vlñ q: angelū ñ cogn̄uit āgelū eē:post q̄ scda vice cū ioāne z petro venit ad monumētū et ibi flebat ad āgelos q̄rētes q̄d ploraret sic ad hoies loq̄bat:q: ēt alijs referētib' angelica p̄ba:ipa tn̄ nō credidit p̄ba eē angelica:sz dñm ō monumēto credidit sublatū. Vlñ res ita acta ē. Jpa em̄ vēit cū alijs domīab' ad monumētū:q̄d ptz q: cū nunciabat apostol' dominū sublatū loq̄bat i plurali dicēs:z nescim' vbi

posuerũt eũ. Sz tñ ipa ꝓz alijs retro/
cessit: qz vbi monumẽtũ vidit aptũ z an
gelũ i forma hois sup lapidẽ sedentem:
statim cucurrit aplis nũciare: nec coñ/
uit angelũ eẽ: lz forte ꝓbaz el⁹ ꝓncipiũ
audiuerit. Post ea ꝙ venerũt alie di/
cẽtes se angelos vidisse visionẽ. qz s. vi
derũt eo mõ q̃ i sabbato sctõ dictum ẽ.
Et sic Petr⁹ z Joãnes currẽtes z mu/
lieres post ipos festinãtes. itez venert
z viderũt sepulcz vacuũ z linteamina.
Et deide ceterz abeũtibz maria reman
sit sola: z vidit duos angelos z chm: et
stati insecuta alias dñas i via dephẽdit
eas: z tũc chs scõo apparuit eis. Et lz
Matthe⁹ videat dicere istã apparitio
nẽ factã qñ mlieres a monumẽto ꝓma
vice regrediebãt viso angelo: tñ vtik tli
mõ loqndi. Vel qz ista apparitio facta
est i regressu: z si nõ i ꝓmo. Vl'qz ꝓmus
regressus ñ fuit cõpler⁹: sz obuiauerũt
ill' petr⁹ z Joãnes: cũ qbz regressi sũt ad
sepulcz: z deide cũ regrederẽt nũciare
alijs aplis q̃ viderãt: dñm videre in via
Si ãt dicat vt ôt Ambũ. q fuit alia ma
ria: nlla ẽ difficultas: sz ꝓmũ tenet veri

Quãtũ ad tertiũ sciẽdũ est vt ôt (us.
sctus Tho. ijj. p. q. lv. q chs resurrecti
onẽ suã debuit p argumẽta ôclarare. ñ
qdẽ vt argumẽtũ ẽ rõ rei dubie faciens
fidẽ: nã tal' rõ si fuisz ex notis: discipul'
nõ excederẽt rõnẽ bũanã: ac p hc nõ suffi
cieter, pbarẽt resurrectõez q̃ bũanã rõ/
nẽ excedit. Oportz em ꝓncipia ex eodẽ
gne assumi: vt dz. j. Post. Si ãt fuisset
ex ignotz: nihil notificasz. Ista g̃ argu
mẽta fuerunt (vt dic) sensualia signa: q̃
etiã Aristo. vocat argumẽta. Per q̃ re/
surrectio astruẽda erat. vt ôt. Prio: qa
nõ erãt discipli dispositi ad facile illaz
credere. Scõo vt efficaci⁹ esset illoz te
stimoniũ. Nec tñ ꝓpt hc debuit cũ eis p⁹
resurrectiõez ꝛtinue ꝙuersari. vt idẽ ôt
qz credere potuissent eũ adhue secũ eẽ:
z ad ꝓzẽ vitã illũ surrexisse: sz ad resur
rectiõis gliaz astruendã sufficiebat fre
quẽter appere: maxie a ꝓncipio: qñ i eis
habebat resurrectiõis fidẽ fundare. Est
aũt incertũ vbi illis q̃draginta dieb⁹ fu
erit: vt ôt s. Tho. Et idẽ ôt Ogr hist.
de patrib⁹ qs eduxit de limbo. Dic tñ
sctus Tho. ijj. di. xxij. q illis q̃draginta
dieb⁹ fuit in paradiso terrestri cũ aiab⁹
sctoz parz. Argumẽta aũt illa oia suffi
cieter ostendebãt ꝟitatẽ resurrectionis
Ostẽdit em vt idẽ dic s. Tho. se vez cor
pus. i. nõ phantasticũ vel raz habuisse:
qz palpabile z bũanũ: quia hc videbant:
z idẽ numero p cicatrices z vulnera: et
animã p opa vite nutritiue: qz vere co/
medit: z vite sensibilis: qz ostẽdebat se
audire/videre/z intellectual': disseren/
do de scpturz: z diuinitatẽ i miracl'o pi
sciũ: z ascensiõe: z se esse gl'iosum: intrã
do ianuis clausis z euanescẽdo. Non ãt
eis apparuit i sua claritate: qz illã ferre
nequissent: z forte eũ aliũ credidissent
q̃uis hc fecerit i trãsfiguratiõe añ passi/
onis hũilitatẽ: ne illã despicerẽt. Cõtra
qz si spirit⁹ assumptisset corp⁹ potuisz
eos in istis decipe. Ad hc dic s. Tho. in
ijj. q nõ est verum: quia ars non potest
equari nature: ideo opa vite nõ põt spi/
ritus in corpe ita bñ exercere sic anima
ideoqz ex longa ꝙuersatiõe illũ cognos/
sent. Hec oia ex sctõ Tho.

Feria scõa infra Octauas pa
sce. Lex. euange. Luce ca. xxiij.

Ecce ex discipulis Jesu
ibant ipsa die in castel/
lũ qõ erat in spacio sta
dioz sexaginta ab hie/
rusalẽ noie Emaus. Et ipi loq'
bant ad inuicẽ de his oibz q̃ ac/
ciderãt. Et factũ est dũ fabula/
rentur et secũ q̃rerent. z ipse ie/
sus appropinq̃ns ibat cũ illis.
Oculi autez illoz tenebant ne
cũ agnoscerent. Et ait ad illos:
Qui sunt hi sermones quos cõ
fertis ad inuicem: ambulantes
et estis tristes: Et respondens
vn⁹ cui nomen Cleophas dixit
ei. Tu sol⁹ pegrin⁹ es in hierlm
z nõ cognouisti que facta sunt i
illa his diebus? Quibus ille di/

Fe. II. infra octauas Pasce

rit. Que: Et dixerunt. De Jesu nazareno qui fuit vir prophetapotēs in ope ꝛ sermone coꝝ ā do ꝛ omi pplo. Et quō tradiderūt eum summi sacerdotes ꝛ prīcipes nostri in damnatōez mortis: ꝛ crucifixerūt eū. Nos autē sperabam⁹ qz ipe esset redēptu rus israel. Et nūc sup hec omia tertia dies est hodie q̄ hec facta sūt. Sed ꝛ mlieres quedā ex nostris terruerūt nos que aſ lucē fuerunt ad monumētū. Et non inuēto coꝛpe eius: venerūt dicētes se etiā visiones angelo ꝝ vidisse: q̄ dicūt eū viuere. Et abierunt quidā ex nostris ad monumentū ꝛ ita inuenerūt sic mulieres dixerūt. ipm vo nō inuenerunt. Et ipe dixit ad eos. O stulti ꝛ tardi coꝛde ad credendū in omibus que locuti sunt pphete Nōne hec oꝑtet christū pati et ita intrare in gliam suā: Et incipiens a moyse et oib⁹ pphetis interp̄tabat illis in oib⁹ scripturis q̄ de ipso erāt. Et appꝛopinquauerūt castello q̄ ibant. ꝛ ipe finxit se longi⁹ ire. Et coegerūt illū dicētes. Mane nobiscū dñe q̄m aduespascit ꝛ inclinata ē iā dies. Et intrauit cū illis. Et factum ē dū recūberet cū illis accepit panē ꝛ benedixit ac fregit ꝛ porrigebat illis. Et apti sunt oculi coꝝ ꝛ cognouerūt eū. Et ipse euanuit ex oculis coꝝ. Et dixerūt ad inuicē. Nōne coꝛ nostrum ardēs erat in nobis dum loqueret in via et aperiret nobis scripturas: Et surgētes eadez hoza regressi sunt in hierlm ꝛ inuenerūt ꝙgregatos vndecim ꝛ eos qui cū ipsis erāt dicētes q̄ surrexit dom⁹ vere ꝛ ap̄parut simoni. Et ipsi narrabāt que gesta erāt in via: et quomō cogꝝnouerunt eum in fractione panis.

DUo ex discipl'is ie su ꝛc. Luce. xxiiij. In p̄senti euāgelio in q̄ vna chr̄i appariſio post resurrectionē suaz narrat: tangunt tria puncta q̄b⁹ se vere surrexisse p̄bauit: que sunt Ambulatio: Locutio: ꝛ Manducatio.

Quātū ad p̄mū sciendū est q̄ ordinata pgressio ē signū vite in coꝛpe hūano. Ūñ Jo. xj. Dñs dans signū vite Lazari: dixit: soluite ꝛ sinite abire. ꝛ Petrus dū cū Simone mago pugnaret: ꝛ visus eē p̄t Simōis incātatōes caput agitare defunct⁹ q̄dā: ait. Si viuit: surgat ꝛ ambulet: alioq̄n sclaz phāraſma esse. Ratio ē: qz tria sūt agētia subordinata. ſ. deus: natura: ꝛ ars. Ūñ sic natura deo equari nō pōt: ita nec ars nature. Jdeoq̄ null⁹ spirit⁹ potest q̄cūq̄ ingenio ita bene coꝛp⁹ humanū mouere sic anima: q̄ naturalit est eius forma. Et ideo ambulatio ordinata est resurrectionis signū: ꝛ p illā christ⁹ se surrexisse p̄bauit. Dic g̃ (Duo ex discipl'is ie su) nō ex duodecim: sz ex. lxx. De vno aūt hoꝛ nō est dubiū q̄ ipe esset Cleophas. Alium aūt vt ōr. Theo. ꝛ Mgr̃ histo. aliq̄ vt Greg. in pło. super moꝛ. tradunt esse Lucā qui moze scriptoꝛq̄ scripturas. ſ. historiales ediderūt nomē suum tacer. Sed tñ serūs Amb. dicit q̄ vocabatur Amaon. (Jbant ipa die) resurrectiōis sez christi (in castellū) qō vt dicit Aug. fm Marcū appellat villa. (q̄d erat in spacio stadioꝝ. lx. ab hierl'm) Scōz aūt quod dicit Mgr̃ histo. Greci scp̄toꝛes tradūt Herculem gigantē vno anheli/tu. cxxv. passus cucurrisse: ꝛ deinde stetisse: ꝛ a stando spacium huiusmodi vocatū stadiū. Cū aūt octo stadia faciant miliare: in summa. lx. faciūt septēmilia passuū ꝛ q̄ngētos. ſ. septē milliaria ꝛ q̄tuoꝝ stadia. ſ. leucas tres: et tres partes

ḡre Hec ille. Et idē innuit Beda. (nō/
mine emaus) Sic aūt ōt Beō. Emaus
ipa ē nichopolis ciuitas insignis pale/
stine: q̄ post vastationē iudee sub Ha/
co aurelio istaurata murauit nomē. Sz
si erat ciuitas vt dic̄ Beda: quō potuit
appellari villa: vt ōt Augu. Ad h̄ dī q̄
absolute nō fuit villa: sz cōparatiue ad
hier'm: rōne nobilitatis hier'm z vicini
tatis emaus ad illā. (Et tpi loq̄bant ad
inuicē) nō q̄si credētes fm Theo. sz q̄si
stupentes (de his oib⁹ q̄ acciderāt). i. de
chr̄i vita z morte. Beda. Loq̄ntes aūt
de se dñs appropinq̄ns comitat: z vt fi
dē resurrectiōis mentib⁹ eoꝝ incēdat: z
vt q̄ō se facturū p̄miserat impleat. s. vt
vbi duo sunt vl tres ꝓgregati in nomie
meo ibi sum i medio eoꝝ. Hec ille. (Et
factū est dū fabularent̄) Fabula ꝓprie ē
res q̄ nec vera nec verisimilis ē. z a fando
dī: eo q̄ i solo fato ꝓsistat. Fabulari aūt
ꝓprie est fabulas vl falsa recitare: sz ex/
tenso vocabulo oēs sil̄ fantes z collo
quētes fabulari dicunt: z ita sumit hic.
Nō em̄ fabulas: sz chr̄i facta recitabāt
(z secum). i. ad inuicē (q̄rerēt) Null⁹ em̄
eoꝝ tenebat locū mgrī vl discipuli: sed
vterq̄ vicissim interrogabat z responde/
bat (Et ipe Jesus approp̄inq̄ns ibat cū
illis) q̄si pegrin⁹. Theophil⁹. Obtēto
iam spirituali corpe. non obstabat loci
distantia: q̄n adesset q̄b⁹ volebat: nec vl
teri⁹ naturalib⁹ legib⁹ corp⁹ suum rege
bat: sed spiritualit̄ z supra naturā. Hec
ille. Quō aūt possit gl'iosum corpus p
maximū spaciū ad libitū q̄si imperceptī/
bilit̄ moueri: vide sctm̄ Tho. iij. dis.
xlitij. (Oculi aūt eoꝝ tenebant ne eum
ag̃scerēt) Est ār sciēdū: q̄ sz s. Tho. in
iij. senten. dis. xxj. chr̄is ist̄ ostēdit suam
naturalē formā. Sed ꝯ: q̄ ipe i. iij. p.
imo z brūs Marcus dic̄: q̄ apparuit i
alia effigie. Ad h̄ dico q̄ effigies fuit
aliena q̄ ad habitū: q̄ videbat̄ pegrin⁹
nō aūt q̄ ad linamēta z colorē vult⁹: vt
ipemet innuit. Sed ḡre nō cognouerūt
eum: Ad h̄ dicit fm eundē q̄ h̄ potuit
esse quia eū mortuū credebant. Nō em̄
quis facile cognosceret illū quē mortuū
crederet si i alieno habitu videret. Se
cundo potuit eē vt idē ōt p acrissiam: vl
fm alios p auritiam: vel meli⁹ aoꝝasiā:
de q̄ hr̄ i glo. Beñ. xix. Est em̄ acrisia vt
dic̄ Dg̃r hist. cecitas q̄ facit nō videre
nō oia: sz q̄ nō ē opus: fm quā: vt ait Foꝛ
te aliq̄n accidit q̄ q̄rim⁹ id q̄ō manu te/
nem⁹. Hac aūt pcussit sūt a deo sodomi
te Beñ. xix. z volētes cōprehēdere heli/
seū. iij. Reg. vj. Aliq̄n etiā est a diabo
lo vel a magis. Et sic accidit ist̄. Vñ no
tandū est ꝓbum q̄ oculi eoꝝ tenebant:
z h̄ vel a deo efficiēte: vel a diabolo deo
pmittēte: vt dic̄ Aug. de ꝓsensu euāge.
Sed p his notādū est q̄ p̄dicta cecitas
apud diuersos diuersimode noiat: siue
scripturę insciti'a: siue alia q̄libet causa.
Solū aūt duo modi scribēdi videt̄ inui
ri ꝓprii. scz dicēdo cū Aug. aoꝝasia: q̄
cecitas grece aoꝝasia dī. vl dicēdo cum
sctō Tho acrisia: ab a: q̄ ē sine z crisis
iudiciū. Sz Aug. sic scribit ꝓsules ver
boꝝ lepoꝛi. Sctūs Tho. aūt tuauit p̄/
prietatē vocabuli: q̄ ista passio nō ēce/
citas p defectū visiue potentie: q̄ grece
dī aoꝝasia: sz p ligatōez sensus vl impe
dimētū iudicij. Vel tertio p̄t dici q̄ in
ipo trāsitu ad imoꝛtalitatē aliq̄ mō fuit
alteratū coꝛp⁹ chr̄i: vt ōt Dg̃r hist. sic
z puero accidit cū fit vir. Quō aūt posſ/
sit videri coꝛp⁹ gl'iosuz ab oc'lo nō glo/
rioso: dicūt aliq̄ q̄ pōt illō videre q̄ ad
suū colorē: sz nō q̄ ad lucē gl'iosaz. sz op/
positū tenet s. Tho. i. iij. dī. xlitij. q. ij. q̄
la claritas non differt a naturali nisi q̄
ad causaz. Vñ cū brūs se oñdat pl⁹ vel
min⁹ lucidū vt sibi placet: pōt ab omni
oc'lo videri si vult. Sz ḡre chr̄is ñ volu/
it ab eis agnosci? Dī q̄ fm Theo. fuit
ꝓpē m'tra. Prio vt tota sua dubia intem
tionē reuelēt: z vuln⁹ deregēres recipi/
ant medicinā Hec ille. Scdo vt ꝯgsce/
rēt q̄ q̄uis coꝛp⁹ ipm̄ q̄ō passuz fuerat
surrexerit: nō tn̄ erat ampli⁹ t'le vt esset
oib⁹ visibile: sz tm̄ his a q̄b⁹ vellet vide
ri. Hec idē. Tertio vt nō dubitēt ḡre ō
cetero nō quersak intra plebem quia. s.
post resurrectionem quisatio eius non
erat digna hominib⁹: sed diuina magis
Hec ille. Quarto fm sctm̄ Tho. z Bre
go. fuit: q̄ dina nobis manifestank fm

q̄ sum⁹ dispositi. Greg. Cōuenienť ēt eis spēm quā nō agnoscerēt ondit: ꝟ agēs fortis in oculis corpis:qđ apđ ipos intus agebat in oculis cordȝ. Ipi nāq; apđ semetipos ꝛ amabāt ꝛ dubitabāt. De se ḡ loquēt⁹ pñtā exhibuit:sed de se dubitantib⁹ cognitōis sue spēm abscōdit. Hec ille. In hac ꝑe ē documētū morale q̄ sp bona nob loquēda sť vt nobis

Mozat⁹ āt hierl'm q̄ ỏr (cū sit ch̄s. visio pacis: fcat p̄iam in q̄ videbiť rex in decore : q̄ est pax nr̄a. Emaus ỏo qđ inter p̄rag mr̄ festinās/ fcat eccl'iam militantē:q̄ fideles gñat p̄dicādo: balneat baptizādo:ꝛ nutrit exhortrādo: ꝛ ꝟso lak ꝑmittēdo. j. Cor. ỹ. Tanq̄ puulis in ch̄o lac vob dedi/nō escaz. Festinat aūt in p̄iam ingredi. Ihesus ḡ pdita fide formata ihesu: cū iam essent in hierl'm p spem q̄ erant q̄si securi:reuertunť ab ea ad emaus : sed vbi illū recogńscūt cognitione spirāte amorē:reuertūť in hierl'm vbi etiā vidēt ch̄m. Quātū ad scōz sciēdū est q̄ resurrectiōis vere signū est loq̄ bene. Et hui⁹ est eadē rō sic ꝛ in ambulatiōe. Vñ ꝛ diabol⁹ incusat⁹ q̄ p ar reptitiū incōgrue loq̄rek:dixit q̄ iste rusticus tra grossaz hꝛet linguā q̄ suo modo nō potat illā mouere. Et ỏ adolescē te suscitato Lu. vij. ỏr q̄ cepit loq̄ in signum. s. vere resurrectiōis. Dicit ḡ. (ꝛ ait ad illos. Qui sunt hi ꝑmones q̄s cōfertis ad inuicē ambulantes: ꝛ estis tristes) Greg. Cōferebāt q̄dē intra se q̄si nō ampli⁹ expectārtes ch̄m videre : sed dolorosi q̄ pempto saluatore. Hec ille Inťrogat aūt nō ex ignorātia:sed vt ex rñsione eor incredulitas cōueniēti⁹ arguak. (Et rñdens vn⁹ cui nomē Cleophas: dixit ei) credēs q̄ esset pegrinus q̄ ad pasca venisset in hierl'm(tu sol⁹ pegrinus es in hierl'm:ꝛ nō cognouisti q̄ fcā sť in illa i his dieb⁹:) Vbi aduertēdū q̄ ly solus : nō excludit alios pegrinos ab isto:cū multi fuerit ī pasca:ꝛ q̄si inūerabiles:ſz excludit istū a cognitōe mortȝ chr̄i cū alys pegris : vt sit ordo. Tu es pegrin⁹ ꝛ solus. s. inť pegrinos nō cognouisti in hierl'm:q̄ fcā sť in ea. q. d. Dicit est q̄ sol⁹ nescias qđ oms sciūt (q̄b ille dixit: Que? Et dixer̄t ei. De ihesu nazareno q̄ fuit vir ꝓpha.) Be. Prophetā fatenť:filiū dei tacēt:vel nōdū ꝑfecte credētes : vel sollicīti ne inciderēt in manꝰ iudeoꝝ pscq̄ntiū:qz nesciebāt q̄s eēt: qđ vez credebāt celātes. Hec ille.(Potes ī ope)miracl'oꝝ (ꝛ fmone)p̄dicatōis(corā ōo).i.i ꝓtrate (ꝛ oi ꝓp'o).i.ēt apparēter(ꝛ quō tradiderť eū sūmi sacdotes) .i.p̄ncipes sacdotū q̄ erāt.xxtiȳ.(ꝛ p̄ncipes ꝓpl'i.i.nobiles. Vel sūmi sacdotes ipi sť p̄ncipes. ꝛ ly ꝛ:stat p idē. Ihesti em tradiderūt ihesum(in dānatōez mortis: ꝛ crucifixer̄t eū) qz psuaserūt pp'o vt a pilato peterēt barrabā: ꝛ ihesum crucifigerek. Grego. Subdiť aūt desperatiōis vox cū subdiť.(Nos aūt spabam⁹ q̄ ipe eēt redēptur⁹ isrl') Spabam⁹ inq̄t non spamus:acsi mors dñi sil'is eēt mortib⁹ alioꝝ. Hec ille. Theo. Expectabāt em ch̄m saluatoꝝ ꝛ redēptoꝝ ꝓpl'm isrl' ab ingruentib⁹ mak:ꝛ a future Romanoꝝ. Ihēm q̄s credebāt trenū regē fieri:quē purabāt nec ꝑmulgatā i se mortȝ sniam cauere potuisse. Hec ille. Beđ. Merito ḡ tristes incedebāt: qz ꝛ seipos quodāmodo arguebāt. q̄ in illo redēptionē spauerť quē iam mortuū viderāt:nec resurrectuꝝ credebāt:ꝛ maxie dolebāt eū sine culpa occisum quē nouerāt innocētem. Hec ille. Theo. Videnť tñ hi viri nō omino increduli esse p ꝟ q̄ subdiť. (Et nūc sup hec omia tertia dies est hodie q̄ hec facta sunt) in q̄ videnť habere memoriā eius /qđ eis dñs dixerat se die tertia resurrectuꝝ. Hec ille. Vñ et relatā a ml'ieribꝰ resurrectiōis famā cō memorāt:cū subdiť (ſz ꝛ ml'ieres q̄daz ex nr̄is terruer̄t nos)narrātes factū taz insolitū. Vl' terruer̄t nō de resurrectōe quā nūciabāt:ſz de ablatōe corpis quā apl'i timebāt. Vl' p frozē fm Greg. i rel ligiť stupoz. Apl'i ei ñ existiabāt firmū qđ referebāt ille:ꝛ tñ stupebāt(q̄ añ lucē fuer̄t ad monumtū: ꝛ ñ iuener̄t corp⁹ el⁹ dicētes se ēt visionē angeloꝝ). i. āgelos visibiles ī assūptȝ corpib⁹ appentes (vidisse. q̄ dicūt eū viuere) ſz tñ apl'is plene non credebāt : timentes ne tanq̄ ml'ieres fuissent deluse(ꝛ abierūt qui-

dam exñris) id est Petrus ⁊ Joannes ⁊ forte alij (ad monumentū: ⁊ ita inue nerūt) sepulcꝝ vacuū (sic mlieres dixe runt: ipam ꝯo nō inuenerūt) alicubi cir ca sepulcꝝ. Et sic pz q̄ isti nō erāt ex to increduli vt desperati: sz erāt fluctuā tes: ⁊ plꝰ forte ad incredulitatē ⁊ despa tionē q̄ ad oppositā ptē declinabāt: Jō ipe icipit eos redarguere cum subdit. (Et ipe dixit ad eos: o stulti) ꝑ mētis cecitatē. Nec h̄ dixit q̄si inferēs ꝓtume liā: sz oñdēs magnā cor ig̃rantiaz. Nec ad iniuriādū sed ad corrigendū: ⁊ ad eo rum vtilitatē (⁊ tardi corde) id est du ri volūtate. (ad credendū in oīb⁹ que locuti sūt ꝓphe) de chr̄o. quasi di. Jsta q̄ credere non vultz oia sc̄ pdicta a pro pheꝛ. Et qz ds mēbri nō pr̄: necarīū fu it ex suppositō q̄ ita fieret/ lz nō absolu te. Vñ subdit. (Nonne hec) q̄ dixistis (oportuit pati chr̄m). s. si ds sic pdixit: et ad redēptōez gñis hūani (⁊ ita) p hūi litatē passiōis (itrare i glo. su.). i. in lo cū in q̄ vr̄ glia sua. s. celestē. vel in glīaz suā. i. sibi i suo corpe debitā. Surrexit em̄ gl̄iosus in corpe: cū añ. solū eēt gl̄io sus i aīa. Jsīd. Sz si optrebat chr̄m pa ti: tñ q̄ eū crucifixerūt rei sc̄. Nō em̄ sata gebāt ꝓficere qđ ds disponebat. Vñ et eor executio fuit ipia. dei ꝓo dispēsatō prudētissima: q̄ nequitia eor i bñficia ge neris hūani quertit: q̄si vtes vipereis carnib⁹ ad antidoti salutiferi ꝓfectōez. Hec ille. Ex his pz q̄tū fatui sc̄ q̄ p rri bulatiōes nolūt itrare in gl̄iam alienā. sic sic̄s nollet itrare citatē p regiā poz tam. Oportuit aūt chr̄m pati ꝑ̄ multa. Prio ꝑ̄ pris p̄ordinatōez. Bar. xxvj Ealicē quē dedit mihi pr̄ nō vis vt bi bam illū: Scdo ꝑ̄ scpturaꝝ ipletōez. Vñ ibi dr. Quo q̄ implebūt scpture: Tertio ꝑ̄ suā exaltationez: vt h̄ dicit. Quarto ꝑ̄ nr̄am informatōem: vt scz discam⁹ illō Act. xiij. Per mltas tri bulatiōes opz nos itroire in regnū dei Quinto ꝑ̄ nr̄am redēptionē. j. Pe. j. Nō corruptibilib⁹ auro ⁊ argēto redē pti estis. Sexto ꝑ̄ nr̄am reconciliatōz. Rom. v. Cū inimici essem⁹/ reconciliati sum⁹ deo p mortē filij eius. Septimo ꝑter inferni spoliationē. Zach. ix. Tu ꝓo in sanguine testamēti eduxisti vin ctos tuos de lacu. Octano ꝑ̄ celi aper tionē ⁊ repletōez. ps̄. Ascendēs in altū captiuā duxit captiuitatē. Vt aūt ostē deret q̄ ita scptū erat: seq̄. (Et incipi ens a moyse). i. a q̄nq̄ libris moysi (⁊ oīb⁹ ꝑphetis interptabat). s. declarabat illis i oīb⁹ scpturis). i. in oīb⁹ libris scri pture (q̄ de ipo erāt) nō oia: qz tābreue spacij nō sufficeret: sed ea q̄ erāt ad suū ꝓpositū. p discipl'oꝝ instructōe oportuna.

In hac pte est morale documētū: de q̄ ait Beda. Si aūt moyses ⁊ ꝓphe de chr̄o locuti sc̄: ⁊ eū p passionē intrarurū pdixerūt: quō gl̄iak se esse chr̄ianū: qui ne q̄ liter scpture ad chr̄m ptineāt in uestigat. ne q̄ ad gl̄iaz quā cū chr̄o hic cupit per passionez attigere desiderat. Hec ille. Quantū ad tertiū sciendū est q̄ māducatio est signū resurrectōis Vñ ⁊ Lu. viij. puelle suscitate iussit do minus vt darēt māducare in signū re surrectiōis. Dicit g̃. (Et appropinqua uerūt castello q̄ ibāt.) ⁊ supple rogabāt vt cū eis maneret (⁊ ipe) oñdens se ibi nolle esse (finxit) nō ꝓbis mentiēdo: sz corp⁹ cōponēdo (se lōgius ire) ad ostē dendū fm Greg. ⁊ Aug. q̄ a cordib⁹ eo rū distabat. Nec sic fingere. s. ad fran dū est petrm: vt isti dicūt: sed ad decipie dum. Sic em̄ vt dr Augu. licitū est fin gere ꝓbis: vt cū dicit pabola. ita ⁊ fa ctis q̄ fit ad aliquā ꝓfectē exp̄mendā. Greg. sz qz esse extranei a charitate nō poterāt: hi cū q̄b⁹ charitas g̃diebat: eū ad hospitiū q̄si pegrinū vocāt. Vñ sequ tur. (Et cogerūt illū.) Ex q̄ exēplo col ligit: q̄ pegrini nō solū ad hospicīū in uitādi sc̄: sz etiā trahēdi. Hec ille. (Di centes: Mane). i. volumus q̄ maneas (nobiscū: qm̄ aduespascit: ⁊ inclinata est iam dies) scz ad occasum. Et p diē in telligit causa diei. i. sol. (Et intrauit cū illis) Greg. Mēsam ponūt: cibos offe runt: ⁊ deū quē in scpture sacre expōne nō cognouerāt: in panis fractione cog nscunt. Hec ille. Et videt velle Greg. q̄ aliq̄n maius lumen nobis confert ele mosyna: q̄ lectio scripturarum (et fa

ttū ē dū recūberet cū illis) Quia eī an/
tiq; i lect; comedebāt: edētes ad mēsam
dicunt accūbere vl recūbere. (Accepit
panē ꝛ) sic añ passionē ꝙsueuerat (bñdi/
xit) Bñdicēd⁹ ē aūt cib⁹ ꝓt tria. Prīo
ne in eo sit diabol⁹ ꝛ eū diglutiamus:
sic de q̄dā montali narrat Greg. i dial'.
q̄ eū diglutiuerit cum lactuca quā sine
bñdictione auide momordit. Scō ne
ibi sit venenū aut aliō corpal'r nocēs sic
erat i potu q̄ btō Bñdicto oblat⁹ est: vt
ide dic in eode. Tertio vt ꝑtus cibi di/
uina inuocatiōe fortificata magis nob
ꝙferat vt expedit. Sumpto ꝙ cibo sūt
deo gr̄e referēde: sic ꝛ chr̄s post cenā di
xit hymnū: vt dī Mat. xxvj. vt iteratо
nos reddam⁹ diuino bñficio dignos (ac
fregit) sic sine gladio sic alij incidūt gla
dio: vt videt attestari s. Tho. in. iij. qui
dic ħ (ꝛ porrigebat illis: ꝛ apti sūt ocli
eor̄) mētales ꝟm Chr̄y. q: cor̄pales non
habebāt clausos. Sed q: ista cognitio
fuit sensibilis: medi⁹ est vt de oculi cor/
poris accipiam⁹ ħ: sic ꝛ Aug. videt ac/
cipere de ꝙsen. euā. q̄ dt: q lz oculos clau
sos nō haberēt: tn̄ inerat aliq̄d nō sinēs
eos cognoscere qđ videbāt. Possum⁹ ḡ
eor̄ oculos tūc aptos fuisse dicere: vel
q: remota est acrisia: vel q: p fractionez
panis reducti sūt i cognitionē incogni/
ti (ꝛ cognouerūt eū) esse mgr̄m suum (ꝛ
ipe euanuit ex oculis eor̄) Hoc em̄ face
re potuit cū haberet gl'iosū cor⁹. Et
debuit ꝓt mlta ꝟm Theo. Prīo: q: nō
erat i tali statu vt diuti⁹ cū eo cōmora/
ri deberent. Scō vt eor̄ affectū auge/
ret ex subtractiōe sui. Vñ seq̄t (Et dixe
rūt adinuicē. Nōne cor nostrū ardens
erat in nob de iesu dū loq̄rek i via ꝛ api
ret nob scripturas) Iste aūt ardor ꝙ du/
plicit causat. Vno mō ab ipsis ꝓbis:
vt dt Orige. ꝛ Theo. q⁹ isti illumina
bant vt crederēt mgr̄m suū esse vez re/
demptorē: ꝛ ꝙsequeb⁹ insurgebat amor.
Cognitio em̄ ꝓpr̄ij boni ē amor; causa.
Alio mō poterat causari a dño intrinse
cus inflāmāte (Et surgētes eadē hora)
sine cena: ꝓuenientes noctis tenebras et
odia iudeor̄ (regressi sūt in hierl'm) vt
nūciarēt ista inclusis ꝓt metū iudeorū
discipul⁹ (Et inuenerūt ꝙgregatos vn/
decim) q: erat adhuc ibi Thomas (ꝛ e/
os q̄ cū ipsis erāt: dicētes: q: surrexit do
min⁹ vere ꝛ apparuit simoni) cui fidem
pl⁹ q̄ mlieri⁹ adhibebāt. Sic autē dt
Beda. ex mō loq̄ndi euāgelistar ꝛ pau
li apl'i. dñs itelligit Petro ꝓmo inter oēs
viros apparuisse. Sic em̄ dt Chr̄y. pri/
mo apparebat dignior: ꝛ cū ille visa re
ferebat: ali⁹ min⁹ dign⁹ disponebatur
ad visiones: ꝛ sic ei appebat postmodū
ꝛ sic ō alijs (Et ipi narrabāt que gesta
erāt i via: ꝛ quō cogn̄uerūt eū i fractiōe
panis) In hac ꝓte ē morale documen
tū libēter audiēdi ꝓbū dei. De quo ait
Grego. Ex audito sermone inardescit
anim⁹: cordis frig⁹ recedit. fit mens in
supno desiderio anxia: audire libet; p̄ce
pta celestia: ꝛ q̄t mādat; instruit quasi
tor facib⁹ inflammat. Hec ille.

Feria.iij. infra octa. Pasce. Textus euan. Lu. ca. xxiiij.

STetit iesus in medio di
sciplor̄ suor̄: ꝛ dixit eis
Pax vobis: ego sum: no
lite timere. Cōturbati
ꝓ; cōterriti existimabāt se spi
ritū videre. Et dixit eis. Quid
turbati estis. ꝛ cogitatiōes ascē
dūt i cor̄da vestra? Videte ma/
nus meas et pedes meos: quia
ego ipse sum. Palpate ꝛ videte
quia spiritus carnē ꝛ ossa nō ha
bet sicut me videtis habere. Et
cum hoc dixisset. Ostendit eis
man⁹ ꝛ pedes. Adhuc aūt illis
nō credentib⁹ ꝛ mirātib⁹ p̄ gau
dio: dixit. Habetis hic aliquid
q̄ manducetur? At illi obtule/
runt ei partem piscis assi: et fa
uum mellis. Et cū māducasset
cor̄am eis: sumēs reliquias de/
dit eis. Et dixit ad eos. Hec sūt
verba que locutus sum ad vos
cum adhuc essem. vobiscum: q̄/

niam necesse est impleri omnia q̄ scripta sunt in lege moysi ⁊ p phetis ⁊ psalmis de me. Tunc aperuit illis sensum vt intelligerent scripturas. Et dixit eis. Quia sic scriptū est: et sic oportebat christum pati: et resurgere a mortuis die tertia: ⁊ pdicari in noīe eius penitentiā ⁊ remissionē pctōꝝ in oēs gentes.

Stetit Jesus in medio discipulorū ⁊c. Luc. xxiiij. In p̄senti euāgelio tanguntur tria puncta: que sunt Apparitio/ Conturbatio/ Illuminatio.

Quātū ad p̄mū sciendū est/ q̄ ea q̄ in p̄nti euāgelio narrant cōtigerūt statim post illa q̄ dicta sūt in p̄cedenti euāgelio. Sic em̄ hī a btō Luca dū illi duo q̄ ierāt in emaus q̄ eis ꝛtigerāt enarrarent ⁊ alij discipli dicerēt sil'r: q̄ Petr⁹ viderat dñm: statim Jesus affuit. Et h̄ē qō hic dī (Stetit iesus i medio discipulorū suorū). i. subito apparuit: sine apparenti ambulatiōe vel motu. Sz ē h̄ duplex q̄stio. Quō em̄ potuit ibi apparere subito: qr vt dī Jo. xx. fores erāt clause. Ad h̄ dicunt sancti: q̄ diuina ꝑture p̄nt sil'r esse duo corpa: ⁊ q̄lit̄ fiat vide i seq̄nti euangelio. Alia q̄stio est: qr fm Lucā isti discipli erant vndecim. Dic̄ em̄ q̄ illi q̄ regressi sunt de emaus inuenerūt cōgregatos vndecim. fm Joā. ꝑo nō erāt nisi decē. Nā dic̄ q̄ Thomas non erat cū eis: ⁊ clarū est q̄ iudas crepuerat suspensus. Ar h̄ aūt soluit Aug. ō ꝓsen. euāg. dupliciter. Prio: qr Thomas exiuit foras aīm̄ chīs appareret. q̄ tn̄ Thomas interfuit relatiōi cleophe ⁊ socij eius q̄ ierāt i emaus: sed eis nō credidit: imo nec alīs decē credidit dicētib⁹: vidim⁹ dñm. Secō: qr cū dic̄ Lu. q̄ inuenerūt ꝓgregatos vndecim: nō loquit̄ ō aplis: sed gñaliter de discipl'is qui ibi vndecim erāt sine Thoma. Sed istum modū solvendi ipsemet reꝓbat ibidē p h̄ qō dicti Lu. ⁊ eos q̄ cū ipis erāt: qr prz q̄ pl⁹ m̄ vndecim erant. Possum⁹ aut̄ tertio soluere q̄ noīe vndecim intelligit ipsum collegiū. xj. apl'oꝝ. Et si ibi vn⁹ aut duo defuissent: dūmodo ibi esset maior ps eoꝝ. Alia q̄stio est: qr vt testat Dar. ⁊ Dar. dñs dixerat se videndū a discipulis i galilea: ⁊ hic dī q̄ in hier'm eis apparuit ꝓgregatis. Ad h̄ soluit Amb. duplicit. Prio dicēs q̄ dñs q̄dē dixerat se fore in galilea videndū: sed discipuli territi se ꝓcluserūt ꝓter metū iudeoꝝ: tō eis chīs ad eos ꝓfortādos apparuit: ⁊ post i galileā eos duxit. Et vt dr Grecus: h̄ nō est trāsgressio ꝓmissi: sz festina ex benignitate impletio. Secō dicens: qr dñs paucis apparuit i hier'm: sz mltis in galilea i mōte (Et dixit eis) volēs timidos ꝓfortare (Pax vob⁹) supple adsit. Est aūt sciēdū q̄ sic dr s. Tho. sup Joā. ⁊. liij. q. xlix. ⁊. ij. dis. xxvij. pax est tranq̄llitas ordinis. Tūc em̄ aliq̄ dicūt pacē habere: qñ eoꝝ ordo inturbat⁹ manet. Jn hoc aute est triplex ordo: vt ibi sz sup Joā. dic̄. s. ad deū: ad se: ⁊ ad pximū. Et sic triplex est hois pax. Una q̄ pacificat deo totalit̄ et⁹ ordinatiōi subiect⁹. Alia q̄ pacificat sibīp̄i p ꝓsonantiā vtriū. i. itellect⁹: ⁊ volūtat⁹: ⁊ appetitus sensitiui. Alia q̄ pacificat pxio: p h̄ q̄ nō habet ꝓtiā volūtatē. Nullus tn̄ dr simplr h̄c pacē: nisi oēs tres habeat: qr vt idē dic̄. ij. ij. q. xxix. pax sup ꝓcordiaz q̄ dicit vnionē appetitus cū prio: addit vnionē habēz pacem ad seipm: habet etiā illā cum ꝏ cū viuat fm rationē. Vñ Aug. li. ō vere bis dñi. diffiniēs pacē sctōꝝ dic̄. Pax ē serenitas mentis: vt sz ratio sit libera ⁊ nulla affectione religata: tranquillitas aīmi: vt. s. affectus sensitiu⁹ sit a mole stia passionū liber: simplicitas cordis: vt. s. volūtas in deū obiectū suum tota liter feratur: amoris vinculū: vt sz diligatur primus: ꝓsortium charitatis: vt diligat ur deus. Christus ergo omnib⁹ discipulis suis pacem optat: et imprecatur: quia quelibet predictaꝝ erat eis necessaria. Nam facti erant inimici dei p infidelitatem aut negationē: ⁊ habebāt in intellectu dubietatē: in volūtate

frigiditatē:z in sensu timiditatē:z ite eos iudei inseqbant. Discipuli aūt qa pus timebāt iudeos:vlso dño etiā timebāt adesse spm quē sub forma dñi viderent:ideo istū fm timorē voluit remouere di.(ego sum) scz magr vester in fide:z nō res phātastica:ideo (nolite timere) Nō dupl'r intelligit. Uno mō: qi velit dñs a discipulis excludere metū quē antecp loqrek incurrerāt. Alio mō qsi velit eos pfuare a metu: q rōnabil'r debebat accidere eis. Jn hac aūt pte est morale documētū: q pacē diligam⁹ quā dñs moriēs cōmēdauit: z resurgēs imparcus est. De h Grec⁹. Pudeat nos pacis mun⁹ deserere: quā nob chr̄s hic discedēs reliqt. Pax ē res z nomē dulce cōmendatū ab oib⁹:obfuatū a paucis. Que aūt est causa? Forrassis ambitio dñi:aut liuor/aut odiū/aut pcēpt⁹/ aut aliqd hmōi:ex his q deī igros videmus icurrere. Dei qppe pcipue pax est q pfederat oia:cui⁹ nihil est adeo ppriū sic vnitas nature:z pacific⁹ stat⁹. Trās sumit pro ab angelis z diuis prātib⁹/ q ad deū z ad inuicē pacifice se hñt. Diffundit pro p totā creaturā:cui⁹ est decor trāquillitas. Jn nobis autē manet fm aiam qdem per inuestigatōez prutū et cōmunicationē:fm corpus pro in membroz z elemētoz cōmensuratiōe:qz alter pulcritudo: alterz sanitas appellat. Hec ille. Quātū ad scōm tangit discipuloz cōturbatio:cū dr (Cōturbati pro z prerriti) Sic em dr Theo.p verbum pacz nō est sedat⁹ turbo discipuloz q nō credebāt verā carnē potuisse de sepulchro resurgere. Et ideo nō fuerūt a pmo meru libati: vel saltē nō fuerāt a futuro pfuati. Causa pro timoris subdit.(Existimabāt se spm videre).s. quem chr̄s in passione emisit. fm Tho. Vel per spm possum⁹ intelligere nō spm chr̄i: sed gnaliter oem imaterialē substam:pcipue angelū bonū vel malū. Sciendū est aūt q sic dicit s. Tho.sup Job. natura inferior sp timet ad plentiā superioris. qō intelligendū est si superior apprehendat. Actus em appetit⁹:cuiusmodi est timor/nō elicit nisi prenia cognitiōe

Tripl'r autē apphendit natura superior. Uno mō in gnali dū fit imaginatio alicui⁹ potētis nocere:z nescit qd sit. vt cū qs in nocte vel sol⁹ timet nihil videdo/ vel spualiter cogitādo:sed solū pcussus silētio tenebroso z solitudinē. Alio mō in spuali:dū apphendit diabol⁹ aut alius spūs adesse:licz non videat. Tertio mō qñ apphendit in spuali sub aliq̄ corporali signo repentino z insolito. vt cū qs sub aliq̄ umbra spm videt: z tūc maxime causat timor. Aia aūt rōnalis dū separatur a corpe:transit qdāmodo in statum angelicū. vñ z eodē modo intelligit vt angel⁹. ideo est superior aliq̄ modo cōiuncta:z ab ea timet. Vñ q? cadauer facit nobis separate aie apphensionē: timemus in locis cadauer. Sil'r q? loca scā inhabitāt angeli timem⁹ in eis. Sed h est qstio.quō potuit petrus pturbari/q scīebat dñm surrexisse? Ar h dupl'r solu it Amb. Uno mō vt dicant discipuli pturbati.i.maior ps eor. Alio modo: vt dicat pturbat⁹ petrus de hoc q clausis ianuis chr̄s intrauit.(Et dixit eis) volens.s. dei filiū se pbare fm Theop. eo q mentis agnoscere posset arcana. (Quid turbati estis) pter timorem? Hoc autē dicit nō increpādo eos de timore.q? cum iste timor esset naturalis/ nō erat pctm:sed ondendo q nō hēbant rectū iudiciū de eo q appebat. Vñ subdit.(z cogitatiōes) false z pniciose fm Bed.(ascēdūt in corda vra).t.i mētes q dirigunt alias vires : sicut cor diligit alia mēbra. Sed q̄re isti qsi increduli fm Lucā dicunt rephensi:cum dicat b. Joā.q vlso dño gauisi sunt? Ad h dic Amb.q a pncipio nō crediderūt: vt dr Lucas:sed crediderūt in pcessu:z gauisi sunt.vt dicit Jo. Sed pōt dici q stat simul ista:q nō crederēt firmit: z tamē gauderēt:imo valde gauderēt. Unde z Lucas infra dicit. Adhuc autē illis nō credentib⁹ z mirantib⁹ pre gau.zc. Deinde chr̄istus vult eis facere fidez q vere resurrexit in vera carne / z non in apparenti tm. Et h fecit pmo offerēdo vi sui accidētia corpis sui:puta cicatrices. Scōo se exhibendo palpabilē. Tertio

ꝓcedo opa vite: puta comedēdo. Oꝑ ꝓ ei vite ꝺr oē op⁹ aie: q̄ est ꝑncipliū vite i mat̄ialib⁹ viuētib⁹. Prim arguebat idēticatē suppositi: pbādo. ſ. q ille q̄ videbat erat ille idem nūero q̄ patiebat. Sic em̄ ꝺr s. Tho. in. iij. idētitas suppositi cogſcit ex collectiōe accn̄tiū eius: q̄ in alio nō reperit. Quā collectōez siue vniuersitatē accn̄tiū optime visus ꝓcipit: q̄ annūciat z ꝓcipit pt̄a q̄ faciant alij sensus. vt ptz. j. metaph̄. Hoc tm̄ vt idē ꝺr facit visus suppoſita carnis ꝑita re: q̄ nō ꝑ visionē cozpalē: ſz ꝑ alia argumenta mōſtrabat. Per ſcm aūr. i. palpationē mōſtrabat ꝑitas carnis. Nam vt idē ꝺr ibidē: ꝑ h̄ excludebat falſa cognitio q̄ est ymbratica visio. aut ꝑm immutatōez visus ab imaginatōe. Aliq̄n em̄ ex vehemēti imaginatōe res imaginata: vt ꝺr videbit esse p̄ſens: etiāſi hō vigilet: z corpa obiecta visui videbunt hoim z aialiū effigies. Excludit etiā ꝑ h̄ vt ꝺr visio ſpūuz in corpe ſenſibili apparentiū. Corpa em̄ q̄ assumūt ꝙueuerunt esse ex aere ꝙdenſato: in q̄ nō ſentiunt oſſa. Sz cōtra p̄miſſa arguit m̄ti-plicit. Prio: qz dn̄s incōgrue vr pbādo inceſſiſſe. De ꝓximo em̄ ꝓz ꝺz esse ſpeculatio: vt ꝺr. j. phyſ. Prius est aūt hoc q̄ ꝺicebat eē verā carnē/ q̄ esse carnez crucifixi: cū sit cōtus. Ergo etiaz ꝓus h̄ debuit pbari. Ad h̄ ꝺico q̄ nō incōueniit q̄ pbando aliq̄d ꝓus ꝑm ordinē cogſcendi p̄ſupponat tanq̄ vez: z postea pbandū. q̄ tm̄ ſi nō eēt vez pbatio nō valeret. vtz ex. vij. Phyſ. vbi Arist. in ꝑncipio li. pbat ꝙcłonē suā. z post i ꝓceſſu pbat q̄ ſuppoſuerat ex q̄b⁹ ꝙcłonis veritas depēdet. Sic ēt feē chr̄s: z h̄ rōnabiliter. vt nō stati: ſed paulati rudes ꝺiſcipulos ad reſurrectiōis adduceret ꝑitatem. Scō: qz iſta pbatio non vr fuiſſe efficax: qz ſi spūs aſſūpſiſſet corp⁹ ſolidū eos decepiſſet. Ad h̄ ꝺr s. Tho. vbi ſup̄. q̄ in corpe ſic aſſūpto nō potuiſſent opa vite ita ꝓfecte appere: ſic in corpe vere viuēte: qz op⁹ artz. i. q̄ fit ꝑ intellectū z volūtatē: nō pōt adeq̄re op⁹ naturē: cuiuſmōi est comeſtio: z viſio: z locutio. Jō etſi nō stati: tm̄ vt ait ꝑ longā cō uerſatiōez fuiſſet fictio ꝺeph̄enſa. Tertio: qz viſus ꝓfectiſſim⁹ est inf oēs ſenſus: ex. j. Metaph̄. q̄ incōueniens post ꝓbatiōez ſumptā ex viſu: introducit pbatio ex tactu. Ad h̄ ꝺico dupl'r. Prio: q̄ pbatio ꝑ viſuz z tactū ſit efficatioz est: q̄ ꝑ viſum tm̄. Jō vna est ſupaddita alteri: z dictū est. palpate z videte. Scō ꝺico q̄ ꝛz ꝓxia obiecta viſus ꝓfectⁱ⁹ q̄ tact⁹ ꝓcipiat: tm̄ viſus faciliⁱ⁹ decipit ēca aliq̄ obiecta ꝑ accn̄s: eo q̄ ꝑ mediū extrinſecū imutet. Ut ꝙbi gra. ſi ſit aer igroſſat⁹ et figurat⁹ z coloꝛat⁹ ꝑm hūanū colorē vere z realit: talē coloꝛē ꝓfectⁱ⁹ ꝓcipit visus q̄ tact⁹ hūiditatē. ſed tm̄ tāgēdo ꝓfectⁱ⁹ deph̄endit/ q̄ cedit z nō ꝺr oſſa: q̄ ꝑ visum. q̄uis etiā in tactu q̄ ad h̄ possit eē deceptio: vt dictū est. z vt de ſe pz in demone incubo: q̄ in coitu ita feminā deludit vt videat eē vir: ſicē z ſuccubꝰ viꝛ: ita vt viro videat esse mulier. De h̄ s. Tho. j. q. xlix. ar. iij. z. ij. ꝺi. viij ꝺ po. q. vj. z Job. xl. Et Jō dn̄s addidit etiā ꝓbatiōez ꝑ opus vite. i. comeſtionē q̄ nō fuit necitatz: vt ꝺr s. Tho. in. iij. ſz ptātis: in q̄ tū ꝑ illā oñdebat ſe vere naturā humanā z potentiā comedēdi hīe naturalē: ad q̄ꝺ oñdēdū nō comedūt angeli. Fuit tm̄ ꝙa z non ficta comeſtio: vt ꝺr idē. iij. q̄ꝺli. q. iij. Vera in q̄ ꝑitate ſignī: qz ꝓcabat in chr̄o naturā hūanā eē: z ꝑitate naturaⁱ ſpeciei. qz fuit actio a ꝑncipijs ſpeciei naturalis comeſtionis. Sic em̄ vox est ꝙa vox/ etiāſi nō audiatur: q̄ꝺ ē vocz effect⁹. ita z comeſtio vera est/ etiāſi non ſequat cōuerſio cibi in comedentē: q̄ꝺ est comeſtiōis effectue. Nō aūt fuit ꝙa ꝑitate incoꝛporationis cibi: qz chr̄us erat extra gn̄ationis statū. Jdeo vt ait ibi. ſ. in tertio: cibū illū conuertebat chr̄s in ſpūalem. i. aereā materiā ſiue in vapoꝛē sic aqua a sole. Et hīs aūt ptz textus q̄ ſubdit. (Videre manꝰ meas z pedes meos) in q̄b⁹ vt ait Beꝛclauoꝛ vestigia clarebār: qz egoſpe sū) idē nūero: q̄ ꝑus fui ſuſpenſus in cruce. Vt aūt oſtendat ꝑitatē carnis ſubdit. (Palpate) ꝑ tactū (z videre) ꝑ oc'los. (Vel ponit videre ꝑ ſentire z cogſcere (qz spūs) apparēs in aereo vel alio ina

Feria.iiii.infra octa.Pasce.

ūmato corpe (carnē ꝛ ossa nō hz sīc me videtis hīe).i.videre seu rōnabilr cogscere potestis. Vlsus em ratiōe sue perfectiōis p oīm sensu accipi cōsueuit:sīc cū dicim⁹.vide q̄ suauis redolet hec rosa (hīe) Est aūt sciendū q̄ sicut dicit s. Tho.iij.di.xlviij.ad eē palpabile duo req̄runt.s.hīe q̄litates tāgibiles: q̄ sūt Calidū:frigidū: ꝛ hmōi.ꝛ non cedere tangēti. Ideo ira est tāgibilis ꝛ palpabilr.ignis ꝓo tāgibilis: sz nō palpabilr. Celū aūt neq̄ tangibile/neq̄ palpabile Oīne g̃ corpus palpabile: vt idē dic in iij.dist.xxj.est p naturā corruptibile:sz p gr̃az possit incorruptibile esse.vt corpus chr̃i. Ex q̄ patz vt ōt Grego.in.iij.mora.q̄ chr̃i corp⁹ qō palpabile fuit nō erat subtile adinstar venti aut aeris:sīc ōt Eutic⁹. Dicit tn corp⁹ gr̃iosum subtile:qz pfecte subiecit aīe. De hoc vide iij.dist.xlviij.(Et cū hoc dixisset:ostendit).i.ad palpandū exhibuit:sīc pus exhibuerat ad videndū:cum dixit. videte.tc̄.(manus ꝛ pedes) imo ꝛ latus fm Joā. Videk aūt q̄ discipli eū tetigerāt qz Beda sic ōt. Ad insinuandā g̃ resurrectiōis sue fidē:nō solū tangi a discipulis:sed etiā cōuesci illis dignat.ne arbitrarenr nō solide:sed imaginabilr sibi appere. Hec ille. Sed vez est q̄ ipse q̄dem dig̃us est tangi:sed tn forte ipi nō ausi sūt tāgere. Aduertendū est aūt q̄ gaudiū (cū ptineat ad potētiā appetitiuā:cui⁹ obiectū est bonū apphensū) esse nō pōt nisi id qō apphendit/appzehendak vt bonū. Discipli g̃ q̄ cū spm̃ se videre credebāt/turbati sunt.nō potuerūt gaudere/nisi deposita tali fide dominū esse crederēt illū q̄ videbak. Sed tn tantū bonū existiabāt p̄sentiā mgr̃i ꝛ tantū de illa gaudebāt q̄ habētes securitatis cām nō erāt securi.ideo dicit. (Adhuc autē illis nō credētib⁹).i.sine oīm hesitatiōe (ꝛ mirantib⁹) ex tanto ꝛ tāinsolito bono (p̄ gaudio).i.ꝓter magnū gaudiū qō erat eis causa timendi/ne forte ille dns nō esset (dixit ipis).s. dns q̄ eos volebat per efficacissimū signū ꝓfortare.i.p op⁹ vitale (Habetis aliq̄d qō māducek:) Sic em ōt mgr̃ hi storiaz illi q̄s magi suscitāt posit⁹ q̄bus dam herbis sub ascellis:neq̄ comedere neq̄ bibere p̄n̄r.qō tn est intelligēdū:q̄ sez facere nequnt ꝓtute demonis ita bene vt fiūt ꝓtute aīe.alit ista essent falsa cū ad nutū inferioza corpa obediāt diabolo q̄ ad motū localē dūtaxat.(At illi obtulerūr ei ptē piscis assi/ꝛ fauū melli) Forte em adhuc suabāt ꝓsuetudinē victus chr̃i.de q̄ nō legit q̄ carnes māduauerit/nisi ex mādato legis ꝓpter mysteriū in esu agni paschalis.ꝛ ideo in tāta solēnitate carētes carnib⁹/ offerūr pisces. In hac pte est documētū in sensu allegorico: q̄ post chr̃i resurrectiōem tpe gr̃e cib⁹ aie.i. bona opa: ꝛ bona conuersatio dulcissima est:q̄ tpe legis annexam amar.tudinē hēbat. Et h ꝓpt duo. Prio:qz in opando tūc nō erat tāta copa gr̃e q̄ aiam cōsolak. Scōo:qz post labozē nō statim ibāt ad reqem ekne cōsolatiōis: sed ad limbū. Vñ Grecus. Ex iussu q̄dem legis pasca cū amaricātib⁹ edebak:qz adhuc amaritudo manebat. Post resurrectionē ꝓo cib⁹ fauo mellis dulcorak. Hec ille. Quantū ad ptiuz tangik illūinatio:q̄ chr̃s discipl̃os suos edocuit p scripturas:vt in oīb⁹ certi eēnt: cū ōr (Et cū manducasset coram eis) ad docendā veram humanā naturā.nō ad oñendū q̄ in resurrectiōe necarius sit vsus cibor (sumēs:reliq̄as dedit eis:ꝛ dixit ad illos. Hec) q̄.s.in me videtz expleta (sūt ꝓba).i.facta ꝓbor. Vel hec ꝓba q̄ dicā sc̄ ꝓba (q̄ locut⁹ sum ad vos cū adhuc essem vobiscū).i.cū adhuc essem in carne mortli:in q̄ estz vos. vt ait Beda. (Oīm neče est) nō absolute:sed ex suppone q̄ ōs ita statuerit vel puderit. Absolute necarlū dico id cui⁹ oppositū ōs facere nō pt:eo q̄ p̄dictionē includat.vt duo ꝛ tria esse q̄nq̄. Ex suppositiōe ꝓo necessariū est cui⁹ oppositū ōs facere neq̄t supposito q̄dā q̄ nō supposito posset.vt Socrates saluari si est p̄destinat⁹. Supposito em q̄ Socrates sit p̄destinat⁹:ōus eū dānare nō pōt.qz seq̄rek q̄ ōs eū vellet puenire ad vitam eternā:ꝛ nō puenire ad illā:sz ad miseriā eternā. Absolute tn ōs pōt Socratē da-

mnare: qz nihil vult necario nisi sepm. (Impleri oia q̄ sc̄t) deo reuelāte (in lege Moysi z pphetis z psalmis de me) Quō aūt in has tres pres diuidat scriptura vet⁹. vide sup̄ feria. iiij. post dūicam de passiōe. (Tūc aperuit illis sensū vt intelligerēt scripturas) Hoc autē pōt itelligi tripl̄r fuisse factū. Uno mō: qz eis habituale noticiā tradidit scripturaz q̄ ad chīm ptinebāt: acsi illas memoriter didicissēt. Alio mō: ita qz illūinauit eorū sensū. i. intellectū: vt scripturas p⁹ auditas/vel in posteꝛ audiēdas funditus penetrarēt: z forte aliq̄ tunc allegauit. Ut tertio fuit vtroq̄ modo. Est aūt sciendū q̄ chīs sex multū clausa aperit. Pꝛio pginis vteꝛ saluo sīgculo pginitatis. Esa. xlv. Aperiat tra z germinet saluatorē. Scōo latus appriū. i. pmissiue Joā. xix. Tertio ifernū. Esa. xlv. Aperiā coz eo ianuas. Quarto celū. Act. vij. Ecce video celos apros: z iesuz stātem. Quinto intellectū legẽ z pphetaz Apoc. v. Dignꝰ es dñe ds aperire libꝝ. Sexto coz hūanū ad credēdū z intelligendū: vt h̄ (Et dixit eis: qm̄ sic scripū est) vt. s. cōsūmatū est. (z sic oportebat) ex suppōne (chīm pati) sic. s. passus est (z resurgere a mortuis die ttia: z pdicari in noie eiꝰ). i. p nomē seu fcatū nominis eiꝰ (pniam). i. fruteꝝ sacrm penitētie (z remissionē pcoꝝ) quā vtraq̄ psentia fruteꝝ chīi operat (in oēs gentes). i. p vniuersum mundū. Fuerit aūt hec oia ex suppōne z nō absolute necessaria. Quō aūt sc̄ sit euangeliū pdicatū z iteꝝ pdicabit. vide do. x. post festū tri. In hac pte est documētū vt spūalīū z diuinoꝝ intelligētiā q̄raꝰ a deo: ita tū q̄ id qđ nr̄m est nō negligamꝰ. qz ecc tētare deū. Deus eīm z sciam infundit: z illūinat intellectū vel p se/vel per angelū suū. Jaco. j. Qui indiget sapiētia postuler a deo.

Feria. iiij. infra octa. pasce. Textus euāge. Joā. ca. xx.

Manifestauit se iteꝛ iesus discipulis suis ad mare tyberiadis: manifestauit aūt sic. Erant sīl̄ simon petrus z thomas qui ꝛ dydimꝰ: z nathanael q̄ erat a chana galilee: z filij zebedei: et alij ex discipl̄is eius duo. Dicit eis simon petrꝰ. Vado piscari Dicūt ei. Venimꝰ et nos tecū. Et exierūt z ascēderūt in naui: z illa nocte nihil pꝛendiderūt. Mane autē iā facto stetit iesus in litoꝛe: nō tū cognouerūt discipuli qz iesus est. Dic̄ g̃ eis iesus. Pueri nunq̄d pulmētariū habetis? Respondert ei. Nō. Dixit eis. Mittite in dexterā nauigij rete z inuenietis. Miserūt g̃: z iā nō valebant illud trahere p̄ multitudine pisciū. Dic̄ g̃ discipl̄us ille quē diligebat iesus petro. Dñs est. Simon g̃ petrꝰ cū audisset qz dñs ē: tunica succīxit se: erat ei nudꝰ: et misit se in mare. Alij aūt discipl̄i nauigio venert: nō ei longe erāt a terra: sed q̄si cubitis ducētis: trahētes rete piscium. Vt g̃ descēderūt in terrā viderunt pꝛunas positas et piscē suppositū z panē. Dic̄ eis iesus Afferte de piscib⁹ q̄s pꝛēdidistis nūc. Ascēdit simon petrꝰ z traxit rete in terrā plenuz magnis piscib⁹ centū q̄nquaginta trib⁹. Et cū tāti essent: nō est scissum rete. Dic̄ eis iesus. Venite pꝛādete. Et nemo audebat discūbentiū interrogare eū: tu q̄s es: sciētes qz dñs ē. Et venit iesus z accepit panē z dabat eis z piscem sīl̄r. Hoc iam tertio manifestatus est iesus discipulis suis cum resurrexisset a mortuis.

Fe.iiii.ifra octauas Pasce

Manifestauit se ite/rū ihesus ꝛc) Joā.xx. In hoc pñti euāgelio tangunt tria puncta: q̄ sūt Allocutio/re/cognitio/ꝛ ꝓsolatio: q; tñ fere oia patēt ex dict̄ solū aliq̄ pauca exponēda sunt. (Vlado piscari) Sz ꝟ mouet q̄stionem Greg. q; videt Petr⁹ post missam ma/nū ad aratrū ꝙ discipulatum dñi retro aspexisse ꝙ reditū ad officiū piscatōis. Sz ad ꝟ dic idē Gre. q̄ ad officiū occu/patiuū mēt̄ ꝛ a spūalib⁹ retrahēs: post ꝙuersionē ñ ē redeūdū: sic ē vectigal ad q̄d Matheū redijsse nō legim⁹. Sec⁹ aūt de eo qđ sine petō ꝛ mēt̄ implicari one exerceri p̄t: vt piscatio. Sz ꝓ: q; cū ad ꝟ nō redierit petr⁹ chr̄o viuēte videt ꝙ oino aliquā mutatiōez circa mēbrem passus sit. Ad ꝟ aūt ōt Aug. ꝛ ſ Tho. q̄ si rediſſet ad illd añ chr̄i resurrectōez ꝛ vulnez ispectiōez: videret ex desperatiōe feciſſe. Sz nūc post chr̄m sibi ō se/pulcro reditū viuū post inspecta vulne/rū loca: post acceptū ei⁹ in sufflatione spūsctm facti sūt apli sic antea pisciū piscatores. Et ꝟ in signū ꝙ p̄dicator⁹ sui ap̄lat⁹ integritate fuata: p̄t necessarlū victū arte iusta q̄rere: si aliūde nō habe at: exēplo pauli q̄ ne alios ḡuaret artē quā nō nouerat didicit ſm sā. Tho. sup Joā. Sed ꝓ: q; victū sp aliūde habz di cēte dño. Hec oia. ſ. tpalia adijcient⁹ vo bis. Ad ꝟ ꝙo dr̄ ꝙ seruo dei oia adijci/unt⁹ eo cooperante: in cui⁹ signū Petr⁹ q̄/dē hic dr̄ laxasse rete: sz dñs fuit q̄ illud pisciū adimpleuit. (Dicūt ei. Venim⁹ ꝛ nos tecū) in signū. ſ. ꝙ oēs p̄lati ꝛ p̄di/catores sūmo p̄tifici cooperari debent. (Et exierūt ꝛ ascenderūt in nauim: ꝛ illa nocte nihil p̄hēdiderūt) i signū ꝙ sine luce diuīe ispiratōis rete p̄dicantiū est inane: (Nunqd pulmētariū habez⁹ (.i. cibū aliū a pane: pura pisces. Vñ scrūs Tho. dic ꝙ credebāt illū eē piscū mer/catorē. Sc̄z aliq̄s aūt dr̄ a puls pultz: ꝛ ꝓie est cib⁹ liq̄dus. Alloquit autem eos vt paulatim ad sui notitiā p̄ducat.

Quātū ad sc̄m tangit quō chr̄m di scipuli ag̃uerūt: cū dicit (Dic ḡ discipu/lus ille quē diligebat Jesus: Dñs est) Joā. ſm Bedā: cognouit dñm ex cōsueta voce vt ex miracło. Et ſz Chry. q; erat ꝓspicacior. ſ. intellectu ꝛ sensib⁹ q̄z petr⁹ citi⁹ illū recognouit (Succinxit se). i. ve/stiuit ꝓpter reuerētiā mgr̄i (erat em̄ nu/dus) rone caloris ꝛ expeditōis opis (Et misit se i mare) vt citi⁹ veniret ad chr̄m ſm ſ. Tho. Dic aūt Beda: ꝙ Petr⁹ ad dñm aut natando aut pedītādo venit. Alij aūt dicūt ꝙ memor quō ante iussu dñi sup aquas ambulauit: tūc idē fecit spū feruēs. Nō em̄ cū tantū distaret et esset i tr̄i fundo tā distāte a tra: in q̄ na/uis onusta posset incedere: ē rōnabile ꝙ peditrauerit: ꝛ m̄lto min⁹ ꝙ natauerit: q; nō citi⁹ ſz tardi⁹ veniſſet q̄z nauigio Sed etiā ē ꝓbabile ꝙ si sic fuisset tātū ꝓ/digiū qđ vno ꝟbo potuisset exp̄mi euā gelista nō tacuisset: ido q̄ vult sentire cū Beda: dicat ꝙ potuit peditare: q; mul torties lōge a litore aq̄ nō ē ꝓfunda: nec ibi natauit nauis onusta: q; adhuc rete erat i aq̄: vt innuit ꝟ. Potuit et natare: ꝛ tñ citi⁹ venire q̄z nauigiū: qđ trahēdo reti ꝛ piscib⁹ iſistebat. (Alij aūt discipuli nauigio venerūt: nō em̄ longe erāt a tra: ſz q̄si cubitz ducētis trahētes rete pisciū) Sc̄z Bedā: ꝟ cā reddit q̄re pe trus natauit aut peditauit: ſz alios ꝟo q̄re alij nō venerūt sup aquas ſz nauigio. Est aūt ꝟ morale documētū: vt q̄ vult agnoscere chr̄m ꝛ ad illū puenire: audiat vocē ei⁹ q̄ loquit: intenti⁹ inspi/rando recessum a malo ꝛ ꝓgressuz ad bonū: ꝛ ispiciat miracła eius q̄ sunt in no/strum beneficiū: ꝛ nō imergat⁹ totus in aquas delitiaꝝ ꝛ vanitatem.

Quātū ad ctiū tāgit quō chr̄s ꝓsola/tus ē discipl̄os i aīa ꝙ suā gratā p̄sentiā ꝛ i corpe ꝙ corpalē refectionē (Accepit ingt panē) quē. ſ. lipe cum pisce ꝛ prunis parauerat: vt ōt scrūs Tho. Hoc āt qđ dr̄ i ctio ꝛc̄. ſm alios. i. ſm Aug. lib. iij. nō refert ad appitiōes factas: q; iā fue rūt q̄tuor: ſz refert ad dies qb⁹ facte ſt q̄ sūt dies pasce ꝛ ei⁹ octaua ꝛ dies hec Sc̄m alios ꝟo refert ad appitiōes fa cras discipulis q̄ fuerūt tres: qb⁹ addit quarta qua apparuit Magdalene.

Feria ꝙnta infra octa. pasce. Tex. euāge. Joā. xx. ca.

Maria stabat ad monumentū foris plorans: Dū ergo fleret: iclinauit se ⁊ ꝓspexit in monumentū. ⁊ vidit duos angelos in albis sedentes: vnū ad capnt ⁊ vnū ad pedes: vbi positū fuerat corp⁹ ihesu. Dicūt ei illi Mulier ꝙd plorας: Dicit eis. Quia tulerunt dominū meū: ⁊ nescio vbi posuerūt eum. Hec cū dixisset: cōuersa est retrorsum et vidit ihesum stantē: ⁊ nō sciebat qz ihesus est. Dicit ei Jesus. Mulier quid plorας: Quē queris: Illa existimās qz hortulanus essz dicit ei. Dñe si tu sustulisti eum dicito mihi vbi posuisti eum: et ego eum tollam. Dicit ei ihesus: Maria. Conuersa illa: dicit ei. Rabboni. Quod dicit mgr. Dicit ei ihesus. Noli me tāgere. Nō dū em ascendi ad patrē meum. Vade āt ad fratres meos ⁊ dic eis. Ascēdo ad patrē meū et patrē vestrū: deū meū ⁊ deū vestz Venit Maria magdalene annuncias discipls: quia vidi dominū: ⁊ hec dixit mihi.

Maria stabat ad monumētū ⁊c.) Joā. xx. Quia fere totū h euāgeliū ex dictz ē patēs. solū aliq ꝟba exponēda sūt (Maria stabat ad monumētū foris). i. extra illū saxei sepulcri locū: sz tū erat intra illō spaciū i qō cū alijs mlieribꝫ fuerat ingressa: circa qō erat clausura qdā: imo vr videt ingressa erat ꝑmā cellulā: stans añ portā scōe: ⁊ sic qdāmō erat intꝰ ⁊ foris (plorās) Cū em vt dic s. Tho. sint duo gña lachrymaz. s. Cōpunctiōis ꝙ pctis: ⁊ Deuotiōis ꝙ celestib⁹ ꝙsequēdis: sic Maria abūdauit ꝑmo genere i sua ꝙuersione: ita ⁊ scōo in dominica passiōe abundauit. (Dū g fleret inclinauit se) vt ꝙ portulam hūilem intus monumentū aspiceret (Tulerunt dominū meū) id est corp⁹ domini mei: denominās a toto partē. Sic em fz sanctū Tho. etiā filiū dei sepultū dicimus cū sola eⁱ⁹ caro sepulta fuerit: qz diuinitas carnē nō deseruit. Estimabat autē angelos homies esse: vt ōt sctūs Tho. (Et nescio vbi posuerūt eū. Hec cū dixisset ꝙuersa est retrorsum) Et h qz fm sctm Tho. angeli exhibuerūt reuerētiā chīo apparēti post tergū Marie ⁊ aspexerūt q̄si ibi aliquid videret: ⁊ tunc illa ꝙuersa est vt videret ꝙd illi videret. Et ꝓter h etiā nō expectauit angelorū responsum (existimās qz hortulan⁹ esset) quia sciebat custodes aufugisse: ⁊ cōsequenter arguebat nullū ibi esse debere nisi hortulanū fm sctm Tho. Vl forte in effigie hortulani domin⁹ apparebat (Dic ei. Dñe) Dominū eū vocat vt caperet beniuolētiā (si tu sustulisti eū dicito mihi vbi posuisti eū vt ego eū tollā) Ex magno amore credidit ꝙ oēs cogitarēt de dño suo vt ipsa: tō illi nō noiat ꝙs sit domin⁹ suus quē querebat. Hec sctūs Tho. Vel forte tō fuit quia sciuit hortulanū interfuisse sepulture: aut credidit (Dic ei Jesus: Maria. Cōuersa illa) Contra: quia iam ad illā loqbat: g erat ad illū ꝙuersa. Ad hoc dic Aug. ꝙ ꝙuersa est fm mentē cognoscēdo quē nō cognoscebat. Vel vt dic sctūs Tho. ꝺa eū hortulanū credebat sollicita ꝺ eo qō gerebat in corde nō respiciebat eum cōtinue: sed potius respiciebat hinc inde si aliqꝺ signū videret sepulcri: sed vocata ꝓpio noie statim illū recognouit. (Dic ei Rabboni: qō dr mgr) ⁊ statim pstrata voluit osculari pedes eⁱ⁹: sz chīs tūc extendit manū dexterā: vt patebit: ⁊ tetigit eā in fronte inter capillos ⁊ supercilliū sinistrū: ⁊ (dicit ei Iesus. Noli me tāgere: nondū em ascendi ad patrē meū)

Sed dubitaꝺ quare ante resurrectionē ⁊ post ꝓmisit se tangi a discipulis et etiā a mlieribꝫ que tenuerūt pedes eⁱ⁹

Feria.v.infra octa.Pasce.

ĩt q̃s erat ĩstamer:nõ aũt mõ ab ĩsta si bi dilectissima. Ad h̃ dr tripl'r. Primo ſm Augu.q̃ nõ voluit ſe oſculari in ſi gnũ q̃ eccl'ia gentiũ quã fcabat hec mn lier nõ ꝓtũgerek chr̃o p fidẽ niſi poſt eỹ aſcẽſionẽ. Scdo fz eũdẽ: qz iſta magda lena nõdũ credebat chr̃m aſcendiſſe ad pr̃es.i.eẽ ei eq̃lẽ.qz de eo vt dr s. Tho. ſic de ſcõ viro:ſz nõ vt de deo ſentiebat Tertio ſm Chryſ. vt induceret eas ad ſui reuerentiã maiorẽ q̃ ante paſſionẽ. Credebat em eũ ad poſſe vitã ſurrexiſſe quã hũit añ paſſionẽ. Jõ dr chr̃s. Non dũ aſcẽdi ad pr̃es: vt ꝓtũgak mihi eccl'ia p fidẽ:q̃ ad pmũ. Vel nõdũ aſcẽdi: ſup ple in corde tuo:q̃ ad ſcõm. Vel nondũ aſcẽdi:tõ appeo ſine q̃litate gl'oſa: z ta lis q̃lis añ paſſionẽ: q̃uis ſim gl'oſior q̃ ad tertiũ. (Vade aũt ad frẽs meos) Ecce regis nr̃i mãſuetudinẽ: q̃ diſcipu los a ſe creatos frẽs ſuos appellauit (z dic eis. Aſcẽdo ad pr̃em me.z pa.vr̃m) meũ q̃dem naturalẽ:vr̃m aũt adoptiuũ (deũ meũ z deũ vr̃m) quẽ ego ĩq̃tuz hõ adoro et ei ſupplico. (Venit maria Magdalene annũciãs diſcipl'is:qz vi di dñm:z hec dixit mihi) Eſt aũt notã dũ ſm s. Tho.q̃ iſta b.magdalena bis vidit angelos ad ſepulcr. Prio vnũ ſe dentẽ ſup lapidẽ cũ alĩs ml'ieribꝰ:ſic di cit Mar.z Mar. Et ſcdo duos in re greſſu qñ petro z ioãne abeũtibꝰ reman ſit plorãs. vt dr Joã. Simil'r bis vidit chr̃m. Prio i forma horrulant. Et ſcdo in via qñ currebat nũciare diſcipl'is cũ alĩs ml'ieribꝰ:qñ ſm Mar.z Mat.re nuerũt pedes eỹ. Occaſione ꝓo dicto rũ in h̃ euãge.de hac mirabili ſcrã q̃daz volo narrare:q̃ nec in eỹ legẽda/nec in chroniz vulgariz habenk. Cũ anno dñi M.cccc.xcvij. deuotõis gr̃a antrũ in q̃ penituit:z ſacras eỹ reliq̃as apud ſcr̃m maximinũ viſitaſſem:oñſũ eſt mihi plu ries ſacrũ z venerabile caput eỹ grãde valde:z totũ vndiq̃ ad os vſq̃ denuda tũ:excepta ea pre frontis quã ſaluatorẽ oim dixim⁹ reigiſſe. Jbi em pellis ad inſtar q̃ſi ethiopiſſe ſeu cadauer z iã diu occiſi clare apparet:z in pelle due foſſe duaꝝ extremitatũ digitorꝝ:quaꝝ altera multo eſt reliq̃ euidẽtior atq̃ pfundior Et ſub pelle caro ad albedinẽ declinãs Oñſi ſt̃ er in vitrea ampulla eỹ capilli nõ oẽs:ſed q̃ pedes chr̃i terſere. necnon z ampulla vitrea plena ſra habẽre colo rem mediũ inc rubeũ ac nigrũ:quã i pa raſceue btã magdalena ſub cruce colle git.q̃ vt oẽs mihi ſine beſitatõe affirma bãt:ſingl'is ãnis in die paſceues plectra paſſione euident z clare ebullit:acſi ibi videar ſanguis ebullire. De q̃ qd ſenti endũ ſit:al's. Vidi z brachiũ eius ma gnũ z cerei coloris. Oſſa ꝓo eius in ca pſa argẽtea recluſa videre nõ potui. A labaſtrũ q̃q̃ vngẽti nardi ſpicati piſti ci pr̃ioſi monſtratũ eſt mihi Marſilie i eccl'ia ſcr̃i victoris. Cũ ꝓo diligenti⁹ de oñibꝰ pdictꝰ ꝓitatẽ ſcrutari voluiſſem chronicã huỹ ſnie reppi. Karolus rex Sicilie ſcõs:z comes ꝓuincie circa an nũ dñi. M.cc.lxxix. bello nauali cũ re ge Arragonũ cõgreſſus: victꝰ/z capti uatus eſt;z apud barchinonã moritur⁹ diro carceri mãcipat⁹. Cũq̃ oi hũana ſpe deſtitut⁹ indubitatã mortẽ expecta ret in breui:a mgro Gullielmo de ton nais ordis pdicatoꝝ ꝓfeſſore ſuo moni tus eſt: vt magdalenã q̃ in fris ſibi ſub iectis pdicauerat/penituerat z obtinerat in auxiliuꝝ aduocaret. Qui ſtati firma ſpe de meritꝰ eỹ ꝓcepta: ieiunio z cõfeſ ſione z lachrymis ei ſe cõmẽdauit. Ec ce aũt in ipa vigilia feſtiuitatꝰ btẽ ma gdalene nocte aſtitit ei matrõa pulcer rima:Karolũ voce ſonora z ꝓpria noie vocãs:pces eỹ exaudiras ꝓmemorans: z vt ſe velocit⁹ ſeqrek indicans. Cũq̃ p captiua familia ſua ille pcarek:ſeqre in q̃t me:z te ſequenk tui oẽs. Sic aũt fa ctũ eſt. Poſt paululũ ꝓo/cũ aliquãtiſp pceſſiſſent:illa firmato gdu z ſe inuoca rã magdalenã eſſe cõmemorãs: ſcis ait vbi ſis modo? At ille: Jntra muros ad huc ſumꝰ barchinone:ſi nõ fallor. Falle ris inq̃t:ſed tã es ifra t̃minos tui pnci patus: z ꝓpe Nerbonã ad vnam leucã. Sũt aũt iter Nerbonã z Barchinonã tres magne diete.i.xxx. leuce ſuperq̃. Tũc ille pfuſus lachrymis. Quid inq̃t o dña gr̃um rependere ꝓ tãto bñficio

possum? Dicã inqt. Cũ instãte bello q̃
dã corp⁹ meũ de meo sepulcro sublatũ:
z loco ei⁹ aliõ suppositũ fuisset: vt falle
renk inimici si meũ corp⁹ asportare vo
luissent: ita factũ est. Vñ adhuc apõ ta
lem locũ iacẽt reliq̃e mee: alijs loco eaꝝ
sublatꝫ. Illuc pge z has ralibꝰ signis in
uenies. Nam in tali loco vitꝫ est: quã se
quẽs de ore meo, pduisse videb: z ibi est
caput meũ totũ nudũ: excepta ea carne
quã saluator mũdi i horto tetigit cũ ei⁹
volui tenere vestigia. Capilli oẽs inte
rierũt: exceptꝫ his q̃ Iesu chr̃i pedes teti
gere. Iuxta caput ẽ ampulla plena fra
madefacta sanguie chr̃i / quã sub cruce
collegi: z sp quoad vixi in memoriã dñi
mei fuaui. Cũ hec inuenerꝫ honore dig̃
eleuab. Et locũ mee mortis z mee pnie
friby meis. i. pdicatoribꝰ trades. Ego ei
pdicatrix z apla fui: Quẽrui loci in q̃ de
cessi reddit⁹ p cẽtũ friby assig̃bis: vt sp
ibi vigeat studiũ gñale. Et his dictis /
disparuit. Ille ꝓo facto ia die Herbonã
cernẽs: in eo loco in q̃ magdalẽa dispa
ruit / crucẽ figi iussit: q̃ vsq̃ in pñs crux
de leuca dr. Et sctñ Maximinũ adiẽs
oia p ordinẽ reppit z iussa pfecit. Nam
cũ in illis duobꝰ locis monachi habita
rent / eis ꝓtributõez fec̃: z loca illa fra
tribꝰ pdicatoribꝰ tradidit: assig̃ns fed
dit⁹ supꝫ gabellis cẽratis nicẽsis z alijs:
iuxta ꝓcepta magdalene. Cẽplũ ꝓo re
liquijs ei⁹ regiũ inceptr: sz nõ plene pfe
cit. Profect⁹ ꝓo ad regnũ: monasteria
pꝛj. vel pla ordis eiusdẽ pdicatoꝝ fabri
cauit atq̃ dotauit: in q̃bꝰ de magdale
na vsq̃ hodie memoria q̃tidie agit: ac
tandẽ mortẽs cor suũ ordi eidẽ legauit.
qõ vsq̃ hodie in cõuẽtu sctꝰ dñici de ne
apoli in eburnea pyxide refuak: illudq̃
anno. M. cccc. xcv. pꝛjs luminibꝰ ispe
xi. igit mirabilis ds in sctis suis. Alibi
tamẽ vt mihi digni fide retulerũt legit
(imo forte in eadẽ chronica: quã qr sed
z cursim plegi: forte ad plenũ retinere
memorit nequi: pcipue qr de his scribẽ
dis nõ cogitabã magdalenã dicto re
gi ea nocte ter appuisse: z ꝑmo dixisse.
Si te hinc libaucro / facies qõ iubebo.
Quo spondente disparuit. At ille semet
ipm reprehendẽs: ait. Heu nec q̃d velit /
inq̃siui. Qua scõo appente et repetẽte
eadẽ: q̃d inqt ipe iubes o dña? At illa.
Locũ inqt mee mortis z mee pnie me
is fribꝰ tradas. Quo id se factuꝝ spon
dente: disparuit. At ille semetipm reprẽ
dens. Heu inqt nec q̃ sint isti ei⁹ frẽs in
q̃siui. Sed brã Magdalena frio ei mo
do supdicto apparuit: z Herbonã vsq̃
in suo festo pꝛo in honorẽ Magdale
ne solẽnizante deportauit. Haz in ea ci
uitate z in tota regione sũme veneratt
oni habeẽ. Ex his aũt pspicuũ credo: q̃
tum pdicatoꝝ ordinẽ Magdalena dilt
gat z magnipẽdat: qr scz pdicatores su
os frẽs appellauit: z eis thesaurũ suũ. i.
sua loca suasq̃ reliq̃as cõmendare cu
rauit: q̃n z magro gñali eiusdem ordis
tunc apparuisse dicit / dũ Karolũ e car
ceribꝰ exemit dicẽs. Vos elegi thesau
ri mei custodes atq̃ cultores. Propter
qõ etiã ipe Karolus rantũ ordinẽ dile
xit: vt sue. s. liberatrici se cõformẽ effice
ret. Sz qr de Magdalena fmo nob ex
orsus est: vt tãto amori iuxta posse z vi
ces z grãs referã: nõnulla alia que legi
recitabo. Nam anno chr̃i millesimo tri
centesimo septuagesimo sancrã baumã
seu italice balmã. i. antr̃ in q̃ Magda
lena penituit: q̃daz mercator tuscus de
uotõis gra visitauit. Hic inde sic diui
no succesus amore regressus est: vt ebri
us amoris spũ ꝓba eius relegent / vide
ant extitisse. Hic regressus in pꝛiaz sue
vie itinerariũ vulgari metro confecit:
pulcerrime veridiceq̃ describẽs: z lo
ca z reliq̃as oẽs q̃ in scõ Maximino in
Marsilia z Arelate z Auinioni z reli
q̃s locis vicinioribꝰ ꝓtinenk: iuxta ea q̃
oculis nr̃is inspexim⁹. Se q̃q̃ ꝑsente
frẽm Helia ordis pdicatoꝝ: qui Ma
gdalene lõgo tpe. i. annis. lxxxvj. in scã
bauma fuerat: multa q̃ subinferã reue
lasse: z post paululũ vitã finiuisse testa
tur. Huius opusculũ ad me p venerabi
les pres ordinis nostri frẽm Petrũ ve
ronensem: poremq̃ Bꝛixiẽsem: z frẽm
Joañẽ Fabianẽsez diui ꝑbi ꝑconez: a
fre honofrio florẽtino: a q̃ illõ se hũsse
assecuerãt / deuenit. Igit visitatis reli

Fe. v. infra octauas Pasce

quis z spelūca dū ꝓsolar⁹ mercator⁹ diſ
ceſſum meditarek: frēs pences q̄s gram
fore iuenerat: cū bri patrz helie ſmōe
ampli⁹ ꝓsolari voluerūt. Cūq; manib⁹
fratꝝ brūs pr̄ helias delar⁹ fuiſſet (nam
tor⁹ ꝯcr⁹ nil fere p̄ter linguā habuit vi
rā pricipās) viſos pegrinos dulcit salu
rauit. ac frī se ōferēti ait. Ad locū meū
me deferas: q⁹ secreta dei volo reserare
q̄ tacui. Locū ꝑo suum dixit eū in q̄ ad
oꝛonē in spelūca sup petra in qua nocte
magdalena q̄uit: stare ꝓsueuerat. Pro
h̄ ꝑo sciendū ē montē esse in ꝓuincia ab
oriēte niciam: ab occidēte ꝑo marsiliaz:
z a meridie mare: z a septentriōe habē
tē quinionē. Hic ad altitudinē triū mi/
lium passuū assurgit. Et deide iubam
seu cristā gerit lapideā: ab occidēte i ori
entē decēmilib⁹ passuū: z eo ampli⁹ extē
saz: q̄ ab occidēte sic p̄cise cernit: vt mu
rū vastissimū dixerz. Nam ad istar fere
duaꝝ p̄celsaꝝ turrium eleuat. In rupis
hui⁹ radice spelūca ē eleuata q̄ntū ma/
gnus: imo maxim⁹ lacr⁹ ē lapidis: oꝛe p
spicies occidentē: z clibani formā p̄ se fe
res. Ante os spelūce ē bꝛeue spaciolū: i/
tus ꝑo ad leuā intrāz z ad spelūce me/
diū lapis a solo surgēs i cumulū eleuat:
z paulati ac sensim ꝑsus intioꝛa spelun
ce euanescit: intr̄ quē z extrema spelūce
fons pulcerrim⁹ ptz frigidissim⁹ tactu
z gustu dulcissim⁹: nūq; ōficies: z nūq;
patēter ad extra ꝓsilies. Sup eo lapide
magdalēa z ꝓplantōi z q̄ti nocte va/
cabat vt cōis fama: z imago ibi q̄si ma
gdalene aperz oculi q̄scētz brō maximio
auctoꝛe repoſita testat: vñ cū tota spelū
ca intrdū gutturi ac gnāti hūoꝛis hume/
ctet. lapis ille sol⁹ (vt dr̄) oi tpe imunis
ab iturie stillicidij ꝓfuat. Huc igit dū
pr̄ helias fuiſſz delat⁹ sc̄ntib⁹ pegrinis
z ad lachꝛymas sc̄itarz ei⁹ aspectu ꝓci
tarz: ait. Frēs dies vēit z hoꝛa mihi diu
expectate mortz. Igit q̄ ad btē magda
lene gr̄iaz z vīe salutz augmētū enarro:
pcipite. Cū btē magdalene fuitur⁹ de
sertū istō: z rupē hoꝛridā petiuiſſem: ex
acto h̄ mēse solitudinē fastidiēs penitul
z diſceſſū tacit⁹ cogitaui. Quadā igit
nocte cogitatib⁹ agonizās subito instar
cruc̄ mōtē būc lapideū i pres q̄tuoꝛ di
uiſuz iſpexi: atq; mihi q̄tuoꝛ mōi pres
oriēs/occidēs/meridies/z septētrio pa/
tucre: z celū sursū abyſſusq; doꝛsū. Igr̄
tioꝛe pterrit⁹ i frā excoꝛs cecidi. Cūq;
ꝑbis q̄busdā dulcib⁹ eleuat⁹ spm̄ colle/
giſſem: toto coꝛde magdalenā i auxiliū
aduocaui. Hec stanti affuit tā sereno z ra
diāti vultu: vt i eā intēdere ñ posſez: op
ta capill' z nuda bꝛachia ac pedes flori/
bus redimita vicēs. Jncōstās ac rudis
te ꝓpt⁹ apr⁹ ē mōs: z te ꝓpt⁹ ego assuz: z p
me mō velis tua aia i ekna vitā diriget
Tu hic a meo fuitio diſcedet cogitasti:
ſz audi q̄ dicā: z demū age q̄ libz. Ut no
sti inq̄t e hierl'm marsiliā mlti ꝺo volen
te z naui subuehēte deuenim⁹. At vbi
marsilia z ps ñ pua regiōis iesu chr̄i fi/
dē suscepit: tārū circa nos hūan⁹ fauoꝛ
z inq̄etudo creuerūt vt hoiz ꝓsortia fu
gere cogitari. Rapta ꝑo diuinitus sub
hui⁹ antri sui oꝛe ꝺposita. Cūq; hicide
p locū mihi a ꝺo paratū lūina direxiſſē
ꝺraconē quē mea soꝛoꝛ martha occidit:
repēte lucē inf z tenebꝛas aspexi: cuius
hoꝛroꝛē sufficient' exp̄merer nemo: erat
bubalo maioꝛ. Vidi z ois gñis vipas.
De h̄ mōstro de q̄ sic loq̄t magdalena
Vincē. ꝺr i spe. hist. q⁹ ꝺraco mōstruos⁹
exiterit: anr̄ioꝛ em̄ ps ferar' erat: poste
rioꝛ piscea: z vipea cauda fuit mag̃ bo/
ue maioꝛ z plixo eq̄, plixioꝛ: caput leoni
nū hūit: iubas eq̄nas: pedes senos z vn
gues vrsinos. Foꝛtitudine z ferocitate
r̄ij. credit' supasse leones. Fuit ex leuia/
than fpentre maritimo z bonacho gīali
gñat⁹: i pōto galatie asie i q̄ st' eiusmōi
mōstra. Per mare ār venit ad rodanuz
fluuiū. p quē ad ea loca ꝓscēdit i q̄b⁹ fu
it occis⁹. Hec oia ille. Hō ē ꝑo miz si i
spelūca ꝓsabak magdalene: q⁹ in medio
ē defti vastissimi: cuius tū diabolica foꝛ
tassis iuidia id actū itr. Subito inquit
igit magdalena me appenre i spelūca:
z ꝺraco z vipea m'titudo excitank i me
oclis ac sibil' suum furoꝛē p̄ se ferēres.
Nā vipe q̄dē inire caudis pectoꝛib⁹ as/
surgebār: ſz ꝺraco oib⁹ imaniꝛ ita me
ꝓterruit vt timerē ei⁹ aspectū: imo nec
ferre posſez: q̄ mortē nō timebā. heu me
rē iq̄o iesu mi: nisi mihi stari affuerz aut
ꝓuoꝛabor aut pauoꝛe spm̄ efflabo: ꝓxit

tunc subito draco caput q̄si me nō cura ret. sz ōnuo statim extēso ac dilatato va stissimo gutture z ꝑcussis alis me deuo randā inuasit. Cūq; tā ōglutiēdā i sua ora traxisset: q; lingua non poterā sic sū pfūdo z securo corde locuta: dulcz amor iesu tritē ne ac solā i ōserto post innūe ra tua dona me dracōis escam effecisti: Tūc subito angel⁹ de ore dracōis edu crā me allocut⁹ ē dicēs. Btā q̄ fidem te nes. Ac draconē calce ꝓcutiēs: egrede re inq̄t hinc draco z oēs vipe tecū. At repēte se dedit draco z reliq̄ turba p̄ci pitē: z volās ac peditās deserti adiuit i q̄ illū mea soror martha supauit. Igit angel⁹ michael spm̄ efflauit odoriferū: q̄ i flāmā ꝙersus totā baumā lambēs imūdas ac fetidas vipera ꝙ feces absū pſit: z locū oēm mūdū ac redolētē effecē. Deide ꝓo i me ꝙersus. De⁹ inq̄t quē tantū o magdalena ꝙcupiscz z sp̄ habes te vult hūc locum lachrymis irrigare, p fusis: vt futuris secl̄is exēplū pnīe ꝓpe tuo fias. Remāsi eo diſparēte ꝓterrita z loco lustrato boib⁹ inuiū ascēsū descē sumq; rupe verante coḡui. Tūc amorz dulcedie ad lachrymas resoluta me ad terrā ꝓstraui: adorās ac dicēs. Gr̄as ti bi chr̄e amor q̄ me om̄i mea affectōe re plesti. Sz oro fontē i rupe hac exhibeas depcanti. Crepuit stati sub meis ocul immane h̄ saxū: z q̄s cernis helia aque e duro silice scaturiere. Cūq; añ ipsum limpidissimū fontē genuflexo chr̄o gra tias agerē: ecce pl⁹ q̄ mille spūs vidi i spelūce dextera sterisse ꝓba suauissimi amorz hebraica lingua decantātes. Cū igit postremo subintulissent: nō expedi re aie tā assiduā orationū frequētiā ele uatz oc̄lis plenū aerem foras spelunca ex similib⁹ inspexi. Igit cū eos demōes suspicata Jesum nimiū trita acclamas sem: repēte cū suis militꝫ angel⁹ Mi chael affuit dicēs. Assā magdalena ne tim eas. Deniq; malignis spiritib⁹ con gress⁹: eos oēs i fugā cōpulit: reclamā tes. Nō eris tm̄ tōo btā tu: q̄ oroni⁹ va cas i antro. Crucē igit i ore spelūce an gel⁹ erexit: dicēs. Caue ne extimescas i postex: q; custos tui altissim⁹. Igit añ crucē eo diſparēte tūc iacul: sz oroni ti more nimio exiccatis viscerib⁹ istare at tēta nō ꝓualēs: collectas duas radices i ſpo ore spelūce z loras comedēs: aquā de fonte bibi: post quā būanū aliq̄d nō gustaui. Crucē deinde rursus cōplexa ea die ac nocte sequēti orās orto sole vi sum ad crucē ipsam leuauī colorz vt vi debak cr̄ystallini z radijs fulgētib⁹ co ruscam. Cunq; in me vehementissimi amorz flammā ꝓsensissem: ecce tāleta z iubilās angelor̄ turba affuit: vt eternā vitā in h̄ antro credidisses. Repēte igit ab his ad ifernalia loca delata: penarū genera z puniтor̄ turmas inspexi. Cū q̄s ad loca purgatorij ventū esset: tanta dulcedine me spirit⁹ deuoti circūstete rūt: vt mihi viderer esse i patria: z cum magna tenerit̄udie dixerūt. Ora ꝓ nob magdalena nr̄a. Quib⁹ ego vtinā indo vestra volūtas ꝓ me impleak. Aliaduer to quantū vobis aurilij sit opor̄tunum Deinde ꝓo ad crucē ire ꝓ reposite mihi angel⁹ ait. Quanto tpe tuus ac noster amor Jesus i terris te ꝓpter exiuit: tan to tu quoq; hac spelūca morabers. Ste ti igit eo diſparēte ad crucem orans: et chr̄istū salut̄ meā ꝓremplabar. Omni igit euoluto die angelor̄ affuere milit̄e z me tam sublimem i aera sustulerūt vt celestes audiuerī r̄sonare melodias: qō abinde citra septies semp̄ infra diem z noctē effecerūt. Frigus ac gelu igne suc censa iam nō curabā. Cūq; mee vestes paulatim verustate ōciderēt: paulatim q̄q; diuina pietate mei creuere capilli: ac demū cū semicinctia e rupe delecti sem sese adeo diffuderūt: vt a me lapidi bus succidēdi gressū ꝓpedirent. In ipa ꝓo cruce mysteria chr̄i cūcta videbank. Ybi Anne ac Joachi historias: ibi ma riā iesū meū mihi parientē: ibi crucifixi terrū liuorē: ibi piū cruorē: ibi dura vul nera: ibi crucē ac mortē ei⁹ dabak ituerī z cunde regredientē ab inferis: z celi si dera penetrantē. Cūq; his cibata fercu lis nocte dieq; flerem cū lauandi vult⁹ gratia fontem petiuissem: obuiū mihi hūana forma iesū me his ꝓbis alloq̄ntē vidi. te ꝓp̄ maria loca ista ꝓstitui. Circū

Fe. VI. infra octauas Pasce

steterãt celestes milítie regẽ suũ ſlozum serta gestantes: z oliuaz palmarũ cz ramos tenẽtes ĩ manib⁹. Et ecce resplẽdu it subito assũpta hũanitas: z seipz ad ista r sui cũ esset ĩ mõte thabor saluator trãsfigurauit adeo vt me oc'los iflecteẽ tãta maiestas ipulerit. We q̃dẽ ad vultũ dilectũ oc'los attollere dulcz amor ĩflãmabat: ſz minie valui. Cũcz mecum m'ta ꝓtulisset illapsus ẽ celo: z q̃ad vix centies ac decies me ĩ spelũca sua pietate visitauit. Itacz Helia tibi cõsulo eccz rogo: vt ĩ hac rupe chr̃i laudes exoluas: quo te ad vite portũ tãdẽ adducã. Sterilẽ locũ sola ac nuda ego adiui: tu ꝙ fratz habes solatia z victui vestitui cz abũdant oportuna. Igit ỏ pseueran tia cogita. His dictz ab oc'l meis inꝺt helias: magdalena euanuit: z ego ĩ hac vsqz horã oĩb⁹ hoĩb⁹ pdicta celaui. His dictz post horulã btũs ille pr̃ expirauit: stariqz ipe cãpanule in ea rupe suspense nullo hominuz mouẽte iubilarũt. Qia hec ex dicto libello fidelit assũpsi. Qi rabit aũt fortassis vir ialis diuinã pietatẽ peccatricẽ aiaz tãpzeclarz donis extulisse. Sz si viderit q̃ eiusmõi ẽ pdicãtẽ chr̃m: z forte lasciuiẽtẽ ĩ ſmõe Maria: subito diuini ſmõis iaculo pcussaz: sui pectorz arcana lachrymis z singulis reserare. Si viderit repẽte agitatã doloribꝰ z amore liq̃factã: torq̃s: armillas: dextralia margaritasqz ꝺponere: z effusis comis lugubres assũere vestes. Si inqz viderit hãc Jesu chr̃i tenuisse vestigia: z hec lachrymaz flumine lota exiccare capill': z cordialib⁹ oscul' ac miserãdis vocib⁹ miseriaz suis sceleribꝰ implorare. Si a maculis absolutã: ĩ pace chr̃i pietate remissaz. Si pdicãtẽ ybiqz chr̃m z mariã comitãtẽ: hauriẽtẽ q̃dem chr̃i doctrinã: ſz subam effundentẽ. Si hũc viderit pauperẽ ac itinere fatigatũ saluatorẽ mõi excipe domo: fouere vnguẽtz: vapib⁹ recreare: z discipl'oz eius turbã suis fac'tatib⁹ sustẽtãtẽ. Si ꝓpinq̃s: imo z discipl'is fugiẽtib⁹ carnifices ĩter: ĩtrepidã crucĩ astitisse: cruentã sanguie lachrymis ifusaz: aerẽ eiulatib⁹ adiplentẽ. Si ꝓtẽplari sepulcz z vnguẽta parare. Si mlierẽ fragilẽ sexu noctz tenebras zarma custodũ ñ extimuisse (Qvim amorz imẽsam) q̃n dilectũ extinctũ q̃sierit ĩ sepulcro. Si postremo hãc viderit vacuo sepulcro colligatã: z nll'a tãpter lachrymas hr̃e solatia: videbit patrit diuinã pietatẽ: hãc ab extrẽo ĩ extremũ ñ nisi p oportuna media deduxisse. Que em̃ crimina possent tot gemitib⁹. tot lachrymis. tãto ardore ñ eẽ abolita: Si aias sceleſtissimaſ baptismaſ vnda sanguis chr̃i opante ꝙtute pulcerrias: z ĩ ocul'ỏi optimi maxie splẽdẽtes restituit: q̃d ĩ maria sanguis chr̃i e cruce stillãs effec: Mirari igit magz optz ignaua hoiz atqz secordiã: q̃ ĩ Maria chr̃i pietate pspecta subito: cqz uis sceleste z flagitioſi ñ atterũk: vt vbi supabũdauit ỏlictũ: supabũdet et gra. Vñ z Francis. petrarcha visa Marie spelũca z lapideo cubili hui⁹ brẽ peccatricz ꝙsideras penitudinẽ cõpunct⁹ ait.

Dulcis amica dei: lachrymis iflecte re nostris.
Atqz hũiles attẽde pces: nr̃eqz saluti
Consule nanqz pores/nec em̃ tibi tãge re frustra (sacros.
Permissum gemitruqz pedes pfundere
Et nitidz siccaꝝ comis: ferre oscla plãtz
Inqz caput dñi pciosos spargeꝝ odores
Nec tibi ꝙgress⁹ ꝑmos a morte r̃surgẽs
Et voces audire suos: z mẽbra videre.
Immortale decus/lumenqz habitura per euum.
Nec q̃dqz ỏdit etherei rex chr̃s olympi.
Viderat illecruci herẽtẽ nc̃ dira pauẽtẽ
Judaice tormẽta man⁹ turbeqz furẽtz
Jurgia z insult⁹ eq̃ntes ꝟbera liguas
Sed mestam intrepidamqz simul digitisqz cruentos.
Tractãtẽ clauos: replẽtẽ vulnera fletu.
Pectora tundentem: violentz candida pugnis. (pillos.
Vellentem flauos manib⁹ sine more ca
Viderat hec inqz dñ pectora fida suoz
Diffugerẽt pellere metu. mẽor ḡ fuisset
Te primam ante alios: tibi se prius obtulit vni.
Te q̃z digress⁹ terrz: z ad astra reuers⁹
Bis tria lustra tibi nũqz mortal' egẽtẽ

Rupe sub hac aluit: rālongo ī tpe solis
Diuinis ꝓtentā epulis ꝛ roze salubri.
Hec domus antra tibi stillātib⁹ humi⁹
da saxis. (gum
Horrifico tenebrosa situ tecta aurea re
Delitiasq; oēs: ac diria vicerat arua.
Hic inclusa libēs long⁹ vestira capillis
Veste carēs alia ter ōnos passa ocebres
Dicerz: h ñ fracta gelu nc victa pauore
Nāq; famē frigus: duꝝ q̄z saxa cubile
Ducia fec amor: spesq; alto pectoꝛ fixa
Hic horz nō visa ocl'is stipara cateruis
Angelicz: septēq; die subuecta p horas
Celestes audire chozos alt'na canēres.
Carmina corpozeo ò carcere dīg fuisti
Hec ille.

Feria sexta infra octās pasce
Lex. euāge. Matth. ca. vlti.

VNdecim discipl'i abie⁹
rūt in galileā in mōtē
vbi cōstituerat illis ie⁹
sus. Et videntes eum
adozauerūt. quidā aūt dubita⁹
uerūt. Et accedens Jesus locu
tus est eis dicēs. Data est mihi
oīs ptās in celo ꝛ in terra. Eun
tes ergo docete oēs gētes: ba⁹
ptizantes eos in noīe patris et
filij ꝛ spūssancti. docētes eos ꝓ⁹
uare oia quecūq; mandaui vo⁹
bis. Et ecce ego vobiscū sum oī
bus diebus vsq; ad cōsumma⁹
tionē seculi.

VNdecim discipuli
abierūt zc. Mat. vl. Quia
fere totū h euāgelīū patz ex
dicz: pauca de eo exponēda
sūt. Di g̃ (Undeci discipl'i abierūt ī ga
lileā i mōtē vbi ꝓstituerat illis ies⁹) in
montē. s. tabor: ꝑm mg̃m hist. Cōstitue
rat aūt h p angelū dicētē: q: p̄cedet vos
in galilea: ibi eū videbitz zc. (Quidam
aūt dubitauerūt) pmittēre dño ad bonū
nr̄m vt sim⁹ certiozes (Data ē mihi oīs
ptās). s. i tg̃alib⁹ ꝛ i spūalib⁹ (i celo) sup
angelos (ꝛ in terra) sup hoīes ꝛ oīa alia
Est aūt sciēdū q̄ chr̄s neq; inq̄ntū ds
neq; inq̄ntū hō aliq̄d habuit qđ ñ dede
rit ei pr̄: sed inq̄ntū hō aliq̄d nouit acce
pit: q: nō fuit sp hō. Sz nunq̄d accepit
ptātez vt esset oim iudex post passiōem
vl' añ? Ad h ōt s. Tho. sup Mat. q̄ hāc
ptātē dr̄ tūc ꝛ ñ añ accepisse dupliciter.
Pr̄io: q: tūc ꝛ non añ innotuit vniuerso
mōdo: chr̄o. s. resurgēte ꝛ ascēdēte zapl'is
ꝑdicātib⁹. Et scōdo: q: tūc accepit possessionē ꝛ execucōez talis ptātz. Mta āt
pulcra ad h ꝓpositū ōr. iij. q. xlix. ar. vl'.
(Eūtes g̃) p mūdū ad ꝑdicandū (docere
oēs gētes) ñ obstāte q̄ a pncipio ꝑdica⁹
tiōis dixerim vob: ī vtā gētiū ñ abieri⁹
tis (baptizantes eos i noīe p̄is ꝛ filij ꝛ
spūssci) regl'ariter. Aliq̄n em ex spūali
zsilio spūssci baptizauerūt i noīe chr̄i:
qñ. s. voluerr hoiem cruci affixū amabi
lē reddere (Docētes eos ꝛuare oia q̄cū⁹
q̄ mādaui vob. (Et ecce ego vobiscum
sū vsq; ad zsūmatōez secl'i) Hoc āt ꝑm
Chr̄y. nō ē dictū tm̄ apl'is: q: vsq; i finē
secl'i ñ erāt duraturi: sz omib⁹ fidelib⁹ se
quētib⁹. Est āt ꝑm Raba. nobiscū p gra
tiā sp q̄ ad alīq̄s de eccl'ia. Pōt etiā di⁹
ci q̄ ē nobiscū p spūalē ꝓuidētiā ꝛ regi⁹
mē. ꝛ p sacramentū eucharistie.

Sabbato infra octās pasce.
Lex. euang. Joan. ca. xx.

VNa sabbati maria ma
gdalene vēit mane cū
adhuc tenebre eēnt ad
monumētū: ꝛ vidit la⁹
pidē sublatū a monumēto. Cu
currit g̃ ꝛ venit ad simonē petr
ꝛ aliū discipulū quē diligebat
ihesus: ꝛ dt eis. Tulerūt dñm de
monumēto: ꝛ nescio vbi posue⁹
runt eum. Exīt g̃ Petrus ꝛ ille
alius discipul⁹ ꝛ venerr ad mo⁹
numentū. Currebāt aūt duo si
mul: et ille ali⁹ discipulus p̄cu⁹
currit citius Petro: ꝛ venit pri
mus ad monumentū. Et cū se

iclinasset vidit linteamina posita: nō tñ introiuit. Venit g̃ simō petr⁹ sequens eū: z introiuit in monumētū: et vidit linteamina posita: z sudariū qđ fuerat sup caput eius nō cū linteaminib⁹ positū: sed sepatim inuolutū in vnū locū. Tūc g̃ introiuit z ille discipl⁹ qui venerat prim⁹ ad monumentū: z vidit z credidit. Nondū em̃ sciebant scripturā qz opz eū a mortuis resurgere.

VNa sabbati maria Magda. zc. Joā. xx. (Una sabbi). i. die dñica. Sz vt ōt s. Tho. cū dixerit Mat. pri ma sabbi: Jo. dixit: vna sabbi: vrēs illo mō loquēdi q̃ Gen. j. ōr. Factū est ma. z vesp. di. vn⁹. z h̄ in signū q̃ in hac die i q̃ resurrectio inchoauit: fcā est q̃si q̃daz noua creatura z renouatio mūdi. Itez vt ōt. qz in hac die inchoabat dies eterni tatis: q̃ est vna (maria magdalene) cū q̃ erāt z alie. sz ista vt fructior noiat ve nit mane cū adhuc tenebre eent/ad mo numentū.) Sz q̃: qz ōt Mar. ortō iam sole. Ad h̄ ōt s. Tho. q̃ erat ort⁹ in suo signo: qz erat aurora: Qz em̃ aurora int lucē z tenebras mediat: hz aliqđ lumis z tenebraz. Jō tē erāt tenebre: z tñ sol erat ort⁹ in suo sig̃. i. in extili luce auroe (Et vidit lapi. sub. a monumēto.) Nil ōt de angelo sedēte sup illo: qz vel ip̄m nō vidit: sz stari viso ostio patēti retro cessit. Vel qō verū est vidit qđē: sz non audiuit ꝓba ei⁹: vel saltē nō accepit vt angelica ꝓba: qz postea nō q̃suisset vi uentē cū mortuis. De his dictū est sup̄. (cucurrit g̃ z vēit ad simonē petr̄: z ad alīū discipulū quē amabat Iesus: z dic eis. Tulerūt dñm de monumēto) Nō ōt eū surrexisse: qz nō crediderat: vel verī⁹ ex festina retrocessiōe nō audiuerat ple ne angelica ꝓba āgeli sedētis sup lapi dē q̃ audierīt reliq̃ cū ea exītes: z nō sta tim retrocedētes (z nescim⁹). s. nos mu lieres. Vñ pz q̃ nō erat sola (vbi posu. eū. Exīt g̃ pe. z ille ali. disci. z vene. ad monu.) cū maria magda. z alīs q̃ post eā stari retrocesserūt. Licz forte petrus z ioānes obuiā eas habuerīt. (Curre bant aūt duo sil̄: z ille ali. discī. p̄cucur. ci. petro: z venit p̄mus ad monu. Et cū se inclinasset) ad vidēdū p hūillimā por tulā (vidit linte. posita). i. depositā de dorso z corpe chr̄i: (nō tñ introiuit) in camerulā corpis chr̄i ꝓtentiuā. lz intro iuerit spaciū clausuz sine recto z p̄mam camerulā (Venit g̃ simon pe. sequens eū: z introiuit in monu. Et vidit linrea. posita: z sudariū qđ fuerat super caput. eius: nō cū linteaminib⁹ positū: sz sepa tim inuolutū in vnū locū. Tūc g̃ introi uit et ille disci. q̃ vene. p̄mus ad monu. z vidit z credidit. Nondū em̃ sciebant scr̄pturā. qz oprerer eū a mor. resur. Abie rūt g̃ disci. ad semetipos). i. ad suas ha bitatiōes maria Magda. ibi remanē te. vt sup̄ dictū ē. Cetera l̄raliter patēt.

Sed tñ notandū est q̃ diligent euan gelista exp̄mit cursum petri z ioānis p pter mysteriū: vt ōt s. Tho. Naz petr⁹ antiq̃or gentilē pl'm fcat: ex q̃ descen dit iudaicus fcatus p Joānem. iuxta il lud Gen. xix. Egredere de terra tua zc. Jsti simul currebāt sub diuersis legib⁹ scz nature z Moysi decursu hui⁹ mun di. vel currebāt desiderio felicitatis: z co gnitiōis. Sed iudaic⁹ p̄or currebat: qz p̄us vidit ꝓfatē: z p̄or venit ad monu mentū p desideriū mysterior̄ chr̄i. Et cum se inclinasset sub iugo legis: vidit linteamina figurar̄ posita: nō tñ introi uit: qz i mortuū credere noluit. petr⁹ p̄o eū sequit senior: q; eccl'ia gentiū inserē da erat eccl'ie iudeor̄. z intrauit credendo. z vidit linteamina q̃ z Joānes: qz fi guras nō repudiauit: sz vlter⁹ vidit su dariū qđ fuerat sup caput eius. i. credi dit detrahē chr̄i: quia caput chr̄i de⁹. j. Cor. xj. q̃ diuinitas est inuolura. i. oc culta z separa ab oī creatura p excel lentiā suā. z in vno loco: qz nō habitat vbi est scisma mētiū vel scissura. Deiñ introiuit Joā. q̃ l̄raliter ꝓpter reueren

tiã refuauerat ꝑmũ ingressũ petro se/
niorꝫ. Et h̃ est signũ qꝺ in fine mꝺi etiã
iudaicꝰ ꝓfus ꝙuertet: ꝑm Chrysꝰ. tñ ita
diligent ista describunt vt nouerint iu/
dei q corpus nõ fuit sublatũ furtim. qz
vtiqz raptores nõ ꝓfissent mozã in spo
liando illõ. sed festinassent. Amen.

Dñica in octaua pasce.
Lec. euãge. Jo. ca. xx.

QVm esset sero die illo
vna sabbatozũ: et fozes
eẽnt clause vbi erãt di/
scipuli cõgregati ꝓpter
metũ iudeoꝝ: venit iesus z ste/
tit in medio: z dixit eis. Pax vo
bis. Et cũ hoc dixisset: ostẽdit eis
manꝰ z latꝰ. Gauisi sũt g discipuli viso dño. Dicit g eis iterũ
Pax vobis. Sicut misit me pr
z ego mitto vos. Hec cũ dixisset:
insufflauit z dixit eis. Accipite
spm sctm: quoꝝ remiseritz pcta
remittunt eis: et quoꝝ retinue
ritis retenta sunt.

QVm esset sero die il
la. rc. Jo. xx. In pñti euãgel'.
tangũt tria pũcta: q sc̃ Appa
ritio: Dubitatio: z Libatio.
Quãtũ ad ꝑmũ tãgit appitõ: q chr̃s
discipl'is sero appuit: postqz Cleophas
z socꝰ ex emaus fuerãt regressi. Et ꝯa
hec appitio de q̃ h̃ Jo. loqr̃: est eadẽ cũ
ea/ de q̃ ꝓterita hebdomada feria ter̃tia
egit Lu. iõ tota ꝑma ps ptz ex dictz: ex
ceptis paucis. Primũ est q chr̃s ianuis
clausis ingressus est. Circa h̃ g̃ sciẽdũ
est ex doctrina s. Tho. j. q̃dli. q. x. z. ilij
sentẽ. di. xlviij. q inq̃t quoꝺ dores| gl'io/
si corpis vna est subtilitas: a q̃ q̃dem di
cũt corpꝰ gl'iosum h̃ hꝛe vt sil' esse possit
cũ alio corpe. Sz h̃ vt ꝺr nõ est intelligi
bile: qz tal' dos auferret a gl'ioso corpe
id qꝺ pbibet esse cũ alio. i. dimensiones
Hoc ei pbibẽs nõ est q̃litas: qz nõ ẽ da
re aliquã q̃ remota duo corpa sil' eẽ pos
sint Necz matia vl' forma. qz gl'iosũ cor
pⁿõ eẽt integr. Est g̃ dimẽsio cui ꝓ/
zꝑ se cõpetit distinctio situal'. z etⁱ diui/
sio potẽtial' fac distinctas ptes vniꝰ corꝑ/
poz. sic̃ z actual' fac distincta corpa actu
Hz ãt gl'iosũ corpꝰ dina ꝓrute q̃ possit
sil' eẽ cũ alio: vt. s. duo corpa distincta fm
eẽ sint in vno situ. Deⁿ em q̃cũqz agit p
cãs medias: ꝑt z sine eis facere sic̃ effi/
cere hoiem sine masculo z feia. Sic̃ ãt
ꝙfuat accñs p subiectũ: ita ꝙfuat z di/
stinctõez in eẽ p materiã distincta fz si/
tũ. Jõ sic̃ ꝑt sine subiecto ꝙfuare accñs
ita põt sine distinctõe sitⁱ ꝙfuare distin
ctionẽ in eẽ. Sz ꝑ istã doctrinã s. Tho.
arguit. qz ds lz possit supplere vicẽ alte
rius cãe efficiẽtis: nõ tñ cãe formal'. Nõ
ei posset albũ facere sine albedie. Sitⁿ
ẽt videt eẽ distinctiõis cã formal': z non
effectiua. Ad h̃ aũt ꝺr q duplex est rez
distinctio. Una situal' siue mathemati
ca: z ista est formal'r p situ: z sine eo esse
ñ ꝑt. Alia ẽ real' vl' physica seu ꝓspecti
ua. Vñ superficies duoꝝ celoꝝ imediato
rũ q̃ mathematice sc̃ vna: qz in vno situ
physice sc̃ due: qz sc̃ in diuers subiectis.
Et isto mõ distinctio ipius esse ẽ effectiu
a situ: nõ sic̃ a cã/ sed sic̃ a ꝙausa. Prin
cipia ei eẽntialia sub situ efficiũt eẽ: q̃/
uis ista efficiẽtia nõ sit ꝓpa: sz sit portⁿ
seq̃la. Prope aũt ipm esse efficit q ꝓnci
pia eẽntialia sub situ efficit. i. generãs.
Scõm est: qz ꝺr (Dixit g̃ eis iterꝫ. Pax
vob) Be. Jteratio ꝙfirmatio est. Si/
ue iõ repetit: qz gemia est ꝓrus charita
tis: vel qz ipe est q̃ fec̃ vtraqz vnũ. Hec
ille. Vl' dixit ꝓmo vt sciãt se deo pacifi
catos p sua vulnera. vñ oñdit eis mãꝰ z
latꝰ. Et scõo replicauit ne timerẽt ꝑse/
cutões q̃bꝫ ad gl'iã vẽirẽt: vt ipe. vñ sub
dit (sic̃ mi. me pr z e. mit. v.) Bre. i. ea
charitate vos diligo cũ int̃ scãdala ꝑse/
cutozũ mitto q̃ me charitate pr̃ diligit:
quẽ venire ad tolerãdas passiões fecit.
Hec ille. Vel sic̃ misit me pr̃ ad ꝑdicã/
dũ z absoluẽdũ: z ego mitto vos vt do/
ceatis z absoluatz a pctis ministerial'r/
sic̃ ego z inqz̃tũ hõ instrualiter: z inqz̃tũ
ds auctoziratiue. Vñ subdit. (Hec: cũ
dixisset insuf.) vt oñderet spiritũ sctm

a se ꝓcedere ſm Aug. iij. d trini. Dic ãt mgr hist. q trib⁹ vicib⁹ chr̃s spm̃sanctũ dedit. Prio añ morte ad miracla facie/da septuagita discipl. Scdo int mor/tẽ t ascẽsionẽ ad remissiõez pctõz vt h. Tertio ad robur: vt i die pẽtecost. Dic aũt Chrys. q ꝺ dicũt ꝑ istã isufflatio/nẽ discipl⁹os fuisse ꝓpatos ad suscipien/dũ spm̃sctm̃: q si angelũ vides Daniel excessũ mẽz passus est: ꝺ passi cẽnt sus/cipientes illã ineffabilẽ gr̃am ntri pmit⁹ fuissent instructi. Et subdit q nõ e pctm̃ dicere eos tũc suscepisse q̃ndã spũal gr̃e ptãtẽ ad remittẽda pctã. Sic ei dr san/ctus Tho. iij. p. q. lxiij. solus de⁹ opat ad effectũ interiorẽ sacramẽtoz ꝓncipa/liter: chr̃s aũt inq̃ntũ hõ vt instrumẽtũ ꝙiunctũ t ꝓncipale: alij ꝙo ministri vt instrumẽta secũdaria. Jõ subdit (Quoz tc.) Jn hac pte est mozale documẽtũ: de q̃ Greg. ait i omel. Libet intrueri q illi discipuli ad tanta onera hũilitatis vocati: ad q̃ntũ culmẽ gl'ie sũt ꝓducti. Ecce nõ solũ de semetipis securi fiunt: sed t ꝓncipatũ supni iudicij sortiunk. vt vice dei q̃busdã pctã retineãt: q̃busdaz relaxent. Hũc nũc in eccl'ia epi locũ te/nentes: soluẽdi arcz ligãdi auctoritatẽ suscipiũt: q gradũ regimis sortiũk. Grã dis honor: sed graue pond⁹ isti⁹ est ho/noris. Durũ q̃ppe est vt q nescit tenere moderamina vite sue: iudex fiat aliene Hec ille. Chrys. Sacerdos em̃ tsi ꝓfi/am bene dispensauerit viam: aliozum ꝙo nõ cũ diligentia curã habuerit: cum pniciosis in gehennã vadit. Hec ille.

Quãtũ ad scdz tãgit dubitatio Tho/me: cũ dr. (Thomas aũt vn⁹ ex duode/cim q dicit didym⁹) id est geminus: vl dubi⁹ vt dictũ est sup̃ feria sexta añ dñi cam de passiõe (nõ erat cũ eis q̃n venit Jesus) quia discesserat audit z his q di/cebat Cleophas t soci⁹. Et h̃ ſm Gre. deus pmittit ꝓpter nos vt firmi⁹ creda/mus. Vñ ait. Egit miro mõ supna cle/mentia vt discipul⁹ dubitãs dũ in ma gistro suo vulnera palparet carnis: i no bis vulnera sanaret i fidelitatz. Pl⁹ em̃ nob Thome infideles ad fidẽ q̃ fides credentiũ discipl'oz ꝓfuit: q: dum ille ad fidem palpãdo reducit: nr̃a mens omnẽ dubitatiõe postposita in fide solidatur. Hec ille. Ex q̃b⁹ patz Grego. sensisse q Thomas nõ solũ vidit sed etiã tetigit loca vulnez chr̃i. Dic aũt Chrys. q sic̃ q̃literq̃ credere leuitatz ẽ: ita multũ inuestigare grossissime mẽtz ẽ: t taliter fec̃ Thomas. Nã seqt (Dixert g̃ ei alij discipli. Vidim⁹ dñm. Jlle aũt) nõ tan tũ illis decredẽs quã rem putãs impos/sibilẽ ſm Chrys. (dixit eis. Nisi videro in manib⁹ ei⁹ fixuras clauoz) ex q̃ videt q alij apli dixissent ei chr̃m resurrexisse cũ fixuris: nõ solũ cũ cicatricib⁹: (z mit/tã digitũ meũ i locũ clauoz: t mittã ma nus meas in lat⁹ ei⁹: nõ credã) Chrys. Alijs iste grossior existens: eã q̃ ẽ p sen sum grossissimũ. s. tactũ q̃rebat fidẽ. et neq̃ oculis credebat. Hec ille. Videt aũt i his ꝙbis Chrys. incõuenienter illuz imputare. q: duoz sensuũ noticia certi or est. Vñ t sup̃ chr̃s ad magz certifican dũ discipulos post visum iussit eos pal/pare. Ad h̃ dici ꝓt q p tactũ certi⁹ co/gnoscit an aliq̃d cedat vel nõ. Jõ ad p/bãdũ an i chr̃i corpe ossa cẽnt t caro: lus sit dñs palpare discipl'os. Sz Thomas p tactũ noluit h̃ cogiscere: ſm vulnez fi gurã. Certi⁹ ãt p oculũ q̃ p tactũ cogi/cit figura. Et lz sit maior certitudo sal tẽ extensiue illã duplici sensu cogiscere: tñ signũ mẽtz obtuse ẽ nõ credere figu/rã q̃ ꝓcipit ocl'is. Est aũt i hac pte mo rale documẽtũ: vt q̃libz q̃ntũcũq̃ debi lis mlitũ ꝙfidat in deo. Nã de isto Tho ma ic dr Chrys. Jnfirmior erat alijs iste t infidelior añ chr̃i passiõez: postea oib⁹ fortior fact⁹ ẽ t irrephẽsibil' q sol⁹ orbẽterraz ꝓcurrit t i medijs plebibus voluebat volentib⁹ eũ interficere. Hec ille. De h̃ etiã apl'o tplib⁹ nr̃is narrant mirãda ab Jndis ad nos venientib⁹: vt pote q i festo ei⁹: mare ꝓbeat siccum ac cessum ad ei⁹ eccl'iaz: t q sua manu corpus ei⁹ sacram porrigat cõtinẽ: t q die bus passiõis de q̃dam foramine crucis quã tenet manu exeat vitis: q̃ i die Pa sce fructũ maturz habeat: t mlta silia.

Quãtũ ad tertiũ tãgit liberatio qua chr̃s illũ ab infidelitate liberauit: cum

dicit(Et post dies octo iterꝝ erāt discipuli eiꝰ intus) Tārū āt tardauit dñs et apparere ſm Chriꝝ.vt interim ab alijs Thomas admoniꝛ accēderēt(z Thomas cū eis)ꝑt quē solū veniebat chriſ. Chriꝝ. Cōſidera dñi clemētiā:qlit z ꝑ vna aia oſtēdit ſeipm vulnera habēte:z accedit vt ſaluet vnū. Hec ille.(Venit Jeſus ianuis clauſis) Notādū eſt aūt q̄ venire videt ipoztare ꝓgreſſionē ſeu motū oꝛganicū. Duplex āt ē local' moꝰ Unꝰ oꝛganicꝰ q̄ pars post ꝓtē mouet: vt eſt moꝰ q̄ aia in pñti ſtatu mouet coꝛpoꝛa. Nā ꝓmo mouet coꝛ:z ꝑ illud alia mēbꝛa. Aliꝰ eſt nō oꝛganicꝰ:q̄.ſ. totum coꝛpꝰ motū ſil' mouet:vt cū cadit lapis Uterq; aūt moꝰ ineſſe pōt gl'ioſo coꝛpoꝛi.vt vident velle Duraādꝰ/Scotus/ Petrꝰ de palude/z ſcūs Tho. De hoc vide Capꝛeolū i.iij. di.vl.(Et ſtetit in medio z dixit eis. Pax vobis) Et vt ōt Chriꝝ. volens oſtēdere/q̄ cū Thomas ad ꝓdiſcipl'os loq̄bat ipe dñs aderat:ñ expectauit vt ab eo inꝛogarēt:ſz eiſdē ꝙbis ei imꝛoperat. Unū ſequit(Deide dic Thome. Infer digitū tuū huc z vide manus meas:z affer manū tuā z mitte in latus meū) Notandū q̄ Thomas dixerat ſe velle videre fixurā clauoꝝ z mittere digitū in loca clauoꝝ z mittere manū in latus. Ad iſta aūt tria inuitat eū chriſ:ſz nō eodē oꝛdine: vñ lꝝ huc:nō videt demōſtrare latꝰ:ſed loca clauoꝝ. Et nota q̄ chriſ in ſuo coꝛpe nō ſolū habuit vulneꝝ cicatrices. id eſt ſigna:ſed etiā habuit aliquas apturas:al's Thomas ꝑ tactū nihil fuiſſet certificatꝰ. Et ꝗ̄ innuit ſctūs Tho.vt ꝓz ſi bñ inſpicit/ anx dicta eiꝰ.iij.ꝑte.q.liij.artī.iij. Et etiā ꝗ̄ innuit:cū dī. in latus meū. Talꝫ tū aptura z ꝓtinuitatꝫ ſolutio foꝛte nō fuit penetrās penitus:ſed ꝑ aliql̄ humiliatē carnis in locis vulneꝝ:z ita credo:ſed ꝑ ſpūalem gl'iam in p̄dictis locꝫ apparentē recōpenſat ſm ſ.Tho.ibidē. Et q̄ vt ibi dicit poſt reſurrectiōez nō fuit illud coꝛpꝰ immutatū: ideo etiam nūc talia vulnera ſūt in eo:z cauſe hoꝛū habent ſup̄ in die paſce. Sic aūt dicit Aug.xxij.de ciui.dei.etiā in marꝛyruꝫ coꝛplꝫ erūt vulneꝝ cicatrices:ſed ſine omni diminutiōe mēbꝛoꝝ.(Et noli eſſe incredul' ſz fidelis) Utrū ꝙ Thomas chm̄ tetigerit aut nō:ex euāgelio nō hꝫ Sz tū ſm ſ.Tho.iij.ꝑte vbi s. z.iij.di. xxj.z ſctm̄ Leonē papā.z Theo.z Augu.tetigit:ſz nō ꝑt ſe:q̄ ad viſum credidit ſm ſ.Tho.iij.vbi s. ſz ꝑt nos:vt teſtꝫ eſſet reſurrectōis. Et ꝙ̄ h videt dicere Aug.q̄ credebat:q̄ tāgebat: tū intendit q̄ credebat deitatē q̄ tangebat hoīez. cū q̄ ſtat q̄ ſolo viſu crediderit hominis reſurrectiōez(Rñdit Tho.z dixit ei. Dñs meꝰ z deꝰ meꝰ).ſ.es tu. Jn q̄b ꝙbis ꝫ Theo.duas naturas z vnā ꝓſonā exꝓſſit(Dixit ei Jeſus:q̄ vidiſti me Thoma credidiſti) Sciendū eſt āt ſm Aug.z ſctm̄ Tho.ſ.q.lxvij.q̄ viſus rōne ſue ꝓfectiōis ꝑ omī ſenſu capi conſueuit. Sic dicimꝰ. Audi et vide q̄ bñ ſonet cithara:z ſic de alijs ſenſib. Si q̄ ad ſolū aſpectū credidit:ly vidiſti ſumitur ꝑtie. Si ꝙ̄ ad tactū:ſumit large ꝑ tetigiſti. Sed ꝙ̄.Si vidit quō credidit:cū fides ſit nō apparentiū:Ad hoc dic Grego.q̄ hoiem quidē vidit: ſed tū deū ꝙ̄feſſus eſt(Beati q̄ nō viderunt z crediderūt)Grego.in homel'.Jn q̄ ſnia nos ſpūaliter ſignificati ſumꝰ qui cum quē carne nō vidimꝰ:mente retinemus: ſi tamen fidē noſtrā opib; ſeq̄mur. Jlle eteni vere credit q̄ exercet opando qđ credit. Hec ille. Sic āt ōt Aug.ꝙbo ꝑ teriti trꝭ circa rem futurā viſus eſt ꝑt rei incertitudinē. Sed ꝙ̄:q̄ dī Lu.z. Beati oculi q̄ vident que vos videtis. Ad h dic ſctus Tho.hic q̄ cum duplex ſit beatitudo.ſ.rei q̄ ꝙ̄ſiſtit i dono dei.ſ. in aliql̄i ꝑmio.z ſpei q̄ ꝙ̄ſiſtit in merito q̄ntum ad ꝓmā beati ſūt q̄ vidēt chriꝫ: z q̄ntū ad ſcām beati q̄ credūt nō videtes. Hec ex illo.q̄ intendit q̄ viſio hūanitatis etiā paſſibilis eſſet pars noſtri ꝓmij accidētalis:z q̄ ceteris paribꝫ ē magis meritoꝛiū credere ſine viſu q̄ cū viſu. Sed ꝓtra hec obijcit Nico.ō Lyra:q̄ apl's quibꝫ chriſ dixit. Beati oculi ꝛc.nō erāt bti in re:ſed fallit:q̄ erāt beati in re ꝓticipatōe aliql̄i ſui ꝓmij accidentalis:lz nō eſſent ꝓfecte bti. Poſ

sum⁹ etiã aliter exponere: vtrũq; referẽ do ad meritũ. Nã bti.i. beatiores q̃ nõ viderẽt ceteris ꝓfuturis: qz magis merẽt. sz bti.i. beatiores q̃ videt: nõ q̃dẽ ceteris ꝓfuturis: sz qz coiter habuerẽt fidẽ firmiorẽ. Chry. Qz ꝙ Joãnes pauciora alijs euãgelistis dixerat: subiũgit. (Vltra q̃dẽ t assi. fe. ihesus). s. post resurrectõ ꝺn̄i Chrysostomus subdit (in cõspe. di. suor) cũ q̃busdã solis post resurrectõẽ conuersat⁹ est (q̃ nõ sũt scripta in libro b̃) vt ꝙ sciam⁹ q̃ nõ discipulor tm̃ gra miracla faciebat: totã naturã hũanã alloquẽs sm Chry. dm̃ (Hec aũt scripta sũt vt credatis qz ihesus est filius dei) Qz em̃ vna ꝑsona subsistit in diuina t in hũana natura: de eodẽ ꝙe dm̃ q̃ filius est dei t ꝙgnis. Vz em̃ ihesus dicat naturã hũanã: sic̃ dns dinã: t chs vtrãq;. qz tñ dm̃ eã in ꝓcreto: supponit ꝑ suppositũ dini in q̃ talis natura subsistit. Et nõ vocare ihesum in testẽ est iurare ꝑ deũ (Et vt credẽtes) fide formata charitate (vitã etnã) q̃ sola simplr est vita (bẽatis in noie ei⁹). i. ꝑ ipm q̃ ẽ vita. Et b̃ est documẽtũ qđ in hac ꝑte habet. Videt aũt brũs euãgelista aliqñ b̃ suo libro finẽ imposuisse: deiñ ꝙ supaddidisse aliã manifestatõẽ chi factã ad mare tyberiadis. Et idẽ forte accidit de historia adultere mulieris: de q̃ supra dictũ est. Amen.

Dñica prima post octa. Pasce. Textus euãgelij Joã. ca. x.

Ego sũ pastor bon⁹. Bonus pastor aiaz suã dat ꝑ ouibꝫ suis. Mercẽnari⁹ aũt t q̃ nõ est pastor cui⁹ nõ sũt oues ꝓprie: videt lupũ venientẽ: t dimittit oues et fugit. Et lup⁹ rapit t dispergit oues. Mercẽnari⁹ aũt fugit qa mercẽnari⁹ est: et nõ ꝑtinet ad eũ de ouibꝫ. Ego sum pastor bonus: t cogñsco oues meas: t cogñscũt me mee. Sic̃ nouit me pr: et ego agñsco prem: t aiam meã pono ꝑ ouibꝫ meis. Et alias oues hẽo q̃ nõ sũt ex hoc ouili: et illas opz me adducere: t vocem meam audient: t fiet vnũ ouile et vnus pastor.

Ego sũ pastor bonus ꝛc. Jo. x. Jn ꝑsenti euãgelio tangit compatio q̃ est int̃ verũ pastorẽ t mercenariũ. t int̃serunt q̃dam de lupo t ouibꝫ. Jntelligitur aũt ꝑ pastorẽ ꝑlatus bon⁹. ꝑ mercenariũ ꝑlatus mal⁹. ꝑ ouẽ subdit⁹. ꝑ lupũ diabol⁹: t q̃libet et⁹ minister intendẽs malũ outũ. vt sunt heretici. Dicit ḡ. (Ego sum pastor bonus) Sic̃ autẽ dm̃ Chry. dns ante ista q̃dã magꝝ pmiserat in futurũ. vtputa felicẽ vitã. Jõ ne aliq̃s decrederet. hic agit de sua passione: vt sic discam⁹ arguere. Si iste ꝑ nobis moritr: t mortẽ suã pnũciat. q̃re nõ põt/ aut nõ volet futurã vitã pnũciare t dare? Sed ꝛ: qz bon⁹ pastor itrat ꝑ ostiũ vt dm̃ Joã. ipe ꝙ nõ põt itrare ꝑ ostiũ/ cũ sit ostiũ: vt idẽ dm̃. Ad h̃ dm̃ Aug. Sicut ꝑ se nouit ꝓrem: nos aũt per illũ. sic intrat in ouile per seipm: et nos ꝑ ipm. Nos qz chm̃ ꝓdicam⁹ per ostiũ itram⁹ Chs aũt seipz ꝓdicat. Lumẽ em̃ t alia demõstrat t seipm. Hec ille. Et intendit q̃ nõ incõuenit spũaliter q̃ vnus sit pastor ꝓncipalis t ostiũ. Nec tñ ostium cõuenit oibꝫ pastoribꝫ bonis: sed tm̃ ꝓncipali. Jtẽ ꝛ: qz saluator se laudat: qđ t nõ videt bñ factũ in se. t etiã nob est exm̃ malũ: vt. s. nosipos laudem⁹ et magnificem⁹. Ad hoc dicit q̃ nllꝰ purus hõ debet velle laudari a se/ vel ab alio. qz si cogiret vitã suã ꝑteritã: habet dolendi t erubescẽdi causam: si futurã timendi. Non sic aũt chs. ideo vult a nobis laudari ꝓpter nos. Vñ Augu. sup ps̃. Laudari se vult ds vt tu ꝓficias: nõ vt ille sublimet. Nõ hoc a te amat q̃ illũ augeat: sz qđ te ad illũ ꝓducat. Hec ille. Et similit seipm laudat ꝓpter nos. Vñ Greg. in moral. Deus q̃ nos ꝓhibet ne ꝓprio ore laudemur: ꝑ scripturam

sacrã laudes suas loquik:nõ qz ipe indiget q̃ pficere laudib⁹ nescit: sz dñs suam nob⁹ magitudinẽ narrat:nr̃am ad se ipe ritiã subleuat:z bona sua laudãdo nos edocet:q̃ oino hõ ñ cog̃sceret/si de se tacere voluisset. Laudes igik suas indicat vt valeam⁹ eũ audiẽtes cog̃scere:cog̃scẽtes amare:amãtes seq̃:sequẽtes adipiscẽt:adipiscẽtes fo et⁹ visione pfrui. hec ille.(Bon⁹ pastoz) aiaz:nõ pecoz (anima suã).i. vitã cozpalẽ fm Aug. q̃ ẽ ab aia (dat).i. mozti exponit (p quib⁹ suis).i. p spũali salute aiaz sibi cõmissaz Sp em̃ p cõseruatiõe z recupatiõe diligentiorz exhibẽdũ est vili⁹: z nũq̃ eq̃uerso. Est aũt melioz vita vni⁹ hois q̃ vita mille pecudũ. imo oim bestiaz: z melioz spũalis sal⁹ vni⁹ anie q̃ cozpalis vita pastoris. Jõ tenek plat⁹ etiã sub pena pceri mozta' p spũali subditoz vita: piculũ mozt' z mozte ipaz si expedit sustinere. (Mercẽnarius aũt).i. p merce de inseruiẽs gregi. Nõ est aũt ꝓpꝛie fm Aug. merces vita eẽna: cũ illa sit hereditas: sz res tẽpalis. Merces em̃ nõ debek filio: sed opario ꝯducto. Grego. in hom̃. Sũt nõnulli q̃ dũ plus terrenã subaz q̃ oues diligũt: merito nomẽ pastoris pdũt. Nõ em̃ pastoz: sz mercẽnari⁹ vocak/q̃ nõ p amoze inẽno oues dñi cas: sz ad tpales mercedes pascit. Hec ille. (Et q̃ nõ est pastoz) cui⁹ .s. affect⁹ nõ est ad oues: qz nõ est dñs ouiũ: sz est opariꝰ cui⁹ nõ sũt oues ꝓpꝛie. Sz ex hõ videk q̃ oẽs boni p̃lati p̃t chr̃z sint mercẽnarij. qz oues nõ st̃ eoz ꝓpꝛie/sz chr̃i: q̃ dixit petro Joã. xxi. Pasce oues meas Ad hõ dico dupl̃r. Pꝛio: q̃ silꝛia non opz eẽ in oib⁹ silꝛia. Jn cozpalib⁹ g̃ pastoz. i. dñs ouiũ z mercẽnarius distinguũk per possidere z nõ possidere oues. Jn spũalib⁹ fo p amare oues z amare mercedẽ q̃ habek p ouib⁹. Scõo: q̃ oẽs boni pastozes st̃ vni⁹ volũtatis cũ ꝑmo. Et qz illũ plusq̃ seipos diligunt: oia ꝓpt̃ ipm diligũt: z suũ ꝓpꝛiũ bonũ iudicat q̃d illi⁹ est: in q̃ seipos plusq̃ in seipis diligunt (videt lupũ venientẽ).i. diabolũ z mistros eius fm Augu. de ꝑbis dñi. Et vt idẽ ỏt sup Joã. iste lup⁹ videk venire: z oues fugulare: cũ videk adulterium z hmõi crimia suadere. fm Grego. fo in hom̃. est q̃libet iniust⁹ oppssoz. vñ ait. Lupus sup oues venit cũ q̃libet iniust⁹ z raptoz fideles q̃sq̃ z hũiles opprimit. Hec ille.(et dimittit oues z fugit) fm Augu. fugit dũ nõ audet pctã mulctare z vellere: excoicando z punẽdo: ita q̃ sic̃ ipe amoz vel cupiditas est spũalis pgressio: ita timoz vt ait est fuga. Sed z fm Grego. idẽ videk esse ista fuga. vñ ait. Fugit aũt. qz dũ sibi ab iniusto piculũ meruit: resistere el⁹ iniusticie ñ psumit. Fugit aũt ñ murãdo locũ: sed subtrahẽdo solatiũ. Hec ille. Jn hoc aũt est documentũ q̃ tpe necessitatis ꝑbant aioz q̃litates. Grego. in ho. Lup⁹ venies indicat q̃ qs aio sup gregẽ custodiã stabat. Hec ille. (z lupus).i. diabolus vel tyrãnus (rapit et dispgit oues.) Diabol⁹ q̃dẽ rapit ad se anias p pcz z eas dispgit p odia z iimicicias qs inẽ illas seiat. Tyrãn⁹ fo rapit tpalia: et dispgit oues qs ꝓpꝛijs bonis z ꝓpꝛijs locis expulsas vagari cogit. (Mercenarius aũt fugit) z causa subdit (quia mercẽnarius est) nõ diligens oues: sed mercedẽ. Greg. acsi dicat. Stare in piculo ouiũ nõ pt: q̃ in eo q̃ ouib⁹ pest nõ oues diligit: sz lucz̃ trenũ q̃rit. Et ideo opponere se ꝛ̃ piculũ trepidat: ne h̃ q̃ diligit amittat. Hec ille. Sz ꝛ̃ arguit. Nã apli veri pastozes fuert: z tñ fugiebant dicente dño. Cũ vos psequent in ista ciuitate/fugite in aliã. Matth. x. Ad hõ rñdet Aug. ad Honoratũ dicẽs. q̃ aliq̃ etiã cozpaliter fugere licitũ est nõ solũ ex pdicta dñi snia: sz etiã exemplis scrõz partz. Nã b. Athanasi⁹ z mlti alij scti fugerũt tyrãnos. Vñ ex ipis ꝑbis dñi hui⁹ qõnis ꝓpitas colligit. Nõ em̃ vitupak si: mplr pastoz qz fugit: sz qz fugit: z dimittit oues in pic'lo. Si g̃ sine ouiũ pic'lo fugere posset: nõ esset fuga vituranda. Si g̃ solũ pastozẽ ipetat lup⁹ fugere põt. qz nullũ piculũ iminet ouib⁹: q̃b⁹ p aliũ ꝓuidek. z ipe se refuat ad ouiũ vtilitatẽ q̃b⁹ adest aio. Vñ isto mõ fugit paul⁹ Act. ix. Si fo tot⁹ grex ipetak: z st̃ ibi plres pastozes/seu p̃lati

sufficiētes ad ouiū exhortatōz ꝛ regimē
pñt aliq̄ eoꝝ fugere. Si ꝓo sit vn⁹ tm̄: ei
nō lz fugere: qz oues exponeret pículo.
Notandū est aūt q̄ is q̄ pest male: aut
caret recta fide. ꝛ sic est lup⁹. ois ei he
retic⁹ est mīster diaboli. aut caret iurīs
dictione: ꝛ sic est latro. aut bona intētiōe
ꝛ sic ē mercēnari⁹: q̄ intrat p ostiū: ꝛ vi
tatē docz quā nō facit: ꝛ ꝓfuat oues. tō
tolerādus ē ꝛ sic pastor amplectēdus: ꝛ
fur abiciēdus. (Ego sum pa.bo.) Hoc
aūt fm Chrys. ōr q̄si ꝓcludēs ex pmis
sis. Nā duos malos pastores nomiaue
rat. s. furē q̄ nō intrat p ostiū: ꝛ venit vt
furet ꝛ mactet ꝛ pdat. Et mercēnariuz
de q̄ ōr in pñti euāg. q̄ iminēte pcl'o fu
git. A ꝓmo aūr se distīxit dicēdo se ve
nisse nō ad mactādū: sz vt oues vitā ha
beāt. A scdo ꝓo dicēdo q̄ aiam suā po
nit p ouib⁹ suis. Jō necario seq̄t: q̄ sit
bon⁹ ꝛ ver⁹ pastor. Et qz bon⁹ pastor o
ues diligit: ꝛ ex frequēti visitatiōe eas
cognscit: ꝛ ꝑnter ab eis agnscit. tō subdit.
(Et cognsco o.me. ꝛ cog̃.me mee.) ꝓpter
sollicitā visitatōem fm Theo. Vel fm
Greg. in ho. cognsco. i. diligo. Vñ ait. ac
si aptē dicat. Diligo oues meas: et ipe
me diligētes obsequunt. Qui em̄ vita
rē nō diligit: hāc adhuc mime cognit.
Hec ille. Et loq̄t de cognitōe affectiua
q̄ spirat amoꝛ: ꝛ fm quā ōr mitti filius:
aut venire ad mētes nr̄as. De h̄ āt hēs
a s. Tho. j. di. xv. ꝛ xvj. Nō ꝓo ōr. ꝛ co
gnoscūt me mee: intelligit de aplis ꝛ ali
is q̄ tā eū seqbant. Vel loq̄t de futuro
p modū ꝓteriti ꝓpt rei ēt̄itudinē. Vl tō
sic ōr: qz i ꝓrio erat vt cognscerēt ab eis.
Notandū aūt est q̄ oues chr̄i eo mō il
lū sequūt q̄ oues st̄. Si em̄ st̄ oues actu
actu sequūt. si ꝑdestinatōe: ꝑdestinatō
ne sequūt: nō actu aliq̄n. Nā et̄ā econ
uerso aliq̄ sequunt actu ꝛ nō ꝑdestina
tione q̄ ad aliq̄d futurū rp̄us: vt p̄scite.
(Sic nouit). i. amat fm Greg. (me pr̄
ꝛ agnsco pr̄em) cui⁹ signū est q̄d subdit.
(ꝛ aiam meā) ex ei⁹ amoꝛe (pono p oui
bus meis) Grego. in ho. Acsi aptē di
cat. Ea charitate q̄ p ouib⁹ moꝛtor q̄tū
pr̄em diligā ostēdo. Hec ille. Vñ ꝛ fm
Chrys. Paulus volēs se vez esse pastoꝛe
ꝛ pseudo aplos demōstrare: exm̄ indu
xit a pcl'is ꝛ moꝛtib⁹. qz vt ait Theop.
seductoꝛes p ouib⁹ aiam non exponūt.
Et nota q̄ cū ly sic. aliq̄n q̄litatez: aliq̄n
silitudinē impret: h̄ stat pmo mō loquē
di de chr̄o: q̄ ad diuitatē. ꝛ scdo modo q̄
ad hūanitatē. Hic aūt sic dubitat: ꝛ ōr
doctoꝛ angelic⁹. Cū i chr̄o sint tres sub
stātie. s. ꝓbt: aie: ꝛ coꝛpis: q̄rit q̄s h̄ loq̄t
cū ōr. aiaz meā pono. Nō em̄ loq̄t ꝓbū:
qz nūq̄ fuit ab aia sepatū. Nec aia: q̄a
nihil sepat a seipo. Nec coꝛp⁹ vel chr̄us
q̄tū ad coꝛp⁹. qz coꝛp⁹ nō hz prātem ire
rū sumēdi eā. Dōm est g̃ q̄ i moꝛte aia
illa fuit sepata a carne: cū chr̄s sit vere
moꝛtu⁹. diuitas āt nec ab aia/nec a car
ne vnq̄ fuit sepata. Et iō coꝛp⁹ ꝓtute
diuitatz aiam posuit ꝛ iteꝝ reassūpsit.
Hec ille ꝓtualit̄. Sz qz hec postilla nō
est tota s. Tho. sz est tota vel ptim col
lecta p discipulū eius: possum⁹ dicere q̄
ꝓbū siue suppositū et̄nū est q̄d loq̄t: cu
ius. s. est agere ꝛ pati. Et ꝓbū aiam po
suit. i. deposuit: nō a se: sz a coꝛpe sepan
do: pmissiue saltē. Et h̄ loquēdo de aia
rōnali q̄ est ps hois. Si em̄ loq̄mur de
aia. i. vita q̄ est eētia viuētis. i. hūani
tas: sic eā ꝺposuit. i. sepauit a se: ad hūc
sensum: qz in triduo nō fuit vnita ꝓbo.
qz nec fuit in reꝝ natura i triduo moꝛtz
chr̄i: sz erat coꝛrupta per moꝛtē. Et iste
met est sensus s. Tho. s. q̄ coꝛp⁹ ꝓtute
dinitatz. i. diuitas q̄ erat i coꝛpe h̄ loq̄t
Greg. in ho. Qz ꝓo nō solū iudeā: sz et
gētilitatē redimere venerat: subiungit.
(Et alias oues habeo). i. gētiles p̄destī
natos (q̄ nō st̄ ex h̄ ouili) Sic em̄ dicit
Aug. de ꝓbis dñi. pus dns loq̄bat de
ouili q̄d est carnale gen⁹ isr̄l: ꝛ iō ōr. ex
h̄ ouili (ꝛ illas opz) ex suppōne nō ab
solute (me adducere) p aplos meos sz
Augu. ad cognitōez ꝓtatis ꝛ celestem
cōuersatōez. Et sic ōr Chrys. in h̄ notat
tam iudeos q̄z gētiles tūc fuisse disper
sos (ꝛ vocē meā audiēt). i. vocē aplorū
in q̄b⁹ ego loq̄r: q̄s illi audiēt: eis assen
tiendo p fidē: ꝛ obediēdo p ꝓuersatōez.
(Et fiet vnū ouile). i. vna eccl'ia ex gē
tili ꝛ iudaico ꝓpl'o: ꝓpter vnū baptismi
signaculū fm Theo. (ꝛ vnus pastoꝛ). i.

chr̃us:imo vn⁹ vicarl⁹ pastoris.i.papa. Ex his aũt oĩb⁹ ptz q̃ in pñti euãge. fit mẽtio de q̃ttuor. Prio de vero z bono pastore. De q̃ ponũk tria sig̃. s.p ouĩb⁹ pari.oues cog̃scere.z oues ad ouile re/ducere. Huius officiũ est oues pascere ꝓbo z exẽplo/ac tpali subsidio. Scõo fit mẽtio de mercẽnario: de q̃ etiã tria sig̃ ponũk.s.de ouĩb⁹ curã ñ gerere.lupo venĩẽti fugere.lanã z tpalia q̃rere. Hu lus studiũ est mulgere z tondere. Vlñ z chr̃s ꝑmo pastori nunc̃ dixit:tonde: ſz pasce. Sel' aũt dixit ei:occide. Act. x. ſz nõ lo q̃bak de ouĩb⁹: sed de volatilib⁹ et reptilib⁹ z q̃drupedib⁹ ĩmundis. p q̃ sig/nificank superei / z auari / z luxurosi. Tertio fit mentio de lupo.cui⁹ ponunk tria signa.s.ĩuadere: rape: z dispgere oues. Eius aũt officiũ est illas occide/re. Primo decipiẽdo. De eo em̃ legik q hũanas voces z canũ latratus emittat vt pastores z oues decipiat.z in h̃ est fi gura diaboli. Scõo p impariam fran/gendo. Legik em̃ de eo q ꝺ vẽtũ vadit: ne canes ei⁹ odorẽ pcipiãt. Et idẽ facit diabol⁹ dũ hoiem in aduersitatib⁹ tãc̃ ĩ ventis exñtẽ/ tentãdũ z tribulanduz ĩuadit. Tertio p spem vanã allicĩẽdo. Nã legik de lupo q̃ libẽk ludit. Vlñ z si puez rape possit cũ eo ludit:sed randez deuorat. Quarto de ouĩb⁹ de q̃b⁹ tria si gna ponũk.s.pastorẽ cog̃scere: scz cogni tione ꝑcica q̃ est p opatõem.ei⁹ vocem audire. z eũ sequi: q̃ oia reducunk aliq̃ mõ in vnũ. Hanc officiũ est simplicitate hr̃e in aspectu:in affectu:z in actu.lupũ fugere. vtilitatẽ afferre.sobrie z man/suete vinere.

Dñica scda post octa. Pasce. Textus euãgel'. Joan. cap̃. xvi.

Odicũ et iã nõ videbi tis me: z itez modicũ z videbitz me:q̃ vado ad pẽm. Dixerũt ergo ex discipl̃is ei⁹ ad inuicẽ. Quid hoc ẽ q̃ dicit nobis: modicũ z nõ videbitz me:z itez modicũ z vi debitis me:q̃ vado ad pẽz: Di cebãt g̃. Quid est hoc q̃ dicit modicũ:nescim⁹ q̃d loq̃t: Cognit aũt Jesus q̃ volebãt eũ intro/gare:z dixit eis. De hoc q̃ritz in ter vos:q̃ dixi modicũ z nõ vi/debitis me:z itez modicũ z vi/debitz me. Amen amẽ dico vo/bis: q̃ plorabitz z flebitis vos: mõs aũt gaudebit:vos aũt con tristabimĩ: sed tristicia vr̃a ver tet in gaudiũ. Mulier cũ pit tri/sticiã hz:q̃ venit hora ei⁹. Cum aũt peperit puez:iã nõ memĩt pssure ꝓpter gaudiũ:q̃ nat⁹ est hõ in mundũ. Et vos igĩk nũc q̃dẽ tristiciã habetis. Itez aũt videbo vos:z gaudebit cor vr̃m Et gau.ve.nemo tollet a vobis

Odicũ et iam non vide.me. Joã. xvj. In pñti euã. tangũk tria pũcta:q̃ sĩt. Dubitatio:dissolutio:z cõ solatio.

Quãtũ ad ꝑmũ tãgik q̃dã (habuert dubitatio quã discipli chr̃i in eius ꝓbo

Pro q̃ sciẽdũ est q ea de q̃b⁹ h̃ est ser/mo eo sero ꝓtigerũt in q̃ capt⁹ est dñs. Qz g̃ discipl's de sua absentia z eccl su tristes alic̃ztulũ releuarat;pmittẽdo eis aduentũ.ss.itez icipit de tristib⁹ lo/q̃. Chr̃y. Hoc ãt fac̃ vt assuefaciat eos p tristiũ auditõez bñ ferre suã sepatõz. Eã em̃ q̃ dolet aiam z a tristicia multa detinek: nil' ita cõsueuit q̃rere vt que tristiciã pariunt ꝓba revoluta ꝓtinue. Hec ille. Dr̃ g̃. (Modi.z iã nõ vi.me: z ite.modi.z vi.me.fm Aug.aũt p pri mũ modicũ itelligik rps ab illa hora in qua loq̃bak vsq̃ ad passionẽ: p quã eoz aspectib⁹ subtract⁹ est. Per scõz ꝓ mo dicũ itelligik rps ab hora mortis vsq̃ ad horã resurrectiõis:q̃ ocul' eoz reddi tus ẽ.fm Chr̃y.ãt z Alchui.p ꝑmũ mo dicũ itelligik rps ab hora passiõis vsq̃ ad horam resurrectiõis in quo illũ non

Dñica.ii.post octas Pasce

viderũt. Per scõz ꝓo:tps ab hoza resurrectiõis vsq; ad hozã ascensiõis:i q̃ eis apparuit loqns de regno dei: z postea illũ nõ videꝛt nisi ex gr̃a spẽali:iõ ꝓdit (qz vado ad pẽm) fm hũanitatẽ.s. quã assũpsit:ascensur⁹ i celũ. Vel qz vado p mozte fm mẽte Aug. vt videt. Hec ãt ꝓba fm Aug.obscura erãt discipul' añ q̃id qõ ỏt esset iplerũ. Vñ seq;.(Dixerũt q̃ ex discipul' ei⁹ adinuicẽ) qz chr̃m ex reuerẽtia inꝛogare nõ sastis cito audebãt (Quid est h̃ qõ dic̃ nob. Modicũ z nõ videbitz me:z iterꝝ modicũ z videbitz me:z qz vado ad ꝑez? Dicebãt q̃. Quid ẽ h̃ qõ ỏt modicũ:)de h̃ em̃ fozte plus q̃ de alijs ꝓbis dubitabãt:iõo z plus repetebãt(Nescimus q̃d loquit) Jsta est bonaꝝ mentiũ dispositio:q̃ cũ autoꝛes autẽticos p̃cipue diuias scꝑturas nõ intelligũt.id sue ig̃rantie z nõ illoꝝ falsitati ascribũt. Causa aũt dubitandi fm Chzyf. duplex erat. Pzia ipa tristicia q̃ erãt oppssi:q̃ mẽtes discipulos ab his q̃ dicebãt amouebat. Scõa ipe ꝓtext⁹ verboꝝ chr̃i:q̃ videbat oppositum implicare.s. videbitis z vado.vl fm alios quia dicebat:videbitz z nõ videbitis. Est z tertia causa:qz ig̃rabant an parabolice vt ꝓsueuerat loqueꝛet.

Jn hac parte est documentũ mozale: q̃ q̃ vult afflictũ vehemẽter circa aliq̃d ꝓsolari:nõ debet ei statim z q̃si ex abzupto deleꝛis loqui:qz afflictũ delectant tristia tanq̃ ei ꝓformia:dũ est in tristitia ru:vt ỏt Chzy. Vñ z ỏt s. Tho. sup Joan.q̃ q̃ vult aliq̃ ꝓsolari:debet ostendere se ei cõpati.z talis cõpassio vt ait alleuiat.vel qz afflict⁹ existimat q̃si aliũ secum onus aduersitatz ferre.vl quia ei locundũ est experiri amicitiã cõpartiz. Roma.xij. Flere cum flentib⁹.

Quãtũ ad scõz tãgit quõ chr̃s dissoluit eoꝝ dubitatiõez:cũ dr̃ (Loq̃uit aũt Jesus qz volebãt eũ inꝛogare)iõ tãq̃ benign⁹ z clemẽs stati sine inꝛogatiõe loq̃t:z vt se eoꝝ secreta scire demõstraret. Vñ seq̃t (Et dixit eis. De h̃ q̃ritis int̃ vos:qz dixi vob:modicũ z nõ videbitis me:z iterꝝ modicũ z videbitz me) Possunt aũt hec legi interrogatiue:vt chr̃s nõ ex ig̃rantia inꝛogauerit:sz vt introduceret ꝓba q̃ dicturꝰ erat. Põt etiã legi plane sine inꝛogatõe:q̃si chr̃s voluerit dicere se id scire qõ illi loq̃bãt (Amẽ amẽ).i.vere:z geminat ad maiorẽ certitudinẽ (dico vob) Sz nunq̃d sic loq̃ est iurare? Dicẽdũ ẽ q̃ nõ:qz nõ inuocat deꝰ testz:imo q̃cũq; loquit implicite:etiã vtiq̃ isto mõ loq̃ndi:qz vt dialectici ꝓbãt:ois ꝓpositio mũdi ꝑcat se esse verã:siue sit affirmatiua:siue negatiua Jõo idẽ ẽ dicere:sol eclipsat:z solẽ eclipsari est ꝑz. Cũ ꝓo dr̃. Jn ꝑitate dico vob:erit iuramẽtũ vl nõ erit:ex itentõe loq̃ntz:q̃ si intendat deũ q̃ solus simpl'r est ꝑtas testẽ inuocare:erit iuramẽtũ. vt sit idẽ dicere:in ꝑitate qõ ꝓ ꝑitatem seu ꝓ deũ. Si ꝓo sit idẽ dicere in ꝑitate qõ dicere fm ꝑitatẽ:sumẽdo illã in cõi z nõ ꝓ ꝑma:nõ erit iuramẽtũ cũ sit idẽ qõ dicere: vere dico. Vñ z saluatoꝛ aliquãdo sic locutꝰ legit in Lu.iij. qui tñ ꝓsulit vt sermo noster sit: est est:nõ nõ: vt ptz Matth.v. Nec tñ in substantia plus est dicere:amẽ amẽ dico vobis:sed plus est solũ fm explicatõez (Qz ploꝛabitis z flebitis)de mozte z passiõe mea (vos)q̃ me diligitis. Et in hoc exponit eis illud ꝑmũ modicũ:acsi dicat. Illõ modicũ post qõ nõ videbitz me:est tẽpus durans vsq; ad punctum in q̃ de mozte mea ploꝛabitis(Mundus aũt).i.homines mũdani fm Aug. siue chr̃i inimici (gaudebit)flentib⁹ apl'is iudei leti chr̃i stũ flagellis cedebãt z affligebãt crucẽ: z affixo impꝛoperabant z illudebant.

Est aũt in hac ꝑte mozale documẽtũ de q̃ ait Alchui. Sed z cunctz fidelib⁹ ꝓuenit hic sermo dñi:ꝑ lachzymas ꝑseuerasq; ꝑsentes q̃ ad gaudia eꝛna ꝓrendũt. Flentib⁹ aũt istis mundus gaudet qz in ꝑsentib⁹ delectank:alteri⁹ vite nulla gaudia sperantes. Hec ille.

Quãtũ ad tertiũ ponit discipl'oꝝ cõsolatio ꝓbo z exẽplo. Verbo q̃dẽ:cũ dr̃ (Vos aũt ꝓtristabimini:sz tristicia vꝛa vertet̃ in gaudiũ)quasi dicat. Sicut vobis flentib⁹ illi gaudebũt: ita econuerso:quia vos in mea resurrectione z i futura gloꝛia letabimini. Illi ꝓo in mea

resurrectiõe dolebũt z ĩ penis ifernalibus cruciabũt. Exẽplo aũ quõ fz Chr̃y. ostẽdit q̃ breuis z finita tristicia ad ifinitã leticiã fminaf: dũ subdit (Mulier dũ parit tristiciã hz: qz venit hora eius) scz ad dolẽdũ (Cũ aũt peperit puerꝫ) qõ g̃ti⁹ eẽ solet ꝙ femellã parere fz Aug. Et h̃ ꝓpt duo fm s Tho. sup Joã. Prio qz pfecti⁹ ẽ z desiderabili⁹. Est aũt masculin⁹ sexus pfectior femínino. Scõo qz in reb⁹ gerẽdis magʒ filij ꝙ filie consueuerũt esse ĩ adiutoriũ (Jã nõ memínit p̃ssure ꝓpt gaudiũ: qz nat⁹ est homo in mũdũ) Aug. Jsta aũt simplicitudo ad intelligẽdũ nõ videt eẽ difficilis: qm̃ comparatio ei⁹ ĩ pmptu ẽ codẽ ipõ exponente cur dicta sit. Hec ille. Nã sequit (Et vos igit nũc q̃dẽ tristiciã habetʒ. Iterũ aũt videbo vos) i die mee resurrectiõis fm Chr̃y. vel fm Aug. in die vĩe mortis. Et h̃ exponit scõm modicũ diuersi mode fm diũsos modos itelligẽdi illõ (Et gaudebit cor vr̃m: z gau. vĩz nemo tollet a vobis) qz illud gaudiũ fz Aug. erit chr̃is: qõ obiectiue z non subiectiue intelligẽdũ est. Jstud autẽ gaudiũ post suã resurrectiõez fuit ĩmortale: z p̃fr̃ q mortem iam nõ poterat auferri: z mĩro min⁹ vbi nõ solũ ipe: sz z discipli sẽ ĩmortales vt ĩ gl̃ia. Gaudiũ ꝙo nostruz subiectiue ẽ delectatio de visiõe chr̃i et nr̃a felicitas subiectiue ẽ ipa ꝓtẽplatio quã circa chr̃m deũ z hoiez habituri sumus. Dicit aũt ista ꝓtẽplatio fructꝰ ad quẽ p labores volum⁹ puenire. Augu. Ad fructũ ꝓtẽplatiõis cũcta officia referunt actiõis. Ad h̃ ei refert q̃cq̃d bñ agit. Jbi ẽ finis q̃ sufficit nob. Eternꝰ igit erit. Neq̃ em̃ finis nobis sufficĕ nisi cui⁹ null⁹ est finis. De h̃ itaq̃ qõ sufficit nob rectissime audim⁹: gaudiũ vestrũ nemo tollet a vobis. Hec ille.

Dñica tertia post octa. pasce. Textꝰ euange. Joan ca. xvi.

Vado ad eũ q̃ misit me: z nemo ex vobis interrogat me q̃ vadis. Sz quia hec locut⁹ sũ vobis: tristicia impleuit cor vestr̃. Sz ego vr̃itatẽ dico vobis: expedit vobis vt ego vadã. Si em̃ nõ abiero: paracletꝰ nõ veniet ad vos. Si autẽ abiero mittã eũ ad vos. Et cũ venerit ille: arguet mũdũ de pctõ: et de iusticia: z de iudicio. De pctõ quidẽ: qz nõ crediderũt mi me. De iusticia vo: q̃a ad patrẽ vado z iã non videbitis me. De iudicio autẽ: qz princeps hui⁹ mũdi iã iudicat⁹ est. Adhuc mlta habeo vobis dicere: sz nõ potestis portare modo. Cũ aũt venerit ille spũs vr̃itatis docebit vos omnẽ vr̃itatẽ. Nõ em̃ loq̃tur a semetipo: sed q̃cunq̃ audiet loquet: et q̃ vẽtura sunt annũciabit vobis. Jlle me clarificabit: qz de meo accipiet: et annunciabit vobis.

Vado ad eũ qui me misit ẽ. Joan. xvi. In p̃ti euãg. tãgũt tria pũcta: q̃ sũt Pfectio. Redargutio. et

Quãtũ ad pmũ tãgit (Suppletio. pfectio q̃ chr̃s ad celos se ꝓficisci velle dic̃. Vbi aduertẽdũ ẽ: q̃ ea q̃ h̃ recitãt chr̃s dixit ea nocte q̃ captꝰ ẽ. z paulo añ dixerat discipul: absq̃ synagogis facĭet vos: z er h̃ z ex ei⁹ recessu ita erãt deiecti q̃ nihil eũ introgabãt ãpli⁹. Jõ fm Chr̃y. dñs discipulos de tanta tristicia vult eos ierepare z ꝺ aduẽtu spũssĕti cõsolari dĩ. (Vado) p mortẽ (ad eũ q̃ misit me). i. ad deũ. Videt ei loq̃ ꝺ se inq̃ritũ hõ (z nẽo ex vob introgat me q̃ vadis) z cã ñ introgãdi sbdit (sz qz hec locut⁹ sũ vob tristicia) nimia z supabũdãs (iplẽuit cor vr̃m) Vl fz Aug. qz sup dixerat se velle ire: z illi introgauerãt q̃. et ipse dixerat se ituꝝ q̃ ipi tẽ ire ñ poterãt: nũc ita se pmittit ituꝝ vt nullus introget q̃ vadat: qz. i. ita parẽter p ascensiõe volebat celũ cõscendere: vt opus non essĕt

q̄ iret inrogare. Et cū Aug. sentit Beda. Dr̄ g̃ (Vado). i. post paucos dies ibo (z nemo ex vob inrogat). i. inrogabit (q̄ vadis. Sz qz hec locu. suz vo. tri. īple. coz. vr̄m) Augu. Cōtristabat hūan⁹ affect⁹: qz carnal' desolabat aspectus. Hec ille. (Sz ego vita. di. vo. expe. vo. vt ego vadā) Chr̄y. q. d. Si milies cōtristemi: opz vos audire: qz meū recedere vob̄ pfert. Hec ille. Aug. Expedit vob vt hec forma fui auferat a vobis: nolo vt semp me carnal'r diligatz: z isto lacte pr̄ēti sp infantes ē cupiatis. Hec ille. (Si ei nō abiero: pacle⁹). i. pſolator nō veniet ad vos: quia. s. non estis idonei recipe illū. Augu. Si tenera alimēta q̄b⁹ vos alui nō subtraxero: solidū cibū nō esurietz. Si carnal'r esurietis: capaces spūs nō eritz. Hec ille. (Si aūt abiero mittā eū ad vos). i. fm Chr̄y. faciā vos idoneos ad ei⁹ suscepti onem. Aug. h̄ est. Nō potestz capere ipe/cie/ nisi fm carnē nosse desistatis chr̄m. Hec ille. Nō g̃ chr̄s existēs in tra/tō nō mittebat spūsctū qz nō posset fm Aug. in. j. de trini. sz qz illi dispositi nō erant. Quō aūt vna diuīa psona possit mittere alia. vide. j. di. xv. z. xvj. Est aūt in hac pte morale documentū: q̄ si volum⁹ diuīa dōa a deo recipe: nos ipos studeam⁹ illo dante ppare. Nā sicut dr̄ Aug. q̄ fecit te sine te: nō saluabit te sine te. Hec ille. Et itellige sine te cōsentiente: licz saluet te sine te saluante.

Quantū ad scām tangit redargutio quā. ss. factur⁹ erat: cū dr̄. (Et cū venerit ille) Vz ei fili⁹ eū mittat: tū ipe etiā dr̄ venire. Tū qz sponte vult mitti: Tū qz etiā ipe seipz mittit q̄ ad causare nouū effectū in creatura: nō aūt q̄ ad esse a se. qz nihil est sibi ipi pncipium eēndi. De h̄ vide vbi s. (arguet mūdū) p vos ipos: vt dr̄ Aug. in q̄z trū. s. diffundet amorē in vr̄is corib⁹: z fugabit timorez loq̄ndi vitatē. Non aūt vt idē dr̄: h̄ sic ē intelligēdū: q̄t chr̄s nō arguerit mūdū: sz gentē tm̄ iudaicā: z. ss. totū mūdu⁹ p apl̄os. qz i vocib⁹ apl̄or⁹ r̄sonabat chr̄s. Oēs g̃ q̄s arguit. ss. arguit et chr̄us (de pcō) i fidelitatz (z iusticia) ipius chr̄i/ quā mūd⁹ nō acceptauit (z de iudicio) ipius mūdi pncipis. i. diaboli. vñ exponēdo subiūgit (De pcō q̄dez: qz nō crediderūt) hoies mūdani (in me) spando sez z diligēdo. sine his em̄ xp̄te nll's credit in chr̄m fm Aug. de vbis dñi. alias demones crederēt in chr̄m. Aug. Hoc em̄ pctm̄ q̄si solū p ceterz posuit: qz hoc manēte/ceta detinent. z h̄ discedēte ceotera dimittūt. (De iusticia vero: qz ad p̄em vado) gl'iosus in aia z corpe pter hūilitatē/z obedientiā/z charitatē: z alias vtutes (z iā nō videbitz me) mortalem: sed sempit'nū: fm Augu. Ista vo iusticia de q̄ mūdus arguit fm Aug. super Joā. est iusticia fidelitū credētiū in eū quē nō vidēt. Ex h̄ ei arguūt dicere pſueti. Quō credem⁹ in eū quē nō videmus: fm Chr̄y. vo z Aug. de vbis doest iusticia ipius chr̄i: q̄ ex h̄ iust⁹ apparuit q̄ ad deū pſcēdit gl'iosus. (De iudicio aūt: qz pnceps hui⁹ mūdi). i. diabolus fm Aug. de vbis dñi. q̄ est int̄q̄ rū pnceps (iam iudicat⁹ est). i. fm Augu. de vbis dñi: est foras missus extra hoim corda: qō q̄si exponēs s. Tho. dr̄. q̄ p gr̄am z fidē chr̄i expulsus est diabolus a fidelitū corib⁹: vt iaz nō tentet interi⁹ sic añ: sed solū exteri⁹ p excitatōez. Hec ille. Qō q̄lit intelligēdū sit. vide sup̄ feria. iij. post palmas. Et de h̄ mūdus arguit vt nll's possit de eo conq̄ri si in chr̄m nō credat. qz eū z viri z femine z senes z pueri vincere pñt. Vel fm eū dē sup̄ Joā. iudicat⁹ est ignib⁹ eternis: et de hoc arguit mūdus: ne cū illo dānet quē imitant. Est aūt in hac pte documētū: ō q̄ Aug. ait sup̄ Jo. Credāt ita q̄z hoies in chr̄m ne arguant de pctō infidelitatz sue: q̄ pctā oia detinent. Trāseāt in numer⁹ fidelitū ne arguant de iusticia illor⁹ q̄s iustificatos non imitant. Caueār futur⁹ iudiciū ne cū mūdi pncipe iudicēt: quē iudicatū imitāt. hec ille

Quantū ad ultiū tāgit suppletio quā spūsctūs aduenies debebat facere pro chr̄o: cū dr̄ (Adhuc multa habeo vob̄ dicere: sed nō potestz portare mō). i. non estz capaces. Querere aūt q̄ sint ista multa q̄ portare nō poterāt fm Aug. stultū

est:qz multomin⁹ nos possum⁹ illa por-
tare. Hoc tñ qđ h ọr: vt idē ait: diuersi
heretici assumūt ad sui erroris velamē
tū: dū his q sibi adherēt i eccl'o qđā di
cūt turpissima q nō audēt publicare qi
hec ipa sint: q tūc discipl'i portare ñ po-
terāt: t ea docuerit. ss. Nō est g intelli-
gendū qi aliq secreta fidei taceank fide
libꝫ quulis: q sint dicēda maioꝛibꝫ seoꝛ-
sum: qz oibꝫ chr̄ifidelibꝫ oia q sūt fidei
ꝓponunk. iuxta illud Mat. x. Qđ in au
re audistꝭ in cubiculis: pdicabit in tectꝭ
Sz alit rudibꝫ/arcꝫ alit pitis sit ꝓponē-
da. sic mysteriū incarnatiōis nō est ꝓpo
nēdū rudibꝫ q ad subtilitates eꝝ: qz cuz
ītelligere nō possent scādalizarēk. Oia
g q erāt fidei eis dñs ꝓposuit: sz nō illo
mō q post eis reuelauit: maxie in pīa.
Jsta g sit q portare nō poterāt. s. plena
noticia diuinoꝝ: puta eq̄litas diuinarū
psonaꝝ t hmōi. Ihñ t apl's audiuit ar-
cana ꝙba q nō licz hoi loq. j. Coꝛ. xij. q
nō erāt de alia ꝓitate fidei: sed de eadē
altioꝛi mō. Jtē spūalis intellectꝰ scꝑtu-
raꝝ quē tūc nō hēbāt: sz habuerūt qn ape
ruit illis sensuz vt itelligerēt scꝑturas.
Lu. vlt. Jtē passiones t picula q passuri
erāt: q tūc tancꝫ imbecilles portare. i.
eq̄ aio audire nō poterāt. (Cū aūt ve.
ll. spi. ꝓitatis). i. docēs ꝓitatē: ad dīaz
diaboli (doce. vos o. ꝓitatē) necessariā
ad salutē: p vob t p alīs edocēdis. Sz
qz vt ọr Didimus: aliqs posset existia-
re hūc spm filio eē maioꝛē: eo q supple-
at doctrinā filij: tō subdit (Nō em loqt
a semetipo). i. fm Aug'. t Didimū nō
tradet doctrinā quā a se hz: sed quā ab
eo a q hz essentiā: q in eo idē est cū scia:
(sed q̄cūq audiet). s. a pīe t filio a quo
est (loquet) Accipit aūt h audire p ac
cipe: qz spūsctūs oia q hz accepit a pīe
t filio. Nec tñ pīe vel filio credēdus est
minoꝛ. qz totū qđ hz pī t filiꝰ coīcant ei
Nō aūt dz fm Augu. sup Joā. quenq̄
mouere qđ dictū est: audiet in futurū.
qz illa audiētia ct'na est. tō vt ait: circa
eam possumꝰ oim rēpoꝛ ꝙbis vti. Au-
dit g t audiuit t audiet. (Et que vētu-
ra sunt annūciabit vobis) nō omia: sed
opportuna. vt puta mala q passuri erāt fm
Beđ. t statū totius eccl'ie. vt Joānī in
Apocalipsi. t Petro suū martyriū. ij.
Pe. j. t Paulo futuras sibi tribulatio-
nes in Hieroso!ymis. Actu. xx. (Jlle
me clarificabit). i. gl'ificabit. t hoc du-
plicit fm Augu. fecit. Uno mō in q̄tū
apostolos docuit chr̄i mysteria. vt eq̄lē
deo crederent quē hoiem sicut homies
cogitabant. Alio modo in q̄tum reple
uit apl'os: qui depositō timoꝛe chr̄m p-
dicauerūt. (quia de meo accipiet t an-
nunciabit vobis) Spūsctūs em sicut
dicit Didimus t Augu. licz sit idez in
essentia cuz filio t patre: tamē alius est
in psona. ideo ab eis accipit essentiā et
scientiā. t non fm prem: sed totā. alio-
quin eis non esset equalis. Uñ sicut ọr
sctūs Tho. sup Joan. hic ly de: nō dic
pticipatōem. sed cōsubalitatem.

Est aūt hic moꝛale documētū: vt nō
psumaut subtilitates fidei scrutari qui
talia portare nō possunt. iuxta illd. At
tioꝛa te ne quesieris. Eccl. iij.

Dñica q̄rta post octa. pasce.

Textus euangel'. Joan. ca. xvi.

Amen amē dico vobis. Si qđ petieritꝭ pīem in nomīe meo dabit vo bis. Usqz modo nō pe tistis quicqz in noīe meo. Peti-te t accipietis: vt gaudiū vr̄m sit plenū. Hec in puerbijs locu tus sum vobis. Uenit hoꝛa cuz iam non in puerbijs loquar vo bis: sed palam de patre meo an nunciabo vobis. In illo die in nomine meo petetis. Et nunc dico vobis: quia ego rogabo pa trez de vobis. Ipse enim pater amat vos: quia vos me amastꝭ: et credidistis: quia a deo exiui. Exiui a patre t veni in mūdū. Iterū relinquo mundū t vado

Dñica.iiii.ifra octãs Pasce

ad patrẽ. Dicũt ei discipuli ei9: Ecce nũc palã loqueris ⁊ puerbium nullũ dicis. Nũc scimus qz scis oĩa:⁊ nõ opus est tibi vt quis te interroget. In hoc credimus: qz a deo existi.

AMen dico vobis siqd petierit⁊ ⁊c.) Joã.xvj. Circa pñs euãgeliũ sciẽdũ ẽ q̃ sic ex eo colligit discipuli chr̃i q̃dã scire desiderabãt ỏ q̃b chr̃ist9 eos edocuit absq̃ ỏ q̃illũ interrogarẽt: Hoc em̃ prz ex eo q̃ i fine euãgelij post q̃ eos ỏ mi⁊ docuerat: dixerat. Nũc scimus qz scis oĩa:⁊ ñ ẽ opus tibi vt q̃s te interroget. Vñ sat⁊ ꝓbabilit dici p̃t q̃ desiderabãt scire tria pũcta. Primũ: vtrũ de9 eos faciliter exaudiret. Scõz: vtrũ eos de9 amaret. Tertiũ: vtrũ chr̃us ad patrẽ haberet redire sicut erierat ab eo De his aũt oĩb9 chr̃s eos edocuit.

Quantũ ad p̃mũ sciendũ ẽ q̃ ea q̃ dicunt i p̃ti euãgelio dicta sũt ea nocte q̃ tradit9 est dñs:⁊ fere stati post ea q̃ dicta sũt i euãgelio q̃ ỏ p̃cessit immediate ante p̃cedẽs: ĩõ a fine illi9 inchoãda nũc est expositio. Post q̃ q̃ dixerat: iterũ et videbo vos ⁊c. subiũxit. (Et illo die). s. q̃n itez̃ videbo vos: (me nõ interrogabit⁊ q̃ q̃) Sic aũt dicẽ Chrz. verbũ grecum ỏ loco positũ: sonare põt rogabit⁊ ⁊ interrogabit⁊: ⁊ ꝓ eq̃nt ỏ q̃ ỏ hic dr̃: dupliciter intelligi põt. Vno mõ vt loq̃mur fm Chrz. ỏ die resurrectõis chr̃i. Sic em̃ fm mentẽ eius dicendũ est q̃ apli in chr̃i resurrectiõe habuerũt sensum aptum ad intelligẽdas scpturas: vt dicit Luc. vl. ideo nihil chr̃m eo tpe interrogabãt irrationabilr sicut pus: cum dicebãt. Dñe q̃ vadis. Quãuis etiã tunc aliq̃ interrogarẽt. Nã ⁊ Petr9 ỏ Joãne q̃suit. Dñe: hic aũt q̃d: Joã. vl. ⁊ Act. j quidã interrogabãt. Dñe si in tempe hoc restitues regnũ israel: Et vt idẽ ỏt in eadẽ die resurrectõis: nõ rogabitis: id est nõ indigebitis mediatoze ad impetrandũ: sed sufficiet nomẽ meũ: q̃ỏ in uocando oĩa accipietis. Alio modo fm Aug. loquẽdo de die mozt⁊ seu visiõis qua ad gl̃iam eternã erant ducẽdi: que vna die ꝓtinua ⁊ ppetua durat. Et tũc planus ẽ text9: qz beati i essentia diuina vident q̃cũq̃ appetũt videre: ⁊ hñt oĩa q̃ volunt: vnde nõ habẽt opus interroga/re de aliquo vel rogare. Sed ỏ opini/one Chrz. arguit. Prio: qz tpe resurrectionis apli aliqua interrogauerũt: vt dictum est. Scõo: qz etiã eo tpe chr̃m orauerũt seu rogauerũt: quia sciuerunt p scripturas illũ esse deũ. Ad primum quod est Aug. dupliciter dicit fm mentẽ Chrz. Primo q̃ intelligendũ est de petitione irrationabili: vt dictum est. Scõo/q̃ sub die resurrectiõis includit: vt sctũs Tho. sup Joã. dicẽ: etiã ip̃z die quo a spiritu sctõ edocti sunt omnẽ veritatẽ. Ad secundũ dicit fm mentẽ eius/dem q̃ chr̃istus dupliciter rogat. Vno modo. s. vt mediatoz: quod competit ei inq̃ntum homo est. Alio modo vt deus Sic ergo illa die eũ rogabãt vt deũ: nõ vt mediatorẽ. Etsi ipe oret p nob: tñ ecclesia nõ rogat illũ interpellantẽ: ⁊ miserantẽ. Vñ nec dicim9. Chr̃iste oza p nobis: sed miserere nobis. Contra ex positionẽ ỹo Aug. arguit Prio sic. Nã scri interrogãt in gl̃ia. Vñ fm Diony. illa vox Esa. lxxiij. Quis est iste qui venit de edom: est vox angelox. Et sancti etiam dicũt. Quis est iste rex gl̃ie: post chr̃i mortẽ: cũ tñ tũc iã diuinã essentiaz viderẽt fm Tho. iij. qre. ⁊ in alijs locis. Scõo: nam scti oãt p nob: vt de Hieremia dicit. ij. Machab. vlt. ⁊ etiã p se qz dicit Apoc. vj. Usq̃ q̃ dñe nõ vindicas sanguinẽ nostrũ. Solutio ad vtrq̃ q̃ hoz dicit simul. q̃ gloria sctõz añ diẽ iudicij est quidẽ inchoata: sed nõ est cõsummata: qz expectant gl̃iam corpis ex cõpletionẽ numeri electorũ. Ideo usq̃ ad tẽpus illud rogant ⁊ interrogant de his que nõ spectãt ad essentiã beatitudinis. Sed post ꝓsummatã gl̃iaz nihil restabit cognoscendũ vel petendum: ex p illo tempoze ista sunt intelligenda. Ỏ autẽ de angelis obijcitur dicendum est q̃ angeli interrogãt de mysterijs hũanitatis sed nõ diuinitatis: ⁊ ỏ usq̃ ad diẽ

iudicij respectu aliq̃p reuelādop eē pr. Seq̃k mō pñs euangelīū cui expositio Chry. videk eē primor (Amē amen). i. vere (dico vob: siq̃d petierit͛ pr̃ez i noie meo: dabit vob) sq̃s dicar fm Chry. Lz i die resurrectiois z spūssci ñ inkroga/bit͛ me. s. tāq̃ mediatorē: tñ habebitis meū auxilīū: qr peretis i noie meo a pr̃e ad quē habebit͛ accessuz p me. Dupl'r ār i noie chr̃i perim⁹. Vno mō: qr peti/mus prinētia ad salutē: sic z h̄ nomē te/sus interptak saluator. Et sic nō videk pñs loc⁹ intelligi: ppk id qō sequik: vsq̃ mō zc. Alio mō: qr ipm chr̃i nomē inuo cak cū z idē ipe Jes⁹ sit ōs. Petere g̃ pa trē i noie chr̃i ē inuocare pr̃ez cum filio q̃d sit m'tipl'r: cū fili⁹ sit eq̃l pr̃i. Vno mō z Prio: qr ipe fili⁹ sol⁹ explicite in/uocak: z ꝓñr tota trinitas iplicite: cū oēs tres diuine psone sik exaudiāt: sic̃ z ha/bent opa ad extra indiuisa: cū eadē nu/mero sit oim potētia: vt cū dr. Fili redē ptor mūdi de⁹ miserere nob. Alio mō: qr tota trinitas inuocak: expsso ternario nūero: vt Sancta trinitas vn⁹ de⁹ mi/serere nob. Tertio: qr de⁹ inuocak in q̃ est psonaz trinitas: vt Exaudi nos dñe Quarto: qr explicite inuocak pr̃ z fili⁹: sed pr̃ i recto: fili⁹ in oblīq̃: vt Cōcede nob dñe p chr̃m dñm nostr̃. Hoc āt fit ad kcandū q̃ pr̃ p filiū opak. z q̃ ipe fi/lius a pr̃e accipit hoc ip̃m q̃ nos possit exaudire: qr nihil hz fili⁹ nisi qō accipit a patre: z nihil habet pr̃ qō nō cōcaue/rit filio. Vñ Joā. xvij. Oia mea tua sūt z tua mea sūt. Nec obstat de relatiōib⁹ patnitat͛ z filiatiōis: qr ille non dicunt aliq̃d. sz ad aliq̃d vt habes a scrō Tho. in m'k͛ locis. Aug. aūt pñtē textū sic in troducit. In die gl'ie me nō rogabitis q̃cq̃: sz tm̃ interim dū in pegrinatione quersamini (siq̃d petierit͛ patrē i noie meo: dabit vob) z intellige dūmodo cū debitis qditiōib⁹ postulassent: q̃ sūt: vt ꝑmo postulek ꝑ se. Aliq̃ñ em̃ ille alius p q̃ postulak non est dignus exaudiri. z Scdo pseuerāter: qr fm Aug. quedam petita nō neganť: sz vt ꝙgruo denk tpe differunť. z Tertio pie: qō m'tipl'r in/telligik. Dicik em̃ pie petere. Prio ille qui petit ex habitu pietat͛ seu religiōis que est ꝑtus qr q̃s ē dei cultor. z Scdo qui petit prinētia ad talē habitū seu ali q̃d deo gratū. Et hos duos modos tan git sctus Tho. ij. ij. q. lxxxiij. ar. xvj. ad xij. z sil'r in. iij. di. xv. q. iij. ar. vij. q. iij z Tertio fm aliq̃s pie petik q̃ nō pe/tik aliq̃d ꝙferens ad peccādū: siue illud sit gratū siue nō: iuxta illō ps̄. Jniq̃ta/tē si asperi i cor de meo nō exaudiet de⁹: qr. s. vt dic̃ Chry. nescit iusticia dei pa/trocinia dare crimin⁹. Quarta cōdi/tio est: q̃ res petita sit necessaria. i. vtil ad salutē. (Vsq̃ mō nō petistis q̃cq̃: in noie meo) id est nomine meo inuocato.

Sed ꝙ: qr Lu. x. dicūt discipli. Dñe i noie tuo etiā demonia subijciunť nob. Expellebāt aūt demōes orando: g̃ no/mē chr̃i inuocabāt. Ad h̄ pōt dici dupli citer. Vno mō q̃ adhuc nihil petuerāt magnū a patre in noie chr̃i. Sola em̃ spūalia z eterna sūt aliq̃d: nō āt tpalia respectu spūalīū nisi ad illa ordinētur.

Etsi obijciak q̃ petiuerūt sibi oñdi pa trē. Dico q̃ h̄ nō petiuerūt a pr̃e de q̃ h̄ est sermo: sed a chr̃o homie. Alio mō vt dicank apostoli inuocasse nomē chr̃i: sic̃ nos inuocam⁹ nomē scti Nicolai aut al terius sancti viri: nō aūt sicut nomē dei equalis deo patri. Vñ z videk q̃ mira/renk de tali subiectiōe demonū: qō non fecissent si chr̃istū filiū dei nouissent p naturā: z non solū p excellentiā gratie. (Petite z accipiet͛: vt gaudiū vestr̃ ple nū sit) quod dupl'r intelligik. Vno mō vt gaudij plenitudo sit quoddam conse quens ad rem impetratā. Et sic loquik Theo. dicens. Alacritas em̃ vestra tūc erit integerrima: cum ad votum vobis petita succedent. Hec ille. Alio modo: vt sit ipsum gaudium id quod petitur. De hoc Aug. ait. Hoc plenum gaudiū nostrū quo amplius nō est: est frui deo trinitate ad cuius imaginē facti sumus Hec ille. (Hec in puerbijs locut⁹ sum vobis) Prouerbiū ꝑtie est qō cōst est in ore hominū: vt dr scrūs Tho. sic illō Adolescens iuxta vlam suam: zc. Sed q̃a talia aliquādo obscura sūt: oē qō me taphorice vel parabolice vl obscure dr

appellat puerbiũ. Vel fm aliqs puerbiũ pprie est dictũ pabolicũ:sz ampliat ad oe pbatũ verbũ z obscuꝝ. Vñ sctus Tho.mõ loquit vno mõ et mõ alio.vt ptz Joã.x.z Jo.xvj. Sic g fm Chrys. ly hec:demõstrat imediate anredicta q̃ eis tũc erãt obscura:sz post rsurrectõez p.xl.dies apte eis loqbat z clara erãt q̃ dicebant. Jõ subdit(venit).t.i.prio est (hora).i.tẽpꝰ resurrectõis (cũ tã nõ i.p uerbys).i.obscure(loquar vob:sed palã de patre meo)imo z de meipo quõ sim patri equalis(annũciabo vobis. Jn illo die).i.in illo tpe (in noĩe meo peteꝛ) qz.s.me vep deũ inuocabitis.

Quãtũ ad scõm chm docet q̃ valde eos pꝛ diligat dicẽs(Et nõ dico vobis) Aliq̃ texꝰ hñt nunc:sz sũt corrupti(qa ego rogabo patrẽ p vob)Chrys. Tãtũ asscro meũ patrẽ vob fauere/q̃ nec in terueniu meo vlteriꝰ idigebitꝛ. Hec ille. Sz ỹ:qz.j.Jo.ij.dr. Aduocatũ habemꝰ apud pꝛez g̃ p nob oꝛat:qõ videt esse ỹ pdicta. Ad hoc dr fz Aug. q̃ ista chs hic dr nõ:qz nõ interpellet p nob: sz qz nõ tm est interpellãs:sz exaudiens qõ apli cognouerũt qñ eis de patre palam nũciauit:z nõ ante. Scõz Chrys. ỹo sic dr:nõ qz nõ interpellet p nob:sz ad ostendẽdũ q̃ tanta esset apliox apud patrẽ fiducia:q̃ ad ipm imediate recurrere possent sine chõ introducente:nec tñ supflua est interpellatio chi:sz eorũ pces facit exaudibiliozes (Jpse em pat amat vos) Sz ne discipli resiliãt a magistro q̃si eo vlteriꝰ nõ indigẽtes:subiũgit(qz vos me amastis)Theo. Cũ ita q̃ exciderit ab amore meo:ỹfestim z a paterno decideꝛ. Hec ille. Sz ỹ.j. Jo. iij. ipe poꝛ dilexit nos: g̃ nõ ideo pater amat qz nos amam:sz ecõuerso. Et cõfirmat:qz amare chm est bonũ:g̃ inest nobis a deo. Ergo deꝰ vult nob hoc bonũ qõ est amare chm. Ergo ideo chm amamꝰ:qz deꝰ nos amat.i.vult nob pdictũ bonũ. Vñ amoꝛ dei est causa bonitatꝛ in nobis:nõ ecõuerso. Jn nobis aũt bonitas rei amate est causa amoris non econuerso:vt dr s.Tho.j.q.xx. Ad ista dico/q̃ vep pbant. Probatio ỹo q̃ hic tangit p ly quia:nõ est p causam sed p signũ.qz nos amare chm est signũ q̃ nos amet deus. Vel possumꝰ dicere q̃ amoꝛ dei q̃ vult nobis bonũ charitatis est causa q̃ christum amemꝰ:z amoꝛ ad chm est causa q̃ deꝰ nos amet volendo bonũ gratie ỹsummate. Causa inq̃ salte sine q̃ nõ:qz sine charitate nulli vult deus ỹferre salutem.

Quãtũ ad ttiũ docet eos chs q̃ sic exiuerat a pꝛe ita z ad ipm redibat. Jõ dr(Et credidistꝛ qz a ỹo exiui) q̃si dicat Eodẽ mõ credere debetꝛ qz z ad ipꝛ redibo:cũ non merear ab eo separi ex h̃ q̃ ei obediui. Sz qz apli nõ itelligebãt eũ exitũ filij a pꝛe sz tpalẽ tm:qz credebãt eũ a deo missum tã q̃ filiũ dei p excellẽtiã gre. Jõ de h̃ chs instruit eos dicẽs(Exiui a pꝛe).s.p eẽnã gñationẽ z p sonalẽ distinctionẽ. Est aũt aduertẽdũ ex doctrina sctĩ Tho.j.pte.q.xxxij. q̃ i diuinis ẽ pcessio siue exitꝰ:qz scꝑtura h̃ noie vtik in diuinis. Nõ aũt ẽ ibi p modũ coꝛpaliũ:q̃si sit localꝰ motꝰ aut actio transiens i exterioꝛa:cuiusmodi ẽ fodere vel ardere. Que em attribuunt ỹo q̃ est sup oia coꝛpalia z spũalia:accipiẽda sunt fm modũ spũaliũ q̃ ei sũt vicinioꝛa:in qb est pcessio fm opatiões imanẽtes:que sũt intelligere z velle. Cum g̃ ois pcessio sit fm aliquã actionẽ:sicut p actionẽ transeuntẽ fit pcessio ad extra: ita p immanẽtẽ ad intra:vt ptz de itellectiõe fm quã pcedit ỹbũ seu ỹceptus mẽtis:z ỹ volitiõe fm quã pcedit amoꝛ Et qz ỹbũ qõ deus intelligẽdo pducit nõ põt esse accidẽs.oportz q̃ subsistat. Et qz in deo nõ põt esse diuersitas fm essentiã:oportz q̃ eãdẽ nũero naturã z ỹtatẽ habeat cũ intelligẽte. Nõ em oportz pcedẽs esse diuersuz essentialit ab eo a q̃ pcedit:sz sufficit vt sit psonalit distinctũ. Talis aũt pcessio vt ibi pbat pt dici generatio. Sic g̃ filiꝰ existens in pꝛe p essentie identitatẽ:exit ab eo p generationẽ z psonalẽ distinctiõez. Et exiẽs ab eo:est in eo:ita q̃ semp exit z sempẽ in eo.(Et veni in mũdũ)p carnis assũptionẽ. Nam lz sicut docet sanctꝰ Thomas.j.pte.q.xlij.deꝰ sit vbiq̃ p essen-

tiã inq̃ntũ in oĩb⁹ reb⁹ opat dans eis eẽ
t p potentiã inq̃ntũ oia ei⁹ potẽtie sub
ũciunt: t p p̃sentiã inq̃ntũ oia ĩa nouit
sic nos ea q̃ nobis p̃ntia sũt tñ dr ad ali
quẽ locũ venire inq̃ntũ est ibi nouo mõ
sic dr ad corp pctõris venire qñ nouit est
in eo p gr̃am (Jrex relinq̃ mõm) q̃ ad
carnis p̃ntiaz: nõ q̃ ad modos illos q̃b⁹
vt de⁹ vbiq̃ ẽ. neq̃ q̃ ad gñalẽ mõi gu⁄
bernatiõez t sacr̃m altarꝛ: t q̃ ad auxili
um spũale fidelitũ: cũ q̃b⁹ ẽ vsq̃ ad 2sũ⁄
matiõez scti Mat. vi. (t vado ad p̃ez)
p celi ascẽsionẽ. Sz quõ dr fuisse ad pa⁄
trẽ cũ p̃ vbiq̃ sit: Ad h̃ dr q̃tripliciter
ibat ad p̃ez. Prio se ei offerẽdo i cruce
Scõo se ei p̃sentãdo in immortalitate.
Tertio ascẽdẽdo ad celũ in q̃ de⁹ q̃ vbi
q̃ ẽ spũalit dr esse p ostensionẽ sue gl̃ie
q: t illa corpa pulcriora fec̃: imo in celo
empyreo corpal gl̃ia mõi ichoata est: t
in eis se sctis fruẽdũ regularit exhibet.
(Dicũt ei discipli) q̃ apti⁹ q̃ añ de p̃ze
itellexerũt (Ecce nũc palã loq̃r t puer
bũ nullũ dic̃) Hilla. v. ò tri. Sciebant
discipli dñm a deo missũ: extisse tñ a deo
nesciebãt. Jnenarrabilẽ p̃o illã filij na
tiuitatẽ p frutẽ dicti istius itelligẽtes
tũc p̃mũ ceperũt aduertere cũ illũ vi⁄
derũt sine puer bũi ẽ locutũ. Nõ em̃ p
2suetudinẽ bũani part⁹ ds ex ds nascit
cui⁹ a deo extio pori⁹ q̃ partus ẽ. Hec
ille. (Nũc scim⁹ qm̃ oia scis) qz. s. vt ait
Chry. ea q̃ i corp mẽtib⁹ erãt dixerat (et
nõ ẽ op⁹) tibi (vt ds re intꝛoger) ad h̃ vt
scias q̃d scire ds velit: t q̃ st q̃ nos scan
dalizãr: vt ait Chry. Est tñ op⁹ scire vo
lenti vt intꝛoget chm̃: sic ò Aug. (Jn
h̃ credim⁹ qz a deo venisti) qz. s. p̃uidere
hoim cogitat⁹ pores. vt ò Aug.

Feria q̃rta i Rogationib⁹. Textus euang. Lu ca. xi.

QVis vestrum habebit amicũ t ibit ad illũ me dia nocte et dicet illi: Amice: cõmoda mihi tres panes: quoniã amic⁹ meus venit de via ad me: et nõ habeo quod ponã ante illũ. et ille deintus respõdẽs dicat. Noli mihi molestus esse: iam ostiũ clausum est: t pueri mei mecũ sunt in cubili: nõ possum surgere t dare tibi. Et ille si perseuerauerit pulsans: dico vobis t si nõ dabit illi surgẽs eo q̃ amic⁹ eius sit: p⁄pter improbitatẽ tñ ei⁹ surget t dabit illi q̃t̃ habz necessarios Et ego dico vobis. Petite t dabitur vobis. Querite t inuenietis. Pulsate t aperietur vobis. Omnis enim qui petit accipit: et qui querit inuenit: et pulsanti aperiet. Quis autẽ ex vobis patrẽ petit panẽ nunq̃d lapidẽ dabit illi: Aut piscẽ nunq̃d pro pisce serpentẽ dabit illi: Aut si petierit ouũ: nunq̃d porriget illi scorpionẽ: Si ergo vos cũ sitis mali: nostis bona data dare filijs vestris: q̃nto mag⁹ pater vester de celo dabit spiritũ bonum petentib⁹ se.

QVis vestrũ habebit amicũ t. Luce. xj. Pro intellectu hui⁹ euangelij sciendũ est: q̃ vt ptz ex terru: h quidã ex discipulis Jesu cũ vidisset illũ orantẽ: rogauit eũ vt doceret quomõ oraret sui discipuli. Et ille dixit illi oronẽ dñicam: id est Pater noster. Deinde hortat⁹ est vt magnã 2fidentiã orando haberẽt in deũ: t ad pseuerãter petẽdũ: t hoc sub q̃dã similitudie q̃ in p̃ti cuãgelio tangit: cũ dicit (Quis vestrũ habebit amicũ t.) Et sentẽtialiter intendit dicere: q̃ si aliq̃s habeat amicũ a q̃ q̃ sit sibi incõmodũ p̃stare quod petit: tñ si freq̃nt t pseuerãter petat: illa dabit oino: aut p̃pter amicitiã: aut p̃ im⁄portunitatem. Et in hoc vult inferre q̃ multo magis deus dabit nob: qui pect

Tria tangit i p̃n co
Hortatio t promissio
effectus petendi

In die Ascensionis.

bus nr̄is nō molestat: sed delectat. Ūn Augu. de q̄sti. euāge. Compatio est a mīnori. Si em̄ amic⁹ hō surgit de lecto ꝛ dat: nō amicicia sed tedio cōpulsus: q̄to magis ds dat q̄ sine tedio largissime donat qđ petit. Hec ille. Posita āt sllitudine ch̄us infert vt ab amico nr̄o .i. deo p̄ce nr̄o peram⁹ ꝛ q̄ram⁹ ab eo obtinere: ꝛ pulsem⁹ ad ianuā miscōie ei⁹. Ūn p ista tria petere/ q̄rere/ ꝛ pulsare fcāt idem. Dis em̄ q̄ petit accipit. s. si petit pseuerant/ ꝛ ad salutē/ ꝛ pie/ et p se. vt habes a s. Tho. iij. di. xv. Et intelligе pie. i. cū pietate/ siue latria/ siue theosebia: q̄ est ꝓtus q̄ ds colit corpe et mēte sup oia. Pie g̃ petit q̄ deo subiicit p hūilitatē ꝛ dolorē de pctis suis: q̄bus deo rebellauit. Vide in p̄ti euā. Dein ch̄s q̄ dixerat deū amicū nr̄m: vult dicere fortē. s. q̄ ipe est p̄ nr̄: ꝛ clemētior q̄ p̄ carnalis. ꝛ p̄ter maxima fiducia debem⁹ ab eo petere. Dicit g̃. (Quis ex vobis p̄iem). s. carnalē (petit panez: nūq̄d lapidē dabit:). s. loco panis (illi) s. filio suo. q. d. minie. (Si g̃ vos hoies cū sitis mali). i. cū possitis peccare: sm Chr̄y. Vel sm Be. loquit de p̄ib⁹ peccatorib⁹ q̄ sunt mali. Vel sm eundē mali sūt hoies oīs nō simplr: sed respectu dei q̄ est essentia bon⁹. Vel possunt dici hoies mali rōne pcti originalis ꝛ fomitis. i. male inclinatiōis. (Nostis). i. consueuistis (bona data) vobis a deo: (dare filijs vr̄is) perentib⁹ (q̄to magis p̄ vr̄ celestis) q̄ nō pōt esse malus: et nō est pctōr: ꝛ est essentialit misericors: et nullā habet malā inclinationē (de celo dabit spm̄ bonū petentib⁹ se). i. dabit seipm̄ ꝛ p̄ter oīa alia bona. Augu. de ꝓbis dñi. Ergo auare q̄d q̄ris: aut si aliud petis: q̄d tibi sufficit cū deus non sufficit: Hec ille.

In vigilia Ascēsionis. Ter. euāg. Jo. ca. xvij.

Yblevatis ocłis Jesus in celū: dixit. P̄r: venit hora: clarifica filiū tuū: vt filius tuus clarificet te. Sicut dedisti ei potestatem omnis carnis: vt omne quod ꝛc.

Sublevatis oculis ie

sus. ꝛc. Joānis. xvij. Vide in sabbo ante dñcam palmar. ꝛc

In die Ascensionis. Textus euange. Mar. cap. xvi.

Recūbentib⁹ vndecim discipl̄is appuit illis Jesus: ꝛ exprobrauit incredulitatē illor⁹ ꝛ duriciā cordis: q⁹ his q̄ viderāt eū resurrexisse nō crediderāt. Et dixit eis. Euntes in mundū vniuersuz p̄dicate euāgeliū oī creature. Qui crediderit ꝛ baptizatus fuerit: salu⁹ erit. Qui vo nō crediderit: cōdēnabit. Signa aūt eos q̄ crediderit: hec sequēt In nōie meo demonia ei̇cient: linguis loquent nouis: serpentes tollēt. Et si mortifer q̄d biberint: nō eos nocebit. Super egros man⁹ imponēt: ꝛ bene habebūt. Et dñs qdem iesus post p̄ locut⁹ est eis assumpt⁹ est in celū: ꝛ sedet a dextris dei. Illi autem pfecti p̄dicauert vbiq̄ dominо cooperante: et sermonē cōfirmante sequentib⁹ signis.

Recumbentibus vndecim discipl̄is / appuit illis iesus ꝛc. Marc. xvj. In p̄ti euāge. tangit tria pūcta q̄ sc Redargutio: impositio: ꝛ assumptio.

Quantū ad p̄mū tangit increpatio/ qua ch̄s de tarditate credendi discipulos increpauit. Sunt aūt circa apparitionē: de q̄ in p̄ti euāge. agit duo p̄notāda: ꝛ p̄mū est de loco in q̄ fcā est. Vr

em q fcā sit in mōte in q̄ chr̄s in galilea discipl'is appuit: q̄ fuit mons Thabor. Nā b. Matt. videt dicere q̄ stari post apl'itōez in dicto mōte iusserit eos ire ad p̄dicandū p totū mundū: sic z fec̄ h̄ post istā apl'itōem. ex q̄ seq̄ videt q̄ ea dez sit hec z illa apl'itio. Cōfirmat. qz magr̄ hist. in eode mōte vr̄ dicere factā exp̄obrationem. de q̄ hic dr. Ergo idem confirmat iterz. qz aut fuit in mōte aut in hierl'm in die ascēsionis. Nō scōm: qz tā discipuli nō erāt increduli/ p̄bara resurrectione p m'ltas argumēta. q̄ idē qđ pus. Ad h̄ aūt dico q̄ fuit i hierl'm. qđ ptz ex magro hist. in p̄ncipio hist. de apl'orū actib⁹. z ex Aug. de p̄sen. euāge. q̄ dr q̄ fuit in die pasce in sero qñ Cleophas z soci⁹ regressi ex emaus/ visa referebāt. vel in die ascēsionis: z vtroq̄ modo fuit in hierl'm. Ad p̄mū p̄ h̄ dico q̄ euāgeliste intēdū aliq̄ media intermittūt: z dicunt extrema. Et sic b. Mat. intermittit istā apl'itōnem: z tñ refert p̄ba q̄ tunc chr̄s dixit. z p̄terea videt ea in monte dixisse: cū nō ita sit. Vel forte melius dr: q̄ reuera istā missionē chr̄s fecit in mōte. Sed hāc Mar. h̄ p recapitulatōem narrat. Vñ z magr̄ hist. sel' tm̄ eā eē factā: z h̄ in mōte videt asserere: licz increpationē factā bis cōmemoret. Ad scōz dico: q̄ cū nō sit verisīle rātū vīz in breui spacio sensisse p̄ria: existimauit magr̄ hist. chr̄m bis discipl'os de cordis increpasse duricia: sel' in die ascensionis: vt dr Mar. z sel' in mōte: qñ vt dr Mar. q̄dā dubitauer̄. Satis em̄ p̄babile est q̄ sic pus Thomā: ita z tūc alios incredulos sit hortat⁹ ad fidē. Vñ z p̄dictus magr̄ z tūc z nūc chr̄m dr discipl'os increpasse. Ad tertiū dicet post scōm q̄ est de tpe. Videt em̄ q̄ facta fuerit ante die ascēsionis. P̄rio qz fm Matt. vr̄ facta in mōte in galilea: vt dictum est. Scōo qz tā in die ascensionis discipuli nō erant increduli: cū tota rgumētis resurrectio fuisset approbata: z p̄ter ne q̄ de incredulitate increpandi. Ad hoc dico q̄ fuit i die ascēsiōnis: vtz ex magro hist. vbi s. q̄ sic dr. Ipa vo die ascensionis bis appuit. sel. xp̄s. aplis cōcedētib⁹ cenacl'o Oēs q̄dē tā apl'i q̄ alij discipl'i necnō z m'lieres habitābāt in illa pte hierusalē q̄ dr mello. s. in mōte sion vbi cōstituerat sibi dō palatiū: z ibi cenaculū erat illō gnde stratū i q̄ p̄cepit sibi dñs dari pasca. Et in cenacl'o illo tūc habitabant vndecim discipl'i: ceteri autez discipuli et mulieres habitabāt circumquaq̄ per diuersa hospitia. Et dum comederet xp̄s in cenacl'o appuit eis dñs: z exp̄obrauit incredulitatē eor̄ z duriciā cordis. Hec ille. Qui intēdit q̄ eadem die scōo appuit in mōte oliueti ascēsurus. Cōcordat aūt cū magro tex. Mar. dicētis. Nouissime recūbentib⁹ xī. Et lz vt Augu. dr: possit dici nouissime non simpl'r: sz in die pasce: qz. s. hec apl'itio fuit vltia illi⁹ die: tñ p̄ h̄ est: qz tūc ibi nō fuit Thomas: z tñ discipl'i recūbentes h̄ dñr vndeci. Et lz ad h̄ dicat August. q̄ aut thomas reuersus affuit: aut ipa societas apl'or̄ h̄ nūero appellabat: etiāsi aliq̄ defuissent: tñ nō est visile eadem die ibi affuisse thomā: qz chr̄us fecisset qđ fecit octaua die. Nec est visile q̄ Mar. locutur⁹ de ascēsione nouissimā apl'itōem dixerit eā q̄ fuit in die pasce: omissa ea que fuit in die ascēsionis. Ad p̄mū p̄ dictū est. Ad scōm p̄o dr q̄ increpauit incredulitatē non apl'or̄: sed aliq̄s exñtiū cū eis. Sed p̄ h̄ videt esse textus di. q̄ recūbentib⁹ vndecim apparuit eis: z exp̄obrauit incredulitatē eorū. Et tō dico q̄ increpauit increduli tatē apl'or̄: nō p̄sentē/ sed p̄teritā. z hoc q̄uenienter in signū q̄ gētes ad q̄s mittēdi erāt/ cōgrue forent increpāde: si apostolis resurrectōem chr̄i exptis credere noluissent. Dicit g̃. (Recūbentib⁹ vndecim discipl'is). s. in die ascensionis z in p̄dicto cenacl'o appuit (appuit illis iesus.) Et vt dr Lu. Act. j. cū eis vesci voluit: vt. s. p effectū comestionis vītas patesceret carnis: vt dicit Greg. vel vt p̄triſtaz ō suo abscessu: q̄uescēdo ferret solaciū (z exp̄obra. increduli. eor̄: z duriciā cordz) Exp̄obrare ē obīcere p̄teritā culpā: vel ip̄operiū obīcere. Credo tñ q̄ chr̄s recessurus ab apl'is taliter ei⁹ exp̄obrauit: vt ad amor̄ potius q̄

ad ꝓfessionē eos adduceret (Quia his
q̄ viderāt eū surrexisse).i. postq̄ surre-
xerat: vt Magdalene ⁊ Petro ⁊ Cleo
phe ⁊ socio: qb⁹ nō crediderūt i die pa-
sce: vt idē Marc⁹ dixerat: ⁊ tñ viderāt
eū surrexisse: Iz nō resurgētē (non credi-
derāt) qō facere vbuissent: cū h̄ ille p̄di
xisset. In hac pte ē documētū: q̄ rep̄hē
sibiles sūt q̄ credere nolunt nisi visa: cū
velint nolint sine fide viuere ñ possint.
Que ei temeritas ē ñ velle credere his
q̄ vtrā i testimoniū eox q̄ dicebāt expo-
fuerūt. Hiero. Si apli credunt locādo
passi: credāt ⁊ locādo locuti. Hec ille.

Quārū ad scōz rāgit quō chr̄s apl̄os
misit ad p̄dicandū: cū dr̄ (Eūtes i mōz
vniuersū) Quasi dicat. Pri⁹ fuisti vt iu
deis tm̄ annūciaretis ꝓbū dei dices: in
via gentiū ne abieritis: Iz nūc oib⁹ debe
tis annūciare regnū dr̄: nō (p̄dicate euā
geliū oi creature) Quidā rudes p euā-
geliū solū intelligūt dicta q̄ttuor euan
gelistax: q̄ dicūt esse p̄dicāda: ex q̄ sequit
q̄ malū sit p̄dicare epl̄am. Oportz g̃ p
euāgeliū itelligere oēm doctrinā fidei:
quā annūciare ppl̄o missi sūt. Nā ⁊ pau-
lus dic̄ se euāgelizare: q̄ docebat ptinē-
tia ad fidē ⁊ mores: ⁊ ad h̄ allegabat in
terdū ēt poetica: vt ptz Act. xvij. vbi al
legat dictū Arati poete dicētis. Genus
dei sum⁹. Nota ꝓ (oi creature).i. hoi
fm Greg. ⁊ mgr̄m histo. q̄ ois creature
noīe scāt: eo q̄ cū oīm creatura habz ali
qd cōmune: vt eē cū lapidib⁹ ⁊ alijs in-
aniatis. viuere cū plantis: sentire cū bru-
tis intelligere cū angelis. Vñ ⁊ fm mgr̄m
hist. dr̄ microcosm⁹. i. minor mund⁹: qa
scz i se q̄dammō hz oēs grad⁹ vniuersi.
Vel fm eūdē mgr̄m: oi creature.i. hoi
ꝓt quē alīq mō ē ois creatura Vl̄ oīm
creature. i. credēti ⁊ ñ credēti: ꝟz Theo.
q̄ loquit̄ d credēte i deū: nō i chr̄m. Vl̄
fm eūdē Greg. oīm creature. i. oi natōi
boim. Ante em̄ eis ꝓhibitū fuerat gen
tilib⁹ p̄dicare: Iz nūc hoc ꝓm eis mādat
vt ⁊ iudeis ⁊ gētilib⁹ p̄dicēt. Et ista est
oim optima expositō: vt. s. hō simpl̄r dī
cat creatura: eo q̄ nobilissima sit crea-
turax visibilū: q̄ sole a deo exp̄sse crea
te legunt: ois ꝓ creatura idē sit qō ois
hō. Sed ꝫ: qr si oī creature.i. oī homi
habebāt p̄dicare: p̄dicassent etiā credē
tib⁹. Solutio: negat ꝑma ꝓsequētia: qr
ista ꝓba dicunt pp̄o fideli: cui iniūgit
vt alijs euangelizet. Alij aūt a fidelib⁹
sūt i fideles. vñ intelligēdū est oi homi
alio a societate vestra: in q̄ sunt viri ⁊ fe
mine. (Qui crediderit) fide ꝓpria vl̄ ali
ena fm Bedā: qō ꝓt̄ paruulos dr̄: qb⁹
aliena fides suffragat: sic̄ ⁊ olim sub le-
ge ⁊ ante legē: vt dixim⁹ in die circūci-
sionis (⁊ baptizat⁹ fuerit: saluus erit) si
fidē ⁊ baptismū malis oplb⁹ nō impedi-
at. ꝟz Theo. Ista em̄ dicunt qr fides et
baptism⁹ q̄ntū in se est: sūt sufficies cau
sa salutis: que tñ impedire pōt. Vñ sic̄s
post baptismū nō ficte susceptū moriat
nullo supaddito bono vel malo: necessa
rio saluat: vt ptz i pueris. Si tñ supad-
dat mortale crimē: impedit causa salu-
tis (Qui ꝓ nō crediderit ꝫdēnabitur)
Nō aūt dic̄: iudicabit̄: qr tales nō discu
tient: sed q̄ ad h̄ iam iudicati sunt. Nec
tñ subdit̄: nec baptizat⁹ fuerit: qr vt ōt
Ogr̄ histo. ⁊ scūs Tho. iij. pte. t. iij.
sentētiax. sine actuali baptismo pōt eē
salus: si adsit baptismi volūtas: ⁊ desit
baptizandi facultas. Vñ qō dicit Jo.
iij. Nisi quis renatus fuerit ex aq̄ ⁊ spū
sctō ⁊ c̄. fm eosdē intelligit habita facul
tate baptismi. Sed ꝓtra textū arguit̄:
quia pueri baptizati nō credūt: ⁊ tñ nō
ꝫdemnant. Ad hec duplicit̄ soluit ma-
gister histo. Prio vt legat: q̄ ꝓ nō cre-
diderit subaudiēdo fide ꝓpria vl̄ aliena
Scōo vt dicat q̄ chr̄s de illis loquit̄ q̄
bus euangeliū erat p̄dicandū. i. ō adul
tis: in quib⁹ ꝓpria fides exigit̄ ad salutē
Ex p̄dictis aūt ptz q̄ vex est apl̄os chr̄i
fuisse baptizatos etiā baptismo christi:
vt asserit Aug. ⁊ Beda. Et de Paulo
qui dē: qñ ⁊ vbi baptizat⁹ fuerit: scr̄ptuz
est vt patz Act. ix. sed nō de alijs. Brā
etiā virgo fuit eadē rōne baptizata: fm
Alb. sup Dissus est. Signa aūt eos q̄
crediderint: hec sequent. Sciendū est
aūt q̄ quidā videntes q̄ sequētia signa
non fiant ad litteram ab omnib⁹ bapti-
zatis ⁊ credentib⁹ exponunt illa spūal̄r
quasi omnino christ⁹ de omni credente

loquak. sed iste sensus est rudis. Quia em deus miracula non facit sine causa tūc fiebāt ista signa quādo erāt necessaria: id est in fundatiōe z ꝛfirmatiōe catholice fidei. Ea ergo fundata z firmata ista superfluūt saltē in tanta frequentia in quāta facta sunt a ꝓncipio. Ꝛe go. in omek. Nunqd quia ista non facimus minime credim⁹? Sed hec necessaria in exordio ecclesie fuerūt. Ut em fides cresceret credentiū: miraculis fuerat nutriēda: qa z nos cū arbusta plantam⁹: ramdiu aquā infundim⁹ quousq; in terra iam cōualuisse videam⁹. At si sek radicē fixerint a rigando cessam⁹. Hec ille. (In noie meo) id est in ꝑture nois mei (demonia eiecient) de obsessor corporib⁹: vt ptz de Paulo Act. xix. (linguis loquent nouis) vt patz de omnib⁹ discipulis in Actib⁹ apostolor (serpentes tollent) de locis vbi hominib⁹ erūt infesti: vt de Martha patz apud thera sconē (Etsi mortiferū quid biberint) vt ptz de Joanne apostolo (non eos nocebit. Sup egros manus imponent z bñ habebūt) id est sanabunt. Nam p solaz sui corpis vmbrā debiles sanabat Petrus: vt patz Act. v. ca. Est aūt in hac pte morale documentū: ne viuā fidem occidam⁹: z cum ea mortua moriamur. Greg. Qui crediderit z baptizat⁹ fuerit/salu⁹ erit: verū dic: si fidem operib⁹ teneat. Vera enim fides est q̄ b̄ qd̄ ꝑbis dicit: operibus non ꝺdicit. Hec ille.

Quantū ad tertiū tangit chr̄i assumptio cū dicit (Et dñs quidē Jesus post q̄z locut⁹ est eis) Si teneam⁹ istā apparitionē fuisse simplicit nouissimā: z tūc fuisse dicta q̄ in hoc euāgelio cōtinent: sic fm Aug. intelligēdū est: post q̄z locutus est eis q̄ imediate relata sūt. Si ꝑo teneam⁹ oppositū: itelligēdū est vt idē dic de oib⁹ que chr̄ist⁹ cū eis inter resurrectionē z ascensionē locut⁹ est (Assumptus est) nō aliena sed ꝓꝑia ꝑture. Tū rōne deitat⁹. Tū rōne glificatiōis anie z corpis. Glriose em anie obedit gloriosus corp⁹ ad nutū: q̄ ad motū localē ratiōe agilitat⁹. Et iō nubes suscipies illum: z angeli de q̄b⁹ habek Act. j. nō affuerūt chr̄o ascendēti in aduroriū: sz in signuz q̄ corpalis z spūalis natura ei subiecta sit (in celū) Reuera ascēdit sup oēs celos i plurali: vt dr̄ Ephes. iiij. Sz tamē oēs celi a luna z supra aliqñ vnū celum singulariē appellant rōne idemtitat⁹: nō in ꝓtinuitate: sed in incorruptibilitatē. Cū em astra nō sic moueant in celo vt aues in aere: qr celum scinderek z consequēter corrūperek: sed sicut clau⁹ ifix⁹ rote mouek in rota: necessariū est q̄ septem planete septē habeāt celos ad inuicem discōtinuos. Si ei oēs septē plat nete vel aliq eor essent i vna rota: semp eque distarēt ab inuicē: qō oculis cernimus falsum. Nā aliqñ luna est i cōiunctiōe: aliqñ in oppositiōe ad solē. idem patet de alijs. Supra hos septē necesse est esse octauū: qō tot sideriby ornatum cernim⁹: qr null⁹ septē planetaz obseruat semp eundē situm respectu hui⁹ celi. ex q̄ necessario sequit q̄ null⁹ eorum sit in eo fixus. Supra octauū rursus ē necesse esse nouū: quia cū octauū habeat plures motus nō pōt esse ꝓmū mobile vicissimū. s. substātijs imobilib⁹: sz tale. s. ꝓmū mobile oportz habere vnū cum motū vt a substātijs nullo mō mobilib⁹. i. angelis ad substantias mirifice mobiles. i. corruptibiles fiat transitꝰ p media ordinate. Imo fm aliq̄s sup̄ nonum oportz esse decimū: qr dicit q̄ cū i octauo videam⁹ tres mot⁹. s. diurnum ab oriēte i occidētē: z naturalē siue longitudinis i zodiaco ab occidēte i oriētē: z motū accessus z recessus siue tripudiationis sup capita arietis et libre none sphere: necesse est vt dicunt q̄ nonū habeat duos mot⁹ z decimū vnicū. Et iz forte non sit necesse sup̄ octauū ponere duos mot⁹: qr vnū p duos mot⁹ ꝓpos habere ab vno vel duob⁹ motoribus: nō ꝓbabile z videk esse opinio scti Tho. i ij. Et supra hos nouē vel decē est empyreū qō nulla rōne phȳsica potest inuestigari: sed auctoritate aliquoꝝ sanctoꝝ teneк: vrpote: Strabi/Bede/et Basilij. sicut dicit sanctus Tho. j. par. q. lxvj. Et hoc rōnabiliter: vt sicut oēs celi motī deseruiūt generatiōi rez: ita sit vnū

descens: qđ ĩmobilib⁹ spiritib⁹ ⁊ incor-
ruptilib⁹ creaturꝫ in cõemplãdo ex cõ-
gruẽtia ⁊ nõ ex necitate defulat. Ad h̃
ꝯ celũ chr̃s assũptus est. i. ad vltimũ/ si
ue sit empyreũ siue aliud. Est aũt scié
dũ ex doctrina s. Tho. iij. pte. q. lvij. et
alibi. q cõuenies fuit chr̃m ascẽdere ab
isto loco q est gñationis ⁊ corruptiõis:
⁊ pñter ipropoꝛtionat⁹ tali loco. Et tal'
ascẽsio pꝛinet ad bñ esse glie ei⁹. Vñ vt
ibi ỏr de h̃ chr̃s gauisus est: ⁊ nõ nouit/
sed nouo mõ. s. de re ipleta. Et h̃ ipꝛ no
bis est vtili⁹/ ꝯ illũ nob esse pñsente: vt
augeat fides q est de nõ visis. et spes p
uenied ad celũ. ⁊ amoꝛ vel charitas cir
ca celestia. Etsi ly fm: impꝛter ꝺditionẽ
ascẽdentis: nõ ascẽdit fm deitatẽ vt ỏr.
Cũ qꝛ ipa est altissima. tũ qꝛ est imobi
lis. tũ qꝛ nõ est in loco: sed fm hũanita/
tem. vt pꝛz. Sz si dicat ly fm: ascensio/
nis cãm: ascẽdit fm deitatẽ. vt pꝛz. Ascẽ
dit aũt ꝓpria ꝓprie vt idẽ ỏr: non q esset
causata ex pncipijs hũane nature: sz vir
tute deitatꝫ ⁊ ꝓprie glie vt dictum est.
Nec tñ in instãti ascẽdit. qꝛ vt idẽ dicit
lz infinita sit ꝓpria deitatꝫ ad mouẽdũ:
tñ hũanũ coꝛp⁹ nõ põt infinite illũ esse/
ctũ suscipe cũ spacio cõmensurek. Imo
vt ỏr idẽ. in. ij. di. xxij. ille mot⁹ fuit tpe
pceptibili: lz esse potuerit in tpe impce
ptibili. Vtrũ aũt fuerit naturalis: dic
ibi q sic. qꝛ nõ habuit coꝛp⁹ eius iclina/
tõez ad oppositũ motũ: cũ ꝓprie glie to
taliter aie subiecerek. Et isto mõ celum
naturaliter mouek: qđ tñ in se nõ hz sui
mot⁹ actiuũ pncipiũ. Si tñ in coꝛpe ani
mato sit inclinatio ad oppositũ: motus
eius nõ est ei naturalis inqꝝtũ coꝛp⁹ est
sed inqꝝtũ aiatũ est. Et itelligo in coꝛ/
pore chr̃i nõ fuisse inclinatõez ad oppo
sitũ actualẽ: sed habitualẽ tñ ⁊ remorã
ita q si fuisset sublata ab eo glia / cecl/
disset. Ascendit aũt super oñes celos:
non quia sit extra celos: q̃uis ibi esse
possit: vt idem dicit q̃dli. vj. q. ij. Sed
qꝛ est in extrema pte extremi celi: ita q
nulla ps ei⁹ notabilis est sup̃ caput ei⁹.
Ascendit etiã sup oñes spũs: qꝛ oñib⁹
pignioꝛ est. Sed cõtra: qꝛ q̃libet spũs
q̃libet coꝛpe est digniοꝛ. ꝯ null⁹ est loc⁹
supꝛa oñes spũs. aut ille est vacu⁹. Ad
hoc dicit fm eundẽ: q licz spũs sit nobi
liοꝛ loco: nõ tamẽ inferioꝛ spũs est in su
pꝛemo loco. sic neqꝝ q̃libet spũs est sup̃
quẽlibet locũ. et hoc est vt supꝛioꝛa loca
supꝛioꝛib⁹ spiritib⁹ debeant: et sup̃mus
chr̃o. Negat ergo cõsequẽtia. Est aũt
vt ỏr: ista ascensio chr̃i cã nr̃e salutis ex
pte nostra: inqꝝtũ in ipm ꝓ ꝓpter theo
logicas mouemur: vt dictũ est. ⁊ ex pte
sua. Pꝛimo: qꝛ parauit nob viã. Scõo:
qꝛ ascẽdit ad impellãdũ p nob. Tertio:
qꝛ inde mittit hoib⁹ celestia dona. Vꝛꝝ
aũt aliqñ postmodũ de celo descẽderit:
Dicendũ est q sic. Vnde illuꝫ Paulus
coꝛpaliter vidit Act. ix. Et ne hoc cre/
dat fm aliquã apparentiã: ⁊ non realit
factũ. Ex hoc ipe. j. Coꝛ. xv. pbat illuꝫ
vere surrexisse di. Nouissime oim tãqꝝ
abortiuo visus est etiã mihi. Hec oñia
ex scõ Tho. De modo aũt quo chr̃us
ascendit hic tacek. Sed ỏr Act. j. ⁊ Lu
ce vlt. ex qb⁹ locꝫ habek q eduxit eos de
hierl'm ad montẽ oliueti. ⁊ inde videti/
bus oib⁹ chr̃ianis habitãtib⁹ in hierl'm
saltẽ viris ⁊ feminis: eleuatus est ⁊ ascẽ
dit (Et sedet a dextris dei) Ad hoꝛũ
aũt noticiã sciendũ est ex doctrina scti
Tho. iij. pte. q. lvij. q sedes ỏr qescẽs:
habitans: ⁊ regnãs: ⁊ iudicãs Sed ly
ad: impoꝛtat cõuenientiã cum distincti
one. Dextera aũt tribus mõis sumit.
Vno mõ fm Damascen. pro glia dei/
tatis. Alio modo fm Augu. pro beati
tudine dei patris. Que duo licz sanct⁹
Tho. non dicat/ sunt realiter idẽ. Ter
tio modo fm Augu. est regia ⁊ iudicia
ria potestas. Chr̃isto ergo cõuenit se/
dere a dextris dei: quia in eius gloria/
vel beatitudine quiescit: ⁊ est iudex pa/
tri cõregnans. Nec tamẽ sequit q deus
sit in sinistra chr̃isti: quia non loquimur
ꝛz modũ coꝛpoꝛaliũ. Vñ vt dicit Aug.
ibi omnis est dextera. quia nulla ibi est
miseria. Sedere aũt a dextris dei con/
uenit chr̃o inqꝝtũ est de⁹. ita tamẽ q ly
ad: non dicat gradũ dignitatis: sed per
sonalem distinctiõem oꝛiginis. Simul

em filiꝰ hz cū pie gliam deitatꝫ: z btitu
dinē: z oem ptātem imutabilr. Et lz de
xtra appropiate dicak de filio sic z ds: z
trib⁹ pdictꝫ mois sit qd trib⁹ cōe. tñ se
dere ad dexterā nō cōuenit pri/ cū non
sit ab alio: sed conuenit filio: z spūisctō: lz
filio appropiek sic z eqlitas. Cōuenit et
ista sessio chīo inqtū hō. Nā cuz ly ad:
dicat distinctōez z conuientia. est em p/
positio tñ sitiua z iportans accessum: si
distinctio sit in psonis zc. conuenientiam
in natura. sic cōuenit ei inqtū ds. z fm
rōnē eqlitatis sedere ad dexterā dei tri/
bus dictis mois sumptā: ly inqtū dicē
te ꝺditionē nature. Si aūt ecouerso di
stinctio sit in natura: conuientia in pso/
na. ita q ly ad: dicat accessum fm gram
vnionis. z ly inqtū: dicente suppositū.
sic eodē modo cōuenit ei fm rōnem eq/
litatis/ cū sit filiꝰ dei. Si aūt iste acces/
sus sit fm gram habitualē ly inqtum:
replicāte naturā: sic cōuenit ei nō fz rō/
nem eqlitatꝫ: sed eminētie sup oem crea
turā. Vñ ꝓpriū est filio: ita q nulli crea
ture cōuenit sedere ad dexterā pris fm
eqlitatē vel ēminentiā. Dūr tñ oēs be
ati eē in dextra: sed nō sedere. qz nō hūt
btitudinē cū qdā ñatiua prāte: z qsi p
prtiā z nakalē. Btā aūt ꝙgo: vt idē ōr in
lū. di. xxij. ōr assistere vel astare a dextrꝫ
nō aūt sedere. qz glia filij ad eā ōrtuak/
fz nō plenarie. Nos ꝙo in celestib⁹ sede
mus qsi stabiliti i glia: sed nō in dextra
Hec oia ex scrō Tho. (Illi aūt pfecti)
post receptōez spūisscti quē ei⁹ pcepto in
hierlm expectauerūt (pdicauerūt vbiqꝫ)

Sed ꝫ: qz vt ōr Aug. ad besi. sk gētes
in qb⁹ mō pdicatio cepit: z in qb⁹ nōdū
cepit ipleri. Et soluit ipe Augu. ibidē.
qz sic illō. vobiscū sum vsqꝫ ad cōsu. se.
nō de solis discipl⁹: fz de tota eccīa in
telligik. ita z h. Posset aūt z aliter dici
qꝫuis redeat in idem. Dicē em s. Tho.
ſ. ij. q. cvj. z Ro. x. q pdicatio euangelij
chri dupl'r intelligik. Uno mō qtū ad
diuulgatōez nois chri. z sic fm Chrys.
erīā tpe apl'oꝝ ꝓpleta est: z post ei⁹ cō/
pletionē destructa est hierlm. Alio mō
qtū ad plenū effectū z eccle fundatōez
Et sic fm Aug. vbi s. nō est cōpleta: fz
cū fuerit cōpleta/ veniet mūdi desola/
tio (dño cooperante) sic pncipalis mo/
tor: instrumētis cooperak (z fmonē) euāge
licū (cōfirmāte) p miracla: cū ad h ra/
tio nō sufficiat (sequētib⁹ signis) de q
bus dictū est in hoc euangelio.

Dñica post Ascensionem. Textus euāge. Joā. cap. xv.

QVom venerit paracletꝰ
quez ego mittā vobis a
patre spiritū veritatis:
qui a pre procedit: ille te/
stimoniū perhibebit de me. Et
vos testimoniū phibebitis: qa
ab initio mecū estis. Hec locu/
tus sum vobis vt non scandali/
zemini. Absqꝫ synagogis facie
vos. Sed venit hora vt omis q
interficit vos: abitrek obsequi/
um se prestare deo. Et hec faci/
ent vobis: quia nō nouerūt pa/
trem neqꝫ me. Sed hec locutꝰ
sum vobis: vt cum venerit ho/
ra: eoruz reminiscamī quia ego
dixi vobis.

QVm venerit para/
clet⁹ zc. Joā. xv. In psenti
euāgelio chīs intēdit discipu
los tristes de suo discessu ad/
uersus futuras tribulationes animare
Et in eo rangunk tria puncta. Prio em
pnūciat eis z pmittit affutuꝝ cōsolato
rem. Scō erīā affuturas esse tribula/
tiones. Tertio reddit tribulationū cau
sam. Quantū ad pmiuz sciendū est q
chīs ante apl'is diterat iudeos inexcu
sabiles esse: eo q ipe psonaliter venerat:
z erat eis locutus z opa insolita fecerat:
z tamē nō erāt cōuersi. Chrys. Possent
autē discipli dicere. Si ꝙba a te audie/
runt que null⁹ dixit. si opa viderūt que
null⁹ alius fecit: z tñ non ꝓfuerunt: sed
oderunt: z pīem tuū z te cum eo: cuius
gra nos mittis: qualiter digni fide erīt

mus: Ne igit hoc cogitātes turbēt: cō/ solationē eis inducit. Hec ille. Dic g. (Cū venerit paracletus) .i. ꝓsolator. Est em amor dei et ad hoiem venit p gram z dei amorē: ō facit despicere frena/ et amare celestia. z ꝓfter non sentit tribu lario pro frenis: sed gaudiū de celestib⁹ Vñ sequit magna consolatio (quē ego mittā vobis a pre) Ad intellectū aut̄ istor sciendū est ex doctrina scti Tho. j. p. q. xliij. q diuis psonis q̄uenit mis/ sio: qr de rone missionis nō st nisi duo. scz habitudo ad mittentē q̄ in diuis est p originē. z habitudo ad t̄minū missio/ nis: in q̄ oport missum esse nouit/ vl no uo modo. Aliq aūt diuine psone: vt fi/ lius z spūsctūs sunt ab alio: et nouiter possunt esse in creatura p nouū effectū: ō mitti possunt. Non aūt pr: qr non est ab alio. dat tñ se pat creature: nō fm q dare imptat autoritatē dāris sup datū sed fm q impōrat liberā coīcationē ad fruendū. Utrūq aūt tam missio q̄ da rio est p gram gratū facientē. qr nullus alius effect⁹ pōt hor esse rō. Sic aūt fi/ lius visibiliter in carne missus est: ita q̄ue nit ei inuisibiliter mitti: qr q̄uenit ei eē ab alio: z nouo mō esse in creatura p gram Per gram em tota trinitas inhabitat nos. Et ista missio filij attendit fm do na q̄ ad intellectū ptinent: q̄ filio attri/ buunt fm ꝓpriā rōez. pura sapiē aut scīē tie: licz attribuant spūi scto inq̄tū sunt dona: qr ipe est ꝓmū donū. Nō tñ p oia talia mittit filius: sed solū p illa q̄ ita pfi ciūt intellectū vt hō prumpat in amorē qr filius est ybū spiratus amorē. Ideo nun q̄ est missio filij sine missiōe spūsctī/ z econuerso. Et nota q missio filij z.ss. q̄ ad gratū gtū facientē nō distinguūt: sz q̄tū ad origines z q̄tū ad effect⁹ gre. Licz aūt solū duo mittant: tñ oēs mit runt. Vñ pat mittit filiū q̄ ad duo q̄ st de rone missionis. z sil filius et pat spūm sctm. Sed.ss. mittit filiū: z filius seipm: z spūsctūs seipm solū q̄ ad scām tm. .i. effectū gre nō q̄ ad originē. Ideo or.ss. venire: z tamē dicit filius eū se missuꝝ Hec oia habent a scto Tho. vbi sup. et j. dist. xv. z xvj. (spūs ytatis) .i. spūs fi/ lij q̄ est ytas. Vel spūs docentē oēm ve/ ritatem (q̄ a pre procedit) Ex hoc aūt q̄ hic dicit spūsctūm procedere a pre et nō a filio: arguūt greci q a filio non procedat. Sed hoc est ordinatū p eccl'iam. vt ptz ex symbolo: in q̄ or. Qui ex pre filioq̄ procedit. Et hui⁹ rō est. qr spūsctūs realiter distinguit a filio fm fidē catholicā: z nō per materiā. g̃ per formā oppositā forme. Forme em nō opponte: vt albū z dulce/ nō distinguūt suppositā. Non aūt pōt ibi esse oppositio nisi relatiua: neq̄ realis relatio nisi originis q̄ vnus est ab alio. Per h ergo distinguūt: quia vnus eor est ab alio. Cōtra istos etiaz grecos st eor doctores. vt Athanasius in symbolo. z Didim⁹ in li. de spūsctō. z Chrys. Si aūt rō grecor valeret: eodē modo sequit q pat nō mittat spūsctm. qr hic or filius: quē ego mittā. z nō dicit quē ego z pr mittem⁹, (ille testimoniū phibebit de me) Et h dupl'r. Vno mō docēdo vos: z dando loquēdi fiduciā z efficaciā. Alio modo inspirādo z emol/ liendo audientiū corda. (Et vos testi/ monīū phibebit⁹) tanq̄ eius instrumē ta (qr ab initio) ex q̄ cepi pdicare z do cere (mecū estis) et ꝓfter estis idonei testes: quia de visu testimoniū poterit⁹ reddere. Est aūt in hac parte moralē documentū q q vult viuere ꝓsolatus h z in futuro: grat in se spūsctm possidere. Vñ ait Didim⁹. Spūsctm venien tem dns ꝓsolatorē dicit: ab opatione ei nomē imponēs: qr nō solū ds se dignos reperit ab oi turbatiōe reddit alienos: verū icredibile quoddā gaudiū eis tri buit. Sempiterna q̄ppe letitia in eorū corde versat quor spūs habitator est. Hec ille. Quantū ad scām tangit ebs affuturas discipulis iniq̄t psecuti ones: cum dicit. (Hec locutus sum vo/ bis) de odio mei: quod est exemplū: et de aduentu spiritussancti: quod est fir/ mamentū ante q̄ eueniant vobis pcep tiones (vt) cōfortati per expectationez spūsctī (nō scādalizemini) .i. nō ruat⁹ negādo me: vel pdēdo fidē meā. Scan dalon em grece: latine or impactio/ vel ruina. Unde scandalum est z ipe casus

tres ad quã ḋs ipingẽs cadit. Sz ꝛ: si chꝛus ista dicebat vt nõ scãdalizarẽt: t tñ oẽs fuert illa nocte scãdalizati. videt ꝙ chꝛi volũtas ipleta non fuerit. Ad ꝟ dico ꝙ nõ magꝭ ꝟ incõuenit/ q ꝙ iudei nõ fuerint chꝛo pdicante cõuersi: ad ḋs cõuertẽdos pdicabat. Ista em̃ chꝛi volũtas nõ erat ꝟplacirí/ sz signi: q non ꝙ implet. De ꝟ vide s. Tho. j. di. xlvij t. j. q. xix. t. iij. ꝛ. c. xcj. (Absq; synagogis faciẽt vos). i. excoicabũt extra synagogas ſm Chꝛm. Sz ḋ malũ erat apostolis excoicari a iudeis? Ad ꝟ ꝛ Augu. ꝙ in ꝟ ipo fcaꝝ quoddã triste aplis: sz ꝙ iudei nõ suscipent chꝛm aut fidez chꝛi. q̃uis etiã dici possit ꝙ graue erat aplis de synagoga expelli qñ adhuc nõ erant eccle. Et supple nõ solũ vos excoicabũt (sed venit hora). i. i primo est (vt ois ḋ inflcit vos arbitret obsequiũ). i. rem gratã (se pstare). i. exhibere (deo) Ex ḋ ptz ꝙ de iudeis loqꝝ: vt ꝛ Augu. qꝛ nõ ꝛ dñs: sz deo. Sz ꝛ: qꝛ udeoꝝ pncipes ex inuidia t non ex ignorantia tradiderũt dñm: quẽ nouerãt ee heredẽ dei t chꝛm eius. vt ex dictꝭ ptz. Nõ ḋ credebãt se bñ facere/ aplos eius insequẽdo. Ad ꝟ põt dupliꝛ dici. Uno mõ ꝙ aplí hẽbant fere totũ iudaicũ populũ sibi inimicũ t mortalẽ hostem. Et pliares ḋde ex ignorãtia insequebant aplos credẽtes ꝙ oẽs ḋ ad chꝛm ꝙuerterent religionem deũ isrl. paucissimi aũt ista psecutoꝛ sciebãt esse iniustã. Uñ t paulus doctꝰ in lege ignoranter seuiebat in chꝛianos. vt ipe de se testat. j. Timo. j. Est ḋ modꝰ loqndi vt dicat oẽs: cũ pauci deliqnt. sic t pncipes dicebãt ꝙ totus mũdus post illũ abiit. Joã. xij. t aplꝰ ad Phil. ij. Oẽs inqt ḋ sua iq̃rũt: non ḋ iesu chꝛi. Alio mõ vt dicat dñs loqui nõ de pncipib⁹ mãdatib⁹ aplos flagellari vel occidi: sed de mistris ꝟ exequntib⁹. Et redit in idẽ. Est aũt in hac pte morale documentũ: ꝙ plari faciẽtes iniurias excoicatiõis iniustas ex furore. qꝛ odio mouenꝭ: vel ex causa: sunt iudeis similes: qui ex odio excoicabant/ credentes in chꝛm Quantũ ad tertiũ assignat causa tribulationũ futurarꝝ aplis: et in hoc ipo habẽt aliqualẽ ꝛsolationis causam. Dicit ergo (Et hec faciẽt vobis: qꝛ non nouerũt pꝛem ne q̃ me) Chꝛyf. Quasi dicat. Sufficit vobis in cõsolationẽ ꝓpter me t pꝛez hec pati. Hec ille. Sed quõ dicit ꝙ nõ nouerũt pꝛem: cuz notus esset in iudea ꝺs? Ad hoc dico ꝙ nouerãt illũ in generali. in q̃rum deus erat: sed non in q̃rũ erat pater habẽs filiũ naturalẽ ḋ eis pdicabat. Si em̃ cognouissent/ nũq̃ dñm gℓie crucifixissent. j. Coꝛ. ij. (Sed hec locutus sum vobis: vt cũ venerit hora: eoꝝ reminiscamini: qꝛ ego dixi vob) t ꝓter in ea fide pfi/ stamini. Est aut in hac pte morale documentũ: vt qui ꝓpter deũ patit aut fatigatur: si vult cõsolari/ cogiter illũ pro ḋ patit. Unde Greg. ait in. ij. moral. Cũ in hac vita ea ḋ nolumꝰ patimur: neces se est vt ad eum ḋ inuitũ velle nõ põr/ studia nostre volũtatꝭ inclinemꝰ. Magna ḋppe est cõsolatio in eo qõ displicz ꝙ illo ordinãte erga nos agitur: cui non nisi iustũ placet. Hec ille.

In vigilia Pentecostes. Textus euange. Joã. cap. xiiij.

Si diligitis me manda/ta mea ſuate. Et ego rogabo pꝛem t alũ paracletũ dabit vobis vt maneat vobiscũ in eter nũ: spiritũ veritatis quem mũdus non potest accipere: qꝛ non videt eum: nec scit euz. Uos aũt cognoscetis eum: qꝛ apud vos manebit: et in vobis erit. Non reliquam vos orphanos: veniam ad vos. Adhuc modicũ et mũdus iam me nõ videt. Uos autem videbitz me: quia ego viuo t vos viuetis. In illo die vos cognoscetis quia ego ī patre meo: t vos in me: et ego in vobis. Qui habet mandata mea et seruat ea: ille est qui diligit me. Qui autẽ

diligit me. diliget a patre meo. et ego diligā eum: et manifestabo ei meipsum.

SI diligitis me mandata mea seruate ꝛc. (Jo. xiiij. Pñs euāgeliū ex se ptz: pauc; excepti; q exponenk. Dr ḡ (Si diligit; me: mādata mea seruate). i. seruabit;. Hoc em̄ ē effect⁹ ꝛ signū dilectōis amici voluntatē cōplere. (Et ego rogabo pzem ꝛ aliū paracletū dabit vob). i. aliū ꝓsolatorē ꝛ aliū aduocatū. Hā paracletꝰ interpꝛatat ꝓsolator: et aduocatꝰ: ꝛ chr̄s fuit ꝓsolator apl̄oꝝ ꝛ ēt aduocatus: inq̄ntū hō orans p eis: ꝛ inq̄ntū ds nō orādo: sz factēdo vt orarēt ipi. Silr ꝛ sctūs spūs fuit eoꝝ cōsolator: qz cū sit amor accēdit eos amore dei: ꝛ ꝓpr sentiebāt maxīmā dulcedinē ō celestib⁹: ex q̄ seqbat q̄ min⁹ sentirēt aduersa mūdi. Fuit ēt aduocatꝰ: nō orādo: sz ꝓuocādo apl̄os ad orandū (Vt maneat vobiscū in eternū) Et in ḥ fz Chrys. innuit q̄ spūs sctūs nō erat moriturꝰ sic chr̄s q̄ eos p mortē deseruit corpalit. Manet autez spūsctūs i eternū nobiscū. nisi eū p pcm repellam⁹ (Spiritū veritatis quē mūd⁹) id ē homines mūdani (nō pt accipe) nisi cōuertat Greg. v. moral. Spiritus sanctus oēm quē repleuerit: ad despiciendū mundana accendit. Et qm̄ mūdana corda solū visibilia diligūt: hūc mūd⁹ nō accipit. qz ad diligēda inuisibilia ñ assurgit. Sec'lares ereni mētes q̄nto se foras p desideria dilatāt: tāto ad receptōez illi⁹ sinū cordis angustāt. Hec ille. (Qz nō videt eū) pure ꝛ idubitate fidei oculus (nec scit eū) p experientiā suauitatis eius (Vos āt cognoscetis eū). s. p experimētū ꝓfectōis ei⁹ q̄ mō mūdani eū cognoscere nequeūt. (qz apd vos mānebit ꝛ i vob erit) ꝛ ꝓpr ad pñtiā suā influet vob fidem ꝛ amorē: vt videat; ꝛ sciat; eū. (Nō relinquā vos orphanos: veniā ad vos. Adhuc modicū ꝛ mūd⁹ me tā nō videt). i. ñ videbit. Et loq̄t̄ fm Theo. ō tpe resurrectōis in q̄ soli apl̄i illū viderūt. Vel fm Chrys. loq̄t̄ de tpe future felicitatis Utroq; aūt tpe. s. resurrectōis ꝛ felicitat; apl̄i habuerūt vitā. s. letā ꝛ ꝓsolatā Et iō subdit (Vos aūt videt; me. quia ego viuo). i. sum vita p essentiam: ꝛ ꝓpr do vob vitā pticipatā q̄ mō viuit; p gratiā: q̄ etiā (ꝛ vos viuet;) in futura resurrectiōe mea p fidē reparatā: ꝛ i futura resurrectiōe vestra p gratiā ꝓsūmata; (in illo die). s. resurrectiōis vl̄ gl̄ie (vos cognoscetis) p aptionē sensus ad intelligētiā scripturaꝝ q̄ ad dē resurrectiōis: vel p visiōnē deitat;: q̄ ad aliā dē (qz ego in patre meo: ꝛ vos in me: ꝛ ego in vobis) supple sum vel ero: sz alio ꝛ alio modo. (Qui habet mandata mea ꝛ seruat ea: ille est q̄ diligit me. Qui āt diligit me diliget a pze meo: ꝛ ego diligā eū: ꝛ manifestabo ei meipm) Ergo manifestatio id est visio finis est ꝛ pmiū amoris.

In die Pentecostes. Text⁹ euang. Jo. ca. xiiij.

SIquis diligit me: sermonem meum seruabit. Et pater meus diliget eū: ꝛ ad eum veniemus et māsionē apud eū faciem⁹. Qui non diligit me: sermones meos nō seruat: sermonē quē audistis non est meus. sed eius qui misit me patris. Hec locutus sum vobis apud vos manēs. Paracletus autē spūsctūs quē mittet pater in nomīe meo. ille vos docebit oīa: et suggeret vobis oīa q̄cunq; dixero vobis. Pacē relinquo vobis: pacem meā do vobis. Nō quō mūdus dat ego do vobis. Non turbet cor vr̄m: neq; formidet. Audistis q̄ ego dixi vobis. Vado ꝛ vēio ad vos Si diligeretis me: gauderetis vtiq; quia vado ad patrem: qa pater maior me est. Et nunc dixi vobis ꝓius q̄ fiat: Vt cum

factum fuerit credatis. Jã non multa loquar vobiscuꝫ. Venit enim princeps mũdi huius et in me nõ habꝫ quicq̃. Sed vt cognoscat mũdus quia diligo patrem. et sicut mandatũ dedit mihi pater sic facio.

SI quis diligit me sermonẽ meũ seruabit ꝛc. Jo. xiiij. Circa ea q̃ in pñti euãgelio dicunt Sciẽdũ est q̃ in nocte q̃ chr̃s est captꝰ multa apl̃is dixit. et inter alia q̃ post modicũ mũdꝰ eũ nõ videret q̃uis visuri essent illũ discipli sui. Et loqbat chr̃s de visiõe fidei et non rectã diuinoꝝ. Judas aũt nõ ille scarioth̃s:qz alij ꝙsanguineꝰ chr̃i: ammiratꝰ est rãq̃ hũilis q̃ apl̃i toti mõdo p̃ferrent et iõ inrogauit di.(Dñe q̃d factũ est:) id est q̃ est cã(qz mãifestaturꝰ es nob re ip̃m et non mundo) Huic aũt petitioni chr̃s rñdit p ꝓba pñtis euãgelij:i q̃ tria pũcta tangunt:q̃ sũt Discretio/Manifestatio/et Exhoꝛtatio.

Quãtũ ad ꝑmũ chr̃s tangit illud vñ discernit mũdꝰ a discipul chr̃i:qõ est cã p̃dicte mãifestatiõis. Est em̃ hec cã vt Aug. ꝺr:ipa dilectio. Dr̃ g̃(Siqs diligit me sermonẽ meũ seruabit).i.ea q̃ ego volo et doceo faciẽda: faciet. Proꝑiũ ẽ em̃ amicoꝝ eadẽ velle et nolle. Etsi duo sint amici q̃ꝝ alter nõ possit male velle neq̃ male iudicare vt deꝰ:iustũ ẽ vt alt̃ amicꝰ se etꝰ volũtati i oib̃ subjiciat:ita q̃ nihil velit nisi iplicite subintelligẽdo q̃ illõ deo placeat:et oĩa faciat q̃ deꝰ iubet.(Et p̃ meꝰ diliget eũ) Si deꝰ patꝛ hõ eẽt:vtiq̃ diligẽtes filiũ diligeret.qz nullꝰ p̃ dei filiũ sine p̃e diligere. Rõ ei dilectiõis filij ẽ ipa etꝰ bõitas siue essentia:q̃ eadẽ nũero ẽ p̃is:et q̃r etiã p̃ diligit. Nihil aũt vt ait Amb.ẽ tãinter nature q̃ diligẽtẽ se diligere. Verũ tñ qz deꝰ p̃ ẽ deꝰ:nõ iõ nos p̃ amat qz nos filiũ amamꝰ.sz ecõuerso.iõ amamꝰ qz ille amat:ita q̃ amoꝛ dei ad nos ẽ cã nr̃i amoris ad illũ yt ad filiũ dei. Rõ em̃ amaremꝰ nisi deꝰ vellet nob inesse h̃ bonũ qõ est amare deũ. Velle aũt nob bonũ:ẽ nos amare. Jgit̃ ꝺr chr̃s(Siqs diligit me diliget a p̃re meo)nõ qz antecedẽs isti ꝙditional sit cã q̃r;sed q̃a añ cedẽs et q̃ns sẽ iseparabilia i ꝟitate(et ad eũ veniemꝰ) Pat̃ q̃dẽ venit seip̃m donãdo:nõ aũt missꝰ ab aliq̃:qz nõ est ab aliq̃.filꝰ aũt dat̃ et mittit. Dicunt aũt diuine p̃sone venire ad nos:qñ faciũt i nobis nouiter effectũ gratie gratũ faciẽs̃ p quã ipas p̃sonas habemꝰ. Vñ Aug. Veniũt subueniẽdo:venimus obediendo. Veniũt illuminãdo: venimus intuendo. Veniũt impellẽdo:venimꝰ cupiẽdo. Hec ille. Sed q̃re hic nihil dicit de aduentu spũssci/sed solũ patris et filij: Ad h̃ dicit Aug. q̃ cũ in deo sit vnitas essentie cum pluralitate p̃sonaꝝ: aliq̃n chr̃istus de trib̃ p̃sonis mentionẽ facit ad insinuandã personaꝝ distinctionez: aliq̃ãdo de duab̃ sine tertia:ad insinuandam essentie vnitatẽ:et nõ ad expellẽdam tertiã p̃sonam sc̃z spiritũscim̃:de q̃ dixerat supra vt maneat vobiscũ in eternum. Vel potest dici q̃ posito patre et filio intelligit spũssanctꝰ:quia est amoꝛ vtriusq̃:et quia est cluſdẽ substãtie cum eis(Et mansionẽ apud eũ faciemꝰ) id ẽ moꝛam ꝓtrahendã Greg. in omel. In q̃rundã eteni coꝛdib̃ venit et mansionem nõ facit:qz p cõpunctionẽ quidẽ respectũ dei p̃cipiũt.sed tentatiõis tpe hoc ip̃m quod cõpuncti fuerãt obliuiscunt. sicq̃ ad ꝓpetranda petã redeũt:acsi hec minime planxissent. Qui g̃ deum vere diligit :et ad eũ dñs venit et mansionem facit:et sic eũ diuinitaz amoꝛ penetrat: vt ab hoc amoꝛe:tentatiõis tpe nõ recedat. Ille aũt vere amat cuꝰ mentẽ delectatio p̃aua ex ꝙsensu nõ supat. Hec ille. Jdẽ quoq̃ ibidẽ. Tãto aũt quisq̃ a supno amoꝛe diſiungit̃:quanto iferiꝰ delectat. Unde subdit (qui non diligit me:sermones meos non seruat.)et consequenter ad eum diuine persone non veniunt p effectus gratie sue. Chr̃y. Vel aliter intelligendum est hoc totum: Et istimauit em̃ Judas sicut moꝛtuos videmus in somno:ita et se eum esse visuros. Vñ q̃rit. Quid est q̃ debes te no-

bis manifestare nō mūdo. Ue nob qm̄ morier⁊: ⁊ vt mortu⁹ nob dēs assistere. Ne igit̄ h̄ suspicek: ōr (ad eū veniem⁹) q. d. sic̄ pat̄ manifestat seip̄m: ita ⁊ ego (⁊ māsionē apd eū faciem⁹) qd somnio rū nō est. Hec ille. Ne aūt alic̄s credat q̄ chr̄s suū fmonē hr̄et a se: subdit. (Et fmo. quē audi. nō est meus). i. nō inest mihi a me. Et est sil̄is mod⁹ loquēdi: vt cū ōr Virgil̄. Urbē quā statuo vr̄a ē (s⁊ ei⁹ q̄ misit me p̄r̄is). i. illū a p̄e meo na scēdo accepi. Ex q̄ etiā seq̄k q̄ q̄ talē ser monē nō fuat: p̄em nō diligit. Est āt sciendū q̄ p fmonē chr̄i q̄ttuor possum⁹ itelligere. P⁊io ip̄a ꝟba q̄ ex ore ei⁹ re/sonabāt. Scdo ip̄am imaginatōez ꝟbo rū. Tertio ip̄os mētales ꝛcept⁹ intelle ctus possibil̄ ei⁹: q̄ dn̄r ꝟba mētis / seu cordis. fm em̄ hec tria in q̄ libz hoie est triplex ꝟbū. vt docz s. Tho. j. q. xxxiij. ⁊ Quarto ip̄m ꝟbū diuinū qd fil⁹ dei est: seu ip̄az ei⁹ subam diuinā. Tria p⁊i ma ꝙuenit̄ chr̄o inq̄tū hō: ⁊ inſūt ei a se imediate ⁊ a deo ꝓncipal̄r. q⁊ si ds ē cā ois create cāe: ē etiā cā ois creati effectus. Scdz aūt nō est a chr̄o: sz est chr̄s ⁊ est a p̄e. In hac p⁊e est l̄rale documentū. de q̄ Greg. in ho. a⁊t. Sz ecce si ynusq̄sq⁊ vr̄m req⁊rat an diligat deū: tota fiducia ⁊ secura mente rn̄det: diligo. In ip̄o aūt lectōnis exordio audist⁊ q̄d ꝟitas dixit. Si q̄s diligit me: fmonem meū fuabit. P⁊obatio g̃ dilectōis est exhibitō op⁹. Hic in ep̄la sua ide Jo. a⁊t. Qui ōr q⁊ diligo deū ⁊ mādata ei⁹ nō custodit: mēdax est. Uere em̄ diligi/m⁹ si mādata ei⁹ fuam⁹. Hūc̄ est amor dei ocios⁹. opak em̄ mag̃ si est. si aut⁊ opari renuit: amor nō est. Et infra. De dilectiōe ꝙditoris lingua: mens: ⁊ vita req⁊rak. Hec ille. Uoz⁊r aūt sciēdū est: q̄ fuit dei in hac vita tria potissime desiderār: q̄ chr̄s in hac ꝓma p⁊e euāge lij ꝓmittit. P⁊imū q̄dem est dei amor. quē ꝓmittit cū spōdet. ss. se missurū. qui fm Greg. amor est. s. p⁊is in filiū: ⁊ ecō/uerso. Sz tn̄ vt suscipiam⁹ a chr̄o mit/rendū: necessaria est ꝓmo cordis purifi catio. Greg. Certe si domū vr̄am q̄sq̄ diues aut ꝓpotēs amic⁹ intraret: omi fe stinātia dom⁹ tota mūdaret: ne q̄d for/te esset qd̄ oc'os amici intrātis offende ret. Tergat igit̄ sordes p̄ui op⁹ q̄ deo ꝓparat domū mētis. Hec ille. Et h̄ q̄/tum colligit ex scr̄ura q̄ ad tria petā p cipue. P⁊io duplicitat⁊. Sap. j. Spūs sctūs disciplie effugiet fictū. Scdo car nalitat⁊. iō subdit. ⁊ auferet se a cogita tionib⁹ q̄ sunt sine itellectu. Tertio ela tiōis. iō subdit. ⁊ corripiet. i. expellet a supuenīēte inīq̄tate. i. ineq̄litate. Ill's aūt est ineq̄lis magis supbo / q̄ nō vult parē. Scdo necaria est ꝓfunda hūilia/tio. q⁊ libent spūs sc̄ ⁊ hō vadit ad ho/spitiū in q̄ honor⁊ād⁹ est. Eccl. iij. Mag̃ potentia dei sol⁹: ⁊ ab hūlib⁹ honor⁊at⁹. Qui emittis fontes in cōuallibus. Gen. j. Spūs dn̄i ferebat sup aq̄s. i. su per cordе dulci ⁊ māsuero. Ecōtra spi/ritus malign⁹ recedet sup terrā. i. fre/nos: datā sibi ad māducandū ⁊ incorpo randū. Gen. iij. Terrā comedes. Et su per aerē. i. supbos: datū sibi ad habitā/dum. Eph. ij. P⁊incipē aeris hui⁹. Et sup ignē gehēne: datū sibi ad cōbustio/nem. Matt. xxv. Discedite ⁊c̄. Et sup ignē cōcupiscētie: datū sibi ad succendē dum. Osee. vij. Oēs adulterātes qua si cliban⁹ succēsus a coq̄nte. Tertio ne/cessaria est tranq̄llitas mētis. Esa. lxvj fm aliā rn̄siationē. Sup quem req⁊escet spūs me⁹ nisi sup hūilez ⁊ q̄etū: Scdm desideratū est amoris ꝙfuatio quā spo pondit ibi: ⁊ māsionē ⁊c̄. Confuak autē ignis spūsscti sic̄ et malialis p tria: scz Suppositionē cineris. i. memoriā mor tis. ⁊ p lignoz apposit̄onē. i. bonoz ope rū ꝓinuatōez: ⁊ p sufflationē. Sz tres sc̄ sufflatores. s. ip̄e hō feruētia deside/ria cōcipiēdo. Eccl. xxvij. Si sufflaue/ris quasi ignis exardebit. Et chr̄s hūc ignem spirās: ip̄m magis inflāmando. Joā. xx. Insufflauit ⁊ dixit. Accipite spm̄ sc̄m̄. Et diabol⁹ q̄ exufflādo extin guit. Esa. lvij. Ecce ego creaui fabrū sufflantē in ignе p⁊unas. Sz extinguē/do illū: accendit cōcupiscentiā. Tertiū desideratū est p aliquē modū scire se es se in amore dei. ⁊ hui⁹ chr̄us dat signū ibi. Si q̄s dili. me ⁊c̄. Sūt aūt sup hoc

signū tria alia. s. abūdātia lachrymax. remissio iniuriax: z desideriū supnoꝝ. In cuius signū. ss. in triplici sig visibili appuit. s. sup chām trāsfiguratū i specie nubis habētis guttas būoris: z sup ipz baptizatū in specie colūbe felle carētis. z sup collegiū aplicū in specie ignis: q semp tendit sursum.

Quantū ad scām chīs tetigit modū q eis dēbat manifestari q ad fidez pfectā z plenā noticiā diuinoꝝ: cū subdit. (Hec locu. sum vo. apō vos manēs). s. fm psentiā corpalē. q. d. Modo nō possetis ꝓter indispōnē vram illā plenaz noticiā capere: vñ expedit vob vt vadā a vob corpalit. vt cū pze z spūsctō veniā spūaliter. Aug. Alia est illa māsio quā promisit futurā. alia vo hec quā psentē est se testat. Illa spūalis est atq iutrinsecus mentib reddit. hec corpalis foris secus oculis atq auribus exhibet. Hec ille. (Paracletꝰ aūt spūsctūs) Nota q paclerus idē est qō aduocatꝰ / vel cōsolatoꝛ: z hic p cōsolatoꝛe ponit: qz chīs tristib loqbat (quē mittet pr in nomie meo: ille vos docebit oīa) necessaria ad salutē p vob z p docēdis a vobis (et suggeret vob oia q̄cunq dixero vobis) Est aūt h mltiplex dubitatio. Et ꝓma est. Quenā psona diuia sit ista de q̄ est h fmo. nam q̄libet pōt dici. ss. Ad h dr q fm Didimū z oēs sctōs: ista psona ne q̄ est pr: neq filiꝰ. Et h ptz: qz a pze mittit: z in noie filij mittit. Est tū aduertē dū ex doctria s. Tho. j. ꝑte. q. xxxvj. q spūsctūs sumi pōt in vi duax dictionū z isto modo ꝓcedit argumētū factū q q̄ liber diuina psona dr. ss. qz q̄liber eoꝝ est spūs et nō corpus. z sctūs: z nō malꝰ Sumit etiā in vi vniꝰ dictionis: sic et h ipm qō dico Joānes: petrꝰ. z sic ex accōmodatiōe vsus diuine scripture est nomen tertie psone p modū amoris ꝓcedentis. Processio em amoris z relatio nes ad eā ꝓmanentes: z psona sic ꝓcedēs ꝓter ignorantiā nr̄am solū ex accōmodatione habēt ꝓpria noia. Rōnabiliter aūt sic noiatur ista psona vt dr. Primo: qz pr z filꝰ coiter sc spūs: z sc sctī. Vñ dr Aug. xv. de trini. Qui cōis est amb bob: id ipe ꝓprie vocat qō ambo coiter Scdo: qz spūs qō impulsionē z motum dicit: amoꝛi cōperit ꝓpellenti in amatū Hec oīa scūs Tho. Scda dubitatio est: cur dicat paclerus. i. aduocatus vel cōsolatoꝛ. cū pmū etiā filio ꝓueniat. de q̄. j. Joā. ij. dr. Aduocatū habem apd pzem. Scdm vo cōueniat pri. De q. j. Loꝛ. j. dr. Pax miscdiax z ds totiꝰ cōsolatiōis. Ad h dico q omis effectꝰ del in creatura siue ad extra cōmunis est oibus diuinis psonis: iuxta regulā theologicā: q̄ est. q indiuisa sc opa trinitatiꝭ: scz ad extra. Aliqs tñ effectꝰ alicui psone appꝛopꝛiat. Sic em pri appꝛopat potentia: filio sapia: spūsctō bonitas: Ita z appꝛopꝛiant eis opatōnes in qb ista pcipue appent. iuxta doctrinā s. Tho. in. ij. di. iij. Ad argumentū q̄ dico. q esse cōsolatoꝛez qō oib cōe est / dr de spūsctō. Prio: qz qō cōuenit oib cōuenit etiā singulis. z spēal r de illo dicit q tūc visibil r mitrēdus erat. Scdo: qz bonitas cōsolantis: z benignitas in consolando / magis q̄ eius sapia aut potētia manifestari videt. io esse cōsolatoꝛē forte appꝛopꝛiat ei cui z bonitas. Esse aūt aduocatū oād cōperit solū chīo vt hō est. sed oare faciēdo ꝓperit spūsctō. Id circo em vt dr Greg. ss. aduocatꝰ dicit: qz p erroꝛe delinquentiū apō iusticiam pis inuenit: dū eos qs repleuerit exorantes facit. Hec ille. Cōperit etiā alis cū sit opus ad extra. Ad argumētū aūt cōtra hoc dico q chīs spiritū sctī dicit paraclerū: nō pncipaliter rōne aduocatiōis: sed rōne cōsolatiōis: qz merētibus loquebat. Chrys. Cōtinue aūt eum paraclerū vocat ꝓter cōtinentes eos tribulatiōes. Hec ille. Dico scdo: q cum homo potissimū ex amoꝛe potꝰ q̄ ex potentia / vel sapientia prouocet ad oꝛonem: fortr q oare per nos appꝛopꝛiat spiritui sancto. de quo dicit aplis Ro. viij. q postulat. i. nos postulare facit pro nobis gemitib inenarrabilib.

Tertia dubitatio est. Utrū cum dr spūsctūs mitti a patre in noie filij: spiritussanctus debeat dici / et nominari filius? Ad hoc dico primo q sic: ideo

dicit:qz spūssctūs dabat fidelibꝫ visibiliter aliqñ ad inuocatiōez nois chr̄i. Vz eñ ꝓpa forma baptismi sit i noie trinitatis:tñ ex spāli cā z ꝓsilio spūssti apli aliq̄ tpe baptizauerūt in noie chr̄i ad reddēdū nomē chr̄i amabile:vt patz Act.xix.z p sctm Tho.iij.p.q.lxvj. Dico scdo melius z fm mentē Didymi.li.ō spūsctō.qz sic filius dicit se venisse i noie patris sui Joā.vij.nō qz esset pater:sz qz erat filius patris eiusdē essentie z nō ꝓsone:z subiecit fideles suos patri. Jta et spūssctūs venit i noie filij.nō qz sit filius sz qz est spiritus filij:fm Apli Gal.iij eiusdē essentie z nō ꝓsone ab eo pcedēs z ei fideles ꝓfigurās. inq̄ntū p illuz ad optamur in filios dei. Juxta illō Gal. iij. In quo clamamus abba pr̄. Quarta dubitatio ē. Cur dicit.ille vos docebit oia:cū docere videat appropriatū ei cui appropriat sapiētia.i.filio de q̄ dr̄ Jo.j Illuminat oēm hoiem venientē in hūc mūdū. Ad hoc aūt videt dicere Aug. qz cum docere trib⁹ ꝓsonis conueniat:h attribuit chr̄ist⁹ spūisancto non quia ei appropriet:sed vt in noticiā spiritussci venirēt discipuli. Aut eñ. Nunqd aut dicit filius z docet spiritussctūs:vt dicente filio verba capiam⁹:docente aūt spū eadem ꝟba intelligam⁹. Omnis eñ dicit z docet trinitas:sed nisi etiā sigillatim cōmendaret:eā nullo modo hūana capere vt oportz posset infirmitas. Hec ille. Vel possumus dicere qz filio appropriat docere imediate illuminando:sed spūisctō docere mediate:inflāmando z disponēdo ad susceptiōez illūinatiōis filij. Nā aialis hō nō pcipit q̄ dei sunt.j. Cor.ij. Jō spūs cuius est nos bonos et spūales facere:docet nos efficiēdo doctrine capaces. Quinta dubitatio est. Quō dicat spiritussanct⁹ apl̄is suggerere:cū vt dr̄ Greg.suggerere soleat cē minoris. Ad h̄ dico/qz cū suggerere sit sūmittrare z etiā latēter suadere:spūssctus sic Greg.dr̄:suggerere dr̄:nō qz nobis sciam ab imo afferat:sz ab occulto. Hec ille. Et dr̄ ab imo.i.q̄si iferior sic fu⁹ de aliqb⁹ docet dñm. Vel sz Aug. suggerere est ad memoriam reducere. Sicut enim dicit Theophil⁹:spiritus sanctus docuit quecūqz christus nō dixerat tanqz importabilia: z cōmemorauit quecunqz dixerat:sed obscuritatis causa:vl̄ intellectus tarditate commendare memorie nequiuerunt.

In hac parte est morale documentuz vt q̄ apperit noticiā diuioz:studeat diuino amore z moz bōtate pollere. Greg.i omel. Nisi aūt idē spūs cordi adsit audiēt̄z:ociosus est fmo doctor̄z. Nemo g̃ docēti homini tribuat q̄d ex ore docētis intelligit.qz nisi intus sit q̄ doceat: doctoris lingua exteri⁹ in vacuū laborat. Hec ille. Jtez moralit sciendū est qz spiritus aduocatus dicit. Est eñ aduocatus bonus qui scit sapienter consulere/luculenter suadere/z porenter vincere:idcoqz tria requirit:sapientiā/eloquentiam/z constantiā. Et sapientia sine eloquētia est inutilis.z eloquētia sine sapiētia est garrula:z vtraqz sine cōstantia est fraudulosa. Jdeo dominus apl̄is dedit spūsanctū i linguis z igne. Jn linguis quidē:quia dedit eis facundiam. Jn igne ꝟo qui lucet z ardet:qa dedit eis lucidam sapientiā z feruentē constantiam. Sed multi sunt habētes linguam inflammatam quidem:nō isto igne:sed infernali. Jac.iij. Lingua inflammata a gehenna. Nota qz de⁹ fm triplicem prouinciam fecit triplex linguagium vt ita dicam siue idioma. Et idioma celestis regionis est deū laudare. Psal. In secula seculoz̄ laudabunt te. Regionis ꝟo terrestris ē d̄ terrenis tractare. Jo.iij. Qui de tra est:d̄ terra loquit. Jnfernalis ꝟo est deū blasphemare. Esaie.viij. Jrascit scilicet dāna tus:z maledicit regi suo. Cognoscitur autem quis ad loquelam cuius sit regionis. Nam loquela tua manifestum te facit. Matthei.xxvj.

Quantū ad tertiū tangit exhortatio chr̄i ad discipulos d̄ p̄scuerātia. Ad cuius intellectum sciēdū est qz fm qz dr̄ ab Augu.sup Joā.z de verbis dñi:et sctō Tho.in diuersis locis: triplex est par.s.mūdanoz̄:z sanctoz̄:z beatoz̄um Et secunda includit primam:non econ

verſo:z tria ſcdaz:ñ ecõuerſo. Pax mũ/
danoꝝ ñ ẽ vera niſi qtũs aliq̃d ꝓticipat
de pace ſctõꝝ:qz extrinſecꝰ tmmõ eſt.
Nã eſt apparẽs vnio anioꝝ. Pax ãt ſan
ctoꝝ:ſic̃ dictũ eſt ſup̃ feria q̃nta poſt pa
ſca/tria req̃rit. Nã cũ ſit tranq̃llitas or/
dinis ſm Aug.z hõ habeat triplicẽ or/
dinẽ.ſ.ad ſeip̃m:z ad ꝓximũ: z ad deũ:
ad eã req̃rit Prio tranq̃llitas in ſeipo:
q̃ntũ ad tria q̃ in hoie debẽt ordinari.ſ.
q̃ ad intellectũ/ne erroꝛe aut affectiõe
inordinata ꝓturbet:q̃ ad voluntatẽ:vt
ſm intellectũ dirigat:q̃ ad ſenſum:vt ſz
volũtatẽ z rõnẽ regulet z nõ ꝓturbet in
ordinatis paſſionib⁹. Scõo tranq̃llitas
ad ꝓximũ p vinculũ amoꝛ. Tertio trã
quillitas ad deũ p charitatẽ ꝙſoꝛtium.
Vñ Aug.de ẏbis dñi:diffinies pacem
ſctõꝝ ait. Pax eſt tranq̃llitas mẽtis.ſ.
q̃ ad rationẽ:ſerenitas animi q̃ ad ſen/
ſum:ſimplicitas coꝛdis q̃ ad voluntatẽ
amoꝛis vinculũ quo ad ꝓximũ: ꝙſoꝛtiũ
charitatis q̃ ad deũ. Pax ẏo btõꝝ iclu/
dit omnia q̃ ſunt de ratiõe britudinis:
vtpote impoſſibilitatẽ amittẽdi tranq̃l
litatẽ p̃dictoꝝ ordinũ. Sic g̃ p̃ſentẽ lit/
teram exponere debem⁹ ſm mentẽ Aug.
(Pacem) ſctõꝝ relinquo vobis.vt.ſ.eã
toris viriꝫ amplecti velitis.Augu. de
ver.do. Nõ poterit ad hereditatẽ dñi p
uenire q̃ teſtamentũ pacis noluerit ob
ſuare.nec põt cõcoꝛdiã habere cũ chriſto
q̃ diſcoꝛs voluerit eſſe cũ chriſtiano. Hec
ille.(Pacẽ meã).i.pacem quã habeo:z
vos nõ habetz neqꝫ hic hãe poteſtz:cum
ſit btõꝝ(do).i.dabo(vobis)i futura fe/
licitate p effectũ:nũc aũt do p ſponſio/
nẽ z infallibilẽ ſpem (Nõ quõ mundus
dat ego do vobis)In trib⁹ em̃ pax chriſti
quã nob datur⁹ eſt:imo z quã dat in p̃/
ſenti:a pace mũdi diſtinguit.ſ.in p̃fecti
one:in veritate:z in fine. Pax em̃ mun
di eſt imp̃fecta:quia tm̃ exteri⁹ quietat
Vñ Eſa.xlviij. Nõ eſt pax impijs dicit
domin⁹.ſ.p̃fecta. Eſt etiã ficta:quia lo
quunt mũdani pacem ꝓximo ſuo: mala
aũt in coꝛdib⁹ eoꝝ:vt dic̃ Ps. Et ordi/
nat iſta pax ad quiete fruendũ tpalib⁹
bonis. Sed vtraqꝫ pax chriſti eſt p̃fecta
z vera:z ad eterna bona ordinata. Sz
qz dixerat dñs:pacem relinq̃ vobis:qõ
eſt recedentz ꝙz Chriſ.ne ex amoꝛe tur/
bent vt timoꝛe formident:ſubdit (non
turbet coꝛ veſtꝝ neqꝫ formidet) eo q̃ ſo
li q̃ſi agni inter lupos remaneatz. Nam
(audiſtz qz dixi vobis: vado z venio ad
vos).i.nõ ita recedo q̃n venia vos ſepe
inuiſere z viſitare. Sz qz h̃ totalit non
ꝙſolabat eos:ſubdit(Si diligeretz me)
amoꝛe amicicieret z rõnabiliꝰ(gaude/
retz vtiqꝫ)de meo diſceſſu:nõ vt ſic:ſed
vt eſt mihi bonũ(qz vado ad patrez ſm
hũanitatẽ:z ſic gaudebo nouo modo de
mea aſcenſiõe z ſeſſione ad dexterã pa/
tris. Vado aũt ad illum(quia p̃ maioꝛ
me eſt)nõ q̃ ad meã deitatẽ/q̃ eadẽ eſt
cũ paterna:ſed quo ad hũanitatẽ. Põt
tũ ſm Hila.pater dicit maioꝛ nõ prãte:
ſed autoꝛitate p̃ncipali vel donantz:ſed
filiꝰ nõ eſt minoꝛ ſed eq̃lis. Ego aũt ad
do q̃ ſane intelligẽdo eo modo q̃ pater
eſt maioꝛ/filiꝰ eſt minoꝛ.ſ.oꝛigine. Naz
ſicut eſſe minoꝛẽ:eſt eſſe a quo alius:ita
minoꝛ eſt q̃ eſt ab alio. Et h̃ exp̃ſſe ſen/
tit ſ.Tho.in ſuo ſimili de po.q.x. ar.j.
vbi ꝙcedit filiũ eſſe p̃ncipiatũ. Iſta tñ
nõ ſũt coꝛã rudib⁹ aſtruẽda:qz foꝛte ma
le ſonarẽt.(Et nũc dixi vobis p̃uſqꝫ fi/
at)de mea moꝛte z reſurrectiõe z aſcen
ſione(vt cũ factũ fuerit)z cõpletũ foꝛtis
hoc(credatis)nõ caip̃a que videbit⁹ ſm
Aug.ſed etiã chriſtũ filiũ dei:q̃ hec po
tuit facere z p̃nunciare. Sz hic eſt q̃/
ſtio vna quia ex dicto Aug. videt ſequi
q̃ paſſio vel reſurrectio aut aſcẽſio chri
quo ad apl̃os qui iſta viderunt:nõ ſint
articuli fidei. Sed dicẽdũ eſt q̃ licet vi
derent hominẽ moꝛi:ramẽ q̃ ille homo
eſſet de⁹:hoc nõ videbãt:ido fide crede
bant deum moꝛtuũ:z ſic de aliis. Sub
dit autẽ chriſtꝰ aliã cauſam:qua debe/
bant apoſtoli de eius moꝛte ꝙſolari.q̃a
nõ patiebat ꝓter aliq̃d ſuũ delictũ.ſed
innocẽter:cũ dicit (Jam nõ multa loq̃r
vobiſcũ)quaſi dicat ſm Bedã. Tẽpus
vrget vt capiar ad moꝛtẽ:(Venit enim
p̃inceps mundi huius) id eſt hominuz
mundanoꝝ. Eſt autem ſm Auguſtinũ
iſte p̃inceps diabolꝰ:qui malis homi/
nib⁹ dominat: non rõne creationis:ſed

seductiõis. Vēlt āt ꝯt ad coꝛ Jude vt me ꝓdat.ꝛ ad coꝛ iudeoꝝ vt me crucifigāt(ꝛ i me non hꝫ q̄cq̄)q; vt ỏt Bernꝰ. Pctm̄ chr̄s necꝫ ꝓtraxit necꝫ ꝓmisit. Sꝫ q̄re moꝛiebaꝝ si ñ habebat pctm̄: cū pēa pcti sit moꝛs? Ad hec rñdet ipe v.(Sꝫ) supple moꝛio:(vt cogſcat mỏs)ly vt stā te ꝓsecutiue et ñ causalit. Nō em̄ h̄ fine moꝛiebaꝝ vt id scirem? sed eo moꝛiente p pctō alioꝝ ꝓñr hoc sciuim? (q; diligo p̄rem)cui vsq; ad mortē obedio(et sicut mandatū dedit mihi pat)vt.s.p salute pctoꝝ moꝛiar(sic facio)Jn q̄ nobis relict obedientie documētū: ad qđ sp debemus inspicere: Juxta illud Hebꝛe.xij. Aspiciam? in auctoꝛē fidei.ꝛ ꝓsūmatoꝛē Jesū:qui ꝓposito sibi gaudio sustinuit crucē:ꝓfusione ꝓtempta.

Moꝛalit āt sciēdū ē q̄ chr̄s postq̄ dixerat spūsctm̄ mittendū discipul: stati subdit: Pacē relinq̄ vobis: ad significādu q̄ in h̄ mỏo nō est vera pax:nisi hoib⁹ bone voluntat;.q.s.habēt spūsctm̄. Sꝫ istā pacē ꝛ ꝓsolationē nō possunt recipe habētes mundanā. Jo.xiij. Spiritum ꝓcipitatis: quē mỏs nō pt accipe.i. amatores mỏi. Ratio: quia vt ỏz.j. Joan.ij. Oē qđ in mỏo est: ꝓcupia carnis ē: aut ꝓcupia oc'oꝝ: aut supbia vite. Jsta aūt tria peccata.s.luxuria: auaricia:ꝛ superbia impediūt ꝓsolationē spūssctī: sicut Chr̄y.sup Mat.oñdit per tria exēpla. Primū est:q; leo nō mouet ad aspectū herbaꝝ seu ꝓrati virētis:ꝛ sil'r habētes coꝛ aniale p lasciuiā non appetunt herbas virētes.i.spūales amenitates:sꝫ voluptates.j.Coꝛ.ij. Anialis hō nō pcipit ea q̄ sunt spirit? dei. Scđm est: q; lapis cadente pluuia balneat quidē a foris:sed int? arid? manet:ꝛ sil'r habentes coꝛ duꝝ p supbiā: spirituscto intrinsecus nō irrigant. Ber. Quedā supbia ī uenta est in me ꝛ dñs declinauit in ira a seruo suo.ꝛ ad lachr̄ymas nō ꝓpungoꝛ Hec ille. Tertiū:q; si vasi plēo aceto ī fundat gutta mellis:pditur mel ꝛ acetū nō dulcoꝛat. ꝛ sil'r habētes coꝛ acerbuꝝ p auaricia q̄ multas facit acerbitates in adq̄rendo ꝛ ꝓseruando:ñ sentiūt dulcedinē mellis .i. consolationē spūssctī. Aug.sup illud Psalm. Diligite dominum omnes sancti eius. Discite non diligere mundū:vt discatis diligere deū. Auertere vt conuertaris. Funde vt implearis. Hec ille.

Feria.ij.infra octa. Penteco.

Textus euange. Joā.ca.iij.

SJc deus dilexit mundū vt filiū suū vnigenitū daret: vt oīs q̄ credit in eū nō pereat:sed habeat vitā eternā. Non em̄ misit deus filiū suū in mundū vt iudicet mundū:sed vt saluet mūdus p ipsum. Qui credit in eū nō iudicatur. Qui āt nō credit iam iudicatus est.quia non credit in nomine vnigeniti filij dei Hoc est aūt iudiciū quia lux venit in mundū:ꝛ dilexerūt homines magis tenebꝛas q̄ lucem. Erant em̄ eoꝛum mala opera. Omnis em̄ qui male agit odit lucem:et nō venit ad lucem:vt nō arguantur opa eius. Qui facit veritatē venit ad lucem:vt manifestētur opera eius: quia ideo sunt facta.

SJc deus dilexit mūdū vt filiū suū vnigenitū daret ꝛc. Jo.iij. Jn pñti euāgelio tangunt tria puncta:q̄ sūt Conditoꝛ; benignitas/Hominis malignitas/ꝛ Malignitat; causalitas.

Quātū ad p̄mū tangit magna ỏi benignitas:qui filiū suum dedit moꝛti.p mỏo.i hoie. Hāc aūt benignitatē chr̄s postq̄ se dixerat exaltādū .i.i cruce motuꝝ ne q̄s miraret de moꝛte ei? introducit dices (Sic de? dilexit mundū).i. hoiem fm Chr̄y. q̄ dicit minoꝛ mūdus (vt filium)naturalē:nō adoptiuū (suū)

nō alienū (vnigenitū) in q̄ ex ꝑsequenti totus erat amor ꝓpis nō diuisus i plures filios (daret) bibere sine p̄cedēti merito ꝺdigno. vt ptz p s. Tho. iū. q. xxiij. di. j. z sine spe remunerationis. Deꝰ ei ñ agit ad adq̄rendū sibi: sed ad cōicandū alijs Secus ō hoie q̄ sp̄ ꝓncipal'r vel seeūdario i suo ope intēdit aliq̄d bonū adq̄rere. Jō vt ōr Auicē. solꝰ ōi actio est mere liberalis (daret) inq̄ in p̄cū in exemplū: z i p̄miū. Notat aūt h̄ sctūs Tho. q̄ amor dei q̄ ē cā oim bonor nr̄or ē magnus ex q̄rtuor. Prio ex ꝑsona amāt̄: q̄ est deꝰ infinit' z imm̄ēsus. Scō ex cōditiōe amati. i. hois: q̄ est mundꝰ cor pore z affectu exist̄s i p̄cis. Tertio ex magnitudie doni: qr filiū suum vnigenitū dedit. Quarto ex magnitudie fructꝰ qr vt habeamꝰ vitā eternā. Sz est h̄ duplex q̄stio. Prīa quō filiꝰ ōi dari potuerit i morte cū sit ōs: Ad h̄ ōr Theo. q̄ cū i chr̄o sit vna ꝑsona subsist̄s i duab̄ natura: eadē fuit ꝑsona hois et dei. Et ideo q̄ sūt diuinitat̄ attribuūt homi: z q̄ hūanitat̄ deo: rōne id̄entitat̄ suppositi. Vñ vere dicimꝰ q̄ filiꝰ hois descēdit de celo: z q̄ filiꝰ dei mortuꝰ ē. Dedit āt eū pater ad mortē ꝟz s. Tho. inq̄ntū dedit ei volūtatē patiēdi. Et h̄ dupl'r inq̄r. Prio qr inq̄ntū deꝰ habuit ab eterno voluntatē patiēdi a p̄e. Et secūdo: qr inq̄ntū homo ispirata est a deo anie christi voluntas moriēdi ꝓ nobis. Alia quest̄io ē. Vtrū deꝰ plus hoiez q̄ chr̄m dilexerit: quē ꝓ hoib⁹ tradidit ad mortē: Ad h̄ dic sctūs Tho. j. p̄te. q. xx q̄ deꝰ plus chr̄m q̄ totū vniuersum diligit: qr vult ei maius bonū. s. esse verū deū. Neq̄ eiꝰ excellentie aliq̄d deperit ex h̄ q̄ in mortē tradit⁹ est: imo ex h̄ effectus est victor gl'iosus. Et videt intēdere sctūs Tho. q̄ si tra deꝰ chr̄m ꝓ hoib⁹ tradidisset sic nobis tradit bruta: qr. s. nullū eis bonū puenit ex hoc q̄ eis vtimur: chr̄s fuisset minor⁹ p̄cij q̄ genus humanū (Ut ois q̄ credit in ip̄m) nō ōr: vt ois q̄ credit ei vel eū: sed in eū siue in ip̄m: ad q̄ nō suffic̄ fides: ꝟz oꝑz adesse motū in deū: vt ptz. ij. ij. q. ij. (Nō pereat) id est frustret suo fine ad quē est factus a deo (sed habeat vitam eternā) q̄ est finis eius. (Nō em̄ misit deus filiuz suum in mundū) q̄ntum ad aduentū in carnem (vt iudicet mundū) Sed ꝟtra. Nā in iudiciū ego veni: Joan. ix. Ad h̄ dic̄ sctūs Tho. q̄ cū duplex sit iudiciū ꝟz discretiōis: z cōdemnatiōis. Filius dei in primo aduentu venit in iudiciuz discretiōis: quia tūc sunt homies discreti quibusdā obcecatis: et quibusdā gr̄e lumine illuminatis: nō aūt in iudicium cōdemnatiōis (Sed vt saluet mundꝰ ꝓ ip̄m) q̄ntum in se est. Aug. Quare saluator⁹ dict⁹ est mūdi nisi vt saluet mōm Ergo q̄ntū in medico est: sanare venit egrotū. Jp̄e se interimit q̄ p̄cepta medici seruare ꝟtemnit. Hec ille.

Quantū ad scōm ōr (Qui credit in eū) z nō solū ei vl' eū (nō iudicat). i. non ꝺdēnabit fm Alchui. Et h̄ intelligeiudicio ꝺdēnatiōis: secus iudicio discussionis. Discutient ei fideles mediocriter boni z mediocriter mali. Quidā tñ heretici ex h̄ z ex illo Mar. vl. Qui credit derit z baptizat⁹ fuerit saluꝰ erit: ōr errāt nullū fidelē etnaliť dānandū. Sed fm h̄ etiā demōes saluarent: qr credunt z ꝟtremiscūt. Jaco. ij. Est ḡ h̄ fmo ō fide viua. Intelligunt ḡ p̄dicta de credēte in deū. i. cū fide formata. Assumunt aūt fm s. Tho. z aliud fundamērū. s. ij. ba Apli. j. Ad Cor. iij. Fundamentū aliō nemo p̄t ponere. Et ibidē. Si cuiꝰ opus arserit: ipe q̄dē saluꝰ erit. sic tñ q̄si p ignē. Dicūt ḡ q̄ saluant fidei fundamēto lz purgēt igne. Sz soluit p idē: qr fides ifōrmis nō ē fundamētū salutis. (Qui āt nō credit iā iudicat⁹ ē) vel fm meritū p̄nt̄z iniusticie: vl' fm diuinā p̄scientiā. Aug. Nondū apparuit iudiciū: sed iā factū ē iudiciū. Nouit em̄ dñs q̄ sunt eiꝰ: nouit q̄ p̄ncēat ad coronā: et q̄ pmaneāt ad flammā. Hec ille. Ve fm Chrys. dicit iudicat⁹ talis: qr hoc ꝑsuz q̄ō est esse extra lumē fidei magnū suppliciū est. Vel vt idē dicit: est iudicat⁹; quia habet vnde iuste iudicetur: sicut Adam ea die qua de cibo vetito manducauit mortuꝰ est. Et hoc est esse iudicatū fm p̄sentē iusticiā. Vel fm Greg.

ꝛ Chrỹ.ꝺr iudicat⁹:qꝛ habꝫ manifestā cām dānatiōis:ideoqꝫ in iudicio nō diſcutiet cū parenter excideꝛit a ſalute ad quā nō niſi ꝑ chm̄ ventꝝ. Ideo ſubdit. (qꝛ nō credit in noīe vnigeniti filꝛ dei) Alchui. In ꝟ em̄ ſolo nomie eſt ſalus. Hec ille. Sꝫ cōtra: qꝛ puuli cū baptiſmo decedētes neqꝫ crediderꝛ neqꝫ iudicati ſunt. Ad hoc ꝺr Aug.li.de bapt. par.q tales ꝑ ſacrī ꝟtutē ꝛ rñſionē offerentiū cōputanꝝ in numero credentiū. Sec⁹ vt ait de puulis nō baptizatis.qꝛ in nūero ſūt nō credentiū. Deiñ ſm Alchui.reddit cauſa q̄re iuſtū ſit tale iudiciū:cū ꝺr.(Hoc eſt aūt iudiciū).i.iſta ē cā iudicij.vel ex ꝟ apparet q iuſte infideles ꝛ ipꝛ iudicanꝝ. Vel ꝟ eſt iudiciū: .i.cā maiozis cōdēnatiōis:inq̄titudo.ſ. hoim ad deū. (qꝛ lux).i.ipe chꝛs ꝟz Bedam (venit in mūdū).i.ad hoies.ita q eā q̄rere nō habuerꝛ.vt ꝺr Chrỹſ.(Et dilexerūt hoies magis tenebꝛas).i.pcā ſm Bedā.q iō tenebꝛe dicunꝝ.vel quia oīs mal⁹ignozās eſt in eligibili ꝓticulari.vl qꝛ male opantes q̄runt in tenebꝛis.i.in occlto opari ꝛ latere coīter. vel qꝛ ad eternales tenebꝛas ducūt (q̄ lucē).i. chm̄. Ex q̄ ꝑz q inexcuſabiles ſūt. Nā ſic ꝺr Chrỹſ. Qui in abſentia lucis:qꝛ.ſ. nō hꝫ notitiā chīi: in tenebꝛis reſidet a liq̄ mō excuſabilis eſt.q vero in p̄ſentia lucis heret tenebꝛis:nullo mō. Beda.

Mozalit ertā illi magis tenebꝛas/q̄ lucē diligūt:q ſuos p̄dicatozes bñ dicētes odiȳ et detractoniby inſequūtur. Hec ille. Quantū ad tertiū tangit hui⁹rantę inq̄titudis cauſa ſm Be. cū ꝺr (Erāt em̄ eoꝝ) ſcꝫ hoim aliq̄ꝝ (mala opa) Habuiſſe tñ mala opa nō fuit ſufficiēs cauſa fugiēdi a chꝛo. Nā q̄daꝫ habētes mala opa chꝛo occurrerūt.puta publicani ꝛ pctozes. Sed fuit hec occaſio ꝛ ſufficiēs cauſa fuit habuiſſe intētionez pſcuerādi in eis. Chrỹſ. Nullus vtiq̄ eligit in erroze viuēs ad fidem venire:niſi ꝓus iſcribat ſibȳpl vitā rectā. Hec ille. Sed nō vr̄ q oēs infideles habeāt mala opa.qꝛ Caro ꝛ plēs phi opati ſt ꝟtutē. Ad ꝟ ꝺr Chrỹ.vt allegat s. Tho.q alicq operanꝝ bene/ex naturali diſpoſitione:ſcꝫ qui nō impugnanꝝ cōcupiſcētia. Alꝛ aūt ex ꝟtute.ſ.q impugnanꝝ ꝛ ꝟ eſt ꝓpꝛiū fidelū. Vel pōt dici ſm s. Tho.q licꝫ infideles facerent bona/nō tamē ꝟtutis amoze: ſꝫ ꝑ inanē gl̄iam.¦Et non opabanꝝ oia opa bona: quia ꝺo cultū debitū nō reddebāt. Vl pōt dici q dñs dicit fuiſſe opa mala iudeoꝝ maxime ꝓncipaliū:non autē gentiliū.quia adhuc eis non erat lux annūciata:niſi ꝓuate ꝛ in caſu. Ideo ſubdit tur. (Omis qui male agit) id eſt q eſt in intentione peccandi ſm Alchui. Nā qui iam caret tali intentione: non agit malū ſed egit (odit lucem) id eſt ꝟitatem non per ſe:ſed per accidēs. Augu. ꝛ. cōfeſſio. Quia em̄ falli nolunt tales ꝛ fallere volunt: amant ꝟitatem cū ſe ipam iudicat. ꝛ oderūt eam cū eos ipa iudicat. Amant ergo ꝟitatem lucentē: oderūt eam redarguentē. Hec ille. Vñ ſequit.(Et non venit ad lucē) id eſt ad ꝟitatē: ſeu ad hoc vt pateat ꝟitas q̄ ad opa eius.(vt non arguātur opera eius Qui autē facit veritatem) id eſt opera recta que dicunꝝ opera veritatis: quia ſunt cōformia regule diuine ſapientie: ꝛ iudicio rōnis vere iudicantis. Veritas em̄ eſt cōformitas rei ad intellectū. Vel dicunꝝ opa ꝟitatis:qꝛ ſunt ab homine vero.i.qui talē ſe exhibet in operibus qualis eſt in verbis ꝛ ſignis. Quilibet autez in ꝟbis ꝛ ſignis cōmuniter vult apparere bonus:cui apparentie in bonis cōcordat operū exiſtentia:in malis vero diſcordat. (Venit ad lucem) Sed nunquid ante chm̄ aliquis ſic fecit? Videtur em̄ q non.quia ante chm̄ oēs peccauerūt.vt ꝺicit Romañ.iij. Ad hoc aūt dicit ſcūs Tho.q ſm Auguſti.is cui diſplicet malū qō fecit: relinquens tenebꝛas peccatoꝝ/facit in ſe ꝟitatem ꝛ venit ad lucem (vt manifeſtentur opa eius.) Sed cōtra:quia nullus debet ſua bona publicare: Unde et phariſei de hoc a domino repꝛehenduntur. Ad hoc autem dicit ſanctus Thomas:q licitum eſt velle opera ſua

manifestari coꝝ deo: vt approbent: et in sua conscientia / vt gaudeat quis ꝑm illud. j. Lor. j. Elia nra hec est testimonii ꝓscie nre: z coꝝ hoib ad honorē dī z fidei vtilitatez: ꝑm illō Dar. v. Sic lucear. cē. nō aūt ad honorē ꝑsonū. Hec ex illo. Et intellige q̄ licz manifestatōz apō hoies q̄rere ꝓfectis. Vñ s. Thom. dicit q̄ sci hoc appetūt. Vide de ħ feria sexta post dñicam q̄nq̄gesime. Vel dicit (vt manifestent opa eius). i. non verec̄ publicari q̄ tū est ex natura suoꝝ opeꝝ. q̄uis fortr velit ꝑs humilitatē z nō ꝑs verecundiā latere (qz in deo). i. ꝑm deū (sūt facta) z ꝓnter nō sunt reprehensibilia: sed laudabilia. qz ꝺus malū velle nō pōt. In hac ꝑte est documētū ꝑuale q̄ petrm̄ est causa / vel saltē occasio morādi in pctō. Greg. Petrm̄ qō statim ꝑ pniam nō diluit: morꝝ suo pondere ad aliud trahit.

Feria. iij. infra octa. Pente.

Textus euangel. Joā: cap. x.

QVi nō intrat per ostiū in ouile ouiū: sed ascēdit aliūde: ille fur est z latro. Qui autē intrat p ostiū: pastor est ouiū. Huic ostiarius aprit: z oues vocē eius audiūt. Et ꝓprias oues vocat nominatim: z educit eas. Et cū ꝓprias oues emiserit añ eas vadit z oues illū sequunt: qz sciūt vocē eius. Alienū aūt nō sequūt: sed fugiūt ab eo: qz nō nouerūt vocē alienoꝝ. Hoc ꝓuerbiū dixit eis ihesus. Illi aūt nō cognouerūt q̄d loq̄rent eis. Dixit ḡ eis iterū ihesus. Amē amen dico vobis: qz ego sum ostiū ouiū. Oēs quotq̄t venerūt: fures sunt z latrōes: sed nō audierūt eos oues. Ego sum ostiū. Per me si quis introierit saluabit̄: z ingredietur et egredietur: et pascua inueniet. Fur nō venit nisi vt furet z macter z perdat. Ego veni vt vitā habeāt z vt abūdātius habeāt.

QVi non intrat per ostiū in ouile z̄c. Joā. x. Presens euāgeliū tria ꝓtinet pūcta. In ꝑmo tangit q̄ddā ꝑ uerbiū. In scō exponit illō. In tertio cōparatio fit inter furē z bonū pastorē.

Quātū ad ꝑmū sciēdū est ꝑm Chrȳ. q̄ ante p̄sentia v̄ba chr̄i arguerat phariseos de cecitate: qz in eū nō credebāt. Sz qz potuissent dicere: ideo tenō sequimur qz nō tenemur: cū nō sis pastor: sed errone⁹. tō vult se oñdere pastorē verū. Premittit tñ aliq̄ de fure. qz opposita iuxta se posita magis elucescūt. Sz ꝑm Aug. ista dicunt ꝓ pharisēos z sūles: q̄ quandā iusticiā opeꝝ habētes: z fidem chr̄i nō habētes credūt se recte viuere. qō nō ē veꝝ. Vñ ait. Nec bñ viuere discendi sc̄ q̄ finē bñ viuēdi aut cecitate nesciunt: aut inflatiōe ꝓtenunt. Hec ille. Dicit ḡ. (Amen amē). i. vere (dico vobis) geminat aūt ly amē: causa maiorꝝ exp̄ssionis (Qui nō intrat p ostiū in ouile ouiū) ꝑm Aug. z Chrȳ. z s. Tho. et oēs: istud ouile est eccl̄ia. i. cōgregatio fideliū: siue eccl̄ia siue synagoga dicat. oues aūt sūt fideles. Sciendū est aūt q̄ ad ouile intrat ouis vt ꝓfect. z pastor: ꝑncipalis. i. dñs ihesus: ac substitut⁹. i. vicarius et⁹ vt cōseruet oues: z fur vt furet. sed duo ꝑmi p ostiū intrāt. De oib⁹ aūt his ingressib⁹ loquit dñs. Sz p intellectu dicēdoꝝ sciendū est: q̄ cū duplex sit spūalis pastor. s. ꝑncipalis. i. chr̄s. z substitut⁹. i. platus. z ipe chr̄us sit ostiū respectu pastorū is substituti: respectu ipi⁹ chr̄i opz aliud ostiū intelligere. i. scḗpturā ipam z dei volūtatē exp̄ssaz in scḗptura. q̄ destinauit chr̄m in pastorē gētib⁹. Vñ ouib⁹ z pastorib⁹ substitutꝫ ostiū ē chr̄s z scḗptura loq̄ns ꝺ chr̄o: sz ipi chr̄o ostiū ē scḗptura z ꝺs. Istō igit ostiū ꝑs Chrȳ. est sacra scḗptura: que facit fidelib⁹ q̄ō ostiū facit ouib⁹. Vñ ait. Ne sz scḗptu-

re dei cognitionẽ apiunt: he oues custo
diũt z lupos supuenire ñ pmittũt: here
ticis introitũ pcludẽres. Hec ille. Aug.
ãt p ostiũ intelligit chm̃: sz reuera idẽ ẽ
sensus Aug. z Chry. Nã i chio sũt im
plete scpture: io ꝺ p scpturas intrat: in
trat ẽt p chm̃. i. fidẽ z puersationez chi
p quã ꝺs efficit ꝺe nũero ouiũ chi. Cũ
em ipe chs se dicat ostiũ nõ ẽ rõnabile
q Chry. aliõ p ostiũ voluerit intellige
re: nisi dicat q loqt õ ostio vt ꝺuenit pn
cipali pastori tm̃. Siue g̃ sit scptura si
ue fides vl vita chi: io ꝺi ostiũ quia ad
ouile ducit: z itez ex ouili ad pascua et
ne viriditatz (Sz ascẽdit aliũde) Hoc ẽ
sm Chry. alia sibi z nõ legitimã viã fa
cit: Tales aũt sũt mlti: vñ nõ specifficat
viã p quã sine ostio intrat: qz malũ mul
tis modis fit. Et ꝺe ꝺ ingredit vt pa
stor pncipal: ascẽdit aliũde qñ nõ ẽ p vo
luntatẽ dei z sacras scpturas ordinat
caput z redẽptor gentiũ: vt antichs et
mlti alij. Sed loqndo ꝺe q̃cũq; alio in
trante. Prio aliũde ascẽdit siue velit in
trare vt ouis siue ñ vt ouis sz vt pastor:
ꝺ nõ credit intellectu recte sm scpturas.
Scõo ꝺ nõ imitat affectu vitam chi.
Aug. Intrat p ostiũ ꝺ intrat p chm̃: ꝺ
imitat passionẽ chi: ꝺ cognscit hũilitatẽ
chi. Hec ille. Vbi nota q ter ponit ly
ꝺ. sz pmũ nõ ponit i nũez cũ relicis: ita
q scõm ꝺ: valet ly id ẽ: z ꝺequnt tangit
duo p q̃ intrant p chm̃. s. cognscere et
imitari: q̃z pmũ est intellect: scõm affe
ctus. Tales aũt sũt mlti. Prio ꝺ volũt
intrare cũ scpturaz ignorãtia: maxime
si volũt intrare vt pastores: qz cec que
rit ducere cecum. Scõo: qz nolũt chm̃
imitari p viã hũilitatz: sed volũt ingre
di vt ñent velut superbi. Vñ Augustin.
Qui ad ouile vult intrare p ostiũ: nõ so
lũ chm̃ pdicet: sz chi gliam q̃rat non
suã. Hũilis aũt sanua chs est: ꝺ intrat
p hãc sanuã oportz hũilẽ esse vt sano capi
te possit intrare. Qui aũt se nõ hũiliat sz
extollit: p muz vult ascẽdere: io exaltat
vt cadat. Hec ille. Ysiero. Ueramur ad
ascẽsum mi meam z lapsum. Nõ est tan
ti gaudij excelsa renuisse: q̃nti meroris
est ꝺe excelso cecidisse. Hec ille. Terrõ
ꝺ pterpta chi pauptate p pecunias z p
pter pecunias vult intrare vt simoniac
Quarto ꝺ ptempta pitate q̃ chs est p
fictiões ingredit. vt hypocrita. Quito
ꝺ pterpta chi mãsuetudie p violentiam
vult igredi: vt intrusus (Ille fur ẽ z la
tro) Hoc aũt ppie nõ itelligit ꝺ eo qui
intrat vt sit ouis tm̃: nulla sup ouib ha
bitur pterz. Talis em̃ si male ingre
dit: nulli nisi sibi nocet. Sz ꝺ intrat q̃st
aliq̃d sup̃ oues prãtis habitur: vt pa
stor pncipalis vel subrogat: z nõ itrat
p ostiũ/ẽ fur. Cũ em̃ ad ouiũ vtilitatẽ z
gliam dñi deberet intrare: itrat ad suũ
cõmodũ z suã gliaz ꝓsequẽdã. Ideo et
re aliena sine volũtate dñi lucrũ experit
qõ est furari. Videt aũr Aug. z simil
scrũs Tho. sic inter ista distinguere: vt
furis sit rape: latronis occidere. Vñ et
latro ppie dicit ꝺ latens in siluis viato
res aggredit. Fur ꝓo ꝺ noctz rpe pdat.

Sed est hic vna q̃stio. Si em̃ p ostiũ
chm̃ intelligim: quõ ipe seipm̃ dic pa
storẽ? Ad h dicit q in spũ alib nõ est in
cõuenies q idẽ sit ostium z pastor sm
operatões diuersas. Vñ Chry. Quia
em̃ adducit nos patri: ostium se dic: ꝺa
ꝓo pcurat: pastorẽ. Hec ille. (Qui autẽ
intrat p ostium) modo expositio sicut in
trauit christ p deũ z scripturã: z osñes
apli p christũ: z sil p scripturã mõ suo
(pastor est ouium) sez si non est tm̃ ouis
(huic ostiari) id est Moyses sm Chry.
cui eloqa ꝺei pmo sũt credita. Vel sm
Theo. spũssanct p quẽ reseranf scptu
re que nobis indicãt chm̃ (aperit) id est
ipsum chm̃ introduc in ouile p ipas scri
pturas q̃ ad Moysen: vl cetia p illumi
nationẽ quo ad spiritũ scrm̃: ꝺ interi et
p scripturas veram noticiã tradit. Da
le eũ dispositi in credendo ꝺum ad suũ
sensum scripturã trahit repugnantẽ in
ea mlras falsitates intelligit: neq; moy
se neq; spũsctõ docente scripturas. Sic
sup̃ ꝺe grecis dictũ est: q cũ ꝺi qui a pa
tre pcedit: intelligũr q̃ꝺdã falsum: q. s.
spũssanct nõ pcedat a filio. Nec tñ in
telligo q Moyses bene dispositum do
ceat interi illuminando vt spũssanct
sed extra tanq; pceptor: loquendo inq̃n

tum eis scripta exteris ꝓponunt. Vl fm Aug. ꝑ ostiariū intelligit ipe chīs: qui eū etiā sit ostiū ipe vt ait: se aperit cum se exponit. Et nota q cum etiā ipe chīs sit pastor itrat ꝑ ostiū scꝑturaꝝ z tamē null⁹ aperit ostiarī⁹ inq̄ntū de⁹ est: sed intrat ianuis clausis nullo. s. ei differentes scꝑturas. Inq̄ntū aūt hō edoct⁹ est a deo mltiplici sciētia vt dictū est mlto⁊ riēs supꝫ. Sed ad noticiā hoꝝ nota: q sicut pastor z ostiū: ita et apire mltipl'r dicit z sumit. Nā ingredienti vt pastor ꝓncipal': ꝓmo scꝑtura apit testificando ꝑ ꝓphetaꝝ: z de⁹ ꝑ miracla vera: z introducēdo ipm ad sceptrū z ptātē sup oues obtinendā. iuxta illō Matth. vl. Data est mihi. s. a deo ois ptās. Scdo aperit ei scꝑtura z de⁹ nō vt ipe itret: sed vt alī intrent ad ipm: vt apire huic sit aperire ad hūc. Et sic dic sā. Tho. q Moyses aperit chīo. q dicit Joan. v. Si crederetis Moysi: credere tis fort. et mihi. De me em ille scripsit. Ingredieti ꝓo vt pastor subrogat⁹ vl vt ouis: apit de⁹ siue spūssanct⁹: z scꝑtura: z chīs mō exposito (Et oues voce ei⁹ audiūt) Jsta aūt z cetera que sequunt lz ꝙueniāt cuilibet bono z subrogato pastori inq̄ntuz est idē cū chīo cui⁹ vicem gerit: tamē ꝑ ꝓpriissime ꝙueniunt chīo. Et ideo illa de eo exponemus ꝓmo. Oues g. i. fideles chīi voce eius audiunt: q sicut oues ex imaginatiōe ꝙsueta pastoris vocem re⁊ cognoscūt: ita fideles ex diuina inspiratiōe z lumine fidei nouerūt vocem chīi id est ꝓfitaē doctrine sue. Recte em iu⁊ dicant de his q̄ sūt fidei ꝑ modū iclina⁊ tionis nisi i affectu suo ꝓmittāt affectiones malas dñari (Et ꝓprias oues vocat noiatim) id ē ꝓpꝛijs noib⁹ tanq̄ sibi cognitas. Nouit em dñs: vt ait Aug. nomina ꝑdestinatoꝝ. Quāuis etiā possimus dicere q loquit de ouib⁹ fm pītez iusticiā (Et educit eas) Prio fm Chrys. de ouili fideliū mittēs ad infideles: sic agnos inter lupos. Scdo fm eundē de medio infidelium vocās ad lumē fidei. Tertio fm Aug. de peccato educēs ad gratiam. Vnde ait. Et quis alius oues emittit nisi qui eas ꝑtā dimittit: vt eū seq̄ duris liberate vinculis possint. hec ille. (Et cū ꝓprias oues emiserit). s. tribus ꝑdictis modis (ante eas vadit) ꝓbendo exēpla bene operādi. Nec obstat q plerūq̄ pastor oues seq̄t. Prio: q: locutio est parabolica: z ꝙseq̄nt nō oportet sīlitudinē q̄ ad singla ꝙsiderare. Scdo q: vt ferūt in patria illa: pastores oues cōiter ꝑcedūt sībilantes oīe z instrumēto ad hoctm fabricato: et maxime qñ oues pastorē diligūt (Et oues illum sequunt q: sciunt vocē ei⁹: alienū aūt non sequunt: sed fugiūt ab eo: quia non nouerunt vocem alienoꝝ) Et intellige q alienū non sequunt cum ꝑseuerantia: sed cus ad temp⁹ ex erroꝛe ꝓbabili. Alieni aūt fm Chrys. dicunt hic Theodas et Judas. De his aūt habet Act. v. Magister etiā historiaꝝ: de his introducit Gamalielem sic dicentē. Theodas magus vt tradit Josephus dicebat se esse ꝓpheta a deo missum z scire sepulcruz Moysi: z thesauros q̄s iudei i captiuitatē euntes in sinai mōte absconderūt. Ad cui⁹ ꝑsuasionē mlti vendit⁊ omib⁹ suis: z sublat⁊ ex v: be facultatib⁹ ad ripas iordanis venerūt: z ꝓmisit se factuꝝ post triduū vt diuideret iordanis et transirēt sicco pede: sicut transierāt filij israel. Et dum expectauerūt i illo triduo supueniēs ꝓcurator ꝑsidis syrie cū mlti tudine equitū mltos ex eis occidit: z caput ipi⁹ Theode hierosolymā reportauit. Post hūc extitit Judas galileus in dieb⁹ ꝓfessiōis: id est descriptiōis gñal': q̄ vt tradit Josephus suadebat iudeis vt negarent tributa rhomanis. Postea periit ipse z quotq̄t ei ꝙsenserunt. Hec ille. Alieni etiā dicunt hic fm eundem pseudo apl̄i tunc futuri: imo z ipe antichristus fm Theo. qui de eo dic. q paulū decipiens non obtinebit sequaces post eius mortē. Est aūt hic vna questio: quia videt q vocem chīi audiuerit aliquis qui non erat ouis: sed lupus vt Judas: z rursus aliqua ouis non audiuit eam: vt aliqui ex his qui eum occiderunt. Etsi dicatur q quando non audiebant: oues nō erant. Contra hoc argu⊽ it Augu. Nā aliq̄ oues dicunt a domi⊽

no ꝙ Ezechielē errātes. Soluit ātipe Augu.z s. Tho. ꝙ dñs loquit de ouib⁹ fm p̄destinatōem: z non fm p̄sentem iustitiā. z dicunt ꝙ vna est vox chr̄i quam oīes z soli p̄destinati audiūt: scz ꝙ per seuerauerit vsq; in finē hic saluus erit. Possunt autē p̄dicta scōo exponi de ꝙlibet alio pastore/etiam ad lr̄am. qz quādo vnū est exemplar alterius. vt Salomon chr̄i. z chr̄us alioꝝ pastoꝝ sub vno rextu possūt esse mīti sensus lr̄ales. Sicut autē dicit scr̄us Thomas: hic chr̄us tangit signa boni pastoris. Primū est: quia ei aperit ostiarius iuxta p̄expositā Scōm: quia oues vocem eius audiūt. Signū eīm boni p̄lati est: ꝙ diligak ab ouib⁹. i. bonis: q̄uis forte odio habeak ab hircis z capris. Tertiū: quia ꝓprias oues vocat noiatim. in quo fm sanctū Thomā notak: ꝙ respectu ouīū habet cognitionem z familiaritatē: quia illos ex nomīe vocamus quos familiarit cognoscimus. z eas educit de ouili diaboli. i. mūdana cōuersatione. z vadit ante eas per exemplū bone cōuersationis.

Quātū ad scōm ponit expositio eiusdem: cum dicit (Hoc puerbiū dixit eis iesus) id est parabolā/vel sermonē obscurū. Licet eīm cōmuniter dicak puerbium id qō cōmuniter est in oze omniū tangē sentētia vera quasi probatū verbum. Tamē fm sanctū Thomā puerbium est quādo aliqd pro ꝟbo. i. loco verbi ponit. sicut si sentētia vna exp̄mak ꝙ ꝟba pabolica/aut silitudinaria. Sicut si volens dicere ꝙ malicioſi machinank malum/ dicat. vulpes synodū faciunt.

Ubi nota ꝙ q̄tū ad erymologiā pro uerbiū dicit quasi ꝓbatū ꝟbum. Sed q̄tum ad deriuationē vel cōpositionez dicit ex pro z ꝟbum. Et ꝓmo modo est dictū approbatū ꝓprie. cōmuniter vero parabola. Sed secūdo modo est ecōuerso. quia ꝓprie est pabola/seu dictū parabolicū. cōmuniter ꝟo est oīe dictū approbatū cōmuni hoīm sententia. (Illi autē non cognouerūt qd loquerek eis.) Augu. Patet eīm dñs manifestis: exercet obscuris. Hec ille. Ideo ꝟo p̄cipue dñs parabolice interdū loquebak: vt occultaret p̄cosas sentētias indignis/ et exerceret studioſos. Dicit autē sanctus Thomas ꝙ ignorantia que ꝓueniebat ex ꝟbis chr̄isti est vtilis bonis: quia se exercent ad intelligendū/ z non valentes intelligere. sed tamē credēres vera esse: admirank altitudinē sapiētie diuine: z cōsequenk etiā laudant. Impijs autē est damnosa: quia nō intelligēres blasphemār. Ideo vt ait Aug. inde pius laudat: z blasphemat ipius. (Dixit ergo eis iesꝰ). s. volēs aliq̄ exponere ex qbus possint intelligere reliq̄. (Amen amen dico vobis: quia ego sum ostium ouīū) nō solū pastor: quia vterq; p chr̄istum ingrediunk z egrediunk (omēs q̄t quot venerūt) scz per istud ostiū nō intrantes (fures sunt z latrones). i. aiaꝝ seductores: et ꝓpriꝝ cōmodi sectatores. Nec tamē fm Chr̄ys. z August. in his ꝟbis intelligunk p̄rarche z ꝓphete. qa fm Chr̄ys. loquit de seditioſis. fm Augusti. ꝟo de his q̄ venerūt p̄ter eū. ꝓphete aūt venerūt cum eo: quia cū ꝟitate. Scr̄us Tho. aūt dicit ꝙ manichei propter ista dixerūt p̄es veteris testamēti qui chr̄m p̄cesserūt/ z malos z dānatos fuisse. Sed hoc īnq̄t appet falsuz ex tribus. Primo q̄dem: quia pabola loquit de intrātib⁹ z venientib⁹ non per ostiū. i. chr̄istū. Omēs autē patriarche z ꝓphete intrauerūt per chr̄istū qui eos vt p̄cones mittebat: quia licet ex tempore carnem sumpserit: tamē ab eterno erat ꝟbum dei per quod illi mittebank. Secundo. quia dicit: venerūt. scz ꝓpria auctoritate se ingerētes: z non quasi a deo missi. predicti autē fuerunt missi a deo. Tertio: qz oues nō audiuerūt fures: audiuerūt autē ꝓpheras: licz mali eos non audiuerint. Notandū ꝟo fm eundē ꝙ fures sunt q̄ vsurpāt nō suū. i. auctoritatem docēdi. latrones ꝟo q̄ per doctrinas p̄uas occidūt (sed nō audiuer eos oues) id est illi fm Augu. de qb⁹ dicit. Nouit dñs q̄ sī eius. id est p̄destinati.

Quantū ad tertiuz ponit compatio inter pastoꝝ z furem: cum dicit. Ego

sum ostiū q̄ ad eccl̄iam z q̄ ad gl̄iam in trak (p me siq̄s introierit) ad eccl̄iam (saluabit) dūmō nō egrediak p apostasiaz vel culpā (Et ingrediek z egrediek z pascua inueniet) Ista aūt ꝓba mlt̄iplicit̄ exponunk. Prio sic ſm August. z Theo. ingrediek interl⁹ rectificādo cō/scientiā. z egrediek exterl⁹ ordinādo vitam. Scdo sic ſm Chrys. Ingrediek. s. corpe ad fideles docendos: z inde egrediek ad infideles quertendos. Qui em p ostiū intrat hz libertatē intrādi z exeūdi/meli⁹ q̄ q̄ ascēdit aliūde. Tertio sic ſm Greg. sup Ezech. z etiā Aug. Ingrediek ad eccl̄iaz militantē. z egrediek ad triūphantē. In oib⁹ aūt p̄dictis sensib⁹ fidelis intrādo z exeūdo inuenit pascua aut future felicitatz: aut alicuⁱ⁹ p̄ticipatiōis ei⁹. Quarto sic. in li. de spū z aia. Ingrediek ad cōtemplatiōem diuinitatis: z egrediek ad ꝓsideratiōnem gl̄iose hūanitatz in chīo: z ytrobiq̄ pascua. i. suauitatē inueniet (Fur non venit nisi vt furet) mō ꝑpositō (z mactet p malam doctrinā z exēpla flagitiosa (z perdat) in eternaz dānatiōnē (Ego veni vt vitā habeāt) z hoc ſm Augu. ingredi/endo per fidem ex qua iustus viuit (et abundātius habeāt) egrediendo ad patriam ſm eundē in qua nunq̄ moriank.

Feria. iiij. infra octa. Penteco. Textus euāg. Joā. cap. vi.

Emo pōt venire ad me nisi pr̄ q̄ misit me traxerit eū: z ego resuscitabo eū i nouissimo die. Est scriptū in ꝓphis. Erūt oēs docibiles dei. Dis q̄ audiuit a pr̄e meo z didicit: venit ad me. Nō q̄ pr̄em vidit quisq̄ nisi is qui est a deo hic vidit pr̄em. Amen amē dico vobis: q̄ credit in me: habet vitā eternā. Ego sum panis vite. Pr̄es vr̄i mānducauerūt mana in deserto z mortui sunt. Hic est panis de celo descēdēs: vt siq̄s ex ipo mānducauerit: nō moriat. Ego sum panis viuus q̄ de celo descēdi. Siq̄s mānducauerit ex hoc pane: viuet in eternū. Et panis quē ego dabo caro mea est pro mūdi vita.

Emo pōt venire ad me: nisi pat̄ q̄ misit me traxerit eū: z e. resu. eū in no. di. zc Jo. vj. Circa pns euā. est mltiplex dubitatio. Pria: q̄ cū ad chīz vadam⁹ credēdo: credim⁹ aūt spōre: nō vexp q̄ ad ipm trahamur. q̄ trahī vlōlētari. Ad hāc aūt viso s. Tho. sup Jo. z. ij. di. xxv. z. j. q. xxiij. sic rūdeo. Pr̄ eternus ad suū filiū hoies trahit mltipl⁹ sine violētia sic z hō hoiez mltipl⁹ trahit Nā hō trahit hoiem Prio rōe suadēdo Et ōs pr̄ sil⁹ ad suū filiū hoiem trahit: demōstrando chīm esse filiū suū p scripturā: vel inspiratōem: vel p miracl⁹ oparōez. Scdo allicīēdo et puocādo cupiam eo mō q̄ ram⁹ virēs trahit ouē. z eo mō q̄ dr Virg. in buc. Trahit sua quēq̄ voluptas. Et sic ōs in gñe cāe finalis trahit: oñdēdo q̄ta felicitas sit in futuro: z i pr̄senti aie toto corde sequēti chīm pastorē suū. Oñdit aūt hō p scripturā z p̄dicatores: z maxie p intrnā inspiratōem facies gustare scintillas tāduleż amoris. Tertio hō trahit hoiem effectiue violentādo. sicēt ōs trahit nos effectiue inq̄tū effic̄ in nob volūtatē q̄ sequ volū⁹ chīz: iuxta illō Phil. ij. Deus opat in nob velle z pficere. sz ōs ēt sic trahendo nō violētat hoiez vt hō. q̄ nō aliter sic trahit: nisi q̄ facē nos velle. Si aūt volum⁹ tā nō cogimur. Si āt ēt hō sic traheret hoiez nō violētaret. Scda q̄ō ē: q̄ si pr̄ trahit ad filiū: quō pr̄ filiū trahere ad pr̄em. iuxta illō Jo. xiij. Ego sum via. z Jo. xviij. Pr̄ manifesta. zc. Ad hāc dr s. Tho. sup Joā. Prio sic. Chīs inq̄tū hō trahit ad pr̄em eo mō q̄ via ad tminū. z ecōuerso pr̄ ad chīm: eo mō q̄ dans ytrē accedendi ad chīm. Vel dr scdo sic. Chīs inq̄tū ꝓbū dei trahit ad pr̄em manifestādo illū p q̄ p̄dicatōz exer

Feria.iii.infa octa.pente.

ertatã in assũpta hũanitate. z pr̃ trahit ad chm̃ p mirãda opa expleta infinita deitate. sic em̃ filio sapia z doctria: ita pr̃i potẽtia appropriat q̃ maxie in miraculis apper. Tertia q̃stio est: qr si non possum⁹ chm̃ adire nisi tracti: in est nra culpa si nõ accedim⁹ ad illũ p uersionẽ. Ad hãc aũt dr s. Tho. sup Jo. q dõs est paratus oẽs trahere trahi volẽtes: ac p h̃ null⁹ si nõ trahit excusat. Quidã ãt sũt q nõ volũt trahi/z tamẽ deus facit vt velint trahi: quertendo eor uoluntatẽ. Sz h̃ bñficiũ nõ exhibet oib⁹: sz q bus vult. Nec de h̃ alij q̃b⁹ h̃ nõ dat habent cãm q̃rere. Sufficere ei eis dz q i prãte eor est q trahant. qr pñt velle trahi. qõ si facerẽt/dõs eos traheret. Quare aũt hũc auersum cõuertat faciẽdo vt trahi velit: z ñ illũ. nolit vt dr Aug. vel le q̃rere si nõ vis errare. In gñali tñ alios sic mouet: z aliq̃s ñ: vt suã miaz manifester i eis q trahũt: z in alijs iusticiã. In spẽali po de h̃ vel illo nõ est rõ: nisi qr vult. sic nõ est rõ q̃re domificator vel lit alios lapides gulores esse in fundamẽto. nõ ãt q̃re hũc vel illũ. Hec ex illo snialit. Vide ẽt. j. p. vbi s. Sz p̃dcã Nã si i mea prãte est vt trahar. q̃re dic Augu. sel accipe z itellige: nõdũ trahe ris: ora vt trahar. Nõ ei debem⁹ orare deũ p his q facere ipi possumus. Ad h̃ dico pmo: q io possum⁹ trahi. qr possumus stãre natura tradita a deo z gñali el⁹ influxu velle trahi: qõ aliqñ volum⁹ im pfecte z cõditionate: eo mõ q̃ piger vellet cẽ extra lectũ de q tñ surgere non curat. Talib⁹ orãdũ est vt trahant. i. vt dõs det eis volũratẽ pfectã ad volẽdum trahi. Scdo dico z forte est idẽ: q̃ pter malas inclinatiões z obiecta sensibilia q nos allicĩt habem⁹ difficultatẽ ad faciẽdũ id qõ facere possum⁹: q̃ fcõ trahimur. Vñ plerũq̃ amãdo illicita experimur q vix possum⁹ appetere vt dõs a nobis talẽ affectũ secluderet. Jgit orãduz ẽ vt dõs det nob vt pmpte z pfecte z facili⁹ velim⁹ z faciam⁹ totũ qõ possum⁹/ vt trahamur: imo si trahimur vt feruẽtius trahamur. Quarta qõ est: cur dicat fili⁹. Ego resuscitabo cũ: cũ resuscitare mortuos sit op⁹ cõe toti trinitati. Et rñdeq̃ fm s. Tho. i ij. q. lvj. ar. j. resurrectio chr̃i est nr̃e resurrectois cã q̃ sic diuitat̃ instr̃m. Nã pmũ i q̃libet genere est cã oim q̃ st̃ post. ij. Deta. sz pr̃i mũ in genere resurrectionis est resurrectio chr̃i. qr ipe pmus pfecte resurrexit. i. ad vitã imortalẽ. Est aũt ista resurrectio causa nr̃e efficiens: inq̃tũ hũanitas chr̃i fm quã resurrexit/est deitatis instr̃m. z quiter sic alia q̃ chr̃s in hũanitate egit vel ptulit st̃ nob vtute deitat̃ salutaria: ita z resurrectio est causa resurrectois practu vtuali. Est ẽt cã exemplar̃. qr tanq̃ pfectissimã imitant alie resurrectiões. Hec ille vtualit̃. Qr po pr̃ trahit ad filiũ fm Aug. p opa q̃ facit p q̃ nõ debem⁹ itelligere sola miracula: sed oẽm inspiratõez. iõ saluator aliqua pba subdit de qb⁹ est q̃nta q̃stio. s. (Est scptũ in pphis: erũt oĩs docibiles dei) .i. docti de deo. Hoc em̃ nullibi in pphetis reper̃it. Sz dõm est istud esse in pphetis scptũ vtualit̃. z fm aliq̃s elicit Joel̃ ij. vbi dñs filijs isr̃l spondet se daturũ eis doctorẽ. fm Augu. po z Be. sic dr. qr ex diuersis dict̃z pheraz ista colligũtur. pcipue Esa. liij. vbi dr. Pona vniuersos filios tuos doctos a dño. z Hic re. ij. vbi dr. Dabo vob pastores iuxta cor meũ q̃ pascẽt vos in scia z doctrina. Intelligit aũt sic fm s. Tho. sup Joã. Nã si ly oẽs: distribuat eos q̃ st̃ i reg̃: st̃ docti a dño p visionẽ cẽntie ei⁹. sz si intelligat de his q̃ st̃ in eccl̃ia. sic st̃ docti a deo p fidẽ infusam. Et fm Aug. hoc ipm q docent ab homie est. qr docent a deo interi⁹ q̃ est pncipalis mgr̃. Si po intelligat de oib⁹ q̃ sunt in mũdo: sic oẽs sunt docti. i. inspirati a dõ fm Cirillũ. qr q̃tũ est ex pte dei oẽs docent. licz ex pte sua aliq̃ nõ doceant. Vel fm eundẽ z Chrz. intelligit oẽs. i. mlti vel plim̃. Vel oẽs fm Augu. nõ simplr̃: sed q docti erũt. vt sit distributio accõmoda: eo mõ q̃ de magro lr̃az dicit. Jste docuit oẽs ciues hui⁹ ciuitat̃z. Oẽs inq̃ eos q̃ didicerẽt in ciuitate. Seq̃t. (Omis q̃ audit). i. inspirat a pr̃e (et didicit). i. credit z psentit inspiratiõi (venit ad me)

credēdo in me ⁊ amādo. Aliter aūt venire nō pōt. s. nisi adiuuet a pre: sic nec ꝙue pōt ascēdere: qz excedit suā facultatem (Nō qz prem vidit dscꝫ) eo mō q̄ est nude ⁊ apte: ꝙuis aliq̄ viderit euz p silitudies corpoz. vt Abzaā Gen. xvij. Vel melio. prez nemo vidit pfecte. i. cōprehensiue: licz aliq̄ eū viderit apte p miraculū. vt de moyse ⁊ paulo tradūt Augu. ⁊ s. Tho. (nisi is q̄ est a do). i. chīs q̄ ingꝫtū ds est gratus a deo pre. ⁊ ingꝫtū hō est format⁹ ꝑ ꝓtute dei in vto ꝓgis (Amē amē di. vo. q̄ cre. in me.) fide scz charitate formata (hz vi. eter.) in sua radice ⁊ cā. Gra ei est q̄dā ichoatio glie ⁊ dispō ad illā. (Ego sum panis vite). i. dans vitā gre ⁊ glie. Hoc aūt mltipl'r intelligit. Prio vt panis sumat' metaphozice p eo q̄ viuit aia: sic obiecto cognito ⁊ amato. fm illud Joā. iij. Deo cibo ⁊c. Scdo vt panis dicat' id i qd panis est ꝙuersus aut ꝙuertēd⁹. Prio igr mō chīs ē panis aie ingꝫtū ds/ ⁊ ingꝫtū homo: sed secundo modo solum ingꝫtū hō: p ꝙto in corp⁹ eius cōuertit' panis. (Pres ve. mādu. man. in deꝫ. ⁊ moz. sc̄) corpal'r: ⁊ mlti etiā spūal'r. (h est panis de celo descēdes: vt siqs ex ipo mādu. nō moriat') morte gehēne vel culpe: nisi a se panē repellat. (Ego sum pa. vi. q̄ de ce. descen. Siqs mandu. ex h pa. vi. uet in eternū) ꝙtū scz est ex pte panis: nisi qs seipm p pctm postea occidat.

Feria. v. infra octa. Pente. Textus euāg. Lu. ca. ix.

Conuocatz ihesus duodecim aplis: dedit illis virtutē ⁊ ptātē sup oia demonia: ⁊ vt lāguores curarēt. Et misit illos pdicare regnū di: ⁊ sanare infirmos. Et ait ad illos. Nihil tuleritis in via: neqꝫ virgā: neqꝫ perā: neqꝫ panem: neqꝫ pecuniā: neqꝫ duas tunicas hēatis. Et in quācūqꝫ domū intraueritz ibi manete: ⁊ inde ne exeatz. Et q̄cunqꝫ nō receperint vos: exeūtes de ciuitate illa: etiā puluerē pedū vroz excutite in testionium supa illos. Egressi aūt circūibāt p castella euāgelizātes ⁊ curātes vbiqꝫ.

Conuocatis Jesus xij. aplis ⁊c. Lu. ix. Circa pns euā. duo sūt ꝛsiderāda. Primū quō sit intelligēda prās collata discipl'is sup oia demonia/ seu ad facienda miracla. Scdm vo quō intellgēda sūt illa ꝓba. Nihil tuleritz in via.

Quātū ad pmū sciēdū est ex doctria s. Tho. po. q. vj. ar. iij. q̄ dupl'r sci fatiūt miracla. Prio. s. ipetrādo. ⁊ Scdo coagēdo. qō Brego. appellat facere miracla ex ptāte. Hoc aūt nō est sic intelligēdū q̄si in scris sit aliq̄ ꝓtus real' bituat q̄ facerēt miracla. qz sic facerēt ea q̄ncū qs vellēt. qō falsuz appet in brō Bndicto: quē soz brā Scholastica iuitū detinuit ipetrata pluuia a deo. Hñt autē ꝓtutē intētionalē ⁊ tñ seuntē: ita q̄ i eis est solū ad pñtiā agēdz. i. q̄n ds actualit' p eos opat'. Tal' est ꝓtus q̄ ineſt bacło a brachio illū mouēte. Apli igit sic habuert ptātez sup demonia et sup lāguores ad expellēdū vtrūqꝫ. Habuert insuper ptātez. i. licētiā adiurādi demones: fm s. Tho. ij. ij. q. xc. Adiurādi ingꝫ nō depcādo: sz impando. nō vt pſint: sz vt nō obsint. Ex spāli tñ ꝙsilio. ss. aliq̄ sciūt sūt fuitio demonū. vt Jacob⁹ in ligādo philetū. Licite g̃ eis impam⁹ ne nobis noceāt: nō aūt vt nos doceāt. Hec il

Quātū ad scdz. vide dñica (le ꝓtual'r ij. aduen. Dr g̃ (Cōuocatis ihesus. xij. aplis dedit illis ꝓtutē ⁊ ptātez sup oia demo. ⁊ vt lang. cura. Et misit illos pdica. reg. dei). i. aduētū regz institutorz regni dei. i. chīanitatz (⁊ sanare infir. Et ait ad illos. Nihil tule. in via: neqꝫ vir. neqꝫ pe. neqꝫ pa. neqꝫ pec. neqꝫ duas tuni. hēatis. Et in quā. do. itra. ibi manete ⁊ inde ne exeatis) curiose ⁊ leuit' cursitādo p domos fm Amb. vel ne exeatis fz Ciril. apl' vite necaria pcurāda: q̄p uidebūt vob vri receptores. Vl' ne exeatis fz cūdē ne hospitē ꝙtristetz. ceta patet.

In octa. Pentecostes

Feria sexta infra oc. Pente. Tex. euange. Lu. ca. v.

Actū ē vna dierū: ⁊ Je/
f sus sedebat docēs ⁊c.

EActū est in vna die
rum ⁊c. Lu. v. Vide dñica. ix
post festū trinitatis.

Sabbato infra oc. Penteco.

Textus euange. Lu. ca. iiij.

SVrgēs iesꝰ ō synagoga
introiuit ī domū simōis
Socrꝰ āt simōis tene/
bat magnis febrib⁹ ⁊c.

SVrgēs Jesus de sy
nagoga ⁊c.) Vide feria. v. pᵒ
iij. dñicaz q̄dragesime.

In festo sancte trinitatis.

Textus euange. Joā. ca. iij.

ERat hō ex phariseis ni/
codemꝰ noīe: pr̄inceps
iud eoꝝ: h̄ venit ad iesū
nocte: ⁊ dicit ei. Rabbi:
scimꝰ q̄z a deo venisti magr̄. Me
mo ei pōt hec signa facere q̄ tu
facz nisi fuerit deꝰ cū eo. Rñdit
iesus et dixit ei. Amē amē dico
tibi: nisi q̄s natus fuerit denuo
nō pōt videre regnū dei. Dixit
ad eū nicodemꝰ. Quō pt hō na/
sci cū sit senex? Munq̄d pōt ī vē/
trē mr̄is sue iterato introire ⁊ re
nasci? Rñdit iesus. Amē amen
dico tibi: nisi q̄s renatꝰ fuerit ex
aq̄ ⁊ spū sc̄o: nō pōt introire ī re
gnū dī. Qđ natū est ex carne ca/
ro est: ⁊ qđ natū ex spū spūs est.
Nō mireris q̄z dixi tibi: oportz
vos nasci ōnuo. Spūs vbi vult
spirat: ⁊ vocē eius audis: sed ne
scis vnđ veniat aut quo vadat.
Sic est oīs qui natus est ex spū
Rñdit Nicodemus: et dixit ei.
Quō pōt hec fieri? Rñdit Jesꝰ
⁊ dixit ei. Tu es magr̄ in isr̄l et
hec ignoras? Amen amē dico tibi:
q̄z qđ scimus loq̄mur: ⁊ qđ vidi
mus testamur: ⁊ testimoniū no
strū nō accipitz. Si terrena di/
xi vobis ⁊ nō creditis: quō si di
xero vobis celestia credetz? Et
nemo ascēdit ī celū nisi q̄ descē/
dit ō celo: filius hoīs qui est in
celo. Et sicut moyses exaltauit
serpentē in deserto: ita exaltari
oportz filiū hoīs: vt omnis qui
credit in ipsum nō pereat: sz ha
beat vitam eternā.

ERat homo ex phari
seis Nicodemꝰ noie ⁊c. Joā.
iij. In pñti euāgelio narrat in
structio q̄ chr̄s istruxit Nico/
demū. Est aūt aduertendū q̄ ea q̄ h̄ di/
cunt fm magi. hist. vident ꝓtigisse post
vltimū dñi aduētū i hierl̄m: ex q̄ vlteri
us videt q̄ a brō Joāne p̄ anticipatōez
narrent. Sciēdū ēt ē q̄ iste Nicodemꝰ
ē q̄ Jo. vij. locūt i fauorē chr̄i dī. Lex no
stra nō iudicat quēq̄ ⁊c. Itē chr̄m sepeli
uit. eiusdē. xix. Jō euāgelista ita seriose
eū describit vt sciat q̄re h̄ fec̄: vl quō fa
cere potuit. fuit em̄ magnꝰ ⁊ honoratꝰ
inf iudeos: iō potuit alīs ꝺicere: ⁊ fu/
it illūinatꝰ a chr̄o: iō debuit p̄ ipō zela/
re. Vl h̄ iō euāgelista fac̄ vt oñdat cām
ōbillitatz fidei eiꝰ: q̄z. s. erat p̄nceps. Sic
em̄ dr̄ Joā. xij. ml̄ti ex p̄ncipib⁹ credide
rūt i chr̄m: sz ꝓpter eū ꝓfiteri nō audebāt ne ō
synagoga pellerent. Sed q̄z in h̄ euāge
lio tota scā trinitas exp̄mit: et p̄terea
in eiꝰ festo legit: anteq̄ descendamꝰ ad
eius expositionē: aliqua volo plibare ō
ipsa scrīssima ⁊ idiuidua trinitate vt q̄

fide credūt etiã aliq̃li rõne vl' explanatõe recreenf. Sciẽdũ ẽ igit q̃ ad istaz beatã trinitatẽ ostendẽdã nec exẽplum: nec rõ nec auctoritas aliq̃ veterꝫ testamẽti ẽ oino euidens z quincẽs: ſz tenef. sola fide p̃ scripturã noui testamẽti exp̃sse: z p̃ scripturã veterꝫ ñ ſi exp̃sse. i. sic q̃ ñ possunt scripture rõnabiliter intelligi: nisi credita trinitate. Ad hãc aũt aliq̃liter manifestãdã p̃ ꝟsolatõe fidelium vtemur Ratione/ Auctoritate/ z Exemplo.

Quãtũ ad ꝑmũ sciẽdũ est q̃ nos q̃ ex corpe z spũ imortali ꝟstam⁹: sumus ad imaginẽ dei fm spm̃/ nõ fm corpus. In spũ aũt rõnali secluso corpe nõ põt esse nisi due potẽtie. s. intellect⁹ z volũtas q̃ in q̃libet creatura. i. in hoie z angelo distinguunf realit̃: sic i igne splẽdor z calor. Etsi dicaf q̃ ꝑter has duas spũs hz potẽtiã mortuã. Dico q̃ fm scẽtos z philosophos ista potẽtia mortua ẽ volũtas Ũi z angeli dicunf mouere celos p̃ ipeꝛlũ volũtatꝫ: sic z aia mouet corp⁹ hũanũ. Quelibet aũt istaꝝ duaꝝ potẽtiarũ producit aliq̃d distinctũ a ꝓducẽte z cũ p̃ ducto: sic intellect⁹ producit ꝟbum. i. ꝟcepriõnẽ p̃ quã res intelligit: voluntas p̃ducit seu spirat amorẽ: q̃ duo distinguũf a potẽtijs q̃bꝫ producunf: z ab inuicẽ. Et vnũ istoꝝ ꝺpẽdet ab alio. s. amor a ꝟbo qz nihil possum⁹ amare nisi cognitũ: ita q̃ amor depẽdet a duob⁹. s. a volũtate z a ꝟbo. Igit̃ si de⁹ gl'iosus esset deus sic est: z cũ ꝺ p̃ ipossibile itelligeret z amaret sic nos: iã in cognitionẽ scrẽ trinitatis p̃ naturalẽ rõnẽ euidẽtissime ꝟscẽderem⁹. Sz sic de⁹ ifinite distat a creatura: ita suũ itelligere z amare ifinite distat a nr̃o. Et ꝺ in dictã cognitionẽ ñ possum⁹ ꝟscẽdere euidẽter: ſz solũ phabiliter sic arguẽdo. De⁹ est ens ꝑmũ z nobilissimũ: g̃ nõ ẽ corpore⁹: qz corpea ñ sũt nobilissima: ſz ẽ spũs imortal' et mꝛto imo infinite ꝑclarior aia. Si aũt est spũs imortal': intelligit z amat: g̃ intelligẽdo producit ꝟbum z amãdo spirat amorem. Quod ꝟbũ z quẽ amorẽ oꝛtz distingui ab inuicẽ: quia vnũ est ab alio. s. amor a verbo cũ appetit⁹ depẽdeat a cognitõe Inuisa ei diligere possum⁹: ſz incognita nequaq̃ fm Aug. Oportet etiã esse aliq̃d tertiũ ꝑter ista duo: qz ista sũt ab alio. s. ꝟbũ a dicẽte z amor ab amãte. et sic iam i deo habem⁹ tres res distinctas realit̃: q̃ꝝ. s. vna producit alia. Etsi ꝺs dicat q̃ sũt q̃tuor: qz dicẽs siue itelligẽs z amãs sũt duo. Dico q̃ ꝟ impossibile ẽ qz pbãt phi q̃ sit ipossibile intellectũ et volũtatẽ in deo esse duo distincta vt in nobis. Ista aũt oꝛtz eẽ tria subsistẽtia suppoſita: qz ꝟbũ dei aut amor nõ põt esse accidẽs vt i nobis: qz phi pbãt i deo nõ posse eẽ accidẽs: z ꝟseq̃nt oꝛtz q̃ subsistãt. Oportz etiã q̃ ram ꝟbũ q̃ amor sit de⁹: qz ꝟbũ est i dicẽte z amor i amãte fm phos z experientia: z ꝟ̃r verbũ ꝺi z amor dei sũt i deo in q̃ vt pbãt phi nihil põt esse qꝺ ñ sit de⁹. Sũt g̃ tres subsistẽtes i deitate. Et oꝛtz q̃ vn⁹ cor. s. ꝟbũ dicat: filiꝰ: z sua ꝓductio dicat generatio: qz ad rõnẽ filij sufficit q̃ aliq̃d ꝓcedat sic viuẽs a viuẽte ꝟiuncto fm similitudinẽ i eadẽ natura fm speciẽ: qꝺ totũ ꝟuenit ꝟbo dei. Et ꝟ̃r si ꝟbũ ẽ filius: etiã ille q̃ ꝟbũ ꝓducit ẽ p̃. Tertiꝰ aũt. s. amor appellat spũsſctus: qz noie spũs importat impulsio q̃dã in aliq̃d: z h̃ idẽ sonat amor q̃ est p̃m⁹ motꝰ appetit⁹ impellẽs nos ad oia. Ex istis sic arguit̃. Si de⁹ intelligit z amat: intelligẽdo ꝓducit ꝟbum qꝺ est filius: z amãdo spirat amorẽ q̃ est spũsſctus. z ꝟseq̃nter in deo est pater: filius: z spũsſctus. Sz deus intelligit z amat: vt naturaliter pbant phi z sancti: igit̃ in ꝺo est pater/ filius/ z spũsſctus. Hec pla hic dico cũ infinita dici possent: quia hãc rõnem p̃ rudioribꝫ formaut: sed vide (si vis) de his omnibꝫ scm̃ Tho. in. j. parte z in. iij. ꝟgen. in principio.

Quãtũ ad scõm ꝑmo iduco argumẽtũ mgr̃i sniaꝝ di. ij. ꝑmi li. q̃ pbat pla litaraẽ ꝓsonaꝝ i diuinis p̃ illud qꝺ scribit in ꝓncipio Ben̄. In ꝓncipio creauit z̃. Vbi hebraica ꝟitas sic hz. In ꝓncipio creauit eloim celũ z trã. Eloim est pla le hui⁹ nois el: vl' eloi: q̃d significat deũ in singulari. Et hoc satis patz scientibꝫ proprietates idiomatis hebraici. Per hoc autem q̃ nomen plurale diuinum

In festo sctē trinitatis.

Plūgit cū ꝓbo singl'aris nūeri: cū dicit. creauit eloim. acsi diceret: creauit dñi. oñdit scꝑtura ꝙ in ꝺo est aliꝙ pl'itas cū vnitate eēntie. qz talis mod⁹ loquēdi se pe in vetl testō inuenit de deo z de nullo alio. Ex ꝙ ptz ꝙ aliꝙ pl'itas in vnitate diuie eēntie est ꝙ in nl'a alia inuenit natura. Et hec est pl'itas psonaꝝ in vna eēntia: ꝙ in pdicto mō loquēdi designat ꝓ ꝓbū singl'aris nūeri Plunctū noi pluralis nūeri. Sz ad h rñdent hebraei dicētes: ꝙ h nomē eloim indinter accipit in pl'i z in singl'ari. z qñ ꝺr de deo vero/ sp accipit ꝓ singl'ari. z sic est in ꝓposito: qñ ꝺr. In ꝓncipio creauit eloim celū z̄ Sed ꝫ istā sol'onē arguo ex textu scripture: ꝙ h nomē eloim z alia noia diuia dñr frequent de deo vero in pl'i. qꝺ ptz manifeste: qz Plūgit cū adiectiuis pl'ibus z ꝓbis nūeri pl'is. Exm de adiectiuis Josue vlti. Nō poteritis fuire dño: qa dñs scūs ipe. Ubi ꝓitas hebraica? Nō poterit fuire dño: qz eloim scti ipi. Jtē Hiere. xxiij. Peruertist ꝓba dei viuētis: dñi exercituū dei vri. Ubi ꝓitas hebraica. Peruertist ꝓba eloim viuētiū. dñi exercituū dei vri. Et nota ꝙ ibi ponit nomē dñi tetragrāmaton: cum ꝺr in auctoritate allegata: dñi exercituū. Ubi em habem⁹ dñi in hebraico ponit nomē dñi tetragrāmaton: qꝺ fcat diuinā naturā fm suas ꝓprietates intrīsecas absq; respectu ad extra. Et sic ptz ꝙ in intrinsecis diuitatis est aliꝙ pl'itas ꝓ pl'alitatē imediate pcedentē fcata: cū ꝺr. in auctoritate. quertistis eloim hagim. id est deoꝝ viuentiū. Et Plūgit ista pl'alitas noi dñi tetragrāmaton: cū imediate sequit dñi exercituū dei vri in singlari. Et sic ꝓ h ptz ꝙ in vnitate diuie eēntie est aliꝙ pl'itas cū sūma simplicitate q nō est in alijs. qz sp vbi scꝑtura ponit aliꝙd pl'itatē psonaꝝ fcans: ibi deū ponit aliꝙd qꝺ oñdit essentie vnitatē: vt ꝓ auctoritate pdictā ptz. z in subseqnt patebit. Jtē Esa. xlviij. Dñabit tui q refecit: dñs exercituū nomē ei⁹ Ueritas hebraica. Dñatores tui factores tui: dñs exercituū nomē ei⁹. In hac auctoritate ubi ponit: dñs exercituū nomē ei⁹: ponitur nomē dñi tetragrāmaton. Et lō ex hac auctoritate pōt argui sic ex pcedēti. Silr h ꝓbū eloi frequēt iungit cū ꝓbo pl'alis nu. Uerbi gra. ij. Re. xvij. dicit. Que est aūr gens vt pl's tu⁹ isrl in tra ꝓpt quā iuit ds z̄. vt redimeret eā sibi i pl'm. Hebraica ꝓitas. Quis est vt populus tu⁹ isrl gens vna in tra ꝓpt quam iuerūt eloim ad redimendū sibi pl'm. Jtē Eccl. ij. Quis est hō inq vt possit seq regez factorē snū. Hebraica ꝓitas. Quis est hō vt intret post regē q ia fecerūt eū. Ptz igit ex pdictis ꝙ pdicta resposio est falsa. qz nomē eloim dictū de deo vero accipit frequent in scꝑtura in pl'i. vtz ex auctoritatib⁹ pdictis: q non pōt intelligi ad l'ram nisi de deo vero. Propt qꝺ alij solueūt aliꝙ alibi. s. glo. sup illud Eccl'i. qꝺ dictū est. Quis est hō z̄. ubi inqt glo. hebraica. Si qrak. q fecerit eū scz hoiem: pōt dici ꝙ ds sctūs: z domus ꝫsilij sui. Et ꝫsil'r rñdet in glo. sup Ps. xlix. Deꝰ deoꝝ dñs locu. est. In hebreo em st tria noia diuia. s. El: eloim: z nomen dñi tetragrāmaton. loco cui⁹ habem⁹ h nomē dñs. Queritur igit ibi glosator: qre auctor illi⁹ psalmi asaph ter noiauit deū in ꝓncipio hui⁹ psalmi? Rñdet aūr vt oñderet ꝙ ds in trib⁹ ꝓprietatib⁹ creauit seculū. Si ꝫsideret iste due resposiones st ꝓissime. Pria ei q ꝺr ꝙ ds z dom⁹ ꝫsilij sui fecerūt hoiem. z ꝓpter h ꝺr in pl'i Eccl'i. ij. Quis est hō z̄. vera est. qz ds accipit h ꝓ pre. dom⁹ cōsilij sui ꝓprie ꝺr filiꝰ q est ꝓbū mentis patris: spūscūs amor ipius procedēs. Silr scda rñsio q ꝺr ꝙ asaph ter nominauit deū. qz ds in trib⁹ ꝓprietatib⁹ creauit mūdū: est ꝓissima. qz tres st ꝓprietates in diuis. s. patnitas: filiatio: z spiratio q st ꝓprietates ꝫstituētes psonas. z creat⁹ est mōs in trib⁹ ꝓprietatib⁹ istis. qm indiuisa st opa trinitatis. Utrū aūr ꝓprietates habeāt causalitatē inq trū hmōi vel grā attributoꝝ: nō est pntis speculatiōis. Ptz etiā ex ist ꝙ nō est ꝫ intentionē hebraicoꝝ doctoꝝ antiq ꝙ aliꝙ pl'itas ponat in deo/ seu in diuis: duz tm fuer vnitas deitatis: quā vnitatem catholici verissime ꝫfitent. Hāc igit vltimā resposio-

nem:q̄ vt visum est ꝓtinet ꝑtrate: poste
riores iudei depuant: dicētes q̄ diuina
sapia:bonitas:z potētia:sūt ille tres ꝑ
prietates intrinsece dns creauit mūdū z oia
fecit. Et ideo dr in pncipio Gen. In pnci
pio creauit eloim in plr: ad denotandū
istas tres ꝓprietates siue attributa i deo
in q̄b cūcta opat. Et eodē mō exponūt
autoritates pdictas. Sz ista rnsio non
est rōnabilis. Prio. qr sic ds opat ꝑ po
tentiā:sapiam:z amorē. ita artifex crea
tus opat ꝑ artē suā sic ꝑ regulā directi
uā: z ꝑ potentiā trāsmutādi materiā: z ꝑ
lucri amorē sic ꝓpr finē. Si igit ꝓpr sapi
entiā:potentiā:z bonitatē diuinā nomē
dñi ponit in plr qñ opat: eadē rōe z ma
lor dz scptura sic loq̄ de artifice creato
operatione ipius exprmēdo/ qd nō inuenit.
z tñ talis modus loquēdi in scptura de
deo frequent habet. Et cōfirmat rō:qr
sapia:potētia: z amor plr differūt in ar
tifice creato q̄ in deo: qr differūt re ab
soluta:qd nō pt ee i deo. q̄ modr loqndi
in plr magis ꝓperit in exprssione opis
creati artificis q̄ ipius dei. Itē arguit
sic. Intētio moysi erat inducere plm ad
cultū vnr dī: z ipz ab idolatria reuocare:
ad quā ille plr erat natus. vt ptz ex to
to decursu ve.te. Cū igit p dictū modū
loquēdi in plr possit hr aliq̄ occasio co
gitādi absolutā plalitatē in diuinis:nō
est ysse:q̄ moyses cogscens pnitatem
plr ad idolatriā vsus fuisset tali voca
bulo aut modo loquēdi. z in scptis reli
q̄sset:nisi p hr subtilit sapientib⁹ indica
re voluisset: q̄ cū vnitate simplicr essen
tie i deo stat plalitas psonar. Alit eīm
sur modr loquēdi esset ꝓrius sue intētio
ni. Est aūt sciendū q̄ in hebraico myste
ria abscōdita:z solū sapientib⁹ nota: ex
mō scribēdi incōsueto frequent designā
tur. Sed alij alit soluūt dicētes q̄ illi q̄
arguūt plalitatē in diuis psonar ꝑ hoc
nomē eloim qd plalitatē ꝑcat:z tñ dicit
de deo :innitūt sup baculo arūdineo cō
fracto:qr talis modr loquēdi alibi inue
nit de vno solo. sicut ptz. j. Reg. xxviij.
vbi scptura loquit de suscitatōe samue
lis:cū dixit illa mlier phitonissa. Vidi
eloim ascēdētes de terra. z sequit ybū
Saulis. q̄lis est forma eius? Item nō
solū sic loquit scptura de hoc nōe elo
im:sed etiā de aliq̄b aliis. ybi gra Eze
chiel. xlvj. dr sic. In die aūt kalendar
vitulū d armēto imaculatū. In hebrai
co aūt nō ponit tamin:qd ꝑcat imacula
tum:sed tamimim:qd est plr hur⁹ nois
tami/vel temau:z ꝓiungit cū vitulo in
singlari. z p hoc nō imporrat aliq̄ plali
tas. Itē aliq̄n ybar plis nu. ꝓiūgunt cū
noib⁹ z pnoib⁹ singlaris nūeri. Verbi
gra Exañ. j. Trahe me post te curre. zc.
Et sic nō valet argumētū q̄ cōcludebat
plitas psonar ex hoc q̄ noia diuina cō
iūgunt cū ybis plis nūeri vt videt. Et
sic p ista pdicta loca scpture arguit cō
tra pdicta. Sed per ista nullo modo in
fringunt ea q̄ dicta sunt. qr fm exposi
tores hebraicos Samuel nō surrexit so
lus :sed Moyses cum eo. Dicūr eīm q̄
Samuel surrexit tūc nō ꝑ frute magica:
sed ꝑ frute seu pmissione diuina. qd di
ctū cōuenit cū illa opinione quā tetigit
Augu. in epla ad Simplicianū. et hr
in glo. j. Re. xxiij. Sup locū illū dicūt
iudei q̄ samuel timuit ad diuinū iudici
um euocari:ideo rogauit moysen veni
re secū:vt essz sibi testis q̄ integre fuat
ser legem ab eo conscptaz. Mulier igi
tur phitonissa que solū Samuelē voca
uerat:videns aliū ipm associantē: admi
rans dixit in plr. Deos video zc. i. ho
mines diuios. z indicauit modū sue vi
sionis Saulī. licz brevi⁹ exprmat. j. Re
gū. xxviij. Saul aūt nō q̄stuit nisi de fi
gura ipius q̄ prmo apparuerat. z nō de as
sociante ipm. Et ꝓpter hoc q̄stuit in sin
gulari dicens. Qualis zc. quia cū solo
Samuele volebat loqui. Et sic ptz ex
dictis doctor hebraicor quī hūc passū
exponunt q̄ non infringit nostrū argu
mentū pdictū: sed ratio firmat magis.
quia eloim de duob⁹ dicit. Si autē di
cat fm aliam opinionē quā etiā tangit
Augu. q̄ nō fuit vere Samuel q̄ appa
ruit: tūc Respōdeo q̄ duo alij apparue
rūr. vicz demō coopans illi mlieri ma
lefice. z q̄dam forma repsentās samuel
lem. Et ꝓpter h dixit in plr: deos video
Saul aūt nō nisi de vno q̄stuit Samu

ale quē vocari fecerat. Ad scōm dicēdū est: q themimim qō fcat imaculatos in plurali: nō ꝯiungit cū vitulo in singulari vt arguit z male: sz cū grō plurale numeri. Nō em̄ habēt variationē casuū hebrei sic nos: sz tm̄ variant noia fz singulare numer̄ z pluralē. Et est sensus. In die aūt kalēdar̄ vitulū de armēto imaculator̄. i. de numero illor̄ imaculator̄ q ad h̄ q seruabant: faciet sacrificiū ꝛc. Ad cui⁹ euidētiam est notādū q ex sacro legz i pncipio cuiuslibet mēsis ōbeat offerri vitul⁹ vn⁹ imacular⁹: z tō ordinauerūt sacerdotes q in vno loco ꝑpetēplū tales vituli fuarēt saltē. xij. ad minus: z ō illis solū ad h̄ refuatis sp acciebat ille q i pncipio mēs seu kalēdar̄ qō idē est offerebat. De tali aūt oblatōe loqt Ezechiel in loco p̄dicto: tō ad hoc denotandū posuit themimim in pl̄i: ad innuendū q vn⁹ ō illis debebat offerri. Et sic ptz q p̄dicta nō infringūt ea q dicta sūt de h̄ noie Eloim. Propt qō antiq doctores alit nitebāt soluere dictū argumētū: vt patuit ex p̄dictz. Ad tertiū ē dicēdū q liber Lanc. a doctoribus hebraicz exponit ō deo z synagoga. siue ō deo z eccl̄ia: sic etiā a catholicz. Igit fz eos illa ꝑba. Trahe ꝛc. sūt ꝑba synagoge q dī spōsa dei. Jō talis spōsa nō ē vna singlar̄ ꝑsona: sz collectio fideliū. Jō ad h̄ denotādū subdit in pl̄i: curremus ꝛc. Et tō h̄ ponit ad denotādū pluralitatē ꝑsonar̄. Et tō ex h̄ nō infringit argumētū ō h̄ noie Eloim z alijs noib⁹ diuinis: etiā ō noie dñi retragrāmaton q ꝯiūgunt cū ꝑbis pl̄is nūert ad denotandū ibi aliquā pluralitatē p modū p̄dictū: sed magz p h̄ dictū argumētū cōfirmat. Jtē nō solū arguit pluralitas ꝑsonar̄ ex h̄ noie eloim: vt ipi supponūt: diceres q innitimur baculo arundineo ꝯfracto: sz eandē pluralitatē clarī⁹ exprimūt ꝑphete in mlt̄z locis. Verbi gra: in psal. xliij. q nō pōt exponi ad lr̄az nisi ō chr̄o. dī. Sedes tua de⁹ in seculū seculi ꝛc. vsqz de⁹ tu⁹. Jn hac autoritate exprimit chr̄s tanq̄ de⁹ vnctus: qr in hūana natura assumpta vnctus est plenitudie gratie. Exprimit etiā deus vngēs ipsum tanq̄ ꝑsona distincta ab ipso vncto: q̄a scptura sacra loqt de ipo vngēte tanq̄ de alia ꝑsona. Notādū etiā q ex pte dei vngentz duplicat h̄ nomē de⁹: cū dicit: Unxit te de⁹ deus tu⁹: ad denotādū ꝑsonā patris z spūsscti. Et sic ptz ex hac autoritate pl̄alitas ꝑsonar̄: z diuinitas ip̄i⁹ chr̄i. Propt qō ad idē ꝓpositū ostendendū induc̄ ista Apl̄s ad Heb. j. Jtē in psal. cix. dicit. Dixit dñs dño meo ꝛc. Et q sint ꝑba patris ad filiū ptz p trāslationē chaldaicā: q dicit sic. Dixit dñs ꝑbo suo: sede a dex. ꝛc. Patet etiā p id qō sequit in eodē psal. Ex vtero añ luciferū genui te: qr nō pōt intelligi cōpetere nisi filio dei. Per h̄ em̄ qō dr̄: de⁹ ꝑbū ex vtero genitū. i. de suba: oñdit vnitas diuine essentie: qr dctras pluralificari nō pōt. Per h̄ aūt q dicit genit⁹: ostendit distinctio ꝑsonar̄: qr nl̄a res seipaz gignit. Silr p h̄ qō dicit: sede a dextris meis. Una em̄ ꝑsona nō dicit sedere ad dexterā suā ꝑi⁹. Et sic ex hac autoritate ptz pluralitas ꝑsonar̄: z maxime qr hic psalmus nō potest exponi ad litterā nisi de chr̄isto: sicut declarat Nicolaus de Lyra in epl̄a ad Heb. j. ca. Propt q̄d saluator allegat eam in h̄ sensu Matt. xxij. z Apl̄us vbi s. Jtē pluralitas ꝑsonar̄ nō solū exprimit in scpturz veterz testamēti: sed etiā determinata pl̄alitas: vidz beata trinitas. Unde Esa. xlviij. Nō a pncipio in abscondito locutus sum: ex tēpore ante eq̄ fierent ibi eram: z nūc dominus misit me z spirit⁹ ei⁹. Jsta sūt verba dei loquētis: vt ptz ex textu immediate pcedēte: silr ex hoc quod immediate subditur. Hec dicit dom̄in⁹ deus: redemptor tuus sanct⁹ israel. Jn hac aūt autoritate p̄missa Esaias exp̄sse loqt ō dat̄ione legis: q fuit data in manifesto: quia de die audiente toto ppl̄o vocē ōi loquentis: vt patz Exod. xix. z. xx. Et h̄ est quod dicit: nō a pncipio in abscondito locutus sum: quādo scz lex p̄mo fuit data. Et immediate subdit. Et nunc misit me deus z spirit⁹ eius: vbi deus dicit se missum a deo z spiritu ei⁹. Nūc aūt est ita q inter mittentem z missum semp̄ est distinctio personalis. Jgitur

est distinctio psonaꝝ in diuinis. s. trinitas dei mittẽtis: dei missi: z spūs eiꝰ. Deum aũt missū dicimꝰ deū icarnatū. s. filiuꝫ. Deū aũt mittẽte z spm eiꝰ: dicimꝰ pr̃z z spm̃sctm̃. Et sic ptz trinitas psonarū. Ad euadẽdū aũt istō incōuenies rabbi Salomō adinuenit vnū mendaciū sup locū istū dicẽs: q̃ oẽs pphete fuerunt cū Moyse i mōte sinai: z ibi acceperūt pphetias suas: sic moyses legẽ: sz postea illas denūciauerit ppl'o tpe a deo determinato. Jō ōt q̃ ẏba p̄dicta sūt verba Esaie ab illo loco: ex tpe añq̃ fierẽt z̃c. .i. a tpe datiōis legis: ō q̃ ibi fit mo: ibi Fui i mōte sinai. z qō seq̃t: z nūc me z̃c refert ad tps q̃ Esaias missus est ad denūciandū ppl'o illa q̃ pus acceperat i mōte sinai a dño. Sed istō dictū patet esse falsum mltipliciter. Nā imediate p̃mittit ẏbū dñi loq̃ntis de datiōe legis: cū dr̃ Nō a pncipio i abscōdito locutꝰ sum: z imediate sequit: z tpe añq̃ z̃c. Et sic ex mō loq̃ndi ptz q̃ est ẏbū eiusdẽ. Et sic ptz q̃ illō scōm ẏbū nō est Esaie: sz ipiꝰ dei sic z pmū. Oꝝ aũt pmū sit ẏbū dei de datiōe legis: patz p lr̃am p̄cedentẽ. q: ibi p̃mittit. Ego sum p̃mꝰ z ego nouissimus: qō nō pōt dici ō Esaia. Jtẽ Glo. hebraica q̃ apō illos aūtentica reputat sup illū locū Exo. xxviij. Ego sum dñs deus tuꝰ: dic̃ sic. Si dicis i secreto fuit sermo. s. legis: nōne iam dictū est Esaie xlviij. nō a pncipio i abscondito z̃c. Et sic ptz p istā glo. apud eos aūtenticā: q̃ istud ẏbū Esaie: dr̃ i psona loq̃ntis dei. Et hec ō datiōe legis. Jtẽ sup illō Exo. xix. Venerūt i solitudine sinai: ōt glo. aūtētica hebraica. Data ẽ lex i publico: vt ois q̃ voluerit eā recipe recipiat. Et sequit Et ecce deꝰ sctūs z bñdictꝰ dicit Esa. xlviij. Nō a pncipio in occulto z̃c. vsq̃: anteq̃ fierent ibi eram. Et idẽ hr̃ sup illud Exo. xx. Ego dñs deꝰ ruꝰ. Et sic patz nō solū ex textu p̄cedẽti z seq̃nti sed etiā ex glos. hebraicis apud iudeos aūtēticis: q̃ autoritas p̃allegata Esa. a pncipio z̃c. nō ẽ itelligẽda ō ipo Esaia loq̃nte in psona ppria: sz potiꝰ in psona dei q̃ pmo dedit legẽ in monte sinai: et postea missus est in mūdū a deo patre z spū eiꝰ ad redẽptionẽ generꝫ hūanī: ꝫ q̃ manifeste exp̃mit i p̄dicta autoritate Et iō i fine eiꝰ ponit: hec dic̃ redẽptor tuus z̃c. Jtẽ q̃ dic̃ Esaiā fuisse i monte sinai: est valde absurdū: q: Esaias non dū erat natus: imo fuit natꝰ post fere p dclxxxvj. annos: q: ab egressu ō egypto vsq̃ ad q̃rtū annū regni Salomōis i q̃ fundatū est tẽplū fluxerūt ānī. cccclxxx vt habet. iij. Reg. vj. z ex tūc vsq̃ ad p̃ mū annū Ozie regis Juda sub q̃ cepit Esaias pphetare: fluxerūt. ccvj. anni: vt pōt haberi de facili cōputādo tpa regū intermediox: respiciẽdo tertiū z q̃rtum libros Regū. Si aũt dr̃ q̃ Esaias post q̃ accepit pphetiā i mōte sinai mortuꝰ sit: z postea tpe Ozie suscitatꝰ: illō videk fictū: q: sacra scptura h̃ nullo modo innuit: sed magꝫ ẽ̃trū: z maxie q: oportet ex̃m eū idem dici de oib̃ pphetꝫ: vt ptz ex p̄dictꝫ. Si aũt dr̃ q̃ aīa Esaie fuit creata ante corpꝰ: z sic fuit in monte sinai in aia: nō in corpe: z postea illa aia fuit ꝫiuncta corpori tpe Ozie p viā nature generato z organizato: h̃ dictū est ꝫtra scripturā Gen. j. z. ij. c. Formauit ingt deꝰ hoiem de limo terre z inspirauit z̃c. Ex q̃ ptz q̃ organizatio humani corpis p̄cedit originē infussionē anime. Jtẽ Zach. xij. dicit. Hec dic̃ dñs extendēs celos z fundās terrā z fingens spm̃ hois in eo. Ex q̃ patz q̃ aīa hois creat in ipo corpe organizato. Vñ z Glo. hebraica sup locū istū sic ōt. Creatoꝝ creat animā cū pfectiōe figure humani corporis. Jtẽ arguit ꝫtra vtrāq̃ responsiōnē simul: q: si Esaias fuit i monte sinai tpe legis dare: z h̃ siue in aia tm̃: siue in aīa z corpe simul: z ibi accepit pphetiā quā postea denūciauit: z sic alij pphete: sequit q̃ scriptura veteris testamēti in magna parte sit falsa: q: sepissime pphetas accepisse spiritū pphetandi ō nouo testat: sicut patz de Heliseo. iij. Re. ij. z de Ezechiele Ezechiel. j. z de multis alijs. Similiter dicit q̃ reuelatiōes sūt facte ipis pphetis de his q̃ ignorabant: vt ptz de Heliseo. iij. Regum. iij. vbi dicit de illa mlier̃ sunamite. Aīa eiꝰ i amaritudie ẽ: z dñs celauit a me. Sili

In festo sancte Trinitatis

De Daniele idē ptz ō q̄ scribit Daniel. j. q̄ de⁹ dedit illi intelligētiā visionū. z ỹ. c. q̄lit reuelatū ē ei somniū Nabuchodonosor z ei⁹ iterp̄tatio. z. ix. c. introducit angel⁹ Gabriel reuelās ei dictū mysteriū hebdomadaꝝ: z ī pl̄ib⁹ alijs locis eiusdē libri sic inducit. Sic̄r ēt in alijs libris veteris testamēti: vt ptz intuēti: q̄ omitto ꝓpt plixitatē vitandā. Hec autē oia z sic̄ia essent sic̄r falsa si ꝓphete accepissent ꝓphetias suas ī mōte sinai: q̄z ex tūc fuissent de omib⁹ illūinati: siue fuissent ibi ī aia tm̄: siue in aia et corpe. Et sic ptz q̄ rō rabbi Salomōis nō solū est ꝟ totā scp̄turā q̄ dic̄ q̄ aia nō p̄cedit corpus. sz eria ꝟ totā scholā phoꝝ: vt ex p̄dictis ptz. Et sic ex p̄dicta auctoritate Esaie trinitas psonaꝝ pz ī diuinis. Ad idē fac̄ illō Eccs. xliij. Funicul⁹ triplex. Glos. hebraica. Sensus vicz trini. dei z vni⁹ nō ō facili discutit. Sz hāc gloriantiquā moderni iudei querentes reiectōr quērentes hāc trinitatē ad tria diuina attributa. q̄ sūt sapiētia/potētia/z bonitas: sed h̄ est sup̄ improbatū. Idē ptz i psal. xxxij. Verbo dn̄i celi firmati sūt z c̄. Ptz igit̄ p̄ncipal̄r q̄lit pluralitas psonarum possit ꝓbari p scp̄turā a iudeis receptā: sic̄r z trinitas determinata.

Quātū aūt ad tertiū sciēdū ē q̄ nl̄a creatura illi brē trinitati simulari valet pfectē: sic̄ nec vmbra assimilat corpi: nec vestigiū nec imago picta ei cui⁹ ē imago Sz tm̄ aliq̄lis sic̄litudo inuenit i creaturis supioꝝib⁹: sic̄ fm Aug. i sole tria ꝟsiderant. s. qō ē: qō lucz: qō calet. i. suba: radi⁹: z calor. Radi⁹ igit̄ nascit̄ ō sole: ḡa filius de pc̄e gñat: z calor pcedit ab vtro q̄: q̄z spūsc̄us spirat a duob⁹. i. pc̄e z filio. Ipe aūt sol nō ē seq̄la pcedēs ab alio: q̄z pr̄ nō est ab alio. Et tm̄ oia tria sūt vn⁹ sol. q̄a tres psone sūt vn⁹ de⁹. Scdo in creaturis ifertoꝝib⁹: sic̄ elemēto aq̄. Sic̄ em̄ fons riuū: sic pater filiuz gñat. et sic fons z riuus facit̄ stagnū: ita pr̄ z filius generāt spm̄sc̄m. Fons aūt sic̄ z pater a nl̄o pcedit: z tm̄ locoꝝ triū est vna aq̄ sc̄. Tertio inuenit i medijs: sic̄ in boie: de q̄ Aug. in li. ō trini. dr. Mens z noticia ei⁹ z amoꝝ tria q̄dā sūt. Mens nouit se z amat se. Et ipa mēs ē q̄si pater: noticia, ples: z spūsc̄us amoꝝ. q̄ ō mēte z noticia pcedit: dū mens cogīscēs se diligit se. Nec em̄ posset se amare nisi se cogīsceret. Sz p his adūte ex sctō Tho. j. q. xciij. ar. vij. q̄ imago trinitatis p̄mo z p̄ncipal̄r attēdit i mēte fm act⁹ put. s. ex noticia quā hēm⁹ cogitādo interius ꝟbū formam⁹: z ex h̄ p̄rumpim⁹ ī amorē: q̄z diuine psone distinguūt fm p̄cessionē ꝟbi a dicēte: z amoris ꝓnectentis vtrūq̄. Verbū aūt in aia nr̄a sine actuali cogitatiōe eē nō pōt. Secūdario āt z q̄si ex ꝓcēnti pōt attēdi fm potētias sz memoriā/intelligentiā/z volūtatē: et fm habit⁹ put. s. in p̄dict⁹ act⁹ ꝟtualit ꝓtinent. Sed tm̄ aduertēdū est q̄ exēpla nl̄a sufficiūt: nec ingenij creati q̄uis p̄spicacitas ad h̄ mysteriū pscrutandū z ꝓhendēdū. In cui⁹ signū de Augustino legit̄: q̄ cū libros ō trinitate ederet: z ad lit⁹ marz cogitabūd⁹ deābularet: puer inuenerit paruo cochlearī ex mari ad fossulā aquā deportārē. Cūq̄ Aug. pscrutari q̄dnā facere vellet respōdisset se velle mare exhaurire: z in illa fossula refundere. Aug. in risum cōcitat⁹: quō inq̄t fili h̄ facere potes cū mare sit magnū z fossa parua: z cochlear modicuz. At ille. Facili⁹ inq̄t h̄ mihi ē: q̄ tibi ex plere q̄ō cogitas. s. mare trinitatis i fossa tui libri p cochlear tui ingenij ꝓcludere. Stati q̄ disparuit. Ast Augustin⁹ ōo g̃tias agēs q̄ vex ille dixisset recognouit Sz q̄z ingenia nō sufficiūt: de⁹ h̄ mysteriū p infinita miracula astruxit q̄ adhuc vident i suis effectib⁹: puta in rhomani impij subiugatiōe: iudeoꝝ dispsiōe: gētiliū ꝓuisiōe: z martyꝝ occisiōe: z i mltis hmōi: vt ō fide dubitar̄ nō possit: nec aut insan⁹ aut viciosus. His vlis lā exponem⁹ euāgeliū i q̄ tangunt tria puncta q̄ sūt Disputatio/solutio/cōfirmatio.

Quātū ad p̄mū tangit̄ q̄dā disputatio inf mgr̄m z discipulū. i. chr̄m z Nicodemū. Dr̄ g̃ (Erat hō ex phariseis) q̄ erāt q̄dā religiosi q̄ resurrectoez z spūales substātias ꝓfitebāt. Et q̄z ō hmōi chr̄s loquebāt: ad ei⁹ doctrinā iste aliq̄liter fuit dispositus (Nicodem⁹ nomie

ꝑnceps).i.vn⁹ ex ꝑncipib⁹ (iudeoꝝ) Di cebant ãt iudeoꝝ ꝑncipes vl nobiliozes seu capita ꝑpli:vl certe ipi iudices ꝑpli Tz aũt vt ỏt sã. Tho. chis a ꝑncipio ad fidẽ suã vocare noluerit mlos potẽtes z sapiẽtes:vt innuit Paul⁹.j. Coꝝ.j.z ꝟ ne fides hũane potẽtie aut sapie ascri berer. Tñ voluit aliqs vocaꝛ vt istũ:ne ꝛẽptui haberet tãꝑ fides rusticoꝝ(ꝟ) quers⁹ ad ꝑdicatiões chm̃ (vẽit ad ihesũ) fm Aug. pleni⁹ instruend⁹ ỏ fidei secre tis:cui⁹ apta oñsiõe signoꝝ iã rudimen ta ꝓcepat(nocte)z ꝟ fz Aug. iudeoꝝ ri/ more:ne pellerer ex synagoga. Sic tñ ỏt s. Tho. circa aliqs i scꝑtura ꝛsueuit q̃litas tpis describi:ad insinuãdã ꝑdi tonẽ eoꝝ. Venit g̃ nocte:qz venit scia ob scur⁹/charitate frigid⁹/et inimicoꝝ ti/ more plen⁹:qz fuit ỏ illis ꝑncipib⁹ ỏ qb⁹ dr Jo.xij.q chm̃ ꝛsiteri nõ audebant (Et dixit ei. Rabbi)qđ latie sonat mgr̃ (scim⁹ qz a deo venisti magr̃).i.scim⁹ q tuũ magisteriũ a deo est. Bear⁹ cui⁹ ma gisteriũ a chro:z nõ a bursa vl ambitõe est. Appellat aũt eũ mgr̃m:vt ỏt Hai/ mo.qz deũ illũ nõ credebat (Nemo em̃ põt hec sig̃ facere q̃ tu facis:nisi fuerit de⁹ cũ eo).i.nisi fuerit amic⁹ ỏt. Nõ tñ ỏt fm Chry.nisi fuerit de⁹:z ꝟ tã dicta rõne. Sciẽdũ ẽ aũt q lz miracla nõ sp attestẽt scitati faciẽz:tñ qñ aliqs se ỏt scm̃:vt chis q dicebat se ỏi filiũ nĉario miracla attestant scitati ei⁹:qz vt dicit s. Tho.ij. Thes.ij. Predicato:s ꝑdicãs falsũ nõ ꝑt facere miracl'm.qz ỏs ñ põt esse testis falsitaz. Jn ꝑdicz aũt ꝟbis fm mgr̃m histo. Nicodem⁹ petit a chro de fide pleni⁹ edoceri. Jõ seqt (Rñdit Jes⁹ z dixit ei. Amẽ amẽ).i.vere. Sed null⁹ latin⁹ aut grec⁹ interps ꝓp reue/ rẽtiã voluit trãsferre:vt ỏt sã. Tho. Et vt idẽ ỏt:sol⁹ Joãnes id geminat inter euãgelistas:qz sol⁹ tractat ꝑncipal'r ꝓ/ tinẽtia ad ꝟbi diuitatẽ:q cũ occultiora sint: maiori assertiõe indigebãt.(Dico tibi:nisi qs renat⁹ fuerit denuo).s.ꝑ ba ptismũ(nõ ꝑt videre regnũ dei).i.scire secreta eccliẽ:z diuitaz chri marie:vel nõ ꝑt saluari:z ꝟ intelligе in noua lege cui⁹ ẽ baptism⁹ sacrm̃:z extra necessita tis casum. Ubi em̃ haberi nõ possit ba ptism⁹ sufficiẽ volũtas habẽdi. Sed vi/ det q rñsio chri nõ sit ad ꝓpositũ Nico/ demi. Dicẽ aũt scũs Tho. q Nicodem⁹ ꝛfirebat chm̃ mgr̃m miracla facere tã ꝑ hoiez puꝝ:qđ chis voluit remouere ducẽdo ipm ad cognitõez altioꝛẽ mãsue re.q.d. Nõ est miꝝ si me puꝝ hoiez cre/ dis qz illa secreta diuitaz nemo scire pt nisi spũalẽ cognitiõez adipiscat. Est ãt sciẽdũ fm sã. Tho. q cũ sit duplex visio sic z duplex natiuitas.s.corpal'z spũal: sic visionẽ corpalẽ nõ habet nisi natus: ita nec spũalem nisi renatus. Regenera tio aũt spũalis in lege veteri fuit:sed fi guralis.qz vt ꝑz Ro.xiij.patres bapti zati sũt sub Moyse in nube z in mari. Jn noua aũt ẽ manifesta:sed imꝑfecta: qz renouamur interi⁹ ꝑ gr̃az:sed nõ ex teri⁹ ꝑ incoꝛruptiõez:vt ꝑtz.j. Coꝝ.v. Lu.xvij.q fortis ꝛc. Jn patria ỏo erit ꝑfecta:qz r̃nouabimur etiã exteri⁹. Jn lege igr̃ veteri videbãt hoies regnũ dei .i.mysteria ei⁹:sz ipꝑfecte z alonge. Jn noua aũt imꝑfecte.i.ꝑ speculũ. vt ꝑtz.j. Coꝝ.xiij. Jn ꝑria aũt videbim⁹ ꝑfecte.j. Jo.iij. Cũ aũt apparuerit ꝛc. Est ãt no/ tandũ fz s. Tho. q i greco nõ habet de nuo:sz anothe.i.desup.qđ Hiero.trãs/ tulit denuo vt.s.imporret additionem. Chry.f. aũt ỏt ꝓpriũ esse filiꝫ dei nasci ỏ sup q̃ntũ ad tẽp⁹:qz ab eꝛno:z q̃ntũ ad ꝑncipiũ g̃natiõis:qz a ꝑre celesti. Sed qz nr̃a regeneratio ẽ ad sil'itudinẽ g̃na/ tiõis ei⁹. Jõ ertiã est desup q̃ntũ ad ꝛps ꝑ eternã ꝑdestinatõez z q̃ntum ad ꝑnci piũ:qz gr̃a q renascimur est donũ dei. Hec ex illo ꝓtual'r. Sz iste Nicodem⁹ q̃uis mgr̃ esset.i.doctoꝛ i lege: tñ vt ỏt Augu.solã nouerat carnalẽ natiuitatẽ. Jdeo ỏ ea arguit duplicit.s.ex etate:et ex q̃ntitate. Un seqt (Dic ad eũ Nico/ dem⁹. Quo põt hõ nasci cũ sit senex:) vt ego sum q tñ volo saluari. Erat ei se nex fm Bedã:z de se ꝑtulit exempuml (Nunqd põt in ventrẽ mris sue iterato introire:z renasci:) q̃si diceret. Jsta sũt impossibilia. Nõ tñ vt ỏt Chry. ista ỏt quasi excideꝛit a fide;sed vt christus ad ampliozẽ doctrinam ꝓuocet.

In festo Trinitatis.

Est aũt mozal'r sciendũ: q triplex est hois naritas. Prima est naturalis q̃ est hoi ad hũilitatẽ. Vñ z puer mox nascẽs tria facit que sunt nobis ad exm̃ hũilitatis. Prim est: qz nascit flendo. Aug. de ciui. dei. Puer q̃ nascit a plozatu incipit: nascens ꝓpherat q̃d malox passurus sit. Solus qñ natus est / risisse ferk zozoastes. z tñ ille risus mõstruosus parũ sibi ꝓfuit. Fuit em̃ inuẽtoz artiũ magicaꝝ. z cũ esset rex Bactrianoꝝ / a Nino rege Assyrioꝝ bello interfectus est Scõz: qz bestiaꝝ moze curu⁹ z q̃si in q̃tuoz pedib⁹ nascit. ad innuendũ q cũ bestijs habem⁹ ꝑtem vite nr̃e cõem. s. corpozalẽ. z q iumẽtis sum⁹ ꝓpter petm̃ cõparati. Tertiũ: qz mox natus ponit manũ ad os: q̃si nob ad memozlã reducens q̃d pariamur pro delicto p gustũ ꝑpetrato. Scõa naritas est spũalis ad salutem in baptismo vbi spũsctũs renet locum p̃is: aq̃ sctificata locũ mr̃is. sz verbum sacr̃ale est rang̃ semẽ diuinũ. De q̃ Augu. Accedit ꝙbũ ad elementũ: et fit sacr̃m. Ter autẽ mergit puer in aq̃. licz non sit necessariũ. z hoc ad repsentandũ vel triduã chr̃i sepulturã / vel totam triuitatẽ ibi opantem. Vñ et tota trinitas se manifestauit in baptismo chr̃i ad hoc innuendũ. s. pater in voce: filius in carne: spũsctũs in colũba. Tertia est celestis ad bꝛitudinẽ qua scti viri de vtero mr̃is. i. ecclie nudi tm̃ egressi nascuntur in mũdo alio. i. in celo: ideoq̃ moz scto̊ vocat natale. Sic em̃ puer ex vtero mr̃is nascit cũ puenerit ad debitum cõplementũ: qz req̃rit ampliozẽ locum ad manendũ. vberiozẽ cibũ ad vescẽdũ. liberiozẽ aerem ad respirandũ. z maiorem lucẽ ad videndũ. Sil'r scti appetũt nasci in celo: qz est loc⁹ capaciox: rum respectu ei⁹ rota terra sit pũctus ſm astrologos. Cui⁹ signũ est q exũtes in supficie re: ita vtunt astrolabio acsi eẽnt in centro / nullã sensualẽ dr̃iam inuenientes. Et ibi ertã hẽbũt satietatẽ maiorẽ. Ps. Satiabor zc. Et aerem liberiozez ad respirandũ. qz mõ vix possunt respirare ꝓpter acerbitatẽ pugne in q̃ sunt et laboꝛãt. Esa. xxxv. Fugiet dolor z gemit⁹. Et maiorẽ lucẽ ad vidẽdũ. qz supse hẽbũt infinitã lucẽ di. Apoc. xxj. Claritas dei illũinabit illã. s. citatẽ supnã. Et infra se locũ lũinosuz. Tob. xiij. Luce splẽdida fulgebit. Et itra se aim illustratũ. Esa. lj. Implebit splẽdoꝛib⁹ animam tuã. Et extra se coꝛp⁹ glificatũ. Matt. xiij. Tũc iusti fulgebũt sicẽ sol.

Quãrũ ad scõm tangit solo disputationis q̃ inf chr̃um z Nicodemũ ꝓsabat: cũ dicit chr̃is volẽs expssi⁹ declarare spũalis ntitatẽ modũ. (Amẽ a. d. vo. ni. q̃s re. fu.). i. denuo nat⁹ (ex aq̃) abluẽre coꝛpus. z ꝙñr fcãre ablutõez aie (z spi. scõ) intrisec⁹ aiaz purificãre (nõ ꝑt itroi. in re. dei.) Hoc aũt itelligit de reg̃ ecclie triũphãtz: qz baptism⁹ est necar⁹ ad salutẽ: z de reg̃ ecclie militãtis. qz baptis mus est ianua ad sacr̃a pcipienda: q̃ nis nisi baptisat⁹ licite pcipit: z ipmit characterẽ q̃ fideles ab ifidelib⁹ secernũt. vtz ex s. Tho. z alijs theologis. Sz q̃re hõ nascit p baptismũ: qz sine baptismo actu vel ꝓposito hito hõ nis est in eẽ spũali z defozmi: sz p illũ tale esse acq̃rit. sic p gñatõez coꝛpalẽ acq̃rit esse humanũ. Vñ eo mõ q̃ aia ꝙgat ad maiaz z potẽtias eodẽ compat gr̃a quã baptismus cõfert ad aiaz z ꝓtutes. qz aie dat eẽ spũale. et ab ea fluũt ꝓtutes sicẽ aia dat coꝛpi coꝛpale esse: z ab ea fluũt potentie sue. Sed h̃ s. Tho. mouet dupli cem qõnẽ. Pria: qz antiq̃ pres ſm h̃ nõ essent salui: sicẽ nec baptizati. Et soluit: qz fuerũt renati et baptizati in figura. Vel ꝑt dici q chr̃s loq̃t vt doctoz z istituto: noue legz in q̃ baptism⁹ est necarius: sic circũcisio necaria fuit in antiq̃. Scõa: qz cũ triplex sit baptism⁹. s. fluminis: flamis: z sanguis. mlt̃os baptizatos solũ duob⁹ vltis mõis vl' altero coꝛ dici⁹ itrasse regnũ dei. Et soluit qz tres hũerũt bapm̃ flumis. i. aq̃ in voto z si ñ i acru: alꝫ nil' valeret baptism⁹ sanguis nec eẽ posset baptism⁹ flamis. i. spũsci. Sz qz vt ait Haymo. pdcã mysteria nicodem⁹ capere nõ valebat. Jõ ex carnali naritate dñs dat exẽpla di. (Nõ narũ est ex car). i. hoie carnal'r gñante. (caro est). i. acq̃rit solũ cẽ carnale (z qõ narũ

est ex spū spūs est).i. ꝓstituit in vita spi
rituali: z adq̄rit spūale esse. Nō mirer;
q: dixi tibi: opz vos nasci denuo).q.d.
Argumēta tua ꝓcedūt de carnali gña
tione: z fm me⁹ est de spūali. Q̄d ꝙ
seq̄t fz Chrys. exponit de spū.i. vēto: de
q̄ saluato: ponit exm̄. z fm ei⁹ mentē sic
exponit. (Spūs).i. vēt⁹ (vbi vult).i.
in loco ad quē inclinat ad spirandū. su
mit em̄ h̄ volūtas ꝓ inclinatōe (spirat)
.i. flat (z vocē).i. sonū (ei⁹ audis) aure
co:pis (z nō scis vñ veniat).i. in q̄ pte
mūdi determinate incipiat (aut q̄ vadat)
.i. vbi t̄minet. (Sic est oīs q̄ nat⁹ est ex
spū) q:. s. ei⁹ ꝓncipiū q̄d est. ss. z eius fi
nis q̄ est eterna felicitas a nob⁹ ig:at. Lz
aūt in hāc exponē Chrys. fere oēs greci
ꝙueniāt. vt ōt s. Tho. rn̄ ꝙ arguit Au
gusti. volēs q̄ nō de matiali spū. i. vēto
exponat: dicēs q̄ talez scim⁹ vñ veniat:
aut q̄ vadat. Nā scim⁹ austr̄ a meridie
ad septētrionē spirare. aq̄lonē ꝙ econ
uerso. Ad h̄ aūt dici p̄t: vt ōt s. Tho.
q̄ licz in gñe sciat vñ aut a q̄ vēt⁹ spi
ret: tn̄ in spāli nescit mor⁹ eius ꝓncipiū
aut finis. fm Aug. aūt exponit de spū
scō sic. (Spūs) sctūs (vbi vult spirat)
q:. s. vt ait Be. in prāte habet: cui⁹ co:
gra sue visitationis illustret. Hec ille.
(Et vocē eius audis) Ex h̄ aūt obȝcit
Chrys. cōtra expōnē Augu. q: dns loq̄
bat Nicodemo impfecto: cui vocē spūs
scī audire nō cōperebat. Sed fm sctm
Tho. ōr q̄ solū sctī z pfecti audiūt vocē
spūssctī: q̄ loquit interi⁹ in co:de. fz alia
est vox eius q̄ loquit in scripturis. vl̄ per
p̄dicato:es. vel etiā p habentē spm̄scm
Vox em̄ ei⁹ q̄ spūsctō plen⁹ est: vox est
spūssctī fm Aug. z Bed. quā ꝓcipim⁹.
(Et nescis vñ veniat aut q̄ vadat).i. vt
ōr Alchui. nō potes videre quomō sic
loquentē itrauerit/aut inde redierit cū
sit inuisibilis. Vel fm Haymo. h̄ dicit
q: nesc; quō fideles introducat ad fidē
aut ad spēm. Vel fm s. Tho. nescis vñ
veniat: q: a p̄e z filio q̄ habitāt lucē in
accessibilē. aut q̄ vadat: q: ducit ad in
cognitū finē z eternā salutē. Vl̄ fm eū
dem: nescis vñ veniat. i. quō hoiem in
troeat. aut q̄ vadat. i. ad quā ꝓfectōem
ducat. (Sic est oīs q̄ natus est ex spū:
q:. s. nascit inuisibil'r fm Haymo. sic et
spūs est inuisibil'. Vel ⁊ō h̄ ōr fz Aug.
q: si tu nascaris ex spū: ille q̄ adhuc na
tus nō est nescit vñ aut q̄ vadas. Vl̄ fz
s. Tho. sic est. Q̄is q̄ nat⁹ est ex spū. scz
sic. ss. q: in viro spūali st̄ ꝓperates spūs
scī sic in carbōe accēso ꝓperates ignis
Sunt aūt in eo tres spūssctī ꝓperates.
Nam ꝑmo hz libratez. j. Cor. ij. Ubi
spūs dñi ibi libras. q: nō ducit a spū ōr
nisi ad sctā. z q: liberat a futurte legis.
Scdo q: de eo iudiciū sumit ꝑ vocē ei⁹
ad quā cōgscit spūalitas ei⁹. Dar. xij.
Ex abūdātia co:dis zc. Tertio. q: ha
bet o:iginē occultā z finē sil'r. Et h̄ vel
inq̄tū null⁹ pōt eū vnjudicare: z ipe oia
vnjudicat. j. Cor. ij. Vel q: nescit vnde
veniat spūalis natitat; ei⁹ pncipiū: gra
s. baptismalis. aut q̄ vadat. i. q̄ dignus
efficiat. Hec ex illo ꝓtual'r. (Rndit Ni
codemus) non voro reꝓhendētis vt ait
Haymo: sed affectu discētis. Nō em̄ in
telligebat q̄ dicebāt: z tn̄ credebat illa
ꝓa fore. (Quō pōt hec fieri:) Sic aūt
ōr Chrys. chs aspius ei tā loquit. nō q̄
accusans hui⁹ viri neq̄cīā: fz insipiētiaz
z ruditatē solū. Seq̄t. (Rndit ies⁹ et
dixit ei. Tu es magr̄ in isrl̄ z hec ignō
ras:) q.d. reꝓhensibilis est ig:ātia tua.
z h̄ fm Chrys. q: multe ꝓphetie de hac
spūali natiuitate ꝓcesserant. iuxta illud
ps. Renouabit vt aq̄le iuuē. tua. z mlte
figure in lege: cui⁹ peritiā ipe ꝓfitebat.
Augu. Quid putam⁹ dñm huic mgr̄o
iudeoz q̄si insultare voluisse. Volebat
q̄dem ipm nasci de spū. Nemo aute ex
spū nascit nisi humilis fuerit. q: ipa hu
militas facit nos nasci de spū. Ille au
tem magisterio inflatus alicui⁹ momē
ti esse videbat: q: docto: erat iudeoz.
Deponit q̄ dns eius supbiam vt possit
nasci de spū. Hec ille. Et intrēdit q̄ do
minus reꝓhendit eū nō vt cōfundat: fz
vt ꝑ hūlitate capace spūalis doctrie ef
ficiat. Ex his aūt ꝓz q̄ in p̄senti euāge
lio fit mentio de trib⁹ ꝓsonis diuinis z
earū appꝛopatis. Sciendū est em̄ fm
doctrinā s. Tho. j. q. xxxix. ar. vlti. q̄ fz
potentia: sapientia: bonitas: conueni

aut oib⁹ z singulis suppositis trinitaꝛ
tñ potẽtia q̃ habet rõnez ꝓncipij appro
priak patri. Prio qz est ꝓncipiũ nõ solũ
creaturaꝝ:sed etiã filij z spũsscti. Et se
cundo ne credak imporẽs:sic pater ter
renus rõne senectuꝛ. Et sapiẽtia filio.
Prio:qz est ꝟbũ intellect⁹ paterni. Et
scõo ne credak insci⁹ sic fili⁹ hũan⁹ rõe
iuuenturꝛ. Et bonitas q̃.s. obiectũ amo
ris appropriak spũsctõ. Prio qz ẽ amoꝛ
z Scõo ne credak impetuosus z violen
tus: sic spũs hũan⁹. Exẽplk q̃ pꝛ cum
sua potẽtia:cũ dr. Nemo põt hec signa
facere q̃ tu facis nisi fuerit de⁹ cum eo.
Et ꝑsona filij cũ sua sapiẽtia:cũ dicik.
Rabbi scim⁹ qz a deo venisti mgr̃:z ꝑ
sona spũsctĩ cũ sua bõitate:cũ dr. Spi
rit⁹ vbi vult spirat. Nõ em̃ nris meritꝫ
sed sua bonitate nris mẽtib⁹ illabik.

Moralik aũt sciẽdũ est q̃ pꝛ oipotẽs
p tria vinci posse videk. Primũ est sua
pietas viscerosa. Hiere. xxxj. Contur
bata sũt viscera mea sup cũ:miserãs mi
serebor ei⁹. Aug. Tardi⁹ videk do pec
catori ventã tradere q̃ illi accipe. Se
cundũ ẽ sua charitas affectuosa q̃ illũ ꝺ
celo ad terrã deposuit. Aug. O chari
tas q̃ magnas vires habes:deũ ꝺ celo
ad trã deposuisti. Hec ille. Imo z cru
cem ascẽdere coegit. Lu. xij. Baptismo
habeo baptizari. z quõ coarto:.i. a cha
ritate vsq; dũ pficiak. Tertiũ ẽ oꝛo la
chrymosa. Berñ. O bũilis lachrymaꝛ
vincis inuincibilẽ:z ligas oipotẽtẽ. Sik
etiã fili⁹ dei sapiẽtissim⁹ sciẽter ꝓmittit
se a nob decipi. Prio in vendicõe:qz re
gnũ celoꝝ dat vili ꝑcio:vt aplis p naut
z retib⁹:z vidue p duob⁹ minutꝫ:q̃bus
dã p calice aque frigide. Mar. x. q̃bus
dã p sola bona volũtate. Aug. Regnũ
celoꝝ tantũ valer q̃ntũ habes. Nihil vi
lius cũ vendik:nihil char⁹ cũ possidek.
Scõo i emptõe:qz coꝛpus nostꝝ emit
ptio sui sanguinis:j. Coꝛ. vj. z aiaz no
strã positõe aie sue. j. Jo. iij. Ille p nob
aiam suã posuit:z pniam nostrã regno
celoꝝ. Mat. b. iij. Penitẽtiã agite zc.
Tertio in cõmutatiõe: quia cõmutat
aurum sue gratie z gloꝛie iu lutũ nostre
operationis.

Quãtũ aũt ad tertiũ tãgit ꝓfirmatõ
solutiõis. Dñs em̃ (sic ꝺr Chrꝝ.) imbe
cillitati ꝓdescẽdẽs Nicodemi ẽmonem
suũ ex alto fac̃ credibilẽ. s. ex certissima
sua notícia. Et vt ptz sik ipm repbẽdit
de tarditate credẽdi cũ alijs iudeis:dis
cẽs (Amẽ amen dico tibi:qz qꝺ scimus
nos). s. pꝛ/fili⁹/z spũsctũs: fz Haymo.
Vl scim⁹ ego z spũs cuius vocẽ audis.
Vl scim⁹ ego z renati ex spũ: puta apli
ẽm Alchui. (loq̃mur:z qꝺ vidim⁹) id ẽ
certissime nouim⁹: ẽm Chrꝝ. (hoc testa
mur) ꝟbo z miraclis (z vos) carnales z
supbi (testimoniũ nr̃m nõ accipitꝫ) crẽ
dẽdo his q̃ docem⁹. Est aũt hic multi
plex q̃stio. Prĩa quõ apli certissima co
gnitiõe nouerãt ea q̃ sũt fidei. Ad ꝟ dꝛ
co q̃ duplex ẽ certitudo. Quedã ẽ certi
tudo visiõis q̃ ds ideo certus est qz vi
det. i. totaliter cõprehẽdit p intellectuꝫ
ita esse: sic certus est q̃libet q̃ totum est
maius pte. Alia ẽ certitudo adhesiõis
qua ds est certus de aliq̃ nõ qz videt ita
esse: sed qz videt z scit illud esse credibi
le: z adheret testimonio alteri⁹ asserẽtꝫ
illud esse vez. Et sic i sciẽtia subalterna
ta sũt certa ꝓncipia: z i fide artikli ip⁹
fidei quib⁹ fidelis assentit firmissime.
Scõa est quõ ea q̃ sunt fidei videnk: cũ
fides sit de nõ visis. Ad ꝟ dico: q̃ ꝟ po
nik vsus p notícia certa scõo mõ: nõ p
mo: q̃uis dici possit q̃ articulos fidei
deus z chrs videt in seipis: apli autẽ et
alij fideles viatoꝛes nõ vident eos in se
ipis: sz in generali tm̃: ẽm sctm̃ Tho. ij.
ij. q. j. inq̃ntũ vident eos esse credibiles
Tertia q̃re dicik: z testimoniũ nostꝝ nõ
accipitꝫ: cũ de Nicodemo ꝓfter q̃ erat
fidelis. Ad ꝟ dicit Theo. q̃ dñs nõ lo
quik de Nicodemo: sed toto gñe iudeoꝝ
tũ. de quo pauci cõparatiue crediderũt
Vel põt dici q̃ iste Nicodem⁹ a ꝓnci
pio tardus fuerat ad capiendũ z credẽ
dum: z nũc ad capiendũ tm̃: z sic nõ re
pbendik de infidelitate: sed de ignoꝛã
tia z ruditate: vt sit talis sensus. Vos
duri estis z tardi ad credendũ: quia estꝫ
rudes ad capiendũ: z tamẽ nisi capiatis
aut nõ creditis: aut tarde z imperfecte
creditis. Unde subdik (Si terrena dixi

vobis)puta sententiã de spũ ⁊ vento ꝓz
Chry. Vent⁹ em̃ cũ sit gñabilis ⁊ cor-
ruptibilis:numerat:vt ỏr sã.Tho.iter
res terrenas. Vel ꝑm eundẽ:sententiã ỏ
spirituali generatiõe que licet sit cele-
stis ⁊ spũalis rõne ꝓncipij sanctificãtis
⁊ rõne doni dati:q; ibi datur spũsctũs
tñ est terrena rõne subiecti:q; hõ terre-
nus est qui ibi nascit. Vel ꝑm Aug.ter
rena appellat corpus suũ:de q̃ dixerat.
Soluite templũ h̃ zc̃.(Et nõ creditis)
nisi tarde ⁊ imꝑfecte/eo q̃ ista rõe rudi
tatis nõ capiat; in gñali esse incredibilia
(quõ si dixero vobis celestia credet;) q̃
sunt ad capiendũ altiora. Accipiunt ãt
hic celestia aliq̃ ꝓtraposita supdicti; ter
renis:puta ꝫ sententiã de spũ sensibili
id est vento alta ⁊ magna q̃ dici ꝑñt de
spiratiõe spũscti:ꝓtra ꝓo generatiõez
terrenã ea q̃ de etna filij generatiõe di
cunt.⁊ ꝓtra potestatẽ resuscitãdi corp⁹
mortuũ:ea q̃ de potestate dei dici ꝑñt i
subita oim̃ annihilatiõe ⁊ reparatiõe:⁊ i
uersiõe substãtie panis in corp⁹ chr̃i:⁊
in vnione ꝑsonali hũanitatis ad diuini
tatẽ:⁊ hmõi. Deinde saluator:ꝼz Aug.
lib. de baptismo paruulor:reꝓhensa su
pbia et tarditate Nicodẽi:directe vult
satisfacere q̃stioni ei⁹:qua q̃siuit. Quõ
possunt hec fieri:⁊ h̃ fac assignãdo cau-
sas quib⁹ spũalis regeneratio habz effi-
cacia:q̃ sunt due vt dic̃ s.Tho.s. myste-
rijũ incarnationis/⁊ mysterijũ passionis
chr̃i. Questio em̃ Nicodemi tic debz in
telligi:vt dic̃ s. Tho. Quõ possunt hec
fieri.s. vt aliq̃d de occulto celor ueniat
aut in occultũ celor ascendat:q; dic;oc
cultũ esse ꝓncipiũ ⁊ finem spũalis gene
ratiõis. Occulta em̃ sunt nobis q̃ sunt
in celis. Tñ domin⁹ antec̃ satisfaceret
questioni:hũc ei⁹ intellectũ aperuit di-
cens:quõ si dixero celestia creditis: Et
statim incipit ostendere cui⁹ sit ꝓcium
in celũ ascendere. Ad intellectũ aũt se-
quentiũ sciendũ est/q̃ filiũ hois descen
disse de celo sic intellexit Valẽtin⁹:q̃si
cor ꝓ⁹ suũ de celo portauerit. Et sic̃ dic̃
illũ esse in celo.i.in corꝓre ỏ natura ce
lesti:sed hoc est exꝑsse ꝓtra apostolũ di
centẽ cũ factũ ex semine Dauid ꝑm car
nẽ:ad Ro.j. Orige. ꝓo dixit h̃ eẽ q; aia
ei⁹ descẽdit de celo. Fuit em̃:vt ait:aia
ei⁹ simul ab initio creata cũ alijs:⁊ ꝓs
vnita ꝓho:deinde ỏ celo descendẽs car
nem assumpsit. Et h̃ ỏr quia credit oẽs
aias ⁊ spirituales substãtias eq̃les esse
creatas:⁊ ꝑm diuersitatẽ meritor suor
diuersis corꝓoribꝫ fuisse alligaras. Sz
ꝓtra h̃ est q; apls Ro.ix. dic̃ de Jacob
⁊ Esau existentib⁹ in vtero:q̃ adhuc nil
bil boni aut mali egerant. Quõ g̃ ille
aie ante peccauerãt c̃ꝑ illis corꝓrib⁹ vni-
rent. Simul g̃ creat anias ⁊ infunditur
corꝓi cui nõ ꝓexistit. Dicẽdũ est g̃ q̃ cũ
in chr̃o sit tm̃ vna ꝑsona subsistẽs i dua
bus naturz;:de ea dicunt ꝓtinẽtia ad di
uersas naturas:ita q̃ idẽ crucifix⁹ est et
creauit mũdũ:⁊ filius hois ⁊ dei vn⁹ est.
Quia g̃ de⁹ descẽdit de celo:dr̃ etiã ꝼz
san.Tho.filius hois descẽdisse de celo:⁊
h̃ ꝑm naturã diuinã nõ mutãdo locũ q̃a
vbiq̃ est:sz ꝑ nouũ effectũ nouo mõ essi-
endi in h̃ mũdo.s. ꝑ assũptiõez hũanita
tis. Vel vt ỏr Hila. descendit de celo q̃
ad corꝓ⁹ nõ rõne matris:sz rõne cause
efficiẽtz;:q; nõ virili semie:sz celesti ꝓtu
te formar⁹ est. Sciendũ ẽ etiã q̃ ista ꝑ
positio:null⁹ ꝓter chr̃m ascẽdit in celũ:
est vera in mltiplici sensu. Prio vt itel-
ligat q̃ ante passionẽ chr̃i nemo potuit
ascendere i celũ vel ibi esse ꝓter ipm:q;
hũano generi celũ clausum erat. Scdo
vt intelligat ꝓture ppa. Tertio ꝼz scm̃
Tho. vt ꝑ chr̃m nõ accipiam⁹ solum ca
put:sz caput ⁊ mẽbra q̃ cũ capite ascen-
dũt. Sũt aũt mẽbra chr̃i oẽs electi. Dr̃
g̃(Nemo ascẽdit i celũ nisi q̃ descẽdit de
celo)mõ ꝓdicto(filius⁹ homis).i.ipe chr̃s
q̃ sic se vocat cã hũilitatz; ꝼz Aug.(q̃ est
in celo)rõne deitatz;. Sz quõ ex his rñ-
det Nicodemo: Dico q̃ optime rñdet.
Nã saluator dixerat gñationẽ ꝑm spm̃
habere occultũ ꝓncipiũ ⁊ finẽ. Et q; q̃
fierat Nicodem⁹:quõ h̃ fieri possit:rñ-
det q̃ celesti ꝓture hõ regñat ad celestẽ
vitã:⁊ vtriq̃ eor tam celestz; ꝓtus c̃ꝑ ce
lestis vita occultũ est. Deinde etiã sub
iungit de passione sua:cuius occulta ꝓ-
tute operatur baptismus et generatur
homo spũaliter dicẽs (Et sicut Moy-

ses exaltauit serpentē) eneū (in dextro) eleuās illū in altū sup palū. Sic em̄ hr̄ Nume. xxj. ppho isrl̄ ꝓcusso frequent a serpētib⁹: mādato dei moyses serpentē eneū fecit: quē eleuatū aspiciētes sanabant. Et fuit figura crucifixi: q̄ apposit serpēs imolat⁹ in cruce. z nō erat sic ille serpēs videbat. et veneno carebat. Ihn̄ vt ibi dr̄/fuit posit⁹ in signū. (Sic exaltari) in cruce (opz filiū hois) ꝯz Chrys. lō nō dixit. pēdere opz filiū hois: sz exaltari. q̄ honestiꝰ hoc videbat audiēti cōdescēdens. Scdo vt oñderet h̄ ꝓgruere sue figure: in q̄ noie exaltatiōis seu eleuatiōis vtl̄ scptura. Tertio vt oñdat se volūtarie ad passionē venisse vñ multa nascl̄ salus nob: z exaltatio chr̄o (vt oīs q̄ credit in ipz) p motū. s. spei z charitatz tendēdo in ipm (nō pear) eterna morte (sed habeat vitā) nō corpalē tm̄ sed (etnā.) Assil'at aūt se chr̄s serpētlimo assil'auit eā dr̄s p moysen. Prio: qa lz nō fuerit ꝟpens p venenū petri: tn̄ videbat serpēs. q̄ venit in silitudinē carnis petri. vt dr̄ Rom̄. viij. Scdo: q̄ sic d serpēte venenū: z tyriaca ꝟ venenū fit. ita sacro veneno de serpēte diabolo: dr̄s voluit fieri serpēs: vt fieret tyriaca cōtra venenū diaboli. In cuiꝰ signū Exo. viij. serpēs moysi d̄uorauit serpētes magor. Tertio: q̄ serpēs cū magā custodia obseruat ova. Que cū nō indigeāt foueri: tn̄ est sp circa ea ne ledant ab aliq̄. Et sil'r chr̄s sp custodit suos. Mat. vl. Ecce ego vobiscū sum vsq̄ ad cōsūmationē seculi. Quarto serpēs per artum foramē expoliat veterē pellē: vt induat nouā. Simil'r chr̄s per foramē mortis venit ad stolā imortalitatz. Lu. vl. Oportebat chr̄m pati ꝛc. Quinto serpēs obturat aures: ne audiat vocē incantātis Et sil'r chr̄us ne audiret vocē demonis tentātis: vel q̄tidie nos apud deū accusantis. Apoc. xij. Proiectus est accusator. Dicit aūt eneus Primo: q̄ rūsionibus passionū expoliri potuit: sed nō cōfringi. Scdo: quia es nō est vnꝰ nature metalline: sed plurīū. sicut z chr̄s q̄ diuinam habet z humanā. Tertio ꝓpter similitudinē pdicatiōis. Est aūt notandū q̄ cū dicit. z testimoniū nr̄m nō accipiētis. in h̄ ingr̄itudo humana notat. Dia em̄ q̄ mēbri nō possunt ꝓhibuer̄t testimoniū de hac ꝓitate: q̄ ds est trinus et vnus. s. ipe deus. vt patuit sup̄. Et ipe chr̄s. Mat. vlt. Baptizantes eos in nomine ptis: z filij: z spūssancti. Et angeli dicētes. Sctūs: sctūs: sctūs. Et ꝓphe illūinari a deo. Et tn̄ h̄ testimoniū multi maxie iudei nō accipiūt. Et tn̄ ista fides deuote recepta valz ꝑmo ad demonum expulsionē. Naz cū notario fideli apd Cōstantinopoli ducto a mago adlocū residētie demonū: vnꝰ eoz sedēs in throno dixisset: si vellet suus esse suus. Et rndisset se seruū trinitatz: z se sigsz oēs demones aufugerr̄. Et scdo ad tribulationū ꝓpulsionē. Nā sic dr̄ Damasi. iij. Cū apud Cōstantinopolim tpe grauis pestilētie rapt⁹ in celū/audiuisset ab angelis decātari. Scte ds: scte fortis: scte z misericors saluator misere nobis. z redies coā ppho decātasse: cessauit oīs mortalitas. Tertio ad maloz cōfusionē z cōuersionē. Nam cū q̄dam legat⁹ vir sctūs ꝓcepisset epm Simoniacū decātare gl'ia ptī ꝛc. rogās deum si erat simoniac⁹: q̄ spūsctm̄ cui fecerat iniuriā nō posset noīare. ita factū est. Et sic ille deprehensus/pctm̄ suū humiliter recognouit z penituit.

In die corporis christi. Textus euā. Joā ca. vi.

Caro mea vere est cibus et sanguis me⁹ vere est potus. Qui manducat meā carnē: z bibit meū sanguinē: in me manet z ego in eo. Sicut misit me viuēs ptr̄: et ego viuo ꝓpter ptrem. Et q̄ manducat me: z ipe viuet ꝓpter me. Hic est panis q̄ de celo descendit. Non sic māducauerr̄ pres vr̄i māna z mortui sr̄. Qui mā ducat hūc panē viuet i eternū.

CAro mea vere ē. ꝛc Jo. vj. Qz sacrm eucharistie nō ꝓt hūana lingua explicari. neqz hūano ingenio ꝙphēdi. lō pauca de ipo tractabim⁹: remittēres ꝑ alijs ad s. Tho. iij. q. lxxvij. ꝛ. iij. di.

Quantū ad pñs ptinet h̄ solū (vij. volo declarare quō cozp⁹ chr̄i manēs in celo est in tra sub pua ḡtitate: ꝛ in mlt̄z locis sil̄. Sciēdū est ḡ ꝓmo q̄ intellectus itelligit q̄ cozp⁹ qō mutat̄ de colore in colozē: puta de albo in nigz. aliud est ab albo colore ꝛ nigro: eo q̄ ipm cozpus manet: ꝛ colores mutāt seu tñ seūt. Et eodē mō intelligere oꝑtz q̄ suba est aliō a ḡtitate: qz eadē suba mutat̄ de pua in magnā ḡtitatē: ꝛ ecōuerso. sic ꝑtz in lactz ebullitiōe ꝛ cōmixtione farine. Hoc est ḡ fundamētū magnū i ista materia itelligere q̄ suba nō ē sua ḡtitas: sed aliud ab ea. Et qz sic res hz ab albedine q̄ sit alba, ita hz a ḡtitate q̄ sit ḡta/ ꝛ diuisibil̄/ ꝛ mag̃/ ꝛ pua. iō sic sine albedie res nō est alba: ita sine ḡtitate suba nō est mag̃ neqz pua: sed est indiuisibil̄. vt dr Aristo. in li. phyc. Suba ḡ cozpis chr̄i ꝙsiderata sine sua ḡtitate est indiuisibilis. Sciendū est scdo q̄ inter agens creatū ꝛ increatū ista est differētia q̄ agēs creatū nūqz facit naturā sed ꝑ illā in oi sua actiōe ꝑsupponit: et eā tñ mutat de forma in formā. Unde est cā solū forme ꝛ ꝙter cōpositi: nō ār matie. sic videm⁹ q̄ ignis nō facit lig̃: sed illa ꝙuertit in ignē. ita q̄ matia que ꝓus erat sub forma lignoz eadē tñ mutat: vt postea sit sub forma ignis: ꝛ non ē ab igne facta / sz ꝑsupposita. agēs ꝙo increatū est cā nō solū forme: sed et materie. Et hac dīa sequit alia. qz agēs creatū nō pōt totū in totū ꝙuertere: sed cōuertit solū ꝑm ptem. sic ignis nō cōuertit totū lignū ḡtū ad materiā et formā in ignē: sed cōuertit solū formaz ad hūc sensum: q̄ abiecta forma ligni inducit formā ignis. Sed agens increatū totū tñ mutare pōt in totū. Ad ꝓba ḡ cōsecrationis in hoc sacramēto: dus subam panis totā q̄ ad materiā ꝛ formā ꝙvertit in cozpus chr̄i. ꝛ tñ ḡtitas panis nō ꝙvertit in ḡtitatē chr̄i: sed manet subsistens ꝓprie dei sine oi suba. Cozpus ḡ chr̄i est sub ḡtitate panis: nō qz sit motū de celo: sz qz suba panis q̄ erat sub tali ḡtitate est effecta cozp⁹ chr̄i. Et qz ꝑt ds quū ꝛ magnū panē sic ꝙvertere. pōt etiā esse cozp⁹ chr̄i sub mag̃ aut pua panis vel hostie ḡtitate. Et sil̄r qz sit ds pōt duos aut mille panes ꝙvertere: pōt sil̄ sub mltis ḡtitatib⁹ esse isto mō. s. q̄ aliqd dr esse sub illa ḡtitate sub qua erat aliqd qō est ꝙversuz in ipm. Unde isto mō ds posset subaz celi ponere sub ḡtitate ḡnī milij. s. si subam milij ꝙvertet in subam celi. Dicamus ḡ (Caro mea ꝓe est cib⁹). i. vere sumit sub specie cibi. i. panis q̄ ꝓe in carnē meā est ꝙversus (ꝛ san. me. ve. est por⁹.). i. ꝓe sumit sub specie por⁹. i. vini: qō ꝓe i sanguinē meū est ꝑ ꝙsecratōem mutatū. Norant dr vere Prio fm Chrys. vt intelligant ista nō esse dicta ꝑabolice vel sil̄itudiarie: sz realit̄ ꝛ vere ita esse. Scdo fm eūdem: vt intelligat caro ista esse cib⁹ aie nō cozpis. Tertio fm Augu. qz cū cib⁹ sumat ad sustētandā vitā exclusa fame ꝛ siti. null⁹ cib⁹ vl̄ por⁹ h̄ vere facit: ꝓter istū q̄ hoies imortales efficit. Nō fit ār mētio de ossib⁹ ꝛ neruis ḡuis sint i isto sacro: qz nō ꝙsueuert ita venire in cibū hois. (Qui mādu. me. car. ꝛ bi. me. sanguinē) Ex h̄ videt q̄ sub vtraqz specie sit coicandū. Uñ ꝛ alibi dr. Nisi mādu cauerit⁹ carnē filij hois: ꝛ biberit⁹ ei us sanguinē: nō habebit⁹ vitā in vob. Ad h̄ dr s. Tho. iij. q. lxxx. q̄ licitū est coicare sub specie panis tārū/ ḡtū est ex pte coicantis: in q̄ dz esse cautela ne q̄d sanguis effundat: qō facile posset accidere in tanta mltitudie chr̄iani ꝓpli: in q̄ mlti sūt indiscreti. Licitū incṗtū est ꝓter piculū effusionis. Et scdo qz pfectio h⁹ sacrī nō cōsistit in vsu: sed in cōsecratōe Et ttio: qz sacdos ex ꝑsona oim vtrūqz offert. Quantū aūt est ex pte sacrī sec⁹ est: qz pficit in vtroqz. iō ad illū ad quē spectat pficere sacrm: spectat etiā vtrū qz sumere. i. ad sacerdotez. Hec ex illō. Ad id ꝓo qō dicit. Nisi māducaueritz

carnē ꝛc. dicit idem sup Jo. sic. Si hec
spīa ꝑe spūali māducatiōe itelligaꝫ du
biū nō hz: ḋcunq; em̄ ꝓticipat de eccl'ia
stica vnitate: siue ḋcunq; est in charita
te: suscipit spūaliter sacr̄m sub vtraq;
specie. Qui ꝙo spūaliter nō māducat ꝛ
bibit: sine charitate ꝛ ꝙr sine vita spū
ali est. Si aūt intelligaꝫ de māducatio
ne sacrali: q̄. s. ipe spes suscipiunt/ē du
biū. qz videbiꝫ esse ō necitate salutꝭ sus
cipe corꝑ chr̄i. sic ꝛ baptizari: qō greci
ꝙcedūt / eucharistiā pueris baptizatis
exhibētes: habētes ꝓo se dictū Diony
sij dicētis: q̄ pceptio cuiuslibz sacramē
ti debet cōsumari in coione eucharistie
Sed Dion̄. loquit de adultis ḋ possūt
hz actualē deuotionē q̄ ad eucharistiā
req̄rit. Dōm est g̃ q̄ baptism̄ est neces
sari⁹ q̄ ad adultos fm votuz. q̄ ad alios
aūt fm actū. Eucharistia ꝙo nl'i est de
necitate salutꝭ q̄ ad actū. Nā rē hui⁹ sa
cram̄ti adulti hz pūt voto ꝓfto: pueri
ꝙo voto eccl'ie / qō eis coicaꝫ in baptis
mo. Sed ꝙra: qz fm h̄ videbiꝫ q̄ etiā
sumptio sanguis fm votū erit de neces
sitate salutꝭ. qō est ꝙra ꝙsuetudinē ali
quaꝝ eccl'iaꝝ: in ḋb⁹ solus sacerdos sub
vtraq; specie coicat. Ad hoc ōr q̄ anti
ḋtus oms coicabant sub vtraq; specie:
qō adhuc in ḋbusdā eccl'iis seruaꝫ: vt ēt
mīstri altaris coicent sub vtraq; specie
Sz in aliḋb⁹ alīs seruaꝫ vt solus sacer
dos cōmunicet sanguini ꝓpter pericul
effusiōis. Nec tñ est ꝙra iniam dñi: qz
coicans corꝑi coicat etiā sanguini. quia
sub specie panis est corpus ex vi sacri.
ꝛ sanguis ex concomitantia. Hec ex il
lo vbi sup̄. ḋbusdā additis ex dictis eiꝰ
aliūde. Est aūt notandū q̄ nullibi in
uenire possum q̄ eccl'ia ordinauerit sub
vnica specie esse coicandū: sed ꝙsuetu
do est q̄ passim sic obtinuit. Dicūt autē
aliq̄ q̄ cuz aliq̄ res est de se laudabilis:
licz ꝙsuetudo possit deobligare ab illa
nō tñ obligat ad oppositū. sic cōsuetudo
excusat me/ si nō coico omī die: vel omī
die festo vt ꝙsueuerūt chr̄iani: nō tñ ob
ligat me ad oppositū/ ḋn possū omī die
coicare. Cū g̃ coicare sub vtraq; specie
sit laudabile: cōsuetudo nō videt ad op
positū obligare. Et tō si laicꝰ ex deuoti
one coicet sub vtraq; specie: cessante pe
culo effusionis ꝛ omī falso iudicio q̄ ad
fidem/ dicūt q̄ nō peccat mortal'r: imo
forte laudabil'r agit. Si em̄ in eccl'ia fu
issent oēs coicandi discreti: ꝛ tanta fuis
set sacerdotū copia vt pauci sil' coicare
potuissent ad libitū: nunq; fuisset intro
ducta ista ꝙsuetudo quā cernim⁹. Di
ci aūt videt q̄ ista res habeat speciem
mali: ꝛ forte q̄ mortal'r peccat cōmuni
cans sic actiue ꝛ passiue. qz etiā si sit a
liq̄d de se laudabile: tñ cōsuetudo eccl'ie
obligare pōt ad oppositū: qñ illud op
positū nō est pcm̄. Et ꝓbatio hui⁹ est.
quia fm sctm̄ Tho. in. iiij. eccl'ia aliquā
do ad extinguendā quandā hereśim ob
ligauit ad celebrādū aliq̄to tpe in fer
mētato: que obligatio videt fuisse p cō
suetudinē. Et codē mō pōt ex rōnabili
causa ordinare p statutū/ vel p ꝙsuetu
dinē q̄ sub altera tm̄ specie coicet. Di
cere aūt q̄ cōsuetudo non possit ad hoc
ligare est dicere: q̄ nec statutum ligare
possit. qz eq̄ per statutū ꝛ cōsuetudinez
ꝓnceps pōt cōdere legem. (In me ma
net ꝛ ego i illo) Per hec āt ꝙba exponit
dñs fm Aug. q̄d sit eius corꝑ māduca
re. Manducat em̄. s. spūaliter q̄ manet
i chr̄o per fidē charitate formatā. Qui
ꝙo non sic manet in chr̄o/ nō māducat.
Non tñ ista itelligunt fm eundē de his
q̄ sacramentaliter tm̄ māducāt. i. q̄ susci
piunt q̄dem sacr̄m: sed tñ nō sunt in cha
ritate. Vel fm Chrȳ. in his ꝙbis vult
dñs declarare qō ante dixerat: q̄ mādu
cantes hūc panē hzent vitā eternā. Nā
q̄ manet in chr̄o viuēre viuit. Jdeo sub
dit (Sic̄ misit me viuens pater: ꝛ ego
viuo ꝓpter ꝑem) inq̄tum deus. qz ab
eo habeo deitatē ꝛ vitā. ꝛ simil'r inq̄tū
homo: ḋa viuo in ꝑsona diuini ꝙbi quā
pater ꝓduxit. (Et q̄ māducat me sacra
liter ꝛ spūaliter. vel saltē spūaliter tm:
(ꝛ ipe viuet ꝓpter me) qz. s. talis efficit
mēbꝝ chr̄i ꝛ vnit fonti totiꝰ vite. (Hic
est panis). s. caro mea (q̄ de celo descē
dit.) qz. s. nō semie virilu: sed celesti ꝙtu
te ꝓpagata est: vt ōr Hila. (Non) sup
ple māducat h̄ panis (sic̄ māducauerūt

ples vñi manna ⁊ mortui sñt) morte tpali ⁊ etna fm Augu. qđ non de oib⁹ sed de ꝗbusdā intelligo. Nam ⁊ moyses in dcto mortu⁹ est morte tpali: sed nō eterna. (Qui māducauerit hunc panē) modo pdicto: qui est vitas ⁊ nō vmbra vt mana (viuet in eternū) vita gre ⁊ glie cuius mortis vita nature. Et intellige de māducante pseuerant: ita ꝙ interruptio nō inueniat: q̄ inruptio est ꝙ mortale pctm. Est aut̄ sciendū ꝙ h̄ sacrm fuit instituta Prio in recordatōez dñi ce passionis. vtz Lu. xxij. Et scdo in signū pcipue dilectōis. Nā magn⁹ amor est dare sua. maior dare suos. maxim⁹ dare se. Dādo aūt se/magn⁹ amor ē dare se in frēm ⁊ sociū. vt chr̄s p incarnationem. ⁊ maior cū h̄ dare se in magr̄m p pdicatōez. ⁊ adhuc maior in exm̄ p conuersatiōem. ⁊ adhuc maior in pcium p passionē. ⁊ maxim⁹ dare se in cibū p sacram coionem. Nā in alijs donū est aliq̄ modo diuisum ab eo cui dat. sed ex cibo ⁊ cibato fit vnū indiuisuz. Ih̄ amātes tūc sūme cōsueuerūt exp̄mere amorem suū: cum dicūt. darez ei de carnib⁹ meis ad māducandū: ⁊ de sanguine ad bibendū. Tertio institutū est in robur ꝛfirmatiōis: q⁹ sic panis corpus: ita eu charistia aiam ꝛfortat. Quarto in nutrimentū vite spūalis. iuxta illud Joā. vj. Nisi māducaueritz carnē filij hois. ⁊c. Quinto in viaticū pegrinatōis. vt pz in figura panis q̄ refect⁹ est Helias. lij. Reg. xix. Sexto in pign⁹ ⁊ arrā eterne hereditatz. iuxta illd Mat. vi. Ecce ego vobiscū sum vsq̄ ad cōsūmatōez seculi. Septio in satisfactionez p pctis. Si aūt debet digne sumi / opz ꝙ comedat: eo mō q̄ agn⁹ paschalis q̄ figura ei⁹ fuit. Vt igit comedēdo declinet a malo/ ⁊ fiat bonū: dz Primo comedi a cibis cuciss p veteris cōuersatiōis abolitionem. j. Cor. v. Epulemur nō in fermēto veteri. Fermentū cm̄ est massa corrupta. ⁊ Scdo cū lactucz agrestib⁹: p amaram ꝛtritōem. Job. ij. Ante q̄ comedā suspiro. ⁊ Tertio cū panib⁹ azymis per ꝛscie sinceritatē. j. ad Cor. v. sed in azymis sinceritatz ⁊ vitatis. ⁊ Quarto renib⁹ accinctz p strictā castitatē. j. Re. xxj. Si mūdi sunt pueri: maxie a mulieribus ⁊c. ⁊ Quinto pedib⁹ calciatz: p immunitatē a frenis affectib⁹. i cui⁹ signū etiā chr̄s pus lauit discipl'or̄ pedes/ q̄s coicarent. ⁊ Sexto cū baculis in manibus: p suū pius sollicitā custodiā. Esa. xxx. Comedētes ⁊ bibētes surgite pncipes arripite clypeū ⁊c. ⁊ Septimo i domo vna p oimodā cōcordiā. ⁊ Octauo fil'cū vicinis per fraternā charitatez et amorē. ⁊ Nono debet esse assus igni: p deuotiōis pcedentē feruorē. ⁊ Decimo festinanter per auiditatē ⁊ dulcedinē comitantē. ⁊ Undecimo toraliter per fidei integritatē. vorando caput ⁊ pedes .i. credēdo deitatē ⁊ hūanitatē chr̄i. Et Duodecimo sine ossiū cōminutiōe: p sacramenti veneratiōne. Sex aūt vltime cōditiones vident maxime pinere ad accessum ad bonum.

Dñica prima post Trinitatis.

Textus cuāgel'. Luce cap. xvi.

Homo q̄daz erat diues: et induebatur purpura ⁊ bysso ⁊ epulabat q̄tidie splēdide. Et erat q̄dam mendicus nomine Lazarus: qui iacebat ad ianuā eius vlceribus plenus: cupiēs saturari de micis que cadebant de mēsa diuitz: ⁊ nemo illi dabat. Sz et canes veniebāt ⁊ lingebāt vlcera eius. Factū est aut̄ vt moreret mendicus: et portaret ab angelis in sinum Abrae. Mortuus est aut̄ ⁊ diues: et sepultus est in inferno. Eleuans autem oculos suos cum esset in tormentis: vidit Abraam a longe: et Lazarū in sinu eius. Et ipse clamans dixit. Pater Abraam miserere mei: et mitte Lazarū vt intingat extremuz digiti sui

Dnica.i.post Trini.

in aquam vt refrigeret linguaz meam quia crucioz in hac flam ma. Et dixit illi Abzaam. Fili recozdare quia recepisti bona ī vita tua:et Lazarus similr ma la. Nūc hic cōsolat:tu vo cruci aris. Et in his oiby inter nos et vos chaos magnū firmatū ē:vt hi q volūt hinc transire ad vos non possint:neqz inde huc trās meare. Et ait. Rogo ergo te pa ter vt mittas eum in domū pa tris mei:habeo em qnqz fratres vt testet illis:ne z ipi veniant ī hunc locū tormētoz. Et ait illi Abzaam. Habent Moysen z pphetas:audiant illos. At ille di xit. Nō pater abzaam: sed siqs ex mortuis ierit ad eos:penitē tiā agent. Ait aūt illi. Si Moy sen et pphetas non audiunt:ne qz siquis ex mortuis resurrexe rit credent.

Homo quidam erat diues zc.) Luc.xvj. In pñti euāg. fit pparatio inter diuites purpuratū ac epulonē:z La zarum pauperē:ulceratū ac famelicum. Cōparant aūt qntū ad tria. scz Actum Reatum/z Statum.

Quantū ad pmū litteralt sciēdū est q vt ex textu pt euāgelij:chrs pdicaue rat premptū diuitiaz:z amplexū elemo synaz:sz pharisei auari deridebāt eum Zdeo p eos inducit plens nō qdē para bola:sed historia. Non em q hic dicunt fūt parabolice dicta:sed fuerūt vere ge sta. vt dicit Magister histo. z Amb. et Chrys. quod ex h parz:qz pauperis no mē exprimit. Dicit g (Homo qdā) non aūt exprimit nomē eius:sic infra nomē pauperis:fm Greg. in omel. quia deus humiles nouit atqz cōprobat:superbos ignorat:non quia eos nō sciat:sed quia viam eoz nō approbat. Fuit tamē iste de genere iudeoz fm Magistrū histo. quia inde dicunt fratres eius habere le gem Moysi z libros pphetaz: z Abra am eum filiū vocat (erat diues) Est aūt sciendū/q ly quis possit diues esse sine peccato. Tamē qdrupliciter circa diui tias est pctm:scz Auare retinēdo. Inde bite expendēdo. Ardenter amādo. Iniuste adqrēdo. Et sic quattuoz diuites in euangelio reprehensibiles inducunt:q circa eaſdē deliquerūt. De pmo habet Luc.xij. q dicebat. Anima mea habes multa bona reposita annos plurimos zc. De scōo Lu.xij. de quo dicit: q dis sipauit substantiā suam viuēdo luxurio se. De tertio Luc.xvij. cui dixit domi nus. Omnia que habes vende z da pau peribz. Et sequit. His auditis ptristatus est:quia erat diues valde. De qrto habet Lu.xvj. z fuit villicus inqtatis qui de bonis dñi sui fuit ditatus. Iste aūt diues nō ponit in numero cum illis qz tribz pmis modis fuisse videt reprehē sibilis (Qui iduebat purpura) Hoc ar exprimit fm Gozram:non solum pter pciositatem vestis:sed etiā pter myste riū. Purpura em tincta sanguine erat ecclīastica beneficia sanguine chri com parata:vel ea que sudoze z cruoze pau perū sunt adqsita q rapaces exponūt in vestibz. Hiere.ca.ij. In alis ei inuen tus est sanguis. s. animaz paupez z in nocentū Sequit (Et byſſo) In purpu ra autez pciositas:z in byſſo mollicies. vestium signat. Beda. Purpura color regij habitus est:z conchis marinis fer ro circūcisis emissa. Byssus vo genus est lini candidi et mollissimi. Hec ille.

Est aūt notandū q in vestibz quinqz sunt reprehensibilia fm Gozram. Primo sumptuositas:quia indignū est vile ca dauer supflue ornari. Eo em mlti pau peres chri possent sustentari. Scōo mlt iplicitas. Hiero. Aliena rape quinclt qui retinere supflua cōprobat. Tertio curiositas vel studium:aut sollicitudo ornandi se supflue. Aug. in reg. Nec af fectetis vestibus placere:sed moribus Quarto indecentia:vt si sacerdos idua tur vt miles. Sophon. j. Visitabo su

per oēs q̄ induti sunt veste peregrina. Quito ostētatio. s. ad inanē gl'iam. q̄ sp̄ ē illicita. Pōt addi. vj. ihonestas. Qui dā ei viri sic vestiunt ihoneste vt m'lie/ ribꝫ igerāt phātasias: z ecōuerso. Et h̄ fm aliq̄s ē mortale: qđ nō ē dubium qñ ea itentiōe fiat: sz factū ipz vtꝫ sit mor tale ñ dico: sz ñ patresfamilias in h̄ de berēt vigilare. Excusat āt aliq̄s i pcio/ sa veste fm eūdē. Prio ꝓpt̄ ꝓsuetudinē. z scđo ꝓpt̄ psone dignitatē. z tertio ꝓpt̄ necessitatē: qz. s. alīā nō hz. z q̄rto ad ce/ landā sc'itatē: vt ptz i Sebastiano (Et epulabat). i. ꝓuuijs vacabat. Nō ei oē comedere ē epulari: z h̄ nō ad sat'iandū pauperes vl' bonoꝫ amicicias cōparādas qđ videt licitum: iuxta illud Eccī. xxxj. Splendidū panib⁹ tē. sz ad gulositatē.

Prio q̄ notandū ē q̄ ꝓuuia fiūt ꝓpter m'ta. Prio ex naturali dilectiōe: vt fe/ cerūt filij Job: vt ptz Job. j. Scđo ex benigna pietate: vt Tobias. Tobie. ij. Tertio ex honore: vt Leui ch̄o. Lu. v. Quarto ex libalitate: z honesta amici/ cia: vt duo discipl'i eūtes i Emaus. Lu ce vl. Quito ex approbata ꝓsuetudie. vt i nuptijs. Jo. ij. Sexto ex ostētatiōe vt Assuer⁹. Hester. j. Septio ex gulo/ sitate: vt h̄ epulo. z Nabal. j. Reg. xxv. Octauo ex ambitiōe: vt Adonias inſtā re electiōe regꝫ. lij. Re. j. Nono ex mali gnitate: vt Absalon. ij. Re. xiij. Et q̄n/ q̄ ꝑmis modis approbāt vl' saltē ñ re/ ꝓbant: sec⁹ đ aliꝫs (q̄rtidie) z nō sel' in an no (splēdide) q̄ ad m'titudinē z pciositatē escaꝝ. Habuit g̃ h̄ supfluitatē i cēsu: i vestitu z i victu. sz Lazar⁹ oino ecōuer so se habuit: de q̄ subdit (Et erat q̄dam mendic⁹) Ecce q̄nta pauptas. ex q̄ sequit q̄ neq̄ diuitias neq̄ vestes hēbat supf/ luas z pciosas (q̄ iacebat) qz stare ñ po terat (ad ianuā) Chr̄y. Jō iacebat ad ia nuā ne diues dlceret: nō vidī: nemo mi hi nūciauit. Videbat illū exiēs z intrās Hec ille. (vlceribꝫ plen⁹). i. plagꝫ putri/ dis z ab itrinseco natꝫ. Sic em̄ vuln⁹ ē plaga vi illata: ita vle⁹ plaga nata. Ex q̄ ptz q̄ lini mollicie iste m'tū idiguissz sz loco dlicate z pciose vestꝫ habuit tur pia z afflictiua vulnera (cupiēs satura/ ri de micis). i. reliquijs minimis panis (q̄ cadebāt đ mēsa diuitꝫ) Amb. Jnso/ lentia āt z tumor diuitū i diuitijs cōpe tētib⁹ subiferk. Subdit em̄ (z nemo illi dabat) Jta em̄ sūt ꝑditiōis hūane ime/ mores vt rāc̄ sup̄ naturā sint: đ miseri/ is paupeꝝ incētiua suaꝝ capiāt volupta tū: rideāt inopē insultēt egēti: z q̄ꝝ mise reri đceat: his auferāt. Hec ille. Ex his aūt apparet q̄ hui⁹ pctm̄ fuit q̄druplex sez Auaricia diuitiaꝝ. Jnanis gl'ia ve/ stiū. Jngluuies ciboꝝ: z paupeꝝ imise/ ricordia vl' crudelitas. Apparet āt ma/ gna diuitꝫ hui⁹ crudelitas: qz videt fu/ isse crudelior q̄dāmō canib⁹: đ q̄b⁹ ꝑdit (Sz z canes veniebāt z ligebāt vlcera ei⁹) Gze. i omel. Videbat paup⁹ ꝓcedēte diuitē ab obseq̄ntib⁹ circūfulciri: se āt i ifirmitate z i inopia a nll'o visitari. Nā qz nemo ei ad visitandū aderat: restant canes q̄ licenk ei⁹ vulnera lingebāt. hec ille. Jrē idē ibidē. Ex vna g̃re ops de⁹ duo iudicia exhibuit dū Lazaꝝ pauperꝫ añ ianuā diuitꝫ facere pmisit: vt z diues ipi⁹ dānatiōis sibi augeret vltiōez z tē tat⁹ paup⁹ creſceret ad remuneratōez qz ꝓspiciebat ille q̄tidie cui miserek: vide/ bat iste đ q̄ ꝓbarek. Hec ille. Hora/ lik circa istā g̃re sciēdū ē/ q̄ hō triplicem cām hz ñ gl'iandi i vestib⁹ pciosis. Pria ē respiciēdo cāz vestiēdi: qz illa fuit pctm̄ Qz ei ꝑm⁹ parēs p pctm̄ fuerat vulne/ rat⁹ z excecat⁹ z depħēsus i furto: de⁹ ei apposuit ligaturā: z velamē z caute/ riū. Tale igik ē gl'ia ei đ vestib⁹ pciosis sic ſ vulnerat⁹ gl'iek đ pulcra ligatura: cec⁹ đ pulcro velamie: z fur đ pulcro cau terio. Ber. Qui gl'iak đ veste silis ē fu ri q̄ de cauterio gl'iak. Scđa ē respicien do ad psonā suā: qz q̄ in his gl'iak: silis ē ei q̄ alī totū pomū dat: sibi cortice reti nēs. Dāt ei diabolo g̃na z subaz. i. aiaz z corp⁹: sibi retinētes vestes. Sz aliq̄n excoriato pomo p̄sik cortex z pomū co medik: z g̃na spargunk: qz dū mortk sui/ pb⁹: denudak vestib⁹: z caro đuorak a ꝑ mib⁹: z aīa p dilūsas penas dispgik. Ter tia ē respiciēdo ad finē suū: qz iduik vesti mēto purpureo: certe iduek sacco vilissi mo: z q̄ ornak gēmis circūdabik p̄mib⁹.

Dñica.i.post Trinitatis.

Quantū ad scōm fit compatio vtri⸗ usq; q̄tū ad reatū seu penā: tra q̄ diui⸗ tis pena cōpat ad Lazari q̄etē. De hoc aūt dr sic Chrȳ. Audiuim⁹ q̄d vtriq; i tra passi sūt. videam⁹ q̄d vterq; patiat apud īferos. Qd rpale fuit p̄teriit: qđ seq̄t etnū est. Vtq; mortu⁹ est: illū an⸗ geli: istū pene suscipiunt. Hec ille. Vñ dr (Factū est aūt vt morr. mēdi. z poz.) nō ipe: qz iā nō erat. hō em in morte de⸗ siuit esse hō. vt patz p s. Tho. iij. p. q. l. Sz aia q̄ aliqñ dr hō: qz est ei⁹ p̄ncipal⁹ ps. Lz aūt aiam nō sit nece portari fm aliq̄s: qz p̄ sic z angel⁹ localit mouerī. tn aiam portari ab angelo est possibile imo etiā nece: nisi ds miraculose opet. Et h̄ itelligo duob⁹ mōis. Pōt ei ange lus suā p̄rutē applicare corpi. vt ptz de eo q̄ Abachuch a iudea in Babylonez vexit. z etiā spūi. Nā fm doctrinā scōr diabol⁹ supior pōt iferiori iferre violen tiā alligādo corpi: aut de corpe expellē do: z alias dānatos demones rapiūt ad tormenta. Prio g̃ mō possibilis est ista portatio: vt aia absoluta ab hūano cor pore spōte alteri corpi applicet / aut vi alliget: deiñ illō corp⁹ ab angelo moue atur. Scōo vt angel⁹ suā p̄rutē ipi nu⸗ de aie applicet: z eā ad locū quēuis vt li ber ipellat vel alliger. Hoc aūt erit mo uere aiam sic z mouet corp⁹. s. p applica tionē p̄rutis. Sz in h̄ erit dīa. qz corp⁹ cui applicat angel⁹ cū subiciat loco: nō pt illō angel⁹ de extrēo ad extremū mo uere sine tñsitu medij. sec⁹ aūt de ania separata. qz z angel⁹ z ipa a loco nō depē det: z de se pōt ab oi loco absolui: z esse nusq̄. Vñ qz pōt eā angel⁹ corpi alliga re. qū absoluit a corpe hūano: pōt illam imediate applicare igni ifernali vel la⸗ pidi h̄ exñti. Vide etiā de his in die pa sce (ab angelis) Sz q̄re ab angelis: cū vn⁹ sufficeret? Ad h̄ dr Chrȳ. iō sic fe⸗ cisse angelos vt chor letitie facerēt (in sinū abrae.) Est aūt sciēdū q̄ fm doctri nā scōr q̄ttuor olim fuerr aiar sub tra receptacula: de qb⁹ aliq̄ dicūt q̄ distin⸗ cta sūt sic q̄ttuor aule. Sz vt dr s. Tho. in. iij. rōnabili⁹ est q̄ vna sit dom⁹ in q̄ tū fm diuersas ei⁹ ptes sūt diuersa aiar loca. q̄ dr infern⁹ dānator. limbꝰ pue⸗ ror. purgatorīū. z limbꝰ patr. Est aūt limbꝰ p̄rie fasciola q̄dā seu vitta q̄ ve⸗ stis extremitas ornat circulariter: sz extē so vocabulo gñaliter ois orb z ora vel ex⸗ tremitas rei dr limbꝰ. Et sic cū sit quat tuor ptes iferni. due. s. habentiū grām dei. i. purgator z purgādor. z due pua ror grā. i. pueror z dānator. supior il⸗ lar duar dr limbꝰ. z sīr istar. Sin⁹ aūt imptat q̄etis locū: eo mō q̄ por⁹ maris dr sin⁹. Sin⁹ g̃ abrae ps. Tho. iij. di. xl. est reqes post morte scrōr. q̄ idcirco dr abrae. qz ad ipm nō nisi p fidē venit. Et pmū credēdi p̄nciptū fuit abraaz: q̄ se ab idolatris sepauit. Añ morte aute chr̄i iste sinus erat limbꝰ patr: in q̄ erat q̄es a pēa sensus: sz nō q̄es a pena dāni: neq; q̄es desideri. Et vt dr mgr histo. erat supior ps iferni in qua erat aliqlis lux. nūc aūt vt dr s. Tho. iā dict⁹ sinus nō dr limbꝰ vel infern⁹: qr p̄ri q̄escūt in visiōe dei. iō padisus nūc est sin⁹ abrae. (Dor. est aūt z di.) Chrȳs. Null⁹ aūt est q̄ sepeliēdo diuitī mistrasse dicat vt Lazaro. Eo nāq; q̄ in lato itinere dele ctatus mltos hūit obsequētes adulato res vt puenit ad finē: puatus est oīb⁹. Simplr em seq̄t (z sepult⁹ est in infer⸗ no.) Sz ēt z aia ei⁹ dū viueret sepeli⸗ bat obruta corpe q̄i sepulcro. Hec ille. Scōm Aug. aūt sepultura iferni ē pe⸗ naꝝ. p fundit as: in quā diues. i. p̄ncipal⁹ ei⁹ ps. s. aia sepulta ē: nō a sibi mistran⸗ tib⁹: sz a se torq̄ntib⁹. Quid aūt vel vbi sit infern⁹ dictū est in die pasce. De h̄ ait Basil. Est infern⁹ loc⁹ q̄dā cōis in int⸗ mo tre: obūbrat⁹ vndiq; z optus. cui⁹ ē q̄ddā ortficiū in p fundū tēdēs: p qđ pz descēsus aiar⁹ ad mala dānatz. hec ille. Chrȳ. Vel sic regz carceres extra ma⸗ nent. sic et extra mūdū foris alicubi est infern⁹. Vñ z exteriores tenebre dicte sūt Hec ille. Vr aūt Chrȳ. p mūdū intelli gere terrā vel celū. qz nō est p̄ssimile q̄ extra celū voluerit aliq̄d ponere. Et sic opio Chrȳ. pōt esse opio Jsid. de q̄ hēs vbi s. Hūt aūt h̄ paupes exīt patie. de q̄ ait Chrȳ. Sin⁹ abrae padisus est. Jō aūt angeli mistrantes tulerūt pauperē

z locauerūt eū in sinū abrae:lz despect⁹ iacerer/qz nō despauit: nec blasphemauit dī. Hic diues in neḡtia viuēs gaudet:z tribulatōem nō patīk. ego ꝓ nec obtiere valeo necessariā escā. Hec ille.

Mozalit aūt sciendū est q ex p̄senti euāge. colligīk in gn̄ali punitio infernalis:quā q̄libet diues auar⁹ z delitiosus z cruōlis pauplb⁹ vt iste fuit:patiek sal tem anre iudiciū. z est multiplex. Pria est ab inferiozi:qz sepelīk in iferno. i. in loco vilissimo. cū tñ ſm Aristo. li. de celo z mūdo:locus oim spirituū imozali um ab oib⁹ credak esse celū. Scōa est a supiozi:qz vident bonos in gl̄ia vsq ad dīe iudicij ſm Greg. sic iste vidit lazaz Greg. sup illō. inf vos z nos ꝛc. Vide re possum⁹:tñsire nō possum⁹. z nos videmus qō fugim⁹: vos videz qō pdidistis. z nr̄a gaudia accumulāt vr̄a tozmēta. z vr̄a tozmenta accumulāt nr̄a gaudia. Tertia est ab exteriozi. i. q̄tū ad desperationē remediozū. qz cū duo pertuisset. s. missionē Lazari: z refrigerationē lingue. in signū q diuites tbi nullū hūt solaciū: dz isti. Recozdare qz recepi. zc. Quarta ītez est ab exteriozi q̄tū ad damnatōez amicoz:qz. s. diuites cruciank p amicis q eozū culpa dānank. vel rōne mali exēpli qō eis p̄buerūt. vel rōne īmi quaz facultatū quas ei reliquerūt. vel alia quauis huiusmodi causa.

Quantū ad tertiū cōparank isti quo ad statū quez vtq habuit imobilē post mozte. vnus in bono: ali⁹ in malo. Est aūt sciēdū sic dr Chry. q sic delitie diuitis epulonis incendebāt z irritabāt Lazarū pauperē. ita gl̄ia lazari diuitē damnatū. ſō dr. (Elcuans aūt) qz erat in imo (oc'os suos) q̄s solos liberos a tozmētis habet ſm Chry. vt leticiā alteri⁹ possit ad mal⁹ tozmētū inspicere (cū esset in tozmētis) pl'ib⁹ z non in vno (vidit abrae ā lōge) Sic ei docet s. Tho. iij. di. l. dānati vsq ad dīe iudicū brōs z gl̄iam videbūt brōz. Ilñ nō est mirū si iste vidit abrae in inferno: z lazaz in sinu eius. Ex oib⁹ aūt istis colligimus q̄tuoz q etiā ꝓtinēk in doctrīa s. Tho. in diuersis locis. Pzio: q post hāc vitā boni cogscunt bonos. sic abrae Lazaz z econuerso. Scōo q etiā mali malos. Ilñ diues sciēs q suos in iferno cognoscerent si descēderēt illuc: studet eos reuocare ne amplius cruciek. z Tertio q boni malos z ecōuerso. vt abrae z lazarus diuitē: z ille illos. z Quarto q etiā boni cogscent illos q̄s nūq̄ in vita ista vidēt: vt abrae diuitē ac lazaz (Et ipe clamās) Magne em̄ pene magnā vocem reddebāt ſm Greg. (dixit. Pater abrae) Erubescebat forte iste lazaz implozaz cui fuerat adeo crudelis. Vocat aūt abrae p̄iem rōne cōis ozigis (miserere mei.) Greg. Frustra agis pniaz in loco vbi nō est loc⁹ pnie. Tozmēta te cogūt nō mētis affect⁹. Hec ille. (Et mitte lazaz) Bre. Erras miser. abrae mitterc nō pt:sed suscipe pt (vt intin. extremū dī. sui in aq̄.) Greg. Lazaz videre nō dīḡbaris: z nūc digitū eius desideras. Hoc qō petz/tu ei debebas facere cū adhuc viueret. aquā desideras q delibutos cibos añ fastidiebas. Instruimur aūt q̄tū sit vtile in diuitīs nō confidere. ecce diues indiget paupe q qnq̄ esuriebat. Hec ille. (z refrigeret liguā meā:qz crucioz in hac flāma.) Est autē aduertēdū q diues et lazarus in iferno erāt q ad alas tm̄. in q̄ q̄ñ est a cozpe separata nullū est mēbrū cozpale: imo nulla potētia vegetatiua aut sensitiua nisi radicalit:sed solū in ea est intellect⁹ et volūtas. Digit⁹ ergo z lingua h metaphorice sumūk. per digitū qdez fcando virtutē auxiliatiuā. p linguā ꝓ frutē q p petō lingue punik. i. voluntate. Spealr āt de lingua flt mētio. qz plus p illā q̄ p alia mēbra peccaucrat. scz gustādo delitias z loquēdo inepte vt cōsueuerat cōuiue. sic dr Grego. z loquēdo superba. vt dr Chryk. Est aūt h q̄stio. Quō possit anima pati ab igne cozpeo? Ad hocre/sponder sctūs Tho. in. iij. di. xl. q multi mlros assignant modos. Quidā em dicūt q ab igne patik. eo ipo q ignē vider. Sed ꝓtra. qz videre vt sic est pfici z non affligit: nisi apphendak nocliū. Alij dicunt q anima illū ignem appre/hendit vt nocliuum: q̄uis nocere neque

at:ꝛ inde dolet. Sed ꝫ:qꝛ sequit ꝙ aïa vere pateret:sed nō vere ab igne:sꝫ tm̄ rōne false imaginatōis. Itē nō ē veri/ sīle ꝙ aïe ꝛ demōes rōne vigētes existi/ marēt ignem sibi posse nocere nisi eo g̃ uarent. Alij dicūt ꝙ ignis realiter aïaz affligit:vt instrumentū diuine iusticie.

Sed ꝫ:quia iste modus dicēdi nō suf ficit. Semp em̄ instrumentū habet ꝓ/ priam actionē:quā,pducēdo efficit opa/ tionē que ei ex ꝓncipali agente debet: vt aqua in baptismo purgat aïam lauā do coꝛpus:que est eius ꝓpria actio:ideo oporꝛet igni aliquā naturalē actionē da re. Dicendū est g̃ ꝙ coꝛpus spiritui nō est graue:nisi quatenꝰ ei spūs vnitur vt forma vel motoꝛ vel locatū:tractꝫ ignis ex sua ꝓprie spiritū diffinit:sed ex virtu te dei vt elꝰ instrumentū diffinitū a se naturaliter sibi supnaturalit alligat:vt nō possit operari vbi ꝛ q̃liter vult:ꝛ cō sequēter spiritꝰ ḧ ꝫcipiens tristat. Ūñ oporꝛet omnes ꝓdictos modos i vnū colligere. Proximū ergo afflictiuū est spirituale:id est ignis vt ꝫceptus. Re/ motū ꝙo coꝛporale.i.ignis. Hec ex san cto Tho. Quomodo ꝙo coꝛpꝰ ab igne patiat non est difficile videre:sed bn̄ est difficile quomō perpetuo possit in igne durare. Ad qđ dicit sctūs Tho. vbi s̄. ꝙ huius ꝓpetue duratiōis erit ꝓncipaľ causa:diuina iusticia:sed huic deseruí/ ent dispositiões agentiū ꝛ patientium. Pro quo sciendū est ex doctrina eiusdē ibidē:ꝙ coꝛpoꝛa habētia sensibiles q̃li/ tates illas agendo i alia impm̄t dupli citer. Uno mō realiter ꝛ materialit:sic ignis ligna calefacit. Alio mō intentio naliter ꝛ spiritualit:sic murus albꝰ cau sat in aere ꝛ in speculo similitudinē sue albedinis intentionaľr ꝛ q̃si spiritualr: nō aūt realiter ꝛ materialiter:id est ſm talem modū essendi qualē habet i mu/ roꝛ:alioq̃n aer essꝫ albꝰ. Forma ergo ali quando est spiritualiter in mouente:vt figure litteraꝝ in calamo:et materialit in passo:vt eedem in charta. Aliquādo ecōuerso:vt prꝫ de albedine muri. Ha rū aūt impꝛessionū ꝓma est motus alte ratiōis:ideo cessabit cessante motu celi Nō aūt scōa:ideo durabit. Ūñ post iu/ dicīū si esset speculū in aere:reciper ꝺdē silitudinē ꝛ imaginē solis:sꝫ nō calefie/ ret. Sciendū est etiā ex.ij. de aïa.ꝙ sen sus nō sentit suscipiendo formā materi alit:sꝫ sine materia .i. intentionaľr tm̄. Si g̃ modo manus mea applicata igni susciꝑet speciē caloꝛis intentionaľr ꝛ ñ materiaľr:sentiret ꝫtristās:ꝛ tm̄ nō alte rarent. cū alteratio sit ſm susceptōez ma terialē forme. Et ita erit post quietē ce/ li. Omnia ista sūt de mente scti Tho. vbi supꝛa. (Et dixit illi Abꝛaam. Re/ coꝛdare fili qꝛ recepisti bona i vita tua) id est illa q̃ vera bona putabas:vt dicit Chꝛys. (Et Lazarꝰ similiter mala) nō ſm iudiciū Lazari:sed diuitis:vt idem Chꝛys. dicit. Hoc aūt dicit ſm Aug. quia suam felicitatē duxit in hoc sec'o. Vel dicit recepisse bona ꝓ paruis suis bonis:et Lazarus mala ꝓ paruis suis malis (Nūc ꝙo hic consolat) ꝓpter magꝝ sua bona. (Tu ꝙo cruciaris) iuste ꝓpter tua mala. Unde sicut ór Gꝛeg. timere debent qui sciunt se bona fecisse ꝛ vident se etiā bona recipere:ne hic ꝓ suis laboꝛib⁹ munerent. Et cū videm⁹ pauperes qui bona faciūt ꝛ mala recí/ piunt:nō debemus desperare:quia foꝛ tassis superfluitas pꝛauitatꝫ coīnq̃nat:ca minus pauꝑatis purgat. (Et in his oi bus) que me excusant vnū est iter cere/ ra:qꝛ (inter nos) iustos (et vos) iniquos (chaos) vł chaus:vt veteres codices ha bēt:teste mgꝛo hist. (magnū firmatū ē) Chaos ꝓprie ē ꝛfusio siue ile vł matia in q̃ oia ꝛfusa ab aliquib⁹ ponebant:sꝫ hic sumit ꝓ distantia meritoꝛū firmata cū impossibilitate transeūdi a statu ad statum. Est aūt sciendū ꝙ ꝓ distantiam que est inter istos siue per chaos:multa ſm multos:intelligunt. Primo differē/ tia meritoꝛ:que post moꝛtem mutari non possunt:vt dictū est. Amb. Inter diuitem ꝛ pauperē chaos magnum fir/ matū est:quia post moꝛtē nequeūt me/ rita imutari. Scō differentia voluntā tum:quia boni habent voluntatē in bo no ꝛfirmatā:ꝛ mali obstiatā i malo ita ꝙ neutri a suo fine possūt auerti nec ad

inuisce ꝑticipare.ij.Cor.vj. Que ꝑtici patio iusti ad inqratē. Tertio differen tia volitionū:qz boni hñt ꝓperuū actu alē dei amorē:mali ꝙ ꝓperuū odiū.qa bōi tāq̄ fideles amici do i vita sp habi tualit adheserēt:lz irerdū venialr pecca rēt:z mali sp ab eo habitualit tāq̄ infi deles recesserēt:lz facerēt aliq̄ ō gñe bo noꝝ.ij.Cor.vj. Que ps fideli ad ifide lē: Quarto distāria ꝓsciaz:qz boni hñt ꝓsciaz redolētē. Can.j. Lectul⁹ nr̄.i.cō scia i q̄ aīa pausat florid⁹. Mali ꝙ cō sciaz remordētē:fz illō Esa vl. Vermis eoꝝ ñ morief. Vñ illoꝝ ꝓscia ē sctā.hoꝝ ꝙ est canina.i. latrās. Eccl.xij. Que cōicatio boi sctō ad canē: Jō seq̄t(vt hi q̄ volūt).i. si q̄ seu aliq̄ volūt ſm Aug. (hinc).i.ab h̄ statu(trāsire ad vos).i.ad vīm statū vl ad vīm aduiorīū(nō pos sint)lz possint ad loca vīa transire nisi deo aliť viderek.(neq̄ ide).i.a vro sta tu(huc).i.ad statū istū(trāsmeare)Vel fz mētē Gre.expōit sic (Ut hi q̄ volūt) volūtate naturali z ꝓdicionata.s. si essz possibile(trāsire ad vos) ad liberādū su os(nō possint)stare ꝓfozmitate volūta tis eoꝝ ad diuinā:cui imobilit adherēt (neq̄ ide zc.)exponak vt s. Dānati em vellēt si possent mutare statū:lz ñ bri:fz solū vellēt ire in aduiorīū. Desperans aūt diues de suo refrigerio obtinēdo et mkto magz de sua liberatōe:ꝙuertit ad rogādū ꝑ suis. Vñ seq̄t (Et ait. Rogo q̄ te pr̄ vt mittas eum i domū prīs mei: habeo em q̄nq̄ frēs) Ex q̄ ptz ſm Gre. q̄ mortui recordant viuētiū:ad penā tñ sui si sūt dānati(vt testek illis) q̄ patiť mali post mortē(nec z ipi venīāt i hūc lo. torīmēto.)Sciēdū est aūt q̄ dānati vel lēt oēs dānari etiā ꝑpinq̄ssimos:ſm do ctrinā sci Tho. liij.dis.l. z.viij.q̄dlib. vij.q. hūt ꝓfectissimū odiū z inuidiam Jō sic bti rōne ꝓfectissime charitatis gaudēt ō oi bono:ita illi tristant. Si q̄ tñ deberēt saluari vellēt q̄ essent sui:qz in h̄ torq̄nť inuidia q̄ dum alij saluant: dānant sui. Et hac rōne iste cura ō fra tribꝰ habebat. Est aūt sciēdū q̄ isti⁹ pe titio fuit Prio imiq̄. Nam lazaꝝ quē sic miseꝝ viderat:iteꝝ volebat miseꝝ red dere:dū ad vitā istā illū reddi postula bat. Petr⁹ rauē. Sic vult vexare paupe rē:sic diuites i h̄ sec'o vexare paupes cō sueuerūr. Scōo fuit fatua. Nā pl⁹ mor tuis q̄ sc̄pturaz credēdū putauit:qō fa tuū ē asserere. Prio:qz Lazar⁹ z multi cū chīo surrexerūt:q̄b⁹ iudei credere re cusarūt. Scōo:qz cū magz deo q̄ alicui viuo aūt mortuo credēdū sit:si ēt āgel⁹ de celo ꝺ sc̄pturā loqrek: nedū aliq̄s ex mortuis resuscitar⁹:magz sc̄pture stan dū esset:vt dicek. Tertio:qz si eēt ꝓsue tudo credēdi mortuis:diabol⁹ aliquos phātastice suscitaret:q̄ falsitates disse minare possent. Tertio fuit parti pul da. Timuit em suū cruciatū augeri ex dānatiōe suoꝝ:fz aliq̄s (Et ait illi. Ha bēt moysen z ꝓphas).i.hoꝝ sc̄pturas fz Chrȳ.(audiāt illos)si volūt:qz sē fide digni(At ille dixit. Nō pr̄ abrāā:sed si q̄s ex mortuis ierit zc.)Jste falsū dixit: qz lazar⁹ surrexit z chīs z multa coꝝpa sctōꝝ:z apparuerť mltz:z tñ lazaꝝ cogi tauerūt denuo morī tradere:ō veꝝ ſb iūgiť:cū dr̄(Ait āt. Si moysen z ꝓphas nō au.neq̄ zc.)Dic aūt h̄ Chrȳ.q̄ scrī prure magz sūt fidedigni q̄ mortu⁹ re surgēs aut e celo descendēs:qz eaꝝ de⁹ ē autor. Et vlteri⁹ ōr q̄ ñ eēt vtile hoib⁹ freq̄nť mortuos appere:qz etiā hoc ꝑm ꝓtenerek z diabol⁹ facilit deciper. Si tñ eēt vtile deus h̄ nō omitteret:vt ait. Est āt sciēdū ſm Aug.li. ō cu.p mor.q̄ mortuis ē cura ō viuis:vt h̄ ptz:z tñ ne sciūt q̄d faciāt viui:sic ecōuerso ē ō nob respectu mortuoꝝ. Sz tñ vt ibi ait:tri bus modis sciūt q̄d agūt viui. Prio do centib⁹ his q̄ hic morīedo discedūt. Se cūdo docērib⁹ angel. Tertio docēte spū ōi. Ego addo q̄rtū modū. Nā ex ꝓiectu ra:si ex libartōe sua sentiat q̄s ꝑ se fem suffragiū:pr rationari defunct⁹ q̄snā fecerit:z pñt oēs ꝓiecturari quō nā vi uāt hi q̄s nouerūr. Est ēt sciēdū q̄ anie sepate cogscūt singularia aliq̄ h̄ existen tia:vt h̄ ptz:cūis nesciāt q̄d agāt:vt ōr Aug. Nō tñ hmōi cognoscūr ꝑ species abstractas:qz rales nō ducūr i singula ria:nisi reflexiue meditāre phātasmate: qō in ania separa non est:sed cognoscūr

ꝑ infusas: vt ptz ꝑ s. Tho. iiij. di. v. q. j. ꝑte. q. lxxxix. Sz qz ille species sūt anie ipz̄o pozciōate nō nortificār anie omnia singularia: sed solum illa ad q̄ aliq̄ mo/do ania ordinak z determinak ꝑ pcedē/tem cognitionē vel affectiōez vl' ordina/tionē naturalē aut diuinā: vt dr s. Tho. j. parte vbi supra.

Allegozice fm Aug. ō con. euāg. iste diues fcat supbos iudeoz: purpura re/gnū. Epule doctrinā legꝫ: Lazarꝰ gēti/lē ppm: canes ꝓo pdicatozes ex ppło iu daico ad gētes missos fm Gre. Quiq̄ frēs fm Aug. vbi sup ē ppls iudaicus sub q̄nq̄ libris Moysi viuens: vel fm Ebry. sūt q̄nq̄ sensus q̄b infuerāt.

Anagogice ꝓo ꝺ diues fcat cozpus bois iniq̄ qđ i hac vita habz suū splēdo tē: qz ꝓus de eo ꝯ de aia cogitat i vesti bus z i cibis ꝑ q̄s itelligūt etiā voluptā tes veneree q̄ sequunk. Pauꝑ ꝓo cozpꝰ bois iusti. qđ i hac vita squalet peniten tia z disciplinis vlcerak. Iz canes illud lingāt. i. scpture resurrectionē pollicēāk Sed post mortē glificak: cozpe iniusti sepulto in inferno.

Moralıter aūt iste diues fcat oēs di ytes potētes i trib⁹. de q̄b⁹ i pncipio di ctū est. Lazarꝰ ꝓo fcat oēs paupes ele/mosynā postulātes: z cū patiētia dei di sciplinā tolerātes. Illi em̄ ꝓmo q̄dē hūt oēm ꝓsolatiōnē: Iz tādē ꝑuati illis oib⁹ babēt ifernalē sepulturā: isti ꝓo oi hu/mano solatio destituti: nullā ꝓsolatōez babēt ꝑter linctionē canū. i. ꝓsolatōez ꝑ dicatoꝝ: Iz deide brā reqe ꝑfruūk. Sed ꝑ pdicatozes eos ꝓsolātes itellige Prio pdicatozes publicos. Scōo etiā ꝑiua/tos. i. oēs eos q̄ ad patiaz hortank. Ter tio etiā angelos q̄ talib⁹ inuisibiliter i/terius inspirādo loquunk.

Dnica.ij. post Trinitatis.

Tex. euange. Lu. ca xiiij.

Homo quidam fecit ce/nam magnam et voca uit mltos. Et misit ser/uum suum hora cene di cere inuitatis vt venirēt: quia parata sunt omnia. Et ceperūt simul oēs excusare. Primus dixit illi. Villam emi z necesse habeo exire z videre illam. Ro go te habe me excusatū. Et al/ter dixit. Juga boū emi q̄nq̄: z eo ꝓbare illa. Rogo te habe me excusatū. Et alius dixit. Uxorē duxi: et ideo nō possum venire. Et reuersus seruus: nunciauit hec domino suo. Tunc iratꝰ pa terfamilias dixit puo suo. Exi cito in plateas et vicos ciuitatꝫ et pauperes ac debiles: cecos z claudos itroduc huc. Et ait ser/uus. Domine factū est vt impe rasti: et adhuc locus est. Et ait dominꝰ seruo. Exi in vias z se/pes et cōpelle intrare: vt imple atur domus mea. Dico aūt vo/bis: q⁹ nemo virorꝝ illoꝝ qui vo cati sunt gustabit cenā meam.

Homo quidam fecit cenam magnam z vo. tc̄. Lu ce. xiiij. In p̄senti euangelio in quo agit de q̄uiuio eterne felicitatis: tangunt tria puncta: que sūt Jnuitatio/ Recusatio/ Subingressio.

Quātū ad ꝓmū sciendū est q⁹ salu uatoꝝ añ ea q̄ b narrank docuerat q⁹ ad nra q̄uiuia debem⁹ vocare paupes qui nob repēdere nequeūt vt retribuak nob in resurrectiōe iustoꝝ. Tūc q̄dā ō astan tib⁹ intelligēs idē esse resurrectiōez iu/stoꝝ z regnū dei: dixit. Brūs q̄ manducabit panē i regno dei. Et iste fm Cy/rillū ꝑ panē accepit materialē panē rāq̄ rudis: credēs vitā brōꝝ eē vitā anialez cibis vrentē: sic tenēt saraceni z moder/ni iudei. Quidā antiq̄ iudei sen'cēt q⁹ i illa vita neq̄ cibis neq̄ venereis vte/rent hoies: vt patz i canthered ca. vlti. Scōm Aug. aūt iste suspirauit panem quē añ se habebat. i. chm̄ qui est panis

regni dei. Bꝛda. Sz qꝛ nōnulli hūc panē fideren⁹ q̄si odorādo pcipiūt: dulcedinē ꝓ o ei⁹ attigere ꝓtent gustādo fastidiūt: subiecta ꝑabola taliū roꝛpozē celestiū epulis dignū ñ eē redarguit. Hec ille. Dī g̃ (Hō q̄dā) Qꝛ āt euāgeliū ꝑabolicū ē: ſrāle ſenſū oꝑtz ex trāſlūptiua ꝓbozꝝ ſcatlōe pcipe. Iſte g̃ hō ſm Cyrill. de⁹ ē q̄ ſm grecū ſe hoiem appellat: q̄ vult ſuā miſcōiaz ſcare. Leonē ꝓ o hmōi q̄ ſcare vult ſe velle exercere punitione. Vel ſm alios iſte hō ē chꝝs. ad dit aūt q̄dā: diſcretiue: qꝛ chꝝs ab alijs hoib⁹ fuit diſcret⁹. Prio ꝓpt̄ imunitatē ꝗb oī pctō mortli/ vitali/ originali. Ecēs vij. Vir vnū ō mille reppi. ſ. ſine originali: ō mlieribꝫ aūt nulla. Scōo ꝓpt̄ redundātia gre. Jo. j. De plenitudie ei⁹ nos oēs accepim⁹. Tertio ꝓpt̄ vnionem ad deitatē. Jo. j. Verbū caro factū est. Quarto ꝓpt̄ ſingl̄arē ei⁹ excellētiā ſup hoies z āgelos. Phil. ij. Dedit illi nomē qđ ē ſup oē. Quito ꝓpt̄ vnū ſalitatē prātz. Mat. vl. Data ē mihi oīs po. i celo z i tra: (fec cenā magnā). ſ. pauit eā z vltimā refectiōez. Sic āt dic b. Gre. Soler q̄rī an iſta cena ſit illa ꝓandiū: de q̄ agit Mat. xxij z ō eo habes infra dñica. xx. Videt em̄ q ñ: qꝛ ꝓandiū ñ ē cena. Scōo qꝛ ō illo ꝓandio vn⁹ carēs veſte nuptiali expulſus ē. De hac ꝓo cena nul⁹. Et q̄dē Gre. z Aug. credūt q ñō. ſz q ibi ꝑ prādiū itelligit̄ ꝓfuiū fidei qō in eccl̄ia militāti agit. Hic ꝓo ꝑ cenā eā felicitas. Alij ꝓo vt videt eē Cyrill. ſentiūt q ſic: z ad pmū motiuū dicūt ſic ēt ipe Gre. ōr: q ſalua fide malgis vult alieno itellectui cedere q̄z ꝓpria tiōib⁹ defuire: q apud antiq̄s tm̄ ſol in die comedebat z hora nona: z illa comeſtio z cena z prādiū vocabat. Ad ſcōm dicunt q id qō Lu. tacuit: Mat. dixit. Sz reuera ſnia Aug. z Greg. ē vera: vt ex oꝛdie narratiōis euāgelice ꝓtz. Nā q̄ dr Mat. p⁹ vltimū aduētū dñi i hierl̄z ꝓtigerūt i diebꝫ. ſ. paſſiōis. Hue ꝓo dr Lucas mlro añ pdictū aduētū (z vocauit mlros). t. oēs iudeos pncipal̄r: q̄s p ꝓphas dñs iuitauit. Et inter illos ſacerdotes z pncipes ꝑpli potiſſimū: qbꝫ cōmiſerat de⁹ ppli curā. Inuitauit ēt adhāc cenā z gētiles ſz nō pncipal̄r. Vnō iudei dicūt filij regni di. vtz Mat. xiij (Et miſit ſuū ſuū hoꝛa cenē) Hoꝛa cene di⁹ dupl̄r. Vno mō hoꝛa i q̄ cenādū est. Illa ē i q̄ patuit celū et igreſſus ad regnū: z icepit i chꝛi morte. Alio mō hoꝛa i q̄ ad cenā venīdū ē: z iſta aliq̄nꝝ lū ꝓceſſit: vꝛpote q̄n chꝛs cepit ꝓdicare Pniaz agite appꝛopi. ei re. celo. Mat. iij. Seruꝰ āt iſte miſſ⁹ ad vocādū iuitatos: ſm Cyrill. itelligit chꝛs: ſz Gre. ꝓo inomeſt. itelligit ꝓdicatoꝝ ordo. t. tolle gīū vl choꝛ⁹ apl̄oꝝ. Dic āt ſuū i ſingl̄aꝛi: qꝛ exq̄ idē annūciabāt et ex ꝓte vni⁹ loq̄bant: oēs tanq̄ vn⁹ noiant ponēdo ſingl̄are ꝑ pl̄ali (dicere inuitatz) ꝑus ꝑ ꝓphas (vt ꝓtulit). ſ. iuitati. ſ. iudoꝝ ꝓncipes z plebei z orbis vniuerſ⁹: ſz pncipaliē ipi iudeoꝝ ꝓmi (qꝛ iā ꝑata ſt oia). t. i ꝓtio: z ſtati ꝑata erāt ſi iſte fu⁹ ſit chꝛs ꝓdicās i carne: vl reuera q̄n occiſo chꝛo z apto celo apl̄i ꝓdicabāt: oia ꝑata erāt

Est aūt h̄ mozale documētū cū q̄nta reuerētia audiēd⁹ ſit ꝓdicatoꝛ. Est em̄ miſſus dei iuitās nos ſic apl̄i iuitauerāt iudos ad cenā ei⁹. De h̄ Gre. ſic ait. Sepe euenire ſolet vt ꝓſona potens deſpectū habeat famulū. Cū q̄z ꝑ eū dñs aliq̄d mādat: ñ ōſpicit̄ ꝓſona loq̄nt̄z fuī qꝛ fuaī i coꝛde reuerētia mittēt̄z dñi. Neq̄ g̃ me ꝓpt̄ me h̄ in loco ōſpiciat: qꝛ ſi ne quaq̄z ad inuitādū dign⁹ appareo: ſz tm̄ magne ſūt delitie q̄s pmitto. Hec ille.

Mozal̄r aūt ſciēdū ē q ⁹ cenā magnā pauit i q̄ nob apponūt fruct⁹ ꝑcioſiſſimi ſcari ꝑ illos q̄s explozatores ruīlerūt i ſra pmiſſiōis. Hue xiij. Qui ſuerūt fic⁹. vue z ma ogranata. Per ficū itelligit̄ dulcedo cauſata a ꝓplatōe ditatz q̄ oēs alias excedit: ſtē dulcedo fic⁹ oēz dulcedinē fructuū. Per vuā ꝓo dulcedo cauſata ex vitiōe hūanitatz: q̄ fuit ō vinea ꝓgiali. Eccl̄i. xxiij. Ego q̄ vitz zē, Et fuit igne charitatz excocta. Canti. j. Botr⁹ cypꝛi dilect⁹ me⁹ mihi i vineis engaddi: q. ſ. ad ſraz dicūt eruri ſolariꝫ radijs. Et i tozcl̄ari crucz fuit cōculcata. Per malo g̃nata: dulcedo cauſata ex ſocietate ſerō ꝓ. Malū em̄ hz can⁹

dorez rubore ⁊ ordine granoꝝ. Sic scti erũt corpe cãdidi: lucidi charitate: ⁊ ordinati locũda societate. Ad hanc deus nos vocat per legis documẽta: p bñfia: per inspirationes: p flagella. sed pauci veniunt. Ideo cõquerit Prouerb. j. Vocaui ⁊ renuistis ⁊c. Sed nota q ex sacra scriptura colligit q ꝯ drupex est cena. Pria est corpalis: in q̃ habẽt ptm pare paupes/ saltẽ in reliquijs. Lu. xiiij Cum facis prandiũ aut cenã/ voca pauperes. Secũda est spũalis: quã de⁹ in hac vita facit cũ aia reuerrente a pctõ. De q̃ Apoc. vj. Ego sto ad ostiũ ⁊ pulso: si q̃s aperuit mihi introibo ad illuz: ⁊ cenabo cũ illo ⁊ ipe mecũ. i. ponemus ad symbolũ siue ad scortũ pro rata. In hac peccatoꝝ penitens ponit tria: scz cõtritõnem: cõfessionem: ⁊ satisfactionẽ. Et deus simil'r tria. s. gram cõtra ꝓtritionẽ: ⁊ miscõiam relaxatiuã pene tota liter: vel fm ꝑtem cõtra ꝓfessionez: que rõne verecũdie est penosa. ⁊ gl'iam contra satisfactionẽ per bona opa q̃ virã et nam mereyt. Tertia est infernalis. De qua Apoc. xix. Venite cõgregamini ad cenã magnã dei vt manducetis carnes regũ. In ista dabit duplex panis. s. indigestibilis. i. mors eterna. de q̃ Prouer. xxvj. Suauis est homini panis mẽdacij. ⁊ post iplebit os eius calculo. i. puo lapide: a calcãdo q̃ est aliq̃d indigestibile. Alit⁹ est panis amarissim⁹. Job. xx. Panis coꝝ verrek in fel aspidũ intrinseꝯ cus. Et iste est ꝑmis ꝓscie. Ibi erit etiã duplex vinũ. s. rubeũ. i. odiũ cõtra sanguinẽ inimicoꝝ q̃s ibi secũ in societate videbũt. et albũ. i. doloꝝ de dãnatione amicoꝝ ex sua culpa/ vel aliter. Deut. xxxij. Fel draconũ vinum eoꝝ. Ecce vinũ rubeũ: ⁊ venenũ aspidũ insanabile. Ecce vinũ albũ. Quarta ẽ celestz. de q̃ Apoc. xix. Bti qui ad cenam nuptiaꝝ agni sũt vocati. In hac erũt duo panes: scz deitatz ⁊ hũanitatz. ⁊ vinũ optimũ: scz rubeũ. i. gaudiũ ex societate martyrum. ⁊ albũ. i. gaudiũ ex societate alioꝝ electoꝝ ꝑcipue angeloꝝ. Et ista est de q̃ in ꝑsenti agit euangelio.

Quãtũ ad scõm rãgit excusatio quã fecerũt inuitati: cũ dr. (Et cepẽrũt oẽs sil'r excusare) Ista excusatio nõ est facta ꝺbis: sed factis. Dũ em̃ docente ꝑdicatore ispirabant vel q̃litercũq; mouebãtur ad obediendũ fidei vocabãt: sed dũ nõ ꝓsentiebãt inspirationi ꝓpter dulcedinem petoꝝ q̃ sequ̇ volebat excusabãt. Licz aũt oẽs hmõi excusent: tñ dñs hic ad ĩam videt loq̃ de ꝓncipalissime iustatz. i. iudeoꝝ ꝓncipib⁹: q̃z ꝑmus dixit. (Villã emi: ⁊ necesse habeo exire ⁊ videre illã.) Iste fm Aug. de ꝺbis doest supb⁹ honoꝝes ⁊ põpas sequẽs. Alit em̃. In villa empta dñatio notat. q̃ superbia colligit vicijs ꝑmũ. Hec ille. Sed fm Greg. ⁊ Amb. est ille q̃ exterioꝝib⁹ occupatiõib⁹ iugit ⁊ intẽte terrenã substantiã exq̃rit (Rogo te habe me excusatũ) Greg. in hom. Dũ dr rogo ⁊ venire continet: hũilitas sonat in voce: superbia in actiõe. Hec ille. Iste q̃ mõ excusabãt iudei hũres bona ꝺba leguntz in ore: ⁊ pessima vicia in operatione: ⁊ maxie hypocrite pharisei. (Et alit dixit) Hic ponit alter ꝓpter vt sit idẽ qd̃ ali⁹. Propte em̃ refert vbi sũt duo tm̃: h̃ ꝺo fuerũt tres (iuga boũ emi q̃nq;) Ista q̃nq; iuga boũ fm Aug. de ꝺbis dñi dñr q̃nq; exteriozes sensus q̃ vt dicit iuga dicũt: qz oẽs sũt geminati. vt pz in duob⁹ oculis: duab⁹ auribus: ⁊ duab⁹ naribus. Gust⁹ q̃q; geminationẽ quandã habet: qz non nisi lingua ⁊ palato tangẽdo gustamus Simil'r aũt voluptas carnis que adstrictũ ptinet occl'te geminat. Est em̃ ⁊ forinsec⁹ ⁊ intrinsec⁹. Vel fm alios geminat tactus in duab⁹ manib⁹ in q̃b⁹ maxime viget. Sũt aũt iuga boũ. s. terrena ꝓsantes ⁊ rediẽtes. Iste g̃ scõs excusator fm Aug. est curiosus ⁊ cupid⁹ terrenoꝝ. qz hic nõ voluptas: sz curiositas notata est. Non em̃ dixit: eo pascere: sz eo ꝓbare illa. Hec oĩa sentẽtialit Augusti. Scõm Greg. ꝺo iste curiosus tã tũ pficit q̃ efficit explozatoꝝ alioꝝ forsz sua interioza derelinquẽs. (Alit⁹ dixit: vxorẽ duxi ⁊c.) Iste fm oẽs est is q̃ carnis illecebras sequit. Aug. vbi s. Qui vxorẽ duxit carnẽ ãplexat: carnis voluptatib⁹ iocũdat: a cenã excusat: obfuer

ne fame inſna moꝛiaſ. Hec ille. Vl'ad lr̃az intelligiſ hoc (Vxoꝛē duxi: ꝛ ideo nō poſſū venire) Sed ꝛra: qꝛ cōiugiū b onū: ergo non impedit a regno adipi/ ſcēdo. Ad h̄ ōr Greg. q̄ p iuſtū ꝛiugiū ſcata eſt res iniuſta. i. luxuria. eo q̄ nō/ nulli p h̄ nō fecūditatē/ſz deſideriū ex/ petūt voluptaꝛ. Et intēdit q̄ ꝛiugiū ñ pbibz ingreſſū ad regnū: ſz id qō p illō ſcaſ. i. illicita voluptas. Si aūt ad lr̃az accipiſ ꝛiugiū ꝛ vxoꝛ: exponēdus erit: ñ pñt venire. i. difficulſ inuenīēdo. Baſi. Intellectꝰ būanus ꝑgens ad mūdanas illecebꝛas: debiſ eſt ad agendū diuina. Hec ille. j. Loꝛ. vij. Qui cū vxoꝛe ē: ſol licitꝰ eſt q̄ ſi mūdi. Ex his aūt ptz vr ōr Augu. vbi ſuꝑ. q̄ iſti excuſatoꝛes ſi de q̄b Joā. retrogādo oꝛdine ōr. Oē qō in mūdo eſt ꝛcupia carnis eſt: aut ꝛcupia ocl'oꝛ. i. ſenſuū: a pte oꝛum appellādo: aut ſupbia vite. Ad iſta em̄ ipedimē/ ta reducunſ oia q̄ impediūt a cena dei. Scōm alios tñ tria p̄dicta ſic exponūſ vt empꝛoꝛ ville ſint gētiles q̄ ſrenis in/ herēt amoꝛe. iuxta illō Matt. vj. Hec oia gentes inq̄runt. Qui ꝑo iuga emit ſi iuōi euāgeliū reſpuēteſ ꝑpſ q̄ntuplex iugū pētatheuci. de q̄ Act. xv. Jugum qō neq̄ pꝛes nr̄i neq̄ nos poꝛtare po/ tuim⁹. Tertiꝰ ꝑo ſi hereticī hītes ſen/ ſum lubꝛicū ꝛ femineū cū ſuauitate ver boꝛ dū p dulces ſmones ſeducunt coꝛ/ da inocentiū. Eſt aūt in hac pte docu/ mentū q̄ hi q̄ nō guſtauer̄t diuina/ea fa ſtidiūt. Greg. in ho. Hoc diſtare inſ de litias coꝛpis ꝛ coꝛdis ſolet: q̄ coꝛpales delitie cū nō habēſ/ q̄ue in ſe deſideriū a:cendūt. cū ꝑo habite eduncſ: comedē/ rem ptin⁹ in faſtidiū p ſatietatē ꝑtunt. At ꝫ ſpūales delitie cū nō habēſ in fa/ ſtidio ſi. cū ꝑo habenſ in deſiderio. hec ille. Eſt etiā ꝛ alia diſia: qꝛ delitie coꝛ/ poꝛales in acq̄ſitione ꝛ ꝑparatione hñt laboꝛē ſine delectatiōe: niſi qtūs ex ſpe futuri hō letaſ. Sed ſpūales ſ̄ hñt an/ neram delectatiōem magnā: etiā in ꝑpa raſione. Hñt em̄ ſpūales delitie tres q̄ dus ſubozdinatos p q̄z vnū ali⁹ ꝑparaſ ꝛ acq̄riſ: ꝛ in oib⁹ ſūt ſuaues. Prim⁹ eſt habēs exñtiā extra gr̄am: ꝛ exercēs op⁹ ꝑrutis ſue de gñe bonoꝛ. Hoc em̄ ē ma/ gne delectatiōis ſiē q̄ſq̄z experiſ q̄ñ dat el'ynam: vel oꝛ pſalmos: aut faciſ aliq̄d hmōi. Et eſt diſpō ad q̄duz ſcōm q̄ eſt hois opantis bona in gr̄a dei ꝛ charitate. Hoc aūt eſt delectationis maloꝛ/ ꝛ diſpoſitio ad tertiū q̄dū: q̄ eſt homis opantis bona in gr̄a ꝛ charitate. cōſum mata p̄tie. Hoc aūt eſt delectatiōis ſū/ me ꝛ vltim⁹ hois finis. iuxta illō Eccēs vl. Deū time ꝛ mādata illi⁹ obſua: h̄ eſt em̄ ois hō. Nota h̄. i. ad h̄ vel ꝑpſ h̄. q̄a ſ. ōs fecit oēm hoiem vt ei fuiſat in opi/ bus ꝑrutū in via ꝑmo: ꝛ vltimo in p̄ia per actus q̄ finē vltimū deceāt.

Quantū ad ſtiū tangiſ quō q̄busdā excuſantib⁹ alij ſubingreſſi ſi: cū ōr (Et reuerſus ſuus nunciauit hec dño ſuo.) Et ſiq̄dem p fuū collegiuz apl'oꝛ accli/ pimus. ſic reuerſus p oꝛonē ad deū nun ciat dño ſuo qō factū eſt. nō ad docēdū: ſed ad ꝛſulendū eū q̄ ſcit oia ſm mentē Augu. vbi ſ̄. Si ꝑo intelligaſ chr̄s: ſic cū ei cōſtaret de p̄is volūtate nō nūci/ auit ad ſciendū: ſed ſolū ōr nūciaſſe. q̄a ōs coḡuit eū expleuiſſe legationē com/ miſſam. Nō em̄ opꝛ in paboliſ oimodā ſil'itudinē q̄rere: vt ōr Chr̄y. (Tūc ira/ tus patꝛfamilias) Jn deo ꝑpe nō cadit ira: vt eſt paſſio. ſic em̄ ad appetitū ſen ſitiuū ꝑtinet. ꝛ eſt cū ebullitiōe ſanguis ꝛ tūſmutatiōe coꝛpali. ſed eſt in eo vt ōr s. Tho. iij. di. xv. ꝛ. ij. ij. q. clxij. ꝛ ꝑmo ꝫ c. lxxix. ſm q̄ eſt actus volūtatis. i. vo/ lūtas puniēdi aliq̄ē. Vel ſm Baſil. p ira intelligiſ ipe effect⁹ q̄ in nob⁹ ab ira ſolet ꝓcedere. ſ. punitio. Eſt aūt iratus ōs ſm Ciril. ꝑncipib⁹ ꝑpli et maloꝛib⁹: q̄ vocati venire renuerūt. ꝛ veneꝛt pau peres illi⁹ ꝑpli mlti. vt ex actib⁹ apl'icis ptz. Jō ſequiſ. (Dixit aūt ſeruo ſuo). i. chr̄o: vel apl'is: vl' apl'oꝛ collegio (Exi) ꝑ doctrinā p̄dicatiōis (cito). i. feruent (in plateas ꝛ vicos ciuitaſ). i. ſynago/ ge. Adhuc em̄ nō dicit de⁹ ſeruo vt vo cet gentiles. Siē em̄ ꝑncipaliſſime in/ uitati ſi ꝑmo loco ꝛ vocati iudeoꝛ. ꝑmi/ ra ꝛ ꝑꝛs iudaic⁹ eſt vocatus ſcōo loco: gētilis ꝑo tertio: ſm illō Act. xiij. Vo/ bis ſcz iudeis opoꝛtebat p̄imum loqui

verbū dei:ꝫ quoniā repellitꝫ illō ⁊ indignos vos iudicatꝫ etne vite:ecce conuertimur ad gētes:vt.ſ.eas p̄dicatōez inuitem⁹ ad cenā dei. Et nota q̄ iſta ſunt ꝓba Pauli ⁊ Barnabe dicta in Antiochia iudeis volētib⁹ q̄ gētiles q̄uenirēt ad ꝭm̄os eoꝝ:ita q̄ ly vob dr̄ ad iudoꝝ plebeios:nō aūt ꝓmos:q⁹ iſti erāt i hieruſalē regali ciuitate(⁊ paupes ⁊ debiles:cecos ⁊ claudos introduc huc).ſ.voca pp̄lm plebeiū iudeoꝝ:exq̄ maiores ⁊ ſacerdotes venire recuſant. Amb. Inuitrat aūt paupes et cecos:vt oſtēdat q̄ nullū debilitas coꝛpis excludit a regno rariuſq̄ delinq̄t cui deſit illecebra peccandi:vl q̄ infirmitas pcrōꝝ p̄ miſcōiaz dñi remittat. Hec ille. Vl̄ h̄ fit i ſignū q̄ mr̄ti gratia infirmitatū ſaluant. Bze. Infirmi quoq⁹ ⁊ in hoc mūdo deſpecti plerūq⁹ tāto celeri⁹ vocē dei audiūt:q̄nto in h̄ mūdo nō habēt vnde delectent. Hec ille. Sed h̄ intellige q̄n infirmitas ꝓiungit pauptati:quia q̄n ꝓiungit diuitijs plerūq⁹ eſt cauſa damnatōis. Nam ꝓſueuerūt ſeculares diuites cū plures habuerint filios:vt oēs ſint honoratiores quoſdā eccl̄iaſticos facere.ſ. ſtultiores ⁊ infirmiores ⁊ turpiores:q̄b⁹ bñficia nō ſolū pcurāt indignis vtputa viciosis ⁊ illitteratis ⁊ ambitioſis ꝓmarū ſed etiā emūt. Et tot ſimonijs ⁊ cenſuris ⁊ luxurijs irretiunt vt eos ifeliciores iudeis pures(Et ait ku⁹) Poſt q̄ꝫ.ſ. hi q̄ exirī querēdi erāt querū ſūt:vel poſtq̄ꝫ in iudea euāgeliū p̄dicatum eſt. (Dñe factū eſt vt impaſti ⁊c̄.) Greg.i. intrauit tā frequētia iudeoꝝ:ſed adhuc locus vacat i regno vbi ſuſcipi debeat nūeroſitas gentiū. Hec ille.(Et ait dom̄in⁹ ſuo. Exi i vias ⁊ ſepes).i. igrede re i ciuitatē ſynagoge vel iudaice pleb. Bze. Cū q̄uuas ſuos colligi ex vijs et ſepib⁹ p̄cipit: agreſtē pp̄lm.i. gentilē q̄rit. Hec ille.(⁊ cōpelle intrare) Notādū aūt q̄ null⁹ coact⁹ ſaluak:q⁹ oēs ſaluāt ſponte. Sz tñ aliq̄ compelli dicunt dupliciter. Uno mō:q⁹ imediate ipa coꝛ voluras a deo mutat:vt velint q̄d nolebāt vt de Paulo dclarat ſ. Tho.ꝑ. q. cxiij cui⁹ volūtas miracl̄oſe mutata ē. Alio modo q⁹ bō tot aduerſitatib⁹ premitur vt eligat deo ſeruire quaſi coactus/eo q̄ ſua deſideria implere nō poſſit. Bze. Qui ḡ hui⁹ mūdi aduerſitatib⁹ fracti: ad dei amoꝛē redeūt:cōpellunt intrare. Hec ille.(vt impleat dom⁹ mea).i. celū quod tūc dicet plenū quando ꝭm iudicium dei cōpletus erit electoꝝ numer⁹: qui ei ſoli notus eſt. Sciendū aūt ē q̄ deus nulli deeſt facienti quod in ſe ē: ⁊ pfecte volenti q̄erti. Quia tamē libere homo ꝓſentit diuine vocatōi:ꝫ ſp poſſim⁹ ꝓſentire deo vocanti;ꝓter noſtram tamē imbecillitatē aliquando cōſentim⁹:aliquādo nō. Sed tamen deus aliquos ad ꝓſentiendū mouet: interius inclinando vel exteri⁹ occaſiones bene volendi dando quos adiuuat ad faciendū quod facere poterāt:ꝫ nolebāt q̄dā ſpeciali auxilio q̄ alīs ex iuſta cauſa d̄ negat:q̄ nō ꝓſentiūt motioni:⁊ tñ ꝓſentirēt ſi ſic adiuuarent. Et ad iſtū ſenſum intelligo verba Greg. dicētis. Sed valde tremēda ſentētia eſt q̄ ſubdit(Dico aūt vobis q̄ nemo viroꝝ iſtoꝝ qui vocati ſunt guſta.cenā meā) Nemo em̄ contemnat nedū vocat⁹ excuſat:cum voluerit intrare nō valeat. Hec ille. Quilibet tñ aliq̄d poteſt facere:q̄d ſi facit:deus illū iuſtificat ſemp⁹ ⁊ infallibiliter.

Notat̄ ār ſciēdū ē q̄ vt ex p̄ñti euāgelio colligit:triplex ē differētia vocatoꝝ ad cenā. Pria eſt eoꝝ q̄ vocant ⁊ nō venīt ꝫ excuſant:vt ſūt auari/ſupbi/⁊ luxurioſi. Scda eoꝝ q̄ vocant ⁊ veniūt vt paupes ⁊ reliq̄ comites:p q̄s etiā ꝭm glo. ſpūaliter p̄nt intelligi pcrōres:vt ſic pcrōres ſūt q̄ excuſant:ſic etiā ſint ⁊ iſti ſed pcrōres ſupbi reſpuunt:hūiles autē eligunt. Et boꝝ q̄dā peccāt p negligentiā.ſ.paupes.i.paꝛ parātes. Quidā p fragilitatē.ſ.debiles.vt Petr⁹ q̄ mortꝫ timoꝛe chr̄m negauit. Quidā p̄ grantiā.ſ.ceci:vt Paul⁹:ꝭm illō.ꝑ.Timo.ꝑ. Ignoraās feci i incredulitate. Quidā p certā malitiā.ſ.claudi ⁊ tenētes vnū pedē i celo ⁊ aliū i tra:q̄.ſ. vellēr ſaluari:⁊ tñ pſeuerāt i delictꝫ. Tertia ē eoꝝ q̄ cōpellunt intrare:q̄.ſ. ꝓſuetudie i pctis indurerūt. Hi moꝛant i vijs q⁹ ſt̄ peruū

demonib⁹. Job.xx. Vadet ⁊ veniet sup eū horribiles. Et in sepibus ⁊ spinis: q⁹ colligūt peccato⁹ spinas. quib⁹ combu⁹ runk: ⁊ in quib⁹ serpentes infernales cō morank. Isti vix conuertunk nisi cōpel⁹ lank aduersis. Sene. Infirmitati mee gr̄as ago: q̄ coegit me nō posse q̄ non de beo velle. Aug. Felix necessitas que ad meliora cōpellit. Amen.

Dñica iij. post Trinitatis.

Textus euange. Lu. ca. xv.

ERant appropinquātes ad Jesum publicani et peccatores vt audirent illum: Et murmurabāt scribe ⁊ pharisei dicentes: quia hic peccatores recipit ⁊ mādu/cat cum illis. Et ait ad illos pa/rabolam istam dicēs. Quis ex vobis homo qui habet centum oues etsi perdiderit vnam ex il lis: nonne dimittit nonaginta/nouem in deserto: ⁊ vadit ad il lam que perierat donec inueni at illam? Et cum inuenerit eaz imponit in humeros suos gau/dens. Et veniens domū conuo/cat amicos ⁊ vicinos dicēs illis Congratulamini mihi: quia in/ueni ouem meam que perierat. Dico vobis q⁹ ita gaudiū erit i celo sup vno peccatore pniam agente q̄z sup nonagintan ouez iustis qui nō indigent peniten tia. Aut que mulier habens dra chmas decem: etsi pdiderit dra chmā vnā: nōne accendit lucer nam ⁊ euertit domū ⁊ querit di ligenter donec inueniat? Et cū inuenerit: cōuocat amicas ⁊ vi/cinas dicens. Congratulamini mihi: quia inueni drachmā quā perdiderā. Ita dico vobis: gau dium erit coram angelis dei su/per vno peccatore penitentiam agente.

ERant appropinq̄n/tes ad Jesum publicani ⁊ pec catores ⁊c.) Luc.xv. In toto isto euangelio chr̄s aduersus phariseos de pcō⁹ receptiōe murmu⁹ rātes intendit vnā ꝛclusionē: q⁹ pcōres tā q̄ alīd ꝓpriū ⁊ pditū sūt sollicite pd rendi: ⁊ reducēdi ad pniam: ⁊ alacriter suscipiēdi. Sz tñ fit mētio de trib⁹ gene rib⁹ hoim. s. infirmo⁹ sanabiliū: ifirmo rū insanabiliū: ⁊ pfecte sano⁹. Dr̄ g̃ q̄ ad ꝑmū (Erāt appropinq̄ntes ad Iesuz publicani) Glo. i. q̄ publica exigūt vecti galia vel ꝛducūt: ⁊ q̄ lucra secli ꝑ nego cia secrank. Hec ille. Et cōik isti erant hoies mali ⁊ ifames (⁊ pcōres) publici seu male fame. In h̄ aūt q⁹ dr̄. erāt ap ꝓpinq̄ntes: notak q⁹ pus loge erāt: quia aliō ē ꝓpinq̄re. aliō ee ꝓpinquū: cū pri/mū sonat motū q̄ sp ē a distāti: ñ ār scōz Et sz corpaliter appropinq̄rēt chr̄o inq̄n/tū erat hō ꝑ accessū corꝑis: tñ inq̄ntum erat de⁹ ei appropinq̄bāt ꝑ similitudinē a q̄ distabāt ꝑ dissimilitudinē. De⁹ ei vbiq̄z ē ꝑ totū mūdū: sic aia ꝑ totū corpus: vñ nihil dr̄ ei ꝓpinqui⁹ vl ab eo remoti⁹ nisi ratiōe similitudis aut dissimilitudis: sic dicūk āgeli ei ee vicinio⁹ q̄z celi rōne incorporeitat̄: ⁊ celi q̄z elemēta: ⁊ elemē ta rōne incorruptibilitat̄. Aug. Deo q̄ vbiq̄z ē nec ꝑ loca ꝓpinq̄m⁹: nec ab il lo ꝑ loca remouemur. Appropinq̄re si/mile fieri. Recedere ab illo dissimile fieri. Et sōdit. Nōne cū vides duas res ꝓpe sibi similes: dicis appropinq̄t hec illi. Dñ āt dissimiles q̄uis vna manu teneāt dic̄: longe hec ē ab illa. Si vis ꝓpinq̄re si/milis esto. Si ñ vis ee similis: lōginq̄bis. Hec ille. (vt audirēt illū) tractu vulcedi ne ꝟmonū ⁊ ꝟuersatiōis ei⁹. Erāt aūt isti dispositi pcā relinq̄re. Vñ chr̄s eos admitrebat ad colloquiū ⁊ familiarita tē suā. Theo. Hoc exeq̄bak dñs cuius causa carnē susceperat: admittēs pcō/res sic medic⁹ egrotātes. Hec ille. Debet aūt pcōr sume desiderare ꝓbū dei

qz ꝑmo pctōz est fetid⁹ ꝑ maculā pctī. z scdo tenebzosus ꝑ ignzantiā male electōnis. Quilibz em̄ pctōz fm sniaz Aristt. z Socraz est ignzans. qz eligit vt bonū qđ nō est bonū simplr: sed malū. Et tertio est frigid⁹. Verba aūt dei fm Ambzo. sup Beati imaculati bñt mūdare: fm illd Joa. xiij. Jam vos mūdi estis. zc z illūinare fm illd ps. Lucerna pedib⁹ meis ꝟbuz tuū. Et accendere: fm illud ps. Ignitū eloquiū tuū zc.

Mozal'r aūt sciēdū est q̄ nō solū peccres a chzo ꝓ dissilitudinē distāt. Licz ei iusti in via sint ei ꝓpinq̄ silitudine vite. distant tm̄ statu miserie. qz ille hz corp⁹ imozrale z doratū alijs dotib⁹: nō aūt iusti. Pctōzes ꝟo distāt vtroq̄ mō. Sz post resurrectōez boni erūt vtroq̄ mō silēs: mali ꝟo neutro: qz hēbūt qđē corp⁹ fm̄ mozrale: sz tm̄ misez z passibile. Dēm⁹ aūt q̄rere ꝓpinq̄re ei: qz in eo oja bona sūt Amb. li. de ꝟgi. Omis aīa accedat ad chīm: qz oia chīs ē nob. Si vulnere carere vīderas medic⁹ ē. si febzib⁹ estuas fons est. si q̄uarz inq̄rate: iusticia est. si auxilio idiges: ꝟtus est. si mozē times vita est. si celū desidēras: via est. si tenebzas fugis lux ē. si cibū q̄ris: alimētū ē. Hec ille. Quātū ad scōm tangūt infirmi isanabiles: cū dz. (Et murmurabant). i. insuste ꝙq̄rebāt. Est aūt sciendū de murmure fere nil' dicūt sci. Ut aūt dōm sic. Nā murmurare fm m'tos dictū est p silitudinē ad mutire: qđ est p pziū muroz: vel loq̄ nō audentū. Jdo murmur pzimo dictū est q̄libet locutio submissa/ vl' clāculo. aut certe z submissa et clāculo fcā. Et tū metaphozice ri⁹ ēt aq̄ dz murmurare. Sz qz tal' locutio frequēt fit iuste: dictū est scdo murmur q̄rela iniusta. Et itellige clāculo z angulariť fcā. qz nō est murmur sic̄ ēt iuste q̄rat cozā pside. Est āt q̄rela iniusta dupl'r. s. rōe obiecti: qz. s. q̄s q̄rulat̄ de re iusta. sic iusti faciebāt q̄relaz de mia saluatoz ad mīos. z rōe mōi: qz. s. licz q̄s q̄rat de re iusta: tū nō debito mō. i. nō vbi/ qn̄/ z quō opz. Et isto mō murmur ē in cōi vsu loq̄ntiū: sic religioſ⁹ dz murmurator qū aliq̄d iustū q̄dē patiť: sz tū nō exponit ꝑlato narratōez suā: sz alijs q̄z nō est ei puidere. Et sic tribus mōis sumiť. Et ꝓmo q̄dē mō ꝑt ee line pcō. vñ Jo. v. dz. Murmur m'tus erat in turba de eo. Et secť. Quidā ei dicebant: qz bon⁹ est. alij aūt nō: sz seduc̄ turbas. Sz scdo z tzio mō sp est pctm̄: licz nō sp mozrale: nec sp veniale: sz fm ꝓditionē ꝓsonarū: ꝓtra q̄s murmurat: z negocioz z aioz (pharisei) q̄dā. s. religiosi apparēt z nō ꝟe iusti. dicti a phares qđ est diuisio. qz a reliq̄s erāt vestitu aliq̄li z ꝙuersatiōe diuisi (z scribe). i. legis doctozes dicti nō a scribēdo: sz a sciēdo vel docēdo scꝑta (dicēres: qz b̄). i. mūdi saluatoz quē ex cōtēptu isti maligni nominare no volūt (pctōzes recipit) nō ad hospitiū: qz illud ho habebat: sed ad familiaritate: in q̄ notāt eū de mala vita (z māducat cū eis) in domib⁹ eoz. sicut dicit de Leui Mar. ij. z Lu. v. Est aūt sciendū q̄ chīus ex magī dispensatione cū p̄dictis manducabat. Inter iudeos em̄ erāt q̄dam snpstitiosi diligētes vite austeritatē. Quidā assueti frenis diligentes vite cōmunitatē. Quidā curiosi diligētes miraculoz nouitatē. Chīs igit̄ fecit sic venatozes: qđal aliq̄ō q̄rūs vys inseq̄ntes vt in alterā incidat. Nā misit Joānem cū vita austera: vt sic cōuerteret supstitiosos: venit ipe in cōmuni vita māducans et bibēs cū pctōzib⁹: vt sic cōuerteret assueros frenis. venit cū miraclis: vt ꝙuerteret curiosos. Sz cōtra oīa p̄dicta stetit foztis iudeoz malicia. Nam dicit Matth. xj. Venit Joānes nō māducans neq̄ bibēs: z dicunt: demoniū habet. Venit filius hois manducās z bibēs: z dicūt. Ecce hō vorax: potaroz vini: publicanoz z pctōz amicus. Miracla etiā eius dicebāt fieri in ꝟtute Beelzebub: vt frequent dicti est. Nota tamē q̄ chīs nō duxit vitam cōem soluz ꝓpter hoc: sed vt eū oēs possent imitari: quia datus est a deo in exemplū: non solū religiosis: sed oīb⁹ chīianis. Et sentēcia hec est sci Tho. in. iij. pte. Existimabāt aūt isti chīm et alios iustos inquinari ex cōuersatione familiari pctōz: sic z Simō pharise⁹ ex

ptactu Magdalene. Petr⁹ raueñ. Erras pharisee. Lurū tāgit solē: sz nō imutat. medic⁹ tāgit vulnera: sz ipm putredo nō corrūpit. re⁹ tāgit iustū iudicē: sz ipm mactare nō pt. Hec ille. Vbi chz dt solē: medicū: z iudicē. Bre. aūt in ho. ex his elicit q vere iusti sī mīcordes. apparēt iusti crudeles. vñ ait. Ex q̄ re apte colligit: qz vera iusticia ꝓpassionē hz: falsa dedīgnōez. Quāuis z iusti soleant recte pcōrib⁹ indīgrī: sed aliō est qō agit typo superbie: aliō qō zelo discipline. qz iusti zīl fortis increpatōes p disciplinā exaggerāt: int⁹ tñ dulcedinē p charitatē fuant. Preponūt sibi in anio ipos plerūq; q̄s corrigūt. Qō agentes p disciplinā subditos: z p hūilitatē custodiunt semetipos. Ar z hī q̄ de falsa iusticia superbire solent: ceteros q̄sq; despiciūt: nulla infirmātib⁹ mia cōdescēdunt: z q̄ se pcōres esse nō credūt: eo vehemēt⁹ pcōres flūt. De q̄z nūero pharisei erāt: q̄ dijudicātes dñz q peōres suscipet arēti corde ipm fontē mie rephendebāt. Hec ille. Sz ꝓtra istos chīs arguit ex duplici silitudine: ouis. s. z drachme pdite. vt dicēt. Dorat⁹ aūt sciendū ē q istī infirmi insanabiles errabāt. Prīo: qz istos reputabāt pcōres: cū essent penitētes. z Scdo: qz se iustos putabāt: cū eēnt superbi. Ex qb⁹ pueiebat q nō ꝓpatiebant. Debem⁹ q̄ primo vitare ne quenq; cōdēnemus z iudicem⁹ sue salutis imemorē. Imo sp debem⁹ hoiem q̄ peccauit existiare ee penitētē/ nisi euidenē ostet in oppositū. Debem⁹ scdo cauere pctā spūalia: qz sī gulosa z pticulosa q̄tū ad h̄ q min⁹ cog̃scunt. Debemus ttio ꝓpati infirmis. Cū aūt in ptimo penitēte sit ꝓsiderare tria. s. naturā z culpā pteritā: z gr̄am quā est adept⁹. Prīo debem⁹ ꝓpassionē. z Scdo districtā cōrrectōez. Greg. Oportet vt districte discutiam⁹. qz districtiōez debemus vicijs: ꝓpassionē nature. Tertio ꝓo debemus ꝓgratulatōem. iuxta illō Lu. xv. Epulari z gaudere oportebat zc.

Quantū aūt ad tertiū dñs arguēs ꝫ istos/ tāgit eos q̄ oino sī sani. i. iustos ñ indigētes pnia. Vñ sequit. (Et ait ad illos pabolā istā) ex q̄ ptz q̄ lr̄alē sensum opz ex metaphorico ꝓcato accipe: cū euāgeliū sit pabolicū: (di. Quis ex vob homo) Est aūt sciēdū q̄ q̄tū ad ꝓpria facta tm̄ ioz ista pabola ad eos q̄b⁹ loq̄batur ptinebat. sed tñ q̄tū ad tñ sumpturia q̄ lr̄alē sensum facit/ ptinet ad deū. Vñ alt Greg. silitudinē dedit: quā z in se hō recogsceret: z tñ ad autorez hoim ptineret. Iste g̃ hō est dus (q̄ hz centū oues). i. vniuersitatē angelor⁹ z hoim: sm Grego. z Cyril. Centenari⁹ em̄ pfectus est nūerus ex. x. decadib⁹ ꝓstitut⁹. Dr em̄ pfect⁹ nūerus: qz est q̄drat⁹. cuius radix ē decē. ilij. dist. xlij. nā. x. decies sūt centū. (Et si) p qz (pdiderit vnā ex illis) Greg. Vna ouis tūc perit: qū hō pascua vite derelīq̄t. Hec ille. (Hō ne dimittit nonagīta nouē). i. angelorū nūer⁹ (in dēsto). i. in celo: sm Greg. qō hō peccādo deseruit. dr em̄ dēstū q̄ derelictū (z vadit) ad tras p incarnatiōis mysteriū (ad illā q̄ pierat donec inueniat illā:) Greg. Vt pfecta sūma ouiū integraret in celo: hō pdit⁹ q̄rebat in tra. Hec ille. Nec tñ sm Cyril. fuit crudel ad alias derelictas in dēsto: qz dimisit eas in turo sub dextra dei. Greg. Nisi. Cū aūt pastor inuenisset ouē nō puniuit nō duxit ad gregē vrgēdo: sz supponēs hūero z portās clemēt/ annūerauit gregi. Hec ille. Ideo subdit. (z cū inue. eā ipo. in hume. su.) Beda. Humer⁹ chī crucis brachia sī. Illic pctā mea deposui: i illo nobili patibulo reqeui. Hec ille. Greg. Quē g̃ hūeris suis iposuit: qz būanā naturā suscipies pcā nr̄a ipe portauit. Hec ille (gaudēs) i suis doloribus p nr̄a salute. Fruebat em̄ in cruce iuxta doctrinā s. Tho. iij. p. q. xlvj. (Et veniens domū) in celū p ascēsionē (vocat amicos z vicios). i. angelor⁹ choros sm Greg. q̄ sī amici obsequēdo volūtati: z vicini coicādo el⁹ luci z claritati. Sunt aūt sm Theo. oues seu bestiales respectu dei. sed vt rōnales sī vicini. Sūt g̃ dei amici Prīo qz eius secreta vidēt. iuxta illud Jo. xv. Vos aūt dixi amicos qz oia q̄ audiui a p̄re meo nota feci vobis. Scdo: qz suā volūtatē diuine in oi

bus ꝓformāt. Tul. Vera amicicia ē idē velle z idē nolle in reb⁹ honestz. Tertio qz eius volūtatē sp adimplēt. Joā. xv. Vos amici mei estz/si feceritz q̄ ꝓcipio vob. Sūt aūt del vicini rōne ꝓpinqta/ris in natura: qz min⁹ ab eo distāt q̄ ce rere creature: q̄uis z ipi in infinitū di/stent. (Dicēs illis. Cōgratulamini mi hi: qz inueni ouē meā q̄ pierat.) Jn his apparet amoz dei ad hoiem q̄ ad tria. Prio in creādo: qz ipe hoiem fecit ino/centē: qz oūē. sz ipe errauit vt ouis q̄ pe rīt. z de oue fact⁹ est lupus tra seu⁹ vt pastoꝛez occideꝛit: z oues iugulaueꝛit. Matt. x. Ecce ego mitto vos sic̄ oues inꝛ lupos. Scō in recreādo: qz pditū cuz magꝝ laboꝛe recupauit. qō notak in inuētiōe. Et cū illa inuētio sit redēptio ꝑ sanguinē pastorz. tñ ipe ōt eā inuētōz qsi ꝑ nihilo reputās id qō dedit. Cañ. vik. Si dederit hō oēm substā domus sue ꝑ dilectiōe: q̄si nihil despiciet eam. z Tertio i glificādo: qō notak in repoꝛ tatiōe z ꝓgratulatiōe. Sz q̄re nō ōt. con/gratulamini ouī: cui magis videbak esse de ista inuētiōe gaudēdū: Greg. in ho. hoc tō ōt: qz ei⁹ est gaudiū vita nr̄a. z cū nos ad celū reducimur/solennitatē leti cie illi⁹ implem⁹. Hec ille. (Dico vob q̄ ita) Jste text. videk esse coꝛrupt⁹. Nā s. Tho. j. ꝑ. q. xx. ꝑ ly ita: ponit maius. Si tñ ver⁹ text⁹ hz ly ita: ponit ꝑ ly ma gis/vel mal⁹. Et s. Tho. allegat sniaz: z nō ꝑba (gaudiū erit i celo) deo z ange lis. Gaudiū de nr̄a ꝙuersione est ange/lis: Prio. qz videt sue custodie tā glio/sum fructū. Scō. qz videt ex pctoꝛib⁹ suā ruinā resartiri z restauraꝛi. Tertio qz videt se in laudādo deū tale hīe ꝙsoꝛ tiū. Quarto. qz cōplek eoꝛ desideriū: q̄ desiderāt nr̄am salutē: cuz sint maxime charitatiui z amoꝛosi. Gaudet etiā to/ta ẽcclesia. Et pr̄ q̄dē: qz sic pr̄ fren⁹ gau det de filio suo q̄ ꝓcipik z oꝛik z abla/crak: z fact⁹ grandis ad mēsam recipik. Jta pr̄ celestz gaudz sup spūali filio cō cepto ꝑ ꝛritōem seu ꝓceptionē boni ꝑ/positi: z nato in ꝓfessiōe: z ablactato in ꝓfecta ꝙuersatiōe: z recepto ad mēsam in glificatiōe. Et filt⁹ sllr. Prio: qz vi/det effectū sue passiōis. qō notak in pa/bola de oue ipositra hūeris. z Scō: qa videt in pctōze reformatōez imagis ōi: z ꝙñr assiliatōem ad ipm filiū q̄ est ima go pr̄is. qō notak in ꝑabola ō drachma i q̄ imago regz refulget. z Tertio: qz vi det reuersionē fris sui pditi. qō notak in ꝑabola de filio pdigo. Et sllr. ss. Prio: qz recupat tēplū suū: qō dz inhabitare. Scō: qz recupat mēbrū suū: qō dz vi/uificare. Tertio qz recupat vas suū: qō debz iplere. Vnū est tñ gaudiū pr̄is: fi liꝫ: spūssti sub oib⁹ istis rōnib⁹ ꝓpt̄ vnā triū imensaz charitatē. sed tñ iste rōnes gaudēdi hñt aliq̄lē assiliationē ad ꝓpria ꝑsonaꝫ (sup vno pctōze ꝑpniam agēte: q̄ sup nonagīta nouē iustz q̄ nō indigēt pnia). i. plus q̄ sup aliq̄ eoꝛ q̄ sūt de ra/li nūero. Hoc aūt videk falsū. qz de ma ioꝛi bono mal⁹ est gaudiū. Est aūt mal⁹ bonū sp ꝛtinuare bonā vitā: q̄ aliq̄n in terrūpere ꝑ pcm̄ z postea penitere. Ad h̄ ōr dupl'r. Prio em̄ ōr q̄ ōs sup penitē te plus gaudet q̄ sup innocēte. nō sim/pliciter: sed q̄ ad aliquā rōnē gaudiū. q̄ est in penitēte z nō in innocēte. vtputa rōe penitētie. Sed scō s. Tho. vbi sup. ōr q̄ cetis pib⁹ magz sp amak innocens q̄ penitēs. sed tñ aliq̄n est ecōuerso: q̄n scz penitēs resurgit melioꝛ z feruētioꝛ ino cēte. Et hec est snia etiā Greg. q̄ ponit exm̄ de milite post fugā meli⁹ pugnante q̄ is q̄ nunq̄ fugit. z de tra q̄ post spi/nas vberioꝛ est nō spinosa. Deiñ subiū git. Sed inꝛ hec sciendū est. qz sunt ple riq̄ iusti in q̄ vita tātū est gaudiū: vt eis q̄libet pctōꝫ pnia q̄ ꝓponi nullate/nus possit. Hic q̄ colligendū est q̄tum deo gaudiū faciat / q̄n humilr plangit iustus. si facit in celo gaudiū q̄n hoc qō male gessit per pniam dānat iniustus. Hec ille. Tales igit indigēt pnia oꝛnā te z cōseruāre: nō aūt purgāte. Est em̄ triplex pnia. scz purgans. vt pnia Da gdalene. z oꝛnans: sicut Joānis bapti ste. Bern̄. Cōfessio pctōꝛem purgat: z iustū oꝛnat. Et ꝙseruās sm illō. j. Coꝛ. ix. Castigo coꝛpus meū z in seruitutē re/digo: ne forte cū aliis ꝑdicauero repro/bus efficiar. Et intellige q̄ nō indigēt

purgãte incẽtũ iusti. sec⁹ incẽtũ aliquo modo saltẽ venialit delinquẽtes. ſz hec nõ est ꝓprie pnia: cũ non reqrant venialia sacrm pnie: nec etiã cõtritionẽ actualem: sed virtualẽ. Alia est ſiltrudo de pdicta drachma. De q̃ est sciendũ q̃ medicus ꝓſtiturus inf infirmos sanabiles z insanabiles: oñdit penitẽtes esse recipiẽdos trib⁹ pabolis: scz de oue: de drachma: z de filio pdigo. q̃ post illas duas sequit. Sicut em̃ tria inducũt hoiez pcipue ad miserendũ. s. simplicitas. ppinqtas. z vanitas. Jta etiam hec tria inducũt: vt ita dicã/deũ ad miserendũ penitẽtib⁹. Prim est nra simplicitas respectu hostis tamastuti. i. diaboli. z ad h̃ ptinet pabola de oue. Scõm ꝓpinqtas quã nobiscũ ꝓtraxit Heb. ij. Nusq̃ angelos apphendit: sed semẽ abrae apprehendit. Et ad h̃ ptinet pabola de drachma: in q̃ ẽ imago regis z suprsc̃tio nominis ei⁹. sic hõ est ad imaginẽ dei. z a chr̃o dicit chr̃ian⁹. Tertiũ nra vanitas z paupras/seu infirmitas. Et ad h̃ ptinet pabola filij pdigi dicẽtis. (Quanti mercenarij in domo pris mei abundãt panib⁹ ꝛc. Aut q̃ mulier). i. aut siq̃/seu aliq̃ vel q̃is mulier (habẽs drachmas decẽ) supple est. Sic aũt ỏt magi. hist. dragma dragmatis. est gen⁹ carmis. iuxta illõ. Dulcia cãtica dragmatis. Sed drachma drachme. est q̃rta ps stateris. Et vt subsequent idẽ ait. est nũm⁹ hñs imaginẽ regis: z fcat hoiem ad imaginem dei factũ. Sic aũt sup̃ pastor deus fecit. ita ista mulier fcat dei sapiam: fm Greg. in hom̃. q̃ vt idem ỏt decẽ habet drachmas. i. nouẽ ordines angelor z hoim. Dicit aũt diuina sapia mulier Primo ꝓpt speciositatem delectabilẽ. Sap̃. vij. Candor est lucis eterne z speculum sine macla bonitatis illius. Scõo pter fecũditatẽ. Eiusdẽ. vij. Venerunt mihi oia bona pter cũ illa. Tertio ꝓpt cõpassionẽ. Hierem. xxxj. In charitate perpetua dilexi te: iõ attraxi te miserans. Quarto ꝓpt dulcedinẽ ꝓbor. ps. Quã dulcia fauc⁹ meis eloqa tua sup mel ori meo. Quinto pter interpratationem nomis. Dicit em̃ mulier q̃si molliens herũ. z sapiẽtia dei emolliuit nob herẽ id est deũ piem. sic Hester Assuer. Hester. ij. c. Homo ỹo in statu inocẽtie fuit drachma Primo pter rotunditatẽ. i. imortalitatẽ. et Scõo pter mundiciã z claritatẽ: q̃ erat velut aurũ purũ nõ mixtũ cupro. z Tertio pter pciositatẽ. sic̃ z pecunia est pciosa cui obediũt omia. z Quarto ꝓpt regalẽ imaginẽ. z Quinto pter suprsc̃tionem. i. oim naturaliũ cognitionem. (Etsi pdiderit drachmã vnã) sicut ei accidit q̃ hõ peccauit. vt ỏt idẽ Greg. (Nõne accendit lucernã:) Greg. Accedit mulier lucernã: q̃ dei sapia appuit in hũanitate. Lucerna q̃pe lumẽ in testa est. Lumẽ vero in testa est diuitas in carne. Hec ille. (Et euerrit domũ). i. cõcutit nr̃am cõsciam: fm Greg. (z q̃rit diligẽt donec inueniat) Greg. Quia. s. cũ perturbat cõscia hoiẽ: repat in hoie ſiltrudo cõditoris. Hec ille. Vl̃ domũ euertit q̃ mũdũ pdicãdo cõmouit. (Et cũ inuenerit cõuocat amicos z vicinos). i. celestes ꝓtes fz Greg. in hom̃. z Grego. nazan. q̃ fz Greg. in se amice sunt. q̃ obsequẽtes ei⁹ volũtati. z vicine: q̃ incorporee (dicẽs. Cõgratulami mihi: q̃ inueni drachmã quã pdideram. Jta dico vob: gaudiũ erit angelis dei. ꝛc.) Gregor. in hom̃. Pniam agere est ppetrata mala plãgere: z plangenda nõ ppetrare. Nã q̃ sic alia deplorat vt iterꝝ alia cõmittat: adhuc pniam agere aut iḡrat/aut diffiliat. Hec ille.

Horat̃ ouis anial est inocens: non mordens dentib⁹: vt canis z lupus detrahẽdo. nec impetẽs cornib⁹: vt aries z taur⁹ violenf oppmendo. nec calcitrãs pedib⁹: vt equus. z mulus blasphemando seu maledicẽdo. nec dilacerans vnguib⁹: vt leo z vrsus furiẽdo. Quẽ igit chr̃i sciat se nõ esse q̃ ab oib⁹ pdicẽ⁹ immunis nõ est. Jtẽ horat̃ mulier põt dici platus ꝓpt sollicitudinẽ/z partũ/z difficultatẽ in pariẽdo fetũ: tã in se q̃ in subditis. Hec ſi vnã drachmã. i. aiam dei imagine insignitã perdit: accendat lucernã pdicatois orando: meditãdo: sctẽ viuendo. et euerta t domum cõscientie peccatoris: et querat diligenter donec

eam inueniat eductā de tenebris z pul neribꝫ peccatoꝝ.

Dñica.iiij.post Trinitatis.

Textus euange. Lu. ca. vi.

ESTote misericordes: sicut z pater vester misericors est. Nolite iudicare: z nō iudicabimini nolite cōdemnare: z nō ꝓdēnabimini. Dimittite et dimittemini. Date: z dabit vobis. Mensurā bonā z ꝓfertā et coagitatā et superfluentē: dabūt in sinū vestrū. Eadē ąppe mensura q̄ mē si fueritꝫ: remetietᷣ vobis. Dicebat aūt illis z similitudinē. Nunquid pōt cecus cecū ducere: nōne ambo in foueā cadūt: Nō est discipulus sup magistrū. Perfectus āt oīs erit si sit sicut magister eius. Quid autē vides festucā in oculo fratris tui: trabē aūt q̄ in oculo tuo est non ꝓsideras: Aut quō potes dicere fratri tuo. Frater sine eiꝯ festucam de oculo tuo: ipse in oculo tuo trabē nō vides: Hypocrita eiꝯce primū trabē de oculo tuo: et tūc pspicies vt educas festucam de oculo fratris tui.

ESTote misericordes z.) Lu. vj. In pñti euāgelio chīs admoner oīes fideles z spēaliᷣ plaros. Et ꝓtinet tria puncta: q̄ sūt Cōis exhortatio/ Exhortatiōis rō/ z Spēalis admonitio.

Quātū ad pmū exhortak chīs oīes ad dulcē misericordiaz: qz misericordie opa sūt ꝺ p̄cepto: vt dictū ē feria scḋa post pmam dñicam q̄dragesime. Dic ğ (Estote misericordes) Est aūt misericordia vt dic̄ sctūs Tho. j. par. q. xxj. z. ij. q. xxx. cordialē cōpassio seu tristicia ꝺ aliena miseria: q̄t possum⁹ subuenire: ꝓpellimur seu puocamur. Beda. Magnū pconiū pterat, Reddit em̄ hec ꝑt⁹ nos ꝓfectos deo z q̄si q̄dā sig̃ sublimis nature nr̄is imp/mit aīab⁹. Hec ille. Vñ subdit (sic p̄ vī celestᷣ misericors ē) Ubi notādū ē fm sā. Tho. j. par. vbi s. q. in deo nō ꝑt ee ipa essentia misericordie vt ē. s. passio appetit⁹ sensitiui: cū nō possit tristari vl̄ pati: et ꝓpr nec cōpati: sz est i eo misericordia metaphorice: sic z ira: inq̄ntū hz effectū misericordie: q ē subuenire misero. Hūc em̄ ipe maxie effic̄. Itē est in eo misericordia vt sonat actū volūtatᷣ q̄ volum⁹ subuenire misero: lz nō vt sonat actū sensualitatis: vt dictū ē. Et hec pl⁹ i deo q̄ꝫ i hoie est: nec ꝑt hō i h̄ ei eq̄ri. Vñ ly sic: ñ eq̄litatē: sz similitudinē z imitatiōez q̄ndā importat. Subiūgit aūt modos q̄b⁹ ꝓrio miseremur. s. nō iudicādo seu nō ꝓdēnādo: z dimittēdo: z exhibēdo. Dis ei misericordia exhibita ꝓrio ē q̄ddā bonū q̄ sublenak mīa ei⁹. Duplicit aūt exhibek bonū ꝓrio. Prio. s. positiue dando aliq̄d: puta elymam coꝛpalē vl̄ spūalē: z q̄ntū ad h̄ dī. date z dabit vob. Scḋo negatiue: qz. s. cessak ab iferēdo malum Carere em̄ malo ē q̄ddā bonū. fz Phm i li. Eth. z silr ñ iferre malū ē bñ facere qz ē facere q̄ dis careat malo. Et h̄ est duplicit Prio q̄ntū ad op⁹: sic cū dis ñ detinet vinctū cū possit: aut nō vlciscit iniuriā: z q̄ntū ad h̄ dī. dimittite z dimittetur vobis. Et scḋo q̄ntū ad cogitatiōez ipam: sic cum dis cessat male suspicari ꝺ fratre cui suspicādo pokat iferre dānuz gl̄iam z famā ei⁹ apō seipm denigrando. Et q̄ntū ad h̄ dī. Nolite iudicare et nō cē. Dñs ğ assignat tres species misericordie exhibite ꝓrimo: ad q̄s ois misericordia reducit: fm s. Tho. j. ꝑte vbi supꝛ. Dic ğ (Nolite iudicare) temere de occultᷣ. vl̄ de his q̄ bono z malo anio fieri possunt. Ubi aduertēdū ē q̄ duplex est iudiciū. Quoddā large dictū: quod est omnis vera determinatio: eo modo quo dicere ꝓsueimus q̄ cecus de colore nō iudicat: z hoc licitum est: z de h̄ ñ intendim⁹. Aliō ꝓo q̄ ē iudiciū p/

prie ꝛ ē iusticie actus: q̄. ſ. ō aliq̄ iudicamus: an bñ vl̄ male actum ſit. Et h̄ duplex ē. Vnū. ſ. qō ē de ſeipo qō vocat iudiciū diſcuſſiōis: qō licitū ē ꝛ laudabile ō q̄ etiā ñ curam⁹. Aliud qō ē ō alio: ꝛ ē duplex. ſ. licitū ꝛ illicitū. Licitū eſt duplex. ſ. vtile. i. iudiciū ſuſpicioſū ſine aſſenſu rōnis ad obuiādū ꝛ tolerabile: vt iudiciū de miatōis ō aptis malis. Illicitū ār triplex ē. ſ. vſurpatū: qō. ſ. fit ab eo q̄ nō hz auctoritatē: ꝛ querſū qō fit ꝫ iusticiam. ꝛ temerariū: qō ex leuib⁹ ꝓcedit ſignis interp̄tādo intentionē ſiue iudicādo ō futuro ſtatu hoīs: ſiue sentēti/ando ō occultꝫ. Et h̄ hz tres grad⁹. Primus ē cū q̄s ex leuib⁹ ſignis dubitat de alicui⁹ bonitate. Scōs cū firmiter iudicat ꝛ ſentit ō alicui⁹ malicia. Terti⁹ eſt qñ vlteri⁹ ꝓcedit ad ꝺdēnandū ad penā. Eſt g̃ ꝑtm̄ mortale iudicare multꝫ modis. Prio ſi iudex ex leuib⁹ ſignis cō dēner aliquē de pena notabili. Scōo ſi q̄s ex leuib⁹ ſignis firmit̄ credat aliquē peccare mortalit̄: vt accidit qñ res ē occulta vl̄ i ſe idifferēs: q̄ fit iniuria prio: de q̄ teneor bñ ſentire: ſecus ſi iudicarē de veniali: q̄ iniuria non eſt notabilis. Tertio qñ iudiciū ē iniuſtū ō re notabili. Quarto qñ eſt vſurpatū. Licitū ē ār iudiciū Prio qñ iudex hz auctoritatē et iudicat recte ſm approbata ꝑ euidētiaz teſtiū: aut ex ſuſpitōe violēta. Si ār ſit tm̄ ꝓbabilis licꝫ iudicere purgatōez canonicā. Scōo licitū eſt etiā nō iudici iudicare. i. credere i manifeſtꝫ. Tertio qñ habenk ꝓbabilia ſigna: h̄ em̄ nō eſt mortale. ſ. ex ꝓbabilib⁹ ſignis credere firmiter q̄ aliq̄s aliq̄ō mortale cōmiſerit: ſm Archiep. ij. par. ti. iij. c. viij. Lz dicat h̄ eſſe cauendū. Eſt aūt ꝓbabile q̄d videk omib⁹ aut plurib⁹ ꝛ maxie ſapientib⁹. Et his aut oib⁹ aut plurib⁹ aut ꝓcipuis: vt ptz ex. j. Topico. Vide de his ſanctum Tho. ij. ij. q. lx. Hic aūt loq̄k dñs de iudicio temerario ſm Amb. Nō iudicare nāq̄ iſto mō ē miſereri. Sic em̄ carere malo q̄d ineſſe potuit eſt q̄ddā bonum: vt ptz. ij. Phyk. ita non inferre malū cū q̄s poſſit: eſt facere bonū aliq̄ modo: vt dictū eſt. Hortak g̃ dñs ne ſic iudicem⁹ maxime cū ſeueritate aliena diſcutiēdo Ehryk. Nec facile reperies quēq̄ nec patrē familias/ne q̄ claustralē expertez erroris hui⁹. Sūt aūt hec diabolice tēptationis inſidie. Nā qui ſeuere diſcutit aliena: nūq̄ ꝓprioꝝ reatuū merebik veniam. Vnō ſequik (ꝛ nō iudicabimini) Sic em̄ plus ꝛ miſericors ꝓmit peccatoꝝ timorē: ſic ſeuer⁹ et virus adūcit criminib⁹ ꝓpīs. Hec ille. Greg. niſen. Nō g̃ cum acrimonia p̄cipitetis in conſeruos ſententiā. Hec ille. (nolite condēnare vt ñ ꝺdēnabimini) Hic repetik idē ſm p̄dictū Greg. Vñ hic eſt ſmo de ꝺdēnatiōe mētali temeraria: nō aut̄ de iudiciali: q̄ male facerer iudex ñ ꝺdēnādo quē debet ꝺdēnare. Repetik ār bis ne q̄s credat eſſe leue ꝑtm̄ temerariuz iudiciū qō hoiem tangit in honore. Nō eſt aūt exiſtimādū q̄ qui ꝓximū nō iudicat vel ꝺdēnat: ipe nō ſit ꝺdēnād⁹ ſi male faciat. ſz lō ſic dī: q̄ q̄ iudicat temerarie: cū ip̄m ſuū iudiciū ſit ꝑtm̄ ꝑ eo iudicabik ꝛ ꝺdēnabik: qō ñ eēt ſi ñ iudicaſſet. Vel h̄ lō dī: q̄ ñ iudicare ē miſereri miſicoꝝ aūt miſcōiam ꝺſeq̄k plus vel min⁹ ſm ſue miſcōie q̄ntitatē (Dimittite) iniurias vt nō inferatꝫ ꝑ eis mala q̄ poteſtis (ꝛ dimittet vob) ꝑtm̄ veſtr̄. Vl̄ vt alia lr̄a habꝫ (ꝛ dimittemini). ſ. a pctō qō vos tener in fuiture: ad cui⁹ remiſſiōez valer miſcōia ꝓrio exhibita: ꝛ a diabolo: q̄ vos ꝑ ꝑtm̄ ſtrauit ꝛ addixit fuiturī: ꝛ a ꝺo: q̄ vos alligauit penе eēne ifernali: ſi nō eſtis ꝓriti vel tpali purgatoꝝ aut hui⁹ mūdi ſic eſtꝫ q̄dē cōtriti: ſz nō exhibuiſtꝫ ſatiſfactiōez plenā (Date). ſ. el̄ynas ꝛ bñficia fratrib⁹ veſtris (ꝛ dabik vob). ſ. in p̄nti gr̄a ꝛ ꝺſolatio a ꝺo: ꝛ in futuro vita beata. Beda. Hic dimittere nos iniurias dñs ꝛ dare bñficia iubet: vt ꝛ nobis pctā dimittat: ꝛ vita det eterna. Hec ille.

Hortak ñ dixit chr̄s. Eſtote potētes ſic p̄ veſter potēs eſt. vel ſapiētes vt diuites: ſz miſicordes: q̄ apperit⁹ potērie hz delectionē: iuxta illud p̄s. Delecti/ſti eos dū eleuarēk. vt ptz etiā i Lucifero: q̄ aliq̄ modo appetit potētiā: id eſt ſuperioritatē ꝛ principatū: ꝛ appetit⁹ ſa/

Dñica.iiii.post Trini.

ptentie inflatõez.qz scia inflat.j. Lop. vij. Et diuitie obliuionẽ:qz succedenti bus pspez oblit⁹ est interptis sui. Hen. xl. Sz mia spoder celestz regni possessi one. Vñ chzs in die iudicij vtz Matt. xxv. nõ dicet. venite poretes. sz ve q̃ po teres estz ꝛc. Esa. v. nec venite sapietes: sz ve q̃ sapietes estz in oculis vris: vt ibi dr. nec venite diuites: sz ve vob diui tib⁹ q̃ habetz h cõsolatõem vram. Dicet aũt. Venite bñdicti pris mei. i. miseri cordes. Esuriui em ꝛ dedi. ꝛc. Vñ de⁹ vt nos induceret ad hãc pietatẽ imp̃sit eã oib⁹ creaturis nob manifestz. i. sen sibilib⁹. vñ Job. xij. Interroga iumẽta. i. cõ sidera: ꝛ docebũt te. s. pietatẽ. volatilia celi ꝛ idicabũt tibi. loqre tre et rñdebit tibi: ꝛ narrabũt pisces marz. Nota pti mo iumẽta. h em ptz in elephãtib⁹: qz si vn⁹ ceciderit: alij currũt ad subuenlẽdũ Et in eq̃b⁹. qz si vna mozit: alie filiũ sus cipiũt ad nutrlẽdũ. Et in leonib⁹: quia parcũt pueris ꝛ infinitz aialib⁹: nisi ma gna fame vrgeant. Nota scõo in volati lib⁹ celi. vt pz in ciconijs q̃ fm Amb. in hexa. pentes suos senes collocãt i nido/ ac nutriũt. Et in aq̃la q̃ sola p̃dam non comedit: sz ptẽ seq̃ntib⁹ se auib⁹ dimit tit. Et in cobar: q̃ auis sic dr arabice. et filiũ aq̃le ab ea reiectũ (eijcit em vnuz e nido q̃ tres habuerit ꝓp̃ laborẽ pa scendi) nutriẽdũ suscipit. Nota ẽtio ter rã. Amb. Noli eẽ deteriꝰ insensibili ele mẽto qõ fruct⁹ q̃s affert nõ suis vsib⁹ vẽ dicat. sed tuis ministrat obsequijs. Tu ꝓ solus fruct⁹ illi⁹ inuadis ꝛ tibi cõclu dis. Et idẽ est de alijs corpib⁹ simplici bus maxie celo. Nota vltimo pisces. vt ptz in delphinis: q̃ hoies mortuos defe runt ad litus. Et in conchis q̃ cũ sp̃ sint clause: q̃dã pisez eis defert alimẽtũ: qõ eis ad suã p̃sentiã aptis ifert ꝛ recedit.

Quantũ ad scõm tangit rõ q̃re debe mus primo miseri: p̃cipue q̃tũ ad da re bñficia: ꝛ nõ irrogare actualit mala: qz. s. mia apõ deũ magnã obtiner remu nerationẽ. Pro q̃ sciẽdũ est q̃ sup̃ dñs est hortat⁹ ad remittendũ iniurias ini micis: ꝛ dandũ elymosnas paupib⁹. Ista q̃ dñs nob rebuere inq̃tũ sz causa q̃ nob fiat retributio ozãdo ꝓ nob. vel qz eoz̃ meritz nob retribuit: qz sz cã sine q̃ nõ. sic ligz sz cã q̃ ignis ꝛburat. Retribuũt aũt nob mltiplicia bona p talib⁹ opib⁹. Dic g̃. (Mesurã bonã) q̃ ad bona for tune (ꝛ coagitatã). i. cõcussam vt plus capiãt: q̃ ad bona nature: puta sanitatẽ ꝛ hmõi (ꝛ cõfertã). i. nõ rasilem: sed cu mulatã. q̃ ad bona gre (ꝛ supefluentẽ) . i. magnifice cumulatã. q̃ ad bona glie. (dabũt) paupes ꝛ inimici (in sinũ ve strũ) tanqz retribuẽtes ꝓ eo qõ exhibui stis eis. Vl ꝓ hec oia fcak q̃ ꝓ dictz opi bus dñs retribuet nob in britudine ali q̃d digni⁹ q̃ fuerit ipa nra opa ex se. sic mẽsura cõferta aliq̃d pl⁹ est q̃ bona. i. legitima tm. Beda. Sic si farinaz sine pcitate mẽsurare velles/ ꝛ cõferres/ et coagitares/ ꝛ supefunderes abũde. sic dñs mẽsurã magnã ꝛ supfluẽtẽ dabit. i sinũ vrz. hec ille. Et ꝓ sinũ itellige itel lectũ: i. q̃ suscipiek sublectiue felicitas: cũ sit visio. ꝛ volũtatẽ: in q̃ suscipiek ipa ꝓsolatio imẽsa ꝓsequẽs visionẽ ꝛ ipam cẽntiã ai e: in q̃ suscipiek essentia gre cõ sũmate: que gra causabit in mẽte lumẽ glie qõ facit videre. ꝛ in volũtate chari tatez que facit amare/ delectari ꝛ frui. (Eadẽ q̃ppe mẽsura q̃ mẽsi fueritis) in bñ opando vel peccãdo. vt ait Be. (re metiek vob) p̃miũ aut pena. Theo. In terrogabit aurẽ aliq̃s fortassis subtilius Si em supefluenk reddik. quõ eadẽ est mẽsura? Ad qõ dicimus qõ nõ dixit: in tanta mẽsura remetiek vob: sed in eadẽ Qui em bñ fecerit: bñ fiet ei. qõ est re metirl eadẽ mẽsura. Sz supefluentez mẽsurã dr. qz millies bene fiet ei. Sic est ꝛ in iudicãdo. Qui em iudicat: ꝛ de inde iudicak accipit eandẽ mẽsurã. Se cũdũ ꝓ qõ ad plus dyudicak: qz sibi si milẽ iudicault: fm h supefluẽs est men sura. Hec ille. Põt dici etiã q̃ est eadez mẽsura: nõ fm q̃titatẽ: sed fm ꝓportio nem. qz maiozi merito maiꝰ reddek pre miũ: ꝛ minozi minꝰ. ꝛ sic de pcõ ꝛ pena. Et fm q̃ q̃sq̃z se habuit in operando: se habebit etiã ꝓportionabilt in recipiẽdo. ꝛ hec videk esse intẽtio Theo. Sz nota q̃ essentiale p̃miũ ꝓportionabik meritz

.i. operib⁹ bonis nō fm se īcp̄tū opa sūt: q; nō merēt illō p̄miū: sed fm eor̄ radi cem qua sūt merita. i. charitatē ꝛ gr̄am Sed pena ꝓportiōabit demerit⁹ fm se. q; licz opus nr̄m fm se nō merek p̄miuz illud: tñ merek penā. Et hoc loq̄ndo de pena sensus. Pena em̄ damni cū sit p̄ uatio visionis dei cōmēsurak visioni q̄ debebak. ꝛ p̄ter gr̄e qua ḡs meruerat visionem.

Moralr sciendū est q; ad opa pieta tis triplici p̄mio inducimur. sed ch̄us tangit maxim̄ q̄si arguens a fortiori. Primū est tpale: q̄ ad multiplicatōem rempaltū. Prouer. xiij. Honora deū de rua suba. ꝛc. Cū frēs cuiusdā monaste rij cuidā scō p̄i. vt legit in vitis patr/ ū relā facerēt: q; monasteriū olim abun dans esset renue: dixit. In hoc monaste rio cōsueuer̄t esse duo frēs socij. s. date: ꝛ dabit. ꝛ vos expulit⁹ frēm dare. ꝛ fra ter dabit indigr̄us abscessit. Scōm est spūale q̄d cōsistit in petōr̄ remissione. Eccli. xij. Elyna paupis nō erit in ob/ liuiōe. ꝛ sic in sereno glacies soluēt pcā tua. Scdo in gr̄e collatiōe. ij. Cor. ix. Qui seminat in bñdictionib⁹ de bñdi/ ctionib⁹ ꝛ metet s. gr̄am in p̄senti ꝛ glo riā in futuro. Tertio in gr̄e ꝓseuatiōe. Eccli. xxix. Elyna gr̄am homis q̄si pu pillā cōseruabit. Tertiū est celestiale: q̄d h̄ rangit: cū dicit. Mēsurā bonā ꝛc. Quidā em̄ dant paupib⁹ p̄r̄ supfluor̄. Quidā ꝓ oīa supflua. de q̄b⁹ Lu. xij. Qui h⁹ duas tunicas ꝛc. Quidā dant prem̄ maiore. vt Martin⁹: q̄ dedit me diam necessariā chlamydē. Quidā ꝓ oīa necaria. s. ad decētia. de q̄b⁹ Mat. xix. Ecce nos reliq̄. oīa ꝛc. Primi habēt mēsurā bonā/ nisi durī fuerit in necessi tate extrema vel vrgēte. Scdi cōfertā. Tertij coagitatā. Quarti supefluen/ tem: q; fm q̄ mēsurāt in dādo: ds mēsu rat in retribuēdo. Quantū ad tertiū sciēdū est q; ds vult magis reddere cām q̄re debem⁹ miscdiam exhibere primo q̄tū ad p̄mā miscdie spēm. Sz q; plati ꝛ superiores p̄cipue habēt frequēter ma/ iores occasiones iudicādi q̄ alij: siue q; plā vident ꝛ sciūt. siue q; videt natura/ lis inclinatio rectoris suspicari de ma/ lis ad obuiandū. Ideo ponit specialis monitio platoꝝ ꝛ oīm q̄ hūt alios diri/ gere ꝛ iudicare: cū dicit. (Dicebat aūt illis). s. aplis. q; vt ūr Cirill. futuri erāt mūdi doctores (ꝛ simplicitatē) q̄ melius intelligerēt quō de aliis iudicarēt: ꝛ vt eos inducerer specialit⁹ p̄ alios ad remit tēdas iniurias: ꝛ elynas vandas: q̄ duo potissime ad superiores ptinēt. (Nunqd pōt cec⁹ ce. du.) q. d. Hoc sine suo pcu lo facere nō pōt. Si em̄ vt ūr Chrys. pe riculosum est ceco cecū hinc ducē. multo piculosi⁹ est cecū velle esse ducem ceci. (Nōne am. in fo. ca.) q. d. sic. nisi forte raro ꝛ in pauciorib⁹. Ista aūt simplicitudo adaptat ad p̄missa q̄druplicit. Prio q; Cirill. adaptat platis q̄ ad fructus pfici entes intellectū: pura sapiam ꝛ pruden tiā. Non em̄ sufficit eis elynam dare: ꝛ iurias remittere: sed opz eos duces es/ se: ꝛ alios ad hoc inducere. Nō q̄ debēt esse ceci: q; nō possent alios docere que nescīūt. Vñ subdit. (Non est discipulus supra magi.). i. doctior magr̄o. Est aūt scien dū q; ois hō est discipl⁹ dei docētis in/ terl⁹ infundēdo lumē nature intellect⁹: ꝛ ꝓfortādo illō: ꝛ docētis exteri⁹ p̄ sensi biles creaturas. Discipl⁹ q̄ alicui⁹ ho minis si plus capiat q̄ su⁹ magr̄. h̄ non cōpetit ei in q̄ntū discipl⁹ eius est. sed in q̄ntuz discipl⁹ dei est. ꝛ tūc efficit actu vel potētia magr̄ sui magri. Ultima er/ go pfectio ad quā pōt venire discipl⁹ hois vt sic. est vt sciat q̄ scit suus magr̄. quia ista sola potest ab eo p̄cipere. ꝛ q̄/ primū sic p̄cipit desinit esse discipulus. ꝛ fit cōmagister respectu alioruz. Ideo subdit. (Perfectus autē omis erit di/ scipulus) scz vt sic: (si sit sicut magister eius). i. si nouit ea ꝛ eo modo que ꝛ q̄/ modo nouit suus magister. Scdo ada/ ptat fm Theo. quo ad oēs vt non iu/ dicent. p̄cipue cū sunt in silī vicio. ꝛ spe cialiter quo ad platos q̄. ū spēaliter est iudicare. Ait ergo. Si tu altū iudicas ꝛ ipe in elsdez peccas: nōne assilaris ce/ co cecū ducēti? Quō em̄ ille a te ducet ad bonū: cū ꝛ tu pecces? Nō est discipu lus supra magistrum. Si tu peccas qui

te mgr̃z t ductor̃ puras: vbi erit ꝺ a te
ꝺiſciplinak t ducitur: Hec ille. Tertio
adaptak ſm eũdẽ q̃ ad dare el'ynaz: t in
turiã dimittẽdã: vt. ſ. aliq̃ inferẽte iniu-
rias ñ ꝑdam⁹ oculũ ꝑ impatiẽtiã. vl' ali
q̃ petẽte el'ynam. nõ ꝑdam⁹ ꝑ auaritiã:
alioq̃n nõ poterim⁹ vicia eoꝝ curare cũ
nr̃a mẽs ſit viciata. Et ſubdit. Nõ ẽ diſ-
ſcipul⁹ r̃. q̃ſi diceret. Si chr̃s mgr̃ no-
ſuit vlciſci: ſz pati: q̃re vlciſci vis tu q̃ ꝺi-
ſcipul⁹ es? Etſi ipe voluit largiri: tua ꝑ
fectio erit: ſi t tu talis fuerz vt ille fuit.
Quarto ſz Aug. adaptak ad mẽſurã ꝺ
q̃ ſmo ꝓceſſerat. Ait ei: vl' ſic ſubtũxit: ñ
ꝑt cec⁹ cecũ ducere: vt nõ ſperarẽt a le-
uitz accepturos menſurã illã ꝺ q̃ ꝺixit.
Dabit i ſinũ vr̃m. q. ſ. decimas dabãt
eis. q̃s cecos ꝺixit: q. euãgeliũ ñ teneret
vt illã remũeratiõe z ꝑ diſcipl'os ꝺñi po-
ri⁹ plebs inciper iã ſpare. Quos imita-
tores ſuos volẽs oñdere: addidit. Nõ ẽ
diſcipul⁹ ſup mgr̃m. Hec ille. Inducit
aũt rurſus ꝺñs altã ſ l'itudinẽ ꝺ iudicã-
tes temere: ſiue ſint ꝓlati: ſiue alij: q̃ñ
ipſi ꝑuoꝝ ſũt crimiꝫ irretiti: cũ ꝺic.
(Quid ãt). i. q̃re (vides) i. videre cona
ris (feſtucã). i. leue ꝑcr̃m ꝓpatiõe ad ma
tus. Sciẽdũ ꝓ o q̃ vẽialia cõpank feſtu-
ce. Prio ſm glo. q. oculũ mẽz ꝑturbãt.
ſz nõ oppmũr vt mortle. Scõo ꝓp̃t ſui
leuitatẽ. vñ vẽialia ꝺicũk modica. Eccl̃i.
xix. Qui ſpernit modica paulatim ꝺeci
der. Tertio ꝓp̃t ſui m'l'itudinẽ. vñ t ꝺi-
cunk arena. Aug. Vltraſti grãdia: vide
ne obruaz arena. Moꝛalia ꝓ o ꝓp̃t op
poſitas rõnes ꝺicunk trabes (in ocl'o). i.
in volũtate (fratris tui) quẽ temere iudi
cas (trabẽ aũt). i. maius ꝑcr̃m (q̃ in ocl'o
tuo eſt nõ ꝓſideras) Hec ẽm magna eſt
ſtultitia. Si ẽm tibi diſplicet ꝑcr̃m: ꝺz
tibi magis diſplicere maius q̃ mín⁹: t
tuũ magis q̃ alienũ (Aut quõ potes)
ſine ꝓfuſiõe t ruboꝛe (ꝺicere fratri tuo.
Frater ſine eĳctã feſtucã ꝺe oculo tuo:
t ipe in oculo tuo trabem nõ vides). i.
nõ videre fingis. Tales ſm Thro. ſũt
hypocrite q̃ coĩk reprehendũt aliena ꝑc-
cata vt iuſti videank. Vñ ſequit. (Hy-
pocrita erue ꝓmũ trabẽ ꝺe oculo tuo: et
tũc ꝑſpicies) ſine ꝓfuſiõe ꝓprie ꝓſcie (vt
educas feſtucã ꝺe oculo fratrz tuo) Ba
ſili⁹. Videk reuera icognitio ſuĳ ꝓp̃ri⁹ q̃
uiſſimũ oĩm. Neq̃ ẽm ſolũ oculꝰ exteri
oꝛa vidẽs ſup ſe viſu nõ vtik: ſz t ipe no
ſter intellecꝰ cũ alienũ velociter conſi
derat peccatũ: lentus eſt erga ꝓximorum
ꝓceptionẽ ꝺefectuũ. Hec ille.

Moꝛaliꝫ in hac pre chr̃s oñdit Prio
quales ꝺebeãt eſſe ꝓlati. q. ꝺebẽt ocu
los habere. Prio q̃ nota q̃ in celo oẽs ſ̃t
vidẽtes: t null⁹ indiget iſtructoꝛe. Hie
re. xxxj. Nõ ꝺocebit vltra vir ꝓximũ ſu
um. In iferno aũt oẽs ſũt cecꝰ. Ideoq̃
ceciderũt i foueã. i. penaz abyſſũ. Eſa.
xxiiij. Formiꝺo fouea t laqueꝰ ſup te q̃
habitatoꝛes terre. ſ. infernalis. In pñti
aũt q̃ꝺã ſunt cecꝰ. ſ. ſubꝺiti t illitterati:
t quiꝺã vꝺentes. i. ꝓlati q̃ ꝺebent ꝺuos
oculos ſplẽꝺẽres habere. i. vitam t ꝺoc-
trinã. Sed ſi ipſi ſint cecꝰ: ambo in fo-
ueam cadũt. Et peꝰ eſt ceco ꝺuci a ce-
co q̃ carere ꝺuctoꝛe: q. ſi careꝰ eo: rẽnat
viam baculo. ſ. nature inſtinctu. Greg.
Cũ paſto: ꝑ abꝛupta gradik: neceſſe eſt
vt ad ꝑcipitium greꝫ ſequak. Nota. ij.
Reg. v. quõ Jebuſei poſuerũt cecos et
claudos ſup muꝝ hierl'm: i ꝺeriſũ ꝺa-
uid ꝺicẽtes. Niſi abſtulerz cecos t clau
dos: nõ ingrediẽris huc. Jd ẽ: niſi aufe
rank ꝓlati iĝrãtes t vicioſi q̃ ſ̃t ꝓſtituti
i culmĩe: nõ ꝓp̃t chr̃s ꝺominari in eccl'ia.
Et ſcõo q̃les ꝺebeãt eſſe ſubꝺiti: q. ꝺe-
bent eſſe ꝓlatis reuerẽtes t obꝺien-
tes: quoꝺ notak: cum ꝺicit. Non eſt ꝺi-
ſcipulus ſup magiſtrũ. Et h̃ ceriã ſi ꝓla-
ti ſunt mali: quoꝺ Chr̃y. ſup Mat. oſtẽ
ꝺit ꝺicẽs. Moꝛes abinitio creari ſũt ꝓ-
pter ſe poſtea aũt ſacerꝺotes oꝛꝺinati
ꝓpter te: ergo natura ipſoꝝ eſt: oꝛꝺina-
tio aũt eoꝝ noſtra. Si bene viꝛerint eo
rũ eſt lucꝝ: ſi bene ꝺocuerint noſtꝝ. Ac
cipite ergo quoꝺ veſtrũ eſt. Freq̃nter ꝺ
homine malo ꝓcꝺit ꝺoctrina bõa. Ec
ce enim vilis terra ꝓcioſum aurũ pꝺu
cit. Nunquiꝺ ꝓpter terram vilem p̃cio-
ſum aurum contemnik? Sed aurũ eli-
gitur t terra relinquitur. Nam t apiꝫ
herbe neceſſarie nõ ſunt: ſeꝺ flozes her
barum. Flozes autem colligunt et her-
bas relinquunt.

Dñica ꝗnta post Trinitatis.

Tex. euang. Lu. ca. v.

QVm turbe irruerent in Jesum: vt audirēt ꝟbū dei: et ipse stabat secus stagnū genezareth. Et vidit duas naues stantes secus stagnum: piscatores autem descenderāt z lauabāt retia. Ascēdens aūt i vnā naui q̄ erat Simonis: rogauit eū a terra reducere pusillū. Et sedēs docebat de naicla turbas. Vt cessauit aūt loq̄: dixit ad simonē. Duc in altū z laxate retia vra in capturā. Et rñdēs simō: dixit illi Preceptor ꝙ totā noctē laborātes nihil cepim⁹: in verbo aūt tuo laxabo rete. Et cū hoc fecissent cōcluserūt pisciū multitudinē copiosaz. Rūpebatur aūt rete eorū. Et annuerūt socijs q̄ erāt i alia naui vt vēirēt z adiuuarēt eos. Et venerūt et impleuerūt ābas naiclas: ita vt pene mergerent. Quod cū videret simō petrus: procidit ad genua ihesu dicēs Exi a me q̄ hō peccator sum dñe. Stupor em circūdederat eū z oēs q̄ cū illo erant in captura pisciū quā ceperant. Similiter āt iacobū z ioānē filios zebedei q̄ erāt socij simonis. Et ait ad simonē ihesus. Noli timere: ex hoc iā hoies eris capiens. Et subductis ad terrā nauibus: relictis oibus secuti sunt eum.

QVm turbe irruerēt ⁊c.) Luc. v. In pñti euāgelio trāgūt tria pūcta: q̄ sūt Predicatio/ Piscatio/ z Vocatio. Quātū ad ꝓmū ꝺralit ꝺcedū est: ꝙ sic dic mgr histo. chr̄s trina vice discipulos vocauit. Prio vocauit Andreā: z vt credit Joānē z philip. z Nathanaelē: vt hī Jo. j. Scdo vocauit Simonē: z vt credit Andreā z filios Zebedei: vt dī hic. Et h̄ fuit post ꝙerstionē aq̄ i vinū fz eū. Sed q̄ ad ꝓpa sūt reuersi: tō tres vocauit eoldē dū ambularet sec⁹ mare galilee: vt hī Mat. iij. z Mar. j. Quidā tū dicūt ꝙ ista tria vocatio z scda fuerunt vna z eadē. Dī ḡ (Cū turbe irruerēt in Jesū) Vbi aduertēdū ē ꝙ irruere i aliquē cōit fm ꝙsuetū modū loq̄ndi scptura: ipotrat aggredi ad occidēdū: sz hic ponit iste mod⁹ loq̄ndi ad ꝺcandū impetū z feruorē turbaꝝ ad fmōes chr̄i. Nō ita ꝙcurrebāt scribe z pharisei: q̄ vt dī Lu. x. abscōdisti hec. s. dulcedinē z ꝟitatē ꝟboꝝ chr̄i a sapientib⁹ z prudētib⁹: z ꝛuelasti ea puul. Jō adolescētule. i. aie fideles dilexerūt te nimis. Cañ. j. Vñ sbdit (Vt audirēt ꝟbū dei) z ēr ꝓpt̄ q̄dā alia. Sic ei ōt Chrys. chr̄s ppm p tria attrahebat. s. ḡtiosaz facie: z dulcē fmonē: z stupēda miracla (Et ipe stabat secus stagnū genezareth) Erat āt fm Josephū h̄ stagnū lac⁹ q̄dā p q̄ Jordanis affluit. ō q̄ z ō ei⁹ noib⁹ habes ifra dñi ca. xij. Dicebat āt aliq̄ stagnū: aliq̄ lacus: aliq̄ mare: sic z ois aq̄ ꝙgregatō hebraico more (Et vidit duas naues) q̄ rū vna erat petri: alia zebedei (sec⁹ stagnū) Nō ei erāt i stagno: sz i ꝛra: vel forte erāt i aq̄: sz ad lit⁹: z sic dicūt fuisse iuxta stagnū (Piscatores āt descēderāt) ō nauib⁹. s. (z lauabāt retia) tā nolētes piscari. Ex h̄ vī q̄ tria vocatio supdicta ñ fit ista scda de q̄ h̄ dī. qz ō illa tertia dic Mat. z Mar. q̄ simō z andreas mittebāt rete i mare filij ꝟo Zebedei reficiebāt retia: z ad h̄ dici posſz q̄ petr⁹ z andreas mittebāt rete i mare: ñ ad piscandū sz ad lauādū. De alijs ꝟo dī q̄ sil'lauabant z reficiebant retia fm diuersas ptes: vt q̄ dicūt h̄ piscatores lauare retia: nō oēs: sz q̄ ad nauē petri ptinebāt. (Ascēdit āt i vnā nauē) Prio ne ei turba cōpat'rēt ifesta nimis. Scdo vt dicit Chrys. q̄ten⁹ oēs añ faciē hēret z nullū p⁹ tergū: vt sic oēs vidērēt illā gl'iosam fa

etem: z pcíperet ſuauiſſimū ſmonē (que erat Simōis) qz hūc volebat apl'oz p̄ mū efficere (z rogauit eum a ſra ducere puſillū: vt cōmodi⁹ ab oib⁹ audiret z vi derek (z ſedēs docebat ō nauī turbas)

Allegozice iſte due naues ſcāt duos ppl'os ſ. gētilē z hebzaicū: vl' ſynagogā z eccl'iam. De ō ſic ait Beda. Due na ues circūciſionē z p̄putiū figurāt: q̄s vi dēs dūs i vtroq; ppl'o: nouit q̄ ſūt ei⁹: z ad future vite tranq̄llitatē q̄ſi ad lit⁹ vi dēdo: ō ē miſerico: diter viſitādo: pue bit. Piſcatozes ſūt eccl'ie doctozes: qui nos p̄ rete fidei ꝓpādūt: z q̄ſi litozi ſic ſre viuētiū aduehūt. Sed hec retia mō laxank i capturā: mō lora plicank: qz nō oīe tp̄s eſt habile doctrine: ſz nūc exer cenda ē lingua doctoꝛ: z nūc ſuimet cu ra gerēda. Nauis Simonis eſt eccl'ia p̄mitiua: q̄ bene vna dicta eſt: qz mlt⁹ tudinis credentiū erat coꝛ vnū z aima vna. Hec ille. Aug. de q̄ſtio. euāg. De q̄ docebat turbas: qz de auctozitate ec cleſie docet gētes: reducere aūt a terra puſillum ſcat rēperare vtendū ꝓbo ad turbas: vt nec terrena eis p̄cipiank: nec a terrenis in p̄funda ſacramētoꝝ rece dāt: vel p̄us in p̄rimis regiōib⁹ gentib⁹ p̄dicandū vt q̄ō poſtea dicit. duc i altū ad remotiozes gentes poſtea p̄dicandū p̄cipiat. Hec ille.

Jtē allegozice ſm ſterlinea. ſtagnū ē lex moyſi. Chr̄s āt ſtetit iuxta p̄ obſua tionē: ſz ñ int⁹ p̄ obligatōez z ſbiectōez.

Mozal'r auditozes ꝓbi dei iſtruūk: q̄ q̄ttuoꝛ debent habere. Prio auidita tem in audiendo: quia ſtruebāt turbe. Scōo velocitatē i obediēdo: qz Petr⁹ velocit obedſuit rogāti a terra puſilluz reducere. Tertio modeſtiā i amādo ter rena: qz Petrū puſillū a ſra voluit redu cere nauē. Quarto reuerētia i audiēdo ꝓba diuina: qz audiucrūt eū q̄ere q̄ſq̄ Jtē mozal'r iſtō ſta (ceſſauit loqui. gnū iuxta q̄ō ſtant auditozes chr̄i ē mū dus ō q̄ excūt tres aure q̄b⁹ p̄elitāt na ues: iuxta illō. Jn ſpū vehemēti ⁊c. Et de his. j. Joā. ij. Oīe q̄ō i mōo eſt ⁊c. Juxta ſtagnū ſtat q̄ in ſeclo eſt: ſz nō ſe cularit⁊ viuit.

Quātū ad ſcām tāgit piſcatio: de q̄ ſic ōr Cyril'. Poſtq̄ ſufficient⁊ ppl'z do cuerat regredik ire⁊ ad munificētias p̄ p̄rias z per piſcatozia magiſteria piſcat diſcipl'os. Hec ille. Dī ḡ (vt ceſſauit āt loq̄) volēs facere miracl'm i ſpectu ro ti⁹ ppl'i: vt ñ ſolū ꝓbo ſz ēt facto eos cō ſolarek: (dixit ad Simonē. Duc i altū) .ſ. ad p̄fundū z altitudinē aq̄. Sclēdū ē āt q̄ intrātes mare tēdūt i altū dupl'r Uno mō: qz vadūt ad maioꝛē altitudi nē aq̄. Alio mō: qz reuera aſcendūt. Cū em̄ ſra ſit ſpherica: z ſit i medio mōi q̄n to aliq̄s magꝭ elōgat⁊ z diſtat a ſra: tan to ē vicinioꝛ celo: z ꝑ̄ altioꝛ. Magis aūt a ſra diſtat q̄s q̄nto eſt aq̄ p̄fundioꝛ Jō tali mō loq̄ndi vtimur i mari quē ēt ad lac⁹ extēdim⁹: lz intrātes lacū ñ aſcē dāt. ſ. vicini magꝭ fiāt celo. Nō em̄ ē in lacu aq̄ p̄fundioꝛ: qz magꝭ eleuek a ſphe ra ſre: ſz qz ſubt⁹ ē vallis p̄fundioꝛ (Et laxa retia i capturā) Sic aūt ōr Chr̄yſ. deus ꝓdeſcendēs hoib⁹: conak oēs ꝓuer rere p̄ ea q̄ eis ꝓueniūt: vt magos p̄ ſid⁹ z piſcatozes p̄ artem piſcatoriā. (Et rñ dens dixit illi Petr⁹. Precepto⁊ p̄ rotā no. laboꝛā. nihil cepim⁹: in ꝓbo āt tuo) .ſ. ad p̄ceptū tuū (laxabo rete) ꝓfidēs in tua ſcitate (Et cū h̄ feciſſet: ꝓcluſerunt piſciū mlt⁊itudinē copioſam. Rūpebat aūt rete eoꝝ z annuerūt) qz loq̄ nō pote rant ex ſtupoꝛe: vt ōr Theo. vel p̄p̄ dl⁊ ſtantiā (ſocijs q̄ erāt in alia nauī q̄ cre dunk fuiſſe filij Zebedei (z venerūt z i⁊ pleuerūt ambas nauicl'as: vt pene mer gerenk) Nec tñ vt dic̄ Aug. ō ꝓſen. cuā⁊ ge. exiſtimādū eſt h̄ factum eſſe illō q̄ō Joā. narrat ad mare tyberiadis. lz fue⁊ rit ſl'e. Jllud em̄ fuit poſt chr̄i reſurre⁊ ctionē: z rete fuit poſitū i dextera naui⁊ gij: z ñ fuit ruptū: ſec⁹ aūt hic. Fuit em̄ h̄ duplex miracl'm: qz z capta ē piſciū in ſolita mlt⁊itudo: rete rūpebat z nō ē ru⁊ ptū z piſces nō fugerūr.

Allegozice ſic ōr Amb. Nauis Pe⁊ tri ſm Matt. fluctuat: ſz ſm Lucā. re⁊ plek piſcib⁹: vt p̄ncipia eccl'ie fluctuāt: z poſteriozia exuberāt ag̃ſcas. Nō tur⁊ bak iſta q̄ Petrū hz. turbak illa q̄ iudaz habet. Jn vtraq; Petrus: ſed qui ſuis

ueriꝫ firmꝰ est: turbat alienis. Cauea
mus igr̃ p̃dicatorē: ne p vnū pl̃imi fluctu
emꝰ. Hec ille. Et infra dr: q̃ soli Petro
dr. duc i altū disputatōis q̃uis alijs dr̃
laxare retia: p qđ innuit fm Bed. q̃ so-
li petro. i. pape conuenit decisio dubioꝝ
fidei. vt docet s. Tho. ij. ij. q. j. q̃uis oēs
p̃lati docere habeāt. Ista āt retia ñ oc-
cidētia sꝫ fuātia pisces: z ab infimis ad
supma trahētia: sūt ꝓbox cōplexiones: q̃
vt ait: in ꝓbo dñi z ñ i facūdia humana
ꝓtehēdāt pisces. Ruptio retis signat
fm Aug. abundātiā carnaliū in eccl̃ia:
adeo vt rupta pace p hereses: scinderet:
z tñ rupto rete nō labit pisꝫ fm Bedā
qr dñs fuat suos etiā inter angustias.
Alia nauis fm Amb. est iudea: ex qua
Joānes z Jacob eligunt. Adiuncta ē
aūt ista nauī Petri: captꝫ piscib. i. con
uersis gētib: deinde em z ipa piscibus
i. electꝫ implet z pene mergunt. i. pclia-
rant: z tñ euadūt nec summergunt.

Horaltr piscatores legꝫ veterꝫ p to-
tā noctē nihil ceperūt. i. ad vitā adducte
rūt: fm glo. z silr nec laborātes i nocte
hui⁹ secli: sꝫ i ꝓbo dei q̃cūq̃ laxat rete
capit piscē marim. i. op⁹ meritoriū. in q̃
ꝓtualit ꝓtinet regnū celox: qđ ē denari
us argēteꝰ inuēr⁹ i ore piscis: Joan. vj.

Horaltr ēt ista nauis i q̃ chr̃s p̃dica-
uit fcat cathedrā p̃dicatorꝫ. Jsti. s. p̃di-
catores aliq̃n ñ capiūt pisces: z h̃ dupli
ci cā. Prīo: qr ñ piscāt i alto. i. i celo. s. p
adq̃sitōe celestiū: sꝫ piscank in imo. i. in
tra laborātes p frenis: z solū lutū ꝓclu-
dētes: vel i medio. i. in aere laborātes p
honoribꝫ: z capiētes muscas q̃ ifestāt et
circo euolāt. Scōo: qr nō piscank rpe con
gruo: hr̃do. s. lumē scr̃ture: sꝫ piscank in
nocte ignorātie. Aliq̃n tñ cā est ex pte pi
sciū q̃ nō captunt: qr. s. sūt asturi fugien
tes rete p̃dicatiōis ne audiant q̃ facere
nolūt: vel qr sūt magni z frangūt. i. con
temnūt idē rete: z oia diuia iura: vel qr
sūt lubrici vt anguilla facilr ō culpa in
culpā ruētes: vl qr ita sūt paruī q̃ timēt
ex pusillanimitate pniam aggredi.

Quātū ad ētiū tangit vocatio q̃ ista
piscatores materiales vocati, sc vt eēnt
spūales: cū dr (qđ cū videret Simō pe
trus). s. mꝛitudinē pisciū et ꝓfuatiōez
retis (p:ocidit ad genua Jesu dicens.
Exi a me: qr hō pctōr sū dne) Recorda
bat em vt dr Cyrill. pteritoꝝ delictoꝝ:
z timebat esse cū tāta scitate (Stupor
em circūde. eū z oēs q̃ cū illo erāt in cap-
ptura pisciū q̃s ceperāt: Silr āt z Joā
nē z Jacobū filios Zebedei q̃ erāt socij
Simōis) Scōm āt q̃ dr Aug. ō ꝓsen.
euāg. ibi fuit Andreas: qđ pbat ex nar
ratioe Mar. z Mar. Et q̃ ptz q̃ Au-
gu. tenet q̃ scōa z ētia vocatio fuerunt
eadē z h̃ etiā exp̃sse q̃busdā interpositꝫ
videt sentire (Et ait ad Simonē iesus:
Noli timere. Et h̃) s. rpe. i. ab hinc re-
tro (eris hoies capiēs) ꝓbo scrē p̃dicati
onis: qđ assimilat hamo piscatiōis: qui
nō capit piscē nisi capiat a pisce. Et idē
est de ꝓbo dei (Et subductꝫ ad terrā na-
uib: relictꝫ oib: secuti sunt eū). s. Petr⁹
z Andreas: z duo filij Zebedei: vt dic
Aug. Sed ꝝ: qr in Mar. z Matt. dr̃
dixisse dñs ñ solū petro vt h̃: sꝫ omib⁹ q̃
futuri essent piscatores hoim. Et rñdet
Aug. q̃ his silr dñs dixit sel Petro cū
timeret: deide alijs. Quāuis vt dr̃ posit
itelligi: q̃ pꝰ istā vocatiōez sit facta
illa ō q̃ dr Mar. z Mar. nūc ꝓ tm̃ as-
sociaucrāt eū paululū: ad ꝓpa tū reuer-
surī. Nota ꝓ triplicē hox fuisse voca
tionē a chr̃o. Prīa fuit ad simplicē noti
tiā: de q̃ Joā. j. Scōa ꝓ familiarita
tē: de q̃ hic. z Tertia ad apostolatū: ō
qua Matth. iij. z Lu. vj.

Allegorice fꝫ Aug. q̃ petꝝ fcank car
nales z vitiosi: q̃ scrōs chr̃i mistros ve-
renk z suis moribꝫ a se discedere suadēt
ne p bonos z scrōs regāt: q̃uis eos ho-
norent ꝓbis. qđ fcat ad genua cadere.
Bed. Cōfortat āt dñs tioꝝ carnaliū:
ne q̃s vl de sue ꝓscie culpa tremēs: vl ō
eox innocētia stupēs: scr̃itatꝫ irer formi
det aggredi dr̃. Nolite timere. Hec ille.
Significauit āt chr̃s ñ recedēs ab eis:
vt dr Aug. ō ꝓsen. euāg. nō ee i scrīs vi
ris cōperentē hāc volūtatē: vt p̃cis tur
barū cōmoti: q̃ q̃si securi⁹ tranq̃lliusq̃
viuāt: munꝰ eccl̃iasticū deserūt. hec ille
O, ꝓ dñm oib⁹ dimissis securi sc̃ fcat
fm eundē eos q̃ncq̃ ab h̃ seculo ad do-

minum migraturos.

Dozalr sic ór Amb. Dic z tu. Exi a me dñe: qz pecór sū. vt nñdeat tibi ós. Noli timere. Indulgēti dño petrm fatere. Vides q̄bon⁹ dñs q tm tribuit hoibus vt viuificādi habeāt ptātem. Hec ille. Delm facta cōfessione debem⁹ dñm seq toto corde oib⁹ (aio salrē) dereliczq.

Dñica sexta post Trinita. Textus euāge. Mat. cap. v.

NIsi abūdauerit iustitia vestra plusq̄ scribaz z phariseoz: nō intrabitis in regnū celoz. Audistz qz dictū est antiqs: Nō occides. Qui autē occiderit reus erit iudicio. Ego autē dico vobis: oīs q̄ irascit fratri suo: reus erit iudicio. Qui aūt dixerit fratri suo racha: reus erit cōcilio. Qui ār dixerit fatue: reus erit gehēne ignis. Si g̃ offers munus tuū ad altare: z ibi recordat⁹ fueris: qz frat tu⁹ hz aliq̄d aduersuz te: relinq̄ ibi mun⁹ tuū ante altare: z vade prius recōciliari fratri tuo: Et tunc veniens offeres munus tuū.

NIsi abūdauerit iustitia vra zc. Mat. v. In pre senti euā. tāgunt tria pūcta: que sunt: Compatio: Probatio: z Monitio.

Quantū ad ṕmū ꝑbat chr̃us iustitiā coz q̄ saluādi sunt/ ad iustitiā scribaz z phariseoz dr. discipl̄is suis. (Nisi abūdaue. iusti. vra). i. nisi fuerit mag z coplosa (plusq̄ scribaz). i. legis mosaice doctoz (z phariseoz). i. q̄rundā religiosoz qui apd iudeos iustissimi videbāt. Erat aūt iustitia hoz ṕmo in psumēdo de se/ z ꝺdēnando alīū. vrz de illo q dicebat Luc. xviij. Jeiuno bis in sab. zc. Scdo erat in ostēratione opis: et nō in rectitudie intēt̄onis. Tertio in mūdicia exti⁹: nō iteri⁹. Quarto in affectione corpis p ieunia: sed nō in obseruatiōe charitatz. Et q̄nto erat in minimis: vrputa in soluēdo decimā de menta: z nō i magnis. puta abstinēdo a morte chīl: quē nouerāt heredē vinee fore. Hec oia ex scptura colligunt. Si igr discipli mei (inqt chr̃s) talē iustitiā habuerit̄z z nō maiorē (nō intra. in reg. celoz.) Hic aūr sumit regnū celoz p ecclesia triūphante z non p militāte: in q̄ st mīti pharisei z eis forte peiores. Est aūr ad intellectū p̄dictoz sciēdū q magn ignātia regnit in ꝑplo iudaico. Credebāt em pcā ani z volūtatz nō ee pcā: nisi vbi lex talia spēalr phiberet: vt fac de ꝛcupia auaricie. Sola aūt exti⁹a opa i alīs credebāt diuia lege phiberi. Vñ ór Aug. ꝛ Faustū: q nō itelligebāt homicidiū / nisi pemptōem corpis hūani. Sz ꝛ qr s. Tho. j. ij. q. cvij. ar. iij. ad ṕmū. ór q ꝛcupiam adulterinā scribe et pharisei nō credebāt pcm. z tm ista specialit phibenf in lege: cū ór. Nō cōcupisces vxo. zc. Solo. sic ꝑbat Nico. de lyr. Exoꝺ. xx. iudei dicūt vnū pceptū esse q̄ phibet vxoris aliene z aliaz rez ꝛcupiatra. s. q fm eos nō phibet ibi ꝛcupiscentia vxoris ꝓpter venerē: sed ꝓp auaricia Vñ cōcupia adulteria quā fm s. Thonō credebāt pcm: est q̄ phibet: nō spēaliter: sed sīl cū ope p illd pceptuz: Non mechaberz. Quidā aūt dicūt q nullam cogitatōez iudei credebāt ee pcm: z ad ꝺ ꝑbandū iuducūt. qz Joseph⁹. xij. antiquitatū reprehendit Polibiū histoziogr phū dicentē: q Antioch⁹ epiphanes misere est defunct⁹. qz rerauit rēplū q̄ddā expoliare Diane. Nā inqt Joseph⁹: q̄ nullaten⁹ egit pcm/ sz tm cogitauit: nullo reatu facti tenet. Hec ille. Nō vr ār ꝓsilr q tātus vir q̄tus erat Joseph⁹ sacerdos. s. z doctissim⁹/ ig̃aret illd pcm legz in q̄ educat⁹ erat. Nō ꝛcu. rem pr. t. Jō nō voluit dicere q̄n talr ꝓnceps ve cet apd deū re⁹ pene: sz q nō e ꝓsilr eū talē q̄lez ós itulit ei meruisse ex solo motu volūtatz. qz nō legit ds talia consueuisse iudicia facere. Relinq̄t g vt dicrum est q sola exti⁹a opa intelligerēt

phibita vbi ꝓcupia vel volũtas nõ phi bebãt. vt inuit Aug. Et hoc etiã ptz ex alio. Nã sic ör s. Tho. in. j. q. cũ in lege ve. cẽnt ꝑcepta iudicialia/ceremõialia z moralia. i. x. ꝓcepta decalogi: prima chr̃s reliqt in arbitrio ꝓncipũ. scda ex hibẽdo ꝑtrẽ: cũ cẽnt vmbrarica abolet. tria ꝙ cõfirmauit di. Siqs solue rit vnũ ex mãdatis illis minimis: minimus vocabit in regno celoꝝ. i. fm Chrỹ. nõ intrabit illõ. Quõ g oz nr̃a iustícia supabũ dare si nõ sit noua ꝑcepta addita: nisi q moralia declarauit vt cẽnt nob ꝑcepta: etiã q ad inctiores motꝰ qõ iudei nõ credebãt: nisi vbi lex spẽat h phibuisset. Et h plane chr̃s in scda pte buꝰ euãgeliuit. vt patebit. Nec valet dicere q sit supaddita ꝓlixa: q illa ñ sit necaria ad ingressum regni celoꝝ: cũ tñ chr̃us h dicat: nisi abũdauerit ꝛc. Sz ꝓ pmissaz doctrinã vident esse ꝓba Chrỹst. ex pona chr̃i dicẽtis. Nisi qs sup legis mãdata etiã hec mea ꝑcepta q apõ illos minima existimãt impleuerit: nõ intrabit in regnũ celoꝝ. Hec ille. Ergo chr̃s sup ꝑcepta decalogi alia addidit. Ad h dico q addidit alia fm opionẽ scribaꝝ q crebãt in aliqbꝰ eoꝝ sola exctiora phibet. nõ aũt addit fm ꝑtrẽ. Vñ ör idem Supimpletiões. i. cõplete z pfecte impletões mãdatoꝝ moysi sit mãdata chr̃i Vel ꝑ dici q dupl'r aliqd moyses phibebat. Vno mõ sic ptinẽs ad foꝝ iudiciale z ctiosum. Alio mõ fm ꝓsciam z q ad foꝝ dei. Et ꝓmo qdẽ mõ sola exctiora sit phibita. Scõo ꝓ tã exctiora q inctiora. Vñ ör idẽ. Illa mãdata de penã liberãt q legis trãsgressoꝛibꝰ debebãt: sed nõ inducũt ad regnũ. Quãuis dici possit q iõ sic ör: quia in illis decẽ chartas non mandat nec ꝑcipit.

Mozal'r sciẽdũ est q vita veri chr̃iani oz eẽ oino diuersa a vita z ꝓuersatõne scribaꝝ ac phariseoꝝ. Sz aũt debeat ei aduersari i oib in qbꝰ illa vita nõ fuit bona: tñ ꝑcipue q tũ ad tria. Prim ẽ: q vt colligit ex tex. euãgelistaꝝ: vita illoꝝ fuit sctata q ad deũ. q falso ostẽdebãt se hr̃e bonas oões: vt ptz Mat. vj. z h q ad ꝑim. q falso oñdebãt se facere elynas ꝓter deũ. vtz ibidẽ. z q ad seipos: q sctabãt se magꝝ suare ieiunia. vt etiã ibi elicit. Vt aũt ibidẽ ptz: oões chr̃ianoꝝ dñt esse cũ cordis attẽtõe. elyne cũ recta intẽtiõe. z ieiunia cũ cordis z vultꝰ exhilaratiõe. Scõz: q illoꝝ vita seu iustícia fuit mercenaria: q legis mãdata ꝑ q alia ꝓsequẽda obtuabãt. Tria em tuantib ea tũc pmittebant. vt colligit ex scꝑtura. s. Corpalíũ diuitiaꝝ copia. lõgitudo vite naturalis. z pax Sz iustícia chr̃ianoꝝ expectat diuitias glie z vitã imortalẽ: z pacẽ ꝓscie in pnti z in futuro. Vltri tñ sit hodie phariseí i pplo chr̃iano. Tertiũ: q eoꝝ iustícia et vita erat nimis seuera Mat. v. Audistis q dictũ est antiqs. Ecim ꝑ oculo. sz iustícia euãgelica oz esse pia. Nota q tũc ões hũt duos officiales seueros z ꝓtrẽ in discutiẽdo culpã: z iustitiã in puniẽdo. sz ds eisdẽ dedit duos cõsiliatores. s. ꝓtrem miam: q ꝓsuluit ei diligent inspicere an qs ingrantia vl infirmitate hũana: aut diabolica suggestione peccauerit. z iustície pacẽ que ei ꝓsulit ne intrẽdat ꝓfusiõi: sz tm reconciliatõi cũ deo: z pacificatiõi cũ ꝓximo: z trãquillitati in seipo. iuxta illõ Heb. ix. Ego cogito cogitatiões pacis. z ps. Dia z veritas obuiauerũt sibi ꝑ ꝓcordiã. s. idẽ sentiẽdo. iustícia z pax osculate sũt. s. ꝑ amorẽ idẽ volẽdo. Quantũ ad scõm chr̃s phat qõ dixerat: declarãdo ꝑceptũ homicidij di. (Audistis q dictũ est). i. ꝑceptũ (antiqs) ꝓlixꝰ (nõ occides) Nõ aute h phibet occisio plantaꝝ aut bꝛutoꝝ sz q dicũt manichei. q vt ör Aug. xij. de ci. dei. Justissima ordinatiõe sic plante vsibꝰ bꝛutoꝝ: ita plãte z bꝛuta vsibꝰ nostris subdũt. sed occisio phibet hoies: sicue sui siue alteriꝰ. Nec tñ ꝓ hoc facit vt idẽ ör: q aucte dei h facit: siue deo h ꝑsonal'r mãdante alicui. vt Abraã iuste voluit occidere Jsaac. siue deo mãdante ꝑ legẽ. Sãson ꝓ occidẽdo seipm cũ inimicis: vt idẽ ör: nõ excusat rõnabil'r/ nisi q h. ff. iusserat. Sz nunqd iuste pt ds mãdare id qõ ego iuste facere neqo: pura inocẽtẽ iugulare? Ad h dico q id qõ alicui ẽ malũ: nõ est alteri malũ. sic

arbore mea ego licite succido: nã ãt pri⁹ me⁹: q tñ aut oritate mea iuste eã succi⁊ derer. Et sic ẽ i ꝓpolito. Nã ds ẽ ꝓnceps vniũsi q oẽs hoies iuste ꝑt ad mortẽ iu dicare: vt ôt s. Tho. j. ÿ. q. xcij. ÿ. ÿ. q. lxij. ÿ. a. j. di. xlvij. a. j. q. j. ar. vj. (q ãt oc ciderit: re⁹ erit iudicio) Judiciũ ãt du⁊ plicit sumit. Uno mõ p inia data fz p⁊ bata a allegata. Alio mõ p processu q di⁊ cra snia inuestigat: q ꝓsistit i accusatiõe/ ꝓbatiõe/ôfensiõe/a hmõi. Et sic sumit h: qr ñ ois occidẽs plectebat p legẽ/ snia fz qdã absoluebãt. (Ego aũt dico vob) tãq dns a iubẽs. Jsto em̃ loq̃ndi mõ q null⁹ alt⁹ hõ vs⁹ ẽ oñdit se: vt ôt Chry. i omel. eẽ legislatore (qr ois q iratscitur fratri suo re⁹ erit iudicio). i. discussiõe inuestigatiua snie vande in foro dei.

Querit ãt: vtrũ ois ira sit pctm̃: Uidet ei q sic: qr ôt b. Hiero. q qdã text⁹ hũt: q iratscit sine cã: fz tñ ver⁹ text⁹ h ñ hz: vñ vt ôt ira penit⁹ tollit. Si em̃ iu⁊ bemur orare: vt ôt p inimicẽ: etiã tene⁊ mur nõ iratsci: qr ira viri iusticiã dei nõ opak. Cõsilr qr sic ẽt sentiũt stoici. Nã sic ôt Aug. x. de ciui. dei. Que qdẽ sũt snie ô ani passiõib⁹. Stoicẽ em̃ ñ placz hmõi passiões cadere i sapientẽ. Peri⁊ patetici ꝓ bas passiões in sapientẽ ca⁊ dere dicũt: fz moderatas rõniq subdi⁊ tas. Hec ille. Ad h aũt dic s. Tho. ÿ. ÿ. q. clvij. q i passiõib⁹ ẽ pctm̃ dupl'r. Uno mõ qr passio ẽ mala de se: a sic pctm̃ est iniudicia: sed nõ ira: qr cũ sit appetit⁹ vin dicte ꝑt alicui ñ esse licita. s. si apperak ira vt puniak is q meruit: a q̃ntũ meruit: et ab eo q punire ô iure põt: a ad honestũ a bonũ fiñẽ: puta emẽdatiõez delinquẽ tis aut alior. Alio mõ qr passio ẽ imo⁊ derata. Et sic ois passio ꝑt eẽ mala: qa rõnẽ pturbat. Ñ g vindicta ôbite ap petit: a mot⁹ ire rõne regulak: quã ñ p⁊ cedit sed seqt a sub ea frenak: ẽ ira p ze⁊ lũ q bona est: alias ẽ ira p vicĩũ q ẽ ma⁊ la: vputa qr iniustũ appetit/aut passio rõnẽ pcedit/aut ralit sequit q fm eam a nõ fm rõnẽ iudicak. Unde ôt Chry. Qui sine cã iratscit reus erit: q ꝓ eo cũ cã reus ñ erit. Nã si ira ñ fuerit nec doctri na ꝓficit. nec iudicia stãt: nec crimia cõ pescunt. Et infra. Patiẽtia irrõnabilr vi cia semiat/ negligẽtiã nutrit/ a ñ solum malos: fz ẽt bonos iuitrat ad malũ. Hec ille. Ad mortuũ Hiero. ôt ꝓmo Chry. q iracũdia q ẽ cũ cã nõ ẽ ira fz iudiciũ: qr iracũdia ꝓprie itelligit cõmotio pas⁊ siõis: a intẽdit q irasci ẽ appetere vindi ctã ex passiõe a ñ ex iudicio rõnis. Se⁊ cũdo ôt Aug. li. retrac. q q iuste irascit ñ fri fz pctõ irascit. Uñ ôt idẽ. xiij. ô ci. ui. ôi. Irasci fri vt corrigak: null⁹ sane mẽz rephẽdit. Hmõi ei mot⁹ ô amore boni a sctã charitate veniẽtes: vicia di⁊ cẽda ñ sit cũ rectã rõnẽ seqnk. Hec ille. Ad id ꝓ qõ ô stoicz dr: ñdet s. Tho. j. ÿ. q. xxiij. q stoici ñ oẽm motũ dicebãt passiõez: fz imoderatũ. vñ cadẽ ẽ snialr stoicoꝝ a piparetricoꝝ opinio: vt ibi dic (q ãt dixerit fri suo racha) subaudi sine cã. Sic ãt ôt Aug. qdã dicunt q racha dr pãnosus eo q grece rachos pann⁹ dr fz ꝓbabilt⁹ ẽ vt ait: q nihil fcer: fz ẽ he⁊ braica inflectio fcãs idignati ani mo⁊ tũ. vt ôt se a qdã hebreo audiuisse. Uel fm Chry. ẽ ꝓbũ ꝓceptus: sic nos faml'o dicim⁹: ru a ñ vos. Nã q syroꝝ vtũk lin gua ꝓ ly ru vtunk ly racha: vt ôt. Ult fz scrm̃ Hiero. est hebraica dictio: a fcat ianẽ aut vacuũ: qõ nos possum⁹ sine ce rebro vulgata iiuria dicere. Jsta aũt ẽ ꝓtras. Qr tñ ista vacuitas ô q Hiero. ôt: sumit q vacuitare cerebri a rep familiartũ: tõ aliqñ racha stat p fatuo si ẽ ex ꝑssa iiuria: aliqñ ꝓ inope: vt Judicũ. xj vbi dr: q ad Jepte ꝓgregati sũt inopes. in hebreo hr rachi: qõ ẽ pl'e hut⁹ nomis racha. (reus erit ꝓcilio). i. collatiõe iu⁊ dicũ q ô gñe pene decernit (q ãt dixerit fatue) subaudi fri suo a sine cã fz Aug. (re⁹ erit gehẽne ignis) Est ãt sciẽdũ q hẽnon ẽ nomẽ ꝓpriũ: geos ꝓ vno fra. Jnde dicta ẽ vallis gehenna q̃si fra hẽnon: q⁊ dã vallis iuxta hierlm olim idolis a de monũ cultui ꝓsecrata i q filios suos de monib⁹ imolabãt: a plena erat cadaue⁊ rib⁹ mortuoꝝ. Et ab hac sic ôt Rab. q⁊ dã dicta puniãt gehẽnã in q sunt mortui sempitni. Est ẽt sciẽdũ/ q pdicta tã va⁊ rie exponũt: vt auditoribus ipa expositio nũ varietas itelligẽtiã qdammõ neget.

Omissis g̃ oib⁹ fm Aug. dicendū ē sic. Nā ipe tres g̃d⁹ ire ponit se ēcludēres. Un⁹ ē cū ira adhuc manet in corde nec voce ꝓpalat. Scdo cū ira exꝓmit i voce sine tn̄ ꝓmelia: vt dicendo racha: qđ ē fm eū intiectio indignāt̃. Etsi ꝯ alios ꝑtinet vacultatē: tn̄ ꝑt dici cū iuria et sine: vt ꝓt̃ ex dict̃: z maxie q: l̃ ex istitutiõe sic ꝯcaret: tn̄ ex vsu sumebat forte vt intiectio: z sic ꝓcordat Aug. cum Hiero. Tertl⁹ cū exꝓmit ēt ipa vitupatio. Per iudiciū āt z ꝓciliū: z gehēnā intelligūt tres penaꝝ g̃d⁹: qꝝ scdo maior ē ꝓmo: z tti⁹ scdo. Nā i iudicio adhuc ē ꝑsiõl locꝰ/nec certū ē q̄ snia sit dāda .s. ꝓdēnatiõis vl absolutiõis. In ꝓcilio āt ia ꝓsupponit: q̄ dānand⁹ sit re⁹: ꝯ in ḡrit inc iudices de gñe pene inferende. In gehēna aūt ia certa ē dānatio z pēa dānati. Et ex his q̄ Aug. ꝺt ꝓ⁹ q̄ iusticia supat: q̄ ō interiori motu nullū credebāt puniendū: qđ falsū est fm chīt legē: q: q̄ iudicio dignus ē si re⁹ iuenīat punīd⁹ ē. De his sic ꝺt Chrys. i omel. Dic̃ ꝑ gñe videt si ꝓ solo ꝓbo tantū patimur penā. Pro pter qđ q̄dā dicūt ꝑ hyꝑbolice dictū eē ꝯ timeo ne ꝓbis nosmetipos ꝺcipiētes ꝑ illic ope vltimuꝫ patiamur suppliciū Nō g̃ extimek ꝑ onerosum. Plēs em̄ pena z pcrōꝝ a ꝓbis hñt ꝓncipiū. Etem qua ꝓba mlrotiēs homicidiū peperūt. z ciuitates iegras euerterūt. Nec puū extimes frem tuū vocare stultū: auferēs ei prudētiā z intellectū q̄ hoies sum⁹: z ab irrōnalib⁹ distam⁹. Hec ille. Sz ꝯ: q: chīs discipl̄os suos stultos vocauit: vt ꝯ Lu. vl. O stulti ꝛc̄. Ad ꝑ dico q̄ fm s. Tho. pctū ois ex intentiõe suā g̃uitatē sortiunt. Dicere igit ꝓumeliā vel opꝓbriū bono fine: puta ad correctiõ ñ ē malū: qñ fit cū alīs debit̃ circūstantiis. Sz qñ ñ fit aliq̄ bono fine: sed solū ad inferēdū ꝓrio ꝓfusiõez vl dānū aliq̄ notabile ē mortale. Et sic intelligunt q̄ dicūt ꝑ. Un̄ Isi. ō su. bo. ꝺt: q̄ rō loq̄ndi ḡdripturā ē. Nā aliq̄s loqt̃ bonum bñ: vt q̄ recta hūlr annūciat: aliq̄s malū male: vt q̄ flagitiū aliq̄d conat suadere: aliq̄s bonū male: q̄. s. aliq̄d bonū ꝓ⁹ dicat arrogāter: z aliq̄s malū bñ: vt quē aliq̄d vicīū narrādo ꝺtestat. Et sic chīs malū. i. ꝓbū opꝓbriosū dixit bñ. i. ad correctiõez: z sic ēt fm s. Tho. z alios licet habētib⁹ puldētiā familie dicere opꝓbria dūmō fiat ꝓncipalr bono fine z cū mag̃ moderamie: l̃ aliq̄l surrepat ira. Sz tn̄ freq̄nt delinquūt q̄ cū opꝓbrijs corrigūt: vt expiētia docz: q: ira q̄ deberet rōne duci: freq̄nt ducit rōnem

Quārū ad ttiū rāgit admonitio quā chīs ex dict̃ corollarie iferr: cū ꝺt (Si g̃ offers) si em̄ vt Aug. ait. irasci frī ñ ē fas/aut dicere racha/aut fatue: multo min⁹ anio tenere aliq̄d vt i odiū indigꝝ flo ꝓuertak. Hec ille. Jō subdit (Si g̃ offers munus tuū). i. sacrificiū vl oē qđ ꝺo offerk siue decima siue oꝛo vt ꝺt Augu. (ad altare) vt imoles deo p te vel p aliū: puta sacerdotē. Per qđ altare etiā ipa fides itelligit q̄ ꝺo aliq̄ offerim⁹ (et ibi recordar⁹ fuer̃ q: frater tu⁹ h̃z aliq̄d aduer. te) Scdm aūt Aug. Hiero. z Lyrik. ille q̄ ē lesus h̃z aliq̄d aduersus aliū. iō ire ad aliū nō tenek: l̃ ecōuersio vt hic ꝺ̄: sed tn̄ habet dimittere z parcere offensam. Si tn̄ lesus ꝓ⁹ rogauerit Chry. magnā habebit mercedē(Relinq̄ ibi mun⁹ tuū ante altare/z vade ꝓ⁹ recōciliari frī tuo) Vade inq̄ gressu cꝛpis si cōmode pores: sin aūt non potes q: forte est vitra mare: vade h̃z Augu. saltē gressu mentis: itur⁹ gressu corꝑis tpe opꝓtuno(Et tūc ve. off. mun⁹ tuū) z ꝺo acceptū erit. Chry. sup Mat. Ecce de⁹ a discordātib⁹ nō vult accipe sacrificiū. Hinc g̃ ꝓpendite q̄ntum sit malū discordie: ꝓter qđ et illud abijcit ꝑ qđ culpa relaxat. Vide aūt misericordiaz dei quō hominū vtilitates aspexit amplius q̄ suos honores. Plus em̄ diligit ꝯcordiā fidelitū q̄ munera. Quādiu ei fideles homines aliquā dissensionē habuerit: mun⁹ eoꝝ ñ suscipit/oratio non exauditur. Nemo em̄ inter duos inimicos potest esse fidelis amicus amborū. Jdeo z de⁹ non vult esse amicus fidelium. q̄diu inter se fuerint inimici. Et nos ergo fidem domini non seruam⁹ si inimicos ei⁹ diligimus: z amicos odi-

mus. Qualis autē p̄cessit offensa: talis debz sēq reconciliatio. Si cogitatu offendisti: cogitatu reconciliare. si ꝓbis offendisti: ꝓbis reconciliare. si opib⁹ offendisti: opib⁹ reconciliare. Ome em̄ pctm̄ q̄ mō cōmittit: eo mō z pnia de eo agat.

Moralr sciendū est: q̄ (Hec ille. fm scpturas z scōs q̄druplex est mun⁹ qō deo offerre nos decet z opz: z nulluz eox sine ꝓmi charitate ḡtum est deo. Primū est mun⁹ a manu: qō in elynarū largitōe cōsistit. Scōm est ab obsequo: q̄. s. totū corp⁹ nr̄m in dei cultio mancipamus. Tertiū est mun⁹ ab ore: qō est mun⁹ oronis do valde odorifex. Quartū est a corde: qō est mun⁹ amoris: sine q̄ nullū aliud mun⁹ acceptū est. In pri/mo aūt munere altare est cor nostrū super quo elynam imolamus. qm̄ fit cum hilaritate: cum cōpassione: cū recta intētione. z frēs sunt angeli q̄s offendimus nō assentiēdo inspiratiōib⁹ cox. z reconciliam⁹: cū eisdē assentim⁹. z tūc elemosynas nr̄as deferūt ante deum. Dicūt aūt frēs nr̄i: q̄ eundē habēt p̄rem: z ad eandē imaginē sunt facti: z ad eandē hereditatē vocati. In scdo aūt altari est fides q̄ hāc vitā ꝓter alia pdere nō timemus Frat ꝓo noster est spūs nr̄ quē offendim⁹ cū ei sensualitatē ꝓponim⁹ z reconciliam⁹ qm̄ postponim⁹. In tcio ꝓo altari est chr̄s: sup q̄ offerim⁹ orones dicētes. p chr̄m ꝛc. q̄ fuit altare terreū rōe carnis mortalis. z creū rōne aie intūcte z aureū rōne deitatis pciose. De his em̄ trib⁹ altarib⁹ legim⁹ in scpturis. vt Exo. xx. xxvij. Reg. xvj. z Apoc. viij. Frat nr̄ est ipemet qui offendim⁹ pctō: z confessione ꝓa reconciliamus. In qrto aūt altari e altitudo trinitatis. de q̄ Exo. xxvj. Nō ascendes ad altare meuz per ḡdus. In trinitate em̄ nō sunt ḡdus: sed omia eq̄lia. Frater autē noster est q̄libet christianus quē reconciliare debem⁹. alr etiam ipa siqua esset dei dilectio non esset sufficiens ad salutē: quia nō est vera. Joā. iiij. Si q̄s dixerit qm̄ diligo deū: z fratrem suum odit: mendax est.

Dñica. viij. Tex. euāg. Mar. viij

Cum turba multa esset cū iesu nec hr̄ent qō mā ducarēt: cōuocatis discipulis: ait illis. Miseror supra turbā: q̄ ecce jā tr̄ dies sustinēt me: nec hr̄nt q̄d māducēt. Et si dimisero eos ieiunos i domū suaz: deficiēt in via. Quidā em̄ ex eis delōge venerūt. Et respōderūt ei discipli sui. Vnde istos potit q̄s h̄ saturare paib⁹ in solitudie? Et interrogauit eos Quot panes hētis? Qui dixerūt. Septē. Et pcepit turbe discūbere sup terrā. Et accipiēs septem panes gras agēs: fregit z dabat discipls suis vt apponerent: z apposuerūt turbe. Et habebāt piscicl̄os paucos: z ipos bñdixit z iussit apponi. Et māducauerūt z saturati sūt. Et sustulerūt qō supauerat de fragmētis septē sportas. Erāt aūt qui māducauerāt quasi q̄ttuor milia: et dimisit eos.

Cum turba mlta esset cū iesu ꝛc. Marc. viij. In pn̄ti euāge. tangūt tria pūcta q̄ sunt. Necessitatis intimatio Impossibilitatis expositio: z diuinitatis oratio.

Quantū ad pmū chr̄s exponit turbe necitatē. Pro q̄ sciēdū q̄ bis chr̄s circa panes miracl̄a fec. scl̄. s. qpe pasce qñ ex v. panib⁹ satiauit q̄si. v. milia hoim. vt hēs do. vlg̃. post festū trini. Scdo post pente. fm magi. hist. z de h̄ in pn̄ti euā. agit. Dr̄ g̃ (Cū tur. mul. erēt cū iesu). s. i dcto (nec ha. q̄d māduca.) Sic em̄ dr̄ Chr̄y. detulerāt q̄dā alię cibaria secū: sz pmo z scdo die ꝓsumpserūt illa. Stetrūt aūt z tcia die cū chr̄o attracti dulcedine vult⁹ z mox z doctrie ei⁹ z miracl̄oz gl̄a. Sic ei, dr̄ b. Mar. tē sanauit mlt̄os cecos mutos z claudos (quocatz

discipl̄is suis) vt oñdat q̄ maiores dñe minoribꝫ sua reserare ꝓsilia: in q̄ appuit humilitas chr̄i (ait illis. Misereor sup turbā.) Discola ꝑte est tristicia cor̄ dialis de aliena miseria: cui cū possumus subuenire ꝓpellimur. Est g̃ ꝑte sensi tiua passio. z fuit ꝑe z ꝑte in chr̄o īc̄ꝫ tū hō. īc̄ꝫtū ꝑo ds erat: fuit in eo affe ctus miscōie: q̄ est subuētio. z etiā affe ctus vt ad volūtatē ptinet: vt. s. est ꝓ situ liberādi a malo: nō āt vt ptinet ad sensuz. qz sensus nō est vbi nō est cor̄p̄. (Qz iā tri. su. me) .i. expectāt (nec hñt qd mādu.) Sic tū dr Theo. chr̄s circa alimēta nō faciebat facit̄r miracla: ne ꝑe cibū illū seq̄rent. sic illi q̄b ipe dic Jo. vj. Queritꝫ me nō qz vidistꝫ sig̃: sz qz māducastꝫ ex panib̄ z saturati estis. Erāt em̄ panes ds chr̄s faciebat suauis simi plusq̄ alij. Sz tūc incūbebat necē tas faciēdi miraculū: naz subdit. (Etsi dimisero eos) a me (i domū suā) .i. ad domū suā ire (deficiēt) lassitudie z fa me (in via) q̄ ꝑua erat (Quidā em̄ ex eis delōge venerūt) Ecce ꝓuidētia di uina: quō se diligētiū curā z sollicitudi

Dozal̄r aūt sciendū est (nē gerit. ꝓmo q̄ ꝗtuor sūt hoim genera q̄ maxie ciuitū cor̄pale refugiūt. s. de magā egri tudie cōualescētes: itinerātes: pueri et senes. Qui aūt nouit ad pniam cōuer tunt. sic cōualescētes de ifirmitate pcti: z aggressi sūt viā gadisi: z sunt pueri no uiter in gr̄a renati: z inkdū senes in pec catis inueterati. Jgit indulgēt frequen tissima diuini ꝑbi refectiōe. Sciendū est scdo mozal̄r q̄ olim fuerūt q̄ttuor sine mia dura: sed chr̄s ea sua pietate molli ficauit. Vide de h̄ sup dñica. ij. q̄drag.

Dozal̄r ertaz sciendū est tertio q̄ q̄ vult celesti pane vesci: dz cū chr̄o esse in dcto z solitudie pnie triū diebꝫ. q̄ sūt tres pnie ptes. s. cōtritio: cōfessio: z sa tisfactio. Vel ad ir̄am debet esse q̄ntum pōt z q̄tū licz solitari⁹. qz dr Osee. ij. Ducā eā. s. aiam deuotā in solitudinē z loq̄r ad cor̄ illi⁹. Quātū ad scām tan git quō apli exposuerūt chr̄o impossibi litatē satisfaciēdi necessitatib̄ turbaz: cū dr: (Et rūderūt ei discip. sui.) q̄ vt dr Theo. adhuc nō intelligebāt: nec ꝑtu ti eius ꝑpt̄ ꝑoza miracla credebāt. (Ut istos portet q̄s hic saturare panib̄ in so litudie?) Et itelligē q̄ nō credebāt vir tutē chr̄i plene z ꝑfecte tantū q̄ntū ipse merebat. nec tantū q̄ntū ipi postea fece runt: vel non ita firmit̄. Theo. Jpe au tem dñs non eos vituparat: exh̄ instruēs nos q̄ nō debem⁹ ignorātib̄ z nō intel ligentib̄ q̄ulter irasci: sz cor̄ ignorātie cōpati. Hec ille. (Et interrogauit eos) ñ ex ignorātia: vt dr sc̄us Remig. sed vt ex eor̄ rñsione miraculū clari⁹ appareret. (Quot panes habetis?) Qui dixerūt: se ptē. Et ꝑcepit turbe discūbere sup ter ram) z nō sup fenū. Sicut em̄ dic mgr hist. ex feruore solis in tra illa iam post pentecosten nō erat fenū sic ꝓpus qñ ꝑpe pasca chr̄us aliq̄d sic̄e legit̄ fecisse. Sic ergo ꝓz quō natural̄r erat ipossibile q̄ apli turbe satisfacerēt de alimētis. ideo optebat adesse ctiū. i. operatōem deitat̄. Pro h̄ aūt sciendū est q̄ ꝑm Dion. ad puidentiā diuinā spectat nō destruere rer̄ naturas: sz saluare. Sup q̄b ꝑbis/ z mīt̄is alijs ego cogito. q̄ sic hō nō dz sine necessitate inuocare deū: vt mira culose faciat q̄d alit̄ fieri p̄t. ita etiā nec ds h̄ facit: ita q̄ nō facit miracla ad sub uentiēdū necessitatib̄ hoim/ nisi vbi del ficiūt cāe scde. sic nec sapiēs dñs exeq̄t officia suor̄/ nisi vbi illa nō supplerunt. Etsi dicat q̄ interdū facit aliq̄d mira culose ad fidē astruēdā q̄d alit̄ fieri po terat. sic q̄n sanauit socr̄ simonis. Dico ꝓmo q̄ loq̄r de miraclis factis ad hoim tpalem subuentionē. z scdo q̄ scde cau se nō poterāt facere id q̄d tūc miracu lose factū est z fieri optebat. sic est ipa sa natio mīt̄is infirme: approbatio do ctrine chr̄i: cōsolatio discipulor̄ ꝛc.

Dozale autē documētū est h̄ q̄ chr̄s docuit cū ꝓius req̄siuit de nūero panū antec̄ aliq̄d diuinit⁹ efficere voluerit: sz vt null⁹ ita in diuina puidētia z ꝑtu re ꝑfidat: q̄n ꝑus omni mō z via faciat q̄d facere pōt vt habeat opportuna. Sed ꝙ qz brā Agarba medicinā carnalem suo cor̄pi exhibere recusabat. Ad h̄ dicit b. Thom. ij. ij. q. xcvij. ar. j. ad ctiū. q̄ brā

Dñica. vii. post Trini.

Agatha expta erat diuinā benuolētiā erga se: vt vel nō pateret infirmitates: p. q̄b corpali medicīa indigeret. vel sta tim sentiret diuine sanatiōis effectum. Hec ille. Et cēt sīle de oī alio in sīli casu. Nec tñ est pcm sīgs in his q̄ facere pōt orat deū vt sibi assistat z se adiuuet: qa in his etiā q̄ possum⁹: impediri mltiplici ter possum⁹ et deficere. Quantū ad ētiū rāgit operatio detract⁹: cū subdit (Et accl. sep. pa. gra. agēs) in signū vt dicit Remig. q̄ de oib⁹ būficijs grās deo re ferre debem⁹ (fregit z dabat discipul⁹ suis vt apponerēt: z apposuerūt turbe) Ihū apli immediate in signū q̄ diuia ad iferiores p superiores deriuant. iuxta do ctrinā s. Dho. z Dion. (Et hēbant pl⁹ scicl⁹os paucos) Erant ḡ pisciculi. i. qui pisces q̄ ad q̄titatē ptinuā. z pauci nu mero q̄ ad discretā. (Et ipos būdicēs) Ihū aūt ptūctio z: notat etiā panes fu isse būdictos. Est aūt cib⁹ būdicēdus p pter tria. Prio: ne cū eo diaboli⁹ glutia mus: sic cū deglutiuit montal⁹ in lactu ca. vt Greg. narrat in li. dial⁹. Scdo cō tra venenū z alia corpal⁹ nociua. vt idē narrat de brō Būdicto ibidē: q̄ sig̃ cru cis cōfregit vas in q̄ eius pot⁹ cū vene no erat oblat⁹. Tertio vt ex diuia ꝓtu te cib⁹ nob fiat ampli⁹ salubris. (Jussit apponi) Sequit aūt diuina operatio: cum subdit (Et māducauerūt. z saturati sūt.) Quō aūt fuerint isti panes a chō miracl⁹ose augmētati. vide infra dñica vlt. q: eodē mō z isti z illi fuerunt mltiplicati. (Et sustulerūt qō superat de fragmētis se ptem spoꝛras) ad maiorē euidentiā fa cti: ꝓpt quā etiā euidētiā subdit (Erāt aūt q̄ māducauerāt q̄si q̄ttuor milia: et dimisit eos) saturatos in domū suam. Sed ꝓtra: q: bnūs Matt. dr eos fuisse q̄ttuor milia extra mulieres z puulos. Quō ḡ dicunt fuisse q̄si q̄ttuor milia: cū ly q̄si: videat diminutōz importare: Ad h̄ dico q̄ ly q̄si: aliq̄n dr diminutio nem: sed nō sp. Nam aliq̄n dr similitudinē vt. ij. ad Cor. vj. Quasi tristes sp autē gaudentes. Aliq̄n ꝓritatem. vt Joā. j. Quasi vnigeniti a pre. et sic sumit hic. Quāuis dici possit q̄ non erāt cōplete q̄ttuor milia: et tñ dicunt fuisse q̄ttuor milia: q: deerat pax. Allegorice aūt sciendū; est sm Be. q̄ p q̄nq̄ panes hor deaceos de q̄b hēs ifra dñica vlt. fcata est lra ve. te. spūali grā plena: sed in pre senti refectione grā z ꝓritas noui testa. Triduo ꝓ o dñm expectātes fz Theo. sūt q̄ trina imersione baptizant. q̄s vt Greg. dr in li. mor. dñs vult ꝓbi dei pa bulo reficī: ne deficiāt in psenti vite la boꝛib⁹. Delonge venientes sm Be. sunt q̄ ex gentib⁹ idolatris crediderunt. De ꝓpe ꝓ o q̄ de iudeis fidelib⁹. Et in pori q̄nq̄ panū refectiōe q̄ statū sub lege si gnificabat / sup feno sedebāt cōuiue. vt dr Bed. q: carnis desideria compmere lex iubebat. Hic ꝓ o sup terrā. q: in no. testa. ipas q̄q̄ frenas facultates cōtēne re cōsuluit dñs. Septē panes sm Hie roñ. septē sunt dona spūsancti. z boꝛ fra gmenta sc̄ mystici intellect⁹ hui⁹ septe narij sm eundē. vel sunt diuerse pticipa tiones eoꝛ a diuers⁹ hoib⁹ post statū pri mitiue eccl̄ie: in q̄ illa dona plenissime z vt ita dixerim ad satietatē sc̄ habita i visibili spūsancti missione. Frangere pa nes sm Bed. est aperire sacra. Gras age re est de salute hūani gnis cōgaudere. Per discipl⁹os distribuere: est ad nos p illos celestē sciam deriuare. Pisciculi fz Hiero. sc̄ li. noui testa. qm̄ prem piscis assi dñs resurgēs postulat. Septē spoꝛ te ab apl⁹is collecte septē sunt eccl̄ie sm Hiero. Et p septē intrēdit Hieroñ. vni uersitatē eccl̄iaꝝ. Quattuor milia sm Theo. sunt q̄ttuor ꝓrutib⁹ pfecti. vñ et velut foꝛtiores pl⁹a comederūt. paucio ra reliq̄runt. q: h̄ septē spoꝛte: ibi. xij. co phini sup sunt. z h̄ q: q̄nq̄ milia erāt. i. q̄nq̄ sensib⁹ fuiēres. Dia pdicta in cō uiuio sūt noui testamēti.

Dorat⁹ sciendū est sm Be. q̄ id qō turba comedere. i. opari neqt: apli. i. pfectiores colligūt siue opank. Saturat tñ turba: q: si fuer mādata ad vitā pue nient: etiā si ꝓsilia nō obfuer. Itē morat⁹ sic dr Amb. sup Lu. Cū dñs panes frā gat z det discipl⁹is: sī tu man⁹ nō extens das tuas vt accipias tibi escas / deficies in via. nec poteris in eum culpam re

ferre qui miserek ꝛ dederit. Hec ille.

Dñica.viij post Trinita. Textus euāg. Mat.ca.vij.

Attendite a falsis ꝓphe tis: q̄ veniūt ad vos in vestimētis ouiū: intrī/ secus autē sunt lupi ra paces. A fructib⁹ eoꝝ cognoscetis eos. Munq̄d colligūt de spinis vuas: aut de tribul' ficus? Sic oīs arbor bona: bonos fructꝰ facit: mala aūt arbor fructus malos facit. Non pōt arbor bona fructus malos facere: neq; arbor mala fructus bonos facere Oīs arbor q̄ nō facit fructū bonū excidet: et in ignem mittet. Igit̄ ex fructib⁹ eorū cognoscetis eos. Non oīs q̄ dicit mihi dñe dñe ītrabit in regnū celoꝝ: sed q̄ fac̄ volūtatē p̄tis mei q̄ in cel' est: ipe ītrabit in regnū celoꝝ.

Attēdite a falsis ꝓ/ phetis ꝛc. Mat.vij. In p̄nti euāgel. in q̄ de falsis ꝓphetis agit̄: tanguntur tria p̄cta: q̄ sc̄ Premonitio: notificatio: ꝛ cōminatio.

Quantū ad p̄mū p̄nūciat chr̄s discipulis suis: ꝛ p illos: totī eccīe affuturos falsos ꝓpheras: monēs ab eis esse cauendū. Causa aūt hui⁹ admonitōis multiplici ter reddit. Prio sm Chrys. sic. Nā dixerat dñs ecclīasticas oīones et ieiunia nō esse coīa hoīb⁹ facienda: sic hypocrite factūr. Ut g̃ nō deret talia in ecclīa posse fieri per hypocrisim: admoner cauendos falsos ꝓphas. i. hypocritas. Sciēdū q̄ sub lege coiter fuit dei ꝛ q̄ scti erant/ erant etiā ꝓphete. vt ex decursu scpture ptz. Erāt aūt multi ꝓphe falsi: q̄ visiones suas nō a deo: sz a diabolo suscipiebāt: ꝛ plm̄ auertebāt a via dei ꝛ tñ sctitatē simulabant. iō q̄ simulatores sctitat̄ hypocritas ꝓphas chr̄s dr/ sz falsos: nō q̄ visiones a diabolo sp videāt: sz q̄ sctitatē q̄ ꝓphaꝝ q̄dāmo videbāt ꝓpter ficte p̄tendūt: ꝛ intendūt fallere plebē. Scdo sm Aug. sic. Nā dixerat dñs paucos ingredi p artā viā. Ne q̄ hereticī coiter pauci sē respectu fideliū: ne credāt ꝛ dicant se illos esse q̄ artā viā g̃diunt: admonet ab hmōi cauere ꝛ eos cognoscer. Hos aūt rōne etiaz dicta falsos appellat ꝓphas. Semp em̄ hereticī sūt hypocrite. Tertio trex sm Chrys. sic. Nā dixerat artā ee viā vite: ꝛ paucos p eaz intrare. Lz aūt ita sit: tñ multi sē q̄ istā viā q̄uertūt: vt falsi doctores: q̄ falsi ꝓphe appellāt. Sz q̄: Matt. xj. dr q̄ lex et ꝓphe usq; ad ioānē. g̃ post chr̄m nō erāt futuri ꝓphe. Ad h̄ dicit p̄mo vt sup̄ dictū ē. Scdo etiā dr Chrys. in hom. q̄ ꝓpha q̄s dicit: ꝛ q̄ p̄nūciat de chr̄o. ꝛ q̄ interpretat ꝛ elucidat p̄nūciata. vt doctores chr̄m secuturi. Neq; em̄ vt ait p̄r q̄s interpretari p phetic⁹ sensus nisi p spm̄ ꝓphetie. Posum⁹ aūt oēs has cās in vnū colligere ꝛ dicere: q̄ q̄ via arta ē: cauēdū est a falsis ꝓphis. i. a seductoribus q̄cūq; sint illi. Sc aūt sm Tho. sup̄ Mat. falsi p̄lati q̄ decipiūt ex intētiōe vel effectu malo. ꝛ hypocrite intēdentes ruinā aliq; ꝛ hereticī falsa docētes. Hec ille. Et nota q̄ hypocritaꝝ venenū est valde nociuū. quia sub colore boni oia mala q̄dāmodo persuadet. Ecclīa q̄dē bellū tyrānoꝝ vicit p patiam. hereticoꝝ aut̄ p sapiam. sed hypocritaꝝ bellū vicere nō p̄t: q̄ occultū ꝛ domesticū est. Dic̄ g̃ (Attendite) Nō aūt dr: videte. q̄ tales nō erāt futuri manifesti: sz occulti sub ouina pelle. Nā vt ait Chrys. in ho. Ubi res certa ē aspicit. i. simpl'r videt. vbi aūt incerta ē attendit. i. caute ꝑsiderat. Ite dr: attendite. q̄ firma tutela est scire quē fugias. Nō ār sic dr: attendite q̄i inuito dño diabolus hereses introducat: sed eo p̄mittente. Ne ei nō sine iudicio vult suos subire. iō p̄mittit tentatōes: q̄ ꝓ nō vlt eos p igtantiā p̄ire: iō p̄moner. Hec ille. (a fal. ꝓph.). i. ab oib⁹ q̄ volūt aias a p̄ra te quertere ꝛ p̄cipue hereticis. Et ne dicerēt hereticī q̄ de iudeoꝝ vel gētiliū vo/

Dnica.xvii.post Trini.

ctoꝛib⁹ loq̄t dñs: ī fm Chꝛy. in omel. subdit (Qui veniūt ad vos i vestimēt⁹ ouiū) Quile q̄ppe vestimētū: vt ait: est species chꝛianitat⁹ z simulate religiōis Alīa āt res sic exterminat bonū sic simulatio. Nā malū sub specie celatū nō cognoscit: nō cauet. Hec ille. Ne āt rurs⁹ dicāt heretici: q̄a de veris doctoꝛib⁹: ꝫ pctoꝛib⁹ loq̄t dñs: ī fz eūdē subdit (In trinsec⁹ aūt sūt lupi rapaces) Catholici em̄ doctoꝛes vt ait: z si ꝓt pctā sua fuī carnis dicant: nō tñ dicunt lupi: q̄ chꝛistianos pdere nō querūt.

Doꝛa ꝛ ista vest⁹ ouia sub q̄ lupi. i. heretici abscōdūt ē triplex: sicex moꝛib⁹ lupinis colligit. Pꝛia est simulata locutio: q̄ lupus vt dī in li. de aīalib⁹. aliq̄n fingit voce caninā/ vt credat canis. Et sic aliq̄n heretici fingūt veroꝝ canū. i. pdicatoꝝ ꝓba: dicētes aliq̄ vera/ vt sic p trahāt ad falsa. Ro. xvi. Per dulces ꝫ mones z bñdictiōes seducūt coꝛda inocentiū. Scōa ē simulata ꝙuersatio ī moꝛib⁹: q̄ vt i eodē li. dī: lup⁹ aliq̄n voces hūanas effingit: vt hō credat. Et sic heretici fingūt ꝙuersatiōes hūanā. i. hūilē ac modestā. Tertia ē simulata opatio: q̄ lup⁹ sub vīrētib⁹ foliis se abscōdit: vt pascētes oues deglutiat. Et sic heretici sub foliis bonoꝝ opeꝝ se abscōdūt: que tñ faciūt ī rentōe ꝙuersa: vt hoies electos decipiāt. ij. Tim. iij. Habētes q̄dē specieratē/ ꝓtutē āt abnegātes. Qui āt nō vult lup⁹ diaboli/ ꝫ chꝛi ouis exīstere: debet ꝓba bōa z moꝛes hūanos et opa recta absq̄ oi simulatiōe exercere.

Quātū ad scōs chꝛis tales nob ꝓfūḡ notificat: qō nec̄e erat si eos debuim⁹ agnoscere/ q̄ occulti sūt. Latēt em̄ vt lupi sub ouina specie z veste. Dic ḡ dñs (A fructib⁹ eoꝝ ꝙgnoscet⁹ eos) Sz ꝙ: q̄ dicrū ē q̄ dñs ō hereticꝫ potissime loq̄t. Apō hereticos āt aliq̄n iuenīt bonoꝝ opeꝝ fruct⁹: apō istos āt ō q̄b⁹ dñs loq̄t nūq̄ Ad ꝫ dī fz Aug. ō ꝓ. do. q̄ isti fruct⁹ a q̄b⁹ tales cognoscēt sc̄/ nō sūt bōa opa q̄ isti exīt⁹ ꝓtēdūt. Talia ei cū bono aniō fiūt: sc̄ vestimēta ouiū/ oues regētes seu pregētes: cū ꝙ fiūt malo aio: sc̄ ouiū q̄ dē vestes vt ait: ꝫ lupos regunt. Isti ḡ fruct⁹ q̄b⁹ agnoscimur (vt ait) sc̄ illi ō q̄b⁹ ait apl's Gal. v. Manifesta sūt opa carnis q̄ sūt fornicatio/ imūdicia ꝛc̄. Et intēdit Aug. dicere id qō s. Tho. ōt exp̄sse. s. q̄ sic̄ apparētia opa bōa sūt vestes ouium ita occ'ta opa mala/ sc̄ fruct⁹ q̄b⁹ isti ꝙgnoscūt. Sz si sūt occ'ta/ quō p̄nt dep hēdi: Ad ꝫ ōt s. Tho. q̄ null⁹ hypocrita diu latere p̄t: si prudent⁹ z diligent⁹ oia ei⁹ opa ꝓsideret. Cognoscūt āt maxie eoꝝ mala opa. Pꝛio fm i. Tho. i repētinis. qꝛ tūc fz habitū opank z ñ cauēt. Scōo fm Gꝛe. imo q̄n emergit tribulatio: aut tētatio. Tertio fm Aug. ō s. do. q̄n ꝓse q̄ nequeūt suū ꝓpositū. Qꝛ ḡ difficulter cognoscūt: dñs dixit. Attendite. i. diligent⁹ ꝓsiderate. Tūc em̄ etiā apud hereticos ista cognoscem⁹. Sz ꝙ arguit: q̄ possibile ē ee hereticū q̄ ex ī g̃rātia fallat. z oia opa bōa hēat et occ'ta. Ad ꝫ dico q̄ fm s. Tho. ij. q. xvij. here⁹ sp nascit ex superbia vt alia ꝓcupia. Jō sic̄s hēat bona opa z bonā volūtatē: z solum ex ī g̃rātia errent: iste nūq̄ efficiet formal'r heretic⁹ .i. obstinat⁹. q̄ suaderi p̄t et. z ꝓpr ñ est lup⁹ fz ouis errās. Si tñ possibile est ꝫ aliq̄n ee: raro ē z i pauciorib⁹. Dñs aūt loquit de eo qō i plurib⁹ accidit. Item ꝙ. q̄ fz Bed. ꝫ qō ꝫ dī. A fructib⁹ eoꝝ ꝛc̄. de mānifest⁹ opib⁹ intelligit. de q̄b⁹ licitū ē iudicare. ḡ mō nō sūt dicēda opa occ'ta. Ad ꝫ dico/ q̄ Beda mānifesta ōt nō ea q̄ sūt publica: fz q̄ sūt certa: etiāsi vn⁹ sol⁹ sciat/ nos āt t'lia dicim⁹ occ'ta: nō q̄ nl'i sint certa: fz q̄ ñ sūt publica. Ne ꝙo aliq̄s dicat q̄ ipossibile ē cognoscere t'les: ī fm Chꝛy. rurs⁹ rōnē ab hūano exēplo ponit dī. (Hū q̄d colligūt) homines coloni (ō spi. vuas/ aut ō tri. fi.) q̄l d. Sic spine z tribuli: q̄ ēt sc̄ gen⁹ spiaꝝ ñ p̄nt ꝓducer fruct⁹ bonos: cuiusmōi sc̄ vue z fic⁹: sic ēt n⁹ isti seductoꝛes p̄nt ꝓducer bōa opa/ nisi forte in ꝓspcū hoim appent tm̄ z ñ ꝙe/ nec̄ bono fine fz malo: ī sbdit (Sic ois ar. bōa). i. bōa volūtas (fruct⁹ bonos). i. bōa opa (fac̄) inq̄n tū ē bōa seu i sensu cōpositō (mala aūt) i q̄ntū mala (fruct⁹ malos fac̄) id est mala opa. Sciēdū est aūt q̄ duplex est arbor fructifera. scz in genere nature: vt

ania ex q̄ pullulant potēcie: z gñal'r oē subiectū ex q̄ puenīūt accidētia: z materiales arbores ex qb⁹ ꝓdeūt fructꝰ. Et isto mō ois arbor ē bōa z ois fructꝰ bonus. Alio mō est arbor i gñe morꝫ: z sic volūtas ē arbor. Et sic arbor ē q̄dē bōa i sua natura tā in hoie q̄ i angelo: sꝫ ex sua libertate ꝑt seipam facere malā: sicut ruēdo sibi malū obiectū aut malū finē. q̄ facto oēs fructꝰ. i. oēs opatiōes q̄ ꝑ seipam elicit vl' impat alijs potētijs in q̄ntū ē mala. i. in ordie ad malū obiectū vl' finē: sūt mali. Sciēdū ꝯo ē q̄ aliq̄d dī ipossibile absolute: vt hoiem eē equū z ex suppositiōe: vt rē albā effici nigrā: suppositio q̄ ster alba. Et sic oꝑtꝫ intelligere q̄ sequunt (Nō ꝑt arbor bōa) manens bōa z inq̄ntū bona (fructꝰ malos facere) secꝰ si murek a bōitate. Itē secꝰ inq̄ntū ē nō bona sꝫ mala. Nihil em̄ phibet voluntatē pseuerantē i bonitate habitualī q̄ ad aliq̄d obiectū vel finē: esse malā actu vl' habitu q̄ ad alia: z ecōuerso. Vñ q̄ de fornicatiōe nō penitet: sed venuo intēdit fornicari: ꝑt dare elynaz qđ est bonū ex gñe: sꝫ nō dat inq̄ntū fornicator: z ecōuerso vir mistico⁹ z q̄ ad h̄ bonꝰ pōt loq̄ ociosa. Vñ eodē mō intelligit qđ sequit (nec arbor mala fructꝰ bonos facere) Deinde falsis ꝓphetꝫ cōminat dicēs (Ois arbor). i. ois volūtas seu hō q̄ hꝫ voluntatē (q̄ nō fa. fru. bo. ex ci. z i ignē mittet z ardet) Ubi ꝫ Chrys. due notant pene. s. excidi a regno: z i cludi in gehēna ignis. Vñ ait. Qui cōburit z a regno excidit oīno: q̄ pēa difficilior est: Ustī aūt solā gehēnā exhorrēt: ego aūt casum illiꝰ gl'ie mlto amari orē penā gehēna cē dico. Quis em̄ parvum vl' magnū malū nō suscipet pr̄: vt videat z potiat dilectissimo filio: h̄ ita q̄ꝫ i gl'ia illa putemꝰ. Nō em̄ aliq̄s filiꝰ suauis est pr̄i: vt illoꝝ brōꝝ reqes: z dissoluī z eē cū chr̄o. Intolerabilis pena est z gehēna. Sꝫ sic̄ decēmilia ponat gehēnas: nihil tale dicet q̄le ē a bta illa gl'ia excidere: z odio haberi a chr̄o. hec ille. Cōcludit aūt final'r dñs ex dicta similitudie id qđ i ista parte intendit dī. (Igit a fructu eoꝝ cognoscetis eos.)

Dozal'r heretici z hypocrite q̄ ex veste ouia cognoscī nō ꝑnt: cognoscunt ex fructib⁹ q̄ sūt pcipue tres: vt colligit ex scriptura. Prim⁹ est doctrīa pestifera. Cū em̄ q̄s docet dissona scripture z sctis: nō ē habēdꝰ ꝓ bono: sꝫ est h̄ signū lupi latētꝫ sub pelle ouina Mat. vij. Bonꝰ hō de bono thesauro cordis sui profert bona. Scōs ē vita elata. Nec dico elata patēte: q: tā nō laterēt sub veste ouina: sꝫ elata latēt. Veri ei fuī dī i optib⁹ q̄ gl'iā afferūt q̄rūt latere: hypocrite aūt se fingūt se velle latere: sꝫ latent q̄rūt oēz vīa apparēdi Mat. vj. Exīminat ei tē. Tertiꝰ ē ipia ples. Hec em̄ est gñal' regula phīe: q: oē agēs agit sīle. Vñ g̃ dī q̄ ab aliq̄b⁹ educāt sē viri maligni/inuidi/obloq̄ntes tē. etiā pīes eoꝝ sē sīles. Sapiēti. Ex iniq̄s oēs filij q̄ nascūt testes sē nequie aducrsus parētes suos.

Quātū ad tm̄ chr̄s cōminat nō solū falsis ꝓphis sed oib⁹ chr̄ianis sīl' q̄ facta ꝓsentanea optib⁹ nō hñt: dicēs (Nō ois q̄ dī mihi dñe dñe). i. q̄ mihi ꝓbis honorē exhibet: vera z ñ falsa docēdo (intrabit i regnū celoꝝ) nisi ꝓbis facta cōcordent. Sꝫ ꝯ istā expositiōez arguit Aug. dō f. do. Nā nemo ꝑt dicere dñs Iesus nisi in spūsctō. Ergo ois dicēs chr̄o: dñe dñe: hꝫ spīm̄sctm̄: g̃ intrabit in regnū celoꝝ. Ad h̄ tripl'r rndet. Prio sm Aug. ibi dē. q̄ Paul⁹ accipit dicere ꝓpe. s. q̄ est enūciare voce sm q̄ intellectu ꝯcipitur z amak seu dīsiderak volūtate: dñs aūt hic accipit dicere q̄nalit' ꝓ sola voce exꝑssione: sm q̄ dicēs nec vult nec intelligit plene qđ dī. Scdo sm Hieron. q̄ cū moris sit scꝑturaꝝ dicta ꝓ factꝫ accipe: iuxta illud. Factis aūt negāt: apls de factꝫ loqt z redit ista expositio i idē cū ꝓxi. Tertio sm Amb. dicit: q̄ a q̄cūq̄ dicak veritas est a spīritu sctō. Et intēdit q̄ possibile est vt aliquis loquak veritatē motus a spīritu sancto qui tamē carer gratia spīritus sancti. Non ergo valet ista argumētatio. Dicit domin⁹ Jesus. i. ꝑ dicat de chr̄isto q̄ ipse sit domin⁹: g̃ habet spīritū sanctū ꝓ gratiam ad meritorie operandū: etsi habeat ad vere loq̄ndū. (Sed q̄ facit voluntatē patris mei)

Dñica. viii. post Trini.

Nō ōr aūt volūtatē meā nisi latent: vt pote qz eadē ē pīis z filij. sz ōr pīis mel ſm Chzy. qz h̄ ꝙgruebat auditozib̄: vt p̄ sic crederēt cū eēnt ibecilles (q̄ in ce. est) p manifestatōem spēalem sue glie. Nā illa cozpa tāq̄ nobilissima / arguūt maxiē potētiā z sapiam artificis. ibi q̄q̄ sē ispūs nobilissimi: z ibi se ad fruendū oib̄ bris exhiber. et ibi vt ōr s. Tho. j. pte. q. lxvij. art. iij. glia spirituū a pncipio mūdi incepit in angelis. z glia cozpoz futura īcepit in ipo celo empyreo: qō lucidū est. Tota em̄ cozpalis creatura elucidāda est suo mō: exceptis infernalib̄ ptib̄. Per eēntiā aūt potētiā z pñiam ōs vbiq̄ est. vt hēs. j. q. viij. Qz celū z terrā ego ipleo. ōr dñs Hiere. xxiij (Ipe itrabit in reg. ceł.) Hil. Celestis ei regni iter obia volūtatis dei: nō nūcupat. Hortat̄ q̄liber (patio reptura est. conari oz eē arbor fructuosa: qz bonoz opez fructib̄ q̄s apō chīm adeo magnificat vt eū secū faciat cozregnare. Sz sciēdū est q̄ vt ex pñti euā. colligit triplex ē arbor. Prīa est sterilis q̄ nō fructificat De q̄ ōr. Dis arbor q̄ nō fa. fru. zē. Sūt tres cāe arboris nō fructificāde. Prīma. s. nimia frōdositas foliox. i. ꝟboz. qz. s. hūor q̄ debat in fructs cōuerti: trāsit ad folia. Ista sī ficulnea maledicta a dño. Matth. xxj. Et scōa nimia pceritas. qz hūor ad pla dilarat. Isti sūt magni z plani: q̄ dant vanitatib̄ q̄ debent pauprib̄. Tertia nimia vetustas. Dic aūt Aristo. q̄ si pforet amygdal⁹ vet⁹ hūor in medulla depurat z efficit arbor fertilior. Sic inueterat⁹ in peris debet in suo cozde tria foramia facere. ꝓtritio ois: cōfessionis: z satisfactiōis zē. Secūda arbor est q̄ facit fruct⁹: sed insipidos et malos. De q̄ ōr: mala arbor zē. Sūt aūt nectaria mīra vt hi fruct⁹ fiāt boni. s. labor: trāsplātatio: tps plātationis: z surculus. Nā ſm Aristo. arbores silluestres aliq̄n fiunt hortēses labore. i. cultura. z ſm cundē arbor alicubi infructuosa fructificat alibi. z ſm cūdē plēs plāte plātank in vere inuētutis: pauce in autūno pfecte etat̄: pauciores i hyeme senectut̄: pāucissime in estate male ꝙsuetudis: q̄ feruoze ad vicia fac. Surculus aūt est ꝟbū dei. Tertia arbor est bona: de q̄ ſm Chzy. nascunk gēme bone cogitationū: z flores bonaz delibe rationū: z fructs bonoz operū. Qz ꝟ torū pīsens euāge. pncipalr ad h̄ tendit vt hereticoz fugiam⁹ errores. lō in pñti passu recitare volo hereticos z hereses ſm q̄ ex varijs loc̄ doctrie s. Tho. colligunk. Herez igit vna Sabellij est q̄ in diuis pī est fili⁹ vt nat⁹ de ꝟgine. z spūs scūs vt sctificat creaturā. z hī. iij. q̄ gētiles. c. v. z. vj. Heresis Arrij q̄ fili⁹ dei est minor pīe ſm deitatē: z est creatura ibidē. Alia herez Arrij: q̄ solū pī est in uisibil' oīm creature: z fili⁹ visus est a pphet̄. Jo. xij. lec. vj. Herez ꝑma Ottogenis: q̄ ꝟbū dei nō est ōs eēntialit: sed pticipatiue tm̄. Jo. j. lec. v. q̄. ſſ. est creatura fcā p ꝟbū dei. Joā. j. lec. viij. q̄ aia chīi cū alijs spūalib̄ creatur̄ fuit creata añ cozpa/ z a ꝟbo assumpta. z in fine vnita est cozpi. iij. q̄ genti. c. xxxij. Qz aie create fuert oēs añ cozpa: z diuersis cozpib̄ vnite ſm diuersitatē pcōz q̄ cōmiserūt antecz cozpib̄ vnirent. j. p. q. xxij. Qz sctōz brītudo z dānatoz tam hoīm q̄z demonū dānatio aliq̄n possibiliter t̄minabit. j. p. q. lxxij. Herez eius z Arrij: Qz diuine psone differūt in essentia. j. q. xxxij. Herez ꝑma manichei. q̄ pncipia rez duo sī. Unū bonoz z spirituū tm̄. s. ōs. Alterz qō ē pncipiū malox z cozpalū. s. diabol⁹. ij. dist. j. q. j. q̄ ōs nouī testamēti est pī chīi. nō aūt ōs vetis: z est diabol⁹. Jo. ij. lec. ij. q̄ diabolus natura z nō volūtate est malus. Jo. viij. lec. v. q̄ diabol⁹ est gnātus z hz pzem. Jo. viij. lec. vj. q̄ q̄dā aie sī ex bona creatōe: q̄dā ex mala. ibidē. Qz q̄dā aie sī de suba dei. Joā. xj. Qz libez ar. ad petrū cogit: z illō vitare non pōt. de ꝟi. q. xxiij. ar. xij. q̄ nō lz comedere carnes nec oua: qz natura dei cōmiscet eis j. Timo. iij. q̄ in toto ve. te. nulla est pphetia de chīo. z q̄cq̄d introducit in nouo: de vetī est ex corruptiōe. sup Mat. q̄ ōs est cozp⁹ z lux īfinita. z chīs ē iste sol visibil'. Jo. viij. Qz nō est curandū de fide: sed de opib̄. nec credēdū est su-

pte rōnē. Heb. xij. Q; oēs pīes veter; testi: tam pīarche q̄ pphe fuert mali ꝛ dānati. Jo. x. lec. ij. q charitas/vel gra sel habita amitti nō pt. q̄dlib. iij. q. v. q oē mrimoniū est dānandū. j. Tim. iij. Heref manichei: et montani: ꝛ pscille. q pmissio spūssci nō fuit pplera i apīis sed i eis. lō negāt actus apīox: in q̄b in apīis narrat pplera. ij. ij. q. cvj. Heref Pelagij: q oia dei pcepta sine gra obs uari pñt. j. Lox. xij. q pncipiū bñ opandi est exinob: sed psūmatio ex deo. j. q. xxiij. q hō pt mereri sine gra. ij. dist. xxvij. q pueri chīianox nō pbūt origiale pcrīm: iz baptizāt ppt regnū dei. Jo. iij. lec. j. q pueri ñ baptizati erūt in domo dei: sed nō in reg. Jo. xliij. Heresis Jouiniani: q bō necatio bñ operat. nec pt pctā cōmittere. ij. di. xxvij. q oēs beati sc̄ eccles in pmio. opus. xix. q mrimoniū equat pginitati. ij. ij. q. cly. Heref Restox ij: q in chīo est trīa vna natura dei et hois. j. Lox. ij. q btā Maria nō est mr di. Gal. iiij. Heresis Valētini apō verbū dedit cām creatoi q mūdū crearet. Jo. j. lec. vj. q pncipia rex sc̄ sex. s. pfundū. i. pz: silentiū: intellect: pitas: pbū: ꝛ vita. ex q̄b sc̄. xxx. secta. Jo. j. lec. x. in pn. Heresis Eutycetis: q in chīo est trīa vna natura pposita ex diuia ꝛ humana. Jo. lec. xvij. q corpa resurgētiū ꝛ chīi ñ erūt palpabilia: iz vt vētus. iiij. Ꝛ gen. c. lxxxiij. Heresis Hebiōis: q chīs cōcept⁹ est ex seie viri. iiij. dist. xxx. Heref hebionis fotini cherinti: ꝛ pauli samosaceni: q chīs nō fuit ante mrem: iz pus hō meruit deitatē. ij. p. q. xvj. Heresis gabaonitax: q chīs est pposit⁹ ex natura diuina ꝛ hūana. lō est sp imortalis. q̄dlib. iiij. q. v. Heresis pscianistax q oia fcā hoim etiā chīi certis horis subiecta sc̄. Jo. ij. Heresis theodoti mosuestent: q in veteri testō nihil explle de chīo. Jn plo. sup psal. Heresis Eunomij: q fili⁹ dei est oino dissimilis patri. Joā. lec. viij. Heresis nazarenox: q fides chīi sine opib⁹ leg; moysi nō sufficit ad salutē. opus. iij. Heresis Heluidij q mr chīi nō mānsit pgo post ptū. iij. dist. xxx. Heresis Vigilātij impugnātis vo luntarlā p auptatē. iij. ptra gen. c. xxxj. Heresis desiderij lombardi de secta catharoz: dānant; statū egentiū cū chīo facultatib⁹ relictis. opus. xix. Heresis Wilelmi de scrō amore: q pauptas habitualis est licita: nō aut actualis. ibidem. Heresis paupex de Lugduno: q q̄libet iustus est sacdos: ꝛ q̄libet sacdos iustus. Heb. vij. Heresis grecox: q sci nō vadūt ad gadium vsq; ad die iudicij. iij. ptra gen. ca. xcj. Heresis mōtani: q pphe nō habēt lumē ad iudicandū: sed sūt arrepticij. de pi. q. xij. Heresis incepit apō iudeos: ꝛ venit inter chīianos: q fui dei nō debēt esse serui hoim. Titū. ij. Heref nouacianox: q peccās post baptismū nō pōt resurgere ad gratiam per pniam. iij. pte. q. lxxxiij. Heresis catafrigax: q mulier pōt hīe ordines sacros. j. Tim. iij. Heresis abbat; Joachim: q in diuis essentia generat eentiā. sic de⁹ gnat deū. j. q. xxxix. Heresis Macedonij: q. ss. est mister pīs et filij. Rom. viij. Heresis Simonis magi: q gra spūssci est venalis. ij. ij. q. c. q mōs est fact⁹ a quadā supna ꝓtute: non a deo. ibidē. Heresis petri albatalaret. q ōs nō pōt facere: nisi q facit ꝓter ordinē iusticie ꝛ sapiētie eius. vel q: agit ex necessitate nature. de po. q. j. arī. v. Heresis articlinitax: q in sacro eucharistie matia offerēda est panis ꝛ caseus iij. q. xliij. Heresis catafrigax ꝛ pecianozū: q in eodem offerēdus est panis ex pueri sanguie cōfectus. ibidem. Heresis Aquarioz: q in eodē aqua offerēda est sine vino. ibidem. Deum nō esse auctoꝛē omniū bonox est hereticū. Da. q. viij. Deū nō videri per essentiā a beatis est hereticū. ij. dist. xxxij. Jn deo esse cōpositionē vel accidens: vel aliq̄d prēter deuz esse eternū est hereticū. de po. q. viij. q aliq̄d sit non creatoi/neq; creatura est hereticū. de po. q. viij. Diabolum nō esse factū per ꝓbū dei est hereticū. Jo. lec. vj. Omia redire eadē nūero post mltā tpa est hereticū. iij. Ꝛ gen. c. lxxxij. Dimensiones sacramētales esse eccles dimēsionib⁹ corpis chīi est hereticū. opus. xj. Fuisse aliquid in Adam

nō infectū originali pcō: exq̄ formatū sit chr̄i corp⁹: est hereticū. Jo.iij. Brāz Mariā nō eē mr̄ez dei ē hereticū.iij.q. xxxv. Melchisedech fuisse filiuz dei est hereticū. Heb.vij. Gratiā dari ex meritis: ē hereticū. Wa.q.viij. q⁹ act⁹ meritoz⁹ nō excedat facultatē nature: ē hereticū. Virtu.q.ij.q⁹ angeli aliq̄d creent: ē hereticū.ij.di.xvij. Anias descēdere a ꝓpar⁹ stellis: ē hereticū. opus.xxvij Nō oēs eē obligatos obedire pape: ē hereticū.opus.xix. Episcopū nō differre a simplici sacerdote: ē hereticū.ij.q. clx xvij. Aliq̄d i sacra scptura eē falsū: ē hereticū. Jo.xij. Q⁹ hō ñ resurgat idē numero: ē hereticū.iij.dist.xlvij. Q⁹ hō mouek de neēitate ad aliq̄d eligēdū: est hereticū. Wa.q.vj. q⁹ melio⁹ est i secto manere. z optō pierat⁹ vacare ꝯ intrare religiōez: ē hereticū z diabolicū. q̄dlib.iij.q.v. Votū vel iuramētū de aliq̄ bono posse sine pcō dimitti: ē hereticū. q̄dlib.iij.q.v. Omne iuramētū eē pctm: ē hereticū.ij.di.xxix. Nō eē pctm illud qđ ē ꝺ ꝓceptū dei: est hereticū. q̄dli.iij. q.v. Negare ꝓuidentiā dei circa ista inferioza: est hereticū.j.q.viij. Fornicatiōnē simplicē nō esse pctm: ē hereticum. q̄dlib.iij.q.v. Omnē actū mr̄imonij ꝯ esse pctm: est hereticū.iij.di.xxvj. Aliquē descēdere ex Adā p cōmixtionē viri z mr̄ier⁹: z nō ꝺtrahere originale peccatū: est erroneū.xij.q.viij.arti.iij.

Dnica.ix.post Trinitatē. Ter.euāg. Lu.ca.xvi.

Homo q̄dā erat dines q̄ habebat villicū: z h̄ dif famat⁹ est apud illū q̄si dissipasset bona illi⁹. Et vocauit illū z ait illi. Quid hoc audio de te: Redde rationez villicatōis tue. Jam em̄ nō poteris villicare. Ait aūt villicus intra se. Quid faciaz: quia dñs me⁹ aufert a me villicatōez. Fodere nō valeo: mēdicare erubesco. Scio quid faciā: vt cū amotus fuero a villicatōe recipiant me in domos suas. Cōuocatis itaq̄ singulis debitoribꝰ dom̄ni sui dicebat primo. Quantuz debes domio meo: At ille dixit. Centuz cados olei. Dixitq̄ illi. Accipe cautionē tuā z sedē cito z scribe q̄nquaginta. Deinde alio dixit. Tu vo quantū debes: Qui ait. Centuz chozos tritici. Ait illi. Accipe litteras tuas et scribe octogīta. Et laudauit dominus villicum iniquitatis q̄a prudenter fecisset: quia filij huius seculi prudētiozes filijs lucis in generatione sua sunt. Et ego dico vobis. Facite vobis amicos de māmona iniquitatis: vt cuz defeceritis recipiāt vos in eterna tabernacula.

Homo quidam erat dines: q̄ habebat villicum z ē Luc.xvj. In p̄senti euāgelio ꝓmenk tria puncta: que sunt Dura exactio/ Astuta cautio/ et Amplectenda conclusio.

Quātū ad p̄mū tāgit exactio: quam dñs fec̄ a villico sup rōe reddēda. Et qz euāgeliū pabolicū ē: lr̄alē sensū oportz ex metaphoꝛica exactōe suscipe. Dr̄ g̃ (Dixit ies⁹ discipul⁹ suis pabolā hāc) Quid ār sit pabola: z q̄re dñs pabolice loquebat: habes dñica vlti. p⁹ epi. (Hō q̄daz erat dines) Iste fz Chr̄y. est de⁹ q̄ ē dies i thesauꝛ⁹ corpalib⁹.ij. Cor.iij. Pro nob⁹ egen⁹ fact⁹ ē: cū eēt dines. Et spūalib⁹. Eph.ij. De⁹ aūt q̄ dines ē i misericordia. Et celestib⁹. Ps. Glia z diuitie i domo ei⁹. Vel fm alios ē chr̄s. Sz sive de⁹ sit sive chr̄s: sol⁹ ē diuitiaꝝ dñs Nos ei ñ dñi: sz dispēsatoꝛes eaꝝ sum⁹: tō subdit (Qui hēbat villicū). i. hoiem cui diuitias de⁹ dedit: fm Theop. Et h̄ chr̄i villic⁹ fm Gozrā est tripler. i. plactus in spūalib⁹: z pnceps in rpalib⁹: z q̄ liber chr̄ian⁹ in vtrisq̄. Est autem fm

Beda ⁊ Hiero. villicꝰ ꝓprie ville gubernatoꝛ. Yconomꝰ aũt pecunie ⁊ frugum ⁊ oim q̃ hz dñs dispẽsatoꝛ est. Ex q̃ ptz q villicꝰ ẽ qđ nos castaldũ dicimꝰ: qi ville custodẽ: iconomꝰ aũt ẽ factoꝛ vulgariter dicꝰ. Sumit aũt h villicꝰ ꝓ iconomo: vt ot mgr hist. (Et h diffamatꝰ est apd illũ). s. dñm suũ (qsi dissipasset bona illiꝰ) expẽdẽdo i vanitatib⁹. Theo. Cũ nõ exercemꝰ dispẽsatiõez opũ ad libitũ dñi: sz ad ꝓprias illecebras: cũ ipis abutimur: criminosi villici sumꝰ. Hec ille. Diffamat aũt hõ apd deũ: ñ qi ageli vl hoies annũcient deo occulta crimina q̃ lateãt eũ: sz qz hõ ẽ cã sine q̃ nõ q deus ista nouerit dũ facẽ eẽ qđ deꝰ scit esse factũ. Si em hõ nõ peccaret: deꝰ nũq̃ sciret eũ peccare. Et qz hõ ꝑt peccare ⁊ nõ peccare: põt ẽt facere q deꝰ sciat vel nesciat suas iniq̃tates: ⁊ h loq̃ndo absolute. Supposito tñ q deꝰ sciuerit aliquẽ peccaturu: iã iste nõ ꝑt facere q deꝰ hoc nesciat. Sz tñ nõ ẽ necesse q deꝰ sciuerit i ꝓteritũ: qz nihil apd deũ trãsit: vñ semp ẽ liber in sciẽdo vl nõ sciẽdo. Vlt̃ de his Lapideolũ. j. di. xl. ⁊ ifra i q̃stionib⁹. Et nota q ista diffamatio vl accusatio fit mlt̃plici testimonio. Prio re/motu ꝓscie. Ro. ij. Testimoniũ reddẽ. tẽ. Scdo cuidẽtia operꝝ. Gen. xlij. Clamoꝛ sodo. ⁊ go. tẽ. Tertio clamoꝛe vicinoꝝ. puerb. xj. Qui abscõdit frumẽta maledicet i pplis. Quarto grela paupeꝝ pene occisoꝛ fame. Gen. xlij. Vox sanguis fris tẽ. (Et vocauit illũ ⁊ ait illi. Quid h audio de te:) Vocat autem dñs villicũ fm Chrỹ. q̃n cũ rioꝛe moꝛtz ꝓcurit ⁊ reph̃dit eũ ꝑa ꝓscia ỏ rebus male ꝓsũptis: vñ ait. Quotidie rlia per effectꝰ nob exclamat dñs: ostẽdẽs fruẽtẽ i meridie sospitate: post q̃ vespascit exanimẽ: ⁊ aliũ inf prandia expirãtẽ: et diuersi diuersimode ab hac villicatiõe discedimꝰ. Hec ille. (Redde rõnẽ villicatiõis tue). i. reddes i tpe moꝛtz. Tũc em ex toto amouek hõ ab admistratiõe tpaliũ. Quilibet em villicꝰ reddet rõnẽ de igressu ad id qđ habebat dispẽsare: ⁊ de ꝓgressu ⁊ de egressu. Et ꝯdem si sit plat⁹: dicek illud Dat. xxij. Quo huc intrasti: Quis te introduxit: virtus aut dolus/de⁹ aut diabolus/gra vl numus/caro vel spũs: redde g rõnẽ si per fraudulẽtiã aut violentiã: aut pecuniã aut carnalẽ lineã intrasti ad locũ sincerit⁹ ⁊ libertatis ⁊ gratitudinis ⁊ spiritualitatis. Et de ꝓgressu: quo vixit q̃ ad se ⁊ alios. Hiere. xlij. Vbi est grex q̃ datꝰ ẽ tibi: Et ỏ egressu. quo. s. i tota vita se ꝓpauit ad moꝛtẽ. Deut. xxx. Vtinã saperẽt ⁊ intelligerẽt ac nouissima ꝓuiderẽt. (Jam em nõ poteris villicare) .i. bona tpalia dispẽsare. Hã post moꝛtẽ si aia est separa nõ vtiq̃ tpalib⁹: sil̃r nec q̃ si reassumpserit coꝛpꝰ: quia ille statꝰ sz resurrectiõis nõ est anial̃: vt tpalib⁹ egeat ad victũ aut vestitũ. Sciendũ est aũt q villicare fm antiquos dictũ est: modo aũt villicoꝛ dicit.

Moꝛal̃r iste villicꝰ quẽlibet hoiem scat cui deꝰ curã ville. i. ꝓprij coꝛpis cõmisit ⁊ virtũ aie. vt hec exercẽs dño fructus bonoꝝ opeꝝ reddat. Hoc ãt i pñti tm̃mõ vita facere pt: ñ i futura. Chrỹ. post trãsmigratiõez hinc factã nõ ẽ tps operãdi. Vlta pens hz exercitiũ mandatoꝝ: futura ꝙ solatiũ. Si nihil opatus es h. frustra i futuꝝ curas. Sz nec mẽdicãdo ꝓficies. Hui⁹ indicij sẽ ỹgines fatue: q̃ imprudẽter a prudẽtib⁹ mẽdicauerit: sz reuerse sẽ vacue. Quilibet ei suã ꝓsatiõez vt tunicã iduit. Nõ est aũt exuere nec cãbire cũ alio. Hec ille.

Quãtũ ad scdz tãgit quõ villicꝰ fuit caut⁹: cũ dr (Ait ãt villicus). i. hõ vitues ⁊ malꝰ (ira se) timoꝛe moꝛtz dante ꝓsiderare ỏ futurz. (Quid facia. qz dñs meꝰ aufert). i. vult auferre vel auferet cito (a me villicatiõez). i. vsũ diuitiarũ meaꝝ: q̃i dicat. Quid erit ỏ me cũ vita ista fuerit t̃miata: ⁊ deũ ꝓ male dispensatz fact̃atib⁹ iimicũ habebo: (Fodere ñ valeo). i. ꝓprijs nature mee viribꝰ ñ posum mihi de salute post moꝛtẽ quidere (mẽdicare) a religiosꝰ ⁊ fuis dei gratz petendo spũalia suffragia (erubesco) Erubescet ei diues nisi sit stultꝰ velle a religiosis obtinere sue aie ꝓsolatiõem: ỏ subsidia tpalia ꝓ vita coꝛpali coꝛ sustẽtanda nõ exbibet. Stratim aũt q diues

ita ꝓsiderat nō deest celestꝭ ispiratō: vt bonū ꝓsiliū sumat: vñ seqꝝ (Scio) dō. s. intrinsec⁹ inspirāte ⁊ adiuuāte (qd facia) dū ē tps villicādi. Cogitat em̄ p diuitias qb⁹ male vtēdo adqrebat dānati onē: dādo ex eis el'ynas paupib⁹ eternā adqrere salutē: vt pauꝑes eū recipiāt. i. sint ei causa qꝝ recipiat in vita etna: vñ ait (vt cū amor⁹ fuero a villicatiōe) ī die ratiocinij. i. mortꝭ (recipiāt me) ipi pauꝑes: meis copijs recreari (i domos suas). i. in celestes māsiones: q̄ paupeꝝ fuit q̄ in hac vita mala suscipiūt: vt Lazar⁹ de q̄ Lu. xvj. hī. Jn has āt domos pauꝑes diuitē misericordē suscipiunt duplicit. Prio sm Chry. inq̄ntū coram iudice ꝑbent testimoniū ō diuitꝭ bonitate: nō vocib⁹: sed ostensiōe bonoꝝ. Alio mō: qz meritis ⁊ oꝛonib⁹ eoꝝ de⁹ aliq̄n de ꝓgruo diuiti ꝓrritiōez ⁊ gr̄az largit.

Ad intellectū ꝓo sequēti sciendū est qꝝ similia nō opoꝛtet i oib⁹ esse similia. Vñ qz ꝑabola est silitudo nō opoꝛtz: vt dic̄ Aug. i parabolis oia significatiue sumere ⁊ scrutari. Que q̄ sequūt ō conuocatiōe debitoꝝ dupl'r exponi possūt. Uno mō vt dicat qꝝ nō est silitudo iter villicū istū ⁊ diuitē q̄ ad oia: sz solū quo ad hoc qꝝ sicut ille p diuitias adqsiuit sibi mansiones i aliena domo: ita iste. Alio mō vt silitudinē q̄ ad oia fere excogitemus ⁊ dicam⁹: qꝝ vt ōt Chry. nihil ē nr̄z sed omia sūt dicti ōis diuie. Hec ille. Et h aūt sequit: qꝝ illi quos debitoꝛes nostros dicimus sint pncipaliter debitoꝛes dei. Sunt aūt debitoꝛes nostri inquantū nos sumus iconomi ōi. Dieus q̄ timens mortē ⁊ volens sibi ꝓuidere: statuit pauꝑib⁹ facere miscōiaz dando elemosynas: vel quod idem est relaxando debita. Jdeo dī (cōuocat⁹ itaqꝝ singulis debitoꝛib⁹ dñi sui) id ē q̄ debebāt sibi tanq̄ iconomo dei dicebat ꝓmo (Quātū debes dño meo?). i. mihi q̄ sū dispensator dñi mei. (At ille dixit. Cētū cados olei) Hoc exemplū gr̄a posituz est. Sic aūt dicit Beda cadus grece: latine amphoza dicit ꝓtinens vnas tres .i. tria quarraria. Uñ vt alij dicūt ē idē qō barrile. (dixitqꝝ illi. Accipe cautōez tuā). i. libꝝ rationiū: in q̄ cauet a decem ptione (⁊ sede cito ⁊ scribe quinq̄ginta) Dicit aūt cito: sc̄ans qꝝ pmpte el'yna sit exhibenda. (Deinde alio dic̄. Tu vero quantū debes? Qui ait. Centū chozos tritici) Licz aūt chozus multa significet: vtputa mītitudinē psallentiū ⁊ q̄n dam ventū. tñ hic sumit̄ ꝓ mensura decem modioꝝ (Ait illi. Accipe līras tuas ⁊ scribe octoginta. Et laudauit dñs villicū iniq̄tatis) nō ō sua iniq̄tate: q̄ pus male diuitias cōmissas expēdebat: sz ō sua ꝓudentia ⁊ sagacitate (quia ꝓudēter fecisset) ꝓ se ⁊ nō ꝓ domino. Sumit aūt sm Origenē prudētia h̄ ꝓ astutia ⁊ callidit̄rate: ad malū iclinatoez habente. Sciendū est aūt qꝝ hic est dissimilitudo inter materiale ⁊ spūalem villicum. qz materialis fuit iniqu⁹ dupl'r sz dissipando bona domini sui: ⁊ debitoꝛib⁹ siue eius auctoꝛitate relaxando. Spiritualis aūt est iniqu⁹ ꝑmo modo tm: sed scōo modo est iniquus sed misericoꝛs. Licz em̄ ea q̄ sunt diuitis sint dei: tñ pōt ea libere pauperib⁹ relaxare: qa domin⁹ hoc gratū habet. Sic aūt dicit Aug. de ꝓsensu euangelistaꝝ ⁊ mgr̄ hi storiaꝝ intendit domin⁹ inferre, qꝝ si iniquus villicus callide sibi ꝓspicies: laudari potuit a decepto domino. q̄nto magis qui sine iniq̄tate ⁊ damno domini sui has diuitias pauperib⁹ largiēdo sibi amicos facit poterit laudari. Jō aūt ꝓudenter fecit villic⁹. (qz filij huius seculi). i. qui huius seculi opa sectant sm Bedā. vel (qō idē est) q̄ querūt q̄ sibi cōmoda sūt in terra sm Theo. Dicunt āt mali: filij hui⁹ secli Prio: quia huic seculo se ꝓfoꝛmāt ꝓtra illud Roma. xij. Nolite ꝓfoꝛmari. cē. Scōo: qz in secularib⁹ se occupant. ij. Timo. ij. Nemo militās cē. Tertio: quia in h̄ seculo hereditarē desiderāt. Titū. ij. Abne. omnē impietē. et secularia cē. Quarto: qz seculū diligūt cum dicat Jaco. iij. Qui em̄ voluerit esse amic⁹ cē. Boni aūt dicunt filij lucis Prio: quia faciūt opera lucis. ad Eph. v. Fructus lucis in omni bonitate. Secundo: qz habent conuersationem lucis Roma. xiij. Abūciam⁹ opera tenebraꝝ

Tertio: qz sūt amatores lucz. qz q̄ male agit odit lucē. Jo. xiij. Ergo a ꝫrio sen su ꝛc. Quarto: qz st heredes lucz. Tob. xiij. Lucida splēdebis ꝛc. (Prudētiores filijs luc̄z). i. his qui spūales opes ptrahūt ētāt fm Theo. (in generatiōe sua sunt) id est in genere suo fm Origenē. Non em̄ sunt prudētiores simpliciter: sed in malo sunt prudentiores q̄ isti in bono Theo. Jnuenimur aūt i humanis q̄dē administratiōib⁹ prudēter ꝓpria disponentes: ac sūmope satagētes: vt si desim⁹ ab administratione: habeam⁹ vite refugiū. Cū ꝫo dispēsare debem⁹ diuina nō p̄meditemur q̄ nobis postmodum sunt futura. Hec ille.

Horat'r exēplo illi⁹ villici: q̄libet dz meditari se reddituꝝ rōnē dño suo: atq; semetipm diligēter discutere ꝛ secū meditari q̄d fact'r⁹ sit. Et q̄dē si p̄t facere .i. multa bona opa exercere: seruiēdo dō: de reb⁹ corpe ꝛ aīa. h̄ faciat exēplo formice: que grana primo ꝯgregat in esta te siue messe: ꝛ sēdo ea ꝓfert ne germinent sub terra. Vnde nō dicit solū formica quasi ferens: sed etiā q̄si ferās micas. Tertio ea decorticat eadem causa: vel vt sapiant magis. Et q̄rto si fuerit humectata exponit soli ne putrescant. Estas vel messis est tēp⁹ p̄sens hac ratiōe. qz possum⁹ laborare non hac rōne qz colligim⁹: qz sic estas ē vita btā. Per fodatio est auditio ꝙbi dī q̄ō est gladi⁹: qz sine eo opa bona putrescendo germinār: ꝛ pdūt meritū suū boies dū labunt in putredinē pcti. Decorticatio ē expurgatio pctōꝝ. Siccarē ꝙo ad solē est iugiter intueri vitā Jesu chr̄i: cui⁹ intuit⁹ siccat hūlditatē affect⁹ terrenoꝝ. Si ꝙo nō p̄t fodere ꝛ erubescit mendicare: tā vacet elemosynis q̄ntū p̄t: dando bōa dñi sui. i. sibi a dño suo cōmissa. Nā sic faciēdo puider sibi in vita: qz el'yna est ignis expurgās facinora. Eccl. xij. Sic in sereno glacies: soluent pcta tua. Et i morte: qz aīmā associat. Amb. Nō sūt hois bona q̄ secuz ferre nō p̄t: sola misericordia comes est defunctorū. Et post morte: qz liberat ab inferno. Tobie. iij. Elemosyna nō patit aīmā ire in tenebras. Quantū ad tertiū ponit ꝓclusio quā oēs debēt implere saltē volūtare si q̄ actu nō possunt vt pauperes. De hac v. Bre. in li. moral'. Et q̄ in sua manu homines post mortē q̄cq̄ inuenīār: eis aī mortē suā dī: diuitias suas in q̄ mālibus ponant: cū subdit (Et ego dico vob: facite vob amicos de māmona iniq̄tatis.) Hec ille. Est aūt mammon demon q̄dam de diuitijs tentās. Jnde dī māmona hebraice: qđ latine fz Aug. sonat diuitie. Dicunt aūt diuitie māmona iniq̄tatis m'tipl'r. Vno mō fm mgr̄m hist. qz de iniq̄tate colligi solent. Vñ vt alt vulgata sententia dicit. Omnis diues aut iniqu⁹ aut heres iniq̄. Alio mō fm eundē: vt diuitie iniq̄tatis dicant q̄s tenemus ꝫ eq̄tatem quā primo debemus ille. s. q̄ nobis sūpra necessitate superflua sunt. Tertio fm Aug. de ꝫsen. euāgeli. dicunt diuitie iniq̄tatis: qz solis iniq̄s sūt diuitie. Justi em̄ ꝛsi ista possideant tñ diuitias nō hūt nisi celestes. Quarto p̄t sic dici: qz sūt interdū iniq̄tatis occasio. Vñ dic̄ Amb. Sic diuitie impedimēta sūt reprobis: ita pbis sūt adiumēta ꝓtutis. Hec ille. Quinto qz interdū illicito actu vel affectu adq̄runt: vt puta p meretriciū: q̄uis ipe tunc licite pcipiant. Qualitercūq; aūt dicant dūmō non dicant iniq: qz iniusto titulo renent tanq̄ aliene res de q̄b⁹ certū ē cui⁹ sint: de eis p̄t ꝛ dz el'yna fieri. Quidaz tñ vt testat Aug. ꝛ mgr̄ hist. ista male intelligēres rapiūt vni vt largiant alii: nō itelligētes q̄ q̄ offert sacrificiū ō substantia paupis: ac si victimet filiū i conspectu patris. (Vt cū defecerit⁹) p mortē (recipiāt vos i el'na tabernacla) Hoc aūt dupl'r intelligit. Vno mō vt nri receptores sint ipsi pauperes: q̄s amicos p el'ynas facim⁹. Et sic videt intelligere. Aug. ꝛ Chry. Recipiūt aūt isti nos in eterna tabernacla dupl'r vt dictū est. s. testimoniū reddēdo p diuite misericordē. ꝛ etiā suis meritis et p̄cib⁹ iuuando si beati sunt ꝛ iusti. Alio mō fm Amb. intelligit vt recipiant nos non ipi pauperes sed angeli ꝛ sancti patrie: q̄ efficiunt nob amici dum paupes miseremur

Dñica .x. post Trinita.

Sz quō scti suscipiūt anias: Dico q̄ suscipiūt p̄mo coassistēdo deo suscipienti tanq̄ amici: z gaudēdo de suseptione. Scōo: qz in ipa hora mortz adsūt angeli. vt de lazaro sup̄ patuit. z anias ad celū deferūt/ vel saltē associāt vt letitiam oñdant: z vt a demōib⁹ defensent. Tertio: qz allegāt merita q̄b⁹ aīe sunt digne suscipi: z p eis ferūt testīom. Sed q̄rit Que z vbi sīt ista tabnacla: Nō ei pñt esse in celo: qz eēt foraminib⁹ plenū: qō ē irrōnabile. Ad h̄ dico q̄ sm doctrinam scrō̄z: z p̄cipue scti Tho. in mlt̄is locz: celū est incorruptibile: z ñter nō frangibile. ideo btm̄ corpus nō diuidet ipz celū: sed sine diuisiōe penetrabit: ita q̄ duo corpa erūt simul. vt idē dic̄ in multis locis. Nulla igit̄ erit actualis superficies celi infra cōcauam z conuexā eius: sed in potētia tm̄. Tabernacl'm g̃ cuiuslibet scti p̄ntū est ipa superficies potētialis in celo: quā imaginamur eēlem superficiei corpis eius. Pro h̄ vide Lapideum. ij. dist. ij. Tabernaculū aūt cōe est ipa superficies celi cōuexa. Erūt aūt ista tabernacula vicinioza aut remotioza a loco seu tabernaclo in q̄ est chr̄s sm differentiā meritoz. vt dr Joā. nider. Vñ in celo post resurrectōez erit etiā corpalis ordo. Sz dubitat vbi erit sedes regia chr̄i: vt circūquaq̄ scrō̄z corpa possint assistere: Dico p babil'r q̄ erit in ea pte celi q̄ est sup̄ Hierl'm siue montem oliueti: vbi est passus: z vñ ascendit: et vbi iudicabit. Hec g̃ tabernacla p elemosynas chr̄s vl't nos asseq. Cirl. Sic g̃ docebat chr̄s affluentes diuitijs summope diligere amicicia paupez: z thesaurizare in celis. Hec ille.

Vozal'r saluator in h̄ euange. docet nos amicicia facere. Dicit ergo p̄mo q̄ amicicia faciam⁹. Sed aliq̄n est amicicia bonoz cū bonis: q̄ sola est vera amicicia sm Tul. Sed tñ opz obſuare hec q̄ obſuant q̄ volūt argentū p alchimiā incorpare cū auro/ impediēntia verā vnionem. s. venenū. i. supbiā: z pulueres. i. cupiditatē: z būiditates. i. obscena: Aliq̄n est bonoz cū malis z ecōuerso: q̄ est piculosa bonis: licz aliq̄n malis sit fructuosa: qz corrūpunt in vita. inq̄nant in sscia. z offuscant in fama. Sic vinū sz Ehzy. sup̄ Mat. corrūpit ab aceto: nō ecōuerso. z lutū farinā coinq̄nat: nō ecōuerso. z aurū pallescit argēto: nō ecōuerso Tertia ē maloz cū malis: q̄ raro cedit in bonū. Scōo docet quō eā faciam⁹: qz de māmona inīq̄tatz. i. dando magis q̄ accipiēdo si possibile est. Nam amicicia tanto est pfectioz/ q̄nto diuio amozis silioz: q̄ nō est gr̄a accipiēdi: sed dandi. Deꝰ em̄ opat̄ p̄t suā bonitatē coicandā non aūt acq̄rendā/ cū eā habeat: neq̄ p ficiendā/ cū sit infinite pfecta. Vñ sm Auicen. solꝰ p̄mi p̄ncipij actio est mere liberalis. qz ois creatura opando intēdit suā pfectionē acq̄rere vel augere: licz nō sp̄ intēdat cōmodū corpale. Tertio oñdit p̄t q̄d sit facīēda cū paupib⁹: qz vt cū defecerit̄z/ recipiāt vos in eꝰna tabernacla: q̄. s. nos edificam⁹ eꝰnis. Vbi nota q̄ aliq̄ sibi edificāt domū in inferno: vt valde mali. Quidā in celo: vt valde boni: edificantes auro amozis dei: z argēto amozis p̄imi: z lapidib⁹ p̄ciosis bonoz opez. Quidā ꝼo i celo sūt z i purgatorio: vt mediocrit̄ boni. Edificāt aūt in purgatorio de lig̃/ feno/ et stipula. vtz. j. Coz. iij. Per q̄ q̄dē g̃dus pctoz designāt igne purgatorij purgnandorum.

Dñica decima post Trinit. Textus. euāge. Lu. xvi.

Cum appropinq̄ret dominus hierl'm videns ciuitatē fleuit sup̄ illā dicens. Quia si cognouisses z tu. Et q̄dez i hac die tua q̄ ad pacē tibi: nūc aūt abscōdita sunt ab oc̄lis tuis. Qz veniēt dies i te: z circūdabūt te inimici tui vallo: z circūdabūt te z coāgustabūt te vndiq̄z: z ad trā p̄sternēt te z filios tuos q̄ in te sūt. Et nō relinquēt i te lapidē sup lapidē: eo q̄ nō cognouerit tps visi

tatõis tue. Et ingressus in tẽplũ cepit eijceere vendẽtes in illo⁊ emẽtes: dicens illis. Scriptũ est: qz domus mea dom⁹ oꝛonis est: vos autẽ fecistis illã spelunca latronũ. Et erat docẽs quotidie in templo.

QUm appꝛopiquasset Ieſus Hieruſalẽ ꝛc. Luc. xix. Sic ꝺꝛ in lib. mitrali: pñs euãge. mẽſe Auguſti recitat: qz in mẽſe tali citas hierl'm ꝑus a Nabuchodonoſoꝛ rege Babylonis: ⁊ poſt a romanis euerſa eſt. In eo aũt tangũt tria pũcta q̃ ſunt: Coꝛdialis cõpaſſio: pphetalis ꝓmonitio: ⁊ moꝛtalis occaſio.

Primũ igit eſt quõ chꝛs huic ciuitati cõpaſſus eſt. Et q̃ ad Ierl'm q̃dez ſenſum ſciendũ eſt q⁹ iſte aduentus dñi ad hierl'm: eſt ille in q̃ cũ ramis oliuaꝝ/ et ꝑpli clamoꝛib⁹ intrauit. vt ꝓz ex euãge. Mat. xxj. ⁊ Lu. xix. Ad intellectũ g̃ ꝑſentis euãgelij ꝑſupponũt oia q̃ ſcꝑſi mus in ꝓma dñica de aduen. dñi. Cũ g̃ dñs deſcẽdens de mõte oliueti cũ tanta gl'ia/ ciuitati ꝓpinq̃ſſet ⁊ vidiſſet eã: ex cõpaſſione fleuit. Nota q⁹ chꝛs legit fleuiſſe pluries. Pꝛio in naritate ſua. iuxta illõ Saꝑ. vij. Primã vocẽ ſil'em oibus emiſi plozans. Scõo in Lazari ſuſcitatiõe. Joã. xj. Et lachꝛymat⁹ eſt ieſus. Tertio in hac ſolenni proceſſione. Quarto in ſua paſſione. Heb. v. Cum clamoꝛe valido ⁊ lachꝛymis ꝛc. Hec ſt q̃ttuoꝛ flumia q̃ de ꝓadiſo ꝓdier̃t Gen. ij. ad totũ⁹ mũdi ablutõem ⁊ refrigeratiõnẽ: fecundatõez ⁊ potatõez. Sed videk q⁹ h̃ incõgrue fleuerit. qꝛ ſm ps. Letabit⁹ iuſtus cũ viderit vindictaz. Ad h̃ ꝺꝛ Goꝛ. q⁹ cũ pctõꝛes affligunt / licz ſit cõgaudendũ ẽctati puniẽtis: rñ etiã eſt flendũ ꝓpatiendo nature patiẽtis. Vel vt idẽ ꝺꝛ: licz flere ꝓ piclitãtib⁹: ſed pꝛo dãnatis ſam piclitatis cõgaudendñ iuſticie ⁊ ẽctati diuine ꝝ eoꝝ ꝓtinacẽ maliciã. Nota etiã q⁹ ciuitas tota videri poſſat ex ipo mõte oliueti q̃ ad edificia: ſz chꝛs ei appꝛopinquãs alik eã vidit: puta qꝛ vidit hoies cĩtat⁹ in ſpectaclis letos: q̃s breui ꝛpe nouerat ſua mala deploꝛaturos. Greg. in ho. Fleuit pius redẽptoꝛ ruinã ꝓpꝛie ciuitat⁹: quã ipa ciuitas ſibi nõ cognoſcebat eſſe venturã. Hec ille. Cirll. Miſerebak illoꝝ chꝛs: q̃ oẽs hoies vult ſaluari. q̃ nob nõ patuiſſet niſi ꝓ aliq̃ hũanũ fierent euidẽs. Effuſe ei lachꝛyme ſt̃ ſig̃ triſticie. Hec ille. Seq̃t. (dicẽs. Si cognouiſſes et tu) ſ. fleres mecũ o hierl'm: q̃ mõ qꝛ tua futura mala nõ noſti/ leꝛaris. Sciendũ aũt q⁹ nr̃a ſt̃ q̃b⁹ ad libitũ vti poſſum⁹. Dies g̃ ꝺꝛ nr̃a ⁊ nõ dei: in q̃ cõplemẽtũ habem⁹ ꝓpꝛie volũtatis in voluptatib⁹ ⁊ vicijs. Hierl'm g̃ in tali ſua die hẽbat ea q̃ ꝓtinebãt ad pacẽ ei⁹ ꝛpalem: diuitias. ſ. ⁊ delitias: ⁊ mũdanos honoꝛes. Vñ ſubdit. (Et q̃dẽ in hac die) nõ ꝺꝛ: in h̃ anno. vt oñdat ꝛpis bꝛeuitatẽ (tua) in q̃. ſ. tuã cõples volũtatẽ o hierl'm: habes (q̃ ad pacẽ tibi). i. ad tuã ꝓtinẽt pacem. Vel alit. O hierl'm (et q̃dẽ in hac die tua) leꝛar⁹ (q̃) dies (ad pacẽ tibi) eſt. Cauſa ꝯo pñtis leticie erat ignꝛãtia futuri mali: qꝛ. ſ. nõ ꝓſiderabat offenſaz dei ꝓteritã: ⁊ ꝓſentẽ: ⁊ futurã q̃ ad moꝛtem chꝛi. ⁊ ꝓpter etiã non cogitabat ſui deſolatiõnẽ q⁹ peſte/ fame/ ferro / ⁊ flãmis euertẽda eſſet. Jõ ſubdit (Nũc aũt abſcon. ſũt ab ocu. tuis). ſ. futura mala. Greg. Si a coꝛdis ei⁹ oc̃lis mala q̃ imĩnẽt abſcõdita nõ fuiſſent: leta in ꝓſentib⁹ ꝓſpis nõ fuiſſet. Hec ille.

Quantũ ꝯo ad ſenſuz allegoꝛicũ ſciẽdum eſt q⁹ hierl'm ꝛcat eccl'iam militantem q̃ ꝓ oꝛbẽ diſpſa eſt: quã chꝛiſtianitatẽ vocim⁹. Huic eccl'ie chꝛus appꝛopinq̃t triplr. Uno mõ ꝓ carnis aſſumptõem: qꝛ frat nr̃ effect⁹ eſt. Bern. Puto q⁹ me iam deſpicere nõ poter̃ os ex oſſib⁹ meis: ⁊ caro ex carne mea. Alio mõ ꝓ miſericoꝛdiã. Vñ ꝺꝛ Zach. j. Cõuertimini ad me ꝺꝛ dñs exercituũ. ſ. per pniam: et ego cõuertar ad vos. ſ. clement⁹ ꝓ miam ⁊ veniã. Alio mõ ꝓ fidẽ. Fides ei eſt ianua ꝓ quã ĩtrat chꝛs ad aiaz. Vñ mot⁹ fidei i iuſtificatiõe ipij eſt ꝓmũ ſm scm Tho. i. iij. ſen. Et ſine fide ipoſſibile ẽ

placere vo:ad Heb.xj. Chr̃s ḡ sedens sup aſinā nostre hūanit atꝫ:et veniēs ex mōre oliuaꝝ.i.miscōie q̄ diu nos role/rauit:t exercēs p ministros suos officiū scrē p̄dicatiōis qua o credēdis t agēdis docemur:appropinq̄t eccl'ie militanti. Et vidēs ea vtutib vacuā q̄ ad ml'tos t plenā vicijs.i.luxuria/supbia/auaricia/simōia/inusticia/t hmōi. Videns q̄ q: i exilio lerak vane t inanit ligās q̄ mala sūt ei vētura:q̄ ad singl'os i vita t i morte.t q̄ ad oēs p bella: t famem t pestē t psecutiōez antichr̃i: flet sup illā nō q: vere doleat.q: nec deus nec hō beat p̄t dolere:ſz q: ad modū flentis se hz. Jſto em̄ mō possum⁹ etiā dicere illō Hiere.xxxij. Angeli pacis amare flebūt. Vellēt em̄ de⁹ t bti nr̃am salutem volūtare antecedēte tſi nō p̄fite:vt ptz ex scrō Tho.j.pte.q.xix.ar.vj. Ploraт etiā chr̃s vere sup eccl'ia sua:ñ p seipm: ſz p suos suos q̄s r̄plet amaritudie sup iniq̄tatib q̄ fiūt i clero t i ppl'o:quē sibi suo cruore cōpauit. Q ntū mō eccl'ia defl'ēda ē:ſz post tenebras spero lucē Vere annū nūc agimus. Wccccc.qñ h op⁹ vltimo castigatū ē.vere annū agimus iubilei i q̄ taliter i chr̃ianos agunt chr̃iani:vt inimic⁹ fidei teucer q̄ tā i vlscera ītalie parat irrūpere:p r̄medio expectet:imo t expectat. Sz oīportētia et infinita misēria dei nr̄i t saluatoꝛ Jesu chr̃i ex malis sūmis:vt credo elicier maxima bona Credo em̄ i vnū deū:pāez filiū t spm̄sctm̄. Credo filiū dei o p̄gine natū/crucifixū/mortuū/t sepultū.resurrexisse t sedere ad dexterā dei:ac sponsam quā sibi suo sanguie cōpauit dulcit

Quātū vo ad sensum ana/ (amare.gogicū scīedū ē/q̄ qñ aliq̄d est figura alteri⁹:nō ē necesse:imo aliqñ ē impossibile q̄ ea q̄ dicunt o figura vificent de figurato.ſz q̄ de figura dicunt intntū est figura:illa dicunt etiā o figurato. Exemplū hui⁹ ē:si Hercules habeat marmoreā statuā:si dicas hec statua vl imago hz nasum aq̄linū vl facie venustā:cadē t o Hercule dici poterūt. Sec⁹ vo si dicas. Hec statua ē marmorea:ñ ei hercules erit marmore⁹. Eodē mō cū dicit⁹ sit figura supne patrie.q̄ dicūt o hierl̃z materiali intntū differt a celesti:vtputa q̄ est scelerata ciuitas/aut q̄ est a deo punīēda:ista nō p̄nt intelligi de celesti.

Scīedū etiā est q̄ q̄cūq̄ sūt i aliq̄ similia:necessario etiā sunt dissimilia in alio. Si em̄ i nl'o essent dissimilia:iam nō distingueremus in aliq̄:t p̄nr nō ēent plura:t pseq̄nt etiā nō essent sl'ia. Vñ t boni dialectici pcludūt:q̄ q̄ sunt sl'ia intntū sunt similia sūt dissimilia:stāte ly intntū replicatiue t nō specificatiue. Ex his sequit q̄ iste passus euāgelij nō p̄t exponi anagogice intum ad oīa: vtputa intum ad hoc q o dicit q̄ abscōdita sūt mala ab oculis ei⁹.sed solū intum ad aliq̄:puta q̄ chr̃s appropinquabat ei:t hmōi. Dicam⁹ ḡ q̄ supna hierusalē:qñ diabol⁹ peccauit fuit destituta suis ciuib:nō q̄ iam illā intrauerāt: q: diabol⁹ nunq̄ fuit btūs: vt ptz.j.q.lxj.ar.iij.sed q̄ illam mox fuerāt ingressi.q: angel⁹ p vnicū op⁹ meritorium merek felicitatē:quā t statim accipit nisi p̄stituat impedimentū.vt ptz.j.q.lxij ar.v. Hinc est q̄ saluator nr̃ in ꝓbola de habēte centū oues q̄z nonagintanouem reliq̄t i deserto:ipm celū appellauit desertū.i. derelictū fm btm Greg. Saluator ḡ noster ex sua misēria:vtpote descendēs ex mōte oliuaꝝ:ascendens aſinā nostre mortalitatꝫ p incarnatiōez t iter p mōm faciens benefactēdo t sanando omnes opp̄ssos a diabolo:vt dixit btūs Petrus Actuū.x. Appropinquauit hierusalē celesti.q: in oib suis opib deliberatꝫ merebat:vt ptz.iij.di.xvij.veri.q.xxvj. Celesti autē patrie q̄ merita ꝓpinquam⁹. Et licz semp chr̃us fleuerit ruinā supne ciuitatis.i.desiderauerit eius restaurationē.hoc tñ maxime fuit qñ ei erat ꝓpinquus:vtputa tpe suc benedicte passiōis quando dixit:si/tio. De hoc fletu id est desiderio restaurande celestis hierusalē quod chr̃ist⁹ habuit:dicit sic Aug.in lib.suppurationū Quābenign⁹ amator hominū fili⁹ tu⁹ deus noster cui⁹ pūs vlscerib non satis visum est vt se inclinaret factus homo de vera virgine natus:nisi etiā subiret

crucis suspēdiū effuso sanguīe xpc nos
z xpter nr̄am salutē. Venit pius de⁹ p
pierate: q̄rere saluū facere qđ pierat: q̄
siuit ouē pdirā: q̄siuit z inuenit. in bume
ris suis ad caulas gregz portās pi⁹ ōs z
vere pi⁹ pastor. Hec ille. z mꝫa alia.

Quātū ꝯo ad sensū moralē sciēdū ē/
q Jesus interp̄tat saluator z ꝓcat eum
q se et alios cupit saluari. Jn h̄ g q Je
sus fleuit i tāta gl'ia posit⁹: docet q̄libz
q̄ vult ad celestē hierl'm pficisci: vt leti/
cia suā mūdanā z rpalē tēperet cogitan
do aliq̄d triste: puta siqs hz letitiam de
vrore vz cogitare q potuerit eē ipudica.
Jō vr Eccli. xj. Jn die bonoꝝ ne imē/
mor sis malorꝝ. Sil'r etiā q̄libz talis vz
fiere sup hierl'm. i. aiam destitutā gra/
tia dei: q effusa in letitiā z vanitates n̄
cogitat vēturā sibi mala. Et nota vt di
ctū est: q chr̄s fleuisse legit q̄nquies: li/
cet i scp̄tura nō nisi q̄ter tm̄. scz Prio in
infantili necessitate. z Scō ex cōpassi
one: vt hic. z Tertio ex amore: vt super
Lazaro mortuo. Jo. xj. Et q̄rto ex pie
tate viscerosa sup pctō Jude, pditoris:
vt testat Aug. in q̄dā ꝓmone. et euāge/
lista innuit q̄ dic: q turbar⁹ dixit. Un⁹
vestꝝ me tradet: qō tm̄ ex scp̄tura nō hz.
z Quinto exist̄s i cruce Heb. v. Et h̄
fuit ad significādū q q̄nq̄ debem⁹ plā
gere. s. miseriā hui⁹ vite: z primi calami
tatē: z eos q sūt i pctis mortui: z plātos
z clericos cadētes velut Judas: z etiaz
peccata nr̄a i cruce penitētie positi. Et
hec de ꝓmo puncto euāgelij: de q̄ diffu
sus dictū est. qz ab h̄ euāgelio nr̄am au
reā rosam edere cepim⁹. Scōm pun/
ctū qō tangit in euāgelio: est quō chr̄s
p̄dixit hui⁹ pfide ciuitatis ruinā: cū dz:
(qz venīet dies zē.) Et q̄ntū ad sensum
q̄dē l'ralē sciendū est: q circa. xlij. annuz
a passiōe dn̄i Nero imperator Vespasia
nū misit vt iudeam rebellē subiugaret
imperio. Qui iussa cōplēs: postq̄ oēm
Judee regionē armis occupauit exceptā
hierl'm: creat⁹ est imperator: z Titus ei⁹
filius bellum p patre suscepit. Et obsi
dens hierl'm: tres aggeres. i. forticia
ex lignis z terra z omī machia q mō vo/
cant bastioni fecit: et vallum sup eos id
est repar ex vallis. i. palis. Destructꝝ ā
aggeribꝫ p iudeos edificauit murꝫ i cir
cūitu muri ciuitatꝫ cum tredecim castel
lis seu fortalicijs. Hec ei oia asserit Jo
seph⁹ libro. v. de bello iudaico. Et h̄ ē
quod dr saluator (quia venīet dies i te)
id ē ꝓtra te (z circūdabūt te inimici tui
vallo). i. rhomani. Dicit aūt hic vallus
fm aliq̄s fossa: licz sumi possit etiam p
reparo facto ex vallis. i. palis: vl' gene/
raliter p quacunqꝫ clausura (z circūda/
būt te) vallo vt dictū est (et coangusta/
bunt) sagittis z armis (re vndiqꝫ) vt ex
nl'a ꝓte possis tibi accipe alimēta (z ad
terrā pternēt te) subuersis muris z cō/
busto tēplo z palatijs tuis (z filios tuos
q in te sūt). i. ciues tuos q fuerūt occisi
vel capti. Est aūt sciendū q pacto bel
lo iudei q latuerāt in cauernis: sic histo
rie docēt: reuersi sūt ad habitandū hie/
rusalē. Propter qō romani indignati:
miserūt Heliū adrianū: qui ciuitatem
fundit⁹ vsqꝫ ad fundamēta dissipauit.
z edificauit ibi ꝓpe ad aquilonē ciuita/
culā: quā appellauit Heliā: et m'ro rpe
sic dicta est. Et locū patibuli seu iusti/
cie q erat extra ciuitatē incluſit itra mu
ros. Jō subiūgit (Et nō relinquēt in te
lapidē sup lapidē) Subiungit aūt cām
euersiōis ei⁹ dicēs (eo q nō cogn̄uerꝫ tps
visitatiōis tue). i. icarnatiōis: q eā chr̄s
p̄sonaliter visitauit. Hoc em̄ mysteriū
hec ciuitas nō cogn̄uit. i. se non cogn̄oscere
ostēdit: qz chr̄m nō suscepit sed occidit.
Sed tm̄ reuera cognouerūt maiores eū
esse heredē z chr̄m i lege ꝓmissuꝫ. vt ꝑz
p̄ sctm̄ Tho. iij. q. xlvij. Est aūt sciēdū
fm Josephū. vij. de bello iudaico. c. xxv
q toto rpe obsidionis cessa fuisse dicunt
decies centena milia iudeorꝝ z captiuata
nonaginta z septē milia vel circa. ita q
vt dr Hugo florlacen̄. nō defuerūt qui
triginta mancipia vno numismate mer
carent. Et ne ista alicui videant incredi
bilia: h̄ tbi Joseph⁹ ꝓbat: qz circa festū
pasce facta est obsidio et intra ciuitatē
ꝯclusus est fere omīs pp'l's iudeorꝝ. Nec
debet alicui iste numer⁹ videri impossibi
lis. qz sicut idē dicit circa dies azymo/
rū obsessa est ciuitas q̄n maxima mul/

titudo ex longinq̃ ad sem̃ pasca aduenerat. Vñ & ide ôt q̃ al's sub ceftio i festo pasce imolate st̃ hostie ducẽte.lvj. milia:& tñ ad quãlibz hostiã comedẽdã sat tem.x.boies mũdi cõcurrebãt. In ciuitate aũt obsidiõis tpe fuerũt sedítões maxie:& tãta fames vt mater filiũ suuz comederit:vt testat qui sup̃.

Quantũ ad sensuz aũt allegozicũ sciendũ est:q̃ chr̃s est rex cui⁹ regnũ nõ est de hõ mũdo.i.nõ est tpale:sz spũale.& hz duas puincias.s.eccl'iaz militãtẽ & triũphãtẽ.& vtraq̃ ôz regnũ celoz. In vna regit chr̃s psonal'r:i alia p̃ vicariũ suũ. Vtrũq̃ aute regnũ eternũ est.q̃ etiã ipi ecclie militãti nunq̃ in hõ mũdo succedet aliõ regnũ:q̃ nauicl'a bti Petri pclitak:sed non submergit. Ista snia prz Dañ.ij.vbi ad lr̃az loq̃ns de regnis hõmõi ait. In dieb⁹ ãt regũ illoz suscitabit ds celi regnũ:qõ in eternũ nõ dissipabit:& regnũ ei⁹ pp̃lo alteri nõ tradet. Cõminuet aũt & cõsumet vniuersa regna hec:& ipm stabit in eternũ. Et infra c.vij. loq̃ns de monarchijs q̃tuoz mũdi/ sub iũgit de reg̃ chr̃i di. Potestas ei⁹ prãs eterna q̃ nõ auferet:& regnũ qõ nõ corrũpet. Et infra in eodẽ ca. loquẽs de fine monarchie romanoz & principio ecclie ait. Regnũ aũt & prãs & magnitudo regni q̃ est subter oẽ celũ det pp̃lo scts altissimi:cui⁹ regnũ sempiternũ/ & oẽs reges seruient ei & obedient. Vñ s. Tho. j.ij.q.vj.ar'k.vl.ad vltmũ.& sup̃ ep̃lam ad Ro.ca.x.lec.iij.tenet cũ Auguſt.in ep̃la ad Euſebiũ:q̃ adhuc p̃dicabitur euãgeliũ in toto mũdo cũ pleno effectu ista.s.q̃ ecclia fundabit in toto orbe:q̃ facto/ veniet mũdi cõsumatio. Licz aũt ista sit.tñ ecclia passa est mltas tribulationes & patiet in posteꝝ q̃ ad aliq̃s sui p̃res:ꝑter cleri pp̃lisq̃ flagitia. Et isto mõ chr̃s allegorice p̃nũciat ruinã ecclesie:eo q̃ ipa non cognoscit tps sue spũalis visitatiõis q̃ a chr̃o visitak p̃ religiosos diuersoz ordinũ magne sctitatis/ & doctrine:& eloquẽtie. Quib⁹ dũ ciuitates aures nõ p̃bent:inde fundit⁹ destruũtur. Aug. Oẽ bonũ gen⁹ p̃cepta vite accepit:q̃ si ab oib⁹ fuaren'k/ respublica longa & magã pace potiret. Sed qm̃ non inimus audire p̃dicatores:sentim⁹ barbaros vastatores. Hec ille. Sensũ anagogicũ in hac pre nõ video. Et lõ q̃tũ ad moralẽ sciedũ est.q̃ Hier'm ciuitas inig̃ aiam fcat peccatricẽ:ad quã chr̃us loquit dicẽs. Infelix aia:veniẽt dies in te.i.dies mortis:& circũdabũt te inimici tui.i.demones:vallo despatiõis/ obijciẽdo tibi vndiq̃ pctã. Et ad terrã p̃sternẽt te:q̃ caro i sepulchro:& tu in infernũ sepelier'. Et filios tuos q̃ in te st̃ .i.opa tua vel imitatores tuos:vt recuz sint in pena. Et nõ relinquẽt in te lapidem sup̃ lapidẽ.i.cogitatiões oẽs discutiẽt & obijcient tibi:eo q̃ nõ cognoueris .i.cognoscere voluerís tẽpus visitationis tue qñ te deus inspirabat ad bonũ. Et hec de secũdo.

Tertiũ punctũ qõ tangit in euangelio est:quia chr̃s ostendit vnde originez traxit exitialis malitia popli a sacerdotib⁹.s.colentib⁹ deũ in templo.& hoc ibi Et ingressus in templũ &c.

Quantũ g̃ ad sensuz lr̃alẽ vide p̃mo que de isto tẽplo scp̃simus feria.ij.q̃rte dñice q̃dragesime. Deiñ scito q̃ Chrysost. ibi in homel'. Quia narrauerat mala vẽtura:ptinus templũ ingressus est:vt de illo vendentes & ementes ejceret ostẽdens quia ruina populi maxime ex culpa sacerdotũ fuit. Hec ille. Sacerdotiũ em̃ vt idẽ dicit:est sicut stomach⁹ in corpore:quo languente non põt esse sanitas. Notandũ etiã est:vt ex euãgelio elicit:q̃ chr̃s bis eiecit vendẽtes de templo:semel post cõuersionez aque in vinũ in festo pasce:vt solus Joãnes testat.ij.ca.& alia vice in die palmarũ. de qua loquit Lucas & Marcus.xj. et Matth.xxj. Alia aũt ptinentia ad sensum lr̃alem huius partis diximus vbi supra.

Quãtũ aũt ad sensuz allegoricũ sciẽdũ est:q̃ p̃ tẽplũ fcak ecclia in q̃ vendẽtes sc̃ simoniaci:q̃ vendũt gr̃az spũsscti seu ordiata ad gr̃am.i.res sacras. Vñ isti vẽditores dicunt vendidisse colum

bas. vt testat Mat. xxj. Per colūbā āt scak. ff. q̄ sup chīm apparuit in columba. Hos chīs ejcit aliqñ p̄ mortē: aliqñ p̄ uādo eos bñficijs de facto/vel saltē de iure: z quando gra sua: z infligēdo multas penas de iure: z aliqñ de facto.

Quantū ad sensū anagogicū hec ps nō vr hīe sensum multū ꝛgruū: eo q̄ de celesti pria nlis possit expelli. Jō moralit sciendū est q̄ tēplū eccliaz scat: q̄ ad ḡtuor est scā. vt in pñti euāge. colligit Prio vt sit habitatio dei: iō dr (Domꝰ mea) i. mihi ad hirandū electa. Scōo vt in ea chīm ozemꝰ: iō subdit (domus oīonis est) Tertio vt in ea chīs laudet vñ Mat. xxj. dr q̄ pueri laudabāt chīz in tēplo: clamātes. Osanna filio dauid Quarto est scā ad docēdū. vñ subdit. (Erat ḡtī. do. in tēplo) Alis ḡ dr eccleslā igredi in q̄ ds hirat q̄n sit amicꝰ dei p̄ dolorē de pctis suis: neq̄ dr ibi esse/ nisi ozet vel lauder deū: vel audiat ꝓbū dei: q̄ ē laudare deū: z sue exhortatio/ni cōsulere.

Dñica vndecima post Trinit. Textus euāgel. Luc. cap xviij.

JHesus ad q̄sdā q̄ in se cōfidebant tanq̄z iusti: z aspnabāt ceteros parabolā istam. Duo homines ascēderūt in templū vt orarēt: vnus phariseꝰ et alt⁹ publicanꝰ. Phariseꝰ stās hec apd se orabat. Deꝰ gras ago tibi: q̄a nō sum sic ceteri hoim raptores: iniusti: adulteri. velut etiā h̄ publicanꝰ. Jeiuno bis in sabbato: decimas do oīa q̄ possideo. Et publicanꝰ alōge stans nolebat nec oculos ad celū leuare: sed p̄cutiebat pectꝰ suū dicēs. Deus ꝓpitꝰ esto mihi peccatori. Amē dico vobis: descēdit h̄ iustificatus in domū suā ab illo. Qr oīs q̄ se exaltat humiliabit: z qui se humiliat exaltabit.

JHesus ad quosdā q̄ in se cōfi. ꝛc. Luc. xviij. Theo. Qr supbia plusq̄ alie passiones vexat hoim mētes iō dns crebrꝰ de hac moner. Hec ille. Presens ḡ euāg. totū est cōtra supbos. Et in eo tangit tria pūcta: q̄ st: Exaltatio: humiliatio: iustificatio.

Quantū ad pmū sciendū est q̄ sic testat Josephꝰ z Magi. hist. apd iudeos tres fuerūt religiosoz secte a cōmuni uersatiōe reliq̄z vita z opinione distātes. Pharisei q̄dem. i. diuisi dicti st. qr a reliqs erāt diuisi in habitu: qr habebāt. x. pcepta legis scpta in charta: q̄s in fronte z manib⁹ portabāt: oīdentes se dei legez in corde z ope velle hīe. que charte dicebāt phylacta: a phylaxe q̄ est suare: z thorath q̄ lege sonat. Habebāt etiā in angulis palliorꝫ fimbrias maiores alijs / q̄b⁹ alligabāt spinas: vt dū ambulādo pungerēt in calcaneis diuine legis recordarent. Jsti fuerūt supbi: auari: z hypocrite: z tāte auctoritatis in ꝓplo. vt tradit Josephus: vt facile posſent suadere q̄ voluissent. Hi licz ponāt libertatē arbitrij: tñ dicūt fatū. i. influxū sideꝝ multū hoiem iuuare vel ipedire. Judiciū eē futurꝫ dicūt: z aīas hoim solas imortales. solas aūt aias bonoꝝ in morte tñsire ad alia corpa viuificanda vsq̄ ad resurrectōez. maloꝝ aūt animas eternis carceribꝰ detrudi affirmāt Saducei ꝓ negāt fatū: oīa cōsistere dicētes in hois arbitrio. Aiaz pⁿ mortem gñaliter negāt vel supplicia vel honores. Aias etiā cū corpib⁹ mori putātes resurrectōem futurā negāt. Hic seueri nimis erāt: nec inter se socialis: ob quā se ueritatē saduceos. i. iustos se noiabant Essei ꝓ fere in oib⁹ ducebāt vitā monasticā: nuptias fastidiētes: adeo vt rari nuberēt: nō q̄ cōnubia pimenda censerent: sed cauendā intpantiā femināz: nullā eaz fidē suare putātes. Hi viuebant in cōmuni: z cū silētio māducabāt Juramētū hēbant ꝓ piurio. Secte sue

nullū adhibebāt nisi sub anni pbatiōe receptū ꝓ duob⁹ ānis expiri volebāt. Deprehensum in pctis a se depellebāt: et more pecudū herbas comedēres: vsq; ad mortē penitēt. Luz decē sīl sederēt: nl'is loqbāt nisi nouē cōsentirēt. Adeo obſuabāt sabbatū q; ea die aluum non purgabāt. Cū egerebāt supfluа: obtegebant vndiq; veste/ne splendorē diuinitatis offenderēt. egesta ꝓ sepeliebāt in fossa ꝑus ad h̄ pata. Mortē p iusti/cia iudicabant īmortalitate melioꝛem. Oēs alias a pncipio dicūt creatas: sed p rtib⁹ incorpari. bōas exuras corpib⁹ vltra mare in loc; amenis letari dicūt: malis loca pcellosa z hybernia deputā tes in penā. Hec oia habenk a supdict; Volēs g̃ chr̃s dare exm̄ vel silitudinez de aliq̄ superbo iduxit phariseū in mediū Theo. Parabolā ꝓponit: ondens q; iu/stícia q̄uis appꝛoꝛiet deo: si tñ assumat supbiā /ad ifimū deiicit hoiez. hec ille. Dicit g̃ euāgelista (Dixit aūt ad q̄sdā q̄ in se ꝑfidebāt tanq̄ iusti) ſm Theo. isti sunt superbi q̄ sibi z nō deo ascribunt bona q̄ faciūt. Notanḋ aūt ꝺt: ad q̄sdaz .i. ad superbos. qꝛ mlti sī alij tanq̄ iusti: z nō vere iusti. Qꝛ q̄druplex est iustícia nō iusta. Prima est psumpta. Rom. x. Ignōtā. dei iustícia z suā z̄. Scḋa falsa. de q̄ Greg. Vera iustícia ꝓpassionē habet z̄. Tertia sīlata. de q̄ Aug. Silata eq̄tas nō est eq̄tas: sed duplex iniquitas. Quarta superstitiosa. de q̄ Eccs vij. Noli esse nimis iust⁹. (Et aspnabanḋ ceteros). i. cōtēnebant. (parabolā istā dicens.) Ex h̄ ꝓz q; nō fuit vera hīstoria. z ꝓpter sensus lr̄alis non est quez voces ꝓprie ſcant. sed quē metaphoꝛice. qꝛ per phariseū intelligit supb⁹: p publicanū humilis. z h̄ lr̄aliter. (Duo hoies ascēdebāt in tēplū) Ad lr̄am tēpluz erat in monte: z p ḡdus ascēdebaḋ in illō: vt pz ex Josepho in mltis loc; (vt ozarēt) ſz vn⁹ oꝛauit: alius meritꝛa tractauit. (Un⁹ phariseꝰ) q̄. s. rāq̄ religiosus erat iust⁹ in oc'is suis (alter publican⁹) Quidā publicanos credūt dici publicos vsurarios: z ob h̄ bñ Matth. rāq̄ publicanū vsurariū fuisse asserūt: sed bi fallūt qꝛ publicani dicti sunt q̄ publica vectigalia exigebāt: ḡs nos datiarios dicimus. Ista em̄ est sīa s. Tho. liij. dist. xvj. z Hico. de Ly. et Hug. cardinalis z glo. Mat. v. z Remigij. Cōmuniter aūt tales viri sunt hoies diabolici. Se quit (Phariseꝰ aūt stans). s. sup pedes suos: cū se debuisset coꝛā deo hūiliando pternere. Theo. Per h̄ q; ōt/stans: elatū et⁹ aim notat. Ipo em̄ habitu superbū sim⁹ videbat. Hec ille. (apō se oꝛabat) Basi. Dic at: apō se oꝛabat. q̄si no apō deū. qꝛ ad seipm̄ redibat p pctīs superbie Ulī seq̄t (Gras tibi ago. z̄.) Hec ille. Est aut̄ sciēdū q; iustícia hz duas ptes q̄b⁹ integrat z pficit. q̄ sunt declinare a malo: z facere bonum. Utrūq; aūt sibi iste superb⁹ ascribit. Et primo ꝺt se mala declinasse: dicēs. Gras tibi z̄. Aug. de ꝑbis dñi. Non reprehendit: qꝛ deo gras agebat: sed qꝛ nihil sibi adūci cupiebat Ergo iam plen⁹ es: iā abūdas: nō est q; dicas: dimitte nob debita nr̄a. Hec ille

Et nota q; iste nō fuit bon⁹ sacēdos: qꝛ ꝓmo se accusasset p cōfiteoꝛ: deīn oꝛasset: deīn vltimo retulisset gras vt facer dos dicēdo: Ite missa est: deo gras. Sequit (qꝛ nō sum sīc ceteri hoim) Aug. vbi s. Dicerer salē: sicut mlti homies. Quid est ceteri hoies: nisi oēs ꝓter ipm? Ego inḋt iust⁹ sum: ceteri peccatores. Hec ille. (Raptoꝛes iniusti adulteri) Ecce q; alijs a se tria vicia iponit. Sed qꝛ iustra se publicanū vidit: fuit ei ſm Aug. de ꝑbis do. maloꝛis tumoꝛis occasio. Ulī subdit. (Velut etiā h̄ publican⁹) Chry. Nō sariauerat et⁹ conceptū rotā hūana natura: sed z publicanū aggressus est. Hec ille. Gre. xxiij. moꝛ. Quatuoꝛ sī spēs q̄b⁹ ois arrogantiuz tumoꝛ demonstrat: cum bonū aut a semetipis hīe se existimant: aut si sibi datū desuꝰ credūt ꝓ suis h̄ accepisse meritꝛ; putant: aut certe cū iactāt se hīe q̄ nō h̄nt: aut despectꝛ ceteris singlariter videri appetunt hīe q̄ habēt. Ulī z phariseus hic bonoꝛ opeꝛ sibi meritꝛa tribuit. Hec ille. Cū aūt superbia dicak tripliciť. s. inclinatio ad superbiendū/ q̄ est radix vel initiū ois pcti: z elatio ꝓpria pceptū: z appe

rius excellẽtie inordinat⁹. Loq̃ndo de ea vt est pctm̃. s. scõo t trio mõ: dom est ꝟz doctrinã s. Tho. ij. ij. q. clxij. t mag. q. vij. ar. ij. q supbia est inordinat⁹ appetitus ꝑprie excellẽtie. Et vtz. ij. di. v. q. j. ar. iij. et. j. ij. q. xlij. ar. ij. t in alijs locis ꝓallegatis: supbia q̃ est pctm̃ t est inordinat⁹ appetit⁹ excellẽtie/ dupl'r ꝺr t est pctm̃. Nã si iste inordinat⁹ appetit⁹ sit circa excellẽtiã cui exhibeꝺ honor: puta vestes/ t diuitias/ t hmõi. sic supbia est speciale pctm̃. Si ꝯo sit circa excellẽtiã in vnaq̃ re: puta delectatiõe fornicatiõis: t sic de alijs. sic est q̃ddã gñale reptũ in oi pctõ: q: est actualis eleuatõ ꝟ pceptũ supioris. Hoc em̃ est inordinate appetere excellentiã/ velle hñe aliq̃d ꝟ legẽ supioꝛ: cui ꝺz subesse. Iste em̃ appetit⁹ excellẽtie gñal'r si sit ordinat⁹/ nõ est pctm̃: sed est naturalis. Est aũt inordinatus qñ excedit regl'a t mẽsura: fm quã ꝺs vult nos appetere excellẽtiã: vt si paup t vilis appetat vti aurat⁹ vestibus: vel hñe virtias ꝑ raptnã: vel hñe venereã delectatõez extra mrimoniũ. aut si gñal'r aliq̃d vellet q̃s lege ꝓhibente. Pctm̃ ḡ q̃ est supbia gñalis/ est cõrem prus diuie legẽ: vel diuini ꝓcepti q̃ excedim⁹. Est aũt diligent' cõsiderãdũ q dupl'r q̃s cõtẽnit diuinã legẽ. Vno mõ fm effectũ: vt qñ q̃s fornicat' ex fragilitate: doles tñ aliq̃ mõ q deũ offendat t q agat ꝟ diuinã legez: ita q libẽtissime si posset vellet cõplere desideriũ suũ si ne offensa dei. Iste ꝓẽptus ẽ q̃ꝺ pctm̃ supbie materialr: ꝟz nõ ẽ ex supbia: nec ꝑ supbiã: sed ex ifirmitate. Isto mõ supbia inuenit in oi pctõ: t est q̃ddã gñale: vt dictũ est. q: in oi pctõ q̃s ꝓsequit excellẽtiã aliquã vltra diuinã legẽ: puta excellentiã voluptat⁹/ aut diuitiar⁹/ aut honor⁹/ vel hmõi. sed isto mõ nõ est maximũ pctm̃. Alio mõ q̃s ꝓẽnit diuinã legẽ t regulã fm affectũ: q:. s. nõ peccat ex ifirmitate/ vel ignorãtia/ vel hmõi. sed ipaz legẽ dei despicit: t in despectũ dei opat. et ꝺ ꝑprie est supbire formal'r: t ex supbia peccare. Vñ ꝺr Boetius: q cetera vicia fugiũt a deo: sed supbia ei se opponit. Vñ etiã Jaco. iij. ꝺr. Deus superbis resistit. Resistẽtia aũt nõ ẽ nisi ad ꝓria pugnãtẽ. Isto mõ est maxim pctm̃. q: aggꝟuat oẽ pctm̃: cũ nullũ sit ita magnũ de se q nõ fiat ꝟulus/ si ex cõceptu fiat. Quõ ãt itelligẽde sint spes q̃s aligt Greg. t ad quã supbiã ptineat. vide s. Tho. vbi s. Qr ḡ phariseus ꝺixit ꝺecliare a malo: ꝓñr se ꝺr ꝑsequi bonũ: ꝟz Theo. Nã secũꝺ (Jeiuno bis in sabbo) .i. in septimana. s. feria scꝺa t quinta: fm Theo. His em̃ diebus vt ꝺr ieiunabant pharisei. Sabbatũ ei tripl'r sumit. Pri mo ꝑ septima die septiane. vt Exo. xx. Memẽto vt diẽ sabbi sctifices. Scõo ꝑ tota septimana: vt ꝺ. Tertio ꝑ q̃libz die septiane. vt Mar. xvj. Valde mane vna sabbor⁹. Vide q̃ de ꝺ dñr in sabbato sctõ (decimas do oim q̃ possideo) Pharisei em̃ decimabãt menthã et cyminũ. Matt. xxiij. ad q̃ fm alios nõ tenebant. Ex his aũt ꝑz q iste se ꝑfecte iustũ asseruit: q:. s. nõ erat mal⁹ ꝑ pctm̃: sed bon⁹ ꝑ opa bona.

Allegorice iste pharise⁹ fuit religiosus t supbꝰ t in se ꝓfidens. Significat aũt ꝑplm iudaicũ religiosũ rõe accepte legis a deo: t ꝓnter supbũ. Greg. Ꝺetilem quencũ ad cognitõez legẽ admittere supbꝰ ille ꝑplis despiciebat. Hec ille. Fuit etiã in se ꝓfidẽs ꝑplr sctitatẽ suorũ patr⁹. vñ Mat. iij. Ne velit⁹ ꝺicere: patrẽ habem⁹ Abraã t̃. Iste ꝑplis despiciebat gẽtilẽ cũ ascẽdisset in teplũ. i. ecclesiã ꝑmittuã. q: vt restat Hiero. in ꝑ logo sup epl'am ad Ro. allegabãt mlta sua merita: postea ꝓcludebãt. Ergo ne equũ est vt hodie idola deserẽtes ꝺbus ab initio defuist⁹: nob cõpareamini: t nõ port⁹ in ꝑselitor⁹ locũ ex leg⁹ auctoritate t ꝓsuetudine deputemini. Hec ibi.

Anagogice iste pharise⁹. i. diuisus significat hereticos. Heresis em̃ idez est q diuisio. t oms diuisos a vera fide: vt sunt saraceni t iudei. Isti credũt se saluari: t fidẽ suã esse bonã: eo q ipi viuãt moꝛigerate. Jactãt em̃ merita dicẽtes se eẽ mifico: ꝺes: sollicitos i mãdat⁹ ꝺi: t despiciũt chr̃ianos ꝺicẽtes q sẽ oi vitio plenos. Et ũ itelligũt miki q diabol⁹ eos ꝑmittit mlta bõa facere vt teneat i

vno malo infidelitatẽ:ꝑpt qđ ꝛ vanauk. Vñ añ aduentũ chr̃i gñ ppls iudeoꝝ salua bat ꝑ verã fidẽ/erãt petores q̃ mõ: petõ ifidelitatẽ excepto ꝛ his q̃ ꝓsequũt .s.odio ꝛ iuidia ĩ chr̃m ꝛ chr̃ianos.h̃ tõ: qz diabol⁹ tũc eis inuidebat. Dõ autẽ sinit eos facere bona:qz hz eos ligatos in vno malo:ad qđ fere ordinãt oia opa bona:ꝛ ꝓñr nõ solũ peccãt ĩ malꝫ:sz etiã in bonis malo fine factis.

Doralr instruimur ꝓmo q̃ ad remꝰ plũ.i.ecclĩaz q̃libet dz ascẽdere vt oret nõ vt ꝓplex domicellas. Aug. Nemo ĩ oratorio aliqđ agat nisi ad qđ factũ ẽ. Hec ille. Scdo q̃ si reprehensibilis ẽ ille q̃ supbe gras agit deo:multo magꝫ ẽ reprehensibilꝫ ille q̃ imple oppugnat gratiã Aug. de ver. dñi. Quis ẽ igit q̃ imple oppugnet gras:si reprehẽdit q̃ supbe agit gras: Audiãt q̃ dicũt:deꝰ me hoiez fecit ego me iustũ facio. O peior ꝛ deterabilior phariseo q̃ supbe iustũ se dicebat:sz tñ ide do gras agebat. Hec ille. Tertõ q̃ nullm q̃ntũcũq̃ vilẽ dspicer dẽm⁹ aut irridere. Eccĩ.vij. Nec irrideas hoiem i amaritudie aie. Est eñ q̃ bũlĩat ꝛ exaltat/circũspector ds. Quarto mouemur vt caueam⁹ ne habeam⁹ bonũ ꝓncipiũ: vt iste phariseꝰ/ĩ nris opib⁹:ꝛ post:malũ ꝓgressũ ꝛ pessimũ extrũ. Aug. ò verdñi. Jn ꝓbis eꝰ nihil inuenies q̃ deũ rogauerit. Ascẽdit q̃dẽ orare:noluit deũ rogare:sz se laudare ꝛ rogãri insultare.

Quãtũ ad scdm sciẽdũ ẽ/ (Hec ille. q̃ vt dr Theo. publicanꝰ cũ phariseo ĩ h̃ ꝙuentiebat q̃ sterilꝫ:sz ĩ mltꝫ differebat q̃ st bũlĩtatꝫ signũ. Primũ:qz alõge stabat. Scdm:qz tãq̃ indignꝰ ñ audebat oculos ad celũ leuare. Tertiũ:qz pcutiebat pectus suũ. Quartũ:qz ꝓfitebat se pctorem. Quintũ:qz rogabat deũ vt sui misereret. Jõ dr(Stãs ãt alõge publicanꝰ ñ audebat nec oculos ad celũ leuare: sz pcutiebat pectꝰ suũ dr. Deꝰ ꝓpi.esto mihi pec.) Jmo vt dic Chrys. audiunt phariseũ q̃ eũ dspiciebat dicẽtẽ:velut h̃ publicanꝰ.ꝛ tñ tãta fuit eꝰ bũlitas q̃ er h̃ vt ait idẽ ñ indigr̃ ẽ:sz cõpũctus. Aug. ò ꝑ. dñi. Quis igit miratꝫ si deꝰ ignr̃scit qñ ipe ignr̃scit: De lõginq̃ stabat: deo tñ ꝓpinq̃ bat:ꝛ eũ dns dspectbat. Excelsus ẽ eñ dns ꝛ bũlia respicit. Nec oculos ad celũ leuabat vt respiceret Tremebat ꝓscia:spes subleuabat. Percutiebat pectꝰ suũ:penas dlicto exigebat.ꝓ ea dns ꝓfitert pcebat. Hec ille.

Allegorice h̃ publicanꝰ gẽtilẽ ppl'm fcat/iniqtatib⁹ ꝛ erroribꝫ inuolutum. Sz postq̃ ad rẽplũ i.ecclĩaz ꝑ fidẽ oratur⁹ venit:petã sua cõfitet̃ dno.i.vicario dei sacerdoti:ꝛ memor suaꝝ iniqtatum miscdiam dñi depcat.

Anagogice ꝓo fidelẽ pplz fcat q̃ mlta pctã fac:nouit tñ vñ iustificet.qz sacramẽtũ pnie hz ecclĩa:vñ pctã oia abolent:vt fidelib⁹ petõrib⁹ pateat salꝰ ꝑ penitẽtiã:q̃ sibimet iustz ifidelib⁹ ònegat.

Doralr sciendũ ẽ q̃ ꝓscia hois ẽ q̃dã speculũ spũale:i q̃ hõ suã pulcritudinẽ ꝛ feditatẽ ꝑr ispicere. Aliqñ aũt h̃ speculũ depuat ꝑ tumorẽ supbie:ꝛ tunc est speculũ mẽdax.qz ñ idicat hoi ꝓfitatẽ:ꝛ tles fcant ꝑ istũ phariseũ:q̃ sibi vidbat iustꝰ ꝛ erat iniquꝰ. Et fcant ẽt ꝑ Naaman.iij. Re.v. q̃ iter ꝑtat decorꝰ sibi cũ tñ ẽet lepros⁹. Aliqñ ꝓo tle speculũ nullo mõ ẽ depuatũ:sz hoi vere oñdit suam feditatẽ. Tales fcãt ꝑ publicanũ. Uter q̃ tñ hoꝝ vatꝰ ẽ nob ĩ speculũ.s. phariseus vt videam⁹ q̃ntũ elatio sit fugiẽda. ꝛ publicanꝰ:vt videam⁹ q̃ntũ sit humilitas ꝛ pnia amplectenda.

Quãtũ ꝓo ad tertiũ dr Aug. ò ꝑ. dñi. Audistꝫ supbũ accusatorẽ:audistꝫ bũlẽ reũ:audite nũc dicẽtẽ (audicẽ(A mẽ dico vob⁹ descẽ.h̃ iustificat̃.i do.su.ab illo) Hec ille. Nota iustificat⁹.s.a pctis. Jn pctõ duo sc.s.culpa siue offesa:ꝛ reat⁹ seu obligatio ad penã:vtz.ij.di.xlij.ꝛ.xij.q.vij Cõtritio q̃ sp deler pctm q̃ ad ꝓmũ rotalit.qz rmissio pcti ẽ effect⁹ ꝓtritois: vtz.xlij.dis.xvij.q.ij.ñ ãt sp rotalr q̃ ad scdm.h̃ ẽt ꝓz ĩ hũanis:qz offes⁹ ab aliq̃ aliqñ fac pacẽ ꝛ restituit amicicĩa: et tñ vlr p⁹q̃ soluat expẽsas. Sic ꝛ dns stati q̃ hõ ꝑ verã ꝓtritõez igemiscit:iustificat eũ ira q̃ iã ñ ẽ i mortli q̃uis ñ sit ofes⁹: sz hẽat solũ ꝓpositũ ꝓfitẽdi tpe suo:ꝛ tñ post vult q̃ faciat pniam. Jste descẽdit iustificat⁹ saltẽ q̃ ad ꝓmũ(Ab illo) id ẽ

pl⁹ q̄ ille vt cōlt exponit.i.pl⁹ q̄ phari
se⁹. Ut possum⁹ dicere(ab illo).i.a deo
a q̄ viuificari postulabat. Subiūgit ät
cā.(qz ois q̄ se exaltat humiliabit:z q̄ se
būiliat exaltabit) Chrys. Sic būilitas
p sui emīnētiā pcti pond⁹ supat/z sali⁊
ens arrigit deu:sic supbia ob sui mole ꝺ
facili iusticiā oppmit. Si ḡ plura facta
strenue geras:putas ät te posse p̄sume
re:tota caruisti oīone:si ꝓo mille feras
i ꝓscia faces reatuū:z h̄ solū ꝺ te credas
q̄ es ifim⁹ oīm:mltā obtineb añ deū fi
ducīā. Hec ille. Nota ḡ q̄ qui se exal
tat p supbiā:būiliabit p penā. Et q̄ se
būiliat p pcr̄z cognitiōez z pniaz:exal
tabit i p̄nti p gr̄am z i futuro p glozīā.
Douet aūt h Theo.dubiū. Quare.s.
iste phariseꝰ se parū laudauit z fuit re⁊
pbat⁹. Job ꝓo mltū se laudauit nec rñ
de⁹ cum reprobauit. Et rñdet ipemet.
Job illꝺ ñ fec ex supbia:sz ad laudē dei
vt hoies puocarēt ad ꝓfectus. z ad h̄ fu⁊
it coact⁹ ab amicis q̄ ei iponebāt multa
crimia. Et addit Gze.qz ēt h̄ fec ad se⁊
ipm ꝓfectādū:qz timuit ne ꝓpt magnos
dolores q̄s vndiq̄ patiebat z afflictio⁊
nes animi laberet in desperatiōnē.

Allegorice h̄ scak q̄ getil ppls ē p fi
dē iustificat⁹:hebraic⁹ ꝓo ꝓbat⁹:nō
rñ ex toto ānihilat⁹:sz sc lū displ⁹. Et h̄
ppt tria:ppt q̄ ēt eccl̄ia eos ñ pseqt. Prio
qz oēs i fine mūdi zuertēt vt als dictū ē.
Scdo vt sint nob mēoriale passiōis chr̄i
Quoties ei eos videm⁹ totiēs ꝺ morte
chr̄i recordamur. Jō ipe chr̄s i ps.or.
Dns oñdit mihi sup ilimi.meos.s.iudeos
Et qd oñdit subiūgit. Ne occidas eos
.i. ñ occides neq̄.i. ne aliq̄ obliuiscant
.s. passiōis mee ppli mei.i. ppli fideles.
Deide alloqt ꝑez di. Dispge eos i ꝓ⁊
tute tua.s. p mūm:z depone eos ꝺ reg̃.
Quot sc̄ q̄ hodie ñ crederēt chr̄m pas ñ
nisi viderēt iudeos q̄ asserūt se illū i suis
pr̄ib occidisse. Tertio:qz sc̄ libraryj nr̄i.
Ut Aug.sup ps. Ne forte pagani nob
dicāt:vos chr̄iani lras istas coposuistis:
pferim⁹ codices a iudeis inimicis vt ꝓfun
dam⁹ alios inimicos. Codicē portat iu⁊
deus vt inde credat chr̄istian⁹. Libraryj
nostri facti sunt quomodo seruī post do
minos codices ferre solēt. Hec ille.

Anagogice prz ex dictis z sil̄r moza⁊
lit. Nā q̄ vult a ꝺo iustificari et obtiere
q̄ postulat i sua oīone:ñ imitet pharise
um q̄ opa bōa ꝓsiderabat:sz publicanū
suas miserias cōmemorāt. Ut̄ er sacer⁊
dos imolatur⁹ sacrificiū añ oia sua pcta
ꝓfitet. Ut̄ z i vtraspa.legit:q̄ interrogās
q̄sdam vnum ex seniorib⁹ quō deberet
orare:tale respōsū accepit. Pauper hoc
me docuere:q̄ ñ vestes pulcras/ñ vires
magnas ostētāt:sz paupratē ac vulnera

Dñica.xij.post Trinitatis.

Text⁹ euāge. Mar.ca.vij.

EXiens ihesus de finib⁹ ty⁊
ri:venit p sidonē ad ma
re galilee inter medios
fines decapoleos:z ad⁊
ducūt ei surdū z mutū z deprca⁊
bant eū.vt imponat illi manū.
Et apprehēdēs eū de turba se⁊
orsum:misit digitos suos in au
riculas eius:z expuens tetigit
linguā eius:z suspiciēs in celū:
ingemuit et ait. Ephpheta qd̄ est
apire. Et statim aperte sunt au
res eius.z solutum est vinculū
lingue ei⁹:et loquebat recte. Et
pcepit illis ne cui dicerēt. Quā
to aut̄ eis pcipiebat:tanto ma
gis plus pdicabāt:z eo ampli⁹
admirabant dicentes. Bñ oia
fecit:z surdos fec audire:z mu⁊
tos loqui.

EXiens ihesus de fini
b⁹ tyri venit p sidonem ꝛc.
Marci.vij. In isto euange⁊
lio tangunt tria puncta:q̄ sūt
Deprecatio/Exauditio/Glificatio.

Quātū ad pmū sciēdū est litteraliter
q̄ filij israel intrātes terrā ꝓmissiōis:bi
z armoꝝ ꝓtute deo disponēte nō potu⁊
erūt totam illam regionem armis occu
pare:sed multe remanserunt ciuitates
p gentiles habitate:inter quas fuerūt

Dñica. xii. post Trini.

ryr⁹ et sidon: q̄ ꝑpe montē libani sē. Tyrus ꝯdē fuit ciras fortissima in mari sita tanꝯ insula: cuius paꝛ a tra distaret. Hec fuit ditissima: qꝛ fuit optim⁹ porꝛtus nauiū deferētiū merces. Rex Tyri tpe salomonis fuit cōfederat⁹ ꝑ̄ro dei isrl. sz qñ ꝑ̄s isrl fuit ꝑ nabuchodonosoꝛ captiuat⁹: ista ciras debuit ꝑpati ei rōe antiq̄ amicicie: z nō fec: sz gauisa ē/ et insultauit ei. vñ ꝛ ea venit Nabucho. z voluit replere lapidib⁹ et lignis illud spaciū marꝛ qđ erat int illā z terrā: z nō potuit. Vñ cepit eam nauali ꝓlio z destruxit. Sz post. lxx. annos reedificataz Alexāder magn⁹ eā fec cōtiguā tre/ repleto spacio ꝓdicto: z eā sine nauigio cepit z destruxit postꝯ egyptū subiugauerat. Nā añ id rētauit: z ꝑficere nō potuit. Deiñ denuo edificata est. Sidon aūt fuit ē ciras: q̄ dicta est a ꝓmo filio chanaan: q̄ dict⁹ est sidon. z ab eo sidones z sidonia ꝓuincia: z sidon ciras. Jesus ḡ in finib⁹ tyri ꝓdicauerat/ receden do a phariseis: q̄ calūnias ei inferebāt. vtz Mat. xv. Sz vt ỏr Theo. ibi mozā nō traxit: ne iudei tāꝯ legꝛ trāsgressoꝛē calūniarēt eū: eo q̄ gentib⁹ se imisceret. ỉō ỏr Mar. (Exies ie. de fini. tyri.). s. cito postꝯ intrauerat. Sz ꝛra: qꝛ ipe Mat. xj. ꝑcepit discipl⁹ di. In viam gen. ne abie. z in ciuita. sama. ne intrauerit. Rñdeo vt elicit ex doctrina scti Tho. sup Mat. Gētes erāt in duplici diꝛia. q̄dā erāt extra trā ꝓmissiōis: z dicebant absolute gētes. qdā ꝑo in tra ꝓmissionis: z dicebant samaritani: saltē ꝑ maioꝛi ꝑte. Sic etiā ỏr ibi: ꝓuenies fuit ꝓus ꝓdicari euāgeliū iudeis: deiñ gētib⁹. qꝛ opꝛ ꝓus fuare iusticiā ꝯ exhibere miam. Qꝛ aūt chr̄s ꝓdicaret iudeis/ h̄ iusticia q̄dāmodo exigebat: inꝯtū h̄ erat ꝓmissum eis a deo. sec⁹ de gētib⁹ Jō ỏr Rom. xiij. Dico chr̄m iesum ministrū fuisse circūcisionis. i. iudeoꝛ: q̄ soli circūcidebant ꝑ iusticiā dei: ad ꝓfirmādas ꝓmissiones patꝛ: gētes aūt sup mia honozare deū. Voluit ḡ chr̄s q̄ vsq̄ ad suā passionē tm i iudea fieret ꝓdicatio euāgeliꝫ. sz qꝛ vr ỏr s. Tho. vbi s. ꝑ iudeā ire nō poterāt discipl⁹: nisi ꝑ vias incederēt samaritanoꝛ: quia ille vie erāt cōes. ỉō nō dixit: in vīā samaritanorū ne abieritꝫ. sz ꝓhibuit igredi ciates eoꝛ. q̄ ad alias aūt gētes extra tram ꝓmissiōis exītes ꝓhibuit vtrūꝯ. Dom est ḡ q̄ ihesus nō exiꝛ de tyro: sz de finibus tyri. qꝛ forte nō ꝓdicauerat in ciate: sed i finib⁹ eiꝛ ꝑ loca vbi erāt aliq̄ iudei int gētiles habitātes. Et isto mō ēt soluit Hugo cardi. Sed restat dubiū. qꝛ Jo. iij. hr̄ q̄ ipe itrauit sichar: q̄ erat samaritanoꝛ ciras: fm q̄ sḡt magi. hi. Sed ad h̄ dom est q̄ s. Tho. et Hugo intendūt q̄ chr̄s ꝓhibuit itrare discipulos ad ꝑs ciates samaritanoꝛ ex ꝓncipali intētione. secꝫ ex scōaria: vtpote qñ eūtes ad alia loca hēbant ptrāsire ꝑ loca eoꝛ. z sic chr̄s igressus est aliqñ ciates eoꝛ. et ista ē exꝓssa ỉnia s. Tho. sup Joā. Sedq̄. (Venit ꝑ sidonē) forte in trādo citatē z annūciādo eis regnū dei: ꝯuis eēt ciras gētiliū: qꝛ erat in via vt iret (ad mare galilee) fm Be. istō mare erat laꝫ aq̄ dulcz. sz ỏr mare hebꝛaico moꝛe: q̄ ois aq̄ ꝛ congregatio mare nūcupat: siue sit dulcz siue salsa. Et h̄ mare hz tria noia fm eundē Be. Dr̄ ei mare galilee a galilea ꝓuincia q̄ illi est cōiuncta. z mare tyberiadis a q̄dā citate q̄ oli cenereth dicebat. sed ab herode tetrarcha instaurata: tyberias in honoꝛē tyberij cesaris appellata est. Dr̄ ēt trio mare genesareth greco vocabl⁹ a ꝓꝛietate sua. Genesar ei ỏr q̄i gñans aurā siue vērū. qꝛ illa aq̄ nō est q̄eta sic aq̄ stagnum seu paludosa: sed vētis agitat⁹ q̄ de ipo lacu nascunt. Dic trā Joseph⁹ q̄ sic dict⁹ ē a regiōe gñata. sz h̄ nō est ꝛ Be. qꝛ tal⁹ regio sic dicta ē ꝑ tea q̄ sibi aurā gñer mediāte lacu illo. Vñ ꝓma rō huius vocabuli tā in regione ꝯ in lacu est gñatio aure: a q̄ ꝓmo noiata ē regio q̄si torū: z deiñ lac⁹ q̄si ꝑs regiōis in q̄ gñatur aura. Gñat aūt iste vēt⁹ fm s. Tho. ex resolutiōib⁹ aq̄. Et sic ỏr idē sup ps. vērus nō ascēdit vt apperit: qꝛ reflectit a frigoze medij. s. interstitiū aeris: nec trā descēdit. qꝛ ab eo rotat⁹ nō vincit. ideo fert medio mō. Erat aūt h̄ mare in longitudie distensuz stadijs. cxl. in latitu-

die ꝙ. xl. ⁊ ꝓ illō trāsit iordanis fluuiꝰ. (Jnt̄ medios fines decapoleos) Decapol' ór a deca qō ē decē: ⁊ pol' citas. Jn ór decapol' regio hās in se. x. cirates ſm Be. Vl' ſm alios citas hās ſub ſe. x. ciuitates. Et fac̄ in gr̄o decapol' vel decapoleos vltima acuta ſm grecū idioma. Jſta ḡ decapol' ſm magi. hi. eſt trāſ iordanē ad orientē ꝛ galileā: q̄ eſt ad occidentē eiuſdē mar. Scōm ꝙ Nicol' de ly. eſt iſta regio ex vtraq; ꝓte lacū includens. Cū ḡ ór dñs veniſſe ꝓ medios fines decapoleos: ſm Nico. de ly. irrauit p̄dictos fines. nō aūt ſm magi. hiſt. ſed tm̄ venit ad lit' mar. ex oppoſito p̄dicte regiōis. Et cū eo ſentit Be. q̄ ait dñm veniſſe ad locū q̄ medios fines decapoleos ex alia ꝓte maris poſitos reſpiciebat. (Et addu. ci ſur. ⁊ mu.) q̄ fz Theo. nō patiebat iſta a natiuitate: ſz a demoīo (et dep̄cabāt eū). ſ. hoies regionis (vt ponat illi manū) firmit' credētes q̄ inde reportaret ſanitatē. Ecce ḡ petitio q̄ petūt ſit' tria miracla fieri. ſ. reſtituere loq̄lam ⁊ auditū: ⁊ effugari demonē op preſſorem infirmi.

Allegorice ſciendū eſt q̄ nūc chr̄s in gēribꝰ credētibꝰ ei / p̄dicat ꝓ ſuos ſuos: ſed circa finē mūdi reuertet ad iudeos cōuertēdos. ⁊ tunc angeli et ſcti q̄ ſunt in p̄ria: ⁊ q̄ erūt tūc in via/ rogabūt ꝓ ꝓpl'o iudeoꝝ: ſurdo ad audiendā ꝟitatē ꝓpt' ſuā obſtinatiōez. ⁊ muto ad laudādū chr̄m: ſed nō ad blaſphemādū: ⁊ poſſeſſo a diabolo ꝓpt' infidelitatē. Rogabūt ínq̄ vt ponat ei manū ſue mie ⁊ ſanetur. Pōt etiā alia allegoria aſſiḡri. Nā iſte infirmꝰ eſt genꝰ hūanū ſm Hieroñ. ⁊ Greg. q̄ in Adā peccauit: ⁊ a diabolo arreptū eſt. ſed chr̄o venīēte ad mare buiꝰ ſeculi ad ꝓuinciā galilee q̄ interp̄tatur rota: ⁊ fcat volubilitatē nr̄e mortalitatiſ: chr̄m exorāt angeli ⁊ ſcti vt ſanare dignet infirmū.

Anagogice ſcīēduz q̄ in hac vita oēs etiā ſcti ſt q̄ ſurdi: q̄ pauca. ſ. ſenſibilia ſolū cogſcim' ẽ ꝟtū ad q̄d eſt. vtz ꝓ ſcm Tho. ſ. q. lxxxvij. ⁊ iſta etiā ꝓ maiori p te ſ̄ḡamus. Credimus aūt alīs: pura deo q̄dam que nō videmus: nec docere poſſum'. ſ. ꝛa q̄ ſunt fidei. Sūt ḡ oēs ſurdi: q̄ nō p̄nt ſcīēt̄ifice doceri de oibꝰ imo q̄ſi de nullis poſſum' hr̄e ſciaz. Sc̄ etiā muti. q̄ ea ꝑs tp̄is q̄ laudāt deū vt plurimū eſt minima ꝓpter alias occupationes: ⁊ etiā a demone verank' p varia tēramēta. Sed chr̄o venīēte ad ꝓuinciā galilee. ſ. rote vel trāſmigratiōis. ſic em̄ interp̄tat: q̄ fit in trāſitu mortis: deprecank' ſcti p̄ie ⁊ iuſti vie: vt chr̄s imponēdo manū moriēti doceat eū ſciaz brōꝝ: ⁊ pducat ad laudes angeloꝝ: ⁊ liberet ab inſidijs diaboli. Q̄ vtiq; chr̄s fac/ ſi moriturus efficacit̄ deſiderat curam actu vel habitu.

Mozal'r iſte infirmꝰ fcat quēlibz peccatōē. Talis em̄ eſt ſurdꝰ: q̄ nō audit inſpirantē/ nec p̄cipientē/ nec exhortantem/ nec cōminantē. Tria aūt ſūt q̄ auditū corpalē impediūt. ſ. inflatura ſi naſcat in aure. ⁊ fra ſi ingrediat illuc: ⁊ putredo ſi ibi generet. Et iſta tria fcāt ſubiam q̄ turget. ⁊ auaricia q̄ terrā. ſ. aurū inſeq̄t. ⁊ luxuria putreſcētē coz̄ deo ⁊ hoibꝰ. Legit' q̄ aſpis q̄ incātant̄ tres habet aſtutias. Una: q̄ ſtat firmus in cauerna: etiā ſi ſit putrida. Scōa: q̄ obturat vnā aurē cuz terra. Tertia: quia aliam claudit cū cauda. Jncantator volens aſpidē. ſ. pcōrem trahere ad deū/ eſt p̄dicator. Sed ꝑmā aſtutia habz luxuriosus: q̄ cū audit p̄dicatorē / cogitat ẽ ꝟtū dulcis ſit et putrida cauerna luxurie. Secūdā aūt auarus: q̄ de auro cogitat. Tertia ſuph' ⁊ ois alī' pcōr: q̄a credit ſe longā habiturū vitaz: ⁊ cū ſpelōge caude. ſ. vite claudit aurē. Eſt etiā mutus: q̄ nec deū laudat/ nec ſua pcā cōfitet. Jſte debet offerri chr̄o a p̄latis q̄bus nō ſufficit venire ad chr̄m: ſed tenent adducere alios: ⁊ debent ꝓ eo rogare chr̄m ⁊ dep̄cari.

Quantū ad ſcōm l'ralit' ſciendū eſt q̄ chr̄s exaudiuit iſtos (Jdeo ap̄hēdēs eū de turba ſeoꝝſum) ſm Chry. chr̄s factur' miraculū: ſeoꝝſuma turba voluit ſecedere: vt doceret inanē gl'iam eſſe fugiendā. Sed ꝓtra h̄ arguit' ſic. Chr̄s ei faciebat miracla ad ꝓfirmādā ſuaz doctrinā ⁊ ꝓbandā ſuam diuinitatē. ḡ illa

miracula debebat facere coꝝ eis qb⁹ p dicabat suã doctrinã:ꝛ ꝗs volebat credere suã deitatẽ. Nõ ꝯ debebat illa facere seoꝛsũ:qꝛ impediebaꝯ finis ei⁹. Ad ħ dr̃ q argumẽtũ pbat q illa miracla debãt esse mltitudini manifesta. Est ãt possibile q aliqs curet in occulto:et tñ post sciaꝯ ab oib⁹:puta qñ oẽs sciebãt talem esse mutũ ꝛ surdũ. Seoꝛsum ꝯ chr̃s curauit vt doceret inanẽ gliam declinare:ꝛ tñ eo volẽte miraculũ fuit publicatũ ad ꝛfirmationẽ sue doctrine. Seqꝯ. (Digit⁹ dei⁹ est hic) q⁹uis solo ꝓbo curare posset:ꝛ ħ ꝟ Chr̃y. vt oñderet suã hũanitatẽ organũ et instrumẽtũ esse diuinitatꝭ cui erat vnita: ꝛ ꝛseqnꝯ ostẽderet hũanã naturã p ipm esse a suis passiõib⁹ liberandã:q̃ iam in ipo tãte erat dignitatꝭ vt p eã sanarent infirmi. (Et expuẽs tetigit linguã ei⁹) Theo. Vt.ſ. ostẽderet q oia mẽbra sancti coꝛpis ei⁹ diuina existũt ꝛ sctã:sic ꝛ sputũ qđ vincula lingue dissoluit. Et hoc omne sputũ q̃dem est superfluitas:sed in dño omnia diuia fuerũt. Hec ille. Ad intelligendũ aũt ꝓba Theo. est sciẽdũ/ q ꝟtus spũalis ꝛ supnaturalr operans nõ solũ põt esse in ania ꝛ mẽbris animatis:sed etiã in reb⁹ inanimatꝭ:vt ptz de aqua baptismali:q̃ tantã in se habz virtutẽ q expellens pctã inducit grãz. Est ꝯ sententia Theophili/q chr̃ist⁹ voluit ostẽdere talem ꝟturem in suo sputo eẽ: vt ꝛseqnꝯ argueret q mlto maioꝛ erat in suis mẽbris. Nõ aũt dicere voluit q sputũ esset diuinũ.i.diuinitati vnitum cũ nõ sit ꝺ ꝟtate hũane nature. ſz q eẽt diuinũ.i.habẽs in se q̃ndã diuinã ꝛ supnaturalẽ ꝟtutẽ. Vel forte p̃t dici q dñs expuit ꝟpt̃ mysteriũ qđ i allegoria dicemus. Sequiꝯ. (Et suspiciẽs in celũ) ſm Bedã vt doceret de celo oẽm infirmoꝝ medelã esse querẽdã (ingemuit) Beda. Nõ qꝛ ipi opus esset aliq̃d petere a p̃re: sed vt nobis gemẽdi daret exemplũ:cũ vel p nostris vel p nostroꝝ erratib⁹ proꝛmoꝝ supne pietatis p̃sidia inuocamus Hec ille. Est aũt sciẽdũ ſm q dicẽ san. Tho. ſũ. pte. q. xlvij. q chr̃s aliqñ in miraculis faciendis oꝛabat:vt se ostenderet a deo missum:ad quem recurrebat. Sed ħ vt dicit faciebat in minoꝛib⁹:nõ aũt i maioꝛib⁹:puta qñ remittebat peccata aut suscitabat mꝛtuos: sed tũc suo imꝑio ꝛ potestate faciebat miracla:vt se ostẽderet eq̃lem deo patri. Et si obij/ciaꝯ q qñ voluit suscitare Lazaꝝ oꝛauit vt ptz Jo. xj. dicẽ idẽ/q ħ feẽ ꝓter exemplũ circũstantiũ. Vñ ibi dr̃:vt credant qꝛ tu me misisti. Hec ex sctõ Tho. qui intendit q si iudei astãtes credidissent chr̃istũ a deo missum:nõ ostẽdisset se ab illo missum oꝛando:sed se esse ei eq̃lem imperãdo. Quia ꝓ illi necdum credebãt eũ a deo missum:iõ ad ħ ostendẽdũ oꝛauit. Cõuenies em̃ erat oꝛdo vt ꝓius crederẽt eũ esse bonũ ꝛ iustũ:q̃ q eẽt eq̃lis deo. Sequiꝯ ꝛ ait imꝑatiue (Ephe/ta q̃d est adapire) et ħ quo ad aures ſm Bedã. Lingua em̃ nõ erat apienda/ſz soluenda (Et statim aperte sunt aures ei⁹:ꝛ solutũ est vinculũ lingue ei⁹ ꝛ loq̃baꝯ recte) Et sic ſm Bedã. igemiscẽdo ꝛ suspiciẽdo i celũ docuit se esse hoiem: sed imperando deũ.

Allegoꝛice sciẽdũ est q digit⁹ chr̃i significat dona spũssti:ſz Hiero. ꝛ Bꝛe. Nã vbi Lu. xj. dr̃. Si i digito dei eij/cio demonia. Mat. xij. dr̃. Si in spũ dei eijcio demonia. Saliua ꝓ chr̃i ſz eundem significat sapientiã:eo q sic saliua a capite ad os ꝛ ad ventrẽ fluit:ita sapientia ois a deo est qui est caput oim:et inde descẽdit ad ventrẽ nostre mentis. Sanaꝯ ꝯ popul⁹ iudeoꝝ a chr̃o vel genus hũanũ:quãdo p sapientiã perficiꝯ intellectus vt recte credat:ꝛ per ardoꝛẽ spiritussancti voluntas inflãmaꝯ vt feruenter amet.

Anagogice aũt sciẽdũ est q ex dictis ptz sensus anagogic⁹ hui⁹ ptis. Sicut em̃ in via pficiꝯ intellectus noster p sapientiã fidei:ꝛ voluntas p amoꝛem vie qui est tenuis ꝛ modic⁹:ita in patria pficiꝯ intellectus p sapientiã visionis:et voluntas p amoꝛem cõsummate gratie quo ania tota manet ebria:vt postmodũ in eternũ laudet deuꝫ. Ps̃. Beati q̃ habitãt i domo tua dñe:in secula seculoꝝ laudabunt te.

Morak℞ petō℞ surd⁹ sanak ꝑ īmissiō nē vigiti in auriculā.i.ꝑ ħ ꝙ amo℞ spi⸗ rituſſcti tāgit co℞. Stati em̄ frāgik ista tura ſuꝑbie:vt ꝓz in Paulo elato.q ꝑ ſtrat⁹ ō lupo i agnū ē ꝟuerſus:z abȳcik tra auaricie:vt ꝓz i Matthęo:q terre nis lucris ihiabat:z ſtati ad hui⁹ vigiti tactū reliqt oia:z ſil℞ emūdat feroz̄ lu xurie/vt ꝓz i Magdalena. Dut⁹ ꝑo ſanak ꝑ ſaliuā.i.ſapiētiā. Eſt aūt ſaliua mediū vl̄ diſpoſitiua medȳ:ꝑ qō guſt⁹ ſentit. Vñ ſi fuerit ſaliua corꝛupta gu⸗ ſtus male iudicat/vt ꝓz de febꝛicitāte q̄ ꝑk amarā ſaliuā quā hz in lingua iu⸗ dicat dulcia amara. Eſt āt triplex ſali⸗ ua.ſ.amara/inſipida/z dulcz:q̄ fac̄ cibū apparere amaꝝ/inſipidū z dulcē. Et ſi⸗ gnificat triplicē ſapiētiā. Pꝛia ei ē dia bolica:q̄ ꝙs ſapies ē i peccādo. Scōa ē hūana vel mūdana/vt ſapiētia i adq̄rē dis diuitijs:vel cū ꝙs eſt magnus phs. Tertia ē diuīa. Pꝛia fac̄ ꝙ dulcia opa pietatz z ꝓtuoſa videnk amara. Scōa fac̄ ꝙ videank inſipida. Tertia ꝑo iudi⸗ cat ō reb⁹ vt ſ℞:ita ꝙ ſpūalia iudicat dul cia/z carnalia amara.iſta aꝑit os mutī: vt laudet deū z ꝓfiteak ſua pctā.

Quātū ad tertiū ōt euāgeliſta(ꝙ p̄⸗ cepit illis ne cui).i.alicui(dicerz) z ħ vt doceret ianē gl̄iaz fugiēdā eē ex Chr̄y. z Hiero.vt s. dictū ē.z ne ante tp̄s ac⸗ cenderet iudeos ad homicidiū i ſe ꝑ in uidiā ꝓpetrādū:ex eūdē Chr̄y. Sed ꝛ iſta arguik vt ſuꝑ:qz chr̄s ꝑ hoc p̄ceptū impediebat finē ſuū.ſ.manifeſtatiōem ſue diuinitatz:z ꝓfirmatōez ſue doctrie qō nō debuit facere.p̄ſertm qz ei quē a demonio liberauerat p̄cepit dī. Mat. v. Vade i domū tuam ad tuos z narra q̄nta tibi fecerit de⁹. Ad ħ dī ex ſctm Tho.iij.ꝑte.q.xlij. z ex Chr̄y.q du⸗ plex gl̄ia in nr̄o ope ꝓſiderak.ſ. nr̄a z di uina. Cū ꝙ p̄cipit ne cui dicak:docet p⸗ priā gl̄iam fugere.cū ꝑo p̄cipit vt res geſta p̄dicek:docet gl̄iam q̄rere dī. Nō aūt ſūt iſta ꝛia ſ.nolle aliquid dici ad gl̄iaz ꝓpriā:z velle illō dici ad gl̄iaz dī. Et videnk velle iſti doctoꝛes q chr̄s p⸗ hibuit laudari op⁹ ſuū:vt oñderet ſe nō q̄rere gl̄iaz ō illo:z tñ ſciebat qſine pec cato illi publicarē.z ſic ſua deitas z do ctrina approbarek. Forte āt ꝙ poſſum⁹ aliter dicere. Sciēdū ei ē ꝙ miracla tri plicit fiūt. Aliq̄ ei fiūt adꝛfirmādā do ctrinā fidei. Iſto mō mali p̄ñt facer̄ mi racula:z ō facto q̄ñ fides ꝓmo fūdabak m̄ti peſſimi fecerūt miracla. Vñ dicit Mat.vij. Dn̄e nōne i noie tuo ꝓpheta⸗ mus z demonia eiecim⁹ z ꝓtutes mul⸗ tas fecim⁹? Et tūc ꝓfitebor illis:qz nū⸗ q̄ noui vos. Predicātes ꝑo falsū ñ poſ ſent iſto mō miracla facere:qz de⁹ ñ ꝑt reddere teſtimoniū falsitatī. Aliq̄ ꝑo fiūt ad ꝓbādā ſctitatē alicuius. Et iſto mō poſt fundatā fidē ſcti faciūt mira⸗ cula cōit. Vñ q̄ñ ſctūs ē approbād⁹ ſeu canonizādus fit inq̄ſitio de miraculis. Alio mō fiūt ad ꝛſolatiōez fidelīū:qui poſtulātes aliq̄d ſiue a deo imediate:ſi ue mediāte aliq̄ ſctō aliq̄ñ merenk exau diri. Poſſum⁹ ꝙ dicere ꝙ chr̄s m̄tortiēſ in illa patria p̄dicauerat z miracla fece rat: vt ꝓz ex hiſto.euāgelica. ſō crede⸗ bāt i eū oēs:vel ſaltē habebāt credendi cauſam. Vñ ħ miraculū ñ fuit ad ꝛfir⸗ mandū doctrinā ei⁹ vl̄ deitatē aſſerēdā ſz ad exaudiēdū dēcantes. Jō i t℞i mi racl℞o voluit oñdere ſe gl̄iam dei z ñ ſuā q̄rere z i illo z i alijs. Sedk (Quāto āt p̄cipiebat eis tanto ampli⁹ p̄dicabant) Sedſi chr̄s sciebat ꝙ ira facturi erant: q̄re p̄cipiebat ne facerent? Ad ħ ñdet Aug.de ꝛſen.euāg.dicēs.q ħ fec̄ vt ex citaret pigros. Si em̄ iſti q̄b⁹ p̄dicatio phibebak p̄dicabāt:q̄d facere.debuerāt illi q̄b⁹ iniūgebak vt p̄dicar̄t? Vl̄ poſ⸗ ſum⁹ forte dicer̄ ꝙ chr̄s ſic̄ p̄cipiebat:vt oñderet ꝙ q̄ntū i ſe erat laudes ꝓpas ñ q̄rebat. Sz ꝓtra p̄dicta arguo ſic. Aut chr̄s volebat ꝙ iſti obedirēt aut nō. Si ꝑmū/iſti peccauerūt.q̄s tñ euāgeliū vl dek cōmēdare. Si ſcōz/ſeq̄k ꝙ i chr̄o fu erit duplicitas:q̄ p̄cipiebat q̄ nolebat obſeruari. Ad ħ dico ꝙ ſic̄ ꝓz ꝑ mgr̄m ſnīaꝝ.ſ. dī.xlv. Duplex ē in deo volun⸗ tas:z ſil℞ in chr̄ſto. Voluntas ſcz bene placiti qua aliq̄d vult eſſe vel nō eē. Et voluntas ſigni:qua nihil vult eſſe vl̄ nō eſſe:ſed ſe haber ſicut aliquis volēs ali⸗

q̄d eē vel ñ eē. Nos ei si volum⁹ aliquid eē: p̄cipim⁹ vt fiat. ſō qñ deus aliq̄d p̄cipit ly aliqñ illud eē ñ velit: tñ ſe habz vt hō volēs. Et iſtō p̄ceptū q̄ dē⁹ fac̄ ōz volūtas ſigni. qz. ſ. p̄ceptū ē ſignū volūtatis in nob q̄uis nō in deo. Si ei dē⁹ vellet fieri oia q̄ p̄cipit: null⁹ poſſet agere p̄ p̄cepta dei: ſicut null⁹ p̄t ei⁹ volūtati reſiſtere. Volūtas g̃ bñplaciti ſp implet: ñ volūtas ſigni. Ad h̄ argumētū g̃ dico q chr̄s nō voluit illos tacere volūtate bñplaciti: qz oīno tacuiſſent: nec ēt voluntate ſigni q̄ſi eos obligaret ad p̄cm: qz ōt ſcūs Tho. ſup Mat. q tales ñ peccauerūt. Nec tñ i chr̄o fuit duplicitas: qz in ſuo p̄cepto ñ oñdebat niſi q ipe q̄ntū i ſe erat apperebat latere: ñ aut oñdebat ſe eos velle obligare. Vñ ipi videres q ex hūilitate p̄cipiebat: ac ceperūt illō p̄ceptū q̄ſi depcatiōnē. z nolētes eū exaudire ne ipi ingrati viderēt ſicut illevidebat hūilē: magnificabāt eū z publicauerūt factū. Vñ ſecura ē mag̃ laus chr̄o i turba. Vñ ſubdit. (z eo amplⁱ⁹ admirabant). ſ. tā iſti q̄ turbe. q de hūilitate chr̄i z miraculis ei⁹ ſtupebāt dicētes (Bñ oia fecit: z ſurdos fec̄ audire z mutos loqui.

Nota liter docemur q q̄runt gloriā hūiliant. z q hūiliant ſe exaltantur ab alīs vl̄a deo. Hiero. Ciuitas i mōte poſita vndiq̄ circūſpecta abſcōdi nō p̄t: z humilitas ſp p̄cedit gl̄iam. Hec ille. Itē iſtruimur iuxta doctrinā Theophili dicentis. Docemur āt ex h̄ ſi cui bñficia elargimur minime applauſus z laudes appetere. Cū ēo accipim⁹ bñficia bñfactores p̄dicare z laudare: q̄uis noluerint. Hec ille.

Dñica. xij. post Trinitatis. Text⁹ euāge. Luce. x. c.

Beati oc̄li q̄ vidēt q̄ vos videtis: Dico em̄ vobis q̄ mlti pphete z reges voluerunt videre q̄ vos videtis z nō viderūt z audire q̄ auditis et nō audierūt. Et ecce q̄dā legiſpitus ſurrexit tentās illū z dicēs: Magiſter: q̄d faciēdo vitā eternā poſſidebo? At ille dixit ad eum. In lege q̄d ſcriptū eſt. Quō legis? Ille rñdēs dixit. Diliges dñm deū tuuz ex toto corde tuo: z ex tota aīa tua: z ex oībus viribꝫ tuis: z ex omni mente tua: z proximū tuū ſicut teipm. dixit illi. Recte reſpōdiſti hoc fac z viues. Ille aūt volens iuſtificare ſeipm: dixit ad Jeſum. Et q̄s eſt meus pxim⁹? Suſpiciens aūt ieſus: dixit. Hō q̄daz deſcendebat ab hier'm in hiericho z īcidit i latrōes. Qui etiā deſpoliauerūt eū: et plagis impoſitis abierūt ſemiuiuo relicto. Accidit aūt vt ſacerdos q̄dā deſcenderet eadē via: z viſo illo p̄teriuit. Silr z leuita cum eēt ſec⁹ locū z videret eū: ptranſijt. Samaritanus āt q̄dā iter faciēs venit ſec⁹ eū: z videns eū miſericordia mot⁹ ē. Et appropians alligauit vulnera ei⁹: infundēs oleū z vinū: z imponēs illū in iumentū ſuū: duxit i ſtabulo z curam ei⁹ egit. Et altera die ptulit duos denarios z dedit ſtabulario z ait. Curā illius habe: z q̄dcūq̄ ſuperogaueris: ego cū rediero rd̄dā tibi. Quis hoz triū videt tibi pxim⁹ fuiſſe illi q̄ incidit in latrōes? At ille dixit. Ille q̄ fecit miſericordiaz i illū. Et ait illi Jeſus. Vade z tu fac ſimiliter.

Beati oculi q̄ vident que vos videtis ꝛc. Lu. x. Sic ōt b. Amb. lib. de officijs. multiplex oli fuit de felicitate opinio. Quidā ei illā poſuerūt in corpoꝛ

voluptate: vt epicur⁹. Qui ꝯuiſ diligẽ ter excoluerit ꝓtutes vt teſtat s. Tho. ſup li. Eth. tñ hō fecit vt ꝺctio⁹ frue⁊ rek corpis voluptate. Quidā ꝓo illā po ſuerūt i ani ꝓture ⁊ q̄dā exti⁹i honeſta te: vt ꝓipatetici. Quidā ꝓo i cognitiõe ꝺi ⁊ viſiõe. vt chr̄iāl. cū q̄b⁹ tñ et ꝓipate tici potiſſime Ariſtoteles ꝙuēiūt: q⁹ ꝑn cipal⁹ dicūt illā ꝓſiſtere in nobiliſſima opatiõe. nobiliſſime potẽtie reſpẽu no⁊ biliſſimi obiecti: vtz i lib. Eth. ꝯuis ſe cūdario ꝓſiſtat i alijs ꝓtuoꝫ opib⁹. Iſta āt nobiliſſima opatō ē intellectio ꝺi: q⁹ i tellect⁹ nobiliſſia potẽtia: ⁊ ꝺ nobiliſſi mū obiēz. Hāc ḡ opiniōz ſaluator⁹ ꝓfir mat i pñti euāge. i q̄ tāgūt tria pūcta. q̄ ſt Inſtructio Tẽtatio Juſtificatio.

Quātū ad ꝑmū litteralit ſciẽdū ē: q⁹ chr̄s nos inſtruit vbi ſit vera felicitas ⁊ britudo. ꝺicẽs ad diſcipl⁹os ſuos (Bri ocli q̄ vidẽt q̄ vos videtis) Sz ꝓtra: q⁹ bti q̄ nō viderūt ⁊ crediderūt. Jo. xx. So lutiõem vide dñica i octa. paſce. Vbi ſci endū ē q⁹ apli duo videbāt. ſ. diuitatem chr̄i ſm mẽtẽ. ⁊ hūanitatẽ eiuſdẽ ꝫz cor pales ocl⁹os. Jn his aūt duob⁹ ꝙſiſtit fe licitas ⁊ ꝑmiū nr̄m. Jn ꝑmo q̄dẽ felici⁊ tas cẽntialis. i. ſcḋo ꝺo accidẽtal. Et lz hūanitas chr̄i videat ocl⁹o corpali. tñ ꝑt videri ocl⁹o ñ glificato: vt viderūt apli. ⁊ glificato: vt videbūt ſeti i ꝑria. Sil⁹ diuitas ꝑt videri p aptā viſionẽ ꝑrie et p fidẽ vie. Qui ḡ videt diuitatẽ chr̄i p viſionẽ ꝑrie ⁊ ei⁹ hūanitatẽ p oculū gli oſū ē ꝑfectiſſime btūs. Qui āt videt di uitatẽ p fidẽ purā ⁊ viuā: btūs ē i ſpe et ſi nō in actu. Vlñ ps. Bti imaculati in via. Etſi tal⁹ videat ēt chr̄i humanita⁊ tẽ: vt faciebāt apli: talis erit adhuc be⁊ atio⁹ Viderūt ei apli chr̄i gr̄ioſā pñtiā ꝓbi i aſſūpta hūanitate: vtz. ſ. Joan. ſ. Scḋo ſcitatẽ vite i ei⁹ ꝙuerſatiõe: iuxta illō Baruch. iij. Poſtea in tris viſus ē ⁊ cū hoib⁹ ꝙuerſat⁹ ē. Tertio ei⁹ ptātē i miracl⁹oꝝ opatiõe. Lu. ij. Repleti ſūt ti moze magno: ꝺicẽtes q⁹ vidim⁹ mirabi lia hodie. Quarto ei⁹ gliā in tranſfigu ratiõe: vt ptz Lu. ix. Quito eius ꝑtera⁊ rẽ i paupe⁹ miſatiõe. Mat. viij. Diſe reo⁹ ſup turbā. Sexto ei⁹ māſuetudinẽ in opꝓbrio⁹ ſupportatiõe. Joan. ix. Vos inhonoraſtis me. Et ſeq̄t. Ego ñ q̄ro gliā meā. Septio ei⁹ feruoꝛē i pdi⁊ catiõe. Jo. viij. Jtez diluculo venit in tẽplū Vlñ vt ptz ex euāgeliſtaꝝ decurſu p mlt⁹ annos ꝙtinue ⁊ inceſſant⁹ docu it: ⁊ diſcurrebat pedes. Octauo ei⁹ paſ⁊ tiaz i vulneri⁹ ⁊ paſſiõe. Vlñ ꝺr Mat. xxvij. Jeſus āt nihil loq̄bat ira vt mira rek ꝑſes ⁊c. Hꝛa āt hec fide ⁊certitudie videbāt. Et ſic chr̄s btōs ꝺt apl⁹os. Nō āt fuerūt bti phariſei: q⁹ nō viderūt di⁊ uinitatẽ p verā fidẽ: ſed bti pot⁹ a chr̄o dicti ſum⁹ nos q̄ fidevidem⁹ q̄ apli fide ⁊ corꝓreo ſenſu viderūt. Cirill⁹: Mul ti iudeoꝝ viderūt chr̄m diuia opantem corꝓali ituitu: nec tñ oīb⁹ brificatio cō⁊ uenit. Nō ei crediderūt neq̄ viderunt gliā ei⁹ oculis mẽt⁊. Beatificati ḡ ſūt oculi nr̄i q̄ fidevidem⁹ ꝓbū p nob⁹ hoiez factū. Hec ille. Et licz beatiozes fuerit apli q̄ ꝓphe ⁊ reges. tñ ēt illi fuerūt bti q⁹ p fidē viderūt ⁊ deſiderauerūt vide⁊ re oculo corꝓali chr̄m: ſed ñ viderūt. Vlñ ſḃdit (Dico ei vob⁹ q⁹ mlti ꝓphe ⁊ reges voluerūt videre q̄ vos videtis). ſ. me in carnatū (⁊ nō videṙt: ⁊ audire q̄ vos au ditis). ſ. ſecreta celeſtia ex oze meo (⁊ nō audierūt) Et notāter euāgeliſta ꝺt mul ti ⁊ ñ oēs ſm Origenē. q⁹ viderūt chr̄z aliq̄ eoꝝ: licet pauci. Vlñ ꝺ Abraā ꝺr q⁹ vidit diē chr̄i ⁊ gauiſ⁹ ē: vt ꝺr Jo. viij. Vl⁹ ſm Chry. cū ꝺt mlti: debem⁹ itelli gere oēs q⁹ lz aliq̄ eoꝝ viderint chr̄z: nō tñ viderūt q̄ viderunt apli. ſ. ꝙuerſantē deū inꝰ hoies ⁊ loq̄ntē eis ſic frat⁹ loq̄t⁹ ad frēs.

Doralit inſtruimur q⁹ ſp debemus chr̄m ⁊ ei⁹ doctrinā atq̄ opa ꝙtēplari: q⁹ bti ſunt taliū oculi. Vlñ ꝺt apl⁹us ad Heb. xij. Aſpicientes i auctoꝛē fidei ⁊ cō ſūmatoꝛē ieſū: q̄ ꝓpoſito ſibi gaudio ſuſ tinuit crucē ꝙfuſione ꝙtēpta.

Quantū ad ſcḋm litteralit ſciẽdū ē q⁹ ſaluator ꝺixerat q⁹ noia diſcipulozū erant ſcꝛipta in celis: iō ſm Bedā quidā legiſperitus. i. doctoz in lege Moyſi in ꝺ ſumpſit occaſionẽ tentādi chr̄m. i. ſu⁊ mẽdi erpimentū de eo q̄nrū ſciret ⁊ quā tū neſciret. Vnde ſeq̄t (Et ecce q̄dam le

gliſpit⁹ ſurrexit rētās eū ⁊ dī.) Iſte ſm Cirill. erat ō nūero aliq̄ lo̅q̄ciū: q̄ circū ibāt r̄giões: ōtrahētes chr̄o ⁊ dicētes q̄ iutilia lo̅q̄rek. Voluit g̃ eū ꝓuocare: vt ōt idē Cirill. qrūs aliq̄d dicerz ꝫ Woy ſen dī. (Dgr̄ q̄d faciēdo vitā ek. poſſi.) i q̄. ſ. ſūt ſcpra noia iuſtoꝝ. Seq̄k (At ille dixit ad eū. Iu lege q̄d ſcptū ē: quō legis:) Ad itellectū ät rñſiōis quā legiſpit⁹ rñdet ſeiēdū eſt iuxta doctrinā ſcti Tho. ÿ. q. xlÿ. q̄ Deuk. vj. p̄cipik vt de⁹ diligak ex toto coꝛde: ex tota aia: et ex tota foꝛtitudie. Sz Mar. xÿ. ⁊ Lu. x. ponūk eadē tria. ſ. coꝛ/aia/⁊ vires ſeu ꝑt⁹: qō idē ē qō foꝛtitudo: ⁊ addik mēs. Sz Mat. xxÿ. ponunk duo. ſ. coꝛ ⁊ aia: ⁊ dimittik/ex tota foꝛtitudie: ⁊ addik/ex tota mēte. Oꝓz g̃ vt ōclarem⁹ q̄ttuoꝛ ſcz coꝛ: aiaz: foꝛtitudinē ⁊ mētē. q̄ ſi ali q̄d hoꝛ alicubi omittik: h̄ ē q̄ i alīs itel ligik. Eſt g̃ ſciēdū q̄ ꝑ coꝛ h̄ ſcak vo lūtas. Nā ſic coꝛ ē ꝓncipiū oiz coꝛpaliū motuū: ita volūtas ē ꝓncipiū oim ſpi ritualiū: maxie q̄ntū ad itērtiōem finis: q̄ ē obiectū charitatz. Tria ät ſunt ꝓncipia ſpūaliū actuū: q̄ ꝓncipia ad opādū ex volūtate mouenk. ſ. itellect⁹ q̄ hic ōꝛ mēs: ⁊ appetit⁹ ſenſitiu⁹ q̄ h̄ ōꝛ ania: et vis executiua q̄ h̄ ōꝛ foꝛtitudo ſiue ꝑt⁹ vl̄ vires. Precipik g̃ nob q̄ itētio nr̄a fe rak i deū: qō ē deū toto coꝛde diligere: ⁊ q̄ itellect⁹ ſubdak ōo/credēdo ea q̄ de⁹ iuber credere: ⁊ q̄ appetit⁹ ſenſitiu⁹ re gulek ſm deū: ⁊ q̄ act⁹ exteriꝛ obediat ōo dī g̃ (At ille rñdēs dixit) ſupple i lege ſic lego (Diliges dñm deū tuuz ex toto coꝛde tuo) ita q̄ tu⁹ finis ſit de⁹ (⁊ ex to ta aia tua) ita q̄ tu⁹ affect⁹ ſenſitiu⁹ re gulek ſm rōnē (⁊ ex oib⁹ virib⁹ tuis) ita q̄ act⁹ tui exteriꝛes ſint ſm legē dei (⁊ ex oi mēte tua) ita q̄ itellect⁹ tu⁹ ſubdatur deo. Sz ꝫ: q̄ h̄ mēbꝝ nō inuenik i tota lege veteri. Ad h̄ ōꝛ Gotra q̄ iō ōꝛ ibi ſcptū: q̄ deducik ex ſcptis (⁊ ꝓmū ruū ſic telm) Eſt ät ſciēdū q̄ ly ſicut aliq̄n ꝑtat eq̄litatē. ⁊ ſic amare ꝓximū ſic ſeipm: ē amare illū tātū q̄ntū q̄s ſeipm amat. Iſto ät mō null⁹ tenek amare ꝓximū vt ſeipm. q̄ oꝛdo charitatz req̄rit vt q̄s ſe pl⁹ q̄ ꝓxim amet: vt ꝓtz. ÿ. q. xxvj. Aliq̄n ꝓo ly ſicut ꝑtat ſimitudi nē. ⁊ ſic ille amat ꝓxim vt ſeipm q̄ illuz amat ad eūdē finē vltim ſecū: q̄. ſ. vult ei felicitatē ek̄nā: ⁊ illa p q̄ ad illā venit .ſ. ÿtutes ⁊ gr̄am dei ⁊ alia inq̄ntū ſūt ꝓ bono aie ei⁹ Et iſto mō tenemur ama re ꝓxim ſic noſipos. i. eo mō q̄ noſipſos amam⁹: ſz ñ tātū q̄ntū nos amam⁹. Sz nunq̄d ꝑt hō iſta i hac vita iplere? Rñ/ det s. Tho. ÿ. q. xliÿ. q̄ poſſum⁹ iple re ipfecte nihil. ſ. agēdo qō repugnet pfecte vnīōi aie ad deū: q̄ ē finis dei in h̄ p̄cepto: ñ ät poſſum⁹ iplere pfecte: ꝓtin gēdo. ſ. ad p̄dictū finem: ſz h̄ erit i p̄ſia. Dupl'r em̄ ꝑt aliq̄d p̄ceptū ipleri: puta ſi dux p̄cipiat vt pugnek. Vno mō pfe/ cte: puenīēdo. ſ. ad finē p̄cipiēt⁊: puta vi ctoꝛiā. Alio mō ipfecte: q̄. ſ. ſz ñ puēiat q̄s ad finē: puta victoꝛiā: tñ nihil facit r̄pugnās victoꝛie: vtputa ſi pugnet ſm q̄ pugr̄e debuit. i. ſm diſciplinā millita/ rē. Sic g̃ ñ peccat miles q̄ recte pugr̄t: ⁊ tñ ñ vicit. ita ⁊ q̄ nihil facit ꝫ deū ſiue q̄ nullū mortale cōmittit: ⁊ tñ ñ toto coꝛ/ de vnīk deo eo mō q̄ vniemur i p̄ſia: nō peccat/ q̄ſi h̄ p̄ceptū ñ obſuet. Quia ꝓo oia p̄cepta diuia oꝛdinātur ad dilectiōem dei ⁊ ꝓxi: iuxta illō Matt. xxÿ. Jn his duob⁹ mādat⁊ vnl. lex pē ⁊ ꝓphe. iō ſub iūgik (Dixit⁹ illi Recte rñdiſti: h̄ fac ⁊ viues) vita eꝛna ⁊ īmortali.

Mozalik docemur q̄ nō ē semp rñdē dū dure interrogātib⁹ ex mala volūta/ te. Nā ſaluato⁹ tētāti ſe benigne rñdit: ⁊ dicta ei⁹ cōmēdauit.

Quātū ad tertiū k̄ak'r ſciēdū ē q̄ tpe illo fuit mag̃ q̄ſtio ink̄ phariſeos ⁊ ſcri/ bas qō eēt maxim⁹ mādatū i lege: q̄. Qui dā em̄ dicebāt q̄ ſacrificare ōo erat ma ximū op⁹ qō ꝓpter ad latriā. Quidā ꝓo p̄ferebāt opa pietatz. Iſte g̃ ſcriba ſiue doctoꝛ ink̄rogauit ch̄m de duob⁹. ſ. q̄d faciēdo vitā ek̄nā poſſīderz: vt ōt h̄ Lu. ⁊ qō eēt maxim⁹ mādatū i lege: vt dicit Mat. xxÿ. ⁊ Mar. xÿ. Et h̄ dico ſuppo ſito q̄ fuerit idē ſcriba de q̄ iſti ⁊ illi lo/ quūk: qō tñ ñ hēo certū: q̄uis hec teneāt cōik expoſitoꝛes. Iſte g̃ ſcriba ſm Ci/ ril. audita ch̄i rñſiōe eū cōmēdatz i ſu/ gbiā elat⁹ ē. ſz ſm Hico. de Lyr. ⁊ ali/

q̄s alios nō est elat⁹ in supbiā:sz cōpū/
ctus est i ꝓbis chr̄i:q̄uis in ꝓncipio in
terrogauerit malo fine. Vñ chr̄s dixit
ei:Nō lōge es a regno dei:vt ptz Mar
ci.xij. Scōm g̃ has duas opiones du/
plr exponit qō sequit.s.(Ille āt volens
iustificare seip̄m)Nā q̄ dicūt eū supbis
se:dicūt q̄ voluit se iustificare.i. ondere
iustū q̄si nullū hz̄et ꝓxim.i.sibi in iusti/
cia cōparādū.vl q̄ voluit se iustificare
inq̄ntū credidit se habitu⁹ tale rn̄sum a
chr̄o q̄ qō onderet se iustum. Alij ꝙo di
cūt q̄ voluit iustificare seip̄m vere:ope
re adiplēdo mādatū de dilectiōe ꝓximi
Verūtn̄ etiā dato q̄ sit idē scriba:videt
tenēdū cū sctis q̄ nō sit cōpūct⁹ sz elat⁹
poti⁹. Nec̄ h̄ ꝓbat q illō:nō longe es a
regno dei. Ꝓto q̄ sciēdū ē q̄ ille iterro
gauit qō eēt maximū mādatū i lege.et
chr̄s rn̄dit q̄ erat mādatū dilectiōis:et
nō sacrificij. Et q̄ ille doctor tenebat
hāc opionē:cōmēdauit opionē chr̄i di.
In vitate magister recte respōdisti:vt
ptz Mareī.xij. Et ecōtra chr̄s videns
q̄ sapienť ille respōdisset:dixit:Nō lon
ge es a regno dei.qō iō dixit:nō q̄ esset
cōpunct⁹:sed q̄ rectā opionē seqbat i
p̄dicta qōe. Et iō ōr glo.q̄ lōgi⁹ distāt
ignorātes q̄ sciētes. Et Chrys.ōr.q̄ lz
nō eēt lōge:tn̄ distabat a regno dei.Se
quit(Dixit ad Jesum. Et q̄s est meus
ꝓxim⁹?)q̄si diceret in anio suo fm Li/
ril.z Theo. Parē nō habeo in iustīcia:
vt possit mihi esse ꝓxim⁹. Vel fm alios
vt statim subiūgat hūc se semp dilexis/
se si chr̄s rn̄disset vt cogitabat. Ho/
rādū ꝙo q̄ ꝓxim⁹ ōr ꝑmo carnali ꝓpinq̄
tate.ps̄. Amici mei z ꝓximi mei aduer
sum zē. Scōo religiōe:vt oēs chr̄iani.
Eccli.xv. Exaltauit illū apō ꝓrios su/
os. Tertio pietate:vt soli boni:vt patz
hic. Quarto nature ꝙformitate:vt oēs
hoies:vt h chr̄s ꝓcludere vult:exceptis
dānat⁹.(Suspicies āt iesus dixit) Fo/
te suspexit dn̄s ad celuz suspirādo:q̄ id
qō volebat dicere ꝓcabat calamitatem
hūani gn̄is. Nā sequit(Hō q̄dā)Scōz
aliq̄s istō nō fuit res gesta:sz ꝑabola.sz
fm alios fuit res gesta.q̄ int hierlm et
hiericho erat silua magna seu desertū:
in q̄ latrones cedes z p̄das exercebant.
Sed siue sic sit siue sic:sciēdū fm Gor/
rā q̄ statim saluator poterat rn̄dere z di
cere:ois hō est ꝓxim⁹ tu⁹.sz voluit indu
cere exēplū:vt ex respōsiōe scribe quin/
ceret eū de falsa sua opinīōe. Judei em̄
nullū existiabāt ꝓxim nisi iudos. Chr̄i
stus aūt voluit ꝓbare q̄ ois hō est ꝓxi/
mus oi hoi:arguēs a maiori:vt patebit
Dicit g̃ q̄ ille hō(descēdebat a hierlm i
hiericho)Hierlm em̄ ē in mōtib⁹ z hie/
richo i cāpestrib⁹(z incidit in latrones:
q̄ etiā despoliauerūt eū:z plagis impo
sitis abierūt/semiuiuo relicto)vel q̄ il
le voluerat se defendere:vl q̄ ab eo la/
trones cognoscebanť:z ꝓseq̄nter timen/
tes ne ꝑderet eos:voluerūt illū occide/
re. His em̄ de cauť ꝓsueuerūt vulnera
re.(Accidit āt vt sacerdos q̄dā descēde
ret eadem via)Iste q̄ fuerat vulnerat⁹
credit fuisse iude⁹.z h̄ tenet Hugo car.
z videť idē sentire Aug. de ꝓbis dn̄i.z
ꝓnť ipe z sacerdos q̄ illac trāsibat erāt
eiusdē gētis(z viso illo ꝑteriuit)dur⁹ z
crudeľ. Iste sacerdos videť fuisse crude
lior feris. Dicit em̄ brūs Tho. sup ps̄.
xxxvij.q̄ null⁹ est ita crudelis q̄ nō com
patiať naturaľr afflicto. Vñ vt idē ait
z experientia docet:canis nō mordet ia/
centē. Iste g̃ fecit ꝓtra naturaz: z videť
fuisse crudelissim⁹(Silr z leuita)Leui
ta est ꝓsona sacra q̄ sacerdoti imediate
sūministrat in sacrificijs diuinis(Cū eēt
sec⁹ locū z videret eū:ptrāsijt) q̄uis eēt
ei genere ꝓpinqu⁹:fm Theo.z Aug.de
ꝓbis dn̄i(Samaritan⁹ aūt q̄dam)Sa
maritani z iudei intantū fuerūt inimi/
ci q̄ nō conuersabanť. Vñ z mirabať muli
er samaritana q̄ chr̄s q̄ iude⁹ erat post⁹
laret ab ea aquā(iter faciēs)Erat enim
extra regionē suā z ꝑegrin⁹:z ꝓnter cū
magno incōmodo poterat gerere curā
vulnerati:z tn̄(venit see⁹ eū) vt videret
q̄dnā hz̄et(z vidēs eū)i rātis doloribus
(miscdia mor⁹ ē)q̄uis eēt ō gēte z ꝓpo
inimico(z appropiās).i. appropinqns
fm locū z cōpassionē (alligauit vulne/
ra ei⁹ infundēs oleū)ad dulcorādū(z vi/
nū)ad purgādū(z iponēs illū i iumētū
suum)ipe em̄ pedes iuit z fortelicet q̄

Dñica. xii. post Trinitatis

ante iret ī equo: qz amor fraterne cōpas
siōis portabat eū (duxit i stabulū) Sta
bulū vr statio boū. z fz alīās erat locꝰ
pastor ī deserto. sz reuera videt fuisse ho
spitiū iq itinerātes pausant z reficiunt
Hoc ei expīsse innuit Chrysꝰ. q stabulū
eccliē cōparās ait. Est ei stabulū eccliā
q itinere möi lassatos suscipit: z vbi vi
ator lassus reficit. Hec ille. (z curā illiꝰ
egit. Et alīa die protulit duos denarios
z dedit stabulario). i. hospiti (z ait. Cu
rā illiꝰ habe) Denariꝰ ppe fuit numꝰ ar
genteus valens decē numos vsuales. i.
quos. sed tñ ampliato vocabulo oīs nu
mus argenteꝰ dicꝰ est denariꝰ. Vñ de
narij q̄s iste obtulit p salute z expēsis i
firmi credunt fuisse magni valoris: sic
plicubi sunt numi argentei valorꝭ ma
gni Vt q̄d ei iste samaritanꝰ q videtur
fuisse hō nobilꝭ pꝰ q̄ i hospitio habuisꝭ
ifirmū p vnā die protulisset. xx. obolos p
expēsis facꝭ z faciēdis. Fuisꝭ ei dero
sibile h̄ z rusticū. Sz credo q duo dena
rij fuerāt duo argētei: q̄ argētei valebāt
duos aureos vl circa. Et idē credo h ar
gēteis q̄b z chīs venditꝰ: z ager achel
demach emptꝰ ē. (z q̄dcūq̄ superogaue
rꝭ ego cū rediero reddā tibi) adducto q̄
exēplo chīs itēdit pcludere. posuit ū suu
. i. istā pclusionē. q oīs creatura rōnalis
cui possumꝰ exhibere miam. vl a q̄ posꝭ
sumꝰ miam suscipe ē nr primus. Dic q̄
(q̄s horꝭ triū videt tibi primꝰ fuisse ei q
incidit i latrōes) Vrꝭ ne fuit sacerdos
aut leuita q erant genere vicini: aut sa
maritanꝰ q erat inimicꝰ (At ille dixit.
Qui fecit miam in illuꝫ.) Ex h̄ arguit
duplr. Prio sic. Si q̄s hō ē posset q nō
eēt nr primꝰ: ille maxie eēt inimicꝰ. Sz
h̄ ē falsū: qz scriba testat q samaritanꝰ
fuit primꝰ iudeo vulnerato inimico. Er
go nullꝰ hō ē q ñ sit nr primꝰ. Si ei inꝰ
micꝰ ē primꝰ: mlto magꝭ alij. Scōo ar
guit Aug. de doc. chīiana sic. Proximꝰ
ē cui exhibēda ē mia. sed exhibēda ē oīꝰ
bus q̄b pt exhiberi: ēt inimicis dicente
dño: Būfacite his q oderūt vos. Ergo
primꝰ ē oīs cui pt miscōia exhiberi. Et
qz nō possū ee primꝰ tibi nisi tu sis priꝰ
mꝰ mihi: cuꝫ ista sint correlatiua sic z vi
cinꝰ. iō sequit q etiā primꝰ sit q̄ pt mi
scōiam facere. Ex his seq̄t q primi nrī
q̄s diligere tenemur sint Primo ipe ie
sus chīs: saltē inq̄ntū hō q̄d sit inq̄n
tū deꝰ. Scōo angeli bti. Tertō btē aie
Hi sī pri q pñt impēdere nobis miam
Quarto aie q̄ sūt i purgatorio. z Quī
to oēs viuentes i carne. Hi aūt sūt pri
mi qz eis possumꝰ impēdere miam. Di
abolꝰ aūt z oēs dānati nō sūt primi nrī
iō randē pclusit saluator (Hoc fac z vi
ues). i. impēde miam. qz illa facit ee pō
primū portꝰ q̄ generis ꝓpinquitas. Hec
oīa sūt de mēte Aug. vbi s. Est ār scī
endū q si p̄dicta nō fuerūt res gesta: sz
pabolā dixit saluator: assignat aliꝰ sen
sus litterat q tñ eēt allegoric si res iste
vere fuerūt geste. Siue q̄ fuerit sic siue
sic. Dicā sic (Hō q̄dā. i. adā fz Orig. vl
genꝰ hū anū fz alios (descēdebat) p pcm
(ab hier fz) id ē a celesti vita z felicitate
fz Aug. de. q. euāge. vl a paradiso i quo
oīa q̄ videbat erāt ad pacē eiꝰ. fz eūdē
Pela. (i hiericho). i. i mōm: fz eundē
Pelagi. Hiericho ei interpratat luna. z sig
nificat hui⁹ secti variationē (z īcidit i
latrones). i. in diabolū z angelos eiꝰ fz
Chrys. Amb. z Aug. ꝑra Pelagiū (q̄
ēt despoliauerunt eū) bonis. s. mozū ornā
mētis: z iusticia originali z gra dei: et
omnib⁹ ꝓtutib⁹ moralib⁹ infusis: z bre
uiter fz Amb. omnib⁹ indumētꝭ gratie
spūalis (z plagis impositis) q̄ntum ad
malas inclinatiōes q in natura remāse
rūt (abierūt semiuiuo relicto) fz Augu
stinū ꝑra Pela. homo ār post pcm fu
it semiuiuꝰ. i. p medietate viuꝰ (inq̄ntū
habuit q̄dē libez arbitriū: sed ñ taliter
vt posset redire ad eternā vitā quā pdi
derat. iō carēs ꝓtutib⁹ viribꝫ iacebat. Vl
fz Theo. semiuiuꝰ ē: qz aīa q̄dē immorta
lis est sed corpꝰ mortale. Vl semiuiuꝰ:
qz plene nō poterat operari opa viui. i.
ꝓtuosa: qz licet ab eo nō fuerit sublata
natura. fuit tñ diminuta habilitas ad
bonū ī natua sua: z fuit inducta mala
cupia. Negligētia aūt ad bene opan
dū z inclinatio ad malū: sūt cā iacendi
sine opib⁹. Scōm Chrys. ār p sacerdo
tē intelligit Aaron: z p leuitā moyses

z neuter potuit curare vulneratū. Vel ꝺz Aug. ꝓ sacerdotē itelligit tps legis i q̄ mandabant sacrificia. Per leuita ꝙo tps ꝓphar. Per samaritanū ꝙo itelligitur chīs ꝺz Aug. deꝙ bis dñi: qz samaritan⁹ iterpratat custos. Hic samaritan⁹ ꝺz Ambro. desc̄ēdit ñ ꝓ pctīs: sed ꝙ incarnatiōis mysteriū. z venit sec⁹. i. ꝓpe ifirmū ꝺz Aug. eo q̄ venerit i sīlitudīe carnis pcti: q̄uis ñ in carne pcti. Alligare vulnera ꝺz Augu. est ꝺonare et pcere pctā. Oleū ꝺz ipm ē ꝺsolatio spēs. Sed vinū ē exhortatio ad opandū. Vel oleū ꝺm Amb. ē remissio pctōꝝ. Vinū ꝙo ē ꝓceptū q̄ mala cohibēt. Vl oleū ꝺz Bze go. ē pietas. vinū ꝙo iustīcia z timor iudicij. Vl oleū ꝺm Theo. ē ꝙersatio humana chīi: vinū ꝙo diuina q̄ vtroq̄ nos saluat chīs. Vel ꝺm Chrȳ. oleū est chrisma: vinū ē sāguis passionis. Jumētū ꝺm Amb. ē caro: cui nos iponit dū ꝓno nob in cruce patit. Stabulū ē eccl̄ia ꝺz Chrȳ. i q̄ pegrini z ꝺfecūt i spe celestiū a terrenis laboribꝫ: z reficiunt ꝓbo dei Altera dies ꝺm Amb. est dies resurrectiōis. duo ꝙo denarij ꝺm eūdē sūt duo testamēta q̄ imaginē ꝓferūt eterni regis Stabularij⁹ ē eccl̄ie ꝓlat⁹. Amb. Beatus ḡ stabularij⁹ q̄ alteri⁹ vulnera curare pt. Brūs ille cui dixit iesus: q̄dcūq̄ superogaueris reddā tibi. Nā q̄n reuertēris dñe: nisi iudicij die. Nā ls vbiq̄ sis sp: z stās i medio nr̄m auertaris a nob. Erit tn̄ tps q̄ vniuersa caro te respiciat reuertentē. Reddes ḡ q̄ debes Bri q̄ bus es debitor. Vtinā nos sim⁹ idonei debitores: si q̄ accepim⁹ possim⁹ exoluere. Hec ille.

Moraliť ꝑdicta exponunt de pctōre q̄liber descēdēte a statu iusticie i pctm̄ mortale. Hic spoliat a demonib⁹ honis gr̄e: z vulnerat i bōis nature. z relinq̄t semiuiu⁹: qz tollit ab eo vita gr̄e remanēte vita nature. Cui chīs appropiāns in sacro pnie alligat vulnera ei⁹: infūdēs oleū mie cū vino iusticie: ducitq̄ i stabulū. i. eccl̄iam vbi simplices reficiunt. Et alta die. i. i die ꝓfessiōis: ꝑma ei fuit ꝓritiōis: z tria satisfactiōis. Dedit ꝑlato duos ꝺnarios. i. itelligētiā diuie z hūane legis dicēs. Curā illi⁹ habe: sa lutarē pniam imponēdo. z q̄dcūq̄ superogaueris vltra pcepta ad q̄ q̄libet tenetur reddā tibi i vita eterna.

Dñica. xliij post Trinitatis. Text⁹ euāge. Luce. xv. c.

OVm iret Jesus in hierusalē: trāsibat per medīā samariā et galileā Et cum ingrederet q̄ddā castellū: occurrerūt ei decē viri leprosi: q̄ steterūt alonge z leuauerūt vocē dicētes. Jesu p̄ceptor miserere nr̄i. Quos vt vidit dixit. Jte ostendite vos sacerdotib⁹. Et factū est dū irēt: mūdati sūt. Vn⁹ aūt ex illis vt vidit q̄ mūdatus est: regressus ē cū magna voce magnificās deum. Et cecidit i faciem ante pedes ei⁹: gr̄as agens Et hic erat samaritanus. Rñdens aūt Jesus dixit: Nōne decē mundati sūt: Et nouē vbi sūt. Nō est inuētus q̄ rediret et daret gloriaz deo nisi hic alienigena. Et ait illi Surge z vade. q̄ fides tua te saluum fecit.

OVm iret Jesus in hierusalē transibat ꝑ mediā samariā z galileā) Luce. xvij. In pn̄ti euāg. tāgūť tria pn̄cta q̄ sť Postulatio Sanato Rephēsio

Quantū ad ꝑmū litteraliť sciēdū est q̄ samaria aliq̄n signat regiam ciuitatē. aliq̄n̄ puinctā. Nā cū ꝓphīs dei. xij. tribꝫ ꝓtierēt: sub Roboā filio salomōis stulto: diuisū est regnū ei⁹: z remāserūt sibi due trib⁹. s. iuda et beniamin. reliq̄ āt. x. fecerūt sibi regē hieroboā: vtz. iij. Re. xij. z sedēt rḡni. x. tribuū fuit samaria citas. Sz captiuatis. x. tribub⁹ ꝑ nabucho. regē baby. misit idē rex gētes ḡ

colerēt terrā illā: z dicti sūt samaritani qb illa ciuitate vl' puincia. Et isti colebāt sil' deū z idola: saltē alīq̄ tpe. Nā cū ꝑus colerēt idola/ de⁹ īmisit bestias ifestātes eos: ītō sē coacti colere deū. Et sp fuerī iudeoꝝ inimici: z recipiebāt q̄nq̄ libros moysi: ꝛ ñ ꝓphas. Dē ḡ (Dū īret Iesus i hierl'm). s. vltima vice qñ ibat ad mortē (trāsibat p mediā samariā) sumēdo samariā p puicia (z galileā) Quō ātrāsiuit Iesus p vias z ciuitates gētiuz vide s. dñica. xij. (Et cū igrederet q̄dā castellū) vt ibi effūderet cibū aiaꝝ. i. doctrinā suā (occurrerī ei decem viri leprosi) i ipo. s. igressu castelli. q: fm Titū extra ciuitates tāq̄ imūdi morabāt Occurrerūt inq̄: q: audierāt famā miracloꝝ ei⁹ (q̄ steterī alōge) ꝓpt reuerētiā chīi. z etiā q: sanis appropinq̄re ꝓhibātur ꝓpt imūdiciā suam erubescētes: fm Theophi. (z leuauerūt vocē) lamētatiōnis z depcatōis ex magē desiderio sanitat⁹ (dicētes: Iesu ꝑceptoꝛ) fm Theo. i h̄ oñdūt se Iesuz deū ee credere. Vnde subdit (miserere nr̄i) q̄si dī. Potes nos solo ꝓbo curare.

Allegorice fm Aug. de qō. euāgel. z Bedā: isti leprosi sūt heretici: q i exioribꝫ. i. i ꝓbis oñdūt varīū colorē: dū dicūt q̄dā vera z q̄dā falsa. Lep̄ ei ē viciū colozis i superficie p̄tēdēs varietatē. hi talī sunt ab eccl'ia vitādi: vt ipa exclusione coacti Iesum ꝑceptozē magnis vocibꝫ clamēt: z bñ ꝑceptozē Iesū appellāt q: ī ei⁹ ꝓbis errauerāt.

Mozal'r lep̄ ꝓcat gñal'r oē pctū̄ mozt̄ale: q: ē morbꝫ icurabil': abominabil': et vniuersal'. Sic pctū̄ mortale ñ ꝑt curari nisi ꝓture diuia: vtz. ihū. dī. xix. ar. j. et facit abominabilē apud deū: z corrūpit vniuersal'r oia dona ꝙseq̄ntia gr̄am dei q: ipm tollit gr̄am. Spūal'r tñ ꝓcat luxurīā: auaritiā z supbiā. q: ē morbꝫ ferīdus: sitibūd⁹ z ꝓtagiosus. Mod⁹ āt q̄ isti tales curādi sūt est. Prio p hūilē sui cognitionē: q: steterī alōge velut publicān⁹. Et scdo p itēsum desiderīū z clamosam oꝛonē: q: leuauerī vocē. Et tertio p purā ꝙfessiōem: q: missi sūt ad sacerdotes. vt videbīt.

Quātū ad scām lr̄alit' sciēdū ē: q̄ lex moysaica mādauit Leui. xiiij. vt mūdati a lep̄ oñderēt se sacerdotibꝫ ꝓpt duo. Prio: q: sacerdoꝛ erat iudicare vtr̄ esset vere mūdati vl' ñ. Scdo vt offerrēt p sua mūdatōe sacrificiū i lege statutū Legalia āt habuerī cursuz vsq̄ ad chīi passiōez: i q̄ dixit Cōsūmatū ē. vñ chīs ea fuauit: vtz i circūcisiōe: purificatōe: z imolatōe agni. Jō q̄s a lep̄ sanabat: ad sacerdotes mittebat. Seq̄t ḡ (q̄s vt vidit dixit: Ite oñdite vos sacerdotibꝫ) vt. s. illi q̄z int'est expiank' viam emūdationē: fm Theo. z vt offerat⁹ legale sacrificiū purgatōis fm Ciril. z vt publicet miraculū fm Gozrā. Vñ dixit: sacerdotibꝫ: ñ/ sacerdoti. z vt oñdat spūal'i curatōis ordo: vt. s. post ꝓtritōez seq̄t ꝓfessio. Dic āt h̄ q̄dā glo. q̄ vicia alia ab infidelitate dñs p seipm sanat i mēte. sz p h̄ ñ itēdit excludere secretā ꝓfessionē sz publicā rc̄ōciliatōez fm Gozrā. Notat āt etiā idē h̄ q̄ sic alienū/ ita z ꝓpriū derelictū ei soli dēm⁹ pādere q̄ possit z velit pdesse. Et vt ōt Theo. dns in h̄ suo ꝑcepto oñdebat eos ee curādos: al's ad q̄d eos misisset vt iudicarenk' ō emūdatōes Vñ sequit (Et factū ē dū irēt: mūdati sūt) diuia ꝓtute: ꝙcurrēte fide eoꝝ z obedīētia ad chīm. Cū āt decē cēnt: vn⁹ eorū erat samaritan⁹. z fm Theo. reliq̄ iudei. Sz samaritan⁹ statim vt se mūdū vidit: regressus ē ad reḡtiādū chīo. Jō sequit (Vn⁹ aūt ex illis vt vidit q: mūdatus ē: regressus ē cū magē voce magnificās deū) Tit⁹. Dedit āt ei appropinq̄ndi fiduciā suscepta purgatio. Vñ subditur (Et cecidit i faciē suā añ pedes eius gr̄as agēs) fidē suā simk' cū beniuolētia pādēs Hec ille. (Et hic erat samaritanus) Theo. Hinc potes ꝙicere q̄ nihil impedit quenq̄ placere deo: etiāsi ō genere ꝓphano pcesserit: dūmō bonuz genus ꝓpositū. Null⁹ etiā nat⁹ ex sctis suꝓphiat. Houē em̄ q̄ israelite erāt ingrati fuerūt. Hec ille.

Allegorice sciēdū ē q̄ pctōr nō sufficit ꝓtritio seu dolor de pctō vbi pōt habere copiā ꝙfessoris: quia tenet' ꝙfiteri: vt patz p oēs theologos. Jubet ergo

dñs eos q̄ miſcōiam petūt a deo/ire ad ſacerdotes. vt. ſ. ꝓfiteāt iniq̄tates ſuas: ſz dū vadūt mūdāt. qz ꝓfeſſio iuſtificat i ꝓpoſito habita anteq̄ hēat i actu: dūmō dolor ſufficies ſit. vt ptz p ſcm Thomā i. liij. di. xvij.

Moralr iſtruimur q̄ntū debeat reḡ tiari deo q̄ liberat a lepra pcti. ps. Diſrupiſti vincula mea tibi ſacrificabo hoſtiā laudis. Sz multi repſunt ingrati: iōq̄ recidiuare ꝓmittunt.

Quantū ad tertiū ſciēduz ē ſm Nico. de Lyr. q̄ iſti noue leproſi q̄ erāt iudei ñ ſūt regreſſi ad gr̄as agēdū chr̄o qz decepti fuerūt a ſacerdotib⁹ q̄ doctrine chr̄i z miracul⁹ detrahebāt: z ſm eoz informatōem attribuerūt emūdatōez ſuā obſeruatōi legis z nō ꝓtuli chr̄i: lz a pncipio fideliter z deuote pertuliſſent ab eo ſanari. Hos g̃ reꝑhēdit chr̄s tanq̄ ingratos cū dr. (Et rñdēs ieſus dixit: Nōne decē mūdati ſūt? Nō inſrogat vt diſcat qđ neſcit: ſz vt oñdat ſe ſcire qđ ſcit (z noue vbi ſūt: Nō ē inuēt⁹) ex illl decē (q̄ rediret z daret gr̄iam deo: niſi h alienigena). i. aliūde q̄ i ꝓpo dei genit⁹. Legit ār dñs i ſamaritanis tria laudaſſe. Primo fidei facilitatē. Jo. liij. Videte regiones qz iā albe ſūt ad meſſez. Scōo miſericordie pietatē: vt ptz Luc. x. de eo q̄ alligauit vulnera ſauciati. Tertio bñficij recognitionē: vt h. Quilibz igit⁹ conet eē bon⁹ ſamaritan⁹. i. cuſtos aie ſue p hec tria. Sed hic ē vna dubitatio. Tenet em̄ s. Tho. liij. q. xlviij. q̄ chr̄s nū q̄ aliquē ſanauit ī corpe quē ñ pus ſanaret i aia. Faciebat em̄ miracl'a ꝓtute diuia. dei ār ꝓfecta ſūt opa: vt dr Deute. xxxij. c. z ꝓpr talia opa ꝓtigūt ad finez opantz. Finis ār chr̄i curātz corpa/erat ſal⁹ aiar. qz pncipali⁹ venerat aias curare q̄ corpa. Sz q̄ iſta videt eē iſtātia de iſtz noue leprof z etiā de illo ſuo cui chr̄s abſciſam auriculā reſtituit: dicendū q̄ nō hr̄ q̄ fuerit iuſtificat⁹. Ad pmū hoz dr diupliciter. Primo q̄ iſti leproſi fuerūt pus iuſti i aia q̄ mūdati vl tpe vl natura. ſed tñ poſt emūdatōem peccauerūt moralr qz pdiderūt fidē ſuaſi a ſacerdotib⁹ ſm q̄ſdā. Scōo dr q̄ forte iſti ñ peccauerūt p infidelitatē: ſz p ingratitudinē tm: q̄ tñ forte nō fuit pctm̄ mortale: vt ptz ex his q̄ de ingratitudie dr s. Tho ij. q. cvij. Juſtificatio ār quā chr̄s faciebat: nō ꝓſtituebat hoies ipeccabiles venialr: imo nec moralr: vt ptz i Petro negāte: dicendū q̄ dubiū nō ē q̄ moralr peccauit. Vel ſi hec ingratitudo fuit pctm̄ mortale: tñ pius fuerit iuſti: vt dictū eſt. Videt ār rōnabil⁹ q̄ moralr peccauerūt ſic vl ſic: qz nō ē pbabile chr̄m p veniali ſic eos reḡhēdiſſe. Ad ſcōm de fuo dici pt ſilr duplicit. Primo q̄ fuit iuſtificat⁹. Et lz h̄ ex euāgelio nō hēat ñ tñ hr̄ oppoſitū. Secūdo q̄ dictū ſci Tho. intelligit⁹ d̄ his qs chr̄s curabat q̄ſi exhibēdo bñficiū. būc ār curauit q̄ſi ſatisfactēs debito apparēter. Nā act⁹ petri videbat iuſticiā ꝓie re apō illos q̄ chr̄m nō nouiſſent: z ꝓñr petr⁹ tenebat apparenter rali ſatisfacere etiā p mēbro abſciſo ſi potuiſſz. ſz qz nō poterat: ſatisfecit p eo chr̄s (Et ait illi: Surge z vade qz fides tua te ſaluū fecit) diſpoſitiue z ex ꝓgruo. dei aūt virt⁹ effectiue.

Allegorice ſm Titū h̄ ſcat q̄ gētiles ſuſcepti⁹ bñficijs a chr̄o ad deū deuote cōfugerūt: iudeis i ſua duricia pmanētib⁹.

Moralr in h̄ q̄ iſte q̄ fuit cōmēdat⁹ a chr̄o tanq̄ ſalu⁹ clamauit añ ſuā mūdatiōem z poſt: inuit⁹ q̄ petr̄o dz clamare ad deū p oratiōne añ ſuā ꝓuerſionē vt cōuertat: z poſt ꝓuerſionē vt ꝓſeruet. Nā ārtuor ſūt ꝓpt q̄ clamat hō. Clamat em̄ a facie ignis: a violētia furz: ab imperu aq̄rz: z a terrore hoſtiū. In nob ār p⁹ cōuerſionē adhuc ē ignis ꝓcupie: z ſūt in nob fures. i. oculi: z aq̄ tribulationū: et ꝓtinuū bellū aduerſus inimicos. Eſt etiā moralr ſciēdū q̄ lepra q̄nq̄ modis legit fuiſſe mūdata. Primo p occultatiōnē: vt ptz i manu Moyſi. Exo. iij. Et ſcōo oratione: vtz de leꝑ Marie Nūe. xij. Et tertio ablutiōe. vt leꝑ Naamā. iiij. Reg. v. Et q̄rto tactu man⁹ diuie: vtz Mat. viij. Et q̄nto ipletiōe obedētie: vt h̄. Hec ār ſcat q̄nq̄ reḡſtra ad mundationē ſpūalis lepre: ſaltē ō bñ eē. Primū ſuppl⁹ abſcōſio a pctis. z ſcōm inceſſio ſcrōz. z tertiū lachrymoſa ꝓtritio

Domica. xv. post Trini.

ꝛ ꝓfessio. ꝛ ꝗrū infusio gre diuie. ꝛ ꝗn/ tū ē humil' satisfactio.

Dñica. xv post Trini. Textꝰ euangel' Mat. ca. vi.

Nemo ꝑt duob⁹ dñis ser uire. Aut em vnū odio habebit ꝛ alterꝫ diliget aut vnū sustinebit ꝛ alterꝫ ꝓtēnet. Nō potestꝭ deo ser/ uire ꝛ māmone. Ideo dico vobis ne solliciti sitis aie vre qd man ducetꝭ: neqꝫ corpi vro qd in du/ mini. Nōne ania plꝰ ē qꝫ esca: ꝛ corꝓ plꝰ qꝫ vestimētū? Respi/ cite volatilia celi qm nō serunt neqꝫ metūt neqꝫ ꝓgregāt i hor/ rea: ꝛ pr vester celestꝭ pascit illa. Nōne vos magis pluris estis il lis? Quis aūt vr̄m cogitās pōt adijcere ad staturā suā cubituꝫ vnū? Et de vestimēto qd solliciti estis? Cōsiderate lilia agri q̄/ mō crescūt: nō laborāt neqꝫ nēt. Dico aūt vobis q nec Salomon in oī gloria sua coopertus est sicut vnū ex istis. Si aūt fenuꝫ agri qđ hodie est ꝛ cras in cliba nū mittit: deus sic vestit: q̄nto magis vos minime fidei? Nolite g̃ solliciti esse dicētes: qd mā/ ducabim⁹ aut qd bibemus: aut q opiemur? Hec em oīa gētes in qrūt. Scit em pat vester quia his oīb⁹ indigetis. Querite er/ go primū regnū dei ꝛ iusticiam eius: et hec omnia adijcientur vobis.

Nemo ꝑt duob⁹ dñis ser uire ꝛc. Mat. c. vj. In ꝓti euāgel' ch̄s docꝫ istā ꝛclonē icꝫ. Nullꝰ debꝫ hīe solliciti tu/ dine supfluā vl' anxiā circa tpalia: puta cibū/ potum/ vestitū ꝛ hmōi. Et tāgit tria pūcta: q̄ sūt: Ratiocinatio: exēplifi catio: ꝛ correctio.

Quātū ad ꝑmū ſ̄aliť sciēdū ē: q duꝓ plici rōne ch̄s ꝛclonē suā pbat. Et pri ma ē talť. Quicūqꝫ fuerint duo dñi ꝓ/ ꝓria iubentes: eligēdū ē fuire meliorī: cū nō sit possibile fuire vtrūqꝫ. Sed deꝰ ꝛ māmona. i. demō q̄ diuitijs pēst: seu ipa diuitie qñ dñanť affectui sūt dñi ꝓ/ pr: qr deꝰ iubet iusticiā aliꝰ rapinā. Ideo eligē/ dū ē fuire meliorī. i. deo p deuotōem et nō māmone p supfluā sollicitudinem. Hāc g̃ rōnem tāgit ch̄s di. (Nemo pt duob⁹ dñis fuire) qñ. s. sūt ꝓpr aut dispa rati ꝛ nō sub inuicē positi. vt i ꝓposito. qr auaritia q̄ ē fuitꝰ idoloꝝ nō pt stare cū diuino obsequio: nec volūtas diaboli ē ꝓformis volūtati dei. Ad itellectū aūt seq̄ntiū sciēdū ē q deꝰ fm se a nullo pōt odio hīť: vt ptꝫ p s. Tho. iij. dist. l. ꝛ. j. q. lx. ꝛ p Lapo. j. di. j. q. ij. Et rō vna ē: qr deꝰ ē ēntiaľ ꝛ ꝑma bōitas. Nullꝰ aūt pt odire purā ꝛ ꝑmā bonitatē q̄ qlibet vult bonū necessario: ꝛ ꝓpr qlibꝫ amat ipam bonitatē q̄ bonū amatū est bonū: ꝛ ꝓpr amat ꝑmā bonitatē qua ois boni tas ē bona i. deū. Alia rō ē: qr deꝰ ē ēn tiaľ bōitas: q̄ nullo mō hꝫ rōnē mali. q̄ nullo mō ē odibiľ. In suis aūt effectib⁹ deꝰ odiri pt inq̄ntū illi apphendunť vt mali: vtputa pena quā infligit. Odiť g̃ ipa pena ꝛ ꝓpr deꝰ illatoꝝ eiꝰ odiť p ac/ cidēs inq̄ntū puniroꝝ: ꝛ nō fm se vl' p se. Ecōuerso aūt diabolꝰ i se ꝓsideranꝰ. i. sī ne suo effectu: hꝫ nō sine sua mala volun tate ē odibiľ: qr ē inimicꝰ nr: ad quē na turaľr vt inimicꝰ ē/ odiū hēmꝰ. vñ nō ē ꝑtmꝰ nr. nec tenemur: imo nec dēmꝰ illū ex charitate diligere: vtꝫ p s. Tho. i. ij. ij. In suo tn̄ effectu aliqñ diligiť: ve cū hoī ꝓcurat diuitias aut corꝓis volu ptates. Dic g̃ saluatoꝝ (Aut em vnū o/ dio hēbit). s. diabolū: q̄ i se nō ē amabiľ Sustinebť aūt sic̄ dr Aug. eo mō q̄ aliq̄s odiēs dñm ꝛ diligēs ancillā eiꝰ/ sustinet durā fuiturē ꝓpt amorē ancille. Sic ēt vani hoies amore voluptatum sustinēt durā fuiturē diaboli quē n̄ amāt (Et al/ terꝫ ꝓtēnet). i. deū. Et nō dr odio hēbit.

qz deꝰ nō ē odibilꝫ. Cōtēnūt ār eū hoies vani q̄si de eꝰ māsuetudine z bonitate securi. vt ōt brūs Aug. Exp̄mit ār spe/ cialr saluatoz q̄ sint ist̄i dñi dices (Non potestis deo fuire z māmone) Dāmo na syriace latine ōz diuitie. Per māmo na g̃ fm Hiero. intelligunt diuitie: q̄b simꝫ cū chīo fuire nō p̄t. Sed fm glo. p māmona itelligit q̄dā demō/ sic dictꝰ qz p̃est diuitijs: nō qz possit eas dare ni si vt deꝰ pmittit: ſz qz p eas hoies fallit vt eadē glo. ōt. Sed reuera fm Aug. q̄ fuit diuitijs/ vt ōt Hiero. fuit etiā de/ moni: vt ōt glo. Sūt aūt hic duo sci enda. Primū est: q̄ vt colligit ex varijs scripture locis z dictꝫ sctōz: lucifer habet septē duces: q̄ tētāt de septē vicijs capi/ talib. Leuiathan q̄dē ō supbia: māmo na de auaricia: asmodeꝰ de luxuria: bel berit de ira: beelpheguz ō gula: z beelze bub de inuidia: z de acidia astaroth.

Scōm ē q̄ nō dixit chīs: nō potestꝫ deo fuire z hīe diuitias. qz aliō ē hīe diuiti as: z aliō ē fuire diuitijs. Hieron. Qui diuitias fuꝰ ē/ diuitias custodit vt fuꝰ q̄ āt fuituꝝ excutit iugū/ distribuit eas vt dñs. Hec ille. Quidā em̄ amāt diui tias sup̄ deū vt auari z fui illaz. q̄dam amāt eas: ſz infra seu minꝰ q̄ deū: vt vi ri impfecti. q̄dā eas nō amāt: ſz tenēt p pter deū: vt fuiāt ō eis pauplb z fami lie: vt viri pfecti. Deinde saluatoz ꝑclu sionē suā, pbat sc̄da rōne q̄ talē fm Hie ro. Chrȳ. z sctm̄ Tho. sup Mat. Qui cū q̄ dat maioza/ dabit etiā minoza: ſz deꝰ dedit aiam z coꝛpꝰ q̄ sūt maioza cl/ bo/ potu z vestimento. igit̄ ista minoza dabit sine superflua sollicitudie. Hāc sal uatoz tāgit dī. (Ꝯ dico vob ne sollicitī sitꝫ aie vre q̄d māducetꝫ) ſz Hiero. i ali q̄b textib addit: neq̄ q̄d bibatꝫ. Sed posito q̄ ñ sit ō textu: saluatoz i cibo cō/ clusit etiā potū: quē cib necario req̄rit (Neq̄ coꝛpi vro q̄d induami) Aduertē/ dū ē ār q̄ fm Chrȳ. h̄ p aiaz accipit ipa aia rōnal cui māducamꝰ: ñ q̄si ipa ege/ at cibo: ſzqz sine cibo ōficit coꝛpꝰ: z ꝑ illa i coꝛpe stare nō p̄t. Sz fm Aug. p aiam h̄ accipit vita coꝛpal z aial: sicut z ibi: q̄ amat aiam suā pdet illā. Hec ār aia p cibū ꝓseruat i coꝛpe. Aduerten dū ē scdo q̄ q̄dā hereticī euchite appella ti Aug. teste li. de here. z li. ō opib mo nachoꝝ: ex his verbis dñi dicūt q̄ viro aplico vtputa religioso ñ licz oparī ma nib z lucrari panē suū. Quoꝝ errozem ex hocip̄o destruit. qz sc̄ptura teste i multꝫ locꝫ/ btūs paulꝰ opabat māib suis lu/ crādo sibi victū: ne g̃uaret pauper chīi anos: z vt daret exm̄ pseudo aplis: q̄ in debite voledāt a suis auditoribz stipen dia surripe. Licz g̃ ista pcurare: imo q̄li bet q̄ ñ hz tenet, pcurar sibi victū. Qui libet ei tenet se amare: qz ꝓxim q̄libz te net amare sic seip̄m. g̃ q̄libz tenet ꝓua re vitā suā sic z vitā pri. z magis: z ꝓr q̄libz tenet sibi, puidere ō his sine q̄b vi uere nō p̄t. Vñ q̄ ex notabili negligētia pmitterz se mori fame: eēt dānatꝰ. Qō ꝓo ōt (ne sollicitī sitꝫ) sic oz itelligi. Ne sollicitī sitꝫ. s. superflue z iordiate z anxie Sic em̄ hz ex doctria sc̄ti Thom̄. super Mat. z ad Phīl. iij. z. ij. ij. q. lv. z. j. ij q. cvij. z. iij. di. xv. z. iij. ꝯ gē. c. exxxv. z i varijs alijs locꝫ: sollicitudo dupl̄r su/ mit. Vno mō, p diligētia q̄rēdi q̄ de/ est. Alio mō sumit, p anxietate ani cum ōfectu spei. z ista phībet: nec vnq̄ p̄t eē laudabil. Pria āt p̄t eē laudabil ſz ē vi/ ciosa multꝫ modis: vt elicit ex locꝫ p̄alle gatꝫ. Prio si ponat finis i re q̄sita: z ñ i deo: tūc ei ē pctm̄ mortale. Scdo si q̄rāt superflua nec̄itati z decētie statꝰ. Tertio si q̄rāt nec̄ia cū superfluo studio nimis i/ mergēdo mētē i talib. Quarto si q̄rāt nec̄ia cū ōbito studio: ſz tñ cū diffidētia dini auxilij ita. s. q̄ hō nō speret q̄ si ipe faciat q̄ ōt/ ōs ōbeat supplere. Hiero. Precipit nob ne sollicitī sim̄ q̄d comedam̄. Erqz i sudore vultꝰ p̄pam̄ nob panē: labor exercedꝰ ē: sollicitudo tollē/ da. Hec ille. Chrȳ. sup Mat. Nō ei sol licitudib spūalib: ſz laborib coꝛpali/ bꝰ adq̄rēdꝰ ē pāis: q̄ laborātib, p pmio diligētie dño p̄stāte abūdat: z negligē/ tib, p pēa ōo faciēte subducit. Hec ille Seq̄t (Nōne aia plꝰ ē q̄ esca:). i. maq/ ris p̄ciꝫ z coꝛpꝰ plꝰ q̄ vestimtū:) q̄si di. fm Hiero. Deꝰ q̄ dedit maioza: dabit etiā minoza. Sicut etiā ōt Chrȳs. Si

de⁹ fecit hoiem vt sit: cū ee nō possit sine alimēto vtiq; exhibebit ei alimentū Nō intelligeadū ē: si hō faciat qđ i se est qz de⁹ ñ fecit hoiem vt sit: z viuat ꝫ suā volūtate: sed vt sit si velit ee.

Quantū ad scōm est q chr̄s ꝛclionē suā, pbat exēplarit: z adducit duo exempla Primū de cibo z potu: cū dr (Respicite volatilia celi). i. ꝛsiderate aues que volāt i celo. i. i aere(Nō serūt neq; metūt neq; ꝛgregāt i horrea: z pr̄ vester celestis pascit illa. Sic āt testat Aug. qđā dicūt q exēplo celestiū auiū laborandū nō est: sic ille nō seminat neq; metūt: sz vt idē ait/rales nolūt ꝛsiderare q seqt neq; ꝛgregāt i horrea. Tales em volūt hre mans octosas z rpositoria plēa. Intedit g̃ saluator vt idē innuit: q sic ds pascit aues q̃rētes cibū ex sollicitudine sue nature debitā: ita pascet homes facientes qđ i se ē. qz hō dignior ē oib⁹ aialibus. Jō subdit(Nōne vos pl⁹ estis illis). i. cari⁹ valetis ex Aug. ō ser. dñi. seu maiores estis p̄cio. z ꝛ mlto magis deus vos ꝛseruabit si faciatis qđ in vob ē. Sicut aūt dr Hiero. qđā nimis alta sapientes p volucres accipiūt angelos: ñ intelligēres q tē false diceret: nōne vos pl⁹ estis illis. Possum⁹ tm ex Hilariū p aues demōes intelligere: qs sine sollicitudine de⁹ ꝛseruat z st minor⁹ p̄cio q̃ sint homines fui chr̄i: z h i ee gre: sed nō in ee nature. Cōfirmat āt dns qđ dixerat p qđdā ex ptū: vt dr glo. cū subdit(Quis āt vr̄m cogitās). i. cogitādo(p adiicere ad staturā suā cubitū vnū:)qsi dicat: nullus. De⁹ p singlos dies nutrimēta tui corpis facit. Si g in tēpo q̃tidie di⁹ puidētia opat. quō i necessarijs tuis cessabit: Si āt vos cogitando modicā ptē corpi vro addere ñ potest: quō cogitādo salubriter est i toto Hec ille. Oportz g̃ excludere a nob anxiā cogitatiōez z superfluā. Scōz exm ē de vestitu: q ñ ē ita necessariū sic vic⁹: cū dr(Et de vestimēto qđ). i. q̃re sollicit est:). s. cū superfluitate z anxietate. q̃si di. Nulla ē cā q ita sollicitemini: q̃uis p h nō excludat sollicitudo ohīra: vt dr Chrys.(Consideрate lilia agri) Chry. Nō aūt vtit exēplo volucr vt induceret pauonē vel cygnū: a q̃bus erat silia exēpla accipe: sz vtit exēplo liliorū. Vult ei ex duob⁹ mōstrare superabūdātiā a munificētia pulcritudis z a vilitate pticipātium tli decore. Hec ille. Jtē Chry. sup Mat. oñdit q̃ sit liliorū pulcritudo/dicēs. Lilia em̄ staruto tpe formant i frōdib⁹: vestitūr cādore iplent odoribus. z qđ tra ñ dederat: de⁹ inuisibili ope largit. Hec ille. Sicꝫ aut̄ dicat q iste liliorū ornat⁹ ñ ē ex diuia puidētia: sz a casu seu a fortuna Cōtra h̄ arguit qz ea q̃ a casu st raro eueniūt: vtz p Arist. ij. phys. Lilia āt sp eodē mō vestitūr: et oia lilia silr. Chry. sup Matt. In oib⁹ āt eadē plenitudo fuit: vt ñ ab euētu facta putent: sz dī puidētia itelligant esse dispositā. Hec ille. Seqt(ñ laborāt) vt viri(neq; nēt). i. filāt vt feie. Et vt magis i eis cōmedet diuia puidētia: subdit cōparatio de salomōe: q fuit gliosissim⁹. Nā fuit potentissim⁹. qz viuēte Dauid pr̄e suo facet⁹ ē rex toti⁹ pl̄i dī. i. duodecim tribuū. Oēs āt reges alij p⁹ eū habuert tm̄ duas trib⁹. Et vltra h̄ regnū. vt dr ij. Reg. iij. erat hns secū i dictōe oia regna a flumine terre philistijm̄ vsq; ad trām egypti. Habuit et tātā familiā q vt ibi dē dr scptura p singlos dies sua curia volebat. xxx. choros simile. Chorus vt dr dns archie. ē mille libraz. z lx. choros farine: z. x. boues pigues: z. xx. pascuales .i. vitulos vt credo. z cētū arietes: excepta venatiōe capreaz z ceruoz z bubalor z auiū. Jsta ñ st vana: qz scptura sic testat. Vñ vt dr q̃ s. satis ē rōnabile q xxx. milia psonar̄ hret i atrio suo. Hēbat et. xl. milia eq̃z currilū: q̃s nr̄i leues appellāt. z. xij. milia eq̃striū. Fuit et ditissim⁹: qz vt cōputat q̃ s. ex his q̃ dr scptura vbi s. su⁹ introit⁹ annuat cert⁹ erat. xl. vij. milia nōgēte q̃nq; gita due libre auri Libra āt auri valz circa. xc. ducatos De his oib⁹ vid si vis archiepz. ij. pte. ti. v. Fuit et sapiētissim⁹. qz hūit sapiaz i fusa a deo: vt dr scptura. Quesiuit et ꝛplacē mulieribus in omnibus quia ꝓpter amorem earum cum iam esset senex/ visus est sapiētiam perdidisse: z adorare idola. z ꝛsequēter verisimile ē q se q̃ntum potuit ornauerit. z tamen nunq; equit lilia. sdo dr: (Dico autem vobis

q̄ neq̄ salomon in oī gl'ia sua coopt⁹ē sic vnū ex ist⁊) Hiero. Reuera qđ sertcū: q̄ regū purpura: q̄ pictura textricū p̄t floribꝫ coparī: Hec ille. Chrys. Quid ita rubet vt rosa: qđ ita cādet vt lilīū: Vtq̄ leuo purpura: nulla supari murice: oc'lorū mag⁊ q̄ fmōls indiciū est. Quantū ei ꝓtrat⁊ ad mendaciū: tantū vestimēto rū t floꝝ differētie. Hec ille. Et notāt dr. in oī gl'ia sua. qz vt dr Chrys. nō solū interdū Salomō superat⁹ē a floꝝ deco re sed sp: ita q̄ nec vna q̄dē die equat⁹ ē eis in pulcritudie. Est aūt notandū q̄ tria sūt agentia subordinata quoꝝ vnū est nobili⁹ altero: deus scz natura t ars. Vnde ars nunq̄ ita pfecte operatur vt natura: neq̄ natura vt de⁹. Ideo nūq̄ fuit ita bonū vinū vt illud qđ fecit chr̄s de⁹ fm sctōs: neq̄ ita puleri flores vt colores vt illi q̄s facit natura: nisi eos faceret de⁹. Vñ Salomō ñ equauit lilia in decore. Et vltra h̄ vestes Salomōis nō fuerūt sine molestia facte vt vestes liliorꝝ. Chrys. sup Matt. Salomon t si nō laborabat vñ vestiretur: tñ videbat. Vbi āt ē visio illic t ministrātiū offensa: t iubent⁊ ira frequēter inuenit. Hec ille. (Si aūt fenū agri). i. lilia q̄ appellat fenū fm Chrys. vt oñdat eoꝝ vilitatē respectu hoim (qđ hodie est) pulcrū. s. t decoꝝ (t cras). i. q̄si immediate post suā pulcritudinē. Vel cras fm Hiero. sumit p futuro fm ꝓsuetudinē scripturaꝝ (i clibanū mittit). i. in fornacē ignis qz alicubi reste sctō Thoma sup Mat. p lignis habent stipule. Vel vt dr glos. alij rect⁹ loco clibani hūt aceruū: qui est similis clibano cū eleuet ad modū monticuli: sicut t cliban⁹: q̄ a cliuo dr (deus sic vestit) sine ei⁹ supflua cura (q̄nto magis vos modice fidei) Videt aūt hic sumi fides p quadā ꝓfidētia: q̄uis possit sumi pro vera fide. quia ex magna fide magna ꝓfidentia nascit. Ex his patz q̄ opinio illoꝝ q̄ dicūt deū non habere p̄uidentiā de omnib⁹ in singulari est hereticа. qz est ꝺ diuinā scripturā vt h̄ patz de auib⁹ t liliis. Est ēt ista opinio stolida: qz ē exp̄sse cōtra philosophicam rationē: qđ sic patz. Suppono ei p̄mo id qđ dicit Aristo. lib⁹ 2. ſ. Phys. t expientia docet: q̄ omne agens aliquid aut mouens: agit et mouet illud ad aliquē finē Et probat: quia oīe agens aut agit p voluntatē: vt homo: angel⁹ t deus: aut p naturā: vt brura t alia: vtrūq̄ aūt horū agit p̄pter finē. Vel sic se mouēs i finē: vt homo. vel sicut motū t directum ab alio. vt sagitta. Scđo q̄ oīe qđ fit t mouet: sic et mouet ad aliquē finem. Hoc ei sequit ex p̄mo. Tertio q̄ causa p̄ncipalis est causa effect⁹ cause secūdarie: vt pura si socrates tenēs baculū manu per illū voluat lapidem: nō solū baculus sed t socrates dr mouere lapidez: imo magis q̄ baculus: qz causa p̄maria plus influit q̄ scđa iuxta regulā philosophie tradītā in libro de causis. Et rō est. quia scđa causa habet totā virtutez suam a p̄ma. Vnde consueuit dici t verum est. q̄ quicquid est causa cause. est cā causati per se. Quarto q̄ est vna p̄ima causa effectiua q̄ a nulla alia mouet vt p̄bat. ij. Meta. Ista aūt causa effectiua imobilis est tm̄ vna. vt p̄bat Aristoteles. xij. Meta. t. viij. Phys. t hoc ip̄m isti concedūt. Ex hoc aūt sequit q̄ omnis alia causa mouet ab ista: quia si vna eēt que non moueret ab ista: tā eēnt due cause immobiles contra suppositū Quinto q̄ deus quecūq̄ facit: per itellectū t voluntatem facit in creaturis: quia est spiritus: t aliā non habet potētiā. Sexto q̄ p̄uidentia sit rō seu conceptus mētis factus de rebus ordinādis in finē. Executio aūt p̄uidentie est res ordinare in finē fm p̄dictū ꝓceptū: vtz ex sancto Thom̄. j. parte. q. xxij. Tūc arguo sic. Deus facit oīes causas p q̄rtū p̄suppositū: ergo facit oīes effectus per tertiū p̄suppositū: ergo facit omnia que fiūt a quecūq̄ p̄ter aliquem finem per p̄mū t scōm p̄suppositum: ergo conceptum habet ordinis omnium i fines eorum per quintū presuppositum. Si enim per intellectum facit: oportet vt concipiat: sicut t quilibet artifex: ideo de⁹ nouit omnia q̄ fuerūt: q̄ sūt: et que erunt: t que esse possunt: t eius scia est infinitoꝝ. Patet ergo q̄ deus habz p̄ui

Domica.xvi.post Trini.

dentiã de oĩb⁹ q̃ flũt:imo ipe exequit̃ p uidẽtiã suã.qz ipe mouet i oĩ mouente: z sine eo tota natura nõ posset mouere capillũ:sic̃ neq̃ bacul⁹ lapidẽ sine manu:nec man⁹ sine brachio:nec brachiuz sine hoie. Mouere aũt aliq̃d ad suũ fi nẽ p intellectuz: est habere z exeq̃ pui dẽtiã circa talẽ rẽ motã.

Quãtũ ad tertiũ chr̃s hortat nos ad firmit̃ tenẽdũ ꝛcl̃onẽ suã:dicẽs(Nolite g̃ solliciti ee)sez supflue z anxie:vt dicit glo.(dicẽtes:q̃d manducabim⁹:aut q̃d bibem⁹:aut q̃ opiemur)Sic em̃ q̃rere p tinet ad eos q̃ diuinã ꝓuidentiã negãt circa singulares hoĩm act⁹:vt ỏt sanct⁹ Tho.sup Mat.ĩõ subdit.(Hec em̃ oĩa gẽtes inq̃rũt)Quia.s.i reb⁹ hũanis cre dũt esse fortunã z nõ ꝓuidẽtiam:vt ỏt Chrys.sup Mat. Et subdit. Qui aũt credit se iudicio dei gubernari:escã suã in manu dei cõmittat.cogitet ãt de bo no z ỏ malo:de q̃ nisi sollicit⁹ fuerit:ne q̃ malũ fugiet neq̃ bonum apphẽdet. Hec ille. Et nota q̃ p victũ z vestitum oĩa necessaria itelligunt̃:p q̃b⁹ spare de bem⁹ i dño faciẽdo qõ i nob est.ĩõ subdi tur(Scit em̃ pat̃ vester q̃ his oĩb⁹ indi getis) Et ꝺm Chrys.nõ dixit:scit deus: sed scit pr̃.vt nos magꝭ ad amorẽ z spẽ ducat. Qua⁹ em̃ ẽ pr̃ q̃ sustinet necessa ria filio nõ dare? Si aũt essent supflua nõ ita oꝑteret ꝓfidere. Hec ille.(Quẽ rite g̃ ꝓmum).i.ex ꝓncipali intẽtiõe ꝺm Aug.(regnũ dei).i.vitã eternã q̃ est fi nis noster debit⁹(z iusticiã ei⁹).i.viã p quã venit̃ ad illud regnũ ꝺm Chrys.(z hec oĩa).s.tpalia ꝺm Aug.(adꝺicient vo bis)ꝺm q̃ erit vob expedies ꝺm Augu. suppositã tñ debitã sollicitudine:q̃ ꝺm Aug.notat̃ in h̃ q̃ ỏt ꝓmũ. Significat̃ em̃ q̃ secũdario tpalia sũt q̃rẽda:alit̃ de um tẽtarem⁹. Patz g̃ ꝓclusio intẽta q̃ sollicitudinẽ supfluã z anxiã vitare de bem⁹. Et q̃ sequit̃ corollarie q̃ siq̃s am bulet i veritate corã deo z faciat qõ pt: aut nõ deficiet in necessarijs:aut vitas mẽtita est. Est z aliud ex dictis notan dũ q̃ hoiem in oĩb⁹ aduersis sufficit cõ solari.s. q̃ de⁹ habet oĩm etiã i speciali puidentiã. Hoc em̃ ẽ dicere q̃ nulla res tibi accidit q̃ntũcũq̃ minima nisi deꝰ scire z volẽre: vel saltẽ ꝑmittẽre ad alt quẽ bonũ finem.

Dñica.xvi.post Trinita.Tex tus euãgel'.Lu.ca.vij.

IBat iesus in ciuitatẽ q̃ vocat̃ naim.z ibãt cũ illo discipuli ei⁹ z turba copi osa. Cũ aũt approp̃inq̃ret porte ciuitatis:ecce defun ctus efferebat̃ fili⁹ vnicus ma tr̃ sue. Et hec vidua erat:z tur ba ciuitatz multa cũ illa. Quaz cũ vidisset Jesus miscõia mo tus sup eã:dixit illi. Noli flere. Et accessit z tetigit loculũ. Hi aũt q̃ portabãt steterũt. Et ait. Adolescẽs tibi dico surge.z rese dit q̃ erat mortu⁹ z cepit loq̃ Et dedit illũ mri sue. Accepit aũt oẽs timor:z magnificabãt deũ dicẽtes Quia ꝓpheta magnus surrexit i nobis:z q̃ de⁹ visita uit plebẽ suã.

IBat Jesus in ciuitatẽ q̃ vocat̃ naim tc̃. Luce.vij. Cir ca suscitatiõem adolescẽtz de q̃ in pñti euãgelio fit mẽtio/tria pũcta tãgunt̃:q̃ sũt Magna desolatio: magna miseratio:z magna cõsolatio.

Quantũ ad ꝓmũ lr̃aliter tãgit̃ magna vidue desolatio:cũ ỏt.(Jbat iesus in ci uitatez q̃ vocat̃ naim)Est aũt naim ꝺm Beꝺ.q̃dã parua ciuitas galilee:secũdo miliario distãs a mõte thabor:(Et ibãt cũ eo discipuli ei⁹ z turba copiosa)ex di uina ordinatiõe:ꝺm Beꝺ. vt eẽnt tãti mi racli testes. Jbat etiã turba cũ iesu q̃n tũ erat ex se ꝓpt̃ varias cãs dictas sepiꝭ sime:ꝭz p̃cipue ꝓpt̃ deuotionẽ ad doctri nã z miracula ei⁹ (Cũ ãt approp̃inq̃ret porte ciuitatz:ecce ỏfunct⁹ efferebat̃)ad sepulturã q̃ ãtiq̃t⁹ erat extra citates:ne

ex corruptõe ꝛ putrefactõe cadauer ꝯficerek habitatio(filiꝰ vnicꝰ).i.solꝰ(mꝛi sue.ꝛ hec vidua erat)Greg.nise. Erũne molem breuib⁹ ꝓbis explicuit. Dr vidua erat:q̃ nõ spabat vlterꝰ filios ꝓcrare. Nõ hebat i quẽ aspectũ vice defuncti dirigeret. Huc solũ lactauerat: solꝰ aderat alacritaꝯ cã i domo. Nihil mꝛi dulce ac ꝑciosũ nisi h̃ solꝰ extitat. Dilꝯ serãda passio:ꝛ ad fletũ ꝛ ad lachꝛymas potẽs ꝓuocare. Hec ille.

Jn hac ꝓte ẽ documẽtuz vt pietatis opa libent⁹ sectemur. Turba em̃ huiꝰ ciuitat⁹ q̃ defunctũ efferebat meruit videre mirabilia chꝛi Est etiã documẽtũ:q̃ iste mortuꝰ erat adolescẽs.iõ caue ant adolescẽtes:q̃ st alijs ad mortẽ aie ꝓniores:ꝛ freq̃ntiꝰ moꝛiunt:nisi conent hꝛe ꝯditões ꝓtuales:refrenãtes eoꝝ cõditões naturales. Conent igit ꝯ etatez la sciuiozẽ hꝛe disciplinatã ꝙuersatõem maxie ꝑ obediẽtiã ad seniozes. Et scõo ꝯ suã pulcritudnẽ hꝛe elõgatõem a ꝓsonis male appetẽtib⁹:maxie adolescẽtule. Et tertio q̃ facilꝛ assuescũt: dñt conari vt sua ꝙsuetudo sit circa bona:iuxta illõ Thren. iij. Bonũ erit viro cuz portauerit iugũ dñi ab ado. sua. Et q̃r to q̃ paz sũt expti:debẽt ee tardi ꝛ rari i loq̃ndo. Et q̃nto q̃ sũt agiliozes ꝛ magis i motu:dñt ee etiã fuitiales vt motꝰ suos exerceãt i fuitio seniozꝫ:maxie i religiõib⁹:vbi ꝑes occupank circa maiora:puta studia ꝛ ꝑdicatões ꝛ ozones et hmõi:i q̃b⁹ iuniozes ñ ꝓnt ee ita fructuosi. Vñ in signũ hꝰ ad iperiũ dñi iste ẽt a mortuis resurrexit.ꝛ mꝛto magis ad ꝑceptũ seniozis dz adolescẽs a dormitione stati ꝛ alacrit⁹ euigilare.

Quantũ ad scõm dꝛ(Quã cũ vidisꝫ dñs miscõia motꝰ sup illã) Chꝛs em̃ sic vere naturã bũanã assũpsit:ita assũpsit oẽs naturales affectꝰ q̃ naturã ꝙsequũk Jõ fuit etiã inq̃ntũ hõ naturaliꝛ valde piꝰ ꝛ cõpatiẽs.q̃ natꝰ ẽ de mꝛe miscõie ꝛ de ꝓe misericordiaz ꝛ totiꝰ ꝙsolationis:vt dꝛ.ij. Lozj. (Dixit illi Holi flere)q̃si diceret sm Beõ. Desiste q̃si mortuũ flere:quẽ mox rsurgere videb. Hec ille(Et accessit ꝛ tetigit loculũ).i.feretrũ. Vt ãt suã hũanitatẽ oñderet orgaꝰnũ ee diuitatis sm Cirill. loculũ tetigit cũ posset solo ꝓbo sanare. Sicut em̃ vt idem ait/ferꝫ adiũctũ ignj pficit opus ignis.sic caro ꝯiũcta ꝓbo/effecta ẽ viuificatia et mortiz expulsiua(Hi ãt q̃ portabãt stereꝛt)forte spãtes qõ futuꝫ erat

Jn hac ꝓte ẽ documẽtũ q̃ i funeribꝰ nris dẽmꝰ ex futura resurrectõe solaciũ capẽ. Titꝰ. Jubẽs aũt cessare a lachꝛymis q̃ ꝙsolak mestos:monet nos pñtib⁹ defunctiz ꝙsolatiõem recipe: resurrectionẽ spantes. Hec ille.

Quantũ ad tertiũ dꝛ Titꝰ. Nõ ẽ saluator⁹ siꝝis helie flẽti filiũ sareptane:nec q̃lis helisꝰ q̃ ꝓriũ corpꝰ sup corpꝰ posuit defuncti.nec q̃lis Petrꝰ q̃ ꝑ tabita orauit:ꝛ ipe ẽ q̃ nõ entia velut entia vocat:q̃ mortuos ꝛ viuos alloq̃t. Hec ille. Vñ seq̃k(Et ait:Adolescẽs) Sic dicẽs. Tho. iij. di. xl. sex sũt hois etates sm sex notabiles varietates i statu eiꝰ. Prima ẽ infantia vsq̃ ad septimũ ãnũ. Secũda puericia vsq̃ ad. xiij. Tertia adolescẽtia vsq̃ ad. xxiij. Quarta iuuentꝰ vsq̃ ad q̃ggesimũ. Quinta senectꝰ vsq̃ ad septuagesimũ. Sexta vsq̃ ad finez. Jste g̃ igrediebak floꝛẽ etatiz. Et sic dicẽ Greg. nise. icipiebat emittere barbã(tibi dico)ꝓria auctoritate:nõ oãdo vt helias(surge)a statu mortiz ad statũ vite. Titꝰ. Jncũctank ãt erectꝰ ẽ:cui sũt mãdata directa. Diuina em̃ prãs ẽ irrefragabil⁹:nulla mora:nulla oꝛonũ istãtia. Hec ille. Vñ sequit.(Et resedit q̃ erat mortuꝰ ꝛ cepit loq̃)i signũ vere resurrectõis:sm Titũ. Vñ ꝛ de Simõe mago legit q̃ mortuuz suscitauerit apparent: sz loq̃ nõ potuit. Quõ ãt locutio ꝛ ãbulatio ꝛ comestio ꝛ hmõi possint esse sig̃ efficacia ꝓe resurrectiõis:vide feria.iij. pꝰ pasca(Et ddit illũ mꝛi sue)ꝛ cũ filio dedit ei ꝙsolatõez ifinitã q̃dãmõ(Acce pit ãt oẽs)astãtes(timoꝛ)admiratiõis. Vñ ꝛ h̃ factum vt dꝛ euãgelista fuit vt vulgatũ rancẽ mirabile ꝑ totã iudeã.ꝛ i circũitu rgiõis (ꝛ magnificabãt deũ) i chꝛo filio ei⁹(dicẽtes:q̃ ꝓpha magnꝰ) antonomastice.i.ille ꝺ q̃ ꝑdixerat Moyses Deut. xviij. Prophetam suscitabo

Domica. xvii. post Trinitatis

els·qō de chīo messia itelligīt(surrexit ī nob)Dicūt ār spūales viri surgere qñ eleuanť ad aliquā excellētē scitatē vel aliud donū dei. Sic eī eleuanť a cōi statu hoīm ad altiorē(Et qr de⁹ visitauit plebē suā)mittēdo eī saluatorē expectatū diu. Est ār notādū q sīc ōr Maximus idoneū ē dicere q septē resurrectiones añ dñicā narranť. q̄r ꝓma ē filij sareptane Scōa filij sunamitis. ſtia q̄ facta ē i reliquijs helisei: q̄rta q facta ē in naim. q̄nta filie archisynagogi. sexta lazari. septia i chīi passiōe. mſta nāq; corpa surrexerūt. Octaua est chīi: q expers mortis remānsit vlti⁹: i signū q cōis rsurrectio q futura ē ñ tollet morte: sz indissolubilī pmanebit. Hec ille. Utr ār q i chīi passiōe suscitati sūt/sint itex mortui:sīc ōr h Maxim⁹: ē dubiū apō alijs. Naz sīc ōr sctūs Tho. ij. qte. q. lij. Hiero. h sub dubio relinqt. Aug. ār ad euo. ōr. q sī denuo mortui:cui⁹rōnes sūt efficaciores q̄ rōnes Hiero. Jō tenet s. Tho. q chīs fuit pm⁹ q surrexit. ñ moritur⁹. Et ēt ipe Hiero. ōr: q sī illi surrexerūt imortales:surrexerūt p⁹ chīz'. In hac parte exēplū hūt vidue desolate spēādi i chīm: t recurrēdi ad ipz: t ꝓsolabilī eas: qr nō min⁹ est miſericors mō q̄ tūc eēt qñ flentē viduā ꝓsolat⁹ ē. Ulñ. j. ad Tim. v. Que vere vidua ē t desolata/speret i dño t instet orōnib⁹ t obsecratiōib⁹ nocte t die.

Moralit fm oēs sctōs iste defunct⁹ fcat pctōrē. Est ei pctōr ad instar mortui pmo frigid⁹: q̄ frigiditas ꝓuenit ex vento aquilonari suggestiōis diaboli/ce: t ex frigido veneno peccati: t extinctiōe ignis diuini amorz. Scōo ē pōdere rosus'ad eo q de⁹ ip̄m sustinere ñ pōt: sz mergit de pctō i pctm. Gre. Pctm qō p pniam ñ diluit:mox suo pōdere ad aliō trahit. Hec ille. Et tādē mergit i abyssū. Tertio ē fetid⁹. Ulñ t p porcos/fcāt pctōres: in q̄s diaboli petierunt mitti. Nonumērū ār pctōris est mala ꝓsuetudo:a q̄ q̄s cū magī difficultate revocatur: i cui⁹ signū dñs resuscitatur⁹ lazar fleuit t orauit. Portitores aūt ad malā ꝓsuetudinē deferēt es sī q̄ttuor q faciūt i pctō pseuerare. s. fiducia diu viuendi: ꝓsideratio aliene culpe: fiducia ī mia ōi t blanda adulatio. Ult sūt q̄ttuor genera passionū aie. q nos ad mala impellūt Primū ē existētiū in irascibili respectu boni. vt amor: desideriū: delectatio vel gaudiū. Scōm existētiū ibidē respectu mali: vt odium: fuga dolor vl tristicia. Tertiū ē existētiū in irascibili respectu bōi: vt spes t de peratō. Quartū ꝓ ex istētiū ibiō resp'cu mali: vt timor: audacia et ira. De his vide. j. ij. q. xxiij. Porta ār extra quā ferebat fz Beō. est q̄ñq; corpor⁹ sens⁹: p quē exercet pctm Vidua ār sui spōsi pntia ōstituta ē sctā mr ecclia: q̄ sup pctōrib⁹ plāgit. Ad c⁹ lachrymas sepe chīs suscitat mortuos: verā tribuēs eis pniaz quā sine dīno auxilio facer nequisset. Lōfert ār ad h turba q̄ erat cū vidua. i. sci q sī i via et q erāt cū chīo. i. sci pīte: q̄ p nob orāt. Est ār notādū q tres tm chīs mortuos legit suscitasse. q̄nis fz Aug. mlto plēs fuerit. t h p magī mysterio fz scōs. nā filia archisynagogi fuit suscitata adhuc existēs itra domū: iste ār adolescens extra domū: fz ñ de sepulcro: lazar⁹ ār ō sepulcro. Per hos ār fcant tres pctōres. Primo ē pctōr i cogitatiōe tm q̄si i domo q̄. s. ꝓsensit q̄dē i pctm: fz ñ execut⁹ ē illud Scōs ē i ope tm t ñ hīs ꝓsuetudinē mala q̄ p sepulcr fcat. Tertio ē q iā itrauit h fetidū sepulcr: t magī difficultatē lapide claudit. Null⁹ aūt istor fuit suscitat⁹ sine fletu. sed maior fuit i suscitatione ſtij. Nā i pmo mortuo vt ōr Mar. v. fuit flet⁹. s. parētū: t sīl h fiebat. Sz circa lazar fleuit martha: fleuit maria: fleuerūt iudei: fleuit chīs. qr ſtes pctōres cū maiori difficultate curant.

Dñica. xvij. post Trinitatis.
Text⁹ euāge. Lu. c. xiiij.

QVm intraret Jesus in domū cuiusdaz principis pharisеoz sabbato manducare panē et ipi observabāt eū. ecce hō q̄dā hydropicus erat ante illū. Et re-

spondēs ieſus dixit ad legiſperitos ꝛ phariſeos dicēs. Si licꝫ ſabbato curare: At illi tacuerꝫ Ipe ꝙo apprehenſū ſanauit eū: ac dimiſit. Et rñdens ad illos dixit: Cuius veſtrum bos aut aſinus in puteū cadet: ꝛ nñ cōtinuo extrahet illum die ſabbati. Et nō poterāt ad hec reſpondere illi. Dicebat aūt et ad inuitatos parabolā: intēdēs quō primos accubitꝰ eligerēt: dicēs ad illos. Cū inuitatꝰ fueris ad nuptias nō diſcūbas in primo loco: ne forte honoratioꝛ te ſit ab illo inuitatꝰ: ꝛ veniēs is ꝙ te ꝛ illum vocauit dicat tibi: Da huic locū. ꝛ tūc incipias cum rubore nouiſſimū locū tenere. Sed cū vocatus fueris vade recūbe in nouiſſimo loco: vt cum venerit ꝙ te inuitauit dicat tibi: Amice aſcēde ſuperius. Tunc erit tibi gloria coram ſimul diſcūbētib⁹ Quia omnis qui ſe exaltat humiliabit. ꝛ qui ſe humiliat exaltabitur.

OVm intraret Jeſus in domū cuiuſdaꝫ pncipis ꝛc. Lu. xiiij. In pñti euāgelio tāguntur tria pūcta: ꝙ ſt̄ Dignatio Cōfirmatio ꝛ Admonitio.

Quantū ad pmū tangit magna phariſeoꝝ malicia aduerſus chm. Eſt aūt aduertēdū ꝙ phariſei fuerūt apud iudeos religioſi magne opinionis: ꝛ ꝙ extrinſece pretendebāt magnā ſcītatē: ſed erant hypocrite ꝛ auari ꝛ ſupbi ꝛ oīm vicio pleni. Dic̄ g̃ (Cū itraret Jeſ⁹) inuitatꝰ domū cuiuſdaꝫ pncipis). i. viri nobilis (phariſeoꝝ). i. q erat de ſecta phariſeoꝝ (ſabbato). i. i die feſto: i q nñ licebat operi (māducare panē). i. refici. Nā panis ꝛ aq̄ noie i ſcptura itelligunt oia q̄ veniūt i cibū ꝛ potū hois. Vñ. iiij. Reg. vj. dr Pone panē ꝛ aquā coꝝā eis. Et ſeq̄t. Et appoſita ē cibo⁹ ma g̃ ꝓpatio (Et ipi). i. phariſei (obſuabāt eū) Et q̄ videl ꝙ malicioſe eū inuitaſſent. Sed q̄reſuit: Rñdet Cirillꝰ Quāuis inq̄t dñs malicia phariſeoꝝ cog̃ſceret: tñ ad eoꝝ vadit ꝙuiuia: vt ꝓdeſſet pñtib⁹ p ꝙba ꝛ miracla. Hec ille. Sz q̄d obſuabāt: Dic̄ Cirillꝰ ꝙ ob ſuabant ſi aliq̄d faceret eoꝝ q̄ erāt phibita i ſabbato: ꝛ pcipue ſi curaret/ſeu facerz miracla circa infirmos: vt dr mg̃r hiſto. Vl̄ ſi aliq̄d diceret aut faceret i q̄ poſſent eū notare tā q̄ veri iudi ꝛ eꝰ inimici. Ecce g̃ eoꝝ malicia: qz eū paſcebāt cibo: ꝛ volebāt eū infamia mordere. Sz chr̄s volēs eos i totū ꝙfutare/fecit vnū miraculū. Nā ſeq̄t (Et ecce q̄dā hydropicꝰ) Eſt ā hydropiſ morbꝰ Beō. ꝛ mg̃r hiſto. reſtibus/humoꝝ ſuccutaneꝰ de vicio veſice natꝰ/cū anhelitu fetido ꝛ iflatiōe turgēte. Vnde hic morbꝰ ab aq̄ſo humore dr. Grece ei hydor/latie aq̄ dr. (erat añ illū) forte iſidioſe adducꝰ a phariſeis vl̄ forte ex ſe venerat ad medicū vt ſanarek. Et miam petebat coſpo ꝙ añ medicū ſe ponebat. Nō āt audebat petere ꝙbo ꝓp̄ phariſeos ꝛz Cirillū. Videēs āt eū chr̄s mia motꝰ ē. Vñ ſeq̄t (Et rñdens ieſus) Cōtra qz nullus loq̄bak cū eo. Ad h dr Beda. ꝙ loq̄bak cū eo cogitatiōes iſtoꝝ obſeruātiū eū. q̄s ipe nouerat. q̄uis di ci poſſit ꝙ h ponit rñſio ꝓ locutione (dixit ad legiſperitos). i. legiſdoctoꝛes ſcribas (et phariſeos. Si licet ſabbato curare: (. i. ſanare infirmos. Et i h fm Theo. tanq̄ amētes eos verdet qz illa dies eſt a dño bñdicta: ꝛ ꝓnter i q̄ debēt bona opa fieri. Dies āt q bona opa nō admittit ē maledicta. Vñ ēt mg̃r hiſt. dr ꝙ mix ē de ipis: qz cū i traditōib⁹ ſuis habeāt circa ſeptuagīta genera operū que ſabbato ñ licet: unt illa ū hūt cura infirmoꝝ: maxime q̄ fiebat ſolo verbo: vt plerūq̄ chr̄s faciebat. (At illi tacuerūt) Beda. Merito interrogati tacēt q̄ ꝓtra ſe dictū q̄quid dixerint vident Nā ſi licet ſabbato curare: quare ſaluatoꝛē an curet obſeruāt: Si ñ licꝫ q̄re ipi ſabbo pecora curāt. Hec ille. Jeſ⁹ g̃ ne

glexit eoꝝ insidias: ⁊ ñ inꝛrogauit etiaꝫ ifirmũ fꝫ Cirillũ. qꝛ videbat eũ affectu ose desiderare ⁊ sperare salutẽ: quã phariseoꝝ metu ozeten⁹ petere ñ audebat. cõ secꝛ (Ihe ꝓo apphensũ sanauit eũ et dimisit) Theo. In q̃ ñ h̃ pspexit dñs ne scãdalizaret phariseos: sed vt bñfaciat egenti remedijs. Decet em̃ nos cũ mag̃ resultat vtilitas ñ curare si stulti scãdalizãtur. Hec ille.

Mozalit iste hydropic⁹ fcat multa pcõꝝ genera. Nã hydropic⁹ fm Bedã habet tres miserias. s. inflationẽ q̃ fcat supbiã: ⁊ ieiunijs ibilẽ sitim: q̃ fcat auaricia: ⁊ exhalationẽ fetoꝛ̃ q̃ fcat luxuriam. Hos chr̃s apphendit qñ de faucib⁹ diaboli p ꝛtritionẽ eripit. Et sanat qñ facta ꝓfessiõe absoluit: maxie si pcedẽs doloꝛ nõ fuerat pfect⁹. Tũc em̃ pficit p claues Petri apli. Et dimittit cõpleta satisfactione: vt liberi ad celum possint euolare.

Quãtũ ad scõm ponit phariseoꝝ cõfutatiõ: cũ dr̃ (Et rñdens ad illos dixit. Cui⁹ vr̃m asin⁹ aut bos in puteũ cadet ⁊ ñ extrahet illuꝫ ꝛtinuo). i. statim (die sabbati) q̃si di. magna ẽ stultitia dicere q̃ licꝫ aiali succurrere ex auaricia vt faciatis vos: ⁊ q̃ hoi nobilissime creature ñ liceat succurrere ex charitate (Et ñ poterãt ad hec rñdere illi.

Mozalit isti phariseι magis de asino q̃ de hoie curãtes: fcãt eos q̃ nõ hñt curã de aia sua quã ipcõꝝ sozdib⁹ volutari patiunt̃ ⁊ tñ multũ curãt de cozpe q̃ tanq̃ asin⁹ pigꝛ ẽ ad bonũ. Volũt ei tales oia ad cozp⁹ spectãtia hr̃e pulcerrima ⁊ d aie pulcritudie ñ curãt. Sz ꝓfũdẽdi sũt isti a chr̃o i die iudicij: talit vt rñdere ñ possint.

Quãtũ ad ltiũ ponit monitio q̃daꝫ spectans ad humilitatẽ ꝓtra phariseoꝝ supbiã. Nõ solũ ei erãt auari sed ⁊ ambitiosi: qꝛ multũ curabãt de ꝓmo loco i locis vbi pl̃es ꝛuenieb̃at. Dicit g̃ (di cebat ãt ⁊ ad inuitatos) ab ipoꝝ phariseoꝝ rũt ꝓncipe (pabolã) Est ãt h̃ aduerrẽdũ q̃ pabola vt hẽs vnica vltia p⁹ octa. epi. ꝓpe ẽ qñ aliq̃d ad fcandũ fingit. de q̃ si ne fuerit siue ñ. ñ curam⁹. Et tũc vt ibi dictũ ẽ: sensus lr̃alis ñ ẽ quẽ ꝓpe voces exꝑmũt: sz quẽ metaphoꝛice. Large tũ aliqñ pabola dicit q̃cũq̃ compatio rez genere dissimiliũ: etiãsi vtrunq̃ sit vera res: vt si dicã: Sicut moyses exaltauit fpentẽ in deserto: ita exaltari oꝛtet filiũ hois. Et tũc illa pabola habet duplicẽ sensũ: vnũ q̃ ꝓpe p voces exꝑmit aliũ q̃ metaphoꝛice. Et ita ẽ inꝓsito. Dixit g̃ chr̃s parabolã. i. aliq̃d silẽ alicui intẽdens significare duo. vnũ ꝓpe: aliꝺ trãssumptiue. Prope q̃dẽ locut⁹ ẽ ꝺ materialib⁹ ꝛuiuijs aut nuptijs (intẽdẽs). i. itelligẽs fꝫ aliq̃s: vel intẽdẽs supplere (quõ ꝑmos accubit⁹). i. sedes ad comedẽdũ. Quia ei antiq̃ comedebãt i lectis: assidẽtes mẽse dicunt accumbere: ⁊ ipe sedes accubit⁹ (eligerẽt dicens ad illos. Cũ inuitat⁹ fueris ad nuptias: ñ discũbas i ꝑmo loco) Cirill⁹. Prosilire ei ꝓmpte ad honoꝛes q̃ nobis ñ conueniunt indicat nos temerarios: et facta nr̃a vituperio replet. Hec ille. Vñ seq̃t (Ne forte honoratioꝛ te sit inuitat⁹ ab illo. ⁊ veniẽs is q̃ te ⁊ illũ vocauit dicat tibi. Da huic locũ. ⁊ tũc incipias cũ ruboꝛe nouissimũ locũ tenere. Est ãt notãdũ q̃ ñ debem⁹ esse ꝑsuptuosi i possidendis icõgruis honoꝛib⁹. Prio q̃dẽ qꝛ malũ ẽ ⁊ displicẽs ꝺo: Scõo ãt qꝛ dato q̃ deũ ñ timeam⁹ adhuc ẽ malũ fꝫ id qꝺ q̃ rim⁹: qꝛ vt ꝺr Ch:yf. satagẽs vt abunder honoꝛib⁹ ñ honoꝛak. Hec ille. Et si aliqñ honoꝛek loco. tñ apꝺ mẽtes hoim aliqñ ꝛtenit vl saltẽ se expõit pericl⁹ ꝓfusiõis. Istꝫ g̃ q̃ deũ ñ timebãt. saluatoꝛ scõaꝫ adduxit cãm fugiẽdi talia (Sed cũ vocat⁹ fueꝛ ad nuptias: vade ⁊ recũbe i nouissimo loco) Prio q̃dẽ ꝓpt deũ ⁊ hũilitatẽ. deinde si deũ ñ times: sed vis oino honoꝛari: ẽt sic eẽt tibi faciẽdum maxie inꝛ ꝓsonas ciuiles (vt cũ venerit q̃ te inuitauit: dicat tibi: Amice ascẽde supi⁹: tũc erit tibi gl̃ia coꝛã sil̃ discũbẽtib⁹) In his aũt ꝓbis ñ boꝛtak saluatoꝛ vt vltim locũ teneam⁹ finalit ꝓpt hoim gl̃iã inde seqntẽ: sed ex ꝓsuppositiõe loq̃tur. acsi dicat Si gl̃iã q̃rꝛ. stult⁹ es facere id ꝓpt qꝺ ꝓfundarꝛ. vt loq̃t ꝺ gl̃ia q̃ ꝓuenit ex actu bono ⁊ bñfacto: quã tñ p⁹

modū i deū referre deb em⁹. Sic ei ḡre rē glīā vt glificet de⁹ i bonis nr̄is ñ est malū ſz bonū: lz ſit ifirmis z icipientib⁹ pcl'oſū (qz ois q̄ ſe exaltat) p̄ſūptuoſe vltra debitū: ñ ſolū i loco ſz i alīs (hūilia bīt) ñ ſolū a bo i futuꝝ: ſz iterdum ēt ab boīb⁹ i p̄ñti q̄ egreferūt tl'es temerarios. Et ecōuerſo (q̄ ſe hūiliat exaltabīt) ab eliſdē. Eſt ei ſciēdū q⁹ qñ aliq̄d ē in cōi ꝓſuetudīe boīm: vl'r dicim⁹ ſic fieri vl'eē: q̄uis aliq̄n ita nō ſit. Vt ſi dicā q⁹ ois anno fructificāt vites: vl'q⁹ ois hō p̄mo bonū vinū ponit. Et ſil'r ē cum dr: Ois q̄ ſe exaltat hūiliabīt: vl'extriſec⁹: vl' ſaltē apd mētes boīz deſpicētiū tales. Ali⁹ ār l'ralis ſenſ⁹ē h trāſſumptiue P̄ro q̄ ſciēdū ē q⁹ p nuptias intelligīt ecclīa militās ad q̄s nuptias q̄s p bapti⁹mū igredīt. Per p̄mū locū ār intelligīt ois dignitas ad quā null⁹ ſe dz igerere: ſed dz q̄ſq̄ ſe meliores ſibi p̄ponere q̄n tū i ſe ē. dūmō ceſſet obſtīatō. qz ait Baſi. q⁹ maius ē ex repugnātia ſuꝑbie indicīū q̄ ex p̄mo accubitu: qū eū cū ipſo obtiem⁹. Hec ille. Si ār ita ñ egerit iuxta dr p̄ncipal'. ſ. dō a q̄ ē ois p̄tās z dignitas. deijcīet talē a ſua dignitate ſaltem ſpūal'r p ſnīaz dānatōis: aliq̄n ēt talem deijcit tpali depoſitōe. Si ār alīq̄s hūilīt̄ fugiēs p̄motōes. ſic p̄res ātiq̄ facte bāt tādē ex obedīētia ſuſceperit dignitatē: z ex charitate frat'na bñ vl⁹ fuerit ea: tādē celeſtē glīā obtiebit. Jō dr. Et erit tibi glīa cē. cui⁹ rō ſōdīt. Qr ois q̄ ſe exaltat p̄ſūptuoſe ſe dignitatib⁹ eccīaſticīz igerēdo: hūilliabīt mō p̄dicto: et q̄ ſe hūiliat vere z ñ ficte: exaltabīt h̄ per gr̄am z i futuro p glīā. Eſt ār notāndū q⁹ i religiōſib⁹ m'rīt cū mag̃ pot⁹ obſtīatōe q̄z hūilitate recuſāt platiōis dignitatē: q̄s ñ ē dubīū male agere. qz ſē tardi ad obedīētiā q̄ ſe extēdīt ad indignitates et dignitates. Et ſi obijciat⁹ q⁹ ſcīta fecerūt: dico q⁹ vez ē q̄ñ nō a ſuis ſuꝑioribus p̄mouebant: ſz a p̄l'is. Aduerſ⁹ maiores ār null⁹ ſcūs ē obſtīat⁹ i his i q̄bus cert⁹ē q⁹ bñ fac obedīēdo: vl' ſaltē ē dubi⁹. Et ſi q̄s recte ſcrutet tal'e obſtinatio vēit ex amore ſui quē p̄ponūt amori diuino. Nam ſi diligis me paſce oues meas. Eſt ei op⁹ maxīe charitat⁹ q⁹ q̄ſi bi vacare vellet: ſuā ꝓſolatōez negligat p̄t̄ vtilitatē aiaꝝ. Juſtificāda ē g̃ i platiōe intētio: z deinde hūilit̄ dz q̄s ſuſcipe iniūctionē z patient̄. imo alacrit̄ ferre abſolutōz. Sz iīūctionē p̄terue recuſare. z de abſolutiōe murmurare: imo i ſuo corde dolere: hypocritaꝝ eſt ac ſuperbozum.

Feria q̄rta q̄ttuor tēpoꝝ. Text⁹ euāge. Mar. c. ix.

Respondens vn⁹ de turba dixit ad ieſum. Magiſter: attuli filium meum ad te habentē ſpiritū mutū. Qui vbicūq̄z eū ap̄p̄hēderit allidit eum z ſpumat et ſtridet dentib⁹ z areſcit. Et dixi diſcipul'tuis vt eijcerēt illū. z ñ potuerūt Qui rñdēs eis. dixit. O g̃nātio incredula q̄diu ero apud vos: q̄diu vos patiar: afferte illū ad me. Et attulerūt eū Et cū vidiſſet illū: ſtatim ſpiritus cōturbauit eū: z elīſus i terrā volutabat̄ ſpumās. Et interrogauit p̄rem ei⁹. Quātū tp⁹ eſt: ex quo hoc ei accidit: At ille ait: Ab infantia. Et frequenter eū in ignē z in aquā miſit vt eū pderet. Sz ſiq̄d potes adiuua nos: miſert⁹ nr̄i. Jeſus aūt ait illi. Si potes credere: oīa poſſibilia ſūt credenti. Et continuo exclamās pater pueri: cū lacr̄ymis aiebat Credo dñe: adiuua incredulitatē meā. Et cū videret ieſus cōcurrētē turbā cōminat⁹ eſt ſpūi imūdo dicens illi. Surde z mute ſpūs: ego tibi p̄cipio. exi ab eo: z amplius ne introeas in eū. Et clamans z mltū diſcerpens eū exijt ab eo. Et fact⁹ eſt ſicut mortuus: itaut mł

ri dicerēt:qz mortuꝰ ē. Jesus ātē tenēs manū eius:eleuauit eū:z surrexit. Et cū introisset in domū:discipuli eiꝰ secreto iterrogabāt eū: Quare nos nō potuimus eijcere eū? Et dixit illꝭ Hoc genꝰ i nullo pōt exire:nisi i oratiōe z ieiunio.

MAgister attuli filium meū zc.) Mar.ix. In ħ euāgel.tāgunt tria pūcta:q sūt Pzeparatio:ppetratō:z ꝓsulatio. Quātū ad pmū tāgit ppa- (ratio. tio ad faciēdū miraculū. Pro q sciēdū ē q añ ħ euāgel.sic ōr Mar.(Jesus veniens).s.ō mōte habor in q fuerat trāsfigurat (ad discipl'os suos)nō oēs:sz ad eos ꝙs ñ assūpserat secū i mōtem(vidit turbā magnā circa eos)qz ibi aderat demōiacꝰ quē discipli curare volebāt:nec poterāt(z scribas).i. doctores legis (cōqrētes).i.disputātes cū illꝭ. Et i his notat pfura discipl'oꝝ ppt erubescētiā:qz curare nō poterāt.qō eis tāto erat gui ꝙnto erat ibi turba copiosior.z qz emuli scribe stimulabāt(Et ꝓfesti ois ppls vidēs Jesū stupefactꝰ ē:z expauerit)z ħ fm aliꝙs vt recitat Theo.qz ex transfiguratōe effectꝰ erat splēdidior (Et occurrētes salutabāt eū)qō tn scribe ñ fecerūt q pus veridebāt discipl'os nō valētes curare(z inrogauit eos)nō ex iḡrātia:sz vt hꝫ rñsum z ꝓfessionē ppie necitat; a pze pueri curādi(qd ꝙritis inter vos? Et respōdēs vnꝰ ō turba dixit Mgr attuli filiuz meū ad te) ꝙ supplete nō iueni(hūtē spm mutū).i.causantē istā passionē i corpe obsessi. Mar.āt ōr q erat lunaticꝰ.qz.s.demō rpe nouilunij mag; verabat eū. Primo:qz cerebꝛ dispositiꝰ ē ad malas impssiōes.z Secūdo vt lunā ifamaret q̄si malā:z p lunā factorē lune:fz Aug.z Raba.(Qui vbicūq; eū apphēderit allidit z spūat z stridet dētib; z arescit) diabolo ad oia hec ipellēte. Imo vt ōr Mar.sepe cadebat i ignē:z crebro i aquā. Ex his autē ptz acerbitas morbi.fz difficultas curatōis eiꝰ expmit cū subdit(Et dixi discipl'uis vt eijcerēt illū z nō potuerūt) Jbi em vt ōr Chrys.nō erāt tres colūne q fuerāt i mōte cū dño.s.Petrꝰ:Jacob z Joānes. Huiꝰ aūt impossibilitatis causa fuit Primo difficultas morbi:qz ħ genꝰ nō eijcit zc. Scōo imbecillitas apl'oꝝ.fm Chrys.Sed ꝙ.qz Luc.ix.dederat eis chīs ptātē sup oia demonia. Ad ħ ōr fm aliꝙs:q illa ptās fuit q; ad illos q erāt digni curari:cuiusmodi nō erat hic.Sed qre chīs curauit indignū Quia lachryme patris hoc meruerūt. Tertio fuit indignitas curati:z infidelitas petētis fm Hiero. Vñ ōr Chrys. q qz pr̄ ascribebat causam buiꝰ apl'is q curare nō poterāt.chīus ascribit eā illi etiā dicēs(O generatio incredula)ꝙntū ad fidē(z puersa)vt ōr Mat.ꝙntuz ad mores.z in ħ totū genꝰ iudeoꝝ rephēdit(Quādiu apō vos ero? Chrys. Jn q oñdit z mortē se desiderare:z graue ei quersari cū illis. Hec ille. Hāc aut tē grauedinē quersatiōis subdit dicēs. (Quādiu vos patiar?) Et in ħ habem exemplū patiēter sustinēdi socios i sua quersatiōe onerosos.qz vt ait Bernar. chīstus istos nō verbis cōtradictores: in factis obseruatores:z i supplicijs sustinuit illusores.

Quātū ꝙ ad scōm.i.ppetratōez miracli ōr(Afferte illū ad me Et attulerūt) Vñ innuit q demon puauerat eū gressu(Et cū vidisset illū/statim spūs ꝛturbauit illū) Sed videt q potiꝰ debuissz tremere ad pntiā chīi. Quare ḡ ħ fecit Ad ħ dici pōt q ħ fecit Primo:qz chīstus sic voluit ad euidentiā miraculi.z Scōo qz vidit se expellēdū:z ꝓuter voluit ei nocere dū poterat. Tertio:qz forte chīs aspiciēdo aliq spūali ꝓtute ōmonē afflixit q ad pntiā ꝛtrarij excāduit i furorē:sic fortificat frigꝰ ad pntiā calor is.p antipristasim.i.ꝓ resistentiā.sicut i estate humor i nube ira fortit ꝙgelat vt fiat grādo.z loca subterranea qū aer est calidꝰ sūt frigida:z qū frigidꝰ/calida.qz s.ꝓtiū fortificat in visceribꝰ terre (Et elisus in terrā volutabat spumās)

O pietatē. Sz ꝯre fons clemētie ñ stabatim curabat eū: Ad ħ dici ꝑt q ħ fecit Prīo vt curaret melᵒ astātes ꝑ miraculū euidētᵒ. Et scdo vt magis accēderz desiderīū prīs, ꝙ ꝙ qđ eriā subdit(Et interrogauit prīem elᵒ: q̄ntuz tpis ē ex q̄ ħ ei accidit: Et ille ait: Ab infantia. Et freq̄nt eū i ignē z i aquā misit: vt eū ꝑderet. Sz z sīqđ potes adiuua nos misert nr̄ī) Ecce ipfectionē fidei elᵒ: qz cōditionalr loq ē dubitāt(Jesᵒ ait) volēs elᵒ desiderīū z fidē adhuc augere (ait illi. Si potes credere: oia possibilia sūt credēti) q̄si di. fm Chrȳ. Ego q̄dē possum silia z maiora: dūmō i te sit talr dispositio vt ħ merear: imo z ꝫ merita illiᵒ ħ absolute potuissz: sz nō expediebat (Et ꝛtinuo exclamās cū lachrymis pr̄ puerī: aiebat. Credo dñe). s. debilr: lōgz(ad iuua incredulitatē meā). s. debilē fidē cōforta: fm Chrȳ. z Beđ. (Et cū videret Iesus ꝛcurrētē turbā) ne viderz iani glorī expectare mltitudinē ꝑpli (cōminatᵒ ē spūī imūdo) Mat. ōr q icrepauit eū. z glo. Beđ. ōr: eū. i. puerū. qz vt dicūt aliqui lz ab īfātia pctō parētū vexarek: tñ factᵒ adultᵒ addidit pctā pctis. Chrȳ. tñ ōr q ñ icrepauit puerū: sz demonē: qđ aliq exponūt ꝓncipalr z bñ. qz ex textū Mat. dicēz: z icrepauit eū Iesus: z exīit ab eo demoniū: ē neēe dicere q icrepauerit puerū(dicēs illi: Surde z mute spūs) Et q ꝓz q̄t mala patiebar(ego tibi ꝑcipio) ꝙ ꝓia. s. auctre(exī ab eo: z āplius ne itroeas ī eū. Et clamās). s. clamore ꝛfuso mō muti/ cū adhuc esset mutᵒ (z multū diſcerpēs eū) z ēt peiora facturus si(potuissz (exīt) ab eo (z factᵒ ē sīc mortuᵒ) ex vehemētia doloz illati a demōe diſcerpēte (ita vt mlti dicerēt q a mortuᵒ ē) Et q̄ ꝓz q acriᵒ eū ꝛturbauit q̄ ꝑus Et in ħ ē documētū qđ tāgit Raba. di. Dū ō corde expellit demon: acriores tētationes excitat. Qđ aūt ōr Jo. vī. In mōo pſſurā habēbitz: ir elligit exteriᵒ, i me āt pacē. s. iteriᵒ. Vlñ subdit (q iesus tenuit manū elᵒ z surrexit) qz. s. mlitē suū chr̄s sp ī statu rectitudis mē talr sistit z ꝛservat.

Quātū ad tertiū ōr(Et cū itroisset ī domū discipuli elᵒ) q fm Chrȳ. timebāt ne gr̄az quā accepāt ꝓdidissent(secreto introgabāt eū) Secreto inq̄z: ne chr̄us corā turba eos ō aliq ipfectiōe reprēderet(Quare nos ñ potuimᵒ eīcere illū?) . s. ñ obstāte incredulitate pr̄is sicut z tu. (Et dixit illi. Hoc genᵒ). s. lunaticoz(in nullo). i. a nllo(ꝑt exire). s. violēt ipulsᵒ vl i nllo ꝑt exire. i. cogi ad exitū (nisi in oz̄one). i. p oz̄onē(z ieiuniū) Pro q̄ sciendū ē: q demōes oēs ñ sūt eq̄lis potētie Vlñ q̄dā difficilᵒ expellūt: ñ ex pte ꝑtutis ōi q cū sit ifinita, facillie oia ꝑt: sz ex pte hois i q̄ maioz dispō req̄rīt ad ħ vt ꝛgrue p sīlū ōs opet ad expulsiōez bulᵒ dmōis: q̄ ad expulsionē illiᵒ. vñ ħ genᵒ lunaticoz nō expellīt nisi expellēs hēat corpᵒ subiectū spūī p ieiuniū: z spm̄ eleuarū i deū p oz̄onē. Hᵒ tñ cā Mat. vī. ōr fuisse incredulitas apl̄oz. Et fuera vtraq cā fuit: qz z pñte spōso ñ ieiūabāt z nodū recepto spūsctō erāt ipfecti. Prīcipalr tñ cā ōr fuisse ifidelitas z idispositō pr̄is z filī. In hac āt pte ē documētū: q q dmonē ō suo corde vult expellere/ oret z ieiunet: et sīt firmᵒ i fide.

Feria sexta quattuoz tēpoz̄ū. Textus euāgel. Luc. ca. vij.

ROgabat iesuz q̄dā phariseus vt manducaret cum illo ⁊c.

ROgabat Jesum q̄dam phariseᵒ ⁊c.) Lu. vij. Vide feria. vij. pᵒ dñica de passiōe.

Sabbato Luc. ca. xiij.

ARborē fici hēbat q̄daz plantatā ī vinea sua: et venit q̄rēs ⁊c.

ARborē fici habebat q̄dā ⁊c. Lu. xiij. Totū ħ euāg. ex his pauc̄ q dicēd ē patēs. hec ei pabola dca fuit a chr̄o ad fcādū destructiōem ꝑpli iudaici: vtz

Lu. vbi s. Per ficū igit significat synagoga seu pplis iudeoꝝ plenꝰ phoꝝ foliis ⁊ vacuꝰ fructib⁹ operꝝ bonoꝝ. Vinea est terra iudee ⁊ pmissionis i q̄ iste pplis habitabat. Cultoꝝ est angelꝰ curā hns illius ppli: q̄ fodit circa illā qñ ispirat ad pscrutandū secreta ꝟscie: ⁊ mittit stercora qñ ad mētē eiꝰ reducit putredies suorū vicioꝝ vt inde educat disciplinā eoꝝ ⁊ fructꝰ bonoꝝ operꝝ. Hec arboꝝ tandē per romanos incisa est.

Dñica.xviij. post Trinitatis Textꝰ euāge. Mat. c.xxij.

PHarisei audiētes q̄ Jesus silētiū iposuisset saduceis: cōuenerunt in vnū. Et interrogauit eū vnus ex eis legis doctoꝝ tēptans eū. Magr̄ q̄ est mādatū magnū in lege? Ait illi iesus. Diliges dominū deū tuū ex toto corde tuo ⁊ ex tota aīa tua: ⁊ in tota mēte tua. Hoc ē maxīm ⁊ primū mādatū: Secūm āt simile ē huic. Diliges pxīm tuū sicut teipz. In his duob⁹ mādatis vniuersa lex pēdet ⁊ pphe. Cōgregatis āt pharisеis: interrogauit eos iesꝰ dicēs. Quid vobis videt de chīo cuius filꝰ ē? Dicūt ei: Dauid. Ait illis. Quō ergo dō in spū vocat eū dominū dicēs. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis: dōec ponā inimicos tuos scabellū pedū tuoꝝ. Si ergo Dō vocat eum dñm quō filiꝰ eius ē? Et nemo poterat rndere ei vbum: neq̄ ausus fuit ex illa hora eū amplius interrogare.

AVdientes pharisei q̄ Jesus silentiū ⁊ c.) Matth. xxij. In pnti euāgelio tangūtur tria pūcta q̄ sit Interrogatio Rnsio ⁊ Cōfutatio.

Quātū ad pmū sciendū tāgit vna malignа ⁊ insidiosa interrogatō quā pharisei chīo fecerūt. Qui āt fuerūt pharisei: ⁊ q̄ saducei hēs dñica. xj. pꝰ festū tri. Quātū ꝟo spectat ad pns euāge. sciēdū ē q̄ saducei fuerūt religiosi heretici i lege iudeoꝝ: qz vt Joseph⁹ refert. credebāt animā cū corpe mori ⁊ nūq̄ futurā ee corporū resurrectōez. Istꝫ chīs sic iposuit silētiū. Nā vt ōt Mat. xxij. pharisei tē tauerūt q̄dā die chīm vt eū capent i sermōe dicētes. Lz cēsū dari cesari an nō? Quib⁹ ille ita rndit: q̄ remāserūt muti. Et i eodē die vt ibidē ōt: saducei q̄ erāt inimici pharisеoꝝ ꝟuenerūt ⁊ ipi vt chīz cōfunderēt. Etqz chīs pdicabat resurrectiōez mortuoꝝ quā ipi ñ credebant: credidерūt se facturos argumētū insolubile. Pro q̄ aduertēdū ē: q̄ i lege moysaica qñ aliqs accepta vxore sine liberis moriebat: frēs eiꝰ relictā debebat accipe: vt noie frīs mortui filios gñarz. Argumētati sic ḡ sic ivt ōt Matth. ibi Magr̄ moyses dixit: siqs mortuꝰ fuerit nō hns filiū: q̄ ducat frēm eiꝰ vxorē illiꝰ vt suscitet semē frī suo. Erāt aūt apud nos septem fratres: Et pmus vxore ducta defunctus est. ⁊ nō hns semē: reliqt vxorē suā fratri suo. simr scōs ⁊ tertiꝰ vsq̄ ad septimū. Nouissime aūt oim̄ et mlier defuncta est. In resurrectiōe ḡ cuiꝰ erit de septē vxor. Oēs em̄ habuerūt eā? Isti ḡ volebāt ex hīs ꝟcludere: q̄ mortui ñ resurgēt. qz videbāt eis seq̄ q̄ ista vxor tūc septē hīet viros: aut nullū: cū eadez sit deoib⁹ rō: ⁊ vtrūq̄ reputabāt inconuenies. Chīs āt voluit dicere: q̄ ligamē matrimonij durat solū vsq̄ ad mortē: ⁊ q̄ i illo statu vbi null⁹ moriet ñ oportet q̄ alіq̄s nascat: ideō ibi ñ erit mrimoniū (Ait ḡ eis Errat⁊ nescientes scripturas neq̄ ꝟtutē dei. In resurrectōe ei neq̄ nubēt neq̄ nubent. ⁊ erūt sic ā geli dei i celo) ⁊ sic chīs soluit argumētū eoꝝ. Et deide pbauit eis ex scriptura: q̄ mortui resurgūt: talit q̄ nescituerūt q̄d dicerēt: Vñ eis silētiū iposuit: de q̄ pharisei doluerūt: qz lz esset inimici saduceoꝝ: tñ ꝟcordes erāt i pse q̄ndo. ideō dr (Audiētes pharisei). i. q̄daz religiosi iudeoꝝ q̄ ipꝰ silētiū iposuisset

saduceis(.i.qbusdā alij religiosi eiusdē gētis iudeoꝝ(quenerūt)cū ipis saduceis(i vnū) vt sil'chm impugnarēt. Hiero. Phariſei z saducei q̄ inf se ꝓtrarij ſt ad rentādū iesū pari mēte ꝓsētiūt. Hec ille. Chrys. Cōuenerūt āt i vnū:vt multitudie vincerēt:quē rone ſugare nō poterāt. A vitate nudos se eē,pfessi sunt q̄ multitudine se armauerūt. Dicebāt ei apud se. Unus loq̄t,p oib:z oēs loquamur p vnū:vt sic̄dē vicerit:oēs videamur vicisse. ſi aūt vicit⁹ fuerit vt solus videat ꝓfusus. Hec ille. Jō seq̄t(z iterrogauit eu⁹ vn⁹ ex eis legis doctor tentās eū) Cōtra.q̄ Marci.xij.dr: q̄ chs hic doctori dixit:nō longe es a regno di: nō g̃ tētabat dñm. Ad h̄ dr duplicit de mēte Aug.li.de ꝓsen.euāge. Primo q̄ iste doctor i pncipio mala intētiōe vēit ad iterrogādū:sz postea audita chi rnsiōe vera z ꝓfozme sue opinioī penituit z approbauit dicrū chi di. Dgr:i vitate bñ dixisti:vt hr ibi Mar.xij. z tūc chs subiūxit. Nō lōge es a regno dei. Sil'e hr Jo.vij.vbi dr.q̄ pncipes z phariſei miserūt ministros vt cōphēderēt iesū. Qui audiētes ei⁹ pdicationē penituerūt z sic ad pncipes sūt regressi. A q̄b dū p cōtarent q̄re eū n̄ adduxissent: dixerūt. Nūq̄ sic locut⁹ ē hō. Alio mō vt ipa tē ratio nō accipiat i malū:sed i bonū. vt eēt n̄ decipe volēz:sz volētis exiri ig̃tū.i.si talis erat chs g̃lis pdicabat: et h̄ n̄ fuisset malū ꝓz sctm Tho. Pōt etiā dici:q̄ nō erat longe a regno di:qz circa pnē qōnē cū intētiōe mala habebat bonā opinionē(Dgr:qō ē mandatū magnū inf oia).i.maximū(in lege.) Est āt sciēdū:q̄ vt testat Hugo cardinal' et mgr histo.tūc tpis erat qō q̄d pemineret:aut opa dilectiōis aut opa legis seu sacrificioꝝ q̄ mādant in lege. Et iste doctor tenebat q̄ ꝓcellerēt opa dilectiōis.z de h̄ mouit qōnē. Etsi q̄dē malicioſe tētauit vt ꝓbabili⁹ credit cū fuerit i societate inimicoꝝ chi:cogitauit q̄ chs sta ri nūderet de mādato ꝓmo ꝓme tabl'e.s. n̄ adorabis deos alienos:z tūc stari habuisset argumtū ꝑ eū ō ꝓcepto charitatz qō mai⁹ē: sic̄ z charitas maior ē fide et latria. Sic g̃ ꝓz ꝓma ps euāgelij. Jn q̄ h̄ est documentū:q̄ passiōes facilit hoiez cecū z inuerecūdū. Unū Hiero. Qr sup phariſei in oīōe denarij fuerāt ꝓfuti z aduerse ptis videbāt fixionē subtā:debuert exēplo moneri ne vltra molirent isidias: sz malinolētia z liuor nutrit impudētiā. Hec ille.

Quārū ad sedm̄ rangit chi rnsio cū dr.(Ait illi Jesus: Diliges dñm deum tuū ex toto corō tuo z ex tota aia tua z i tota mēte tua) Quō āt ista sint intelligēda vide s dnica.xij.p⁹ fe.trini.(h̄ est maxim̄ z ꝓmū mādatū)qz ēt charitas ē potissima vt⁹ z de⁹ē ei⁹ potissimū obiectū:sic̄ ptim⁹ secūdarij. Hoc āt mādatū pōit Deut.vj. Est āt sciēdū q̄ ds h̄ mādatū ō dilectiōe pncipal'r ōdit Prio ꝓp facilitatē amādi z Scdo ꝓp ei⁹ suauitatē:qz oia fac dulcia.z Tertō ꝓp ei⁹ gtiositatē. qz amor ita ō placet q̄ oia alia fac placere. Nec h̄ mādatū dr ꝓmū gnatiue vt fides.sz pfectiue. Debē⁹ āt conari diligere deū z iesū chm multiplici rōe. Prio qz nos ꝓp nr̄az vtilitatē creauit. Et tm̄ dr fecisse oia ꝓp suā bōitatē .s.cōicādā z n̄ adq̄rēdā:z ꝓp gliaz suā: quā.s.vt ō creata ad vtilitatē create:z n̄ sui. Scdo qz ō nr̄o pre ē effect⁹ nr̄ frat Tertō qz,p nob sāguinē z vitā exposuit Quarto qz ōdit nob āgelos tutores et custodes. Quinto qz nos rbelles clemēt ad pniaz expectat. Sexto qz facil'r cl'pā z penā nob pēitētib⁹ r̄mittit:ecnā cōmutādo i tpalē:z tpalē purgatoriā: i tpalē i h̄ mōo ecplebilem. Septio:qz cessāti⁹ b⁹ oib⁹ pdictz ē sūma bōitas:ita q̄ sic̄ nihil diligit nisi iq̄ntū bonū:ita n̄ diligit aliq̄d nisi iq̄ntū ptic̄par ō diligibilitate di. Scdz āt sil'e ē huic Diliges pr.tuum).i.oēz creaturā cui potes exhibere: aut a q̄ potes suscipe miam ꝓz Aug.de doc.chiana.vtputa chz inq̄ntū hō:et oēs āgelos: z oēs btōs:z existētes i purgatorio.z i h̄ mōo:n̄ āt in iferno.(Sic teip̄m).i. ad illū finē ad quē te diligis .s.btitudis f̄m sctm Tho.nō aūt sic̄ id est tārū q̄ntū teipz. Dicit aūt ꝓz Chr.y. h̄ mādatū simile ꝓmo: quia cum homo sit imago dei.in homine amato amat

de⁹(In his duob⁹ mādat⁹:tota lex pendet ⁊ ꝓphete).i.ſm Raba.⁊ Aug.ō qō ni.euāge.oia dicta leg⁹ ⁊ ꝓphar ad hūc fīnē ordinank/vt diligak de⁹ ⁊ ꝓxim⁹. Ih̄ ⁊ p̄cepta ꝺcalogi ita diuidūt:vt ea q̄ ſt̄ ꝑm e table ad dilectionē ꝺi ꝓtineāt q̄ ꝓo ſcōe:ad dilectionē ꝓxi. Eſt āt ſciendū ſm Aug.ō qō.euāg.q lz iſta p̄ceꝓta ſint duo:ꝓpt duo charitat⁹ obiecta q̄ ſt̄ ds ⁊ ꝓxim⁹:tn̄ aliq̄n vnū ponit ꝑ vtroq; tāq; icludēs alīō:vt cū ꝺr:ois lex vno ſmōe iplet. Diliges ꝓxim tuū:⁊ diligētib⁹ deū oia coopank i bonū. Et rō ē:q⁹ ex vna eadēq; charitate deū ꝓpt ſe ipm diligim⁹:nos aūt ⁊ ꝓxim ꝓpt deū. Et ſic ꝑ⁹ ſcom. Jn q̄ h̄ hr̄ documētū qō Chr̄y. tāgit ꝺi. Diliges inq̄t:nō timeb q⁹ diligere mag⁹ ē q; timere. Timere ei ſuo⁹ ē:diligere filio⁹. Timor ſub necitate ē:dilectio i libtate. Qui in timore fuit deo:penā q̄dē euadit:mercedē ꝓo iuſticie nō hz:q⁹ inuit⁹ fecit bonū ꝓpter timorē. Nō vult g̃ de⁹ vt timeak ſuili ter ab homib⁹ q̄ſi dn̄s:ſed vt diligak q̄ſi pater:q⁹ adoptiōis ſpm̄ donauit hominib⁹. Hec ille.

Quātū ad tertiū tāgit ꝙfuratio phariſeo⁹:cū ꝺr(Cōgregatis āt phariſeis) Sz q̄re ꝺr ꝙgregat⁹:q⁹ ſup̄ dcm ē q; cōuenerāt i vnū. Ad h̄ ꝑt dici q; ꝙſueuerāt i vnū i ſecreto vbi int̄ ſe ſt̄ ꝙſiliati.ſz ad chr̄m ſūt paulatim ꝙgregati donec ille doctor interrogabat.nō aūt veneṙt oēs ſimł:ne patefacerēt inſidias ſuas. Cōgregatis g̃ eis vt dictū ē(interrogauit eos ieſus)dicēs(Quid vob videt ꝺ chr̄iſto:cuj⁹ fili⁹ ē:) Hec q̄ſtio fuit difficillima.q⁹ ꝺr Eſate.xlv.Gn̄atiōem eius q̄s enarrabit: Fuit etiā ꝙgrua:q⁹ exiſtimabāt q; eēt pur⁹ hō ⁊ nō de⁹:qa ſic nō tētarēt eū(Dicūt ei Dauid) Et ſic iſuffi cient rn̄derūt.q⁹ cū i chr̄o duplex ſit generatio.ſ.ſm diuitatē:⁊ ſm hūanitatē: ipſi rn̄derūt de ſcōa tm̄. Jō chr̄s arguit ꝙ eos ex aucte pſalmi dicēs(Quō g̃ dauid in ſpū).ſ.ſctō ſm Hieroñ. vt tollak eis erro⁹ ſuſpicio(vocat eū dn̄m dicēs: Dixit dn̄s dño meo ſede a dextris meis:donec po.ini.tu.ſca.ped.tuo⁹: Si g̃ dauid vocat eū dn̄m:quō fili⁹ ei⁹ ē:) Argumētū dn̄i i his ꝓbis ē tale: Qis dn̄s eſt maior ſuo.ſz chr̄s eſt dn̄s Dauid:g̃ eſt maior Dauid. Null⁹ āt fili⁹ eſt maior ꝑe.g̃ vel chr̄s nō eſt fili⁹ Dauid:vł habet vnā naturā q̄ eſt fili⁹ ei⁹:⁊ aliā q̄ eſt eo maior/q̄ eſt diuina. Jn hac āt auctoritate allegata ꝑz Primo ꝑemīnētia chr̄i ad ſctōs:q⁹ ꝺr dn̄s Dauid:⁊ ꝙſeqnter alios ſctōs. Scōo eqlitas eiuſdē ad p̄iem. Nā dixit dn̄s pat̄ dño meo chr̄o: ſede a dextris meis.i.i equalitate ad me. Beda. A dextris dei ſedere ē in honore eqli pat̄ne dignitat⁹ manere. Hoc āt dicere ſm s. Tho. p̄tis ad filiū:nihil eſt aliō q̄ p̄iem filiū i eqlitate dicēdo,pducere. Tertio tāgit q̄d agak de inimicis chr̄i.i.de ifidelib⁹ vł rebell⁹:q⁹ ponēt ſca bellū pedū chr̄i.i.totaliter ei ſubiciēt. Et nota q; ly donec nō ip̄ortat determinatū tp̄s ſm s. Tho. ſz infinitū. Eſt āt notandū ſm Hiero. q; iudei chr̄i deitatē negātes:mł̄ta ꝙfingūt vt hāc euadāt auctoritatē. Dicūt em̄ q; itelligit ꝺ Abraā ⁊ q; eliezer diſpēſator ei⁹ fecit hūc pſalmū:agēs ꝺo grās ꝑ victoria quā habuit Abraā ꝺ q̄nq; regib⁹:vt hr̄ Gen̄.xiiij Et ſic exponūt. Dixit dn̄s.i.deus:dño meo.i.Abrae:ſede a dextris meis.q⁹.ſ. ꝙfortauit eū ꝺi. Noli timere Abraā. Sed ꝫ arguit Hiero.q⁹ de Abraā ꝺicere nō p̄t q̄ ſequunk.ſ.q; añ lucifer ſit gent⁹:nec q; fuerit ſacerdos i eternū ꝑz ordinē melch̄ſedech:cū ꝑ eo melchiſedech obtulerit ſacrificiū. Jtē ꝑt argui ex titulo pſalmi:q̄ i hebreo tal̄ eſt pſal. Dauid(Et nemo poterat ei rūdere verbū:nec aſus fuit q̄ſq; ex illo die eum ampli⁹ int̄rogare)q⁹ chr̄s ſupauit eos rn̄dēdo ⁊ opponēdo. Jn hac ꝑte ꝺ cum̄tū qō Raba.tāgit ꝺi. Ex h̄ intelligim⁹ venena iuidie ſupari poſſe:ſz difficile q̄ſcere. Hec ille. Et int̄dit q; illi ſiluerūt ꝫ ſuā volūtatē.q⁹ nō hēbāt q̄d dicerēt ſm Chr̄yſ. Nō āt ſiluerūt amore ꝟitat⁹ quā ſapia diuīa docuerat:q̄a inuidie venena,phibebāt.

Dñica xix.post Trini. Text⁹ euāgel'. Mat.ca.ix.

Ascēdēs Jesus ī nauí/culā: trāsfretauit ⁊ ve/nit ī ciuitatē suā. Et ec/ce offerebāt ei paralyti/cū iacētē in lecto. Et vidēs Je/sus fidē illoꝝ: dixit paralytico. Cōfide fili remittunt tibi pcta tua. Et ecce q̄dā de scribis dixe/runt intra se: Hic blasphemat. Et cū vidisset iesus cogitatio/nes eoꝝ: dixit. Vt q̄d cogitatis mala ī coꝛdibꝫ vr̄is? Quid ē faci/liꝰ dicere: dimittunt tibi pecca/ta tua: an dicere: Surge ⁊ am/bula? Vt aūt sciatis q̄m filiꝰ ho/minis habꝫ ptātem in terra di/mittēdi pcta. Tūc ait paralyti/co: Surge tolle lectū tuū ⁊ va/de ī domū tuā. Et surrexit ⁊ ab/ijt in domū suā. Vidētes autē turbe timuerūt: ⁊ glorificaue/rūt deū: qui dedit ptātez talem hominiby.

Ascendēs Jesus in na/uiculā ⁊c.) Mar. ix. In pn̄ti euāgelio tāgunt tria puncta que sunt Remissio: Detra/ctio: Confirmatio.

Quantū ad p̄mū sciendū ē: q̄ remis/sio pctōꝝ: quā chr̄s paralytico fecit. Pro q̄ sciendū est: vt ex textu ptz euāge/lij. q̄ chr̄s q̄n recedēs de galilea/ascēdit nauiculā: ⁊ facta est ī mari tēpestas ma/gna. tūc trāsiuit mare. i. lacuz galilee: ⁊ venit ī regionē gerasenoꝝ. Et ibi eiecit demōes de ill' duoby hoiby habitātibꝫ ī monumētis. ⁊ misit eos ī porcos: q̄ se p̄ cipitauerūt ī mare: ⁊ suffocati sunt. Et tūc icole regiōis reputātes se indignos tāta scitate rogauerūt chr̄m vt discederz ab eis. Et ascēdēs nauē reuersus ē ī ga/lileā. Et h̄ est q̄d ī pn̄ti euāgelio recitat. Dr̄ g̃ (Ascēdēs iesus ī nauiculā) vt rece/deret a gerasenis: ⁊ vēiret ī galileā (trās/fretauit). i. trās fretū siue trās mar vēit (⁊ venit ī citatē suā) Joānes ep̄s. Crea/tor mūdi: oꝛbisterre dn̄s/postq̄m se p̄ter nos nr̄a angustiauit in carne: cepit hr̄e hūanā p̄riam: cepit ciuitatz iudaice esse cluis: parētes hr̄e cepit oīm ipe parēs: vt attraheret charitas: vicirz amoꝛ: q̄s met⁹ dispꝛserat. Hec ille. Sz ꝯ. q̄ istud miraculū q̄d chr̄s fecit ē factū ī caphar/naū: vt hr̄ Mar. ij. Capharnaū aūt nō erat ciuitas chr̄i: sed nazareth. Ad h̄ dr̄ q̄ ista sua citas ad quā venit fm docto/ali q̄s. s. Aug. ⁊ sctm Tho. p̄t eē caphar/naū: ⁊ p̄t eē nazareth. Et sic̄dem tenea/mus q̄ sit capharnaū: sic dr̄ Ebr̄y. ⁊ san/ctus Tho. q̄ sicut bethleē fuit chr̄i ciui/tas rōne natiuitatz; sic ⁊ nazareth rōne nutritōis: ⁊ capharnaū rōne ꝓtinue ha/bitatōis ⁊ opatōis miraculoꝝ. Vñ ⁊ ci/ues nazareth dicebāt ei Luc. iij. Quā/ta audiui⁹ facta ī capharnaū: fac ⁊ h̄ in p̄tria tua. Vl' p̄t dici sic dr̄ Aug. ō ꝓsen. euāge. ⁊ mgr̄ histo. ⁊ sctūs Tho. q̄ ca/pharnauz erat p̄ncipal' ciuitas galilee. Nazareth ꝓo erat q̄si q̄dā oppidū vel castꝝ aut villa respectu ei⁹. Jō q̄ erāt ō nazareth/poterāt dici ēt ō capharnaū: eo mō q̄ existēs de aliq̄ villa vicina pari/sius/dr̄ ō parisi⁹. Si ꝓo teneam⁹ q̄ hec ciuitas sit nazareth: vt Hiero. videtur sentire: dicēdū est sicut dr̄ s. Tho. ⁊ Au/gu. de ꝓsen. euā. q̄ chr̄s p̄mo venit ī na/zareth: deinde capharnaū: vbi h̄ mira/culū fecit. Euāgelista aūt dr̄ eū venisse ī ciuitatē suā: ⁊ statim subiūgit de mi/raculo q̄d nō ī ciuitate sua: sz ī alia. i. in capharnaū fecit. Solēt em̄ euāgeliste tacito aliq̄ medio q̄dā extrēa ponere: q̄/si vnū sine medio ꝓsequakad aliū (Et ec/ce offerebāt ei paralyticū). i. dissolutū mē/bris. Mod⁹ āt offerēdi tāgit Mar. ij. Portabāt em̄ a q̄ttuoꝛ. Et ñ valētes p/uēire ad p̄tiā chr̄i p̄ turba. p̄dicabat ei in q̄dā domo. ascēderūt tectū: ⁊ inde sub/miserūt eum cū lecto suo seu grabato: vt ibi dr̄. ī. lō sequit (iacētē ī lecto). i. ī gra/bato: q̄d ē lect⁹ pauperū: ī q̄ capiti tm̄ alī q̄d ꝓponit. dictū a graba q̄d ē caput: fm mgr̄m hist. Et nota fm Ebr̄y. q̄ iste paralytic⁹ nō ē ille de q̄ narrat Joā. q̄ ille iacebat ī natatoriis ⁊ carebat famulis Iste āt erat ī capharnaū: ⁊ hēbat sul cu

rã gerẽtes. Videk ãt velle Chryſ. i his ꝑbis q ꝓbatica piſcina eẽt de q̃ dictũ ẽ Vade ad natatoria ſiloe ſ Videſ ãt Jesus fidẽ illoꝝ).ſ. offerẽtiũ ſm Hiero. z Joã. eꝑm: z nõ lãguidi. Nõ em̃ vt dicit Chry. dñs ſp exigebat fidẽ a lãguidis: vtpote q̃ fuiſſẽt iſani: aut alit ꝓpt egritudinẽ i exceſſu mẽtꝭ. Vl ſm alios melioꝝ ꝺr illoꝝ. i. offerẽtiũ z galyrici. qz etiã vt Chry. ſubiũxit: Nõ dimiſiſſet ſe ſubmitti niſi credidiſſet (ꝺr galyrico: Cõfide fili: remittunt tibi pcta tua) Ex q̃ ꝑz q galyricꝰ credebat. Lz em̃ vt ꝺr Chryſo. corꝑal ſanitas ſine fide ifirmi aliq̃n ꝓferat: ſecꝰ ꝺ ſpũali: q̃ ẽ ꝑ remiſſionẽ peccatoꝝ z h̃ i adultꝭ. Sz cũ iſte ſanitatez corꝑis petat: vt q̃d dñs illi remittit peccata: Ad h̃ ꝺr ſ. Tho. q ꝛmouebat egritudis cãm: vt poſt iduceret ſanitatẽ. vñ Hiero. O mira hũilitas: ꝺſpectũ z debilẽ/totꝭ mẽbroꝝ cõpagiꝰ diſſolutũ: filiũ vocat. quẽ ſacerdotes ñ diġbant attigere. Aut certe ſ filiũ: q̃z dimittuntur ei pcta ſua. Vbi vat nob ĩteiligẽtia/ꝓpt pcta pleriſq euenire corꝑoꝝ debilitates. z idcirco forſitã ꝑ dimittũt pecata: vt cauſ debilitatꝭ ablatis ſanitas reſtituat. Hec ille. Et tãgit Hieroñ. in his ꝑbis documẽtũ q̃ i hac ꝑte euãgelij hꝫ. Pro his tñ ſciẽdũ ẽ q corꝑal infirmitas a deo multꝭ de cauſ iſligitur. Primo ꝓpt pcti punitionẽ ſine pcti purgatõe. z ſic tal infirmitas ẽ q̃ddã pambulũ gehẽnal tormẽti. Iſto mõ fuit punit Herodes Act. xij. q ꝓpt elatõez fuit corroſus ſtatim a ꝑmiꝰ z expirauit. z Pharao q̃ int flagella ẽ peioꝝ effectꝰ. Scõo ꝓpt pcti cõmiſſi purgatõez. ſicut Nabuchodonoſor fuit ꝓcuſſus amẽtia ad tps Dañ. iij. z ſm alios Maria magdalena fuit oppſſa a diabolo. Tertio ad gl̃iam dei mãifeſtãdã: vtꝫ ĩ ceco nato Jo. ix. Quarto ad ꝓſeruatõem hũilitatꝭ: vtꝫ ꝺ Paulo. ij. Cor. ij. Ne magnitudo inqt reuelationũ extollat me/datus ẽ mihi ſtimul carnis mee ⁊c. Quinto ꝓpt pbationẽ z oñſionẽ patiẽtie. ſicut ptz de Job. ij. c. eluſdẽ. vñ ꝑſus. Job ꝑbat: iclinat paulũ: ſeſe mãifeſtat Jn ceco: purgat mariã: punit berodẽ.

Doralr iſta nauis ꝙ quã chĩs. i. qui aĩam ſuã z alioꝝ q̃rit ſaluare vadit ad ꝑiam ſuã/ẽ pnia: quã q̃ aſcẽderit pueniet capharnaũ. i. ad villã ꝓſolatõis cele ſtis. Vl fcat fligiõez ꝓpt tria vota q̃ ibi obſuanꝫ cũ hẽant naute parcũ victũ: z nauclero oẽs obediãt: z ſine vꝛotib fiat nauigatio. Quattuoꝝ ãt vẽti hãc nauẽ eragitãt. ſ. ianis glia: que ab oriẽte flat Procedit ei cõit vl ex carnis otigie l lumie ſcie. Et carnal cupia q̃ flat ab occidẽte. i. a carne tẽdere q̃tidie ad occaſũ Et auaricia q̃ flat a meridie ꝓpt eſtũ frenoꝝ. Et acidia q̃ flat a ſeptẽtriõe ꝓpt ſuam frigiditatẽ. Jmminẽte ãt tẽtatõis tẽpeſtate dẽm ꝑcere onꝰ pctõꝝ: z ꝺponere velũ elatõis: z figere ancoꝛã ſpei: z iuocare ſcõs: vt faciũt naute. Dare ãt fcat mõm ꝓpt inqetudinẽ z ꝓpt iſatiabilitatẽ. abſoꝛbet em̃ oia flumia. z ꝓpt aſmaritudinẽ. Qui g̃ ꝑ pniam aut religionẽ nauigat: ad ꝑiam tẽdit: vbi ifirmitates curanꝫ: vt videbiꝫ ſtatim.

Quãtũ ad ſcõm tãgit ꝺtractio facta chĩo a ſcriꝺ. i. doctoriꝺ legꝭ cũ ꝺr (Et ecce q̃dã ꝺ ſcriꝺ dixert ĩtra ſe). i. cogitãdo (Hic blaſphẽat) Blaſphẽare ꝓpie ẽ attribuere deo qꝺ ei ñ ꝛueĩt. vl ab eo fmouere qꝺ ei ꝛueĩt. Qui ãt attribuit creature qꝺ ẽ ꝓpiũ dei: remouet a deo qꝺ ei ꝛueĩt. Eſt ãt ꝓpiũ dei remittꝛe pcta: iuxta illꝺ Eſa. xliij. Ego ſũ q deleo iniqtates tuas. Jſti g̃ fm Hiero. qz ieſũ purũ hoiem putabãt: cũ fmittꝛe pcta ſe dicebat/credidert blaſphẽare. Vñ ſic dicẽ b. Mar. dicebãt: Quis ꝑt fmittꝛe pctã niſi ſolꝰ deꝰ? Chĩs ãt vt ꝺr Hiero. voluit ſe oñdere eẽ deũ ꝑmo q h̃ q cordis eorũ ſecreta penetrabat: qꝺ ſoliꝰ dei ẽ. Jo ſeqꝫ (Et cũ vidiſſet ieſꝰ cogitatões eoꝝ dixit: Ut q̃d cogitatꝭ mala) ꝺ me (i coꝛdib vꝛis) credẽdo. ſ. me eẽ blaſphemũ z malũ. Deide ſcõo oñdit ſe deũ i ſanatione galyrici. z h̃ duplici rõe. Prio inqn tũ illũ ſanauit ꝓpia ꝑſtute. Scõo inqn tũ illũ ſanauit i teſtioniũ q ipe q deũ ſe dicebat: veꝝ diceret. Jllꝺ em̃ miraculũ ñ potuit eẽ niſi a ꝺo: cũ ꝑ naturã ifirmitas illa eẽt icurabiꝫ. Si g̃ ẽ factũ ad approbãdũ chĩi doctrinã q̃ ſe deũ dicebat

oꝑtet q̄ illa doctīa sit vera: aut q̄ de⁹ q̄ miraculū i testionīū ei⁹ fecit/asseruerit mēdaciū eē vex: qđ ē ipossibile: cū sit ꝑi tas ꝓma z eēntiaľ. Dī g̃ (Quid ē facili⁹ dicere: ꝼmittunt tibi pcā. an dicere: surge z ābula). i. q̄d ē maľ⁹: remitťe pēa aut sanare isanabilē: q. dī. ꝼm Hieroñ. Vtrūq̄ ē eq̄lis ꝑtuꝫ. qz vtrūq̄ req̄rit dīnā z ifinitā potētiā. sz i h̄ dīnt ista. qz si sanaľ coꝛpaľ lāguid⁹/vos potesť ad uerťe. nō āt si ei remisero pcā. z ī volo q̄ cog̃scatis vnū ꝑ alīd. Vlñ subdiť (Vt āt sciaťz q̄ filⁱ⁹ homis) i. egoꝛpe: q̄ sic se appellabat. vľ qz vnⁱ⁹ tm̄ hois erat filⁱ⁹ .i. ꝺgis. vľ cā hūilitaťz: cū se posset filiū dei appellare(hz ptātē i terra ꝼmittēdi pcā) autoꝛitatiue iq̄ntū de⁹: z ꝑ ptātē excellētie iq̄ntū hō hns hūanitatē vni tā diuitati. iij. pte. q. lxiij. (tūc ait paly tico) Est āt sciēdū ꝼm glo. z sctm̄ Tho. q̄ illa ꝓba: Vt sciatis zc. pñt eē chr̄i vel euāgeliste. q̄si euāgelista di. Ꝑpi scribe dubitabāt eū posse pcā dimittere. sz vt sciaťz vos q̄ de chr̄o estz auditurī vľ lecturi: qz filⁱ⁹ hois hz ptātem dimittēdi pcā: ait paly tico zc. Si āt chr̄s dicať ꝑ nūciasse hec ꝓba: sic sť itelligēda. Vos dubitaťz me posse pcā dimittťe: sz vt sciaťz qz filⁱ⁹ hois hz ptātē dimittēdi pēa: supple ego sanabo istū. Vlñ ē oꝛo iperfecta. Qđ āt seq̄ť: tūc ait paly tico. sine dubio sūt ꝓba euāgeliste narrāťz actū chr̄i postq̄ oꝛonē ipfectā dixerat. z sť intposítio ꝑ parētesim r̄spectu ꝓboꝝ chr̄i: q̄ stati postq̄ dixerat: vt sciatis zc. quers⁹ ad palyticū ait. (Surge tolle lectū tuū z vade i domū tuā) Hec āt oía māda uit ꝼm Chr̄y. vt miraculū videreť verū z ñ phātasticū seu apparēs tm̄ (Et surre xit z abiit i domū suā) ꝓtute z imperio chr̄i. Sic āt ꝑ ēram hñtē sigilla ñ dēclarať scribēťz volūtas: sic ꝑ miraculū oñditur ꝓt⁹ diuitaťz: q̄ sola miracula fiūt: q̄ tūc apparet eē i facīēte miraculū: qñ neq̄ oꝛat deū: neq̄ impat ex pte dei: sed ꝑcia aucte. Ita q̄ se deū eē clariꝰ ꝑ facto mō strauit (Vidētes āt turbe timueť) tiore admiratōis z reuerētiali. scribe āt cēpseť (z glīficaueť deū q̄ dedit ptātē talē hoib⁹). s. remittēdi pcā: q̄ ꝓueit solī deo aucte: z chr̄o hoī excellenť: mistr̄ āt ei⁹ sacerdotib⁹ misteriaľ: vtz. iij. pte q. lxiij. Et sic ꝑz secūda z tertia ꝑs euāgelij simul.

Allegoꝛice sciēdum ē ꝼm doctrinā z mētē Hilarij z Joā. epl: q̄ ī h̄ q̄ chr̄s repudiaťz i iudea/venit ī galileā: q̄ trāsmigꝝtio iterꝑtať vľ rota: ꝼcať q̄ ꝑpľo iudaico nō credēte/gētiľ trāsmigret ꝑ fidē ab idoľ ad deū. z q̄ in ciuitate sua. i. ecclīa militāti/remittit pcā z sanat infirmos spūaľ/blasphemātib⁹ iudeis: z gētilīū turb eū mirātib⁹.

Anagogice ꝓcedit q̄ chr̄s trāsito mari huiⁱ⁹ seculi ꝑ nauim. i. lignū cruc̄ vēit ī capharnaū. i. villā ꝓsolatōis celestis: z ibi sanat ifirmos ab oi penitⁱ⁹ mi seria libando eos q̄ sibi ꝑ scīos angelos tāq̄ iusti pūrank: z ibi laudať a bris: z a dānaťz blasphēať: q̄ꝝ figurā z typū scribe pscīti ꝑ se ferebāt.

Moꝛaľ sciēduz ē q̄ paly⁹ causať ali qñ ex frigiditate ꝓstringēte: aliqñ ex humoꝛe oppilāte: aliqñ ex vulnere neruos incidēte. His eīm impediť trāsitⁱ⁹ spiritui ad sensuū instrumēta. Iste g̃ paralyticⁱ⁹ est auarⁱ⁹ rōne frigiditatis: qz nihil habet de igne charitatis ad ꝓximū z luxuriosus rōne humiditatis ī cibo z potu z alijs. supⁱ⁹ ꝓ rōne incisionis z sepatōis a deo. Ad istā aūt infirmitatē sequiť ꝓmo tremoꝛ. s. faciēdi pniam. Et scīdo imobilitas. s. ꝑ bonoꝝ opeꝝ viam. Paralyticⁱ⁹ eīm/ait: nō mouet aut retrocedit: aut vnū passum facit ad dextrā z aliū ad sinistrā. Et tertio insensibilitas. Paralyticⁱ⁹ em̄ spūaľ nō sentit diabolicas tēratōes: qz eis statim ꝓsentit Nec sentit diuitias suauitates: nec suas imꝑfectōes. Huic chr̄s iubet vt surgat Raba. Surgere est aniam a carnalib⁹ deūderijs abstrahere. Lectū rollere est carnē a terrenis desideriys ad voluptatē spūs attollere. Domū ire est ad paradisum redire: vľ ad internam sui custodiā: ne itez peccet. Hec ille.

Dñica xx. post Trinit. T ex⁹ euāgelij Mat. ca. xxij.

Domica. xx. post Trinitatis

Simile est regnū celoꝝ homi regi q̄ fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias: ⁊ nolebant venire. Iterū misit alios seruos dicens: Dicite inuitatis. Ecce prandiū meū parau: tauri mei ⁊ altilia occisa: ⁊ oīa parata venite ad nuptias. Illi aūt negligerūt. Et abierūt alius in villā suā: alius vo ad negociationē suā. Reliq̄ vo tenuerūt seruos eius: et cōtumelijs affectos occiderūt. Rex aūt cū audisset iratus ē. Et missis exercitibus suis pdidit homicidas illos ⁊ ciuitatē illoꝝ succēdit. Tūc ait seruis suis. Nuptie quidē parate sūt: sed q̄ inuitati erāt nō fuerūt digni. Ite ḡ ad exitus viaꝝ ⁊ q̄scūq; inueneritis vocate ad nuptias. Et egressi serui eius in vias cōgregauerūt oēs q̄s inuenerunt bonos ⁊ malos. Et implete sūt nuptie discūbentiū. Intrauit aūt rex vt videret discūbentes. Et vidit ibi hoiem nō vestitū veste nuptiali: et ait illi: Amice quō huc intrasti nō habēs vestē nuptialē? At ille obmutuit. Tūc dixit rex ministris: Ligatis manibus et pedibus eius mittite eū in tenebras exteriores. Ibi erit fletus ⁊ stridor dentium. Multi em̄ sūt vocati pauci vo electi.

Similе est regnū celoꝝ (hoi regi ⁊c.) Mat. xxij. In pn̄ euāge. tāgūt tria puncta: q̄ sūt Inuitatio Vindicatio et Cōdemnatio.

Quātū ad pmū tāgit inuitatio quam fecit rex ad nuptiaꝝ filij sui. Sciendū ē euāgeliū ē parabolicū: oportet litterale sensū sumere iuxta scatū metaphoricū dictōnū. Est aūt sciēdū q̄ aīe pñs euāge. vt ptz ex textu. Mat. christus dixerat multas parabolas pncipibus sacerdotū ⁊ maioribus populi suū vltim aduētū i hierm̄ istāte passiōe. In q̄bus parabolis illi intellexerūt q̄ adeos loq̄batur ⁊ q̄ eis inuidebat q̄ occisuri essent christum. Vñ irati sūt valde: ⁊ voluerūt occidere illū: nisi ipe habuisset fauorē pplī: q̄ pēdebat ab ore ei⁹: ⁊ tāq̄ pphām illum hēbat. Christus ḡ magis voles eis notificare pctm̄ eoꝝ ⁊ penā quā paterent: nō solū i futuro sēculo sed i pnti dixit pñtē parabolā nuptiaꝝ. Sic q̄ brūs Lucas. xiij. narrat parabolā huic silem: solet eē dubitatio: vtr eadē vel alia sit: sed breuit dm Aug. ⁊ Bre. ū ē eadē sīc ptz ex ordine narrādi: sic Lu. loq̄t de nuptijs ecclie triūphātis. vñ null⁹ ibi dr expulsus. Mat. vo militātis: vtr. q̄ ibi fuit q̄dā mal⁹. Dī ḡ (Similе est regnū celoꝝ). i. status ecclie militātis seu christianitatis. Quot mōis ātr dicat regnū celoꝝ vide vñica vl. post epiphaniā (hoi regi). i. do pri q̄ regnat i celo p gl'iā: in h̄ mōdo p grām. i iferno p iusticiā. Scōm Origē. aūt regnū celoꝝ sile ē hoi regi q̄ntū ad regnātē i illo. q̄ntū ātr ad coregnantē ē sile filio regis: sed q̄ntū ad eos sup q̄s regnat/ ē sile inuitatis ad nuptias. Hec ei tria inueniūt i regno celoꝝ. Regnās: coregnans: ⁊ fut regis (qui fecē nuptias filio suo). Iste nuptie fuerūt facte sūt q̄n deus hūanam naturā tāq̄ sponsā filio suo i vtero virginis tanq̄ in thalamo pduxit. Sed q̄ pductio nuptialis seu matrimonialis est inter duas psonas. ergo seq̄t q̄ alia sit persona diuina ⁊ alia hūana i christo. q̄ nō ē dm sanam doctrinā. Ad h̄ dicit beatus Greg. q̄ christus ex duabus naturis ⁊ in duabus naturis existit: sed nō ex duabus personis compositū dicim⁹: q̄si velit dicere: q̄ istud matrimoniū nō fuit inter duas psonas: quia in vnā psonā ⁊ vnā naturā. Subiūgit tū q̄ securi⁹ possum⁹ dicere q̄ hoc matrimoniū est in christum ⁊ sctām ecclīā celebratū in eode virginis vtero tāq̄ i thalamo: de q̄ christus tāq̄ sponsus processit: (⁊ misit suos seruos vocare inuitatos ad nuptias) Isti inuitati fuerunt

Hiero. z Chry. fuerī iudei q̄ fuerī inui
tati ab Abraā fz Chry. cui p̄missio de
chō facta ē. Serui āt missi ad vocādū
pus inuitatos. fz Hiero. fuerūt p̄phe q̄
clari⁹ p̄nūciauerūt de chō q̄ in lege ob⁹
scuri⁹ p̄tinebanť: z hortabanť p̄m ad
expectatōez chī z ad credēdū in ip̄m p̄
fidē z opa bona. Quidā tñ text⁹ hñt: fi
lium suū: vt ōr Hiero. z tūc ad moysen
vt dic̄ referēdū ē. (z noluerūt venire) q̄
p̄bis p̄phaꝝ noluerūt obedire: vt ptz ex
libris scis (Irex̄ misit alios suos dicēs)
Isti fm Chry. sūt ap̄li Idē ōr Hiero.
suppolito q̄ text⁹ sup̄ habeat: suos z nō
suū. Et cū ap̄lis debem⁹ etiā Ioannē
intelligere: q̄ se tenet cū lege noua: vt ōr
sc̄us Tho. iij. p̄te. q. xxxviij. licz fuerit
medi⁹ int̄ nouā z veterē fz Orige. tñ p̄
suos p̄mo missos p̄ñt itelligi p̄mi p̄phe
p̄ eos p̄o q̄ sť missi sc̄o loco. alia ꝯgre⁹
gatio p̄phetaꝝ posterioꝝ. Vl̄ fz Hila. p̄
mi fuī sť ap̄li q̄ vocauerī iuitatos sal. p̄phe
tis. Sc̄di p̄o sť ap̄loꝝ successoꝝ (dicite
inuitatz). i. obstinatz (ecce p̄ādiū meuz
parau) Istō p̄ādiū sť eo q̄b⁹ chīs spō
sus aīas reficit: doctria. s. euāgelica: fz
Hiero. z Origenē. z eccl̄iastica sacra fz
alios: potissime eucharistie sacrīm i quo
nobis exhibet coꝝp⁹ chī i cibū: z sāguis
i porū (tauri mei z altilia occisa sť) Al⁹
tilia p̄pe fcāt aues sagīnatas siue impi
guatas: fz Gre. z scrip̄ Tho. Dicta em̄
sť altilia q̄si alitilia vl̄ q̄si alita. Sc̄om
Orige. g̃ cū p̄ p̄ndiū itelligať doctrina
scp̄turaꝝ. Tauri sť rōnes vl̄ auctoritaꝝ
tes: fortes. i. firme z valide ad sacrā do
ctrinā p̄tinētes: sed suaues z delectabi
les affectui: sť sagīata siue altilia. Ista
ūt dic̄ occisa q̄n ita sť i p̄dicatoꝝ cordi
b⁹: vt p̄mpte possint z velit eis p̄bis rāc̄
spūales delicias apponere. Vel alit fm
Gre. Per tauros intēt p̄res veterz testa
mēti figurank: q̄ ex p̄missiōe legz inimi
cos suos p̄tutis coꝝpe cornu feriebant
Per altilia p̄o p̄res noui testamēti: qui
dū gr̄am pinguedis. i. interne dulcedis
p̄cipiūt a frenis ōsideriis ad sublimia
p̄templatiōis sue penna subleuāk. Dic̄
g̃. Tauri mei z altilia occisa sť; acsi di⁹
cak: Patr̄ p̄cedēciū mores aspicite: z re
media vite vestre cogitate. Hec ille.
Est āt notādū q̄ i p̄ma iuitatiōe nō fit
mētio de tauris z altilib⁹ sic̄ in sc̄da: qz
vt ōr Gre. Si potēs de⁹ cū p̄ba el⁹ audi
re nolum⁹: adiūgit exēpla. Hec ille. Vl̄
p̄ tauros fz Tho. intelligunk sacerdo⁹
tes. quia taurus ē aīal imolaticiū: p̄ al
tilia p̄o p̄phete q̄ fuerī saginati sapien⁹
tia dei z p̄solatiōib⁹ spūssancti (Et oia
parata sūt) Chry. qz. s. q̄cūd q̄rik ad sa⁹
lutē tā adimpletū est in scripturz. Qui
em̄ ignorans est. inuenit ibi q̄ discat. q̄
p̄tumax q̄ timeat: q̄ nō laboraī: p̄mi⁹
sa q̄b⁹ excitek ad op⁹ Vel oia parata sūt
. i. introit⁹ regni aptus est p̄ fidē mee in
carnatiōis: q̄ ante fuerat clausus. Vel
oia parata sūt que p̄tinent ad myste⁹
rium dominice passiōis z nostre resurrectio
nis. Venite ad nuptias nō pedib⁹: fz fi
de z moꝛib⁹. Hec ille. (Illi aūt neglexe
rūt) qz iudei p̄ maioꝛi p̄te remāserūt ob
stinati chō z eius ap̄lis predicātib⁹ (et
abierūt alius in vineā suā) se occupādo
in terrenis et coꝛpalib⁹ laboꝛib⁹ (alius
p̄o ad negociatiōnē suā (se occupādo in
lucris terren⁹is. Gre. Qui intent⁹ labo⁹
ri terreno: vl̄ mūdi actionib⁹ dedit⁹ my
steriū incarnatiōis dominice pensare z
fm illud viuere dissimulat: quasi ad vil
lam z negociū p̄gēs venire ad regis nu
ptias recusat. Hec ille. Vel fm Chry⁹.
populares iudeoꝝ sūt qui abierunt i vil
lam: fz sacerdotes z ministri rempli q̄s
auaricia separauit a fide abierūt ad ne
gociationē suam. Et de omnib⁹ istis n̄
dicit q̄ sint malignanť: sed q̄ venire re⁹
nuerunt: sed qui odio vel inuidia occi⁹
derunt chr̄istū aut apostolos maligna⁹
ti sunt: de sua tamen morte dns tacet.
quia in p̄ioꝛi parabola dixerat De ma
lignis ergo dicit Gre. Et plerūq̄ q̄ est grauius nōnulli vocati gratiam non
solum respuunt: sed etiā p̄sequūk. Hec
ille. Vñ subdit (Reliqui p̄o tenuerunt
suos et⁹). i. Joānē Stephanū z aposto
los (z p̄tumelijs) imo etiaz flagellis: vt
patz Act. iiij. (affectos) p̄us. postmodū
et randē (occiderūt) aut omnes aut q̄sdā
puta Joannem z Stephanū et Jaco⁹
bū maioꝛē z minoꝛē. In hac p̄te habe⁹

mus hic exēplū de patiētia ꝛ miscōia cō
ditoris:q̄ multoties aias ad nuptias.i.
ad fidē ꝛ bonos mores ꝟuocat. Greg.
Ecce peccādo autori terga i facie dedi
mus:ꝛ tñ vt reuertamur admonemur.
Et q̄s ferire aduersantes potuit:vt re
uertamur mūerare ꝓmittit. Tāta g̃ mi
sericordia ꝓditoris emolliat duriciā nr̄i
reat⁹. Hec ille.

Quantū ad scōm tāgit vīdicatio fa
cta p regē:cū dr(Rex āt cū audisset ira
tus ē)Ira ꝓprie ꝛ formaliter ē appetit⁹ sen
sual⁹ vīdicte. Dic tñ s.Tho.q.ij. q̄. ge.ca.
lxxix.q̄ noīa passionū aie dupliciter sumūt
Uno mō ꝓ actib⁹ appetit⁹ sensitiui.alio
mō ꝓ actib⁹ volūtat⁹. Si igit sumat ira
ꝓ appetitu sensitiuo vidicte:sic ñ pt ee in
deo:sic nec̄ sensus. Sec⁹ si sumat ꝓ vo
lūtate seu volitōe vidicte.sic em ira ē in
deo:vt idē dr.iij.di.xv.q̄ de⁹ vult aliq̄
rū vidictā. Attribuit etiā deo ira q̄ntū
ad ipm effectū:q̄ punit(Et missis exer
citib⁹ suis/pdidit homicidas illos:ꝛ ci
uitatē eoꝝ succēdit)Hiero. Per hos ex
ercit⁹ romānos itelligim⁹ sub ducib⁹ ve
spasiāo ꝛ tito:q̄ occiſt iudē ꝓlis p̄uari
catricē incēderūt citatē. Hec ille. Et ſm
Ciril.illi exercit⁹ fuerūt dei:q̄ dñi ē fra
ꝛ plēitudo ei⁹:ꝛq̄ ad ōstruēdū hierl̄m
eos dñs excitauit. Vel ſm Greg. isti ex
ercit⁹ sūt āgeloꝝ agmia p q̄ i hoib⁹ exer
cet iudicia sua. Qui ēt exercit⁹ pdūt ho
micidas/dū fidei ꝓsecutores iterimūt.
Incēdit āt talīū citas/dū co:p⁹ in q̄ ha
bitarāt flāma gehēne ꝟsumit. Quō au
tē fuerit iudei occisi ꝓ dictos ꝓncipes ꝛ
hierl̄m ꝟbusta: dēm ē als sup dñica.x.
(Tūc ait rex ſuis suis).i.aplis aut an
gel⁹q̄ erāt vocatōi gentiū:ſm Origē.
(Nuptie q̄dē).i.nuptiaꝝ p̄ncipiū(pate sī
ꝟ q̄ iuitati erāt).i.iudei(ñ fuerūt digni)
qr dī iusticiā ingrātes ꝛ suā statuere vo
lētes:indignos se iudicauerūt ee ne vite.
Act.xiij.Quia ꝟo iudaic⁹ ꝓlis repulit
euāgelicā doctrinā:apli ex mādato dñi
iuerūt gētib⁹ p̄dicare. vñ Act. vbi s.di
xit Paul⁹ iudeis idurat⁹. Uel ob q̄dē op
tebat p̄mū loq̄ ꝟbū dī.ꝟ q̄m repellit⁹ il
lud:ꝛ idigꝝ vos iudicat⁹ ee ne vite:ecce
ꝟuertimur ad gētes:sic em p̄cepit nob
de⁹. Et h̄ ē q̄d subdit(Ite g̃ ad exit⁹ vi
arū).i.ad ꝓlm gētilē. Hieron. Gētiliū
nāq̄ ꝓli ñ erāt i via:ꝟ i exitib⁹ viaꝝ.i.i
suis erroribus:ſm Remi. Uel ſm Chrys.
vie sūt oēs ꝓfessiones:puta phie:musice
ꝛ hmōi. Ite g̃ ad exit⁹ viaꝝ:ē ire ad oēs
hoim varietates. Uel aliter ſm Greg. Nā
vie st actōes:exit⁹ viaꝝ st defect⁹ i acti
onib⁹. In exitib⁹ g̃ sūt viaꝝ q̄ i suis acti
onib⁹ aduersa patiūt. Et tales plerūq̄
facili⁹ ꝟuertūt ad deū(ꝛ q̄scūq̄ inueneri
tis)i ꝓlo gētili ſm Hiero.ꝛ vl in q̄cū
q̄ arte seu ꝓfessiōe ſm Chrys.vl i q̄cūq̄
aduersitate ſm Greg.(vocate ad nupti
as).i.ad fidem Jesu chr̄i(Et egressi sui
ei⁹).i.apli hierl̄m egressi(i vias).i.p vi
as. Ꝟz em sui iuerit ad exit⁹ viaꝝ:tñ iue
rūt p vias.i.p verā fidē ꝛ bonos mores
(congregauerūt oēs)gētiles(q̄s inuenerūt)vo
lētes venire. ad fidē (bonos ꝛ malos).

Sz q̄:qr oēs gētiles erāt mali:qr ido
latre.quō g̃ ex eis congregauerūt aliq̄s bo
nos:Ad h̄ videt ſoluere Hiero.q̄ bo
ni dicunt q̄dā eoꝝ ex h̄ q̄ erāt inclinati
ad bonū.Greg.ꝟo dr q̄ h̄ dr habito re
ſpectu ad id q̄ fuerūt gētiles post vocati
onē.qr dato q̄ añ oēs fuerit mali:tñ p⁹
aliq̄ boni ꝛ aliq̄ mali fuerūt. Possum⁹ āt
dicere q̄ etiā i ipis gētilib⁹ erāt q̄dā bo
ni deū colētes:q̄ vocati sūt ad fidē:vt
Act.viij.de eunucho Candacis regine:
quē baptizauit Philipp⁹(Et iplete sūt
nuptie discūbētiuz)qr eccl̄ia sctā vbiq̄
terraꝝ diffusa ē.ꝛ multoplures venerūt
ex gentib⁹ q̄z ex iudeis

In hac ꝓte ē documētū:q̄ lz de⁹ sit pi
us ꝛ misericors expectādo ad pniam:tñ
ē intust⁹/vt iniq̄tates derelinq̄t ipu
nitas:sed acri⁹ ꝓtector sui exterminat
p eternā penā gehēne. Aliq̄n etiā p tpa
lē. Un Greg.ix.moral. Quādiu supna
lōganimitas tolerat:extrema iudicij se
uerit as necat. Hec ille.

Quātū ad tertiū tāgit ꝟdēnatio ei⁹ q̄
vestib⁹ sordidis i cōuiuio nuptiaꝝ repit
cū dr(Intrauit āt rex)nō mutādo locū
ꝟz Chrys.cū vbiq̄ sit.ꝟz exercēdo iudiciū
Intrat g̃ ſm eūdē i die iudicij. Cū aūt
sit duplex iudiciū.gñale.s.i fine mūdi fu
turū:ꝛ ſpēale in morte cuiusq̄:possum⁹

dicere q̄ dupl'r rex itrat(vt videret dis/
cūbētes)chr̄ianos positos ad mēsā cuā
gelice doctrine ꝛ sacr̄oꝝ noue legꝫ. Jsta
āt visio ē examinatio ꝛ discussio merito/
rū(Et vidit ibi).s.i chr̄ianitate seu i ec/
clesia militāti(hoiem ñ vestitū veste nu
ptiali)-i.charitate fm Greg. Hāc ei vo
minus habuit:vt ad sociāde sibi eccl'ie
nuptias vēiret. Hec ille. Aug. Jntrat
ḡ ad nuptias sine veste nuptiali:q̄ i ec/
clesia fidē hz:sz charitatē ñ hz. Vl' q̄ q̄/
rit ibi gl'iaz:ñ spōsi/sz suā. Hec ille. Au
gu. tñ ꝯ Fau. videt dicere q̄ ista vestꝫ sit
gr̄a spūsscti.sz redit i idē.qz sic̄ splēdoꝝ
ꝯsequit nec̄ario solē:ita amoꝝ charitatꝫ
gr̄az spūsci. Sil'r Hiero. ōt q̄ ista vestꝫ
sūt opa bōa.sz redit i idē.qz bōa opa sf
q̄ ex gr̄a ꝛ charitate ꝓcedūt. Jn veste ḡ
nuptiali ē q̄ ē in gr̄a dei ꝛ amat charita
tiue deū ꝛ ꝓxim ꝛ sctē viuit ꝛ opat:si ē
adult⁹. Dz āt iste fuisse vn⁹ i singulari:
fm Orig.qz oēs mali sūt vni⁹ gñis.qz
sūt mali ꝛ sui diaboli. Vel dicēdū q̄ ꝫ
fit vt ōnotet⁊ paucitas eoꝝ q̄ dānant ex
vocatis q̄ venērt p verā fidē. De ꝫ vide
dñica i septuagesima(Et ait illi:Ami/
ce)Amicū ōt fm Hiero.rōne fidei qua
vocat⁹ venit. Vl' fm s. Tho.qz ipe rex
eū amauit:sic̄ ꝛ dñs Judā se tradētē a/
micū appellauit. Vl' vt idē ōt amicum
appellat/impādo vt se amet(quō huc i/
trasti:nō hns vestē nuptialē?)q̄si di. Jn
grat⁹ es q̄ honorātē ñ honoras:ꝛ reme/
rar⁊ q̄ nuptias meas temerare ꝛ macu
lare ꝓsūpsisti. Sz ꝯ. Si rex noluit ibi es
se malos:q̄re vocauit malos? Ad ꝫ dic̄
s. Tho.q̄ vocauit malos vt ēent boni.
Jō iste male fecit itrādo mal⁹.s.sz fict⁹
ꝛ idisposit⁹ accedit ad baptismū q̄ ē ia
nua q̄ itrat ad fidē:sz pei⁹ fecit ꝓseuerā
do ipenitēs.aut si sel' habitā innocētie
vestē cādidā deposuit:ꝛ assūpsit sordi/
dā.i.vicios am(At ille obmutuit)Hiero
ro. Jn tpe em̄ illo nō erit loc⁹ ipudētie:
nec negādi facultas:cū oēs āgeli ꝛ mōs
testes sint pcōꝝ. Hec ille(Tūc rex di/
xit mīstr⁊)-i.angel';q̄ diuinā iusticiā exe
q̄nt i iudicio gñali ꝛ ꝓuato (ligat⁊ mā
bus).i.oīb⁹ potētijs ꝓductiuis bonoꝝ
opeꝝ:q̄ bōa opa cessābūt p⁹ mortē q̄ntū
ad mereri p̄miū:maxie i mal'in q̄b⁹ nul
lo mō erūt vl' ee poterūt.i brīs em̄ erūt
q̄dē bōe opatōes:sz ñ erūt ꝓpte merita:
sz ps p̄mij(ꝛ pedib⁹).i.oīb⁹ potētijs eli/
citiuis bonoꝝ affectuū:q̄ sūt pedes q̄b⁹
ad deū accedim⁹:vtpura volūtas ꝛ ira
scibil'ꝛ ꝯcupiscibil'. Jpe āt bōe affectio
nes ꝛ volitiōes sūt tanq̄ passus/q̄b⁹ fe
licitatē adire possum⁹ in vita. Sz post
mortē i mal'cessabit prās bñ volēdi:qa
erūt i termio:ꝛ sp ꝓseuerabūt i deside/
rio ꝛ mala volūtate cū q̄ morient:vt pz
iij.di.iij.ꝛ dist.l.(ꝓcite eū i tenebr̄as
exteriores)Scōm Greg.tenebr̄e interiores
sūt tenebr̄e cordis:q̄s ois pcōr etiā in
vita patit. Exteriores ꝯo sūt tenebr̄e da
mnatōis:q̄ hz Greg.nō explicet/sūt du
plices.s.corpales ꝛ spūales:q̄ sūt ꝑuatō
visiōis diuie. Vl' fm Chrȳ.vtreq̄ tene
br̄e.s.interiores ꝛ exteriores sūt gehēnales
sz differūt fm pl⁹ ꝛ min⁹. Nā vt ōt ipse
p ꝫ designat differētia tormētoꝝ i pcō
rib⁹. Sūt em̄ ꝑme tenebr̄e exteriores.inte
riores aūt minores ꝛ nouissimi loci. Hec
ille. Est āt notādū q̄ corpales tenebr̄e i
iferno nō sī ita dēse q̄n dānati ocul' cor
poralib⁹ possint aliq̄ videre.sz videbūt
q̄dā hz male ꝛ obscure:ꝛ q̄ terroꝝ ꝛ do/
loꝝ magꝫ q̄ꝫ ꝯsolatōem igerāt:vt ptz p
s. Tho.iij.di.l.ꝛ iij.ꝯ gen.ca.lxxxix.
(Jbi erit flet⁹ ꝛ stridor dētiū)

Est āt notādū q̄ mot⁹ celi fm doctri
nā fidei q̄nq̄ cessabit:ꝛ ꝯr cessabit ois
actio q̄ ōpēdet a celesti motu. Est āt du
plex actio i iferioribꝰ corpib⁹. Una q̄ ē
ꝓpria corpis inq̄ntū corp⁹ ē:q̄ agit trās
mutādo mām p ꝓpriū motū. Propriuz
em̄ ē corpis vt motū moueat trāsmutā
do mām ō calido ad frigidum ꝛ hmōi.
Alia q̄z q̄ ꝯuenit ei inq̄ntū ptīcipat ali
q̄d ō nā subaꝝ separaꝝ:q̄ nō trāsmutat
mām:sz sūlitudinē suā multiplicat i me
dio fm sūlitudinē spūal' intētōis q̄ repit
i sensu vl' itellectu. Jsto mō sol illūiat
aerē.ꝛ color emittit spēm ꝛ sūlitudinez
suā ad speculū. Vtraq̄ āt haꝝ actionū
repit i elemēt⁊ ꝓtute celi. Vñ si vtraq̄
p̄dictaꝝ actionū cessarz i celo:cessarz et
vtraq̄ i elemētis. qz ꝯo cessabit tm celi
motus:cessabit etiā mot⁹ oīs elemen/

cor̄ ꝭ ñ alia actio. Vſq; p̄ iudiciū ſt̄ eſſet ſpeculū i aere oppoſitū terre: adhuc in eo ſtra videret. Si aūt ſit aliq̄s motus inferior̄ corpor̄: q̄ habeat cām q̄ a celo nō dependeat talis mot⁹ ſtante celo poterit eē ſi talis forma in ſuo corpe inueniat Cū g̃ rōnalis ania a celo nō dependeat: ſed ſit imediate a deo: vt ēt vult phs in li. de anialib⁹: vbi ōt q̄ ſol⁹ intellect⁹. i. ania intellectiua eſt ab extrīſeco. i. non educit̄ de potēt̄ia materie ab agēte naturali: ſeq̄t q̄ mot⁹ cauſari ab illa p⁹ reſurrectōez eſſe poterūt. Jdeo erit mot⁹ cordis: ⁊ mot⁹ localis mēbror̄. Hec oia ſunt ſcti Thome. ſnialiter de pot̄. q. v. Cū ꝯo ipemet velit q̄ ſtante motu celi ceſſabit ois corruptio: vt ptz. iiij. ꝯ gentiles. c. vic̄. ⁊ in mic̄ alīs locis: oꝑtet ꝭz ei⁹mēt̄ dicere q̄ fletus erit q̄dē poſſibilis in dānatis q̄ntū ad motū localē: puta ꝓtractionē cerebri ⁊ ꝓtractionē vl̄ cōturbationē faciei: nō aūt q̄ntū ad reſolutionē lachrymar̄: quia illa nō eſt ſine corruptōe. Et ſic ipe exp̄ſſe tenet. iiij. di ſtin. l. ⁊. iiij. ꝓtra gētiles. c. lxxxix. ⁊ q̄dl. viij. Eſt aūt ad euidētiā p̄dictor̄ ſciendū q̄ ania cauſat motū cordis in mēte ſed motū corruptionis ꝓpij corpis puniēdum ab intrinſeco cauſat per q̄litates cōtrarias elemētor̄: que ipam aniaz conſequūt̄ ⁊ corpus ſimul Jdeo ſtante motu celi erit motus cordis poſſibilis: nō aūt ille alius quia ania ſine celo agēre poteſt agere: cum nō ſit a celo: nō aūt tales qualitates: quia aliq̄ modo dependent a celo: ſicut et corpus noſtrū. Vel poteſt melius dici q̄ in tali ſtatu corp⁹ erit totalit̄ anie ſubiectum: ſō nō poterit ſuſcipe aliquā formā realem ⁊ abſolutā cōtrariā diſpoſitiōib⁹ corpis ad ſubeſſe anime. Poterit aūt ſuſcipe intentionalē. vt ſentiēdo. ⁊ relatiuā: vt in motu locali: in q̄ neq̄ p̄dit neq̄ adq̄rit aliq̄ abſoluta forma et firma. qō dico: quia mouēs localiter impmit mobili ipi impetum in motu ſaltē violento: q̄ impetus nō eſt forma relatiua: ꝭz tamē ē q̄ſi intentionalis ⁊ inſtabilis. Sed q̄re in damnatis erūt iſta duo fler⁹ et ſtridor: Rñdet ſctūs Tho. q̄ ibi erit fler⁹ extrinſeca: ⁊ ſtridor extra ⁊ impatia. Vl̄ ibi erit et fletus ratione caloris: et ſtridor rōne frigor̄. Trāſibūt ei ab aq̄s niuiū ad calorē nimiū. Job xxiiij. Et itelligē q̄ ibi erit ſtridor quo ad motū localē dētium: nō aūt q̄ ad ſonum: quia ſonus cū ſit p aeris fractionē cauſatus/ nō eſt ſine alteratione. Poterit tamē ibi ee miraculoſe (Multi aūt ſūt vocati) ad nuptias p̄ñtes in via (pauci ꝓ electi) ad futuras i p̄ria. q: mīti vocati nō veniūt et eor̄ qui veniunt aliqui inuenīunt in morte ſine veſte nuptiali. Vtrum autē eor̄ qui vocant̄ ⁊ veniunt multi eligantur ad gl̄iam vel pauci: vide dñica i Septuageſima.

Dñica. xxi. poſt Trinitatis. Text⁹ euāge. Joā. c. iiij.

Erat q̄daz regulus cui⁹ filius infirmabatur capharnaū. Hic cuz audiſſet quia Jeſus aduenīret a iudea in galileā: abyit ad dūe et rogabat eum. vt deſcenderet ⁊ ſanaret filiū eius. Incipiebat em̄ mori. Dixit ergo Jeſus ad eū: Niſi ſigna ⁊ prodigia videritis nō creditis. Dixit ad eū regulus. Domine deſcēde p⁹ q̄z moriatur filius meus. Dixit ei Jeſus. Vade filius tuus viuit. Credidit hō ſermoni quem dixit ei Jeſus ⁊ ibat. Jam autē eo deſcēdente ſerui occurrerūt ei ⁊ nunciauerūt dicentes: quia filius eius viueret. Interrogabat ergo horam ab eis in q̄ melius habuerat. Et dixerunt ei: Quia heri hora ſeptima reliq̄t eum febris. Cognouit ergo pater quia illa hora erat in qua dixit illi Jeſus: Filius tuus viuit Et credidit ipſe ⁊ domus eius tota.

QRat quidam regul⁹ ꝛc. Jo. iij. Jn ꝑti euāge. tāgū tur tria ꝑcta: q̄ ſt: Depcatō Jncrepatio: ꝛ Cōuerſio

Quātū ad ꝑmū tāgit litteralit depcatio quā dño regul⁹ fecit. Ad cui⁹ itel lectū oꝛtz ꝓcogſcere q ſaluato⁹ nr dū ꝑmo ꝓdicaꝛz i nazareth citate ſua cōpatriote ei⁹ iuidie zelo ꝛ ira ꝛcitati ꝛ eum voluerūt eum ꝑcipitare: vt hī Luc. iij. Qui aſcēdit i iudeā: ꝛ ibi ipe ꝓdicabat: diſcipli ꝓ ei⁹ baptizabāt: ꝛ plres diſcipl̄os faciebat q̄z Joānes. Cū audiēteſ phariſei ex iuidia eū ꝑſeq̄ cepert: ſic ꝛ fz aliq̄s Joānē. Nā ipi curauert vt dicūt Joānis carcerē ex inuidia: vt ptz: qꝛ ōꝛ Mat. xvij. de ioāne: helias iā venit. ꝛ fecert i eū q̄cūq̄z voluert. Ulū chr̄us recedēs a iuda venit i galileā: dās locū iuidie iudaice. Dicit ḡ (Erat q̄dā regul⁹) Nō erat iſte q̄dā pu⁹ rex: vt nomē ſonat qꝛ ſic ex chronic⁹ pz romani volētes ifrīgere ſuꝑbiā iudeoꝛ: puauert eos noie ꝛ dignitate regia: diuiſo regno in q̄tuoꝛ tetrarchias. Scōm aliq̄s ḡ vt Chry. reciꝛat/fuit officialis ipatoꝛ⁹/hns aliquā dignitatē: a q̄ ſic dicebat. Et vt dicunt fuit idē qō cēturio: de q̄ ōꝛ Mat. Sed vt idē ōꝛ nō fuit ille. Prio qꝛ ille ieſū volētē el⁹ domū ingredi phibuit. iſte āt rogat vt ad domū ſuā deſcēdat. Scōo qꝛ ille obtauit chr̄o deſcēdēti de mōte in capharnaū: iſte ꝓ o i chana galilee. Tertio qꝛ illi⁹ fu⁹/ꝛ hui⁹ filius ifirmabat. Addit āt s. Tho. ārtū. qꝛ fu⁹ cēturiōis erat paralytic⁹. fili⁹ aut reguli febriciꝛtabat: qꝛ ōꝛ infra. Heri hoꝛa ſeptima reliquit eū febris. Jſte tñ rōnes poſſūt ſolui dicēdo⁹ q̄ fuit ille dict⁹ cēturio a cēte nario militū q̄s ſb ſe bēbat. ꝛ dict⁹ regul⁹, i. pu⁹ rex a regēdo citatē capharnaū. fz alia vice ꝓ ſeruo: alia ꝓ filio rogauit. Quis ḡ iſte fuerit/ certū non eſt. ſed tñ certū eſt q̄ rex nō fuit. ſm Chry. aūt fuit aliq̄s de genere regali. deſcēdēs. ſ. ab herode. vel habebat aliquē ꝓncipatū: ſiue cēturio ſiue alius fuerit: ꝛ tūc dicere poſſum⁹ q̄ fuit vere rex eo mō q̄ antiq⁹ el⁹ ſacra ſcꝑtura loq̄bat. Reges ei vidēt appellari fuiſſe oli oēs dñi habētes aliqō homagiū: ꝛ tal fozte fuit iſte: vtpote ſi ei romani aliquā ciuitatē tradidiſſent. Scūs Tho. āt ōt q̄ trib⁹ mōis ſumit regul⁹. Prio ꝓ eo q̄ deſt quo regno. Et ſcōo aliq̄s de ſtirpe regia. Et trtio aliq̄s officiał regꝫ. Et ꝑmo mō nō ſumit h fm illō Jo. xix. Nō habem⁹ regē niſi ceſarē nec ſcōo ꝛ tertio. Fuit igit q̄dā de familia herodis tetrarche. ſiue officiał ſiue nūci⁹ ipatoꝛꝫ. Hec ille. Utr āt gētil fuerit vl iude⁹ cū ſint varie ſnie/ nll ē certa (cui⁹ fili⁹ ifirmabat capharnaū). i. in citate q̄ erat metropol i puincia galilee Jſte fz Theo. fuit pns q̄ chr̄s aquam mutauit i vinū: iō ꝛcepit fidē de eo q̄ ſi affuiſſet potuiſſet ſuū filiū libare: iō ſequit (Hic cū audiſſet q̄ ieſus aduenīret a iudea i galileā) fugiens phariſeoꝛ ſtimulos (abit ad eū: ꝛ rogabat vt deſcēderet (a chana i capharnaū) ꝛ ſanaꝛz filiū ei⁹) qꝛ. ſ. fz Aug. nō credebat q̄ ab ſens chr̄s poſſet ꝛferre ſanitatē.

Allegorice fz Orige. iſte duplex aduert⁹ dñi i galileā: vn⁹ ad letificādū ꝛuiuas ex vini ſuauitate: ali⁹ ad ſanādū regli filiū pene moꝛtuū: fcat ꝑmū aduentū chr̄i i mōz ad redimēdū: ꝛ ſcōm i fine mōi ad ꝛuertēdū filiū regli. i. ꝓpm iudaicū. filiū abꝛaā q̄ ꝛtinue oꝛat vt ſanet ꝓpl̄s ille. Sic ꝛ de hieremia legit. ū Bacha. vl. q̄ oꝛabat ꝓ ꝓpl̄o dei.

Anagogice āt fz eunde pñt figurari duo aduert⁹ ꝓbi chr̄i i aiaz. Prim⁹ q̄dez ex facto vino pbēs aie gaudiū ſpūal cōuiuij. Scōs ꝓ bois lāguoꝛis ac moꝛtꝫ reliq̄as amputās. Hec ille. Et intēdit q̄ ad aiam chr̄s aduenit ꝓ gr̄am ꝓſolādo: ꝛ ꝓ gl̄ā btificādo.

Mozalit fcak q̄ ōt Theo. Regul⁹ iſt eſt ois hō: nō ſolū qꝛ regi vniuerſoꝛ ꝓpinqu⁹ exiſtit fz aiam: fz qꝛ ꝛ ipe ſuperoia ꝓncipatū ſūpſit: cui⁹ fili⁹. i. mēs febriciꝛat voluptatib⁹ ꝑuis ꝛ deſiderijs. Accedit āt ad ieſū ꝛ depcak vt diſcēdat. i. vt cū deſcēſu mie vtak ꝛ parcat peccatis p⁹ q̄ a voluptatū ifirmitate moꝛtificet. Sz dns dixit vade. i. ꝑfectū ꝛtinuū circa bonū ondas: ꝛ tūc fili⁹ ei⁹ vluet. ſi āt ābulaꝛ ceſſauerꝫ moꝛtificabit tbi ītellect⁹ circa bōi opatōez. Hec ille

Dñica.xxi.post Trinitatis

Quātū ad scōm ponit increpatio ifi delitatē i isto regło a chō cū dr(Dixit ergo ieſus ad eū (nisi signa).i. miracła cōmunia (z pdigia).i. miracła maiora ſz ſcm Tho. Prodigiū ei importat ād dā mōſtruoſū plenū admiratiōe. Et vt colligit ex.ij.ij.q.clxxvij. ar.j.ad ſtiū. z ſup Joā.z.ij.Theſ.ij.miraculū dr q ſit ſup naturā.ſignū q diuinā ꝓtutē demōſtrat. pdigiū ꝓo vł q certiſſime idicat:vt dicak q̄ſi potro dez: vel q aliq̄d futuꝝ portēdit: vt dicak pdigiū q̄ſi procul oñdēs effectū futuꝝ. Hec ille. Scito q potro aliq̄n ē idē qđ certe.aliq̄n idem qđ procul:ſic ipe dr i ꝓmo q̄ puidentia dr q̄ſi potro.i. alōge videtia. Et ſumendo ꝓmo mō dr pdigiū iq̄ntū certe indicat pſis. Et ſcđo mō iq̄ntū pſignat futurū q̄ mō et aliq̄d miraculū excellēs vł res mōſtruoſa dr portētū a portēdo.q.ſ.aliq̄d i poſtez ꝺceat(videritz)occulta fide(ñ creditis)Et i his ꝓbis ꝑz Aug. chīs aut guſt iſtū modice fidei fuiſſe aut nulli⁹. ſz q̄ſi vellet tētare q̄d chīs poſſet đ ſui filij ſanitate. Alij ñ vt Grē. dicūt q credidit chīz poſſe ſuū filiū ſanare:ſz i fide dubitauit ꝑz Grē. ex hō ñ credidit q poſſet ſalutē abſcīſi tribuere. vł ꝑz Chry:qr credidit q eidē p⁹ mortē ñ poſſet ꝓferre ſanitatē z vitā. Vbi videt q text⁹ innuit q dubitauit i vtroq; dū dixit: deſcēde p⁹ q̄ morīak. Imo dr ſcūs Tho. q iſte ñ ſolū habuit defectū fidei qr nō credidit chīm ꝑfectē hīe diuinā:efficacē ēt reſpectu diſtantiū: ſz ēt qr ꝑz Chry. dubitabat an filiū ſuū chīs ſanare poſſet. cui⁹ ſignū ē. qr ñ adiuit chīz extra terrā ſuā exiſtētē: ſz eius expectauit aduētū: z deide q̄ſi deſpar⁹ audiuit eu nihil volens omittere qđ circa h facere poſſet. ſic deſpantes đ ſalute filioꝝ etiā medicos impitos ñ negligūt. Si cñ ꝓ certo credidiſſz chīz id potuiſſe ad eum extra trā ſuā preſiſſet. Hec ille. Dicā⁹ g q de diuinitate chīſti q̄ poſſz opari circa abſentē ēt ñ cogitabat:z đ ꝑtute ſuſcitā di mortuū deſpabat z đ ꝑtute ſanādi i firmū fluctuabat. nec credebat ꝓ certo. locꝝ dr credidiſſe z nō credidiſſe. Et ſic ors doctores ꝓcedūt. Et his aūt ꝓbis arguit mgr hiſto. q iude⁹ iſte regul⁹ fuerit.qr iudei ſigna petūt ſm apl'm.j. ad Co.j.z greci ſapiaz.ſz tū iſta rō ñ cogit Hō ei fuit itētio apli dicere q greci credāt ea q̄ ſt fīdi ꝓpt ſapiaz z ñ ꝓpt ſigna: imo ē totū oppoſitū. qr Dionyſi⁹ ñ credidit ꝓpt ſapiaz Pauli: ſz ꝓpt illūinatō nē ceci: vt ꝑz i ei⁹ hiſtoria.ſz itēdebat q greci tāq; ſapiētes delectabāt doctria z viris doctz:cū q̄ ſtat q ſig̃ peterēt ali q̄ ad ꝓfirmatiōez fidi.(Dic ad eū regul⁹) ñ attēdēs ad increpatōez ſz iterato replicās ſuā petitōez (Dñe dſcēde p⁹ q̄ morīak fili⁹ me⁹) Iſte vt qbuſdaz viſum ē lz ñ hīet ꝑfectā fidē:tū deuotio nē habebat ad chīz. vñ z q̄ ꝓmū audiuit đ eo relicto ifirmo acceſſit ad eū exiſtētē i alia tra. Jō chīs ſimł z ſemel voluit ñ ſolū eū exaudire ſn eo qđ petebat ſz ēt ei⁹ ifidelitatē fugare. Vñ(dixit ei Jeſus. Vade) Hō dixit: ventā.ſed (filius tu⁹ viuit).i. viuet. ſeu viuit ꝑfecte. ſ. portit⁹ ſanitate: Sz h ē q̄ſtio quā mouet Grē.ſ. q̄re ſaluator ñ rogat⁹ voluit ꝓximalit accedere ad ſuū ceturiōſ.ad filiū ūt regli rogat⁹ accedere noluit. Videt ei (lz Greg. h ñ dicat) q dignior ēt regul⁹ (de q̄ tenetur cōit q aliquē ꝓncipatū hīet) q̄ centurio:qr nihil habebat niſi cētū milites:nō ſuos: ſz ſub ſe. z ēt dignior ē filio q̄ ſuus ceteꝝ paribꝫ. Ad h dr Chry. z ſcūs Thom. q cēturio firmā z ſanā habebat fidē: quā firmare ñ erat neceſſe. i ō chīs tantū voluit ei⁹ deuotionē patefacere. Iſte ꝓ ñ ſane credebat:z ſō voluit eū edificare i fide: vt crederet q ēt abſens poſſet ſanare. Vñ tre noluit. Et ꝓt addi q dū chīs oñdit ſe abſentē poſſe ſanare ſimł ēt oñdit ſe poſſe vitā p⁹ mortē ꝓferre: qr ſe deū oñdit cui⁹ ſolū⁹ eſt operari ſeu voluntatis impio ad ꝓpe z ad ꝑcul. Grego. ūt ſic dicit. Hinc ſuꝑbia nra retundit: q i homib⁹ nō naturā qua ad imaginē đi facti ſt:ſz benoꝛes z diuitias veneramur Redēpror ūr noſter vt oñderet qñ q alta ſūt hoib⁹:ſctis deſpiciēda ſūt z q deſpecta ſūt hoib⁹ deſpiciēda nō ſūt ſctis. ad filiū reguli tre noluit: ad ſuū aūt cēturiōis tre paratꝰ fuit. Hec ille.

Moralit̄ q̄libet hō ē regul⁹: qz suoꝝ actuū ē dñs. sed iste cui⁹ fili⁹ infirmabat capharnaū. i. in agro pinguedis z ꝓsolatōis villa: sūt illi q̄ languēt anio ꝓpter corꝓoreas cōmoditates z ꝓsolationes. Isti ḡa vellēt nō ee vitā ꝑter istā sic etiā credūt: aut dubitāt: vel saltē nō firmit credūt. z dicūt q̄ si viderēt signa z miracl̄a crederent. Sz erat mag̃ stultitia illi⁹. qz miracl̄a chr̄i erant rōnabilit ei patētia cū ab hoib⁹ narrarenť. sic z stulti sť isti: qz apl̄oꝝ miracl̄a adhuc rōnabilit nob⁹ patēt. Videm⁹ ei mōz ab ido latria ad deū ꝓuersū credēdo alta z spērādo ardua. Aut ḡ ista ꝓuersio ē ꝑ miracl̄a facta aut sine miracul̄. Si ꝑmū: ḡ fuert ista miracl̄a. si scōz: ḡ ipa ꝓuersio fuit maxim miraculū: cū hoies idiote sine miracul̄ ꝓuerterit mōz. Et si dicas q̄ isto mō ēt possz mahumetista q̄s q̄ arguere. dico q̄ nō ē vex. Nā ōt sanct⁹ Tho. ꝑmo q̄. ca. vj. vbi pdictū argumētū facē inspectz apl̄oꝝ miracul̄: nō vi armorū: nō voluptatū, pmissiōe: cū ꝑpe vite periculo inť psecutoꝝ tyrānidē innūera turba ēt doctissimoꝝ hoim ad chr̄ianā fidē ꝓuolauit. Jn q̄ pdicanť excedētia rōnē: cohibēť voluptates: z mōs ꝓtēni doceť. Mahumet āt via ꝛria ad ꝓuersionē sue gētis incessit. Promisit ei voluptates z pmissis instituēs p̄cepta ꝓformia: voluptati habenas relaxauit: z nihil docuit nisi qđ facilit q̄libet capiat: imo fabulosa mīta doctrie sue iseruit signa nō adhibuit nisi q̄ ēt possūt ee militū latronū ve: dicēs se missū i ꝑute armorū. z q̄ ois alia fidē, pbarō ē inanis. Sapiētes ꝓo nīl̄i a pncipio ei credidert: sed hoies vl̄ port⁹ bestie rōnales colētes eremū qđ⁹ alios in suā fidē coegit. Sacrā scpturā z oracula diuīa suis legēda, phibuit: ne falsitatz auctoꝝ ōphēderet. Hec oia ex sancto Tho. ibidem.

Quātū aūt ad tertiū tangit ꝓuersio hui⁹ reguli ab ipfecta fide ad pfectā: cū dr (Credidit hō ꝑmōi quē dixit ei Jes⁹) Credidit inq̄ pl⁹q̄ pus. vt ex dictz patet. Credidit ei absentē sanatū. sz tñ ꝑz Chrȳ. nō credidit integre neq̄ sane: vt patebit. (Et ibat) let⁹ ex ꝓcepta spe in ꝓbo chr̄i: sed tñ fluctuabat i aīo (Jā āt eo descēdente) qz capharnaū ē ciuitas i valle sita (serui occurrerūt ei) Jn h̄ āt q̄ suos habuit: ei⁹ dignitas declarat: ꝑz Orig. (Et nūciauert ei dicētes: qz fili⁹ ei⁹ viueret) ad ꝓsolādū eū. z ne ꝓtigisset eum supflue defatigare mag̃m. i. chr̄z (Jnt rogabat ḡ horā ab eis i q̄ melius habuerat) Et q̄ ꝑz Chrȳ. ꝓtz q̄ nō plene credebat: qz volebat scire an h̄ ꝓcepto chr̄i vel alia cā ꝓtigisset. (Et dixerūt: qz heri hora septima reliq̄t eū febris) stati z pfecte (Cognouit ḡ p̄ q̄ illa hora erat in qua chr̄s dixit ei Filius tu⁹ viuit: z credidit ipe z dom⁹ ei⁹ tota) Beda. Vñ dat itelligi z in fide gradus ee: sic i alijs ꝓrutibus q̄dā ē initiū: incremētū atq̄ pfectio Hui⁹ ḡ fides initiū habuit cū filij salutē petijt. incremētū cū credidit sermoni dñi: deinde pfectionē obtinuit nuncijs suis. Hec ille.

Moralit̄ fui reguli sūt act⁹ hois q̄ ad ꝓtem sensitiuā: q̄ subdunť rōnis imperio. Hi annūciāt filiū. i. anim reguli viuere q̄n occurrūt dño suo. i. rōni ꝑ debitā subiectionē. Moralit̄ ēt ista febr⁹ q̄ laborat fili⁹ regli. i. anim⁹ hois ē pēm mortale: qđ agitat hoies ꝑ variationē de caloꝛe mūdane cupiditatis ad frigꝰ timoꝛ ỏ aduersitatib⁹. Sūt āt mīte ei⁹ spēs. Pria ē febris q̄tidiana: z ꝑcat gule pcēm qđ q̄tidie inseq̄t. Vel significat pctā venialia. Scda est ephimera dicta ab ephimero pisce: q̄ eadē die nascitur z morit̄: z ꝑcat subitū ire motū q̄ ante sol occasum finiri debet. Tertia est erratica q̄ nō accidit certz horis: z ꝑcat iuidiā q̄ cū q̄s laudat accedit: cū vitupat recedit. z q̄tid vel q̄nq̄ renouant laudatiōes renouant accessiōes. Quarta est tertiana: quā patiunť q̄ post duas pnie ptes. s. ꝓtritionē z ꝓfessionē nō volūt tertiā. i. satisfactiōez explere. Quita ē ꝓtinua q̄ tollit q̄tē z cibū z somnū. z ꝓnr cito occidit. Jsta ꝑcat auaritiā. Auar⁹ em nocte z die peccat: marie vsurarius z videt peior Juda q̄ vendidit chr̄m. qz ipe vēdit chr̄z oēs scōs: eoꝝ festa i vsuris computādo. Auarus etiā nec q̄escit nec dormit nec audet māducaī. Sexta

est q̄rtana: z significat supbiā: q̄ q̄tuor species habz. Septima est ethica q̄ est radicata in mēbris. Ista est mortal' oi no: z significat odiū: qō est cū tristicia q̄dā de alieno bono. Prouer. x vij. Spiritus tristis exiccat ossa.

Dñica.xxij.post Trinita. Text⁹ euāgel'.Mat.ca.xviij.

SImile est regnū celorū hoī regi q̄ voluit rōnem ponere cum seruis suis. Et cū cepisset rōnē ponere: oblat⁹ est ei vn⁹ qui debebat decēmilia talenta. Cū autē nō haberet vnde redderet: iussit eū dom⁹ venūdari z uxorē eius z filios z omnia que habebat: z reddi. Procidens aūt seruus ille: rogabat eū dicēs. Patientiā habe in me: z omnia reddam tibi. Misertus autē dominus serui illius: dimisit eum: z debitū dimisit ei. Egressus autem seruus ille: inuenit vnū de cōseruis suis qui debebat ei cētum denarios. Et tenens suffocabat eum dicēs: Redde quod debes. Et procidēs conseruus eius rogabat eum dicens: Patientiam habe in me: z omnia reddam tibi. Ille autē noluit: sed abijt z misit eum in carcerē donec redderet debitum. Vidētes autē conserui eius que fiebant contristati sunt valde Et venerunt z narrauerunt dmino suo omnia que facta fuerāt. Tūc vocauit illum dom⁹ suus: z ait illi. Serue nequā oīe debitum dimisi tibi quoniā rogasti me. Nonne ergo oportuit z te misereri conserui tui: sicut z ego tui misertus sum. Et iratus dominus eius tradidit eū tortoribus: q̄adusq̄ redderet vniuersū debitū. Sic z pater meus celestis faciet vobis si nō remiseritis vnusq̄sq̄ fratri suo de cordibus vīis.

SImile est regnū celorū hoi regi q̄ voluit rōnē ponere cū suis suis) Matt. xviij. In hui⁹ pīncipi euāgelio tāgunt tria pūcta: que sunt Miseratio: Malignatio z Castigatio.

Quantū ad pmū l'aliter tāgit miseratio magna dñi aduersus debitorē seruum: q̄ inducias petebat z relaxationē itegrā obtiuit. Est āt aduertēdū q⁹ dñs hortat⁹ fuerat discipulos suos vt sibi inuicē offensas remitterēt: vt eor⁹ oīones cēnt exaudibiles: dicēs (Si duo ex vob⁹ psenserint). i. idē senserint: p vnanimitatē z pcordiā: sup terrā de oi re quācūq⁹ petierit: fiet illi a p̄re meo. Tūc ait bt̄us Petr⁹ q̄siuit di. Dñe q̄tīes peccabit i me frat' me⁹ z dimittā ei: vsq̄ septies: Et rndit dñs. Nō dico tibi vsq̄ septies: sz vsq̄ septuagiessepties. i. toties q̄tīes peccabit: sm scōs. q̄ ponit ibi numer⁹ determiat⁹ p indeterminato. Illi tñ duo numeri. s. septuagies z septies dupl'r pīūgunt. Vno mō p aggregatiōnē: vt vult Augus. i. lxxvij. vicib⁹. Alio mō p multiplicatiōnē: vt vult Hieroñ. multiplicādo. s. vnū aduerbiū p aliū. i. q̄drigent', z nōagies vicib⁹: seu totiēs i die q̄tīes vir posset peccare. Sz ne dñs videret aliq̄d gue nob inīūriasse i tāfreq̄nti remissiōe sm Ebry. adiecit pabolā in q̄ cōpar patiētia dī ad hūanā. Vel ō adiecit sm Hiero. vt iuxta psuetudinē syror⁹ marie palestinor⁹ loq̄ns facilius memorie cōmēdaret q̄d dixerat. Dī g (Sile ē regnū celor⁹). i. stat⁹ eccl'ie militāt', seu christianitat', q̄ntū ad eū q̄ i ea regnat (hoi regi) fz Remi. cū p hoiez regē i regnū celor⁹ aliq̄n sumat pī. vt ibi. Sile ē regnū ce. hoi regi q̄ fec nup. fi. su. Aliq̄n fili⁹ h vtercz pt intelligi: q⁹ st. vn⁹ ds q̄ cūcta q̄ creauit regit z gubnat (q̄ vo

luit rōnē ponere cū fuis fuis) Scōm s. Tho. z Orig. iſti fui fūt ꝑlati. fm Remig. ār ꝑñt ee oēs hoies. Exigit ār de⁹ iſta rōnē fm ſcīm Thom. qñ imittit ali quā tribulatiōem ꝑ pctis cōmiſſis ſz finis hui⁹ rōcinij qō i tribulatōe icipit iudicio ꝓſūmabīt. Et videt velle san. Tho. q tribl'atio ſit q̄ſi nūci⁹ vocās ad rōcinīū faciēdū coꝛā deo. i coꝛā ei⁹ vicario q̄ duplex ē. ſ. ꝓfeſſoꝛ z ꝑnt⁹ animus apō quē hō ſe accuſat (Et cū cepiſſz rōnē ponere). i. examiare ꝓſciam fm ſcīm Tho. (oblat⁹ ē ei vn⁹ q̄ debebat decēmilia talēta). i. diabol⁹ fm q̄ſdā: vt refert Hiero. ſz iterꝑtatio ē incōpetēs: qz dia bolo nō dimittunt pctā. Vñ ille fu⁹ debet decēmilia talēta: q̄ ē hō peccās i deum fm Chry. vl' cōmittēs maioꝛa crimia fm Hiero. vl' trāſgrediēs decē legis ꝑcepta fm Aug. Vñ ait ō ꝓbis domini. qz lex i decē ꝑceptis cōmēdat: ille debebat decēmilia talētoꝝ: ꝑ qō oia pec cata fcank g. ſ. ꝓtra legē fuerit. Hec ille (Cū aūt nō hꝫet vñ redderet) Remig. Hō ſua volūtate z ſpōte peccās: ſuo conatu nullo mō ſurgere valet. Et nō habet vñ reddat: qz nihil i ſe iuenit ꝑ qō ſe a pctis abſoluat. Hec ille. (Juſſit eum dñs venūdari z vxoꝛē ei⁹) Sz q̄ iure potuit iſte rex vxoꝛē vēdere ꝑ debito mariti? Saluatoꝛ em̄ vt videt nō ita loq̄ret niſi ꝓſueuiſſent vendi vxoꝛes. Et forte dici poſſz q̄ ātiq̄t⁹ viri q̄ſi emebāt vxoꝛes: vt ptz ō Jacob q̄ ꝑ Rachel fuluit ānis ſeptē i gelu z eſtu: z ꝓñr eas vēdebāt: maxie qñ nō erāt ꝓncipales ſz q̄ſi famule emptitie. Nūc ār ꝓpt femiaꝝ abūdātiā z eaꝝ faſtidia z iportunitates bēdi pōpas/ iā viri vxoꝛes nō emūt: q̄n imo nec hīe volūt niſi ſint onuſte auro: z marit⁹ ditioꝛes/ z filios z oia q̄ hēbat z reddi) Hic ſūt due ſcīoꝝ expoſitōes. Prima ē Remig. z Aug. z ſcti Tho. q vxoꝛ pctōis ē carnis voluptas vl' ꝓcuꝑiſcētia. Filij ꝓo inde gñati ſunt mala opa. Oia ār alia q̄ hēbat ſūt dei dona: q̄b⁹ ñ ē bñ vſus. Precīū ār q̄ iſta vēdūt ē ipa pena dānati. Juſſit g̃ dñs iſtum venūdari fm mētē iſtoꝝ ſcīoꝝ cū iuſſit vt traderet diabolo/ penas ꝑ his oīb⁹ ſolutur⁹. Et nota q̄ recte iſti ſcī penā vocāt ꝑcīū: qz ꝑ eā fit eq̄litas ei⁹ q̄ deo ꝑ pctm̄ ſubtractū ē. Quia ei pctoꝝ ſubtraxit deo q̄ntū i ſe fuit honoꝛē: dū ꝑ penaz auferk ei q̄ ſuū erat: puta q̄es ſenſuū z potētiaꝝ/ fit eq̄litas iuſticie: vt ptz ꝑ ſā ctū Tho. i. iij⁹. Alia ē expoſito Hieroꝛal'. Juſſit. i. ꝑmiſit iuſto iudicio eū venūdari. i. ſubdi diabolice ptāti: ipm z vxoꝛē ei⁹. i. malā ꝓcupiaz z filios. i. opa mala: z oīa q̄ hēbat etiā tpalia. Poſſumus ār addere tertiā fundataz i dictis Chry. z ſcti Tho. q i pabolicis nō oꝑtet oia ſcrutari. Nā oia ſilia ſt̄ neccario diſſilia. Dēm⁹ g̃ ꝓncipal'r attēdere ad id q̄ loq̄ns intēdit. Intēdit ār chīs q ſic rex tpal' vult debitū ſuū: z ſi ſubdit⁹ nō hꝫ vñ ſoluat: iubet vt vēdant bona ei⁹. Jta de⁹ cū ei debem⁹ penā ꝑ aliq̄b⁹ deliciis vult q exoluam⁹ eā i pñti vl' i futuro: nec i h̄ ē crudel' ſz iuſt⁹ (Procidēs ār ſu⁹ ille) cū videret ſe i ꝑiculo dānatōis (ad pedes ei⁹: rogabat eū dicēs Patiētiam habe i me z oia reddā tibi) Remig. His ꝓbis hūiliatio z ſcīficatio pctōꝝ oñdit/ dū ōr: pcidēs. Jn h̄ ꝓo q ōr: patiētiā habe i me: vox exꝑmit pctōris poſcētis tps vluēdi z ſpaciū coꝛrigēdi. Eſt aūt larga dei benignitas z clemētia erga pctōres ꝓuerſos: qm̄ ipe ſp ē parat⁹ ꝑ baptiſmuz aut pniam pctā dimittere. Hec ille. Vñ ſequit (Diſert⁹ aūt dñs fui illi⁹ dimiſit eū: z debitū dimiſit ei) .i. relaxauit pene reatū. Chry. Vide ār diuini amoꝛis ſupabūdātiā. Petit fu⁹ ſoli⁹ tpis dilatiōem: ipe aūt mal⁹ eo q̄ petijt dedit dimiſſiōem z ꝓceſſiōem toti⁹ mutui. Hec ille.

Moꝛalit eſt hic documētū: q exq̄ rōnē hēm⁹ reddere: teneam⁹ bñ cōputū noſtrū z videam⁹ q̄lit tractem⁹ ea de q̄b⁹ hēm⁹ reddere rōnē. Quattuoꝛ em̄ bona de⁹ nob cōmiſſit: ō q̄b⁹ ꝓueniēdi ſumus: aiam. ſ. vt eā honoꝛem⁹ ſic imaginē ōi. coꝛp⁹: vt mūdū fuem⁹: z tpalia vt pauꝑib⁹ diſpēſem⁹. z tps vt bñ exponam⁹. De ꝓmo male reddēt rōnē ſupbi: q̄ bona aīe ꝑ ſupbiā ꝓdidert. de ſcdo luxurioſi: de tertio auari. ō q̄rto ocioſi. Exigēt ēt rō de bonis omiſſis: z ō mal' cōmiſſis.

Dñica. xxii. post Trinitatis

Quātū ad scōm tāgit malignatio et crudelitas quā ꝓseruꝰ exercuit i ꝓseruū cū ōr (Et egressus fuus ille) a facie dñi sui: p relapsū ⁊ recidiuū i pctā (iuenit) stari post egressū ꝺm Chrȳ. qō grauiꝰ fuit q̄ si pꝰ aliq̄t dies id egisset (vnū ō cōseruis suis q̄ debebat ei cētū denarios) Iste debitor cētū denariorꝫ ꝺm Chrȳ. est ille q̄ ꝯ hoiem peccat: sic̄ aliꝰ decē milliū talētorꝫ: ⁊ q̄ ꝯ deū deliq̄t. Grauiora ei sūt pctā cōmissa i deū ⁊ rōne psonevt ait ⁊ rōne suscepti bñficij. Vñ ait Fecit em̄ nos eē ⁊ oia ꝓpt nos opatꝰ ē Aiam rōnalē nob inspirauit: filiū suū misit: celū nob aperuit: ⁊ nos filios suos fecit. Nūq̄d g̃ si vnaq̄q̄ die moreremur p illo retribueremꝰ ei aliq̄d dignū: Neq̄q̄. Sz ꝺ rursum ad nr̄am vtilitatē pꝛtiet. Nos aūt ecōtrario i legibꝰ eiꝰ offendimꝰ: Hec ille. Scōm Remigiū ꝓo ⁊ Hieroñ. isti debitores distinguūt fz maiora ⁊ minora pcā. Vñ ait Hiero. Si q̄s vr̄m cōmiserit adulteriū: homicidiū: maiora crimina: decē milliū talētorꝫ rogāti debitū dimittit. si ⁊ ipe dimittat minora peccātibꝫ. Hec ille. (Et tenēs suffocabat eū) Remi. i. acrit insistebat vt vindictā ab eo exigeret. Hec ille. Et vt ōr Origi. tō suffocabat: q̄ egressus erat a dño. s. p pcm Si ei ñ exisset ñ suffocasset (Et pcidēs) id ē ante vel p oculis cadens: p pniaz (Fuus ille rogabat eū dicēs. Patiam habe in me ⁊ omnia reddā tibi) id ē dimitte mihi offensā ⁊ satisfactā p damno vel iniuria. Sciēdū ē ei q̄ in pctō ꝓtra primū sunt duo: offensa. s. ⁊ dānū. illatū in rebꝫ vl̄ honore vl̄ psona. Primū q̄libet reneā dimittere expellēdo de corꝺ suo odiū ⁊ irā reddēdo invindictā iniustā nō aūt scōm. Vñ restituꝰ hō ad amicitiā nihilominꝰ ad emendā teneā: sic̄ etiā ⁊ deus pcōrē pꝰ iustificationē ad purgatoriū mittit vt soluat emendā si añ ñ soluerat: q̄ ꝯtū in se fuit dānū intulit honori diuio (Ille aūt noluit) offensā remittere (fz abȳt) magz exaspatꝰ ꝺm Remigiū vt vindictā exigeret (⁊ misit eū i carcerē donec redderet debitū). i. vindictā de illo sumpsit: fz Remi. Vl̄ q̄ in idē redit: fz sctm Tho. misit in carcerē. i. i tribulatōez. ⁊ i angustiam deduxit aiam eiꝰ. Ex his aūt oibꝫ apparet q̄ valde neq̄ter ⁊ malus fuerit iste in facto suo. Prio ex eo q̄ stari tl'e q̄d egerit pꝰ suscepta miam. Scōo q̄ circa ꝓseruū. i. eius dē dñi fuū. Tertio q̄ p centū denarios. Quarto quia acrit instetit suffocādo. Quito q̄ ille pcidit ⁊ rogauit. Sexto q̄ totū debitū exegit p carcerē tormētū.

Moraliter ex isto iniq̄ suo q̄libet debz exēplū ad sui informationē suscipe: quō debeamꝰ iugit reddere dño q̄ debemus Si ei rōne peccatoꝝ iste tātū ōbuit ōo: mlto maiora nos debemꝰ ꝓpt pctā cōmissa ⁊ resuscepta ab eo bñficia. ita q̄ fz pbz deo nō possumꝰ ꝓdigne retribuere. Pō Quid retribuā dño ꝓ oibꝫ q̄ retribuit mihi. Ber. O si cognouisses q̄ multa ⁊ q̄ multē debeas: videres q̄ nihil est qō facis. Prio debes chīo totā vitā tuā q̄ ipe p tua posuit suā. Scōo exigūt pterita pctā: futurā vitā tuā: vt facias fructꝰ dignos pnie: ⁊ recogites oēs annos tuos i amaritudie aie tue. Quid si ktiū debitorē oñdā q̄ vēdicet sibi cā: Puto q̄ desideras gl'iā quā oculꝰ ñ vidit. Nō ne ad hāc emēdā te totū ⁊ q̄cūq̄ poteꝛ dare oportebit. ⁊ cū oia cōpleueris dices Nō sūt ꝺdigne passiones huiꝰ tpis ad futurā gl'iā q̄ reuelabit i nob: Quarto debitori debes qō es: a q̄ totū habes: q̄ te fecit ⁊ bñ fecit tibi cūcta mistrat. Hec ille.

Quātū ad ktiū tāgit fuit neq̄ castigatio: cū ōr. Videtes aūt ꝓfui eiꝰ ⁊c. i. sācti viri siue ecc'ia ꝺm Aug. Isti ei sicut gaudēt de bono ita de malo tristāt. Vl' ꝺm Remigiū sūt angeli q̄ de ktiꝭ tristātur. qō intelligēdū ē sane. Cū em̄ angeli dolētes de pctis sint boni ⁊ non mali tūt ēt bti ⁊ ꝓpter nec dolent nec dolere possunt. sed tamē dicunt tristari. q̄ vindictā appetūt zelo iusticie diuie. vel q̄ effectū facīūt tristati. Vñ sequit (Et venerūt) nō corpe sed aio: siue fuerit hoies siue angeli (⁊ narrauerūt hec dño suo) iq̄ntū sui cordis affectiones corā ōo. pduc̄t: petētes vt iusticia fiat (Tē vocauit eū dns suꝰ) Remi. Vocauit q̄dē p sniaz mortis: ⁊ ab ō secto mi gre iussit. Hec ille. Et ꝑmo exprobrat ei malicia: cū se

ḋtur(Et ait illi. Serue neqū). i. ḋñ es iu
st⁹ seu equ⁹. Scdo bñficiū illatum di.
(Oē ȳbitū di. tibi:qm̄ tu rogasti me)ñ
relaxatōnē:sz dilatōz.(Nōne ḡ oportuit z
te misereri ꝓximi tui sic z ego tui miser⁹
sū)z nihil legit rñdisse:qz sm Chrȳ.
i iudicio z p⁹ hāc vitā oē argumētū ex
cusatiōis cessabit(Et irat⁹ dñs). i. appe
tēs vindictā seu volēs. Ira ei ꝑpe ē sen
sitiu⁹ appetit⁹ vindicte. sed largi⁹ ēt ipa
volūtas vindicte ōr ira: z ista in deo ē.
Quāuis ēt sm Remi. dicat de⁹ iratus:
qz facit effectū irati. i. punit. (Tradidit
eū tortoribꝫ) Remigi⁹. Tortores āt di
cunt demōes: q̄ sp pati sūt vt perditas
aias suscipiāt z in pena eterne dānatio
nis torqant. Hec ille.(q̄ ad vsq̄ redde
ret vniuersū debitū) Sed nūq̄d reddito
debito euadet tortor⁹ man⁹? Ad ō ōr q
nō sm Chrȳ. qz nūq̄ reddet totū. Naz
illa clꝑa ꝑ q̄ ḋs in inferno punit sp du
rabit: z ꝯñr sp durabit pena: vt ptz ꝑ sā
ctū Tho. ibiȳ. di. xiȳ. q. j. tertio. Vel sm
Remi. dicēdū est q nō exibit aliq̄n: qz q̄
vsq̄ hic accipit ꝑ eterno. vñ sp soluet et
nunq̄ ꝓsoluet. Et redit ad idē. Sz nūq̄d
pcta q̄ ꝑus huic fuerāt dimissa redi
erūt? Videt q sic qz ōr Aug. de ꝓbis
dñi. Dicit de⁹ dimittite z dimittet⁹ vo
bis. Si ego ꝑor dimisi: dimittite vt po
stea. Nā si nō dimiseritz reuocabo: z hc
ḋ tibi dimiserā replicabo tibi. Hec il
le. Itē hic ōr q iste fu⁹ coact⁹ ē reddere
vniuersū debitū. s. ꝑus dimissuz. Ad ad
ōr ex doctria sci Tho. iiȳ. ꝓte. q. lxxxviij
z. iiȳ. di. xxȳ. q pcta dimissa redire ꝑ se
q̄ns pctm̄ ē necesse dicere: qz m⁹te scto⁹
rū aucroritates ad sonāt. Duo aut̄ sūt i
pcto. s. ꝙuersio ad bonum creatū: puta
turpē delectationē: z auersio a deo. Ex
hac āt ꝑte iest peccāti ꝑuatio gre vt mi
racla z reat⁹ pene. Clarū est aūt q seq̄ns
pctm̄ ñ reiterat ꝑmū q̄ntū ē ex ꝑte ꝙuer
siōis qz intdū ꝑmū z seq̄ns sūt ꝓria: pu
ta pdigalitas z auaricia: z sic sit̄ bō tē
deret ad addrēdū habitū auaricie z ha
bitū ꝓtū. i. pdigalitatis. Clarū ēt ē q se
q̄ns reiterat ꝑmū dimissū ex ꝑte auersi
onis q̄ntū ad ad q ē denuo iducere ꝑua
tiōez gre z reatū pene. qz ista duo iueni
unt i oi mortali. z sic itelligit illō: q offē
dit i vno fact⁹ ē oim re⁹. qz. s. ista duo sc
effect⁹ cōes oim pctōꝝ mortaliū. Sz h
ē dubiū. vtꝝ reat⁹ pene z ꝑuatio gre rel
terent z redeāt ꝑpt eandē cāz ꝑpt quam
ꝑus inerant. i. ꝑpt pctm̄ dimissū. Et q
dā dicūt q sic: sed dictū eoꝝ stare nō ꝑt.
qz sm h opus bois puta seq̄ns pctm̄ ir
ritū faceret opus ōi: puta ꝑor remissio
nē q ē impossibile. Alij dicūt q deus
nō remittit pctā ei quē scit postea pecca
turū absolute: sed rm̄ sub ꝙditōe. s. q non
peccet deceterο. sed z h falsū ē. Si ei ta
lib⁹ fit remissio sub ꝙditōe pendēte i fu
turꝝ. ñ fit absolute: ḡ neq̄ cā remissiōis
. i. gra ē absolute causa: z ꝯñr gra ñ cau
sat remissionē sufficiēter: qō ē hereticū.
Redeūt ḡ dimissa q̄ ad duo ꝓdicta sm
q̄d tm̄ inq̄ntū. s. pctm̄ seq̄ns ꝙtinet ꝑtu
alit alitq̄ mō reatū ꝑus dimissū. Grauj
us ei est pctm̄ seq̄ns: q̄ si nl'm fuisz añ
dimissū rōe ingratitudis. Dicta ad ista
materiā ḡtinētia habes vbi s. Sed ex
his ptz quō intelligend⁹ sit iste passus.
Iste ei fu⁹ in inferno nō punit simpl'r ꝑ
pctis dimissis q̄ ad culpā z pene reatū:
sz solū sm q̄d inq̄ntū illa grauit⁹ reddi
derūt seqūs pctm̄. Sed q̄d si alicui re
cidiuāti: erāt ꝑora pcta dimissa q̄dez q̄
ad culpā: nō aūt q̄ ad torā penā qz. s. ad
huc tenebat ad penā. vt. x. intēsiue z ex
tēsiue vt. xx. q̄ vocat. a. Nūq̄d iste reci
diuans z statim morit̄s soluet. x. i infer
no vsq̄ ad. xx. solū. i. rpalit. vel soluet. x.
eternalit. vel. a. sibi oino remittit. So.
Sctūs Tho. i. iiȳ. dist. xxj. q. j. ar. ȳ. q.
iȳ. i corpe. q. sic ōr. In dānatz ñ ꝑt aliq̄
culpa dimitti. nec aliqs reat⁹ tolli cū ca
reāt charitate ꝑ quā z clꝑa purgat z re
atus tollit. Et iō clꝑa venialis i eis sp
manebit vl' reat⁹ ei⁹. Si ēt añ pctm̄ mor
tale veniale dimissū fuisset q̄ntū ad cul
pā manēte reatu. z ꝓpt̄ h eternal'r dāna
ti de venialib⁹ punient. Hec ille. Et q̄
bus ptz q fz mētē ei⁹ ꝑtē pene q̄ erat in
tēsa vt. x. z tm̄ erat tpalis: recidiuās et
nalit in inferno soluet. Distinctiōe aūt
ȳ. ȳ. q. j. ar. j. ad quintū: q̄dam dicūt eū
scribere opinionē: sed isti bene videāt q
ibi scrīs Tho. ponit duas rsp̄siones

q̄z p̄ma est sua ꝓformis p̄dictis. secūda ꝓ ē alioꝝ q̄ tenēt q̄ recidiuās soluet. a. l inferno rp̄alr tm̄. quā doctor sctūs licz nō teneat: eā tn̄ nō reprobat: qz sustēta/bilis ē: z ipe eā ibi sustētat. Hec te mo/ueat q̄ ibi ponit dissiltudinē int er. a. z penā venial. qz loquit de venali nō re/missō q̄ ad culpā. Et p̄mū loquit ex opi/nōe eoꝝ q̄s ibi allegat (Sic z pat me⁹ celestis faciet vob: nisi remiserit⁹ vnus/q̄q fratri suo de cordib⁹ vr̄is). i. nō so/lum apparent: sz z cordialr. Hiero. Jō dns addidit: de cordib⁹ vr̄is: vt oēm si/mulationē ficte pac⁹ auferret. Hec ille.

Dozalit̄ q̄libet nr̄m debz exēplo hu/ius fuit facilis esse ad venīa largiendu⁹ qz z ob h̄ saluator parabolā dixit. Oīl ge. Vult docere nos dns faciles esse ad indulgendū eis q̄ nocuerūt nobis: ma/xime si satisfacientes deꝑcent venīa sibi dari. Hec ille.

Dñica.xxiij.post Trinit.

Text⁹ euāgel. Mat. ca. xxij.

ABeūtes pharisei: cōsi/lium inierunt: vt cape/rent Jesum in sermōe Et mittunt ei discipu/los suos cū herodiānis: dicētes. Magister scimus qz verax es: z viam dei in vitate doces: z non est tibi cura de aliquo. Non em respicis psonā hominū. Dic er/go nobis: Quid tibi videtur Li/cet censum dari cesari: an non: Cognita autē Jesus nequitia eorum: ait. Quid me tētatis hy/pocrite: Ostēdite mihi numis/ma census. At illi obtulerūt ei denarium. Et ait illis Jesus. Cuius est imago hec et super/scriptio: Dicūt ei: Cesar⁹. Tūc ait illis. Reddite ergo que sunt Cesaris cesari: et que sunt dei deo.

ABeūtes pharisei cōsili/um inierūt ꝛc.) Matt. xxij. In p̄senti euāgelio tangunt tria p̄cta: q̄ sūt Jnuidiosa ꝓsultatio. Jnsidiosa inꝛrogatio. z Blo/riosa ꝓfutatio.

Quātū ad p̄mū lr̄alr sciēdū ē q̄ tan/git insidiosa ꝓsultatio phariseoꝝ aduer/sus chr̄m: cū dr (Abeūtes) a p̄dicatione chr̄i i q̄ audiebāt parabolā d nuptijs: z cō/clusionē q̄ mlti sūt vocati. s. iudei z gēti/les. pauci ꝓ electi. qz iudi fuerūt incredu/li: z forte ista egre tulerūt (pharisei). i. q̄ dā r̄ligiosi: dci a phares q̄ ē diuisio: qz a reliq̄ p̄l'o z hitu z p̄uersatiōe erāt di/sticti. Jsti fuerūt magni chr̄i emulatores qz eos p̄dēnabat sua scā p̄uersatiōe z ap/ta p̄dicatiōe. Et ēt qz vt dr Jose. erāt i mag̃ p̄lī existimatiō e: cū p̄mū aliqs in p̄l'o apparebat hns opionē scrit at⁹ q̄ n eēt de sua secta stati mordebāt inuidia. Vln̄ p̄secuti sūt Joānē p̄mū vt dictū ē s. deide chr̄m (Cōsiliū inierūt). s. cū hero/dianis fm Chrȳ. qd hinc ptz. qz post sūt cū ill' miserūt discipl'os suos (vt capent Iesum i fmōe) Tū qz i facto cū cape vel reprehēdere nō poterāt. Tū qz facili⁹ ē in ꝑbo q̄s i ope cape. Et h ptz sic dr Chrȳ sost. q̄ affectata malicia aliqn̄ q̄dē p̄fū/dit. sz n̄ emēdat. qd duplici exēplo ꝓbat sz aq̄ currētis: cui si obturat vn⁹ adit⁹ statim aliū reperit. Sic z istoꝝ malicia in vno ꝓfusa viam aliā molit. z exēplo ignis q̄ crescit ex additione lignoꝝ. Et sic anim⁹ mal⁹ q̄nto pl⁹ audierit vita/tē: tanto plus ertā inflāmat ad malicia. (Et mittūt ei discipulos suos cū hero/dianis dicētes) Jsti herodiani fm ma/gistꝝ histo. fuerūt milites Herodis te/trarche. i. filij herodis ascalonite: q̄ erat tūc pns in hierl'm fm sctm̄ Tho. cū ista q̄ fuerit fēa chr̄i feria .iij. añ passionē suā. z d Herode legit q̄ venerat ad solē nitatē paschalē. Vl'r fm eūdē fuerūt mi/lites Herodis ascalonite iam defuncti Scōm Hiero. ꝓ Herodes ascalonita sub q̄ descriptio orbis facta est: fuit a ce/sare cōstitut⁹ rex z exactor tributi i Ju/dea. Fuerūt ergo fm eum isti herodia/

ni:vel milites Herodis deputati ad exactiõem tributi:vel illi ꝙs pharisei illudẽdo herodianos appellabãt:eo ꝙ censum redderẽt cesari.quẽ Herodes exigere ꝓsueuit. Mittũt ãt isti discipulos suos ꝑm Ihesum.tanq̃ minꝰ cognitos vt nõ deprehenderẽt.z Scõo vt deprehẽsi minus erubescerẽt. Subdit ãt Ihesus.di. Discipuli aũt illi mgris suis erãt etate miores.malicia ãt pares. Nã z pulli serpẽtũ statura breuiores sũt:veneno ãt eq̃les. Et catuli lupoꝝ z si venationẽ tenere ñ possint.tã tñ sanguie gaudẽt z morsib⁹ ludũt. Hec ille. Mittũt ãt eos cũ herodiãis ꝑm glo.vt ignotiores adhuc facili⁹ decipent:z deceptũ ꝙ illos milites capent.qõ ꝙ se facere nõ audebãt: timẽtes turbã.

Horatr in hac pte ꝙlibz debz sibi sumere exẽplũ tacẽdi.qz pharisei.i.diaboli z diabolici viri diuisi a deo:q̃rũt capẽ iesum.i.iustũ viz in ꝑmõe. Si em̃ conati sũt capere chm̃:mlto magꝭ te. Laudẽdũ ẽ aũt mltiloquiũ. Primo:qz ẽ occasio peccãdi. Prouer.x. In multiloquio nõ deerit pctm. Scõo qz ẽ signũ stultitie. Eccl.x. Stultus ꝓba multiplicat. Tertio:qz ẽ cã displicẽtie. Eccl.xx. Est odibil' ꝙ pcax ẽ ad loqndũ. Quarto qz est ꝺ ordinatiõnẽ nature: ꝑm Senocratẽ ꝙ mlta loqnti ait. Os vnũ z duas aures a natura recepim⁹.q.di.mlta audire z pauca loq debemus

Quãtũ ad scõm tãgit insidiosa introgatio. Pro q̃ aduertẽdũ ẽ:ꝙ reste Hierono.cũ iudea facta fuit romão impatori tributaria:magꝰ ẽ in ꝓlo exorta seditio dicẽtib⁹ ꝙbusdã ꝙiuste deberet romãis tributũ:q̃ ꝓ cõi salute z q̃ete ꝓsidere mlitarẽt. Pharisei⁹ ꝓo ꝙ sibi iusticiam applaudebãt ecõtrario dicẽtib⁹/nõ debere ꝓsidem dei ꝙ decimas z ꝓmitias z ceteras i lege dñi ꝓstituta soluere hũanis legib⁹ subiacere. Jõ isti pharisei cogitauerũt hãc ꝓponere qõnẽ dño:vt sic̃dẽ diceret ꝙ licz dari tributũ cesari ifamarẽt eũ apũ ꝓsidem q̃si nõ eẽt zelator ꝓ lege z ꝓsidi dei librare. Si ꝓo dicerz ꝙ ñ licz statim ꝙ milites quos forte etiã pecunia ꝓmissis ꝺduxerãt:z ꝙb⁹ ꝺ displicebat/rapent illũ. Et ꝺ scõm magꝭ volebãt. Et iõ vsi arte rherorica attribuebãt ei qõ obtinere volebãt.s.ꝓstãtiã dicẽdi ꝑtatẽ sine aliq̃ timore cuiusuis ꝓsone:vt ꝙ ꝺ ad loqndũ ꝺ cesarẽ moueret. Dicũt g̃(Ogr̃) Incipiũt a laudib⁹ vt beniuolentiã captẽr. Ihesus. Hec ẽ ãt hypocrita ꝝ ꝓma simulatio:qz laudant q̃s ꝙdere volũt. Et iõ i laudẽ ꝓsumunt dicẽtes(Ogr̃)Ogr̃m eũ vocãt:vt q̃si honorat⁹ z laudat⁹ mysteriũ sui cordis simplicit':eis aplaudat tanq̃ volẽs eos hie discipl'os. Hec ille.(scim⁹ qz verax es)i vita(z viã dei in ꝑitate doces)q̃ ad doctrinã(z nõ ẽ tibi cura de aliq̃ Nõ ei accipis ꝓsonã hoim)q̃ ad iusticiã tuẽdaz. Et i ꝺ ꝑm Ihesum.occulte insinuabãt cesarẽ z Herodẽ. Sic g̃ cõmẽdauerũt eũ fallacit' ꝺ ꝑitate vite z doctrie z iusticie.et ꝺ vt ꝺ cesarẽ loqrer. Hiero. Blãda ꝙpe z fraudulẽta interrogatio illuc ꝓuocat rñdentẽ :vt magꝭ deũ timeat q̃ cesarẽ. Hec ille.(Dic g̃ nob) q̃si di. Parati sum⁹ stare dicto tuo:qõ tñ falsum erat (Quid tibi videt:Licz cẽsuz dari cesari an nõ:) Et ꝺ dicebãt ꝑm Hiero.vt si negatiue rñderet:stati herodiani eũ tãq̃ seditiõis reũ ꝺ romanũ ꝓncipẽ tenerẽt. Sciebãt em̃ vt Ihesus.ait:hac de cã alios occisos. Si ꝓo rñdisset affirmatiue:credebãt eũ gr̃am populi amissurũ. Si ꝓo taceret:arguissent eũ timidũ ẽ in ꝓfessiõe ꝑitatis.

Horatr:in hac pte ꝙlibet habet documẽtũ vitãdi adulatores:z eis aspere spõdẽdi:sic̃ z chis fecit. Sic em̃ ꝺt Augu.sup̃ ps. Duo sũt gña ꝓsecutoꝝ.s. Eliupãtiũ z Adulãtiũ.z pl⁹ ꝓsequit' lingua adulatoris q̃ manus inkfectoris. Sũt em̃ isti sic̃ syrene q̃ dormire z ꝺsecere.i.ꝓseuerare facilit ꝺ pctis.z sic̃ apes hñtes i ore mel:z aculeũ i cauda:qz ab sentia vitupant. Et sicut scorpio ꝙ facie blãdit' z cauda occidit

Quãtũ ad tertiũ tãgit gliosa ꝓfutatio:cũ ꝺr (Cognita ãt iesu neqtia eoꝝ ait) nõ rñdẽdo ꝑm eoꝝ blãdos ꝑmões sz ꝑm aspam quã nouerat eoꝝ ꝓsciam ꝑm Ihesum. (Quid me tẽtatis hypocrite)id est simulatores z ꝺceptores:ꝑm Ihesum.

Dominica.xxiiii.post Trini.

Dicit ḡ eis:hypocrite.vt ꝙsiderātes eū humāoꝝ cordiū cognitorē:qđ facere cogitabant:pficere nō auderēt. Vide ḡ q̄ pharisei biādiebant vt pderēt. ſz Jesus ꝙfundebat vt saluaret.q; vtilior est hoi de⁹ tra⁹ q̄ hō ꝓpri⁹ Hec ille.(Ostendite mihi numisma cēsus).i.qđ ꝑ censu dat. Est em̄ sciendū q̄ singul' annis singula capita domoꝝ fm aliq̄s p tributo dabāt numū argēteū valentē dece nummos vsuales:īq̄ denari⁹ dicebat. Dicit aūt numisma idē qđ num⁹ vl' sc̄ptura seu impssio facta i numo:quam primo Numa pōtif⁹ apō romanos introduxit:a q̄ t num⁹ vl' numisma dicunt(At illi obtulerūt ei denariū)q̄ erat idē qđ numisma:vl' hēbat impssuz numisma. Jn eo em̄ vt ait Hiero.erat cesar' imago. Et videt etiā h̄ dicere text⁹ q̄ circa imaginē h̄et nomē cesar' inscptū. Vñ t ſz aliq̄s dictū ē q̄si nomisma:q; noia p̄ncipū erāt inscpta i eo(Et ait illi. Cui⁹ est imago hec t supscptio?).i.nomen circa vel sup̄ imaginē scptū. Nec inrogat ex ḡrātia:cū tāte eēt erat' fm Hieron. vt nomē scire posset imperatoris.ſz ex dispēsatiōe:vt.s.ex sua rōne eos ꝙuocat.(Dicūt ei:Cesar')nō Augusti fm Hieron. ſz Tyberij puigni ei⁹:sub q̄ passus ē dominꝰ. Oēs tñ romāi imperatores vt ideꝝ ōr/a primo Caio cesare q̄ impiū arripuerat cesares appellant(Tūc ait illi. Reddite ḡ q̄ sūt cesar' cesari:t q̄ sūt dei dō) q̄si di.fm s.Tho. Vos estis dei t cesaris.t aliq̄ hītes a deo:vt diuitias naturales t aliq̄ a cesare.s.artificiales:vt nummos. Reddite ḡ deo q̄ sūt dei.s.decias t p̄micias.t q̄ sūt cesar' cesari.s.tributū. Vl' alit. vos estis sub deo imediate spūal'r:ſz sb̄ cesare tpal'r. Reddite ḡ dō spūale fuitiū:t cesari corpale t tēpale. Judei em̄ iurauerāt ei fidelitatē t tributū. Et sic chr̄s saluauit iura dei t cesaris. Est aūt h̄ ꝙsiderādū q̄ntū chr̄s dō iusticia curauit.q; mu ta habuit motiua ad dicēdū ꝙ cesarē:puta q; erat infidel' t alienigēa.t p tale tributū pauperes q̄uabant.t mlti ob h̄ retrahi poterāt a solutiōibꝰ decimaꝝ t oblatiōe dei. Habuit etiā motiuū ad dicēdū ꝙ deū ipam cesaris t tyrānoꝝ potentiā. Sed tamē chr̄s iura vtriusq̄ saluauit.nec ꝙ iusticiā voluit aliq̄d dicere,p̄t amore p̄uatū:aut in fauore paupeꝝ:aut p̄textu diuini cultus:aut ꝓpter timorez alicuius tyranni.

Dorabr fm Orig. Cesar est corpus De⁹ ꝙo est anima.t vtriq̄ qđ suū est oportet tribuere. Quidā ꝙo attendūt cesari nihil de hoc curātes.qdam ecōuerso:ſz raro.t vtriq̄ male faciūt. Aug. Sicut obnoxiū est corpi corpoream escā nō posse pcipere:ita piculosum est anie spūales delicias fastidire.

Dñica.xxiiij.post Trinit. Text⁹ euāgelij Mat.ca.ix.

Loquēte iesu ad turbas ecce p̄nceps vn⁹ accessit:t adorabat eū dicēs. Domine:filia mea modo defuncta est:sed veni impone manum tuam sup̄ eam t viuet. Et surgens iesus sequebat eum:t discipuli ei⁹. Et ecce mulier que sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis accessit retro:t tetigit fimbriam vestimenti eius. Dicebat enim intra se:Si tetigero tm̄ vestimētum ei⁹:salua ero. At Jesus cōuersus:t videns eam dixit Cō fide filia:fides tua te saluam fecit. Et salua facta est mulier ex illa hora. Et cum venisset Jesus in domum p̄ncipis:t vidisset tibicines t turbā tumultuantē:dicebat:Recedite. Nō em̄ est mortua puella sed dormit. Et deridebant eum. Et cū eiecta esset turba:intrauit t tenuit manum eius. Et surrexit puella. Et exijt fama hec in vniuersam terram illam.

Loquēte ieſu ad turbas Ecce ꝓnceps vn⁹ ꝛc. Mat. ix. In ꝓſenti euangelio tanguntr tria puncta: que ſunt Depcatio: Sanatio: ꝛ Suſcitatio.

Quātū ad ꝑmū tāgit depcatio: quā fecit ꝓnceps ſynagoge chr̄o ꝓ filia ſua: cū dr (Loqnte Jeſu ad turbas) Reuera vt ptz ex textu: chr̄us loqbat directe ad diſcipl̄os ioānis i domo Matthei euā geliſte: in q̄ erat factū ꝙuiuiū. ꝛ excuſabat diſcipl̄os ſi nō ieiunabāt exiſtēte cū eis ſpōſo. i. chr̄o Ecc̄ia āt dr ꝙ loqbat ad turbas: qr ꝛuera m̄ti ibi erāt ꝑ eos. qđ ptz. qr ꝛ ū receſſit de iſta domo ꝑ vtā cō ꝑmebat a turba: vt dr Marc⁹. ꝛ ſic etiam turbe audiebāt ꝟba chr̄i. Cōueniēti⁹ aūt dr ecc̄ia ad turbas q̄ ad diſcipulos ioānis: ne i ipo ſtati exordio euā gelij animꝰ auerterek ab hiſtoria q̄ i eo narrab: ꝛ ſuſpēderek ad cogitandū qđ ꝛ q̄re diſcipul⁹ Joānis loqrek (Ecce pnceps vn⁹) cui⁹ Marc⁹ exꝑmit nomē. qr dicebak Jair⁹. ꝛ etiā ꝓncipatū. qr erat archiſynagog⁹. i. ꝓnceps ſynagoge. Judei nāq̄ cū i tota regiōe ſolum i hierl̄m hr̄ent tēplū in q̄ licite poſſent ſacrificare. in alijs ciuitatib⁹ ꝛ vill̄ hēbāt ſynagogas: ad q̄s ꝙueniebāt oraturi deū et audituri ꝟbū dei: ꝛ vt tractarēt ō re publica. Et ille q̄ ꝑerat ſynagoge: cui⁹ ſcz auctre ꝑplus ꝙgregabak: dicebak ꝓnceps ſynagoge. ꝛ forte m̄ti erāt tales i vna ſynagoga. qr dr Marc⁹ q̄ iſte fuit ō archiſynagog⁹ (Accessit ꝛ adorabat eu⁹) adoratōe dulie. i. reuerebak. ꝛ vt Marcus dr q̄ pcidit ad pedes ei⁹ (dicēs: Domie filia mea) vnica: vt dr Lu. (mō defuncta ē) Cōtra: qr ſm Mar. v. dr. q̄ dixit eā fuiſſe i extremis. ꝛ Lu. vij. q̄ moriebak. Ad h̄ ſoluit Aug. de ꝙſen. euā. q̄ Jair⁹ dixit id qđ dicūt Lucas ꝛ marcus. ſ. q̄ erat i extremis qñ eā reliq̄t: ſed tñ cogitabat id qđ dixit Mat. ſ. q̄ eſſet mortua. Jō Matthe⁹ ad cogitatione ꝛ volūtatē: alij ad ꝟba reſpexerr. Sz ꝙ: qr i via occurrēt ei fui dicēter: q̄ iam eēt mortua: ꝛ q̄ nō oportebat vexare magiſtr̄. q̄ videk q̄ ipe nō habuerit i cogitatiōe q̄ eēt mortua: ꝛ q̄ dñs eā veniret reſuſcitare. Ad h̄ dr ipe Aug. q̄ nō legitur q̄ ipe ꝙſenſerit ſuis ſic nunciantib⁹ vt ſtarer ꝓpt̄ h̄ ne ꝙduceret chr̄m. Jtē ꝙ qr audita morte puelle chr̄iſtus dixit ei Noli timere: ſz tm̄mō crede. Ergo videtur q̄ tūc fuerit diffiſus: ꝛ ꝙnter ante ū itrēdebat ꝙducer chr̄z ad ſuſcitādū. Ad h̄ dico ſuſtinēdo expoſitionē Aug. q̄ tūc nō fuit diffiſus: ſz fluctuabat ex certitudine mortis quā tūc ſciuit ſicut añ credidit. Chr̄is aūt dixit: crede. nō vt fidē ꝙcipet ō reſurrectōe puelle: ſz vt ꝙceptā iā diu ſolidarz atq̄ ꝑficeret. Alij dicūt q̄ btūs Mat. hr̄euitati ſtudēs retulit ꝟba ꝓncipis ſolum ab eo loco q̄ audita morte puelle aſſecurat⁹ chr̄o ꝙcepit fidē de ſuſcitatiōe ei⁹: ꝛ dixiſſe credik: Veni ꝙ ꝛ impone manū ꝛc. Alij vt mgr̄ hiſt. dicūt q̄ dixit eā mortuā. i. morti ꝑximā. Qđ cm̄ paꝝ diſtat accipik acſi nihil diſter. Alij vt Chr̄y. dicūt: q̄ ꝑ exaggeratiōe locut⁹ ē: aggrauādo miſeriā ſuā: vt mortuā dixerit q̄ erat vicina morti. Forte āt poſſet dici q̄ ſic dixit: Dñe/filia mea ē in extremis q̄ntū ego ſcio: ſz reuera credo q̄ ſit mortua: qr vidi q̄ diu viuere nō poſſet. Et iſto mō oīa ſūt cōſona (Sz veni) ꝑſonal̄r (pone manū tuā ſup eā) corꝑal̄r (ꝛ viuet) corꝑal̄r ꝛ ſpūalit̄. Jn h̄ tñ q̄ aduēt ū dñi ꝛ tactū man⁹ expoſtulat: ſm Chr̄y. ſuā patefacit groſſicie tanq̄ alter Naamā: q̄ tactū man⁹ expectabat Heliſei (Et ſurgens Jeſus ſtatim) Jn q̄ ſm Remig. apparet mirāda atq̄ inaudita eius humilitas ꝛ māſuetudo (ſeq̄bak eū) ad domū ei⁹ (ꝛ diſcipuli ei⁹) imo turba multa ſm alios euāgeliſtas. Senſus aūt ſpūalis hui⁹ partis infra patebit.

Quantū ad ſcōm ponit̄ ſanatio mulieris emorroiſſe facta a chr̄o exiſtente i via: cū dr: (Et ecce mulier) Jſta mulier ſm Amb. in libro de ſapiēt: iſſimo Salomone fuit btā Martha. Nā ibi enarrāt̄ ſbñficia chr̄i ad gen⁹ hūanū: ait. Largū ſanguis fluxū ſiccauit i martha. demōes expulit ō Maria. corꝑ⁹ rediuiuit ſpūs caloze ꝓtrixit i Lazaro. Hec ille. (que ſanguinis fluxū patiebak) nō oīb⁹

mulierib⁹ certis tēporib⁹ cōem:sed inso
litū(duodecim annis)adeo q̄ Marcus
dic̄ q̄ in medicos erogauerat,oia sua.i.
oēm substam suā:vt ēt ꝺt Lucas. Quod
intelligendū ē de reb⁹ mobilibus si fuit
Martha.vl'accipiť totū ꝓ magna vel
maiori pte.z tñ nihil,pfecerat:sed i pei⁹
se habebat fm Marcū(accessit retro)
Nō ei audebat chr̄o patefacere necessi
tatē suā.fm Chr̄y. qz verecūdabať ꝓp
passionē:immūdā se existimās. sz retro
accessit(z tetigit fimbriā vestimēti ei⁹)
qz fz Remi.ex hūilitate indignā se exi
stimabat tāgere pedes domini aut ple
nitudinē vestimēti. Est āt sciēdum q̄
ppls ex quo chr̄us erat fm carnē nasci
rur⁹:inť oēs ppl'os debuit speciali scti
tate pollere z ab oib⁹ distingui. Et cir
cūcisiōe q̄dē distinguebať in carne:lege
ꝺo i mō viuendi.sed fimbriis i vestitu.
De his habeť Nume.xv. q̄ ꝓcepit dñs
filijs israel vt fimbrias p̄ q̄ttuor angu
los haberēt pallioꝝ: cum vittis hyacin
thinis.i.celestis coloris:p̄tēdētes q̄ ce
lestē deberēt p̄ alijs habere cōuersatio
nē:iuxta illō Phil'.iij. Nostra ꝓuersatō
in celis est. Vñ ibidē Nume.xv. ſbdiť.
Vt recordenť mādatoꝝ dī z sint sancti
dño deo suo. Talē g̃ vestē chr̄s tanq̄ iu
deus portauit(Dicebat eñ intra se)ex
magnitudine fidei.(Si tetigero fim
briā vestimēti ei⁹:salua ero:ꝓpter scrita
tē vestiti.i.chr̄i. Hic dicūt alij euāgeli
ste q̄ ꝓfestim vt tetigit chr̄i vestimentū
siccatus ē fons sanguis ei⁹ z ipa sensit
se sanatā Et tūc dixit chr̄s. Quis me
tetigit? Negantib⁹ aūt oib⁹ se eū tetigis
se:dixit Petr⁹ z alij discipli. Preceptoꝝ
turbe te compmūt z affligūt:z dic̄ :q̄s
me tetigit. Jsta tñ ñ interrogabat chr̄s
ex ignorātia:sed vt publicaret miracu
lū z fides mulier̄: ad laudē ꝺi. Vñ sub
iunxit:Tetigit me aliq̄s. Nā z ego no
ui ꝓtutē seu miraculū de me exisse. Vi
dens aūt mlier qz nō latuit. sic̄ ex vere
cūdia appetiuerat:tremēs venit z pci
dit añ pedes ei⁹ z ob q̄ā cām tetigerit
eū indicauit coꝝā omni ppl'o z quō ꝓfe
stim sanata sit. Jsta oia habenť ex luca
z Marco. Et ꝺ est q̄ꝺ subiūgit Mat⁹
the⁹(Ar iesus ꝓuersus) ad inq̄rendum
q̄s eu⁹ tetigisset (z videns eā)veniētē
z ꝓcidentē ante se (dixit Confide filia)
Sed q̄re iubeť ꝓfidere q̄ tā erat sanata?
Ad ꝺ ꝺt Raban⁹ q̄ in ꝺ hoꝝtať eā dñs
ad robur z pseuerantiā fidei. Chr̄y. ꝺo
in homel'. dicit:q̄ ꝺ ideo ꝺt chr̄s:qz erat
formidolosa hec mlier.(Et salua facta
est mlier ex illa hora)q̄ chr̄m tetigerat:
vt dicit Marc⁹ z Lucas. Nō aūt qua
chr̄s dixit:confide. Est aūt sciendū fm
Eusebiū i hist⁹ia Ecclīastica q̄ mlier
Emoꝝroissa postq̄ fuit a sanguis ꝓflu
uio libata i cesarea Philippi vñ fuerat
oꝝiunda statuā fecit i curia sua:chr̄z cuz
fimbriis ꝓut eā viderat repñtantē. Fe
cit z imaginē sui stantē ante imagines
chr̄i genib⁹ flexis z manib⁹ cancellatis
Et ibidē dicit q̄ sub statua chr̄i herba
crescebat:q̄ a'p̄ncipio q̄dē nulli⁹ penit⁹
erat valoris. Postq̄ ꝺo fimbriā vesti
menti chr̄i tetigisset:oēm sanabat lan
guoꝝē Sicut aūt testať Hiero. in histo
ria tripertita Julian⁹ apostata egrefe
rēs gl'iā chr̄i:amota p̄dicta chr̄i imagie
ꝺi suū simulacrū statuit: sz postmodū
ictu fulminis confractū est. Sed si ista
mlier fuit Martha:quō habuit curiaz
in cesarea Philippi? Ad ꝺ p̄ōt dici q̄ vt
histor̄ie tradunt erat valde nobilis z de
sanguie regio. Jdeo potuit nō solū Be
thanīā:sz z alia loca hr̄e:z ibi fuisse na
ta:marie qz su⁹ p̄r Theophil⁹ syr⁹ scri
bik a Petro calo cluniēsi:habuisse duca
tū syrie:qꝺ ꝺ mō vez credo:qz fuit syrie
gubernator. Sensus spūales huiꝰ ꝓ
tis vide i fine euāgelij.

Quātū ad tertiū tangiť resuscitatio
p̄dicte puelle. Pro q̄ aduertēdū est q̄ vt
ꝺt Chr̄y.chr̄s voluit moram ꝓtrahere i
via:interueniēte:curatione emoꝝroisse:
z mlr̄z fmōib⁹:vt interim puella ꝓfecte
moꝝereť.z ꝓñr oib⁹ patefieret gl'iosa re
surrectio. Et sic̄ alij euangeliste tradūt:
christo existente in via.nunciata ē mors
puelle.z chr̄s statim ꝓfortauit p̄ncipem
dicēs. Noli timere: sz tm̄ crede et salua
erit. Et cum venisset ad domū:non ꝓ
misit se sequi vel intrare nisi Petrum z
Jacobum et Joannē. oñdens q̄ in ꝺpe

rib⁹ mirac'los ñ est ostētatis q̄rēda. Et licz vellet miraculū sciri: tñ volebat ēt vt popul⁹ sciret q̄ ipe q̄ntū in se erat ꝺ h̄ nō curabat: nisi xp̄i honorē dei z salutē aiaꝝ. Jō q̄rebat latere z tñ volebat publicari. z vtrūq; ad edificationē nr̄am. Dicit g̃(Et cū venisset in domū p̄ncipis) ingressus .s. cū trib⁹ p̄dictis z p̄ncipe(z vidisset tibicines) Diuerse ei melodie diuersas excitāt passiones. Quedā audaciā: vt bellice. q̄dā deuotiōez: vt ecc'iastice. q̄dā leticiā vt vane. z q̄dā fletū. z ꝺ his ꝺr Amb. Hoze veteri tibicines ad excitādos i mozruis ferebant ad biberi. Hec ille. Tales erāt isti(Et turbā tumultuātē). i. flentē z eiulātē m'tū vt ꝺr Marc⁹ (dicebat Recedite) de camera z ñ de domo(Nō ē ei mozrua puella)ꝺo: vt ꝺr glo. z si mozrua cēt homibus(sz dozmit)ei q̄ eque facilit a morte sic hō a sōno excitat: z ampli⁹ (Et deri debāt eū) Chr̄s sz Chrys. ñ increpauit derisionē: vt z ipa derisio z tibie et oia alia demōstrarēt verā puelle mortē. q̄ m'rotiēs p⁹ q̄ erāt facta mirac'a. hoies ñ credebāt(Et cū eiecta cēt turba) que r'lia mysteria videre ñ merebāt sz Hiero. eo q̄ resuscitatuꝝ irridebat (irrauit) camerā (z tenuit manū ei⁹) sua sctā manu: q̄ erat instr̄m deitat̄: z i q̄ erat diuina ꝝ⁹ i firmitatū sanatiua(Et surrexit puella) veluti ex sōno: cū eadē aia quā p⁹ us habuerat: vt ꝺr Chrys. (Et exiꝝt fama hec i vniuersā trā illā xp̄i magnitudinē z nouitatē rei. vt ꝺr glo.

Allegoꝛice in h̄ euāgeli o st̄ sacra miranda de idolatria p̄pli gentilis: z p⁹ de ei⁹ q̄uersiōe et infidelitate synagoge et randē de q̄uersiōe synagoge i fine mōt. Raban⁹. Archisynagogus significat Moysen z ꝺr Jair⁹ q̄si illūinās vel illuminat⁹: q̄ accepit ꝝba vite dare nobis: z p h̄ cūctos illuminat ipe illuminat⁹ aspūsc̄o. Filia archisynagogi ē ipa synagoga: que velut duodecimo etatis anno: qꝺ tps pubertatis est. postq̄ spūalē sobolē deo generare debebat: erroꝝ languoꝛe ꝓsternata ē. Ad hāc g̃ p̄ncipis filia dū pperat dei ꝝbū vt salūos faceret filios israel: sancta eccl'ia ex gentib⁹ cōgregata: que interioꝝ lapsu cr̄i minū deperibat: parata aliꝭ fide percepit salutē. Notandū cū archisynagogi filia sit duodennis: z mulier hec ab ānis duodecim sanguine fluxerit: eo tēpe q̄ hec nata ē illa cepit infirmari. Una em secl'i eratez synagoga ex p̄riarchis cepit nasci: z gentiū exterarū nationū idolatrie sanie fedari. Nā fluxꝰ sanguis bifariam pōr intelligi. hoc est sup idolatrie pollutōe z sup his q̄ carnis z sāguinis delectatōe gerunt. Et sic q̄diu synagoga viguit laborauit eccl'ia. sz illa derelicta sal⁹ gētib⁹ facta ē. Accedit āt z tangit dn̄m eccl'ia cū ei p fidē approp̄iāt. Hec ille. Glo. Credidit: dicit: tetigit. q̄ his trib⁹ fide: ꝝbo z ope ois sal⁹ adq̄rit. Hec ille. Rabanus. Accedit āt retro siue iuxta h̄ qꝺ ipe ait. Siquis mihi mistrat me seq̄t. siue q̄ p̄ntē dn̄m i carne ñ vidēs pactis iā sacramēt̄z icarnatiōis illi⁹: ad agnitiōis illi⁹ gr̄am peruenit. Vnde z fimbriā vestimenti rangit. q̄ cū chr̄m i carne gentiū pp'lus nō vidisset ꝝba incarnatiōis recepit. Vestimētū em chr̄i dicit mysteriū incarnatiōis eius. quo diuitas induta est fimbria vestimenti ꝝba de incarnatiōe ei⁹ dependentia. Nō aūt vestē sed fimbriā rangit: quia nō vidit in carne dn̄m: sed suscepit per apostolos incarnatiōis verbum. Beatus qui vel extremam partē verbi fide tangit. Nō aūt in vrbe sz in itinere pergente dn̄o sanat. Vnde apl̄i dicūt: q̄ indignos vos iudicat̄z eterne vite ecce q̄uertimur ad gentes. Gentilitas aūt ex hoza dominici aduent⁹ cepit habere salutē. Hec ille. Hilari⁹. Mystice aūt dn̄s domū p̄ncipis .s. synagogā ingredit: cui in cāticis legis hymn⁹ luctuū psonabat. Hec ille. Hiero. Vlq; ei hodie iacet i domo p̄ncipis mozrua: z q̄ vident mgr̄i: tibicines st̄ carmē lugubze canentes. Turba q̄q; iudeoꝝ nō est turba credentiū sed tumultuantiū. Sed cū intrauerit plenitudo gētiū tūc ois israel sal⁹ fiet Hec ille. Hilarius. Ut āt rar⁹ ex lege credētiū numer⁹ possit intelligi. turba expulsa est: quam vtiq; saluari dominus optasset. Sz irri

dēdo dicta gestaq; ei⁹:resurrectōis non fuit digna ꝓsortio. Hec ille. Hiero. Tenuit aūt manū ei⁹ z resurrexit puella.qz nisi ꝑus mūdare fuerint man⁹ iudeoꝝ que sanguine plene sunt:synagoga eoꝝ mortua nō ꝓsurget. Hec ille. Hilari⁹. Exeūte aūt fama in vniuersam terrā illā:electōis sal⁹:donū chri atq; opera ꝑdicant. Hec ille.

Dorat:ait Raban⁹. Puella in domo mortua:est aia mortua i cogitatiōe Dicit āt q puella dormit.qz q̄ peccāt i pūti:adhuc ꝑ pniam resuscitari pūt. Tibicines sūt adulatores q̄ fouēt mortuā Hec ille. Greg. xv. mor. Foras āt turba eiicit vt puella suscitet.qz nisi p⁹ a secretiorib⁹ cordis expellat seculariū mtitudo curaꝝ:aia q̄ intrīsec⁹ iacet mortua ñ resurgit. Hec ille. Raba. In domo āt puella cotā pauc; arbitr; surgit:inuētis extra portā:z Lazar⁹ cotā mult;.qz publica nota publico eget remedio:leuis leuiori z secreta pt deleri pnia. Hec ille.

Dñica.xxv.post Trinita. Text⁹ euāgel. Joā.c.vi.

CYm subleuasset oculos Jesus:z vidisset qz multitudo maxima venit ad eū:dicit ad Philippum. Vñ emem⁹ panes vt māducēt hi:Hoc aūt dicebat tentās eū. Ipe em̄ sciebat qd esset factur⁹ Rñdit ei Philippus Ducentoꝝ denarioꝝ panes nō sufficiunt eis:vt vnusquisq; modicum qd accipiat. Dicit ei vn⁹ ex discipulis ei⁹:Andreas frater simonis Petri. Est puer vn⁹ hic q̄ habz q̄nq; panes hordeaceos z duos pisces:sed hec qd sunt inter tāt̄os:Dixit ergo Iesus. Facite homines discūbere. Erat aūt fen̄ multū in loco. Discubuerūt ergo viri nūero q̄si q̄nq; milia. Accepit ergo Iesus panes:z cū gr̄as egisset distribuit discūbentib⁹. Similr z ex piscib⁹ q̄ntum volebāt. Vt aūt impleti sūt:dixit discipulis suis. Colligite q̄ superauerūt fragmēta ne pereāt. Collegerūt ergo z impleuerūt duodecim cophinos fragmētorū ex q̄nq; panib⁹ hordeaceis q̄ superfuerūt his q̄ māducauerāt. Illi g̃ homines cū vidissent qō fecerat signū dicebāt:Quia hic ē vere ꝓpheta q̄ venturus est in mundum.

ABijt Jesus trās mare galilee ꝛc.) Joan. vj. Circa miraculū de panib⁹ i p̄senti euāgelio tāgunt tria pūcta: q̄ sūt Miracli ꝓparatio: Facti ꝓpetratio:z chri glificatio.

Quātū ad ꝑmū scīdū ē: q bis circa panes chs miraculū fecit. Sel. f. post pētecosten:vt ōt mgr hist. qñ ex sex pib⁹ satiauit q̄tuormilia hoim: extra pueros z mulieres:vt hz Matt. xv. Et semel ante pascha:vt hz i pūti euāgel. Hz g̃ (Abijt Iesus) recedēs a iudea qz iudei pseqbant eū. eo q̄ sabbo lāguidū curasset i pbatica piscina:vt ōt Joā. ipe eoꝝ furoꝛ recedebat:scm Chrȳ trās mare galilee). i. vltra q̄ndā lacū ō q̄ z ō cui⁹ noib⁹ hēs s. dñica. xij. Et scm Theophi. trāsit chs ō loco ad locū:vt auditores z sollicitiores reddat hoies vniuscuiusq; citat;. vñ seq̄t (Et seqbat eū mltitudo mag̃) q̄ nō erat rusticoꝝ sz ciuiū. Mat. xiij. Turbe secute sūt eum pedestres ō citatib⁹. z h ꝓpt venustā chri facie z dulce doctrinā:z glīosa miracula sic ōt Chrȳ. q̄uis ēt alīq̄ segrent ex iuidia z appetitu detrahēdi. Mator tñ ps ꝓpt doctrinā z miracla seqbat illū(qz videbāt sig̃). i. miracula(q̄ faciebat super his q̄ ifirmabant) Sanabat em̄ eos corpe. z aia:ita q̄ sic ōt Alchui. z s. Thomas. Nullū sanauit i corpe q̄n sanauerit i aia ad quā sanādā ꝓncipalr venerat (Subijt g̃ i mōte Iesus) Primo scm Chrȳ. qz

erat ibi miraculū factur⁹. Scdo fm eū dē: vt erudiret nos tumult⁹ declinare. Tertio forte ascēdit: qz erat loc⁹ doctri ne z ꝓtēplatōi ꝯgru⁹. ō subdit. (Et ibi sedebat cū discipul' suis). s. q̄s docebat: fm Chrȳ. (Erat aūt ꝓxim⁹ pascha) In isto paschate chr̄us nō fuit i hier'm fm Chrȳ. z Theo. z s. Tho. dr h̄ eēt legis ꝓceptū. z cā ē fm eos dez: qz paulati soluebat legē: ondere volēs q̄ illa legalia festa z sacrificia cessare hēbāt aduenīēte ꝓtate: z q̄ ipe legi nō subiacebat Sumebat āt occasionē hui⁹ vt dicūt a iudaica neq̄tia: q̄ illū volebāt occidere. Qui em̄ hēbāt capitales inimicicias ñ tenebant ascēdere. Dicit aūt hic Beō. q̄ ex h̄ q̄ factū ōr accidisse ꝓpe pascha fm Joā. z Mat. ōr q̄ chr̄s audita nece Johannis: secessit i desertū: z ibi h̄ miracula fecit: colligit q̄ ioānes ꝓpe vnū pascha fuit occisus: z chr̄s ꝓpe alīō seqns: ita q̄ sint vtusq̄ morte spaciū fluxit vni⁹ anni (dies fest⁹ iudeoꝝ) Addit āt iudeos: nō qz alie nationes celebrarēt pascha. sz ꝓpter cās dictas supꝝ feria. ij. post q̄rtam dñicā. xl. Et adde q̄ forte h̄ dixit: qz q̄n Joānes scpsit euāgeliū: tā diu erat q̄si eccl'ia nō ꝓobseruabant iudeoꝝ festa Jō h̄ addit ꝓpter vt scirēt etiā i lege veteri fuisse pascha celebratū. etiā ab his q̄ pēta theucū nō viderūt: sz ab idolatria ꝙuertebant ad deū

Jn hac ꝓte documētum ē morale: vt rumores fugere ōbeam⁹ z tumult⁹ mūdanos q̄b⁹ inq̄etat aim⁹: z ascēdere mō tē ꝓtēplatōis: ponēdo finē nr̄m i deo: qz tūc nō sentiem⁹ mōi ꝓsuras. Greg. i li. moral'. Jlle hui⁹ mōi ꝓcip mala sentit q̄ ei⁹ bona inhiāter appetit. Nā cuius mēs i altū suspēdit: sub ipa ē q̄q̄d ꝓtra ipam mouet. Hec ille.

Quātū ad scōm ir̄alit tāgit miraculi ꝓpetratio: cū ōr (Cū subleuasz g̃ oculos Jesus) Beō. Oculos em̄ nō erigebat huc atq̄ illuc: sz pudice sedebat attent⁹ cū discipul' suis. Hec ille. (z vidit set qz multitudo maria venit ad eū) cū tāta deuotiōe vt obliuiscerent secū deferre cibaria (dixit ad philippū) Est āt sciēdū q̄ sic ōr Mat. xiij. z Marc. vj. chr̄s vidēs multitudinē: nō stati alloc⁹ tus ē Philippū: sz sic ōr Mat. curauit lāguidos eoꝝ. z sic ōr Mar. docuit eos multa: z ꝓtraxit fmonē vsq̄ ad vesp⁹az Et tūc dixerūt ei discipuli: vt ōr Mar. Desert⁹ est loc⁹ hic z iā hora ꝓterīt. dimitte illos vt eūtes i ꝓximas villas et vicos emāt sibi cibos q̄s māducēt. Et rñdēs ait illis. Date il' vos māducare Et dixerūt ei. Eūtes emam⁹ ducentis denarijs panes: z dabim⁹ eis māducare. Et tūc ipe dixit ad Philippū (Unō emem⁹ panes vt māducēt hi:). i. ex q̄ ꝓcio emem⁹: cū forte tāta sūma nō hr̄ent Vl' ex q̄ loco emem⁹: cū forte tot panes nō potuissent ibi repiri. Nō interrogat aūt ex ignorātia fm Chrȳ. sed vt euidenti⁹ fiat miraculū ex rñsiōe Philippi: Quē pot⁹ interrogauit q̄ alīū. qa vt ōr Chrȳ. sciebat q̄ discipuloꝝ eius ampliori indigebāt doctria (Hoc āt docebat tētās eū) Tētare aliq̄n ē ad malū ꝓuocare: sic de⁹ neminē tētat: sz ē officiū diaboli. Aliq̄n ē expimētū sumere ō re incognita. z sic de⁹ ōr tētare: nō q̄ ipse explar incognitū: sz qz facit alios explori. sicut Gen. xxij. tētauit Abraā: vt el⁹ obedientia alijs mālfestaret. Et sic tētauit Philippū. s. vt ipe suā tarditatē in credēdo aḡscat: fm Alchui. Vl' vt hoc ipm alijs oñdat fm Theo. Vl' vt alijs fieret mālfest⁹ defect⁹ pecunie z panū ñ āt vt ipe addisceret q̄ nesciebat (Jpe em̄ sciebat q̄d eēt factur⁹) Sz q̄re ñ interrogauit Judaz q̄ hēbat loculos: Ad h̄ ōr q̄ Philipp⁹ erat de illa ꝓia oriūd⁹: z forte etiam magis sollicitabat q̄ alij apli vt turbā emitteret ad emēdos cibos (Dicit ei Philipp⁹. Ducēt⁹ denarioꝝ panes nō sufficiūt eis: vt vnusq̄sq̄ modicū q̄d accipiat) q̄si di. Neq̄ pecunia neq̄ res venal' suppetit nob⁹. Alchui. Jn q̄ tarditatē suā ondit. Nā si pfecte ō creatore itelligeret: ō el⁹ potētie largitatē ñ diffideret. Hec ille. Sz q̄: qz beatus Marc⁹ ōr ꝓdicta z̄ba fuisse rūsa a discipul'. Ad h̄ ōr Aug. ō q̄sen. euā. duplicit qz. i. philipp⁹ ore cecerox locut⁹ ē Vel ponit ita glare ꝓ plali. vl' ecōuerso (Dicit ei vn⁹ ex discipul' ei⁹ Andreas

frater simonis Petri. Est puer vn⁹ hic) q̄ hz mḡz histo. credit vn⁹ ex discipulis fuisse (q̄ hz q̄nq̄z panes hordeaceos z duos pisces) Hic videt meli⁹ disposit⁹ q̄z philipp⁹. Quia ei audiuerat q̄ Helise us ex vigiti panib⁹ hordeaceis satiauit cētū hoies vt ait Chrys. aliq̄d cogitauit de mltiplicatōe hoz. hz n̄ vt idē ait ip̄fecte credidit. qz cogitauit q̄ ō pauci orib⁹ paucioza: de plib⁹ pla chīs mltiplicādo faceret. ō sbdit. sed q̄d st inf tātos:) q̄si di. Si isti mltiplicenf vt mltiplicauit Helise⁹: tm̄. l. viri st comesturi Sed ꝺ. qz fm Marcū ista ꝓba n̄ fuert Andree: sed discipuloz. Ad h̄ ot Aug. ō ꝺsen. euāg. q̄ Marcus posuit plurale p singlari (Dicit eis iesus. Facite hoies discūbere). i. ordinate sedere ad māducandū. Alcuin⁹: Ad lram hoies discūbere dicim⁹. facēdo comedere more antiq̄z. Hec ille. Et vt intelligaf ille loc⁹ apt⁹ fuisse sessiōi: ot (Erat aūt fenū mlt̄ū i loco) Theo. i. herba viridis. Erat ei pasca qō i pmo mēse veris p̄ficiebaf. Hec ille (Discubuert ḡ viri) Theo. soli viri numeranf ab euāgelista: qz legalē ꝺsuetudinē seq̄baf: q̄ a vigiti ānis z sup̄ ꝓlm numerare docet (nūero q̄si q̄nq̄z milia) expectātes deuote q̄d actur⁹ esset chīs. Et sic ot Marc⁹ discubuert p cōtubernia. qz vt ot mḡr. histo. diuersaz villaz hoies diuersis locis sedebāt (Accepit ḡ Jesus panes: et cū gras egisset distribuit discūbētib⁹. silr z ex piscibus q̄ntū volebāt). s. ex piscib⁹ z panib⁹. ex q̄ ptz q̄ fuerūt mltiplicati. Sz quō fuert mltiplicati: Ad h̄ ot sctūs Tho. j. ꝑte q. xcij. q̄ eodē mō fuert mltiplicati q̄ et corp⁹ Eue formatū ex costa viri. Quida ḡ dicūt: q̄ ibi nlla fuit materia addita: hz tm̄ ꝑexistens maiorē accepit q̄ntitatē. Sz ꝺ: qz h̄ fuisset p rarefactionē: qō n̄ ē ꝓueniēs. qz rarefactio i talib⁹ mltiplicatōib⁹ n̄ apparet. Jtē qz hz s. Tho. n̄ dicat: illi fuissent q̄dē ipleti: hz n̄ satiati. Jmpleti q̄dē rōne magne q̄ntitatis: hz n̄ satiati rōne modicitatis subē. qz vere ibi n̄ fuisset nisi suba q̄nq̄z panū. Vt ḡ ot vbi s. h̄ factū ē alio duoz modoz: qz ve⁹ vel addebat ꝑexistēti materie alt am quā nouit creabat: vl p̄⁹ creatā quā nouit i panē ꝓuertebat. Et scōm ē ꝓbabili⁹: z videt mēs eē Aug. dicētis. Vñ ei multiplicat ō paucis granis segeres: ide i manib⁹ suis mltiplicauit q̄nq̄z panes. Hec ille. Cōstat aūt q̄ segetes mltiplicanf ex ꝓuersiōe humoꝛ terre. Et idē ot de Eua. Dicit tm̄ de⁹ ex q̄nq̄z panib⁹ satiasse turbas: qz illa materia q̄nq̄z panib⁹ addebat. z eodē mō Eua de costa formasse. Hec ex s. Tho. Credo aūt illos panes fuisse multiplicatos n̄ solū i manib⁹ chīi: vt ot Aug. sed in manib⁹ ap̄loz z i ore z i stomacho comedentium donec fuerūt satiati. Nō ei est ḟsibile q̄ chīs vel ap̄li tantā panis q̄ntitatē attrectauerint. Et materiā q̄ in panē conuertebat credo aerē fuisse q̄ panē circūstabat. Est aūt notādū hz Chrys. q̄ chīs suscitās mortuos z facies maiora miracla. n̄ orat: vt se deū oñdat z oratiōe nō indigere. Hic aūt orat Primo vt ostēdat cibum sumere volētes debere gras agere deo. Scōo vt ostendat se eē a deo z non ꝓtrariū deo. Vñ vt idē ot q̄n mlti astabāt q̄b⁹ opoꝛtebat suadere q̄ eēt amic⁹ dei orabat ꝓter scōam rōnem dictā. sc⁹ q̄n miracula faciebat in occulto. Hic est hz Chrys. nō dicat q̄ etiā in maioribus aliquādo orauit vt in suscitatione Lazari. Jn hac ꝑte est morale documētū: de quo Theo. ait. Addiscim⁹ autē ex miraculo ꝓpetrato non fieri pusillanimes in coartationib⁹ paupertatis. Hec ille.

Quantū ad tertiū ostendit glorificatio chīi qui gloriam ex ipo facto z ex testimonio turbaz reportauit: cū ot (Ut aūt impleti sūt). i. satiati. Et q̄ patet q̄ miraculū fuit vez z n̄ apparēs (dixit discipulis suis. Colligite q̄ superauerūt fragmēta) Nō ot panes. quia null⁹ ibi mansit integer. Voluit aūt colligi fragmenta. Prio ꝓp̄ rōnem quam ipe tāgit: dicēs (ne pereant) sed supple pauperib⁹ ministrenf. Secundo vt miraculū per reliquias publicaref etiam apō illos qui nō interfuerunt. Tertio ꝓpt̄ figuram de q̄ dicetur (Collegerunt ergo z impleuerunt duodecim cophinos

fragmētoꝝ ex q̄nq; panib⁹ hordeaceis: q̄ supfuerūt his q̄ māducauerāt(ñ a casu:sz ex diuīa ordinatiōe. vt tot eēnt q̄t aplī. fz Chrys. vt.s.p̄ h̄ significarek fm Aug. q̄ ea q̄ turbe comedere.i. cape nō valebāt i mētib⁹ pfectoꝝ recōderēk. Vl' vt significarek q̄ singlī ap'oꝝ deferrēt p̄ba chr̄i z reliq̄as doctrie sue ad eos q̄ tm̄ i carne docētē ñ viderūt. Sed quō tbi habuerī cophinos: ōr q̄ erāt in aliq̄ villa vicina: vl' delati fuerī vt m'titudi ni vēderent. Vl' ibi ñ fuerī cophini: sz ex reliquȳs tantū sublatū ē q̄ntū duodeci cophini capiūt. Est āt cophin⁹ fz mgfz q̄d ex iūcz z palmaꝝ folȳs pterti: z credo q̄ sit ídez qō sporta(Illi ḡ hoies)qz fm Bed. carnales erāt z carnalr itelligebāt:(cū vidissent q̄ fecerat signū)deū ēe illū nescientes(dicebāt: qz h̄ ē vere p̄pheta) Nec tñ fallunk. qz vt ōt Alcuin⁹ ipe se p̄pham vocauit: dicēs Nō capit p pheta pire extra hierl'm. Mar. xiij. Fuit tñ z cū h̄ dñs p̄phetaꝝ fz Aug. qz nul l⁹ ē p̄pha sine p̄bo ōi: qō ē chr̄s Chrysо. Exh̄ āt q̄ dicūt(q̄ ventur⁹ ē i mōm)manifestū ē q̄ p̄pham q̄nda expectabāt p̄n cipalē. Et ío qō ōr. Hic ē vere p̄pha in greco cū adiectōe articli pōit: ad oñdēdū. s. eū eē discretū ab alȳs p̄phis. Hec ille.

Jn hac p̄te āt ē documētū q̄ dei opa miremur.ō q̄ Aug. ait. Cōsiderādū ē q̄ qz ōs ñ ē tal' suba q̄ videri ocul' possit et mirabilia ei⁹ q̄b⁹ totū mōz regit vniuersāq; creaturā admīstrat assiduitate vilu erūt:fuault sibi q̄dā q̄ facerz oportuno tpe p̄ter vsitatū cursū ordinēq; nāe: vt ñ maiora sz isolita vidēdo stuperēt q̄b⁹ q̄tidiana viluerī. Mai⁹ ei miraculū est gubnatio totius mūdi q̄z saturatio q̄nq; millīū hoiz ō q̄nq; panib⁹: z tñ h̄ nemo mirat. illō mirāt hoies qz ñ mai⁹: sz q̄a raꝝ est. Hec ille.

Allegorice fz Alcuinū chr̄s mare gallilee. i. p̄ns seculū adūt nascēdo: trāsiuit morīēdo z resurgēdo: z fz Bed. ascēdit i mōtē. l. i celū p ascēsionē. z sequūk eum fz Alcuinū turbe quersoꝝ ad fidē. Jsti ío panes q̄nq; fuerī q̄nq; libri Hoyst: fz Aug. q̄ fuerī hordeacei. i. grosse coritie:sm eūdē. qz i tali lege sp̄ualia sb̄ corporalib⁹ sacris tegebant. vel fz Bed. qz hordeū ē iumētoꝝ z fuoꝝ papulū:iudei ār serui fuerī z iumenta. quia carnales. Duo pisces fz Alcuinū fuerī doctria p̄phaꝝ z Psalmiste. Puer ío q̄ ista portabat nec māducabat:fz Aug. ē iudeoꝝ p̄p̄s sens⁹ puerīl'. Jsta sm Aug. lxxiij. q. fregit chr̄s ap'lis disserēdo:z illi rumbe. z sic totū mōm saciarūt. Vñ fz Alcuinū qz nō fecīt nouos panes sed q̄ ñ reprobauit veterē scripturam:sed aperiendo patefecit.

Moralit'. Quinq; panes sūt q̄s nob chr̄s exhibet q̄ntū in se est. z q̄s vlt nos māducare vt inde maximā p̄solatiōem reportem⁹. Prim⁹ ē p̄nialis:q̄ ōr panis lachrymaꝝ et doloris: eroficit ex pctis p̄tritz z cōminutz. Scūs ē sacr̄alis.i. eucharistia: q̄ ōr panis viu⁹. Jste fact⁹ ē i arca veteri p̄figinal' ex trib⁹ farinis.s. ōrate. aīa z corpe. z i cruce fuit q̄nq; vulneri⁹ inciſus. z māducak sp̄ualit' tm̄ ab oib⁹ iustis p meditatiōnē. z sacramēta lit' tm̄ a pctōrib⁹ cōicātib⁹. z vtroq; mō a iustz cōicantib⁹. Tertī⁹ est materialis: quē debem⁹ comedere in societate alioꝝ mediante el'yna. Quart⁹ ē doctrinalis: q̄ ē cib⁹ aīe:sm illud Mar. iiij. Nō i solo pane. s. materialt viuit hō: sed zc. z ē diuina scr̄ptura in q̄ aīa p lectionē z meditationē reficī debet. Quint⁹ est celestialt q̄ māducak in regno ōi vt ptz Luxiij. z. xxij. ōr. Ego dispono vob sic disposuit mihi p̄r me⁹ regnū vt edatz z bibatz sup mēsā meā i regno meo. Jste panis ē visio ōtatis:vel de⁹ visus:ad quē toto corde debem⁹ anhelare:z per panē lachrymaꝝ:z panē sacramētalē: z materialē z doctrinalē ad illū ꝑgere:p̄stante chr̄o Jesu dño nr̄o:q̄ cū patre z sp̄u sc̄o de⁹ regnat in eternū. Amen.

Finit Tractat⁹ sc̄us.